
THE LIBRARY OF CONGRESS

THE

HOLY BIBLE,

CONTAINING

THE OLD AND NEW TESTAMENTS,

TRANSLATED

FROM THE ORIGINALS

INTO

THE ASSAM LANGUAGE.

BY THE SERAMPORE MISSIONARIES.

VOL. V.

Containing the New Testament.

Serampore:

PRINTED AT THE MISSION PRESS,

1820.

LIBRARY OF CONGRESS,
CITY OF WASHINGTON.

ঈশ্বৰৰ্ সৰ্ব্ব বাক্য।

বিশেষত্ মানুহৰ্ তৰণৰে আৰু কাৰ্য্য সাধিলৰে অৰ্থে

ঈশ্বৰে যিহক্ প্ৰৌচিক্ কৰিছে।

সেয়েই

ধৰ্ম্মপুস্তক

তাৰে অন্তভাগ্

সেয়ে আমাৰ্ প্ৰভুৰ্ আৰু তৰণ্ কৰোঁতা যিশু খ্ৰীষ্টৰ্
শুভবাৰ্ত্তা।

গ্ৰীক ভাষাৰ্পৰা তৰ্জ্জমা হল্।

শ্ৰীৰামপুৰৎ ছাপ্ মাৰিলে।
ইংৰাজী ১৮১৩ শঁক্।

নির্ঘন্টন।—

শুভবার্ত্তা মাত্তিওভনিতা।—
শুভবার্ত্তা মাক্কভনিতা।—
শুভবার্ত্তা লূকভনিতা।—
শুভবার্ত্তা য়োহনভনিতা।—

যিশু খ্রীষ্টর জনম্ আরু কালক্ষেপন, আরু আশ্চর্য্য কর্ম্ম আরু মরণ, আরু পুনরুৎথান্ এহি চারি কেতাবৎ এয়ে লিখা আছে।—

পাঁচনী সকলর্ কর্ম্ম।—

যিশুখ্রীষ্টর্ ভকৎসকলে শুভবার্ত্তা কেনেকৈ পৌচিক্ কৰিলে আরু পৃথিবীর্ চারি ভাগৎ যগুলি কৰিলে সেয়ে এই কেতাবৎ লিখা আছে।—

পাওল্ পাঁচনীর কাকৎ ৰুমমুইতলৈ।—
পাওলর্ প্রথম্ কাকৎ কৰিন্থীইতলৈ।—
পাওলর্ কাকৎ গালাতীইতলৈ।—
পাওলর্ কাকৎ এফেসীইতলৈ।—
পাওলর্ কাকৎ ফিলিপীইতলৈ।—

পাওলৰ্ কাকৎ কলসাইঁতলৈ—
পাওলৰ্ প্ৰথম্ কাকৎ তসলোনীকম্হইঁতলৈ—
পাওলৰ্ দ্বিতীয় কাকৎ তসলোনীকম্হইঁতলৈ
পাওলৰ্ প্ৰথম্ কাকৎ টিমোতিলৈ
পাওলৰ্ দ্বিতীয় কাকৎ তিমোতিলৈ
পাওলৰ্ কাকৎ টিটসলৈ
পাওলৰ্ কাকৎ ফিলমনলৈ
পাওলৰ্ কাকৎ এব্ৰি হঁতলৈ
যশ্বাকৱৰ্ সকলেঠাইলৈ কাকৎ
পিতৰৰ্ প্ৰথম্ সকলেঠাইলৈ কাকৎ
পিতৰৰ্ দ্বিতীয় সকলেঠাইলৈ
য়োহনৰ্ প্ৰথম্ সকলেঠাইলৈ
য়োহনৰ্ দ্বিতীয় কাকৎ
য়িহুদাৰ্ সকলেঠাইলৈ কাকৎ

লোকসবৰ্ বিশ্বাস্ আৰু আশা আৰু এটাই কৰ্ম্ম থিৰ্ কৰা আৰু একো একো জনক্ কৰিবলগা দেখুৱাবলৈ এই একইশ্ কাকৎ মণ্ডলিসকলৈ লিখা গৈচিল্।—

শুভ বাৰ্ত্তা কঁওতা য়োহনৰ্ তৎ যেয়ে প্ৰৌচিক্ হৈ চিল্।—

খ্ৰীষ্টৰ্ যিশ্বাত্মা আমিয়াৰ্ সাৎ মণ্ডলিলৈ সেয়ে এই শেহ কেতাবৰ্ প্ৰথম্ ভাগৎ আৰু পৃথিবীৰ্ শেহ লৈকে মণ্ডলিৰ্ যিং হব সেয়ে শেহ ভাগৎ আচে।—

নামোচ্চাৰণৰ বর্ণ বিচাৰ।—

যি কোনো স্বৰবর্নৰ তলত যেদি ফুট থাকে তেবে সেই বর্নত স্বাৰবিৰ ঌ নিচিনাকৈ উচ্চাৰণ হব।

ঙ় ঙৰ তলত যেদি ফুট থাকে তেবে ং উচ্চাৰণ হব।

স় সৰ তলত যেদি ফুট তেবে ৶ নিচিনা।

ক় কৰ তলত যেদি তেবে ঁ নিচিনা।

যতে প্ৰশ্ন তেতে এনেকুৱা চিন।

মূলত যি কোনো চিন থাকে সেয়ে টীকাত মূলৰ নিশ্চয়ৰ কাৰোণে দিয়া হব।

শুভবাৰ্ত্তা মাত্থিঙভনিতা।—

প্ৰথম পৰ্ব্ব।—

আব্ৰহামৰ্ সন্ততি দাওদৰ্ সন্ততি য়িশু খ্ৰীষ্টৰ পূৰ্ব্ব
পুৰুষৰ্ এহি পুথি।—
২ আব্ৰহামে য়িস্সকক্ ওপজালে আৰু য়িস্সকে যাক্ক
৩ বক্ ওপজালে আৰু যাক্কবে য়িহুদাহকে তেঁওৰ্ ভায়েক্
হঁতকে ওপজালে আৰু য়িহুদাহে ফাৰসকে তৰয়াকে
তমৰৰ্ গৰ্ভৎ ওপজালে আৰু ফাৰসে য়িস্ৰোণক্ ওপ
৪ জালে আৰু য়িস্ৰোণে ৰামক্ ওপজালে আৰু ৰামে
আম্মিনদাবক্ ওপজালে আৰু আম্মিনদাবে নয়সোনক্ ওপ
৫ জালে নয়সোনে শলমাক্ ওপজালে আৰু শলমায় বোআ
৬ জক্ ৰায়বৰ্ গৰ্ভৎ ওপজালে আৰু বোআজে ওবেদক্
ৰূতৰ্ গৰ্ভৎ ওপজালে আৰু ওবেদে য়িশিক্ ওপজালে
য়িশিএ দাওদৰজাক্ ওপজালে আৰু আওৰিয়াহৰ্
যি ভাৰ্য্যা আছিল্ তাইৰ্ গৰ্ভৎ দাওদৰজায় শলমনক্
৭ ওপজালে আৰু শলমনে ৰেয়বআমক্ ওপজালে আৰু
ৰেয়বআমে আবিয়াহক্ ওপজালে আৰু আবিয়াহে আ
৮ সাক্ ওপজালে আৰু আসায় য়িহোশাফটক্ ওপজালে
আৰু য়িহোশাফটে য়োৰামক্ ওপজালে আৰু য়োৰামে
৯ ওজিয়াহক্ ওপজালে আৰু ওজিয়াহে য়োতামক্ ওপজালে

আৰু য়োতামে আখাজক্ ওপজালে আৰু আখাজে যুজ
১০ কিয়াহক্ ওপজালে আৰু যুজকিয়াহে মনশেহক্ ওপ
জালে আৰু মনশেহে আমোনক্ ওপজালে আৰু আ
১১ মোনে য়োশিয়াহক্ ওপজালে আৰু য়োশিয়াহে য়াকিমক্
ওপজালে। যি কালত সিবিলাকক্ বাবেললৈ লৈ গল্
সেই কালত য়াকিমে য়িকোনিয়াহক্ তেঁওৰ্ ভায়েক্ইঁতকে
১২ ওপজালে। সিবিলাক্ বাবেলত থোৱাৰ্ পাছে য়িকোনি
য়াহে শলতিএলক্ ওপজালে আৰু শলতিএলে জাৰুবাবে
১৩ লক্ ওপজালে আৰু জাৰুবাবেলে আবিওদক্ ওপজালে
আৰু আবিওদে এলিয়াকিমক্ ওপজালে এলিয়াকিমে
১৪ আজুৰক্ ওপজালে আৰু আজুৰে সাদোকক্ ওপজালে
আৰু সাদোকে আকিমক্ ওপজালে আৰু আকিমে এলিও
১৫ দক্ ওপজালে আৰু এলিওদে এলিএজৰক্ ওপজালে আৰু
এলিএজৰে মত্তনক্ ওপজালে আৰু মত্তনে যাকুবক্ ওপ
১৬ জালে আৰু যাকুবে যুসফক্ ওপজালে তেঁও মাৰিয়াৰ্
স্বামী যাৰ্ গৰ্ভত য়িশু ওপজিল্ যাকে বোলে খ্ৰীষ্ট।—
১৭ এই হেতুক্ আব্ৰহামৰেপৰা দাওদলৈকে এটায়ে
চৈধ্য পুৰুষ্ আৰু দাওদৰেপৰা বাবেললৈ থোৱালৈকে
চৈধ্য পুৰুষ্ আৰু বাবেললৈ থোৱাৰেপৰা খ্ৰীষ্টলৈকে
চৈধ্য পুৰুষ্।—
১৮ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ জনম্ এনে আছিল্। তেঁওৰ্ মাক্ মাৰিয়া
যুসফলৈ বাগ্দত্তা হলত সিবিলাকৰ্ সংসৰ্গৰ্ আগেই
১৯ তেঁওক্ ধৰ্ম্মাত্মাৰ্পৰা গৰ্ভৱতী বুলি জানিলে। তেঁওৰ্ স্বামী
যুসফে পৰমাৰ্থিক্ মানুহ হৈ আৰু সদৰি কৰি তেঁওক্
অপযশী কৰিব নৃ খুজি তেঁওক্ গুপুতে তিয়াগিবলৈ মন্

২০ কৰিলে। কিন্তু দেখা ঔয়াতে চিন্তা কৰোঁতেই ঈশ্বৰৰ্
দূতে সপোনৎ দৰিশন্ দিলে আৰু ঠুলিলে হেৰা দাঊদৰ্
সন্তুতি যুসফ তোমাৰ্ ভাৰ্য্যা মৰিয়াক্ গ্ৰহণ কৰিবলৈ
ডৰক্ নকৰা কিয়নো যেযে তাইৰ গৰ্ভৎ আছে সেয়ে
২১ ধৰ্ম্মাত্মাৰ্ পৰা। তাইও পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰব আৰু তেঁওৰ্
নাম তুমি য়িশু থবা কিয়নো তেঁওৰ্ মনুষ্যহঁতক্ সিহঁতৰ্
২২ পাপৰ্ পৰা তেঁও উদ্ধাৰ্ কৰিব। দেখা এজন কোৱাঁলী
গৰ্ভৱতী হই পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰব আৰু তেঁওৰ্ নাম্
সিহঁতে আমনুএল থব অৰ্থাৎ প্ৰভুএ আমাৰ্ লগৎ
২৩ ঈশ্বৰৰ্ যি এই বাক্য আচাৰ্য্যৰ্ দোৱাৰা উক্ত
কৰিছিল্ সেই বাক্য পূৰ্ হবলৈ এইবিলাক্ হল্। ঔ
২৪ য়াৰ্ পাচে যুসফ টোপনিৰ্ পৰা উঠি যেনেকৈ ঈশ্বৰৰ্
দূতে তেঁওক্ আদেশ কৰিছিল্ তাৰ্ নিচিনা কৰি আপো
২৫ নাৰ্ ঘৰিণীয়েকক্ গ্ৰহণ্ কৰিলে কিন্তু তেঁওৰ্ প্ৰথম্ পু
তেক্ প্ৰসৱৰ্ আগেই তাইক্ চিনোতা গিয়ান্ ন কৰিলে
তাৰ্ পাচে তেঁওৰ্ নাম্ য়িশু থলে।—

পৰ্ব্ব হেৰোদ ৰজাৰ্ দিনৎ যেতিয়া য়িহুদাহৰ্ বৈতলেহেমৎ
১ য়িশুৰ্ জনম্ হইছিল্ সেই কালৎ দেখা পূৰুব্ ফালৰ্
২ পৰা য়িৰোশলমলৈ পণ্ডিতহঁতে আহি ঠুলিলে। য়িহু
দীহঁতৰ্ ৰজা যি জন্ ওপজিছে তেঁও কৎ কিয়নো
পূৰুব্ দেশৎ তেঁওৰ্ তৰা দেখি আমি তেঁওক্ পূজা কৰি
বলৈ আহিছোঁ।—
৩ হেৰোদ ৰজায় এই কথা শুনি তেঁও আৰু এটাই
৪ য়িৰোশলমৎ থকাহঁতো তেঁৱে সৈতে উদবিগ্ন হইছিল্।

পাচে এটাই মুখ্য যাজকক আৰু মনুষ্যইঁতৰ অধ্যা
পকক গোটায় খ্রীস্তৰ জনম্ থান্ কং হয় সিবিলাকক পুচ
৫ এই কথা পুছিলে। সিবিলাকে কুলিলে য়িহুদাহ্ দেশৰ্
বৗতলেহেমং আচাৰ্য্যৰ্ এনেকুৱা লিখিতা আছে হেৰা
৬ য়িহুদাহ দেশৰ্ বৗতলেহেম্ তুমি য়িহুদাহৰ্ অধিপতি
ইঁতৰ্ মাজং আতিসৰু নো হোৱা কিয়নো তোমাৰ্ পৰা
এজন্ অধিকাৰ্ ওলাজিব যেয়ে আমাৰ্ য়িশৰএল মনুষ্য
৭ ইঁতক্ পালিব। তেতিয়া হেৰোদে সেই পণ্ডিতইঁতক্
বিশ্বাসে মাতি কেতিয়া সেই তৰা দেখা গল্ জেয়াক
৮ ঠাকৈ কৰি পুছিলে। পাচে সিবিলাকক বৗতলেহেমলৈ
পঠিয়ায় কুলিলে তোমোলাকে গৈ প্ৰবন্ধ কৰি লৰাক্ বি
চাৰাগৈ আৰু যয়ো গৈ তেওঁক্ ভজিবলৈ তেওঁক্ পালে
৯ মোলৈ বতৰা দিয়াহঁগৈ। সিবিলাকে ৰজাৰ্ কথা শুনি গতি
কৰিলে আৰু দেখা যি তৰা সিবিলাকে পূৰ্ব্ব্ দেশং
দেখিছিল্ সেয়ে লৰাৰ্ স্বস্থানৰ্ ওপৰং উপগত হোৱা
১০ লৈকে সিবিলাকৰ্ আগং গল্। সিবিলাকে সেই
১১ তৰা দেখি অত্যন্ত আনন্দিং হই হৰ্ষিং মনে আছিল্।
তাৰ্ পাচে ঘৰলৈ গৈ তেওঁৰ্ মাক্ মাৰিয়ায় সৈতে সেই
লৰাক্ দেখিলে আৰু নমস্কাৰ্ কৰি তেওঁক্ ভজিলে।
পাচে সিবিলাকৰ্ ধনৰ্ টোপোলা মেলি তেওঁক্ সুবৰ্ণ
১২ আৰু লবৃন আৰু গন্ধৰস দিলে। পাচে হেৰোদৰ্
ওলৈ না যাবলৈ আকও স্বপ্নং আদেশিং হই সিবি
লাকে স্বস্থানৰ্ দেশলৈ আন্ বাটে দি গল্।—
১৩ সিবিলাক্ গলং দেখা ঈশ্বৰৰ্ দূতে স্বপ্নং দৰিশন্
দি যুসফক্ কুলিলে উঠা লৰাক তেওঁৰ্ মাককে লৈ

যিসৰলৈ পলোৱা আৰু তোমালৈ মই বতৰা নিদিয়োঁ
মানলৈকে সেই ঠাইতে থাকাগৈ কিয়নো লৰাৰ্ প্ৰাণ
14 নাশ কৰিবলৈ হেৰোদে বিচাৰিব। পাচে তেঁও উঠি
লৰাক তেঁওৰ্ মাকক ৰাতিএই লৈ মিসৰলৈ গুচি
15 গল্ আৰু ঈশ্বৰৰ্ যি কথা আচাৰ্য্যে কলে মিসৰৰ্
পৰা মোহোৰ্ তনয়ক্ মাতিলোঁ এই কথা পূৰ্ণ্ হবলৈ
16 হেৰোদৰ্ মৰণলৈকে সেই ঠাইতে থাকিল। পণ্ডিৎ
হঁতে তেঁওক্ হেলন্ কৰিলে হেৰোদে ঊয়াকে বুজি মহা
খং উঠি মান্নহ্ পঠায় দুয় বৎসৰিয়া আৰু তাৎকৈ
অলপ্ বয়সীয়া যিমান্ লৰা বৈতলেহেমৎ আৰু তেঁওৰ্
সমস্ত সীমাৎ আছিল্ যি কাল ৎ পণ্ডিৎহঁতৰ্ থানৎ
সুধতু্ কৰি বুজিছিল্ সেই কালানুক্ৰমে সেই সবাকে
17 বধিলে। ৰামাৎ এক্ শবদ্ শুনা গল্ হাহাকাৰে
ক্ৰন্দন আৰু বড় ৰোদন ৰাহেলে তেঁওৰ্ সন্ততিহঁতলৈ
কান্দি কান্দি নিচুকিব নোখোজে এই কাৰোণে সিবি
18 লাক্ নায় যিৰমিয়াহ্ আচাৰ্য্যৰ দোৱাৰা এই যি কথা
19 উক্তৎ হইছিল্ সেই কথায় তেতিয়া পূৰ্ণ্ হল্।—
কিন্তু হেৰোদ মৰিলৎ পাচে দেখা স্বপ্নৎ ঈশ্বৰৰ্ দূতে
20 মিসৰৎ যুসফক্ দেখা দি কৈলিলে উঠা লৰাক তেঁওৰ্
মাকক লৈ যিশৰএল দেশলৈ যোৱা কিয়নো যিবিলাকে
21 লৰাক বধিবলৈ বিচাৰিছিল্ সেইবিলাক্ মৰিল্। তেঁও
22 উঠি লৰাক আৰু তেঁওৰ্ মাকক লৈ যিশৰএল্ দেশৎ
কল্গৈ। যিহুদাহ্ দেশৎ তেঁওৰ্ বাপেক্ হেৰোদৰ্ ঠাৱে
আৰ্খেলায়সৰ্ বিষয়া হল্ এই হেতুক্ তাকে শুনি তালৈকে
যাবলৈ তেঁও ভয়ক্ হল্ কিন্তু স্বপ্নৎ ঈশ্বৰৰ্ আদেশ্

২৩ পায় গালিলি দেশলৈ গুভতি গল্ আৰু যিহুৰে আচা
র্য্যৰ্ দোৱাৰায় কোৱা গল্ তেঁও নাজৰেণ্ ষুলি প্ৰখ্যাত
হব সেয়ে পুব্ হবলৈ নাজাৰেত্ নামেৰে এক নগৰত
বসতি কৰিলে।—

পর্ব্ব স্বর্গৰাজ্য সমীপ্ এই হেতুক্ মন্ পালটোৱা এই কথা
৩ কীর্ত্তন্ কৰি কৈ কৈ যোহন্ ডুবাওতা সেই কালত যিহু
৩ দাহ দেশৰ্ হাবিলৈ আহিল। যিশাত্তিয়াহ আচার্য্যৰ্
মুখে যাৰ্ অর্থে এই কথা কোৱা গল্ হাবিত ৰিঙ্গিয়ো
ৱা এটাৰ্ এই আৱাৰ যিহুহৰ্ বাট্ যুগুত কৰা তেঁওৰ্
৪ বাট্ পোন্ কৰা এই তেঁও। সেই যোহনৰ্ উটৰ্ নো
মৰ্ কৰচ্ আছিল্ আৰু কঁকালত বৰটিৰ্ টঙ্গালি আৰু
৫ তেঁও খায় কচুৰা ফড়িঙ্গ আৰু হাবিৰ্ মৌ। তেতিয়া যি
ৰোশলমৰে আৰু যিহুদাহ্ দেশৰে এটাই মানুহ আৰু
৬ যৰদন্ দেশৰ্ ওচৰৰ্ পুজাবিলাক্ তেঁওৰ্ ভলৈ গৈ পাতক্
গাংলৈ তেঁওৰ্ হতুৱায় যৰদনত ডুবোৱা হইছিল্।
৭ তালে মান্ ফাৰিশি আৰু শাদ্দুকি মানুহ্ তেঁওৰ্ ডুবলৈ
আহিল্ এই হেতুক্ সিহঁতক্ দেখি তেঁও ডুলিলে হেৰৈ
সাপৰ্ বওহ উদ্ধি বলগা যাওৰ্পৰা পলাবলৈ তহঁতক্
৮ কোনে বুদ্ধি দিছে। এই হেতুক্ মন্ পালটৰ্ উচিত ফল্
৯ ধৰা আৰু আবৰাহাম্ আমাৰ্ গোত্র এই কথা কবলৈ
মন্ ন কৰিবিহঁক্ কিয়নো তহঁতত মই জনাওঁ ঈশ্বৰে
এই শিল্ বিলাকৰেপৰা আবৰাহামৰ্ সন্ততি উপজাব
১০ পাৰে। এতিয়াও কুঠাৰ্ গছৰ্ গুড়িত লাগিআছে
এই হেতুক্ যি যি গছে সজ গুটি নে মেলে তাকে কাটি
১১ জুইত পেলোৱা যায়। মন্ পালটিবলৈ মই পানীত তহঁতক্

হুঁড় দিয়ঁও কিন্তু যি জন্ মোৰ্ পিচৎ আহিছে তেঁও মোৎ
কৈও পৰাক্ৰমী মঽ তেঁওৰ্ পৈজাৰ্ ববলৈকো যোগ্য নো
১২ হোঁ তঁহঁতক্ ঈশ্বৰাত্মাৎ আৰু জুইৎ তেঁও হুঁড়াব। তেঁও
কুলা হাতৎলৈ খলোনাৰ্ মলা বাদি পেলাব আৰু ধান্
তেঁওৰ্ মেৰৎ চপাব কিন্তু কু কুম্বুৰা জুইৰে দুলা পুড়িব।
১৩ এই কালৎ য়িশু গালিলিৰ্ পৰা য়ৰদনলৈ য়োহনৰ্
ওচৈ আহিল্ আৰু তেঁওৰ্ হতুৱায় হুঁড়িবলৈ গল্।
১৪ কিন্তু য়োহনে এই কথা কৈ তেঁওক্ হাক্ দিলে বোলে তোমাৰ্
হাতে মঽ হুঁড়িবলগা আছে আৰু তুমি মোৰ্ কোষৰলৈ
১৫ আহিছা নে। তাতে য়িশুএ সমিধান্ দি তেঁওক্ হুঁলিলে সকলো
লো ধৰম্ পুৰ কৰিবলৈ আমাৰ্ ওচৎ কাম্ আছে এই
হেতুক এতিয়া এনে হব দিয়া তেতিয়া তাকে কৰিবলৈ
১৬ তেঁওক্ দিলে। তাৰ্ পাচে য়িশুএ হুঁ হোৱা হই পানীৰ্ পৰা
ওঠিল্ আৰু দেখা স্বৰ্গৰ্ তেঁওৰ দৃষ্টিতে মুকলি হল্
আৰু তেঁও ঈশ্বৰৰ্ আত্মাক্ কপৌৰ্ নিচিনাকৈ পড়ি
১৭ তেঁওৰ্ ওপৰৎ বহিবৰ্ দেখিলে আৰু দেখা স্বৰ্গৰ্ পৰা
এক্ শবদ্ হই হুঁলিলে এই মোহোৰ্ প্ৰিয় পুত্ৰ জৈহাতে
মোহোৰ্ বড় সন্তোষ।—

পৰ্ব তাতপাচে য়িশুএ শয়তানৰ্ পৰীক্ষা পাবলৈ আত্মাৰে
৪ আকৰ্ষিৎ হই হাবিলৈ গল্ আৰু চল্লিশ্ ৰাত্ৰিন্দিয়া
৩ লঘোন্ কৰি ভোকেৰে আছিল্। পৰীক্ষকে তেঁওৰ্
ওচৰলৈ আহি হুঁলিলে যেদি তুমি ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰেক্ হোৱা
তেবে আজ্ঞা কৰি এই শিল্ বিলাককে খাবৰ্ বেহানি
৪ কৰা। কিন্তু তেঁও সমিধান্ দি হুঁলিলে. মানুহ অদা
খাবৰ্ বেহানিৰেই নি জীয়ে কিন্তু যি যি বচন্ ঈশ্বৰৰ্

মুখৰ্‌পৰা ওলায় ভাৰে যে জীয়ে এনে লিখিতা আছে।
৫ তেতিয়া শয়তানে তেঁওক্ পবিত্র নগৰলৈ নি ঈশ্বৰৰ্
৬ দণ্ডলৰ্ ওপৰৰ্ এক্ কলসাৰ্ ওপৰৎ বহুৱালে আৰু
তেঁওৎ কলে তুমি যেদি ঈশ্বৰৰ্ পুতেক্ হোৱা তেবে
আপুনি তললৈ পৰা কিয়নো তোমাৰ্ অৰ্থে তেঁওৰ্ দূত
ইঁতক্ তেঁও আজ্ঞা দিব আৰু শিলৎ যুদ্ধা তোমাৰ্
ভৰিৎ ন লগাকৈ সিবিলাকে তোমাক্ হাতেৰে দাঙ্গি
৭ ধৰিব এনে লিখিতা আছে। যিশুএ তাক্ কুলিলে
তোমাৰ্ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ্ পৰীক্ষা নকৰিবা এনেও লিখিতা
৮ আছে। অনন্তৰে শয়তানে তেঁওক্ আতিশয় এক পৰ্ব্ব
তলৈ নি জগতৰ্ মাজৎ যিমান্ ৰাজ্য আৰু তেঁওৰ্ ঐশ্বৰ্য্য
৯ সেই এটাইকে দেখুৱালে আৰু তেঁওক্ কুলিলে যেদি
তুমি সাষ্টাঙ্গ প্ৰণাম কৰি মোক্ পূজা কৰা তেবে এই
১০ এটাইকে তোমাক্ দিম্। যিশুএ তেতিয়া তাক্ কুলিলে গুচ
শয়তান কিয়নো তোমাৰ্ প্ৰভু যিহুহাৰ্ ভজনা কৰা
১১ আৰু কেৱল তেঁওক্ শুশ্ৰূষা কৰা এনে লিখিতা আছে
তেতিয়া শয়তানে তেঁওক্ এড়িলে পাচে দেখা দূতইঁতে
আহি তেঁওক শুশ্ৰূষা কৰিলে।—
১২ যোহন বন্দিয়া হল্ যিশুএ তাকে শুনি গালিলিলৈ গতি
১৩ কৰিলে। যিশাঈয়াহ্ আচাৰ্য্যৰ্ মুখে যি এই কথা
১৪ কোৱা গল্ বোলে জেবুলুন্ আৰু নপ্তালি দেশ্ সাগৰৰ্
বাটে যৰদনৰ্ সিপাৰ্ অন্যদেশীইঁতৰ্ গালিলিৰ্ যিবি
১৫ লাক্ মানুহ অন্ধকাৰৎ বহিছিল্ সেইবিলাকে মহাপ
হৰ্ দেখিবলৈ পাইছে যিবিলাক্ মৃত্যুৰ্ দেশৎ আৰু ছাঁৎ
বহিছিল্ সেই বিলাকৰ্ ওপৰৎ পোহৰ প্ৰকাশিত হইছে

১৬ সেই কথাৰে পুৎফেৰ্ নিকোনে তেঁও নাচৰেৎ এড়ি
যেইলুন্ আৰু নপ্তালিম সামিল্ সাগৰৰ্ তীৰত্ কফৰ
নয়ুমৎ বসতি কৰিলে।—
১৭ স্বৰ্গৰ্ ৰাজ্য ওচৰ্ এই হেতুক্ মন্ পালটোৱা যিশুএ
সেই কালৰে পৰা এই কথা কীৰ্ত্তন্ কৰিবলৈ আৰু
কবলৈ ধৰিলে।—
১৮ গালিলিৰ্ সাগৰৰ্ ওচৰৎ যিশুএ গতি কৰোঁতে শী
মোন্ যাৰ্ প্ৰসিদ্ধ নাম্ পিতৰ্ আৰু আন্দ্ৰ তেঁওৰ্ ভা
য়েক্ এই দুয়ো ভায়েকক্ সাগৰৎ জাল্ পেলাবৰ্
১৯ দেখিলে কিয়নো সিবিলাক্ মাচ ধৰিয়া আছিল্। তেঁও
২০ কুলিলে মযে সৈতে আঁহা আৰু তোমোলাকক্ মনু
২১ মানুহ ধৰা কৰিম্ এইনিমিত্তে সিবিলাক্ তেতিক্ষণে
সিবিলাকৰ্ জাল্ এড়ি তেঁৱে সৈতে গল্। জেব্ৰ
দিৰ্ পুতেক্ যশ্যাকব আৰু তেঁওৰ্ ভায়েক্ য়োহন্
এইদুয়ো ভায়েক্ সিবিলাকৰ্ বাপেক্ জেবদিএ সৈতে
নাৱৎ সিবিলাকৰ্ জাল্ বাণ্ডিছিল্ তেঁও সেই ঠাইৰ্ পৰা
২২ গৈ গৈ সিবিলাকক্ দেখিলে আৰু মাতিলে তাতে সিবি
লাক্ তেতিক্ষণে নাৱকে আৰু সিবিলাকৰ্ বাপেককে
এড়ি তেঁৱে সৈতে গল্।—
২৩ পাচে যিশুএ সিবিলাকৰ্ সকলো সিনগগৎ শিখায়
আৰু ৰাজ্যৰ্ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰি আৰু মনুষ্যইঁতৰ্
মাজৎ যিমান্ ৰোগ আৰু নৰিয়া এইবিলাক্ সুস্থ
২৪ কৰি সমস্তো গালিলি প্ৰদক্ষিন্ কৰিলে তাতে তেঁওৰ্
যশস্যা সমস্তো সিৰিয়াৎ বিয়াপিল্। আৰু সিবি
লাকে নানা বিয়াধিৰ্ আৰু যাতনা আৰু ভূতে পোৱা

আৰু ঝাঁকুৰিয়া আৰু যক্ষ্ম ৰোগী সকলো লৰিয়া
পৰা মান্নহবিলাকক্ তেঁওৰ্ ওচৰ্ লৈ আনিলে আৰু
২৫ তেঁও সিহঁতক্ সুস্থ কৰিলে। তাতে গালিলি আৰু দেক
পোলিস্ আৰু যিৰোশলম্ আৰু যিহুদাহ দেশ আৰু
যৰ্দনৰ্ সিপাৰ্ এইবিলাকৰ্ পৰা বড এজুম্ মান্নহ
তেঁৰে সৈতে গল্।—

পৰ্ব্ব তেঁও সেই মান্নহ জুমক্ দেখি পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰৎ গুছিল্
৫ হাঁ আৰু বহিল্ তেঁওৰ্ ভকৎহঁত তেঁওৰ্ কোচৰলৈ
২ আহিল্ পাচে তেঁওৰ্ মুখ মেলি তেঁও এই কথা কৈ
সিবিলাকক্ শিক্ষা দিলে।—
৩ অল্পভিমানী লোক্‌বিলাক্ ধন্য কিয়নো স্বৰ্গৰ্ ৰাজ্য
৪ সিবিলাকৰ্। সোকাকুলিত লোকবিলাকো ধন্য কিয়
৫ নো সিবিলাকে শান্তনা পাব। নম্ৰ লোকবিলাকো ধন্য
৬ কিয়নো সিবিলাক্ পৃথিৱীৰ্ অধিকাৰ্ হব। যিবি
লাকৰ্ পৰমাৰ্থৰ্ নিমিত্তে ভোক্ আৰু পিয়াহ সেই
৭ বিলাকো ধন্য কিয়নো সিবিলাকে তৃপ্তি পাব। দয়ালু
৮ লোকবিলাকো ধন্য কিয়নো সিবিলাকে দয়া পাব
শুদ্ধচিত্ত লোকবিলাকো ধন্য কিয়নো সিবিলাকে ঈশ্বৰক্
৯ দেখিব। নিৰ্ব্বিৰোধি কৰোঁতাবিলাকো ধন্য কিয়নো
১০ সিবিলাকে ঈশ্বৰৰ্ শিশু বুলি প্ৰখ্যাত্ হব। যিবিলাক্
পৰমাৰ্থৰ্ নিমিত্তে তাড়িৎ সেইবিলাকো ধন্য কিয়নো
১১ স্বৰ্গৰ্ ৰাজ্য সিবিলাকৰে। যেতিয়া মন্নুষ্যহঁতে তোমো
লাকক্ নিন্দে আৰু খেদে আৰু মোৰ্ নিমিত্তে তোমো
লাকৰ্ ফালৰ্ এটায় বয়া কথা মিচা বোলে তেতিয়া
১২ তোমোলাক্ ধন্য সেই বেলা আনন্দিৎ আৰু হৰ্ষযুক্ত

হোৱা কিয়নো স্বৰ্গৎ তোমোলাকৰ্ বড় ফল্ আছে যিবি
লাক্ আচাৰ্য্য তোমোলাকৰ্ আগেই আছিল্ সেইবিলা
কক্ সিবিলাকে এনেকৈ তাড়না কৰিছিল্।—
১৩ তোমোলাক্ পৃথিবীৰ্ লোন্ কিন্তু যেদি লোনৎ সোৱাদ্
না থাকে তেবে কব্‌পৰা তাৰ্ চোকা হব তেতিয়াবে পৰা
সেয়ে বাজলৈ ওলিয়ায় মানুহৰ্ ভৰিৰ্ তলৎ পেলোৱা
১৪ বিনে আৰু একো কাৰ্য্যৰ্ ভাগি ন হয়। তোমোলাক্ ব্ৰঁহ্মা
গুৰ্ দীপিতি যি নগৰ্ পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰৎ বহুৱাইচে সেয়ে
১৫ গুপ্তৎ হব নোৱাৰে। মানুহে চাকি লগায় দোনৰ্
তলৎ ন থয় কিন্তু গচাৰ্ ওপৰৎ থয় তাৰেপৰা এটায়
১৬ গিৰিহতক্ পহৰ্ কৰে তোমোলাকৰ্ দীপিতি মানুহৰ্
আগৎ এনেকৈ পুকাশ্ হোক্ যেন্ সিবিলাকে তোমোলাকৰ্
শুভ কৰ্ম্ম দেখে আৰু যেন্ তোমোলাকৰ্ স্বৰ্গৰ্ পিতৃক্
স্তুতি কৰে।—
১৭ ময় শাস্ত্ৰকে বা আচাৰ্য্যবাক্যকে বিনাশ্ কৰিবলৈ
আহিলোঁ তোমোলাকে এনেকৈ না ভাবিবা ময় বিনাশ্
১৮ কৰিবলৈ আহা নায় কিন্তু পুৰ্ কৰিবলৈহে আহিলোঁ ময়
তোমোলাকৎ স্বৰুপ্ কৈ কঁও যেতিয়া লৈকে স্বৰ্গ আৰু
মৰ্ত্ত্য বিনাশ্ ন হয় তেতিয়ালৈকে এটায় পুৰণ্ ন হলে
শাস্ত্ৰৰ্ এটি অনুস্বাৰ্ বা এটি বিসৰগো কোনো ৰুপে
১৯ লোপ্ ন হব। এইহেতুক্ যেদি কোনোএ জৈয়াৰ্ এটি
সৰু আজ্ঞাকো চন্ন কৰে আৰু মানুহকো তদনুসাৰে
শিখায় তেবে সেই মানুহ্ স্বৰ্গ ৰাজ্যৎ আতিসৰু বুলি
২০ পুখ্যাত্ হব। কিন্তু যি কোনোএ তাকে কৰে আৰু

স্নিথার সি স্বর্গরাজ্যৎ বড় পুণ্যাত্ত্ব হব কিয়নো তোমোলা
কৎ ময় কঁও তোমোলাকর্ পরমার্থ ফারিশি হঁতর্ আরু
অধ্যাপক্ হঁতর্ পারমার্থৎকৈ ভাধিক্ ন হলে তোমো
লাকে কোনো রূপে স্বর্গ রাজ্যৎ সোমাব নোৱারা ।—
২১ তোমোলাকে শুনিছা আগর্ কালর্ মানুহর্ আগৎ
যি কোৱা গল্ কি বধ্ ন করিবা আরু যেয়ে বধ্
২২ করে সেয়ে শোধিৎ দণ্ডার্হ হব কিন্তু ময় তোমোলাকক
বোলোঁ যি কোনোএ আপোনার্ ভায়েকর্ ওপরৎ অকা
রোণে খও করে সেয়ে শোধিৎ দণ্ডার্হ হব আরু যি
কোনোএ আপোনার্ ভায়েকক্ রাকা বোলে সেয়ে মেলৎ
দণ্ডার্হ হব কিন্তু যি কোনোএ আপোনার্ ভায়েকক্ ভয়
হলিয়া এনেকৈ বোলে তার্ নরক্ বহ্নি দণ্ড আছে ।—
২৩ এইহেতুকে হোমর্ ভেঁটির্ কোথরৎ তোমার্ ওসরগর্
বেহানি আনি তোমার্ ভাঁয়ার্ তোমালৈ কিবা অহিৎ আ
২৪ ছে ভাতে যেদি এই মন্ করা তেবে ভেঁটির্ আগতে তোমার্
ওসরগর্ বেহানি থৈ যোৱা আরু আদিতে তোমার্ ভা
য়াঁয় সৈতে মিল্ হোৱা তার্ পাচে তোমার্ দিবলগা বেহানি
২৫ ওসরগ্ করা তোমার্ গুজরিয়ায় সৈতে পথুক্ হই তারে
সৈতে সত্বরে মিল্ হোৱা জানো পাচে গুজরিয়ায় তোমাক্
শোধিকর্ হাতৎ সোধায় দিয়ে আরু শোধিকে চাহুক্
বরার্ হাতৎ সোধায় দিয়ে ভাতে বন্দি হই থাকা
২৬ তোমাৎ ময় সুরূপৈকে কঁও তার্ পরা সম্পূর্ণকৈ বন্ ন
শুজিলে তুমি কোনো রূপে বাজলৈ আহিবলৈ নো
২৭ পোৱা । তোমোলোকে শুনিছা আগর্ কালর্ মানু
২৮ হর্ আগৎ যি কোৱা গল্ কি পরস্ত্রীগমন্ ন করা

কিন্তু ময় তোমোলাকৎ কওঁ কোনোএ তিৰোতাযা
কহৈলৈ কামভাৱে চায় মানসিক্ ৰূপে তাইৰে সৈতে
২৯ দুষিৎ হইছে। এই হেতুকে যেদি তোমাৰ্ সোঁ চকুএ
তোমাক্ বাধা কৰে তেৱে তাক্ কাঢ়ি পেলোৱা আৰু
তোমাৰ্ পৰা পেলোৱা তোমাৰ্ গোটাইটো শৰীৰ্ নৰ
কৎ পৰাৎকৈ তোমাৰ্ এক্ অঙ্গ নষ্ট হোৱা তোমাৰ্
৩০ লাভ্ তোমাৰ্ সোঁ হাতে যেদি তোমাক্ বাধা কৰে তেৱে
তাকো কাটি তোমাৰ্ পৰা পেলোৱা কিয়নো তোমাৰ্
গোটাইটো শৰীল্ নৰকৎ পৰাৎকৈ তোমাৰ্ এক্ অঙ্গ
নষ্ট হোৱা তোমাৰ্ লাভ্।—
৩১ কোৱা গৈছে যেদি কোনোএ আপোনাৰ্ ঘৰিণীয়েকক্
৩২ এড়িব খোজে সি তেৱে তাইক্ এড়াৰ্ কাকৎ দিয়োক্
কিন্তু তোমোলাকক্ ময় বোলোঁ যি কোনোএ তাৰ্ ঘৰি
নীয়েকক্ ব্যভিচাৰিণী নো হোৱাকৈয়ে এড়ে সি তাইক্
দুষিতা কৰে আৰু যি কোনোএ সেই এড়া তিৰোতাকে
বিয়া কৰে সি পৰস্ত্ৰী হৰে।—
৩৩ পুনৰপি তোমোলাকে শুনিছা আগৰ্ কালৰ্ মানুহ
৩৪ হৰ্ আগৎ যি কোৱা গৈল্ কি মিছা শপৎ ন কৰিবা
কিন্তু ঈশ্বৰক্ প্ৰতি তোমোলাকে শপৎ পূৰণ্ কৰা কিন্তু
তোমোলাকক্ ময় বোলোঁ একা শপৎ ন কৰিবা স্বৰ্গৰ্
৩৫ নামে ও ন হয় কিয়নো সেয়ে ঈশ্বৰৰ্ সিংহাসন্
পৃথিবীৰ্ নামেও ন হয় কিয়নো সেয়ে তেওঁৰ্ পাদ
পীঠ্ যিৰোশলমৰ্ নামেও ন হয় কিয়নো সেয়ে মহা
৩৬ ৰাজাৰ্ ৰাজনগৰ্ আৰু তোমাৰ্ মূৰৎ ধৰিও শপৎ ন
কৰিবা কিয়নো এডালি চুলিও তুমি কলা বা বগা কৰিব

৩৭ নোৱাৰা কিন্তু তোমাৰ্ কথাবত্তৰা হয় হয় নহয় নহয়
হোক্ কিয়নো ঔয়াংকৈ যি কিছু সৰহ্ সেয়ে বয়া হুব
লগা আছে।—

৩৮ তোমোলাকে শুনিছা যি আগেই বোলা গৈছিল্
৩৯ কি চকুৰ্ কাৰোণ্ চকু দাঁতৰ্ কাৰোণ্ দাঁৎ কিন্তু
তোমোলাকং ময় কঁও তোমোলাকে হিংসাৰ্ হাক্ নি
দিবা কিন্তু যেদি কোনোএ তোমোলাকৰ্ সোঁ গালং চৰ্
৪০ যাৰে তেবে সিংতক্ আৰু সিগাল্ পাতি দিয়া।
আৰু কোনোএ যেদি মেলং গোচৰ্ দিব খোজে আৰু
তোমোলাকৰ্ চোলা কাচি লয় তেবে তোমোলাকৰ বৰ্কা
৪১ পৰ্ লবলৈকো দিয়া আৰু যেদি কোনোএ বল্কৈ
তোমোলাকক্ দুকুঁৰ্ বেলিৰ্ বাট্ যোৱায় তেবে তাৰ্
৪২ দোযোখা যোৱা। যিং মানুহে তোমোলাকং
খোজে সেইং মানুহকে দিয়া আৰু যিং মানুহে তোমো
লাকৰ্ ধাৰ্ কৰিব খোজে সেইবিলাকলৈ বিমুখ্ নু
হুবা।—

৪৩ তোমোলাকে শুনিছা যি কোৱা গৈছিল কি তোমোলা
কৰ্ ওচৰৰ্ মানুহক্ চেনেহ্ কৰা আৰু তোমোলাকৰ্
৪৪ শত্ৰুক্ ঘিনোৱা কিন্তু মর তোমোলাকং কঁও তোমো
লাকে তোমোলাকৰ্ স্বৰ্গৰ্ পিতৃৰ্ পুত্ৰ হুবলৈ তোমোলা
কৰ্ শত্ৰুক্ চেনেহ কৰা যিবিলাকে তোমোলাকক্ গালি
পাৰে সেইবিলাকক্ তোমোলাকে আশীৰ্ব্বাদ্ কৰা যিবি
লাকে তোমোলাকক্ ঘিনায় সেইবিলাকৰ্ তোমোলাকে
শুভ চিন্তা যিবিলাকে তোমোলাকক্ হিংসা আৰু মাৰ্
কিল্ কৰে তোমোলাকে সেইবিলাকৰ্ আথে প্ৰাৰ্থনা কৰা

৪৫ কিয়নো তোমোলাকৰ্ স্বৰ্গৰ্ পিত্এ দুৰ্জ্জনৰ্ ওপৰতো
শান্তৰ্ ওপৰতো বেলী ওলাব দিয়ে আৰু পৰমাৰ্থিক্ অপ
৪৬ ৰমাৰ্থিক্ দুয়োৰো ওপৰৎ বড়খুন্ বড়খায়। যিবি
লাকে তোমোলাকক্ চেনেহ্ কৰে সেইবিলাকৰ্ তোমো
লাকে চেনেহ্ কৰিলে কি স্থব পটোয়াৰিহঁত তানো
৪৭ এনে ন কৰে। আৰু যেদি তোমোলাকে কেবল্
তোমোলাৰ্ ভায়াহঁতকে সেবা কৰা তেবে তোমোলাকে
আন্ মানুহৎকৈ কি কৰা পটোয়াৰিহঁতে তানো এনে
৪৮ ন কৰে এইহেতুকে তোমোলাকৰ্ স্বৰ্গৰ্ পিত্ যেনে
পূৰ্ণবিৰ্ম্মৰন্ত তোমোলাকো তেনে পূৰ্ণবিৰ্ম্মৰন্ত হোৱা।—
পৰ্ব্ব সাৱধান্ হোৱা আন্ মানুহৰ্ আগৎ সিহঁতে দেখিব
৬ লৈ তোমোলাকে দান্ ন কৰিবা তাক্ কৰিলে তোমো
লাকৰ্ স্বৰ্গৰ্ পিত্ পৰা তোমোলাকৰ্ একো ফল্ ন
১ হয়। এয়েহেই যেতিয়া তুমি দান্ কৰা তেতিয়া
মানুহৰ্ পৰা যশস্যা পাবলৈ সিনগৎ আৰু পদুলিৰ্
২ মাজৎ কাপুনিক্হঁতৰ্ নিচিনাকৈ তুৰী না বাবা। তোমো
লাকৎ ময় স্বৰূপকৈ কঁও সিহঁতে আপোনাৰ্ কৰম্
৩ ফল্ পায়। কিন্তু যেতিয়া তুমি দান্ কৰা তেতিয়া
তোমোলাকৰ্ দান্ গুপ্তৎ হবলৈ তোমোলাকৰ্ সোঁ
হাতে কি কৰে তোমোলাকৰ্ বাঁও হাতক্ জ্ঞয়াকো
৪ জানিব নি দিবা তাকে কৰিলে গুপ্তৎ চাইৎ দেখে যিতনে
তোমোলাকৰ্ পিত্এ তেঁও আপুনি এটাইৰে আগতে
তোমাক্ ফল্ দিব।—
৫ তুমি ও যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা তেতিয়া কাপুনিক্ হঁতৰ্
নিচিনা তুমি নহবা কিয়নো সিহঁতক্ মানুহে

দেখিবলৈ সিহঁতে সিনগগত আৰু পদুলিৰ চুকত থিয়
হই প্ৰাৰ্থনা খোজে কৰিব। তোমোলাকত মই
৬ সচকৈ কওঁ সিহঁতে আপোনাৰ ফল পায়। কিন্তু
যেতিয়া তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰা তেতিয়া আপোনাৰ গুপ্তত
ঠাইলৈ যোৱা আৰু দুৱাৰ জপায় যিজন গুপ্তত
ঠাইত আছে সেই তোমোলাকৰ পিতৃৰ আগত
প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু গুপ্তত ঠাই দেখোঁতা তোমাৰ
পিতৃ যিজন তেওঁ এটাইৰে আগত তোমাক কৰ্ম্ম
৭ ফল দিব। কিন্তু তোমাৰ প্ৰাৰ্থনাৰ বেলা দেৱ
পূজকৰ নিচিনাকৈ অনৰ্থক বচন নু তুলিবা কিয়নো
সিহঁতে ভাবে যেন সিহঁতৰ ভালেমান কোৱাতে সিহঁতৰ
৮ কথা শুনা যাব। এই হেতুক সিহঁতৰ নিচিনা
নু হবা কিয়নো তোমোলাকে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ আগেই
তোমোলাকৰ কৰিবলগা কি, তায়াকে তোমোলাকৰ
৯ পিতৃএ জানে। এয়েবেই এনেকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা হে
আমাৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃ তোমাৰ নাম পবিত্ৰ মান্য
১০ হোক। তোমাৰ ৰাজ্য প্ৰকাশ হোক। যেনে স্বৰ্গত
১১ তেনেকৈ পৃথিবীতো তোমাৰ বাঞ্ছিত কৰ্ম্ম কৰা হোক
আজি আমাৰ খাবৰ বেহানি আমাক দিয়া। আৰু
১২ যেনেকৈ আমাৰ বীকৰুৱাহঁতক আমি সহোঁ তেনেকৈ
১৩ আমাৰ ধাৰ এড়া। আমাক পৰীক্ষালৈ নি নিবা কিন্তু
আমাক আপদৰ পৰা পৰিত্ৰাণ কৰা কিয়নো সদাসৰ্ব্বদা
১৪ ৰাজ্য আৰু শক্তি আৰু গৌৰৱ এই সকল তোমাৰ।
আমিন্। কিয়নো তোমোলাকে যেদি মানুহক সিহঁতৰ
আজ্ঞা ভঙ্গ কৰা জগাৰ মৰ্ষণ কৰা তেবে তোমোলাকৰ

১৫ স্বৰ্গৰ্ পিতৃএ তোমোলাকৰো জগাৰ্ মৰ্ষিব। কিন্তু যেদি
মানুহবিলাকক্ সিহঁতৰ্ আজ্ঞা চল্লকৰা জগাৰ্মৰ্ষণ
ন কৰা তেবে তোমোলাকৰ্ পিতৃএও তোমোলাকৰ্ আজ্ঞা
১৬ চল্লকৰা জগাৰ্ মৰ্ষণ্ ন কৰিব। পুনৰনি তোমোলাকে
লঘোন্ কৰোঁতে কাল্পনিকহঁতৰ্ নিচিনাকৈ মলিন্ মুখ্ক
কৰা কিয়নে; সিহঁতে লঘোনীয়া হুলি জনাবলৈ মুখ্
মলিন্ কৰে। তোমোলাকত ময় স্বৰূপকৈ কওঁ
১৭ সিহঁতে আপোনাৰ্ কৰম্ ফল্ পায়। কিন্তু তুমি যে
তিয়া লঘোন্ কৰা তেতিয়া মানুহক্ লঘোনীয়া নে দেখাব
লৈ কিন্তু যিজনে গুপ্তত হ্বাইত দেখে সেই তোমো
১৮ লাকৰ্ পিতৃৰ্ আগত লঘোনীয়া দেখোৱা জয়ালৈকে
তোমোলাকৰ্ মূৰত তেল দঁহা আৰু মুখ্ ধোৱা পাচে
যিজনে গুপ্তত থানত দেখে সেই তোমোলাকৰ্ পিতৃএ
১৯ এটায়ে জনাকৈ তোমোলাক্ কৰম্ ফল্ দিব। যি
থানত পোকে আৰু মামৰে খায় আৰু চোৰে সিন্ধি
দি চুৰ কৰে সেই পৃথিবীত আপোনালৈ ধন্ না সাঁ
২০ চিবা কিন্তু যত্তে পোকে আৰু মামৰে না খায় চোৰে
ও সিন্ধি দি নিনিয়ে সেই স্বৰ্গত আপোনালৈ ধন্
২১ সাঁচা কিয়নো যত্তে তোমোলাকৰ্ ধন্ তত্তে তোমোলাকৰ্
২২ মন্। দেহৰ্ প্ৰদীপ্ চক্ষু এয়েৰেই তোমোলাকৰ্
চক্ষু যেদি একদৃষ্টি হয় তেবে তোমোলাকৰ্ গোটায়
২৩ গাৰ্ দীপিতি পূৰণ্ হ্বব কিন্তু যেদি তোমোলাকৰ্ চক্ষু
বেয়া হয় তেবে তোমোলাকৰ্ গোটেই গা এন্ধাৰ্ময়
হ্বব এয়েৰেই যি দিপিতি তোমোলাকৰ্ মাজত সেয়ে
২৪ যেদি এন্ধাৰ্ হয় তেৱে সেই এন্ধাৰ্ কিমান্ বৰ। কোনো

মান্নহে দুজনা ভাঙ্গৰিয়াৎ খাটিব নোৱাৰে কিয়নো সি
এজনক্ ঘিনায় এজনক্ চেনেহ কৰিব নাইবা এজনৰ্
ঘলিয়া হুই এজনক্ জৈতিকিং কৰিব এনেকৈ ঈশ্বৰৰে
২৫ ধনৰেও তোমোলাকে খাটনি লগাব নো ৱাৰা। এই
হেতুক্ তোমোলাকৎ ময় এই কথা কওঁ কি খায়্ কি
পীয়্ আৰু গাৎ কি পিন্ধিম্ এই চিন্তা ন কৰিবা প্ৰাণ্
জানো খাবৰ্ বেহানিৎকৈ বড় ন হয় দেহো জানো
২৬ কাপ্ ৰৎকৈ বড় ন হয়। পখাৰৰ্ চৰায় বিলাবলৈকে
দেখা সিহঁতে কহিয়া না পাৰে শহ না দায় আৰু মেৰতো
নো গোটায় কিন্তু তোমোলাকৰ্ স্বৰগী পিত্ৰ সিহঁত
কো পোহে তোমোক্ জানো সিহঁতৎকৈও আতি ভাল্
২৭ নো হোৱা। তোমলাকৰ্ কোনো মান্নহে চিন্তা কৰি
২৮ আপোনাৰ্ দীঘলে এহাতো বঢ়াব নোৱাৰে। কাপৰলৈ
কিয় চিন্তা পখাৰৰ্ কনোৰ্ ফুল্ কেনেকৈ বাঢে জৈয়ালৈকে
২৯ মন্ কৰা সিহঁতে বন্ বাৰি ন কৰে সুতাও না কাটে কিন্তু
তোমোলাকৎ ময় কওঁ শলমন্ আপোনাৰ্ সকলো ঐশ্বৰ্য্যো
৩০ ৰেও জৈহঁতৰ্ এটাৰ্ নিচিনাও শুৱনী না চিল্। এয়ে
ৰেই কালিএই জুহালৎ আনিথোৱা পখাৰৰ্ জাবৰো
এনে অলঙ্কাৰ্ যেদি ঈশ্বৰে দিয়ে তেবে হে অল্পপ্ৰতীতি
৩১ মন্তহঁৎ তেঁওতাৎকৈ শৰকু কাপৰ্ জানো তহঁতক্ নি দিব।
এয়েৰেই কি খাবা কি পীবা কি পিন্ধিবা জৈয়াক্ মনৎ
৩২ চিন্তা ন কৰিবা দেবপুজকহঁতে এইবিলাক্ বেহানি
বিচাৰে আৰু এইবিলাক্ বেহানি তোমোলাকক্ লাগে
৩৩ যেন জৈয়াক্ তোমোলাকৰ্ স্বৰগি পিতএ জানে। আ
দিতে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য আৰু তেঁওৰ্ ধৰম্ বিচাৰা পাছে

৩৪ এইবিলাক্ তোমোলাৰক্ দিয়া হব এয়েৰেই কালিলৈ
চিন্তা ন কৰিবা কিয়নো আপোনাৰ্ বেহানিলৈ কালি
এই চিন্তা কৰিব।   যি দিনৰ্ যি বয়া সেই দিনৰ্
নিমিত্তে সেয়ে সৰহ।—

পৰ্ব্ব তোমোলাক্ শোধিৎ ন পড়িবলৈ শোধ্ ন কৰিবা কিয়
৭ নো যেই শোধিতে শোধ্ কৰা সেই শোধিতে শোধিৎ পড়ি
ৰা আৰু যি যোখাৰে তোমোলাকে যোখা কৰা সেই
যোখাৰেই তোমোলাকৰো বেহানি যুখিব লাগিব।
৩ আপোনাৰ্ চকুতে যি চতি তাক্ নে দেখি তোমাৰ্
৪ ভায়াঁৰ্ চকুৎ যি কুটা তাক্ কিয় দেখিছা নাইবা
ৰোৱা ময় সেই কুটা তোমাৰ্ চকুৰ্পৰা গুলিয়াঁও দেখা
তোমাৰ্ আপোনাৰ্ চকুৎ এটা চতি থাকোঁতেই তোমাৰ্
৫ ভায়াঁক্ কেনেকৈ জয়াক্ হুঁলিব পাৰা।   হেবৈ কাপ
টিক্ আপোনাৰ্ চকুৰ্পৰা সেই চতি আগেই গুলিয়া
তেতিয়া সেই কুটা তোৰ্ ভায়েৰৰ্ চকুৰ্পৰা গুলিয়া
৬ বলৈ ভালকৈ দেখিবি।   পবিত্ৰ বেহানি কুকুৰ্ বিলা
কৰ্ আগৎ নে পেলাবা তোমোলাকৰ্ মুকুতা গাহৰি
বিৰ্ আগৎ নে পেলাবা জানোপাচে মিহঁতে সেই
বেহানি ভৰিৰে গচকে পাচে মুখ ঘুৰায় তোমোলাকক্
বখলিয়ায়।—

৭ মাগা তেৰে তোমোলাকক্ দিয়া হব বিচাৰা তেবে পাবা
৮ ঢপৰিয়োৱা তেৰে তোমোলাকলৈ দুৱাৰ্ মুকলি হব কিয়
নো যেয়েং খোজে সেয়ে পায় আৰু যেয়েং বিচাৰে সেয়ে পা
৯ য় যেয়েং ঢপৰিয়া তালৈকে দুৱাৰ্ মুকলি হয়।   কিয়নো

১০ পুতেকে যেদি পিঠা খোজে তেৱে যি তাক্ শিল্ দিব বা মাচ্
খোজে তেৱে যি তাক্ সাপ্ দিব তে তোমোলাকৰ্ মাজত কোনে
১১ বা এনেকুৱা মানুহ আছে নে এয়েৱেই তোমোলাক বয়া
হুই তোমোলাকৰ্ লৰাহঁতক্ সজ্ বেহানি দিব যেদি
জানা তেৱে তোমোলাকৰ্ স্বৰগি পিতৃ যিজন্ যিবিলাকে
তেঁওত খোজে তেঁও তাঁতকৈও সজ্ বেহানি সিবিলাকক্ নি
১২ দিব নে । এয়েৱেই তোমোলাকে যিং খোজা যি মানুহে
তোমোলাকক্ পুতি কৰে তোমোলাকেও সিহঁতক্ পুতি
১৩ তেনে কৰা কিয়নো শাস্ত্ৰ আৰু আচাৰ্য্যবিলাকৰ্ বাক্য এই ।
তোমোলাক্ দুৰ্গম্ দুৱাৰে দি সোমোৱা কিয়নো যি দুৱা
ৰে দি আৰু যি বাটে দি সৰ্ব্বনাশ হয় সেই দুৱাৰ্ বহল্
আৰু সেই বাটো ঢিকোন্ আৰু তালেমান্ সেই পোনে
১৪ সোমায় । কিন্তু যি দুৱাৰে দি আৰু যি বাটে দি জীয়ায় যায়
সেই দুৱাৰ্ দুৰ্গম্ আৰু সেই বাট্ জেপ্ আৰু অলপতে
১৫ তাক্ পায় । মেৰৰ্ কাপৰ্ পিন্ধি তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ
আহে কিন্তু অভ্যন্তৰত দুৰ্জন্ কুকুৰ্ নেচিয়া হয় যিবিলাক্
১৬ মিচা আচাৰ্য্যসিহঁতলৈ সাৱধান্ হোৱা সিহঁতৰ্ কাৰ্য্যে
হেই সিহঁতক্ জানিবা । মানুহবিলাকে জানো কাঁ
টাল্ গছৰ্ পৰা দ্ৰাক্ষা গুটি নাইবা কুলিকাঁইটৰ পৰা
১৭ ডিমৰু গুটি পাৱে তেনেকৈ সদৌ সজ্ গছে সজ্ গুটি
১৮ ধৰে কিন্তু বয়া গছে বয়া গুটি ধৰে । বয়া গছে সজ্
গুটি ধৰিব নোৱাৰে আৰু সজ্ গছে বয়া গুটি ধৰিব
১৯ নোৱাৰে । যিং গছে সজ্ গুটি ন ধৰে সেয়ে কটা
২০ যায় আৰু জুইত পেলোৱা যায় এয়েৱেই গুটিৰেই
তোমোলাকে সিহঁতক্ জানিবা ।

২১ যিবিলাকে মোক্ হে ঈশ্বৰ, বোলে সিহঁতৰ্ সদৌ তল্
স্বৰ্গৰ্ ৰাজ্যলৈ যাব নোৱাৰে কিন্তু যেয়ে মোৰ্ স্বৰ্গি
২২ পিতৃৰ্ সন্মতে কৰম্ কৰে সেয়ে যাব। সেই দিনা ভালে
মানেও হুলিব হে ঈশ্বৰ, আমি তোমাৰ্ নামে আচাৰ্য্য
বাক্য জানো কোৱা নাই আৰু তোমাৰ্ নামে জানো ভূত্ হুঁ
তক্ খেদোৱা নাই আৰু তোমাৰ্ নামে জানো আশ্চৰ্য্য
২৩ কৰ্ম্ম কৰা নাই কিন্তু তেতিয়া সিহঁতক্ মই হুলিম্ তহঁ
তক্ মই কেতিয়াও না জানিলোঁ হেৰৈ অপৰমাৰ্থ কৰো
তাহঁৎ তহঁৎ মোৰ্ ওচৰৰ্পৰা গুচ।—
২৪ এয়েৰেই যেয়ে, মোৰ্ এই ওপাখ্যান্ শুনে আৰু তাকে
২৫ আচৰে যি কোনো গিয়ানী মানুহে শিলনীৰ্ ওপৰৎ ঘৰ্
কৰে পাচে বৰষুন্ আনিলৎ ঢল্ আহিল্ আৰু বতাহ
বলালে পাচে সেই ঘৰৰ্ ওপৰৎ খুন্দা আহি পড়িল্হি
কিন্তু সেই ঘৰৰ্ পোত শিলৰ্ ওপৰৎ এইহেতুকে ন পড়িল্
২৬ এনেকুৱা মানুহৰ্ নিচিনাকৈ মই তাক্ মানিম্। কিন্তু
যি, মানুহে মোৰ্ এই ওপাখ্যান শুনি তাকে নাচৰে যি,
২৭ মানুহে বালিৰ্ ওপৰৎ ঘৰ্ সাজিলে পাচে বৰষুন্ আনি
লৎ ঢল্ আহিল্ আৰু বতাহ বলালে সেই ঘৰৰ্ ওপৰৎ
বেগায় আহি লাগিল্হি পাচে সেই ঘৰ্ পড়িল্ আৰু
তাৰ্ পতন্ ডাঙ্গৰ্ হল্ এনে কোনো বলিয়া মানুহৰ্
নিচিনাকৈ মই তাক্ মানিম্।—
২৮ যিশুএ এই সকল্ ওপাখ্যান্ এটালৎ পাচে এটায়
২৯ মানুহে তেঁওৰ্ ওপদেশৎ বিস্ময় মানিছিল্ কিয়নো ডাঙ্গ
ৰিয়াৰ্ নিচিনাকৈ তেঁও সিহঁতক্ সিখালে কিন্তু অধ্যাপক
হুঁতৰ্ নিচিনা ন হয়।—

পৰ্ব্ব তেঁও পৰ্ব্বতৰ্ পৰা নামিলৎ ভালেমান মানুহ তেঁওৰ্
৮ পিচেং গল্ পাচে দেখা এটা কুষ্টিয়া আহিল্ আৰু তেঁওক্
২ সেৱা কৰি কুলিলে হে প্ৰভু তোমাৰ্ যেদি ইচ্ছা হয় তেবে
৩ মোক্ শুচি কৰিব পাৰা তাতে যিশুএ হাৎ মেলি তাক্ পৰশ্
কৰি কুলিলে মোৰ্ ইচ্ছা আচে শুচি হো পাচে তেতিক্ষণে
৪ তাৰ্ কুষ্ট্ ভাল্ হল্। যিশুএ তাক্ কুলিলে সাৱ
ধান্ কাতো ন কৰি কিন্তু পুৰোহিৎ হঁতক্ দেখুৱাগৈ আৰু
লোকে প্ৰমাণ্ মানিবলৈ যি দান্ উসৰগিবলৈ মোশহ
সিহঁতক্ বিধান্ দিলে সেই দান্ উচৰগ্ কৰ্‌গৈ।
যিশু কাফৰনাহমৎ সোমালৎ পাচে এশ সেনাৰ্ পতি
৬ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি তেওক্ প্ৰাৰ্থনা কৰি কুলিলে হে প্ৰভু
মোৰ্ এক্ বন্দী অতিশয় নৰিয়া পৰি গাহৰ্ লাগি
৭ ঘৰৎ পৰি থাকে পাচে যিশুএ কুলিলে ময় আহি তাক্
৮ সুস্ত কৰিম্ সেই সেনাপতিএ মাৎ লগালে হে প্ৰভু তুমি
যে মোৰ্ চালৰ্ তললৈ যাবা ময় উয়াৰ্ যোগ্য নোহোঁ।
কিন্তু এটি কথা কওক্ সেয়ে হলে মোৰ্ বন্দী সুস্ত হব কি
৯ যলো ময় বিষয়ৰ্ তলৎ আচোঁ আৰু মোৰ্ তলে সেনা
বিলাকো আচে ময় উয়াক্ যাব দিলে ও উ যায় তাক্ আহিব
দিলে ও সি আহে আৰু মোৰ্ বন্দীক্ এনে কৰ্ কুলিলেও
১০ কৰে। যিশুএ উয়াকে শুনি বিস্ময় মানিলে আৰু যিবি
লাক্ তেঁওৰ্ লগৎ আচিল্ সিবিলাকক্ কুলিলে ময় সচ্চ
কৈ তোমোলাকৎ কঁও ময় এনে বড় প্ৰতীতি দেখা নায়
১১ যিশৰএলোতো নায়। আৰু ময় তোমোলাকৎ কঁও ভালে
মান্ মানুহ পূৰ্ব্বৰ্ আৰু পশ্চিমৰ্ পৰা আহি স্বৰ্গ ৰা
জ্যৎ অব্ৰাহামৰে আৰু যিস্থাকৰে আৰু যাকুবৰে

১২ লগৎ বহিব কিন্তু ৰাজ্যৰ্ লৰাইঁতক্ বাজৎ এন্ধাৰৎ
পেলাব লাগিব সেই থানৎ কান্দনী আৰু দাঁৎকৰ্কৰণী
১৩ পাচে সেই এশহ্ সেনাপতিক্ য়িশুএ কুলিলে গতি
কৰা যেনেকৈ পতীয়াইচা তোমাৰ্ সেই ৰূপ্ হোক্
তাতে সেই ক্ষঁণে তেঁওৰ্ বন্দী সুস্থ হল। —
১৪ য়িশুএ পিতৰৰ্ ঘৰলৈ গৈ পিতৰৰ্ শাহুএকক্ জৰ্ পৰি
১৫ পাটীতে থাকিবৰ্ দেখিলে পাচে তেঁও তাইৰ্ হাতৎ ধৰিল
তে অৰে তাইক্ এৰিলে তাতে তাই ওঠিল্ আৰু সিবিলা
১৬ কৰ শুশ্রূষা কৰিলে। সন্ধিয়া হলৎ মানুহে তেঁওৰ্ এঠ
ৰলৈ ভূতেপোৱা ভালেমান মানুহ আনিলে তাতে য়িশায়ি
য়াহ্ আচাৰ্য্য যি কুলিছিল বোলে তেঁও আমাৰ্ দৌৰ্ব্বল্য
১৭ ললে আৰু আমাৰ্ পীড়া সহিলে সেয়ে পূৰণ্ কৰ
ৰৈ তেঁও কথাকৈ আত্মাবিলকক্ খেদীলে আৰু এটায়
নৰিয়া পৰা মানুহক্ সুস্থ কৰিলে। —
১৮ য়িশুএ আপোনাৰ্ কোষেৰে পাগুৰে ভালেমান মানুহ
১৯ দেখি আন্ পাৰলৈ যাবলৈ আজ্ঞা দিলে সেই কালৎ
এক অধ্যাপক্ আহি তেঁওক্ কুলিলে হে গুৰু তুমি যলৈকে
২০ যোৱা তলৈকে ময়ো তোমাৰ্ লগৎ যাম্ য়িশুএ তেঁওক্
কুলিলে পাতি শিয়ালৰ্ গাৎ আৰু আকাশৰ্ চৰাইবো
২১ বহা আচে কিন্তু মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ মূৰ্ থমাবৰ্ ঠাই
২২ নাই। পাচে তেঁওৰ্ আৰু এজন্ ভকতে কুলিলে হে প্ৰভু
আগেই মোৰ্ বোপাইৰ্ মইদাম্ বান্ধিবলৈ যাব দিয়া
য়িশুএ তাক্ কুলিলে তুমি মোৰ্ লগৎ আহাঁ মৃতকহঁতে
মৃতকহঁতৰ্ মইদাম্ বান্ধোক্। —
২৩ পাচে তেঁও জাহাজৎ গলৎ পাচে তেঁওৰ্ ভকৎবিলাক্

২৪ তেঁওর্ পিচৎ গল্ তাতনাজে দেখা সাগৰৎ বড় বতাহ
হল্ ঢৌৱে জাহাজ্ ঢাকিলে কিন্তু তেঁও টোপনিতে আচিল্।
২৫ এইহেতুক্ তেঁওর্ ভক্তৎহঁতে আহি হে প্ৰভু আমাক্
ৰক্ষা কৰোক্ আমি মৰোহে এই বুলি তেঁওক্ জগালে।
২৬ তাতে তেঁও সিবিলাকক্ বুলিলে হে অল্পপ্ৰতীতিযুক্তহঁৎ
কিয় ভয়াতুৰ্ হোৱা তেতিয়া তেঁও উঠি বতাহকে আৰু
সাগৰকে ডাবি দিলে তাতে নিৰ্ব্বাত হল্। এইহেতুক্
২৭ মানুহে বিস্ময় মানি বুলিলে এওঁ কেনেকুৱা মানুহ বতা
হ আৰু সাগৰো এই মানুহৰ্ বশৱৰ্ত্তি হল্।—
২৮ তেঁও আন্ পাৰে গৰ্গেসেক্ ৰাজ্যৎ উপগৎ হলগৈ তাতে
সেই বাটে দি কোনো যাব নোৱৰাকৈ বাট্ ভেঁটি দুৰ্জন্ দুয়
ভূতেপোৱায় মইদামৰ্ পৰা আহি তেঁওক্ দেখা দিলে
২৯ আৰু দেখা সিহঁতে এটাহ পাৰি বুলিলে হে ঈশ্বৰৰ্ পু
তেক্ য়িশু তোমাৎ আমাৰ্ কি কাম্ কালৰ্ আগেই তুমি
৩০ আমাক্ যাতনা দিবলৈ আহিচা নে। সিহঁতৰ্ পৰা এফেৰি
৩১ দূৰৈৎ বড় এজাক্ গাহৰি চৰিচিল্ এইহেতুক ভূতহঁতে
প্ৰাৰ্থনা কৰি তেঁওক্ বুলিলে বোলে যেদি তুমি আমাক্ খে
৩২ দোৱা তেবে গাহৰিৰ্ জাকলৈ যাব দিয়া। তেঁও সিহঁতক্
বুলিলে যাহঁক্ পাচে সিহঁৎ ওলায় গাহৰিৰ্ জাকলৈ গল্
তাতে দেখা এটায়বিলাক্ গাহৰি ওখৰ্ পৰা লড়ি গৈ সাগ
৩৩ ৰৎ পড়ি মৰিল্ পাচে ৰখিয়াহঁতে নগৰলৈ পলায় গৈ এই
কথা আৰু ভূতেপোৱাৰো কথা যি হইচিল সেই সকলো
৩৪ খানি কলে তাতে দেখা য়িশুক্ দেখিবলৈ নগৰৰ্ এটায়
ওলাল্ আৰু দেখি সিহঁতৰ্ ৰাজ্যৰ্ পৰা যাবলৈ তেঁওক্
প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।—

পৰ্ব্ব পাচে তেঁও নাৱৎ উঠি পাৰ হই আপোনাৰ নগৰ
১ পালেগৈ দেখা মান্নহে তেঁওৰ ওচৰলৈ গান্নৰ লগা
২ খাটতে শোৱা এক মান্নহক আনিলে যিশুএ সিহঁতৰ
বিশ্বাস দেখি সেই গান্নৰ লগাকে কুলিলে হে পু
৩ পায় থিৰ হোৱা তোমাৰ পাতক মৰ্ষণ হল তাতে দেখা
কেতেটি অধ্যাপকে মনে২ কুলিলে এই মান্নহ নিন্দা
৪ কৰে। কিন্তু যিশুএ সিহঁতৰ মন বুজি কুলিলে কিয়
৫ তহঁতে অভান্তৰৎ দুষ্ট ভাব কিয়নো তোমাৰ পাতক মৰ্ষণ
হল নাইবা উঠি ফুৰ এই দুয়োৰো মাজৎ কুলিবলগা
৬ কি। কিন্তু মান্নহৰ পুত্ৰেকৰ পৃথিবীৎ পাতক মৰষিবলৈ
সামৰ্থ্য আছে তহঁতে যেন জয়াক জান এইহেতুক তেঁও
গান্নৰ লগা মান্নহক কুলিলে উঠ তোৰ খাটী তুলি
৭ ঘৰলৈ যা তাতে সেই মান্নহ উঠি আপোনাৰ ঘৰলৈ
৮ গল। কিন্তু সেই মান্নহজুমে দেখি বিশ্ময় মানিলে আৰু
মান্নহক এনে বড় সামৰ্থ্য দিয়োতা ঈশ্বৰক স্তুতি কৰিলে।
৯ যিশুএ তাৰ পৰা যঁওতে কৰ্ঘৰৎ বহি থাকিবৰ মাত্তিও
নামে এক মান্নহক দেখি তেঁওক মাতিলে বোলে মোৰ
১০ লগলৈ আহাঁ পাচে তেঁও উঠি তেঁওৰ লগৎ গল। যিশু
ঘৰৎ বহিলৎ দেখা ভালেমান পটোৱাৰি আৰু পাতকী
মান্নহো তেঁওৰে আৰু তেঁওৰ ভকৎহঁতৰ লগৎ বহিল
১১ হি ফাৰিসিহঁতে তাকে দেখি তেঁওৰ ভকৎহঁতক কুলিলে
তোমোলাকৰ গুৰুএ পটোৱাৰি আৰু পাতকী মান্নহৰ
১২ লগৎ খায় কিয় কিন্তু যিশুএ তাকে শুনি সিহঁতক কুলিলে
যিবিলাক সুস্থ হইআছে সেইবিলাকৰ বেজৰ প্ৰয়োজন
১৩ নায় কিন্তু যিবিলাক নৰিয়া পৰা সেইবিলাকৰে। কিন্তু

তোমোলাকে জৈয়াক্ অৰথ্ সিখা গৈ যেন্ ময় দায়া খোজোঁ বলিদান্ নোঃ যোজোঁ কিয়নো পৰমাৰ্থিক্ মান্হুক্ মন্ পালটাবলৈ মাত্তিবৰ্ কাৰণে ময় অহা নায় কিন্তু কেৱল্ পাওকী মান্হুক্।—
১৪ তেতিয়া য়োহনৰ্ শিষ্যবিলাকে তেঁওৰ্ কোহ্ৰৎ আহি
ছুঁলিলে বোলে আমি এ আৰু ফাৰিসিহঁতে বাৰে বাৰে
১৫ লঘোন কৰোঁ কিন্তু তোমা ভকৎহঁতে ন কৰে কিয়। য়িশু এ
সিহঁতক ছুঁলিলে যেতে দিন্ দৰা লগৎ থাক তেতে
দিন্ কন্যাৰ জুভুকিয়া মান্হুহে জানো কান্দিব পাৰে কিন্তু
যাহানি দৰাক লৈ যাব সেই দিন্ আহিব তেতিয়া সিহঁতে
১৬ লঘোন্ কৰিব। কোনো মান্হুহে ন কাপৰ্ দি পুৰণী কাপৰ্
তালি নে মাৰে কিয়নো যি ফটাগুচৰলৈ তালিমাৰে সিয়ো
১৭ ফাটি যায আৰু সেই ফটা সৰহ হয়। কোনো মান্হুহে
ন দ্ৰাক্ষা ৰস্ পুৰণী কলহৎ ন থয় তাকে কৰিলে কলহ
ভাগি যায় আৰু দ্ৰাক্ষ্যাৰহো বৈযায় আৰু কলহো নষ্ট
হয় কিন্তু মান্হু হে ন দ্ৰাক্ষা ৰহ ন কলহৎ থয় তাতে
১৮ দুযোৰো ৰক্ষা হয়। তেঁও এই কথা সিবিলাকৎ কৈতে
তেনেতে দেখা এজন্ অধিপতি আহি তেঁওক্ সৎকাৰ্ কৰি
ছুঁলিলে মোৰ্ ছোৱালিটী এতিয়াই মৰিছে মাতোন কিন্তু
১৯ তুমি আহি তাইৰ গাৎ হাৎ দিলে তাই জীব এইহেতুক্
২০ য়িশু এ তেঁওৰ্ ভকত হঁতে ওহি তেঁৱে সৈতে গল্। আৰু
দেখা এজনী তিৰোতা বাৰে বৎসৰৰেপৰা তেজ গৈনড়ি
আছিল্ দেখা তাই তেঁওৰ্ পিছে দি আহি তেঁওৰ্ কাপৰৰ্
আঁচলৎ চুলেহি কিয়নো তাই আপুনি মনতে ভাবিলে
বোলে যেদি ময় কেৱল্ তেঁওৰ্ কাপৰ্ চুব পাৰোঁ তেবো

২২ স্বস্ত হম্।   কিন্তু য়িশুএ ঘূৰিতি তাইক্ দেখি ইুলিলে
হে জোৱালি শান্ত হো তোৰ্ বিশ্বাসেই তোক্ ভাল্
কৰিলে তাতে সেই তিৰোতা সেই দণ্ডৰে পৰা ভাল্ হল্।
২৩ য়িশুএ অধিকাৰিয়াৰ্ ঘৰলৈ আহি বায়নহঁতে বজাইছে
ঊয়াকে আৰু শবদ্ কৰোতাহঁতকে দেখিলে তেতিয়া
২৪ তেঁও সিহঁতক ইুলিলে আঁতৰ হ দেইক্ জোৱালী মৰা নায়
২৫ কিন্তু টোপনিতে আছে তাতে সিহঁতে তেঁওক্ ভালেমান্
বিগাত্তি কৰিলে পাচে তেঁও সেই মানুহবিলাকক্ বাজলৈ
খেদায় সিহঁতৰ্ মাজৎ সোমাল্ গৈ আৰু তাইৰ্
২৬ হাতৎ ধৰিলতে জোৱালী উঠিল্।   পাচে সেই কথাৰ্
সবদ্ এটায় ৰাজ্যলৈ গল্।—
২৭ য়িশুএ সেই থানৰ্ পৰা আহিলৎ পাচে হে দাঊদৰ
সন্ততি আমাক্ দয়া কৰা এনেকৈ এটাহপাৰি কথা কৈ
২৮ দুটা অন্ধলা মানুহ তেঁওৰ্ পিছে২ গল্ পাচে তেঁও ঘৰলৈ
গলৎ সেই অন্ধলা মানুহ কেইটা তেঁওৰ্ ৰোথৰলৈ
আহিল্ এইহেতুক্ য়িশুএ সিহঁতক্ ইুলিলে ময় ঊয়াক্
কৰিব পাৰো যেন্ তহঁতে জানো পতীয়াৱ সিহঁতে তেঁওক্
২৯ ইুলিলে হয় প্ৰভু তেতিয়া তেঁও সিহঁতৰ্ চকুৎ ধৰি ইুলি
লে তহঁতৰ্ প্ৰতীতিৰ নিচিনা তহঁতৰ্ ফল হোক্ তাতে সিহঁ
৩০ তৰ্ চকু ভাল্ হল্। পাচে য়িশুএ সিহঁক্ দৃঢ় আজ্ঞা কৰিলে
৩১ বোলে সাৱধান্, কোনোএ যেন্ ঊয়াক্ না জানে কিন্তু
সিহঁতে গৈ তেঁওৰ্ বৰ্ যশস্যা সেইবিলাক্ ৰাজ্যৎ কলে।
৩২ সিবিলাক্ বাজলৈ গলৎ দেখা মানুহে ভূতপোৱা এটা
৩৩ আঁকৰা মানুহক্ তেঁওৰ্ আগলৈ আনিলে তেঁও সেই

হুতক্ যেদাল অাঁকরা মান্নুহে রথা রুলে তাতে মান্নুহে
বিস্ময় মানি হুলিলে যিশর এলৎ এনেকুরা কোনো কালে
৩৪ দেখা নায়। কিন্তু ফারিশিহঁতে হুলিলে তেঁও ভূৎ
বিলাকক্ ভূতর্ রজার্ হতুরায় খেদোরায়।—
৩৫ পাচে যিশুএ মিবিলাকর্ নগরৎ আরু গাঁরৎ মিবি
লাকর্ ফিনগগৎ শিখায়ঃ আরু রাজার্ শুভ বার্ত্তা
কীর্ত্তন্ করিঃ আরু মান্নুহর্ মাজৎ যিঃ নরিয়া নপরিয়া
৩৬ আছিল্ তাকে স্বস্থ করিঃ ফুরিলে। তেঁও সেই
মান্নুহ তুমক্ দেখি সিহঁতলৈ তেঁওর্ দায়া হল্ কিয়নো
৩৭ সিহঁতে ভাগর্ পাইছিল্ আরু অরস্থক্ মেহর্ নিচিনা
গোটঃ আছিল্ তেতিয়া তেঁও আপোনার্ ভকৎসকলক্
৩৮ হুলিলে শহ্ আতি সরহ্ কিন্তু মুনিহ্ তাকর্ এয়েরেই
আপোনার্ ধান্ দারলৈ মুনিহহঁতক্ পঠারলৈ ধানর্
গরাকিৎ প্রার্থনা করা্গ।—

পর্ব্ব জৈয়ার্ পাচে তেঁও বারে জন্ ভকতক্ মাতিআনি অশুচি
১০ আত্মাবিলাকক্ খেদায় পেলারলৈ মিবিলাকক্ সামর্থ্য
দিলে আরু এটায় নরিয়া নপরিয়া ভাল করিবলৈকো সা
২ মর্থ্য দিলে। বারে জন্ পাঁচনির্ নাম এই প্রথমে শীমোন্ তেঁ
ওর্ প্রখ্যাত নাম পিতর আরু তেঁওর্ ভায়েক্ আন্দ্রু জেব
৩ দির্ পুতেক্ যআকুব তেঁওর্ ভায়েক্ য়োহন ফিলিপ আরু
বাতোলমি আরু তমা আরু মাত্তিও পটোরারি আলফির্
৪ পুতেক্ যআকুব্ আরু লেবি তেঁওর্ প্রসিদ্ধ নাম্ তদী শী
মোন্ কানানি আরু পরর্ হাতৎ তেঁওক্ দিরি দিলে যি
৫ সেই যিহুদা ইস্কারিওটা এই বারে জনক্ যিশুএ পঠায় এই
আজ্ঞা করিলে বোলে আন্ দেশর্ মান্নুহর্ ওচরলৈ না

৬ যাবা শমৰোগীহঁতৰ্ কোনো নগৰৎ নো সোমাবা কিন্তু
ৰৰং য়িশ্ৰএলৰ্ বংশৰ্ হেৰোৱা মেহৰ্ দ্বাইলৈকে
৭ যোৱা আৰু গৈ স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ্ এইকথা কীৰ্ত্তন্ কৰিবা।
৮ নৰিয়াপৰা মানুহক্ ভাল্ কৰাগৈ কুষ্ঠিয়াহঁতক্ শুদ্ধ
কৰাগৈ মৰাবিলাকক্ তোলাগৈ ভূতহিলাকক্ খেদো
ৱাগৈ বিনামোলে তোমোলাকে পাইছা বিনামোলে
৯ দিয়া। ৰূপ্ বা সোন্ বা পিতল্ তোমোলাকে আলোঙ্গাৎ
১০ ন লবা তোমোলাকে বাটৰ্ শমল্ বা দুখান্ কাপড় বা
পইজাৰ্ বা লাখুটি ন লবা কিয়নো যি লটিকায় সি আপোন
১১ নাৰ্ খাবৰ্ বেহালিৰ্ যোগ্য। কোনো নগৰলৈ কোনো
গাঁৱলৈ গলে তাৎ কোন্ মানুহে আলহি পোহে সুধিবা
১২ আৰু তোমোলাক্ নোযোৱা মানে তাৰ্ ঘৰতে থাকিবা
১৩ কোনো ঘৰলৈ গৈ সিহঁতক্ আশীৰ্ব্বাদ্ কৰিবা যেদি সেই
ঘৰ্ যোগ্য হয় তেবে তোমোলাকৰ্ সেইকুশল্ সিহঁতলৈ
আহিব কিন্তু যদি সেয়ে যোগ্য ন হয় তেবে তোমোলাকৰ্
কুশল্ তোমেলাকলৈ ওভতি আহিব কিন্তু যি মানুহে
১৪ তোমোলাকক্ আলহি পুহিব নো খোজে আৰু তোমোলা
কৰ্ কথা ন শুনে তোমোলাকক্ যেতিয়া সেই ঘৰৰ্পৰা
বা নগৰৰপৰায় যোৱা তেতিয়া তোমালাকৰ্ ভৰিৰ্ ধূলি
জোকাৰি পেলাবা তোমোলাকৎ ময় সঁচাকৈ কঁও
১৫ সোবিৰ্ দিনা সদম্ দেশৰে আৰু অমৰাহ্ দেশৰে
শাস্তি সেইনগৰৰ্ শাস্তিৎ কৈ তাকৰ্ হ্ৰব। দেখা কুকুৰ্
১৬ নেচিয়াৰ্ মাজৎ মেহ যেন্ তেনেকৈ ময় তোমোলাকক পঠঁ
ও এয়েৰেই সাপৰ্ নিচিনা ঢুঙ্কিয়ন্ত আৰু কপৌৰ্ নিচি
১৭ না অহিংসক হোৱা কিন্তু মানুহৎ সাৱধানে থাকিবা কিয়

নো সিহঁতে তোমোলাকক রাজমেলৎ সোধাঁয় দিব সিন
১৮ গগৎ কোবাব আক সিহঁতবে আক অন্যদেশীয়ামুহবে
অর্থে সাক্ষী হবলৈ মোবর্থে তোমোলাকক্ বজাঁতাঁদ
১৯ বিয়াব্ আগলৈ নিব কিন্তু যেতিয়া সিহঁতে তোমোলাকক্
সোধাঁয় দিয়ে তেতিয়া কি কথা কম্ তুলি চিন্তা ন কবিবা কিয়
২০ নো সেইদণ্ডৎ তোমোলাকে তুলিবলগা কথা দিয়া হব।যি
বোলে সি তোমোলাক্ নো হোৱা কিন্তু তোমোলাকব্ পিতৃব্
২১ আত্মা তোমোলাকব্ মাজৎ যি বোলে। ভায়েকে ভায়েকক্
আক বাপেকে প্রতেকক্ মৃত্যুৎ সোধাঁয় দিব প্রতেক্হঁতে
২২ মাক্ বাপেকব্ বিবোধে উঠি সিহঁতক্ বধ কবাব আক
তোমোলাকো মোৰ্ নামব্ কাবোণে এটায় মানুহব্ ঘিন
লগা হবা কিন্তু যেয়ে শেহলৈকে সহে সেয়ে বক্ষা পাব।
২৩ সিহঁতে তোমোলাকব্ এখান্ নগৰৎ অহিত কবিলে আ
ক এখান নগবলৈ পলায় যাবা কিয়নো তোমোলাকৎ ময়
সঁচকৈ কঁও মানুহব্ প্রতেক্ অহাব্ আগেই যিশব
২৪ এনব্ এটায় নগব্ তোমোলাকে ঘুবি ন চুকাবা। গুৰুব্
ওপব্ শিষ্য ন হয় ভাণ্ডবিয়াহব্ ওপব্ লগুৱা ন হয়।
শিষ্য গুৰুব্ নিচিনা আক লগুৱা ভাণ্ডবিয়াব নিচিনা যেদি
২৫ হয় তেবে এয়ে ভালেমান্। সিহঁতে ঘবব্ গিবিহতক্
যেদি বেয়লজবব্ বোলে তেবে ঘবব্ মানুহক্ আক কি
২৬ মান্ তুলিব। এয়েবেই সিহঁতক্ ন ডবাবা কিয়নো এন
একো বেহানি ঢকা নায় যি নোলাব এনে কোনো বেহানি
২৭ গুপ্তৎ নায় যিহক্ না জানিব। যিহকে ময় তোমোলা
কৎ এন্ধাবৎ কঁও তাকে পহবৎ বোলা আক যিহকে
তোমোলাকে কানে শুনা তাকে ঘবব্ চালব্ ওপবৎ কীর্ত্তন্

২৮ কৰিবা যিবিলাকে শৰীৰৰ্ বিনাশ্ কৰে জীৱৰ্ বিনাশ্
কৰিব নোৱাৰে সিহঁতৎ ভয় ন কৰিবা কিন্তু যেয়ে জীৱশ
ৰীৰ্ দুয়োকো নৰকৎ নষ্ট কৰিব পাৰে তেঁওকে ভৰোৱা
২৯ দুটা ঘৰ্চ্চৰায় জানো এযহালৈ নে বেচে কিন্তু সিহঁতৰ্ এটা
ও তোমোলাকৰ্ পিতৃ বিনে মাটিৎ ন পড়ে তোমোলাকৰ্
৩০ মুৰৰ্ চুলি এটায় যানিৰে লেখা আছে এয়েৰেই সিবিলা
৩১ কৰুন ভৰাবা তোমোলাক্ ভালেযান্ ঘৰ্চৰাইৎকৈও
৩২ মুলিয়া আইচা। সেই হেতুকে যেয়ে মানুহৰ্ আগৎ
মোক্ লয় ময়ো আমাৰ্ স্বৰগী পিতৃৰ্ আগৎ তাক্
৩৩ লয়্। কিন্তু যেয়ে মানুহৰ্ আগৎ মোক্ ন লয়
ময়ো। আমাৰ্ স্বৰগী পিতৰ্ আগৎ তাক্
৩৪ ন লয়্। ময় যেন্ পৃথিবীৰ্ ওপৰৎ কুশল্ দিবলৈ
আহিচোঁ এনেকৈ নে ভাবিবা ময় কুশল্ দিবলৈ অহা
৩৫ নায় কিন্তু তৰোৱাল্ দিবলৈহে। কিয়নো পুতেকক্
আপোনাৰ্ বাপেকৰ বিৰোধী আৰু জীয়েকক্ আপো
নাৰ্ মাকৰ্ বিৰোধী আৰু মাহিমাকৰ্ জীয়েকক্
আপোনাৰ্ মাহিমাকৰ্ বিৰোধী কৰিবলৈ ময়
৩৬ আহিচোঁ। আৰু মানুহৰ্ শত্রু তাৰ্ আপোনাৰ্
৩৭ পৰিয়ালেই হব। যি মানুহে মাক্ বাপেকক্ মোৎকৈ
সৰহ চেনেহ কৰে সি মোৰ্ যোগ্য ন হয় আৰু যি পুতেক্
জীয়েকক্ মোৎকৈ সৰহ চেনেহ কৰে সিয়ো মোৰ্
৩৮ যোগ্য ন হয় আৰু যি আপোনাৰ ক্রুশ ন লয় আৰু মোৰ্
৩৯ পিচৎ নাহে সিও মোৰ্ যোগ্য ন হয়। যি আপোনাৰ্
প্ৰাণ ৰাখে সি তাক্ হেৰুৱাব আৰু যি মোৰর্থে
৪০ প্ৰাণ্ হেৰুৱায় সি তাক্ পাব। যি তোমোলাকক্ আল

হি পোহে সি মোকে আলহি পোহে আরু যি মোক্ আলহি
পোহে সি যিজনে মোক্ পঠিয়ালে তেঁওকে মোকে আল
৪১ হি পোহে যি আচার্য্যক্ আচার্য্য বুলি মানি আলহি
পোহে সি আচার্য্যর্ ফল্ পাব আরু যি পরমার্থিক্ মানু
হক্ পরমার্থিক্ বুলি জানি আলহি পোহে সি পরমার্থিক্
৪২ মানুহর্ ফল্ পাব। আরু যি শিষ্য বুলি জানি এবাটী
চেঁচা পানীকে এই সরু মানুহর্ মাজর্ এক্ মানু
হক্ পীবলৈ দিয়ে মই তোমোলাকৎ স্বরূপকৈ কওঁ তার্
ফল্ কোনোরূপে অপ্রাপ্য নহব।

পর্ব্ব ঔয়ার্ পাচে য়িশুএ আপোনার বারে জন্ শিষ্যক্
১১ আজ্ঞা দি এঁটায় তার্ পরা সিবিলাকর্ নগরৎ শিখা
২ বলৈ আরু কীর্ত্তন্ করিবলৈ গল্। য়োহনে বন্দিশা
লর্ পরা খ্রীষ্টর্ বতরা শুনি আপোনার্ দুজন্ শিষ্যৎকৈ
৩ বুলি পঠালে বোলে সেই আহিবলগা জন্ তুমি নে বা
৪ আমি আরু কালৈবালৈ অপেক্ষা করিম্ য়িশুএ সিবি
লাকক্ উত্তর্ দিলে বোলে অন্ধলায় চক্ষু পায় খোজায়
অহাযোৱা করে কুঠিয়া পবিত্র হয় কনায় কানে শুনে
মৃতক জীৱন্ পায় আরু দুখিয়ার্ আগৎ শুভবার্ত্তা
৫ কীর্ত্তন্ করা হয় এইবিলাক্ যি তোমোলাকে দেখিছা শুনি
৬ছা গৈয়াকে য়োহনৎ জনোৱাগৈ। আরু যেয়ে মোর্
৭ কার্য্যে বাধিৎ ন হয় সেয়ে ধন্য। সিবিলাক্ গলৎ
পাচে য়িশুএ য়োহনর্ ঘানর্ কথা এটায় মানুহর্
আগৎ কব ধরিলে তোমোলাকে হাবিৎ কি দেখিবলৈ
৮ গৈছিলা সেয়ে কি বতাহৎ লড়া এডাল্ নল্ বা কি দেখি
বলৈ গৈছিলা সেয়ে কি কোমল্ কাপড় পিন্ধা এক মানুহ

দেখা কোমল্ কাপড় যিবিলাকে পিন্ধে সেইবিলাক্
৯ ৰাজঘৰত থাকে। বা তোমোলাক্ কি দেখিবলৈ গৈছিলা
সেয়ে কি এজন্ আচাৰ্য্য এয়ে হয় আৰু আচাৰ্য্যতকৈও
১০ অতিবড় ঔয়াকে তোমোলাকক্ ময় বোলোঁ। কিয়নো
যাৰ্ অৰ্থে এই লিখিতা আছে দেখা মোৰ্ টেকেলা
তোমাতকৈ আগিকে ময় পঠাওঁ সি তোমাৰ্ আগেই
১১ তোমোৰ্ বাট্ প্ৰস্তোৱাব সেই জন্ তেঁও। অকপকৈ
তোমোলাকত ময় কওঁ যিবিলাক্ তিৰীৰ্ গৰ্ভৰ্ পৰা
উপজিছে সেইবিলাকৰ্ কোনো য়োহন্ ডুবওঁতাতকৈ
বড় ওপজা নায় কিন্তু যি স্বৰ্গৰাজ্যৰ্ মাজত সৰু
১২ সি তাতকৈ ডাঙ্গৰ্। ডুবওঁতা য়োহনৰ্ দিনৰে
পৰা এতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰাজ্য বলাৎকাৰ্ কৰা হইছে
আৰু ডাঙ্গৰ্ মনেৰে মান্নহে বলকৈ তাকে আক্ৰমন্
১৩ কৰে কিয়নো এটায় আচাৰ্য্যৰ্ আৰু শাস্ত্ৰৰ্ কথা য়োহ
১৪ নৰ্ দিনলৈকে ভৱিষ্যৎ বুলি কয় আৰু যেদি তোমো
লাকে ঔয়াক্ লৰা তেবে আহিবলগা এলিয়াহ্ এই জন্।
১৫ যাৰে শুনিবলৈ কান্ আছে সেয়ে শুনক্। ময় কাৰে
১৬ সৈতে এতিয়াৰ্ মান্নহক্ উপমিত কৰিম্ যি লৰাহঁতে
আলিবাটত বহি সিহঁতৰ্ সখিয়েকহঁতক্ মাতি বোলে
১৭ আমি তোমোলাকৰ্ আগত ৰজাইছোঁ কিন্তু তোমো
লাকে না নাচাহঁক্ আমি তোমোলাকৰ্ ওচৰত কান্দি
১৮ ছোঁ কিন্তু তোমোলাকে হায়ঃ ন কৰাহঁক্ তেনে লৰা
হুঁতৰ্ নিচিনা। কিয়নো য়োহন্ খায়ঃ পীঃ নাহিল্ তাতে
১৯ লোকে বোলে তেঁওৰ্ এটা ভূত আছে। মান্নহৰ্ পু
তেক্ খায়ঃ পীঃ আহিছে কিন্তু লোকে বোলে দেখা এ

জন্ ভোক্তা আৰু মদপী আৰু পটোৱাৰী আৰু পাতকীৰ্
মিত্তিৰ্ কিন্তু আপোনাৰ্ লৰাহঁতৰ্ পৰা জ্ঞান্ পৰমা
থিক্ কৰা হয়।—
২০ তেতিয়া যি২ বিলাক্ নগৰৎ তেঁও ভালেমান্ আশ্চর্য্য
কৰ্ম্ম কৰিলে সেই২ নগৰিয়াৰ মন্ নাপালটাৎ তেঁও
২১ ডাবি দিব ধৰিলে হে খোৰাজিন্ তোমাৰ্ সন্তাপ্ হব
হে বৈতসৈদা তোমাৰো সন্তাপ্ হব কিয়নো যি২ আশ্চর্য্য
কৰ্ম্ম তোমাৰ্ মাজৎ কৰা গৈছে সেয়ে সুৰত আৰু সি
দোনত যেদি কৰা হলহেঁতেন্ তেবে সিহঁতে ভালে দিনৰে
পৰা চট্ আৰু ভস্ম গাৎ লৈ অনুশোচ কৰিলেহেঁতেন্।
২২ কিন্তু তোমোলাকৎ ময় কঁও শোধিৰ্ দিনা সুৰৰে আৰু
২৩ সিদোনৰে তোমোলাকৎ কৈ যাতনা সহনীয় হব। হে
স্বৰ্গময় ওয়া কাপৰনয়ূম তয় নৰকৎ পৰিবি কিয়নো যি
আশ্চর্য্য কৰ্ম্ম তোৰ্ মাজৎ প্ৰকাশ্ হল্ সেই কৰ্ম্ম যেদি
সদমৎ কৰিলোঁহেঁতেন্ তেবে সি আজিলৈকে থাকিল্
২৪ হেঁতেন্ কিন্তু তোমোলাকৎ ময় কঁও শোধিৰ্ দিনা সদমৰ্
২৫ যাতনা তোৰ্ যাতনাৎকৈ সহনীয় হব। সেই বেলা
য়িশুএ মাৎ লগায় টুলিলে হে পিতৃ স্বৰ্গৰো পৃথিবীৰো
ঈশ্বৰ্ তোমাক্ স্তুতি কৰোঁ যি তুমি জ্ঞানৱন্ত আৰু বুদ্ধি
মন্ত মানুহৎ এইয়াকে গুপ্তৎ কৰিছা আৰু বালকৰ্ আ
২৬ গৎ প্ৰৌচিৰ্ কৰিছা। হে পিতৃ এনে হোক্ কিয়নো এনে
২৭ তোমাৰ্ ইচ্ছা। আমাৰ্ পিতৃএ সকলো বেহানি মোৰ্ হা
তৎ সোধায় দিলে আৰু পিতৃ বিনে আন্ কোনেও পুত্ৰে
কক্ নে জানে আৰু এনে পুত্ৰেক্ পুত্ৰেকে ও যাৰ্ আগৎ
দেখুৱাব খোজে এই দুয়োকো এড়ি আৰু কোনেও বাপে

২৮ কক্ নে জানে। হে শ্ৰান্ত আৰু ভাৰগ্ৰস্ত হঁৎ তহঁত্
মোৰ্ কোষৰলৈ আহ্ ময় তহঁতক্ জিৰণী দিম্ মোৰ্
২৯ যুৱলী বহঁক্ আৰু মোৰ্ স্বভে শিখ্ কিয়নো ময় নাৰুন্য
৩০ আৰু মনৎ অনভিমানী জৈয়াতে তহঁতে মনৰ্ জিৰণী
পাবি কিয়নো মোৰ্ যুৱলী সুগম্ আৰু মোৰ্ বোঝা লঘু।
পৰ্ব্ব সেই কালৎ য়িশু শাৱৎ বাৰে খেতৰ্ মাজেদি যায়
১২ তেনেতে তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে ভোক্ লাগিলৎ ঠেঁয় ছিঙি
২ খাব ধৰিলে পাচে ফাৰিশিহঁতে তাকে দেখি তেঁওক্ হুঁ
লিলে বোলে দেখা তোমাৰ্ শিষ্যবোৰে শাৱত বাৰে কৰিব
৩ নো পোৱা কৰম্ কিয্ কৰে তেঁও সিহঁতক্ হুঁলিলে বোলে
দাউদে আৰু তেঁওৰ লগৰ্ মানুহেও ভোক্ লাগিলৎ কি
৪ কৰিছিল্ তহঁতে তাক্ পঢ়া নাই নে তেঁও ঈশ্বৰৰ্ ঘৰ
লৈ গৈ যি তেঁওৰ্ আৰু তেঁওৰ্ লগৰ্ মানুহবোৰ খ
ইবাদ্য কিন্তু কেৱল্ পুৰোহিৎহঁতৰ্ খাদ্য সেই দেখ
৫ নিয়াৰ্ পিঠা তাকে খালে। অথবা পুৰোহিৎহঁতে
যেনেকৈ মন্দিৰৎ শাৱৎবাৰে অপবিত্ৰ কৰি নিৰপৰাধী
৬ হয় জৈয়াকো তালো তোমোলাকে শাস্ত্ৰৎ পঢ়া নাই। কিন্তু
ময় তোমোলাকৎ কঁও জৈয়াৎ মন্দিৰৎকৈও বড় একজন্
৭ আছে। কিন্তু ময় দায়া খোজোঁ বলিদান্ নো খোজোঁ যেন্
যেদি তোমোলাকে জৈয়াৰ্ অৰ্থ জানিলহেঁতেন্ তেবে
৮ নিৰ্দোষীহঁতক্ দোষী নো বোলা কিয়নো মানুহৰ্ পুত্ৰক্
শাৱৎ বাৰৰ্ অধিকাৰ্।—
৯ পাচে তেঁও তাৰ্ পৰা আহি সিহিলাকৰ্ সিনাগগলৈ গল্
১০ আৰু দেখা তাতে এক্ কোঙা মানুহ আছিল্ তাতে

সিহঁতে যিশুক অপবাদী করিবলৈ এই বুলি তেওঁক সুধ
১১ খিলে বোলে শাবৎ বাৰে স্কুস্থ কৰিব পায় কি না পায় তেওঁও
সিহঁতক বুলিলে যাৰ এটা মেহ আছে যেদি সেই মেহ
শাবৎবাৰে গাতত পৰে তেবে তাক তেজাদি যি
নো তোলে তোমালোকৰ মাজত এনে কোন আছে।
১২ তেবে মেহতকৈ মানুহ কিমান বড় এয়েৰেই শাবৎ
১৩ বাৰে শুভ কর্ম্ম কৰিবলগা। তেতিয়া তেওঁ সেই
মানুহক বুলিলে তোৰ হাত মেল পাচে সি হাত মেলি
লত সেই হাত আন হাতৰ নিচিনা ভাল হল।—
১৪ তেতিয়া ফাৰিসিহঁতে গৈ কেনেকৈ তেওঁক বিনাশ
১৫ কৰিব তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উয়াৰে আলচ কৰিলে। কিন্তু যিশুএ
তাকে জানি তাৰ পৰা গুচি গল আৰু এজুম মানুহ তেওঁৰ
১৬ পিচত গল আৰু সেইবিলাকক তেওঁ স্কুস্থ কৰিলে আৰু
১৭ যিশাইয়াহ আচার্য্যে যি কথা কৈছিল সেই কথায় পুৰণ
হবলৈ তাকে ন জনাবলৈ সিহঁতক আজ্ঞা কৰিলে সেই
কথায় এই মোৰ যি সেৱকিয়াক ভাল পাইছোঁ মোৰ
১৮ যি প্রিয়ত মোৰ মনৰ সন্তোষ তাকে দেখা মোৰ আত্মা
তেওঁৰ ওপৰত থম পাচে তেওঁ আন দেশৰ মানুহৰ
১৯ আগত বিৰ্ম্ম প্রৌচক কৰিব তেওঁ কোলাহলন কৰে আৰু
বড়এটাহ নেপাৰে আৰু পদুলিত কোনো মানুহে তেওঁৰ
২০ আৱাৰ ন শুনে তেওঁৰ জয় ন হয় মানলৈকে নিয়ায় প্রকাশ
ন কৰি ছেচেটা নলো নে ভাঙে আৰু তেওঁ ধুঁমাযুক্ত
২১ কোঁহা ন ন্মুয়ায় আৰু আন দেশৰ মানুহে তেওঁৰ নামত
বিশ্বাস কৰিব।—
২২ তেতিয়া তেওঁৰ কোথবলৈ ভুতেপোৱা আৰু অন্ধলা

আচৰ্য্যা কৰা এনে এক মানুহক আনিলে পাচে তেওঁ
যেনেকৈ সেই অন্ধলায় আৰু কোঁকৰায় দেখিব আৰু
কথা কব পাৰে সেই ৰূপে তাক সুস্থ কৰিলে। এটায়
২৩ মানুহে বিস্ময় মানি টুলিলে বোলে এওঁ দাউদৰ্ পুতেক্
২৪ ন হয় নে পাচে ফাৰিশিহঁতে ইয়াকে শুনি টুলিলে ভুতৰ্
ৰজা ব এলজবৱৰ্ হতুৱায় ন হলে ঔ ভূৎ নে খেদায়।
২৫ পাচে যিশুএ সিহঁতৰ্ মনৰ্ কথা বুজি টুলিলে পুতি
ৰাজ্য আপুনি বিৰোধি লগায় বেলেগ্ হই হাবি হয়
আৰু পুতি নগৰ্ বা ঘৰো আপোন্ বিৰোধি বেলেগ্
২৬ হই চিৰস্থায়ী ন হয় আৰু শয়তানে যেদি শয়তানক্ এ
তুৰায় তেবে সি আপোনাৰ্ বিৰোধিই বেলেগ্ হয় এতে
২৭ বেই তেওঁৰ্ ৰাজ্য কেনেকৈ চিৰস্থায়ী হব। আৰু মযো
যেদি বএলজবৱৰ্ হতুৱায় ভূৎবিলাকক্ খেদাওঁ তেবে
তোমোলাকৰ্ লৰাহঁতে কাৰ্ হতুৱায় সিহঁতক্ খেদায়
এয়েৰেই সিহঁৎ তোমোলাকৰ্ শোধৰ্ অধিকাৰ্ হব।
২৮ কিন্তু যেদি ময় ঈশ্বৰৰ্ আত্মাৰ্ হতুৱায় ভূৎবিলাকক্
খেদোঁ তেবে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহি
২৯ লে। আৰু বলী মানুহৰ্ ঘৰৎ সেই বলী মানুহক্
না বান্ধি কোনে সোমায় তাৰ বেহানি লভ কৰিব পাৰে।
কিন্তু তাক্ বান্ধি তাৰ্ ঘৰ বিনাশ্ কৰিব। যি মানুহ
মোৰ্ লগৰ্ ন হয় সি মোৰ্ বিপক্ষ আৰু যি মানুহে
৩০ মোৰ্ লগৎ ন জপায় সি এতুৰায় পেলায়।—
৩১ এয়েৰেই তোমোলাকৎ ময় কওঁ এটায় বিধি পাতক আৰু
নিন্দা মানুহবিলাকৰ্ মৰষিব লাগে কিন্তু পিআত্মাৰ্
প্ৰতি যি নিন্দা সেই মানুহবিলাকক্ প্ৰতি মৰষিব না

৩২ লাগে। যি কোনোএ মান্নহ পুত্রেকর্ বিপক্ষে কথা কয়
তার্ মর্ষণ্ হব কিন্তু যি কোনোএ ধর্ম্মাত্মার্ বিপক্ষে
কিবা কয় এইকালে আরু পরকালে কদাচিতো তার্ মর্ষণ
৩৩ নহব। গছ আরু তার্ গুটি এই দুয়োকো
ভাল্ করা অথবা গছ আরু তার্ গুটি এই দুয়োকো
৩৪ বয়া করা যি হেতুক্ গুটিতে গছ চিনা যায়। হে সাপর্
বঙ্শ তহঁত বয়া হই ভাল্ কথা কবি কেনেকৈ কিয়নো
৩৫ মনর্ পরা মুখে কথা কয়। ভাল্ মান্নহে আপোনার্ মন্
ভরাঁলর্ পরা সজ্ বেহানি ওলিয়ায় আরু বয়া মন্নহে
৩৬ আপোনার্ দুস্ত মন্ ভরাঁলর্ পরা দোষ ওলিয়ায়। কিন্তু
তোমোলাকত কয় কঁও যি যি মান্নহে অকরণ্ কথা কয়
৩৭ শোধর্ দিনা তার্ হেতু সিহঁতে কব লাগিব কিয়নো
তোমার্ কথার্ দোৱারায় তুমি পরমার্থিক্ হবা আরু
তোমার্ কথার্ দোৱারায় তুমি অপরাধীয়া হবা।—
৩৮ তেতিয়া অধ্যাপকর্ আরু ফারিশিহঁতর্ কেতেটি মা
ন্নহে মাত্ লগালে বোলে হে প্রভু তোমার্ হেতুক্ আমি
৩৯ কোনো চিন্ চাব খোজোঁ পাচে তেঁও সিবিলাকক্ উত্তর্ দিলে
বোলে দুর্জনে আরু পরস্ত্রীহারকেহে চিন্ বিচারে কিন্তু
য়োনাহ্ আচার্য্যর্ চিন্ বিনে আরু কোনো চিন্ সিহঁতক্
৪০ দেখাব নে লাগে। কিয়নো যেনেকৈ য়োনাহ্ তিনি দিন্
তিনি রাতি বড় মাছর্ পেটত আছিল্ তেনেকৈ মান্নহর্
৪১ পুত্রেক্ পৃথিবীর্ ভিতরত তিনি দিন্ তিনি রাতি থাকিব। শো
ধর্ বেলা নিনিবেহর্ মান্নহে এইবিলাক্ মান্নহর্ বিপক্ষ
হই সিহঁতক্ অপরাধিয়া করিব কিয়নো য়োনাহর্ কীর্ত্তনত
সিহঁতে মন্ পালটালে কিন্তু দেখা য়োনাহতকৈ বড়

৪২ এজন ঊয়াৎ আছে। দক্ষিন দেশৰ কুঁৱৰীএ এই মান্নু
হে সৈতে শোধীৎ যিয হুই নিহুঁতেৰ জগৰ গুলিয়াৰ যি
হেতুক তেঁও পৃথিবীৰ সীমাৰ পৰা শলমনৰ বিদ্যা শুনি
বলৈ আহিল কিন্তু দেখা শলমাৎকৈ বড় এজন ঊয়াৎ
৪৩ আছে। অশুচি আত্মায় যেতিয়া মান্নুহক এডি যায়
৪৪ তেতিয়া জিৰনি বিচাৰি শুকান ঠায়ে দি গতি কৰে কিন্তু
তাকে নে পায় তেতিয়া সি বোলে মোৰ যি আশ্ৰয়পৰা
আহিলোঁ তালৈকে ময় ওভতি যঁও আৰু গলে তাক
৪৫ আতাৰা আৰু সজোৱা পায় পাচে সেই ভুৎ গৈ আ
পোনাৎকৈও দুষ্ট আৰু সাৎ আত্মাক লগৎ লৈ সিহঁতে
সৈতে সোমায় তাতে বাহ লয় সেইহেতুক সেই মান্নুহৰ
পাচে আগৎকৈও বয়া হয় এই পাতকি মান্নুহবিলা
কাৰো এনে হুব।—
৪৬ তেঁও মান্নুহে সৈতে কথা কৈছিল সেই বেলা দেখা
তেঁওৰ মাকে আৰু তেঁওৰ ভায়েকহঁতে বাজৎ থিয় হুই
৪৭ তেঁৰে সৈতে কথা কৰ খুজিলে। তেতিয়া এক মান্নুহে
তেঁওক কলেগৈ বোলে তোমাৰ মাৰায় আৰু তোমাৰ
ভায়াহঁতে বাজৎ থিয় হুই তুমিএ সৈতে কথা কৰ
৪৮ খোজে। কিন্তু যি মান্নুহে তেঁওৎ কৈছিল তাৰে আগৎ
তেঁও ওত্তৰ কৰিলে বোলে মোৰ মায় কোন আৰু
৪৯ মোৰ ভায়হঁৎ বা কোন। পাচে তেঁও আপোনাৰ শিষ্য
সকললৈ হাৎ মেলি দেখুৱালে বোলে মোৰ মায় আৰু
৫০ ভায়হঁতো এই দেখা কিয়নো যেয়ে আমাৰ স্বৰগি পিতৃৰ
সন্নাতে কৰ্ম্ম কৰে সেয়ে মোৰ ভায়ো ভনীও আয়ো।—
পৰ্ব্ব সেই দিনা যিশু ঘৰৰপৰা গৈ সাগৰৰ তীৰৎ বহিল

২ গৈ তাতে বড় এজুম্ মান্নহ তেঁওৰ্ ওচৰৎ লাগিল্ হি
পাচে তেঁও নাৱৎ উঠি বহিল্ গৈ এটায় মান্নহ বামতে
৩ থিয় হল্। পাচে তেঁও দৃষ্টান্ত দি ভালেমান্ কথা সিহঁতৰ্
আগৎ কলে বোলে দেখা এক খেতিয়ক্ কঠিয়া সিঁচি
৪ বলৈ গল্ পাচে সি কঠিয়া সিঁচোতে কেতেটি কঠিয়া বাটৰ্
কাষৰৎ পৰিল্ পাচে চৰায়ে আহি তাক খায় পেলালে।
৫ কেতেটি কঠিয়া শিললীৎ পৰিল্ যতে সৰহ মাটি নায়
৬ গহন্ মাটি ন থকাৎ লগতিলেই সি গজিল্ কিন্তু বেলী
ওলালৎ সি পুৰি গল্ তাৰ্ শিপা নোহোৱাৎ শুকায়
৭ গল্। আৰু কেতেটি কাঁটাল্ গজনীৰ্ মাজৎ পৰিল্
৮ পাচে কাঁটাল্ গছ বাঢি তাক্ মাৰি পেলালে। আৰু
৯ যিবিলাক্ কঠিয়া ভাল্ মাটিৎ পৰিল্ পাচে কোনোএ এশ
গুণ্ কোনোএ ষাঠি গুণ্ কোনোএ ত্রিশ্ গুণ্ গুটি ধৰিলে
যাৰে শুনিবলৈ কাণ্ আছে সেয়ে শুনক্।—
১০ তাতপাচে শিষ্য সকলে আহি তেঁওক্ বুলিলে বোলে
এই মান্নহ বিলাকৰ্ আগৎ দৃষ্টান্ত দি কথা কিয় কৈছা।
১১ তেঁও সিবিলাকক্ উত্তৰ্ দিলে বোলে তোমালোকক্ স্বৰ্গৰা
জ্যৰ্ গুপ্তৎ কথা জানিবলৈ দিব লগা হয় কিন্তু ঔহঁতক্
১২ দিব লগা ন হয় এইহেতুক্। কিয়নো যাৰে আছে তাকে
দিব লাগে আৰু সি ভালেমান্ পাব কিন্তু যাৰ্ নায়
তাৰ্ যিং আছে তাকো তাৰ্পৰা আনিব লাগে। এই
১৩ হেতুকে ময় সিহঁতৰ্ আগৎ দৃষ্টান্ত দি কথা কঁও কিয়নো
সিহঁতে দেখিও নে দেখে আৰু শুনিও ন শুনে আৰু ন
১৪ বুঝেও। এয়েৰেই য়িশায়াহ্ যি আচাৰ্য্যৰ্ কথা কলে
বোলে শুনোঁতেং তোমালোকে শুনিবা কিন্তু ন বুঝা আৰু

১৫ দেখোঁতেও দেখিবা কিন্তু নে জানা কিয়নো এই মানুহৰ্
বুদ্ধি ভোতোহা সিহঁতৰ্ শুনিবলৈ কানো গধুৰ্ আৰু
সিহঁতে আপোনাৰ্ চকু জঁপায় আছে পাচে কোনো কালৎ
সিহঁতে চকুৰে দেখা পায় আৰু কানেৰে শুনিবলৈ পায়
আৰু বুদ্ধিৰে বুজিব পাৰি ওভতে তাতে ময় সিহঁতক্
ভাল্ কৰোঁ এই মোৰ্ কথা সিহঁতৰ্ মাজৎ পূৰণ্ আছে।
১৬ কিন্তু তোমোলাকৰ্ চকু ধন্য কিয়নো সিহঁতে দেখে আৰু
তোমোলাকৰ্ কানো ধন্য কিয়নো সিহঁতে শুনে। তোমো
১৭ লাকৎ ময় নিশ্চয়কৈ কওঁ তোমোলাকে যিহকে দেখা
তাকে ভালেমান্ আচাৰ্য্যে আৰু পৰমাৰ্থিক্ মানুহে
দেখিবলৈ ঈচ্ছা কৰে কিন্তু দেখিবলৈ নে পায় আৰু
যিহকে তোমোলাকে শুনা তাকো শুনিবলৈ ঈচ্ছা কৰে
কিন্তু শুনিবলৈ না পায়।—
১৮ এয়েৰেই তোমোলাকে সেই কঠিয়া সিঁচা মানুহৰ্
১৯ দৃষ্টান্তৰ্ অৰ্থ শুনা। যেতিয়া কোনোএ ৰাজ্যৰ্ কথা
শুনি নু বুজে তেতিয়া সেই পাপপুৰুষ্ আহি
যিহকে তাৰ্ আশয়ৎ সিঁচা গল্ তাকে লৈ যায় বাটৰ্
২০ কাষৰৎ যি কঠিয়া পড়িল্ সেয়ে এই। কিন্তু শিল
নীৎ যি কঠিয়া পড়িল্ সেয়ে এই যি কথা শুনি তেতি
য়াই হৰষিৎ মনে তাকে গ্ৰহণ্ কৰে কিন্তু আপোনাৰ্
২১ মাজৎ শিপা নাই এইহেতুকে অলপ্ দিন্ মাত্ৰোন্ থাকে
কিয়নো কথাৰ্ নিমিত্তে দুখ বা শত্ৰুতা ওপজৎ হলে
২২ অলপ্ কালৰ্ পাচেই তাৰ্ বাধিৎ হয়। কাঁটাল
গছৰ্ মাজৎ যি কঠিয়া পড়িল্ সেয়ে এই যি মানুহে
কথা শুনি বিষয় চিন্তায় আৰু ধনাকাঙ্খায় সেই কথা

২৩ মার পেলায় তাতে বিফল্ হুই যায়। কিন্তু ভাল্
মাটিত্ যি কহ্রিয়া পড়িল্ সেয়ে এই যি মান্নুহে কথা খুলি
হুঁতে খাহ্ তাৱে কোনোএ এশ গুণ্ কোনোএ ষাহ্নি গুণ্
কোনোএ ত্রিশ্ গুণ্ ফল্ দিৱে।—
২৪ পাচে তেঁও খাহ্ এক্ দৃষ্টান্ত দি সিহঁতৰ্ আগৎ
কলে বোলে স্বর্গৰাজ্য কোনো এজনৰ্ নিচিনা যি আপো
নাৰ্ পথাৰৎ ভাল্ কহ্রিয়া সিঁচিলে কিন্তু যেতিয়া মা
২৫ নুহ টোপনিৎ আছিল্ সেই বেলা তাৰ্ শত্রুএ আহি
২৬ দীনলিৰ্ মাজৎ বন্ গুটি সিঁচি গুচি গল্। পাচে যে
২৭ তিয়া পাৎ ৰাহ্নি গুটি দিৱিলে তেতিয়া বননী হুঁলি জানিলে
এয়েৰেই সেই গিৰিহঁতৰ্ বন্দিহঁতে আহি তেঁওক্
হুঁলিলে হে বাপুদেৱ তোমাৰ্ পথাৰৎ তুমি ভালো
২৮ ভাল্ কহ্রিয়া সিঁচা নাই তেৱে কৰ্পৰা এই বন্ হল্।
তেঁও সিহঁতক্ হুঁলিলে কোনোবা শত্রুএ এয়াকে কৰিলে।
বন্দিহঁতে তেঁওক্ হুঁলিলে তেৱে কি আমি গৈ সেই
২৯ বিলাক্ ওভালি গোটাম্ কিন্তু তেঁও হুঁলিলে সি ন হয়
জানিকি তহঁতে সেই বন্ ওভালোঁতে দীনো তাৰ্ লগ
৩০ তে ওভাল দীন্ ন পৰে মানইকে দুয়ো একেলগে বা
ঢ়ে ক্ পাচে দাৱৰ্ কালৎ ময় দীন্ দোৱাঁতৎ কয়্
আগেই বনবিলাক্ গোটায় পুড়িবলৈ বোজা বান্ধ
পাচে দীন্ আমাৰ্ ভৰাঁলৎ চপাবিহুঁক্।—
৩১ তেঁও আহ্ এক্ দৃষ্টান্ত দি সিহঁতৰ্ আগৎ কলে বোলে
স্বর্গ ৰাজ্য এনে এটি শৰীয়হ গুটিৰ্ নিচিনা যিহকে কো
৩২ নো মান্নুহে আনি আপোনাৰ্ পথাৰৎ সিঁচিলে। এটায়
কহ্রিয়াৰ্ মাজৎ সৰু হয় কিন্তু বাঢ়ি শাকৰ্ মাজৎ ডাঙ্গৰ্

হয় আৰু গছ হই যায় পাচে পখাৰৰ্ চৰায়ে আহি
৩৩ তাৰ্ ডালতে বাহ্ লয় । তেঁও আৰু এক্ দৃষ্টান্ত দি সিহঁ
তৰ্ আগৎ কলে বোলে স্বৰ্গ ৰাজ্য খমিৰৰ্ নিচিনা যি
হকে কোনো তিৰোতায় তিনি দোন্ পিহ্গুৰিৰ্ মাজৎ
এটায় খমিৰ্ হোৱালৈকে ঢাকি থলে ।—
৩৪ যিহকে আচাৰ্য্যে কৈছিল্ বোলে ময় দৃষ্টান্ত দি কবলৈকে
মুখ্ মেলিম্ মেয়ে জগতৰ্ উৎপত্তি হবৰেপৰা গুপ্ত
হই আছিল্ সেই কথাকে ময় প্ৰকাশ্ কৰিম্ সেয়ে
৩৫ পূৰণ্ হবলৈ এই বিলাক্ কথা দৃষ্টান্তেৰে যিশুএ সেই
মানুহ জুমৰ্ আগৎ কলে আৰু দৃষ্টান্ত ব্যতিৰেকে সিহঁ
তৰ্ আগৎ ন কলে ।—
৩৬ যিশুএ সেই মানুহজুমক্ পঁাচি দি ঘৰলৈ গলৎ পাচে
তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে আহি তেঁওৰ্ আগৎ কলে বোলে
ডাল্ কৈ সেই পথাৰৰ্ বনৰ্ দৃষ্টান্তৰ্ কথা আমাৰ্
৩৭ আগৎ কওক্ । তেঁও মাৎ লগায় সিবিলাকক্ কুলিলে
বোলে যি মানুহে ভাল্ কঠিয়া সিঁচে সেয়ে মানুহৰ্
৩৮ পুত্ৰেক্ । সেই পথাৰেই এই জগৎ সেই ভাল্ কঠি
য়ায় ৰাজ্যৰ্ লৰাহঁত্ কিন্তু বন্ গুটি পাপপুৰুষৰ্
৩৯ লৰাহঁৎ যি শত্ৰুএ তাকে সিঁচিলে সেয়ে শয়তান্ শস্য
এই জগতৰ্ অন্তকাল্ আৰু ধান্ দোৱা মানুহেই
৪০ ঈশ্বৰৰ্ দূৎ । এয়েৰেই যেনেকৈ বন্ গোটা্ খায় জু
ইৎ পুৰি যায় সেইৰূপ্ এই জগতৰো অন্তকালে হব ।
৪১ মানুহৰ্ পুত্ৰেকে আপোনাৰ্ টেকেলাহঁতক্ পঠায় দিব
আৰু সিহঁতে তেঁওৰ্ ৰাজ্যৰ্পৰা এটায় ব্যাঘাত্ কৰোঁতা

বেহানিক্ আৰু অপৰমাৰ্থিক্ মানুহক্ গোটায় অগ্নি
৪২ কুণ্ড্ পেলাব সেই ঠাইৎ ক্ৰবাৰাৰ্ আৰু দাঁৎ কৰ্ক্ক
৪৩ ৰণী। সেই কালৎ পৰমাৰ্থিক্ সকলে সিবিলাকৰ্
পিতৃৰ্ ৰাজ্যৎ সূৰ্য্যৰ্ সমান্ সোভা কৰিব। যাৰে
শুনিবলৈ কান্ আছে সেয়ে শুনক্ ।—
৪৪ আৰু স্বৰ্গৰাজ্য পথাৰৎ লুকায় থোৱা ধনৰ্ নিচিনা
যিহকে পায় গুপ্তকৈ থয় তাৰ্পাচে আনন্দিৎ হই
আপোনাৰ্ যিং আছে তাকো বেচে আৰু সেই পথাৰ্
কিনে ।—
৪৫ আৰু স্বৰ্গৰাজ্য চিকোন্ মুক্তা বিচৰা এক্ বনিজাৰ্
৪৬ নিচিনা সি বহুমূলিয়া এক্ মুক্তা পায় গৈ আপোনাৰ্
এটাইহকে বেচি তাকে কিনে ।—
৪৭ পুনু স্বৰ্গৰাজ্য এনে জালৰ্ নিচিনা যিহকে সাগৰৎ
৪৮ পেলায় এটায় বিধ্ বেহানি চপায় পাচে জাল্ ভৰিলে
মানুহে বামলৈ তুলি এটায়ে বহি ময়ং বেহানি এটা
দিহৎ গোটায় ললে কিন্তু বয়াবিলাক্ পেলায় দিলে।
৪৯ ব্ৰহ্মাণ্ডৰ্ অন্তকালেও তেনে হব দূত্ সকলে আহি পৰ
মাৰ্থিক মানুহৰ্ মাজৰ্পৰা দুৰ্জন্‌বিলাকক্ বাচিং
৫০ পেলাব আৰু সিহঁতকে অগ্নিকুণ্ড্ পেলাব সেই ঠাইৎ
ক্ৰন্দন্ আৰু দাঁত্ কৰ্ক্কৰণী।—
৫১ যিশুএ সিবিলাকক্ সুধিলে এইবিলাক্ কথা তোমোলাকে
৫২ বুজিছা নে সিবিলাকে সুধিলে প্ৰভু বুজিছোঁ। তাতে
তেঁও সিবিলাকক্ সুধিলে এয়েহেই স্বৰ্গৰাজ্যৰ্ কথা
সিখা যিং অধ্যাপক্ আছে তেঁও আপোনাৰ্ ভৰালৰ্পৰা
ন পুৰণী বেহানি ওলিয়োৱা গিৰিহতৰ্ নিচিনা ।—

৫৩ যিশুএ এই পটল্ কৈ এঁটায় তাৰপৰা গলগৈ পাচে
৫৪ আপোনাৰ্ দেশত্ থাকি সিবিলাকৰ্ সিনগগত্ শিখা
লে তাতে মানুহে বিস্ময় মানি হুঁলিলে কৰ্ পৰা ঊয়াৰ্
এইবিলাক গিয়ান্ আৰু আশ্চর্য্য কথা হল্। ঊ
৫৫ জানো বাঢৈৰ্ পুত্তেক্ ন হয় ঊয়াৰ্ মাকৰ্ নাম্
জানো মাৰিয়া ন হয় আৰু ঊয়াৰ্ ভায়েকহঁৎ জানো
য়াকোব আৰু য়োচিস্ আৰু শিমোন্ আৰু য়িহুদা ন
হয় ঊয়াৰ্ ভনীয়েকহঁৎ জানো এটায় আমাৰ্ এথেৎ ন
৫৬ হয়। তেবে ঊয়াৰ্ এইবিলাক্ সামর্থ্য কৰ্পৰা হল্ এয়ে
৫৭ ৰেই সিহঁত্ তেঁওৎ বাধিৎ হল্। কিন্তু যিশুএ সিহঁতক্
হুঁলিলে আচার্য্য আপোনাৰ্ দেশৎ আৰু ঘৰক্ বাজি
৫৮ ৰেকে অমর্য্যাদী ন হয়। তেঁও সিহঁতৰ্ অমনজোত
দেখি তাৎ বহু অদ্ভুৎ কর্ম্ম ন কৰিলে।

পর্ব্ব সেই কালৎ চাৰিভাগৰ্ ৰজা হেৰোদে যিশুৰ্ যশস্যা
১৪ শুনি তেঁওৰ্ লগুৱাহঁতৎ কলে বোলে এই য়োহন্
হুঁড়ঁওতা সেই মৃত্যুৰ্পৰা ঊঠিল্ এইহেতুক তেঁওৰ্
৩ এই অসম্ভাৱ্য মহিমা পুকাশ্ হইচে। কিয়নো হেৰোদ
আপোনাৰ্ ভায়ৰোৱাৰী ফিলিপৰ্ দৈনীয়েক্ হেৰো
দিয়াৰ্ নিমিত্তে য়োহনক্ ধৰি বান্ধিছিল্ আৰু বন্দি
৪ শালৎ থৈছিল্। কিয়নো য়োহনে হুঁলিছিল্ তাইক্
৫ বিয়া কৰা উচিৎ ন হয়। কিন্তু তেঁওক্ মাৰিব খুজিলে
মানুহৎ ভয় কৰিলে কিয়নো তেঁও আচার্য্য যেন্ ঊয়াকে
৬ সিহঁতে জানিলে। পাচে হেৰোদৰ্ জনম্ দিন্ হল্
সেই কালৎ হেৰোদিয়াৰ্ জীয়েকে সিবিলাকৰ্ আগৎ
৭ নর্ত্তন্ কৰি হেৰোদক্ সন্তোষ্ কৰিলে তেঁওৎ তাই যি

হকে খুজিব তাকে তাইক্ দিবলৈ অঙ্গিকাৰ্ কৰিলে
৮ তাই মাকৰ্ মুখে আগেই শিখি আহি বুলিলে
বোলে তুমি এটা দিহৎকৈ য়োহন্ বুৰওতাৰ্ মূৰ্ মোক্
৯ দিয়া। তাতে ৰজাৰ্ মনৎ অসন্তোষ লাগিল্ কিন্তু
সেই অঙ্গিকাৰৰ্ নিমিত্তে আৰু যিবিলাক্ তেঁওৰ্
লগৎ খাবলৈ বহিল্ সিহঁতৰো নিমিত্তে সেই আজ্ঞা
১০ দিলে এইহেতুক্ তেঁও মানুহ পাঁঠি দি বন্দিশালৎ তেঁওৰ্
১১ মূৰ্ কটালে পাছে এটা দিহৎ ভৰি তেঁওৰ্ মূৰ্ আনি
১২ ছোৱালিক্ দিলে পাছে তাই সেই মূৰ্ তাইৰ্ মাকৰ্
হাতৎ দিলে। পাছে তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে আহি
১৩ শঁৰিৰটোযৰ্ নি মইদাম্ বান্ধি থলে তাৰ্পাছে গৈ য়ি
শুৎ বতৰা কলে। য়িশুএ সেই কথা শুনি লুকায় নাৱঁৎ
উঠি হাবিলৈ গল্ আৰু মানুহবিলাকেও তাকে শুনি
ভৰেদি এটায় নগৰৰ্পৰা তেঁওৰ্ পিছৎ গল্। য়িশুএ
১৪ বাজলৈ গৈ বৰ এজুম্ মানুহ দেখিলে পাছে সিহঁতলৈ
দয়াযুক্ত হই সিহঁতৰ্ নৰিয়াপৰা মানুহক্ ভাল্ কৰি
লে। পাছে সন্ধিয়া বেলা হলৎ তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে
১৫ তেঁওৰ্ আগৎ আহি বুলিলে এই হাবি ঠায় বেলিও গধু
লি হল্ নগৰলৈ গৈ আপোনাৎ খাবৰ্বেহানি কিনিবলৈ
১৬ মানুহজুমক্ বিদায় দিয়োক্। পাছে য়িশুএ সিবিলাকক্
বুলিলে সিহঁৎ যাবৰ্ পুয়োজন্ নায় সিহঁতক্ খাবলৈ
১৭ দিয়া। সিবিলাকে বুলিলে আমাৰ্ এখেৎ কেবল্
পাঁচোটি পিঠা আৰু দুটি মাছ্ আছে। তেঁও বুলিলে
১৮ তাকে মোৰ্ আগলৈ আনা। পাছে তেঁও মানুহজুমক্
১৯ ঘাঁহৰ্ ওপৰতে বহিব দিলে আৰু পাঁচোটি পিঠাকে

দুটি মাচকে হাতৎ লৈ স্বর্গৰ্ ফাললৈ চায় আশীর্ব্বাদ্
কৰিলে পাচে পিঠা ভাঙ্গি আপোনাৰ্ শিষ্যৰ্ হাতৎ
২০ দিলে শিষ্য সকলে জুমক্ দিলে। পাচে এটায়ে খায় তৃপ্
তি পালে তাৰ্ পাচে ভগাজিগা অৱশেষ্ কোঁচায় বাৰে
২১ পাচি ভৰিলে। লৰা তিৰোতা এড়ি যিবিলাকে খালে
সেই মান্নহ পাঁচ হেজাৰ্ মান্ হব।—
২২ তেঁও সেই মান্নহ জুমক্ বিদায় কৰে মানে তেঁওৎ কৈ আ
গেই নাৱঁৎ উঠি পাৰ্ হই যাবলৈ তেঁওৰ্ শিষ্য সকলক্
২৩ আজ্ঞা দিলে। মান্নহ জুমক্ বিদায় কৰি তেঁও নির্জ্জনৎ প্রা
র্থনা কৰিবলৈ এখান্ পর্ব্বতৰ্ টিঙ্গলৈ গল্ পাচে সন্ধিয়া
২৪ হলৎ সেই পর্ব্বতৰ্ টিঙ্গতে অকলৈ থাকিল্ কিন্তু সেই
কালৎ নাৱে সাগৰৰ্ মাজৎ চলংপলং কৰি আছিল্
২৫ কিয়নো ঢেউয়া পচোৱা বতাহ হইছিল্ প্রৰ্ত্তিনিশা
য়িশুএ সাগৰৰ্ ওপৰে খোজ্ কাঢি সিবিলাকৰ্ ওচৰলৈ
২৬ আহিল্ কিন্তু শিষ্য সকলে তেঁওক্ সাগৰৰ্ ওপৰৎ
আহাযোৱা কৰিবৰ্ দেখি ত্রাস্ লাগি এইটো ভূৎভূত্
২৭ বুলি সিবিলাকে ভয়তে এটাহ্ পাৰিব ধৰিলে। পাচে
ঢেউয়ায় স্থিৰ্ হোৱা সময়হে ভয় ন কৰিবা য়িশুএ সিবি
২৮ লাকক্ জৈয়াকে বুলিলে। তেতিয়া পিতৰে মাৎ লগায়
তেঁওক্ বুলিলে হে প্রভু তুমিহে যেদি তেবে পানিৰ্ ও
পৰে তোমাৰ্ ওচৰলৈ যাবলৈ মোকো আজ্ঞা দিয়া।
২৯ তেঁও বুলিলে বাৰু আঁহা সেই হেতুক্ পিতৰ্ না
৩০ ৱঁৰ্ পৰা নামি পানিৰ্ ওপৰে দি যাব ধৰিলে কিন্তু সেই
ধুমুহা বতাহ দেখি ভৰ্ লাগিল্ আৰু বুড়োং হই হে
ঈশ্বৰ্ মোক্ ৰক্ষা কৰা এই বুলি এটাহ্ পাৰিলে তেতি

৩১ য়ায় য়িশুএ হাৎ মেলি তেঁওক্ ধৰি হুঁলিলে হে অল্পভী
৩২ তিয়ন্তু কিয়েলৈ সংশয় কৰিলা সেই কালৎ সিবিলাক্
৩৩ নাবলৈ আহিলৎ বতাহ চিঁয়াল। তেতিয়া যিবিলাক্ না
বৎ আচিল্ সেইবিলাকে আহি য়িশুক্ পূজা কৰি হুঁলিলে
৩৪ নিশ্চয়ে আপ্পনি ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ। উয়াৰ পাচে সিবিলাক্
৩৫ পাৰ্ হই গিনেশৰ্ দেশ্ পালেগৈ পাচে যেতিয়া সেই
দেশৰ্ মান্নহবিলাকে তেঁওক চিনি পালে তেতিয়া সিহঁতে
চাৰিও ফাললৈ মান্নহ পঠায় এটায় নৰিয়াপৰা মান্নহ
৩৬ বোৰক্ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আনিলে পাচে সিহঁতে কেৱল্ তেঁ
ওৰ্ কাপৰৰ্ আগ্ চুবলৈ তেঁওৰ্ আগৎ কাকুবাও কৰিব
ধৰিলে পাচে যেয়ে তেঁওক্ চুলে সেয়ে অৰোগী হল। —

পৰ্ব্ব তেতিয়া য়িৰোশলমৰ্ অধ্যাপকে আৰু ফাৰিশিহঁতে
১৫ য়িশুৰ্ কোষৰলৈ আহি হুঁলিলে কিয়েলেই তোমাৰ্
ভকৎহঁতে বৃদ্ধলোকৰ্ আচাৰ্ উলঙ্ঘন্ কৰে। কিয়নো
৩ সিহঁতে খাবৰ্ বেলা হাৎ ন ধোৱালে পাচে তেঁও সিহঁতক্
সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে তোমোলাকে নো কিয়েলেই তোমো
৪ লাকৰ্ আচাৰৰ্ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ্ আজ্ঞা উলঙ্ঘা ঈশ্বৰে
আজ্ঞা কৰিছে বোলে আপোনাৰ্ পিত্ মাতৃক্ মান্য
কৰোক্ আৰু যি মান্নহে বাপেকক্ অথবা মাককেই
৫ নিন্দা কৰে তাক্ অৱশ্য মাৰি পেলাব লাগে। কিন্তু
তোমোলাকে কোৱা কোনে আপোনাৰ্ মাক্বাপেকক্
হুঁলিব পাৰে তোমোলাকৰ্ যি পাবলগা তাক্ ঈশ্বৰলৈ
৬ দিয়া গৈছে এয়েৰেই মাক্বাপেকক্ সৎকাৰ্ ন
কৰে এনেকৈ ঈশ্বৰৰ্ আজ্ঞা আপোনাৰ্ আচাৰতে
৭ তোমোলাকেই চন্ন কৰিলা হে কাল্পনিক্হঁৎ তইঁতলৈ

য়িশঈয়াহ্ আচাৰ্য্যাৰ্ এই সত্য বচন্ কলে বোলে এই
৮ মান্নহ্বিলাকে মুখেৰে মোৰ্ ওঠৰ্ চাপে আৰু সিহঁতৰ্
৯ ওন্থৰ্পৰা মোক্ সৎকাৰ্ কৰে কিন্তু সিহঁতৰ্ আশয়
মোৎকৈ দূৰৈৎ থাকে কিন্তু কেৱল্ মান্নহৰ্ আজ্ঞা
শিকি সিহঁতে মোক্ নিৰৰ্থক্ ভজে।—
১০ তেঁও সমূহক্ মাৎলগায় হুঁলিলে শুনা আৰু বুজা যি
১১ মুখে সোমায় সি মান্নহক্ অশুচি কৰিব নোৱাৰে কিন্তু
যি মুখৰ্পৰা ওলায় সেয়েহে মান্নহক্ অশুচি কৰে।
১২ তেতিয়া তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে আহি হুঁলিলে বোলে ফাৰিচি
শিহঁৎ এই উপাখ্যান্ শুনি কোপাবিত হল্ জৈয়াক্ আ
১৩ পুনি জানোনা জানে। পাচে তেঁও উত্তৰ্ কৰিলে বোলে
যিং পুলি আমাৰ্ স্বৰ্গি পিতৃএ ৰোৱা নায় তাক্ উভা
১৪ লিব লাগে। সিহঁতক্ এৰি দিয়া সিহঁৎ অন্ধলাৰ্
১৫ পথ অন্ধলায় দেখোৱা হইচে। কিন্তু যেদি অন্ধ
লায় অন্ধলাক্ পথ দেখুৱায় তেৱে দুয়ো গাতৎ পৰিব।
১৬ তেতিয়া পিতৰে মাৎ লগায় হুঁলিলে অৰ্থ ভাঙ্গি এই
১৭ উপাখ্যান্ আমাৎ কওক্। য়িশুএ হুঁলিলে তোমো
লাক্ এতিয়ালৈকে অবোধ্ যেয়ে মুখে সোমায় সেয়ে
১৮ পেটলৈ গৈ চিঙ্গনাশালিৎ বাজলৈ ওলায় কিন্তু যি মুখৰ্
পৰা ওলায় সি আশয়ৰ্পৰা আহে সেয়ে মান্নহক্
অশুচি কৰে তোমোলাকে জানো এতিয়ালৈকে বুজা নায়
১৯ কিয়নো দুষ্টচিন্তা বধ্ পৰস্ত্ৰীহৰণ্ বেশ্যাগমন্ চুৰ্
মিচাসাক্ষী ঈশ্বৰনিন্দা এইবিলাক্ আশয়ৰ্পৰা বাজ
২০ হৈ ওলায় মান্নহক্ এয়ে অশুচি কৰে কিন্তু ন পখালা
হাতে খোৱায় মান্নহক্ অশুচি ন কৰে।—

২১ তেতিয়া য়িশু তাৰ্পৰা গৈ সোৰ্ আৰু সীদোন্ ৰাজ্য
২২ লৈ গল্ গৈ। সেই কালৎ দেখা এজনী কনআনী তিৰী
সেই ৰাজ্যৰ্পৰা আহি তেঁওক্ ৰিঙ্গিয়ায় হুঁলিলে হে
ঈশ্বৰ্ দাঁওদৰ্ সন্তুতি আমাক্ কৃপা কৰা মোৰ্ ছোৱালী
২৩ টোক্ ভূতে পায় যাতনা ভুঞ্জাইছে। পাচে তেঁও তাইক্
একো ওত্তৰ্ নি দিলে এইহেতুক্ তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে
কোথৰলৈ আহি প্ৰাৰ্থনা কৰি হুঁলিলে তাইক্ পাঁচি
দিয়োক্ কিয়নো তাই আমাৰ্ পিছে২ এটাহ পাৰি
২৪ আহিছে। পিচে তেঁও সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে য়িশৰ
এনৰ্ বওহৰ হেৰোৱা মেহক্ এড়ি ময় আৰু কালৈকো
২৫ পাঁঠনী নো হোঁ। তেতিয়া তাই আহি তেঁওক্ পূজা
কৰি হুঁলিলে হে প্ৰভু আমাক্ ওপকাৰ্ কৰোক্।
২৬ পাচে তেঁও ওত্তৰ্ দিলে বোলে লৰাহঁতৰ্ খাবৰ্ বেহানি
২৭ আনি কুকুৰক্ পেলায় দিবলগা ন হয়। তাই
হুঁলিলে স্বৰূপ্ প্ৰভু কিন্তু যি ভগাছিগা প্ৰভুৰ্ মেজৰ্
২৮ পৰা সৰি পড়ে কুকুৰে তাক্ খাবলৈ পায়। তেতিয়া
য়িশুএ হুঁলিলে হে তিৰী তোৰ্ প্ৰতীতি বড় তোৰ্ যি বাঞ্ছা
সেয়ে সিদ্ধি হোক্। তাতে তাইৰ্ ছোৱালী তেতিয়ায়
ভাল্ হল্ ।—

২৯ পাচে য়িশুএ তাৰ্পৰা গৈ গালিলিৰ্ সাগৰৰ্ ওচৰ্
৩০ পালেগৈ পাচে পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰৎ বহিল্ গৈ। জেয়াৰ্ পাচে
খোড়া অন্ধ লা আঁকৰা ঠুটা আৰু ভালেমানক্ লগৎ
লৈ বড় এচল্ মানুহ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিল্ পাচে সিহঁ
৩১ তক্ য়িশুৰ্ ভৰিৰ্ তলৎ থলে পাচে তেঁও সিহঁতক্ সুস্থ
কৰিলে তাতে সেই মানুহবিলাকে আঁকৰাক্ কথা

কুবর্ হুঁটাক্ ভাল্ কবর্ খোড়াক্ বাট্ হুঁলিবর্ আরু
অন্ধলায় চকু পাবর্ দেখি বিস্ময় মানিলে এই হেতুকে
সিহঁতে য়িশরএল্ ঈশ্বরক্ স্তুতি করিলে।—
৩২ তেতিয়া য়িশুএ আপোনার্ শিষ্যসকলক্ মাতি কলে
বোলে এই মানুহবিলাকলৈ মোর্ দয়া আছে কিয়নো
সিহঁৎ আজিলৈকে তিনি দিন্ মোর্ লগৎ আছে কিন্তু
খাবলৈ একো পোৱা নায় এয়েরেই সিহঁতক্ লঘোনে পাঁঠি
৩৩ ব নো খোজোঁ জানো সিহঁতর্ বাটৎ গারহে তেঁওর্
শিষ্যসকলে তেঁওক্ হুঁলিলে হাবির্ মাজৎ এতেক্ মানু
হক্ ভোক্ গুচায় খুরাবলৈ আমি খাবর্ বেহানি কৎ
৩৪ পাম্ য়িশুএ সিবিলাকক্ হুঁলিলে তোমোলাকর্ পিঠা
কেতো'ট আছে সিবিলাকে হুঁলিলে সাতোটি পিঠা আরু
৩৫ চুমৈ মাছ্। পাচে তেঁও মানুহক্ মাটিতে বহিবলৈ
৩৬ হুঁলিলে তেতিয়া সেই সাতোটি পিঠা আরু মাছ্ হাতৎ
লৈৎ স্তুতি করি তেঁও ভাঙিলে পাচে আপোনার্ শিষ্যসক
৩৭ লক্ দিলে শিষ্য সকলে সমূহ মানুহক্ দিলে পাচে এটায়
৩৮ মানুহে তাকে খায় সন্তোষিৎ হল্ পাচে ভগাছিগা অর
শেষ সাৎ পাচি চপালে যিবিলাকে খাবলৈ পাইছিল্
৩৯ সেইবিলাক্ লরাতিরোতা এতি চারি হেজার্ মনিহ
তার্পাচে তেঁও সেই মানুহচলক্ বিদায় দি চুঁঠিনারৎ
উঠি মাগ্দলার্ সীমা পালেগৈ।—
পর্ব্ব শাদুকিহঁতর্ লগৎ ফারিশিহঁৎ আহি তেঁওর্
১৬ পরীক্ষা হুঁজিবলৈ স্বর্গর্ এটা চিন্ তেঁওৎ খুজিলে।
২ তেঁও সিহঁতক্ উত্তর্ করিলে বোলে সন্ধ্যাকালে

তোমোলাকে বোলা সত্ কাল্ হব কিয়নো আকাশ্
ৰক্তিমাবৰ্ণ হইছে প্ৰাতঃ কালে তোমালাকে বোলা
আজি বতাহ বৰষুন্ হব কিয়নো আকাশ্ কক্তিমাবৰ্ন
৩ আৰু ডাৱৰিছে। ঐ কাল্পনিকহুঁৎ তহঁতে আকাশৰ্
ছায় চুঁজিব পাৰ কিন্তু কালৰ্ চিন্ ধৰিব নোৱাৰ।
৪ আধুনিক দুৰ্জ্জন্ চুলুও মানুহে লক্ষণ্ বিচাৰি ফুৰে
কিন্তু যোনাহ্ আচাৰ্য্যৰ্ লক্ষণ্ এড়ি আৰু সিহঁতক্ এ
কো লক্ষণ্ দেখুৱাব নে লাগে পাচে তেঁও সিহঁতক্ এড়ি
গুচি গল্।—
৫ তেঁওৰ্ সিষ্যসকলে পাৰ্ হই পিঠা আনিবলৈ
৬ পাহৰি আছিল্ তেতিয়া যিশুএ সিবিলাকক্ চুলিলে শাৱ
ধান্ ফাৰিশিৰে শাদ্দুকিহঁতৰে খমিৰৰ্ পৰা সাৱধান্
৭ হোৱা। তাতে সিবিলাকে আপোনাৰ্ মাজতে আলচ্
কৰিলে বোলে আমি পিঠা অনা নায় এই হেতুকে এনে
৮ কৈ বোলে। যিশুএ তাকে জানি সিবিলাকক্ চুলিলে হে
অল্পপ্ৰতীতিযন্ত সকল্ তোমোলাকে পিঠা অনা নায় তা
৯ যাৎ কিয়েনেই আপোনাৰ্ মাজৎ আলচ্ কৰা। তো
মালাকে এতিয়ালৈকে চুজা নায় নে আৰু সেই পাঁচ
হেজাৰ্ মানুহৰ্ পাঁচোটা পিঠাৰ কেই পাচি ভৰি
১০ তপালা। আৰু সেই চাৰি হেজাৰ্ মানুহৰ্ সাতোটা
পিঠাৰ্ কেই পাচি ভৰি তপালা সেই কথা জানো তোমা
১১ লাকৰ্ মনৎ নায়। ফাৰিশিৰে আৰু শাদ্দুকিহঁতৰে
খমিৰলৈ সাৱধান্ হবলৈ ময় পিঠাৰ্ কথা ন কলো
১২ তেমোলাকে ঔয়াক্ নু চুজা কিয় তেতিয়া পিঠা খমি
ৰৰ্ কথা তেঁও আজ্ঞা ন কৰিছিল্ কিন্তু ফাৰিশিৰে

আৰু শাদুকিহঁতৰে উপদেশৎ সাৱধান হবলৈহে
কৈছিল্ সিবিলাকে ঔয়াকে বুজিলে।—
১৩ য়িশুএ কাইসাৰিয়া ফিলিপিৰ্ ফাললৈ আহি তেঁওৰ্
শিষ্য সকলৎ ঔয়াকে শুধিলে বোলে মানুহৰ্ পুত্ৰেক্
১৪ যে মঁয় লোকে মোৰ্ ফালৰ্ কি কথা কয়। সিবিলাকে
বুলিলে কোনো কোনোএ বোলে এঁও য়োহন বুড়ঁওতা
কোনো কোনোএ বোলে এলিয়াহ্ আৰু কোনো কোনোএ
১৫ বোলে য়িৰিমিয়াহ্ নাইবা এজন্ আচাৰ্য্য। তেঁও সিবিলা
কক্ বুলিলে কিন্তু তোমোলাকে মোক্ কি বোলা মঁয় কোন্।
১৬ পাচে শীমোন্ পিতৰে মাৎ লগালে বোলে আপুনি জীবিত্
১৭ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ খ্ৰীষ্ট। য়িশুএ তেঁওক্ বুলিলে হে শিমোন্
বাৰযোনা তুমি ধন্য কিয়নো মঙহ আৰু তেজ্ ঔয়াক্ নে
দেখুৱায় কিন্তু আমাৰ্ স্বৰগি পিতৃএ তোমাৰ আগৎ
১৮ তাকো দেখুৱাইছে। আৰু তোমাৎ মঁয় কঁও তুমি পিতৰ্
১৯ আৰু এই শিলৰ্ ওপৰতে মোৰ্ মণ্ডলি মঁয় কৰিম্ আৰু
নৰকৰ্ দুৱাৰেও তাক্ জিনিব নোৱাৰে আৰু তোমাৎ
মঁয় কঁও স্বৰ্গ ৰাজ্যৰ্ চাপ্ তোমাক্ দিম্ যিহকে তুমি
পৃথিবীৎ বান্ধা সেয়ে স্বৰ্গৎ বন্ধিত্ হব আৰু পৃথি
২০ বীতে যিহকে তুমি মেলা সেয়ে স্বৰ্গৎ মুকলি হব। পাচে
তেঁও য়িশু খ্ৰীষ্ট যেন্ ঔয়াক্ কাকো ন কবলৈ তেঁও
আপুনি শিষ্য সকলক্ আজ্ঞা দিলে।—
২১ তেঁও অৱশ্যে য়িৰোশলমলৈ যাব যেন্ আৰু বৃদ্ধ লোক
সকলৰ্ আৰু প্ৰধান পুৰোহিতৰ্ আৰু অধ্যাপকসকলৰ্
পৰা বহু দুখ পাব যেন্ আৰু মৰাপৰিব যেন্ আৰু
তিনি দিনৰ্ দিনা আকও উঠিব যেন্ এই বিলাক্ কথা

তেঁও তেত্তিয়াৰেপৰা. আপোনাৰ্ শিষ্য সকলক্ জনা
২২ বলিলে। তেত্তিয়া হে প্ৰভু তোমাৰ্ পৰা এয়ে দূৰ্
হোক্ তোমাৰ্ এনে অৱস্থা নো হোক্ এই বুলি
পিতৰে তেঁওক্ নির্জ্জনলৈ নি অনুশোচ্ কৰিব ধৰিলে
২৩ কিন্তু মুখ ঃ ওভোতায় পিতৰক্ বুলিলে হে শয়তান্ মোৰ্
পিচৎ যাহ্ যত মোৰ্ এক্ বাধা কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ যি কর্ম্ম
২৪ তাৎ তোমাৰ্ মুকুতে কিন্তু মানুহৰ্ যি কর্ম্ম তাৎ তেত্তিয়া
যিশুএ আপোনাৰ্ শিষ্যসকলক্ বুলিলে যেদি কোনোএ
মোৰ্ লগৎ আহিব খোজে তেবে সি জিতেন্দ্রিয় হোক
২৫ আৰু তাৰ্ ক্ৰুশ্ লৈ মোৰ্ লগৎ আহোক্। কিয়নো যেয়ে
আপোনাৰ্ প্ৰাণ্ ৰক্ষা কৰিব খোজে সি তাক্ হেৰুৱাব
আৰু যি মোৰর্থে আপোনাৰ্ প্ৰাণ্ হেৰুৱায় সি তাক্ পাব
২৬ কিয়নো মানুহে যেদি এটায় ব্ৰহ্মাণ্ড লভে কিন্তু আপোনাৰ্
প্ৰাণ হেৰুৱায় তেবে তাৰ্ লাভ কি মানুহে আপোনাৰ্
২৭ প্ৰাণৰ্ সলনী কি দিব পাৰিব। কিয়নো মানুহৰ্ পুত্ৰেক্
আপোনাৰ্ বাপেকৰ্ শক্তিৰে আপোনাৰ্ টেকেলাইঁতক্
লগৎলৈ যেত্তিয়া আহিব তেত্তিয়া এটায় মানুহকে
আপোনাৎ কর্ম্ম ফল্ দিব ময় সঁচাকৈ তোমোলাকৎ কঁও
২৮ যিবিলাক্ জৈয়াৎ থিয় হয় সিইঁতৰ্ কেতেক মানুহে মানু
হৰ্ পুত্ৰেকক্ স্বৰাজ্যৎলৈ আহিবৰ্ নে দেখি মৃত্যু
ভোগ্ ন কৰে।—

পৰ্ব্ব ছ দিনৰ্ পাচৎ যিশুএ পিতৰকে যাঁকুবকে তেঁওৰ্ ভায়েক্
১৭ যোহনকে লগৎলৈ এখান্ ওখ নির্জ্জন্ পৰ্ব্বতৎ উঠিল্
২ তাঁ পাচে সিবিলাকৰ্ আগতে আন্ ৰূপ্ ধৰিলে তেঁওৰ্
মুখৰ্ কান্তি সূর্য্যৰ্ নিচিনা আৰু তেঁওৰ্ বস্ত্ৰ পহৰৰ্

৩ নিচিনা বগা হইছিল্। আৰু দেখা তাতে মোশহে
আৰু এলিয়াহে তেঁৱে সৈতে কথা কৈ সিবিলাকক্ দেখা
৪ দিল তেতিয়া পিতৰে যাৎ লগায় য়িশুক্ হুঁলিলে হে প্ৰভু
আমি ঔয়াৎ থাকিবলৈ ভাল্ যেদি আপোনাৰ্ ঔচ্ছা হয়
তেবে আমি তিনিটি পঞ্জা সাজোঁ এটি আপোনালৈ এটি
৫ মোশহ্লৈ এটি এলিয়াহলৈ। তেঁও কঁওতেই দেখা কান্তি
মন্ত এক্ মেঘে সিবিলাকক্ ওপৰৎ চাঁদি ধৰিলে
আৰু দেখা মেঘৰ্পৰা আকাশী বানী হল্ আমাৰ্ যি
প্ৰিয় পুত্ৰৎ আমাৰ্ বড় সন্তোষ সেয়ে এই ঔহাৰে কথা
৬ শুনা। শিষ্য সকলে তাকে শুনি হামুখুৰি খাই
৭ পৰিল্ বড় ভয়াতুৰ্ হল্। কিন্তু য়িশুএ আহি সিবি
৮ লাকক্ পৰশি হুঁলিলে ওঠা ভয়াতুৰ্ নহবা পাচে সিবি
লাকে ওপৰলৈ চায় কেৱল য়িশু বিনে আৰু কাকো নে
দেখিলে।—
৯ তাৰ্ পাচে সিবিলাক্ পৰ্ব্বতৰ্পৰা নামিবৰ্ সময়ৎ
য়িশুএ সিবিলাকক্ দৃঢ় আজ্ঞা কৰিলে বোলে মান্নুহৰ্
পুত্ৰেক মৃত্যুৰ্পৰা নুঠিলে এই দৰ্শন্ কাতো ন কবা।
১০ তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে তেঁওৎ এই হুঁলি সুধিলে বোলে
তেবে প্ৰথমতে এলিয়াহ্ আহিবৰ্ প্ৰয়োজন্ আছে হুঁলি
১১ অধ্যাপকহঁতে কয় কিয়। য়িশুএ সিবিলাকক্ সিদ্ধান্ত
কৰিলে বোলে এলিয়াহ্ প্ৰথমতে আহিব আৰু এটাইবে
১২ ব্যৱস্থা লগাব এই সত্য কিন্তু তোমোলাকৎ ময় কওঁ এলি
য়াহ্ আহিছে মান্নুহে তেঁওক্ নি চিনিলে কিন্তু আপোনাৰ্
ঔচ্ছা যি তাকে কৰিলে মান্নুহৰ্ পুত্ৰেক্ তেনেকৈ সিহঁ
১৩ তৰ্ হাতৎ ভোগ্ পাব। তেতিয়া তেঁও সিবিলা

কৎ যেন্ য়োহন্ ইউওতাৰ্ ঘালৰ্ কথা কৈছিল্ শিষ্য
সকলে জৈয়াকে বুজিলে।—

১৪ যেতিয়া সিবিলাক্ পর্ব্বতৰ্পৰা নামিল্ তেতিয়া এক্
মানুহ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি আঁঠু পাৰি তেঁওক
১৫ বুলিলে হে প্রভু আমাৰ্ লৰাটিক্ অনুগ্রহ কৰোক্
কিয়নো তাৰ্ আঁৰুৰী ৰোগ্ হুই সি অতিশয় যাতনা
ভুক্তিছে কিয়নো কোনো বেলি সি জুইৎ পৰে কোনো বেলি
১৬ পানিতে পৰে ময় আপোনাৰ্ শিষ্যসকলৰ্ ওচৰলৈ তাক্
আনিছিলোঁ কিন্তু সিবিলাকে তাক্ ভাল্ কৰিব নো
১৭ ৱাৰিলে। তেতিয়া য়িশুএ মাৎ লগালে বোলে হে
অনাস্তিক্ হে অপথগামী লোক্হঁৎ ময় কেতে দিন্ তহঁ
তৰ্ লগৎ থাকিম্ আৰু কেতে দিন্ তহঁতক্ সহিম্
১৮ তাক্ জৈয়ালৈকে আন্হঁক। পাছে য়িশুএ সেই ভূতক্
ডবিয়ালে তাতে সি তাক্ এৰি গল্ আৰু লৰাও তেতিয়া
১৯ হেপৰা ভাল্ হল্। তেতিয়া য়িশু অকলসৰিয়া হলৎ
শিষ্যসকলে আহি তেঁওক্ বুলিলে কি হেতুক্ আমি তাক্
২০ খেদাব নোৱাৰিলোঁ। য়িশুএ সিবিলাকক্ বুলিলে তোমো
লাকৰ্ আস্তিক্ নাইকিবৰ্ হেতুক্ কিয়নো তোমোলা
কৎ ময় সুৰুপ্কৈ কওঁ যেদি এটি শৰীয়হৰ মানো
তোমোলাকৰ্ প্রতীতি হয় তেবে জৈয়াৰ্পৰা তালৈ লৰ
তোমোলাকে এনেকৈ এই পর্ব্বতক্ বুলিলে সিও লৰিব।
২১ আৰু তোমোলাকৰ্ একো অসাধ্য নু হব। কিন্তু
প্রার্থনা আৰু লঘোন্ ব্যতিৰেক এই ৰূপ নু গুছে।—

২২ যি কালৎ সিবিলাকে গালিলিলৈ অহায়োৱা কৰিলে
২৩ সেই কালৎ য়িশুএ সিবিলাকক্ বুলিলে মানুহৰ্ পুত্রেক্

মানুহৰ্ হাতৎ পড়িব আৰু সিহঁতে তেঁওক্ বধিব
পাছে তিনি দিনৰ্ দিনা তেঁও আকৌ উথিত হব সেই
হেতুকে সিবিলাকে ভালেমান্ সন্তাপ্ কৰিলে।—
২৪ সিবিলাকে কফৰনাহূম্ পালৎ কৈ পটোৱাবিহঁতে
পিতৰৰ্ ওচৰলৈ আহি হুলিলে তোমাৰ্ গুৰুএ পৈচা লি
২৫ দিয়ে নে সি হুলিলে দিয়ে তাত পাছে তেঁও ঘৰলৈ আহি
লৎ যিশুএ আগে কই তেঁওক্ হুলিলে হে শিমোন্ পৃথি
বীৰ্ ৰজাহঁতে কৰ্ পৰা হাঁসিল্ আৰু কৰ্ লয় আপো
নাৰ্ লৰাহঁতৰ্ পৰা নে বিদেশীহঁতৰ্ পৰা তুমি কি
২৬ বুজিচা। পিতৰে তেঁওক্ হুলিলে বিদেশিহঁতৰ্ পৰা
যিশুএ তেঁওক্ হুলিলে তেবে লৰাহঁৎ কৰ্ দিয়োতা ন হঁয়।
২৭ কিন্তু সিবিলাকৰ্ বেজাৰ্ নে লাগিবলৈ তুমি সাগৰলৈ
যোৱা বড়শি পাতি প্ৰথমতে যি মৎস্য পোৱা তাকে লৰা
পাচে তাৰ মুখ মেলি এতোলা ৰূপ্ পাবা তাকে আনি
তোমাৰ মোৰ অৰ্থে সিহঁতক্ কৰ্ দিয়া।—

পৰ্ব্ব তেনেতে শিষ্য সকলে যিশুৰ্ ওচৰলৈ আহি হুলিলে
১৮ স্বৰ্গৰাজ্যৎ আতি বড় কোন্ তাতে যিশুএ এটি সৰু ল
ৰাক্ মাতি আনি সিবিলাকৰ্ মাজতে ৰক্ষরায় হুলিলে
৩ তোমোলাকৎ ময় সঁচাকৈ কওঁ তোমোলাকে মন্ পাল
টোৱা আৰু এই লৰাটিৰ্ নিচিনা হোৱা বাহিৰেকে
৪ কোনো ৰূপে স্বৰ্গৰাজ্যলৈ যাব নোৱাৰা এয়েৰেই যি
মানুহে এই সৰু লৰাটিৰ্ নিচিনাকৈ আপোনাকে আ
৫ পুনি লঘু কৰে সেয়ে স্বৰ্গ ৰাজ্যৎ আতি বড় আৰু যি
কোনোএ এনে এটি সৰু লৰাকে মোৰ্ নামে আলহি পোহে
৬ সি মোকে আলহি পোহে কিন্তু যিবিলাকে মোৎ শৰণ

লয় সিহঁতৰ্ মাজৰ্ আতি সৰু এটিৰো বাধা যেদি
কোনোএ জন্মায় তবে তাৰ্ ডিঙ্গিৎ জাঁৎ আঁতি
সাগৰৰ্ দুলিৎ তাক্ বুৰ্ৱায় পেলোৱায় তাৎকৈ তাৰ্
ভাল্ হয় ।—
৭ বাধাৰ্ কাৰণে ব্ৰহ্মাণ্ডৰ সন্তাপ্ কিয়নো বাধা অৱশ্য
৮ হব কিন্তু যাৰে দোৱাৰায় বাধা হয় সেই মানুহৰ্
সন্তাপ্ হব এয়েৰেই যেদি তোমাৰ্ হাতেই বা ভৰি
য়েই তোমাক্ বাধা কৰে তেবে তাক্ চিগি তোমাৰ্ পৰা
পেলোৱা দুহতীয়া বা দুভৰিয়া হৈ অনন্তবহ্নিৎ পৰাৎ
কৈ খোৰা বা কুঁটা হৈ জীৱনৎ প্ৰবেশা তোমাৰ্
৯ শুভ্ । আৰু যেদি তোমাৰ্ চকুএ তোমাক্ বাধা কৰে তেবে
তাক্ কাঢ়ি তোমাৰ্ পৰা পেলোৱা দুচকুৱা হৈ নৰক্
বহ্নিৎ পৰাৎকৈ এচকুৱা হৈ জীৱনৎ প্ৰবেশা তোমাৰ্
১০ কুশল্ । সাৱধান্ তোমোলাকে এই সৰু মানুহৰো
এটাক্ অৱজ্ঞা ন কৰিবা কিয়নো তোমোলাকৎ ময়
কওঁ স্বৰ্গৎ সিবিলাকৰ্ দূতে আমাৰ্ পিতৃৰ্ মুখ্ সদায়
১১ দেখে । কিয়নো যেয়ে হেৰাইছে তাক্ে ওদ্ধাৰিবলৈ
১২ মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ আহিছে । তোমোলাকে কি বুজা
যেদি কাৰো এশ মেহ হয় তাৰে এটা যেদি হেৰায় তেৰে
সি জানো এক্কম্ এশক্ নেৰে আৰু পৰ্ব্বতৰ্ বিছাবলৈ নৈ গৈ
১৩ সেই হেৰোৱাটিক্ জানো নি বিচাৰে তোমোলাৎ ময়
স্বৰূপকৈ কওঁ তাক্ যেদি পায় তেবে সেই নে হেৰোৱা
এক্কম্ এশৎ তাৰ্ যি আহ্লাদ তাৎকৈও সেই এটাতে
১৪ সৰহ্ আহ্লাদ্ পায় । এই সৰু মানুহ বিলাকৰ্
এটাৰো বিনাশ্ হয় এয়ে তোমোলাকৰ্ স্বৰগি পিতৃৰ্

১৫ উচ্ছন্ন হয়। যেদি তোমাৰ ভাঁয়ায় তোমাৰ বিৰোধে
কিবা অপাৰ্ কৰে তেবে গৈ তেওঁৰ্ অপাৰ্ তুমি আৰু
তেওঁ দুয়ো স্বকিয়া হই তেওঁক্ বোলা যেদি তেওঁ তাক্
গাহ্য লয় তেবে তুমি ভাঁয়াক্ আপোন্ লাভ্ পাইচা কিন্তু
১৬ যেদি তাক্ গাহ্য ন লয় তেবে আৰু দুয় তিনি মানুহক্
লগৎ লোৱা তাতে এটায় কথা দুয় তিনি সাক্ষিৰ্ মুখে
১৭ নিশ্চয় হব পাৰে। কিন্তু যেদি তেওঁ মিৰিলাকক্ হেয়
কৰে তেবে সমূহৎ কোৱা যেদি সমূহকো হেয় কৰে
তেবে দেৱপূজকৰ্ নিচিনা নাইবা পটোৱাৰিৰ্ নিচিনা
১৮ তোমাৰ্ ওচৰৎ হোক্। তোমোলাকৎ ময় সত্য কওঁ
তোমোলাকে যিহক পৃথিবীৰ্ ওপৰৎ বান্ধা সেয়ে স্বৰ্গৎ
বন্ধিৎ হব আৰু যিহকো তোমোলাকে পৃথিবীৰ্ ওপৰৎ
১৯ মেলা সেয়ে স্বৰ্গৎ মুকলি হব। আৰুও তোমোলাকৎ
ময় কওঁ পৃথিবীৰ্ ওপৰৎ যি কোনো পদাৰ্থ তোমোলাকে
খুজিবা তাতে যেদি দুয়ো মানুহ মিল্ হয় তেবে আমাৰ্
২০ স্বৰ্গি পিতৃৰ্ দোৱাৰায় সেই কাম্ কৰা যাব কিয়নো
যতে দুয় তিনি জন্ মোৰ্ নামে একত্ৰাপত্তি হয় তাৎ ময়
মিৰিলাকৰ্ মাজতে।—
২১ তেতিয়া পিতৰে তেওঁৰ্ ওচৰলৈ আহি খুলিলে হে
প্ৰভু মোৰ্ ভায়ে যেদি মোক্ প্ৰতি পাতক্ কৰে তেবে তাক্
২২ কেই বেলি মৰষিম্ সাত্ বেলিলৈকে যিশুএ তেওঁক্
খুলিলে ময় তোমাক্ সাত্ বেলিলৈকে নো বোলো কিন্তু
২৩ সত্তোত্তৰগুণ সাত্ বাৰলৈকে। এয়েৰেই যি কোনো
ৰজায় আপোনাৰ্ লগুৱাৰ্ লেখা কৰিব খুজিলে তাৰে

২৪ নিচিনা স্বৰ্গ ৰাজ্য আছে সেই ৰজায় যেতিয়া লেখা কৰি
বলৈ ধৰিলে তেতিয়া দহহেজাৰ তালন্তৰ ধৰুৱা এটাক্
২৫ তেওঁৰ আগলৈ আনি থলে কিন্তু তাৰ ধাৰ শুজিবলৈ এ
কো নাইকিয়াৎ তাক্ তাৰ লৰাতিৰোতা আৰু যিং
আছিল এটাইকে বেচি ধাৰ শুজিবলৈ তাৰ অধিকাৰে
২৬ আজ্ঞা কৰিলে। এই হেতুক্ সেই লগুৱায় মাটিৎ পড়ি
তেওঁক পুজা কৰি বুলিলে হে প্ৰভু ক্ষমাশালী হোক্ ময়
২৭ এটায় খানি স্বজিম। তেতিয়া সেই লগুৱাৰ্ অধিকাৰে
দয়ালু হই তাক্ মেলিলে আৰু তাৰ্ ধাৰো এড়িলে।
২৮ কিন্তু সি গৈ তাৰ্ লগৰ্ এটা লগুৱাক্ পালে যেয়ে তাক
এশ সিকি দিব লগা আছিল এই হেতুক তাক আগতে
পায় সি তাৰ্ টেটুৎ ধৰি বুলিলে তয় যি নিচিলি তাক দে।
২৯ তেতিয়া তাৰ্ সেই লগৰ লগুৱা তাৰ্ ভৰিৎ পড়ি কাবৌ
কৰি বুলিলে মোক্ পুতি গহিন হোৱা তেতিয়া তোমাৰ
৩০ ময় এটায় খানি স্বজিম্। সি তাক্ ন কৰিলে কিন্তু সি গৈ
৩১ ধাৰ ন স্বজিলে মানে তাক্ বন্দিকৈ থৈছিল্। তেওঁৰ
আন লগুৱাহঁতে তাকে দেখি দুঃখী হই আহি যিং হল্
৩২ এটায় খানি সিহঁতৰ্ অধিকাৰৎ কৈ দিলেহি। তেতিয়া
তাৰ্ অধিকাৰে তাক্ মাতি আনি বুলিলে ৰে দুৰ্জন
৩৩ লগুৱা বন্দি তয় মোৰ্ আগৎ কাবৌ কৰিলি এই হেতুক
সেই এটায় খানি তোক এড়ি দিলো এয়েৰেই যেনেকৈ
ময় তোক্ দয়া কৰিলো তেনেকৈ তোৰো লগুৱাক্ তয়
৩৪ দয়া কৰিব লগা হয় কি ন হয়। আৰু তাৰ্ অধিকাৰৰ্
খঙ উঠি ধাৰ্ ন স্বজে মানলৈকে চাবুক ধৰাৰ্ হাতৎ
৩৫ শোধায় দিলে। যেদি তোমোলাকে ও এটায়ে আপ

যেবে সৈতে আপোনাৰ্ ভায়াঁৰ্ অগৰ্ নে যোৱা তেবে
আমাৰ্ স্বৰগি পিতৃএও তোমোলাকক্ তেনে কৰিব।—
পর্ব্ব ভাতপাচে য়িশুএ এইবিলাক্ উপাখ্যান্ কৈ এটাঁয়
১৯ গালিলিৰ্পৰা গল্গৈ আৰু যুৰদনৰ্ সিপাৰে য়িহুদ
২ ৰাহ্ ৰাজ্যৰ্ সীমাৎ উপগাত্ হলৈগ। তেতিয়া বড়
এচল্ মানুহ্ তেঁওৰ্ পিচৎ গল্ আৰু তেঁও তাতে
সিহঁতক্ সুস্থ কৰিলে।—
৩ মানুহে এটায় কাৰনতে আপোনাৰ্ মৈনিয়েকক্
এড়িব পায় নে না পায় ফাৰিশিহঁতে তেঁওৰ্ পৰীক্ষা
৪ বুজিবলৈ তেঁওৰ্ আগৎ ঐয়াকে শুধিলে পাচে তেঁও
মাৎলগায় সিহঁতক্ সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে সৃষ্টিকৰ্ত্তা
যি জন তেঁও আদিতে মানুহক্ মনিহ্ আৰু তিৰোতা
৫ কৰি সুজিলে আৰু কুলিলেও এই নিমিত্তে মানুহ্ মাক্
বাপেকেৰে বেলেগ হৈ থাকিব আৰু আপোনাৰ্ তিৰো
তায় সৈতে গৃহবাস্ কৰিব আৰু সেই দুয়োৰো এক দেহ
৬ হব তোমোলাকে জানো ঐয়াক্ পঢ়া নায়। যেদি এনে
হয় তেবে তাৰ্ পাচে সিহঁৎ দুয় ন হয় কিন্তু এক দেহ
এয়েৰেই যিহকে যিহেৰে ঈশ্বৰে সংযোগ কৰিছে
৭ মানুহে তাক্ বেলেগ ন কৰোক্। সিবিলাকে তেঁওক্
কুলিলে তেবে মোশহে কিহেতুক্ বৰ্জন লেখা দি
৮ তাইক্ এড়িবলৈ কুলিলে। তেঁৰও সিহঁতক্ কুলিলে
মোশহে তোমোলাকৰ্ মন্ টানৰ্ হেতুক্ তোমোলা
কৰ্ তিৰোতাক্ এড়িবলৈ তোমোলাকক্ অনুজ্ঞা দিলে
৯ কিন্তু আদিৰেপৰা এনে নাছিল্। ময় তোমোলাকৎ
কওঁ যেদি তিৰিৰ্ অনাচাৰ্ বিনে কোনোএ আপোনাৰ্

তিৰোতাক্ এড়ি আন্ তিৰিক্ বিবাহ কৰে সি পৰস্ত্রী
গমন্ কৰে আৰু যি কোনোএ সেই এড়া তিৰিকে বিবাহ
১০ কৰে সিও পৰস্ত্রী গমন্ কৰে। তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে তেঁওক্
কুলিলে যেদি মনিহ্তিৰোতাৰ্ এনে গতি হয় তেবে
১১ বিবাহ কৰা সজ্ ন হয়। তেঁও সিবিলাকক কুলিলে
এটায় মানুহে এই কথা বৰিব নোৱাৰে কেবল্ যিবিলা
১২ কক্ দিয়ে সেই বিলাকেই পাৰে। কিয়নো কোনোবি
লাক্ মানুহ মাকৰ্ পেটৰ্ পৰা পইটা হই ওপজে আৰু
কোনোবিলাক্ এনেও হয় যিবিলাকক্ মানুহে পইটা
কৰিলে আৰু এনেও কোনোবিলাক্ হয় যিবিলাকে
স্বৰ্গৰাজ্যৰ অর্থে আপোনাকে আপুনি পইটা কৰিছে।
যি মানুহে ঔয়াক্ লব পাৰে সেয়ে লওক্।—
১৩ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকৰ্ ওপৰৎ হাৎ দি প্রার্থনা কৰি
বলৈ সৰু লৰাইঁতক্ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ অনাগল্ কিন্তু
তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে সিইঁতক্ বেজেৰা বেজেৰি কৰিলে।
১৪ তাতে য়িশুএ কুলিলে লৰাইঁতক্ মোৰ্ কোষৰলৈ
আহিব দিয়া হাক্ নিদিবা কিয়নো এনে বিধৰেই স্বৰ্গ
১৫ ৰাজ্য হয়। তেতিয়া তেঁও সিইঁতৰ্ ওপৰৎ হাৎ দি
তাৰ্ পৰা গুচি গল্।—
১৬ পাচে দেখা এক্ মানুহ আহি তেঁওক্ কুলিলে হে
ধাৰ্ম্মিক্ গুৰু অনন্তায়ু হবলৈময় কি সুকৰ্ম্ম কৰিম্
১৭ তেঁও তাক্ কুলিলে মোক্ ধাৰ্ম্মিক্ কুলিছা কিয় এক্
ঈশ্বৰ্ বিনে আৰু কোনো ধাৰ্ম্মিক্ ন হয় কিন্তু যেদি
জীৱনৎ নিশ্চয়ে প্রবেশিব খোজা তেবে আজ্ঞা মানা।
১৮ সি তেঁওক্ কুলিলে কি আজ্ঞা য়িশুএ কুলিলে বধ ন কৰিবা

পৰস্ত্ৰী গমন্ ন কৰিবা চুৰ্ ন কৰিবা মিচা সাক্ষী নিদিবা
১৯ তোমাৰ্ পিতৃ মাতৃক্ মান্য কৰা আৰু তোমাৰ্ চাৰিও
২০ ফালৰ্ মানুহক আপোনাৰ্ নিচিনা চেনেহ কৰা। সেই
ডেকা মানুহে তেঁওক্ হুলিলে মই লৰাকালৰেপৰা
২১ এই বিলাক্ কৰিছো আৰু কি কৰিব লাগে। যিশুএ তাক্
হুলিলে যেদি পূর্ণধর্ম্মী হব খোজা তেবে তোমাৰ্ যিং
আছে তাকে বেচি দুখিয়া মানুহক্ দিয়াগৈ তাৰ্
২২ পাচে স্বৰ্গং ধন্ পাবা আৰু মোৰ্ লগং আঁহা। সেই
ডেকা মানুহে এই কথা শুনি অসন্তোষ লাগি গুচি গল্
কিয়নো তাৰ্ ভালেমান্ ধন্ আছিল্।—
২৩ তেতিয়া যিশুএ আপোনাৰ্ শিষ্যসকলক্ হুলিলে মই
তোমোলাকং সত্যকৈ কঁও ধনবন্তৰ্ স্বর্গৰাজ্যং
২৪ প্ৰবেশ কৰ টান্। আৰুও মই তোমোলাকং কঁও ধনবন্ত
মানুহ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যং সোমোৱাতকৈ উট্ বেজিৰ্ জল
২৫ ঙাই দি সোমোৱা সহজ। তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে তাকে
শুনি অতি বিস্ময় মানি হুলিলে তেবে কাৰ্ ৰক্ষা হব
২৬ পাৰিব। পাচে যিশুএ সিবিলাকৰ্ ফাললৈ চায় হুলিলে
এই মানুহৰ্ অসাধ্য হয় কিন্তু এটায় ঈশ্বৰৰ্ সাধ্য।
২৭ তেতিয়া পিতৰে যাং লগায় তেঁওক্ হুলিলে দেখোক্
আমাৰ্ এটাইকে এৰি আম তোমাৰ্ লগং আহি
২৮ চোঁ আমি কি পাম্। যিশুএ সিবিলাকক্ হুলিলে মই
তোমোলাকং সত্যকৈ কঁও তোমোলাক্ পুনর্জন্মং
মোৰ্ লগধৰিয়া আইছিলা সেই তোমোলাক্ যেতিয়া
মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ আপোনাৰ্ জ্যোতির্ম্ময় সিংহাসনং
বহিব তেতিয়া তোমোলাকে বাৰে খান্ সিংহাসনৰ্ ও

ৰং বহি যিশৰএলৰ বাৰেও পৰিয়ালৰ শোধ কৰিবা।
২৯ যিং মানুহে মোৰ নামে ঘৰকে বা ভায়েকহঁতকে বা ভনী
য়েক্‌কে বা বাপেক মাকক বা তিৰোতাকে বা লৰাহঁতকে
বা মাটিক এৰিছে সি তাৰ এশগুণ পাব আৰু অন
ন্তায়ু পাব।—

পর্ব্ব কিন্তু বহুত আদি অন্ত হব আৰু অন্ত আদি হব
২০ কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্যৰ এক ঘৰৰ গিৰিহঁতৰ নিচিনা যি
ৰাতিপুৱায় আপোনাৰ দ্ৰাক্ষা খেতিৰ নিমিত্তে বনিহ
২ বৰিবলৈ গল। পাচে বনিহবিলাকে মৈতে এক সিকি
দিবলৈ কথা বান্ধি আপোনাৰ দ্ৰাক্ষা পথাৰলৈ পঠি
৩ দিলে। আৰুও এপৰ বেলি হলৎ তেওঁ গৈ আৰু
মানুহক আলিবাটৎ নিস্কামী হই থাকিবৰ দেখি
৪ তেওঁ সিহঁতক হুঁলিলে তহঁৎ আমাৰ দাক্ষা পথাৰলৈ যা
পাচে যি যোগ্য তাকে তহঁতক দিম এই হেতুক সিহঁৎ
৫ গল। আৰুও তেওঁ দুপৰিয়া আৰু তিনি পৰিয়া ও
৬ গৈ সেই ৰূপে কৰিলে। তেওঁ বিয়লি বেলা গৈ আৰু
মানুহক অবনুৱা হই থিয় হই থাকিবৰ দেখি তেওঁ
সিহঁতক হুঁলিলে কিয় দিনমান অবনুৱা হই থিয়
৭ হই ৰৈআছ। সিহঁতে হুঁলিলে আমাক কোনো এ
বনিহ ন বৰে এই হেতুক তেওঁ হুঁলিলে তহঁৎ আমাৰ
৮ দ্ৰাক্ষা পথাৰলৈ যা যি যোগ্য তাকে পাবি। সন্ধিয়া হলৎ
সেই দ্ৰাক্ষা খেতিৰ অধিকাৰ আপোনাৰ ঘৰ্গিৰিক
হুঁলিলে বনিহহঁতক মাতি আনি সিহঁতৰ বেচ দে শেহৰ
৯ মানুহকে আদি কৰি আদিৰ মানুহতে এৰিবি। তেতিয়া
যিবিলাক বিয়লি বেলা আহিল সিহঁতৰ এটায়ে এসিকিং

১০ পালে। কিন্তু যিবিলাক্ আগেই আহিছিল্ সিহঁতে
তেতিয়া সৰহকৈ পাবলৈ মন্ কৰিলে কিন্তু সিহঁতে গায়
১১ পতি এসিকিং পালে। তাকে পায় সিহঁতে সেই ঘৰৰ্
১২ গিৰিহতে সৈতে দ্বন্দ্ব লগালে বোলে ঔহঁতে কেৱল্ আঁঠ্
ঘঁটাৰ্ বেলি বন্ কৰিছে আমি দিনযান্ ঢৰস্ আৰু
জহ সহিছো সিহঁতক্ আমাৰ্ সমান্ কৰিছা তুমি।
১৩ পাছে তেঁও মাৎ লগায় সিহঁতৰ্ এটাক্ হুঁলিলে হেৰ
ভায় তোক্ ময় একো অনিয়ায় কৰা নায় তয় মোৰে
১৪ সৈতে এসিকিলৈ কথা বন্ধা নায় নে। যি তোৰ তাকে
লৈয়া যিযান্ তোক্ দিয়ে তিমান শেহৰ্ মানুহকো দিব
১৫ আপোনাৰ্ বেহালিৎ আপোন্ ঔচ্ছায় কৰিব নপা
ন হয় নে মোৰ্ ভাল্ হোৱাৎ তোমাৰ্ কুদৃষ্টি হই
১৬ ছে নে। এয়েৰেই অন্তেই আদি হব আদিয়েই অন্ত
হব কিয়নো সৰহ্ আহ্বত তাকৰ্ মনোনীত।—
১৭ পাছে য়িশুএ য়িৰোশলমলৈ যওঁতে বাটৎ বাৰে জন্
শিষ্যক্ নিৰ্জ্জানলৈ নি হুঁলিলে দেখা আমি য়িৰোশলম
১৮ লৈ আহিছো। মানুহৰ পুত্রেকক্ পুধান্ পুৰোহিতৰ
আৰু অধ্যাপকৰ্ হাতৎ সমৰ্পিব পাছে সিহঁতেও তেঁওক্
১৯ জগাৰিয়া কৰি মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিব। সিহঁতেও
বিকুৰ্থনা কৰিবলৈ মাৰিবলৈ আৰু ক্রুশৎ দিবলৈ তেঁওক্
নিলগীয়াৰ্ হাতৎ সমৰ্পিব পাছে তেঁও তিনি দিনৰ্ দিনা
আৰুও উঠিব।—
২০ তেতিয়া জেবদিৰ্ লৰাহঁতৰ্ মাক্ আপোনাৰ্ পুত্রেক্
হঁতে সৈতে তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিল্ পাছে পূজা কৰি তেঁওৎ
২১ এক্ অনুগ্ৰহ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। তেঁও তাইক্ হুঁলিলে তুমি কি

খোজা ভাই বুলিলে আপোনাৰ্ ৰাজ্যৎ মোৰ্ এই দুটি
পুত্ৰৰ্ মাজৰ্ এটিক্ আপোনাৰ্ সোঁফালে এটিক্ আ
২১ পোনাৰ্ বাঁওফালে বহিব দিয়োক্। পাচে যিশুএ উত্তৰ
কৰিলে বোলে তোমোলাকে যি খোজা সেয়ে কি তাক্
তোমোলাকে নেজানা যি বাটীৰে ময় পিয়ো সেই বাটীৰে
কি তোমোলাকে পীব পাৰা আৰু যি বুড়েৰে ময় বুড়ো
তোমোলাক্ কি সেই বুড়েৰে বুড়িব পাৰা সিবিলাকে
২৩ তেঁওক্ বুলিলে আমি পাৰো। তেঁও সিহঁতক্ বুলিলে
তোমোলাকে নিশ্চয়ে মোৰ্ বাটীৰে পীবা আৰু যি
বুড়েৰে ময় বুড়ো সেই বুড়েৰে বুড়িবাও কিন্তু যিবিলা
কৰ্ নিমিত্তে আমাৰ্ পিতৃএ যুগুৎ কৰিছে সিবিলাকক্
এৰি মোৰ্ সোঁফালে বাঁওফালে বহিবলৈ আনক্ দি
২৪ বলৈ ময় অধিকাৰ নোহোঁ। আৰু দহোটায় তাকে
২৫ শুনি দুয়ো ভায়েকক্ খণ্ড কৰিলে। পাচে যিশুএ সিহঁ
তক্ মাতি কলে বোলে আন্ দেশৰ্ মানুহৰ্ ওপৰৎ
ৰজা সকলে আধিপত্য কৰে আৰু মহামন্ত্ৰি সকলে সিবি
২৬ লাকৰ্ ওপৰতো আধিপত্য কৰে তোমোলাকে জৈয়াক্
জানা তোমোলাকৰ্ তেনেকুৱা নু হব কিন্তু মানুহৰ্
পুত্ৰেক্ যেনেকৈ সেৱনীয় হবলৈ নাহিল কিন্তু সেৱাকিয়া
কৰিবলৈ আৰু আপোনাৰ্ প্ৰাণ ভালেমানৰ্ উদ্ধাৰাৰ্থে
২৭ দিবলৈ আহিল্ তেনেকৈ তোমোলাকৰ্ মাজৰো
কোনো যেদি বড় হব খোজে সি তোমোলাকৰ্ সেৱকিয়া
২৮ হব আৰু তোমোলাকৰ্ মাজৰ্ যি কোনো প্ৰধান্ হব
খোজে সি তোমোলাকৰ্ বন্দী হোক্।—
২৯ সিবিলাক্ যিৰিখোৱ্পৰা যাবৰ্ বেলা বড় এজুম্

৩০ মানুহ তেঁওৰ্‌ লগৎ গল্‌ । সেই কালৎ দেখা
দুটা অন্ধলা মানুহ বাটৰ্‌ কাষৰৎ বহিল্‌ আৰু য়িশু
আহিবৰ্‌ বতৰা পায় এটাহ্‌ পাৰি হুঁলিলে হে প্ৰভু দাঊ
৩১ দৰ্‌ সন্ততি আমাক্‌ কৃপা কৰোক্‌ । তেতিয়া লগৰ্‌
মানুহে সিহঁতক্‌ নিজম দে হুঁলি ক্ষকি মাৰিলে কিন্তু
সিহঁতে আৰু এটাহ পাৰি হুঁলিলে হে প্ৰভু দাঊদৰ্‌
৩২ সন্ততি আমাক কৃপা কৰোক্‌ । তাতে য়িশুএ স্থমকিৎ
হই সিহঁতক্‌ মাতি সুধিলে তহঁতে কি খোজ তহঁতক্‌
৩৩ ময় কি কৰিম্‌ । সিহঁতে তেঁওৎ কলে হে প্ৰভু আমাৰ্‌
৩৪ চক্ষু যেন মুকলি হয় তাক্‌ কৰোক্‌ এই হেতুক য়িশুএ দয়া
কৰি সিহঁতৰ্‌ চক্ষু পৰশিলে পাচে তেতিয়ায় সিহঁতে চক্ষ
এ দেখিলে পাচে সিহঁৎ তেঁওৰ্‌ লগৎ গল্‌ ।—

পৰ্ব্ব যেতিয়া সিবিলাকে জিতবৃক্ষ পৰ্ব্বতৰ বৈতফাজৎ ওপগত
২১ হই য়িৰোশলমৰ ওচৰ্‌ পালেগৈ তেতিয়া য়িশুএ দুজন
শিষ্যক্‌ হুঁলি পঠালে তোমোলাকৰ্‌ সন্মুখৰ্‌ যি গ্ৰাম্‌
তালৈকে যোৱাগৈ তোমোলাকে পোৱালিএ সৈতে বান্ধি
থোৱা এজনী গাধী তেতিক্ষণে পাবা তাইকে বান্ধ মেলি
৩ মোৰ কাষৰলৈ আনাগৈ । যেদি কোনোএ তোমোলাকক্‌
কিবা বোলে তেবে এই কথা কবা হেনে প্ৰভুৰ্‌ জৈয়াৎ
৪ প্ৰয়োজন আছে পাচে তেতিয়ায় তাইক এড়ি দিব । সিও
নৰ্‌ জীয়েকৎ কবা হেনে নম্ৰান্মা হই আৰু গাধাত
অৰ্থাত্‌ গাধিৰ্‌ পোৱালিত উঠি তোমাৰ ৰজা তোমাৰ্‌
৫ ওচৰলৈ আহিছে এই যি কথা আচাৰ্য্যৰ্‌ দোৱাৰায়
উক্ত হইছিল সেই কথাকে পূৰ কৰিবলৈ এই সকল্‌

৬ কৰা গল্। পাচে শিষ্যসকলে য়িশুৰ্ আজ্ঞানুসাৰে
সেই গাধিকে আৰু তাইৰ্ পোৱালিকে আনি সিহঁতৰ
৭ ওপৰৎ আপনাৰ কাপড় পাৰিলে পাচে য়িশুক তাতে
৮ তুলিলে। আৰু বহুৎ মানুহেও বাটৰ মাজৎ আপো
নাৰ্ কাপড় পাৰি দিলে আনং মানুহে গছৰ্ ডাল কাটি
৯ বাটৎ পেলাই দিলে আৰু আগে পিছে যোৱা মানুহে
ৰিঙ্গাৰি টুলিলে হে দাঁওদৰ্ সন্ততি হোশানা যি জন্
ঈশ্বৰৰ্ নামে আহে সেই জন ধন্য মহা হোশানা।—
১০ তেঁও য়িৰোশলমৎ সোমোৱাতে নগৰৰ্ এটায় মানুহে
এঁও কোন এঁও কোন এই টুলি ৰিঙ্গাৰাৰ্ৰা কৰিব ধৰিলে।
১১ পাচে মানুহে কলে বোলে গালিলিৰ্ নাজাৰেতৰ্
আচাৰ্য্য য়িশু এঁও।—
১২ তাতপাচে য়িশুএ ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰলৈ গৈ যিবিলাকে
মন্দিৰৎ কিনাবেচা কৰিছিল সেইবিলাকক বাহিৰ
১৩ কৰিলে। আৰু বনিতাৰুগিলৰ টাউপাট আৰু
পাৰ বেচাহঁতৰ দলও এভোতায় পেলালে পাচে সিহঁ
তক্ টুলিলে আমাৰ্ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাগাৰ নামে প্ৰখ্যাত
হব এনে লিখিতা আছে কিন্তু তহঁতে ঔয়াকে চোৰশাল
১৪ কৰিছ। তাত পাচে অন্ধলা খোড়া মানুহ কেতেটি মন্দি
ৰৎ তেঁওৰ কাষলৈ আহিল তেঁও সিহঁতক ভাল
১৫ কৰিলে। যি আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম তেঁও কৰিলে সেই কৰ্ম্ম দেখি
আৰু লৰাইহঁতক্ মন্দিৰৎ ৰিঙ্গ পাৰি হে দাঁওদৰ্ সন্ততি
হোশানা ঔয়াকে টুলিবৰ্ দেখি প্ৰধান প্ৰৰোহিত আৰু
১৬ অধ্যাপকহঁতো খঙতে পূৰ হল্ পাচে তেঁওক্ টুলিলে
ঔহঁতে যি বোলে তুমি তাক শুনা নায় নে য়িশুএ দিলা

কৰে, ইঁুলিল হয় এবাৰ্ যোৱা আৰু লৰাইঁওৰ্ মুখৰ
কথাতে তুমি স্তুতি ইঁুলি মানিছা নে এইকথা জানো
১৭ তোমোলাকে কোনো কালে পঢ়া নায়। তেঁও সিবিলাকক্
এৰি নগৰৰ বাহিৰ্ হৈই বীওনিয়ালৈ গল্ পাচে তাতে
পুৰাস কৰিলে।—
১৮ ৰাত্রিপ্ৰহা নগৰলৈ উভতি যাবৰ্ বেলা তেঁওৰ্ ভোক্
১৯ লাগিল্ পাচে বাটতে এজোপা ডিমৰু গছ দেখি তাৰে তল
লৈ গল কিন্তু তাৎ পাৎ বিনে আৰু একো নে পালে সেই
হেতুকে তেঁও ইঁুলিলে এতিয়াৰ্পৰা কোনো কালে তোৰ্
এটি গুটিও নো হোক পাচে তেতিয়ায় সেই ডিমৰু গছ
২০ শুখায় গল্। শিষ্যসকলে তাকে দেখি বিস্ময় মানিলে
বোলে ডিমৰু গছ জোপা কেনেকৈ লগতিলেই শুখায়
২১ গল্। যিশুএ মাৎ লগায় সিবিলাকক ইঁুলিলে সঁচ্চ
পকৈ ময় তোমোলাকৎ কঁও তোমোলাকে যদি পতিয়োৱা
সংশয় নকৰা তেবে ডিমৰু গছক যেনে কৰা গৈছে
তেনেকৈ কেৱল তোমোলাকে কৰিবা এনে ন হয় কিন্তু তয়
২২ লত সাগৰৎ হোগৈ এনেকৈ এই পৰ্ব্বতকে যদি বোলো
তেবে সিয়ো হব আৰু যিহকো, আস্তিককৈ প্ৰাৰ্থনা
কৰা তাকে পাবা।—
২৩ তেঁও মন্দিৰৎ যেতিয়া শিখাইছিল্ তেতিয়া পুধান্
পুৰোহিৎসকলে আৰু বৃদ্ধ সকলে তেঁওৰ্ কাষ
ৰলৈ আহি ইঁুলিলে তুমি কি মহিমাৰে এই বন্ কৰিছা
২৪ আৰু এই মহিমা তোমাক্ কোনে দিলে। যিশুএ
সিবিলাকৰ্ উত্তৰ্ দিলে বোলে ময়ো তোমোলাকৎ
এটি কথা শোধো যেদি তাকে মোক কব পাৰা তেবে যি

মহিমাৰে ময় এই বন্ কৰো তাকো তোমোলাকৎ কম্।
২৫ য়োহনৰ্ ডুব কৰ্পৰা স্বৰ্গৰ্পৰা কি মৰ্ত্ত্যৰ্পৰা সিবি
লাকে গোট খায় এই আলচিলে যেদি আমি বোলো
স্বৰ্গৰ্পৰা তেবে আমাক্ ইুলিব তোমোলাকে তেঁওৰ্
২৬ কথা ন পতিয়ালা কিয় যেদি আমি কঁও মৰ্ত্ত্যৰ্পৰা
তালেকো মান্নহৎ ভয় লাগে কিয়নো এটায়ে য়োহনক্
আচাৰ্য্যৰ্ নিচিনাকৈ মানে পাচে য়িশুক্ ওত্তৰ্ দিলে
২৭ বোলে আমি জৈয়াক্ কব নোৱাৰো তেতিয়া তেঁও সিবি
লাকৎ কলে বোলে তেবে ময়ো কি মহিমাৰে এই বন্
২৮ কৰো তাকো তোমোলাকৎ ন কঁও। বাৰু তোমো
লাকে জৈয়াৰ্ কি সিন্ধান্ত কৰা এক্ মান্নহৰ্ দুয় পুতেক্
আচিল্ পাচে তেঁও প্ৰথম পুতেকৰ্ কাখৰলৈ আহি
ইুলিলে হে ইুপায় তুমি আজি গৈ আমাৰ্ দ্ৰাক্ষা পথা
২৯ ৰৎ বন্ কৰাগৈ সি ওত্তৰ্ কৰিলে বোলে ময় যাব
৩০ নোৱাৰো পাচে অমন্তোষ কৰি তলৈ গল্। পচে
তেঁও আন্ পুতেকৰ কাখৰলৈ আহিও তেনেকৈ
ইুলিলে সি ওত্তৰ্ কৰিলে বোলে বোপায় ময় যাঁও কিন্তু
৩১ নগল্। এই দুয়োৰো মাজৎ বাপেকৰ্ মনোনীত
কোনে কৰিলে সিবিলাকে তেঁওক্ ইুলিলে পথম পুতেকে
য়িশুএ সিবিলাকক্ ইুলিলে ময় তোমোলাকৎ স্বৰূপে
কঁও পটোৱাৰিহঁতে বেশ্যাহঁতে তোমোলাকৎকৈ
৩২ আগেই ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যলৈ যায়। কিয়নো য়োহনে পৰ
মাৰ্থাচৰণ্ কৰিৎ তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহিল্
পাচে তোমোলাকে তেঁওক্ নপতিয়ালা কিন্তু পটোৱাৰি
হঁতে আৰু বেশ্যাহঁতে পতিয়ালে তোমোলাকে তাক্ৰে

দেখিও তাৰ্ পাচে তেঁওক্ পতিয়াবলৈ অনুশোচ্ ন
৩৩ কৰিলা। তেঁও আৰু এক্ দৃষ্টান্ত দি কলে বোলে এক্
গিৰিহৎ আছিল্ তেঁও দ্ৰাক্ষাৰ্ খেতি কৰিলে তাৰে
চাৰিওফালে টাটি দিলে আৰু দ্ৰাক্ষাযন্ত্ৰলৈ তাতে এটা
গাৎ খানিলে আৰু চাং বান্ধিলে পাচে খেয়া হৰি দি
৩৪ দূৰ দেশলৈ গল্ তাৰ্ পাচে গুটিৰ্ দিন্ ওচৰ্ আপি
লৎ তাৰে গুটি আনিবলৈ খেয়াইঁতৰ্ তলৈ বন্দিইঁতক্
৩৫ পঠায় দিলে পাচে সেই খেয়াইঁতে তেঁওৰ্ বন্দিইঁতৰ্
এটাক্ টঙ্গনিয়ালে এটাক্ বধিলে এটাক্ শিল্ পেলায়
৩৬ মাৰিলে। আৰুও তেঁও আগৎকৈ সৰহকৈ আৰু
কেতেটি বন্দুৱা পঁঠি দিলে পাচে সিইঁতে সেই ৰূপে
৩৭ সিইঁতকো কৰিলে। সৰ্ব্বশেষৎ সিইঁতে মোৰ পুত্ৰক্
অৱশ্যে সন্মান কৰিব এই বুলি তেঁও আপোনাৰ্
৩৮ পুত্ৰেকক সিইঁতৰ্ ওচৰলৈ পঠিয়ালে কিন্তু খেয়াইঁতে
পুত্ৰেকক্ দেখি আপোনাৰ্ মাজতে বুলিলে এয়ে অধি
কাৰ্ আহ আমি তাক বধো আৰু ঔয়াৰ্ অধিকাৰ্
৩৯ কাঢ়ি লওঁ। এয়েৰেই সিইঁতে তাক্ ধৰি আনি দ্ৰাক্ষা
৪০ নীৰপৰা বাহিৰ্ কৰি বধ কৰিলে। এয়েৰেই সেই
দ্ৰাক্ষা খেতিৰ্ গিৰিহতে আহি সেই খেয়াইঁতক্ কি
৪১ কৰিব। সিবিলাকে তেঁওক্ বুলিলে তেঁও অৱশ্যে সেই
দুৰ্জ্জনবিলাকক্ সংহাৰণ কৰিব আৰু যিবিলাকে
গুটিৰ্ দিনৎ তেঁওক্ গুটি দিয়ে এনে আন্ খেয়াইঁতক্
৪২ আপোনাৰ্ দ্ৰাক্ষা পথাৰ্ দিব। যিশুএ সিবিলাকক্
বুলিলে যি শিলক ঘৰসজিয়াই ঔভিহিং কৰিলে
সেয়ে চুকৰ্ মূৰীল্ হল্ এই ঈশ্বৰৰ্ কৰ্ম্ম আৰু আমাৰ্

দর্শনং আশ্চর্য্য তোমোলাকে ধৰম্ পুথিং জৈয়াক্
৪৩ পঢ়া নাই নে। এয়েৰেই তোমোলাকং ময় কঁও ঈশ্বৰৰ্
ৰাজ্য তোমোলাকৰ্পৰা আনিব লাগিব আৰু যি দেশৰ্
মানুহে তাৰে গুটি বতৰং দিয়ে সিহঁতকে দিব লাগে।
৪৪ এই শিলৰ্ ওপৰং যি কোনো পড়ে সেয়ে ভাগি যাব কিন্তু
যাৰে ওপৰং সেয়ে পড়ে তাকে ধুলিৰ্ নিচিনাকৈ পিহিব।
৪৫ প্ৰধান্ পুৰোহিতং সকলে আৰু ফাৰিশিসকলে তেঁওৰ্
উপদেশ শুনি তেঁও সিবিলাকং লগায় কৈছিল্ যেন্
৪৬ জৈয়াকে বুজি পালে। কিন্তু যেতিয়া তেঁওক্ ধৰিব
খুজিলে তেতিয়া মানুহং ভয় কৰিলে কিয়নো এটায়
মানুহে তেঁওক্ আচাৰ্য্য বুলি মানিছিল্ ।—

পৰ্ব্ব আৰুও যিশুএ মাং লগায় আৰুং দৃষ্টান্ত দি সিবিলা
২২ কং কলে। বোলে স্বৰ্গ ৰাজ্য এজন্ ৰজাৰ্ নিচিনা
তেঁও আপোনাৰ্ পুত্ৰেকৰ্ বিবাহ পাতিলে পাচে নিমন্ত্ৰ
৩ নৈয় মানুহক্ মাতিবলৈ বহুতাইঁতক্ পাংঠিলে কিন্তু
৪ সিবিলাক্ নাহিল্। আৰুও তেঁও আৰুং বহুতাক্
পাঠিলে বোলে জনোৱা মানুহবিলাকং কগে হেলে ময়
ভক্ষ্য দ্ৰব্য যুগুত কৰিছো আমাৰ্ দমৰাবিলাকো আৰু
আমাৰ্ চিকোন্ চিকোন্ পশুবিলাকো মৰা গৈছে
৫ আৰু এটায় যুগুং হইছে বিয়াঘৰলৈ আঁহা কিন্তু
সিবিলাকে তাক্ হেয় কৰি এজন্ আপোনাৰ্ পথাৰলৈ
গল্ এজন্ আপোনাৰ বেহা কৰিবলৈ গল্ থাকিল্
৬ যিবিলাক্ সিবিলাকে তেঁওৰ্ বহুতাইঁতক্ ধৰি হিংসা
৭ আৰু হত্যা কৰিলে। কিন্তু ৰজায় তাকে শুনি খঙ কৰি
আপোনাৰ্ ৰঙ্গুৱা পঠিয়ায় দি সেই হত্যাকহঁতো

বিলাকক্ বিনাশ করিলে আরু সিহঁতর্ নগর্ পুড়ি
৮ পেলালে । তেতিয়া তেঁও আপোনার্ বহতাহঁতক্
কুলিলে বিবাহর্ ভোজ যুগুত্ হইআছে হয় কিন্তু
৯ অনোঁয়া মানুহ যোগ্য ন হয় । এয়েরেই তহঁত্ আলি
বাটলৈ গৈ যাকে৷ পার সিহঁতকে বিয়ালৈ অনাগৈ ।
১০ বহতাহঁতে গৈ যাকে৷ সৈতে সিহঁতর্ দেখা হল্ ভাল্
হোক্ বেয়া হোক্ সেইবিলাককে জপায় আনিলে সেয়ে
১১ রেই বিয়া ঘর্ ভরিল্ পাচে রজায় অনোঁয়াক্ দেখি
বলৈ ভাবলৈ গৈ থাকে গাত্ বিয়ার্ কাপড় নায় এনে এক্
১২ মানুহক্ দেখিলে । এয়েরেই তাক্ কুলিলে রে ভায়
বিয়ার্ কাপড় বিনে তুমি ভিতরলৈ আহিলা কেনেকৈ
১৩ পাচে সি নিশবদ হল্ । তেতিয়া রজায় আপোনার্
বহতাহঁতক্ কুলিলে ঔয়ার্ হাত্ ভরি বান্ধি বাজত্
অন্ধকারত্ যত্ ক্রন্দন্ আরু দাঁত্ কর্কবনী তাতে ঔয়াক্
১৪ পেলা কিয়নো ভালেমান্ আহুত্ হয় কিন্তু ভাকর্ মনো
নীত ।—

১৫ তেতিয়া ফারিশিহঁত্ গৈ কেঁদত্ মেরোয়ার্ নিচিনাকৈ
১৬ তেঁওর্ কথাতে তেঁওক্ মেরাবলৈ আলচ করিলে । এয়ে
রেই সিহঁতর শিষ্যসকলক হেরোদিয়া মানুহে সৈতে
তেঁওর্ ওচরলৈ পঠালে হে গুরু আপুনি সত্য আরু
ঈশ্বরর্ পথ সত্যরূপে শিখাইছে কাকো চাটু ন করে
১৭ কিয়নো আপুনি কাকো অপেক্ষা ন করে আমি জয়াকে
জানো এয়েরেই আমাত্ কঁওক কাইশরক পঁচা দিব
১৮ লগা কি ন লগা আপোনার্ মনে কি বিরে কিন্তু যিশুএ
সিহঁতর্ দুষ্টতা বুজি বুলিলে হে কাপুনিকহঁত্ মোক্

১৯ পৰীক্ষা তুমি কিয়েলেই মোক পৰাৰ কৰ দেখুৱা তেতিয়া
২০ সিহঁতে তেওঁৰ আগলৈ এটা সিকি আনিলে। তেওঁ সিহঁ
তক সুধিলে এই আকাৰ ওপৰৎ লেখা নাম কাৰ সিহঁতে
২১ তেওঁৎ কলে কাইসৰৰ। তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক সুধিলে
এয়েৰেই যি কাইসৰৰ তাক কাইসৰলৈ দিয়া আৰু যি
২২ ঈশ্বৰৰ তাক ঈশ্বৰলৈ দিয়া। তেতিয়া সিহঁতে সেই
কথা শুনি বিস্ময় মানি তেওঁৰ ওচৰৰপৰা গল।—
২৩ শাদুকি মানুহে বোলে মৃতক পুনৰ উঠে সেই দিনা
সিহঁতে আহি তেওঁৎ এই কথা কলে হে গুৰু মোশাকে
২৪ সুধিলে যেদি কোনো অপুত্ৰক হৈ মৰে তেবে তাৰ
ভায়েকে তাৰে তিৰোতাক বিয়া কৰি আপোনাৰ ভায়ে
২৫ কৰ সন্ততি উপজাব আমাৰ মাজৎ সাৎভায় আছিল
প্ৰথমটে বিয়া কৰি অপুত্ৰক হৈ আপোনাৰ তিৰোতাক
২৬ সোদৰলৈ এৰি গল এনেকৈ দ্বিতীয় সপ্তমলৈকে হল
২৭ সৰ্ব্ব শেষে সেই তিৰোতা জনী ও মৰিল। এয়েৰেই
পুনৰ উঠিলে সেই সাতোটাৰ মাজৰ ভাই কাৰ
২৮ তিৰোতা হব কিয়নো এটায়ে তাইকে বিয়া কৰিছিল।
২৯ যিশুএ যাৎ লগায় সিহঁতক সুধিলে তহঁতে ঈশ্বৰৰ
৩০ প্ৰভাৱ আৰু ধৰ্ম্ম পুথিকো নেজানি ভুমিচ কিয়নো
পুনৰুত্থাৎ মানুহে বিয়া ন কৰে নি দিয়েও কিন্তু ঈশ্ব
ৰৰ স্বৰ্গি দুতৰ নিচিনা হয়। কিন্তু মৃতক মানুহৰ
পুনৰুত্থাৰ কথা ঈশ্বৰে তহঁতক সুধিলে ময় আব্ৰহা
৩১ মৰ ঈশ্বৰ আৰু যিস্নকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকুবৰ
৩২ ঈশ্বৰ তহঁতে জৈয়াক পঢা নায় নে ঈশ্বৰ মৃতকৰ ঈশ্বৰ
৩৩ ন হয় কিন্তু জীয়ায় থকাৰ ঈশ্বৰ। তেতিয়া সে

ইসমূহে জৈয়াকে শুনি তেঁওৰ্ শিখাত বিস্ময় মানিলে।
৩৪ তেঁও শাদুকিঁউক্ নিৰুত্তৰ কৰিছিল ফাৰিশিইঁতে
৩৫ জৈয়াকে শুনি গোট খালে তেতিয়া সিহঁতৰ্ মাজৰ এজন
শাস্ত্ৰপাঠতে তেঁওৰ্ পৰীক্ষা হুজিবলৈ জৈয়াকে সুধিলে
বোলে হে গুৰু শাস্ত্ৰৰ্ মাজৰ্ কোন্ আজ্ঞা অতি বড়।
৩৬ যিশুএ তাক্ হুলিলে তোমাৰ্ ঈশ্বৰ যিহুহাত তোমাৰ্
৩৭ সমস্তো আশয় আৰু তোমাৰ্ সমস্তো আত্মা আৰু তো
৩৮ মাৰ্ সমস্তো মন দি প্ৰীতি কৰা প্ৰথম্ আৰু মহা আজ্ঞা
৩৯ এই দ্বিতীয় তেঁওৰ্ নিচিনাকৈ তোমাৰ্ চাৰিওফালৰ্ মানু
৪০ হত আপোনাৰ্ নিচিনাকৈ প্ৰীতি কৰা। এই দুয়
আজ্ঞাৰ্ অন্তৰ্গত সকল শাস্ত্ৰ আৰু আচাৰ্য্য বাক্য।
৪১ তেতিয়া ফাৰিশিইঁত গোট খালত যিশুএ সিহঁতক্ এই
৪২ হুলি সুধিলে খ্ৰীষ্টৰ্ বিষয়ে তোমালোকৰ্ মনে কিহঁৰ
তেঁও কাৰ্ পুত্ৰেক্ সিহঁতে তেঁওক্ হুলিলে দাঊদৰ্।
৪৩ তেঁও সিহঁতক হুলিলে যিহুহে মোৰ ঈশ্বৰক্ হুলিলে
৪৪ যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ্ শত্ৰুইঁতক্ তোমাৰ্ পাদপীঠ্
ন কৰো তেতিয়ালৈকে তুমি মোৰ্ সোঁফালে বহা দাঊদে
৪৫ আত্মাৰ দোৱাৰাত এই কথা কৈ তেঁওক্ ঈশ্বৰ হুলি কয়
যেদি ঈশ্বৰ্ হুলি কয় তেবে তেঁও তেঁওৰ্ পুত্ৰেক্ কেনে
৪৬ কৈ। তাৰপাচে কোনোএ একষাৰো উত্তৰ কৰিব
নোৱাৰিলে আৰু সেই দিনৰেপৰা তেঁওত কোনোএ
কথা সুধিবলৈ সাহ ন কৰিলে।—

পৰ্ব্ব তেতিয়া যিশুএ সেই মানুহ জুমকে আৰু আপোনাৰ্
২৩ শিষ্যসকলকে জৈয়াকে হুলিলে অধ্যাপকইঁতে আৰু ফাৰি

তহ্ঁ সন্তান স্বব কিয়নো তহঁতে পোদিনাবে গুয়ামস্ক
বিবে জিৰাৰে দহভাগ কৰি দিয় কিন্তু শোধি দায়া
আৰু বিশ্বাসিতা শাস্ত্ৰৰ এই আতি গুৰুতৰ্ কৰ্ম্ম ন কৰ
তহঁতে ইয়া কৰা আৰু আনক ন কৰাকৈ নোযোৱা উচিত।
২৪ হে অন্ধনাৰ্ নেথ দেখোৱাহঁৎ তহঁতে মহক্ এৰি পে
২৫ লাৰ কিন্তু উটক্ গৰান কৰ হে অধ্যাপকহঁৎ ফাৰিশি
হঁৎ কাল্পনিকহঁৎ তহঁতৰ্ সন্তান স্বব কিয়নো তহঁতে
কাঁহিবাটীৰ্ বাজে দহঁ কিন্তু ভিতৰৎ অম্বিবিৰে অশোন্
২৬ নেটাৰে পুৰ স্বই আছ। হে অন্ধলা ফাৰিশি আগেই
২৭ কাঁহিবাটিৰ্ ভিতৰ দহঁ যেন্ বাজ ফালেও নিকা হয়। হে
অধ্যাপকহঁৎ ফাৰিশিহঁৎ কাল্পনিকহঁৎ তহঁতৰ্ সন্তাপ
স্বব কিয়নো বাজে সুন্দৰ্ দেখা যায় কিন্তু ভিতৰৎ
মৰা মানুহৰ্ অস্থিএ এটাই মলিএ ভৰি আছে যি চুন
২৮ লিপা মৈদাম তাৰে নিচিনা তহঁৎ আছ। তেনেকৈ
তহঁৎ মানুহে দেখাৎ পৰমাৰ্থিক্ দেখা যাৱ হয় কিন্তু
২৯ অভ্যান্তৰৎ কাপটেৰে অপৰমাৰ্থেৰে ভৰি আছ। হে
অধ্যাপক হঁৎ ফাৰিশিহঁৎ কাল্পনিকহঁৎ তহঁতৰ্ সন্তাপ
স্বব কিয়নো তহঁতে আচাৰ্য্যসকলৰ্ মৈদাম বান্ধ
৩০ আৰু পৰমাৰ্থিক্ সকলৰ্ মৈদাম সুশোভিৎ কৰ বোল
হেনে আমি আমাৰ্ পূৰ্ব্বপুৰুষৰ্ কালৎ যেদি হলো
হেঁতেন তেবে আচাৰ্য্যসকলৰ্ ৰক্তৎ আমি মিৰিলাকৰ্
৩১ বহভাগী ন হলোহেঁতেন এয়েৰেই আচাৰ্য্য ঘাতকী
হঁতৰ্ সন্তান তহঁ যেন্ এই প্ৰমাণ তহঁতে আপোনাৰ্
৩২ স্বই দিছ। এয়েৰেই আপোনাৰ্ বাপেৰহঁতৰ পৰিমাণ
৩৩ পুৰ্ কৰ। হে সাপহঁৎ হে কেউটিয়া সাপৰ্ বংশহঁৎ

৩৪ তুহঁতে নরকর্ শাস্তি কেনেকৈ এড়াবি এয়েবেই দেখ
ময় তুহঁতর্ ওচরৈ ন আচার্য্যহঁতকে বিদ্বন্তহঁতকে
অধ্যাপকহঁতকে পঠাঁও সিহঁতর্ মাজর্ কাহা তুহঁতে
বধ করিবি আরু ক্রুশৎ হত্যা করিবি সিহঁতর্ কেতেটিক্
তুহঁতর্ সিনগগৎ মারিবি আরু নগরে সিহঁতর্
৩৫ বিপক্ষতা করিবি। পরমার্থিক্ হাবেলর্ রবিরে পরা বর
খিয়াহর্ যি প্রত্যেকক্ জিথরিয়াহক্ তুহঁতে মন্দিরৎ
যজ্ঞবেদির্ মাজতে বধিলি তার্ রবলৈকে যিমান্ নির্দ্দো
ষীহঁতর্ তেজ পৃথিবীৎ পড়িল সেইবিলাকর্ প্রতি
৩৬ ফল এই মান্নহর্ গালৈ আহিব ময় তোমোলা
কৎ স্বরূপে কঁও ঔয়ার্ প্রতিফল্ ইহঁতর্ ওপরলৈ
৩৭ আহিব। হে আচার্য্যঘাতকী আরু যিবিলাক্ তোমার্
এথেলৈ পঠানি হইচে সিহঁতলৈ শিল্ মারোঁতা য়ি
রোশলম যেনেকৈ মাতি কুকুড়ায় আপোনার্ পোয়া
লিক্ ডওকার্ তলৎ চপাই লয় তেনেকৈ ময়ো তোমাক্
৩৮ চপাব খুজিচো কিন্তু তোমোলাকর্ মনস্থ ন হল্। দেখ
তুহঁতলৈ এড়া যি ঘর্ সি তুহঁতলৈ নির্জ্জন হই আচে
আরু ময় তোমোলাকৎ কঁও যি জন ঈশ্বরর্ নামে
৩৯ আহে সেয়ে ধন্য তোমোলাকে এনেকৈ নো বোলামানে
মোক্ তোমোলাকে এতিয়ারপরা দেখিবলৈ নে পাবা।—
পর্ব্ব পাচে য়িশু ঈগো মন্দিরর্ পরা ওচিগল্ আরু তেঁওর্
২৪ ভকৎহঁতে সেই ঘরর্ বান্ধন তেঁওক্ দেখুবাবলৈ
২ আহিল্। তেতিয়া য়িশুএ সিবিলাকক্ কুলিলে তোমো
লাকে ঔয়াক্ দেখা নায় নে তোমোলাকৎ ময় স্বরূপ
করি কঁও শিল্ শিলর্ ওপরৎ নে থাকিব যি ভগা না

তৰ্ সন্তাপ হব কিয়নো তহঁতে পোদিনাৰে গুৱামহুৰ
ৰিৰে জিৰাৰে দহভাগ কৰি দিয় কিন্তু শোধি দায়া
আৰু বিশ্বাসিতা শাস্ত্ৰৰ এই আতি গুৰুতৰ্ কৰ্ম্ম ন কৰ
তহঁতে ইয়া কৰা আৰু আনক ন কৰাকৈনোযোৱা ওচিত।
২৪ হে অন্ধলোক্ পথ দেখোৱাহঁত তহঁতে মহক্ এৰি পে
২৫ লাৱ কিন্তু উটক্ গৰান কৰ হে অধ্যাপকহঁত ফাৰিশি
হঁত কাপুৰিক্হঁত তহঁতৰ্ সন্তাপ হব কিয়নো তহঁতে
কাঁহিবাটিৰ্ বাজে ধই কিন্তু ভিতৰত্ অম্মবিৰে অসোন্
২৬ নেটাৰে পূৰ্ণ হই আছ। হে অন্ধলা ফাৰিশি আগেয়ে
২৭ কাঁহিবাটিৰ্ ভিতৰ্ ধঁই যেন্ বাজ ফালেও নিকা হয়। হে
অধ্যাপক্হঁত ফাৰিশিহঁত কাপুৰিক্হঁত তহঁতৰ্ সন্তাপ
হব কিয়নো বাজে সুন্দৰ্ দেখা যায় কিন্তু ভিতৰত
মৰা মানুহৰ্ অস্থিএ এটাই মলিএ ভৰি আছে যি চুন
২৮ লিপা মৈদাম তাৰে নিচিনা তহঁত আছ। তেনেকৈ
তহঁত মানুহে দেখাত পৰমাৰ্থিক্ দেখা যাৱ হয় কিন্তু
২৯ অভ্যান্তৰত কাপটেৰে অপৰমাৰ্থেৰে ভৰি আছ। হে
অধ্যাপক্হঁত ফাৰিশিহঁত কাপুৰিক্হঁত তহঁতৰ্ সন্তাপ
হব কিয়নো তহঁতে আচাৰ্য্যসকলৰ্ মইদাম বান্ধ
৩০ আৰু পৰমাৰ্থিক্ সকলৰ্ মইদাম সুশোভিত কৰ বোল
হেনে আমি আমাৰ্ পূৰ্ব্বপুৰুষৰ্ কালত যেদি হলো
হেঁতেন তেবে আচাৰ্য্যসকলৰ্ ৰক্ত আমি মিৰিলাকৰ্
৩১ ৰক্তভাগী ন হলোহেঁতেন এয়েৰেই আচাৰ্য্য ঘাতকী
হঁতৰ্ সন্ততি তহঁ যেন্ এই প্ৰমাণ তহঁতে আপোনাৰ্
৩২ হই দিচ। এয়েৰেই আপোনাৰ্ বাপেৰহঁতৰ পৰিমাণ
৩৩ পূৰ্ কৰ। হে সাপহঁত হে কেউটিয়া সাপৰ্ বংহঁত

৩৪ তেহঁতে নৰকৰ্ শাস্তি কেনেকৈ এড়াবি । এয়েবেই দেখ্
ময় তহঁতৰ্ ওচৰলৈ আচাৰ্য্যহঁতকে বিদ্বন্তহঁতকে
অধ্যাপকহঁতকে পঠাঁও সিহঁতৰ্ মাজৰ্ কাকো তহঁতে
বধ কৰিবি আৰু ক্রুশৎ হত্যা কৰিবি সিহঁতৰ্ কেতেটিক্
তহঁতৰ্ সিনগগৎ মাৰিবি আৰু নগৰে২ সিহঁতৰ্
৩৫ বিপক্ষতা কৰিবি । পৰমাৰ্থিক্ হাবেলৰ্ বধৰে পৰা বৰ
খিয়াহৰ্ যি পুতেকক্ জিখৰিয়াহক্ তহঁতে মন্দিৰৎ
যজ্ঞবেদিৰ্ মাজতে বধিলি তাৰ্ বধলৈকে যিমান্ নির্দ্দো
ষীহঁতৰ্ তেজ পৃথিবীৎ পড়িল সেইবিলাকৰ্ প্রতি
৩৬ ফল এই মানুহৰ্ গালৈ আহিব ময় তোমোলা
কৎ সুৰুপে কঁও জীয়াৰ্ প্রতিফল্ ইহঁতৰ্ ওপৰলৈ
৩৭ আহিব । হে আচাৰ্য্যঘাতকী আৰু যিবিলাক্ তোমাৰ্
এথেলৈ পঠনি হইচে সিহঁতলৈ শিল্ মাৰোঁতা যি
ৰোশলমং যেনেকৈ মাতি কুকুড়ায় আপোনাৰ্ পোৱা
লিক্ ডওকাৰ্ তলৎ চপায় লয় তেনেকৈ ময়ো তোমাক্
৩৮ চপাব খুজিচো কিন্তু তোমোলাকৰ্ মনস্থ ন হল্ । দেখা
তহঁতলৈ এতা যি ঘৰ্ সি তহঁতলৈ নির্জ্জন হই আচে
আৰু ময় তোমোলাকৎ কঁও যি জন ঈশ্বৰৰ্ নামে
৩৯ আহে সেয়ে ধন্য তোমোলাকে এনেকৈ নো বোলামানে
মোক্ তোমোলাকে এতিয়াৰপৰা দেখিবলৈ নে পাবা ।—

পৰ্ব্ব ১ পাচে যিশু ইগো মন্দিৰৰ্ পৰা গুচিগল্ আৰু তেওঁৰ্
২৪ ভকৎহঁতে সেই ঘৰৰ্ বান্ধন তেওঁক্ দেখুৱাবলৈ
২ আহিল্ । তেতিয়া যিশুএ সিবিলাকক্ কলিলে তোমো
লাকে জীয়াক্ দেখা নায় নে তোমোলাকৎ ময় সুৰুপ
কৰি কঁও শিল্ শিলৰ্ ওপৰৎ নে থাকিব যি ভগা না

৩ যাব। তাৰ্ পাচে যিশু জিতবৃক্ষ পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰৎ বহি-
লৎ তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে তেঁওৰ্ ওচৰলৈ গুপ্তে আহি
কৈলিলে আমাৎ কোৱা এইবিলাক্ কথা কেতিয়া ঘটিব
তুমি আহিবৰ্ চিন্ আৰু এই জগতৰ্ শেহৰ্ চিন্ কি
৪ হব। যিশুএ যাৎ লাগায় সিবিলাকক্ কৈলিলে সাৱ-
ধান কোনো মানুহে যেন তোমোলাকক্ নু ভুলকিয়ায়
৫ কিয়নো ভালেমানেও মোৰ্ নামে আহি কৈলিব
৬ ময়েই খ্রীষ্ট আৰু ভালেমানকো ভুলকিয়াব। কিন্তু
যেতিয়া তোমোলাকে ৰণৰ্ বতৰা আৰু ৰণৰ্ বিষয়া
বাৰ্ত্তা শুনিবা তেতিয়া সাৱধান্ হবা ভাবিৎ নহবা
কিয়নো এইবিলাক্ অবশ্যে হব কিন্তু শেহ কালৎ এ-
৭ তিয়া ন হয়। কিয়নো দেশীহঁৎ দেশীহঁতৰ্ বিৰোধে ৰজা-
হঁৎ ৰজাহঁতৰ্ বিৰোধে উঠিব আৰু আঁকাল্ মাওৰ
৮ ভুকম্প নানা স্থানে হব। এইবিলাক্ দুঃখৰ্
৯ আৰম্ভ। সেইকালৎ মানুহে তোমোলাকে দুঃখ
পাবলৈ সোধায় দিব আৰু তোমোলাকক্ বধ কৰিব
১০ আৰু মোৰ্ নামৰ্ নিমিত্তে তোমোলাক্ সকলো দেশীৰ্
১১ ঘিনলগা হবা তেতিয়া ভালেমান বাহুত হব এটায়
এটাক্ পৰৰ্ হাতৎ ধৰি দিব এটায় এটাক্ ঘিনাব
ভালেমান মিচা আচাৰ্য্য উঠিব আৰু ভালেমানকো
১২ ভুল জনাব। আৰু অধৰ্ম্ম বাঢ়িবলৈ ভালে
১৩ মানৰ্ প্ৰেমৰ্ ঠেগিল হই যাব। কিন্তু যেয়ে শেহ
১৪ লৈকে সহে সেয়ে ৰক্ষিৎ হব আৰু ৰাজ্যৰ্ শুভবাৰ্ত্তা
সকলো দেশৎ প্ৰমাণ্ হবলৈ সকলো জগতৎ কীৰ্ত্তন
১৫ কৰিব লাগৈ তাৰ পাচে শেহকাল হব। এই হেতুক্

যি বিনাশকাৰী বস্তুৰ্ অৰ্থে দানিএল আচাৰ্য্যে টুলিলে
১৫ যেতে পচে মযে টুজুক্ তোমোলাকে সেই বস্তু পবিত্ৰ
স্থানৎ থানিৎ যেতিয়া দেখিবা তেতিয়া যিবিলাক্ যিহু
দাহ্ দেশৎ সিহঁৎ পৰ্ব্বতলৈ পলওক্। যি ঘৰৰ্ চালৰ
১৬ ওপৰৎ থাকে সি ঘৰৰ্ পৰা কোনো বেহানি নিবলৈ নে
১৭ নামোক্। যি কোনো পথাৰৎ থাকে সি আপোনাৰ্
১৮ কাপৰ্ আনিবলৈ নোভতোক্। কিন্তু যিবিলাক্ গভ
ৰ্ভী যিবিলাকে তেতিয়া স্তনপান কৰায় সিহঁতৰ্ সন্তাপ
২০ হব আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা যেন তোমোলাকৰ্ পলায়ন
২১ বাৰিষা বা শাৰৎ দিনৎ নহয়। কিয়নো জগতৰ্
আৰম্ভৰ পৰা এতিয়ালৈকে নহল্ আৰু কোনো কালে
২২ ন হব সেইকালৎ এনে বড দুঃখ হব। সেই
কাল সংক্ষেপ নহলে কোনো প্ৰানিৰ্ ৰক্ষা হব নোৱাৰ
বিলেহেঁতেন কিন্তু মনোনীত লোকৰ্ নিমিত্তে সেই
২৩ দিন্ চুটি কৰা হব। যেদি কোনোএ তোমোলাকক্
বোলে দেখা খ্ৰীষ্ট এখেৎ নে তৎ তাৎ শঙ্কাৎ ন
২৪ কৰিবা। কিয়নো মিচা খ্ৰীষ্ট মিচা আচাৰ্য্য ওহি
মহাচিন্ দেখুৱাব জীয়াতে যেদি শক্তি হয় তেবে মনো
২৫ নীতহঁতকে ভণ্ডনা কৰিব। দেখা মযে তোমোলাকৎ
আগেই কৈচো এতেকেই যেদি কোনোএ তোমোলাকক্
২৬ বোলে দেখা তেঁও হাবিৎ তেন্তো নে যাবা। দেখা
২৭ তেঁও গুপ্তৎ কোঁঠাৎ তেন্তো ন পতিয়াবা। কিয়নো যেনেকৈ
পুৰুৱ ফালে বিদ্ধলিয়ালে পশ্চিম ফালে পহৰ্ হয় তেনে
২৮ কৈ মনুষ্যপুত্ৰৰ্ আগমন হব। কিয়নো যতে শ ততে
২৯ শগুন্ গোটে যায়। সেই কালৰ্ দুঃখৰ্ পাচৎ সূৰ্য্য

অন্ধকাৰময় হব আৰু চন্দ্ৰও আপোন ৰস্মি নি দিব
তৰা সৰগৰ্ পৰা খহি পৰিব আৰু স্বৰ্গৰ্ এটাই পৰা
৩০ ক্ৰম লৰিব। সেই কালৎ মনুষ্যপুত্ৰৰ্ চিন্ স্বৰ্গৎ
প্ৰৌচিহ্ হব তেতিয়া পৃথিবীৰ্ সকলো গোষ্ঠীএ কান্দিব
আৰু সিহঁতে স্বৰ্গৰ্ মেঘাৰূঢ় পৰাক্ৰম আৰু মহা
৩১ কান্তিৰে আহিবৰ্ মনুষ্যপুত্ৰক্ দেখিব। তেতিয়া
তেওঁ তুৰিৰ্ বড় ধ্বনিকৰোঁতা আপোন্ দূৎসকলক্ পঠি
য়াব সিবিলাকে চাৰিওফালৰ্ পৰা আকাশৰ্ আদ্যা
৩২ হুলৈকে আপোন্ মনোনীত লোকসবক্ গোটাব। এ
তিয়া ডিমৰু গছৰ্ দৃষ্টান্ত শিখা যেতিয়া তাৰ্ ডাল
কোমল হই কুঁহি পাৎ মেলে তেতিয়া তোমোলাকে
৩৩ জহকাল্ ওচৰ্ চাপিল্ যেন্ জানা তেনেকৈ তোমো
লাকে যেতিয়া এইবিলাক্ দেখিবা তেতিয়া সেয়ে ওচৰ্
৩৪ চাপিল্ যেন্ জানিবা দুৱাৰ্ মুখতে। তোমোলাকৎ
ময় সাৰোদ্ধাৰ্ কওঁ এইবিলাক্ পূৰ্ নহলে এতিয়াৰ
৩৫ মানুহ নে যাব। স্বৰ্গ পৃথিবীও লোপ হব কিন্তু
৩৬ মোৰ্ কথা লোপ নহব। কিন্তু সেই দিন সেই দণ্ড কোঁও
নে জানে স্বৰ্গৰ্ দূৎসকলেও নে জানে কিন্তু অকল্
৩৭ আমাৰ্ পিতৃ জানে। কিন্তু নুহৰ্ কালৎ যেনে
৩৮ আছিল্ মনুষ্যপুত্ৰ অহাতো তেনে হব। কিয়নো যেনে
কৈ বৰ্পানীৰ্ আগেই যি দিনা নুহ নাৱৎ ওহিল্ সেই
দিনালৈকে সিবিলাকে খোৱা পিয়া বিবাহ কৰা বিবাহ
দিয়া ব্যৱহাৰ্ আছিল্ বৰ্পানী আহি এটাইকে
ওটায় নিয়া লৈকে নে জানিলে তেনেকুৱা মানুহৰ্ পুত্ৰেৰ্
৩৯ অহাতো হব। সেই কালৎ দুয় জন্ পথাৰৎ হব

৪১ এজন হবা এজল এক্তা হ্ব। তাঁৎ ঘুৰাবলৈ দুজনী
তিৰী হ্বৰ সিহঁতৰ্ মাজৰে এজনী হবতা এজনী
এক্তী হ্বৰ এয়েৰেই পৰ্ দিয়া কিয়নো কোন্ তঁাৰৎ
তোমাৰ্ প্ৰভু আহিব জৈয়াক্ তোমালাকে নে জানা।
৪২ কিন্তু জৈয়াকে জানা ঘৰৰ্ গিৰিহতে যেদি জানিলে
হেঁতেন্ কোন্ পৰৎ চোৰ্ আহিব তেৱে যাপ্ দিলে
হেঁতেন আৰু আপোনাৰ্ ঘৰ্ ভাঙ্গি যাব নিদিলে
৪৩ হেঁতেন। এয়েৰেই তোমোলাক সাভয় হোৱা কিয়নো
যি তঁাৰৎ তোমোলাকে না ভাবা সেই তঁাৰতে মান্নহৰ্
৪৪ পুত্তেক্ আহিব। তেবে বিশ্বাসী আৰু গিয়ানী
যি বন্দিৰে যোগ্য কালৎ আপোনাৰ্ পৰিয়ালক্ ভক্ষ্য
৪৫ দিবলৈ তাৰ্ গিৰিহতে অধিকাৰ্ পাতিচে সি কোন।
তাৰ্ গিৰিহতে আপুনি আহিবৰ্ বেলা যি বন্দিৰে
৪৬ জৈয়াক্কে কৰিবৰ্ দেখে সেই বন্দীএই ধন্য। তোমো
লাকৎ ময় কঁও তেঁও তাক্ আপোনাৰ্ সকলো সম্পত্তিৰ্
৪৭ অধিকাৰ্ পাতিব। কিন্তু সেই দুষ্ট বন্দিএ আপো
নাৰ্ মনতে বোলে যেদি মোৰ্ গিৰিহৎ পলমে
৪৮ আহিব তাতে আপোনাৰ্ লগৰ্ বন্দিহঁতক্ কিলাবলৈ
ধৰে আৰু মত্তোৱালহঁতে সৈতে খোৱা পীয়া কৰিবলৈ
৪৯ ধৰে তেবে যি দিনা সি অপেক্ষা ন কৰে আৰু যি তঁাৰ নে
৫০ জানে সেই কালৎ সেই বন্দিৰ্ গিৰিহৎ আহিব আৰু
৫১ তাক্ কাটি পেলাব আৰু যতে কান্দনি আৰু দাঁৎকৰ্ক্ষ
ৰণি ততে্ কান্নুনিকহঁতে সৈতে তাক্ ভাগ দিব।—
পৰ্ব্ব সেই কালৎ স্বৰ্গৰাজ্য দহ জনী কন্যাৰ্ নিচিনা

হ্মৰ যেয়ে চাকি লৈ বৰ্ দেখিবলৈ গল্। সিহঁতৰ্
৩ মাজৰে পাচ জনী বুদ্ধিমতী পাচ জনী আজলী।
আজলিহঁতে চাকি ললে কিন্তু এটুনি তেলো লগৎ ন
৪ ললে কিন্তু টেঙ্গৰীহঁতে চাকিৰ্ লগতে টাৰিৎ তেলো
৫ ললে। দৰা অহাৰ্ পলম হ্মৰৰ্ দেখি সিহঁতে এটায়ে
৬ টোপনিয়ালে আৰু নিদ্রা গল্। কিন্তু মাজিৎ ৰাত্রিৎ
শব্দ উঠিল্ বোলে দৰা আহিছে আগ বাঢ়িবলৈ
৭ যাহঁক্। তেতিয়া সেই কন্যাহঁতে উঠি চাকি যুগুৎ
৮ কৰিলে। সেই কালৎ আজলীহঁতে বুদ্ধিমতীহঁতক্
বুলিলে তোমোলাকে কিচুমান তেল দিয়া কিয়নো আমাৰ্
৯ চাকি নুমায় গল্ কিন্তু বুদ্ধিমতীহঁতে মাৎ লগালে
বোলে এনে ন হয় জানোপাচে আমালৈকো তোমোলাক
লৈকো তেলে নেযোকা হয় কিন্তু তেলিয়াৰ্ তলৈ
১০ গৈ আপোনালৈ তেল কিনি আনাগৈ। সিহঁৎ কিনি
বলৈ গলৎ দৰা আহিল আৰু যি কেই জনা সাজুম
হল্ তাইহঁৎ তাৰ্ লগৎ বিয়া ঘৰলৈ সোমাল তাৰ্
১১ পাচে দুৱাৰ্ মৰা গল্। পাচে সি কেই জনী কন্যা
আহি বুলিব ধৰিলে হে প্ৰভু৷ আমালৈ দুৱাৰ মেলা।
১২ কিন্তু তেঁও মাত্ লগালে বোলে ময় নিশ্চয় কৰি কঁও
১৩ তহঁতক্ ময় নে জানো। এই হেতুক্ তোমোলাকে
পৰ্ দিয়া কিয়নো যি দিনা বা যি ভাৰৎ মানুহৰ্ পুত্রেক্
আহে জেয়াক্ তোমোলাকে নে জানা।—
১৪ যি কোনো এজন দূৰ দেশলৈ যাবলৈ ধৰিলে যাবৰ্
বেলা বন্দিহঁতক্ মাতি আনি সিহঁতৰ্ হাতৎ আপো
১৫ নাৰ্ ধনবস্তু সোধায় দিলে আৰু এটাক্ পাচ তালন্ত

আৰু এটাক্ দুয় তালন্ত এটাক এক তালন্ত এটাইকে
যোগ্যানুসাৰে দিলে তাৰ্ পাচে গমন্ কৰিলে তেলে
১৬ ইকে মানুহৰ্ প্ৰত্যেকৰ্ আগমন্। সেই মানুহ
গৈলৎ পাচে যি পাঞ্চ তালন্ত পাইছিল্ সি গৈ বেহা কৰি
১৭ আৰু পাঞ্চ তালন্ত লাভ গুলিয়ালে। যি দুয় তালন্ত
১৮ পাইছিল্ সি আৰু দুয় তালন্ত লাভ গুলিয়ালে। কিন্তু যি
এক তালন্ত পাইছিল্ সি গৈ মাটিৎ গাৎ খানি আপোনা
১৯ ৰাৰ্ অধিকাৰৰ্ ধন্ গুপ্তি থলে। তাৰ বহুদিন
পাচে সেই বন্দিৰ্ গিৰিহৎ আহি সিহঁতে সৈতে লেখা
২০ কৰিলে। তেতিয়া যিটে পাঞ্চ তালন্ত পাইছিল্ সি আহি
আৰু পাঞ্চ তালন্ত আনি কৈলিলে হে দেব মোৰ হাতৎ
তুমি পাঞ্চ তালন্ত থৈ গৈছিলা দেখা ময় তাৰেই আৰু
২১ পাঞ্চ তালন্ত লাভ গুলিয়াইচো। তাৰ গিৰিহতে তাক্
কৈলিলে হে সত্ত বিশ্বাসী বন্দি তয় উত্তম কৰ্ম্ম কৰিলি
তয় তাকৰ্ বেহানিৰেই বিশ্বাসী আইছিলি যাক্ তোক্
তালেমানৰো ওপৰৎ অধিকাৰ্ পাতিম আপোনাৰ অধি
২২ কাৰৰ্ সুখৎ সোমা। যিটে দুয় তালন্ত পাইছিল্ সি
আহি কৈলিলে হে দেব তুমি মোৰ্ হাতৎ দুয় তালন্ত
২৩ দি গৈছিলা। দেখা ময় তাৰেই আৰু দুয় তালন্ত লাভ
২৪ গুলিয়াইচো। তাৰ্ গিৰিহতে তাক কৈলিলে হে উত্তম
বিশ্বাসী বন্দি তয় ভাল কৰিচ তয় তাকৰ্ বেহানিতে
বিশ্বাস কৰিছিলি তোক্ তালেমানৰ্ অধিকাৰ্ পাতিম্
২৫ আপোনাৰ্ অধিকাৰৰ্ সুখৎ সোমা। যিটে এক্ তালন্ত
পাইছিল্ সি আহি কৈলিলে হে প্ৰভু তুমি কঠিন্ মানুহ
যতে বোৱা নায় ততে দায়চা যতে ছিটা নায় ততে কৌচা

ইজো জৈয়াকে ময় জানিলো এয়েবেই ময় ডকৰ্ হলো
আৰু তোমাৰ্ তালন্ত মাটিৎ লুকায় থলোঁগৈ দেখা
২৬ তোমাৰ্ মুল ধন্ আছে। তাৰ অধিকাৰে তাক্
উত্তৰ্ কৰিলে বোলে ৰে দুৰ্জ্জন আলস্কৰা বন্দি ময়
যৎ ন বঁও তত্তে ধান্ দঁও যত্তে সিঁচা নায় তত কোঁচও
২৭ জৈয়াকে তুয় জানিলি। এয়েবেই মোৰ ধন ৰনিজাৰুৰ্
দোকানৎ থবলগা উচিৎ আছিল্ তাত্তে ময় আহি
২৮ বাৰ্হিএ মুলে পাৰোঁহেঁতেন্। এয়েবেই সেই ধন্ জৈয়াৰ্
২৯ পৰা আনি যাৰে দহ্ তালন্ত আছে তাকে দে। কিয়নো
যাৰে আছে তাকে দিবলাগে তাৰেই সবহ্ আৰ
কিন্তু যাৰে নাই তাৰ্ যি আছে তাকে তাৰ্পৰা
৩০ আনিব লাগে। সেই অলাভ কৰোঁতা বন্দিক্ বাজৎ
অন্ধকাৰৎ যত্তে ক্রন্দন্ আৰু দাঁৎকৰ্কৰণি তত্তে
পেলা।—

৩১ যেতিয়া মানুহৰ্ পুত্তেক্ আপোনাৰ্ ঐশ্বৰ্য্যেৰে আৰ্
ও অই এটাই ধৰম্ দূতক্ লগৎ লৈ আহিব তেতিয়া
তেঁও আপোনাৰ্ জ্যোতিৰ্ম্ময় সিংহাশনৰ্ ওপৰৎ বহিব
৩২ এটাই দেশৰ্ মানুহ্ তেঁওৰ্। ওচৰৎ গোটিব পাছে যেনে
কৈ ৰখিয়ায় মেষকে ছাগলিকে বেলেগ কৰে তেনেকৈ
তেঁও সিহঁতৰ্ এক্ মানুহক্ এক্ মানুহৰ্পৰা বেলেগ
কৰিব তাৰ্ পাচে মেষক্ আপোনাৰ্ সোঁফালে ছাগ
৩৩ লিক্ আপোনাৰ্ বাঁওফালে থব। তেতিয়া যিৰ্লোক্
৩৪ সোঁফালে সেইবিলাকক্ ৰজায় কুলিব হে আমাৰ্
পিতৃৰ্ আশীৰ্ব্বাদ পঁওতা সকল্ যি ৰাজ্য তোমোলাক
লৈ জগতৰ্ ৰেত দিবৰেপৰা যুগুৎ অইছে তোমোলাকে

৩৫ আৰু সেই ৰাজ্য লোৱা কিয়নো ময় ভোকেৰে আছিলো
তোমোলাকে মোক খাবলৈ দিলা ময় পিয়াহেৰে আছিলো
তোমোলাকে মোক পীবলৈ দিলা বিদেশী আছিলো
৩৬ তোমোলাকে মোক আলহি কৰিলা ময় ওলঙ্গটে আছিলো
তোমোলাকে মোক বস্ত্র দিলা নৰিয়া পড়িছিলো তোমো
৩৭ লাকে মোক দেখিবলৈ আহিছিলা বন্দিশালত আছিলো
তোমোলাকে মোৰ ওচৰলৈ আহিলা। তেতিয়া পৰমাৰ্থিক
সকলে যাত লগায় তেঁওক উত্তৰ দিব হে প্ৰভু আপোনাক
ভোকেৰে থাকিবৰ দেখি আমি কেতিয়া খাবলৈ দিলো
নাইবা কেতিয়া পিয়াহেৰে থাকিবৰ দেখি আপোনাক
৩৮ পীবলৈ দিলো আৰু আপোনাক বিদেশী দেখি কেতিয়া
অতিথি কৰিলো নাইবা ওলঙ্গটে থাকিবৰ দেখি কেতিয়া
৩৯ বস্ত্র দিলো নাইবা নৰিয়া পড়িবৰ আৰু বন্দিশালত থাকি
বৰেই বা দেখি আপোনাক শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ কেতিয়া
৪০ আহিলো। তাতে ৰজায় যাত লগায় সিবিলাকক উত্তৰ
তোমোলাকত ময় স্বৰূপ কৰি কওঁ তোমোলাকে যেদি
আমাৰ এই ভায়হঁতৰ অতিক্ষুদ্ৰ এটাকো এই সকল
কৰিছা তেবে তাক মোকে কৰিছা।—
৪১ তেতিয়া যিবিলাক বাঁও ফালে থাকে সেইবিলাকত তেঁও
কব হে শাপগ্ৰস্তহঁত যি অনন্ত বহ্নি শয়তানৰপৰা আৰু
তেঁওৰ টেকেলাহঁতৰপৰা যুগুত হইছে তহঁত মোৰ
৪২ ওচৰৰপৰা ভালৈকে যাহঁক। কিয়নো ময় ভোকেৰেই
আছিলো মোক তোমোলাকে খাবলৈ নিদিলা ময়
পিয়াহেৰেই আছিলো মোক তোমোলাকে পীবলৈ
৪৩ নিদিলা ময় বিদেশী আছিলো তোমোলাকে মোক

আলহি ন আছিলা ওলঙটে আছিলো তোম্মোলাক্কে
মোক্ বস্ত্র নিদিলা নৰিয়া পড়িছিলো আৰু বন্দিশালৎ
৪৪ আছিলো তোম্মোলাক্কে মোক্ দেখিবলৈ নাহিলা তেতিয়া
সিবিলাকে মাৎ লগায় তেঁওক্ টুলিব হে প্ৰভু আমি
আপোনাক্ ভোকেৰে বা পিয়াহেৰে বা বিদেশী হই
বা ওলঙটে বা নৰিয়া পৰি বা বন্দিশালৎ থাকিবৰ্ দেখি
৪৫ কেতিয়া আপোনাক্ শুশ্ৰূষা ন কৰিলো।। তেতিয়া তেঁও
সিবিলাকক্ সিদ্ধান্ত কৰিব যয় তোম্মোলাক্ৎ নিশ্চয় কৰি
কঁও তোম্মোলাক্কে তাকে জৈহঁতৰ্ অতিক্ষুদ্ৰ এক মানুহক্
প্ৰতিও ন কৰি মোক্ প্ৰতি ন কৰিলা জৈহঁৎ অনন্ত শাস্তি
লৈ যাব কিন্তু পৰমাৰ্থিক্ সকল্ অনন্তায়ুলৈ যাব।—

পৰ্ব্ব যিশুএ এই সকল্ আখ্যান্ কৈ এটায় আপোনাৰ্
২৬ শিষ্যসকলক্ টুলিলে দুয় দিনৰ্ পাচে পেস্তাখ হব
জৈয়াকে তোম্মোলাকে জানা মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ ক্ৰুশৎ হত
অবলৈ পৰৰ্ হাতৎ পড়িব লাগিব।—
৩ তেতিয়া প্ৰধান্ পুৰোহিৎহঁতে অধ্যাপকহঁতে আৰু
পীৰোৰ্টি চাহঁতে কাইয়াফা নামে প্ৰধান পুৰোহিতৰ্ ঠৰা
তেমল্ পাতি আছিল্ পাচে যিশুক্ ফন্দকৈ ধৰি বধিবলৈ
৫ আলচ্ কৰিলে কিন্তু টুলিলে পৰ্ব্ব দিনা ন হয় তালোপাচে
মানুহৰ্ মাজৎ হুৰ লাগে।—
৬ তেতিয়া যিশু বৈতানিয়াৎ শীমোন্ কুষ্ঠীৰ ঘৰৎ
৭ আছিল্ সেই কাৰৎ খাবলৈ বহিবৰ্ বেলা এজনী
তিৰোতায় বহু মূল্যীয়া গন্ধ তৈল ভৰি বগা শিলৰ্ টেমা
৮ এটা আনি তেঁওৰ্ মূৰৰ্ ওৰৎ ৰাকিলেহি। পাচে
তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে ধাওঁকে টুলিলে এই হানি কিয়

৯ হবে। কিয়নো এই গন্ধ তৈল ভালেমান্ হলে
বেচি দুখিয়া মানুহলৈ দান্ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন্।
১০ পাচে য়িশুএ তাকে দেখি সিবিলাকক্ হুঁলিলে তোমো
১১ লাকে তিৰোতা মানুহক্ দুখ দিয়া কিয়। তাই মোৰ্
ওপৰৎ চিকোন্ কাম কৰিছে দুখিয়া মানুহ সৰ্ব্বদা
তোমোলাকৰ্ ওচৰতে কিন্তু ময় তোমোলাকৰ্ ওচৰৎ
১২ সৰ্ব্বদা নায়। এই যি গন্ধতৈল মোৰ্ গাৰ্ ওপৰৎ ঢালি
১৩ দিছে ঔয়াক্ মোৰ্ মৈদামৎ দিবলৈহে দিছে। তোমোলা
কৎ ময় সঁচাকৈ কওঁ সমস্তো জগতৎ যিং থানৎ এই
শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰা হব সেই থানৎ এই তিৰোতা
টিএ যি কৰিছে ঔয়াকে সুমৰিবলৈ কোৱা যাব।—
১৪ তেতিয়া বাৰ জন্ শিষ্যৰ্ লগৰে য়িহুদাহ্ ইস্কাৰিওটী
নামে এজনে প্ৰধান্ পুৰোহিৎহঁতৰ্ ওচৰৈ গৈ সিবিলা
১৫ কক্ হুঁলিলে। ময় তোমোলাকৰ্ হাতৎ তেঁওক্ ধৰি
দিয়্যে তোমোলাকে মোক্ কি দিবা পাচে তাক্ ত্ৰিশ্ ৰূপ্
১৬ দিবলৈ সিবিলাকে সলে। এই হেতুকে তেতিয়াৰেপৰা
তেঁওক্ সিহঁতৰ্ হাতৎ ধৰি দিবলৈ ছিদ্ৰ চায় ফুৰিব
ধৰিলে।—

ভাৰ্ পাচে বেখমিৰ্ পিঠাৰ বিষুৰ্ প্ৰথম দিনা শিষ্য
সকলে য়িশুৰ্ আগলৈ গৈ হুঁলিলে আপুনি পেচাখ
ভোজন্ কৰিবলৈ কৎ যুগুত্ কৰিম্ আপোনাৰ্ মনে
১৮ কি হবে। তেঁও হুঁলিলে নগৰৰ্ অমুক্ মানুহৰ্ ওচৰৈ
যোৱা তাৎ কোৱাগৈ হেনে গুৰুএ হুঁলিলে আমাৰ্
কাল্ ওচৰ্ জানিলুঁ মোৰ্ শিষ্যসকলে সৈতে তেঁওৰ্
১৯ ঘৰতে ময় পেচাখ্ খাম্ গৈ। এয়েহে যিৰূপে য়িশুএ

সিবিলাকক আজ্ঞা কৰিছিল সেই ৰূপে গৈ পেস্তাখ
যুগুত কৰিলে ।—
২০ আবেলিবেলা হলত তেঁও বাৰে শিষ্যৰ লগত খাব
লৈ বহিল্ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক্ কৈলে ময় তোমো
লাকত সুৰূপ কৰি কওঁ তোমোলাকৰ্ মাজৰে এটায়
২১ মোক্ পৰৰ্ হাতত মোক্ ধৰি দিব । তাতে সিবিলাকৰ্
মনত বয়া লাগি এটায়ে তেঁওক কৈলিব ধৰিলে হে প্ৰভু
২২ সেয়ে ময়নে । তেঁও উত্তৰ দি কৈলিলে ময়ে সৈতে দিহত
যেয়ে হাত জবুথিয়ায় সেয়ে মোক্ পৰৰ্ হাতত ধৰি
২৩ দিব। মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ যেনে লেখা থাকে তেনেকৈ যায়
হয় তথাপি মানুহৰ পুত্ৰেকক্ যেয়ে পৰৰ্ হাতত ধৰি
দিয়ে তাৰ সন্তাপ হৱ সি নোপজা হলেই ভাল্ আছিল্ ।
২৪ তেতিয়া যিহুদাহ্ দগে ৰোতে মাত লগালে বোলে
২৫ হে প্ৰভু সেয়ে ময় তেঁও কৈলিলে তয় কৈছ । পাছে
সিবিলাকৰ্ খাৱৰ্ বেলা যিশুএ পিঠা লৈ আশীৰ্ব্বাদ
কৰি ভাঙিলে পীছে আপোনাৰ্ শিষ্যসকলক্ দি কলে
২৬ লোৱা খোৱা এয়ে মোৰ্ শৰীৰ্ । পাছে তেঁও পিয়লা
বাটী লৈ স্তুতি কৰি তেঁওৰ্ শিষ্যসকলক্ দি কৈলিলে
তোমোলাকে ঔয়াকে পায়া কিয়নো এই নবীন্ নিয়মৰ্
স্থিৰ কৰোতা মোৰ্ যি তেজ মানুহৰ্ পাতক্ মোচন্
২৭ কৰিবলৈ পড়ে সেয়ে এই । আৰু ময় তোমোলাকত কওঁ
তোমোলাকে সৈতে ময় আপোনাৰ পিতৃৰ্ ৰাজ্যত নবীন
২৮ নিপীয়ো মানে ময় এতিয়াৰ্পৰা আঙ্গু দ্ৰাক্ষা গুটিৰ ৰহ্
নিপীয়ো ।—
২৯ পাছে সিবিলাকে এটি গীত্ গায় জিতবৃক্ষ পৰ্ব্বতলৈ

৩০ গীত কৰিলে আৰুও তেতিয়া যিশুএ সিবিলাকক কুলিলে
৩১ আজিৰাতি তোমোলাক মোৰ লগৎ হেকত পড়িয়া
কিয়নো এনে লেখা আছে ময় ৰখিয়াক মাৰিম পাচ
৩২ আৰু মেৰ গোটাই হব। কিন্তু মোৰ পুনৰুত্থানৰ
পাচে তোমোলাকৰ আগেই ময় গালিলিলৈ যাম।
৩৩ পিতৰে যাৎ লগাতে বোলে যদি আপোনাৰ লগৎ
এটাই ৰ বিৎ হয় তথাপি ময় কদাচিত ৰাধিৎ নোহোঁ।
৩৪ যিশুএ তাক কুলিলে নিশ্চয় কৰি ময় তোমাৎ কওঁ আজি
ৰাতি কুকুৰায় ডাক দিয়াৰ আগেই মোৰৰ্থে তুমি
৩৫ তিনি বেলি ঈশ নে কাঢ়িবা। পিতৰে তেঁওক কুলিলে যদি
ময় আপোনাৰ লগৎ মৰো এই তথাপি আপোনাৰৰ্থে
ঈশ নে কাঢ় নে থাকিম সকলো শিষ্যে এনেকৈ কলে।
৩৬ তেতিয়া যিশুএ সিবিলাকে সৈতে গেতসমনি নামে এক
থানলৈ আহি শিষ্যসকলক কুলিলে ময় সৌথিকে গৈ
৩৭ কামনা কৰোঁমানে তোমোলাক ঔয়াতে ৰহা। তেতিয়া
তেঁও পিতৰকে আৰু জেবদিৰ দুয় পুত্ৰেককে লগৎ
ললে পাচ আত্তিশোকযুক্ত হই মনৎ ওক্ষমি লাগিব
৩৮ ধৰিলে। তেতিয়া সিবিলাকক কুলিলে মৃত্যুকালৰ নিচিনা
কৈ মোৰ মনৎ অত্যন্ত কষ্ট লাগিছে তোমোলাকে ঔয়া
৩৯ তে ময়ে সৈতে পৰ দি থাকা। পাচ একেৰি দুৰৈলৈ গৈ
তেঁও তললৈ মুকৈ পড়ি প্ৰাৰ্থনা কৰি কলে হে আমাৰ
পিতৃ যদি হব পাৰে তেবে এই পিয়লা মোৰ পৰা যায়
কিন্তু মোৰ ইচ্ছাৎ ন হয় আপোনাৰ ইচ্ছাৎ হোক।
৪০ পাচে আপোনাৰ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আহি সিবি

লোকক টোপনিয়াবৰ দেখিলেহি পাচে পিতৰক হুঁলিলে
তোমোলোকে জানো এডাঁৰো মোৰ লগত পৰ দিব
৪১ নোৱাৰা পৰীক্ষাত ন পড়িবলৈ পৰ দিয়া আৰু প্ৰাৰ্থনা
৪২ কৰা জীৱ সাহস হয় কিন্তু শৰীৰ অশক্ত। তেঁও
৪৩ পুনৰপি গৈ হে আমাৰ পিতৃ সেয়ে মোৰ পান বিনে
এই পিয়লা মোৰপৰা যদি যাব নোৱাৰে তেৱে আপোনা
৪৪ নাৰ ইচ্ছাত হোক এই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। পাচে তেঁও
আহি আৰও সিবিলাকক টোপনিয়াবৰ দেখিলেহি
কিয়নো সিবিলাকৰ চক্ষু চুলচুলীয়া হইআছিল।
৪৫ পাচে তেঁও সিবিলাকক এড়ি আৰও গল তিনি বেলি
সেই কথা কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে পাচে তেঁও আপোনাৰ
শিষ্যসকলৰ কাষৰলৈ আহি হুঁলিলে এতিয়া তোমো
লাক শোৱা জিৰোৱা দেখা সেই দণ্ড সন্নিকৰ্ষ হই
৪৬ চেহি আৰু মানুহৰ পুত্ৰেকো পাতকীৰ হাতত পড়ি
চেহি উঠা আমি যাঁও দেখা যি মোক পৰৰ হাতত ধৰি
৪৭ দিব সিও ওচৰ আনিলি। তেঁও ঔয়াকে কঁওতেই দেখা
বাৰে জনৰ মাজৰ এজন য়িহুদাহ নামে আছিল
আৰু তেঁওৰ লগত প্ৰধান পুৰোহিতৰ আৰু গাঁৱো
ইচাহঁতৰ তৰপৰা তৰোৱাল আৰু টাঙোন হাতত লৈ
৪৮ বড় এজুম মানুহ আহিল। তেতিয়া যি তেঁওক
পৰৰ হাতত ধৰি দিব সি সিহঁতক টিপ দিলে বোলে
৪৯ যাকে ময় চুমা দিয়ো সেয়ে তেঁও তেঁওকে ধৰিবা। পাচে
সি য়িশুৰ আগলৈ আহি হুঁলিলে হে প্ৰভু নমস্কাৰ এই
৫০ হুঁলি তেঁওক চুমা দিলে। পাচে য়িশুএ তেঁওক হুঁলিলে হে
সখি তুমি কিয় আহিলা তেতিয়া সিহঁতে আহি য়িশুক

হাতেৰে ধৰিলে। সেই বেলা দেখা য়িশুৰ্‌ লগৎ
৫১ যিবিলাক্‌ আছিল্‌ সিবিলাৰৰ্‌ মাতৰ্‌ এজনে হাৎগুলি
য়াৰ আপোনাৰ্‌ তৰোৱাল সোলোকায় প্ৰধান পুৰো
৫২ হিতৰ্‌ বন্দিক্‌ কোব মাৰি তাৰ্‌ কান কাটিলে। তেতিয়া
য়িশুএ তাৎ কলে বোলে তোমাৰ্‌ তৰোৱাল তাৰৎ
থোৱা কিয়নো যিবিলাকে তৰোৱাল ধৰে সেইবিলাক্‌
৫৩ তৰোৱালৰ্‌ মুখৎ মাৰে। তুমি জৈয়াক্‌ নে জানা নে
ময় আপোনাৰ্‌ পিতৃৰ্‌ আগৎ প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰো
যেন আৰু মোৰ্‌ এইখিনি বাৰে লেজিওনৎকৈ সৰহকৈ
দূৎ পঠায় দিবলৈ কিন্তু সেয়ে হলে ধৰ্ম্ম শাস্ত্ৰৎ এই
৫৪ বিলাক্‌ অৱশ্যে যি লেখা আছে সেয়ে কেনেকৈ পূৰ
হব।—
৫৫ সেই বেলা য়িশুএ সেই মানুহবিলাকক্‌ হুলিলে
তহঁতে যেখোন্‌ চোৰ্‌ ধৰিবলৈ আহাৰ নিচিনাকৈ তৰো
ৱাল্‌ আৰু টাঙ্গোন্‌ হাতৎলৈ মোক ধৰিবলৈ আহিছ
হঁক্‌ ময় নিতৌ মন্দিৰৎ শিখাবলৈ তহঁতৰ্‌ লগতে
৫৬ বহিছিলো তেতিয়া মোক তহঁতে ন ধৰিলিহঁক্‌ কিন্তু
আচাৰ্য্য বাক্য পূৰ হবলৈহে এইবিলাক্‌ হল্‌। তেতিয়া
এটায় ভকতে তেঁওক্‌ এৰি ভাগিল্‌।—
৫৭ তাতপাছে যিবিলাকে য়িশুক্‌ ধৰিছিল্‌ সিহঁতে যতে
অধ্যাপকসকলে আৰু গাঁওবুঢ়াসকলে মেল্‌ পাতি
আছিল্‌ তাঁলৈকে কায়াফা নামে প্ৰধান্‌ পুৰোহিতৰ্‌
৫৮ ওচৰলৈ তেঁওক্‌ লৈ গল্‌। কিন্তু আঁতৰ্‌ হৈ পিতৰ্‌
প্ৰধান পুৰোহিতৰ্‌ চোতালৰলৈ সিহঁতৰ্‌ পাছে পাছে গল্‌
পাছে ভিতৰলৈ গৈ শেষ দেখিবলৈ বন্দিহঁতৰ্‌ লগতে

৫৯ বহিল্। তেতিয়া প্রধান্ পুরোহিৎসকলে আরু
প্রাচীনসকলে আরু মেলর মানুহেও য়িশুক্ দুহিয়া
৬০ করি বধিবলৈ মিচলীয়া সাক্ষী বিচারিলে কিন্তু নে
৬১ পালে। তালেটিও মিচলিয়া সাক্ষী আহিল্ হয় কিন্তু
মনুহ কাকো নে পালে। শেহৎ দুটা মিচলিয়া সাক্ষী
আহি কুলিলে এঁও কুলিছিল্ বোলে ময় ঈশ্বরর্ দেৱা
লয় ভাঙ্গি আরুও তিনি দিনর্ ভিতরতে বান্ধিব পারো।
৬২ পাচে প্রধান্ পুরোহিৎ উঠি তেঁওক্ কুলিলে তুমি
দেখোন্ একো উত্তর্ ন করি আছা জইঁতে তোমাক্
দুহিয়া করি যি প্রমাণ্ দিছে জয়ার্ কি বোলা পাচে
৬৩ য়িশু নিতমুদি থাকিল্। তেতপাচে প্রধান্ পুরোহিতে
তেঁওক্ কুলিলে তোমাক্ ময় জীরৎ ঈশ্বরর্ নাম
লোৱায় শপৎ করও আমাৎ কোৱা তুমি ঈশ্বরর্ পুত্র
৬৪ খ্রীষ্ট হোৱা নে নো হোৱা। য়িশুএ তেঁওক্ কুলিলে তুমি
কুলিছা কিন্তু ময় তোমোলাকৎ এনেকৈ কঁও জয়ার্ পাচে
তোমোলাকে মানুহর্ পুত্রেকক্ মহিমার্ দক্ষিণ্ ফালে
৬৫ বহি আকাশর্ মেঘর্ ওপরৎ আহিবর্ দেখিবা। তেতি
য়া প্রধান পুরোহিতে আপোনার্ কাপর্ ফালি কুলিলে
জে নিন্দা করিলে আরু আমার্ সাক্ষীর্ প্রয়োজন্ কি
এতিয়া দেখা জয়ার নিন্দা তোমোলাকে শুনিছা তোমো
৬৬ লাকর্ মনে কি ধরে সিবিলাকে উত্তর করিলে বোলে জে
৬৭ বধার্হ্ হইছে। তেতিয়া সিবিলাকে তেঁওর্ মুখৎ
থুই দিলে আরু মরিয়ালে আরু মানুহে তেঁওক্ চর
৬৮ মারিলে আরু বিদ্রুপিলে হে খ্রীষ্ট আচার্য্য বাক্য আমাৎ
কোৱা তোমাক্ কোনে মারিলে।—

৬৯ পাচে পিতৰ্ বাজৈলে ওলায় চৰাদৰৎ বহিলৎ একনী
চোৱালিএ আহি তেঁওক্ ছুঁলিলে তুমি গালিলিৰ্ যিশুৰ্
৭০ লগৎ আছিলা কিন্তু তেঁও সৈ নে কাচি এটাইৰে আগৎ
৭১ ছুঁলিলে কি কৈছ ময় তেঁওক্ নে জানো। পাচে নিৰা
লিৰৈ গল্ আৰু একনীএ তেঁওক্ সেইথানৰ মানুহৎ
৭২ কলে এঁও যিশু নাজাৰেথৰ্ লগৎ আছিল্। তাতে
তেঁও শপৎ কৰি সৈ নে কাচি কলে বোলে ময় সেই মানুহক্
৭৩ নিচিনো। বেতয় নি বেলিৰ্ পাচৎ যিবিলাক্ ঠৰৎ
থিয় হৈছিল্ সিবিলাকে পিতৰক্ ছুঁলিলে অৱশ্যে
তুমিও সিবিলাকৰ্ লগৰে কিয়নো তোমাৰ্ মাতত
৭৪ তোমাক্ বুজা গৈছে। তেতিয়া তেঁও টানমাত মাতিবলৈ
আৰু শপৎ কৰিবলৈ ধৰিলে বোলে ময় সেই মানুহক্
৭৫ নিচিনো সেই বেলা কুকুৰাই ডাক্ দিলে। তেতিয়া যিশুএ
যি কথা পূর্ব্বে তেঁওৰ্ আগৎ কৈছিল্ কুকুৰায় ডাক্
দিয়াৰ্ আগেই তুমি মোৰথে তিনি বাৰ্ সৈ নে কাচিবা
পিতৰৰ্ সেই কথা মনৎ পড়িল্ পাচে বাজৈলে ওলায়
গৈ ভালেমান্ কান্দিলে।—

পর্ব্ব ৰাত্রি পুৱালৎ প্রধান পুৰোহিত সকলে গাঁৱো ছুঁটা
২৭ সকলে যিশুক্ বধিবলৈ তেঁওৰ্ বিপক্ষে আলচ্ কৰিলে।
২ তেওঁলোকে তেঁওক্ বান্ধিবলৈ গল্ পাচে দেশৰ অধিকাৰ্
পন্তিয়স পিলাতৰ্ আগৎ যোগায় দিলে।—
৩ তেঁওক্ মাৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে ছুঁলি শুনি যিহুদাহ্
৪ দাগাবজায় অনুতাপ কৰিলে আৰু প্রধান পুৰো
হিত সকলকে গাঁৱো ছুঁটা সকলকে সেই ত্রিশটকা
৫ ঘূৰাই দিলে বোলে মই অহিংসকৰ্ প্রাণ্

পৰৰ্ হাতেৎ দি পাপ্ কৰিলো সিবিলাকে বোলে তাত
৬ আমাৰ্ কি কাম্ তাক্ তুমিএই জানা। তেতিয়া
সেই ৰূপ মন্দিৰৎ পেলাই গুছিগল্ হৈ পাচে আপোনা
৭ কে আপুনি ফাঁসি দিলে। আতঃপৰে প্ৰধান প্ৰো
হিতসকলে ৰূপ আনি হুঁলিলে দিৰলগা বিনৰ্ লগৎ
৮ জোৰাক্ থবলৈ অনুচিৎ কিয়লো এয়ে তেজৰ্ মোল্।
পাচে সিবিলাকে আলচ্ কৰি বিদেশি মানুহৰ্ মৈদাম্
ৰাখিবলৈ সেই ৰূপ্ দি কুমাৰৰ্ এখান্ পথাৰ্ কিনিলে
এই হেতুক্ সেই পথাৰৰ্ নাম্ আজিলৈকে তেজৰ
৯ থান্ হুঁলি কয়। তেতিয়া আচাৰ্য্যৰ্ এই বাক্য পুৰহুক্ত
হল্ যাৰে মোল্ যিশৰএনৰ্ সন্ততিএ কৰিলে তাৰে
১০ মোল্ সেই ত্ৰিংটকা কাৰে সিবিলাকে ললে আৰু
যি ৰূপ যিহোৱায় নিৰূপণ্ কৰিছিল্ সেই ৰূপে কুমা
ৰৰ্ পথাৰৰ্ কাৰণ্ তাকে দিলে।—

১১ তেতিয়া যিশু অধিকাৰক্ আগৎ থিয়হল্ হৈ পাচে
অধিকাৰে তেঁওৎ ঔৰাকে সুধিলে বোলে তুমি যিহু
১২ দীহুতৰ্ ৰজা নে। যিশুএ তেঁওক্ হুঁলিলে তুমি
কৈছা তেতিয়া প্ৰধান্ পুৰোহিত সকলে গাৱোঁহিঁচা
সবে তেঁওক্ অপবাদ দিলে তেতিয়া তেও একো উত্তৰ্
১৩ ন কৰিলে। আতঃপৰে পীলাতে তেঁওক্ হুঁলিলে
১৪ ঔবিলাকে কিয়ান্ কি পুমান দিছে তুমি তাক্ শুনিছা
নে পাচে তেঁও একেবাৰে উত্তৰ্ ন কৰিলে তাতে অধি
কাৰে বড় বিস্ময় মানিলে।—

১৫ সেই বিচাৰ্ সময় যাকে পূজায় উচ্চ কৰে এনে এটা
বন্দিয়াৰক্ মেলা সেই অধিকাৰৰ্ আচাৰ্ আছিল্।

১৬ সেইকালৎ মিহঁতৰ এটা প্ৰখ্যাত বন্দিয়াৰ আছিল
১৭ তাৰ নাম বাৰাব্বা। সেই হেতুকে মিহঁত গোটা খালৎ
পীলাতে মিহঁতক সুধিলে তহঁতৰ হাতৎ ময় কাক মেলি
দিম্ বাৰাব্বাক নে যিশুক্ যাক্ বোলে খ্ৰীষ্ট তহঁতৰ ইচ্ছা
১৮ কি। কিয়নো মিহঁতে যেন্ তেঁওক্ হিংসা কাৰণে আগ
১৯ কৰি দিছিল এনেকৈ তেঁও বুজিলে। পাচে শোধিৰ আসন
নৎ বহিলৎ তেঁওৰ স্ত্ৰীয়েকে তেঁওৰ তাঁলৈ মানুহ পঠায়
কোৱালে বোলে তুমি সেই ধাৰ্ম্মিকক্ একো নকৰিবা কিয়
নো আজি সপোনৎ ময় তেঁওৰ কাৰণৎ অনেক দুখ
২০ পাইছো। কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে গাওঁবুঢ়া
সকলে বাৰাব্বাক্ মুকলি কৰিবলৈ যিশুক্ বিনাশ কৰি
২১ বলৈ মাগিব দিলে। অধিকাৰে মাৎ লগায় মিহঁতক সু
২২ ধিলে সেই দুয়োৰ কাক্ মুকলি কৰিম্ তহঁতৰ কি ইচ্ছা
২৩ মিহঁতে সুধিলে বাৰাব্বাক্। এই শুনি পীলাতে মিহঁ
তক্ সুধিলে তেনে হলে যি যিশুক্ খ্ৰীষ্ট বোলে সেই
২৪ যিশুক কি কৰিম্। মিহঁতে সুধিলে সি ক্ৰুশৎ মৰা
২৫ যাওক্। অধিকাৰে সুধিলে সি কি অগায় কৰিছে পাচে
মিহঁতে আৰু এটাই পাৰি সুধিলে সি ক্ৰুশৎ পৰোক্।
পাচে মোৰ্ কথা কেঁও ন লয় আৰু এবাও লাগিল্
পীলাতে জয়াকে দেখি পানি আনি এটাইৰে আগতে
হাৎ পখালি সুধিলে এই ধাৰ্ম্মিকক্ বধ কৰাৰ্ মোৎ
২৬ দোষ নায় তহঁতেই জয়াক্ জান। পাচে এটায় বাজো
মাৎ লগালে বোলে জয়াৰ্ বধৰ্ দোষ আমাৰ্ গাৎ
আৰু আমাৰ্ সন্ততিৰ্ গাতো লাগোক্। তেতিয়া
তেঁও বাৰাব্বাক্ মেলি মিহঁতৰ্ হাতৎ দিলে আৰু

যিশুক্ চেকনিবে কোবায় ক্রুশং দিবৈন শোবায় দিলে।
২৭ পাচে দাইবাইতে যিশুক্ প্রিত্তোরিয়াং ঠৈন নিলে পাচে
২৮ এটাই টিপাহি তেঁওব্ চেবাত গোট্ যায় তেঁওব্
কাপড় সোলোকায় এনেন্ বেণ্ডেনা ববনিয়া কাপড় তেঁওক্
২৯ পিন্ধালে আর নিইতে কাঁইটব্ এটা টুপি সাজি তেঁওব্
মুবং দিলে আর সোকা এডাল্ তেঁওব্ হাতং দিলে
পাচে আঁঠু পরি হুঁলিলে হে যিহুদাইঁতব্ বজা জয়
৩০ যুক্ত হোবা এই হুঁলি তেঁওক্ বিবর্পনা করিলে। পাচ
তেঁওব্ গাং থুই দিলে সেই সোকাবে তেঁওব মুবং
৩১ কোবালে। আতঘনহুবে তেঁওক্ বিবর্পনা করি সেই
বেণ্ডেনা ববনিয়া কাপড় সোলোকায় তেঁওব্ মুক্কিয়া
৩২ কাপব্ পিন্ধায় তেঁওক্ ক্রুশং দিবলৈ ঠৈন গল্। পাচে
বাজলৈ ওলায় নিইতে শীমোন্ নামে এক্ কিরেনীয়াক
লগ পায় তাক্ বেগাব্ ধরি ক্রুশ নিবলৈ ললে।—
৩৩ পাচে গলগথা থানলৈ অর্থাৎ-মরিশালিলীলৈ টৈ
৩৪ নিইতে তেঁওক্ পিত্ত মিহলী সিক্কা খাবলৈ দিলে পাচে
৩৫ তাক্চাকি চায় তেঁও নেখালে নিইতে তেঁওক্ ক্রুশত বন্ধন্
করিলে আর আমাব্ বস্ত্র সিবিলাকে বাঁটি ললে আমব্
জোলাব্ নিমিত্তে মূর্ত্তি করিলে এই আচার্য্য বাক্য পুর্
৩৬ করিবলৈ নিইতে গুটিপাত করি তেঁওব্ কাপব বাঁটি
৩৭ ললে পাচে নিইঁতে তাতে বহি তেঁওক্ রখি থাকিল্। আর
যিহুদীইঁতব্ বজা যিশু এওব্ এনে লেখা এই দোষ
৩৮ পত্র লেখি নিইঁতে তেঁওব্ মুবং দিলে তেভিয়া দুটা চোব্
এটাক্ তেঁওব্ সোঁফালে এটাক্ বাঁওফালে তেঁবে সৈতে
ক্রুশং বান্ধিলে।—

৩৯ যেয়ে সেই পোনে দি গল্ সেয়ে মূর জোকাৰি আৰু
৪০ ঈশ্বরর্ দল্ ভাঙ্গি তিনি দিনর্ ভিতরতে বান্ধোতা হের
আপোনাক্ রক্ষা কর্ যদি ঈশ্বরর্ পুত্র হোৱ তেনে
৪১ ক্রুশরপরা নাম্ এই হুঁলি২ তেওঁক্ বিকর্থনা করিলে ।
আরু প্রবীন্ পুরোহিতসকলে অধ্যাপক্সকলে আরু
৪২ টুটাসকলেও তেনেকৈ হুঁলি২ বিদ্ধর্থিলে বোলে। সি
আন্ মানুহক্ রক্ষা করিলে এতিয়া আপোনাক্ রক্ষা
করিব নোৱারে সি যদি য়িশর এলর রজা হয় তেবে ক্রুশর্
৪৩ পরা এতিয়া নামোক্ তেহে তাক্ পতিয়ঁও। সি ঈশ্বরৎ
শরণ্ ললে ঈশ্বরক্ যদি তাক্ লাগে তেবে এতিয়া তাক্
৪৪ উদ্ধার্ করোক্ কিয়নো সি হুঁলিলে ময় ঈশ্বরর্ পুত্র ।
যি দুয় চোর্ তেঁরে সৈতে ক্রুশৎ বন্ধিৎ আইছিল্ সিহঁ
তেও তেঁওক বিকর্থনা করিলে ।—
৪৫ সেই কালৎ দুপরিয়ারেপর তিনি পরিয়ালৈকে সকলো
৪৬ দেশ অন্ধকার হল্ প চে তিনি পরিয়া য়িশুএ এটাহ পারি
মাতিলে বোলে এলিএলি লামা শাবাক্তানি অর্থাৎ হে
আমার্ ঈশ্বর্ আমার্ ঈশ্বর্ কি হেতুক্ মোক্ পরি
৪৭ ত্যাগ করিলা। পাচে তাৎ যিবিলাক্ মানুহ থিয়হৈ
আছিল্ সিহঁতর্ মাজরে কেতেটি মানুহে তাকে শুনি
৪৮ হুঁলিলে সি এলিয়াহক্ মাতে। পাচে সিহঁতর্ লগরে
এক্ মানুহ লড়িগৈ স্পঞ্জ আনি সিরকাৎ তুবুরিয়ায় নলর্
৪৯ অগেরে তেঁওক্ খাবলৈ দিলে কিন্তু আন২ মানুহে
হুঁলিলে বোলে থাক্ এলিয়াহ্ তেয়াক্ রক্ষা করিবলৈ
আহে নে নাহে তেয়াকে আমি দেখো ।—

৫০ যিশুএ পুনরবার এটাহ পারি পৃ ণ এড়িলে। তেতিয়া
৫১ দেখা মন্দিরর আঁৰকানৰ ওপৰৰা তলৰলৈকে ফাটি
দুখান হল্ আৰু ভুমি কম্পো হল্ পৰ্ব্বতো ফাটিল্ আৰু
৫২ মৈদামো ফাটি গল্ আৰু নিদ্রিত পুন্যবন্ত ভালেমান্
৫৩ মানুহৰ্ শৰীল্ উঠিল্ আৰু তেওঁৰ্ পুনৰুত্থানৰ্
পাচে আপোনাৰ্ মৈদাম্ এড়ি বাজ ওলাল্ আৰু পবিত্র
নগৰলৈ গৈ আৰু ভালেমান্ মানুহৰ্ আগত দেখা
দিলে।—
৫৪ সেই শতকিয়া আৰু তেওঁৰ্ লগত যিবিলাক্ মানুহ
যিশুক্ ৰখিআছিল সেইবিলাক্ মানুহ ভুমিকম্প
আৰু এইবিলাক্ কথা দেখি বড় ভয় লাগি কৈছিলে
নিশ্চয়ে এঁও ঈশ্বৰৰ পুত্র হয়।—
৫৫ যিবিলাক্ তিৰোতা গালিলিৰপৰা যিশুৰ্ লগত আহি
৫৬ ছিল্ আৰু তেওঁক্ শুশ্রূষা কৰিছিল্ সিহঁতৰ্ মাজৰ্
মাৰিয়া মাগ্দলেন্ আৰু যাকুবৰে যোসেৰে মাক্
মাৰিয়া আৰু জেবদিৰ্ পুত্রেকহঁতৰ্ মাক্ এইবিলাকে
দুৰৈৰেপৰা তেওঁক্ দেখিলে।—
৫৭ সন্ধিয়া বেলা হলত্ যুসফ নামে আৰিমাথেয়ৰ্
৫৮ এক ধনবন্ত মানুহ তেওঁ যিশুৰ্ শিষ্য তেঁওই পীলাতৰ্
আগলৈ গৈ যিশুৰ্ শৰীল্ খুজিলে তেতিয়া পীলাতে
৫৯ সেই শৰীল্ দিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে। পাচে যুসফে
৬০ শৰীল্ আনি চেলেঙ কাপড়েৰে মেচাঁয় আপোনাৰ্ যি
এক্ নবীন্ মৈদাম্ পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰত্ খনা আছিল্ তাৰ্
মাজত সেই শৰীল্ থলে পাচে মৈদামৰ্ দুৱাৰত বড়
৬১ এটা শিল্ দি থৈগল্। মাৰিয়া মাগ্দলেন্ আৰু

আন মাৰিয়াও তাঁলৈকে গৈ মৈদামৰ আগতে বহিল।
৬২ পেলোখৰ যুগাং কৰা দিনৰ পাচ দিনা প্ৰধান পুৰো
হিতসকলে আৰু ফাৰিশীসকলে পীলাতৰ আগলৈ
৬৩ আহি ঠুলিলে দেবতা যেতিয়া এই ভণ্ডক্ জীয়াই আছিল্
তেতিয়া ঠুলিছিল্ বোলে মই তিনি দিনৰ্ পাচং আকও
৬৪ উঠিম্ এই আঞাৰ্ মনং পৰে। এয়েহেই মৈদামৰ
ওচৰং তিনি দিন্ লৈযায় মানলৈকে ৰখিয়া দিবলৈ আজ্ঞা
কৰোক্ জানি কি যদি তাৰ্ ভক্তং হঁতে আহি ৰাতি চুৰ্
কৰি তাক্ লৈ যায় আৰু মানুহং কয় তেঁও মৃত্যুৰপৰা
৬৫ উঠিল্ পাচে আদিংকৈ আৰেই বয়া হব। পীলাতে
সিবিলাকক্ ঠুলিলে তোমোলাকৰ্ পাইক্ আছে যোৱা
৬৬ তোমোলাকৰ্ শক্ত্যানুসাৰে ৰখিয়া দিয়াগৈ। পাচে সি
বিলাকে গৈ শিলং ছাপ্ মাৰি আৰু পহৰ্ দি মৈদাম
ৰাখিলে।—

পৰ্ব্ব শাবতৰ্ শেহ সপ্তাহৰ্ প্ৰথম দিনা ৰাত্রি প্ৰহায়
২৮ মাৰিয়া মাগ্দলেন্ আৰু আন মাৰিয়া মৈইদাম দেখিবলৈ
২ আহিল্ সেই কালং দেখ বৰ ভুমিকম্প হল কিয়নো প্ৰভু
ৰৰ্ দূং স্বৰ্গৰপৰা নামি আহি দুৱাৰৰপৰা সেই শিল্
৩ বাগৰায় তাৰ ওপৰতে বহিল্। তেঁওৰ্ মূৰ্ত্তি বিদ্ধলি চ
৪ মকৰ্ নিচিনা তেঁওৰ্ বস্ত্ৰ হিমৰ্ নিচিনা বগা। তেঁওৰ্
ভৰং এটোয়বিলাক্ ৰখিয়াঃ কম্পিঃ মৰা মানুহৰ নিচিনা
৫ হল্। দূতে মাং লগায় সেই স্ত্ৰীসকলক্ ঠুলিলে
ভৰ্ নাহি তোমোলাকে ক্ৰুশং হতহোৱা য়িশুক্ বিচা
৬ ৰিছা ময় জানো। তেঁও জীয়াং নায় তেঁও যেনেকৈ কৈ
ছিল্ সেই মতে উঠিল্ আঁহা মং প্ৰভুএ শয়ন কৰি

৭ চিল্ সেই স্থান দেখাহি। আৰু খৰকৈ গৈ তেঁও
মৃত্যুৰ্পৰা উঠাৰ্ বতৰা তেঁওৰ্ ভকত্‌সকলত্ কোৱা
গৈ শুনা তেঁও গালিলিলৈ তোমালোকতকৈ আগেই
গৈছে তাতে তেঁওক্ দেখিবা শুনা তোমালোকত্ মই
৮ ঔয়াকে কৈছো। তিৰিলাক্ ভয়ক্ আৰু আতি
৯ হৰিষ্ত্ মনে মৈদামৰ্ ওচৰ্পৰা গল্ আৰু তিৰিলা
কক্ বতৰা দিবলৈ লৰ্ ধৰিলে। তিৰিলাকে শিষ্যসক
লত্ বতৰা কবলৈ লাগিছিল্ সেই বেলা যিশুএ তিৰি
লাকক্ দেখা দিলে বোলে সবাৰে কুশল্ হোক্। পাচে
তিৰিলাকে আহি তেঁওৰ্ চৰণত্ ধৰি পূজা কৰিলে। তে
১০ তিয়া যিশুএ কৈলিলে ভয় নায় যোৱা মোহোৰ্ ভায়
হঁতক্ গালিলিলৈ যাবলৈ বোলা গৈ সিহঁতে তাতে
মোহোক্ দেখিব।—

১১ তিৰিলাক্ গৈছিল দেখা সেই বেলা কেতেটি ৰখিয়া
মানুহে নগৰলৈ আহি যিৎ হল্ তাক্ প্ৰধান পুৰোহিত
১২ সকলৰ্ আগত্ কলেহি। তেতিয়া তিৰিলাকে গাঁৱোহুঁ
চাহঁতে মৈতে গোট খায় আলচ কৰি চিপাহীহঁতক্ ধন্
১৩ খুৱালে বোলে তহঁতে এনেকৈ কহঁক হেনে আমাৰ্
টোপনি আছিলত্ তেঁওৰ্ ভকত্‌হঁতে ৰাত্ৰি আহি
১৪ তেঁওক্ চুৰ্ কৰি লৈ গল্। এই কথা যদি অধিকাৰৰ্
কানত্ পৰে পাচে তেঁওৰ্ আগত্ কৈমেলি তহঁতক্
১৫ আমি ৰাখিম্। অতএৱ সিহঁতে সেই ধন্ লৈ যেনেকৈ
শিকালে তেনেকৈ কলে। এই কথা যিহুদীহঁতৰ
মাজত্ আজিলৈকে বিদিত্ হৈ আছে।—

১৬ পাচে গালিলিত্ তিৰিলাকলৈ যিশুএ যি পৰ্ব্বত্ নিৰূপণ

কৰি থৈছিল্ সেই এঘাৰ জন্ ভকত্ তাঁলৈকে গল্
১৭ তেতিয়া সিবিলাকে তেঁওক্ দেখা পায় তেঁওক্ ভজিলে কিন্তু
১৮ কাৰো সংশয় লাগিল্ । যিশুএ আহি সিবিলাকক্
ঔয়াকে বুলিলে স্বৰ্গমৰ্ত্ত্য সকলৰে পালন পদ আমাকে
১৯ দিয়াগৈছে । অতএব তোমোলাকে গৈ সৰ্ব্ব দেশৰ্ মানু
হক্ পিতা পুত্ৰক্ ধৰ্ম্মাত্মাৰ নামে বুড় দিয়ায় আৰু
২০ তোমোলাকক যিযি আজ্ঞা দিছো সেই সকল্ মানিবলৈ
শিখায় সেইবিলাকক্ শিষ্য কৰা গৈ আৰু জগতৰ্
শেহ লৈকে দেখা ময় সদায় তোমোলাকৰ্ লগতে ।
আমিন ।—

শুভবাৰ্ত্তা মাৰ্কে কৱা।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।—

১ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ য়িশুখ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তাৰ্ আৰম্ভ দেখা
মোৰ্ দূত তোমাৎকৈ আগেই তোমাৰ্ সম্মুখে বাট
২ আতাবলৈ মই পঠাওঁ। য়িহুইৰ্ বাট যুগুত কৰ তেওঁৰ্
বাট পোন্ কৰ হাবিৎ এজনৰ্ এই শব্দ যেনেকৈ আচাৰ্য্য
৩ বাক্যৎ লেখা আছিল্ তেনেকৈ য়োহনে হাবিৰ্
৪ মাজৎ ডুব দিয়াইছিল্ আৰু পাতক্ মোচন হবলৈ
মন্পালটোৱাৰ্ আৰু ডুবৰ্ কীৰ্ত্তন কৰিছিল্।
৫ তেতিয়া য়িহুদাহ দেশৰ্ মানুহে আৰু য়িৰোশলমৰ্
এটায় প্ৰজা তেওঁৰ্ ওচৰলৈ গৈ পাতক্ মোৰ্ হুঁলি য়ৰ
৬ দন নইৎ তেওঁৰ্ বিধানে ডুবুৱা হল। য়োহনে ওটৰ্
লোমৰ্ কাপৰ্ পিন্ধিছিল্ আৰু চালৰ্ এগছ টঙ্গালি
কঙ্কালৎ আছিল তেওঁ কচুৱা ফডিঙ্গ আৰু বন মধু
৭ খাইছিল্। আৰু মোৎ কৰিও অধিক শক্তি যাৰ্ ফান
টিৰ্ জৰ জোপৰি মেলিবৰো যোগ্য মই নোহোঁ এনে
৮ এজন্ মোৰ্ পিছৎ আহিছে। মই তোমোলাকক্
পানিৎ ডুব দিয়ও এই সঁচা কিন্তু তেওঁ তোমোলাকক্
ধৰ্ম্মাত্মাৎ ডুব দিয়াব এই বাক্য কীৰ্ত্তন কৰিলে।—
৯ সেই কালৎ য়িশু গালিলিৰ্ নাজৰেতৰ্পৰা
১০ আহি যৰদনৎ য়োহনৰ বিধানে ডুবুৱা হইছিল আৰু
পানীৰ্পৰা আহি এই স্বৰ্গ মুকলি আৰু ধৰ্ম্মাত্মাক্ কপো

চৰাইৰ্ নিচিনাকৈ আপোনাৰ্ ওপৰৎ পৰিবৰ্ দেখিলে ।
১১ আৰু মোহোৰ্ যি প্ৰিয় পুত্ৰৎ মোহোৰ্ বড় সন্তোষ
সেয়ে তুমি আকাশৰ্পৰা এই শব্দ বাজ হল্ ।—
১২ তেতিয়া তেঁও আত্মায় আকৰ্ষণ কৰাৎ হাবিলৈ গল্
তেঁওক্ হাবিৎ চল্লিশ দিন্ শয়তানে পৰীক্ষা কৰিছিল্
১৩ আৰু তেঁও বনপশুৰ্ লগৎ আছিল্ আৰু দূতে তেঁওক্
শুশ্ৰূষা কৰিলে ।—
১৪ য়োহন্ বন্দিশালৎ ৰক্ষিৎ হলৎ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ শুভ
বাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰি আৰু কাল সম্পূৰ্ণ হুইছে ঈশ্বৰৰ্
১৫ ৰাজ্য ওচৰ্ আনিল্লি তোমোলাকে মন পালটোৱা আৰু শুভ
বাৰ্ত্তা পতিয়োৱা ঐয়াকে কৈ কৈ য়িশু গালিলিলৈ আহিল্ ।
১৬ পাচে তেঁও গালিলিৰ্ সাগৰৰ্ ওচৰলৈ গৈ সাগৰৎ
জাল্ বাৱৰ্ শীমোনকে আৰু তেঁওৰ্ ভায়েক্ আন্দ্ৰিকে
১৭ দেখিলে কিয়নো সিবিলাক্ মাচমৰিয়া । য়িশুএ সিবি
লাকক্ কলিলে মোহোৰ্ লগৎ আহা তোমোলাকক্
১৮ মানুহ ধৰা মহ কৰিম্ অতএব সিবিলাকে তেতিয়ায়
১৯ আপোনাৰ্ জাল্ এৰি তেঁওৰ্ লগৎ গল্ । তেঁও তাৰ
পৰা কেতখানি গৈ জেবদিৰ্ পুত্ৰেক যআকুবকে তেঁওৰ্
ভায়েক্ য়োহনকে নাৱৰ্ ওপৰৎ জাল্ বাতিবৰ্ দেখিলে ।
২০ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক্ মাতিলে পাচে সিবিলাকে
আপোনাৰ্ বাপেক্ জেবদিক্ বন্দীহঁতে সৈতে নাৱতে থৈ
তেঁওৰ্ লগৎ গল্ ।—
২১ পাচে সিবিলাক্ কফৰ্নাহুমলৈ গল্ তেঁও তেতিয়া শাবৎ
২২ দিনৎ সিনাগগৎ সোমায় শিখালে । তেঁও বিনয়াৰ্
নিচিনা আৰু অধীনাক হুঁতৰ্ নিচিনা ন হয় সিবিলাকক্

শিখালে সেই হেতুক্ সিবিলাকে তেঁওৰ শিখনিত
২৩ বিস্ময় মানিলে। সিবিলাকৰ্ সিনগগতে এক ভূতে
২৪ পোৱা মানুহ আছিল্ সেয়ে এটাহ পাৰি হুলিলে হে যিশু
নাজৰেথ তোমাৎ মোৰ কি কাম্ তুমি আমাক্ বিনাশ
কৰিবলৈ আহিলা নে তোমাক্ ময় চিনো তুমি ঈশ্বৰ
২৫ ৰৰ্ ধাৰ্ম্মিক্ পুৰুষ। পাচে নিজম্ দে জৈয়াক্ এড়ি আহ
এই হুলি যিশুএ তাক ভাবি দিলে তাতে সেই অশুচি
২৬ আত্মায় তাক্ মোকাৰ্ মাৰি এটাহ পাৰি তাক্ এড়ি
২৭ বাজলৈ ওলাল পাচে সিবিলাকে দেখি বিস্ময় মানিলে
আৰু অশুচি আত্মাবিলাকক টটি কৰি যি আজ্ঞা কৰে
সিহঁতে তাকে যে মানে জৈ কি এই কি নবীন শিক্ষ্যনী এই
২৮ হুলি অন্যোঅন্যে সোধাপোচা কৰিব ধৰিলে। তেতিয়ায়
২৯ তেঁওৰ যশস্যা গালিলিৰ চাৰিওফালৰ দেশৰ সকলো
ঠাইলৈ গল্ তেতিয়া সিবিলাকে শিনগগ এড়ি যখ্যাকু
বাকে য়োহনকে লগৎলৈ শীমোনৰে আন্দ্ৰেৰ ঘৰলৈ
৩০ আহিল। কিন্তু শীমোনৰ শাহু ব্ৰক জ্বৰ পৰিছিল
এই হেতুক তাৰে বাৰ্ত্তা সিবিলাকে তেঁওৎ কলে তাতে
৩১ তেঁও আহি হাতৎ ধৰি তাইক তুলিলে তেতিয়ায় তাইৰ
জ্বৰ এড়াল পাচে তাই সিবিলাকক্ শুশ্ৰুষা কৰিলে।—
৩২ গধুলি বেলা বেলি মাৰ্গ নৎ মানুহে তেঁওৰ ওচৰলৈ
৩৩ নৰিয়া পৰা ভূতেপোৱা এটাই মানুহক্ আনিলে নগ
৩৪ ৰিয়া এটাই মানুহ দুৱাৰৎ গোট খালে। তেতিয়া
তেঁও নানা প্ৰকাৰ ৰুগিয়া বহু মানুহক সুস্থ কৰিলে
আৰু ভালেমান ভূতকো খেদালে আৰু ভূতহঁতক কথা
৩৫ কৰনি দিনে খিয়লো সিহঁতে তেঁওৰ চিনিলে। পুৱায়

তেঁও ওহি বাজল গৈ নিৰ্জ্জান থানলৈ গল্ তাতে প্ৰাৰ্থনা
৩৬ কৰিলে। পাচে শীমোনে তেঁওৰ্ লগৰ্ মানুহে তেঁওৰ্
৩৭ পিচত্ গল্। পাচে তেঁওক্ পায় কুলিলে এটায় মানুহে
৩৮ আপোনাক্ বিচাৰি ফুৰে। তেঁও সিবিলাকত্ কলে
আমি ওচৰৰ্ গাঁৱলৈ গৈ তাতে ময় কীৰ্ত্তন্ কৰিম্
৩৯ এইহেতুক্ ময় বাজলৈ আহিলো। অতএৱ তেঁও
গালিলিৰ্ সকলো থানে সিবিলাকৰ্ মিনগগত্ বাক্য
কীৰ্ত্তন কৰিলে আৰু ভূতকো খেদালে।—
৪০ তাতে এক্ কুহিয়া মানুহ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি প্ৰাৰ্থনা
কৰিলে আৰু আঁঠু পাৰি তেঁওক্ কুলিলে যেদি আপো
৪১ নাৰ্ ঔছা হয় তেবে মোক্ শুদ্ধ কৰিব পাৰে তাতে
য়িশুৰ্ মৰম্ লাগি হাত্ মেলি তাক্ চুলে বোলে মোৰ্ ঔছা
৪২ আচে তয় শুদ্ধ হো সেই মাত্ৰত্ ঔয়াকে কলতে সেই
৪৩ কুহে্ তাক্ এৰিলে সিও শুদ্ধ হল্ পাচে তেঁও দৃঢ় আজ্ঞা
৪৪ দিলে বোলে সাৱধান্ কাতো একো ন কবি কিন্তু গৈ
পুৰোহিতক্ দেখুৱাগৈ আৰু মোশহে প্ৰমাণ্ কৰলৈ
সিবিলাকক্ যি বিধান্ দিলে তাকে তয় শুদ্ধ কৰলৈ উৎ
৪৫ সৰগ্ কৰ্গৈ। পাচে সি গৈ সেই কৰ্ম্মৰ্ এটাইকে অ
নায় শ্লাঘা কৰিবলৈ ধৰিলে তাতে য়িশু লোকে জনাকৈ
আৰুও নগৰলৈ যাব নোৱাৰিলে কিন্তু বাজত্ হাবিত্
থাকিল্ পাচে চাৰিওফালৰ্ পৰা মানুহ্ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ
আহিল্।—

পৰ্ব্ব কেতে দিনৰ্ পাচত্ তেঁও আৰুও কফৰ্নাহুমলৈ গল্
২ পাচে তেঁও ঘৰত্ আছিল্ যেন্ সেয়ে বিদিত হল্। সেই

হেতুক লগাহিলেই বহু মানুহ গোট খালে তাতে
সিবিলাক থাকিবৰ থান নাচিল ঘৰৰ দুৱাৰ সমুখতো
৩ নাচিল তেতিয়া তেঁও সিবিলাকৎ কথা কলে। সেই বেলা
মানুহে চাৰি মানুহৰ বোৱায় লৰিয়া পৰি গাদ্ৰলগা
৪ এক মানুহক তেঁওৰ আগলৈ আনিলে সিহঁতে মানুহৰ
ঘুঘুৰ কাৰণে তেঁওৰ কাষৰলৈ আহিব নোৱাৰি যৎ
তেঁও আছিল সেই গোনে ঘৰৰ চাল সোলোকায় যি
ঠাওৎ সেই গাদ্ৰলগা মানুহ আছিল সেই ঠাওে
৫ সৈতে তাক নমালে। যিশুএ সিহঁতৰ প্ৰতীতি দেখি
সেই গাদ্ৰলগা মানুহক কুলিলে কুপায় তোমাৰ
৬ পাতক মৰ্ষণ হল। তাতে থকা অধ্যাপক কেতেটিএ
৭ মনৎ এই ভাবিলে বোলে ঈশ্বৰ বিনে পাতক মৰষিব
কোনে পাৰে এই মানুহে ঈশ্বৰক নিন্দা কৰে কিয়।
৮ তেতিয়া যিশুএ তাৰে আটপাল পায় সিবিলাকক কুলিলে
কিয় তোমোলাকে মনৎ এনেকৈ ভাবিছা গাদ্ৰলগা
৯ মানুহৎ তোৰ পাতক মৰ্ষণ হল এনেকৈ কোৱা আৰু
তোৰ ভুলিপাতি তুলি যা এনেকৈ কোৱা এই দুয়োৰো
১০ মাজৎ কোন সুগম। কিন্তু পৃথিবীৰ মাজৎ পাতক
মৰষিবলৈ মানুহৰ পুতেকৰ মহিমা আছে যেন জয়া
১১ কে তোমোলাকক দেখাবলৈ ময় কওঁ উঠ ভুলিপাটী
তুলি আপোনাৰ ঘৰলৈ যা তেঁও সুখ কাতি কৰি গাদ্ৰ
১২ লগা মানুহৎ জয়াকে কলে অতএব তেতিক্ষণে সি উঠি
ভুলিপাটী তুলি সিবিলাকৰ এটাইৰে আগতে লৰিল
তাতে এটায়ে বিস্ময় মানি আমি কোনো কালৎ এনে নে
দেখিলো এই কুলি ঈশ্বৰক স্তুতি কৰিলে।

১৩ তেঁও আৰুও সাগৰৰ কাষলৈ গলৎ; জুমে জুমে
মানুহ তেঁওৰ ওচৰৎ আহিলু; পাচে তেঁও সিহঁতক
১৪ শিকালে। তেঁও সেই পোনে গৈ কৰ্ ঘৰৎ বহি থকা
আল্ফেয়াৰ পুত্ৰেক লেবিক দেখি কলিলে তুমি মোৰ লগ
লৈ আহা। এতেকেই তেঁও উঠি তেঁওৰ পিচৎ গল।
১৫ পাচে যিশু তাৰ ঘৰৎ খাবলৈ বহিলৎ; ভালেটি পটৌ
ৱাৰি পাতকীহঁতো যিশুৰে তেঁওৰ শিষ্যসকলৰে লগতে
বহিল কিয়নো সিবিলাক ভালেমান আছিল আৰু তেঁওৰ
১৬ লগতে আহিছিল। তেঁও পটৌৱাৰিহঁতে সৈতে আৰু পাত
কিহঁতে সৈতে ভোজন কৰিলৎ অধ্যাপকসকলে আৰু
ফাৰিশিহঁতে তাকে দেখি তেঁওৰ ভকৎসকলক কলিলে
তেঁও পটৌৱাৰিহঁতে সৈতে আৰু পাতকিহঁতে সৈতে
১৭ খোৱা পীয়া কৰে কিয়। তেতিয়া যিশুএ তাকে শুনি সিবিলা
কক কলিলে যিবিলাক নিৰোগী সেইবিলাকৰ বেজৎ
১৮ প্ৰয়োজন নায় কেৱল ৰোগিৰ প্ৰয়োজন। ময় পৰ
মাথিক সকলক মন্ পালটাবলৈ মাতিবলৈ আহা নায়
১৯ কিন্তু পাতকিহঁতক। যোহনৰে ফাৰিশিহঁতৰে শিষ্যসক
লে লঘোন কৰে সেই হেতুক সিবিলাকে আহি তেঁওক
কলিলে যোহনৰে ফাৰিশিসকলৰে শিষ্যসকলে লঘোন্
কৰে কিন্তু তোমাৰ ভকৎহঁতে লঘোন্ ন কৰে
২০ তাৰ হেতু কি। যিশুএ কলিলে কন্যা জুৰকিয়া মানুহে
দৰা সিহঁতৰ লগৎ থকাৎ জানো লঘোন কৰিব পাৰে
২১ দৰা। সিহঁতৰ লগৎ যেতে দিন্ থাকে তেতেদিন্ সিহঁতে
লঘোন্ কৰিব নোৱাৰে কিন্তু যেতিয়া দৰাক্ সিহঁতৰ
লগৰপৰা লৈ যায় তেতিয়া সিহঁতে লঘোন্ কৰিব।

২২ আৰু ন কানি দি পুৰণী কাপৰৰ্ তানি কোনেও নে মাৰে
তেনে কৰিলে যি দিয়ে স্নেয়ে পুৰ শিৰ্পৰা ছিগি পৰে
তাতে ফটা মৰহ্ হয়। ন দ্ৰাক্ষাৰ্ ৰহ পুৰণি কলহৎ
কেঁও ন থয় তেনে কৰিলে দ্ৰাক্ষা ৰহে কলহ ফালি পেলাব
পাচে দ্ৰাক্ষাৰহ্ পৰি যাব আৰু কলহো এনাৰি হব কিন্তু
ন দ্ৰাক্ষাৰহ্ ন কলহৎ থব লাগে।—
২৩ তেঁও শাবৎ বাৰে পথাৰে শহৰ্ মাজে দি গৈছে
তেতিয়া তেঁওৰ্ ভকৎসকলে বাটকুৰা কুই চেঁই ছিডিব
২৪ ধৰিলে। তেতিয়া ফাৰিশিহঁতে তেঁওক্ কুলিলে
দেখা উইহঁতে শাবত বাৰ কৰিব নোপোৱা বন্ কৰে
২৫ কিয়। তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে যেতিয়া দাঊদৰ্
খাবলৈ একো ন থকাৎ ভোক্ লাগিলৎ তেঁও আৰু
তেঁওৰ্ লগৎ যিবিলাক্ আছিল্ সিবিলাকেও কি কৰি
২৬ ছিল্ আবিয়াতৰ্ প্ৰধান্ পুৰোহিতৰ্ কালৎ ঈশ্বৰৰ্
মন্দিৰৎ সোমায় যি বেহানি পুৰোহিৎহঁতক্ এৰি
আৰু কাৰো খাদ্য ন হয় তাকে বেনেকৈ খালে
যিবিলাক্ তেঁওৰ্ লগৎ আছিল্ সিবিলাককো দিলে
তোমোলাকে জানো এই কথা কোনো কালে পঢ়া নায়।
২৭ তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে শাবৎ বাৰ্ মানুহলৈ নিৰ্ম্মা
২৮ ন কৰা গল কিন্তু মানুহ শাবতৰ্ নিমিত্ত ন হয় এয়েৰেই
মানুহৰ্ পুতেক্ শাবৎ বাৰৰ্ ঈশ্বৰৰ্ আছে।—

পৰ্ব্ব তেঁও আকও সিনগগলৈ গল্ তাতে এক্ কোঙা মানুহ
৩ আছিল্। তেতিয়া তেঁও শাবতবাৰে তাক্ সুস্থ কৰিব
২ তাতে সিবিলাকে তেঁওক্ অপবাদ দিব এহি হেতুক্ তাৰ
৩ ফাললৈ চাই আছিল পাচে তেঁও সেই কোঙা

মানুহক হুঁলিলে মোৰ্ আগতে থিয় হো তাত
৪ পাচে তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে সুকর্ম্ম কৰা অথবা কুকর্ম্ম
কৰা এই দুয়োৰ্ মাজৎ আৰু প্ৰাণ্ ৰক্ষা কৰা অথবা
প্ৰাণ্ মৰা এই দুয়োৰো মাজৎ শাবত বাৰে কৰিব লগা
৫ কি তাতে সিবিলাক অবাক্ হল । তেতিয়া তেঁও সিবি
লাকৰ্ মনৰ্ কাঠিন্যৰ্ নিমিত্তে শোকযুক্ত হুই খঙ
গুহি চাৰিও ফাললৈ চালে পাচে তেঁও সেই মানুহক্
৬ হুঁলিলে তোৰ হাৎ পোন্ কৰ্ । পাচে সি পোনালে
তাৰ্ সেই হাৎ আন হাতৰ্ নিচিনা ভাল্ হল্ । কিন্তু
ফাৰিশিহঁতে গৈ সেইক্ষণে হেৰোদিয়াহঁতে সৈতে
তেঁওক্ যিৰূপে বিনাশ কৰিব পাৰে তেঁওৰ্ বিৰোধে
৭ এই আলচ্ কৰিলে । এই হেতুক্ য়িশু আপোনাৰ্
৮ ভকৎসকলে সৈতে সাগৰলৈ গল্ । তালেমান্
মানুহো গালিলিৰ্পৰা তেঁওৰ্ লগৎ গল্ য়িহুদাহ্
দেশ য়িৰোশলম এদোম দেশ য়ৰদনৰ্ সিপাৰৰ্পৰা
সুৰৰে সীদোনৰে চাৰিওফালৰ্ মানুহ তেঁওৰ্ মহৎ
৯ কর্ম্মৰ্ ৰতৰা পায় তেঁওৰ্ কাষৰলৈ আহিল্ তেতিয়া
মানুহে তেঁওক ঠেলি পেলায় হুঁলি তেঁওৰ্ এচৰৎ এখান্
১০ নাও থয় এই আজ্ঞা তেঁও শিষ্যসকলক্ দিলে । বহু
মানুহক্ তেঁও সুস্থ কৰিছিল্ এই হেতুক্ যেতেক্
মানুহৰ্ ৰোগ আছিল্ সেই এটায়ে তেঁওক্ পৰশি
১১ বলৈ লৰ্ৰিড়ি আহিল্ অশুচি আত্মাহঁতো তেঁওক দেখি
লতেই তুমি ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ এই হুঁলি এটাহ পাৰি
১২ তেঁওৰ্ আগৎ পড়িলি পাচে কাতো ন জনাবলৈ তেঁও
সিহঁতক দৃঢ় আজ্ঞা কৰিলে ।—

১৩ পাচে তেঁও পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰলৈ গৈ যিবিলাকলৈ তেঁওৰ্ ইচ্ছা
সেই বিলাকক্ মাতিলে পাচে সিবিলাক্ তেঁওৰ্ এচৰলৈ
১৪ আহিল্। তেতিয়া আপোনাৰ্ লগৎ থাকি আৰু বাক্য
কীৰ্ত্তন কৰিবলৈ পঠিবলৈ আৰু নৰিয়া গুচোৱা ভূৎ
১৫ খেদোৱা মহিমা পাবলৈ তেঁও বাৰে জনক্ নিয়োজন্
১৬ কৰিলে। শীমোনৰ্ প্রৌচিক্ নাম্ পিতৰ্ থুঁলিলে তেঁওকে
১৭ জেবদিৰ্ পুত্রেক্ যাকোবকে আৰু যাকোবৰ্ ভায়েক্
১৮ যোহনকে তেঁও সিবিলাকৰ্ প্রৌচিক্ নাম বোঅনেগিস্
থুঁলিলে অৰ্থাৎ মেঘ গৰ্জ্জনৰ্ পুত্রেকহঁত্ আৰু আন্দ্রিয়কে
ফিলিপকে বাৰ্থলমীকে আৰু মাথিওকে তমাচকে আল্ফে
য়াৰ্ পুত্র যাকোবকে থদ্দীকে শীমোন্ কনানী আৰু
১৯ যি জনে তেঁওক্ পৰৰ্ হাতৎ ধৰি দিলে সেই যিহুদাহ্
ইস্কাৰিওটীকে নিয়োজন্ কৰিলে। তেতিয়া সিবিলাক্
ঘৰলৈ গল্।—
২০ পাচে আৰু এচন্ মানুহ গোট খালে তাতে সিবিলাকৰ্
২১ খাবলৈ আহৰি নাজিল্ তেঁওৰ্ আত্মীয় মানুহে শুনি
তাকে ধৰিবলৈ গল্। কিয়নো সিবিলাকে থুঁলিলে তেঁও
২২ ব্যাকুল হইচে। যি অধ্যাপকসকল যিৰোশলমৰ্
পৰা আহিছিল্ সিবিলাকেও থুঁলিলে তেঁওৰ্ বিএলজি
২৩ বুব্ আছে আৰু ভূতৰ্ ৰজাৰ্ নায় কৰি সি ভূৎ হঁতক্
২৪ খেদায়। পাচে তেঁও সিবিলাকক্ মাতি আনি উপদে
শৰূপে কলে শয়তানকে শয়তানে কেনেকৈ খেদাব পাৰে।
২৫ যেদি কোনো ৰাজ্য আপোনাৰ্ একাশয় নোহোৱাৎ
বেলেগ হয় তেবে সেই ৰাজ্য স্থিৰ্ হব নোৱাৰে যেদি
ঘৰো আপোনাৰ্ একাশয় নোহোৱাতে বেলেগ হয়

২৬ তেব সেই ঘবো স্থিব হ্নব নোব্লাবে থ্যাক যেদি শয়
তান থ্যাপোনাব্ বিব্রোবে বেল্লেগী হয় তেবে সি চিবন্থা
২৭ য়ি হ্নব নোব্লাবে কিন্তু তাব্ থ্যন্ত হয়। কোনো বল
বন্তু মান্নহক্ থ্যাগেই নে বান্ধি সেই বলবন্তু মান্নহব্
ঘবলৈ গৈ তাব্ বেহানি লুবিব নোব্লাবে কিন্তু তাক্
২৮ কবিলে তাব্ ঘব্ ভাঙ্গিব পাবে। ময় নিশ্চয় কবি
তোমোলাকৎ কঁও ঘিবিলাক্ পাতক্ ঘিবিলাক্ নিন্দা
চাবেবে ঘি কোনো মান্নহে নিন্দাচাব্ কবিব তাক্
২৯ মান্নহব্ প্রতেকহুঁতক্ প্রতি মবষন হ্নব কিন্তু যি
কোনোএ ধর্ম্মাত্মাক্ প্রতি নিন্দা কবে তাব কোনো
কালে মর্ষণ ন হয় কিন্তু তাব থ্যনন্তু নবক গমন থ্যাদ
৩০ থ্যাছে। সিবিলাকে হুঁনিলে থ্যশুচি থ্যাত্মা তেঁওব্
থ্যাছে এই হেতুঁক তেঁও এই কথা কলে।—
৩১ তাত পাচে তেঁওব্ ভায়েকহঁতে তেঁওব্ মাকে থ্যাহি বাজ
৩২ তে থিয় হই তেঁওক্ মাতিবলৈ মান্নহ পঠালে সেই
কালৎ তেঁওব্ চাবিওফালে মান্নহ বহি থ্যাছিল্ এই
নিমিত্তে সিবিলাক হুঁনিলে দেখোক্ থ্যাপোনাব্ মাতৃ ভাতৃ
৩৩ সকলে বাজৎথিয় হই থ্যাপোনাক বিচাবে। তেঁও মাৎ
লগায় সিবিলাকক্ হুঁনিলে মোব থ্যায় কোন্ থ্যাক
৩৪ ভায়েইবা কোন্ পাচে যিবিলাক্ তেঁওব্ চাবিওফালে বহি
৩৫ থ্যাছিল সিবিলাকলৈ চায় তেঁও হুঁনিলে দেখা জবিলাকেই
মোব্থ্যায় মোব্ ভায় কিয়নো যি কোনোএ ঈশ্বরব্
ঔস্ত কবে সেয়ে মোব্ ভায় ভনী থ্যায়।—
পর্ব্ব থ্যাকও তেঁও সাগবব্ তীবৎ সিথ্যাবলৈ ধবিলৎ বহু
৪ মান্নহ তেঁওব্ ওবচৎ জাপিলৎ পাচে তেঁও নাৎ উঠি

মাগিবর্ মাজৎ বহিল্ এটায় বিলাক্ মানুহ মাগিবর্
২ তীৰৎ থাকিল্। তেতিয়া তেঁও বহু দৃষ্টান্ত দি সিবি
৩ লাকক্ শিখালে আৰু আপোন্ শিখনীৰ্ মাজতে সিবি
লাকক্ কুলিলে শুনা দেখা এক খেতিয়ক্ কঠিয়া সিচি
৪ বলৈ গল্ সিচোতেং কেতেটি কঠিয়া বাটৰ্ কাষ
ৰৎ পৰিল্ পাচে পখাৰৰ্ চৰায়ে আহি তাক্ খায়
৫ পেলালে। যৎ সৰহ্ মাটি নায় এনে শিলনীৎ কে
তেটি পৰিল্ তেতিয়া মাটিৰ্ ভৰ্ নে পায় সিলগাতি
৬ সেই গজিল্ কিন্তু ৰৌদ্ লাগি সেৰেলি গল্ আৰু তাৰ্
৭ শিপা নোহোৱাৎ শুখায় গল্। আৰু কেঁতেটি কঠিয়া
কাটাল গচনীৎ পৰিল্ পাচে সেই কাটাল্ গচ বাচি তাক্
৮ খায় পেলালে তাতে নিষ্ফল হল্। আৰু যিবিলাক্ কঠিয়া
সজ মাটিৎ পৰি গজিল্ আৰু বাঢ়ি কোনোএ ত্রিশ
গুণ কোনোএ ষাঠি গুণ কোনোএ ত্রিশগুন্ গুটি ধৰিলে।
৯ পাচ তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে যাৰে শুনিবলৈ কান্
১০ আছে সেয়ে শুনক্। তেঁও স্বতন্ত্র হলৎ সেই বাৰে জনৰ্
লগৎ যিবিলাক্ তেঁওৰ্ চাৰিওফালে আছিল্ সেই
১১ সকলে তেঁওৎ সেই দৃষ্টান্তৰ্ অর্থ শুধিলে। তেতিয়া
তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে তোমোলাকক্ ঈশ্বৰ ৰাজ্যৰ্
১২ তত্ব জানিবলৈ অনুগ্ৰহ কৰাগৈছে কিন্তু যিবিলাক্
বাজৎ আছে সেইবিলাকে দেখোঁতেং দেখিব কিন্তু নে
জানে আৰু শুনোঁতেং শুনিব কিন্তু নুবুজে এই নিমিত্তে
এই সকল্ সিবিলাকৰ্ আগৎ দৃষ্টান্তৰূপে বোলা যায়
জানো পাচে সিবিলাকৰ্ মন পালটোৱা হয় জানো পাচে
১৩ সিবিলাকৰ্ পাপ মর্ষন্ হয়। তেঁও সিবিলাকৎ

জীয়াকো কলে এই দৃষ্টান্ত জানো তোমালোকে নেজানা
১৪ নেজানিলে আন্‌বিলাক্ দৃষ্টান্ত কেনেকৈ বুঝিবা।
১৫ কহিয়া সিচায় বাক্য সিচে। যিবিলাক্ বাটর্ কাষৰৎ
সেইবিলাক্ এই যৎ বাক্য সিচা হইছিল্ কিন্তু শুনিলে
তেই শয়তানে আহি সিবিলাকর্ আশয়ৎ সিচা কথা লৈ
১৬ যায়। যিবিলাক্ শিলনীৎ সিচা হল্ সেইবিলাক্ এই
যিবিলাকে কথা শুনি তেতিয়ায় ৰঙ্গমনে সিইঁতে তাক্ লয়
১৭ কিন্তু আপোনার্ মাজৎ শিফা নোহোৱাৎ কিঞ্চিৎ কাল্
মাত্তোন্ থাকে তাতপাচে যেতিয়া কথাক্ নিমিত্তে দুখ
বা বৈৰতা হয় তেতিয়া সেইবিলাক্ হেকৎ পৰে।
১৮ যিবিলাক্ কাটাঁলগাচনীৎ সিচা হল্ সেইবিলাক্ এই যি
১৯ কথা শুনিলে বিষয় চিন্তায় আৰু ধনর্ আগ্রোশে আরু
আন্ বস্তুর্ আকাঙ্ক্ষায় সোমায় কথা মারি পেলায়
২০ তাতে নিষ্ফল্ হই যায়। যিবিলাক্ ভাল্ মাটিৎ
সিচিলে সেইবিলাক্ এই যি কথা শুনে আরু মন
তো রাখে তাতে কোনোএ ত্রিশগুণ কোনোএ ষাঠিগুণ
ফল্ দিৱে।—
২১ আরু তেওঁ সিবিলাকৎ জীয়াকো কলে দোনর্ তলৎ
থবলৈ নাইবা খাটর্ তলৎ থবলৈ আনো চাকি লগায়
২২ আনে গচার্ ওপরৎ থবলৈ নালে। যি প্রৌঢ়িক্
হঝব এনে একো গুপ্তৎ পদার্থ নায় আরু যিহক্
বাজলৈ ওলিয়াব নেলাগিব এনে একো অপ্রকাশিৎ
২৩ পদার্থ নায়। যার শুনিবলৈ কান আছে সেয়ে শুনোক্
২৪ পাচে তেওঁ সিবিলাকক্ কলে তোমালোকে যিহক্

শুনা তাতে মন দিয়া যি দোনেৰে তোমোলাকে জোখা
সেই দোনেৰে তোমোলাকক্ ওবৰতো জুখিব লাগে
আৰু যিবিলাকে শুনে সেই তোমোলাকক্ আৰু
২৫ দিয়া যাব। কিয়নো যাৰ আছে তাকে দিবলাগে
কিন্তু যাৰ নায় তাৰ্ হাতৰপৰা তাৰ্ যিং আছে
তাকো নিয়া হব।—
২৬ তেঁও কুলিলে যি কোনো মানুহে মাটিৎ কঠিয়া সিচি
২৭ পাচে ৰাত্রিন্দিৱা শুই থাকিলে উঠি থাকিলেও সেই
কঠিয়ায় গজালি মেলি কেনেকৈ বাঢ়ি যায় সি তাক্ নে
২৮ জানে এই ৰূপ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য। কিয়নো আগেই
পাৎ তাৰ্ পাচে থোৰ তাৰ্ পাচে থোৰৰ্ মাজৎ পকা
২৯ শহ পৃথিবীএ এই ৰূপে আপুনি ফল্ দিবে। কিন্তু
ফল পকিলে তেতিয়া কাটি দিব কিয়নো শহ হল্।—
৩০ তেঁও জোয়াকো কুলিলে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য কাৰ সদৃশ আৰু
৩১ ময় তাৰ কি উপমা দিম্। সেয়ে এটি সৰীয়হ গুটিৰ
মান্ তাক যেতিয়া মাটিৎ সিচে তেতিয়া পৃথিবীৎ যি
বিলাক্ কঠিয়া আছে সি সেই এটায় কঠিয়াৎকৈ সৰু
৩২ কিন্তু সিচিলে বাঢ়ি যায় আৰু এটাই তৃণৎকৈ বড় হই
ডালা ওলিৰ দিবি বড় হয় পাচে পখাৰৰ্ চৰায়ে
৩৩ আহি তাৰ্ ছাঁতে থাকে। সিবিলাকৰ্ শুনিবলৈ
যিমান্ শক্তি তদনুৰূপে তেনেকুৱা বহু দৃষ্টান্ত দি সিবি
৩৪ লাকৰ্ আগৎ বহু কথা কলে। কিন্তু দৃষ্টান্ত বিনা
তেঁও আৰু একো ন কলে আৰু অকল্ সৰিয়া হই
আপোনাৰ্ শিষ্যসকলৎ এটাইবে অৰ্থ কলে।—
৩৫ সেই দিনা বিয়লি বেলা তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে

৩৬ আহা আমি সিপাৰলৈ যাওঁ। সিবিলাকে মানুহ জুমক
বিদায় দি নাৱত ওঠি তেওঁৰ লগত গল আন নাৱ
৩৭ তেওঁৰ লগত আছিল। তেতিয়া বড় বুমুহা মাৰিলত
ঢৌও নাৱৰ ওপৰ ওঠিল পাছে পানিএ নাৱ ভৰি পৰিল
৩৮ কিন্তু তেওঁ নাৱৰ গুৰিফালে গাৰুত মূৰ দি টোপনি
যাই জিল এই হেতুক সিবিলাকে তেওঁক জগায় কলে হে
গুৰু আমি মৰিব লগা হলো আপোনাৰ তেৰো একো
৩৯ চিন্তা নায়। তেতিয়া তেওঁ ওঠি সেই বুমুহাক ডাবৰি
দিলে আৰু সাগৰকো কুলিলে শান্ত হোৱা স্থিৰ হোৱা
৪০ পাছে বতাহ নিবৰ্ত্তিল আৰু নিৰ্বাত হল। পাছে তেওঁ
সিবিলাকক কুলিলে তোমোলাক এনৰা ভয়াতুৰ কিয়
৪১ আৰু তোমোলাকৰ কিছুতো প্ৰতিতি নায় জে কি। এয়ে
বেই সিবিলাকে বড় ভয় কৰিলে আৰু বতাহো সাগৰ
এওঁৰ আজ্ঞাবৰ্ত্তী হয় এও কি আশ্চৰ্য্য মানুহ এই কথা
সিবিলাকে অনো অনো কলে।—

পৰ্ব্ব সেই বেলা সিবিলাক সাগৰৰ পাৰ হই গদৰা
৫ দেশ পালেগৈ পাছে নাৱৰ পৰা নামিলতেই অশুচি
আত্মা এজন মৈদামৰ পৰা আহি তেওঁৰ লগ ললেহি
৩ সেই মানুহৰ নিবাস মৈদামৰ মাজত আছিল তাক
জিঞ্জিৰি লগায়া কোনোএ বান্ধি ৰাখিব নোৱাৰিলে কিয়
৪ নো সি বাৰে বাৰে জিঞ্জিৰি আৰু লোহাৰে বন্ধিত হই
আছিল কিন্তু জিঞ্জিৰি আৰু লোহা তাৰ বলত ভাগি
ডোখৰ২ হইজিল আৰু কোনোএ তাক বশ কৰিব
৫ নোৱাৰিলে। সি নিতৌ ৰাত্ৰিন্দিৱা পৰ্ব্বতৰ ওপৰত মৈদা
মৰ মাজত এটাই পাৰি আপোনাকে আপুনি শিলত

৬ কাটিছিল্ । পাছে সেয় য়িশুক্ দূৰৈৰেতে দেখি লৰড়ি
৭ টৈগ তেঁওক্ ভজিলে আৰু বড় কৰি এটাহ পাৰি হুঁলিলে
হে সৰ্ব্বোপৰিস্থ ঈশ্বৰৰ পুত্তেক য়িশু আপোনাৎ মোৰ
কি কাম ময় তোমাক্ ঈশ্বৰৰ শপথ দিয়ো মোক যাতনা
৮ নিদিবা । কিয়নো তেঁও তাক হুঁলিছিল্ হে অশুচি
৯ আত্মা সেই মানুহৰ পৰা ভয় ওলা । আৰু তেঁও
তাৎ শুধিলে তোৰ নাম কি সি মাৎ লগায় তেঁওক
হুঁলিলে মোৰ নাম লেজিওন্ কিয়নো আমি ভালেমান্ ।
১০ সিও সিহঁতক্ দেশৰ পৰা নে খেদাবলৈ তেঁওক্ কাবৌ
১১ কৰিব ধৰিলে । সেই বেলা পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰৎ বড়
এজাক্ বৰা চৰিছিল্ তাকে দেখি এটায় ভূতে তেঁওক্
১২ কাবৌ কৰিব ধৰিলে আমাক্ বৰাৰ্ মাজলৈ পঠোৱা
১৩ আমি সিহঁতৰ্ মাজৎ সোমাও টৈগ পাছে য়িশুএ তেতিয়া
সিহঁতক্ অনুজ্ঞা দিলে এয়েৰেই অশুচি আত্মাহঁতে টৈগ
বৰাৰ্ মাজৎ সোমাল্ টৈগ তাতে সেই বৰা জাক্
ওখৰ পৰা লৰড়ি টৈগ সাগৰৎ হুঁড়ি মৰিল্ টৈগ সিহঁত
১৪ দুহেজাৰ্ মান্ আছিল্ । তেতিয়া বৰাৰখিয়
য়াহঁতে পলায় টৈগ নগৰতে গাঁৱতে বতৰা কলে টৈগ ।
১৫ তাতে মানুহে সেয় কি হৈয়াকে জানিবলৈ বাজ ওলাল্
তেতিয়া সিহঁতে য়িশুৰ্ ওচৰলৈ আহি সেই ভূতে
পোৱাক্ আৰু লেজিওনে পোৱাক্ ভূতে এৱা কাপড় পিন্ধি
১৬ বৰ্ আৰু সুস্থ হৈ বহি থাকিবৰ্ দেখি ত্রাস লাগিল্ ।
পাছে যি বিলাকে দেখিছিল্ সেইবিলাকে সিহঁতৎ সেই
১৭ ভূতে পোৱাৰ্ কথা আৰু বৰাৰ্ কথা কলে সিহঁতে ও
১৮ সিহঁতৰ্ সীমা এড়ি যাবলৈ তেঁওক্ কাবৌ কৰি ধৰিলে ।

আত অনন্তৰ তেঁও নাৱৎ আহিলৎ সেই আগেই ভূতে
১৯ পোৱায় তেঁওৰ্ লগৎ থাকিবলৈ তেঁওৎ প্ৰাৰ্থনা
কৰিলে। য়িশুএ তাক থাকিব নি দিলে বোলে তয় ঘৰলৈ
তোহোৰ্ বন্ধুবগাৰ্ লগৈলে যাহ ঈশ্বৰে যি মহৎ কৰ্ম্ম
২০ তোৰ্ অৰ্থে কৰিলে আৰু তোক্ দয়া কৰিলে এহি কথা
সিহঁতৎ কগৈ। তাত পাচে সি গৈ যি মহৎ কৰ্ম্ম য়িশুএ
তাৰ অৰ্থে কৰিলে তাকে দেকাপলিসৎ প্ৰকাশিব ধৰিলে
২১ তাতে এটায় মানুহে বিস্ময় মানিলে।—
তেতিয়া য়িশুএ আকও নাৱেৰে পাৰ্ হলৎ বহু মানুহ
তেঁওৰ্ ওচৰৎ চাপিল্ পাচে তেঁও সাগৰৰ্ তীৰৎ
২২ থলৈগৈ। আৰু দেখা যাইৰস নামে সিনগগাৰ্
অধিকাৰ্ এজন তেঁওৰ্ নাম শুনি আহিল্ তেঁওক্ দেখি
তেঁওৰ্ ভৰিৎ পড়িল্ আৰু ব্যগ্ৰ হই তেঁওক্ কাবৌ
২৩ কৰি কুলিলে মোহোৰ্ এটী জোৱালী মৃত্যুকল্প হইচে
কিন্তু আপুনি আহি তাইৰ ওপৰৎ হাৎ দিয়োক্হি তা
২৪ তেই তাই সুস্থ হই জীব। তেতিয়া য়িশু তেঁওৰ্
লগৎ গৎ ভালেমান মানুহো তেঁওৰ্ পিচতে গল্
তাতে মানুহৰ্ বড় হেঁচাহেঁচী লাগিল্।—
২৫ সেহি কালৎ এজনী তিৰোতা আছিল্ তাইৰ্ বাৰ
২৬ বৎসৰ্ তেজ গৈছিল্ পাচে বহু বেজ লগালতো বহু
দুখহে পাইছিল্ আৰু তাইৰ্ সকলো বেহানি ভাঙ্গি
২৭ লে তথাপি ভাল নহল্ আৰু ব্যাধি বাঢ়িছিলে। তায়েই
য়িশুৰ্ আখ্যান্ শুনি ভুমৰ্ মাজতে তেঁওৰ্ পিচ
২৮ ফালে আহি তেঁওৰ্ বস্ত্ৰ পৰশিলে কিয়নো তাই
মন কৰিলে বোলে যেদি ময় কেৱা তেঁওৰ্ বস্ত্ৰ পৰশিব

২৯ পাৰো তেৰো সুস্থ হয়। পাচে তেতিয়ায় তাইৰ তেজ
বোৱা শুকায় গল্ তাতেই তাই পীড়াৰ্ সকাশ হলো।
৩০ যেন্ জানিলে আপোনাহ্পৰা পুভাৱ গৈছিল্ য়িশুএ তেতি
ক্ষণে জৗয়াৰে ওয়ান্ পালে সেই হেতুক্ তেঁওৰ্ এটায়
মনুষ্যৰ মাজৎ গাদুৰায় হুঁলিলে মোহোৰ বস্ত্র পৰ
৩১ শিলে কোনে। তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে তেঁওক হুঁলিলে
মানুহ তোমাৰ চাৰিওফালে আৱৰি ঠেৰিআঁচে জৗয়াকো
দেখিচা তেন্তো মোহোক্ কোনে পৰশিলে এনেকৈ
৩২ বোলে কিয়। পাচে এই কম কোনে কৰিলে জৗয়াকে
৩৩ জানিবলৈ তেঁও চাৰিওফালেলৈ চালে। সেই তিৰো
তায় আপোনাৎ যিং হয় তাকে জানি ত্রাস লাগি কম্প
মান হই আহি তেঁওৰ্ ভৰিৎ পড়ি তেঁওৎ এটায় বৃত্তান্ত
৩৪ স্বরূপকৈ কলে। তেতিয়া তেঁও তাইক্ হুঁলিলে হে
জোৱানি তোৰ্ পুতীতিএ তোক্ সুস্থ কৰিলে কুশলে
যা তয় অৰোগী হো।
৩৫ তেঁও জৗয়াকে কৈছে সেহি সময়তে সিনগাগৰ্ অধি
কাৰ ঘৰৰ্পৰা কোনোবায় আহি তেঁওক্ হুঁলিলে তোমাৰ্
৩৬ জোৱালি মৰিল্ কণ্ডক্ আৰু দুঃখ দিচা কিয়। পাচে
সেই কথা শুনি সিনগাগৰ্ অধিকাৰক্ য়িশুএ হুঁলিলে
৩৭ চিন্তা ন কৰিবা কেৱল্ পুতীয়াৰা। তেতিয়া পিতৰ
যাকোব আৰু যাকোবৰ্ ভায়েক্ য়োহন এই তিনিক্
৩৮ বাহিৰেকে আৰু কাকো লগৎ ন যাবনি দিলে তেঁও
সিনগাগৰ্ অধিকাৰৰ্ ঘৰলৈ আহি মানুহক্ কোৱাল্
৩৯ কৰি বৰ্ আৰু বিনায় বিনায় কান্দিবৰ্ দেখিলে তেতিয়া
ভিতৰলে গৈ সিহঁতক্ হুঁলিলে কিয় কোৱাল্ কৰিছ

কিয় কান্দিচ ছোৱালী মৰা নায় কিন্তু টোপনী আছিচে
৪০ তেতিয়া তেঁওক্ সিহঁতে বিগাত্ত কৰিলে। পাচে তেঁও
সেইবিলাক্ মানুহক্ বাজলৈ খেদায় ছোৱালীৰ্
মাক্ বাপেৰকে তেঁওৰ্ লগত্ যিবিলাক্ আছিল্ সিবি
লাককে লগত্ লৈ যি ঘৰত্ ছোৱালি শুই আছিল্
৪১ তালৈ সোমায়গ'ল। তেতিয়া তেঁও ছোৱালীৰ্ হাতত্
ধৰি তাইক্ তুলিলে তালিতা কুমি অৰ্থাত্ হে ছোৱালি
৪২ তোক্ ময় বোলো উঠ্। এয়েৰেই ছোৱালি তেতি
য়ায় উঠি খোজ কাঢ়িলে কিয়নো তাই তেতিয়া বাৰ বৎ
সৰিয়া তাতে মানুহ বিস্ময় মানিলে পাচে কাতো ন
কবলৈ তেঁও সিহঁতক্ দৃঢ় আজ্ঞা কৰিলে তেঁও তাইক্
কিঞ্চিৎ খুৱাবলৈ আজ্ঞা কৰিলে —

পৰ্ব্ব তাত পাচে তেঁও আপোনাৰ্ শিষ্যসকলে সৈতে তাৰ
৬ পৰা আপোনাৰ্ দেশলৈ আহিল্। তেতিয়া শাবত্
কাৰ হলত্ তেঁও শিনগগত্ শিখাবলৈ ধৰিলে তাতে
২ তালেমান মানুহে তাকে শুনি বিস্ময় মানিলে বোলে
জৈয়াৰ্ এইবিলাক্ কথা কৰপৰা হল্ আৰু এনে আশ্চৰ্য্য
কৰ্ম্ম যে তেঁও কৰে এই জ্ঞান্নো জৈয়াক্ কোনে দিচে। জৈ
৩ জানো মাৰিয়াৰ্ পুত্তেক্ ন হয় আৰু যক্কোবৰ যোশি
যিহুদাহ্ শিমৌনৰ্ ভায়েক্ সি কাঠে ন হয় আৰু জৈয়াৰ
ভনিয়েক্ জানো আমাৰ্ এথেত্ নায় আৰু তেঁও
৪ সিহঁত কথা লগালে। পাচে যিশুএ সিহঁতক্ তুলিলে
আপোনাৰ্ দেশ আপোনাৰ্ ঘিতিৰৰ্ মাজ আপো
নাৰ্ ঘৰ্ জৈয়াক্ এড়ি আৰু কতো আচাৰ্য্যৰ্ অয
৫ শস্যা ন হয়। এই হেতুক্ তেঁও অলপ্ নৰি

যাপৰা মানুহৰ্ গাৎহাৎ দি সিহঁতক্ সুস্থ কৰিলে
এই বিনে আৰু তাৎ একো আশ্চাৰ্য্য ক্রিয়া কৰিব নোৱা
৬ ৰিলে তেঁও সিহঁতৰ্ অনাস্তিক্ দেখি বিস্ময় মানিলে
পাচে শিখায় গাৱেং ফুৰিলে। আত অনন্তৰে তেঁও
৭ সেই বাৰে জন্ শিষ্যকমাতি আনি দুজন দুজনৈক পঠা
বলৈ ধৰিলে আৰু সিবিলাকক্ অশুচি আত্মাৰ ওপ
৮ ৰৎ অধিকাৰ্ পাতিলে আৰু লাখুটীক্ ব্যতিৰেকে বাটৰ্
সম্বল্ ভক্ষ্য তোলোনাৎ তাম বস্তুয়াকে আদি কৰি
৯ একোন লবলৈ আজ্ঞা কৰিলে। আৰু ফোনটী ভৰিৎ
পিন্ধিবলৈ আৰু দুয় চোলা নিপিন্ধিবলৈ তেঁও আজ্ঞা
১০ কৰিলে। সিবিলাকক্ তেঁও উয়াকে হুলিলে তোমোলাক্
যিঠাই যি ঘৰলৈ যাবা সেই নগৰৰ্পৰা নোযোৱামানে
১১ তাতে থাকিবা আৰু যি কোনোএ তোমোলাকক্ আলহি
নোপোহে অথবা তোমোলাকৰ্ কথা ন শুনে তাৰ্পৰা
তোমোলাক্ যাবৰ্ বেলা সিহঁতৰ্ সাক্ষী হবলৈ
তোমোলাকৰ্ ভৰিৰ্ ধূলি ঝোকাৰি পেলাবা ময় তোমো
লাকৎ সুৰুপকৈ কঁও সোবিৰ্ দিনা সেই নগৰৰ্ ডণ্ডৎ
১২ কৈ সদমৰে অমৰৰে ডণ্ড আতি সহনীয় হব। তাৰ্
১৩ পাচে সিবিলাকে গৈ মানুহে মন পালটোৱা আৱশ্যক
ইয়াকে কীৰ্ত্তন কৰিলে আৰু ভালেমান্ ভুৎ খেদালে
আৰু ভালেমান্ ৰোগিক্ তেলদাহায় সুস্থ কৰিলে।—
১৪ তেঁওৰ্ নাম বহু দুৰলৈকে ব্যাপিল সেই নিমিত্তে হে
ৰোদ ৰজায় তেঁওৰ্ আখ্যান শুনি হুলিলে য়োহন বুক্
মৃত্যুৰ্পৰা উঠিল্ এই হেতুক আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম তেঁওৎ
১৫ দেখা যায় কোনো কোনোএ বোলে এঁও এলিয়াহ্ আৰু

কোনো। কোল এঁও কোনোবা আচার্য্য অথবা আচার্য্যর্
১৬ নিচিনা জন। কিন্তু হেরোদে তাকে শুনি হুঁলিলে য়োহনর্
মূর্ কাটিলো সেয়ে এই সেয়ে মৃত্যুরপরা উঠিল।
১৭ হেরোদিয়া নামে আপোনার্ ভায়েক্ ফিলিপর্ তিরো
তাক্ হেরোদে যে বিয়া করিছিল্ তাইরে নিমিত্তে
আপুনি মানুহ পঠায় য়োহনক্ ধরি আনি বন্দি শালৎ
১৮ বন্দি করি থৈছিল্। কিয়নো য়োহনে হেরোদক্ হুঁলিছিল্
তোমার্ ভায়ার্ ভার্য্যাক্ তুমি বিবাহ করিবলৈ ভাল্
১৯ ন হয়। অতএব হেরোদিয়ায় তাক ন সহি তেঁওক্
২০ বধিবলৈ মন্ করিলে কিন্তু নোয়ারিলে। য়োহন্
পরমার্থিক্ ধর্ম্মবান পুরুষ আছিল্ এয়েরেই হেরোদে
সেই জানি তেঁওৎ ভয় করিলে আরু তেঁওক্ মানিলে
আরু তেঁওর্ কথা শুনি ভালমান্ কর্ম্ম করিলে আরু
২১ রঙ্গমনে তেঁওর্ কথা শুনিলে। পাচে যেতিয়া যোগ্য
কাল হলৎ হেরোদে আপোনার্ জনম দিনৎ আপো
নার্ অধিপতি সকলৈকে সেনাপতি হঁতলৈকে
২২ আরু গালিলির্ মহাজন্ সকলৈকে ভোজ পাতিলে
আরু যেতিয়া হেরোদিয়ার্ জীয়েকে আহি নাচি হেরো
দকে থিরিলাক্ তেঁওর্ লগৎ বহিআছিল্ সিবিলাক
কে সন্তোষ করিলে তেতিয়া রজায় সেই ছোৱালীক্
হুঁলিলে তোমার্ যিহলৈকে মন্ যায় তাকে মোৎ খোজা
২৩ ময় তাকে দিম আরু তেঁও তাইর্ আগৎ অঙ্গীকার্
করিলে কোলে তুমি মোর অর্দ্ধ রাজ্য পর্য্যন্তে যিহকে
২৪ খোজা ময় তোমাক্ তাকে দিম্। এই শুনি তাই

ৰৈ গৈ আপোনাৰ্ মাকৰ্ কলেগৈ বোলে ময় কি খুজিম্
তাই উত্তৰ্ কৰিলে বোলে য়োহন টুবওতাৰ মূৰ্
২৫ খোজগৈ। পাচে তাই সেই বেগে ৰজাৰ্ ওচৰলৈ
আহি টুলিলে এতিয়াই মোক্ টুবওতা য়োহনৰ্
মূৰ্ এটা দিহত দিয়া ময় জৈয়াকে খোজো। তেতিয়া
ৰজাৰ্ মনত্ অসন্তোষ লাগিল্। কিন্তু আপোনাৰ্
২৬ শপতৰ নিমিত্তে আৰু যিবিলাক্ তেওঁৰ্ লগত্ বহি আ
চিল্ সিবিলাকৰ্ নিমিত্তে তেওঁ নূ টুলি নোৱাৰিলে।
২৭ এই হেতুক্ তেতিয়া ৰজায় জল্লদক্ পঠায় তেওঁৰ্ মূৰ
২৮ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে পাচে সি গৈ বন্দি শালতে তেওঁৰ্
মূৰ্ কাটি তেওঁৰ্ মূৰ্ দিহত্ কৰি আনি ছোৱালীক্
দিলে ছোৱালীএ মাকক্ দিলে। তেতিয়া তেওঁৰ্ শিষ্য
২৯ সকলে জৈয়াকে শুনি আহিল পাচে তেওঁৰ্ শ নি মৈদামত্
শুৱালে।

৩০ তত পাচে পাঠনী সকল য়িশুৰ্ আগলৈ আহি যিযি
কৰিছিল্ যিযি শিখাইছিল সেই সকল্ বাৰ্ত্তা তেওঁত্
৩১ কলে তেতিয়া তেওঁ সিবিলাকক্ টুলিলে আহা তোমো
লাকে হাবিত্ অকল্সৰিয়া ঠাই ঝিৰোৱাহি কিয়নো
সেই ঠাইত্ বহু মানুহ অহাযোৱা কৰিচিল্ তাতে
৩২ সিবিলাকৰ্ খাবলৈকো আহৰি নাইক্রিচিল্। এই
হেতুক্ সিবিলাক্ নাৱেৰে লুকায় হাবিলৈ গল্ মানুহে
৩৩ তেওঁক্ যাবৰ্ দেখি ভালেমানেও তেওঁক্ চিনিলে পাচে
সকলো নগৰৰ্পৰা বাযে খোজ কাঢ়ি তালৈকে সিবি
লাকত্কৈ আগেই লৰাড়ি একে লগ ঠাই তেওঁৰ্ ওচ
৩৪ ৰলৈ আহিল্। পাচে য়িশুএ বাজলৈ ওলায় সৰহ

মানুহ দেখি সিহঁতলৈ কৃপালু হল্ কিয়নো সিহঁত
অৰক্ষক মেষৰ্ নিচিনা আছিল্ এই হেতুকে তেঁও সিহঁ
৩৫ তক্ নানা কথা শিখাবলৈ ধৰিলে। তালে বেলি হলত
শিষ্যসকলে তেঁওৰ্ আগলৈ আহি কুলিলে এই ঠাৱি
৩৬ হায় এতিয়া বেলিও পৰ্বুলি হলি চাৰিওফালৰ্ গাৱঁলৈ
গৈ খাবলৈ কিছু কিনিবলৈ মানুহবিলাকক্ বিদায় দি
৩৭ য়োক্ যি হেতুকে সিহঁতৰ্ খাবলৈ একো নাই। তেঁও সিবি
লাকক্ উত্তৰ কৰিলে বোলে তোমোলাকে সিহঁতক্
খাবলৈ দিয়া। সিবিলাকে তেঁওক্ কুলিলে আমি
৩৮ দুশ ৰূপৰ্ পিঠা কিনি আনি সিহঁতক দিমনে। তেঁও সিবি
লাকক্ কুলিলে তোমোলাকৰ্ কেতেটি পিঠা আছে দেখা
গৈ সিবিলাকে ওমানেৰেই কুলিলে পাঁচোটি পিঠা
৩৯ দুটি মৎস্য। তেতিয়া তেঁও সাৰিং কৰি সিহঁতক্ হাল
ধিয়া ঘাহৰ্ ওপৰতে বহুৱাবলৈ আজ্ঞা কৰিলে
৪০ তেতিয়া সিহঁত সাৰিং কৰি এশং পঞ্চাশং বহিল্।
৪১ আৰু অনন্তৰে তেঁও সেই পাঁচোটি পিঠাকে দুটি মাচকে
লৈ আকাশৰ্ ফাললৈ চাই আশীৰ্ব্বাদ কৰি সেই পিঠা
ভাঙ্গি আপোনাৰ্ শিষ্যসকলক্ সিহঁতৰ্ আগতে
৪২ থবলৈ দিলে। সেই দুটি মৎস্যকো ভাগ কৰি
এটাইকে দিলে এটাই মানুহে তাকে খাই সন্তোষ
৪৩ হল্। তাতপাচে সিবিলাকে পিঠাৰ্ ভগাছিগা
৪৪ আৰু মাচৰ্ অৱশেষ বাৰ পাচি গোটালে। যিবি
লাকে সেই পিঠা খালে তাতে পাচ হেজাৰ্ মান্
মানুহ অৱ।
৪৫ সেই বেলা সেই মানুহবিলাকক্ তেঁও বিদায় দিয়ে

46 মানে নাৱেৰে পাৰ হুই বৈতসীদালৈ যাবলৈ আপোনাৰ
শিষ্যসকলক আজ্ঞা দিলে। পাচে তেঁও সিবিলাকক
47 বিদায় দি পৰ্ব্বতৰ উপৰৎ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গল। পাচে
সন্ধ্যাকালে সেই চুটিনাৱ সাগৰৰ মাজৎ আছিল
কিন্তু তেঁও অকলেই মাটিতে থাকিল। সেই বেলা
48 পচোৱা বতাহৎ নাৱ বায় বায় ভাগিবৰ সিবিলা
কক তেঁও দেখিলে পাচে তিনিপৰিয়া ৰাতি তেঁও সাগ
ৰৰ ওপৰেদি বাট হুঁলি সিবিলাকৰ ওচৰলৈ আহি
ল আৰু সিবিলাকক এড়িযাবলৈ মন কৰিলে।
49 কিন্তু সিবিলাকে তেওঁক সাগৰৰ ওপৰৎ খোজ কাঢিবৰ
দেখিএই সিবিলাকৰ মনে বোলে এইটো ভূৎ হবলা
50 এই হুঁলি এটাহ পাৰিলে কিয়নো এটায়ে তেওঁক
দেখি ভয় খালে। পাচে তেঁও তেতিয়ায় সিবিলাকে
সৈতে কথা কলে সিবিলাকক হুঁলিলে নিসংশয়ে থাকা
51 ময়হে ভয় ন কৰিবা। পাচে তেঁও চুঁচিনাৱলৈ গলৎ
52 বতাহ চিয়াল। তাতে সিবিলাকে আপোনাৰ মনতে
অতি বিস্ময় মানিলে যি হেতুক সিবিলাকৰ আশয়
টান আছিল এই হেতুক সেই পিঠাৰ আচৰিৎ
কৰ্ম্ম সিবিলাকৰ মনৎ ন বল।—
53 পাচে সিবিলাক পাৰ হুই গেনেচৰেত ৰাজ্য পায় কাষ
54 ৰ চপালে। পাচে সিবিলাক নাৱৰ পৰা ওহ্লাতে
মানুহে তেওঁক চিনিলে আৰু তেঁও যৎ বলগৈ তাৰে
নিশ্চয় হুঁঝি লৰড়িং নৰিয়াপৰা মানুহবিলাকক ভুলী
55 পাটীএ সৈতে তালৈকে নিব ধৰিলে। আৰু গাঁৱলৈ
নগৰলৈ দেশলৈ যলৈকে যলৈকে তেঁও গল তাতে সিহঁতে

৫৬ নৰিয়াপৰা মানুহবিলাকক্ বাটে বাটে থলে। পাচে
তেওঁৰ বস্ত্ৰৰ্ অঞ্চল মাত্ৰ চুবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু
যি মানুহে চুলে সেয়ে সুস্থ হল্।

পৰ্ব্ব   পাচে কেতেটি ফাৰিশিএ অধ্যাপকে যিৰোশল
৭ মৰ্পৰা তেওঁৰ্ এযেলৈ আহিল্। পাচে তেওঁৰ্
২ শিষ্য জন্ দিয়কক্ অশুচি অৰ্থাৎ নোধোৱা হাতে খাবৰ্
৩ দেখি দোষ্ ধৰিলে যি হেতুক্ ফাৰিশিহঁতে এটায় যিহু
দীহঁতেও বৃদ্ধ লোকৰ্ আচাৰ্ ধৰি বাৰে বাৰে হাৎ নু
ধুলে নে খায় আৰু বজাৰলৈ গৈ সিহঁতে গা নুধুইলে
৪ খায়। সিহঁত মানে যিহুক্ এনে আৰু ডালেমান্ আচা
ৰ্ আছে বিশেষত্ত লোটা বাটী তম্বাহী মেজ পখলা। এই
হেতুক্ ফাৰিশিসকলে অধ্যাপক্সকলে তেওঁৎ সুধিলে
বোলে তোমাৰ্ শিষ্যসকলে বুঢালোকৰ্ আচাৰ্ কিয় ন
৬ কৰে নোধোৱা হাতেৰেই খে খায়। তেওঁ সিবিলাকক্ সি
দ্ধান্ত কৰিলে বোলে যিশাইয়াহা আচাৰ্য্য তোমোলাকক্
কাল্পনিকহঁতৰ্ কথা সজাকৈ কলে যেনে লেখা আছে
৭ এই মানুহে মুখেৰে মোকে মান্য কৰে কিন্তু সিহঁতৰ্
আশয় মোৎকৈ দূৰৈৎ আছে আৰু সিহঁতে মানুহৰ্
৮ আজ্ঞা শিখি মোক্ মিচায় ভজে। যি হেতুক্ ঈশ্বৰৰ্
আজ্ঞা অৱহেলা কৰি তোমোলাকে মানুহৰ্ আচাৰ্
ধৰা সেয়ে লোটা বাটী ধোৱা আৰু এনে ডালেমান
৯ তোমোলাকে কৰা। পাচে তেওঁ সিবিলাকক্ কুলিলে
তোমোলাকে আপোনাৰ্ আচাৰ্ ৰক্ষা কৰিবলৈ সজা
১০ কৈ ঈশ্বৰৰ্ আজ্ঞা ভঙ্গ কৰা। যি হেতুক্ মোশহে
কুলিলে আপোনাৰ্ পিতা মাতাকে মান্য কৰোক্ যি

কোনো। মাক্ বাপেকক্ নিন্দা কৰে তাক অৱশ্য
১১ শাস্ মাৰিব লাগে। কিন্তু তোমোলাকে বোলা কোনে
আপোনাৰ্ মাক্ বাপেকক্ হুঁলিব পাৰে যিহতে তোমো
লাকৰ্ মোৰ্ এযেৎ লাভ হইছিল্ সেয়ে কৰ্ব্বান
১২ অৰ্থাৎ দিয়া গৈল্। তাৰ পাচে তাৰ মাক্ বাপেকক্ ওপ
১৩ কাৰ্ কৰিবলৈ আৰু নি দিয়া তোমোলাকে যি আচাৰ্
কৰা তাতে ঈশ্বৰৰ্ কথা তোমোলাকে ব্যৰ্থ কৰা আৰু
এই ৰূপে ভালেমান্ কাম তোমোলাকে কৰা।—
১৪ তেতিয়া তেঁও এটায় মানুহকে মাতি হুঁলিলে হে
১৫ প্ৰতিজন মোৰ কথা শুনা হুঁঝাও। মানুহৰ্ বাজৎ
এনে কোনো বেহানি নায় যেয়ে ভিতৰলৈ সোমায় তাক
অশুদ্ধ কৰিব পাৰে কিন্তু যেয়ে মানুহৰ্পৰা বাজলৈ
১৬ ওলায় সেয়ে মানুহক্ অশুদ্ধ কৰে। যদি কাৰোবাৰ্
১৭ শুনিবলৈ কান্ আছে সেয়ে শুনোক। পাচে সভাৰ্
পৰা ঘৰ্ সোমালৎগৈ তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে সেই আখ্যা
১৮ নৰ্ অৰ্থ তেঁওৎ সুধিলে। তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে
তোমোলাকৰ্ জৈমান্ হুঁদ্ধিও নায় বাতৰ্ বেহানি
এ মানুহৰ্ ভিতৰৎ সোমায় তাক অশুদ্ধ কৰিব নোৱাৰে
১৯ তাঁমোলাকে জৈয়াকো হুঁঝিব নোৱাৰানে। যি হেতুক্
সি তাৰ্ অন্তৰৎ নো সোমায় কিন্তু পেটৎহে আৰু যত্তে
এটায় খোৱা বেহানি শুদ্ধ হয় সেই টিঙনা পালিলৈ ও
২০ লায় যায়। তেঁও হুঁলিলে যেয়ে মানুহৰ্পৰা বাজলৈ
২১ ওলায় সেয়ে মানুহক্ অশুদ্ধ কৰে। যি হেতুক্ ভিত
ৰৰ্পৰা অৰ্থাৎ মানুৰ আশয়ৰপৰা কুমন্ত্ৰনা পৰস্ত্ৰীগা
মন ব্যভিচাৰ কৰ্ম্ম বধী চুৰ লোভ দুৰ্জনতা কপট কাম্ম

২২ ৰুতা মাৎসৰ্য্যা ঈশ্বৰনিন্দা গৰ্ব্ব উন্মত্ততা ৰাজ হয় এই
বিলাক্ দুষ্টতা ভিতৰৰ্পৰা ওলায় মানুহক্ অশুদ্ধ কৰে।
২৩ পাচে তেঁও তাৰপৰা সুৰৰে সিদোনৰে সীমালৈ গল্
২৪ এঘৰৎ গৈ গুপ্তৎ হৈ থাকিব খুজিলে কিন্তু গুপ্তৎ হব
২৫ নোৱাৰিলে। যি হেতুক্ এজনী তিৰোতা মানুহে
তেঁওৰ্ আখ্যান্ শুনি তেঁওৰ্ ভৰিৎ পৰিলি সেই
২৬ তিৰোতা জনী সিৰোফেনীখী দেশৰ্ গ্ৰীক আছিল্
তাইৰে ডেকেৰী ছোৱালী এজনীক্ অশুচি আত্মায় ধৰি
২৭ ছিল্ সেই ভূতক খেদাবলৈ তেঁওক্ কাবৌ কৰিলে পাচে
য়িশুএ তাইক্ হুঁলিলে আগেই লৰাহঁৎ সন্তোষ হোক্
যি হেতুক্ লৰাহঁতৰ্ খাদৰ্ বেহানি আনি কুকুৰক্
২৮ দিবলৈ উচিৎ ন হয়। তাই মাৎ লগায় তেঁওৰ্ হুঁলিলে
প্ৰভু স্বৰূপ্ হয় কিন্তু মেজৰ্ তলৎ থকা কুকুৰে লৰা
২৯ হঁতৰ্ চুৰাবকৰা খাবলৈ পায়। তেঁও তাইক্ হুঁলিলে
এই কথাৰ্ নিমিত্তে কুশলে যোৱা ভূৎ তোমাৰ্ ছোৱা
লীৰ্ গাৰ্পৰা গল্ সেই তিৰোতায় ঘৰলৈ গৈ দেখিলে
৩০ ভূৎ ওলায় গল্ আপোনাৰ্ ছোৱালী পাটীৎ শুই
আছে।—

৩১ আকৌ তেঁও সুৰকে সিদোনকে এৰি দেকাপলিৰ্ সীমা
৩২ য় দি গালিলীৰ্ সাগৰলৈ আহিল্। পাচে মানুহে এটা
কলা খোনা মানুহক্ তেঁওৰ্ কাষৰলৈ আনি তাৰ্ ওপ
৩৩ ৰৎ হাৎ দিবলৈ তেঁওক্ কাবৌ কৰিলে পাচে তেঁও তাক্
মানুহৰ্পৰা আনি তাৰ কানৎ আঙ্গুলি দিলে পাচে সেপ
৩৪ দিলে আৰু তাৰ্ জিবাৎ ধৰিলে তাৰ পাচে তেঁও স্বৰ্গৰ্
ফালেলৈ চায় কেঁকাৰ ধৰিলে আৰু তাক্ হুঁলিলে এ

৩৫ ফাত্তা অর্থাৎ মুকলি হো। তেতিয়া কাণ্ মুকলি হল্ আ
৩৬ ৰু জিবাৰো বান্ধ ছিগি গল্ পাচে সি কথা ব্যক্ত কলে
আৰু তেও সেই কথা কতো ন কবলৈ সিহঁতক আজ্ঞা
৩৭ দিলে কিন্তু তেঁও যিমান্ হাক্ দিয়ে তিমান্ আতি সৰহ
পৌচক্ কৰিলে আৰু অতিশয় বিস্ময় মানি টুলিলে তেঁও
এটা। কাম্ সজ কৰিলে তেঁও কলাক্ কাণ আৰুবাক্
কথা কবলৈ দিয়ে।—

পৰ্ব্ব সেই কালত মানুহ আতি সৰহ হলি খাবলৈ একো
৮ নায় এই হেতুক যিশুএ আপোনাৰ শিষ্যসকলক চবলৈ
২ মাতি আনি টুলিলে এই মানুহবিলাক মোৰ লগত
৩ তিনি দিন আছে কিন্তু খাবলৈ একো নায় এই নিমিত্তে
ময় সিহঁতক দয়া কৰো আৰু যদি লঘোনে সিহঁতক
ঘৰলৈ পাচো তেবে সিহঁতৰ বাটৰ মাজত গা ৰ হিব
যি হেতুক সিহঁতৰ বহু মানুহ ভালেমান দূৰৰ পৰা
৪ আহিছে। তেঁওৰ শিষ্যসকলে তেঁওক উত্তৰ কৰিলে
হাবিত এতক মানুহক খুৱাবলৈ আমি কত পিঠা পাম
তেঁও সিবিলাকত সুধিলে তোমালোকৰ কেইটা পিঠা
৫ আছে সিবিলাকে টুলিলে সাতোটা। পাচে তেঁও
মানুহবিলাকক মাটিত বহিবলৈ টুলিলে আৰু সেই
সাতোটি পিঠা লৈ স্তুতি কৰি ভাঙ্গিলে পাচে আপোনাৰ
শিষ্যসকলক সিহঁতৰ আগতে থবলৈ দিলে সিবিলাকে
৬ সিহঁতৰ আগতে থলে। সিবিলাকৰো অলপ চুমে
মাচ আছিল তাতে তেঁও স্তুতি কৰি তাকো আগতে থবলৈ
আজ্ঞা কৰিলে এই হেতুক সিহঁতে খায় সন্তোষ হল্
তাৰ পাচে তাৰ ভগাছিগা সাত পাচি ভৰপুৰ কৰিলে

৯ পালে। যিবিলাকে খালে তাতে চাৰি হেজাৰ্ মান অৰ
পাচে তেঁও সিহঁতক্ বিদায় দিলে।—
১০ আৰু তেতিক্ষনে আপোনাৰ্ শিষ্যসকলে সৈতে চুঁচি
১১ নাৱৎ উঠি তেঁও দলমনুতাৎ ওপগত হলগৈ। তেতিয়া
ফাৰিশিহঁতে বাজ ফালে আহি ওত্তৰাওত্তৰী লগায়
তেঁওৰ্ পৰীক্ষা বুজিবলৈ স্বৰ্গৰ্ এটি চিন্ খুজিলে পাচে
১২ তেঁও আপোনাৰ্ মনতে কেঁকায় কুলিলে কিয়েলেই এই
লোকবিলাকে চিন্ বিচাৰে মই তোমোলাকৎ অৱশ্যেকে
১৩ কঁও একোচিন্ তেহঁতক্ দিব নেলাগে। পাচে তেঁও সিহঁ
১৪ তক্ এড়ি গল্ চুচি নাৱেৰে সি পাৰ হল্। সেই বেলা
শিষ্যসকলে পিঠা আনিবলৈ পাহৰি আহিল্ সিবিলাকৰ্
১৫ নাৱৎ কেৱল্ এটি পিঠা মাত্ৰোন্ আছিল্ তেতিয়া সাৱ
ধান ফাৰিশিহঁতৰে হেৰোদীৰ খমিৰ্ নলবা তেঁও এই
১৬ কুলি সিবিলাকক্ আজ্ঞা দিলে। পাচে সিবিলাকে আনো
আনো ভাবি২ কুলিলে আমাৰ্ পিঠা নায় এই নিমিত্তে
১৭ এনেকৈ বোলে যিশুএ তাৰে ওমান্ পায় সিবিলাকক্
কুলিলে তোমোলাকে পিঠা অনা নায় তাৰৈ কিয় চিন্তা
কৰা তোমোলাকে নেজানা নে তোমোলাকে অ বুজানে
১৮ তোমোলাকৰ্ আশয় দেখোন্ এতিয়ালৈকে টান্ তোমো
লাকে চক্ষু থকাত্তো দেখোন্ নেদেখা তোমোলাকৰ কান্
থকাত্তো অ শুনানে তোমোলাকৰ্ মনৎ নপৰেনে।
১৯ যেতিয়া মই পাচোটি পিঠা পাঞ্চ হেজাৰ্ মানুহৰ মাজৎ
ভাঙ্গিলো তেতিয়া কেইপাচি তাৰ্ ভগাচিগা দপালা
২০ সিবিলাকে তেঁওক্ কুলিলে বাৰে পাচি। আৰু যেতিয়া

সাতোটি চাৰি হেজাৰৰ্ মাজৎ তেঁতিয়া কেই পাচি
২১ ভৰ্‌লা সিবিলাকে কুঁলিলে সাৎ। তেতিয়া তেঁও
সিবিলাকক্ কুঁলিলে তোমোলাকে নুবুঝা কিয়।—
২২ পাচে তেঁও বৈতসৈদা'লৈ গলৎ মান্নহে তেঁওৰ্ আগ
লৈ এটা অন্ধলা মান্নহক্ আনি তাক্ চবলৈ তেঁওক্
২৩ কাকৌ কৰিলে পাচে তেঁও সেই অন্ধলাৰ্ হাতৎ ধৰি
তাক্ গাঁৱৰ্ বাহিৰলৈ লৈ গল্ পাচে তাৰ চক্ষৎ সেপ্
দি তাৰ ওপৰৎ হাৎদি সি কিবা দেখিছে নেদেখাছে
২৪ তাৎ সুধিলে। সি চক্ষু মেলি চায় কুঁলিলে গছৰ্ সমান
২৫ অইৰ মান্নহবিলাকক্ ঘাৰৰ্ দেখিছো। তাৰ পাচে
তেঁও আকও তাৰ্ চক্ষুৰ ওপৰৎ হাৎদি তাক্ ওপৰলৈ
চোৱালে তাতে সি ভাল অই এটাইকে চিকোন্ কৈ
২৬ দেখিলে তাৰ পাচে তাৰ ঘৰলৈ তাক্ পাঠি দিলে আৰু
বোলে গাঁৱলৈ নেযাবি গাঁৱৰ্ কাতো একো ন কবি।—
২৭ পাচে যিশু আপোনাৰ্ শিষ্যসবলে সৈতে কাইসাৰিয়া
ফিলিপি নগৰলৈ গল বাটৰ্ মাজৎ শিষ্যসকলৎ সুধিলে
২৮ বোলে ময় কোন্ লোকে ইয়াৎ কি বোলে। সিবিলাকে
মাৎ লগালে বোলে লোকে বোলে ডুব দিয়োৱা
যোহন্ কিন্তু কোনোএ বোলে এলিয়াহ্ আৰু কোনো
২৯ মান্নহে বোলে এজন্ আচাৰ্য্য তেঁও সিবিলাকৎ সুধিলে
বোলে ময় কোন্ তোমোলাকে কি বোলা তেঁতিয়া পিতৰে
৩০ মাৎ লগায় তেঁওক্ কুঁলিলে আপুনি খ্রীষ্ট। পাচে
তেঁওৰ্ কথা কাতো ন কবলৈ তেঁও সিবিলাকক্ আজ্ঞা
কৰিলে।—
৩১ তাৰ পাচে মান্নহৰ্ পুত্ৰেকে অনেক দুখ পাব

আৰু গাঁৱোবুঢ়া পুৰীান্ পুৰোহিৎ অধ্যাপক্ এই সকলৰ্
হেয় হব আৰু মৰা যাব আৰু তিনি দিনৰ্ পাচৎ আকৌ
৩২ উঠিব যেন্ জীয়াকৈ তেঁও সিবিলাকৎ কব ধৰিলে। তেঁও
ব্যক্ত কৰি সেই কথা কলে এই হেতুকে পিতৰে তেঁওক্
৩৩ আকল্ সৰিয়াকৈ নি ধমকিয়াব ধৰিলে। তেতিয়া তেঁও
ওভতি আহি আপোনাৰ্ শিষ্যসকলৈ চায় বুলিলে
হে শয়তান মোৰ পিচৎ যোৱা যি হেতুক্ ঈশ্বৰৰ্
কথা তোমোলাকৰ্ ন ৰুচে কিন্তু মানুহৰ্ ৰুচে এই বুলি
৩৪ পিতৰক্ ধমকিয়াৰি দিলে। আভজনহুৰে তেঁও এটায়
মানুহক্ মাতি কলে বোলে যেয়ে মোৰ পিচৎ আহিব
খোজে সেয়ে জিতেন্দ্রিয় হোক আৰু আপোনাৰ ক্রুশ
৩৫ লৈ মোৰ পিচৎ হোক্ যি হেতুক্ যি কোনোএ আপোনাৰ্
দেহ ৰক্ষা কৰিব খোজে সি তাকো হেৰুৱাব আৰু
যিকোনোএ মোৰৰ্থে আৰু শুভ বাৰ্ত্তাৰৰ্থে আপোনাৰ্
৩৬ দেহ হেৰুৱায় সি তাক ৰক্ষা কৰিব যিহেতুক্ মানুহে
যদি এই সকলো জগৎ পায় কিন্তু আপোনাৰ্ প্ৰান
৩৭ হেৰুৱায় তেবে তাৰ্ কি লাভ মানুহে আপোনাৰ্
৩৮ প্ৰানৰ্ সলনী কি দিব। এই হেতুক যিকোনোএ তিৰি
চোৰ্ পাতকী মানুহৰ্ মাজৎ মোতো মোৰ কথাতো
লজ্জিক্ হয় সেতিয়া মানুহৰ্ পুত্ৰক্ আপোনাৰ বাপে
কৰ্ বলেৰে বিৰম্ দূত সকলক্ লগৎলৈ আহিব
তেতিয়া তেঁওৰ্ কথাৎ লজ্জক হব।—
পৰ্ব্ব তেঁও সিবিলাকক বুলিলে বোলে সত্য কৰি মই
৯ তোমোলাকৎ কওঁ যিবিলাক জীয়াৎ থিয় আছে,
সিহঁতৰ্ মাজৰ্ কোনটি মানুহে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য

মৰ্থ্য হই আছিবৰ্‌ নে দেখি মৃত্যুৰসৰ্‌ সোৱাদ ন
লব।
২ তেতিয়া ছ দিনৰ্‌ পাচৎ য়িশুএ পিতৰকে যাকোবকে
য়োহনকে লগৎ লৈ এখান্‌ ওখ পৰ্ব্বতৰ্‌ টিঙলৈ আকল্‌
৩ সৰিয়া হই গল্‌। পাচে সিবিলাকৰ আগতে আন্‌
মুৰ্ত্তি ধৰিলে পৃথিবীৰ্‌ কোনো ধোবায় যিমান্‌ বগা কৰিব
নোৱাৰে তিমান্‌ কান্তিমন্ত হিমৰ্‌ নিচিনা আতি বগা
৪ তেঁওৰ্‌ কাপৰ্‌ হইছিল্‌ আৰু য়িশুএ সৈতে কথা কোৱা
কোই কৰিবৰ্‌ এলিয়াহকে মোশহকে সিবিলাকে
৫ দেখিছিল্‌। তেতিয়া পিতৰে মাৎ লগায় য়িশুক বুলিলে
হেপ্রভু আমি ইয়াতে থাকিবলৈ ভাল্‌ আমি তিনিটি
বস্ত্রগৃহ কৰো এটি আপোনালৈ এটি মোশহলৈ এটি এলি
৬ য়াহলৈ তেঁও কি কব তাক নে জানিলে কিয়নো বড় ভয়
৭ লাগিল্‌ এইহেতুক ইয়াকে বুলিলে। তেতিয়া এক মেঘে
আহি সিবিলাকক আবৰি ধৰিলে আৰু এই মোহোৰ্‌
প্রিয় পুত্র ইয়াৰ কথা শুনা এই বুলি মেঘ পৰা এক শব্দ
৮ উঠিল্‌। তেতিয়ায় সিবিলাকে চাৰিওফাললৈ চায় আ
৯ পোনাকে সহিতে য়িশুক এড়ি আৰু কাকো নে দেখিলে।
সিবিলাক্‌ পৰ্ব্বতৰ্‌ পৰা নামিলৎ তেঁও সিবিলাকক এই
আজ্ঞা কৰিলে বোলে মানুহৰ্‌ পুত্রেক্‌ মৃত্যুৰ পৰা উঠে
১০ মানে এই কথা কাকো ন কবাহক এই হেতুক মৃত্যুৰ্‌ পৰা
উঠিবৰ্‌ অৰ্থ কি সিবিলাকে ইয়াকে অন্যোন্যে সোধা
১১ সোধী কৰিলে। এলিয়াহ আগেই আবশ্যক আহিব
অধ্যাপক্‌ সকলে এই কথা কিয় কয় সিবিলাকে তেঁওৎ
১২ ইয়াকে সুধিলে। তেঁও সিবিলাকক সিদ্ধান্ত কৰিলে

বোলে এলিয়াহ্ আহি সকল শোধন্ করিব হয় কিন্তু
মানুহর্ পুত্রেকর্ কথাৎ তেঁও দুখ পাব যেন্ আরু
১৩ হেয়ু অর যেন তেঁও লেখা আছে। কিন্তু তোমোলা
কৎ ময় কঁও এলিয়াহ্ আহিল্ আরু তেঁওর্ কথার্
যেনে লেখা হল্ তেনেকৈ যিহঁতেকে ইচ্ছিলাকর্ তেন্থা
তাকে তেঁওক্ পুতি ইচ্ছিলাকে করিলে।
১৪ পাচে তেঁও আপোনার্ শিষ্যসকলর্ ওচরলৈ আহি
বড় এজুম্ মানুহক্ ইচ্ছিলাকর্ চারিওফালে আরু
অধ্যাপক্ সকলে সৈতে ওত্তরাওত্তরী করিবর্ দেখিলে
১৫ তেতিয়া এটায় মানুহে তেঁওক্ দেখি বিস্ময় মানিলে
আরু তেঁওর্ কাষরলৈ লরুন্তি গৈ তেঁওক্ নমস্কার্
১৬ করিলে তেতিয়া তেঁও অধ্যাপক্ সকলৎ শুধিলে তোমো
১৭ লাক্ সিহঁতর্ কাষরৎ কি ওত্তরাওত্তরী করা সেই জুমর্
মাজর্ এক মানুহে মাৎ লগালে বোলে হে গুরু মোর্
আঁকরা ভুতেপোৱা লরাটিক আপোনার্ কাষরলৈ ময়
১৮ আনিছো আরু যত্তে তাক্ ধরে তত্তে তাক্ টেপামারি
ধরে তাতে তার মুখে ফেন ওলায় আরু দাঁৎ করচি যি
নায় যায়। ময় আপোনার্ শিষ্যসকলৎ তাক্ খেদাবলৈ
১৯ কলো কিন্তু ইচ্ছিলাকে নোৱারিলে। তেঁও মাৎ লগালে
বোলে আরে পুতীতিহীন মানুহহঁৎ তহঁতর্ লগৎ কেতে
দিন্ নো থাকিম্ আরু কেতেদিন্ তহঁতক্ সহিম তাক্
২০ মোর্ কাষরলৈ আন্। পাচে সিহঁতে তেঁওর্ ওচরলৈ
তাক্ আনিলে কিন্তু আত্মায় তেঁওক্ দেখিলতেই সেই
লরাক্ টেপামারি ধরিলে পাচে সি মাটিতে পরি হুঁড়ই
২১ ফেনী কাঢ়ি বাগরিব ধরিলে। তেতিয়া তেঁও তার বাপেকৎ

শুধিলে এনে অবস্থা কেত্তে দিন্ হল্ সি টুঙ্গিলে লৰা
২২ কালৰেপৰা। আৰু জীয়াক্ মাৰিবলৈ বাৰেবাৰে জুই
তো পানিত্তো পেলায় কিন্তু যদি কিবা কৰিব পাৰে তেৱে
২৩ দায়া কৰি আমাক্ উপকাৰ্ কৰোক্। য়িশুএ তাক্
টুলিলে যদি তুয় পতিয়াব্ তেৱে অবও পাৰে যিহেতুক্
২৪ যেয়ে পতিয়ায় তাৰে এটায় সিদ্ধি হয়। সেই লৰাৰ্
বাপেকে লোতকেৰে সৈতে টুলিলে হে পভু ময় পতীয়াও
মোক্ পুতীতিহীনক্ উপকাৰ্ কৰেকে য়িশুএ এটায়
২৫ মানুহক্ লৰুড়ি চাপিবৰ্ দেখি সেই অশুচি জীবক্
ধকি মাৰি টুলিলে ঐ আঁকৰা কলা জীব ময় তোক্
আজ্ঞা কৰো জীয়াৰ্পৰা ওলা আৰু কোনো কালে
২৬ জীয়াৰ্ মাজৎ নো সোমাবি। তেতিয়া সেই জীৱে
বড়কৈ এটাহ্ পাৰি লৰক্ টেপামাৰি বাজলৈ ওলাল্
২৭ তাতে সি মূৰ্চ্ছাগত হল্ পাচে এটায়ে বোলে জী মৰিল্
কিন্তু য়িশুএ তাৰ্ হাতৎ ধৰি তাক্ তুলিলে পাচে সি
উঠিল্।—
২৮ তেঁও ঘৰলৈ আহিলৎ সিষ্যসকলে কাকলনৰিবাইৰে
তেঁওৎ শুধিলে আমি তাক্ খেদাব নোৱাৰিলো কিয়।
২৯ তেঁও সিবিলাকক্ টুলিলে পাৰ্থনা উপবাস বাহিৰেকে
এই বিলাক্ ভূৎ কদাচিত্তো নে যায়।—
৩০ পাচে সি বিলাক্ তাৰ্পৰা গালিলিএ দি গল্ তেঁওৰ মনে
৩১ যেন্ কোনেও নে জানিব যিহেতুক্ তেঁও আপোনাৰ্
শিষ্যসকলক্ শিক্ষা কৰায় টুলিলে মানুহৰ পুতেকক্
মানুহৰ্ হাতৎ ধৰি দিব আগে পাচে সিহঁতে তেঁওক্
৩২ মাৰিব কিন্তু মৰিব্ পাচে তেঁও তৃতীয় দিনা উঠিব। কিন্তু

সিবিলাকে সেই কথা ন বুজিলে আৰু তেঁওতো সুধি
বলৈ ভয় লাগিল্ ।—
৩৩ পাচে তেঁও কফৰ্নাহূমলৈ আহি ঘৰ্ পায় সিবিলাকৎ
সুধিলে তোমোলাকে বাটৎ কি ওত্তৰাওত্তৰী কৰিছিলে?
৩৪ সিবিলাকৰ্ মাজৎ কোন্ বৰ এই ওত্তৰাওত্তৰী সিবি
লাকে অন্যোঅন্যো কৰিছিল সেই হেতুক্ সিবিলাক্
৩৫ নিশ্বৰ হল্ । পাচে তেঁও বহি সেই বাৰে জনক্
মাতি আনি কলে বোলে যদি কোনো প্ৰধান্ হব খোজে
৩৬ তেবে সি এটাইবোপৰ এটাইৰে আল্‌পৰি হব । পাচে
তেঁও এটি লৰা আনি সিবিলাকৰ্ মাজতে থৈ কোলে আৰু
৩৭ তাক্ কোলাৎলৈ সিবিলাকক্ বুলিলে যি কোনোএ এনে
এটি লৰাক মোৰ্ নামে আলহি পোহে সি মোকে আলহি
পোহে আৰু যি কোনোএ মোক্ আলহি পোহে সি
[illegible] হি পোহে এনে ন হয় কিন্তু যি অনে
[illegible] ওকো আলহি পোহে ।—
[illegible] ৎ নগাৰ তেঁওক্ বুলিলে হে গুৰু
[illegible] আপোনাৰ্ নামকৈ ভূৎ খেদাবৰ্
[illegible] তেঁওক্ হাক্ দিলো যি হেতুক্ তেঁও
[illegible] । কিন্তু য়িশুএ বুলিলে তেঁওক্ হাক্
[illegible] ন মোৰ নামকৈ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰিব
[illegible] হঠাৎ মোৰ্ অহিৎ কব নোৱাৰে
৪০ যি হেতুক্ যি আমাৰ্ বিপক্ষ ন হয় সি আমাৰ্ সপক্ষ
৪১ তোমোলাক্ খ্ৰীষ্টৰ্ মানুহ এই বুলি যদি কোনোএ তোমো
লাকক্ এ বাটী পানি মোৰ্ নামে দিয়ে ময় তোমোলাকৎ
৪২ প্ৰকৃতকৈ কঁও তাৰ্ ফল্ নে হেৰায় । কিন্তু সিবিলাকে

মোক্ পতিয়ায় যদি সিহঁতৰ্ মাজৰ্ এক সামান্য
মানুহৰো হিংসা কৰে তেৱে তাৎকৈ তাক্ ডিঙ্গিৎ জাৎ
বান্ধি তাক্ সাগৰৎ পেলায় দিয়ায় ভাল্ আছিলেন্
৪৩ যদি তোমোলাকৰ্ হাতে তোমোলাকক্ বাধা কৰে তেৱে
তাক্ কাটি পেলাৱা যি নৰকৰ্ জুইৎ সিহঁতৰ্ পোক্
৪৪ ন মৰে আৰু জুয়ো ন নুমায় এনে নৰকলৈ যোৱাৎকৈ
৪৫ টুটা হৈ জীৱনলৈ যোৱা ভাল্। যদি তোমোলাকৰ্
ভৰিএ তোমোলাকক্ বাধা কৰে তেৱে তাক্ কাটি
পেলোৱা যি নৰকৰ্ জুইৎ সিহঁতৰ্ পোক্ ন মৰে
৪৬ আৰু জুয়ো ন নুমায় সেই নৰকলৈ দুভৰিয়া হৈ
৪৭ যোৱাৎকৈ খোড়া হৈ জীৱনলৈ যোৱা ভাল্। যদি
তোমাৰ্ চকুএ তোমাৰ্ বাধা কৰে তেৱে তাক্ কাঢ়ি
৪৮ পেলোৱা [illegible] সিহঁতৰ্ পোক্ [illegible] আৰু জুয়োন
নুমায় এনে নৰক্ জুইৎ দুচকুৱা [illegible] পড়াৎকৈ এচ
৪৯ কুৱা হৈ ঈশ্বৰ [illegible] এটায়
মানুহক জুই দি [illegible] লাগে আ[illegible]ায়
৫০ বলিদান্ [illegible] নহল্ বস্ত [illegible]
হয় কিন্তু যদি [illegible] তাক্
৫১ নবুন[illegible] [illegible] বোজা
হোৱা [illegible] থাকা।—
পর্ব্ব তেঁও [illegible] সীমাৎ যৰ্দনৰ
১০ সিপাৰৎ [illegible] তেতিয়া আকও তেঁওৰ্ ওচৰৎ
মানুহ আহিল্ তেঁও আপোনাৰ্ আচাৰানুসাৰে
২ সিহঁতক শিখালে। সেই বেলা ফৰিশিহঁতে তেঁওৰ্
কাষৰলৈ আহি পৰীক্ষা বুজিবলৈ তেঁওৎ সুধিলে বোলা

আপোনার তিরোতাক মানুহে পরিত্যাগ করিব পায় নে
৩ নে পায়। তেঁও সিহঁতক উত্তর করিলে বোলে মোশহে
৪ তোমোলাকক কি বিধান দিলে। সিহঁতে তুলিলে
মোশহে তাইক আমূলিকতপা দি পরিত্যাগ করিবলৈ
৫ বিধান দিলে। যিশুএ সিহঁতক সিদ্ধান্ত করিলে
বোলে তোমোলাকর আশয় কঠিন এইনিমিত্তে তেঁও
৬ তোমোলাকক এই বিধান লিখি দিলে। কিন্তু সৃষ্টির
আদিতে ঈশ্বরে সিহঁতক মুনিহ তিরোতা করি সৃজিলে
৭ এইহেতুক মানুহে আপোনার মাক বাপে এরি
৮ বেলেগ হৈ আপোনার তিরোতায় সৈতে গৃহবাস
করিব আরু সেই দুয়োবো এক দেহ হব এয়েহেই
৯ সিহঁত তেতিয়ারপরা দুই ন হয় কিন্তু এক দেহ। এই
হেতুক ঈশ্বরে যাক এক করিছে তাক কোনো মানুহে
১০ বেলেগ ন করোক। পাচে ঘরলৈ গৈ তেঁওর শিষ্য
সকলে সেই কথা তেঁওং আকও সুধিলে পাচে তেঁও
১১ সিহঁতক কলে বোলে যি কোনোএ আপোনার
তিরোতাক এরি আনক বিবাহ করে সি তাইর বিরো
১২ ধে পরস্ত্রী গমন করে আরু তিরোতা মানুহেও আপো
নার পত্যকক এরি আরু কাতো দিয়া সোয়ালে ব্যভি
চারিণী হয়।—

১৩ সেই বেলা তেঁও সিহঁতক চুবলৈ মানুহে সরু২ লরা
হঁতক তেঁওর আগলৈ আনিলে কিন্তু যিবিলাকে সিহঁ
তক আনিলে সেইবিলাকক তেঁওর শিষ্যসকলে
১৪ হুকিয়ালে। কিন্তু যিশুএ তাকে দেখি অতি কৈ তুলিলে

১৫ সৰুং লৰাহঁতক্ মোৰ এচৰলৈ আহিব দিয়া হাক্ নি
দিবা যি হেতুকে এইৰূপেৰেই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য। তোমো
লাকত ময় স্বৰূপকৈ কওঁ যিকোনোএ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য
সৰু লৰাৰ্ নিচিনাকৈ গ্ৰহণ ন কৰে সি তালৈ যাব নো
১৬ ৱাৰে। পাচে তেওঁ কোলাত লৈ সিহঁতৰ্ ওপৰত
হাত দি সিহঁতক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।
১৭ তেওঁ বাটে দি যাঁওতে এক্ মানুহ লৰুড়ি আহি আঁঠু
পাৰি তেওঁত শুধিলে হে ধাৰ্ম্মিক গুৰু অনন্তায়ুৰ আধি
১৮ পত্য পাবলৈ ময় কি কৰিম্। য়িশুএ তাক্ কুলিলে মোক্
ধাৰ্ম্মিক কুলিছা কিয় এক্ বিনে আৰু কোনো ধাৰ্ম্মিক ন
১৯ ময় তেঁৱেই ঈশ্বৰ্। তুমি আজ্ঞা শুনিছা পৰস্ত্ৰী গমন্ ন
কৰিবা মনুষ্যপ্ৰাণি বধ ন কৰিবা চুৰ্ ন কৰিবা মিচলিয়া
সাক্ষী নি দিবা ভগুনা ন কৰিবা আপোনাৰ্ পিতৃ
২০ মাতৃক্ মান্য কৰা। সি মাত লগায় তেওঁক্ কুলিলে
হে গুৰু এইবিলাক্ ময় লৰাকালেৰেপৰা কৰিছো।
২১ তেতিয়া য়িশুএ দৃষ্টি কৰি তাক্ চেনেহ কৰি কুলিলে বোলে
তোমাৰ্ আৰু এক্ কৰ্ম্ম কৰিবলগা আছে যোবা
তোমাৰ্ এটায় যানি বেহানি বেচি দুখিয়া মানুহলৈ
দান্ কৰা পাচে স্বৰ্গত ধন পাবা আৰু আহা তোমাৰ্
২২ ক্ৰুশ লৈ মোৰ্ লগত আহা। সেই মানুহৰ্ বহু
ধন্ আছিল্ এইহেতুকে সেই কথা শুনি অতিশয়
২৩ শোকযুক্ত হই গুচি গল্। তেতিয়া য়িশুএ চাৰিও
ফালেলৈ চায় আপোনাৰ শিষ্যসকলক্ কুলিলে ধনৱন্ত
২৪ মানুহৰ্ স্বৰ্গ ৰাজ্যলৈ যোৱা কেনে টান্। শিষ্যস
কলে তেওঁৰ্ সেই কথা শুনি বিস্ময় মানিলে পাচে

যিশুএ আৰুও মাৎ লগায় সিবিলাকক্ হুঁনিলে হে লৰা
হুৎ যিবিলাকে ধনৎ বিশ্বাস্ কৰে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য লৈ
২৫ যোৱা সেইবিলাকৰ কেনে দুঃসাধ্য । ধনৱন্ত-মানুহৰ্
ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যলৈ যোৱাৎকৈ বেজিৰ্ জলঙ্গায়দি উট সৰু
২৬ কায় সুলভ । তাতে সিবিলাকে বিস্ময় মানি আলো আলো
২৭ হুঁনিলে তেবে কাৰ্ নিস্তাৰ্ হব পাৰে যিশুএ সিবিলাকে
লৈ চায় হুঁনিলে এয়ে মানুহৰ্ অসাধ্য কিন্তু ঈশ্বৰ
২৮ ৰৰ্ ন হয় যি হেতুক্ এটায় ঈশ্বৰৰ্ সাধ্য । তেতিয়া
পিতৰে তেঁওক্ ঔয়াক হুঁনিবলৈ ধৰিলে দেখোক্ আমি
২৯ এটায়কে এড়ি আপোনাৰ্ লগৎ আহিছো ! যিশুএ
উত্তৰ্ কৰিলে বোলে ময় তোমোলাকৎ কঁও যি যি
মানুহে মোৰৰ্থে আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ্ অৰ্থে ঘৰ্ অথবা
মাটি অথবা ভায়াঁতকে অথবা ভনিয়েকহঁতকে
অথবা বাপেকক্ অথবা মাকক্ অথবা তিৰোতাকে
অথবা লৰাহঁতকে পৰিত্যাগ কৰে এতিয়া সিহঁতৰ্
৩০ মাজৰে এই কালৎ বিপক্ষে সৈতে এশগুণ অধিক্ ঘৰ
ভায় ভনী মাক্ লৰা মাটি আৰু ভবিষ্যৎ জগতৎ
অনন্তায়ু এই সকল্ যি নেপাব এনে কোনো নায় ।
৩১ কিন্তু ভালেমান্ আদি অন্ত হব আৰু অন্ত আদি ।—
৩২ আৰু অনন্তৰে সিবিলাক্ যিৰোশলমলৈ যাঁওতে যিশু
সিবিলাকৰ্ আগ হল্ তেতিয়া সিবিলাকে বিস্ময় মানিলে
আৰু তেঁৱে সৈতে যাওঁতেং ভয় লাগিল তেঁও আৰুও
সেই বাৰেজনক্ আনি আপোনাৰ্ যিযি মিলিব তাকে
৩৩ কব ধৰিলে ! দেখা আমি যিৰুশালমলৈ যাঁও আৰু
মানুহৰ্ সন্তুতিক্ প্ৰবীন্ পুৰোহিত সকলৰে অধ্যাপক

সকলবে হাতৎ ধৰি দিব লাগিব মিৰিলাকে তেঁওক্
মাৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিব আৰু তেঁওক্ আন্ দেশৰ মানু
৩৪ হৰ্ হাতৎ অৰ্পি দিব সিহঁতে তেঁওক্ বিগাতি কৰিব
আৰু তেঁওক্ কোটোবাৰে কোবাব আৰু তেঁওৰ্ গাৎ
থুই পেলাব আৰু তেঁওক্ বধী কৰিব পাচে তিনি দিনৰ
দিনা তেঁও আৰও উঠিব।—
৩৫ তাৰ পাচে জেবদিৰ্ প্ৰত্যেক যঅ্যাকুবে য়োহনে তেঁওৰ্
ওচৰলৈ আহি কুলিলে হেগুৰু আমি যি খোজো তাকে
৩৬ আমালৈ কৰোক্। তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে ময়
তোমোলাকলৈ কি কৰিম্ তোমোলাকে নোকি খোজা।
৩৭ সিবিলাকে তেঁওক্ কুলিলে আমাক আপোনাৰ্ প্ৰতা
পৎ তোমাৰ সোফালে এটাক্ বাঁওফালে এটাক্ বহিব
৩৮ দিয়োক্। য়িশুএ সিবিলাকক্ কুলিলে তোমোলাকে যি
খুজিলা জৈয়াক্ জানো তোমোলাকে লে জানা যি পিয়লাৰে
ময় পীয়ো তোমোলাকে জানো তাৰে পিব পাৰা। আৰু
ময় যি কুঁড়ৎ কুঁড়ো তোমোলাকে জানো সেই কুঁড়ৎ
৩৯ কুঁড়িব পাৰা সিবিলাকে তেঁওক্ কুলিলে আমি তাক্
কৰিব পাৰিম্। পাচে তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে যি পিয়
লাৰে ময় পীয়ো আৰু যি কুঁড়ৎ ময় কুঁড়ো সেই পিয়
৪০ লাৰে পীবা আৰু সেই কুঁড়ৎ কুঁড়িবা কিন্তু মোৰ
সোফালে বাঁওফালে বহিবলৈ যিসকললৈ যুগুৎ কৰা
ইগৈছে সেই সকলক্ বাজিবেকে জৈয়াক্ ময় দিবলগা ন
৪১ হয়। সেই বাক্যে জনে জৈয়াকে শুনি যঅ্যাকুবকে য়োহ
৪২ নকে বড় খঙ কৰিব ধৰিলে পাচে য়িশুএ সিবিলাৰক্
ওচৰলৈ মাতি আনি কুলিলে বিদেশীৰ্ এপৰৎ যিবি

লাক্ বিষয়া হয় সিৱিলাকে অধিকাৰ্ কৰে সিইতক্
পালে আৰু বড় মানুহে সিৱিলাকৰ্ ওপৰতো নকল
৪৩ চলায়। কিন্তু তোমোলাকৰ্ মাজৎ এনে নহব যি
হেতুক্ তোমোলাকৰ্ মাজৎ যেয়ে বড় হব খোজে
৪৪ সেয়ে তোমোলাকৰ্ সেৱকিয়া হব। আৰু যি আতি
৪৫ প্ৰধান্ হব খোজে সি এটাইৰে বন্দী হব। যি হেতুক্
মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ সেৱা কৰ্ৱলৈ নাহিল্ নে কিন্তু সেৱা
কৰিবলৈহে আৰু ভালেমান মানুহৰ্ মুক্তৰ্ কাৰণে
৪৬ আপোনাৰ্ প্ৰান দিবলৈ আহিল্। পাচে সিৱিলাক্
যিৰিকোলৈ গৈ তেৱে তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে আৰু বড়
এজুম্ মানুহে যিৰিকোৰ্পৰা যাবলৈ ধৰিচে সেই
সময়তে অন্ধ বাৰতিমায় নামে তিমায়েৰ্ পুত্ৰেক্ মাগি
৪৭ খলৈগৈ বাটৰ্ কাষৰতে বহিল্। পাচে যিশু নাজৰে
নৰ্ নাম শুনি সি এটাহ্ পাৰ্ৰি, কৰ ধৰিলে বোলে হে
৪৮ দাঁওদৰ্ সন্ততি যিশু মোক কৃপা কৰা। তেতিয়া ভালে
মানেও তাক্ নিজম্ দে, বুলি ক্ষকিয়ালে কিন্তু সি আৰু
ও এটাহ্ পাৰি বুলিলে হে দাঁওদৰ্ সন্ততি মোক্ কৃপা
৪৯ কৰা। তেতিয়া যিশুএ থিগিৎ হই তাক মাতি আনি
বলৈ বুলিলে এই হেতুক নিসংশয় হোওহ্ তেঁও তোক
মাতিচে এই বুলিলে সিৱিলাকে সেই অন্ধলা মানু
৫০ হক্ মাতিলে। পাচে সি আপোনাৰ্ কাপড় পেলায় উঠি
৫১ যিশুৰ্ কাষৰলৈ আহিল্। যিশুএ তাৎ শুধিলে
৫২ বোলে তয় কি খোজ তোক্ ময় যি কৰিম্। সেই
অন্ধলা মানুহে বুলিলে হে প্ৰভু ময় যেন্ চকুএ দেখো
তেয়াকে কৰোক্। যিশুএ তাক্ বুলিলে যোৱা

তোমাৰ্ প্ৰতীতিএই তোমাক্ নিস্তাৰ কৰিলে। তেতি
য়ায় সি চকুএ দেখি বাটৎ য়িশুৰ্ পিচেং গল্।—
পৰ্ব্ব সিবিলাক্ য়িৰুশালমৰ্ ওচৰ্ চাপিলৎ আৰু জিত
১১ বৃক্ষ পৰ্ব্বতৰ্ ওচৰৰ্ বৈতফাজ আৰু বৈতানিয়া পায় তেঁও
আপোনাৰ্ দুজন্ শিষ্যক্ আগেই পঠায় ইঁলিলে।
২ তোমোলাকৰ্ সম্মুখৰ্ গাঁৱলৈ যোৱা তাৎ সোমা
য়েই মাৰ্ ওপৰৎ কোনো কালে মানুহ উঠা নায় এনে
এটা বান্ধি থোৱা পোৱালী পাবা তাকে মেলি আনাগৈ।
৩ যদি কোনোএ তোমোলাকক্ বোলে তোমোলাকে এই কৰ্ম
কিয় কৰা তেবে ইঁলিবা প্ৰভুৰ্ তাৰাৎ প্ৰয়োজন্ আছে
৪ পাচে তেতিয়ায় সিতাক্ এযেলৈ পঠায় দিব। সিবি
লাকে গৈ যত্তে দুয় বাট্ একে লগ্ হইছে এনে এক্
ঠাইৎ দুৱাৰৰ্ বাজৎ বান্ধি থোৱা সেই পোৱালীক্
পালে গৈ তেতিয়া সিবিলাকে তাকে মেলি আনিলে।
৫ সেই বেলা যিবিলাক্ সেই ঠাইৎ থিয় হই আছিল্
সিবিলাকৰ্ মাজৰে কোনো কোনোএ সিবিলাকক্ ইঁলিলে
৬ তোমোলাকে পোৱালিটক্ মেলি দি কি কৰা। সিবিলাকে
য়িশুএ যিৰূপে আজ্ঞা কৰিছিল্ সেই ৰূপে সিহঁতৎ
৭ কলে পাচে সিহঁতে সিবিলাকক্ এড়ি দিলে পাচে সিবি
লাকে সেই পোৱালিক্ য়িশুৰ্ কাষৰলৈ আনি সিবি
লাকৰ্ কাপোড় তাৰ ওপৰৎ দিলে পাচে তেঁও তাৰ্ ও
৮ পৰতে উঠিল্। তেতিয়া বহুত মানুহে আপোনাৰ্
কাপৰ্ বাটৎ পাৰি দিলে কোনো কোনো মানুহে গচৰ্
৯ ডাল্ কাটি বাটৎ থলে। তেঁওৰ্ আগে পিচে যোৱা
১০ মানুহে ৰিঙিয়ায়ং ইঁলিলে হোশানা ঈশ্বৰৰ্ নামে

যি জন্ আহে তেঁও ধন্য আমাৰ্ পিতৃ দাঔদৰ্ যি ৰাজ্য
ঈশ্বৰৰ্ নামে আহিছে সিয়ো ধন্য মহা হোশানা।
১১ পাচে যিশু যিৰুশালমত্ ঈৰ ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰলৈ গল্
আৰু বিয়লিবেলা হলত্ তেঁও চাৰিওফালৰ্ এটা
ইকে দেখি সেই বাৰে জনৰ্ লগত্ লৈ বীতানিয়ালৈ
গল্ ।—
১২ পাচ দিনা সিবিলাক বীতানিয়াৰ্পৰা আহিবৰ্
১৩ বেলা তেঁওৰ্ ভোক্ লাগিল্ পাচে পাতে ভৰপুৰ্ এজোপা
ডিমৰু গছ দূৰৈত্ দেখি তাত্ গুটি আছে নে নায় জৈয়া
কে জানিবলৈ গল্ তাৰ ওচৰলৈ গৈ দেখে কেৱল পাত্
হে আছে আৰু একোনায় যিহেতুক্ গুটি ধৰিবৰ্
১৪ কাল তেনিয়া ন হয়। এই হেতুক্ যিশুএ যাত্ লগায়
কুঁলিলে এতিয়াৰ্পৰা কোন কালে কোনোএ তোৰ গুটি
ন খাওক্ তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে সেই কথা শুনিলে।—
১৫ পাচ সিবিলাক্ যিৰুশালমলৈ আহিলত্ যিশুএ মন্দি
ৰলৈ গৈ যিবিলাকে তাৰ্ মাজত্ কিনা বেচা কৰিছিল্
সিইঁতক্ তুলি খেদালে। আৰু বনিয়াইঁতৰ্ জাওপাট্
১৬ পাৰ বেচাইঁতৰ্ আসন্ ওভাতায় পেলালে আৰু মন্দিৰে
১৭ দি কোনো বেহানি কঢ়িয়ায় নিব নিদিলে। আৰু তেঁও
সিবিলাকক্ শিখায় কুঁলিলে সকলো জাতাৰ্ নিমিত্তে
মোৰ ঘৰ্ প্ৰাৰ্থনা গৃহ বুলি প্ৰখ্যাত হব এনে লেখা
জানো নায় কিন্তু তহতে তাক চোৰৰ্ শাল কৰিছ।
১৮ তেতিয়া অধ্যাপক্ সকলে প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তাকে
শুনি তেঁওক্ কেনেকৈ বিনাশ কৰিব এই ছিদ্ৰ চায়
ফুৰিব ধৰিলে এটায় মানুহে তেঁওৰ্ শিখনিতে বিস্ময়

মালিলে সেই হেতুক্ সিবিলাকে তেঁওক্ ডৰালে।
১৯ পাচে বিয়লি বেলা হলৎ তেঁও নগৰৰপৰা গতি
কৰিলে ।—
২০ প্রাতঃ কালে সিবিলাকে যাওতে সেই ডিমৰু গছ শিপা
২১ লৈ কে শুকাবৰ্ দেখিলে তেতিয়া পিতৰৰ্ মনৎ পৰিলৎ
তেঁওক্ হুঁলিলে হে প্রভু দেখোক্ যি ডিমৰু গছক্ আপুনি
২২ নি শাপ্ দিছিল্ সেয়ে শুকায় আছে। যিশুএ যাৎ
লগীয় সিবিলাবক্ হুঁলিলে ঈশ্বৰক্ পতীয়োৱা যি হেতুক্
২৩ তোমোলাকৎ ময় স্বৰূপ কৰি কও যি কোনোএ এই পর্ব্ব
তক্ বোলে ইয়াৰপৰা গৈ সাগৰৎ পৰ্গৈ সেই মানুহ
হৃৰ মনৎ যদি সংশয় নেথাকে কিন্তু যিহকে বোলে সেয়ে
হব এনেকৈ যদি পতীয়ায় তেবে সেই মানুহে যিহকে
২৪ বোলে সেয়ে হব। এই হেতুক্ তোমোলাকক্ ময়
বোলো তোমোলাকে প্রার্থনাৰ্ সময় যিহকে বাঞ্ছা কৰা
তাকে তোমোলাকে পায় বুলি আস্তিক্ কৰা পাবা।
২৫ যেতিয়া তোমোলাকে প্রার্থনা কৰি থিয় হোৱা তেতিয়া যদি
কোনোবায় সৈতে তোমোলাকৰ্ কিবা বিৰোধ থাকে তেবে
তোমোলাকৰ্ পিতৃএ তোমোলাকৰ্ দায় মৰষিবলৈ
২৬ তোমোলাকেও তাক্ মৰষা কিন্তু যদি তোমোলাকে ন
মৰষা তেবে তোমোলাকৰ্ স্বৰ্গৎ থকা পিতৃএ ও
তোমোলাকৰ্ দায় ন মৰষে ।—
২৭ সিবিলাক্ আকৌ যিৰুশালমলৈ আহিলৎ পাচে
তেঁও মন্দিৰৎ ফুৰোতে সেই বেলা প্রধান্ পুৰোহিৎ
সকলে অধ্যাপক্ সকলে গাঁৱোবুঢ়া সকলে তেঁওৰ্ ওচ
২৮ ৰলৈ আহি তেঁওক্ হুঁলিলে বোলে এই সকল্ কি শক্তি

এবে কবিছা এই সকল্ কর্ম্ম কৰিবলৈ তোমাক্ এই শক্তি
২৯ দিলেইবা কোনে। পাচে যিশুএ টুলিলে মযো তোমো
লাকৎ এটি কথা শোধো মোক্ সিদ্ধান্ত দিয়া তাৰ পাচে
যিশক্তিএৰে মযু এই কর্ম্ম কৰো তাক্ তোমোলাকৎ
৩০ মযু কম্। যোহনৰ্ টুড় স্বর্গৰপৰা নে মর্ত্তাৰ্
৩১ পৰা জৈয়াকে মোক্ সিদ্ধান্ত কৰা তেতিয়া সিবিলাকে
অন্যো অন্যো আলচ্ কৰিলে বোলে যেদি আমি স্বর্গৰ্
পৰা বোলো তেবে সি টুলিব তোমোলাকে তেঁওক্ ন
৩২ পতীয়ালা কিয়। অথবা যদি আমি কঁও মর্ত্তাৰ্পৰা
সিবিলাকে মান্নহক্ ডৰালে যি হেতুক্ এটায় মান্নহে
৩৩ যোহনক্ নিশ্চয়ে আচার্য্য টুলি মানে। এই হেতুক্
সিবিলাকে মাৎ লগায় যিশুক্ টুলিলে আমি জৈয়াক্
কব নোৱাৰো। যিশুএ মাৎ লগায় সিবিলাকক্
টুলিলে যি শক্তিৰে মযু এই সব কর্ম্ম কৰো তাকো তোমো
পর্ব্ব লাকৎ মযু ন কঁও।—

১২ পাচে তেঁও সিবিলাকৎ দৃষ্টান্ত দি কবলৈ ধৰিলে। এক্
মান্নহে দ্ৰাক্ষাৰ্ খেতি কৰি তাৰ চাৰিওফালে টাটি দিলে
আৰু দ্ৰাক্ষা চিকোল্ কৰলৈ এটা গাৎ খান্দিলে আৰু
চাৰিও ফালে চাপ্ বান্ধিলে আৰু খেয়া ধৰিদি তেঁও দূৰৰ্
২ লৈ গল্। পাচে বতৰৰ্ দিনৎ তেঁও সেই খেয়া
হঁতৰ্ তলৈ দ্ৰাক্ষাফল্ আনিবলৈ এটা বন্দিক্ পঠালে
৩ কিন্তু সিহঁতে তাক্ ধৰি মৰিয়ায় কোবায় স্কবীহাতে
৪ পঁঠি দিলে। আকও তেঁও সিহঁতৰ্ তলৈ আৰু
এটা বন্দিক্ পঠালে পাচে সিহঁতে শিল্ মাৰি তাকো পাঁচি

৫ দিলে তাৰ্ মুৰ ভাঙ্গি অমৰ্য্যাদা কৰি । … কও তেঁও
আৰু এক বন্দিক্ পঠ্য়ালে সিহঁতে তাক্ বধিলে আৰু
কৌনৌক্ মাৰিয়ালে কোনোক্ বধিলে এই ৰূপে সিহঁতে
৬ ভালেমান্ ভগালে। তেঁওৰ্ এটি আতি স্নেহৰ্ পুত্ৰ
আছিল এইহেতুক্ সিহঁতে মোৰ্ লৰাক্ মৰ্য্যাতা কৰিব
৭ এই বুলি সৰ্ব্বশেষৎ তাক্ পঠ্যালে। পাছে যয়াহঁতে
আলচ্ কৰি বুলিলে এয়ে অধিকাৰ্ আহোক্ আমি
ঔয়াক্ মাৰি পেলও তেতিয়া অধিকাৰ্ আমাৰ্ হব।
৮ তেতিয়া সিহঁতে টেঁগ তাক্ মাৰি পেলায় দ্ৰাক্ষাৰীৰ্ বাজ
৯ … পেলালি। এইহেতুকে সেই দ্ৰাক্ষাৰ্ অধি
১০ … কি কৰিব তেঁও আহি সেই যয়াহঁতক্ বিনাশ্
কৰি দ্ৰাক্ষাৰ্ খেতি আন্ মানুহক্ দিব। তোমা
লাকে জানো এই যে যাও পঢ়া নায় ঘৰ্ সজিয়া মানুহে
বিশিল্ ঔত্তিটিং কৰিলে সেয়ে চুকৰ্ প্ৰধান হল।
১১ এই ঈশ্বৰৰ্ কৰ্ম্ম এয়ে আমাৰ্ দেখাৎ আশ্চৰ্য্য।
১২ তেতিয়া সিবিলাকে তেঁওক্ ধৰিব খুজিলে কিন্তু মানুহৎ
ভয় কৰিলে যিহেতুক্ তেঁও সেই দৃষ্টান্ত সিবিলাকৎ
লগায় দিছিল্ যেন্ সি বিলাকে জানিলে পাছে তেঁওক্
এৰি সিবিলাক্ গুজি গল।—

১৩ তাৰ পাছে সিবিলাকে টেঁগ কেতেটি ফাৰিশি কেতেটি
হেৰোদিয়া হতে তেঁওৰ্ কথাৰেই তেঁওক্ বান্ধিবলৈ পঠ্যা
১৪ লে। সিহঁতে আহি তেঁওক বুলিলে হে গুৰু আপুনি
সত্যবাদী কাকো চাটু ন কৰে যি হেতুক্ আপুনি ঈশ্বৰৰ্
পথ স্বৰূপ্ কৰি শিখায় ঔয়াকে আমি জানো। তাই
সিৰিৰীন্ কাইসৰক্ দিবলগা হয় নে ন হয় আমি

১৫ দিয় নে নিদিয়। পাচে তেঁও সিহঁতর চলবার বুজি
বুলিলে কিয় মোর পরীক্ষা বুলিছ এটা সিকি মই দেখি
১৬ বলৈ ঔয়ালৈকে আন। সিহঁতে তাকে আনিলে
তেতিয়া তেঁও সিহঁতক বুলিলে এই কার আকার কার
১৭ নাম ওপরৎ লেখা। সিহঁতে তেঁওক বুলিলে কাইসরর
যিশুএ সিহঁতক সিদ্ধান্ত করিলে বোলে যি কাইসরর
তাক কাইসরলৈ দে আরু যি ঈশ্বরর তাক ঈশ্বর
লৈ দে তেতিয়া সিহঁতে তেঁওর কথাৎ বিস্ময় মানিলে।
১৮ শাদুকিহঁতে বোলে পুনরুত্থান নাই তেতিয়া সিবি
পাকে তেঁওর ওচরলৈ আহি ঔয়াকে কৈ তেঁওৎ সুধিলে
১৯ হে গুরু মোশাহে আমালৈ লেখিলে বোলে যেদি কোনো
মানুহর ভায়েক অপুত্রক হই মরে তার তিরোতাক
এরিয়ায় তেবে তার ভায়েকে তার তিরোতাক বিয়া
২০ করিব আরু আপোনার ভায়েকর বংশ ওপজাব। পুর্ব্বে
সাৎ ভায়েক আছিল তারে বড় ভায়েকে বিয়া করি
২১ নিঃসন্তুতি হই মরি গল। পাচে তার মক্ক ভায়েকেও
তাইকে বিয়া করি নিঃসন্তুতি হই মরিল তেনেকে
২২ তার সরু ভায়েকেও এইরূপে সেই সাৎ ভায়েকে
তাইকে বিয়া করি নিঃসন্তুতি হই মরিল সর্ব্ব শেষৎ
২৩ সেই তিরোতাজনীও মরিল। এতেকেই পুনরুত্থা
নৎ যেতিয়া সিহঁৎ উঠিব তেতিয়া তাই কার
তিরোতা হব যিহেতুক তাই সাতো ভায়েকর ঘরী
২৪ নিয়েক আছিল। যিশুএ সাৎ লগায় সিহঁতক বুলিলে
তহঁতে বিবস ধর্ম্ম নে জান আরু ঈশ্বরর মহিমা নে
২৫ জান সেই হেতুকে তহঁতে ন ভুলে নে বিয়নো যেতিয়া

নিহঁৎ মৃত্যুৰপৰা আৰুও উঠিব তেতিয়া সিবিলাকে
বিয়া ন কৰে বিয়াও নি দিয়ে কিন্তু স্বর্গৎথকা দুতৰ্
২৬ নিচিনা হব। কিন্তু মৃতকৰ্ কথাৎ যেন্ সিবিলাক্ উঠে
সোপাৰ্ মাজৰ্পৰা ঈশ্বৰে যি কলে বোলে ময় অবৰা
হামৰে য়িস্হাৰ যআকুবাৰে ঈশ্বৰ্ তোমোলাকে মোশ
২৭ হৰ পুথিৎ জানো এই কথা পঢ়া নায়। তেঁও মৃতকৰ্
ঈশ্বৰ্ ন হয় কিন্তু জীয়াৰ থকাৰহে ঈশ্বৰ্ এই হেতু
তোমোলাকৰ্ বড় ভ্রম আছে।—
২৮ সিবিলাকৰ্ কথা বতৰা শুনি এজন্ অধ্যাপক্ আছিল্
আৰু তেঁও সিবিলাক্ টিকোন্ সিদ্ধান্ত কৰিচিল্ জৈয়াকে
২৯ ছুধি তেঁওৎ সুধিলে কি আজ্ঞা সবাৰে প্রথম্। য়িশুএ
সিদ্ধান্ত দিলে বোলে এটায় আজ্ঞাৰ প্রথম এই হে য়িশ্ৰয়েল
৩০ এল শুনা আমাৰ্ ঈশ্বৰ্ য়িহুহ এক ঈশ্বৰ আৰু
তোমাৰ ঈশ্বৰ য়িহুহকে তোমাৰ্ চিত্ত বুদ্ধি আত্মা
৩১ মন্ বলেৰে স্নেহ কৰা এয়ে প্রথম্ আজ্ঞা। দ্বিতীয়
তেনেকৈ তোমাৰ্ চাৰিওফালৰ্ মানুহকে আত্মা সদৃশ
স্নেহ কৰা আৰু একো আজ্ঞা জৈয়াৎকৈ বড় নায়।
৩২ সেই অধ্যাপকে তেঁওক ছুধিলে হাহে বাপুদেৱ আপুনি
স্বৰূপ কৈছে যিহেতুক এক্ ঈশ্বৰ্ আছে তদন্য দ্বিতীয়
৩৩ আৰু কোনো নায় তেঁওকে সৰ্ব্ব চিত্ত সৰ্ব্ব বুদ্ধি সৰ্ব্ব
আত্মা সৰ্ব্ব বল দি স্নেহ কৰা আৰু চাৰিওফালৰ্ মানুহক্
আত্মা সদৃশ স্নেহ কৰা এয়ে সৰ্ব্ব আহুতি বলিদানৎ কৈ
৩৪ বড়। য়িশুএ তেঁওৰ্ এই উত্তৰ্ উত্তম্ দেখি তেঁওক্
ছুধিলে তুমি ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৎকৈ নিলগ্ নোহোৱা।
তাৰ পাচে তেঁওৎ একো শুধিবলৈ কাৰো সাহ ন জন্মিল্

৩৫ যিশুএ মন্দিরৎ শিখাইছিল তেতিয়া মাৎলগায় কুলিলে
খ্রীষ্ট দাওদর সন্তুতি এই কথা অধ্যাপক সকলে কেনে
৩৬ কৈ কয়। যি হেতুক দাওদে আপুনি ধর্ম্ম আত্মার
দোৱাৰায় কলে যিহুহায় আমার ঈশ্বৰৎ কলে
তোমার শত্রুহঁতক তোমার পাদপীঠ ময় ন কৰোমানে
৩৭ মোর দক্ষিণ ফালে বহা। এইহেতুক দাওদে
আপুনি তেঁওক ঈশ্বর কুলিলে এইহেতুক তেঁও তেঁওর
পুত্রেক কেনেকৈ হয় হীনলোকে তেঁওর কথা ধর্ম্মমনে
শুনিলে।—

৩৮ তেঁওর শিখোৱার মাজতে সিবিলাকক কুলিলে যিবি
লাকে দীঘল কাপড় পিন্ধি যাব খোজে আৰু বজারৎ
৩৯ নমস্কার লব খোজে সিনগগৎ ভাৎ খোৱাহাইৎ
বড়পিৰা খোজে আৰু যিবিলাকে বাঁৰিৰ ঘর খায়
৪০ পেলায় আৰু ফন্দ কৰি দীঘল প্রার্থনা কৰে এনেকুৱা
অধ্যাপকহঁতৎ সাৱধানে থাকা ঔহঁতে ডাঙ্গর শাস্তি
পাব।—

৪১ পাচে যিশুএ ভৰাঁলিৰ আগৎ বহি মানুহে কেনেকৈ
ভৰাঁলৎ দান কৰে তাক দেখিলে তালেমান ধনবন্ত
৪২ মানুহে তাৰ মাজৎ বহু ধন পেলায় দিলে কিন্তু এজনী
দুখুনী বাঁৰিএ আহি তাতে দুয় মাতি পেলায় দিলে তার
৪৩ মোল এক তিনি বতিয়া। তেতিয়া তেঁও আপোনার
শিষ্য সকলক মাতি কলে তোমোলাকৎ ময় স্বৰূপ
কৰি কঁও যি যিবিলাকে যিমানৎ ধন ভৰাঁলৎ পেলায়
দিছে সেই এটাইতকৈ সৰহ এই দুখুনী বাঁৰিএ
৪৪ দিছে। কিয়নো এইবিলাকে আপোনার সৰহী

যাবিলৰ্ কিছু মান্ ভৰালৎ পেলায় দিছে কিন্তু তাঁই
আপোনাৰ্ দাৰিদ্যৎ সৰ্ব্ব বস্তুৎ দিছে।
পর্ব্ব তেঁও মন্দিৰৰ্ পৰা ওলায় গৈছে সেই সময়তে তেঁওৰ্
১৩ শিষ্যৰ্ মাজৰে এজনে ঠুলিলে হে গুৰু দেখোক্ এই
কেনে শিল্ কেনে ঘাঙ্কর। যিশুএ তেঁওক্ উত্তৰ
দিলে বোলে তুমি এই বড় ঘাঙ্ক কি দেখিছা যি শিল্
ভাঙ্গলে ন পৰে এনে এক্ শিলৰ্ ওপৰৎ আৰু এক
৩ শিল্ নে থাকিব। তেঁও জিতবৃক্ষ পর্ব্বতৰ্ ওপৰৎ
মন্দিৰৰ্ আগৎ বহিলৎ পিতৰে যাকোবে যোহনে
আন্দ্ৰিএ তেঁওৎ বিশ্বাসে সুধিলে আমাৎ কওক্ এই হিলা
৪ ক্ কেতিয়া হব আৰু এই বিলাক্ কথা পূৰ্ণ হবৰ
৫ কালৰ্ চিন্ কি। পাচে যিশুএ মাৎ লগায় সিহঁতক্ৎ
কব ধৰিলে বোলে সাৱধান্ কোনেও যেন্ তোমো
৬ লাকক্ নভুলায়। যি হেতুক্ ময় খ্রীষ্ট এনেকৈ ঠুলিং
ভালেমান্ মানুহ্ মোৰ নামকৈ আহিব ভালেমান
লো ভুম জনমাৰ কন্তু তোমোলাকে ৰনৰ্ ৰওৰা শুনি
৭ চিন্তা ন কৰিবা যি হেতুক এইবিলাক্ অৱশ্যে হব লগা
৮ আছে কিন্তু শেহৎ এতিয়া ন হয়। এক্ ৰাজ্যৰ্ মানুহ্
এক্ ৰাজ্যৰ্ মানুহৰ্ বিৰোধি আৰু এক্ ৰজাৰ বিৰো
ধি আন্ ৰজা ওঠিব। ঠায়ে ঠায়ে ভূমিকম্প আঁকাল ডাঙ্ক
৯ ৰব দুখৰ্ আৰম্ভ এইবিলাক্ কিন্তু তোমোলাক্ সাৱধ্
হোৱা যি হেতুক্ সিহঁতে তোমোলাকক্ মেলৎ সোধায়
দিব লি আৰু জিলগাৎ তোমোলাকে কিল্ খাবা আৰু
ৰজা তাঙ্গিৰিয়াৰ্ আগলে মোৰৰ্থে তোমোলাকৰ্ বি
১০ ৰোধি সাক্ষী কৰিলে তোমোলাকক্ আনিব। আগেই

১১ শুভ বাৰ্ত্তা সকলো দেশত কীৰ্ত্তন কৰা হব। কিন্তু
যেতিয়া মিহঁতে তোমালোকক সোধাই দিয়নি তেতিয়া
কি কম্ আগেই এই বুলি চিন্তা ন কৰিবা আৰু ভাবি
১২ চিন্তা ন কৰিবা কিন্তু যিহকে সেই সময়ত তোমালোকক
দিয়েঁ তাকে কৰা যিহেতুক যি জনে কয় তেঁও তোমালোক্
ন হোৱা কিন্তু ধৰম্ আত্মা ভায়েকে ভায়েকক্ মাৰিবলৈ
সোধাই দিব আৰু বাপেকেও পুত্ৰেক্ লবাহঁতে মাক্
১৩ বাপেকক্ পো'বিয়া ৰৰি মিহঁত মৰাবলৈ উদ্বিগ্ন আৰু
মোৰ্ নামৰ্ নিমিত্তে তোমালোকক্ এটায় মানুহে ঘিনাব
কিন্তু যেয়ে শেহ'লৈকে সহিব পাৰে সেয়ে ৰক্ষা পাব।—
১৪ যি সৰ্ব্ব নাশি কৰা ঘিন্লগা যি বস্তুৰ্ কথা দানিএল
আচাৰ্য্যে বলে তাকে অশুচিত্ ঠাইত উপগত হবৰ্
যেতিয়া দেখা যেয়ে পঢ়ে সেয়ে বুজক্ তেতিয়া যেয়ে যি
১৫ যিহুদাহ্ দেশত থাকে সেয় পৰ্ব্বতলৈ ভাগি যওক্ যি ঘৰৰ
চালৰ্ ওপৰত থাকে সিঘৰলৈ নে নামোক্ আৰু ঘৰত
১৬ থকা কোনো বেহানি নিবলৈ তাত নো সোমওক্। যি
মানুহ পথাৰত থাকে সিও আপোনাৰ্ কাপড় নিবলৈ
১৭ নোভাতাক্। কিন্তু যিবিলাক্ সেই কালত গৰ্ভ
বতী আৰু যিবিলাকে লৰাক্ এবীৰ্ খুৱায় সিহঁতৰ্
১৮ সন্তাপ হব। আৰু তোমালোকৰ্ ভাগি যোৱা
যেন্ জাৰ্ কালে নহয় ঈয়াকে প্ৰাৰ্থনা কৰা যি হেতুক্
১৯ যি সৃষ্টি ঈশ্বৰে কৰিছে সেই সৃষ্টিৰ্ আৰম্ভণৰ পৰা এতি
য়ালৈকে যেনে ক্লেশ কোনো কালত ন হল্ আৰু কোনো
কালত ন হবও তেনে বড় ক্লেশ সেই দিনা হব।
২০ ঈশ্বৰে সেই কাল্ চুটি ন কৰিলে কাৰো ৰক্ষা ন

পড়ে কিন্তু যাকে তেঁওব্ মনৎ লাগে সেই মনুষ্যবিলাক
২১ লৈ সেই দিন্ চুটি কৰিছে। যদি কোনো বায় তোমো
লাকক্ বোলে দেখা খ্রীষ্ট এঘেৎ কিতৎ তেৱোন
২২ পতীয়না যি হেতুক মিচা খ্রীষ্ট সকল্ মিচা আচার্য্য
সকল্ ওলাইব আৰু যদি মনুষ্য সকল্ ভুলিব পাৰে
তেবে যিহতে সিইঁতে ভুলে এলে চিন আশ্চর্য্য কর্ম্ম
২৩ দেখাব। কিন্তু তোম্মোলাকে সাৱধান্ হবা দেখা ময় আ
২৪ গেই এটায় খানি কথা তোমোলাকৎ কৈছো। কিন্তু
২৫ সেই দুখৰ্ পাচে সেই কালতেই বেলি নোলাব যোনে
ও যোনাক্ ন কৰিব সৰগৰ্ তৰা খহি পড়িব আৰু
২৬ সৰগৰ্ এটায় মহিমা লৰিব। তেতিয়া মানুহৰ্ পুত্ৰেক্
মহা মহিমা ঐশ্বর্য্য লগৎ লৈ মেঘৎ উঠি আহিবৰ্
২৭ সিইঁতে দেখিব সেই বেলা তেঁও চাৰিও ফালৰ্পৰা
পৃথিবীৰ সীমাৰপৰা সাৰগৰ্ সীমালৈকে আপোনাৰ্
দূৎ সকলক্ পঠিয়াই আপোনাৰ্ মনুষ্য সকলক্
২৮ গোটাব। এতিয়া ডিমৰু গছৰ্ এক্ উপমা শিখা
যেতিয়া তাৰ্ ঠাল্ কুহি কুহি পাৎ দিবে তেতিয়া জহ
কাল ওচৰ্ লাগিল্ বুলি তোমোলাকে জানা এনে কৈ
এইবিলাক্ কথাও পুৰ্বৰ্ত্তিবৰ্ দেখি সেয় ওচৰ্ যেন্
২৯ দুৱাৰ্ মুখতে হল্ বুলি জানা। তোমোলাকৎ মম
৩০ স্বৰূপ কৰি কঁও এই বিলাক্ পুৰক ন হলে এই বিলাক্
মানুহ ন মৰ আৰু সৰগ পৃথিও বৈ যাব ওথানি মোৰ্
কথা বৈ নে যাব।—
৩১ কিন্তু সেই দিন আৰু সেই উঁৰৰ্ কথা কোনোএ
নে জানে সৰগৰ দূৎসকলে ও নে জানে আৰু পুত্ৰেৱও

৩২ নে জানে কিন্তু কেৱল পিতৃ। সাৱধান হোৱা পৰ
দি। আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা যিহেতুক্ সেইবেলা কেতিয়া
৩৩ হব তাক্ তোমোলোকে নে জানা। যেনেকৈ কোনো
মানুহে পৰ্ব্বাহলৈ যাবলৈ যাত্ৰা কৰি আপোনৰ্ ঘৰ্
৩৪ এড়ে আৰু আপোনাৰ্ বন্দিহঁতকে ঘৰৰ্ অধিকাৰ্ পাতে
আৰু এটাইকে স্বকিয়াং কাৎ নিযোজন্ কৰে আৰু
৩৫ দুৱৰিক্ পৰ্ দিবলৈ বোলে তেনে মানুহৰ্ সন্ততি। এই
হেতুক্ পৰ দিয়া যিহেতুক্ ঘৰৰ্ গিৰিহৎ কেতিয়া
আহে কি বিয়লি বেলা কি মাজনিশা ৰাতি কি কুকুৰায়
৩৬ ডাক দিবৰ্ বেলা কি ৰাতিপুৱা ঔয়াক্ তোমোলাকে
নে জানা জানি কি অকস্মাতে আহি তোমোলাকক্ টোপ
৩৭ নিতে দেখেহি। যিহকে তোমোলাকক্ ময় বোলো
তাকে এটাইকে আগৎ কৈ পৰ্ দিয়া।—

পৰ্ব্ব দুয় দিনৰ্ পাচৎ পেসাখ আৰু খেমিৰ্ পিঠাৰ্
১৪ বিস্তু হল্ তেতিয়া প্ৰধান্ প্ৰৰোহিৎসকলে অধ্যাপক্
সকলে তেঁওক্ ফন্দ কৰি কেনেকৈ ধৰিব ঔয়াকে বিচাৰি
২ ফুৰিব ধৰিলে। কিন্তু সিবিলাকে কুলিলে বিস্তুৰ্ দিনা
৩ ন হয় জানো পাচে মানুহৰ্ হুলস্থূল্ লাগে সেই কালৎ
বৈথানিয়াৎ শিমোন্ কুষ্ঠিয়াৰ ঘৰৎ সোমায় তেঁও
খাবলৈ বহিলৎ এজনী তিৰোতায় বহু মূলযা জটা
মাংসী তেল্ ভৰি বগাশিলৰ্ এটা টেমা আনি টেমা
৪ ভাঙ্গি তেঁওৰ্ মূৰৎ বাকি দিলে। কিন্তু কেতেটি
মানুহে মনৎ অসন্তোষ পায় কুলিলে বোলে এই
৫ তেল্‌বিলাক্ বায় কিয় কৰিলে যিহেতুক্ তাক্ তিনিশ

সিৱিলৈ বেচিব পাৰিলেহেঁতেন্ আৰু দুখিয়া মানু
হক্ দিব পাৰিলেহেঁতেন্ এই বুলি সিবিলাকে তাইক্
৬ দণ্ড কৰিব ধৰিলে। পাচে যিশুএ কলে এৰি দেলোৱা
তাইক্ অসন্তোষ দিয়া কিয় তাই মোৰ এবং
উত্তম বন্ কৰিছে যিহেতুক্ দুখিয়া মানুহ নিতৌ
৭ তোমোলাকৰ্ লগৎ থাকে তোমোলাকৰ্ ইচ্ছা হলে
কোনো কালৎ সিহঁতৰ্ উপকাৰ্ তোমোলাকে কৰিব
৮ পাৰা কিন্তু ময় নিতৌ তোমোলাকৰ্ লগৎ নায়। তাই
যিহকে কৰিব পাৰে তাকে কৰিছে তাই মোৰ্ যেদা
মং শুৱৈল মোৰ্ গাৎ তেল ঘঁহিবলৈ আগেই
৯ আহিছে। তোমোলাকৎ ময় সত্য কৰি কওঁ সকলো
ৰাজ্যৎ যতে যতে এই শুভবাৰ্ত্তা শুনোৱা হয় ততে ততে
এই যি বন কৰিলে ইয়াকে স্মৰিবলৈ কৰিব লাগে।
১০ তেতিয়া বাৰে জনৰ্ মাজৰ্ যিহুদাহ্ স্কাৰিএটী নামে
এজনে তেঁওক্ সিবিলাকৰ্ হাতৎ ধৰি দিবলৈ প্ৰধান্
১১ পুৰোহিৎ সকলৰ্ তলৈ গল্। সিবিলাকে তাকে
শুনি বৰ্দ্ধ পালে আৰু তেঁওক্ ধন্ দিবলৈ সলে পাচে
তেঁওক্ সিবিলাকৰ্ হাতৎ ধৰি দিবলৈ জল্ চায় ফুৰিব
ধৰিলে।—

১২ তেতিয়া নিস্তাৰৰ্ মেৰ যি দিনা মাৰে বেখমিৰ্ পিঠাৰ্
সেয়ে প্ৰথম দিন্ তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে তেঁওক্ বুলিলে
আমি আপোনালৈ নিস্তাৰ কৎ যুগুৎ কৰিমগৈ
১৩ আপোনাৰ্ কি ইচ্ছা। পাচে তেঁও দুয় শিষ্যক্ পঠায়
বুলিলে নগৰলৈ যোৱা তাতে পানিৰ্ কলহ লৈ যোৱা
১৪ এটা মানুহক্ তোমোলাকে দেখিবা সেই মানুহ যলৈ

কে যায় তোমোলাকে তাৰ্ পিছে২ গৈ সেই ঘৰৰ গিৰি
হতক্ বুলিবা হেনে গুৰুএ বুলিলে যৎ মোৰ শিষ্য
সবলে সৈতে ময় পেস্বাযযাম্ সেই ভোজন গৃহ কৎ।
১৫ তেতিয়া সেই মান্নহে অতোৱা সজোৱা ডাঙৰ এটা
চৰাঘৰ্ তোমোলাকক্ দেখুৱাব তাতে আমালৈ পেস্বায
১৬ যুগুৎ কৰাগৈ। এই হেতুক্ শিষ্যসকল্ নগৰলৈ গল্
আৰু যিৰূপে তেঁও সিবিলাকৎ কৈছিল্ সেই ৰূপে পালে
পাচে সিবিলাকে পেস্বায যুগুৎ কৰিলে।—
১৭ পাচে সন্ধিয়া বেলা তেঁও বাৰে জনক্ লগৎলৈ আহিল্
১৮ তেতিয়া সিবিলাকে খাবলৈ বহিলৎ যিশুএ বুলিলে
তোমোলাকৎ ময় স্বৰূপ কৰি কঁও ময়ে সৈতে খাইছা
যি তোমোলাক তোমোলাকৰ্ মাজৰে এজন মোক্
১৯ পৰৰ্ হাতৎ ধৰি দিব। তাতে সিবিলাকে অসন্তোষ
কৰিব ধৰিলে আৰু এজনে২ কৈ শুধিব ধৰিলে মোকে
২০ সেয়ে ময় নে পাচে আৰু এজনে বুলিলে সেয়ে ময় নে।
তেঁও মাৎ লগায় সিবিলাকক বুলিলে বাৰ জনৰ্
মাজৰ্ যি জনে ময়ে সৈতে কাহিৎ হাৎ দিছে সেই
২১ জন্ মান্নহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ যেনে লেখা আছে তেনেই কৰ
হয় কিন্তু যাৰ্পৰা মানুহৰ্ পুত্ৰেক পৰৰ্ হাতৎ পৰে
সেই মান্নহৰ্ সন্তাপ হব সেই মান্নহ কোনো কালে
নোপজা হলে তাৰ্ ভাল আছিল।—
২২ সিবিলাকৰ্ খাবৰ্ বেলা যিশুৱে পিঠা ললে আৰু
আশীৰ্ব্বাদ কৰি তাকে ভাঙ্গি সিবিলাকক্ দি বুলিলে
২৩ লোৱা খোৱা এয়ে মোৰ শৰীৰ্। তেঁও পিয়লালৈ
স্তুতি কৰি সিবিলাকক্ দিলে পাচে সিবিলাকে এটায়ে

২৪ ভাকে পীলে। তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে নৱীন্ নিয়
মৰ্ নিশ্চয় কৰা মোৰ্ যি তেজ ভালেমানৰ্ কাৰণে
২৫ ওলিয়াইছে সেয়ে এই। তোমোলাকৎ ময় স্বৰূপ কৰি
কঁও ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৎ তোমোলাকে নৈতে ময় ন দ্ৰাক্ষা
২৬ ৰহ নি পীয়োমানে আৰু ময় দ্ৰাক্ষা গুটিৰ্ ৰহ নি পায়ো।
পাচে সিবিলাকে এটি গীত্ গায় জিতবৃক্ষ পৰ্ব্বতলৈ গল।
২৭ য়িশুএ সিবিলাকক্ কুলিলে আজি ৰাতি তোমোলাকে
মোৰ্ লগৎ বাধিৎ হবা যি হেতুক্ ময় মেষ ৰখিয়াক
মাৰিম্ তাকৰ্ মেষ গোটে হব এনে লেখা আছে।
২৮ কিন্তু ময় ওঠিবৰ্ পাচে তোমোলাকতকৈ আগেই ময়
২৯ গালিলিলৈ যাম্। পিতৰে তেঁওক্ কুলিলে যদি এটায়
৩০ বন্দি যায় তথাপি ময় তেনে ন হওঁ। য়িশুএ তেঁওক্
কুলিলে ময় তোমাৎ স্বৰূপ কৰি কঁও আজি কুকুৰায়
ডাক্ দিবৰ্ আগেই তুমি তিনিবাৰ্ মোৰ্ কথাৎ নৈশেনে
৩১ কাটিবা। কিন্তু সি আৰু ভালেমান্ বড় কথা মাতিলে
বোলে ময় যেদি আপোনাৰ্ লগৎ মৰো এই তেঁও
আপোনাৰ্ কথাৎ কোনো কালৎ নৈশেনে কাটিলে থাকিম
সিবিলাক্ সকলেও এই ৰূপ কলে।—
৩২ পাচে সিবিলাক্ গেতসেমনি নামে এক্ ঠাইলৈ আহিল্
আৰু তেঁও আপোনাৰ্ শিষ্যসকলক্ কুলিলে ময়
৩৩ প্ৰাৰ্থনা কৰো মানে তোমোলাক্ জৈয়াতে বহা। তেতিয়া
তেঁও পিতৰকে যাকোবকে য়োহনকে লগৎ ললে আৰু
মনৎ অতি শোক্ লাগি ব্যাকুলচিত্ত হব ধৰিলে।
৩৪ আৰু সিবিলাকক্ কুলিলে মোৰ্ প্ৰাণ মৃত্যুকালৰ্
নিচিনাকৈ ওতওতু কৰিছে তোমোলাকে জৈয়াতে থাকি

৩৫ পৰ দিয়া পাচে কিচু যান্ আগ বাঁচৈগৈ তেঁও ভূমিগত
হুই যদি সেই কালৰ্ গৈঁড়িৱা লড়িব পাৰে তেবে সেই
৩৬ কাল্ যেন্ তাৰ্পৰা লাড় জয় কে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
আৰু তেঁও হুঁলিলে হে পিত্ এটায় তোমাৰ্ সাধ্য এই
পিয়লা মোৰ্পৰা লৈ যোৱা কিন্তু মোৰ্ জচ্ছাৎ নো হোক্
৩৭ তোমাৰ্ জচ্ছাৎ হোক্।   পাচ তেঁও আহি সেব
লাকক্ টোপনিয়াবৰ্ দেখিলেহি তাতে পিতৰক্ হুঁলিলে
হে শীমোন্ তুমি টোপনিয়াইচা নে তুমি এতাৰো পৰ্
৩৮ দিব নোৱাৰা নে পৰীক্ষাৎ ন পড়িবলৈ পৰ্ দিয়া আৰু
প্ৰাৰ্থনা কৰা জীৱ সাজুম্ হয় কিন্তু শৰীল্ দুৰ্ব্বল্।
৩৯ আৰুও তেঁও গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি সেই কথাকে হুঁলিলে।
৪০ সিবিলাকৰ্ চকু চুলচুলিয়া হুই আছিল্ এই হেতুক্
তেঁও আৰুও আহি সিবিলাকক্ টোপনিয়াবৰ্ দেখি
লেহি সিবিলাকে তেঁওক্ ওত্তৰ্ দিবলৈ চেষ্টা নে পালে।
৪১ তাৰ পাচে তেঁও তৃতীয় বেলি আহি সিবিলাকক্ হুঁলিলে
টোপনিয়োৱা জিৰোৱা এই যথেষ্ট কাল ওপগত হুই
জেহি দেখা মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ পাতকীৰ্ হাতৎ পৰ্ত্তু
৪২ জেহি ওঠা আমি যাঁও দেখা যেয়ে মোক্ পৰৰ্ হাতৎ
দিব সিও ওচৰ্ চাপিলি।—
৪৩ তেঁও এনেকৈ কঁওতেই পুৰীন্ পুৰোহিৎ অধ্যাপক্
গাঁৱোহুঁচা এই সকলৰ্পৰা তৰোৱাল্ টাঙ্গোন্ হাতৎ
লৈ বড় এচন্ মানুহ লগৎলৈ বাৰে শিষ্যৰ্ মাজৰ্
৪৪ যিহুদাহ্ নামে এজন্ আছিল্।   যি তেঁওক্ পৰৰ্
হাতৎ ধৰি দিব সি সেই মানুহবিলাকক্ চিপ দিলে
বোলে ময় গৈ যাকে চুমা দিযোঁ সেই তেঁওক সাৱধান

৪৫ কৰি লৈ যা পাঁচ সি আহি এই তেঁওৰ্ ওচৰলৈ বেগাঁই
গৈ হে ৰাব্বিব হে ৰাব্বিব এই বুলি তেঁওক্ চুমা দিলে।
৪৬ তেতিয়া সিইঁতে তেঁওৰ্ গাৎ হাৎ দি তেঁওক্ ধৰিলে।
৪৭ যিবিলাক্ ওচৰৎ থিয় হই আছিল্ সিবিলাকৰ্ এজনে
তৰোৱাল ওলিয়াই প্ৰুধান্ প্ৰুৰোহিতৰ্ এটা বন্দীক
৪৮ মাৰি তাৰ্ কান্ কাটি পেলালে। তেতিয়া যিশুএ যাৎ
লগায় সিবিলাকক বুলিলে তহঁতে যেনেকৈ চোৰ্ ধৰিব
বলৈ আহায় লাঠিলৈ তৰোৱাল্ টাঙোন্ হাতৎ লৈ
৪৯ মোক্ ধৰিবলৈ আহিছা। মন্দিৰৎ তোমালাকৰ্ লগৎ
নিতৌ শিকাইছিলো তেতিয়া তহঁতে মোক্ ন ধৰিলি
৫০ কিন্তু ধৰ্ম্ম প্ৰথিৰ্ লেখা সম্পুৰ্ণ হবলাগা আছে।
৫১ তেতিয়া সিটায়ে তেঁওক্ এৰি ভাগি গল্। আৰু এটা ডেকা
মানুহ ওলঙটে হই গাৎ কাপড় লৈ তেঁওৰ্ লগৎ গল্
৫২ তেতিয়া ডেকা মানুহে তাক্ ধৰিলে পাছ সি কাপড়
পেলায় সিইঁতৰ্ হাতৰ পৰা এড়ায় ওলঙটে পলাল।—
৫৩ তাৰ্ পাছ সিইঁতে যিশুক্ প্ৰুধান্ প্ৰুৰোহিতৰ্ ওচৰলৈ
লৈ গল্ তেতিয়া প্ৰুধান্ প্ৰুৰোহিৎসবলে গোটোইচা।
৫৪ সকলে অধ্যাপক্ সকলে মেল্ পাতিলে। সেই বেলা পিতৰ্
আঁতৰ্ হই তেঁওৰ্ পিছেং পধান্ প্ৰুৰোহিতৰ্ চৰা
দুৱৰলৈ গৈ বন্দিইঁতৰ্ লগৎ বহি জুই প্ৰুৱাবলৈ ধৰিলে।
৫৫ তেতিয়া পধান্ প্ৰুৰোহিৎ সকলে এটায় মেল্ৰ মানুহে
ও যিশুক্ পদকৎ পেলায় মাৰিবলৈ সাক্ষী বিচাৰ্ কৰিলে
৫৬ কিন্তু নে পালে। তালেমানেও তেঁওক্ পদস্থিয়া কৰি
বলৈ মিচা সাক্ষী দিলে হয় কিন্তু সিইঁতৰ্ প্ৰমাণ্ এক্
৫৭ ন হল্। শেহৎ কেতটি মিচা সাক্ষীয়ে উদ্ধি কলে বোলে

৫৮ আমি তেঁওৰ এই কথা শুনিলো যে মই এই হাতেৰে
কৰা দল্ ভাঙ্গি তিনি দিনৰ ভিতৰতে আৰু এটা অহা
৫৯ তে দল্ বান্ধিব পাৰো কিন্তু এই ৰূপে সিহঁতৰো প্ৰমাণ
৬০ এক ন হল্। তেতিয়া প্ৰধান প্ৰৰোহিত মাজত থিয়
হই যিশুক সুধিলে যে এই হঁতে তোমাৰ অহিতে কি
প্ৰমাণ দিছে তাৰ একো উত্তৰ নকৰা কিয় কিন্তু তেঁও
৬১ নিতাল দিলে একো উত্তৰ ন কৰিলে। আৰু প্ৰধান
প্ৰৰোহিতে তেঁওক সুধিলে বোলে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰেক
৬২ খ্ৰীষ্ট হৱা কি ন হৱা। যিশুএ কইলে মই সেয়ে
হোঁহয় তোমোলাকে মানুহৰ পুত্ৰেক মহিমাৰ দক্ষিণ
হাতে বহি সৰগৰ মেঘত উহি আহিবৰ দেখিবা।
৬৩ তেতিয়া প্ৰধান প্ৰৰোহিতে আপোনাৰ কাপৰ ছিঙ্গি
কইলে আৰু আমাৰ সাক্ষীৰ প্ৰয়োজন কি তোমো
৬৪ লাকে এই নিন্দাবানী শুনিছা তোমোলাকে কি সিদ্ধান্ত
কৰা সিবিলাকে কইলে তাৰ বধাৰ্হ জগৰ আছে।
৬৫ তাতে কেতেক মানুহে থুৰি আচাৰ্যাৰ কথা কহ এই
কই তেঁওৰ গাত থুই পেলাব ধৰিলে আৰু মুখ ঢাকি
মাৰিব ধৰিলে বন্দিয়ে তেঁওক চৰালে।—
৬৬ যেতিয়া পিতৰ চৰাঘৰৰ তলত বহি আছিল তেতিয়া
প্ৰধান প্ৰৰোহিতৰ এজনী বেটিয়ে তালৈকে আহি পিত
৬৭ ৰক জুই পুৱাবৰ দেখি তেঁওক অৱলোকন কৰি কইলে
৬৮ তুমি যিশু নাজৰেথৰ লগত আছিলা। কিন্তু সি নেনে
কাটিলে মই নেজানো তয় কি কৈছ নু বুজিলো তাৰ
৬৯ পাছে পিৰালিলৈ গলত কুকুৰায় ডাকিলে। আৰু
এজনী বেটীয়ে তাক দেখি ওচৰত থিয় হই থকা মানুহক

কৰ ধৰিলে এঁও সিবিলাকৰ এজন্ তাতে তেঁও আকও
৭০ ইসে নে কাচিলে। বেতখানিৰ্ পাচে এচৰ্‌ থিয় হই
থকা মানুহে হুঁলিলে বোলে অৱশ্যে তুমি সিবিলাকৰ্
লগিৰে এজন্ যি হেতুক্ তুমি একে গালিলীয়া আৰু
তোমাৰ্ মাৎ কথা সিবিলাকৰে সিচনা। কিন্তুএই
৭১ যি মানুহৰ্ কথা তোমালোকে কৈজা ইয়াৰ্ ময় একো
নেজানো এই হুঁ নি গালি পাৰিব ধৰিলে আৰু শপৎ
কাঢ়িব ধৰিলে তেতিয়া আকও কুকুড়ায় ডাকিলে। যি কথা
৭২ যিশুএ তেঁওৎ কৈছিল্ বোলে কুকুড়ায় দুয় বাৰ ডাকি
বৰ আগেই তুমি তিনি বেলি মোৰ্ কথাৎ ইসনে
কাচিবা সেই কথা পিতৰৰ্ মনৎ পড়ি কান্দিব ধৰিলে।

পৰ্ব্ব ১৫ কাতিপুৱা হঠাৎ প্ৰধান পুৰোহিৎ সকলে গাঁৱা
চাসকলে অধ্যাপকসকলে এটায়ে মেল্ পাতি আলচ্
কৰি যিশুক্ বান্ধি লৈ গৈ পীলাতৰ্ আগ কৰি দিলেনি।
২ তেতিয়া পীলাতে তেঁওৎ শুধিলে বোলে তুমি যিহুদী
হঁতৰ্ ৰজানে তেঁও মাৎ লগায় তেঁওক্ হুঁনিলে তুমি
৩ হুঁলিচা। প্ৰধান্ পুৰোহিৎ সকলে ভালেমান্ অপ
৪ বাদ দিলে। আকও পীলাতে তেঁওৎ শুধিলে বোলে
তুমি দেখোন্ একো উত্তৰ্ ন কৰা দেখা জেইঁতে
৫ তোমাক্ পদকিয়া কৰি কিমান্ সাক্ষী দিছে। কিন্তু
যিশুএ তেতিয়া একে উত্তৰ্ ন কৰিলে তাতে পীলাতে
বড় বিস্ময় মানিলে।—
৬ আৰু সেই বিহুৰ্ এনে আচাৰ্ আছিল্ পুজায়
যাকে খোজে সেই বন্দিয়াৰকে মেলে সেই কালৎ যিবি
৭ লাকে ডকা দি যুৰিছিল্ আৰু ডকা দি মানুহো মাৰি

জিল সিহঁতে মেতে বন্দী হুই বাৰাব্বা নামে এটা আছিল্
৮ এয়েৰেই পূৰ্ব্বাপৰ সিহঁতৰ কথাৰে যি যি কৰিছিল্
তাকে কৰিবলৈ এটাই পুজায় তেঁওৰ আগৎ এটাহ মাৰি
৯ খুজিলে। পাচে পীলাতে মাৎ লগায় সিহঁতক্ হুলিলে
ময় য়িহুদী হঁতৰ্ ৰজাক্ তহঁতৰ হাতৎ মেলি দিয়োঁ।
তহঁতে কি বোল যিহেতুক প্ৰধান প্ৰৰোহিৎসকলে
১০ তেঁওক্ খিয়াল কৰি তেঁওক আগ্ কৰি দিছিল্ হুলি তেঁও
১১ জানিছিল্। পাচে বাৰাব্বাক্ মুকলি কৰিবলৈ খোজ্
হুলি প্ৰধান প্ৰৰোহিৎসকলে পুজাক্ শিকায় দিলে।
পীলাতে আৰুও মাৎ লগায় সিহঁতক্ হুলিলে বোলে
১২ তেবে যাকে য়িহুদীহঁতৰ্ ৰজা বোলে তেঁওকে ময় মুকলি
১৩ কৰোঁ তহঁতে কি বোল। আৰুও সিহঁতে এটাহ মাৰিৰ
হুলিলে তাক্ ক্ৰুশৎ দি মাৰোক্। তেতিয়া পীলাতে
১৪ সিহঁতক্ হুলিলে কিয় কি অগাৰ্ কৰিছে পাচে সিহঁতে
আৰুও এটাহ মাৰিলে বোলে তাক্ ক্ৰুশৎ দি মাৰোক্।
১৫ এইহেতুক পীলাতে পুজাক্ সন্তোষ কৰিবলৈ বাৰা
ব্বাক্ মুকলি কৰি সিহঁতক্ দিলে য়িশুক্ কোটোৰাৰে
মৰিয়ায় ক্ৰুশৎ দিবলৈ ধৰি দিলে।—
১৬ তেতিয়া চিপাহীহঁতে তেঁওক্ প্ৰেতোৰিয়ম্ নামে
এক্ ঘৰলৈ লৈ গৈ তাৰৈকে এটায় চাওতাঙ্গক্ মাতি
১৭ নিলে। পাচে সিহঁতে তেঁওক্ বেঙেনাবৰনিয়া
১৮ কাপড় পিন্ধালে আৰু কাইটৰ্ এটা টুপি সাজি তেঁওৰ্
মূৰৎ দিলে পাচে হে য়িহুদীহঁতৰ্ ৰজা নমস্কাৰ
১৯ এই হুলিৰ তেঁওক্ সেৱা কৰিব ধৰিলে। সিহঁতে

সৌঙকাৰে তেঁওৰ্ মূৰৎ মৰিয়ালে আৰু তেঁওৰ্ গাৎ
থুই দিলে আৰু আঁঠু পাৰি তেঁওক্ ভজনা কৰিলে।
২০ পাচে যেতিয়া সিহঁতে তেঁওক্ বিগতি কৰিছিল্ তেতিয়া
সেই বেঙেনা ৰৰনিয়া কাপৰ্ সোলোকায় তেঁওৰ্ গাৎ
তেঁওৰ্ মুকিয়া কাপৰ্ পিন্ধালে তাৰপাচে ক্রুশৎ দি
২১ মাৰিবলৈ তেঁওক্ বাজ ওলিয়ালে। আলেক্সান্দ্ৰু
আৰু ৰুফসৰ বাপেক শীমোন্ নামে এক্ কিৰেনী গাঁৱৰ্
পৰা আহিছিল্ এইহেতুকে সিহঁতে তাকে ক্রুশভাৰ্
বোৱায় লৈগল্।
২২ পাচে গল্গতালৈ অৰ্থাৎ মৰিশালিনীলৈ সিহঁতে তেঁওক্
২৩ আনিলে পাচে সিহঁতে দ্রাক্ষাৰহৎ মৰ্ সানি তেঁওক্
পীবলৈ দিলে কিন্তু তেঁও তাক্ ন ললে। সিহঁতে তেওক্
২৪ ক্রুশৰ্ ওপৰৎ বান্ধি যৈ গুটিকাপাত্ করি তেঁওৰ্ কাপৰ্
২৫ বাঁটি ললে। এপৰ্ বেলিৎ তেঁওক্ সিহঁতে ক্রুশৎ
২৬ বান্ধিলে। য়িহুদীহঁতৰ ৰজা এই দ্রুহিয়া কাৰৎ
২৭ তেঁওৰ্ ওপৰৎ লেখা আছিল্। আৰু দুয় চোৰ্
এটাক্ তেঁওৰ্ সোঁফালে এটাক্ তেঁওৰ্ বাঁওফালে এই
ৰূপে দুয়োকো তেঁওৰ্ লগতে ক্রুশৎ বান্ধিলে। যি
২৮ পুথিৎ কয় বোলে তেঁওৰ্ শাস্ত্রোল্লঙ্ঘকে সৈতে গণনা হল্
সেই পুথিৰ্ কথা সম্পূর্ণ হল্। যি যি মানুহে নিন্দা
২৯ কৰিলে আৰু মূৰ্ যোকাৰিং কুলিলে আৰে তয় দল্
৩০ ভাঙ্গি তিনি দিনৰ্ ভিতৰৎ বান্ধিবপৰা আপোনাক্
ৰক্ষা কৰি ক্রুশৰ্পৰা নামু আৰু বড় পুৰোহিৎসকলে
৩১ অধ্যাপক্ সকলেও তেনেকৈ বিগতি কৰিং কুলিলে
বোলে সি আলক্ ৰক্ষা কৰে আপোনাক্ ৰক্ষা কৰিব

৩২ নোৱাৰে। আমি দেখি যেন্ পতিয়াঁও তাঁলৈকে য়িশ
ৰএলৰ্ ৰজা খ্রীষ্ট এতিয়া ক্রুশৰ্পৰা নামোক যিবি
লাক তেঁওৎ লগৎ ক্রুশৎ বন্ধিৎ হইছিল্ সিহঁতে
৩৩ ও তেঁওক্ বিগতি কৰিলে।—
সেইকালৎ দুপৰিয়াৰ্পৰা তিনিপৰিয়া বেলিলৈকে
সকলো দেশ এন্ধাৰ্ হল্। তিনি পৰিয়া য়িশুএ
৩৪ বড় কৈ এটাহ পাৰি হুঁলিলে এলোই এলোই লাম্মা
সবাখ্তানি অর্থাৎ হে মোৰ্ ঈশ্বৰ্ হে মোৰ্ ঈশ্বৰ্
৩৫ মোক কিয় পৰিত্যাগ কৰিলে। যিবিলাক্ ওচৰৎ
থিয় হই আছিল্ সিহঁতৰে কোনো কোনোএ ঔয়াকে
শুনি হুঁলিলে দেখা সি এলিয়াহক্ মাতে তেতিয়া সিহঁ
৩৬ তৰ্ মাজৰে এটায়ে লড়ি গৈ স্পঞ্জৎ সির্কা ভৰি বেতৰ্
আগৎ বান্ধি তেঁওক্ পীবলৈ দিলে আনৎ মানুহে
বোলে থাকা এলিয়াহ তাক্ নমাবলৈ আহে নাহে আমি
দেখো।—
৩৭ য়িশুএ আকও বড়কৈ এটাহ পাৰি প্রাণ এড়িলে
৩৮ তেতিয়া মন্দিৰৰ্ আঁৰ্ কাপৰ্ ওপৰৰ্পৰা তললৈকে
৩৯ ফাটি দুফাল্ হল্। তেঁওৰ্ আগতে থকা এশ
চিপাহীৰ্ জেমাদাৰ্ এজনে তেঁওক্ বড়কৈ এটাহপাৰি
প্রাণ এড়িবৰ্ দেখি হুঁলিলে এই মানুহ নিশ্চয়ে ঈশ্ব
৪০ ৰৰ্ পুত্রেক্ হয়। যিবিলাক্ তিৰোতা গালিলিৎ
তেঁওৰ্ লগৎ থাকোতে তেঁওৰ্ আল্পৰিচাৰ্ কৰিছিল্
৪১ সিহঁতৰ্ মাজৰে মাৰিয়া মাগ্দলেনী আৰু সৰু যাকো
বৰে য়োশিৰে মাক্ মাৰিয়া আৰু শলোমী এই বিলাক্
তিৰোতা আৰু যিবিলাকে য়িৰুশালমৎ তেঁৱে সৈতে

আছিল্ মিহঁতো আৰু ভালেমান তিৰোতায় তেঁওক
দেখিবলৈ নিলগতে ৰল্।—
৪২ তাৰ্ পাচে সৈন্তৰৰ্ কালৎ অৰ্থাৎ শাৰুতৰ্ পূৰ্ব্বৰ
৪৩ দিনৰ্ সন্ধিয়া হলৎ আৰামাতিয়াৰ্ যুসফ নামে এক্
৪ বড় পুতাপী মন্ত্ৰী তেঁও ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যাভিলাসী আছিল্
তেঁৱেই নিৰ্ভয় হই পীলাতৰ্ ওচৰলৈ গৈ য়িশুৰ্ শৰীল্
৪৪ খুজিলে। তেঁও এতিয়া মৰিল্ জৈয়াতে পীলাতে বিস্ময়
মানিলে এই হেতুকে সেই এশ টিপাহীৰ্ জেমা দাৰক্
মাতি আনি তেঁও কেতে বেলি মৰিল্ উয়াকে সুধিলে।
৪৫ তেতিয়া জেমাদাৰৰ্ মুখে তাকে শুনি শৰীৰ্ যুসফক্
৪৬ দিলে। তেঁও চেলেউকাপৰ্ কিনি আনি তেঁওক নমায়
কাপৰেৰে মেৰ্হ্যালে আৰু তেওক্ শিল নীৰ এক্ সৈদা
মৎ শুৱালে সৈদামৰ্ মুখৎ এটা শিল্ দি ঢাপ্ দিলে।
৪৭ সিৰিলাকে তেঁওক্ থৎ থলে তাকে মাৰিয়া মাগ্দলেনীএ
আৰু য়োশিৰ্ মাক্ মাৰিয়ায় চাই দেখিলে।—
পৰ্ব্ব শাবৎ বাৰ্ গলৎ মাৰিয়া মাগ্দলেনীএ আৰু যাকো
১৬ বৰ্ মাক্ মাৰিয়ায় আৰু শলোমিএ গৈ তেঁওৰ্ গাৎ
২ ঘঁহিবলৈ গন্ধতৈল কিনিছিল্ সাৎ বাৰৰ্ প্ৰথম্ দিনা
ৰাতিপুৱা বেলি ওলাবৰ্ সময়ৎ সিবিলাক্ সৈদামৰ্
৩ কাষৰলৈ আহিল্। তেতিয়া সিৰিলাকে অনো অনো
ই নিলে সৈদামৰ্ মুখৰ্ পৰা আমাক্ শিলটো বাগৰায়
৪ কোনে দিব সেই শিল্ বড় ডাঙৰ্ আছিল্। কিন্তু
সিৰিলাকে চায় দেখিলে সেই শিল্ পূৰ্ব্বে বাগৰা
৫ আছে সেই বেলা সিৰিলাকে সৈদামৎ সোমায় বগা
কাপৰ্ পিন্ধা ধৰিল্ এটা ডেকা মানুহক দক্ষিণ ফালে

যিয়ু হুই থাকিবর্ দেখিলে তাতে সিবিলাকর্ ডর
৬ লাগিল। কিন্তু তেঁও সিবিলাকক্ কহিলে নডরাহা
তোমালোকে ক্রুশত্‍ মরা যিশু নাজরেনক্ বিচারিছা
তেঁও ওঠিলে তেঁও ঔয়াত্‍ নাই সিবিলাকে তেঁওক্ থত্‍
৭ থুরায় থৈছিল্ তাতো দেখো। কিন্তু যোরাগৈ তেঁও
তোমালোকত্‍ কৈ আগেই গালিলিলৈ গৈছে তুলি
তেঁওর্ শিষ্যসকলতে পিতরতে কোরাগৈ যিরূপে তেঁও
তোমালোকত্‍ কৈছিল্ সেই রূপে তাতে তেঁওক্ দেখিবা।
৮ পাচে সিবিলাক্ যৈদায়র্‌পরা ওলায় যরকৈ গল যি
হেতুক্ সিবিলাক কম্পমান হুই বিস্ময় মানিলে সিব
লাকে কোনো মানুহত্‍ একো ন কলে যিহেতুক্ সিবিলা
কর্ ডর লাগিছিল্।—
৯ সাত্‍বারর্ পুথম্ দিনার্ রাতি পুরায় যিশুএ ওঠি
যি মারিয়া মাগ্দেলেনীর্‌পরা সাতোটা ভূতক্ খেদাই
১০ ছিল্ তাইকে পুথমতে দেখা দিলে। তাই গৈ যিবি
লাকে শোকত্‍ কান্দিছিল্ আরু তেওর্ লগত্‍ আছিল্
১১ সিবিলাকত্‍ কলে। যিশু জীয়ায় আছে আরু তাইক্
দেখা দিছিল্ সিবিলাকে এই কথা শুনিয়ো ন পতী
য়ালে।—
১২ ঔয়ার্ পাচে সিবিলাকর্ আরু দুয়জন দেশলৈ
যাঁওতে তেঁও আন্ রূপ ধরি সিবিলাকক্ দেখা দিলে।
১৩ সিবিলাকে গৈ আরু শিষ্যসকলত্‍ সেই কথা কলে
গৈ তথাপি সিবিলাকে সিবিলাকর্ কথা ন পতীয়ালে।
১৪ তার্ পাচে সেই এঘারে জন্ শিষ্য খাবলৈ বহিলত্‍
যিবিলাকে তেঁও ওঠিলত্‍ তেঁওক্ দেখিছিল্ সেই বিলা

কক্ সিবিলাকে আস্তিক্ ন কৰিলে তেঁও দেখা দি সিবি
লাকৰ্ অনাস্তিক্ দেখি আৰু নিষ্ঠুৰ্ চিত্ত দেখি সিবি
লাকক্ ধকিয়ালে আৰু তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে
১৫ সকলো ৰাজ্যলৈ যোৱা আৰু সকলো খানে সকলো
১৬ সৃষ্টিৰ্ কৰ্ণৎ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰাগৈ। যেয়ে পতীয়ায়
হুঁড় দিয়ে স্যেয়ে উদ্ধাৰ হৱ কিন্তু যি ন পত্তীয়ায় সি নি
১৭ শেষ নৰকৎ দণ্ডনীয় হৱ। যিবিলাকে আস্তিক্ কৰে
সেইবিলাকৰ্ এই চিন্ সিহঁতে মোৰ্ নাম কৈ ভূৎ খেদাৰ
১৮ সিবিলাকে নজনা ষাৎ যাতিৰ সিবিলাকে সাপ দাঙ্গি
ধৰিৰ আৰু কোনো মৃত্যুকাৰী বেহানি পীলে সিবি
লাকৰ হিংসা ন হৱ। সিবিলাকে নৰিয়াৰ্ ওপৰৎ
হাৎদিলে নৰিয়াপৰা স্বস্থ হৱ।—
১৯ তেতিয়া এই কথা সিবিলাকৰ্ কানৎ কলতে প্ৰভুক্
স্বৰগ পোৱালেনি তেঁও ঈশ্বৰৰ্ দক্ষিণ ফালে বহিল
হৈগৈ। তেতিয়া ঈশ্বৰে সিবিলাকৰ্ লগৎ বল্ কৰাৎ
আৰু পাচে হৱ লগা চিনেৰে কথাৰ্ নিশ্চয় কৰাৎ সিবি
২০ লাকে হৈগৈ সকলে খানে কীৰ্ত্তন কৰিলে। আমেন।—

শুভবার্ত্তা লুকে কৰা।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।—

১ হে মহামহন্ত তেয়োফিলিস যিবিলাকে আদিৰেপৰা
২ প্ৰত্যক্ষ সাক্ষী আৰু বাক্য সেৱক আছিল আমাৰ মাজৎ
দৃঢ় বিশ্বাসৰ যি আখ্যান সিবিলাকে আমাৰ হাতৎ
৩ যেনে কৈ সমৰ্পি দিছিল আৰুং তালেমানেও সেই আখ্যান
অনুক্ৰমে ৰচিবলৈ বিৰিচে এই হেতুকে ময় আতি আদি
৪ ৰেপৰা সেই সকল্ বিশেষ কৰি জানিলৎ যিহতে তুমি।
শিখিল তাৰে প্ৰমান জানিবলৈ সেই সকল্ কথা অনু
ক্ৰমে তোমাক্ প্ৰতি লেখিবলৈ মোৰ্ মন্ হল্।—
৫ য়িহুদাহ্ ৰাজ্যৰ্ হেৰোদা ৰজাৰ্ কালৎ আবয়া
হাত্ৰ পালৰ্ এক্ পুৰোহিৎ আছিল্ তেঁওৰ্ নাম্ জিখ
ৰীয়াহ্ তেঁওৰ্ দৈনিয়েক আহৰান জীয়েক্ তাইৰ্ নাম্
৬ এলিশবা। সিবিলাক্ দুয়ো নিৰ্দ্দোষী য়িহুহাৰ্ আজ্ঞা
৭ আৰু বিধান্ পালি ঈশ্বৰৰ আগৎ বড় সাধু আছিল্।
এলিশবা বাজি আছিল্ সেই হেতুকে সিবিলাকৰ্ সৃত্তি
৮ সন্ততি নাইকিছিল সিবিলাক দুয়ো বুঢ়া। ঈশ্বৰৰ্
আগৎ পূজাৰিৰ বনৰ বাৰায় তেঁও আপোনাৰ পালৎ
৯ পূজাৰিৰ বন কৰি যেতিয়া অৱসৰ হয় তেতিয়া য়িহুহাৰ
১০ মন্দিৰলৈ গৈ ধূপ লগোৱা তেঁওৰ বাৰ আছিল্। সেই

কালত এটাই যাজকে ধূপ লগাবর বেলা বাজরেপরা
১১ প্রার্থনা কৰিছিল সেই বেলা ধূপৰ বদ্বিৰ দখিন ফালে
১২ থিয় হই য়িহুহাৰ এক দূতে তেঁওক দেখা দিলে।
জিখৰীয়াহ তেঁওক দেখি ভাবিব ধৰিলে তেঁওৰ ত্রাস
১৩ লাগিল পাচে সেই দূতে কুলিলে হে জিখৰীয়াহ ভয়
ন কৰিবা তোমাৰ প্রার্থনা শুনা গৈছে আৰু তোমাৰ
ভার্যাৰ এলিশবা পুত্র প্রসৱ কৰ তুমি তাৰ নাম য়োহন
১৪ থবা। তোমাৰ আনন্দ আহ্লাদ হব আৰু তেঁওৰ
জন্ম কালত ভালেমান বড় হৰিষিত হব। যিহে
১৫ তুক তেঁও য়িহুহাৰ আগত বড় হব আৰু দ্রাক্ষাৰ
ৰস মদাক নিপীব কিন্তু তেঁওৰ মাকৰ পেটত হবৰে
পৰা তেঁও পবিত্র আত্মাৰে পূর্ণ হব আৰু য়িশৰএলৰ
১৬ সন্ততিৰ মাজত তেঁও বহু মানুহক সিহঁতৰ ঈশ্বৰ
য়িহুহাক প্রতি পালটাব। যিহেতুক বাপেকহঁতৰ
১৭ মন পুতেকক প্রতি আৰু অনাজ্ঞাবর্ত্তি সকলৰ মন পৰমা
র্থিকৰ জ্ঞানক প্রতি পালটাবলৈ আৰু য়িহুহালৈ এক
কুশল যুগুত কৰিবলৈ তেঁও এলীয়াহৰ আত্মা মহিমা
যুক্ত হই তেঁওৰ আগত যোৱা হব। জিখৰীয়াহ
১৮ ঈয়াকে শুনি দূতক কুলিলে মই কি চা মানুহ মোৰ
তিৰোতাও কিচা এয়েৰেই মই কেনেকৈ ঈয়াক নিশ্চয়
১৯ মানিম। তেতিয়া সেই দতে উত্তৰ কৰিলে বোলে
ঈশ্বৰৰ আগত যিজন থিয় হয় সেই গাব্রিএল মযেই
তোমাৰ আগত কথা কবলৈ আৰু এই শুভবার্ত্তা
তোমাক দিবলৈ মই পঠনী হই আহিছো। আৰু
২০ মোৰ এই কথা যথা কালত পুৰ হব ঈয়াকে তুমি ন

ভীয়াইলা এই হেতুক্ দেখা তুমি থাঁকৰা হবা আৰু
এই সকল কথা পূৰ ন হয় মানে তোমাৰ কথা কৱৰ
২১ শকতি নে থাকিব। মান্নহে জিখৰীয়াইলৈ বাট চায়
আছিল্ সেই বেলা মন্দিৰৎ তেঁওৰ্ ডালে থানি পলম্
২২ হোৱাৎ বিস্ময় মানিলে। পাচে তেঁও বাহিৰলৈ ওলায়
মিৰিলাকৎ কথা কব নোৱাৰিলে এয়েৰেই তেঁও মন্দিৰৎ
যি দৰ্শন দেখিছিল্ তাক্ মিৰিলাকে বুঝিলে তেঁও মিৰি
২৩ লাকক্ হাৎ টাৰ্ব্বাৰ্ কৰি দেখুৱায় নিতম্ দি থাকিল্।
তাৰ্ পাচেই তেঁওৰ্ খাটনিৰ্ পাল্ ফুটিলৎ তেঁও আপো
২৪ নাৰ্ ঘৰলৈ গল্। তাৰ্ পাচে তেঁওৰ্ ভাৰ্য্যা এলিশেবাঁ
২৫ গৰ্ভৱতী হল্ আৰু ঈশ্বৰে যি দিনা লোকৰ্ আগৎ
মোৰ্ লাজ গুচাবলৈ মোলৈ দৃষ্টি কৰিলে সেই দিনায়
মোক্ এনে কৰিলে জীয়াকে কৈ তেঁও পাঁচ মাহ লুকায়
আছিল্।—

২৬ পাচে ষষ্ঠ মাহৎ গাব্ৰিএল দূত ঈশ্বৰৰ্ পৰা গালি
২৭ লিৰ্ নাজৰেত নামে এক নগৰৰ্ দাঊদৰ্ বঊহৰ যুসফ
নামে এক্ মান্নহলৈ বাগ্দান কৰা এজনী জোৱালীৰ্
২৮ তলৈ পঁাচনী হুইছিল্ সেই জোৱালীৰ্ নাম মাৰিয়া।
দূতে তাইৰ্ আগলৈ গৈ কুলিলে হে বড় অনুগৃহীতা
তোমাৰ্ জয়ঃ য়িহূহ তোমাৰ্ লগৎ আছে তিৰীৰ্
২৯ মাজৎ তুমি বৰপ্ৰাপ্তা। তাই তেঁওক্ দেখি তেঁওৰ্ কথাৎ
আতি চিন্তাযুক্ত হল্ আৰু মনতে আলচ্ কৰিলে
বোলে ঔ কি শুভ বতৰা। সেই দূতে তাইক্ কুলিলে
৩০ হে মাৰিয়া ন ডৰাবা তুমি ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ পাইছা।

৩১ দেখা তুমি গৰ্ভৱতী হই পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা তেওঁৰ
৩২ নাম য়িশু থবা। তেওঁ মাহাত্মৱন্ত হব আৰু সৰ্ব্ব
শক্তিৰ পুত্ৰেক বুলি খ্যাত হব আৰু ঈশ্বৰ প্ৰভু
৩৩ হে তেওঁৰ দাউদ পিতৃৰ সিংহাসন তেওঁক দিব। তেওঁ
সৰ্ব্বকালে যাকোবৰ বংশৰ ওপৰৎ আধিপত্য কৰিব
৩৪ আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য পদৰ অন্ত নহব। মাৰিয়ায়
দূতক বুলিলে মই মনিহক নে জানো তেবে এযে কেনে
৩৫ কৈ হব। সেই দূতে উত্তৰ কৰিলে বোলে পৱিত্ৰ আত্মা
তোমাৰ ওপৰলৈ আহি সৰ্ব্বাধিপতিৰ মহিমাৱে
তোমাক আবৰি ধৰিব এই হেতুকে যি পৱিত্ৰ তোমাৰ
পেটৎ জন্মিব তেওঁক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰেক বুলি কব
৩৬ লাগিব। দেখা তোমাৰ বংশৰ যি এলিশেবা তাইৰ
বৃদ্ধ কালৎ পুত্ৰ গৰ্ভৎ থিতি হইছে যাক বাঁজী বুলি
৩৭ ছিল তাইৰে এই ছয় মাহ যি হেতুকে একো কৰ্ম
৩৮ ঈশ্বৰৰ অসাধ্য নহয়। পাছে মাৰিয়ায় বুলিলে
দেখা মই য়িহুৱৰ বেটী তোমাৰ যিৰূপ কথা সেই
ৰূপ মোৰ গতি হোক তেতিয়া দূতে তাইকু এৰি
গল।—

৩৯ সেই কালৎ মাৰিয়া যৰ কৰি উঠি পৰ্ব্বতীয়া দেশৰ
৪০ য়িহুদাহৰ এখান নগৰলৈ গল এই জিখৰীয়াহৰ
৪১ ঘৰৎ সোমায় এলিশেবাঁৎ শুভ বতৰা কলে। মাৰি
য়াৰ শুভ বতৰা শুনিলৎ এলিশেবাৰ এনে হল দবা
উল্লাসিত হই তাইৰ গৰ্ভৎ নাচিব ধৰিলে এলি
৪২ শেবাও পৱিত্ৰ আত্মাৰে পূৰ্ণ হল চিঞৰি বুলিলে
তিৰীৰ মাজৎ তুমি ধন্য আৰু তোমাৰ গৰ্ভৰ

৪৩ কৰো ৰীনা। মোৰ্ প্ৰভুৰ্ মাক যে মোৰ্ ঘৰলৈ
৪৪ আহিছে এয়ে মোৰ্ সদ্ভাগ্য। যি হেতুক্ তোমাৰ্
শুভ বতৰা মোৰ্ কানৎ পড়িলতেই লৰায় হৰষিৎ
হই মোৰ্ গৰ্ভৎ নাচিলে। যি মানুহে পতীয়ালে
৪৫ সিও ধীনা যি হেতুক্ যিহকে তেঁওৰ্ আগৎ জৈশ্বৰে
কলে সেয়ে প্ৰত্যক্ষ হব।—
৪৬ পাচে মাৰিয়ায় কুলিলে মোৰ্ মনে য়িশ্বৰক্ বড়
৪৭ কুলি মানে আৰু মোৰ্ আত্মা মোক্ ৰক্ষা কৰোঁতা জৈশ্বৰ
৪৮ ৰৎ আনন্দিৎ হয়। তেঁও দুখুনীবেটীৰ্ ফাললৈ চালে
সেই হেতুক্ দেখা এতিয়াৰেপৰা সদৌ পুৰুষে মোক্
৪৯ ধীনা কুলিব যি হেতুক যি জন্ পৰাক্ৰমী তেঁও মোৰথৈ
৫০ বড় কাম্ কৰিলে তেঁওৰ্ নাম ধৰম্। যিবিলাকে
তেঁওৎ ডৰায় সেই সকলৈ তেঁওৰ্ কৃপা পুৰুষা
৫১ নুকমে থাকে। তেঁও আপোনাৰ্ বাহুৰে কেৰামৎ
দেখুৱালে আৰু দৰ্পিত মানুহক্ সিহঁতৰ্ মনৰ্ কাম
৫২ নাৰেই তেঁও লান্ছান্ কৰিছে বলৱন্ত মানুহক্
সিহঁতৰ্ তুলীপাটীৰ্পৰা নমাইছে কিন্তু সামান্য মানু
৫৩ হক্ ওখ কৰিছে। আৰু ক্ষুধাতুৰক্ তেঁও উত্তম
বেহানি দি তৃপিতি পোৱাইছে কিন্তু ধনৱন্ত সকলক্
৫৪ শুধাহাতে পাচি দিছে। আৰু তেঁও আমাৰ্ পিত্ৰাদিৎ
অৰ্থাৎ আব্ৰহামৎ আৰু তেঁওৰ্ সন্ততি সকলতো
৫৫ অনন্ত কলে যেনেকৈ কৈছিল্ সেই কলে আপোন অক্ষয়
কৃপালৈ মন্ কৰি আপোন্ য়িশ্ৰএল বন্দিৰ্ হিৎ আচ
৫৬ ৰিছে। পাচে মাৰিয়া তিনি মাহমান্ তেঁওৰ ল এক্
আছিল তাৰ্ পাচে আপোনাৰ্ ঘৰলৈ উভতি গল্।—

৫৭ এলিশেবার্ প্রসবর্ কাল্ পূর্ হলৎ তেঁওর্ লরা
উপজিল্ আরু য়িহুহে তেঁওক্ যি বড় দায়া করিছিল
৫৮ তাকে তেঁওর্ ওচর্ চুবুরিয়ায় আরু মিত্রিবর্ইঁতেও
শুনিলে তাতে সিইঁতে তেঁরে সৈতে আনন্দ করিবলৈ
৫৯ আহিল্। সিইঁতে আঠ্ দিনর্ দিনা লরার্ চেল্
কাটিবলৈ আহি তেঁর্ বাপেকর্ নামর্ লিচিনা নাম
৬০ জিখরীয়াহ থলে। পাচে তেঁওর্ মাকে মাৎ লগালে
৬১ বোলে এনে ন হয় তার নাম য়োহন থব লাগে। সিবি
লাকে তেঁওক্ কুলিলে তোমার্ বংশর্ মাজৎ কোনোএ
৬২ এই নাম থোরা নায়। তেতিয়া তেঁওর্ বাপেকর্
তেঁওর্ কি নাম থবলৈ মন্ তাকে জানিবলৈ সিবিলাকে
৬৩ তেঁওর্ আগৎ ঊঙ্গিৎ করিলে তেতিয়া তেঁও ফলি খুজি
আনি তার্ নাম য়োহন্ ঊয়াকে লেখিলে তাতে সিবি
৬৪ লাকে এটায়ে বিস্ময় মানিলে। তেতিয়া তেঁওর্ মুখ
মুকলি হল্ আরু তেঁওর্ জিবার্ বান্ধ গুচিল্ আরু
৬৫ তেঁও কথা কৈ ঈশ্বরর্ ধন্যবাদ করিলে। তেতিয়া
সিবিলাকর্ চারিও ফালর্ চুবুরি চহলিয়ার্ এটাইরে
৬৬ ভয় লাগিল্ আরু এই সকল বতরা যিহুদাহর্ পর্ব্বতীয়
দেশ ব্যাপিলগৈ। এটায় মানুহে এই লরা কি রূপ্
হব এই কুলি এই সকল্ কথা মনৎ রাখিলে য়িহুহর্
৬৭ হাতো তেঁওর্ লগৎ থাকিল্। তেঁওর্ বাপেক্ জিখ
রীয়াহ ধরম্ আত্মারে পূর্ হল্ আরু আচার্য্যবাক্য
কব ধরিলে য়িশরএলর্ ঈশ্বর্ য়িহুহ ধন্য যি হেতুক্
৮৬ তেঁও আপোনার্ মানুহলৈ দৃষ্টি করি সিইঁতক্ মুক্তৎ
করিছে আরু আমি আমার্ শত্রুর্ হাতর্পরা আরু

৬৯ যিবিলাকে আমাক্ দিনায় সিহঁতৰ্ হাতৰোপৰা নিস্তাৰ
কৰ যি ৰূপে আপোন্ যি ধৰ্ম্মৱন্ত আচাৰ্য্য সকল জগতৰ্
আদিৰেপৰা আছিল্ সেই সকলৰ্ মুখে কোৱাইছিল্
৭০ তেঁও সেই ৰূপে আমাৰ্ পিত্ৰাদিক্ প্ৰতি আপুনি দয়া
৭১ কৰিবলৈ যি অঙ্গিকাৰ্ কৰিছিল্ তাকে কৰিবলৈ আৰু
আমি যে আপোনাৰ্ শত্ৰুৰ্ হাতৰ্পৰা মুক্ত হই
৭২ ধৰ্ম্মতো পৰমাৰ্থতো আপোনাৰ্ আয়ু থাকে মানে তেঁওক্
নিৰ্ভয় ৰূপে সেৱিম্ তেঁওৰ্ এই যি বিষয়্ নিৰ্ব্বন্ধ অৰ্থাৎ
৭৩ শপৎ তেঁও আমাৰ্ আব্ৰহাম্ পিতৃৰ্ আগৎ কাটিলে
৭৪ সেই অনুগ্ৰহ আমাক্ প্ৰতি কৰিবলৈ আপোনাৰ্ দাঊদ
৭৫ বন্দিৰ্ ঘৰৎ ৰক্ষাৰ্ এটি শিঙ তুলিয়াইছে। আৰু ঐ
৭৬ লৰা তোৰ্ নাম সৰ্ব্বাধিপতিৰ্ আচাৰ্য্য হব। যি হেতুকে
তুমি য়িহুহৰ্ বাট যুগুত কৰিবলৈ যিবিলাকে এন্ধাৰতে
৭৭ মৃত্যুৰ্ ছাঁতে বহে সেই বিলাকক আমাৰ্ ঈশ্বৰৰ্ যে
চেনেহৰ্ দোৱাৰায় পহৰ্ কৰিবলৈ কুশলৰ্ আমাৰ্থে
৭৮ বাটে গতি কৰোৱাবলৈ ত্ৰাস্কা মুহূৰ্ত্তৰেপৰা আমাৰ্
৭৯ এখেৎ পহৰ্ হইছে সেইচেনেহতে সিবিলাক পাতক্
মোচনৰ্ দোৱাৰায় আপোন্ মানুহক্ ৰক্ষাৰ্ জ্ঞান্
৮০ দিবলৈ তুমি তেঁওৰ্ অগ্ৰগামী হবা। পাচে লৰা
বাঢি আহিব ধৰিলে আৰু বুদ্ধিমন্ত হই আহিব
ধৰিলে আৰু তেঁওৰ্ য়িশ্ৰএলৰ্ ডৎ বিদিৎ হোৱালৈ
কে হাবিৎ থাকিল্।—

পৰ্ব্ব সেই কালৎ সকলো দেশৰ্ এটায় মানুহ কাকৎ কৰি
২ বলৈ কাইশৰ অগিস্তসৰ্পৰা আজ্ঞা আহিল্। সিৰি
য়াৰ্ অধিকাৰ্ কিৰীনিয়সৰ্ গায়পতি প্ৰথমতে কৰা

৩ কাকৎ এই। তেতিয়া এটাই মানুহে স্বকীয়াং নগৰৎ
৪ নাম লেখাবলৈ গল্। দাঊদৰ পৰিয়ালৰ আৰু
ৰউহৰ্ মাজৎ যুসফ আছিল্ এই নিমিত্তে গালিলিৰ্
৫ নাজৰেত নগৰৰ্ পৰা যিহুদাহ্ দেশৎ বীত্ লেহেম নামে
দাঊদৰ নগৰৎ তেঁও বাগ্দত্তা ভাৰ্য্যা গৰ্ভৱতী মাৰিয়ায়
৬ সৈতে নাম লেখাবলৈ গল্। সেই কালৎ সিবিলাক্
৭ তাতে থাকোতেই তাইৰ্ প্ৰসৱৰ্ কাল পূৰ্ হল। পাচে
তাইৰ্ প্ৰথমতে লৰা ওপজিল আৰু তাক্ কাপোৰেৰে
মেহুৱায় চৰিয়াৎ থলে যিহেতুক সৰাই ঘৰৎ সিবিলাকৰ্
৮ ঠাই নাইকিয়িল্। সেই দেশৎ কেতেটি গৰখিয়ায়
৯ আপোনাৰ্ জাকৰ্ পৰদি ৰাত্তি থাকে। সেই কালৎ
দেখা ঈশ্বৰৰ্ দূৎ সিহঁতৰ্ ওচৰলৈ আহিল্ ঈশ্বৰৰ্
জ্যোতিএ সিহঁতৰ্ চাৰিওফালে দিপিত্তি কৰিলে তাতে
১০ সিহঁতৰ্ বৰ ভয় লাগিল্। তেতিয়া দূতে সিহঁতক
কৈলিলে ন ডৰাবিহঁক্ যিহেতুক্ দেখা মহানন্দদায়ক্
বৰ শুভ বাৰ্ত্তা যেয়ে এটায় মানুহৰ নিমিত্তে হব
১১ জৈয়াকে তহঁতক্ ময় দিয়োঁ। আজি দাঊদৰ্ নগ
ৰৎ এজন্ ৰক্ষাকৰ্ত্তা তেঁও খ্ৰীষ্ট প্ৰভু ওপজিছে আৰু
১২ কাপোৰেৰে মেহুৱা চৰিয়াৎ শুৱায় থোৱা সেই লৰাক্
১৩ তহঁতে পাবি এই তহঁতৰ্ এক্ চিন্ হব। তেতিয়া
১৪ স্তুতি কৰিছিল্ আৰু ওখ ঠাইৎ ঈশ্বৰৰ্ গৌৰৱ পৃথি
বীৎ কুশল মানুহক্ প্ৰতি অনুগ্ৰহ হোক্ এই কথা
কৈছিল্ এই ৰূপে বহু সৰগি সৈন্য সেই দূতৰ্ লগৎ
১৫ আছিল্। সেই দূৎ সকলে সিহঁতক এৰি সৰগলৈ
গলৎ পাচে গৰখিয়াহঁতে অনো অনো কৈলিলে আহ

আহি বৈতলেহেমলৈ ইগৈ ঈশ্বৰে আমাক যি জনাইছে
১৬ সেই কথা দেখোঁ ইগৈ। তেতিয়া সিহঁতে বেগায়েগে যাই
১৭ মৰিয়মক যুসফক ঢাৰিয়াৎ শোৱা লৰাকে পালেগৈ। সেই
লৰাৰ কথা সিহঁতৰ আগৎ যিৰূপে উক্ত হইছিল
১৮ সেই ৰূপে সিহঁতে দেখি প্ৰৌচিক্ক কৰিলে সেই গৰখিয়াহঁ
তৰ মুখে যিবিলাকে শুনিলে সেইবিলাকে বিস্ময় মানিলে।
১৯ কিন্তু উয়াৰ কী আশয় এই চিন্তি মৰিয়ায় সেই সকল
২০ কথা মনৎ ৰাখিলে। আৰু যিৰূপে সিহঁতৰ আগৎ
কৈছিল সেই ৰূপে সিহঁতে যি শুনিছিল আৰু দেখিছিল
তাতে গৰখিয়াহঁতে ঈশ্বৰক শ্লাঘা কৰি স্তুতি কৰি
২১ উভতি গল। তেতিয়া লৰাৰ চেলকটাৰ কাল অষ্টম
দিন পূৰ হল যিৰূপে তেওঁ গৰ্ভৎ থিতি হবৰ আগেই
দূতৰ দোৱাৰায় কোৱাইছিল সেই ৰূপে সিবিলাকে
তেওঁৰ নাম যিশু থলে।—

২২ মোশাৰ শাস্ত্ৰৰ মতে তেওঁৰ অশৌচৰ দিন যেতিয়া
২৩ পূৰ হল তেতিয়া ঈশ্বৰৰ শাস্ত্ৰৎ যেনে লেখা আছে যি
লৰায় গৰ্ভাবৃত মেলে সেয়ে যিহোৱাৰ আগৎ পবিত্ৰ হব
তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ আগৎ কৰিবলৈ আৰু যিহোৱাৰ
২৪ শাস্ত্ৰৎ যেনে লেখা আছে তেনে এযোৰ কপৌ বা দুয়টি
পাৰ পোৱালীকে বলি দিবলৈ সিবিলাকে তেওঁক যিৰু
শালমলৈ আনিলে।—

২৫ যিৰুশালমৎ শিমিওন নামেৰে এক মানুহ আছিল
তেওঁ পৰমাৰ্থিক আৰু ধৰ্ম্মৱন্ত যিশ্ৰএলৰ শান্তিলৈ
২৬ চক্ আৰু ধৰ্ম্ম আত্মা তেওঁৰ উপৰৎ তেওঁ ঈশ্বৰৰ
অভিষেক কৰাকনে দেখি মৃত্যুক নেদেখিব উয়াকে

তেঁওক প্ৰতি ধীৰম আত্মাৰ্ দোৱাৰায় কোৱাইছিল
২৭ সেই মানুহ ধীৰম্ব আত্মায় আকৰ্ষণ কৰাৎ মন্দিৰলৈ
আহিল সেই কালৎ শাস্ত্ৰ সম্মত আচাৰ তেঁওক প্ৰতি
২৮ কৰিবলৈ মাক বাপেকে য়িশুক আনিলে। তেতিয়া
তেঁও তেঁওৰ হাতৎ ধৰি ঈশ্বৰক স্তুতি কৰি কুলিলে হে
২৯ ঈশ্বৰ এতিয়া আপোনাৰ যেনে বচন তেনেকৈ কুশলে
৩০ আপোনাৰ বন্দিক পঠিছে যি হেতুক আন দেশৰ মানু
হক পহৰ কৰিবলৈ যি জ্যোতি আৰু আপোনাৰ য়িশৰ
৩১ এলৰ মানুহৰ গৌৰৱ হবলৈ আপুনি এটায় মানুহৰ
৩২ আগতে যি ৰক্ষা যুগুৎ কৰিছে তাক আমাৰচকুএ দেখা
৩৩ পাইছে। তাৰপাচে তেঁওৰকথা যিযি ওকুত হইছিল সে
৩৪ ই কথাৎ যুসফে তেঁওৰ্ মাকে বিস্ময় মানিলে। তেতিয়া
শিমিওনে সিবিলাকক আশীৰ্বাদ দিলে আৰু তেঁওৰমাক
মাৰিয়াক কুলিলে দেখা ভালেমান মানুহৰ মন পসন্ন
কৰিবলৈ আৰু য়িশৰএলৰ মাজৎ ভালেমান পড়ি
বলৈ আৰুও ওঠিবলৈ আৰু বিপৰীত চিনৰ নিমিত্তে
৩৫ এই বালক নিযোজিত আছে আৰু তোমাৰ আপোনাৰ্
প্ৰাণকে কাঁৰেৰে বিন্ধি পেলাব।—
৩৬ তাতে আশৰৰ বংশৰ ফানুএলৰ জীয়েক আনা
নামেৰে এজনী আচাৰ্য্যাণী আছিল। তেঁও অতিশয় বুঢ়ি
আৰু আবিয়ে কালৰেপৰা সাৎবৎসৰ্ গিৰিয়েকৰ্
৩৭ লগৎ আছিল তেঁও চৌৰাশি বৎসৰ মানে বাঁৰি হই
আছিল্ আৰু ঈশ্বৰৰ্ ঘৰ নেড়িলে কিন্তু ব্ৰত কৰি কাম
৩৮ না কৰি ৰাত্ৰিন্দিৱা ঈশ্বৰৰ্ পৰিচৰ্য্যা কৰিছিল। তেঁও
সেই বেলা ভিতৰলৈ আহি ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিলে আৰু

য়িশ্ৰএলৰ মাজৰ যি যি মানুহে ওদ্ধাৰলৈ অপেক্ষা
৩৯ কৰিলে সেই বিলাকৎ তেঁওৰ কথা কলে। তাৰ্পাচে
সিবিলাকে য়িহুদৰ শাস্ত্ৰ সমাপ্তে সকলো কৰি আপো
৪০ নাৰ নগৰলৈ নাজৰেত গালিলিলৈ ওছি গল। লৰা
বাঢি আহিল আৰু আত্মাৎ ক্ৰমেং বলবন্ত হই জ্ঞান
বন্ত হল ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ তেঁওলৈ হল।—
৪১ পেসাখ্ বিহুৎ তেঁওৰ্ মাক্ বাপেক্ বৎসৰি বৎসৰি
৪২ য়িৰুশালমলৈ যায় তেঁও বাৰে বৎসৰিয়া হলৎ সিবি
৪৩ লাক বিহুৰ আচাৰানুসাৰে য়িৰুশালমলৈ গল। পাচে
সিবিলাকে দিন পুৰ্ কৰি ওভতি গল কিন্তু য়িশু লৰা
সিবিলাকৰ পিচ পৰি য়িৰুশালমতে থাকিল যুসফে আৰু
তেঁওৰ্ মাকে তাক্ নেজানে কিন্তু তেঁও সিবিলাকৰ্ লগ ৰ্
৪৪ মানুহৰ্ মাজৎ আহিছে বুলি সিবিলাক্ এ দিনৰ্ বাট
গল্ পাচে সিবিলাকৰ্ মিতিৰ্ মানুহৰ্ আৰু চিনা কি
৪৫ মানুহৰ্ মাজৎ তেঁওক্ বিচাৰিলে কিন্তু তেঁওক্ নে পায়
৪৬ তেঁওক্ বিচাৰিবলৈ য়িৰুশালমলৈ ওভতি গল্। এনে
হল তিনি দিনৰ্ পাচৎ মন্দিৰৎ পণ্ডিতইঁতৰ্ মাজৎ
বহি সিবিলাকৰ্ কথা শুনা আৰু সিবিলাকৎ পোচা
৪৭ পোচা কৰা তেঁওক্ সিবিলাকে পালেগৈ। যি যি মানুহে
তেঁওৰ্ কথা শুনিলে সেই এটায়ে তেঁওৰ্ বুদ্ধিৎ আৰু
৪৮ তেঁওৰ্ সিদ্ধান্ত শুনি বিস্ময় মানিলে। তেঁওৰ্ মাক্
বাপেকে তেঁওক্ দেখি অতি আচৰিৎ মানিলে তেতিয়া
তেঁওৰ্ মাক্ বাপেকে বুলিলে হে বুপায় আমাক্ কিয়
এনে কৰিলা দেখা তোমাৰ বাপাঁ আৰু মযো দুখ পায়

৪৯ তোমাক্ বিচাৰি ফুৰিছো। তেঁও সিহঁতক্ কলে
মোক্ কিয়নো বিচাৰি ফুৰিছা মোৰ্ আপোন্ পিতৃৰ
ধৰ্ম্ম পুৰত্তিবলগা প্ৰয়োজন্ আছে তোমোলাকে জানা।
৫০ তোমাক্ নে জানা। কিন্তু সিহঁতে তেঁও কোৱা সেই
৫১ কথা বুজি নাপালে। পাচে তেঁও সিহঁতে সৈতে গৈ নাজ
ৰেত পালেগৈ আৰু সিহঁতৰ্ বশ্য হই আছিল
কিন্তু তেঁওৰ্ মাকে এইবিলাক্ কথা মনত ৰাখিলে।
৫২ আৰু য়িশু জ্ঞানবন্ত হই আৰু দীঘল্ হই আহিব
ধৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ্ মানুহবো অনুগ্ৰহ পাব ধৰিলে।
পৰ্ব্ব তিবৰিয়স কাইসৰ্ ৰজা হোৱাৰ্ পোন্ধৰ বৎসৰ
১ ৰত পন্তিয়স পীলাত য়িহুদাহ দেশৰ্ অধিকাৰ্ আৰু
হেৰোদ গালিলিৰ্ চতুৰ্থ ভাগৰ্ অধিকাৰ্ আৰু তেঁওৰ্
২ ভায়েক্ ফিলিপ্ ইটুৰীয়া আৰু ত্ৰাখোনীতিস দেশৰ্
চতুৰ্থ ভাগৰ্ অধিকাৰ্ আৰু লুসানিয়স আবিলেনিৰ
চতুৰ্থ ভাগৰ অধিকাৰ হলত হানায় কাইয়াফায় বড়
পুৰোহিত হলত ঈশ্বৰৰ্ কথা যিখৰীয়াহৰ্ পুতেক্
৩ য়োহনৰ্ ওচৰলৈ হাবিলৈ আহিল। তাৰ পাচে পাতক্
মোচৰ্ নিমিত্তে পৰায়ননযুক্ত ডুব কীৰ্ত্তন কৰি তেঁও
য়ৰদনৰ চাৰিওফালৰ সমস্তো দেশলৈ আহিল আৰু
৪ যিৰূপে য়িশায়াহ্ ভাববাদীৰ্ পুথিত লেখা আছে ঈশ্ব
ৰৰ বাট যতোৱা আৰু তেঁওৰ বাট পোন কৰা এটাই
৫ খাল পূৰ কৰিব লাগে আৰু পৰ্ব্বত আৰু পৰ্ব্বতৰ টিঙ্গ
চাপৰ কৰিবলাগে আৰু বেকা পোন কৰিব লাগে আৰু
৬ খালাৰ যা বাট সমান কৰিবলাগে আৰু এটায় মানুহে
ঈশ্বৰৰ নিস্তাৰ দেখিব সেইৰূপে হাবিত এটাই পাচি

৭ কোৱা এজনৰ এই শবদ। যিবিলাকে মানুহ ডুব
দিবলৈ তেঁওৰ তলৈ আহিল সেই বিলাকক তেঁও তেতিয়া
ডুলিলে হে বৈৰ সাপৰ বংশ ভাবি খঙৰ্পৰা তহঁতক পলা
৮ বলৈ কোনে বুধি দিলে। এয়েৰেই মন পালটোৱাৰ
উচিৎ ফল ধৰোক আৰু আব্ৰাহাম আমাৰ পিতৃ এনে
কৈ তুমি বুলি মন ন কৰিবা যি হেতুকে ময় তোমোলাকৎ
কওঁ এই শিলৰেপৰা ঈশ্বৰে আব্ৰহামৰ লৰাহঁতক্
৯ উপজাব পাৰে। এতিয়া গছৰ মূলৎ কুঠাৰ্ লাগে
এয়েৰেই যিযি গছে ভালোন্ গুটি ন ধৰে সেএ কটা
১০ যায় আৰু জুইৎ পেলোৱা যায়। তেতিয়া এটায় মানুহে
১১ তেঁওৎ শুধিলে বোলে তেবে আমি কি কৰিম্। তেঁও
সিবিলাকক্ উত্তৰ্ দিলে বোলে যাৰে দুয় কাপড় আছে
সেয়ে যাৰ্ কাপড় নায় তাক্ দিয়োক্ আৰু যাৰ্ খাবৰ্
১২ বেহানি আছে সিও তাৰ্ নিচিনা কৰোক্। তেতিয়া
পটোৱাৰিহঁতে ডুব দিবলৈ আহি ডুলিলে হে গুৰু
১৩ আমি কি কৰিম্ তেঁও সিবিলাকক্ ডুলিলে তোমোলা
কৰ্ যি উচিৎ পাবলগা তাৎকৈ সৰহ বলকৈ একো
১৪ ন লবা। বন্ধুৱাহঁতে তেঁওৎ শুধিলে বোলে আমি কি
কৰিম্ তেঁও সিহঁতক্ ডুলিলে কাবো উপদ্ৰৱ ন কৰিবা
মিচা অপবাদো নিদিবা আৰু তোমোলাকৰ্ মহিনা
লৈ সন্তোষ হাৱা।—

১৫ মানুহে অপেক্ষা কৰিছিল্ আৰু এটায়ে য়োহনৰ্ার্থে
তেঁও খ্ৰীষ্ট হয় কি ন হয় জৈয়াকে মনৎ চিন্তিব ধৰিলে।
১৬ সেই বেলা য়োহনে যাৎ লগায় সিবিলাকৰ্ এটাইকে
লটুছিলে ময় তোমোলাকক্ পানিৎ ডুবও এই স্বৰূপ

কিন্তু আৰু এজন্ আহিছে তেঁওৰ্ মোৎকৈও পুভাৱ্
বড় তেঁওৰ্ পইজাৰ্ মোলোকাবলৈকো ময় যোগ্য নোহো
তেঁও বীৰম্ আন্মাতো আৰু জুইতো তোমোলাকক্
১৭ ডুঁব্ দিয়াব। তেঁও কুলা হাতৎলৈ আপোনাৰ্ খলা
ভালকৈ মাৰিব আৰু বীন্ আপোনাৰ্ মেৰৎ গোটা
১৮ কিন্তু পতান অনন্তযুৱা জুয়েৰে পুৰিব। এই ৰূপে
আৰু নানা ওপদেশ দি তেঁও মান্নহৰ্ আগৎ কলে।
১৯ কিন্তু চতুর্থভাগৰ্ অধিকাৰ্ হেৰোদে আপোনাৰ্ ভায়েক্
ফিলিপৰ্ ঘৈনীয়েক্ হেৰোদিয়াৰ্ নিমিত্তে আৰু হে
২০ ৰোদে যিং অকর্ম্ম কৰিজিল্ তাৰো নিমিত্তে য়োহনৰ
তাৰি পায় সেইবিলাক কর্ম্মৎকৈ অধিক ঔয়াকো কৰিলে
২১ কি য়োহনক্ বন্দি কৰিলে। এটায় মান্নহে ডুঁব্ দিলৎ
২২ পাচ য়িশুএও ডুঁব্ দি কাযনা কৰিলৎ সৰগ্ মুকলি
হল্ তেতিয়া বীৰম্ আত্তমায় দৃশ্য মূর্ত্তি বৰি কপৌৰ্
নিচিনাকৈ তেঁওৰ্ এপৰৎ পড়িল্ আৰু তুমি মোহোৰ্
প্রিয় পুত্র তোমাৎ মোহোৰ্ বড় সন্তোষ এই আকাশ
বাণী আহিল।—
২৩ তেতিয়া য়িশু ত্রিশ্ বৎসৰীয়া মান্ হব আৰু মান্নহে
বুঁজিবলৈ তেও যুসফৰ্ পুতেক্ তেঁও হেলিৰ্ পুতেক্
২৪ তেঁও মটাতহ্ পুতেক্ তেঁও লেবিৰ্ পুতেক্ তেঁও
মেলকিৰ্ পুতেক তেঁও য়ানুয়াৰ্ পুতেক্ তেঁও যুসফৰ্
২৫ পুতেক্ তেঁও মত্ততীৰ্ পুতেক্ তেঁও আমোসৰ্ পুতেক্
তেঁও নাথুমৰ্ পুতেক্ তেঁও য়িস্‌লিৰ্ পুতেক্ তেঁও
২৬ নাগীৰ্ পুতেক তেঁও মআতৰ্ পুতেক্ তেঁও মাটতীয়াৰ্
পুতেক্ তেঁও শিমিয়ীৰ্ পুতেক্ তেঁও যুসফৰ্ পুতেক্ তেঁও

২৭ য়িহুদাইৰ্ পুতেক্ তেঁও য়োহনাৰ্ পুতেক্ তেঁও ৰেশিৰ্
২৮ পুতেক্ তেঁও জৰোবাবেলৰ্ পুতেক্ তেঁও শলতীএলৰ্
পুতেক্ তেঁও নৰিৰ্ পুতেক্ তেঁও মেল্কিৰ্ পুতেক্ তেঁও
আদ্দিৰ্ পুতেক তেঁও কোসমৰ্ পুতেক্ তেঁও আলমোদমৰ
২৯ পুতেক্ তেঁও এৰেৰ্ পুতেক তেঁও য়োশেৰৰ্ পুতেক্ তেঁও
এলি এজেৰৰ্ পুতেক্ তেঁও য়োৰামৰ্ পুতেক্ তেঁও মত্তা
৩০ তৰ্ পুতেক তেঁও লেবিৰ পুতেক্ তেঁও শিমিওনৰ্ পুতেক্
তেঁও য়িহুদাইৰ্ পুতেক্ তেঁও য়ূসফৰ পুতেক তেঁও য়োননৰ
৩১ পুতেক তেঁও এলিয়াকিমৰ পুতেক তেঁও মেলিয়াৰ পুতেক
তেঁও মিনানৰ্ পুতেক্ তেঁও মাত্তাৰ্ পুতেক্ তেঁও নাথা
৩২ নৰ্ পুতেক্ তেঁও দাঊদৰ্ পুতেক তেঁও য়িশিৰ্ পুতেক্
তেঁও ওবেদ পুতেক্ তেঁও বোআয়জৰ্ পুতেক্ তেঁও শল
৩৩ মনৰ্ পুতেক্ তেঁও নাগশোনৰ্ পুতেক্ তেঁও আমি
নাদবৰ্ পুতেক্ তেঁও আৰামৰ্ পুতেক্ তেঁও য়স্ৰোনৰ্
পুতেক্ তেঁও পৰেসৰ্ পুতেক্ তেঁও য়িহুদাইৰ্ পুতেক্
৩৪ তেঁও যাকুবৰ্ পুতেক্ তেঁও য়িসুকৰ্ পুতেক্ তেঁও আব্ৰ
ৰাহামৰ্ পুতেক্ তেঁও তেৰহৰ্ পুতেক্ তেঁও নাহৰৰ পু
৩৫ তেক তেঁও সিৰুগৰ্ পুতেক্ তেঁও ৰগোৰ পুতেক্ তেঁও
ফলেগৰ পুতেক তেঁও এবৰৰ্ পুতেক তেঁও শেলহৰ পুতেক
৩৬ তেঁও কাইনানৰ পুতেক তেঁও অৰ্ফাকশদৰ পুতেক তেঁও
শেমৰ্ পুতেক তেঁও নূহৰ পুতেক তেঁও লামেকৰ পুতেক
৩৭ তেঁও মিতুশলহৰ পুতেক তেঁও হানোকৰ পুতেক তেঁও
য়িৰদৰ পুতেক তেঁও মহলিএলৰ পুতেক তেঁও কেননৰ
পুতেক তেঁও এনোশৰ পুতেক তেঁও শেতৰ পুতেক তেঁও
আদমৰ পুতেক তেঁও ঈশ্বৰৰ পুতেক।—

পৰ্ব্ব পাচে যিশু ধৰ্ম্ম আত্মাৰে পুৰ হই যৰ্দ্দন এৰি গল
৪ আৰু চল্লিশ দিনলৈকে শয়তানে পৰীক্ষা কৰিবাং আত্ত
২ ময় আকৰ্ষণ কৰাং হাবিলৈ গল সেই দিনা তেঁও এ
কোনো খোৱাকৈ আছিল তাৰ পাচে ভোক লাগিল।
৩ তেতিয়া শয়তানে তেঁওক কুলিলে যেদি তুমি ঈশ্বৰৰ
পুত্ৰেক হোৱা তেবে আজ্ঞা দি এই শিলকে পিঠা কৰা
৪ পাচে যিশুএ উত্তৰ কৰিলে বোলে মানুহ অকল খোৱা
বেহানিৰেই নজিয়ে কিন্তু ঈশ্বৰৰ সকলো কথাতে জীয়ে
৫ এনে লেখা আছে। পাচে শয়তানে তেঁওক এখান
ওখ পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰলৈ নি জগতৰ সকলো ৰাজ্য একে
৬ নিমিষতে দেখুৱালে। আৰু শয়তানে তেঁওক
কুলিলে এই সকলৰ পালন বিষয় আৰু ঐশ্বৰ্য্য ময়
তোমাক দিম যি হেতুক সেই সকল মোৰ হাতত
৭ অৰ্পি দিয়া আছে আৰু যালৈকে মোৰ মন যায় তাকে
ময় তাক দিয়োঁ এই হেতুক যেদি তুমি মোক ভজা তেবে
৮ সকলো তোমাৰে হব। যিশুএ মাৎলগায় তেঁওক
কুলিলে হেৰৈ শয়তান মোৰ পিছৎ যা যি হেতুক তোৰ
ঈশ্বৰ যিহোৱাক ভজ আৰু তেঁওকে শুশ্ৰূষা কৰ, এনে
৯ লেখা আছে। তাৰ পাচে সি তেঁওক যিৰূশালমলৈ নি
দেৱৰ কলসীৰ ওপৰৎ বহুৱায় কুলিলে যেদি তুমি ঈশ্ব
১০ ৰৰ্ পুত্ৰেক হোৱা তেবে ঔৰাৰ্পৰা পৰা যি হেতুক তেঁও
আপোন দূৎ সকলক তোমাক ৰাখিবলৈ তোমাৰর্থে
১১ আজ্ঞা কৰিব আৰু তোমাৰ্ ভৰি কেতিয়াও শিলৎ ন
১২ লগাকৈ সিবিলাকে হাৎপাতি তোম কধৰিব। যিশুএ
উত্তৰ কৰিলে বোলে তোৰ্ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ্ পৰীক্ষা

১৩ ক্ষ হুঁছিবি এনেও লেখা আছে। তেতিয়া শয়তানে
সকলো পৰীক্ষা হুঁছি এটায় ক্ষেত্তে দিনলৈ তেঁওক
এড়িলে।—

১৪ তাৰ্ পাচে যিশু আত্মাৰ পুভাৱৎ গালিলিলৈ তেঁও
ওভতি গল আৰু তেঁওৰ যশস্যা সেই চাৰিওফালৰ্
১৫ দেশৎ বিয়াপিল আৰু তেঁও এটায় মানুহৎ যহীস্যা
১৬ পায় সিবিলাকৰ শিনগাগৎ শিখালে। আৰু তেঁও
আপোন পোষণৰ ঠাই নাজৰেতলৈ আহিল। পাচে
শিনগাগৰ মাতলৈ যেনে শাৰৎ বাৰে আপোনাৰ
১৭ আচাৰে পঢ়িবলৈ থিয় হলগৈ। তেতিয়া যিশায়িয়াহ
আচাৰ্য্য বাক্যৰ পুথি তেঁওক দিয়া গল্। তাতে তেঁও
১৮ পুথি মেলি ঈশ্বৰৰ আত্মা মোৰ ওপৰৎ যি হেতুক
দুখিয়া মানুহৰ আগৎ শুভবাৰ্ত্তা কথন কৰিবলৈ তেঁও
মোক অভিষেক কৰিছে মন ভগা মানুহক সুস্থ কৰি
বলৈ আৰু বন্দিয়াৰ মানুহক মুকলি কৰিবলৈ আৰু
অন্ধলা মানুহে চকু পোৱা কথন কৰিবলৈ চেপেটা হুঁতক
১৯ ওবাৰিবলৈ আৰু ঈশ্বৰৰ গ্ৰাহ্য বৎসৰ কীৰ্ত্তন কৰি
বলৈ তেঁও মোক পঠিয়াইছে যতে এই কথা লিখা আ
২০ ছিল সেই ঠাই পালে পাছে তেঁও পুথি বান্ধি পৰিচাৰ
কৰ হাতৎ দি বহিল্। যিবিলাক সিনগাগৎ আছিল
সেই এটাইবিলাকে তেঁওক ঠৰ লাগি চায় আছিল।
২১ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকৎ কব ধৰিলে আজি এই লিখা
২২ তোমোলাকে শুনাৎ পূৰ হল। তাতে এটায় মানুহে
তাৰে সাক্ষী দিলে আৰু যি শুভ কথা তেঁওৰ মুখৰপৰা
বাজ হল সেই কথাৎ বিস্ময় মানি সিবিলাকে হুঁলিলে

২৩ উঁও যুসফৰ পুতেক্ ন হয় নে। তেঁও সিবিলাকক
ঢুলিলে তোমোলাকে মোক এই দৃষ্টান্ত ঢুলিবা হে বেজ
আপোনাকে সুস্থ কৰা কফৰনাঁযত আমি যিহকেং
২৪ শুনিলো তাকে এঠাত আপোনাৰ দেশত কৰা। তেঁও
ঢুলিলে ময় তোমোলাকত সৰূপ কৰি কঁও কোনো
২৫ আচার্য্য আপোনাৰ দেশত আদৰণীয় ন হয়। কিন্তু
ময় তোমোলাকত সৰূপকৈ কঁও এলিয়াহৰ দিনত
যেতিয়া সৰগ তিনি বৎসৰ ছ মাহ বন্ধিত হই আছিল
আৰু বড় একাঁল সকলো দেশত হইছিল তেতিয়া
২৬ ভালেমান ৰাঁৰীত য়িশ্ৰএলত আছিল কিন্তু সৰেপ্তা
নামেৰে সীদোনৰ প্ৰধান নগৰৰ এক ৰাঁৰীক এড়ি
সিহঁতৰ কাৰো ওলৈ এলীয়াহ পঁঠনী য় হইছিল
২৭ এলিশয়া আচার্য্যৰ দিনতো য়িশ্ৰএলত ভালেমান
কুষ্ঠৰোগী আছিল কিন্তু নআমন অৰামীক এড়ি
২৮ সিহঁতৰ কাকো সুস্থ ন কৰিলে। তেতিয়া যেতেক
মানুহ সিনগগত আছিল সেইবিলাকে এই কথা শুনি
২৯ খঙত উঠি নগৰৰ বাহিৰলৈ তেঁওক হেঁচুকি লৈ গল
আৰু যি পৰ্ব্বতৰ ওপৰত সিহঁতৰ নগৰ কৰিছিল
তাৰ্পৰা তললৈ মুখ কৰি তেঁওক পেলায় দিবলৈ সেই
৩০ পৰ্ব্বতৰ কাষৰলৈ লৈ গল। পাছে তেঁও সিহঁতৰ
মাজৰেপৰা গুচি গল। পাছে গালিলিৰ কফৰনাঁযম
৩১ নগৰলৈ গৈ তেঁও শাবত বাৰে সিহঁতক শিখালে। তেঁও
৩২ মহিমাৰে কথা কলে সেই হেতুক সিহঁতে তেঁওৰ গুণ
দেশত আশ্চৰ্য্য মানিলে।—
৩৩ সিবিলাকৰ সিনগগত অশুচি ভূতে পোৱা এক মানুহ

৩৪ আছিল। সি বর্কৈ এটাহ পারি ইুলিলে হে য়িশু
নাজরেন আমাক্ লরিয়া পরিয়া নে পেলাম। তোমার
আমাৎ কি কাম তুমি আমাক্ বিনাশ করিবলৈ আহি
লা নে তুমি কোন তাক্ আমি জানো তুমি ঈশ্বরর ধরম
৩৫ স্বরুপ। কিন্তু য়িশুএ তাক স্বকি মারি দিলে বোলে
নিজম্ দে তাক্ এড়ি বাহির্ হো তাতে ভূতে তাক্
মাজমানতে পেলায় এড়িলে আরু তাক্ একো অগুরি
৩৬ ন করিলে। তেতিয়া সকলোকে এটায়ে বিস্ময় মানি
কোআকুই করিব ধরিলে বোলে ঈকি কথা তেঁও প্রভা
৩৭ রেরে অশুচি আতমাক্ আজ্ঞা করে সিহঁতো ওলায় যায়
তাতে তেঁওর্ যশস্যা সেই সেদো দেশৎ বিয়াপিল্।—
৩৮ পাচে তেঁও সিনগগ এড়ি শীমোনর্ ঘরলৈ গল্ আরু
শীমোনর্ শাহুএক্ জ্বরে পড়িছিল্ সেই নিমিত্তে সিবি
৩৯ লাকে তাইর্ অর্থে তেঁওক্ কাবৌ করিলে। তেতিয়া
তেঁও তাইর্ কাষরৎ থিয় হই জ্বরক্ হকিয়ালে
তাতে জ্বরে তাইক্ এড়িলে পাচে তাই ওঠি সিবি
লাকর্ আল্ ধরিলে।—
৪০ বেলি মাগলৎ যিয়ান মানুহর্ নানা বিধ লরিয়া
পরা মানুহ আছিল্ সিহঁতে তেঁওর্ ওরলৈ সিহঁত
আনিলে পাচে তেঁও হাতেরে চুয় এটাইকে ভাল্ করিলে
৪১ আরু তুমি খ্রীষ্ট ঈশ্বরর্ পুত্রেক্ ভূৎ হতেঁও এই
ইুলি এটাহ পারি বরু মানুহক্ এড়িলে। কিন্তু
তেঁও সিহঁতক্ হকিয়ালে একো ইুলিব নি দিলে যিহেতুক্
৪২ তেঁওক্ খ্রীষ্ট ইুলি সিহঁতে জানিলে। রাতি পুরালৎ

তেঁও তাৰ্‌পৰা হাবিলৈ গল্ তেতিয়া মানুহে তেঁওক্
বিচাৰি তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিল্ আৰু সিহঁতক্ তেঁও
৪৩ এৰি নে যাবলৈ সিহঁতে তেঁওক্ আগজি ধৰিলে। কিন্তু
তেঁও সিহঁতক্ কুলিলে আন্ নগৰত ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্
কীৰ্ত্তন্ কৰিব লগা মোৰ্ প্ৰয়োজন আছে সেই নিমিত্তে
৪৪ ময় পঠনী আইচো। পাছে তেঁও গালিলিৰ্ সিনগগ
হঁতৰ্ মাজত কীৰ্ত্তন কৰিলে।

পৰ্ব্ব ঈশ্বৰৰ্ কথা শুনিবলৈ তেঁওৰ্ কাষৰত মানুহে ভৰি
৫ পৰিছি সেই কালত তেঁও গিনেসৰ্ বিলৰ্ কাষৰত থিয়
২ হল্ গৈ। সেই বিলৰ্ কাষৰতে মাচমৰিয়াৰ যি দুয়
৩ খান্ নাৱ এৰি জাল ধুবলৈ গৈছিল্। পাছে তেঁও
সিহঁতৰ্ এখান্ নাৱৰ্ ওপৰলৈ গল্ সেই নাৱ শীমো
নৰ্ পাছে কাষৰৰ্‌পৰা মাজলৈ যওতে তেঁওক্ কুলিলে
৪ পাছে তেঁও বহি নাৱৰেপৰা সিবিলাকক্ শিখালে। কথা
কৈ এঁটালত তেঁও শীমোনক্ কুলিলে দলৈ গৈ যেঁও দি
৫ বলৈ জাল পেলোৱা শীমোনে যাত লগায় তেঁওক্ কুলিলে
হে বাপুদেৱ আমি সাৰা ৰাতি চৰম্ কৰি একো
পোৱা নায় কিন্তু আপোনাৰ্ আজ্ঞাত জাল পেলাম্।
৬ সিবিলাকে তেনে কৰি ভালেমান্ মাচ ধৰিলে তাতে
৭ জাল্ ফাটিল্। তেতিয়া সিবিলাকৰ্ ভাগীহঁত আন্
নাৱত আছিল্ সিহঁতেই আহি সহায় ভবিবলৈ সিবি
লাকে সিহঁতক্ হাত বাও দিলে সিহঁত আহি দুখান্
৮ নাৱভৰালে তাতে নাৱ বুৰিব লগাইহল। শীমোন্
পিতৰে তাকে দেখি হে ঈশ্বৰ্ ময় পাতকী মানুহ এই
নিমিত্তে মোক্ এৰি যায় এই কুলি যিশুৰ্ ভৰিত

৯ পড়িলি। যি হেতুক যি যেও মাছ সিবিলাকে ধৰিলে
১০ সিবিলাকে সেই যেও দেখিলত্ তেঁওৰো আৰু তেঁওৰ্
লগৰ্ যিযান মানুহ সিহঁতৰো শীমনৰ ভাগী জেবদিৰ
১১ দুই পুত্তেক যন্নাক্কৰ য়োহনৰো বিস্ময় লাগিল্ তেতিয়া
য়িশু এ শীমোনক্ কুঁলিলে ভৰ্ নায় এতিয়াৰ্পৰা তুমি
মানুহক্ ধৰিবা। তেতিয়া সিবিলাকে নাৱ্ তৰত্ লগায়
১২ এটাইকে এড়ি তেঁওৰ্ লগত্ গল্। জেয়াৰ্ পাচে তেঁও
এক নগৰলৈ আছিল এক মানুহ সকল্ গায় পখৰা
আছিল্ সেয়ে য়িশুক্ দেখি ওবুড়ি হই বিনায়ং কুঁলিলে
হে পুভু আপোনাৰ্ যেদি ঈচ্ছা হয় তেবে মোক্ শুদ্ধ
১৩ কৰিব পাৰে। তেতিয়া তেঁও হাত্ ওলিয়ায় তাক্ চুয়
কুঁলিলে মোৰ্ ঈচ্ছা আচে শুদ্ধ হো তেতিয়ায় কুঠৰোগে
১৪ তাক্ এড়িলে। আৰু তেঁও তাক দুঢ়ায়ং কুঁলিলে কাকো
ন কৰি কিন্তু সিহঁতৰ্ এক সাকী হবলৈ পুৰোহিতৰ্
আগত্ দেখুৱা গৈ আৰু যিৰুপে মোশহে বিধান্ দিচে
১৫ সেই ৰুপে তৰ শুদ্ধ হবলৈ ওসৰগ্ কৰ্গৈ। কিন্তু
জেয়াতে তেঁওৰ্ ভালেয়ান যশস্যা ওঠিল্ আৰু তেঁওৰ
কথা শুনিবলৈ আপোনাৰ্ ব্যাধি ভাল কৰাবলৈ বড়
১৬ এজুম মানুহ আহিলি। তেতিয়া তেঁও পুাৰ্থনা কৰি
বলৈ হাবিলৈ গল্।—
১৭ তাৰ্ পাচে এনে হল্ তেঁও এদিন্ শিক্ষাইচে তেনেতে
গালিলিৰে য়হোদা দেশৰে পুতি গাৱৰ্ য়িৰুশলামৰো
কেতেটি ফাৰিশি শাস্ত্রপাগত্ পণ্ডিতো বহিচে তেনেতে
ঈশ্বৰৰ্ মহিমা সিবিলাকক্ সুস্থ কৰিবলৈ ওপগত
১৮ হলি। সেই বেলা দেখা কেতেটি মানুহে গাৱৰ্

লগা এটা মানুহক্ তুলিপাটিৰ্ ওপৰৎ তুলি আনিলে
আৰু তাক্ ভিতৰলৈ আনি তেঁওৰ্ আগৎ ৰখাৰ
১৯ যত্নিল। কিন্তু ভালেমান্ মানুহ আছিল্ সেই হেতুকে
সোমাবলৈ বাট নেপাই সিহঁৎ ঘৰৰ্ ওপৰলৈ গল্
আৰু ঘৰৰ্ চালে দি তাক্ খাটে সৈতে যিশুৰ আগৎ
২০ মাজতে নমাই থলে। তেঁও সিহঁতৰ্ আয়ৰেথ দেখি
তাক্ কুলিলে হে মানুহ তোৰ্ পাতক্ মর্ষন্ হল্ তাতে
২১ অধ্যাপকহঁতে আৰু ফিৰিশিহঁতে গলাগোপা কৰিবৰ ধৰিলে
বোলে জীয়ে এনে ঈশ্বৰ নিন্দা কৰে ঐ কোন্ কেৱল ঈশ্ব
২২ ৰক বাদ্ দিবেক পাতক্ মৰষিব কোনে পাৰে। যিশুএ
সিহঁতৰ্ আলচ্ বুজি মাৎ লগাই সিহঁতক্ কুলিলে
তোমোলাকে আপোনা আপুনি মনৎ কি আলচিছা
২৩ তোমাৰ্ পাতক্ মর্ষন হল্ এনেকৈ বোলা বা উঠা চলা
এনেকৈ বোলা এই দুয়োৰ্ মাজৎ সুগম কি। পাতক্
২৪ মর্ষন কৰা মহিমা পৃথিৱীৎ মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ আছে
তোমোলাকে জীয়াক্ জানা এই নিমিত্তে তেঁও সেই
গাৰ্ লগা মানুহক্ কুলিলে ময় তোমাক্ বোলো উঠা
২৫ আপোনাৰ্ খাট তুলি ঘৰলৈ যোৱা। সি তেতিয়াই
সিহঁতৰ্ আগতে উঠি তাৰ্ শোৱা তুলিপাটী তুলি
২৬ ঈশ্বৰক স্তুতি কৰি আপোনাৰ্ ঘৰলৈ গল্। তেতিয়া
২৭ এটায়ে বিস্ময় মানি আযি আজি আচৰিৎ কথা দেখিলে
এই কুলি ভয় লাগি ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিলে। জীয়াৰ্
পাছে তেও ৱাজলৈ ওলাই লেবি নামেৰে এক্ পটো বাৰি
বৰ্চৰাৎ বহি আছিল্ তাকে দেখি কুলিলে মোৰ্ লগলৈ
২৮ আহা। তাতে সি এটাইকে এড়ি উঠি তেঁওৰ্ লগৎ

২৯ গিল্। তেতিয়া লেবিএ আপোনার ঘরৎ তেঁওলৈ ভোজ
পাতিলে ভালেটি পটোৱাৰি আৰু আন্ মানুহে বহিল।
৩০ তেঁও পটোৱাৰিবোৰে পাতকী মানুহের লগৎ কিয় খোৱা
পীয়া করে সিবিলাকর মাজৎ অধ্যাপকইতে ফাৰিশিইতে
ও এই টুলি তেঁওর শিষ্যসকলে সৈতে দ্বন্দ্ব লগালে।
৩১ যিশুএ যাৎ লগায় সিবিলাকক্ টুলিলে যিবিলাক্ সুস্থে
আছে সিইঁতর বেজর প্ৰয়োজন্ নায় কিন্তু যিবিলাক্
৩২ নৰিয়াপৰা কেৱল সিইঁতেবেই প্ৰয়োজন্। ময় পৰ
মাৰ্থিক্ লোকক্ মন্ পালটাবলৈ মাতিবলৈ আহা নায়
৩৩ কিন্তু পাতকী মানুহ্ ইঁতক্। সিবিলাকে তেঁওকো
টুলিলে য়োহনরে ফাৰিশি সকলরে ভকৎইতে বারে
বারে লঘোনো করে প্ৰাৰ্থনা ও করে কিন্তু তোমার্ ভকৎ
৩৪ ইতে খোৱা পীয়া করে ভিয়ার্ হেতুকি। তেঁও সিবিলা
কক্ টুলিলে কন্যা ঘুতকিয়াইতে দৰা সিইঁতর্ লগৎ
৩৫ থকাৎ জানো লঘোন্ করিব পারে কিন্তু যেতিয়া দৰাক্
সিইঁতর্ হাতর্ পৰা লৈ যাব লগা এনে দিন হব তেতিয়া
৩৬ সিইঁতে সেই দিনা লঘোন্ করিব। পাছে তেঁও এক্
দৃষ্টান্ত দি সিবিলাকৎ কলে বোলে পুৰনি কাপড়ৎ ন
কাপড়র্ তাপনি কোনোএ ন মারে মারিলেনও ফাটিঘায়
আরু নরে সৈতে পুৰনির্ জোৰা নে থাকে। আরু
৩৭ কোনো মানুহে ন দাক্ষারহ পুৰনি কলহৎ ন থয় থলে
সেই ন দ্ৰাক্ষারহে কলহ ফালিবৈঘায় ন কলহো এনাৰি।
৩৮ কিন্তু ন দ্ৰাক্ষারহ ন কলহৎথর লাগে তাতে দুয়োরক্ষ
পড়ে। কোনো মানুহে পুৰনি দ্ৰাক্ষারহ খায় ন খো
৩৯ খোজে যিহেতুক্ সি পুৰনির্ ভাৎকৈ ভাল্ বোলে।

পৰ্ব্ব বেথ্যিৰ পিচ্চাৰ কালৰ্ দ্বিতীয় দিনৰ্ পাচে প্ৰথম্
৬ শাৱৃতৎ তেঁও খেতিৰ্ মাজে দি গল্ তেঁওৰ্ ভকৎ হঁতে
২ শহ্ ছিন্দি হাতেৰে মোহাৰি খালে। তাতে কেতেটি
ফাৰিশিএ সিবিনাকক্ ইুলিলে শাৱৎ বাৰে কৰিব
৩ নোৱোৰা কৰম্ তোমোলাকে কিয় কৰাহক্। যিশুএ
সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে দাঊদে আপুনি তেঁওৰ্ লগৰ্
মানুহে ও ভোক্ লাগিলৎ যি কৰিলে তেঁও ঈশ্বৰৰ্
৪ ঘৰলৈ গৈ পুৰোহিৎ হতক্ এড়ি আৰু এটাইৰে অভক্ষ্য
যি দেখ্য নিয়াৰ্ পিঠা সেই পিঠাকে খালে আৰু যিবি
লাক্ তেঁওৰ্ লগৰ্ সিহঁতকে দিলে তোমোলাকে জানো
৫ ঔয়াক্ পঢ়া নাই। তেও সিবিলাককো ইুলিলে মানু
হৰ্ পুতেক্ শাৱতৰো ঈশ্বৰ্।—
৬ তাৰ্ পাচে এনে হল্ আৰু এক্ শাৱৃতৎ তেঁও সিনগা
গলৈ গৈ শিখালে তাতে সোঁহাৎ কোঙ্গা এটা মানুহ
৭ আছিল্ তেতিয়া তেঁও শাৱৃৎ বাৰে তাক্ সুস্ত কৰে নে
ন কৰে তেঁওক্ দায় দিবিবলৈ অধ্যাপক্ হঁতে ফাৰিশিহঁ
৮ তেঁও তাঁকে চায় থুৰিব দিৰিলে। কিন্তু তেঁও সিবি
লাকৰ মনৰ্ কথাৰ্ আটকাল্ পায় সেই কোঙ্গা মানু
হক্ ইুলিলে উঠ্ মাজতে থিয়হো তাতে সি উঠি থিয়
৯ হল্। তেতিয়া যিশুএ সিবিলাকক্ ইুলিলে মযো
তোমোলাকৎ এটি কথা শোধো সুকর্ম্ম কৰা নাইবা
কুকর্ম্ম কৰা জীৱন্ ৰক্ষা কৰা নাই বা জীৱন্ বিনাশ
কৰা ঔয়াৰ্ মাজৎ কোন্ কৰ্ম্ম শাৱৃৎ বাৰৎ কৰিব
১০ লগা পাচে তেঁও সিবিলাকে এটায়লৈকে চায় সেই মানুহক্
ইুলিলে তোৰ্ হাৎ মেল্ সি মেলিল তেই সেই হাৎ

১১ আন্ হাতৰ্ নিচিনা ভাল্ হল্। সিবিলাক্ ঔয়াত্তে
মত্তত পৰিপূর্ণ হই য়িশুৰ্ কি কৰিব এটাযে ঔয়াৰে
১২ আলচ্ কৰিব ধৰিলে। সেই বেলা তেঁও পার্থনা
কৰিবলৈ এখান্ পর্ব্বতৰ্ ওপৰলৈ গৈ সাৰা ৰাতি ঈশ্ব
১৩ ৰৰ্ আগত প্ৰার্থনা কৰি থাকিল্। দিন্ হলত
তেঁও আপোনাৰ্ ভকত সকলক্ মাতি আনি বাৰেও
১৪ জনক্ মনস্থ কৰি সিবিলাকৰ্ নাম্ পাচনি থলে। যি
জনৰ্ নাম পিতৰ্ থলে তেঁৱেই শীমোন্ আৰু তেঁওৰ্
১৫ ভায়েক্ আন্দ্ৰ আৰু যাকোবৰ য়োহন্ ফিলিপ বার্তো
লমি মাতিও তমা আলফিৰ্ পুতেক্ যাকোব আৰু যি
১৬ জনৰ নাম্ জিলোতিস তেঁৱেই শীমোন্ আৰু যাকোবৰ
ভায়েক্ য়িহুদাহ্ আৰু য়িহুদাহ্ ইস্কাৰিওটা সেয়ে
১৭ বিশ্বাস ঘাতি। পাচে তেঁও সিবিলাকক্ লগত লৈ
পথাৰত থিয় হলগৈ আৰু তেঁওৰ্ ভকত সমূহ আৰু
য়িহুদাহৰ্ সকলো দেশৰ্ পৰা য়িৰুশালমৰো পৰা আৰু
সুৰৰ সীদোনৰ সাগৰৰ্ কাষৰৰ্ পৰা তেঁওৰ্ কথা
শুনিবলৈ আপোনাৰ্ বিয়াধিৰ্ পৰা ভাল্ হবলৈকো
১৮ বড় এজুম্ মানুহ আছিল্ আৰু যিযিবিলাকক্ অশুচি
আত্মায় ধৰিছিল্ সেইং বিলাকো আহি সুস্ত হল্।
এটায় মানুহে তেঁওক্ চুবলৈ প্ৰবন্ধ কৰিলে যিহেতুক্
তেঁওৰ্ পৰা প্ৰভাব ওলায় এটাইকে সুস্ত কৰিলে।
১৯ তেতিয়া তেঁও আপোনাৰ্ ভকত সকলৈ চায় কুলিলে
হে ভিকহুহঁত তহঁত ধন্য যিহেতুক্ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য তহঁ
২০ তেৰেই। হে এতিয়া ভোক্ লগাহঁত তহঁতো ধন্য যিহে
২১ তুক্ তহঁতৰ্ তৃপ্তি হব। হে এতিয়া কন্দাহঁত তহঁত

২২ ধন্য যিহেতুক তহঁতে হাহি থিহক। যেতিয়া মানুহে
তোমোলাকক ঘিনায় আৰু মানুহৰ পুত্ৰেকৰ নিমিত্তে
আৰিযৰ নিচিনাকৈ তোমোলাকৰ নাম ওলিয়ায় পেলায়
২৩ তেতিয়া তোমোলাক ধন্য সেই দিনা হৰিষ কৰিবাহঁক
আৰু ওফন্দিং কৈ নাচিবাহক যিহেতুক দেখাহক
তোমোলাকৰ সৰগৎ মহাফল সিহঁতৰ বাপেক হতে
২৪ আচাৰ্য্যহঁতক এনে কৰি ছিল। কিন্তু হে ধনাহঁত তহঁ
তৰ সন্তাপ আৰ যিহেতুক তহঁতৰ সান্ত্বনা তহঁতে পাইছ
২৫ হঁক। হে তৃপিতি পোৱাহঁৎ তহঁতৰ সন্তাপ আৰ যি
হেতুক তহঁতৰ ভোক লাগিব। হে এতিয়া হাঁহাহঁৎ
তহঁতৰ সন্তাপ আৰ যিহেতুক তহঁতে শোক আৰু
২৬ ক্রন্দন কৰিবিহঁক। যেতিয়া এটায় মানুহে তহঁতৰ
প্ৰশংসা কয় তেতিয়া তহঁতৰ সন্তাপ আৰ যিহেতুক সিহঁ
তৰ বাপেকহঁতে মিছা আচাৰ্য্য হঁতক এনে কৰলে।
২৭ হে শুনুনী সকল তোমোলাকৎ ময় ক্ৰুয়কে কঁও তো
মোলাকৰ আপোনাৰ শত্ৰুহঁতক প্ৰতি প্ৰেম কৰা
যিবিলাকে তোমোলাকক ঘিনায় সেইবিলাকৰ ভাল
২৮ কৰা আৰু যিবিলাকে তোমোলাকক গালি পাৰে সেই
বিলাকক আশীৰ্ব্বাদ কৰা আৰু যিবিলাকে তোমোলা
২৯ কক হিংসা কৰে সেইবিলাকৰ শুভ প্ৰাৰ্থনা কৰা। যি
তোমাৰ ঐ গালৎ চড় মাৰে তাক সি গাল পাতি দিয়া
আৰু যি তোমাৰ বেহানি নৈ যায় তাক চোলাও লব
৩০ দিবা। যেন তোমোলাকে যিহকেং ঐচ্ছা কৰা আনং
মানুহে তোমোলাকক প্ৰতি কৰিব তোমোলাকে ও
৩১ সিহঁতক প্ৰতি তাকে কৰা। যি হেতুক যিব্লিলাকে

তোমোলাকক্ চেনেহ কৰে যেদি তোমোলাকেও সেই
৩২ বিলাককে চেনেহ কৰা তেবে তাতে তোমোলাকৰ্ কি
শ্লাঘা পাতকী মান্নহে সিহঁতক্ চেনেহ কৰোতাহঁতকে
৩৩ চেনেহ কৰে। যিবিলাকে তোমোলাকৰ্ হিৎ কৰে
সেইবিলাকৰ্ হিৎ যদি তোমোলাকে কৰা তেবে তোমো
৩৪ লাকৰ্ কি শ্লাঘা পাতকী মান্নহেও এনে কৰে। যিবি
লাকে ধাৰ্ ভুঞ্জে সেইবিলাককে যেদি তোমোলাকে ধাৰ্
দিয়া তেবে তাতে তোমোলাকৰ্ কি শ্লাঘা ততেক্ পাই
লৈ পাতকী মান্নহে পাতকী মান্নহক্ ধাৰ দিয়ে। কিন্তু
৩৫ তোমোলাকে আপোনাৰ শত্রুহঁতক্ চেনেহ কৰা আৰু
সিহঁতৰ্ হিৎ কৰা আৰু পুজাৰ আসা ন কৰি ধাৰ্
দিয়া তেবে তোমোলাকৰ্ মহাফল হব তোমোলাকে সৰ্ব্বো
প্ৰিনতিৰ্ লৰা হবা যি হেতুক্ তেঁও অশলাগিকে দুষ্টকে
৩৬ প্ৰতি দাশী আছে। এই হেতুক্ তোমোলাকৰ্ পিতৃ
৩৭ যেনে দয়াল তেনে দয়ালু হোৱা। দোষ্ ন কৰিবা তেবে
তোমোলাক্ অপৰাধী ন হবা কাৰো দুষ্কৃতি ন কৰা
তেবে তোমোলাকৰ দুষ্কৃতি কোৱ হ[illegible] মৰষিবা তেবে
৩৮ তোমোলাকক্ মৰষা হব। দিয়া তেবে তোমোলা
কৰ্ হাতৎ দিয়া হব হেঁচা জোকৰা উপচি পৰা ভৰা
পৰিমান্ তোমোলাকৰ্ হাতৎ দিয়া হব যি হেতুক্ যি
দোনেৰে তোমোলাকে জোখা তাৰেই তোমোলাকৰ্
হাইতো জোখা হব।—
৩৯ তেঁও সিবিলাকৰ্ আগৎ এক্ দৃষ্টান্ত দেখায় কলে
যোন্দে আন্ধলায় আন্ধলাক্ বাট্ দেখুৱাব পাৰে দুয়ো

৪০ যত্নেৎ ন পাড়িব নে। শিষ্য গুরুৰ্ ওপৰি ন হয় কিন্তু
৪১ যি জন্ শুদ্ধমত্ত্ব সেই জন্ গুরুৰ্ সদৃশ্। যি কুটা
তোমাৰ্ ভায়াঁৰ্ চক্ষুৎ আছে তাক্ কিয় দেখা কিন্তু
৪২ যি চেকি আপোন্ চক্ষুৎ আছে তাক্ নে দেখা তোমাৰ
ভায়াঁক্ কেনেকৈ টুলিব পাৰা হে ভায় থাকা যি কুটা
তোমাৰ্ চক্ষুৎ আছে তাক্ ময় ওলিয়াঁও কিন্তু যি চেকি
আপোন্ চক্ষুৎ তাক্ নে দেখা। হে কাল্পনিক আপো
নাৰ্ চক্ষুৰ্পৰা সেই চেকি আগেই ওলিয়ায় পেলা
তেবে তো ্ ভায়েৰৰ্ চক্ষুৰ্পৰা কুটা ওলিয়াবলৈ ভাল্
৪৩ কৈ দেখিবা। ভাল্ গছে বয়া ফল্ নধৰে আৰু বয়া
৪৪ গছেও ভাল্ ফল্ নধৰে। এটায় গছ আপোন্ ফলে
ৰেই চিনা যায় কোনোএ কটাল্ গছৰ্পৰা ডিমৰু নে
পাৰে আৰু কলিকাইটৰ্ গছৰ্পৰাও দ্রাক্ষাফল নে
৪৫ পাৰে। ভাল্ মানুহে আপোন্ আশয় ৰূপ্ ভঁড়ৰা
লৰ্পৰা ভাল্ বেহানি ওলিয়ায় কিন্তু বয়া মানুহে আপো
নাৰ্ আশয় ৰূপ্ ভঁড়ালৰ্পৰা বয়া বেহানি ওলিয়ায়
যি হেতুক্ আশয়ৰ্ বাহুল্যৰ্পৰা মুখে বোলে।—
৪৬ তোমোলাকে মোক্ কিয় প্রভু২ বোলা কিন্তু মোৰ্ কথা
৪৭ নে মানাহঁক্। যি কোনোএ আমাৰ্ ওচৰলৈ আহে
আৰু মোৰ্ কথা শুনি আচৰে ময় তাৰ্ ওপমা যি দৃষ্টা
৪৮ ন্তেৰে দিম্ তাকে তোমোলাকৎ কঁও যি কোনো মানুহে
শিলৰ্ ওপৰৎ প্রস্তুন কৰি ঘৰ সাজিলে তাৰ্ পাছে
ঢল্ আহিলৎ সোঁতৰ্ বেগ সেই ঘৰৎ লাগিল কিন্তু
তাক্ লৰাব নোৱাৰিলে যিহেতুক্ তাৰ্ প্রস্তানৰ্ গোৎ
৪৯ শিলৰ্ ওপৰৎ এনে মানুহৰ্ নিচিনা ভেঁও। কিন্তু যি

মানুহে শুনি লাচৰে যি কোনো মানুহে প্ৰস্থান ন কৰি
মাটিৰ ওপৰৎ ঘৰ্ সাজিলে পাচে সোৎ বড় কৈ লাগিল্
তেতিয়া সি পড়িল্ তাতে সেই ঘৰৰ্ সৰ্ব্বনাশ বড় হল্
সেই মানুহ এনে কোনো মানুহৰ্ নিচিনা।—
পৰ্ব্ব তেওঁ মানুহৰ্ আগৎ এই সকল কথা কৈ এটায়
৭ কফৰনয়ূমৎ সোমাল যি তাতে এক্ এশ চিপাহীৰ্
জেমাদাৰৰ্ চেলেহৰ্ বন্দি মৃত্যুতুল্য হৈ পড়ি আছিল্।
৩ তেঁৱেই যিশুৰ নাম শুনি আপোন্ বন্দিক্ সুস্থ কৰিবলৈ
আহিবৰ্ নিমিত্তে তেঁওক্ মিনতি কৰিবলৈ তেঁওৰ্ তলৈ
৪ যিশুৰ্ যিহুদীসকলৰ্ বৃদ্ধ লোকক্ পঠালে। সিবিলাক্
ওচৰলৈ যৈ এই টুনি বিনতি কৰিলে বোলে যাৰ লৈ এই
৫ কায কৰা হব তেঁৱো যোগ্য। যিহেতুক্ তেঁও আমাৰ্
দেশী মানুহক্ চেলেহ কৰে আৰু আমাৰ্ এক্ সিন
৬ গগ্ সাজিছে। পাচে যিশু সিবিলাকৰ্ লগৎ
গল্ তেঁও ঘৰৰ্ ওচৰ্ চাপিছে যি তেনেতে সেই এশ
চিপাহীৰ্ জেমাদাৰে তেঁওৎ জৈয়াকে কবলৈ আপনাৰ্
বন্ধু সকলক্ পঠিয়ালে হে প্ৰভু আপুনি দুখ্ নে পাব
আপুনি যে আমাৰ্ চালৰ্ তলৎ সোমাব আমি এই
৭ অনুগ্ৰহৰ্ যোগ্য নহো। সেই হেতুকে আপোনাৰ ওচ
ৰলৈ যাবৰো যোগ্য নহো আপুনি এনেকৈ ভাবিলো
কিন্তু আপুনি এটি কথা কঁওক্ তাতেই আমাৰ্ বন্দি ভাল্
৮ হব। মযো বিষয়া মোৰ্ তল সৈন্য তাতে ময় জৈয়াক্
তয় যা এনেকৈ টুনিলে সি যায় তাকো আহ এনেকৈ
টুনিলে সি আহে আৰু মোৰ্ বন্দিক্ এনে কৰ্ এনে
৯ কৈ টুনিলেও সি তাকে কৰে। যিশুএ সেই কথা

শুনি বিস্ময় লাগি পিচৰ্ মান্নুহঁলৈ ওভতি চায় কৈলিলে
তোমালোকৎ ময় কঁও এনে বড় বিশ্বাস ময় পোৱা
১০ নায় য়িশ্ৰএলৰ্ মাজতো নায়। সিবিলাকক্ পাঁঠি
ছিল্ সিবিলাকে ঘৰলৈ গৈ সেই আগেই নৰিয়া পড়া
বন্দিক্ ভাল হুৱৰ দেখিলে।—
১১ তাৰ্ পাচে দিনা তেঁও নাইন্ নামেৰে নগৰলৈ গল্
তেঁওৰ্ ভালেমান্ শিষ্য আৰু বড় এজুম্ মান্নুহো
১২ তেঁওৰ্ লগতে গল্। তেতিয়া তেঁও নগৰৰ্ দুৱাৰৰ্
ওচৰৎ ওপগত্ হলৎ দেখা এক্ মৰা মান্নুহ লৈ যায়
সি আপোনাৰ্ মাকৰ্ একেটি পুতেক্ মাকো বাৰী
আৰু নগৰৰ্ ভালেমান্ মান্নুহ তাৰ্ লগৎ গল্।
১৩ প্ৰভুএ তাকে দেখি মৰম্ লাগি কৈলিলে নে কান্দিবা।
১৪ পাচে তেঁও ওচৰলৈ গৈ খুলি চুলে তাতে কান্ধকুঁহৎ থম
কিল্ তেতিয়া তেঁও কৈলিলে হুঁপায় ডহা জোৱাকে ময়
১৫ তোমাক্ বোলোঁ জোৱাতে সেই মৰা বহি কথ কৈবিলে
তেতিয়া তাক্ আপোন্ মাকৰ্ কাখৰৎ তেঁও দিলে।
১৬ এয়ে হলৎ পাচে এটাইৰে বড় ভয় লাগিল্ আৰু বড়
আচাৰ্য্য এজন্ আমাৰ্ মাজৎ আচে আৰু ঈশ্বৰে
আপোন্ মান্নুহলৈ মন্ কৰিছে এই কৈলি ঈশ্বৰক্ স্তুতি
১৭ কৰিলে। সমস্ত য়িহুদাহ্ দেশৎ আৰু তাৰ্ চাৰি
ওফালৰ্ দেশতো তেঁওৰ্ সেই কথা বিয়াপিল্গৈ।—
১৮ সেই কালৎ এই সব্ কথা য়োহনৰ্ শিষ্য সকলে
১৯ তেঁওৎ জনালে। তাতে তেঁও আপোন্ দুজন্ শিষ্যক্
মাতি আনি জোৱাকে কৰলৈ য়িশুৰ্ ওলৈ পঠালে যিজন্
আহিব সেইজন আপুনি নে বা আমি আৰু এজনলৈ

২০ অপেক্ষা কৰিম্। সেই দুয়ো জন্ তেঁওৰ্ ওচৰৈ গৈ
হুলিলে য়োহন হুতকে ঔয়াকে কবলৈ আমাক তোমাৰ
এ যেলৈ পঠিয়ালে যি জন আহিৰ সেই জন্ আপুনি
২১ নে বা আন্ক কালোবালৈ আমি অপেক্ষা কৰিম্। সেই
ঘাঁৰে তেঁও ভালেমান্ মানুহৰ্ নৰিয়া মহাবাধি
ভুতেপোৱাক্ ভাল্ কৰিলে আৰু বহু অন্ধলা মানুহক্
২২ অনুগ্ৰহ কৰি চক্ষু দিলে। পাচে য়িশুএ সিবিলাকক্
যাৎ লগায় হুলিলে তোমোলাক্ যোৱা যিং দেখিলা
শুনিলা তাকে য়োহনৎ কোৱা গৈ অন্ধলায় দেখিবলৈ
পায় খোৰায় বাট হুলি আয় মহাবাধিযুক্ত শুদ্ধ হয়
কলায় শুনিবলৈ পায় মৰা ওঠি ৰহে দুখিয়া মানুহক্
২৩ পুতি শুভ বাৰ্ত্তাৰ কীৰ্ত্তন্ হয়। যেয়ে মোৰ্ অৰ্থে ঠেক্
নে পায় সেয়ে ধন্য।—

২৪ য়োহনৰ্ দুজন পাঁচনী গলৎ পাছে তেঁও মানুহৰ্
আগৎ য়োহনৰ্ কথা কব ধৰিলে তোমোলাক্ হাবিৎ
কি দেখিবলৈ গৈছিলা বতাহৎ লৰা এডাল্ নল্। বা
২৫ কি দেখিবলৈ গৈ ছিলা কোমল কাপড় পিন্ধা এক্ মানুহ
দেখা যিবিলাকে চিকোন্ কাপড় পিন্ধে সজ বস্তু খায়
২৬ সেইবিলাক্ ৰাজ দৰৎ আছে। কিন্তু তোমোলাকে
কি দেখিবলৈ গৈছিলা এজন্ আচাৰ্য্য নে সেয়ে হয় মই
২৭ তোমোলাকৎ কওঁ আচাৰ্য্যৎকৈও বড়। যাৰ্ কথা
এনে লেখা আছে দেখা তোমাৰ্ সন্মুখৰ্ বাট্ সুকলি
কৰিব যি দূতে সেই মোৰ্ দূতক্ তোমোৰ্ আগেং
২৮ মই পঠাও। মই তোমোলাকৎ কওঁ যিবিলাক্ তিৰিৰ্
গৰ্ভৎ জনমিল্ সেইবিলাকৰ্ মাজৎ য়োহন ডুবকৎ

কৈ বড় আচাৰ্য্য কোনো নায় কিন্তু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৎ
এটাইতকৈ সৰু যি জন্ আছে সেয়ে তেঁওৎকৈ বড় ।
২৯ তেতিয়া তেঁওৰ্ সকলো শুনুনীএ পটোৱাৰিহঁতেও
৩০ য়োহনৰ্ হুঁতেৰে বুডুৱা হই ঈশ্বৰক্ পৰমাৰ্থিক্ হুঁলি
মানিলে কিন্তু ফাৰিশিহঁতে শাস্ত্ৰজ্ঞানী সকলেও তেঁওৰ্
দোৱাৰায় হুঁতিৎ নহই আপোনাৰ্ বিপদে ঈশ্বৰৰ্
৩১ যুক্তিক্ অৱহেলা কৰিলে । তাতে প্ৰভুএ হুঁলিলে এতি
৩২ য়াৰ্ মান্নহক্ কাৰ্ সদৃশ কৰিম্ আৰু সিহঁত কাৰ্
নিচিনা । আমি তোমোলাকৰ্ আগৎ বাঁহি ৰজালতো
তোমোলাকে নে নাচিলা আমি তোমোলাকৰ্ আগৎ
কান্দিলো তোমোলাকে নে কান্দিলা ৰজাৰৎ বহি জটে
সিটে মাতি এনেকৈ বোলা লৰাহঁতৰ্ নিচিনা সিহঁৎ হয় ।
৩৩ যিহেতুক্ পিঠা নো খোৱাকৈ দ্ৰাক্ষা ৰস নি পীয়াকৈ
য়োহন্ হুঁতক্ আহিছে কিন্তু তোমোলাকে হুঁলিলা
৩৪ তেঁওক্ ভুতে পাইছে । মান্নহৰ্ পুত্ৰেক্ খোৱাপীয়া
কৰি আহিছে তোমোলাকে বোলা দেখা এটা খাবাহ্ন
৩৫ মদপী পাতকী মান্নহৰ্ পটোৱাৰিহঁতৰো বন্ধু । কিন্তু
জ্ঞানৰ্ জবালহঁতৰ্ দোৱাৰায় তেঁও পৰমাৰ্থিক হোৱাৰ্
৩৬ প্ৰমাণ হয় । এক্ ফাৰিশিএ তাৰ্ লগৎ খাবলৈ
তেঁওক্ মাতিলে তেঁও ফাৰিশিৰ্ ঘৰলৈ গৈ খাবলৈ
৩৭ বহিল্ । য়িশু ফাৰিশিৰ্ ঘৰৎ খাবলৈ বহিল্ সেই
বেলা দেখা নগৰৰ্ এজনী পাতকিনী তিৰীএ তাকে জানি
গন্ধতেলভৰি এটা বগাশিলৰ টেমা আনি য়িশুৰ
৩৮ পিছে তেঁওৰ ভৰিৰ্ ওচৰতে কান্দিৎ থিয় হই চকুৰ্
লোৰে তেঁওৰ্ ভৰি তিয়াব ধৰিলে পাছে মূৰৰ্ চুলিৰে

তাঁকে মচিলে আৰু তেওঁৰ্ ভৰিৎ চুমা দিলে গন্ধ তৈল
৩৯ ঘহিলে। যি ফাৰিশিএ তেওঁক্ মাতিছিল্ সি তাকে
দেখি মনেং কৈলিলে যদি এই মানুহ আচাৰ্য্য হোৱা হলে
তেবে এই যি তিৰোতা জনীএ তেওঁক্ চুইছে তাই কেনে
কুৰা মানুহ তাক্ জানিলে হেঁতেন কিয়নো তাই পাত
৪০ কিনী হুইছে। য়িশুএ সমিধান্ দি তেওঁক্ কৈলিলে
হে শিমোন্ তোমাক্ মোৰ্ কিচু কৈলিব লগা আছে সি
৪১ কৈলিলে গুৰু বোলোক্। এক্ মহাজনৰ্ দুটা খজুৱা
৪২ আছিল্ এটাৰ্ গাৎ পাঁচ শৰুপ্ এটাৰ্ গাৎ পঞ্চাশ ৰুপ্
সিহঁতৰ্ সুজিবলৈ একো নথকাৎ তেওঁ দয়া কৰি দুয়ো
কো ক্ষেমিলে এতেকেই মোৎ কোৱা সিহঁতৰ্ মাজৰ্
৪৩ কোনে তেওঁক্ সৰহ চেনেহ কৰিব। শিমোনে সিদ্ধান্ত
কৰিলে বোলে মই জানো যাকে সৰহ ক্ষেমিলে সেয়ে
৪৪ তেওঁ তাক্ কৈলিলে তুমি ভাল্ মন কৰিছা। তেতিয়া
তেওঁ তিৰীৰ্ ফাললৈ ওভতি শিমোনক্ কৈলিলে তুমি
এই তিৰীক দেখিছা নে মই তোমাৰ্ ঘৰলৈ আহিলৎ
৪৫ তুমি ভৰি ধুবলৈ এটুপি পানিয়ো নি দিলা কিন্তু তাই
মোৰ্ ভৰি চকুৰ্ লোৰে তিয়াই মূৰৰ্ চুলিৰে মচিলে।
তুমি মোক্ চুমা দিয়া নাই কিন্তু এই তিৰোতা জনীএ মই
আহিবৰেপৰা মোৰ ভৰিৎ চুমা দিবলৈ এৰা নাই।
৪৭ তুমি মোৰ্ মূৰৎ তেল্ ন ঘহিলা কিন্তু এই তিৰীএ মোৰ্
ভৰিৎ গন্ধ তৈল ঘহিলে। এই হেতুক্ মই তোমাৎ
কওঁ তাইৰ্ ভালেমান্ পাতক্ আছে হয় কিন্তু এটাই
খানি মৰষা হল্ সেই নিমিত্তে ভালেমান্ চেনেহ কৰে
কিন্তু যাক্ প্ৰতি অলপ্ মৰষা হয় সি অলপ চেনেহ কৰে।

[৪৮ তেতিয়া তেঁও তাইক্ হুঁলিলে তোমাৰ্ পাতক্ মৰ্ষা
৪৯ হল্ । যিবিলাক্ তেঁওৰ্ লগৎ খাবলৈ বহিছিল্
সেইবিলাকে আপোনাং মনতে হুঁলিব ধৰিলে ঔ যে
৫০ পাতক্ মৰষে ঔ কোন্ । পাচে তেঁও সেই নাৰীক্
হুঁলিলে তোমাৰ্ বিশ্বাসেই তোমোক্ ৰক্ষা কৰিলে
কুশলে যোৱা ।—

পৰ্ব্ব তাৰ্ পাচে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰি
৮ বলৈ আৰু জনাবলৈ তেঁও নগৰেং গাঁৱেং গল্ সেই
২ বাৰে জন্ আৰু যাইপৰা সাৎ ভুৎ গৈছিল্ সেই
মাৰিয়া যাকে মাগ্দলেন্ হুঁলি কয় আৰু ভুতেপোৱা যি
কেতেটী তিৰোতা মানুহে সুস্থ হই সকাহ্ পাইছিল্
৩ আৰু হেৰোদৰ্ দওয়ান্ খুজাৰ্ ঘৈনিয়েক্ শুসানাও
আৰুং ভালেমানা যিবিলাকে আপোনাৰ্ ধনেৰে
তেঁওক্ শুশ্ৰূষা কৰিলে ।—

৪ সেই কালৎ নানা নগৰৰ্ বহু মানুহ্ তেঁওৰ্ ওচৰ
চাপিলৎ তেঁও দৃষ্টান্ত দি সিবিলাকৎ এই কথা কলে ।
৫ এক্ খেতিয়ক্ কঠিয়া সিচিবলৈ গল্ তেতিয়া সিচোঁতে
কেতোট বাটৰ্ কাষৰৎ পৰিল্ তাতে খচকিলে
৬ আৰু আকাশৰ চৰায়ে আহি তাক্ খায় পেলালে ।
আৰু কেতেটি সিলনীৎ পৰিল্ ৰস নাইকিয়াৎ সি গজি
৭ লতেই শুকায় গল্ । আৰু কেতেটি কাঁটাল্ গছৰ্
মাজৎ পৰিল্ তাতে কাঁটাল্ গছ তাৰ্ লগতে বাঢ়ি
৮ আহি তাক খাই পেলালে । আৰুং কঠিয়া সজ মাটিৎ
পৰি বাঢ়ি এশগুন গুটি ধৰিলে । ঔয়াৰ্ পাচে তেঁও
এই সকল্ কথা কৈ এটাই পাৰি হুঁলিলে যাৰে শুনিবলৈ

৯ কান্ আছে সেয়ে শুনক্। তেঁওর্ শিষ্যসকলে তেঁওত
১০ সুধিলে বোলে এই দৃষ্টান্তর অর্থ কি। তেঁও সিবিলাকক্
কৈলিলে ঈশ্বরর্ রাজ্যর্ গুপ্ত কথা জানিবলৈ তোমো
লাকক্ দিয়া গৈছে কিন্তু আন্ মানুহে দেখিও নে দেখে
এই নিমিত্তে আরু শুনিও বুজিব নোৱারে এই হেতুকে
১১ সিহঁতত দৃষ্টান্ত দিজয়াক্ কোৱা যায়। দৃষ্টান্তর্ এই
১২ অর্থ কহিয়া ঈশ্বরর্ কথা। যিবিলাক্ বাটর্ কাষ
রত সেই বিলাক্ এই যিবিলাকে কথা শুনিলে সিবিলাকে
বিশ্বাস ন করে আরু রক্ষা নে পায় এই হেতুকে শয়তানে
আহি সেই কথা সিবিলাকর্ আশয়র্পরা লৈ যায়।
১৩ যিবিলাক্ শিলনিত সেইবিলাক্ এই যিবিলাকে কথা শুনি
রঙ্গ মনে গ্রহণ করে সিহঁতর্ শিপা নোহোৱাত অলপ্
দিন্ মাত্তোন্ আস্তিক্ করে তার্ পাচে পরীক্ষার্ বেলাত
১৪ বিশ্বাস্ ত্যাগ করে। যিবিলাক্ কাঁইটর্ মাজত পড়িল্
সেইবিলাক্ এই যিবিলাকে কথা শুনি যায় পাচে এই
কালর্ চিন্তাতে ধনতে সুখতে মোরা যায় তাতে ফল ন
১৫ পকে কিন্তু যিবিলাক্ সজ মাটিত পড়িল্ সেইবিলাক্
এই যিবিলাকে কথা শুনি সরল আরু ভাল্ আশয়ত
রাখে আরু সহিষ্ণুতাপূর্ব্বক্ ফল ধরে। —
১৬ কোনোএ চাকি লগায় নে ঢাকে খাটর্ তলতো ন থয়
কিন্তু যিবিলাক্ ঘরর্ ভিতরলৈ আহে সেইবিলাকে
১৭ পহর্ দেখে এই হেতুকে গচার্ ওপরত থয় যি হেতুকে
যি প্রৌচিক্ ন হব এনে কোনো গুপ্ত পদার্থ নায় আরু
যি জনা নে যাব আরু প্রৌচিকো ন হব এনে কোনো

১৮ শুদ্ধ কথা নাই। এয়েৰেই তোমোলাকে যিৰূপ শুনা
জয়লৈকে অৱধান কৰা কিয়নো যাৰে আছে তাকে দিয়া
হব যাৰ নাই সি যিহক আপোনাৰ বোলে সিও তাৰ
পৰা অনা হব।—
১৯ তেতিয়া তেঁওৰ মাকে ভায়েকহঁতে আহিল কিন্তু বহু
মানুহ থকিল এই নিমিত্তে তেঁওৰ ওচৰলৈ আহিব
২০ নোৱাৰিলে। জয়াতে তেঁওৰ আগৎ জয়াকে কলে
বোলে আপোনাৰ মাতৃ ভ্রাতৃসকলে বাজতে থিয়
২১ হই আছে আপোনাক দেখিব খোজে। তেঁও সিবি
লাকক সম্বিচা কৰিলে বোলে যিবিলাক ঈশ্বৰৰ কথা
শুনি সেই ৰূপে আচৰে সেই সকলেই মোৰ আয়
ভায়ো।—
২২ সেই বেলা তেঁও আপোন শিষ্যসকলে সৈতে নাৱলৈ
গৈ সিবিলাকক কলে আহা আমি বিলৰ সিপাৰলৈ
২৩ যাঁও তেতিয়া সিবিলাকে সেই ঠাই এৰি গল। যাওঁতে
তেঁওৰ টোপনি আহিল আৰু বড় বুৰুহা বিলৰ ওপ
ৰাতে মাৰিলে সিবিলাক পানিৰে জুলুবিজুৰ্ৰি হই
২৪ আপদৎ পৰিল। এই হেতুক সিবিলাকে আহি হে
প্ৰভুং আমি মৰো এই বুলিং তেঁওক জগালে তেতিয়া
তেঁও ওহি বতাহকে পানিৰ ঢৌওকে ডাবি দিলে তাতে
২৫ বড় নিৰ্বাৎ হল। তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক কলে
তোমোলাকৰ বিশ্বাস কত্তা সিবিলাকে ভয়াতুৰ হই এঁও
কিবিধৰ মানুহ যি হেতুক তেঁও বতাহকে পানিকে আজ্ঞা
দিলে সিহঁতে তাকে মানিলে এই কথা অন্যোন্যে
কৈং বিস্ময় মানিলে।—

২৬ সেই কালত সিবিলাক গালিলিৰ সোনৰ গাদৰী দেশ
২৭ পালেহি। তেঁও নামিলতেই নগৰৰপৰা আগে দিনৰে
পৰা ভূতেপোৱা এক মানুহ তেওঁ সৈতে ভেটাভেটি
হল সি কাপোৰ নিপিন্ধে ঘৰতো নে থাকে কবৰ যদি
২৮ শালিলীতে থাকে। সেই মানুহে যিশুক দেখি গুকি
মাৰিলে আৰু তেঁওৰ আগত পড়ি এটাই পাৰি টুলিলে
হে সৰ্ব্বাধিপতি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যিশু তোমাত মোৰ কি
কাম মোক দুখ নিদিবা ঊয় কময় তোমাৰ আগত
২৯ কাবৌ কৰো। যি হেতুক মানুহক এড়ি আহিবলৈ
তেঁও সেই অশুচি জীৱক আজ্ঞা কৰিছিল সি তাক
কেবাবাৰো ধৰিছিল সেই মানুহ জিঞ্জৰী লোহাদি
বান্ধি থৈছিল কিন্তু সি বন্ধন ছিঙ্গিলে আৰু ভূতে হাবি
৩০ লৈ গৈছিল। তেতিয়া যিশুএ তাক সুধিলে
তোৰ নাম কি সি টুলিলে লেজিওন ভালেমান ভূত
৩১ তাৰ মাজলৈ গৈছিল এই হেতুক সিহঁতে দলৈ যাব
লৈ আজ্ঞা নিদিবলৈ ভূতহঁতে তেঁওক কাকুতি কৰিলে।
৩২ তাতে পৰ্ব্বতৰ ওপৰত বড় এজাক বৰা চৰিছিল এই
হেতুক সিহঁতে গৈ বৰাৰ মাজত সোমাবলৈ অনু
৩৩ মতি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে গৈ পাছে তেঁও সিহঁতক থাব দিলে
তেতিয়া ভূতহঁতে মানুহক এড়ি বৰাহঁতৰ ভিতৰত
সোমালন্ত তাতে বৰাজাক ভয়ানেদি যৰকৈ সাগৰলৈ
৩৪ লড়ি গৈ ওমাহ নিবোধি মৰিগল। ৰখিয়াহঁতে সেই
৩৫ কৰা বন দেখি পলায় গৈ নগৰতে দেশতে এই সকল
কলে তেতিয়া মানুহে সেই কৰ্ম্ম দেখিবলৈ গল যিশুৰ
ওচৰলৈ গৈ যি মানুহৰপৰা ভূতবিলাক গৈছিল সেই

মানুহক্ কাপোৰ পিন্ধি য়িশুৰ্ ভৰিৰ্ কাষৰৎ সুস্থ হই
বহিথকা দেখিলে তাতে সিবিলাকৰ ভয় লাগিল। যিবি
৩৬ লাকে দেখিছিল সিবিলাকে সেই ভূতেপোৱা যেনেকৈ
৩৭ সুস্থ হল্ তাকে সি হঁতৎ কলে। তেতিয়া চাৰিওফালৰ্
গাদৰী দেশৰ মদৌ মানুহে বড় ভয়াতুৰ্ হই সিবিলা
কৰ্ ওচৰৰপৰা যাবলৈ তেঁওক কাবৌ কৰিলে এই হে
৩৮ তুক্ নাৱেৰে তেঁও ওভতি গল। পাচে যি মানুহৰ্
পৰা ভূৎ হঁৎ গৈছিল্ সেই মানুহে তেঁওৰ্ লগৎ
৩৯ থাকিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে কিন্তু য়িশুএ তাক পঠিদি
ছুলিলে তয় ঘৰলৈ যাহ আৰু যি মহৎ কৰ্ম্ম ঈশ্বৰে তো
৪০ ৰৰ্থ কৰিলে তাকে প্ৰৌচ্ছিক্ কৰগৈ। এই হেতুক্
তাৰথে য়িশুএ যিং মহৎ কৰ্ম্ম কৰিছিল্ সেই কথা
সেই মানুহে গৈ নগৰ্ বিয়াপি কীৰ্ত্তন্ কৰি জনালে।
য়িশু ওভতি আহিলৎ মানুহে তেঁওক ৰঙ্গমনে গ্ৰহণ
কৰিলে যি হেতুক্ এটায়ে তেঁওলৈ অপেক্ষা কৰিছিল।
৪১ দেখা য়াইৰস নামেৰে মিলগাৰ্ এক্ অধিকাৰী আহি
য়িশুৰ্ ভৰিৎ পড়ি আপোন ঘৰলৈ আহিবলৈ তেঁওক
৪২ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যি হেতুক্ তেঁওৰ বাৰে বৎসৰীয়া এটী
জোৱালী মাতোন আছিল কিন্তু তায়ো মৃত্যুকল্প তেঁও যঁও
৪৩ তেং তেঁওৰ ওচৰৎ মানুহে ভৰি পড়িলহি। আৰু এজনী
তিৰোতা বাৰে বৎসৰ্ তেজগৈ পাড় আছিল্ চিকিৎ
৪৪ সা কৰোৱাৎ তাইৰ্ ধন এটায় খালি চুকাইছিল্ কিন্তু
কাৰোপৰা ভাল ন হল্ তায়েই তেঁওৰ্ পাজফালে দি আহি
তেঁওৰ কাপড়ৰ্ আগৎ চুলে তাতে তেতিক্ষণ তাইৰ্
৪৫ তেজ বন্ধ হল্। য়িশুএ ছুলিলে মোক্ কোনে চুলে এটায়ে

নায়ং হুঁলিলে পিতৰে তেঁওৰ্ লগৰ্ মানুহেও হুঁলিলে
পুভু মানুহে আপোনাৰ ওপৰৎ চেপি ধৰি আছে
হেঁচাহেঁচি কৰিছে এনেৰেই মোক্ কোনে চুলে আপুনি
৪৬ এনেকৈ কিয় বোলে। যিশুএ হুঁলিলে কোনোবায় মোক্
চুলে যি হেতুক মোৰপৰা পুভাব সঞ্চৰিৎ হবৰ্ মযু
৪৭ জানো। সেই তিৰীএ আপুনি গুপ্তৎ নায় জৈয়াকে দেখি
কম্পি কম্পি আহিল তেঁওৰ্ আগৎ পৰি যি নিমিত্তে তেঁওক
চুইছিল্ তেতিয়ায় যেনেকৈ সুস্থ হল জৈয়াক এটাইৰে
৪৮ আগতে তেঁওৎ কলে তেঁও তাইক্ হুঁলিলে জোৱালি
নির্ভয় হোৱা তোমাৰ্ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে
৪৯ কুশলে যোৱা। তেঁও জৈয়াকে হুঁলিছে তেনেতে
সিনগগৰ অধিকাৰৰ ঘৰৰ্পৰা এক মানুহ আহি
হুঁলিলে তোমাৰ্ জোৱালী মৰিল গুৰুক দুখ নিদিবা।
৫০ কিন্তু যিশুএ তাকে শুনি উত্তৰ্ দি তেঁওক্ হুঁলিলে ভয় নায়
৫১ কেৱল আস্তিক্ কৰা তেবে তাই জীব। তেঁও ঘৰলৈ
আহি পিতৰকে যআকুবকে য়োহনকে জোৱালীৰ্ মাক্
বাপেককে বাতিৰেকে আৰু কাকো সোমাব নিদিলে
৫২ আৰু জোৱালীলৈ এটায়ে কান্দিছিল্ হাবাকাৰ কৰি
ছিল্ কিন্তু তেঁও হুঁলিলে নে কান্দিবা তাই মৰা নায়
৫৩ কিন্তু টোপনীতে আছে। সেই জোৱালী নিশ্চয়ে
৫৪ মৰিবৰ্ জানি সিহঁতে তেঁওক্ বিগতি কৰিলে। কিন্তু
তেঁও সেই এটাইকে বাজ উলিয়াই জোৱালীৰ্ হাতৎ
৫৫ ধৰি মাতিলে বোলে জোৱালি উঠ্ তাতে তাইৰ্ জীৱ
পুনৰপি আহিল্ তায়ো তেতিয়ায় উঠিল্ পাচে তাইক্
৫৬ জৈমি খুৱাবলৈ হুঁলিলে। তাইৰ মাক্ বাপেকে বিস্ময়

আনিলে কিন্তু যি কৰ্ম্ম হল সেই কৰ্ম্ম কাতো ন কবলৈ তেঁও সিহঁতক্ আজ্ঞা দিলে।—

পৰ্ব্ব তেতিয়া তেঁও আপোনাৰ্ বাৰে শিষ্যক্ মাতি আনি
১ এটাই ভূতৰে ওপৰৎ বিষয় দিলে আৰু ৰোগ ভাল
২ কৰিবলৈ প্ৰভাব দিলে। আৰু তেঁও ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য কীৰ্ত্তন কৰিবলৈ আৰু নৰিয়া মানুহক ভাল কৰিবলৈ
৩ সিবিলাকক্ পঠিয়ালে আৰু বোলে বাটলৈ লাখুটী বা জোলোঙ্গা বা পিঠা বা ধন একো ন নবা আৰু এজনে
৪ দুযোৰ কাপড় নলবা যিঘৰৎ সোমাবা তাতে থাকিবা
৫ তাৰেপৰা যাবা। কোনোএ যেদি তোমোলাকক্ আলহি নোপোহে তেবে সেই নগৰপৰা যাবৰ বেলা সিহঁতৰ্ বিপদে সাক্ষী হবলৈ তোমোলাকৰ ভৰিৰ্
৬ ধুলি জোকাৰি পেলাবা। তেতিয়া সিবিলাক্ বিদায় হই সকলো ঠাইৎ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰি আৰু নৰিয়া মানুহক সুস্থ কৰি গাঁৱেং গল্।—
৭ এই কালৎ চতুৰ্থ ভাগৰ্ অধিকাৰ্ হেৰোদে তেঁওৰ্ সমস্তো কৰ্ম্মৰ্ কথা পায় বড় ওদ্বিগ্ন হল যি হেতুক্
৮ কোনো কোনোএ কুলিলে যোহন মৃত্যুৰপৰা ওঠিছে আৰু কোনো কোনোএ কুলিলে এলীয়াহে দেখা দিছে আৰুং মানুহে কুলিলে আগিৰে আচাৰ্য্য সকলৰ
৯ মাজৰে এজন ওঠিছে কিন্তু হেৰোদে কুলিলে ময় যোহন্ নৰ মূৰ কাটিলো কিন্তু যাৰ্ মোলৰ্ এই কথা শুনো সেই জন কোন তাতে সি তেঁওক দেখিব খুজিলে।—
১০ তেতিয়া পাঁচনী সকলে উভটি আহি যিং কৰিছিল তাকে তেঁওৎ কলে এই হেতুক্ তেঁও সিবিলাকক্ লৈ বৈৎসৈদা

নগৰৰ্ সীমাৰ্ মাজৰ্ এক্ নিৰ্জন্ ঠাইলৈ গুপুতে
১১ হৈ গল। কিন্তু মানুহে জানি তেঁওৰ্ পিচে২ গল্
আৰু তেঁও সিবিলাকক্ চপাই ললে আৰু ঈশ্বৰৰ্
ৰাজ্যৰ্ কথা কলে আৰু যিবিলাকক্ সুস্থ কৰিবলগা
১২ প্ৰয়োজন্ আছিল্ সেইবিলাকক্ সুস্থ কৰিলে। দিন্
যাবলৈ ধৰিলে সেই বেলা বাৰেও জন্ আহি তেঁওক্
কুলিলে চাৰি ফালৰ গাঁৱৈনকে দেশলৈকে গৈ বহালৰ
লৈ আৰু খাবৰ বেহানি কিনিবলৈ মানুহ জমক পাঁচি
দিয়েক্ যি হেতুক্ আমি জৈয়াৎ নিৰ্জান্ ঠাইৎ আছো।
১৩ কিন্তু তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে তোমোলাকে সিহঁতক্
খাবলৈ দিয়া। সিবিলাকে কুলিলে আমি গৈ এই
বিলাক মানুহলৈ খাবৰ বস্তু নিকিনিলে আমাৰ্ লগৎ
কেবল পাঁচোটি পিঠা আৰু দুটি মাচ আছে যি হেতুক্
১৪ সিহঁতৰ্ পাচ হেজাৰ মান মানুহ আছিল্। তেতিয়া
তেঁও আপোনাৰ্ শিষ্যসকলক্ কুলিলে সিহঁতক্ সাৰি২
১৫ পঞ্চাশ২ কৰি বহুওৱা। এই হেতুক সিবিলাকে সেই
১৬ ৰূপে এটাইকে বহুৱালে। তেতিয়া তেঁও সেই পাঁচোটি
পিঠাকে দুটি মাচকে লৈ স্বৰ্গলৈ চায় আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।
পাচে ভাঙ্গি আপোন শিষ্যসকলক্ সমূহৰ্ আগৎ থব
১৭ লৈ দিলে। তেতিয়া সিহঁতে খায় এটায়ে তৃপিতি পালে
তাৰ্ পাচে বাৰে পাচি ভৰি ভগাচিগা চপালে।—
১৮ এই কালৎ তেঁও তেঁওৰ শিষ্যসকলে সৈতে প্ৰাৰ্থনা
কৰিবলৈ নিলগা হল তেতিয়া তেঁও সিবিলাকৎ সুধিলে
বোলে মানুহে কি বোলে ময় কোন হোঁ। সিবিলাকে
১৯ কুলিলে যোহন্ ডুবক কিন্তু কোনো কোনোএ বোলে

এলীয়াহ্ আৰু: যান্নহে বোলে পূৰ্ব্বকালৰ আচাৰ্য্য
২০ সকলৰ মাজৰ এজন্ পুন্ন্ উঠিছে। তেঁও সিবিলাকক্
হুঁলিলে কিন্তু তোমোলাকে মোক্ কোন্ হুঁলি কোৱাহক্
পিতৰে যাৎ লগালে বোলে আপুনি ঈশ্বৰৰ খ্রীষ্ট।
২১ তাতে কাতো সেই কথা ন কবলৈ তেঁও সিবিলাকক
দুঢ়ায়ং হুঁলিলে আৰু বোলে মান্নহৰ পুত্ৰেকে নানা
২২ দুখ পাবলগা আৰু বৃদ্ধ লোক সকলৰে বড় পুৰোহিৎ
সকলৰে অধ্যাপক সকলৰে আগৎ অযৰ্য্যাতি হবলগা
আৰু মৰিবলগা আৰু তৃতীয় দিনা পুন্ন উঠিবলগা
প্ৰয়োজন আছে।—
২৩ তেঁও এটাইকে হুঁলিলে যেদি কোনো মোৰ লগৎ
আহিব খোজে তবে আপোনাক্ দযোক আৰু নিতৌ:
২৪ আপোন্ ক্ৰুশলৈ মোৰ্ পিছৎ হোক্। যি হেতুক যি
কোনোএ আপোন্ জীৱ ৰাখিব খোজে সি তাকে হে
হৰুৱাব যি কোনোএ আপোনাৰ্ প্ৰান মোৰ্ নিমিত্তে
২৫ হেৰুৱায় সি তাকে ৰাখিব। যি হেতুক যেদি কোনোএ
সমস্তো জগৎ লভে কিন্তু আপোনাক্ বিনাশ কৰে বা
২৬ আপোনাকে হেৰুৱায় তেবে তাৰ্ কি প্ৰাপ্তি। যি
হেতুক্ যি কোনোএ মোৰ্ অৰ্থে বা মোৰ্ কথাৰ্ অৰ্থেও
লাজ পায় তাৰ্ অৰ্থে মান্নহৰ পুত্ৰেক যেতিয়া আপোনাৰ্
আৰু আপোন বাপেকৰো বিৰয দূতৰ বলেৰে আহিব
২৭ তেতিয়া তেঁও তাৰ্ অৰ্থে লাজ পাব। কিন্তু ময় তোমো
লাকৎ সুৰুপ কৰি কওঁ যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নে
দেখি মৃত্যুক্ নে চাকিব এনে কেতেটি মান্নহ ঈয়াতে
থিয় হই আছে।—

২৮ এই সকল আখ্যানৰ্ পাচে আঠ্দিন্ যানৰ্ পিচৎ
এনে হল্ তেঁও পিতৰকে যোহনকে যআকৰকে পৰ্ব্বতৰ্
২৯ টিঙ্গৎ আৰাধনা কৰিবলৈ লৈ গল্ আৰু আৰাধনা
কৰোতেং তেঁওৰ্ মুখৰ্ ৰূপ্ আন্ প্ৰকাৰ্ হল্ আৰু
তেঁওৰ্ বস্ত্ৰ শুক্ল্ বৰণ চিক্মিকিয়া হল্ আৰু দেখা
সেই বেলা মোশহ আৰু এলীয়াহে তেঁওৰ্ আগৎ কথা
৩০ কলে জ্যোতির্ম্ময় হুই এই দুজনে দেখা দি তেঁওৰ্ মৃত্যু
৩১ যিৰুশালমৎ পূৰ্ কৰিবলগা সেই মৰণৰ কথা কলে।
কিন্তু পিতৰে আৰু যিবিলাক্ তেঁওৰ্ লগৎ আছিল্ সিবি
লাকে টোপনাতে চুলুচনীয়া হল্ পাচে জাগী তেঁওৰ্
কান্তি দেখিলে আৰু যি দুজন্ তেঁওৰে সৈতে থিয় হুই
৩২ আছিল্ সিবিলাককো দেখিলে। তেঁওঁয়া সিবিলাকৰ্
যাবৰ বেলা পিতৰে যিশুক্ কুলিলে হে প্ৰভু ঔয়াতে থকা
আমাৰ্ ভাল্ এয়েবেই আমি তিনটী বস্ত্ৰগৃহ সাজোঁ
এটা আপোনালৈ এটা মোশহলৈ এটা এলীয়াহলৈ
সি আপোনাৰ্ কথা নিশ্চয় কৰিব নোৱাৰিলে সেই
৩৩ কাৰণে এই কথা কলে। সি ঔয়াকে কুলিছে ঔয়াৰ্
মাজত এক্ মেঘ আহি সিবিলাকক্ আৱৰি ধৰিলে
মেঘৎ সোমায় সিবিলাকৰ্ ডৰ্ লাগিল্। এহি
৩৪ মোহোৰ্ প্ৰিয় পুত্ৰ তাহাৰ কথা শুন এহি বাণী মেঘৰ্
৩৫ পৰা ওলাল সেই শব্দ গলৎ পাচে যিশু অকলুৰিয়া
হল আৰু সিবিলাকে ঔয়াকে গুপুৎ কৰি থলে যি দেখি
ছিল তাকো সেই কালৎ কাকো ন কলে।—
৩৬ পাচ্দিনা সিবিলাক্ পৰ্ব্বতৰ্পৰা নামিলৎ পাচে বহু

৩৭ মান্নহ তেঁওক্ দেখিবলৈ আহিল। আৰু দেখা
সিহঁতৰ্ মাজৰে এক্ মান্নহে এটাই পাৰি হুঁলিলে হে
গুৰু আপোনাৰ্ আগৎ ময় নিবেদন্ কৰো মোৰ্
৩৮ পুত্ৰলৈ দৃষ্টি কৰোক্ যি হেতুক্ সি মোৰ্ এক্ সন্তুতি
৩৯ আৰু দেখা এটা ভুতে তাক্ ধৰিলে সি অকস্মাতে এটাই
পাৰে আৰু সি তাক্ বিদাৰে তাতে মুখে ফেন ওলায়
৪০ আৰু তাক্ থেকেচে দুভাগ্ নেড়েই। ময় তাক্ এতু
খাবলৈ তোমাৰ ভক্তৎসকলৎ প্ৰাৰ্থনা কৰিলো কিন্তু
৪১ সিবিলাকে নোৱাৰিলে। যিশুএ মাৎ লগালে বোলে
ঐ অনাস্তিক্ ঐ গৰুহঁৎ কেতে দিন তহঁতৰ্ লগৎ থাকিম্
ময় কেতে দিন্ তহঁতক্ সহিম তোৰ্ পুত্ৰেকৰ জৈয়া লৈ
৪২ কে আন্। সি আহিছিল্ তেতিয়া তাক্ ভুতে পেলায়
দিলে আৰু ধৰিলে তেতিয়া যিশুএ সেই অশুচি আত্মাক্
ডাকিয়ায় লৰাক্ ভাল্ কৰিলে আৰু তাক্ তাৰ্ বাপে
কৰ্ হাতৎ দিলে। ঈশ্বৰৰ্ আশ্চৰ্য্য মহিমা দেখি
৪৩ এটায়ে বড় বিস্ময় মানিলে। যিৎ কৰ্ম্ম যিশুএ কৰিছিল্
সেই সকলাতে এটায়ে বিস্ময় মানিলে তাৰ মাজাত তেঁও
৪৪ আপোন শিষ্যসকলক হুঁলিলে এই কথা তোমোলাকৰ
কৰ্ণৎ সোমওক্ যি হেতুক মান্নহৰ পুত্ৰেকক্ মান্নহৰ্
৪৫ হাতৎ সোধায় দিব লাগিব। কিন্তু সিবিলাকে সেই
কথা নুবুঝিলে সিবিলাকৎ গুপৎ হই থাকিল্ তাতে
সিবিলাকে তাক্ নেজানিলে আৰু তেঁওতো সেই কথা
৪৬ সুধিবলৈ ভয় কৰিলে। সিবিলাকৰ্ কোন্ বড় হব
এই নিমিত্তে তেতিয়া সিবিলাকৰ্ মাজৎ দ্বন্দ লাগিল্।
৪৭ যিশুএ সিবিলাকৰ্ মনৰ্ কথা বুঝি এটি লৰাক্ আনি

আপোনাৰ্ কাষৰতে বহুৱালে আৰু সিবিলাকক্
৪৮ উলিলে যি কোনএ এই লৰাকে মোৰ নামে আলহি
পোহে সি মোকে আলহি পোহে আৰু যি মোক্ আলহি
পোহে যি জনে মোক্ পঠালে সেই জনে তেঁওকো আল
হি পোহে। যি হেতুক্ তোমোলাকৰ্ এটাইৰে মাজৎ
৪৯ যি অতি সৰু সেয়ে বড় হব। পাচে য়োহনে মাৎ
লগালে বোলে হে প্ৰভু আপোনাৰ্ নাম কৰি ভূৎ
হঁতক্ খেদাইছে এনে এজনক্ আমি দেখিলো সেই
জন আমাৰ্ লগৰ ন হয় এইহেতুক্ তেঁওক্ আমি
৫০ হাক্ দিলো। যিশুএ উলিলে তাক্ হাক্ নি দিবা যি
হেতুক্ যি আমাৰ্ বিপক্ষ ন হয় সি আমাৰ সপক্ষ।—
৫১ তেঁওৰ্ ঊৰ্দ্ধগতি হবৰ্ কাল্ পূৰ্ হইছে সেই সম
য়তে যিৰুশালমলৈ যাওতে সেই ফাললৈ মুখ স্থিৰ্
৫২ কৰিলে। আৰু মানুহক্ আপোনাৰ্ আগেই প
ঠালে সিবিলাক্ গৈ তেঁওলৈ বহা যুগুৎ কৰিবলৈ শম
৫৩ ৰোণীইঁতৰ্ এখান নগৰৎ সোমাল্‌গৈ কিন্তু তেঁওৰ্
মুখ যিৰুশালমলৈ যোৱাৰ্ নিচিনা হল্ সেই নিমিত্তে
৫৪ সিবিলাকে তেঁওক্ আলহি ন ধৰিলে। যথাক্ৰমে আৰু
য়োহন তেঁওৰ্ এই দুজন শিষ্যে তাকে দেখি উলিলে
হে প্ৰভু আমি সৰগৰ্‌পৰা জুইক্ আজ্ঞা কৰো আৰু
এলীয়াহ্ যেনে কৰিলে তেনেকৈ সিইঁতৰ্ বিনাশ
৫৫ কৰিম্‌নে। কিন্তু তেঁও ঘুৰিতি সিবিলাকক্ মুকি মাৰি
উলিলে তোমোলাকৰ্ কেনে মন্ তোমোলাকে জয়াকে
৫৬ নেজানা যি হেতুক্ মানুহৰ্ জীৱ নাশ কৰিবলৈ মানু
হৰ্ পুত্ৰেক্ অহা নাই কিন্তু ৰাখিবলৈহে আহিছে।

৫৭ পাচে সিবিলাক্ আৰু এক গাঁৱলৈ গল্। সিবিলাক্ বাটৎ
যাওতে এক্ মানুহে তাক্ কৈলে প্ৰভু আপুনি যলৈ যায়
৫৮ ময়ো তলৈকে আপোনাৰ্ লগৎ যাম্। যিশুএ তাক্
কৈলে পাতিশিয়ালৰ্ গাৎ আছে আকাশৰ্ চৰাই
বো বাহ আছে কিন্তু মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ মূৰ্ থবাৰৰ
৫৯ ঠাই নাই। তেঁও আৰু এক মানুহক্ কৈলে তুমি মোৰ্
লগৎ আহা কিন্তু সি কৈলে হে প্ৰভু আগেই মোৰ্
৬০ বোপাইক্ মৈদামৎ থবলৈ মোক্ যাব দিয়োক্। যিশুএ
তাক্ কৈলে মৰায় মৰাৰ্ মৈদাম্ বান্ধোক্ কিন্তু তুমি
৬১ গৈ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য শিক্ষা কৰা। আৰু এক্ মানুহে
কৈলে প্ৰভু আপোনাৰ্ লগৎ ময় যাম কিন্তু যিবিলাক্
ঘৰৎ আছে সিহঁতৰ অনুমতি লবলৈ মোক্ আগেই
৬২ যাব দিয়োক। যিশুএ তাক কৈলে কোনোএ নাঙলৎ
হাৎ দি যেদি পাচ দেখে তেৱে সি ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্
যোগ্য ন হয়।—

পৰ্ব্ব তেয়াৰ্ পাচে প্ৰভুএ আৰু সোত্তৰজনক নিযোজন কৰি
১০ যি যি নগৰলৈ আৰু ঠাইলৈ আপুনি আহিবলৈ বিবিলে
২ সিবিলাকক্ দুজন২ কৰি সেই ঠাইলৈ পঠালে।
এই হেতুক তেঁও সিবিলাকক্ কৈলে পথাৰ্ বড় হয়
কিন্তু পথকৰ্ম্মা অলপ এই হেতুক আপোনাৰ্ শস্য দাবলৈ
৩ পথকৰ্ম্মাক্ পঠাবলৈ খেতিৰ্ গিৰিহতৎ জাননি দিয়া।
তোমোলাক যোৱা দেখা কুকুৰ্ নেচিয়া বাঘৰ্ মাজৎ
মেঘৰ্ পোৱালি যেনে তেনেকৈ তোমোলাকক্ ময়
৪ পঠাওঁ। মোনা বা থলিয়া বা পইজাৰ্ একো ন লবা
৫ আৰু বাটৎ কাকো সেৱা ন কৰিবা। আৰু যি২

ঘৰৎ তোমোলোক্ সোমাৱা প্ৰথমতে কুলিবা এই ঘৰৰ্
কুশল্ হোক্ যেদি কুশলৰ্ কোনো পুত্ৰেক্ তাৎ থাকে
৬ তেবে তোমোলাকৰ্ কুশল্ তাৰ্ ওপৰৎ থাকিব কিন্তু
যেদি নে থাকে তেবে সেয়ে তোমোলাকৰ্ হাইলৈ
৭ ঘূৰি আহিব। সেই ঘৰৎ সিহঁতৰ্ যি থাকে তাকে
খোৱাপীয়া কৰি থাকিবা যি হেতুকে যয়া আপোন্ বহন
৮ মূল্যৰ্ যোগ্য ঘৰে২ নে য়াবা। যি কোনো নগৰলৈ
গলে লোকে তোমোলাকক্ গ্ৰহণ কৰে তেবে যি২
৯ তোমোলাকৰ্ আগৎ থয় তাক খাবা। তাৰ্ মাজৎ
যি২ মানুহ্ নৰিয়ানৰা সিহঁতক্ সুস্থ কৰিবা আৰু
সিহঁতক্ কুলিবা ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ
১০ আহিছে। কিন্তু যি কোনো নগৰলৈ গলে মানুহে
তোমোলাকক্ আলহি নোলোহে তেবে সেই নগৰৰ্
১১ আলিলৈ গৈ কুলিবা তোমোলাকৰ্ নগৰৰ্ যি ধূলি
আমাৰ্ ভৰিৎ লাগে তাকে তোমোলাকৰ্ অহিতলৈ
বোকাৰি পেলও কিন্তু নিশ্চয়ে ঊয়াক্ জানিবা ঈশ্বৰৰ্
১২ ৰাজ্য তোমোলাকৰ ওচৰলৈ আহিছে। তোমো
লাকৎ ময় কঁও সেই দিনা সেই নগৰৰ্ দণ্ডৎকৈ সদো
১৩ মৰ্ দণ্ড সহনীয়। হে খোৰাজিন্ তোমাৰ্ সন্তাপ
হব হে বৈত্সৈদা তোমাৰ্ সন্তাপ হব যি হেতুকে
যি আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম তোমোলাকৰ্ মাজৎ কৰা গৈছে তাকে
যেদি সূৰতে সীদোনতে কৰিলে হেতেন্ তেবে সিহঁতে
ভালে দিনৰ্ আগেই চটতে ছাইতে বহি মন্ পাল
১৪ টালে হেতেন্। কিন্তু শোধৰ্ দিনা তোমোলাকৰ্ দণ্ডৎ
কৈ সূৰৰে সীদোনৰে দণ্ড অধিক্ সহনীয় হব। হে

১৫ সৰগলৈকে গুহ্না, কফৰনাথম্ তুমি নৰকৎ পেলোৱা
হ্নবা।—
১৬ যেয়ে তোমোলাকৰ কথা শুনে সেয়ে মোৰ কথা শুনে
আৰু যেয়ে তোমোলাকৰ কথা ঊতিঙ্কিং কৰে সেয়ে
মোৰ কথা ঊতিঙ্কিং কৰে যি জনে মোক ঊতিঙ্কিং কৰে
যি জনে মোক পঠ্যালে সেয়ে তেঁওকো ঊতিঙ্কিং কৰে।—
১৭ পাচে সেই সোত্তৰ জনে আনন্দিত হ্নই গুভতি
হুঁলিলে হে প্ৰভু আপোনাৰ নামৰ দোৱাৰায় ভূৎছুঁৎ
১৮ আমাৰ বশবৰ্ত্তি হয়। তেঁও সিবিলাকক হুঁলিলে বিদ্যু
লি চমকৰ নিচিনাকৈ সৰগৰ্ পৰা পতিৰৰ শয়তানক্ ময়
১৯ দেখিলো। দেখা সাপকে চেলাবিলাককে যচকিবলৈ
আৰু শত্ৰুৰ এটায় বলৰ ওপৰৎ বল তোমোলাকক্ ময়
দিয়ো আৰু যেন্ কোনোএ একো প্ৰকাৰে তোমোলাকক্
২০ হিংসা কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু আত্মা বিলাক্ যেন্ তোমো
লাকৰ বশবৰ্ত্তি হয় ঊয়াৎ ৰঙ্গ ন কৰিবা কিন্তু তোমো
লাকৰ নাম সৰগৎ লেখা হ্নবলৈ বৰং ৰঙ্গ কৰা।
২১ সেই তাবে য়িশুএ ৰঙ্গমন হ্নই হুঁলিলে হে পিতৃ সৰ
গৰো পৃথিবীৰো অধিকাৰী তুমি জ্ঞানী আৰু দীঘদৰ্শী
লোকৎ ঊয়াকে গুপ্তং কৰি থৈচা আৰু লৰাঁইতৰ
আগৎ ব্যক্ত কৰিচা সেই হেতুক্ তোমাক্ স্তুতি কৰো
হে পিতৃ এনে হোক্ যি হেতুক্ তোমাৰ ঊয়াতে সন্তোষ।
২২ মোৰ পিতৃএ মোক্ সকলো সুম্নি দিচে পিতৃ বিনে কোনো
এ প্ৰুত্ৰেকক্ নে জানে এনেকৈ প্ৰুত্ৰেকো আৰু যাৰ্
আগৎ প্ৰুত্ৰেকে তেঁওক্ ব্যক্ত কৰিব খোজে এই দুয়োকো
২৩ এড়ি পিতৃক কোনোএ নে জানে। পাচে তেঁও আপো

নাৰ্ ভকৎসকলৰ্ ফাললৈ ওভতি গুপ্তে কৰি কলে
বোলে যি পদার্থ তোমোলাকে দেখা সেই পদার্থ যি চকুএ
২৪ দেখে সেই চকু ধন্য। যি হেতুক তোমোলাকে মযু কওঁ
যিং তোমোলাকে দেখিবলৈ পোৱা তাক্ বহু আচার্য্যো
আৰু ৰজায় দেখিব খোজে কিন্তু দেখা পোৱা নায়
আৰু যিহকেং তোমোলাকে শুনিবলৈ পোৱা সেই কথাও
শুনিব খুজিছে কিন্তু শুনিবলৈ পোৱা নায়।—
২৫ সেই কালত দেখা এজন্ স্মৃতিকৰ্ থিয় হই তেঁওৰ্
পৰীক্ষা দুখিবলৈ দুলিলে হে গুৰু অনন্তায়ু হবলৈ কি
২৬ কৰিম্। তেঁও তাক্ দুলিলে শাস্ত্রত কি লেখা আছে
২৭ কি পঢ়া। তেঁও সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে তোমাৰ্ সর্ব্ব
হৃদ্ধি সর্ব্বমন্ সর্ব্ববল্ সর্ব্ব চিত্ত দি তোমাৰ্ ঈশ্বৰ্ যিহু
হাক্ চেনেহ কৰা আৰু আন্য সদৃশ তোমাৰ ওচৰ্
২৮ মানুহকে চেনেহ কৰা। তেঁও তেঁওক দুলিলে তুমি
২৯ কমুন সিদ্ধান্ত কৰিছো ঔয়াকে কৰা তেবে জীৱা। কিন্তু
তেঁও আপোনাকে পৰমার্থিক্ কৰিবলৈ মন কৰি যিশুক্
৩০ দুলিলে মোৰ্ ওচৰত থকা কোন্। যিশুএ মাথ লগালে
বোলে এক মানুহ যিৰুশালমৰ্ পৰা যিৰিখলৈ যাওতে
ডকাই ভৰ্ হাতত পৰিল্ সেই ডকাইত হতে তাৰ্
কাপড় কাঢ়িলৈ তাক্ ঘা লগায় এধা মৰা কৰি তাক
৩১ এৰি গুচি গল্। পাছে এক্ পুৰোহিত দৈৱযোগে সেই
৩২ বাটে গল্ তাক্ দেখি নিলগ্ হই গল্। এইৰূপে এক
লেৱও সেই ঠোনে দি গল্ কিন্তু সি আহি তাক দেখি
৩৩ নিলগ হই গল্। কিন্তু এক শমৰোনী যাওতে তাৰ্
৩৪ ওচৰত উপগত হলৈ তাক্ দেখি মৰম্ কৰি তাৰ ওচ

ৰলৈ গৈ তেল্ আৰু দ্ৰাক্ষাৰস তাৰ্ ঘাৎ ঢালি দিলে
আৰু সেই ঘা বান্ধিলে পাচে তাক আপোনাৰ্ বাহনত
৩৫ তুলি চকিলৈ আনি তাক ভাল্কৈ ৰাখিলে। পাচ্ দিনা
যাবৰ্ বেলা সি দুটি সিকি আনি চকিয়ালক্ দি তাক্
কলিলে জৌয়াক্ ভাল্কৈ ৰাখিবা আৰু আধিক্ যি
৩৬ ভাঙ্গিবা তাক্ মই ওভতি আহিবৰ্ বেলা দিম। এই
তিনিৰ্ মাজৎ ডকাইতে ধৰা মানুহৰ্ ওচৰিয়া কোন
৩৭ তোমাৰ মনে কি হবে। তেঁও কলিলে যেয়ে তাক্ মৰম্
কৰিলে সেয়ে পাচে যিশুএ তেঁওক্ কলিলে তুমি সেই
ৰূপ্ কৰাগৈ।—

৩৮ সিবিলাক্ যাওঁতে এনে হল্ তেঁও এক্ গাঁৱলৈ গল্
তাতে মাৰ্ত্তা নামেৰে এজনী তিৰোতায় তেঁওক্ আলহি
৩৯ ধৰিলে। তাইৰে মাৰিয়া নামেৰে এজনী ভগিনী তায়ে
৪০ যিশুৰ ভৰিৰ্ ওচৰৎ বহি তেঁওৰ কথা শুনিলে। কিন্তু
মাৰ্ত্তা বহুত পৰিচান্ হবি আহৰি নে পাইছিল্ এই
হেতুকে তাই ওচৰ চাপি কলিলে হে প্ৰভু মোৰ্ ভনীএ
আলপৰিচান্ কৰিবলৈ মোক অকলকে এৰি দিছে জৌয়াৎ
আপোনাৰ্ একো ভাৱনা নাই নে মোৰ্ উপকাৰ্ কৰি
৪১ বলৈ তাইক্ বোলোক। যিশুএ সমিধান্ দি কলিলে
হে মাৰ্ত্তা মাৰ্ত্তা তুমি ভালেমান্ বলৎ চিন্তিতা হই
আহৰি নে পাইছা কিন্তু এটি বস্তুৰ্ প্ৰয়োজন্ আছে
আৰু যি ভাল্ ভাগ তাৰ্পৰা লৰ নে লাগিব মাৰিয়াৰ
সেই ভাগতে মন্ লাগিছে।—

পৰ্ব্ব পাচে তেঁও আৰাধনা কৰি এঠাইৎ আছিল সাঙ্গ
১১ কৰৰ্ বেলা তেঁওৰ এক ভকতে কলিলে হে প্ৰভু যেনেকৈ

য়োহনে তেঁওৰ ভকৎসকলক শিখালে তেনেকৈ আমাকো
২ আৰাধনা কৰিবলৈ শিকাওক । তেঁও সিবিলাকক
কুলিলে যেতিয়া তোমোলাকে আৰাধনা কৰা তেতিয়া
৩ কোৱা বোলা হে আমাৰ স্বৰ্গৰ পিতৃ তোমাৰ নাম
পবিত্ৰৰূপ মান্য হোক তোমাৰ ৰাজ্য উপগত হোক
স্বৰ্গৎ যেনে তেনেকৈ পৃথিৱীত তোমাৰ ঔচ্ছ কৰ্ম্ম
৪ কৰা হোক । আমাৰ নিত্য আহাৰ নিতৌ আমাক
৫ দিয়া । আমাৰ পাতক মৰষা যি হেতুক আমাৰ এটাই
৬ ধীকৰ্ত্তাইতক আমি মৰষো । আমাক পৰীক্ষালৈ নি
৭ নিবা কিন্তু আমাক দুষ্টৰপৰা পৰিত্ৰাণ কৰা । পাচে
তেঁও সিবিলাকক কুলিলে তোমোলাকৰ কাৰো যদি এটি
সখি থাকে সেয়ে যেদি মানিসা ৰাতি তাৰ ঘৰলৈ
ইগৈ বোলে হে সখি মোক তিনিটা পিঠা ধাৰে দিয়া
কিয়নো মোৰ এখেঁলৈ এক সখি আহিচে তেঁওৰ খা
৮ গৎ থবলৈ মোৰ একো নাই । কিন্তু ভিতৰৰ মানুহে
সমিধান কৰিলে বোলে মোক দুঃখ নিদিবা এতিয়া
দুৱাৰ ডাও দিলো আৰু মোৰ লৰাহঁৎ মোৰ লগৎ
শুই আছে তোমাক দিবলৈ মৱ উঠিব নোৱাৰো ।
৯ তোমোলাকৎ মৱ কঁও তাৰ সখি হুঁলি যদি নুঠে নি
দিয়ে তথাপি তাৰ কাণ্ডবাণ্ডতে উঠি যিমান্ তাৰ প্ৰয়ো
১০ জন আছে তিমান্ তাক দিব । আমি তোমোলাকৰো
বোলো তোমোলাকে খোজা তেবে তোমোলাকক দিয়া
হব বিচাৰা তেবে পাবা চপৰিয়োৱা তেবে তোমোলাক
১১ লৈ দুৱাৰ মুকলি হব । যি হেতুক যি খোজে সেয়ে পায়

আৰু যেয়ে কাৰ্ব্বাৰ্ কৰে সেয়ে পায় আৰু যেয়ে টপ
১২ ৰিয়ায় তাঁলৈকে মুকলি হয়। তোমোলাকৰ্ মাজৎ যি
কোনো জনৰ বাপেক্ থাকে তাৰ্ আগৎ যদি পুতেকে
পিঠা খোজে তেবে সি তাক শিল্ দিবনে আৰু যেদি মাচ
খোজে তেবে সি মাচৰ্ সলনী সাপ্ তাক্ দিব নে অথবা
১৩ তিয়া যেদি খোজে তেবে সি তাক্ বিছা দিব নে। এই
হেতুক্ তোমোলাকে বয়া হুই তোমোলাকৰ্ লৰাইঁতক্
সজ বেহানী দিয়া যেদি জান তেবে যিবিলাকে তোমো
লাকৰ্ সৰগী পিতৃৰ্ কাষৰৎ খোজে তেঁও সিহঁতক
১৪ বীৰয্ আত্তমা কিমান্ সহজকৈ দিব। এই কালৎ তেঁও
এটা ভূতক্ খেদাইছিল্ সি খাঁকৰা আছিল্ তেতিয়া ভূৎ
খেদালৎ এনে হল খাঁকৰায় কথা কলে তাতে মানুহে
১৫ বিস্ময় মানিলে। কিন্তু সিবিলাকৰ্ মাজৰে কোনো
কোনোএ কুঁলিলে ভূৎ-হঁতৰ্ ৰজা বয়লজিবুব্ নামেৰে
১৬ সি ভূৎ-হঁতক খেদায় দিয়ে আৰু মানুহে তেঁওৰ্ পৰীক্ষা
কুঁজিবলৈ সৰগৰ্পৰা কোন চিন্ তেঁওৰ কাষৰৎ
১৭ দেখিব খুজিলে। তেঁও সিহঁতৰ্ মনৰ মঙ্কল্প জানি সিহঁ
তক্ কুঁলিলে কোনো ৰাজ্য আপোনাৰ বিৰোধে বেলেগ
১৮ হলে বিনাশ হয় আৰু ঘৰো আপোন্ বিৰোধে বেলেগ
হলে ভাগে আৰু যেদি শয়তানো আপোন্ বিৰোধে
বেলেগ হয় তেবে তাৰ ৰাজ্য কেনেকৈ স্থিৰ হব। যি
হেতুক্ তোমোলাকে কোৱা মেময় বয়লজিবুব নামেৰে
১৯ ভূৎ-হতক্ খেদায় দিয়ো। কিন্তু যেদি ময় বয়লিজবুব
নামেৰে ভূত্ খেদঁও তেবে কাৰ্ নামলৈ তোমোলা
কৰ্ লৰাইঁতে সিহঁতক্ খেদায় দিয়ে এই নিমিত্তে সিহঁৎ

২০ তহঁতৰ্ শোৰিৰ্ অধিকাৰ্ হৱ। আৰু ময় যেদি
ঈশ্বৰৰ্ আঙ্গুলিৰে ভূৎ হঁতক্ খেদঁও তেবে ঈশ্বৰৰ্
২১ ৰাজা তহঁতৰ্ কাষৰলৈ অৱশ্য আহিছে। বলী
মানুহে সাজম কৰি যেতিয়া ঘৰ্ ৰাখে তেতিয়া তাৰ্ ধন্
২২ নিৰুপদ্ৰৱে থাকে। কিন্তু যেতিয়া তাৎকৈও কোনো বলী
আহি তাক্ জিনে তেতিয়া যি অস্ত্ৰ শস্ত্ৰৎ তাৰ্ বিশ্বাস
২৩ থাকে তাকে লৈ যায় আৰু লোৰা বস্তু বাঁটি লয়। যি
মোৰ্ সপক্ষ ন হয় সি মোৰ্ বিপক্ষ আৰু যি ময়ে সৈতে
২৪ নে কোটায় সি এৰি পেলায়। অশুচি জীৱে কোনো
মানুহক্ এৰি জীৱনী বিচাৰিৰ শুকান্ ঠাইৎ ফুৰে
২৫ পাচে তাকে নেপায় বোলে ময় যি ঘৰ এৰি আহিছো
ভালৈকে আকও যঁও পাচে গৈ তাক্ সৰা আৰু শুৱনি
২৬ পায়। পাচে সি গৈ আপোনাৎকৈও দুষ্ট আৰু সাৎ
জীৱক্ আনে সিহঁতে সোমায় সেই ঠাইতে নিবাস
কৰে তাতে সেই মানুহৰ্ অন্তিম অৱস্থা তাৰ আদিৎ
কৈও বয়া হয়।—

২৭ এই কথা কথন কালৎ এনে হল একনী তিৰোতায়
ভুমৰ মাজৰ্পৰা এটাহ পাৰি তেঁওক্ কুলিলে যি গৰ্ভে
তোমাক্ ধৰিলে আৰু যি স্তন তুমি পীলা সেই দুয়ো
২৮ ধীনা। তেঁও কলে যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ্ কথা শুনে
২৯ মানে সেইসকলেইহে ধীনা। মানুহ চাপিলৎ
তেঁও কব ধৰিলে বোলে এই দুৰ্জন মানুহবিলাক্ চিহ্নে
চিন্ বিচাৰে কিন্তু য়োনাহ্ আচাৰ্য্যৰ চিন্ বিনে কোনো
৩০ চিন্ সিহঁতক্ দিব নে লাগিব। এই কাৰণে যেনেকৈ
য়োনাহ্ নিনিৱেহহঁতক্ প্ৰতি এক্ চিন্ আছিল্ তেনে

কৈ মানুহৰ্ পুত্ৰেকো এই মানুহবিলাকক্ পুতি কৰব।
৩১ দক্ষিণ দেশৰ্ কুঁৱৰী শোধিৱ দিনা এতিয়াৰ্ কালৰ্ মানুহে সৈতে থিয় হই সিওঁইঁক্ জগাৰিয়া কৰিব যি হেতুক্ শলমনৰ জ্ঞান শুনিবলৈ তাই পৃথিবীৰ অন্ত
৩২ ভাগৰ্পৰা আহিল কিন্তু শলমনৎ কৈ বড় এজন্ এথেৎ আছে। নিনিৱীয় মানুহ শোধিৱ্ দিনা এতিয়াৰ্ কালৰ্ মানুহে সৈতে থিয় হই সিহঁতক্ জগাৰিয়া কৰিব যি হেতুক্ সিহঁতে য়োনাহৰ্ কীৰ্ত্তনতে মন পালটালে কিন্তু
৩৩ দেখা য়োনাহৎ কৈ বড় এজন্ এথেৎ আছে। কোনো মানুহে চাকি লগায় গুপুৎ ঠাইৎ ন থয় বা দোনৰ্ তলৎ ন থয় কিন্তু সোমোৱা মানুহে পহৰ্ দেখিবলৈ
৩৪ গছাৰ্ ওপৰৎ থয়। শৰীৰৰ্ প্ৰদীপ চক্ষু এইহেতুক্ তোমাৰ্ চক্ষু যেদি একদৃষ্টি হয় তেবে গোটাই শৰীৰ্ দীপ্তিময় হব তোমাৰ চক্ষু যেদি বয়া হয় তেবে গোটাই
৩৫ শৰীৰ্ অন্ধকাৰময় হয়। সেই কাৰণে সাৱধান্ হোৱা জানো পাচে তোমাৰ্ মাজৎ থকা দীপিতি অন্ধকাৰ
৩৬ হয়। এই হেতুক্ তোমাৰ্ শৰীৰৰ্ কোনো ফালে অন্ধকাৰ নহলে গোটাই শৰীৰ্ যেদি দীপ্তিময় হয় তেবে চাকিৰ বড় কান্তিএ যেতিয়া তোমাক পহৰ্ দেখুৱায় তোমাৰ গোটাই শৰীৰ্ তদ্ৰূপ দীপ্তিময় হব।
৩৭ তেঁও এই কথা কৈছে এই সময়ত এজন ফাৰিশিএ তেঁওক্ আপোনাৰ্ লগৎ খাবলৈ কলে তেতিয়া তেঁও
৩৮ সোমায় বহিলে। কিন্তু ফাৰিশিএ তেঁওক্ খাবৰ্
৩৯ আগে স্নান কৰিবৰ নে দেখি বিস্ময় মানিলে এই হেতুক্ প্ৰভুএ তেঁওক্ কুলিলে এতিয়া তোমোলাক্ ফাৰি

শিএ কাহীবাটীৰ্ বাজ ধালে ঘহা। কিন্তু তোমোলাকৰ্
৪০ ভিতৰৎ অন্ধিৰে দুৰ্জনভাৱে ভৰা। ঐ অজ্ঞা
নিহঁৎ যি জনে বাজফাল নিৰ্ম্মাণ কৰিলে তেঁও ভিতৰ্
৪১ ফাল্ নিৰ্ম্মাণ কৰা নায় নে। কিন্তু তোমোলাকে বিত্তা
নুসাৰে দান্ কৰা তাতে দেখা তোমোলাকৰ্ প্ৰতি এটায়
৪২ শুচি। কিন্তু ঐ ফাৰিশিহঁৎ তহঁৰ্ সন্তাপ হব যি
হেতুক্ মৰিচা আৰু যেযেন্তু এটায় শাকৰ্ দশম ভাগ্
তোমোলাকে দিচা কিন্তু ন্যায় আৰু ঈশ্বৰৎ প্ৰেম এড়ি
পেলাইচা ঔয়াকে কৰা আৰু আনক্ তিয়াগ্ ন কৰা
৪৩ তোমোলাকৰ্ উচিৎ। ঐ ফাৰিশিহঁৎ তহঁতৰ্ সন্তাপ্
হব যি হেতুক সভাগাৎ তোমোলাকে ওত্তম্ আসন
৪৪ আৰু আলিবাটত্ সেৱা খোজা। ঐ অধ্যাপক
হঁৎ ফাৰিশিহঁৎ কাপ্তিকহুঁৎ তহঁতৰ্ সন্তাপ্ হব যি
হেতুক তহঁৎ অদৃশ্য মৈদামৰ্ নিচিনা আৰু যিবিলাক্
৪৫ তাৰ্ ওপৰে দিওয়া সিহঁতে নে জানে। ব্যৱস্থা জানি
এজন্ মনিষ্যান্ দি তেঁওক্ হুঁলিলে হে প্ৰভু ইয়াকে
৪৬ হুঁলি আমাৰ দুৰুক্তি কৈচা। কিন্তু তেঁও হুঁলিলে হে
অধ্যাপকহঁৎ তহঁতৰো সন্তাপ্ হব যি হেতুক ভাৰিৰ
অসহনীয় ভাৰ তোমোলাকে মানুহৰ্ ওপৰৎ দিচা
৪৭ কিন্তু আপুনি এক্ আঙ্গুলিৰেও নোচোৱাইক্। তোমো
লাকৰ্ সন্তাপ্ হব যি হেতুক্ তোমোলাকে আচাৰ্য্য সক
লৰ্ মৈদাম্ বান্ধা তোমোলাকৰ্ পিতৃসকলে সিবিলা
৪৮ কক্ মাৰিলে সিবিলাকৰ্ কৰ্ম্ম যে তোমোলাকৰ্ মনৎ
ৰুচিৰ এই প্ৰমাণ দিচা কিয়নো সিহঁতে সিবিলাকক্
৪৯ মাৰিলে তোমোলাকে সিবিলাকৰ্ মৈদাম্ বান্ধা। সেই

কাৰণ ঈশ্বৰৰ জ্ঞান কয় মই আচাৰ্য্য সকলকে পাঁচনী
সকলকে সিবিলাকৰ ওচৰলৈ পঠাম্ কিন্তু পৃথিবীৰ
৫০ ভিত্ত দিবৰেপৰা অৰ্থাৎ হাবেলক মাৰিবাৰপৰা যজ্ঞ
৫১ বেদি মন্দিৰৰ মাজৎ হত জকিৰীয়াহৰ মৰালৈকে
যিমান্ আচাৰ্য্য হত হল্ সেইবিলাক্ বধৰ্ প্ৰতিফল
এতিয়াৰ্ কালৰ মান্নহৰ ওপৰৎ পৰিব এই নিমিত্তে
সিহঁতৰ মাজৰে কেতেটি মান্নহক্ সিবিলাকে বধ
কৰিব আৰু কেতেটি মান্নহক টগুনিয়াব। তোমো
লাকৎ মই জৈয়াকে নিশ্চয় কৰি কঁও তাকে এতিয়াৰ্
৫২ কালৰ্ মান্নহক্ ভোগ কৰাব লাগে। হে বাৰুস্থা
জ্ঞানসকল তোমোলাকৰ সন্তাপ হব যি হেতুক তোমো
লাকে জ্ঞানৰূপ চাপ অপহৰণ কৰিছা আপুনিও নো
সোমালা যিবিলাক সোমাই ছিল্ সেইবিলাককো তোমো
৫৩ লাকে হাক দিলা। তেঁও সিবিলাকৰ আগৎ এই
আখ্যান কইছে সেই সময়াতে তেঁওক্ অপবাদ দিবলৈ
৫৪ অন্নসন্ধান্ কৰি তেঁওৰ মুখৰ্ কোনো কথা ধৰিবলৈ
চেষ্টা কৰি অধীনক্ হইতে ফাৰিশিহঁতেঁও তেঁওক ভালে
মান্ কথা কোৱাবলৈ প্ৰযত্ন কৰিলে।—

পৰ্ব্ব সেই বেলা যেনেকৈ এটাৰ্ ওপৰৎ এটা ওচে্ তেনেকৈ
১২ বহু সহস্ৰ্ মান্নহ গোট্ খালে তেতিয়া যিশুএ প্ৰথমে
আপোন ভকৎ সকলৰ্ আগৎ জৈয়াকে কবলৈ ধৰিলে
ফাৰিশিহঁতৰ্ মাওয়া অৰ্থাৎ কাল্পনিকতাৰপৰা সাৱধান্
২ হোৱা যিহেতুক্ যি প্ৰৌঢ়ক্ ন্নহাব এনে কোনো পদাৰ্থ
নায় আৰু যিহক জনাবলে লাগিব এনে কোনো গুপ্ত
৩ পদাৰ্থ নায়। এই নিমিত্তে যিহক তোমোলাকে

অন্ধাৰৎ বোলা তাকে পহৰৎ শুনিবা আৰু তোমো
লাকে যিহক নির্জ্জানৎ কানৎ বোলা তাকে ঘৰৰ চালৰ
৪ ওপৰৎ কীর্ত্তন কৰা হব। হে মোৰ মিত্তিৰ সকল্
তোমোলাকৎ মই ঔয়াকে কঁও যিবিলাকে শৰীৰ
মাৰে আৰু একো কৰিব নোৱাৰে সেইবিলাকক ন
৫ ডৰাবা। কিন্তু যাকে ডৰাব লগা তাক্ তোমোলাকৰ্
আগৎ মই কঁও যি জন মৰণ পাচ নৰকৎ পেলাব পাৰে
তেঁওকে ডৰাবা তোমোলাকৎ মই কঁও তেঁওকেই ডৰাবা।
৬ পাঁচটা ঘৰ চৰায় জানো এক তিনিৰতিয়ালৈ নেবেচে
নিহঁতৰ্ এটাকো ঈশ্বৰৰ্ আগৎ পাহৰা নে নেযায়।
৭ কিন্তু তোমোলাকৰ্ মূৰৰ্ এটায় চুলিৰে লেখা আছে
তেবে ন ডৰাবা তোমোলাক ডালেমান্ ঘৰচৰাইকৈ
৮ মূলিয়া! তোমোলাকৎ মই এই কথা কঁও যি কোনো
এ মানুহৰ্ এচৰৎ মোক শৈকাচে তাকে মানুহৰ্
সন্ততিএ ঈশ্বৰৰ্ দূৎসকলৰ্ আগৎ শৈ কৰিব কিন্তু
৯ যি কোনোএ মানুহৰ আগৎ মোক আশৈ মাতে সি
ঈশ্বৰৰ্ দূতৰ আগত আশৈ মতা হব। যেদি কোনোএ
১০ এই মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ বিৰোধে কোনো কথা কয় তেবে
তাৰ্ মৰ্ষণ হব পাৰে কিন্তু কোনোএ যেদি ধর্ম্মাত্মাক্
১১ প্ৰতি নিন্দা কৰে তবে তাৰ মৰ্ষণ ন হব। যেতিয়া সিহঁতে
তোমোলাকক্ সিনগগলৈ আৰু অধিকাৰৰ্ আৰু ৰজু
ৱাৰ আগলৈ আনিব তেতিয়া কেনেকৈ আৰু কেনে কৰা
১২ উত্তৰ কৰিবা অথবা যি কবা ঔয়াতে চিন্তা ন কৰিবা। যি
হেতুক্ যি কবলগা ধর্ম্মাত্মায় সেই দণ্ডে তোমোলাকক্
১৩ তাক্ শিকাব। সেই বেলা জুমৰ মাজৰ্ এক মানুহে

হুঁলিলে হে গুৰু ময়ে সৈতে আৱিঁছ্যে বাটিবলৈ মোৰ্
১৩ ভাইক কওক। তেঁও তাক কলে হে মানুহ তোমোলা
কৰ ওপৰত পোঁৰাক আৰু ভাগ কৰোতা মোক কোনে
১৫ পাতিছে। তেঁও সিবিলাকক হুঁলিলে সাৱধান কার্পণ্যৰ্
পৰা আপোনাক ৰাখা যি হেতুক মানুহৰ্ ভাগেমান্
১৬ সম্পত্তিত তাৰ্ জীৱনৰ ৰক্ষা নায়। তেঁও সিবিলাকত
এক্ উপাখ্যান্ কলে এক ধনৱন্তৰ মাটিত বহু উপজিল্।
১৭ এই হেতুকে সি আপোনাৰ্ মনতে আলচ কৰিলে
বেঁগে ময় কি কৰিম্ যি হেতুকে মোৰ্ ফল থবৰ্ ঠাই
১৮ নায়। পাচে সি হুঁলিলে ময় এয়াকে কৰিম্ মোৰ
মেৰ ভাঙ্গি আৰু ডাঙৰ মেৰ কৰিম্ তাতে মোৰ এটায়
১৯ ওপজা বেহানি আৰু মোৰ ধনো থম্। তেতিয়া আপো
নাৰ মনকে হুঁলিম্ হে মন ভালেমান বৎসৰলৈকে
তোমাৰ মহাধন্ সঞ্চিত হইছে শান্ত হোৱা খোৱা
২০ পীয়া কৰি হৰষিত হোৱা। কিন্তু ঈশ্বৰে তাক হুঁলিলে
হে বৈ অগিয়ানি আজি ৰাতি তোৰ জীৱ তোৰপৰা
নীয়া হব তেতিয়া তয় যি যুগুত কৰিছ সি কাৰ হব।
২১ যি কোনএ আপোনালৈ ধন সাচে কিন্তু ঈশ্বৰক পতি ধন
ৱন্ত ন হয় সেই সদৌ মানুহ এনেকুৱা।—
২২ পুনৰপি তেঁও আপোন ভকত সকলক হুঁলিলে এই হেতু
তোমোলাকত ময় কও আপোন জীৱনলৈ কি খাবা
২৩ আৰু গাত কি পিন্ধিবা এয়াত একো চিন্তা ন কৰিবা।
আহাৰতকৈ জীৱন বড় আৰু কাপড়তকৈ শৰীৰ বড়।
২৪ কাকবিলাকলৈকে মন কৰা যি হেতুকে সিহঁতে ন বয়
শস্যো নে দায় সিহঁতৰ ভঁৰালো নায় মেৰো নায় কিন্তু

ঈশ্বৰে সিহঁতক্ পোষণ কৰে তোমালোক্ চৰাইতকৈ
২৫ কিমান ভাল্। তোমালোকৰ কোনোএ চিন্তা কৰি আপোনা
২৬ নাৰ্ দিঘল এহাত বঢ়াব পাৰে নে। সৰু বল যেতি
কৰিব নোৱাৰা তেবে আন বলত ব্যাকুল কিয় হোৱা।
২৭ পথাৰৰ কলৌৰ গছবিলাকে ভাবা সেয়ে যেনেকৈ বাঢ়
ভালেকৈ মন কৰা সিহঁতে চৰ্য্যন কৰে সূতাও নে কাটে
কিন্তু এই কথা তোমালোকত মই কওঁ শলমন আপোনাৰ্
সকলো মহিমাৰেও ঔবিলাকৰ এজনৰো নিচিনা ভিভূ
২৮ ষিত নাছিল। আজিও বিদ্যমান কালি এখাত দেলোৱা
পথাৰৰ ঘাঁহক যেতি ঈশ্বৰ এনেকৈ অলঙ্কৃত কৰে তেবে
হে অল্প প্ৰতীতিযুক্তহঁত তোমালোকৰ্ কানৰ তেওঁ সিহঁ
২৯ তকৈ সৰস্ নিদিব নে। যি খাবা যি পীবা ঔয়াত
চিন্তা ন কৰিবা আৰু মনত সংশয়ও ন কৰিবা যি হেতুক্
৩০ সংসাৰৰ্ যাত্ৰহেতে এইবিলাক্ বিচাৰে। কিন্তু
তোমালোকৰ্ এইবিলাক প্ৰয়োজন্ আছে যেন তোমো
৩১ লাকৰ্ পিতৃএ ঔয়াক্ জানে। কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য
কেই বিচাৰা তেবে এইবিলাক্ তোমালোকক্ দিয়া
৩২ হব। হে সৰু জাক্ ভয় ন কৰিবা যি হেতুক্ তোমো
লাকক্ ৰাজ্য দিবলৈ তোমালোকৰ্ পিতৃৰ্ বড় ঔচ্ছা
৩৩ আছে। তোমালোকৰ্ সম্পত্তি বেচি দান্ কৰা যি
পুৰণি নহয় এনে জোলোঙ্গা আপোনালৈ কৰা চোৰ্
যাৰ্ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে পোকেও নষ্ট কৰিব
৩৪ নোৱাৰে এনে স্বৰ্গত অক্ষাৰ্য্য ধন্ সাঁচা। কিয়নো যত
তোমালোকৰ্ ধন্ তত্তে তোমালোকৰ্ মন্ হব।

৩৫ তোমালোকৰ কঁকাল বন্ধা হোক আৰু তোমালোকৰ
৩৬ চাকি জ্বলোক আৰু আপোন অধিকাৰ বিয়া ঘৰৰ
পৰা আহি দুৱাৰত চাপৰ মাৰিলে যিবিলাকে তেতি
ক্ষণে দুৱাৰ মেলিবলৈ তেওঁৰ অপেক্ষায় বয় তোমা
৩৭ লোক সেই সেই মানুহৰ নিচিনা হোৱা। অধিকাৰ
আহি যিবিলাক বন্দিক অপেক্ষা কৰিবৰ দেখে সিহঁত
ধন্য তোমালোকত মই স্মৰণ কৰি কওঁ সি আপুনি
৩৮ কঁকালত কাপৰ বান্ধি সিহঁতক বহুৱায় বাহি দিব। সি
যেদি দুপৰিয়া অথবা তিনি পৰিয়া আহি তেনেকৈ দেখে
৩৯ তেন্তে সেই বন্দিহঁত ধন্য। ঔয়াকো জানা চোৰ
যি ভাবত আহিব যেদি ঘৰৰ গিৰিহঁতে ঔয়াক জানিলে
হেতেন্ তেৰ পৰিয়া দি ঘৰ ভাঙিব নোৱাৰা কৰিলে
৪০ হেঁতেন্। এই হেতুক তোমালোক সাৱধান হই
থাকা যি হেতুক যি ভাবত তোমালোকে অপেক্ষা ন কৰা
৪১ সেই ভাবত মানুহৰ পুত্ৰেক আহিব। পিতৰ তেওঁক
সুধিলে হে প্ৰভু এই উপদেশ কথা আমাতে কৈছে
৪২ নে এটাইতে। কিন্তু প্ৰভুএ সুধিলে তেন্তে যি বিশ্বাসী
আৰু বুদ্ধিযন্ত দেৱানক সিহঁতৰ নিয়মৰ ভক্ষ্য
দিবলৈ অধিকাৰে ঘৰত নিয়োজন কৰিব সেই জন কে।
৪৩ প্ৰভুএ আহি যি বন্দিক বনত এনে উপায়ী পায় সি ধন্য।
৪৪ মই তোমালোকত স্মৰণ কৰি কওঁ তেওঁ তাক আপো
৪৫ নাৰ সৰ্ব্ব সম্পত্তিৰ অধিকাৰ পাতিব। কিন্তু সেই
বন্দিএ যেদি মনত ভাবে আমাৰ অধিকাৰ অহাত পলম
অব পাছে বন্দি বেটী বিলাকক মাৰিবলৈ ধৰে আৰু
৪৬ খাবলৈ হৈতে মত্ত হোৱা পীয়া কৰিব ধৰে। তেবে যি দিনা

তেঁওলৈ অপেক্ষা ন কৰে আৰু যি তাৰ মি নে জানে সেই
কালৎ সেই বন্দিৰ অধিকাৰ আহিব তাক দুখান্
৪৭ কৰি অবিশ্বাসীহঁতৰ লগৎ তাক ভাগ দিব। যি বন্দিএ
আপোনাৰ অধিকাৰৰ মন বুজি সাজু ন হয় আৰু
তেঁওৰ মনোনীত কৰি বল্ ন কৰে সি ভালেমান্ কিল্
৪৮ খাব। কিন্তু যি নে জানে মাৰ্ণাৰ্হ কৰ্ম্ম কৰে সি তাকৰ
কিল্ খাব যি হেতুকে যাৰ হাতৎ ভালেমান্ গতোৱা
গইছে তাৎ ভালেমান্ খুজিব লাগে যাৰ হাতৎ
মানুহে ভালেমান্ থৈছে তাৎ অধিক খুজিব।—
৪৯ ময় পৃথিবীৎ জুই পেলাবলৈ আহিছোঁ আৰু সেয়ে যেন
এতিয়া জলে এই বিনে ময় আৰু একো ইচ্ছা ন কৰো।
৫০ কিন্তু ময় এক বুৰতে বুৰিব লাগে সেয়ে পূৰ্ ন হয়
৫১ মানে ময় কেনে বান্ধন্। ময় পৃথিবীলৈ শান্তিক
পঠিয়াবলৈ আহিছোঁ তোমালোকে এনেকৈ ভাব নে
ময় তোমালোকৎ কঁও সি ন হয় কিন্তু বেলেগ্ হোৱাকে
৫২ পঠিয়াবলৈ আহিছোঁ। এতিয়াৰেপৰা একে ঘৰৰ
পাঁচোটা বেলেগ্ হব তিনিটা দুইৰ বিৰোধী দুটা তিনি
৫৩ টাৰ বিৰোধী। বাপেক পুতেকৰ বিৰোধী পুতেক
বাপেকৰ বিৰোধী বেলেগ্ হব মাক জীয়েকৰ বিৰোধী
জীয়েক মাকৰ বিৰোধী বোৱাৰী আপোন শাহুৱেকৰ
বিৰোধে শাহু আপোন বোৱাৰীৰ বিৰোধী।—
৫৪ পাছে তেঁও মানুহক বুলিলে পশ্চিমে ফালে ডাৱৰ বিৰ
দেখিলে তহঁতে কৰ বোল বৰষুণ আহে সেয়ে হয় আৰু
৫৫ দক্ষিণা বতাহ বলালে তহঁতে বোল জহ হব আৰু সিও
৫৬ হয়। হে কপটীহঁতৎ আকাশৰো পৃথিবীৰো মুখ তহঁতে

৫৭ বুঝিব পাৰ কিন্তু এই কালৰ্ কথা বুঝিব নোৱাৰ। কিয়
আপুনি আপুনি দোষী কি নিমিত্তে ন কৰ আপোনাৰ্
৫৮ ওঠবিয়াৰ সৈতে অধিকাৰবতলৈ যাওঁতে বাটতে তাৰ্পৰা
মুকলি হবলৈ প্ৰযত্ন কৰ্ তানি কি জানো পাছে তোমাক্
পোবীকৰ্ হাতত দোষীয়ে দিয়ে পোবীকৰে তোমাক্
যেলুবেৰ হাতত পোবীয়ে দিয়ে তাক্ যেলুবেয়ে তোমাক্
৫৯ বন্দি শালত থয়। তোমাত মই কওঁ নিঃশেষ কৰি কাড়
ক পুজিলে তুমি বাজলৈ আহিবলৈ নে পাৰা।—
পর্ব্ব সেই বেলা কেতেটি মানুহ আহি পীলাতে যে গালিলি
১৩ হঁতৰ্ তেজ্ আপোনাৰ্ বলিদানে সৈতে মিহলি কৰি
২ দিল্ সিবিলাকৰ্ কথা তেওঁক কলে। যিশুএ সমি
ধান্ দি সিহঁতক্ বুলিলে এই গালিলিহঁতে এতেক্ দুখ্
পাইছে সেই কাৰণে সিহঁত আন্বিলাক্ গালিলিতকৈ
৩ পাতকী তহঁতে এনেকৈ জান নে। তোমোলাকত মই
কওঁ সি ন হয় কিন্তু মন্ নে পালটায় তহঁতো এটায় সর্ব্ব
৪ নাশ হবি। অথবা যি ওঠৰটাৰ্ ওপৰত শিলোয়াৰ্
গড় পৰি সিহঁতক্ মাৰি পেলালে সিহঁত যিৰুশালমৰ্
৫ এটায় গিৰিহতত কৈ দোষাতুহঁতে এনেকৈ জান নে
তোমোলাকত মই কওঁ সি ন হয় কিন্তু তহঁতো মন্
৬ নে পালটায় সর্ব্বনাশ হবি। তেওঁ এই উপমাখান
কলে এক্ মানুহৰ্ দ্ৰাক্ষাবাৰীত এজোপা ডিমৰু গছ
ৰোৱা আছিল্ পাছে সি তাৰে গুটি বিচাৰিবলৈ আহি
৭ এটিও নে পালে। তেতিয়া তেওঁ আপোন্ বাৰিচোৱাক্
বুলিলে দেখ তিনি বৎসৰ হল্ এই ডিমৰু গছৰ্ গুটি
বিচাৰি মই পুতিবৎসৰ আছো কিন্তু এটিও ন পাওঁ তাক্

কাটি পেলা তুমিৰ্ ভাৰৰ্ নিমিত্তে নি ছিয়েলেই থাকে।
৮ নি সমিধান্ দি তেঁওক্ হুলিলে হে দেৱ ময় তাৰ্
৯ গুৰি মাটি মাৰ্ দিয়ো যালে এই বৎসৰ্ থাকা। তেতিয়া
যেদি গুটি ধৰেতি:কানেই, কিন্তু যেদি ন ধৰে তেবে তাৰ্
পাচে কাটি পেলাবা।—
১° তেঁও শাবৎ বাৰে এক্ শিনগগৎ শিখাইছিল্
১১ আৰু ওহেৰ বৎসৰলৈকে এক্ অশক্তিকাৰি জীয়েৰে
অশক্তা আৰু কুজা হুই আপোনাক্ একোৰূপে পোন্
কৰিব নোৱাৰে এনে এজনী তিৰোতা তাতে আছিল্।
১২ য়িশুএ তাইক্ দেখি মাতিলে বোলে হে তিৰি তোমাৰ্
১৩ অশক্তিৰ্পৰা তুমি মুক্ত হলা। তেঁও হাৎ তাইক
ওপৰৎ দিলে তাতে তেতিয়ায় তাই পোন্ হুই ঈশ্ব
১৪ ৰক্ স্তুতি কৰিলে। য়িশুএ তাইক্ শাবৎবাৰে ভাল্
কৰিলে সেই নিমিত্তে শিনগগৰ্ অধিকাৰে বেজাৰ্
হুই হুলিলে মানুহৰ্ বন্ কৰিবলৈ যোগ্য ছ দিন
আছে এই হেতুক্ সেই দিনা আহি ভাল্ হো শাবৎ
১৫ বাৰে এনে ন হয়। এই হেতুক্ প্ৰভুএ সমিধান্ দি
হুলিলে হে কাল্পনিক তইতৰ্ প্ৰতি মানুহে শাবৎ
আপোনাৰ্ গৰুক বা গাধিকেই চলিয়াৰ্ ~ উপায়
১৬ পানি খুৱাবলৈ নে নেযায় নে। কিন্তু শয় কেৰাবেলিও
ঘুজিলা। যি
বৎসৰ্ যাক্ বান্ধিছিল্ এনে আব্ৰাহ তামোলাকে যেতি
তিৰী এইক্ শাবৎবাৰে এই বন্ধনৰ নকে তোমোলাকৰ্
১৭ লগা ন হয় নে। এই কথা কলে মনা ক্রই এড়া গল্।
বিলাক্ লাজ হল্ আৰু শিৰ্ মন্বৎ তেঁও যাবলৈ
তেঁও কৰিছিল সেই কৰ্মতে নিৰীক্ষণ কৰিলে। সেই

১৮ স্তুতি কৰিলে । পাচে তেঁও হুঁলিলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ্ ওপমা কি দৃষ্টান্তেৰে দিম্ আৰু কাৰ্ সদৃশ কৰিম্
১৯ এটি শৰীয়হ্ গুটি এক মান্নহে লি আপোনাৰ্ বাৰিৎ সিচিলে পাচে সেয়ে বাঢ়ি ডাঙৰ্ গছ হল্ আৰু অকাশৰ্ চৰায়ে আহি তাৰ্ ডালৰ্ ওপৰতে বাহ ললে এনে
২০ এক্ শৰীয়হৰ্ নিচিনা সেয়ে । আৰু তেঁও হুঁলিলে
২১ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ ওপমা কি দৃষ্টান্তেৰে দিম্ কোনো তিৰোতা মান্নহে যি মাওয়া তিনি দোন অটাৰ্ মাজৎ এটায় যাব ৰ হয় মান্তলৈকে দিলে এনে মাওয়াৰ্ নিচিনা সেয়ে ।
২২ পাচে মিৰিলাৰক্ নগৰে২ গাঁৱে২ শিকাৱলৈ তেঁও
২৩ যিৰূশালমৰ্ ফালিলৈ গল্ সেই কালৎ এটায়ে তেঁওক্ হুঁলিলে হে প্রভু যিৰিলাক্ মান্নহে ৰক্ষা পাৱ সেয়ে
২৪ তাকৰ নে । তেঁও মিৰিলাকক হুঁলিলে চেপ্ দুৱাৰে সোমাৱলৈ বড় প্রযত্ন কৰা কিয়নো তোমোলাকৎ মই কওঁ তাতেমানেও তাতে সোমাব খুজিব কিন্তু নো
২৫ ৱাৰে । ঘৰৰ্ গিৰিহতে এবেলি ওঠি দুৱাৰ্ ডাও দিলে তেতিয়া তোমোলাকে যেতিয়া বাজৎপৰা কবা হে প্রভু
... পাইলৈ দুৱাৰ্ মেলোক পাচে তেঁও সমিধান্ দি
তো... তাকক্ হুঁলিব তোমোলাক্ কত মান্নহ জয়াক্
নে পাল ...না । তেতিয়া তোমোলাকে কবলৈ ধৰিবা
কলে এক্ ...আগতে আমি খোৱা পিয়া কৰিছিলো
তোৱা আহি ...গমাৰ আলিতে শিকাইছিল । পাচে
এটিও নে পালে ...য়াকে কোলো তোমোলাক্ কতপৰা
হুঁলিলে দেখ তিনি ...নে জানো হেহে কুকর্ম কৰোতা
হিতাৰি মন্ত্র পুৰিৎ ...লিলগা হো । যেতিয়া অবৰাহা

যাকে য়িস্হককে য়াকুবকে আরু আচার্য্য সকলকে ঈশ্ব
রর রাজ্যত তোমালোকে দেখিবা কিন্তু আপোনাক
বাজৎ দেখিবা তেতিয়া কান্দনী দাঁৎ কর্ক্বনী তাতে
২৯ হব। মানুহে পূর্ব্ব পশ্চিমউত্তর দক্ষিণ দিশরপরা
৩০ আহি ঈশ্বরর রাজ্যত বহিব। দেখা অন্ত থিবিলাক্
সেইবিলাকর মাজরে কেতেটি মানুহ আদি হব
৩১ আরু আদি অন্ত হব। সেই দিনা কেতেটি ফারি
শিএ তেওর ওচরলৈ আহি কৈলিলে ঔয়াবপরা গুচি
৩২ বলা কিয়নো হেরোদে তোমাক্ মারিব খুজিছে। তেঁও
সিবিলাকক কৈলিলে তোমালোকে সেই শিয়ালক
কোৱাগৈ দেখা আজিও কালি ও ময় ভূতবিলাক খেদও
আরু মানুহকো সুস্থ করো পাছে তৃতীয় দিনে পূর্ণ
৩৩ হব। আজিও কালিও তার্ পাছ দিনাও ময় ভ্রমিব
লগা আছে কিয়নো আচার্য্য য়িরুশালমর বাহিরে মরিব
৩৪ নোৱারে হে আচার্য্য মারোতা আরু থিবিলাক্ তোমার্
ওলৈ পঠনী হৈছে সেইবিলাকক্ শিলেরে মারোতা
য়িরুশালম্ য়িরুশালম যেনেকৈ মাতি কুকুরায় আপো
নার্ পোৱালিবিলাকক্ আপোনার ডেউকার্ তলত চপায়
রাখে তেনেকৈ তোমার্ লরাবিলাকক্ ময় কেবারেলিও
৩৫ চপাব খুজিলো কিন্তু তোমালোকে তাক্ নখুজিলা। থি
জন্ য়িহুহর্ নামে আহে তেঁওক্ তোমালোকে যেতি
য়ালৈকে শুভা ন করা তেতে দিনলৈকে তোমালোকর্
কারণে তোমালোকর ঘর্ মানুহ সুদা হৈ এড়া গল।
পর্ব্ব শাব্বৎবারে এক প্রধান ফারিশির ঘরত তেঁও খাবলৈ
১৪ গল তেতিয়া সিবিলাকে তেঁওক্ নিরীক্ষণ করিলে। সেই

২ কালতে তেঁওৰ্ দেখা আগৎ এটা জলক্ষয়িয়া আছিল্!
৩ য়িশুএ মাৎ লগায় শাস্ত্ৰজ্ঞানী সকলতে ফাৰিশিঅক
লতে কলে শাব্বৎবাৰে সুস্ত কৰিবলৈ ওচিৎ হয় কিন হয়
৪ কিন্তু সিবিলাক্ নিজম্ দিলে। তেঁও তাক্ আনি ভাল
৫ কৰি পাঠি দিলে পাচে তেঁও সমিধান্ দি সিবিলাকক্
ইুলিলে তোমোলাকৰ্ মাজৰ্ কাৰো যেদি গাধ গৰু
আনৎ পৰে তেবে শাব্বৎবাৰে তোমোলাকে তেতিয়ায়
৬ তাক্ ন তুলিবানে। কিন্তু সিবিলাকে তেঁওৰ্ এই
কথাৰ্ সিদ্ধান্ত কৰিব নোৱাৰিলে।—
৭ নিমন্ত্ৰিৎ মান্নহৰ্ প্ৰধান্ আসনৎ কেনেকৈ মন্
লাগিল্ এনেকৈ তেঁও সিবিলাকক্ দেখিব এই হেতুক্
তেঁও এই দৃষ্টান্ত সিবিলাকক্ দেখুৱালে। কোনোএ
তোমাক বিয়াইৎ মাতিলে প্ৰধান্ আসনৎ ন বহিবা আ
৮ নি কি তোমাৎকৈ এজন কোনো শ্ৰেষ্ঠ যদি সেয়ে নিমন্ত্ৰণ
কৰে পাচে যেয়ে তোমাকো তেঁওকো মাতিলে সেয়ে
৯ আহি বোলে এই মান্নহকো ঠাই দিয়া তেবে তুমি লাজ
১০ কৰি তলৎ বহিবলৈ ধৰা। কিন্তু তোমাক্ যেতিয়া
নিমন্ত্ৰণ কৰে তেতিয়া আতিজাপৰৎ বহিবা তাতে যি
তোমাক মাতিছিল্ সি আহি তোমাক্ ইুলিব হে
সখি আৰু ভাল্ ঠাইৎ বহা তেতিয়া যিবিলাক্ তুমি
এ সৈতে বহে সিহঁতৰ্ আগৎ তুমি মান্য হবা।
১১ কিয়নো যেয়েঃ আপোনাক্ বড় কৰে তাকে সৰু কৰা
যাব আৰু যি আপোনাক্ সৰু কৰে তাক্ বড় কৰা
যাব।—
১২ পাচে যি তেঁওক্ নিমন্ত্ৰণ কৰিছিল্ তাকে তেঁও ইুলিলে

তুমি দিনৎ বাত্তিতেই বা যেতিয়া ভোজ পাতা তেতিয়া
তোমার সখিসকলকে তোমার ভাইহঁতকেই বা মিত্তি
বইঁতকেই বা তোমোর্ ওচর চুবুরিয়া ধনবন্তকেই বা
নিমন্ত্রণ ন করিবা জানো সিহঁতে পুন্ন তোমার্ মাতি
১৩ নে মনলী হয়। কিন্তু যেতিয়া ভোজ পাতা তেতিয়া
দুখিয়াহঁতক খোড়া কোঙা অন্ধলাহঁতকে মাতিবা তাতে
১৪ তুমি শুদ্ধ্যা হবা কিয়নো সিহঁতে তোমার্ মনলী করিব
নোবারে কিন্তু ধার্ম্মিকর্ উত্থান্ কালৎ তোমার মন
লী হব।—

১৫ সিবিলাকর্ লগতে খাবলৈ বহা এটায় এই কথা
শুনি তেঁওক্ কুলিলে যি ঈশ্বরর্ রাজ্যৎ ভোজন্ করে
১৬ সেয়ে শুদ্ধ্য। তেঁও তাক্ কুলিলে এক্ মানুহ বাত্তি
১৭ ভোজ পাতি ভালেমানকো নিমন্ত্রণ করিলে পাচে
আহারর্ এটাই যুগুৎ হল্ এই কথা নিমন্ত্রণ্ করা
সকলৎ কবলৈ তেঁও ভোজনর্ বেলা এক্ বন্দিক্ পঠি
১৮ য়ালে। কিন্তু এটাইএ একোৎ আমোকাহ দেখুরাব
ধরিলে প্রথমে কুলিলে ময় এখান পথার কিনিচো তাকে
দেখিবলৈ মোর্ যাবলগা আছে তেঁও মিহতে মোক্
১৯ খেমে তাকে করিবি। আরু এটায় কুলিলে ময় পাঁচ হাল্
বলদ কিনিচো সিহঁতরে ভাল্ বয়া দেখিবলৈ যাঁও তেঁও
২০ মিহতে মোক খেমে তাকে জনাবি। আরু এটায়
কুলিলে ময় বিয়া পাতিচো সেই কারণে ময় যাব নো
২১ বারো। এই হেতুক্ সেই বন্দি উভতি গৈ আপোন্
প্রভুকালৎ সেই কথা কলেগৈ। তেতিয়া ঘরর্

পোৰিহতে গৈ কৰি আপোন্ বন্দিহঁতক্ হুঁলিলে নগী
ৰৰ্ আলিলৈ পদুলিলৈ বেগায় গৈ দুখিয়া খোড়া কোঙা
২২ আন্ধলাহঁতকে এযেলৈ আন্‌গৈ। তাতে সেই বন্দিএ
হুঁলিলে হে প্রভু যি ৰূপ্ আজ্ঞা কৰিছিল্ সেই ৰূপ্ কৰা
২৩ গৈছে আৰু এতিয়াও ঠাই আচে পাচে প্রভুএ আপোন্
বন্দিহঁতক্ হুঁলিলে আমাৰ্ ঘৰ ভৰিবলৈ বাটলৈকে
গৰালৈকে গৈ মিবিলাকক্ আহিবলৈ ওচটাৱাগৈ।
২৪ কিয়নো তহঁতৎ ময় কঁও যিবিলাক্ নিমন্ত্রিৎ মিবিলাকৰ্
মাজৰে একনে মোৰ ভোজ খাবলৈ নেপাব।—
২৫ বৰ্ জুম্ তেঁওৰ্ লগৎ গল্ তাতে তেঁও মুখ ঘুৰায়
২৬ মিবিলাকক্ হুঁলিলে কোনো যেদি মোৰ্ ওচৰলৈ আহে
তেৱে যাক্ বাপেকক্ লৰাতিৰোতাক্ ভায়ভনীয়েকক্
২৭ আপোনাৰ্ প্রাণকো অপ্রিয় নেদেখে মি মোৰ্ ভকৎ
হব নোৱাৰে। যি আপোন্ ক্রুশ লৈ মোৰ্ পিচৎ ন হয়
২৮ মিও মোৰ্ ভকৎ হব নোৱাৰে। কিয়নো তোমো
লাকৰ্ মাজৰ্ কোনোএ গচ্ বান্ধিবলৈ মন কৰি তাকে
২৯ সাঙ্গ কৰিবলৈ সৰহ ধন্ হয় নে ন হয় তাঁয়াকে জানি
বলৈ আগেই বাকৎ পত্র হুঁমিবলৈ ন বহে। নাইবা
৩০ পইৰা বান্ধি সাঙ্গ কৰিব নোৱাৰে যেদি তেৱে যিবি
লাকে দেখে সেইবিলাকে ঔ বান্ধিবলৈ ধৰিলে কিন্তু
এটাব নোৱাৰিলে এই হুঁলি তাক্ নিন্দা কৰিবলৈ
৩১ ধৰে। পুনু কোনো ৰজায় আন্ ৰজায় সৈতে
ৰণ্ কৰিবলৈ যাত্রা কৰি যি কুৰি হেজাৰ ৰণুৱা
লগৎলৈ তেঁৱে সৈতে ৰণ কৰিবলৈ আহে আপুনি
৩২ দহ হেজাৰ্ ৰণুৱা লগৎ লৈ তেঁৱে সৈতে ৰণ্ কৰিব

পাৰিব লে নোৱাৰিব আগেই বহি এই আলচ্ যি ন
৩৩ কৰে এনে কোন্ ৰজা আছে আৰু যেদি নোৱাৰে তেবে
আন্ ৰজায় নিলগতে থাকি কটকি পঠিয়ায় ৰণ্ ন
কৰিবলৈ কথা বান্ধে। এই হেতুক তোমোলাকৰ্
মাজৰ্ যি কোনোএ আপোনাৰ্ সৰ্ব্বোকে পৰিত্যাগ্ ন
৩৪ কৰে সি মোহোৰ্ ভকৎ হব নোৱাৰে। লোন্
৩৫ চিকোন কিন্তু যেদি লোন্ সোৱাদ ন হয় তেবে তাৰ্ ৰস্
কেনেকৈ হব সেই মাটিৰ্ কাৰণে ভাল্ ন হয় আৰু
সাৰৰ্ ভেটিৰ্ কাৰণে চিকোন্ ন হয় কিন্তু মান্হে
পেলায়। যাৰ্ শুনিবলৈ কান্ আছে সেয়ে শুনক্।
পৰ্ব্ব তেতিয়া এটাই পটোৱাৰি পাতকি মান্হো তেঁওৰ
১৫ কথা শুনিবলৈ ওচৰলৈ আহিল। কিন্তু ফাৰিশিহঁতে
২ অধ্যাপকহঁতে দন্দ কৰি কলে তেঁও পাতকিহঁতক লৈ
৩ সিহঁতে সৈতে খায়। তেতিয়া তেঁও সিবিলাকৎ এই
৪ দৃষ্টান্ত কলে যোলে তোমোলাকৰ্ মাজৰ্ কাৰো যেদি
এশ মেৰ্ থাকে সি তাৰ্ মাজৰে যেদি এটা হেৰায় তেবে
সি সেই নিৰানৈৰেক হাবিতে এৰি গৈ সেই হেৰোৱাটক্
৫ নে পায় মানে তাক্ নিবিচাৰে নে। আৰু তেঁও তাকে পায়
৬ বন্দি মনে কান্ধৎ লয়। আৰু ঘৰলৈ আহি আপোনাৰ্
মিতিৰহঁতক ওচৰচুবুৰিয়াহঁতক মাতি আনি বোলে
ময়ে সৈতে হৰ্ষ কৰা কিয়নো মোৰ্ হেৰোৱা মেৰ্ক্
৭ ময় পালো। তোমোলাকৎ ময় কঁও যি ধৰ্ম্মৱন্ত মান্হ
হৰ্ মন্ পালটাৰ লগা নায় এনে নিৰানৈৰে মান্হৎ
কৈ মন্ পালটোৱা এক পাতকী মান্হৰ্ কথাৎ সৰগৎ
৮ সৰস্ হৰ্ষ হব। অথবা কোনো তিৰোতা মান্হৰ্

দহটকা রূপ্ থাকে তাৰ মাজৰে যেদি এটকা হেৰায় তেন্তে
তাই চাকি ন লগায় নে আৰু ঘৰ্ নে সাৰেলে আৰু
৯ তাকে নে পায় মানে নিৰিচাৰেলে । পাচে তাকে পালে
সখী সকলকে চুৰিয়াকে তাই মাত্তি বোলে ময়ে মৈত্তে
হৰিষ্ কৰা কিয়নো ময় যিটকা রূপ্ হেৰুৱাইচিলো
১০ তাকে পালো । তোমোলাকৎ ময় কঁও ঈশ্বৰৰ দূতৰ্
আগৎ মন্ পালটোৱা এক্ পাতকী মানুহৰ্ কথাৎ
হৰিষ্ হয় ।—
১১ পুন্ন তেঁও হুঁলিলে এক্ মানুহৰ্ দুয় পুত্ৰেক্ আচিল্
১২ সৰু পুত্ৰেকে আপোন বাপেকক্ হুঁলিলে হে বোপায়
ময় যি ধনৰ্ ভাগ পাম্ তাকে মোক্ দিয়া তাতে সি
১৩ আপোনাৰ্ সম্পত্তি বাঁটি দিহঁতক্ দিলে । অলপ্ দিনৰ্
পাচে সৰু পুত্ৰেকে আপোনাৰ্ এটাই ধন গোটায় লৈ
দূৰদেশলৈ গল্ আৰু আপোনাৰ্ এটাই ধন্ অপব্যয়ে
১৪ ভাঙ্গিলে । এটাই খানি চুকালৎ পাচে সেই দেশৎ
বৰ্ আঁকাল্ হল্ তেতিয়া সি ভক্ষ্যহীন হবলৈ ধৰিলে ।
১৫ পাচে সি সেই দেশৰ্ এক গিৰিহতে সৈতে থাকিল্'গ
পাচে গাহৰি ৰাখিবলৈ তেঁও তাক্ পথাৰলৈ পঠিয়ালে ।
১৬ তেতিয়া সি গাহৰিৰ্ চোবাৰেই পেট ভৰাবলৈ বৰ্ ঔৎসুক্য
১৭ কৰিলে কিন্তু তাক্ কোনেও নি দিলে । সি চেতন্
পায় হুঁলিলে মোৰ্ বোপাইৰ কেতেটি বন্দুৱাৰ্ বিস্তৰ্
ভক্ষ্য আচে তাৎকৈও সৰহ কিন্তু ময় ভোকৎ মৰিচো ।
১৮ ময় উঠি আপোন্ বোপাইৰ ওলে যাম্ আৰু তেঁওক্
হুঁলিম্ হেবোপায় ময় স্বৰ্গৰ বিৰোধে আৰু তুমি
১৯ দেখাৎ ত পাতক্ কৰিচো আৰু এতিয়াৰেপৰা তোমাৰ্

পুত্ৰৰ নামৰ্ যোগ্য নো হোঁ তোমাৰ্ এক্ বন্ধুৱাৰ্
২০ নিচিনা মোক্ কৰা। পাচে সি উঠি্ আপোন্ বাপে
কৰ্ ওচৰলৈ গল্ কিন্তু সি আতিনিলগতে থাকোতেই
তাৰ্ বাপেকে তাক্ দেখিলে আৰু বৰ্ দৰম্ লাগিৰ লৰ্
২১ ধৰি গৈ তাৰ্ ডিঙিত ধৰি তাক্ চুমা দিলে। তেতিয়া
পুত্ৰেক তেওঁক্ কৈলিলে হে বোপাই মই স্বৰ্গৰ্ বিৰোধে
আৰু তুমি দেখোতেই পাতক্ কৰিলো এতিয়াৰ্পৰা
২২ তোমাৰ্ পুত্ৰৰ্ নামৰ্ যোগ্য নো হোঁ। কিন্তু বাপেকে
বন্দিহঁতক্ কৈলিলে তহঁতে অত্যুত্তম্ কাপৰ আনি তাক্
২৩ পিন্ধা আৰু তাৰ্ আঙুলিত আঙুঠি আৰু তাৰ ভৰিত
পইজাৰ্ দে আৰু চিকোন দাম্ৰি আনি মাৰ্ পাচে
২৪ আমি খাম্ আৰু হৰ্ষিত হম্। কিয়নো এই মোৰ্ পো
২৫ মৰি আছিল্ কিন্তু জীয়াই আছে সি হেৰাইছিল কিন্তু
পোৱা গৈছে তেতিয়া সিহঁতে হৰ্ষ কৰিব ধৰিলে। কিন্তু
বৰ্ পুত্ৰেক্ পথাৰত আছিল্ পাচে ঘৰৰ্ ওচৰলৈ আ
২৬ হোঁতে বাজনাৰ্ নৰ্ত্তনৰ্ শবদ্ শুনিলে। তেতিয়া সি
২৭ এক্ বন্দিক্ মাতি সুধিলে ঐয়াৰ্ কাৰণ কি। সি তাক্
কৈলিলে তোমাৰ ভায়া আহিছে তোমাৰ্ বাপায়
তেওঁক্ ভাল্ পাইছে এই নিমিত্তে চিকোন দাম্ৰি
২৮ মাৰিছে। তেতিয়া সি খং কৰি ঘৰলৈ যাবলৈ বেজাৰ
কৰিলে এই হেতুকে তাৰ্ বাপেকে বাতলৈ আহি তাক
২৯ মাতিলহি। কিন্তু সি প্ৰত্যুত্তৰ্ কৰি আপোন্
বাপেকক্ কৈলিলে এতেক্ বৎসৰ্ মই তোমাক শুশ্ৰূষা
কৰিছো আৰু তোমাৰ্ আজ্ঞা কোনো কালে উলঙ্ঘন্ কৰা
নাই কিন্তু মই মোৰ বন্ধু সকলে সৈতে ৰং কৰিবলৈ মোক্

এটি ছাগলি পোব্রালিও তুমি কোনো কালে দিয়া নায়।
৩০ কিন্তু তোমার যি পোব্রায় বেশ্যাগামন্ কবি তোমার্
এটোহ বিন্ ভাঙ্গিলে সি আহিলত্তেই তুমি চিবোন
৩১ দাম্ববি ভালে মাবিলা। কিন্তু তেঁও তাক্ ইুলিলে হে
পুত্র সদায় তুমি মোর্ লগৎ আচা মোর্ সর্ব্বহৎ
৩২ তোমারেই আচে বঙ্গ কবা আমার্ ওচিৎ হয় কিয়নো
এই তোমার্ ভায় মবি আছিল্ কিন্তু জীচে হেবাই
চিল্ কিন্তু পোব্রাগৈচে।—

পর্ব্ব পাচে তেঁও আপোন্ ভকৎ সকলক্ ইুলিলে এক্ বিনব্রুত্ত
১৬ আচিল তাবে এক্ ভব্রালি আচিল্ সেই ভব্রালিব্ তেঁওব্
বিন্ অন্যায় কবি ভাঙ্গিচিল্ ইুলি পদবিয়া হইচিল্।
২ তেতিয়া তেঁও তাক্ মাতি কলে বোলে তোমার্ বিষয়ব্
কথা ময় যি শুনো সেয়ে কি তোব্ বিষয় পোবায় দে
৩ কিয়নো তয় ভব্রালি বিষয়া আৰু হব নোব্রাব। সেই
ভব্রালিএ মনেং ইুলিলে ময় কি কবিম্ মোর্ অধিকাবে
মোক্ ভব্রালি বিষয়া ভাঙ্গিলে ময় মাটি খানিব নোব্রা
৪ বো মাগিবলৈকো লাজ লাগে। মোর্ বিষয় গুচিলে
মানুহে যেন্ সিহঁতব্ ঘবলৈ মোক্ নিযে ঔয়াকে সিদ্ধি
কবিবলৈ ময় যি কবিম তাকে মনৎ নিশ্চয় কবো।
৫ তেতিয়া সি তাব্ অধিকাবব্ সদৌ বিকল্লাহঁতক মাতি
আনি প্রথমক্ ইুলিলে মোর্ অধিকাবব্ তয় কিমানব্
৬ বিকবা সি ইুলিলে এশ বাত তেল্। সি ইুলিলে তোব্
৭ কাকৎ আনি খবকৈ বহি তাতে পঞ্চাশ লেখ। তাব্
পাচে আৰু এটাক্ ইুলিলে তোব কিমান্ সি ইুলিলে
৮ এশ কবা গোম্। সি ইুলিলে তোব্ কাকৎ আনি

৯ তাতে স্বামি লেয়। সি তৰালিক্ অন্যায়ী হুঁলি জানিলে
এই কাৰণে তাৰ্ অধিকাৰে তাক্ প্ৰশংসা কৰিলে
কিয়নো এই জাতৰ্ লৰাহঁং সিহঁতৰ্ কালং পহৰৰ্
লৰাহতংকৈ হুঁস্খিয়ন্ত এই নিমিত্তে ময় এই কথা তো
মোলাকং কঁও অন্যায়ৰ্ ধনেৰেই আপোনালৈ উক্ত
কৰা তাতে তোমোলাক্ পড়িলে সিহঁতে অনন্ত
১০ নিবাসং তোমোলাকক্ গ্ৰহণ কৰিব। যি তাকৰং
বিশ্বাসী সি সৰহতো বিশ্বাসী যি অাতি তাকৰং অপ
১১ ৰযাৰ্থিক সি সৰহতো অপৰযাৰ্থিক্ তোমোলাকে যেদি
অন্যায়ৰ্ ধনেৰে বিশ্বাসী ন হলা তেবে ন্যায় ধন্ তোমো
১২ লাকৰ্ হাতং গতাৰ কোনে। আনৰ্ ধনেৰেও যদি
১৩ তোমোলাক বিশ্বাসী ন হলা তেবে তোমোলাকৰ্ অক্কিয়া
যি তাকো তোমোলাকক্ দিব কোনে। কোঁও দুয় স্বামি
কাৰং যাটিব নোৱাৰে কিয়নো এজনক্ ঘিনায় আনক্
চেনেহ অথবা এজনৰ্ পক্ষপাতী হই আনক্ উতিক্ষিং
কৰিব তোমোলাকে ঈশ্বৰতে ধনতে যাটিব নোৱাৰা।
১৪ লুভিয়া ফাৰিশিহঁতে এইবিলাক্ কথা শুনি তেঁওক
১৫ নিন্দা কৰিলে। তেতিয়া তেঁও সিহঁতক্ হুঁলিলে তহঁতে
মানুহৰ্ আগং আপোনাকে পৰমাৰ্থিক্ হুঁলি মান
কিন্তু ঈশ্বৰে তহঁতৰ্ আশয় জানে কিয়নো যি মানু
হৰ্ আগং যশী সেয়ে ঈশ্বৰৰ্ আগং ঘিন্ লগা।
১৬ বিধান আৰু আচাৰ্য্য য়োহনলৈকে আছিল্ তাৰ্ পাচে
ঈশ্বৰৰ্ ৰাজাৰ বাৰ্ত্তা প্ৰচৰিং হল এটায়ে তাৰ্ মাজ
১৭ তে প্ৰযত্ন কৰি যায়। শাস্ত্ৰৰ্ এক বিন্দুৰ ব্যৰ্থ হোৱাং
১৮ কৈ সৰহতো পৃথিবী এ লতাও হৰ পাৰে। যি আপোনাক্

তিরোতাক্ এড়ি আনক্ বিয়া করে সি পরস্ত্রীগমন্ করে
আরু যি সেই এড়া তিরীক্ লয় সিও পরস্ত্রীগমন্
করে।—
১৯ এক ধনবন্ত মানুহ আছিল্ সেয়ে বেগুনীবরনীয়া
২০ কাপর্ আরু মলমল্ পিন্ধি নিতৌ মজা খাইছিল।
২১ আরু ধনবন্ত মানুহর্ দুয়ারত এটক পরা আরু
তেঁওর মেজর সরা গুড়াবেই পেট ভরাবলৈ ইচ্ছা করি
ঘালগা লাজার নামেরে এক্ দুখিয়া আছিল কুকুরে
২২ আহি তার্ ঘা চেলেকিলে। এয়েতুক্ থাকি দুখিয়া
মরিল্ পাচে দূতে তাক্ অবরাহামর্ হিয়ালৈ লৈ গল;
২৩ ধনীও মরিল্ মৈদাম্ বান্ধিলে। পাচে নরকত পীড়া
পায় সেই ধনীএ চকু মেলি তালৈয়াল্ দূরৈত অবরা
২৪ হামক তেঁওর্ হিকাত লাজারক দেখিলে। তেতিয়া সি
মাত্ লগালে বোলে হে পিতৃ অবরাহাম্ মোক্ দয়া
করা আরু তার্ আঙ্গুলির্ আগত পানিত তুবি
বিয়ায় মোর্ জিবা ঠাণ্ডা করিবলৈ লাজারক পঠিয়োৱা;
২৫ কিয়নো এই জুইর তাপত ময় পীড়া পও। কিন্তু
অবরাহামে তেঁওক্ কৈলে হে পুত্র তুমি জীয়ায়
থকাত তুমি সুখ পাইছিলা লাজারে দুখ জৈরালৈরে
মন করা কিন্তু এতিয়া সি শান্তনা পায় তুমি যাতনা।
২৬ জৈয়াকে এতিও আমারে তোমালোকরে মাজত এক
মহাগর্ত্ত আছইন্ তার্ কারণে আমার্ কোনো তোমো
লাকর্ সেই ঠাইলৈ যাব নোয়ারে আরু তোমোলাকরো
২৭ কোনো আমার্ এখেলৈ আহিব নোয়ারে। পাচে
২৮ সি কৈলিলে হে অবরাহাম্ পিতৃ ময় এই প্রার্থনা

কৰো মোৰ পাঁচ্ ভাই আছে লাজ'ৰে সিহঁতৰ্ আগৎ
সাক্ষী দিবলৈ তাক্ আমাৰ্ পিতৃৰ্ ঘৰলৈ পঠিয়াওক্
২৯ জানো সিহঁতে এই যাতনাৎ পৰে। অব্ৰাহামে
তাক্ হুঁলিলে সিহঁতৰ্ ওচৰৎ মোশহে আচাৰ্য্য সকলে
৩০ আছে সিহঁতে সিবিলাকৰ্ কথা শুনক্। সি হুঁলিলে
হে অব্ৰাহাম পিতৃ সি ন হয় কিন্তু কোনো মৃত্যুৰ্পৰা
৩১ গলে সিবিলাকে মন্ পালটাব। তেঁও তাক্ হুঁলিলে
যেদি সিহঁতে মোশহক আচাৰ্য্য সকলকে ন শুনে তেবে
কোনো মৃত্যুৰপৰা উঠিলেও সিবিলাকে উপদেশ ন লব।
পৰ্ব্ব পাচে তেঁও আপোনাৰ্ ভকৎ সকলক্ হুঁলিলে বাধা
১৭ ন আই নে থাকে কিন্তু যাৰ্ দোৱাৰায় বাধা হয় তাৰ্
২ সন্তাপ আৰ। যেদি জাঁৎ ডিঙ্গিৎ বান্ধি সি সাগৰৎ
পেলোৱাযায় তেবে উবিলাকৰ্ মাজৰ্ এক্ সামান্য মানুহ
৩ হৰ্ বাধা কৰাৎকৈ সেয়ে তাৰ্ কুশল্। সাৱধান
হোৱা তোমাৰ ভায়ায় যেদি তোমাৰ্ বিৰোধে পাতক্
৪ কৰে তাক্ আৰিওৱা আৰু যেদি মন্ পালটায় তেবে তাক্
মৰষা আৰু যেদি দিনে সাৎ বেলিও তোমাৰ্ বিৰোধে
পাতক্ কৰে তোমাৰ ফালৈ ওভতি বোলে মই মন্
৫ পালটও তেবে তাক্ মৰষা। পাঁচনী সকলে তেঁওক্
৬ হুঁলিলে হে প্ৰভু আমাৰ্ বিশ্বাস বঢ়াওক্। প্ৰভুএ সিবি
লাকক্ হুঁলিলে তোমোলাকৰ্ বিশ্বাস্ যেদি এটি শৰিয়হ
গুটিৰ্ মানো হয় তেবে এই স্কামীন্ গচকে ভয় ওভলি
সাগৰৎ ৰোৱা হোগৈ এনেকৈ হুঁলিব পাৰা আৰু সি
৭ তোমোলাকক্ মানিব। কাৰো হালোৱা হাল বায় বা

৮ গৰু ৰাখি পথাৰৰ্ পৰা আহিলে তাক্ যি এতিয়া আহ
খাবলৈ বহ এনেকৈ কুলিব কিন্তু ময় খাবলৈ ৰান্ধ আৰু
৯ ময় খায়পী নেটঁও মানলৈকে মোক্ বাঢ়ি দে তাৰ্ পাচে
তয় খাবি বাবুকৈ এনেকৈ যি জ কুলিব তোমোলাকৰ্
মাজত এই বিধৰ্ মানুহ কোন আছে। সেই বন্দিএ
পচঁাৰ্ আজ্ঞাসাৰে বন্ কৰে এই কাৰণে সেই গিৰিহঁতে
মোক্ সি অনুগ্ৰহ কৰিছে কুলি মানিব নে মোৰ্ মনে
১০ মিন হয়। এই ৰূপে যিঃ তোমোলাকক্ আজ্ঞা কৰা
গৈছে তাকে কৰিলেও তোমো লাকে বোলা আমি অনন্ত
গুহক বন্দিহঁত আমি আপোনাৰ্ কৰিব লগা মাতোন্
কৰিসো।—

১১ পাচে এনে হল্ যিৰুশালমলৈ যওঁতে তেঁও শমৰোণৰে
১২ গালিলিৰে মাজ দি গল্। তেঁও এক্ গাঁৱত সোমা
লত দহোটা কুষ্ঠিয়ায় দূৰৰে পৰা তেঁওক্ দেখা দিলে।
১৩ আৰু এটাই পাৰিঃ কুলিলে হে প্ৰভু যিশু আমাক্
১৪ দপা কৰা। তেঁও সিহঁতক্ দেখি কুলিলে পুৰোহিত
হঁতক্ দেখুৱাগৈ তেতিয়া সিহঁত যওঁতে যঁওতেই শুদ্ধ
১৫ হল্। সিহঁতৰ এটা আপুনি ভাল্ হৱৰ্ দেখি ওভতি
১৬ গল আৰু এটাই পাৰিঃ ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিলে। আৰু
তেঁওক্ স্তুতি কৰি তেঁওৰ্ ঠেঙৰ্ তলত অবমুখায় পৰি
১৭ লগিলি শমোৰণী। কিন্তু যিশুএ মাত লগালে বোলে দহো
১৮ টাক্ শুদ্ধ কৰা ন গল কিন্তু নটা কত। ঈশ্বৰক স্তুতি
কৰি যি ওভতি আহে এই বিদেশীক্ এড়ি কাকো দেখা
১৯ নায়। পাচে তেঁও তাক্ কুলিলে ওঠি যোৱা তোমাৰ্
২০ বিশ্বাসেই তোমাক্ সুস্থ কৰিলে। ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য

কেতিয়া আহিব ফাৰিশিহঁতে তেঁওক জয়াকে সুধিলে
২১ তেঁও সমিধান দি সিহঁতক কুলিলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য লক্ষণ
দেখাবেই নাহে এথেৎ দেখ বা তৎ দেখ মানুহে
জয়াকো ন কুলিব কিয়নো দেখা ঈশ্বৰৰ ৰাজ
২২ তোমোলাকৰ মাজতেই। তেঁও আপোনাৰ ভকৎ
সকলক কুলিলে যেতিয়া তোমোলাকে মানুহৰ পুতে
কৰ এই দিন দেখিবলৈ ঔচ্ছা কৰিবা কিন্তু তাক দেখি
২৩ বলৈ নোপোৱা এনে কাল হব। আৰু লোকে কুলিব
এথেৎ দেখা বা তৎ দেখা কিন্তু নে যাবা আৰু সিহঁতৰ
২৪ পিছুৎ নে যাবা। কিয়নো যেনেকৈ বিজুলি চমক আকা
শৰ এফালে আকাশৰ আন ফালেও পহৰ হয় তেনে
২৫ কৈ মানুহৰ পুতেক আপোন কালৎ হব। কিন্তু তাৰ
আগেই তেঁওক নানা দুঃখ ভোগ কৰিবলৈ আৰু এতি
২৬ য়াৰ কালৰ মানুহে এৰিব লাগিব। নোআৰ কালৎ
যেনে হল মানুহৰ পুতেকৰ কালতো তেনে হব যি
২৭ দিনা নোআ জাহাজৎ উঠিল আৰু ঢল আহি এটাইকে
সৰ্ব্বনাশ কৰিলে সেই দিনালৈকে সিবিলাকে খোৱা
পীয়া কৰিছিল সিবিলাকে বিয়া দিছিল আৰু বিয়া কৰি
২৮ ছিল। তেনেকৈ আৰু লোটৰ কালৎ যেনে আছিল
সিবিলাকে খোৱা পীয়া কৰিছিল সিবিলাকে কিনা বেচা
২৯ কৰিছিল আৰু কইছিল সাজিছিল কিন্তু যি দিনা সদম
এৰি লোট গল সেই দিনা জুই আৰু গন্ধক স্বৰ্গৰ
৩০ পৰা বৰষিলে এটাইকে বিনাশ কৰিলে। যি দিনা মানু
৩১ হৰ পুতেক বিদিৎ হব সেই দিনাও এনে হব। সেই
দিনা যি ঘৰৰ চালৰ ওপৰৎ থাকে আৰু তাৰ বেহানি

ঘৰৎ থাকে সি তাকে নিবলৈকো নানামোক্ যি পথা
ৰৎ থাকে সি এড়া বেহানি আনিবলৈকো ওভতি না
৩২ হোক্। লোটৰ্ ভাৰ্য্যাক্ মনৎ ৰাখা যি কোনোএ
৩৩ আপোনাৰ্ প্ৰাণ ৰাখিব খোজে সি তাকে হেৰুৱাব যি
৩৪ কোনোএ আপোনাৰ্ প্ৰাণ হেৰুৱায় সি তাকে ৰাখিব।
তোমোলাকৎ ময় কওঁ সেই ৰাত্ৰিৎ দুটা একে খাটোতে
৩৫ হব এটাক লোৱা যাব এটাক এড়া যাব। দুজনী তী
৩৬ ৰোতায় জাঁতেৰে ডলি থাকিব মিহুঁৱৰ মাজাৰ এজনী
লোৱা হব এজনী এড়া হব দুটা পথাৰৎ থাকিব এটা
৩৭ লোৱা হব এটা এড়া হব। সিবিলাকে সম্বিধান দি
কুলিলে হে প্ৰভু কৎ সিবিলাকক্ কুলিলে যতে মৰা
থাকে তাতে সগুণ গোট খাব।—

পৰ্ব্ব (১৮) নিতৌ আৰাধনা কৰা তাতে ক্লেশ নো পোৱা মানুহে
কৰিব লগা এই আশয়েৰে তেঁও এক্ দৃষ্টান্ত সিবিলা
২ কৎ কলে। বোলে ঈশ্বৰক্ ভয় ন কৰিছিল্ মানুহকো
না মানিছিল্ অমুক্ নগৰৎ এনে এক্ শোধীক বড়ুৱা
৩ আছিল। সেই নগৰত এজনী ৰাৰী আছিল্ তায়ে
আহি তেঁওক্ কুলিলে মোৰ্ শত্ৰুএ সৈতে মোৰ্ স্বৰূপ
৪ শোধি কৰোক্। কতকাল্ সি ন কৰিলে কিন্তু তাৰ্
পাছে সি আপোনাৰ্ মনতে ভাবিলে বোলে ময় ঈশ্বৰক্
৫ ন ডৰওঁ হয় মানুহকো না মানো হয় কিন্তু এই ৰাৰীএ
মোক্ বেজাৰ্ লগাবে এই কাৰণে তাইৰ্ স্বৰূপ্
শোধি ময় কৰিম্ জানো নিতৌ আহি মোক্ দুঃখ
৬ দিয়ে। তেতিয়া প্ৰভুএ কুলিলে অন্যায়ী শোধীক
এ যি কথা কয় তাকে শুনা। সিবিলাকক্ ৰক্ষা দিন

৭ সহিও ঈশ্বরে আপোনার আগৎ রাত্রিন্দিনা প্রার্থনা
করে যি তেঁওর্ মনোনীত্ সকলে তেঁও সিবিলাকর্
৮ স্বরূপ শোধ ন করিব নে। তোমোলাকৎ ময় কঁও তেঁও
অরূশো অবিলম্বে সিবিলাকর্ স্বরূপ শোধ করিব কিন্তু
মানুহর্ পুত্রেক্ যি কালৎ আহে সেই কালৎ পৃথিবীৎ
প্রতীতি পাব নে।—
৯ যিবিলাকে আপোনাকে পরমার্থিক্ বুলি মানিলে
আন্ মানুহক্ তৈত্তিক্যং করিলে এনে কেতেটি মানুহর
১০ আগৎ তেঁও এই দৃষ্টান্ত দিলে বোলে। দুয় মানুহ মন্দি
রৎ প্রার্থনা করিবলৈ গল্ এটা ফারিশি এটা পটোরারি।
১১ ফারিশি থিলগৎ থিয় হই এই রূপ প্রার্থনা করিলে হে
ঈশ্বর ময় যৌন্টোবা অপরমার্থিক্ চুলুও ঈত্যাদি আন্
মানুহর্ নিচিনা নোহো আরু এই পটোরারির নিচিনা
১২ ও নোহো সেই কারণে আপোনাকে ময় স্তুতি করো
সাৎ বারর্ মাজৎ ময় দু দিন্ লঘোন্ করো মোর্ যি
১৩ হীন্ বস্তু আছে তারে দশম ভাগ ময় দিয়ো। কিন্তু
পটোরারি নিলগতে থাকি সরগর্ ফাললৈ চকু মেলিব নু
খুজিলে কিন্তু হিয়াৎ চাপর্ মারি বুলিলে হে ঈশ্বর ময়
১৪ পাপিষ্ঠ মোক্ ক্ষেমা করোক। তোমোলাকৎ ময় কঁও
এই মানুহ এই আন্ মানুহৎকৈ পরমার্থী হই আপো
নার্ ঘরলৈ গল্ কিয়নো যি কোনএ আপোনাক্ বড় বুলি
মানে তাক্ সরু করিব লাগে আরু যি আপোনাক্ সরু
বোলে তাক্ বড় করিব লাগে।—
১৫ তেঁও পরশিবলৈ মানুহে লরাইঁতক্ তেঁওর্ কাষলৈ
আনিলে কিন্তু তেঁওর্ ভকৎসকলে দেখি সিইঁতক্

১৬ হাক্ দিলে। তাঁতে য়িশুএ সিবিলাকক্ মাতি কলে
যোলে লৰাইতক্ মোৰ কাষলৈ আহিব দিয়া হাক্
১৭ নি দিবা কিয়নো এই রূপেতেই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ময়।
তোমোলাকৎ স্বন্ন কবি কওঁ যি কোনো এ ঈশ্বৰৰ
ৰাজ্যক্ লৰাৰ নিচিনাকৈ গ্ৰহন ন কৰে সি কোনো ক্ষণে
তাতৈল নে যাব।—
১৮ এই কালতে এক্ অধিপতিএ তেওঁৎ ঔয়াকে শুধিলে
বোলে হে ধৰম্ গুৰু ময় কি কৰিলে অনন্তায়ু পায়্।
১৯ য়িশুএ কুঁলিলে মোক্ ধৰম কুলি কোৰা কিয় এক ঈশ্বৰ
বিনে কোনো ধৰম্ ন হয়। তুমি আজ্ঞা জানা পৰ
স্ত্রীগমন ন কৰিবা বধ ন কৰিবা চুৰ্ ন কৰিবা মিচলিয়া
২০ সাক্ষী নি দিবা তোমাৰ্ পিতৃ মাতৃক্ মান্য কৰা। তেওঁ
২১ কুঁলিলে ময় লৰা কালৰে পৰা এইবিলাক্ পালিছো।
২২ য়িশুএ তাঁকে শুনি তেওঁক্ কুঁলিলে এতিয়া এক্ কৰ্ম্ম শেষ
তোমাৰ্ যি আছে বেচি দুখিয়া মানুহক্ দিয়া পাচে
স্বৰ্গৎ ধন্ পাবা আৰু মোৰ্ লগতে আঁহা। তেওঁ
২৩ এই কথা শুনি বড় শোক্ কৰিব ধৰিলে কিয়নো তেওঁৰ
২৪ বহু ঐশ্বৰ্য্য আছিল। য়িশুএ তেওঁক বড় শোক কৰি
বৰ্ দেখি কুঁলিলে ধনীতৰ্ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যলৈ যোৱা
২৫ কেন্নৰা দুৰ্ঘট। ওট বেজিৰ্ জলঙ্গীয় দি যোৱা ধনৱন্ত
মানুহৰ্ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যলৈ যোৱাৎকৈ সুগম্। যিবি
২৬ লাকে শুনিলে সেইবিলাকে কুঁলিলে তেবে উদ্ধাৰ্ পাব
২৭ পাৰে কোনে তেওঁ কুঁলিলে মানুহৰ্ যি অসাধ্য সেয়ে
২৮ ঈশ্বৰৰ্ সাধ্য। পিতৰে কুঁলিলে দেখোক্ আমি
এটাইকে এড়ি আপোনাৰ্ লগতে আঁহিছোতেঁও সিবি

২৯ লাইকে ইঁলিলে ময় অরুপক্কৈ তোমোলাকৎ কঁও
এই কারণ যি যজ্ঞ গুণ থাকিয়ে নে পায় আরু আহিবর্
৩০ বুহ্মাণ্ডতো যি অনন্ত্যুম্ ক অব দবকে মাক্ বাপেকক
বা ভায়েক্ তকেই তার্যাকেই বালকাইঁতকে ঈশ্বরর্
রাজ্যর্ নিমিত্তে যি এড়িছে এনে কোনো নাই।—
৩১ তাক্ পাচে তেঁও সেই বারে জনক্ আনি ইঁলিলে দেখা
আমি যিরুশালমলৈ যঁও মানুহর্ পুত্রেকর্ অর্থে আচার্যা
৩২ সকলে যি লিখিছে সেয়ে পূর্ণ অব কিয়নো আন্ দেশর
মানুহর্ হাতৎ তেঁও সোপিয়া দিয়া অব সিইঁতে তেঁওক
৩৩ বিরুর্পনা কবিব হিংসা কবিব তেঁওর্ গাৎ থুই দিব।
আরু সিইঁতে তেঁওক মরিয়ায় কিলায় বধি কবিব পাচে
৩৪ তৃতীয় দিনৎ তেঁও আকও উঠিব। কিন্তু এই কথার্
সিবিলাকে একো অ ইঁমিলে সিবিলাকৎ সেয়ে গুপ্তৎ
৩৫ আই থাকিল্ আরু সিবিলাকে সেই কথা অ ইঁমিলে।
৩৬ তেঁও যিরিখোর্ ওচরৎ ওপাগত হলৎ পাচে এটা অন্ধ বা
৩৭ মগনিয়ার্ বাটর কাষরতে বহি আছিল। সেয়ে
জুম সেই বাট দি যাবর অঁহাধ্বি পায় শুধিলে বোলে
উকি। সিবিলাকে তাক ইঁলিলে যিশু নাজরেথ
৩৮ এই বাটে দি যায়। তেতিয়া সি এটাই পারি ইঁলিলে
৩৯ হে দাউদর সন্ততি যিশু মোক ক্ষমা কবা। যিবিলাক্
আগৎ গৈছিল সেইবিলাকে নিতম দিবলৈ ধমকিয়ালে
কিন্তু সি আরু বহুতকে এটাই পারি ইঁলিলে হে দাউদর
৪০ সন্ততি মোক ক্ষমা কবা। যিশুএ থমকি তাক আনি
৪১ বলৈ ইঁলিলে। পাচে সি ওচরলৈ আহিলৎ তেঁও তাৎ
শুধিলে বোলে ময় তোক প্রতি কি কবিম তয় কি খোজা।

৪১ সি কুঁলিলে হে প্রভু ময় যেন দেখিবলৈ পাওঁ জীয়াকে
খোজো। যিশুএ তাক কুঁলিলে দেখিবলৈ পা তোর
৪৩ প্রতীতিএ তোক্ রক্ষা করিলে। সি তেতিয়া দেখিলে
আরু তেওঁর লগৎ গৈ ঈশ্বরক্ স্তুতি করিলে আরু
এটাই মানুহে তাকে দেখি ঈশ্বরক্ স্তুতি করিলে।—
পর্ব্ব তেতিয়া তেওঁ যিরিখোৎ সোমায় তার্ মাজে দি গল্
১৯ আরু দেখা তাতে জাখাইয়স্ নামেরে এক প্রধান
পটোরারি আছিল সি ধনরন্ত। যিশু কেনেকুরা
৩ মানুহ জীয়াকে দেখিবলৈ ইচ্ছা করিলে কিন্তু সি চুটি
আছিল্ এই নিমিত্তে ভুমর নিকোনে নোরারিলে। এই
৪ হেতুক্ আগলৈ লড়ি গৈ তেওঁক্ দেখিবলৈ সি এজোনা
সকমোর্ গছৎ উঠিল্ কিয়নো তেওঁর্ সেই বাটে দি
৫ যাব লগা আছিল্। যিশুএ সেই ঠাইৎ উপগত
হই ওপরলৈ মুকুরি তাক্ দেখি কুঁলিলে হে জাখাইয়স
সোনকৈ নাম্ কিয়নো আজি তোমার ঘরৎ আমি রব
৬ লাগিব। তাতে সি লগিতলেই নামি তেওঁক্ রঙ্গ্
৭ মনে গ্রহণ করিলে। যিবিলাকে দেখিলে সেইবিলাকে
এটায়ে কেটের তেওঁর করিলে বোলে তেওঁ পাতকী
৮ মানুহর্ আলহি হবলৈ গৈছে। তেতিয়া জাখা
৯ ইয়স থিয় হই প্রভুক কুঁলিলে হে প্রভু দেখোক্ মোর্
আদখালি ধনবস্তু ময় দুখিয়া মানুহক্ দিয়ো আরু
মিচা অপবাদ দি যেদি কোনো মানুহর্ কিবা লৈছো
তেহে তার চারি গুন ময় ওভোতায় দিয়ো। কিন্তু
যিশুএ তাৎ কলে আজি এই ঘরলৈ উদ্ধার আহিছে
১০ কিয়নো সিও অব্রাহামর সন্তান। কিয়নো মানুহ

মনুত্তি হেৰোৱা বস্তু বিচাৰিবলৈ আৰু উদ্ধাৰ কৰি
বলৈ আহিছে।—
১১ মিবিলাকে এই কথা শুনোতেই তেঁও দৃষ্টান্ত দি আৰু
এটা কথা কলে কিয়নো তেঁও য়িৰুশালমৰ্ ওচৰ্ চাপিছি
আৰু ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য যেন্ তেতিয়ায় প্ৰচাৰ্ হব যাইছে
১২ জৈয়ালৈকে অপেক্ষা কৰিলে। তেঁও কুলিলে এক্ মহা
জন্ আপোনালৈ ৰাজ্য লবলৈ আৰু তাৰ্পৰা ওভতি
১৩ আহিবলৈ দূৰদেশলৈ গল্। তেতিয়া তেঁও আপোন্
দহবন্দিক্ মাতি আনি দহ মীনা দিলে আৰু মিহঁতক্
১৪ কুলিলে ময় আহোঁগে মানে বেহা কৰহঁক্। কিন্তু
তেঁওৰ্ প্ৰজায় তেঁওক্ ঘিনালে আৰু তাৰ্ পিচতো মানুহ
পঠায় কলে আমাৰ ওপৰৎ ৰজা হবলৈ এই মানুহক্
১৫ নোখোজো। জৈয়াৰ্ পাছে তেঁও ৰাজ্য লৈ ওভতি আহি
যি বন্দিহঁতৰ্হাতৎ ৰূপ গতায় থৈছিল্ সেই এটাই বন্দিএ
বেহা কৰি কি মান্ লাভ পাইছে জৈয়াকে জানিবলৈ মিহঁ
১৬ তক্ মাতিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে। তেতিয়া প্ৰথমে আহি
কুলিলে হে দেও তোমাৰ্ এক্ মীনাৰেই ময় আৰু দহ
১৭ মীনা লাভ ওলিয়াইছো। তেঁও কুলিলে ঐ উত্তম বন্দি
তয় ভাল কৰিছ অতি তাকৰতে বিশ্বাসী হলি সেই কাৰ
১৮ ণে দহ নগৰৰ্ তয় বিষয়া হো। দ্বিতীয়ে আহি কুলিলে
হে দেও তোমাৰ এক্ মীনায় মোৰ্ আৰু পাঁচ মীনা
১৯ লাভ ওলিয়াইছে। তেঁও তাক্ কুলিলে তয় পাঁচ্ নগৰৰ্
২০ বিষয়া হো। আৰু এটায় আহি কুলিলে হে দেও
তোমাৰ্ মীনা ময় গামোচাৎ বান্ধি থৈছো সেয়ে এই

২১ দেখা। কিয়নো তুমি টান্ মাঙ্গহ যিহক্ নো যোরা
তাকো গুলিওয়া আক যিহক্ বোয়া নায় তাবো থোক্
২২ কাটা জৈয়াকে জানি তোমাৎক ভয় লাগিল্। তেঁও তাক
ইলিলে রে দুর্জ্জন বন্দি তোর্ মুখর্ কথাতে তোর্ পোবি
কবিম্। ময় টান্ মাঙ্গহ যিহক যোরা নায় তাকো
গুলিয়ঁও আক যিহক্ বোয়া নায় তাবো থোক্ কাটো
২৩ জৈয়াকে ভয় জানিলি। তেবে মোর্ রূপ্ কি কারণে নুদে
নারুং নি দলি তাকে রবা হলে ময় আহিবর্ সময়ং
২৪ আনোনার্ রূপ্ বাঢ়িএ দিতে পানোহেতেন্। তেতিয়া
যিবিলাকে ওচরত্ থিয় হইছিল্ সেইবিলাকক তেঁও
ইলিলে সেই মীনা তারপরা আনি যার্ দাইং দহ
২৫ মীনা আছে তাকে দে। সিহঁতে তেঁওক ইলিলে
২৬ হে দেও তার্ দহ মীনা আছে। কিয়নো তঁহতক ময়
বোলো যাকে আছে সেইমাঙ্গহকে দিবলাগে আক
২৭ যার নায় তার্ যি আছে তাকো তারপরা আনিবলাগে।
কিন্তু যিবিলাকে খুজিলে বোলে ময় সিহঁতর্ ওপরং বিয়া
নোহো জৈয়াকে যিবিলাকে ময়াজিং মোর সেই শত্রু
হঁতক্ জৈয়ালেকে আনি মোর্ আগতে মার্।—
২৮ তেঁও এই কথা কৈ সিবিলাকর্ আগ হই যিরূশা
লমর্ ফালে গল্।—
২৯ তেতিয়া তেঁও জিত্ বৃক্ষ পর্ব্বতর্ ওচরর্ বৈতফাগিতে
বৈতানিয়াতে রে আপোন্ দুয় ভকতক্ এই ইলি
৩০ পঠালে। তোমালাকর্ সমুখর্ গাঁৱং পোয়ায় যোরা
তারে মাজলৈ গৈ যার্ এনহং কোনো কালে কোনো
হয় নায় এনে এটা বছা পোৱালিক তোমালাকে পারা

৩১ তাঁকে মেলি আনাহঁগৈ। তোমালোকে পোৱালীক্ কিয়
মেলা এনেকৈ যেদি কোনোৱায় পোছে তেবে তাং কবা
৩২ যে প্রভুর্ ঔয়াং প্রয়োজন্ আছে। যিবিলাকক্
পঁঠাই ছিল্ সিবিলাকে গৈ যেনেকৈ তেঁও সিবিলাকং কৈ
৩৩ ছিল্ সেই রূপে পালেগৈ। সিবিলাকে পোৱালিক্
মেলিছিল তেতিয়া গৰাকিয়ে ইঁলিলে পোৱালিক্ কিয়
৩৪ মেলা। তেতিয়া সিবিলাকে কৈলে প্রভুর্ ঔয়াং
৩৫ প্রয়োজন্ আছে। পাছে য়িশুর্ ওচৰলৈ সিবিলাকে
তাক্ লৈ গল্ আৰু আপোনাৰ্ কাপড় পোৱালিৰ্ ওপ
৩৬ ৰং পাৰি য়িশুক্ তাৰ্ ওপৰতে তুলিলে। তেঁও গৈ
ছিল্ সেই সময়ং সিবিলাকে আপোনা কাপড় বাটং
৩৭ পাৰি দিলে। যেতিয়া সিবিলাক্ জিত বৃক্ষ পর্ব্বতর্
পৰা নমা ঠাইর্ ওচৰলৈ আহিছিল্ তেতিয়া যিবিলাকে
৩৮ আশ্চর্য্য কর্ম্ম সিবিলাকে দেখিছিল্ সেইবিলাকতে
য়িহুইর্ নামে আহোতা ৰজাৰ জয় হোক্ স্বৰ্গং কুশল
আতি ওপৰং মহাত্ম্য হোক্ ভক্তং সকলে এই বুলিং
হর্ষ কৰিবলৈ আৰু এটাই পাৰিং ঈশ্বৰৰ আগং
৩৯ শ্লাঘা কৰিব ধৰিলে। কিন্তু জুমর্ মাজর্ কেতিকি
ফাৰিশিএ তেঁওক্ কৈলে হে গুৰু আপোনাৰ শিষ্য
৪০ সকলক্ ডেকেহিয়াওক্। তেঁও সদুত্তৰ্ দি সিহঁ
তক্ কৈলে যেদি ঔবিলাকে নিজম্ দিয়ে তেবে শিলে
শবদ্ কৰিব ময় তোমালোকক্ ঔয়াকে বোলো।
৪১ সেই নগৰর্ ওচৰলৈ আহি তাকে দেখি তাৰলৈকে
৪২ কান্দিলে। তেঁও বোলে হায় যেদি তুঁয় জানিলাহেঁতেন্
তোমাৰ্ এই সময়তো আপোনালৈ যিং শুভ তাকে যেদি

তুমি জানিলাহেঁতেন্ কিন্তু এতিয়া সেয়ে তোমাৰ্ চকুৰ্
অগোচৰ্ হইআছে। কিয়নো যি কালৎ তোমাৰ্
৪৩ শত্রুহঁতে তোমাৰ্ চাৰিওফালে গড় বান্ধিব তোমাক্
বেঢ়িব আৰু তোমাক্ এটায় দিগে নিৰোধ্ কৰিব
৪৪ আৰু তোমাকে আৰু তোমাৰ্ মাজৎ থকা সন্ততি সক
লকে মটিৰ্ সমান্ কৰিব আৰু তোমাৰ্ এটা শিলৰ্ এটাৰ্
ওপৰৎ ন থব সেই কালেই মিলিছেহি কিয়নো তোমাক
৪৫ দেখিলে যি কালৎ সেই তোমাৰ্ কাল্ তুমি নে জানিলা।
৪৬ পাচে তেঁও মন্দিৰলৈ গৈ বেচা কিনা কৰাবি লাকক্ বাজলৈ
উলিয়াবলৈ ধৰিলে। আৰু সিহঁতক্ তুলিলে মোৰ্ ঘৰ্
প্রার্থনা ঘৰ্ এয়ে লেখা আছে কিন্তু তহঁতে তাকে চোৰ্
শাল্ পাতিলিহঁক্।—
৪৭ তেঁও নিতৌ নিতৌ মন্দিৰৎ শিখাইছিল্ কিন্তু বড়
প্রুৱোহিতহঁতে অধ্যাপকহঁতে গাবঁৰ মুচাইহঁতেও তেঁওক্
৪৮ বিনাশ কৰিব খুজিলে কিন্তু তাকে কৰিবৰ্ একো উপায়
নে পালে কিয়নো এটায় মানুহে তেঁওৰ্ কথা শুনিবলৈ
মন্ দি আছিল্।—

পৰ্ব্ব সেই কালতে এদিনা মন্দিৰৎ তেঁও শিখাইছিল্ আৰু
২০ শুভবাৰ্ত্তা প্রচাৰ্ কৰিছিল্ সেই বেলা বড় প্রুৱোহিৎ
হঁতে অধ্যাপকহঁতে গাবঁৰ বুড়াহঁতে তেঁওৰ্ ওচৰলৈ
২ আহিলে। আৰু তেঁওক্ তুলিলে তুমি কি মহিমাৰে
এই কৰ্ম্ম কৰিছা আৰু কোনে তোমাক্ এই মহিমা দিলে।
৩ তেঁও সমিধান্ দি সিবিলাকক্ তুলিলে ময়ো এটি কথা
৪ তোমাৎ শোধোঁ তোমালোকে মোৎ কোৱা। য়োহনৰ্
৫ ডুব্ স্বৰ্গৰ্ পৰা নে মৰ্ত্ত্যৰ পৰা। সিবিলাকে ভাবে

মিয়ে আলচ্ করিলে বোলে আমি যোদি কঁও স্বর্গরপরা
তেবে এও হুঁনির কি কারণ তেঁওক্ আস্তিক্ন করিলা।
৬ কিন্তু যেদি আমি বোলো মর্ত্ত্যরপরা তেবে এটায় মান্নহে
আমাক্ শিল্ পেলায় মারিব কিয়নো যোহনক্ নিশ্চয়
৭ আচার্য্য হুঁলি মান্নহে মানিছে। তাতে সিবিলাকে
সমিধান্ দিলে সেয়ে করপরা আমি ঔয়াক্ নে জানো।
৮ তেতিয়া যিশুএ হুঁলিলে ময় কি মহিমারে এই কর্ম্ম্
করো সেয়ে কি ঔয়াকো তোমোলাকৎ নকঁও। —
৯ পাছে তেঁও মান্নহর্ আগৎ এই দৃষ্টান্ত দি কবলৈ
ধরিলে (পলে এক্ মান্নহে দুক্ষা যেতি করি তাতে
১০ যয়া ধরি দি বহু দিনলৈ দূর দেশলৈ গল্। পাছে গুটির্
দিনৎ সেই দুক্ষা যেতির্ কেতেটি গুটি আনিবলৈ
এটা বন্দিক্ সেই যয়াইতর্ তলৈ পঠালে কিন্তু
যয়াইতে তাক্ মরিয়ায় কিলায় সুদাহাতে পঠাই দিলে
১১ পাছে আরু এটা বন্দিক্ তেঁও পঠালে সিহঁতে তাকো
মরিয়ালে তাক্ বড় অমর্য্যাদা করিলে পাছে তাকো সুদা
১২ হাতে পাঠিলে। তার্ পাছে আরু এক্ বন্দক্ পঠালে
১৩ তাকো সিহঁতে ঘালগায় বাজ উলিয়ায় পেলাইলপছে।
সেই দুক্ষা যেতির্ অধিকারে হুঁলিলে ময় কি করিম্
মোর্ প্রিয় পুত্রকে ময় পঠায় কর পারিব যেন্
১৪ সিহঁতে ঔয়াকে মানে। কিন্তু যয়াইঁতে তাক্ দেখি
এটায়ে আলচ্ করি হুঁলিলে এই অধিকার্ আহ আমি
এই অধিকার্ করলৈ আমি তাক্ মারি পেলওঁ।
১৫ পাছ সিহঁতে তাক্ দুক্ষানীর বাজ উলিয়ায় মারি
পেলালে এই হেতুক্ সেই দুক্ষাযেতির্ অধিকারে সিহঁ

১৬ তবে কি করিব। তেঁও আহি এই যয়াইতক্ সংহার
করিব আরু আপোন দ্রাক্ষা খেত আন্ মাল্লুহক্ দিব
১৭ সিবিলাকে তাকে শুনি কহিলে সেয়ে নো হোক্। কিন্তু
তেঁও সিবিলাকৈলে চাহি কহিলে তেন্তে যি শিলক্ ঘর সাজ
১৮ যায় হেয় করিলে সেই শিলেই চুরর্ প্রধান্ হইছে
এনে যি লিখিত্তা আছে ঔ কি যি সেই শিলর্ ওপরে পরে
সেয়ে ভাগিব কিন্তু যাক্ ওপরে সেই শিল পড়িব তাক্
চূর্ণ করিব।—
১৯ সেই তারে বড় পুরোহিতং হুঁতে অধ্যাপক্ হুঁতে তেঁওক
হাতেরে ধরিব খুজিলে কিন্তু মাল্লুহং ভয় করিলে
কিয়নো সিবিলাহং জগায় তেঁও এই দৃষ্টান্ত দি জিন সেন
২০ সিবিলাকে জানিলে এই হেতুক সিবিলাকে খাপ দিলে
আরু তেঁওর কথা ধরিবলৈ আরু অধিকারর্ মেলং আরু
শোবিং তেঁওর্ সোবাঁয় দিবলৈ যিদিলাকে চল্ হৈ আপো
২১ নাকে সত্যবাদি কহিব এনে চরিয়া মাল্লুহক্ পঠালে। পাছে
সিহঁতে তেঁওং জৈয়াকে শুধিলে হে গুরু আমি জানো
আপুনি স্বরূপ কথা কয়া শিখায়ো কিয়নো আপুনি
কাকো চটুন করে কিন্তু ঈশ্বরর্ পথ সত্য রূপে শিখায়।
২২ এই হেতুক্ কাইসরক্ আমি কর্ দিবলগা উচিত নে
২৩ অনুচিত। তেঁও সিহঁতর্ ছল বুজি কহিলে মোক্ কিয়
২৪ পরিক্ষা কর এটা দিনারি মোক্ দেখুয়া এই কার্
আকার্ আরু ওপরে লেখা সিহঁতে সুমিরিল দি তেঁওক
২৫ কহিলে কাইসরর্। তেতিয়া তেঁও সিহঁতক্ কহিলে
যি দ্রব্য কাইসরর্ সেই দ্রব্য কাইসরক্ দে যি দ্রব্য
২৬ ঈশ্বরর্ সে দ্রব্য ঈশ্বরক্ দে। এই হেতুক্ মাল্লুহর

আগত সিহঁতে তেঁওর কথা ধরিব নোৱাৰিলে কিন্তু
তেঁওর সিদ্ধান্তৎ বিস্ময় মানি নিতম দিবল ।—
২৭ পুনরুত্থান নাই এলেকে যি শাদুকিহঁতে বোলে সিহঁ
২৮ তরে কেতেটি তেঁওর ওচরলৈ আহি এই বুলি তেঁওক
সুধিলে হে গুরো মোশাহে আমালৈ লেখিলে বোলে
কাৰো ভায়েক যেদি বিয়া করি অপুত্রক হই মৰে তেবে
তার ভায়েকে তার বৈণীয়েকক বিয়া করি আপোন
২৯ ভায়েকর বংশ ওপজাব । এই হেতুক সাত ভায়েক
আছিল সিহঁতরে প্রথম ভায়েকে বিয়া করি অপুত্রক
৩০ হই মরিল পাছে । দ্বিতীয় ভায়েকো ও তাইকে বিয়া
৩১ করি অপুত্রক হই মরিল । তৃতীয় ভায়েকও তাইকে
বিয়া করিলে এই রূপে সাতো ভায়েকে বিয়া করিং অপু
ত্রক হই মরিল শেহত সেই তিৰীও মরিল ।—
৩২ এই হেতুক পুনরুত্থানত তাই কার তিৰোতা হব
৩৩ কিয়নো সাতোওটায় তাইকে বিয়া করিলে । যিশুএ
৩৪ সিহঁতক সিদ্ধান্ত করিলে বোলে এই বৃহ্মাণ্ডর লরা
৩৫ হঁতে বিয়া করেও বিয়া দিয়েও । কিন্তু যিবিলাক সি
বৃহ্মাণ্ডর আরু মৃতকর পুনরুত্থানর যোগ্য করলৈ
গণনাত পরে সেইবিলাকে বিয়া ন করেও বিয়া নি দি
৩৬ য়েও সিবিলাক আৰু মরিব নোৱাৰে কিন্তু দূতর নিচিনা
হই থাকে আরু পুনরুত্থানর লরা হই ঈশ্বরর লরা
৩৭ হয় । জোপোহার ওচরপরা যেতিয়া মোশাহে
যিস্হাক অবরাহামর ঈশ্বর বুলি যিহূকর ঈশ্বর
বুলি যাকুবর ঈশ্বর বুলি কলে তেতিয়া তেঁও মৃতকর
৩৮ পুনরুত্থানর প্রমাণ দিলে । কিয়নো তেঁও মৃতকর

ঈশ্বর ন হয় কিন্তু জীবকর্ এই হেতুক্ এটায় তেঁওর্
৩৯ নিমিত্তেই জিয়ে। কেত্তেটি অধ্যাপকে মাৎ লগালে
৪০ বোলে হে গুরু আপুনি উত্তম্ কৈছে। পাচে আরু কাবো
তেঁওং সুধিবলৈ শাহ ন হল্।—
৪১ তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে খ্রীষ্টক্ মানুহে দাঊদর্
৪২ সন্ততি কুলি কেনেকৈ কয় কিয়নো দাঊদ আপুনি
গীতর্ পুথিৎ বোলে মোর ঈশ্বর্ মিহুহাৎ কলে তোমার্
৪৩ শত্রুহঁতক্ মই তোমার্ পাদপীঠ্ ন করো মানে তুমি
৪৪ মোর্ দক্ষিণ ফালে বহা। এই হেতুক্ দাঊদে তেঁওক্
পরমেশ্বর কুলি যেদি কয় তেবে তেঁও তেঁওর্ সন্ততি কেনে
৪৫ কৈ হব। পাচে এটাই মানুহর্ কর্ণ গোচরৎ তেঁও
৪৬ আপোনার্ ভকৎ সকলৎ কলে। দিঘলিয়া কাপড় পিন্ধি
ভুমি ফুরাকে আরু বজারৎ নমস্কার্ পোৱাকে সিনগাগৎ প্রধান আসনৎ বহাকে ভোজৎ ভাল ঠায়
৪৭ পোৱাকে ভাল্ পায় আরু বারীর ঘর্ খায় পেলায় আরু
ছলকৈ দীঘল্ প্রার্থনা করে যি অধ্যাপক্হঁতে সিহঁতৎ
সাৱধান্ হোৱা সিহঁতর্ বর নরক শাস্তি হব।—

পর্ব্ব ২১ ধনী মানুহে ঈশ্বরর্ ভঁরালৎ দান করিছে তেঁও
২ চায় তাকে দেখিলে আরু এজনী দুখনী বারীএ দুটি
৩ তিনিকড়ীয়া দিলে তেঁও তাকে দেখিলে। পাচে তেঁও
কুলিলে তোমোলাকৎ মই কঁও এই দুখুনী বারীএ এটাই
৪ তেকৈ সরহকৈ দিছে। কিয়নো সেইবিলাকে আপোনার্
বহু ধনর্ পরা ঈশ্বরর্ দানৎ কিঞ্চিৎ দিছে এই দুখুনী
বারীএ আপোনার্ দারিদ্র্যর পরা আপোনার সর্ব্বস্বৎ
দিছে।—

ৰত্নেৰে দানেৰে মন্দিৰ্ যেনেকৈ শোভন হল্ তেতিয়া
৬ কেতেটি মান্নহে ঔয়াকে কৈছে। তাতে তেঁও টুলিলে
তোমোলাকে যি দেখিছা সেইবিলাকৰ্ মাজৎ যি লে
ভাগিব এনে এক্ শিল্ আন্ শিলৰ্ ওপৰৎ তেতিয়া নে
৭ থাকিব এনে কাল্ আহিছে। সিবিলাকে তেঁওৎ সুধি
লে হে গুৰু এইবিলাক্ কেতিয়া হব আৰু এই বিলাক্
হোবা কালৰ কি চিন্।—
৮ তেঁও টুলিলে তোমোলাক্ যেন্ ন ভুলা ঔয়াকৈ
সাৱধ হোৱা কিয়নো ময় খ্রীষ্ট সেই সময় ওচৰ্
আপিলি এনেকৈ টুলি মোৰ্ নাযে ভালেমান্ মান্নহে
৯ আহিব এয়েৰেই সিহঁতৰ্ পিছৎ নজবা। যেতিয়া
তোমোলাকে ৰণ লাগিবৰ্ আৰু উকা দিবৰ্ বতৰা
১০ শোৱা তেতিয়া ভয়াতুৰ্ নহবা কিয়নো এইবিলাক্ কথা
আগেই হব লগা আছে কিন্তু শেহৎ এতিয়া ন হয়।
১১ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক্ টুলিলে এক্ দেশৰ মান্নহে
আন দেশৰ্ মান্নহৰ্ বিৰোধে আৰু এক্ ৰাজা আন্
ৰাজাৰ্ বিৰোধে উঠিব ঠায়েং বড় ভুমি কম্পিব আৰু
আঁকাল আৰু মাৰৰ্ আৰু আকাশৎ ভয়ঙ্কৰ্ চিন্ আৰু
১২ বড় লক্ষণ্ হব। কিন্তু এইবিলাকৰ্ আগেই সিহঁতে
তোমোলাকক্ হাতেৰে ধৰিব আৰু তোমোলাকৰ্ বি
পক্ষ আচৰিব তোমোলাকক্ সিলগাৎ আৰু বন্দিশা
১৩ লৎ সোধায় দিব আৰু মোৰ্ নামৰ্ নিমিত্তে তোমোলাক
ৰজা ডাঙ্গৰিয়াৰ্ আগৈলৈ অনা হবা এয়ে তোমোলাক
১৪ ক্ প্ৰতি প্ৰমাণ হব। এই হেতুৰ্ তোমোলাকে কিং উত্তৰ্

কৰিবা জৈয়াতে আগেই চিন্তা যেন্ ন কৰিবা জৈয়াতে মন্
১৫ স্থিৰ্ কৰা। কিয়নো তোমোলাকক্ কোনো শত্ৰু২ যেনেকৈ
ওত্তৰ্ কৰিব আৰু নিতম্ দিয়াব নোৱাৰে তোমোলাকক্
১৬ ময় এনে মুখ আৰু জ্ঞান দিম্। তোমোলাক আপোন্
পিতৃ মাতৃ ভাই জ্ঞাতি বন্ধুবেই শত্ৰুৰ্ হাতৎ সোধীয়
দিয়া হবা আৰু তোমোলাকৰ্ কেতেটি মান্নহক সিহঁতে
১৭ মৰোৱাব। আৰু মোৰ্ নামৰ্ নিমিত্তে তোমোলাক্
১৮ এটাইৰে ঘিন্ লগা হবা। কিন্তু তোমোলাকৰ্ মূৰৰ্
১৯ এডালি চুলিও নয় নহব। এয়েৰেই আপোনাৰ্ মহি
২০ ষ্ণুতাতেই মন্ স্থিৰ্ কৰা। কিন্তু যেত্তিয়া তোমোলাকে
যিৰুশালমক্ ৰন্ধৰায় আবৰিবৰ্ দেখিবা তেতিয়া তাৰ্
২১ ভ্ৰাবি হোৱা ওচৰ্ চাপিল্ বুলি জানিবা। তেতিয়া
যিবিলাক যিহুদাহদেশৎ থাকে সেইবিলাক্ পৰ্ব্বতলৈ
ভাগি যওক্ যিবিলাক্ তাৰ্ মাজৎ থাকে সিহঁতো
গুচি যওক্ যিবিলাক্ মান্নহ তাৰ্ চাৰিওফালৰ্
২২ গাঁৱৎ থাকে সিহঁতো তাৎ নো সোমওক্। কিয়নো
আগেই সকলো লেখা পূৰ্ত্তাক্ষ কৰিবলৈ এয়ে প্ৰতি
২৩ ফল দিবাৰ্ দিন্। কিন্তু সেই কালৎ যিবিলাক
গৰ্ভৱতী আৰু যিবিলাকে এখীৰ্ খুৱায় সেইবিলা
কৰ্ সন্তাপ হব কিয়নো দেশৰ্ বড় দুৰ্গতি হব
২৪ আৰু এই মান্নহৰ্ ওপৰৎ ক্ৰোধ পৰিব। সিহঁৎ
তৰোৱালৰ মুখৎ পৰিব আৰু এটায় দেশৰ্ মান্নহৰ্
মাজলৈ নিয়া হব আৰু আনদেশৰ্ মান্নহৰ্ কাল
পূৰ ন হয় মানে যিৰুশালমক্ আনদেশৰ্ মান্নহে
২৫ ভৰিএৰে গজকিব। তেতিয়া বেলিত্তে যোনত্তে

তৰাতে চিন্ হব পৃথিবীৎ আন্দেশৰ্ মানুহৰ্ দুৰ্গতি
আৰু বিসদৃশ চিন্তা আৰু সাগৰৰ্ আৰু তাৰ্ ঢেওৰ
২৬ গৰ্জন। ভয়ৎ পৃথিবীৎ কিহ হব এই অপেক্ষা
কৰোতেই মানুহৰ্ মন্ ব্যাকুল হব কিয়নো স্বৰ্গৰ্
২৭ মহিমা লৰিব। তেতিয়া মহিমাঁকে মহাকান্তিৰে
লগৎলৈ আকাশৰ্ মেঘৎ আহিবৰ্ মানুহৰ্ সন্ততিক্
২৮ দেখিব। এইবিলাকৰ্ আৰম্ভ হলে ওপৰলৈ মুৰ
ৰিবা আৰু তোমোলাকৰ্ মুৰ্ তুলিবা কিয়নো তোমো
লাকৰ্ ওৰাৰ্ ওচৰ্ চাপিলি।—
২৯ তেওঁ সিবিলাকৰ্ আগৎ এক দৃষ্টান্ত দিলে বোলে ডিম
৩০ ৰুলৈ আৰু সদৌ গছলৈকে দেখা। সিহঁতে যেতিয়া
কুহিমেলে তেতিয়া জহকাল্ ওচৰ্ চাপিলি বুলি তোমো
৩১ লাকে মনে জানা। সেইৰূপে তোমোলাকে এইবি
লাক প্ৰত্যক্ষ হব দেখি ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য ওচৰ্ ঔয়াকে
৩২ জানা। মই তোমোলাকৎ স্বৰূপ কৰি কওঁ এইবি
৩৩ লাক্ ন হলে এতিয়াৰ্ মানুহ ন মৰে। স্বৰ্গ্
৩৪ পৃথিবীও বৈ যাব কিন্তু মোৰ কথা ন ৰব। সাৱধ
হোৱা জানো পেট পোহাতে মদ পীয়াতে এই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ্
চিন্তাতে তোমোলাকৰ্ হিয়া কেতিয়াবা ভাৰ পীড়িত
হয় তাতে সেই দিন্ অকস্মাৎ তোমোলাকলৈ আহে।
৩৫ কিয়নো সেয়ে ফাঁদৰ্ নিচিনা হই পৃথিবীৰ্ এটাই
৩৬ নিবাসীলৈ আহিব। এয়েৰেই তোমোলাকে এই
বিলাক্ এড়ি জীয়া আৰু পোৰিৰ্ বেলা মানুহৰ্ সন্ততিৰ্
আগৎ থিয় হবৰ যোগ্য হবলৈ দিলে নিচৌৎ প্ৰাৰ্থ
৩৭ না কৰা আৰু পৰ দিয়া। তেওঁ দিনৎ মন্দিৰৎ শিক্ষাই

ফিল্ ৰাত্তি বাজলৈ ইগে জিতইক্ক নামেৰে পর্ব্বতৎ থা
৩৮ কিল্। আৰু তেঁওৰ্ কথা শুনিবলৈ এটায় মান্নহ
ৰাত্তি পুৱায় তেঁওৰ ওচৰৎ মন্দিৰতে আপহি।—
পর্ব্ব বেথমিৰ্ পিস্তাৰ্ পেস্থায় নামেৰে বিস্কু ওচৰ আপিল্হি
২২ তেতিয়া তেঁওক্ কেনেকৈ বধিব প্রধান পুৰোহিতে আৰু
পক্হঁতে ঔয়াকে বিচাৰি ফুৰিলে কিয়নো সিবিলাকে
৩ মান্নহৎ ভয় কৰিলে। তেতিয়া স্নাৰিওটা নামেৰে
বিদিৎ য়িহুদাহ্ নামেৰে বাৰে জনৰ্ মাজৰ একজনৎ
৪ শয়তান শোমাল্। পাচে সি ইগে তেঁওক্ সিহঁতৰ্
হাতৎ কি ৰূপে ধৰি দিব ঔয়াৰে আলচ বড় পুৰোহিৎ
হঁতে ডাঙ্গৰিয়াসকলে সৈতে কৰিলে। তাতে সিবি
৫ লাকে বড় ৰঙ্গ পালে পাচে তাক্ ধন্ দিবলৈ গোলে
৬ তেতিয়া য়িহুদাহে মোল কৰি জুমৰ ওচৰৎ নে থাকি
তেঁওক সিহঁতৰ হাতৎ ধৰি দিবলৈ অৱকাশ চায়
ফুৰিব ধৰিলে।—
৭ সেই কালতে বেথমিৰ্ পিস্তাৰ্ দিন্ হল্ যতে পেস্থাগ
মাৰে। তেঁও পিতৰকে য়োহনকে পঠায় টুলিলে আমি
৮ যবলৈ তোমোলাকে আমালৈ পেস্থায় যুগুৎ কৰাগৈ।
৯ সিবিলাকে তেঁওক্ টুলিলে কৎ যুগুৎ কৰিম্ আপোনাৰ
কি ইচ্ছা। তেঁও সিবিলাকক্ টুলিলে নগৰলৈ গলে
১০ পানিৰ্ কলহ নিয়া এটা মান্নহক্ তোমোলাকে দেখিবা
১১ সেয়ে যি ঘৰলৈ যায় তাৰ পিছে সেই ঘৰলৈকে যাবা।
পাচে সেই ঘৰৰ্ গিৰিহতক্ টুলিবা হেনে প্রভুএ তোমা
লৈ কলে বোলে ময় যৎ আপোনাৰ্ ভকৎসকলে সৈতে
১২ পেস্থায় খায় এনে যি ভোজন গৃহ সেয়ে কৎ। তেতিয়া

সি মজোৰা ওপৰৰ্ এক্ পকি দাৰ্ তোমোলাকক্ দেখু
১৩ ৱাব ভাতে যুগুত কৰাগৈ। এই হেতুকে সিবিলাকক্
গৈ যেনেকৈ তেঁও সিবিলাকত কৈছিল সেই ৰূপে
১৪ পালেগৈ আৰু পেসাখ্ যুগুত কৰিলে। সেই ডাঁব্
১৫ মিলিলত তেঁও বাৰে জন্ পাঠনীএ সৈতে বহিল্। তেতিয়া
তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে ময় মৰিবৰ্ আগেই এই
পেসাখ্ তোমোলাকে সৈতে খাবলৈ ময় বড় উচ্ছা
১৬ কৰিছো কিয়নো তোমোলাকত ময় কঁও ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যত
১৭ সেয়ে পূৰ্ নহলে ময় তাক্ আৰু ন খাঁও। তেতিয়া তেঁও
টেমা লৈ স্তুতি কৰি হুঁলিলে ঔয়াকে লি তোমোলা
১৮ কৰ্ মাজত ভাগ কৰা কিয়নো তোমোলাকত ময়
কঁও ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য নাহিলে ময় দ্ৰাক্ষা গুটিৰ্ ৰহ
১৯ আৰু নি পীয়োঁ। পাচে পিটা আলি স্তুতি কৰি তেঁও
ভাঙি এই তোমোলাকলৈ দিয়া মোৰ্ শৰীৰ ঔয়াকে
ময় স্মৰিবলৈ কৰা ঔয়াকে হুঁলিলে সিবিলাকক্ দিলে।
২০ মোৰ্ যি তেজ তোমোলাকলৈ পেলোৱা হয় সেই
তেজত নবীন নিয়ম এই স্থিৰ কৰোতা পিয়ালা এই ৰাতি
২১ ভোজনৰ্ পাচে তেঁও ঔয়াকে হুঁলি পাত্ৰ সিবিলাকক্ দিলে
কিন্তু যি জন মোক্ পৰৰ্ হাতত ধৰিদিব দেখা তাৰ্
২২ হাতত মেজৰ্ ওপৰত ময়ে সৈতে আছে। যি ৰূপ
নিয়ম্ কৰাগৈছে মানুহৰ্ সন্তুতি সেই ৰূপে যায় হয়
কিন্তু যাৰ্ দোৱাৰায় মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ পৰৰ্ হাতত
২৩ পৰে তাৰ্ সন্তাপ হব। সিবিলাকৰ্ মাজৰ্ কোনে
ঔয়াকে কৰিব ঔয়াকে সিবিলাকে শুধিব ধৰিলে।
২৪ সিবিলাকৰ্ মাজত কোন্ বড় গণ্য হব ঔয়াতে

সিষ্যিলাকৰ্ অন্যোন্যে বিৰোধাবিৰোধি লাগিল্।
২৫ তেঁও সিষ্যিলাকক্ কুলিলে আন্ দেশৰ্ ৰজা সকলে
সিহঁতক্ প্ৰতিপাল কৰে আৰু সিবিলাকৰ্ ওপৰতো
সকল চলও তাক্ প্ৰতিপালক্ বুলি কয়। তোমো
২৬ লাকৰ্ মাজৎ এনে নহব কিন্তু তোমালাকৰ্ মাজৰ্
যেয়ে বড় হব সেঁতে সেয়ে সৰুৰ নিচিনা হব আৰু
যি প্ৰধান্ হয় সেয়ে আল্বৰাৰ্ নিচিনা হব। কিয়নো
২৭ যি খাবলৈ বহে বা যি আল্বৰা জিহঁতৰ্ মাজতে বড়
কোন যি খাবলৈ বহে সি ন হয়নে কিন্তু ময় তোমো
২৮ লাকৰ্ মাজৰ্ আল্বৰাকে বোলোঁ। তোমোলাক
মোৰ্ পৰীক্ষাৰ্ বেলা মোৰ্ লগৰিয়া হইলা আৰু
২৯ তোমোলাকৰ্ মোৰ্ ৰাজৎ মোৰ্ মেজৎ খোৱা পীয়া
৩০ কৰিবলৈ আৰু সিংহাসনৰ্ ওপৰৎ বহি য়িশৰএলৰ্
বাৰেও ফৈদৰ্ শোধ কৰিবলৈ যেনেকৈ আমাৰ পিতৃএ
মোক্ দিলে সেই ৰূপে ময় তোমোলাকলৈ ৰাজ্য
নিৰূপন্ কৰোঁ।—
৩১ পাচে প্ৰভুএ কুলিলে হে শীমোন্ শীমোন্ যেনেকৈ
চাল্নিৰে সহ চালে তেনেকৈ শয়তানে তোমোলা
কক্ চুবাৰ খোজে কিন্তু তোমাৰ্ প্ৰতীতি নুগুচিবলৈ
৩২ তোমাৰৰ্থে ময় প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ আৰু তুমি ওলটি
৩৩ গৈ তোমাৰ্ ভায়াইঁতক্ সমৰ্থ কৰাগৈ। পিতৰে
তেঁওক্ কুলিলে হে প্ৰভু তোমাৰ্ লগৎ বন্দিশাল
৩৪ লৈ বা মৰিবলৈ যাবলৈ সাজু হই আছোঁ। তেঁও
তাক্ কুলিলে হে পিতৰ্ তোমাৎ ময় কওঁ তুমি মোক্
চিনা জেয়াৰে তিনি বেলি তুমি ইশ না কাঢ়িলে

৩৫ কঙ্কড়ায় আজি নে ডাকিব।   তেঁও মিৰিলাকক্যো
হুঁলিলে যেত্তিয়া মোনা জোলোঙ্গা পইজাৰ্ নোনো
ৰাকৈ ময় তোমোলাকক্ পঠালোঁ। তেত্তিয়া তোমোলা
কৰ্ জানো কিহবাৰ অসত্তা আছিল মিৰিলাকে হুঁলিলে
৩৬ একোৰো না ছিল।   পাচে তেঁও মিৰিলাকক্ হুঁলিলে
এত্তিয়া যাৰ্ টোপোলা আচে মি তাকে লওক্ তেনেকৈ
জোলোঙ্গাকো আৰু যাৰ্ তৰোৱাল নায মি কাপড়
৩৭ বেচি এখান্ কিনোক্।   কিয়নো তোমোলাকৎ ময়
কওঁ তেঁও বাৰুমাৰ্ বহিৰ্ভূতহঁতে সৈতে গণা হইছিল্
এই যি কথা লেখা হইছে সেই কথাৰ্ মোতে পূৰ্
কৰিবৰ্ পুয়োজন্ আচে কিয়নো মোৰ্ লগৎ যি মিহঁ
তৰ্ অন্ত হৰৰ্ পুয়োজন্ আচে।   তাতে মিৰি
৩৮ লাকে হুঁলিলে হে পুভু দেখোক্ ঈয়াতে দুখান্ তৰোৱা
ল্ আচে তেঁও মিৰিলাক্ হুঁলিলে মেয়ে বিস্তৰ্।—
৩৯ পাচে তেঁও বাজলৈ আহি আপোনাৰ্ আচাৰাৰ্
সাৰে জিত বৃক্ষ পৰ্ব্বতলৈ গল্ আৰু তেঁওৰ্ ভকৎ
৪০ সকল তেঁওৰ্ পিচে গল্।   সেই ঠাইৎ স্থিতি হই
তেঁও মিৰিলাকক্ হুঁলিলে তোমোলাকে পৰীক্ষাৎ নপড়ি
৪১ বলৈ পুাৰ্থনা কৰা।   পাচে একে বলেই যিমান্ দৰৈৎ
শিল্ পেলাব পাৰে তিমান্ দূৰ্ মিৰিলাকৰ্পৰা গৈ তেঁও
৪২ আঁঠু পাৰি কামনা কৰিলে বোলে হে পিত্ যেদি
তোমোৰ্ ঊচ্চা তেবে এই পাত্ৰ মোৰ্পৰা নিয়া কিন্তু
তোমাৰ্ ঊচ্চাৰ্ নিচিনা হোক্ মোৰ্ ঊচ্চাৰ নিচিনা
৪৩ ন হয়।   তেত্তিয়া স্বৰ্গৰ্পৰা এক্ দূতে তেঁওক্ সমৰ্থ

৪৪ ক্তৰি দেখা দিলে। তেঁওৰ্ মনত বৰ যাতনা লাগি
অতিশয়ে আকুৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে তাতে মাটিত পৰা
বৰ তেজৰ্ টোপাৰ্ নিচিনা তেঁওৰ্ ঘাম আহৈছিল্।
৪৫ তেতিয়া প্ৰাৰ্থনাৰ্ পৰা উঠি আপোনাৰ্ ভকত সকলৰ্
কাষৰলৈ আহি তেঁও সিবিলাকক্ শোকত টোপা নয়া
৪৬ থব্ দেখিলে। তাতে তেঁও সিবিলাকক্ কৈলে
তোমোলাকে টোপনিয়াইছা কিয় পৰিক্ষাত নপৰ
৪৭ বলৈ উঠি প্ৰাৰ্থনা কৰা। তেঁও উয়াকে কৈছে তেনেতে
দেখা এজাক্ মানুহে যিহুদাহ নামে বাৰে জনৰ্
এজনে সিবিলাকৰ্ আগেৰে গৈ যিশুক্ চুমা দিবলৈ
৪৮ ওচৰ্ চাপিল্। কিন্তু যিশুএ তেঁওক কৈলে হে যিহু
দাহ তুমি চুমাৰ্ দোৱাৰায় মানুহৰ্ পুত্ৰেকক্ পৰৰ্
৪৯ হাতত দিছানে তেঁওৰ্ চাৰি ওফালৰ্ মানুহে কিৰে হব
উয়াকে বুঝি কৈলে হে প্ৰভু আমি তৰোৱালত মৰিম্
৫০ নে। তেতিয়া সিবিলাকৰ্ এজনে বৰ পুৰোহিতৰ্
বন্দিলৈ মাৰি তাৰ্ সোঁকান কাটি পেলালে। যিশুএ
৫১ মাত লগালে বোলে উমানকে এৰ দিয়া পাচে তাৰ্
৫২ কান পৰশি তাক্ ভাল কৰিলে। তেতিয়া বৰ পুৰো
হিতইঁতে মন্দিৰৰ্ অধিকাৰ্ সকলে গাঁৱো বুঢ়া সকলে
তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিলত যিশুএ সিবিলাকক্ কৈলে
তোমোলাকে দেখোন্ চোৰ ধৰাৰ্ নিচিনাকৈ টাঙোন্
৫৩ তৰোৱাল হাতত লৈ আহিছা। যেতিয়া ময় মন্দি
ৰত তোমোলাকে সৈতে নিতৌ আছিলোঁ তেতিয়া
মোৰ ওপৰত তোমোলাকে হাত মেলি নি দিলা কিন্তু
৫৪ এই তোমোলাকৰ্ কাল আৰু এন্ধাৰৰ্ পৰাক্ৰম।—

৫৪ পাচে সিহঁতে তেঁওক বড় পুৰোহিতৰ ঘৰলৈ লৈ গল
কিন্তু পিতৰ দূৰৈৎ থাকি পিছেৎ গল। সিবিলাকে চৰা
ঘৰৰ মাজৎ যেতিয়া জুই জ্বালি একেলগে আই বহি
৫৬ ছিল তেতিয়া পিতৰ সিহঁতৰ লগৎ বহিল। এজনী
বেটীএ তাক জুইৰ ওচৰৎ বহিবৰ দেখি একে দ্বাৰেই
৫৭ চাই হুঁলিলে ঐ তেঁওৰ লগতে আছিল। কিন্তু
সি তেঁওৰ কথা নৈ না কাটিলে বোলে হুঁয়ে মই তেঁওক
৫৮ নিচিনো। এখন্তকৰ পাচে আৰু এটায় তাক দেখি
হুঁলিলে তুমিও সিবিলাকৰ লগৰে এজন তাতে পিতৰে
৫৯ হুঁলিলে মানুহ মই সি নোহোঁ। পাচে এডাঁৰ্
মান্ বেলিৰ্ পাছৎ আৰু এটায় দ্বাৰু কৰি হুঁলিলে
সত্য ঐ তেঁওৰ্ লগৰে কিয়নো সেই গালিলিৰে।
৬০ পিতৰে হুঁলিলে হেৰা মানুহ তুমি যি কৈছা সেয়ে
৬১ কি মই জনাক্ নেজানো। [illegible] নি কালৎ
সি কৈছিল্ সেই কালতে কুকু[illegible] তেতিয়া
প্ৰভুএ আয দুৰাঁয় পিতৰৰ্ ম[illegible] কুকুৰায়
ডাকিবৰ্ আগেই তুমি তিনি বে[illegible]ৎ মোক
৬২ মাতিবা প্ৰভুএ যি এই কথা ত[illegible]সেই কথা
৬৩ তেতিয়া পিতৰৰ্ মনৎ পৰিল্। [illegible]ৰ বাজলৈ
গৈ ভালেমান্ কান্দিলে।—

যিবিলাকে য়িশুক্ ধৰিলে সিহঁতে তেঁওক্ বিদ্ৰুপিলে
৬৪ আৰু মাৰিলে। পাচে সিহঁতে তেঁওৰ্ চকুৎ কাপৰ্
বান্ধি মুখৎ মাৰিলে আৰু তেঁওক্ শুধিলে আচাৰ্য্য
৬৫ বোলা কহ তোমাক্ কোনে মাৰিলে। সিহঁতে তেঁওক

৬৫ শিয়াল হবি আৰু ভালেমান কথা নিন্দা কৰি কলে ।
দিন হলতেই গাঁৱোবুঢ়া সকলে বড় পুৰোহিৎ সকলে
৬৭ আৰু অধ্যাপক সকলে গোটৈ খায় তেঁওক মেললৈ লি হুলিলে
তুমি খ্রীস্ত নে কি আমাক কোৱা তেঁও সিবিলাকক
হুলিলে যেদি ময় তোমোলাকক কঁও তেবে তোমোলাকে
৬৮ ন পতিয়াবা । ময়ো যেদি তোমোলাকক সোধোঁ তেবে
তোমোলাকে উত্তৰ নি দিবা আৰু মোক এড়িও নিদিবা ।
৬৯ ঊয়াৰ পাচে মানুহৰ পুতেক ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ দক্ষিণ
৭০ ফালে বহিব । সিবিলাক সকলে হুলিলে তেন
হলে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্রনে তেঁও সিবিলাকক হুলিলে
ময় সেয়ে হোঁ যেন তোমোলাকে কৈছা পাচে সিবি
৭১ লাকে হুলিলে আমাৰ আৰু সাক্ষিৰ প্রয়োজন কি
কিয়নো তেঁওৰ আপোনাৰ মুখৰ কথা আমি শুনিছো ।
পৰ্ব্ব পাচে সিবিলাকৰ এটাই জুম মানুহ ওঠি তেঁওক
২৩ পীলাতৰ ওচৰলৈ লৈ গল আৰু দেশৰ মানুহক
কুপথে প্রবর্ত্তাইছ আৰু আপুনি খ্রীস্ত নামেৰে ৰজা
হুলি কাইসৰৰ কৰ দিবলৈ হাকদিবৰ ঊয়াক আমি
২ দেখিছো এই হুলি সিহঁতে তেঁওক অপবাদ দিব
৩ ধৰিলে । তেতিয়া পীলাতে তেঁওক ঊয়াকে শুধিলে
বোলে তুমি যিহুদীহঁতৰ ৰজানে তেঁও উত্তৰ কৰিলে
৪ তেঁওক বোলে তুমি যেনে কৈছা । এই হেতুক পীলাতে
বড় পুৰোহিৎ সকলতে আৰু মানুহবিলাকতে কলে
৫ এই মানুহৰ একো দোষৰ ময় পোৱা নাই । কিন্তু
সি গালিলিৰ পৰা ঊয়ালৈকে সকলো যিহুদাই দেশে
শিক্ষা দি মানুহক উন্মত্ত কাৰে এই হুলি সিহঁতে

৬ আৰু আঙ্কবাল কৰিলে। পীলাতে গালিলিৰ
৭ কথা শুনি শুধিলে বোলে সেই মানুহ গালিলিয় নে।
যেন্ তেঁও হেৰোদৰ অধিনতাৰ উয়াকে পীলাতে জানি
তেঁওক্ সেই কালত যিৰুশালমত থকা হেৰোদৰ্ ওচৰে
৮ পঠালে। হেৰোদ যিশুক্ দেখি বড় ৰঙ্গ পালে
কিয়নো তেঁওৰ্ তেঁও ভালেমান্ কথা শুনিছিল্ আৰু
ভালে দিনৰেপৰা তেঁওক্ দেখিবলৈ ঔচ্ছা কৰিছিল্
আৰু তেঁওৰ্ দোআৰায় কোনো আশ্চৰ্য্য ক্ৰিয়া দেখিবলৈ
৯ বাঞ্ছা কৰিলে। সেই নিমিত্তে তেঁওক্ বহু কথা শুধিলে
১০ কিন্তু তেঁও একো উত্তৰ্ ন কৰিলে। বড় পুৰোহিতে
আৰু অধ্যাপক্ সকলে থিয় হই তেঁওক্ বড় অপবাদ
১১ দিবলৈ ধৰিলে। হেৰোদে আৰু তেঁওৰ্ পাত্ৰ মন্ত্ৰী
এটায়ে তাক্ উতিকিত কৰি নিন্দা কৰি অতি চিকোন্
কাপোড় পিন্ধায় তেঁওক্ পীলাতৰ্ ওচৰ্ আকও পঠালে।
১২ সেই দিনা পীলাতেৰে হেৰোদৰে দুয়োৰো মিত্ৰতা
হল্ কিয়নো তাৰ্ আগেই সিবিলাকৰ্ দুয়োৰো
১৩ শত্ৰুতা আছিল্। আৰু পীলাতে বড় পুৰোহিত
১৪ সকলকে ডাঙ্গৰিয়া সকলকে প্ৰজাকে চপায় হুলিলে
মানুহবুলবা এটাৰ নিচিনা এই মানুহক্ মোৰ্ ওচ
ৰলৈ তোমোলাকে আনিছা কিন্তু দেখা তোমোলাকৰ্
আগতে তাৰ শোধ কৰিছি যি কথাত তোমোলাকে
তেঁওক অপবাদ দিয়া সেই সেই কথাত তাৰ্ একো
১৫ দোষৰ ময় পোৱা নায়। হেৰোদেও একো নে পালে
১৬ কিয়নো তেঁওৰ্ ওচৰলৈ ময় তোমোলাকক্ পঠিয়ালো কিন্তু
দেখা মৃত্যুৰ্ যোগ্য একো তাক্ কাৰণ ন হয়। এই

১৭ হেতুক দণ্ড কৰি ময় তাক এড়ি দিয়োঁ। কিয়নো সেই
বিষ্কৎ সিবিলাকৰ আগৎ এটাক যেলিবলগা তাৰ
১৮ নিয়ম্ আছিল্। কিন্তু সিবিলাকে এটায়ে একেবাৰেই
এটাহ পাৰি হুঁলিলে জীয়াক নিলগ কৰা বাৰাব্বাক্
১৯ আমাৰ আগৎ যেলোক্। নগৰৰ্ মাজৎ কভান্দৰি
কৰাৰ্ আৰু বধ কৰাৰ্ কাৰণে বাৰাব্বা বন্দিশালৎ
২০ আছিল্। এই হেতুকে পীলাতে যিশুক্ এড়িদিবলৈ ইচ্ছা
২১ কৰি পুনৰপি সিবিলাকক্ হুঁলিলে। কিন্তু সিবিলাকে
এটাহ পাৰি হুঁলিলে ক্ৰুশৎ তাক্ মাৰোক্ ক্ৰুশৎ তাক্
২২ মাৰোক্। তৃতীয়বাৰ তেঁও সিহঁতক্ হুঁলিলে কিয়
সি কি অগাৰ্ কৰিছে ময় মৰণৰ্ কাৰণ তাৰ্ একো
দেখা নায় এই হেতুক্ দণ্ড কৰি ময় তাক এড়ি দিয়্।
২৩ তেতিয়া তেঁও যেন্ ক্ৰুশৎ মৰে তাঁহাকে খুজিং সিবি
লাকে বড় কৰি এটাহ পাৰিব হুঁৰিলে আৰু সিহঁ
তবে [illegible] আহিৎ লডলৰে আবাও জিকিলে।
২৪ এই [illegible] কে যিহকে খুজিছিল্ তাকে কৰি
২৫ বলৈ [illegible] দিলে। তেতিয়াহি কভান্দ
ড়িবে [illegible] বন্দি হুই আছিল্ যাকে সিবিলাকে
খুজিছি[illegible] লাতে সিবিলাকৰ্ হাতৎ অকলি
কৰি দিলে কিন্তু যিশুক্ সিবিলাকৰ্ ইচ্ছাতে দিলে।
২৬ সিহঁতে তেঁওক্ লৈ যাওতে যাঁওতে পথাৰৰ্ পৰা অহা
শীমোন্ নামেৰে এক্ কিৰনীয়ক্ ধৰিলে তেতিয়া যিশুৰ্
পিছেং লৈযাবলৈ সিহঁতে তাৰ কান্ধৎ ক্ৰুশ দিলে।
২৭ তেঁওৰ পিছেং বড় এজুম মানুহ আৰু তেঁওলৈ হাহাকাৰ
২৮ কৰি ক্ৰন্দন কৰি বহু তিৰোতা আছিল্। কিন্তু

যিশুএ সিহঁতক্ ওভতি কুলিলে হে যিৰুশালমৰ্ কন্যা
সকল্ মোলৈ নে কান্দিবা কিন্তু আপোনাৰ্ আৰু আপো
২৯ নাৰ লৰাহঁতলৈ কান্দা। কিয়নো যি কালত মানুহে
কুলিব বাঁজিহঁত আৰু যি ওদৰ্ গৰ্ভযুক্ত কোনো কালত
না ছিল্ আৰু যি এবাৰ্ কোনো কালে গুওৱা নায় সেয়ে
৩০ শুদ্ধ্য সেই দিন্ আহিছে। তেতিয়া পৰ্ব্বতবিলাকক
সিহঁতে কব ধৰিবলে আমাৰ্ ওপৰত পড়া আৰু টোপৰি
৩১ বা পৰ্ব্বত-বিলাক কব আমাক ঢাকা। কিয়নো সিহঁতে
যেদি কেঁচা গছত ঔয়াকে কৰ তেন্তে শুকান্ গছত
কি কৰা হব।—
৩২ আৰু দুটা অপৰাধিয়াক্ তেঁওৰ সৈতে মাৰিবলৈ লৈগৈ
৩৩ ছিল্। তেতিয়া সিহঁতে খালুৰি নামেৰে এক্ ঠাইত তৈ
তেঁওক্ ক্ৰুশত আঁৰি দিলে আৰু সেই অপৰাধিয়াহঁতৰ্
এটাক্ তেঁওৰ্ দক্ষিণ ফালে এটাক্ বাও ফালে আঁৰি
৩৪ দিলে। তেতিয়া যিশুএ কুলিলে হে পিতৃ ঔহঁতক্
ক্ষেমা কৰা কিয়নো ঔহঁতে যি কৰে সেয়ে কি ঔয়াক্
নোজানে সিহঁতে গুটিকা পাত কৰি তেঁওৰ কাপোৰ বাটি
৩৫ ললে। আৰু লোকে দেখি নিলগতে থিয় হল্ আৰু
অধ্যক্ষ্ সকলে আৰু মানুহে সৈতে তেঁওক্ বিদ্ৰু
খিলে বোলে ঔ আন্ মানুহক্ ৰক্ষা কৰিলে ঔ যেদি
ঈশ্বৰৰ মনোভিলষিত খ্ৰীষ্ট হয় তেবে এতিয়া আপো
৩৬ নাক্ ৰক্ষা কৰোক্। চিপাহিহঁত তেঁওৰ্ ওচৰলৈ
৩৭ আহি সিৰ্কা দিব খুজি তেঁওক বিদ্ৰূপ কৰিলে বোলে
যেদি তুঁ যিহুদীয়হঁতৰ ৰজা হোৱ তেবে আপোনাক
৩৮ ৰক্ষা কৰ্। ঔ যিহুদীয়হঁতৰ্ ৰজা গ্ৰীক আৰু

লাগিলে এহি কথাৰে জীয়াক্কে ঋাক্ক লেখি এখান্ লেখন
৩৯ তেঁওৰ্ ওপৰৎ দিলে। যি কুকর্ম্মী দুটাক্ ওঁৰিছিল্
সিহঁতৰ্ মাজৰে এটায় তেঁওক বিগাতি কৰি কুলিলে তয়
যেদি খ্রীষ্ট হোৱ তেবে আপোনাক্ আমাকো ৰক্ষা
৪০ কৰ্। কিন্তু সি আনক মাৎ লগায় হকিয়াই তাক্
কুলিলে তোৰ্ ঈশ্বৰলৈ ভয় নায় নে কিয়নো তয়ো তেঁৱে
৪১ একে দণ্ডতে পড়িছ। আমি সুৰুপেই হও কিয়নো
আপোনাৰ্ কৰম্ ফল্ পাইছো কিন্তু এই মানুহে
৪২ একো ঘাটি কৰা নায়। পাচে সি যিশুক্ কুলিলে হে
পভু আপুনি আপোনাৰ ৰাজ্যৎ ভগাত হুই যোলৈমনে
৪৩ কৰিবা। যিশুএ তাক্ কুলিলে ময় তোমাৎ সুৰুপ
কহি কঁও তুমি আজি ফাৰদীপৎ মযে সৈতে হবা।—
৪৪ এয়ে দুপৰিয়া হুইছিল্ তেতিয়াৰেপৰা তিনিপৰি
৪৫ য়ালৈকে সকলো পৃথিবী এক্কাৰ্ হুই আছিল্। আৰু
সূর্য্য অন্ধকাৰতে আচ্ছাদিৎ হুইছিল মন্দিৰৰ্ আঁৰ্
৪৬ কাপড় মাজতে ফাটিল্। যিশুএ এটাহ পাৰি কুলিলে
হে পিতৃ তোমাৰ্ হাতৎ ময় আপোন্ জীৱক অর্পিদিয়ো
৪৭ এই কুলি তেঁও প্রাণ ত্যাগ কৰিলে। সেই শধি
কিয়ায় যিং হন্ জীয়াকে দেখি ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰি
৪৮ কলে অৱশ্যে এঁও পৰমার্থিক্ মানুহ আছিল্। যি
বিলাক্ মানুহে সেই কর্ম্ম দেখিবলৈ আহিছিল্
সেই বিলাকে তাকে দেখি হিয়াৎ ভুকুমাৰি ওভতি
৪৯ গল্। তেঁওৰ্ মিত্ৰিৰ্ সকল্ আৰু যিং তিৰোতা
হুঁৎ গালিলিৰপৰা তেঁৱে সৈতে আহিছিল্ সিবিলাকে
নিলগতে থিয় হুই এইবিলাক্ দেখিলে।—

৫০ আরু দেখা যিহুদীহঁতর্ আরিমাত্তেয়া নামেরে নগরর্
যুসফ নামেরে উত্তম্ আরু পরমার্থিক্ এক্ মন্ত্রী আছিল্
৫১ তেঁরেই সিবিলাকর্ আলচং কার্য্যতো মন্ নি দিছিল্
৫২ আপুনি ঈশ্বরর্ রাজ্যলৈ অপেক্ষা করিলে। তেঁরেই
পীলাতর্ ওচরলৈ গৈ যিশুর্ শরীল্ খুজিলে। পাছে
৫৩ তেঁও তাকে নমায় কাপরেরে মেদ্রালে আরু শিলং খন্দা
এটা মৈদাম্ যার্ মাজং মানুহ শুওরা নায় তাতে
৫৪ মাজং তাকে শুরালে। সেই দিন্ মৈডর করার্
দিন্ আরু শাবং ওচর চাপিছিল্। যিবিলাক্ তি
৫৫ রোতা তেঁরে সৈতে গালিলিরপরা আহিছিল্ সিহঁতে
পিছে গৈ মৈদাম্ দেখিলে আরু তেঁওর্ শরীর্ কেনে
৫৬ কৈ থলে তাকো দেখিলে। তেতিয়া সিহঁতে ওভতি
আহি গন্ধতেল যুগুৎ করিলে পাছে আজ্ঞানুসারে
শাবং দিনে বিশ্রাম করিলে।—

পর্ব্ব পাছে সাংবারর্ প্রথম্ দিনা অতি প্রত্যুষতে যি গন্ধ
২৪ তেল সিহঁতে যুগুৎ করিছিল্ সিহঁতো সিহঁতর্ লগর্
আরু, মানুহো সেই গন্ধ তেল লৈ মৈদামর ওচরলৈ
২ আহিল্। মৈদামর্ মুখর্পরা শিল বাগরি আছে
৩ ঔয়াকে দেখিলে কিন্তু সোমায়গৈ প্রভু যিশুর্ শরীল্
৪ নে পালে। সিহঁৎ তাকে নিমিত্তে তেতিয়া বড় ভুং
কন্দিং হল তেতিয়া দেখা কান্তিযুক্ত কাপড় পিন্ধি দু জন্
৫ সিহঁতর্ ওচরতে থিয় হল। সিহঁৎ ভয়ার্ত্ত হই তল
৬ লৈ মুখ করিলে তেনেতে সেই মানুহে সিহঁতক্ কলিলে
কয়ঁতে মৃতকর্ মাজং জীবকক্ বিচার কিয় কর।

৭ তেঁও জীয়াৎ নায় কিন্তু উদ্ধিল্। মানুহর্ পুত্রেকর্
পাতকী মানুহর হাতৎ সোম্না অরলগা আরো কুশৎ
মরির লগা তৃতীয় দিনৎ উদ্ধির লগা প্রয়োজন্ আছে
এই যি কথা তেঁও গালিলিৎ থাকোতে তোমোলাইৎ
৮ কৈছিল্ সেয়ে তোমোলাইর মনৎ নায় নে। তেতিয়া
৯ সিবিলাক তেঁওর্ কথা মনৎ পরিল্। আরো সেই
মরণর ভৈতি পে সেই তিরোতাইতে এগার জন
১০ ভকতজে আরো এটাইতে সেই কথা কলে। যিবি
লাক পাঁচনী সকলৎ সেই কথা কলে সি তেই মারিয়া
মাগ্দলেন্ আরো যোহানা আরো যাকুবর্ মাক্ মারিয়া
১১ আরো সিইঁতর্ লগরিয়া। কিন্তু সিইঁতর্ কথা যাতি
হার্ নিচিনা সিইঁতক্ প্রতি জানিলে আরো সিইঁতর্
১২ কথাৎ সিবিলাক আস্থির্ ন করিলে। তেতিয়া পিতর্
উঠি মৈদামর্ ওচরলৈ লরি গৈ জোপরি কাপর্ নিলগৎ
থকা দেখিলে পাচে যি সকল হল সেই এটাইতে
মনৎ বিস্ময় মানি গুচিগল্।—
১৩ দেখা যিরুশালমর্পরা এগার্ মাইল্ আঁতর্ থকা
ইম্মায়ুস নামের এক্ গাঁরলৈ সিবিলাকর্ মাজরে
১৪ দুজন্ সেই দিনায় গল্। আরো যিবিলাক্ হল্ তার
১৫ কথা কলে। সিবিলাকে কথা বতরা কৈছে আরো
শোধি করিছে তেতিয়ায় যিশু আপুনি ওচরলৈ আহি
১৬ সিবিলাকর কৈসতে গল্ কিন্তু তেঁওক্ যেন্ চিনির নো
রারে সিবিলাক চকুর এনে বন্ধ হইছিল্। তেঁও
১৭ সিবিলাকক্ কুলিলে তোমোলাইকে যওতে শোক করি যি
১৮ কথা বতরা কৈছা সেয়ে কি। ক্লেওপাস নামের

সিবিলাকৰ্ মাজৰে এজনে সমিযীন্ দি তেঁওক্ হুঁলিলে
আপুনি যিৰুশালমৎ কেৱলে বিদেশী নে যিং কৰ্ম্ম তাৎ
১৯ এতিয়া হল্ তাক্ জনা নায়। তেঁও সিবিলাকক্
হুঁলিলে কি কৰ্ম্ম সিবিলাকে তেঁওক্ হুঁলিলে ঈশ্বৰৰ্
এটাই মানুহৰে আগৎ কথাতো কৰ্ম্মতো মহিমাৱন্ত
২০ আচাৰ্য্য যিশু নাজৰেথৰ্ কথাৎ বড় পুৰোহিৎ
সকলে আমাৰ্ অধিকাৰ্ সকলে মৃত্যুৰ শোধিৰ আজ্ঞা
পাৱলৈ ক্ৰুশৎ যেনেকৈ তেঁওক ধৰি দিলে আৰু মাৰিলে
২১ সেই কথা। কিন্তু যি জনে যিশৰএলক্ মুকলি কৰিব
এঁৱেই যেন্ তেঁও এনেকৈ আমি মানিলো জয়াক এড়িও
২২ এইবিলাক্ কৰ্ম্মৰ্ পাচে তৃতীয় দিন এই। আমাৰ্
পক্ষপাতী কেতেটি তিৰোতা ৰাতি পুৱায় .ৈদামৰ্
ওচৰলৈ গৈ সিহঁতে আমাক্ বিস্ময় লগালে কিয়নো
২৩ তেঁওৰ্ শৰীল্ নে পায় তেঁও জীলে এনেকৈ কোৱা
কেতেটি দূতক্ দেখা পাইছিল্ সিবিলাকেই আহি
২৪ এনেকৈ কলে। পাচে আমাৰ্ কেতেটি যৈদামৰ্
ওচৰলৈ গৈ যি ৰূপে সেই তিৰোতাহঁতে কৈছিল্
সেইৰূপে দেখা পালে কিন্তু তেঁওক্ দেখা নেপালে।
২৫ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে হে অজ্ঞানহৎ
২৬ আচাৰ্য্য সকলৰ্ সকলো কথা পতিয়াবলৈ আলাহ
আশয়হঁৎ খ্ৰীষ্টৰ্ এইবিলাক্ দুঃখ পাবলগা আৰু
আপোনাৰ মোক্ষৎ প্ৰবেশ কৰিবলগা প্ৰয়োজন নায়
২৭ নে। পাচে তেঁওৰ্যে মোশহৰে আচাৰ্য্য সকলৰে
২৮ কথাৰেপৰা আপোনাৰ্ বিষয়প্ৰথিৰ্ অৰ্থ কলে। যি

গাঁৱলৈ সিবিলাক্ যাবলগা সেই গাঁৱৰ্ ওচৰলৈ
আহিলৎ তেঁওক্ আগেই যোৱাৰ্ লিচিনা দেখালে।
২৯ কিন্তু আমিএ সৈতে থাকোক্ কিয়নো গধূলিও হৈছি
বেলা অলপহে আছে সিবিলাকে এই হুঁলি তেঁওক্
৩০ হাখিলে। এই হেতুকে সিবিলাকে সৈতে তেঁও
৩১ পুৱাহ কৰিবলৈ গল্। পাচে এনে হল্ তেঁও সিবি
লাকে সৈতে খাবলৈ বহি পিঠা ললে আৰু আশীৰ্ব্বাদ
কৰি ভাঙ্গি সিবিলাকক্ দিলে তেতিয়া সিবিলাকৰ্
চকু মুকুলি হল আৰু সিবিলাকে তেঁওক্ চিনিলে তেতিয়া
৩২ তেঁও অন্তৰ্হিত হল। তাতে সিবিলাকে এজনে
আৰু এজনক্ হুঁলিলে তেঁও যেতিয়া বাটৎ কথা কৈ
৩৩ ছিল্ আৰু ধৰ্ম্মপুথিৰ্ অৰ্থ আমাৎ কৈছিল্ তেতিয়া
আমাৰ্ হিয়া আমাৰ্ মাজৎ জ্বলিছিলে নে। এই
৩৪ হেতুক্ সিবিলাক্ সেই ডাঁৱৰেই উঠি যিৰুশালমলৈ গল্
আৰু সচো প্ৰভু উঠিল্ শীমোনৰ্ আগৎ বিদিত হল্
৩৫ এনেকৈ কৈছে। যি এঘাৰে জনে আৰু যিবিলাক্
সিবিলাকে সৈতে মেলৎ আছিল সিবিলাকে সেইবি
লাকক্ দেখিলে। তেতিয়া বাটৎ যি হল্ আৰু
তেঁও পিঠা ভাঙ্গিবৰ্ বেলা সিবিলাকে যেনেকৈ চিনা
৩৬ গল্ সিবিলাকে এইবিলাক্ কলে। সিবিলাকে উ
য়াঁকে কৈছে সেই সময়তে যিশু আপুনি সিবিলাকৰ্
৩৭ মাজতে থিয় হই সিবিলাকক্ হুঁলিলে তোমালোকৰ্
৩৮ কুশল হোক্। কিন্তু সিবিলাকে কোনো বাভুৎ দেখি
৩৯ লো এই ভাবি ত্ৰাস্ লাগি ভয়াৰ্ত্ত হল্। কিন্তু তেঁও
সিবিলাকক্ হুঁলিলে তোমালোক্ কিয় ব্যাকুল্ হোৱা

৪০ আৰু মনৎ চিন্তা কৰা। ময় আপুনি যেন্ এই জৈয়াৰে
প্ৰমাণ কৰলৈ মোৰ হাৎ ভৰি দেখা আৰু মোক্ হা
তেৰে চুই দেখা কিয়নো মোৰ্ যেনে তোমোলাকে
৪১ দেখিছা তেনে ভূতৰ্ হাড় মঙহো ন হয়। তেঁও এই
হুলি আপোনাৰ্ হাৎ ভৰি সিহঁলাকক্ দেখুৱালে।
সিহঁলাকে আনন্দিৎ হই আস্তিক্ ন কৰি বিস্ময়
মানিলে তেঁও সিহঁলাকক্ হুলিলে তোমোলাকৰ্ এ
৪২ যেৎ খাবলৈ কি আছে। তেতিয়া সিহঁলাকে এটেপা
৪৩ ভজা মাচ আৰু মৌৰবাহ তেঁওক্ দিলে। পাচে তেঁও
৪৪ তাকে লৈ সিহঁলাকৰ্ আগিতে খালে। আৰু তেঁও
সিহঁলাকক্ হুলিলে মোশহৰ্ বিধানতে আচাৰ্য্য বাক্য
তে আৰু গীতত্তে মোৰ্ কথা যিঃ লেখা আছে সেই
বিলাক কথা মোতে পূৰ্ হোৱাৰ্ প্ৰয়োজন্ আছে যেন্
এই যি কথা ময় তোমোলাকৰ্ লগৎ থাকি কলো সেই
৪৫ কথায় এই। তেতিয়া সিহঁলাকে বৰমন্ত্ৰথি বুজিবলৈ
৪৬ তেঁও সিহঁলাকৰ্ বুধি মুকলি কৰিলে। আৰু
৪৭ সিহঁলাকক্ হুলিলে এনে লেখা আছে আৰু এনেকৈ
মৰিবলৈ তৃতীয় দিনে উঠিবলৈ খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰয়োজন্ হল।
৪৮ আৰু মন্ পালটোৱা পাতক্ মোচন্ তেঁওৰ্ নামে
যিৰুশালমকে আদি কৰি সকলো দেশৰ্ মানুহৰ্
আগিৎ যেন্ কীৰ্ত্তন হয় জৈয়াৰে প্ৰয়োজন হল্ আৰু
৪৯ তোমোলাক জৈয়াৰে সাক্ষী। দেখা পিতৃৰ পতি
জনা যি তাক্ তোমোলাকলৈ পঠাও কিন্তু ওপৰৰ্
পৰা মহিমা নোপোৱা মানে তোমোলাক্ যিৰুশালম
৫০ নগৰতে থাকা। পাচে বৈতালিয়ালৈকে তেঁও সিহি

লাকক্ লৈ গল্ তাৰ্ পাচে হাত দাঙ্গি সিবিলাকক্
৫১ আশীর্ব্বাদ কৰিলে। তেতিয়া এনে হল তেঁও সিবি
লাকক্ আশীর্ব্বাদ কৰিছে সেই সময়তে তেঁওক্ সিবি
৫২ লাকৰ্ যাজৰ্পৰা বিলগ কৰি স্বৰ্গলৈ নিয়া গল্।
পাচে সিবিলাকে তেঁওক্ ভজন্ কৰি বড় হৰিষিৎ হৈ
যিৰুশালম লৈ আহিও আছিল্ আৰু ঈশ্বৰক্ স্তুতি
কৰি তেঁওক্ শ্লাঘা কৰি মন্দিৰতে নিত্যে আছিল্।
আমেন্।—

শুভবাৰ্ত্তা য়োহনে কৰা।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।—

১ প্ৰথমতে বাক্য আছিল্ বাক্য ঈশ্বৰৰ্ লগৎ আছিল
২ আৰু বাক্য আপুনি ঈশ্বৰ্। তেঁৱেই প্ৰথমতে ঈশ্ব
৩ ৰৰ্ লগৎ আছিল্। সকলো বস্তু তেঁওৰ্ পৰা নিৰ্ম্মিত
হল্ নিৰ্ম্মাণ কৰা যিং তাৰ্ মাজৰ্ এটি বস্তুও
৪ তেঁওক্ ব্যতিৰেকে নিৰ্ম্মাণ ন হল্। তেঁওৰ মাজৎ
৫ জীৱন সেই জীৱন্ মানুহৰ্ দিপিতি সেই পহৰে এ
ন্ধাৰেতে দিপিতি কৰিলে কিন্তু অন্ধকাৰে তাৰ্ গ্ৰহন
ন কৰিলে।—

৬ য়োহন নামেৰে এজন্ ঈশ্বৰৰ্ পাঠনী আছিল্।
৭ এটায়ে তেঁওৰ্ দোৱাৰায় আস্তিক্ কৰিবলৈ তেঁও পহ
ৰৰ্ প্ৰমাণ্ দিবৰ নিমিত্তে এক সাক্ষী হবলৈ আহিল্।
৮ তেঁও সেই পহৰ্ ন হয় কিন্তু সেই পহৰৰ্ প্ৰমাণ দি
৯ বলৈ আছিল্। যি জনে জগতলৈ আহি সদৌকে
১০ দিপিতি কৰে তেঁৱেই স্বৰূপ পহৰ্। তেঁও জগতৰ্
মাজতে থাকিল্ আৰু জগত তেঁওৰ পৰা নিৰ্ম্মিত হল্
১১ কিন্তু জগতে তেঁওক্ নে জানিলে। তেঁও আপোনাৰ্
আধিপত্যলৈ আহিল্ কিন্তু তেঁওৰ্ মানুহেও তেঁওক্
১২ গ্ৰহণ ন কৰিলে। কিন্তু যিং মানুহে তেঁওক্ গ্ৰহণ

কৰিলে আৰু তেঁওৰ নামৎ আস্তিক্ কৰিলে সইবিলা
১৩ ককে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হবলৈ তেঁও মহিমা দিলে। সিবি
লাকৰ জন্ম তেজৰপৰা ন হয় শৰীৰৰ ঊচ্ছাৰপৰা
ন হয় মানুহৰ ঊচ্ছাৰপৰা ন হয় কিন্তু ঈশ্বৰৰপৰা।
১৪ বাক্য সত্যেৰে পূৰ্ণ বাক্য অবতৰি আমাৰ মাজতে
বসতি কৰিলে আমি ও পিতৃৰ অদ্বিতীয় জাতৰ গৌৰ
১৫ বৰ নিচিনা তেঁওৰ গৌৰৱ দেখিলো। যোহনে তেঁওতে
প্ৰমাণ দিলে আৰু এটাই পাৰি ইলিলে যি জন মোৰ
পিচৎ আহিছে তেঁও মোৰ আগেই হইছে কিয়নো
তেঁও মোৰ পূৰ্ব্বেও আছিল্ যাৰ মই এই প্ৰমাণ দিলো
১৬ তেৱেই এই তেঁওৰ পূৰ্ণতাৰপৰা আমি এটাইএ পাই
১৭ ছো আৰু গুণৰ অনুক্ৰমে গুণ পাইছো। কিয়নো
মোশহৰ দোৱাৰায় বিধান্ দিয়া গল কিন্তু অনা আৰু
১৮ সত্য যিশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰায়। কোনেও কোনো
কালৎ ঈশ্বৰক্ দেখা নাই পিতৃৰ হ্ৰিদৎ থকা সেই
অদ্বিতীয় জাতে তেঁওক প্ৰকাশ কৰিছে।
১৯ তুমি কোন্ ঊয়াকে শুধিবলৈ যেতিয়া যিহুদী সকলে
পুৰোহিতক লেৱীইতক যিৰুশালেমৰপৰা যোহ
নৰ ওলৈ পঠালে আৰু তেঁও স্বীকাৰিলে স্বীকাৰি
২০ না থাকিল্ কিন্তু কহিলে মই খ্ৰীষ্ট নো হো এই
২১ হেতুক সিবিলাকে শুধিলে তেবে তুমি কোন এলীয়া হৈলে
পাচে তেঁও ইলিলে নো হো তুমি সেই আচাৰ্য নে তেঁও
সমিধান দি ইলিলে নোহো। এই নিমিত্তে সিবিলাকে
২২ তেঁওক কলে যিবিলাকে আমাক্ পঠিয়ালে সিবিলাকক্
আমি সমিধান্ দিবলৈ তুমি কোন্ আপোনাৰ কথা

২৩ কি হুঁলিছো।   তেতিয়া যোহনে এই প্রমাণ দিলে।
২৪ য়িশয়িয়াহ আচার্য্যে যেনেকৈ কৈছিল তেনেকৈ য়িহুহাৰ্
বাট পোন্ কৰা হাৰিং এই হুঁলি বিৰিয়োৱা এজনৰ্
শবদ ময়।   যিবিলাক্ পাঠনী সেই বিলাক ফাৰিশি
২৫ মানুহ। এই হেতুক্ সিবিলাকে শুধিলে বোলে যেদি
তুম খ্রীষ্ট নোহোৱা এলীয়াহ্ নোহোৱা আচাৰ্য্য
২৬ নোহোৱা তেবে কি কাৰণে ডুব দিয়াইছা। যোহনে
প্রত্যুত্তৰ দি সিবিলাকক হুঁলিলে ময় পানিৎ ডুব দিয়
২৭ ও হয় কিন্তু যাক্ তোমোলাকে নে জানা এনে এজন্
তোমোলাকৰ্ মাজৎ থিয় হৈছে যি জন্ মোৰ্
পিচৎ আহি মোৰ্ আগৎ হৈছে যাৰ্ ফালটিৰ্
তোল্ মেলিবলৈকো ময় যোগ্য নোহো এই তেঁও।
২৮ বৈতাবাৰা য়িৰ্দ্দনৰ সিপাৰে যৎ যোহনে ডুব দিয়াইছিল্
তাতে এইবিলাক্ হৈছিল্।—
২৯ পাচ দিন যোহনে য়িশুক্ আপোনাৰ্ কাষৰলৈ আহি
থকা দেখি হুঁলিলে জগতৰ্ পাতক্ মোচন্ কৰোতা ঈশ্বৰ
৩০ ৰৰ্ মেষৰ্ পোৱালিক্ দেখা। যাৰ্ কথা ময় কৈছিলো
যি জন মোৰ্ আগৎ হৈছে কিয়নো তেঁও মোৰ্ পূৰ্ব্বেই
৩১ আছিল্ এই এ জন মোৰ পিচৎ আহিছে আৰু ময়
তেঁওক্ নি চিনিলো কেবল্ জানো যিজন্ য়িশ্ৰাএলৰ্
আগৎ বিদিৎ হব এই হেতুক্ পানিৎ ডুব দিয়াবলৈ
৩২ ময় আহিলো।   স্বৰ্গৰ্পৰা নামিবৰ্ কপৌৰ্ নিচিনা
আত্মাক্ ময় দেখিলো সেয়ে তেঁওৰ্ ওপৰৎ ৰহিল্ আৰু
৩৩ তেঁওক্ ময় নিচিনিলো কিন্তু পানিৎ ডুব দিয়াবলৈ যি
জনে মোক্ পঠালে তেঁও মোক্ হুঁলিলে নামি আহি যাৰ্

ওপৰৎ বহিবৰ্ আত্মাক তুমি দেখিবা পৰমাত্মা~ যি
৩৪ জনে ইঁচু দিয়াৰ সেই তেঁও। আৰু ময় দেখি এও ঈশ্ব
ৰৰ্ পুত্ৰ যেন্ জেয়াৰে প্ৰমাণ দিলো।—
৩৫ পাচ দিনা যোহনে তেঁওৰ্ দুজন্ ভকতে সৈতে থিয়
হই যিশুক্ যাবৰ্ দেখি ইঁুলিলে দেখা ঈশ্বৰৰ্
৩৬ মেষৰ্ পোৱালি এই। তাতে সেই দুয় ভকতে তেঁওৰ্
৩৭ কথা শুনি যিশুএ সৈতে গল্। তেতিয়া যিশুএ ওভতি
আপোনাৰ্ পিছৎ ফিৰিলাকক্ দেখি ইঁুলিলে তোমা
৩৮ লাকে কি বিচাৰা। ফিৰিলাকে তেঁওক্ ইঁুলিলে হে
৩৯ ৰাবি অৰ্থাৎ হে গুৰু আপুনি কৎ বহা লৈছে। তেঁও
ফিৰিলাকক্ ইঁুলিলে আঁহা দেখাহি ফিৰিলাকে গৈ
তেঁওৰ্ বহাৰ্ ঠাই দেখিলে আৰু তিনি পৰ্যন্ত বেলি
হইছিল্ এই কাৰণে সেই দিনা তেঁওৰ্ লগতে থাকিল্।
৪০ যিবিলাক্ যোহনৰ্ কথা শুনি যিশুৰ্ লগৎ গৈছিল ফিৰি
৪১ লাকৰে এজন্ শীমোন্ পিতৰৰ্ ভায়েক আন্দ্ৰিক। সেয়ে
প্ৰথমতে আপোনাৰ্ ভায়েক্ শীমোনক্ পায় ইঁুলিলে
৪২ আমি মশীয়াহক্ পাইছো তাৰে অৰ্থ খ্ৰীষ্ট। ফিৰি
লাকে তেঁওক্ যিশুৰ্ ওচৰলৈ আনিলে যিশুৰ কথা দেখি
ইঁুলিলে তুমি যোনাৰ্ পুতেক্ শীমোন্ তোমাৰ নাম
কাইফা হব অৰ্থাৎ পিল্।—
৪৩ পাচ দিনা যিশুএ গালিলিলৈ যাবলৈ ইচ্ছা কৰি ফিলি
পক্ পালে আৰু তেঁওক্ ইঁুলিলে মোৰ্ লগৎ আঁহা।
৪৪ আন্দ্ৰিয়ে পিতৰৰে বীতসৈদা যি নগৰ্ সেই নগৰৰে
৪৫ এজন ফিলিপ আছিল্। ফিলিপে নথনেলক্ পাই
ইঁুলিলে যাৰ্ কথা বিৱৰণৎ মোশাহে লেখিলে আৰু

আচাৰ্য্য সকলেও লেখিলে নাজৰেতৰ্ য়িশু য়ুসফৰ্
৪৬ পুত্ৰেক্ তেঁওক্ আমি পাইছো। নতনাএলে তেঁওক্
কৈলিলে কোনো সত ৰেহানি নাজৰেতৰ্পৰা আহিব
৪৭ পাৰেনে ফিলিপে তেঁওক্ কৈলিলে আহা দেখাহি। নত
নাএলে তেঁওৰ্ কাখৰলৈ অওতে য়িশুএ তেঁওক্ দেখি
তেঁওৰ্ কথা কলে যাৰ্ মাজত্ বঞ্চনা নায় এই এজন্
৪৮ বাস্তৱ্ য়িশ্ৰএলীক্ দেখা। নতনাএলে তেঁওক্ কৈলিলে
কৰ্পৰা মোক্ জানিছা য়িশুএ সমিধান্ দি কৈলিলে
ফিলিপে তোমাক্ মাতিবৰ্ আগেই যেতিয়া ডিমৰু
৪৯ গছৰ্ তলত্ আছিলা তেতিয়া তোমাক্ দেখিলো। নত
নাএলে সমিধান্ দি তেঁওক্ কৈলিলে হে ৰাব্বি আপুনি
৫০ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ আপুনি য়িশ্ৰএলৰ্ ৰজা। য়িশুএ
সমিধান্ দি তেঁওক্ কৈলিলে ডিমৰু গছৰ্ তলত্
তোমাক্ময় দেখিলো ময় এনেকৈ কৈলিলে জৈয়াতেই
তুমি আস্তিক্ হৈছা নে জৈয়াত্কৈও বড় কথা তুমি
৫১ দেখিবা। তেঁও তেঁওক্ কৈলিলে সত্যেং ময় তোমাত্
কঁও জৈয়াৰ্ পাচে স্বৰ্গ মুকলি আৰু মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্
ওপৰত্ ঈশ্বৰৰ্ দূত্ সকলক্ উঠিবৰ্ নামিবৰ্ তোমো
লোকে দেখিবা।—

পৰ্ব্ব তৃতীয়া দিনা গালিলিৰ্ কানা নগৰত্ বিয়া হল্ তেতিয়া
২ য়িশুৰ মাক্ তাতে আছিল্ য়িশুকে তেঁওৰ্ শিষ্য সকল
সেই বিয়ালৈকে নিমন্ত্ৰণ হইছিল্। তেতিয়া দ্ৰাক্ষা
ৰস না থকাত্ য়িশুৰ্ মা তেঁওক্ কৈলিলে দ্ৰাক্ষাৰস
৪ নায়। য়িশুএ তেঁওক্ কৈলিলে হে তিৰি তোত্ মোৰ্

৫ কি কাম মোৰ্ সময় এতিয়া ন হয়। তেঁওৰ্ মাকে
বন্দিইঁতক্ কুলিলে তেঁও তইঁতক্ যি বোলে তাকে কৰ্
৬ ইঁক্। যিহুদীইঁতৰ্ শুদ্ধ কৰাৰ্ আচাৰৰ্ মতে ছটা
শিলৰ্ মতিয়া তাতে আছিল্ প্ৰতিমতিয়াৎ মান্ দুয়
৭ তিনি কৰি ধৰে। যিশুএ সিইঁতক্ কুলিলে সেই
৮ মতিয়া পানিৰে পুৰ্ কৰইঁক্ এই হেতুক্ সিহঁত কানলৈ
তাকে ভৰালে। পাচে তেঁও সিইঁতক্ কুলিলে এতিয়া
বাকি নিমন্ত্ৰণকৰ্ত্তাৰ্ ওচৰলৈ লৈ যাইক্ তেতিয়া সিইঁতে
৯ লৈ গল্। যি বন্দিইঁতে সেই দ্ৰাক্ষাৰস কৰা পানি
তুলিছিল্ সিইঁতে জানিলে কিন্তু নিমন্ত্ৰণকৰ্ত্তায় সেয়ে
কৰ্পৰা হল্ জৈয়াক্ নে জানিলে এই হেতুক্ নিমন্ত্ৰণ
১০ কৰ্ত্তায় চাকি দেখিলে পাচে বৰক্ মাতিকলে এটাইকে
প্ৰথমতে ভাল দ্ৰাক্ষাৰস দিয়ে পাচে মানুহ ভালেমান্
পীলে বয়া দিয়ে কিন্তু সত দ্ৰাক্ষাৰস এতিয়া লৈকে তুমি
১১ থৈছা। যিশুএ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম মাজে এই কৰ্ম্ম প্ৰথমতে
গালিলিৰ্ কানাৎ কৰি আপোনাৰ্ গৌৰৱ প্ৰচাৰ্ কৰি
লে তাতে তেঁওৰ্ শিষ্যসকল তেঁওক্ আস্তিক্ কৰিলে।
১২ তাৰ্ পাচে তেঁয়ে তেঁওৰ্ মাকে তেঁওৰ ভায়েক্ সকলে
১৩ তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে কফৰনযমৎ গল্ তাতে অলপ
দিন থাকিল। সেই কালতে যিহুদীইঁতৰ্ পেস্তাৰ
ওচৰ্ চপিল্। যিশু যিৰুশালমলৈ গৈ মন্দিৰৎ থকা
১৪ গৰু মেষ পাৰ বেচা মানুহ এটাইকে দেখিলে এই
১৫ হেতুক্ তেঁও সৰু জৰুৰ্ এডাল চাবুক্ বাটি মেষ আদি
কৰি এটাইকে খেদি দিলে আৰু বনিয়াইঁতৰ্ কৰ্
১৬ বাকি পাচে ওভোতায় পেলালে। আৰু পাৰ পোহা

বিইঁতক্ ইুলিলে এই বস্তু লৈ যা মোৰ্ পিতৃৰ্ ঘৰৎ
১৭ পোহাৰ্ নে পাতিবিহক্। তেতিয়া তোমাৰ্ ঘৰৰ্
নিমিত্তে ৬ৎ মাহে মোক্ খায় পেলালে এই যি লেখা
আছে জৈয়ালৈকে তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে মন্ কৰিলে।
১৮ তাতে য়িহুদীইঁতে মাৎ লগালে বোলে তুমি এই মতা
কৰিছা তাৰে নিমিত্তে আমাক্ কি চিন্ দেখুৱাইচা।
১৯ য়িশুএ সমিধান্ দি সিবিলাকক্ ইুলিলে এই দল্ ভাঙ্গি
পেলোৱা পাচে তিনি দিনৰ্ ভিতৰতে তাক্ বান্ধিম্।
২০ য়িহুদীইঁতে কলে এই দল্ বান্ধোন চেচল্লিশ বৎসৰৰ্
বন্ আছিল্ তুমি তিনি দিনতে তাক্ বান্ধিবা নে।
২১ কিন্তু তেঁও আপোনাৰ্ শৰীৰ স্বৰূপ দলৰ্ কথা কলে।
২২ এই নিমিত্তে তেঁও মৃত্যুৰ্ পৰা ওঠিলৎ পাচে তেঁও এই
কথা কৈছিল্ এয়ে সিবিলাকৰ্ মনৎ পৰিল্ আৰু
ধৰ্মপুথিকো য়িশুএ যি কৈছিল্ তাকো সিবিলাকে পতি
২৩ য়ালে। পেস্সাখৰ্ সময়ৎ তেঁও বিহুৰ দিনা য়িৰু
শালমলৈ গলৎ তালেমানে তেঁওৰ্ আশ্চর্য্য কর্ম্ম
দেখি তেঁওক্ আস্তিক্ কৰিলে। কিন্তু য়িশুএ এটাই
২৪ মানুহকে জানিলে সেই কাৰণ বিশ্বাস কৰি সিবিলা
কৰ্ হাতৎ আপোনাক্ নস্মর্পিলে। মানুহৰ অন্ত
ৰৎ কিং আছে তেঁও জৈয়াক্ জানিলে এই হেতুকে মানু
হৰ্ কথাৰ্ কোনোএ প্রমাণ দিয়ে জৈয়াৎ তেঁওৰ্ প্রয়ো
জন নায়।—

পৰ্ব্ব ফাৰিশিইঁতৰ্ মাজৰে নিকদেমস নামেৰে য়িহুদী
৩ ইঁতৰ্ এক্ অধিপতি আছিল্। ৰাত্রি সময়ে য়িশুৰ্
২ ওচৰলৈ আহি তেঁওক্ ইুলিলে হে ৰাব্বি আপুনি

ঈশ্বৰৰ্ কাষৰৰ্পৰা আহা এক্ গুৰু জীয়াকে আমি
জানো কিয়নো যি আশ্চর্য্য কর্ম্ম তুমি কৰিছা ঈশ্বৰ
তাৰ্ লগৎ নহলে কোনোএ সেই কর্ম্ম কৰিব নোৱাৰে।
৩ যিশুএ সমিধান্ দি তেওঁক্ কলিলে ময় তোমাৎ স্বৰূপ
কৰি কঁও মানুহ পুনৰ্ন জন্মিলে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য দেখিব
৪ নোৱাৰে। নিকদেমস তেওঁক্ কলিলে মানুহ বুঢ়া হই
জন্মিব এয়ে কেনেকৈ হব সি দ্বিতীয় বেলি মাকৰ্ গর্ভ
হৈ গৈ জন্মিব পাৰিবনে। যিশুএ সমিধান দিলে বোলে
৫ ময় তোমাৎ স্বৰূপ কৰি কঁও জলৰে আত্মাৰে পৰা
মানুহ ন জন্মিলে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৎ সোমাব নোৱাৰে।
৬ যেয়ে মঙহৰ্পৰা জন্মা সেয়ে মঙহ আৰু যি আত্মাৰ্
৭ পৰা জন্মা সেয়ে আত্মা। তুমি আৰু এবাৰ্ জন্মিব
লগা আছে ময় যে এই কথা তোমাক্ কলো জীয়াৎ
৮ বিস্ময় নে মানিবা। বায়ুৰ্ যতে ইচ্ছা তত্তে বলায় তুয়
তাৰ্ শবদ শুনিছা কিন্তু সেয়ে কৰ্পৰা আহে কলৈ যায়
জীয়াক্ তুমি নে জানা যেয়েং আত্মাৰ্পৰা জন্মা সেয়ে
৯ এই ৰূপ্। নিকদেমসে সমিধান দি তেওঁক্ কলিলে
১০ এয়ে কেনেকৈ হয়। যিশুএ সমিধান্ দি তেওঁক্ কলিলে
তুয় যিশৰএলৰ্ এ জন্ গুৰু হয়ো এই কথা নোজানানে।
১১ ময় তোমাৎ স্বৰূপ কৰি কঁও আমি যি জানো তাকে
বোলো আৰু যিহকে দেখিছো তাকে প্ৰমাণ দিয়ো
১২ কিন্তু তোমোলাকে আমাৰ্ কথা নো লোৱা। ময়
তোমোলাকৎ সাংসাৰিক্ কথা কলে যেদি তোমোলাকে
তাক্ আস্তিক্ ন কৰা তেবে সৰগী কথা কলে তোমো
১৩ লাকে তাক্ কেনেকৈ আস্তিক্ কৰিবা। আৰু যি জন

স্বৰ্গৰ পৰা নামিল্ যি জন্ এতিয়াও স্বৰ্গত থকা মানুহৰ
পুত্ৰেকক্ বাহিৰেহে কোঁও স্বৰ্গত উৰ্দ্ধগতি কৰা নায় ।
১৪ যেনেকৈ মোশিত বোলোঁতে শাঁপ্ দাঙ্গিলে তেনেকৈ যিবি
১৫ লাগে তেঁওত বিশ্বাস কৰে সেইবিলাকৰ্ সৰ্ব্বনাশ
ন হয় কিন্তু সদৌএ অনন্ত আয়ু পাবলৈ মানুহৰ্
১৬ পুত্ৰেকক্ তুলিব লাগে । যিঃ মানুহ পুত্ৰেকত বিশ্বাস
কৰে সেই সিবিলাকৰ্ সৰ্ব্বনাশ ন হয় কিন্তু অনন্ত
আয়ুহে হয় এই কাৰণ ঈশ্বৰে আপুনি অদ্বিতীয়
জাত পুত্ৰক্ দিলে তেঁও এই ৰূপে জগতকে চেনেহ
১৭ কৰিলে ।   কিয়নো জগতকে দণ্ডাৰ্হ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে
আপোনাৰ্ পুত্ৰেকক্ জগতলৈ ন পঠালে কিন্তু তেঁওৰ্
দোৱাৰায় জগতৰ্ ৰক্ষা কৰবলৈ হে । যেয়ে তেঁওত
১৮ বিশ্বাস কৰে সেয়ে দণ্ডাৰ্হ ন হয় কিন্তু যি বিশ্বাস
ন কৰে সি এতিয়াও দণ্ডাৰ্হ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ অদ্বিতীয়
জাত পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা নায় ।   সেই দণ্ড কৰিবলৈ
১৯ এই জগতত পহৰ্ সোমাইছে কিন্তু মানুহৰ কৰম্
বয়া এই হেতুকে সিহঁতে পহঁৰতকৈও এন্ধাৰক্ ভাল্
২০ পায় ।   কিয়নো যি কোনোএ বয়া কৰম্ কৰে সি
পহৰক্ ঘিনায় আৰু তাৰ্ কৰম্ নিন্দিত ন হবলৈ
২১ পহৰৰ্ ওচৰলৈ নাহে ।   কিন্তু যি কোনো সত্যতা
কৰে তাৰ্ কৰম্ প্ৰকাশিত হবলৈ পহৰৰ্ ওচৰলৈ
আহে কিয়নো তাৰ্ কৰ্ম্ম ঈশ্বৰত কৰা হয় ।—
২২   ঈয়াৰ্ পাচে যিশুএ তেঁওৰ্ ভকতসকলে যিহুদাৰ্
দেশলৈ গল আৰু তেঁও সেই ঠাইতে সিবিলাকৰ্
২৩ লগত নিবাস কৰিলে ডুব দিয়ালে । যোহনে ও শালমৰ্

ওচৰৰ্ আইনোনৰ্ টুঁড় দিয়াছিল্ কিয়নো তালেয়ান্
২৪ পানী তাৎ আছিল্ তাতে মানুহে আহি টুঁডুবা হল্।
২৫ তেতিয়া বন্দিয়াৰ ন হল তেতিয়া পবিত্র কৰা কথাৎ
য়োহনৰ্ কেতেটি শিষ্যৰে য়িহুদীহঁতৰে দ্বন্দ লাগি
২৬ ছিল্। এই হেতুক সিবিলাকে য়োহনৰ্ ওচৰলৈ আহি
তেঁওক কুলিলে হে বাপ্তি যি জনে য়ৰদনৰ সিপাৰে
আপোনাৰ্ লগৎ আছিল্ যাৰ্ প্রমাণ আপুনি দিছে
দেখোক্ তেঁও টুঁড় দিয়াইছে আৰু এটায় মানুহ তেঁওৰ্
২৭ ওচৰলৈ আহে। য়োহন সম্বিধান দি কুলিলে যেদি
স্বর্গৰপৰা দিয়া ন হয় তেবে কোনোএ একো পাব নো
২৮ ৱাৰে। ময় খ্রীষ্ট নো হো কিন্তু তেঁওৰ্ আগেই
পাঠনী হুইছো ময় যে এই কথা কইছো জৌয়াতে
২৯ তোমোলাক্ মোৰ্ সাক্ষী। যেয়ে কন্যা পায় সেয়েই
দৰা কিন্তু দৰাৰ্ যি সখিএ ওচৰৎ থিয় হুই শুনে সেই
দৰাৰ্ কথাতে মহা আহ্লাদ কৰে এই হেতুক্ মোৰ
৩০ এই হর্ষ পুৰ হুইছে। তেঁও অৱশ্যে ৱাঢ়িব কিন্তু ময়
টুটিম্। যি জন ওপৰৰ্পৰা আহে তেঁও এটাইৰে
৩১ প্রধান্ যি পৃথিবীৰ্পৰা হয় সি সংসাৰী আৰু সাংসা
ৰিক্ কথা কয় যি জন্ স্বর্গৰ্পৰা হয় তেঁও এটাইৰে
৩২ প্রধান্। আৰু তেঁও যিহকে দেখিছে আৰু শুনিছে
তাৰে প্রমাণ দিছে কিন্তু কোনোএ তেঁওৰ্ কথা ন
৩৩ লয়। যেয়ে তেঁওৰ্ কথা লয় ঈশ্বৰ্ সত্যে জৌয়াতে
৩৪ সি মোহৰ্ মাৰিলে। কিয়নো যাকে ঈশ্বৰে পঠ্যো
৩৫ ইছে সেয়ে ঈশ্বৰৰ্ কথা বোলে এই হেতুক্ ঈশ্বৰে পৰি
মাণ্ কৰি তেঁওক্ আত্মা নি দিয়ে। বাপেকে পুত্রেক্

চেনেহ কৰে আৰু তাৰ্ হাততে এটাইকে সমৰ্পি দিছে।
৩৬ যি পুত্ৰতেকৎ বিশ্বাস কৰে অনন্তায়ু তাৰ্ আছে যি কোনো
এ পুত্ৰতেকৎ ভকতি ন কৰে সি আয়ু নে দেখিব কিন্তু
ঈশ্বৰৰ খঙ তাৰৈ থাকে।—
পৰ্ব্ব　যিশুএ য়োহনৎকৈ সৰহ ভকৎ কৰিলে আৰু ডুব
৪ দিয়ালে যিশুএ আপুনি ডুব নি দিয়ালে হয় কিন্তু তেঁওৰ্
৩ ভকতে সকলে।　ফাৰিশিহঁতে জৈয়াকে শুনিছিল
এই হেতুকে প্ৰভুএ তাকে জানি যিহুদাহ্ দেশ্ এৰি
৪ আৰও গালিলিলৈকে গল্।　আৰু শমৰোণ দি যা
৫ বৰ্ প্ৰয়োজন্ আছিল্।　যি মাটি যয়াকুবে আপন
পুত্ৰেক্ যুসফক্ দিছিল্ সেই মাটিৰ্ ওচৰৰ্ শিকৰ্
নামেৰে শমৰোণীহঁতৰ্ এক্ নগৰলৈ তেঁও আহিল্।
৬ য়য়াকুবৰ্ নাদ্ পুখুৰী তাতে এই নিমিত্তে যিশু পথত
ভাগৰ্ লাগি আমনি নাদৰ্ পাৰতে বহিল্ এয়ে হল্
৭ দুপৰ বেলিৎ।　এজনী শমৰোণীৰ্ তিৰোতা পানি নি
বলৈ আহিল্ যিশুএ তাইকে ছুলিলে মোক্ খাবলৈ
৮ পানি দিয়া।　কিয়নো খাবৰ্ বেহানি কিনিবলৈ তেঁওৰ্
৯ ভকৎ সকল্ নগৰলৈ গৈছিল্।　তেতিয়া সেই শমৰোণী
তিৰীএ তেঁওক্ ছুলিলে তুমি যিহুদী মই শমৰোণী তিৰী
তুমি মোৎ পানি খাবলৈ খোজা ঐ কি কথা কিয়নো শম
ৰোণীহঁতে সৈতে যিহুদীহঁতৰ্ একো ব্যৱহাৰ্ নায়।
১০ যিশুএ সমিধান্ দি তাইক্ ছুলিলে ঈশ্বৰৰ্ দান কি আৰু
মোক্ পীবলৈ দিয়া যি জনে ইয়াকে ছুলিলে তেঁও কোন
জৈয়াকো যেদি তুমি জানিলাহেতেন তেবে তুমি তেঁওৎ
খুজিলাহেতেন্ আৰু তোমাক্ তেঁও অমৃত পানি দিলে

১১ হেন্তেন্। সেই তিৰীএ তেঁওক্ ইুলিলে হে বাপুদেৱ
পানি তুলিবলৈ তোমাৰ্ দিহ নাই নাদৎ এয়েবেই
তোমাৰ্ সেই অমৃত পানি কাহ্‌পৰা পাইলা যি জনে
১২ আমাক্ নাদ দিলে আৰু আপুনিও তেঁওৰ্ লৰায়ো
তেঁওৰ্ পশুগণেও তাৰে পানি খাইছে এই আমাৰ্ পিতৃ
১৩ য়াকুবৎকৈ তুমি বড় নে। য়িশুএ সমিৰীন্ দি তাইক্
ইুলিলে যি কোনোএ এই পানি খায় তাৰ্ আকৌ পিয়াহ
১৪ লাগিব। কিন্তু যি পানিময় দিয় সেই পানি যি কোনোএ
খায় তাৰ্ আৰু কোনো কালে পিয়াহ নে লাগিব কিন্তু
যি পানি ময় তাক্ দিয় সেয়ে অনন্তায়ুৎ ওহ্যো তাহাৰ্
১৫ মাজত এক্ ভুমুক ওহ্নিব। সেই তিৰীএ তেঁওক্
ইুলিলে হে দেৱ মোৰ যেন্ পিয়াহ ন লাগে আৰু
পানি তুলিবলৈ ময় অৱাইলে না হো সেই পানি মোক্
১৬ দিয়া। য়িশুএ তাইক্ ইুলিলে যোৱা তোমাৰ আমিক্
১৭ মাতি অৱাইলেকে আহাগে। সেই তিৰীএ ওত্তৰ্
কৰিলে বোলে মোৰ্ স্বামী নাই। য়িশুএ তাইক্
১৮ ইুলিলে মোৰ স্বামী নাই এই তুমি ভাল কৈছা কিয়নো
তোমাৰ স্বামী পাঁচোটা হইছিল কিন্তু এতিয়া যি তোমাৰ
সৈতে থাকে সি তোমাৰ স্বামী ন হয় অৱাতে সৎপ
১৯ কথা কৈছা। সেই তিৰীএ তেঁওক ইুলিলে দেৱ
২০ আপুনি এজন আচাৰ্য্য অৱাক ময় জানিছো। আমাৰ
পিতৃাদিএ এই পৰ্ব্বতৰ ওপৰৎ ভজনা কৰিলে কিন্তু যৎ
এটায় মানুহে ভজিবলৈ যোগ্য সেই থান য়িৰুশালম
২১ মৎ তোমোলাকে অৱাকে কোৱা। য়িশুএ তাইক
ইুলিলে হে তিৰী মোৰ কথাৎ আস্তিক্ কৰা যি কালৎ

তোমোলাকে এই পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰৎ বা যিৰুশালমতে পিতৃক্
২২ ন ভজিবা সেই কাল্ আহিছে। তোমোলাকে যাক্
ভজা সেয়ে কি ঊয়াক্ তোমোলাকে নে জানা আমি
যাক ভজোঁ সেয়ে কি ঊয়াক্ আমি জানো কিয়নো
২৩ যিহুদীহঁতৰ্ পৰা ৰক্ষা হইছে। কিন্তু সত্যৰ্ পূজাৰি
সকলে যি কালৎ আত্মাতে সত্যতে পিতৃৰ্ পূজা কৰিব
সেই কাল ওচৰ্ চাপিছেহি আৰু এতিয়াও হইছে
কিয়নো আপোনাৰ্ পূজা কৰোঁতা এইবিধৰ্ মানুহকে
২৪ পিতৃএ খোজে। ঈশ্বৰ্ আত্মা আৰু যিবিলাকে তেঁওক্
ভজে আত্মাতে সত্যতে তেঁওক্ যি ভজে এই সিবিলা
২৫ কৰ্ প্ৰয়োজন আছে। সেই তিৰীএ তেঁওক্ হুলিলে
যীশু নামেৰে মসীয়াহ আহিব জেয়াকে কয় জানো
২৬ তেঁও আহি আমাৎ এটা কথা কব। যিশুএ তাইক্
হুলিলে তুমিএ সৈতে কথা কঁওতা ময়ে সেই।—
২৭ তেনেত তেঁওৰ্ ভকৎ সকলে আহি সেই তিৰোতায়
২৮ সৈতে তেঁওক্ কথা কোৱাতেই বিস্ময় মানিলে। কিন্তু
আপুনি কি খুজবা বা কি কাৰণে তায়ে সৈতে কথা
২৯ কৈছা এনকৈ কেঁও ন হুঁলিলে। সেই কালৎ
সেই তিৰোতায় কলহ এৰি নগৰলৈ গৈ মানুহৎ কলে
বোলে যি কৰ্ম্ম কোনো কালৎ কৰিছিলো সেই এটাই
বিলাক মোৎ এক মানুহে কলে আঁহা তেঁওক্ দেখাহি
৩০ তেঁও খ্ৰীষ্ট হয় কি ন হয়। অতএব সিহঁতে নগৰৰ্
৩১ বাজ ওলায় তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিল। সেই বেলা
তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে তেঁওৰ্ আগৎ প্ৰাৰ্থনা কৰি হুঁলিলে

হে ৰাব্বি কিছু খাওক্ কিন্তু তেঁও সিবিলাকক্ কৈলিলে
৩২ যিহক্ তোমোলাকে নেজানা মোৰ্ এনে ভক্ষ আছে।
৩৩ এইহেতুকে তেঁওৰ্ ভকত্ সকলে এজনে এজনক্ কৈলিলে
কোনোএ কিবা খাবৰ্ বস্তু আনি তেঁওৰ্ আগৈলৈ আনিচে
৩৪ নে। যিশুএ সিবিলাকক্ কৈলিলে যি জনে মোক পঠি
য়ালে তেঁওৰ ইচ্ছা কর্ম্ম কৰা আৰু তেঁওৰ্ কর্ম্ম সাঁটাৱা
৩৫ এয়ে মোৰ্ ভক্ষ্য। আৰু চাৰি মাহৰ্ পাচে ধান্
দাবৰ্ কাল হয় তোমোলাকে এনেকৈ নো কোৱা নে
তোমোলাকৎ ময় কঁও দেখা তোমোলাকে ওপৰলৈ চকু
কৰি পথাৰলৈ চোৱা কিয়নো এতিয়া সেয়ে পকা শস্যৰ্
৩৬ নিচিনা বগা। আৰু ধান কোৱা ধান্ দোৱা দুয়ো
একে লগে ওল্লাসিৎ হয় এই কাৰণে যি শস্য দায় সি বেচ
৩৭ পায় আৰু অনন্ত আয়ুতে ফল সাঁচে। ঔষাতে
ও এই কথা সত্য এটা কহিয়া সিঁচে এটায় শস্য
৩৮ দায়। যিহতে তোমোলাকে একো চৰম ন কৰিলা
সেই শস্য দাবলৈ তোমোলাকক্ ময় পঠিয়াইচো আন
মানুহে কর্ম্ম কৰিচে তোমোলাকো সিহঁতৰ্ কর্ম্মতে
৩৯ সোমাইচা। সেই তিৰীএ এই প্ৰমাণ দিলে ময়
যি কর্ম্ম কোনো কালৎ কৰি চিলো সেইবিলাক্ কর্ম্ম
তেঁও মোৎ কলে এই হেতুকে তিৰোতাৰ সেই প্ৰমা
ণতে সেই নগৰৰ্ ভালেমান্ শমৰোণীইঁতে পতি
য়ালে এই হেতুকে শমৰোণীইত তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি
সিহঁতৰ্ লগৎ থাকিবলৈ তেঁওৎ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে তাতে
৪০ তেঁও দু দিন্ সিহঁতৰ্ ওতে থাকিল্। তেতিয়া আৰু
ভালেমান মানুহে তেঁওৰ্ আগতে কথা পতিয়ালে।

৪১ আৰু সেই তিৰীক কহিলে এতিয়া আমি তোমাৰ
৪২ কথাতে আস্তিক কৰিছো এনে ন হয় কিয়নো আমি
আপুনি শুনি জানিলো এও নিশ্চয়ে জগতৰ ত্ৰাণকৰ্ত্তো
তা খ্ৰীষ্ট। —
৪৩ আৰু দুই দিনৰ পাছে তেঁও সেই ঠাইৰপৰা গালিলি
৪৪ লৈ গল। কিয়নো আচাৰ্য্য সকল আপোনাৰ
৪৫ দেশত মান্য ন হয় যিশুএ আপুনি প্ৰমাণ দিলে। পাছে
তেঁও গালিলিলৈ আহি যিবিলাক কৰ্ম্ম তেঁও যিৰুশা
লমত বিস্তৰ সময়ত কৰিছিল যিবিলাকে সেই কৰ্ম্ম
দেখিছিল সেই গালিলীয়াহঁতে আদৰপূৰ্ব্বক তেঁওক
গ্ৰহণ কৰিলে কিয়নো সিহঁতো বিস্থলৈ গৈছিল।
৪৬ ঔয়াৰ পাছে যিশুএ যত পানিক দ্ৰাক্ষাৰস কৰিছিল
গালিলিৰ সেই কানালৈ পুনু গল। আৰু কফৰনযু
মত এজন মহন্ত আছিল তেঁওৰ পুত্ৰেক নৰিয়া পৰি
৪৭ ছিল। যিশুএ যিহুদাহ দেশৰপৰা গালিলিলৈ আহিছে
তেঁও ঔয়াক শুনি তেঁওৰ ওচৰলৈ গৈ আপোনাৰ পুত্ৰ
মৃত্যুৰ আইছে ঔয়াকে কৈ তাঁনিকে যাবলৈ আৰু
৪৮ তাক সুস্থ কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। তাতে যিশুএ
তেঁওক কহিলে তোমালোকে চিন আৰু আশ্চৰ্য্য
৪৯ কৰ্ম্ম নে দেখিলে আস্তিক ন কৰিবা। সেই মহন্তে তেঁওক
কহিলে হে দেৱ মোৰ পো নৌ মৰোতেই আহোক।
৫০ যিশুএ তেঁওক কহিলে যোৱা তোমাৰ পোৱা জীলে
তেতিয়া যি কথা যিশুএ তেঁওত কলে সেই কথাতে সি আ
৫১ স্তিক কৰি গুছি গল। যাওতে তেঁওৰ বন্দিহঁতে
তেঁওক দেখা পায় কহিলে আপোনাৰ পুত্ৰ জীলে। এই

হেতুক তেঁও শুধিলে কেতে বেলিত ভাল হবলৈ ধৰিলে
সিহঁতে তেঁওক কলিলে কালি দুপৰ আঁটে তাঁহৰ সম
৫২ য়ৎ তেঁওৰ জৰ এৰাল। এই হেতুক পিতৃএ জানিলে
যি তাঁহৎ য়িশুএ তোমাৰ পোৱা জীলে এনেকৈ তেঁওক
৫৩ কলিছিল সেইতাঁহতেই সেই ঔয়াকে জানিলে। এই
হেতুক তেঁও তেঁওৰ ঘৰৰ এটাই মানুহে ও বিশ্বাস
৫৪ কৰিলে। য়িশুএ য়িহুদা দেশৰ পৰা গালিলৈ আহি
যি আশ্চর্য্য কর্ম্ম কৰিলে তাৰে দ্বিতীয় আশ্চর্য্য কর্ম্ম
এই।—

পর্ব্ব তাৰ পাছে য়িহুদীহঁতৰ এক বিহু হইছিল আৰু
২ য়িশু য়িৰুশালমলৈ গল। য়িৰুশালমৰ মেষ দুৱাৰৎ
এব্রি কথাৰে বীত্ গেস্‌দা নামেৰে এটা পুখুৰী সেই
৩ পুখুৰীৰ পাঁচোটা ঘাট। তাতে মাজতে অন্ধলা খোৰা
কোঙা আদি কৰি বহুৰোগী মানুহ পানি লড়িবলৈ
৪ অপেক্ষা কৰি থাকে। কিয়নো অমুক কালৎ এক দূত
পুখুৰীৎ নামি পানি লড়ায়। পানি লড়োৱাৰ পাছে
যেয়ে প্রথমতে নামে তাৰ যি সি ৰোগ হয় সেয়ে ভাল
৫ হয়। তাতে আঠত্রিশ বছৰৎসৰবেপৰা ব্যাধি
৬ যুক্ত এক মানুহ আছিল। য়িশুএ তাক শুইছে দেখি
আৰু এই ব্যাধি বহু দিনাৰপৰা আছে ঔয়াকে জানি
৭ কলিলে তয় ভাল হব খোজনে। সেই ব্যাধিযুক্ত
মানুহে তেঁওক প্রতিউত্তৰ দিলে হে দেৱ যেতিয়া পানি
লড়ে তেতিয়া পুখুৰীৎ নমাবলৈ মোৰ কেঁও নায় আৰু
ময় আপুনি যাওঁতেং আন কোনো মোৎকৈ আগেই
৮ নামে। য়িশুএ তাক কলিলে উঠ্ তোৰ পাটী চাৰী

৯ তুলি যোৱা কাচ। সেই মানুহ তেতিয়ায় ভাল্ হল
১০ আৰু পাটীচাৰা তুলি গুছিগিল্ সেই শাবত দিনা। এই
হেতুক্ যিটো ভাল্ হইছিল্ তাকে য়িহুদীইঁতে হুঁ
লিলে এই শাবতৎ তঁয় পাটীচাৰী নিবলগা ন হয়।
১১ সি সিবিলাকক উত্তৰ্ কৰিলে যিজনে মোক্ ভাল্ কৰিলে
১২ তেঁও হুঁলিলে তোৰ্ পাটীচাৰী তুমি বাটইল্। পাচে
সিবিলাকে তাৎ শুধিলে তোৰ্ পাটীচাৰী তুলি যোৱাক চ
যি মানুহে তোক্ এনেকৈ হুঁলিলে সেই মানুহ কোন্।
১৩ যি মানুহ ভাল্ হল সি নে জানে তেঁও কোন্ কিয়নো
ভালেমান্ মানুহ তাৎ হলৎ য়িশু তাৰ্পৰা গৈ ছিল্।
১৪ তাৰ্ পাচে য়িশুএ তাক্ মন্দিৰৎ দেখি হুঁলিলে দেখা
তুমি ভাল হলা আৰু কোনো কাল পাপক্ নকৰিবা
জানো পাচে আগৎকৈয়ো সৰহ তোমাৰ্ দুৰ্দ্দশা হয়।
১৫ যি জনে তাক্ ভাল্ কৰিছিল্ তেঁও য়িশু জৈয়াকে সেই
১৬ মানুহ য়িহুদীইঁতৎ কলেগৈ। এই হেতুক্ শাবতৎ
কৰ্ম্ম কৰাৎ য়িহুদীইঁতে য়িশুৰ্ বিপক্ষ হই বধ কৰি
বলৈ উপায় কৰিলে।—
১৭ কিন্তু য়িশুএ সিবিলাকক্ সমিধান্ দি হুঁলিলে আমাৰ
১৮ পিতৃএ এতিয়ালৈকে কৰ্ম্ম কৰে মযো কৰো। এই হেতুক্
তেঁওক্ বধিবলৈ য়িহুদীইঁতে আৰু উপায় কৰিলে কিয়
নো তেঁও থকল শাবতকে আনবাৰ্ সমান্ কৰিছিল্
এনে ন হয় কিন্তু আপোনাকো ঈশ্বৰ্ সমান্ কৰি
১৯ ঈশ্বৰ্ তেঁওৰ্ বাপেক্ জৈয়াকে কৈছিল্। এই হেতুক্
য়িশুএ সমিধান্ দি সিবিলাকক্ হুঁলিলে সত্যে মেয়
তোমোলাকৎ কঁও পুত্ৰেকে বাপেকৰ্ যি কৰ্ম্ম কৰিবৰ্

যেতি সেই কর্ম্ম বাতিরেকে পুত্রেক আপোনার শক্তিরে
এক‍া করিব নোয়ারে কিয়নো যি কর্ম্ম তেঁও করে
২০ পুত্রেও সেই কর্ম্ম সেই রূপে করে। বাপেকে পুত্রেকক্
স্নেহ করে আরু যি২ কর্ম্ম আপুনি করে সেই সক
লোখানি তাক্ দেখুৱায় তোমালোকে বিস্ময় মানিবলৈ
২১ তেঁও ঈয়াতকৈও বড় কর্ম্ম তাক্ দেখুৱাব। যেনেকৈ
পিতৃ মৃতকক্ তোলে আরু জীয়ায় সেইরূপে পুত্রেকে ও
২২ যাকে ইচ্ছা করে তাকে জীয়ায় কিয়নো বাপেকে কাকো
শোধ ন করে কিন্তু সকলো মানুহে যেনেকৈ বাপেকক্
মানে সৎকার করে পুত্রেককো সেই রূপে সৎকার করি
২৩ বলৈ এটাই শোধ পুত্রেকর্ হাতৎ সমর্পি দিছে। যি কোনো
এ পুত্রেকক্ সৎকার্ ন করে সি আরু যি জনে তেঁওক্
২৪ পঠিয়ালে সেই বাপেকক সৎকার্ ন করে। সত্যে
ময় তোমালোকৎ কওঁ যি কোনোএ মোর্ কথা শুনি যি
জনে মোক্ পঠিয়ালে তেঁওক্ আস্তিক্ করে তার্
অনন্তায়ু হয় আরু সি দণ্ডাই ন হব কিন্তু মৃত্যু এড়ি
২৫ জীৱনলৈ গল্। সত্যে তোমালোকৎ ময় কওঁ যি
কালৎ মরা মানুহে ঈশ্বরর্ পুত্রেকর্ আৱাও শুনি
বলৈ পাব সেই কাল্ আহিছে এতিয়াও হইছে যিবি
২৬ লাকে শুনে সেইবিলাকেই জীব। কিয়নো যেনেকৈ
বাপেক্ আপুনি চৈতন্য হইআছে তেনেকৈ পুত্রেক্
২৭ কো চৈতন্য হবলৈ দিছে। তেঁও মানুহর্ পুত্রেক্
২৮ হইছে সেই নিমিত্তে তেঁওক্ শোধ করিবলৈ শক্তি দিছে।
২৯ ঈয়াকে বিস্ময় নে মানিবা কিয়নো যেতেক্ মানুহ মৈদা
মৎ আছে সিবিলাকে যি কালৎ তেঁওর্ শবদ শুনিব

আৰু বাজলৈ আহিব যিবিলাকে সৎকর্ম্ম কৰিছে
সেইবিলাক্ জীৱনৰ্ অধিকাৰ্ পুনৰুত্থানৰ্ নিমিত্তে
কিন্তু যিবিলাকে কুকর্ম্ম কৰিছে সেইবিলাক্ দণ্ডৰ্
৩০ ভাগী পুনৰুত্থানৰ্ নিমিত্তে সেই কাল আহিছে। ময়
আপোনাৰ্ শক্তিৰে একো কৰিব নোৱাৰো যেনে শুনো
তেনেকৈ শোধ কৰো আৰু মোৰ্ শোধ সুৰূপ কিয়নো
ময় আপোনাৰ্ বাঞ্ছা নিচিন্তো কিন্তু যি জনে মোক
৩১ পঠিয়ালে সেই পিতৃৰ্ বাঞ্ছা কৰিব খোজো। যেদি
ময় আপোনাৰ্ কথাৎ পুমাণ দিয়ো তেবে মোৰ পুমাণ
৩২ সঁচা ন হয়। যি জনে মোৰৰ্থে পুমাণ দিছে তেঁও আৰু
একজন তেঁও যি পুমাণ মোৰৰ্থে দিছে সেই পুমাণেই
৩৩ সচ্ যেন ময় জানো তোমোলাকে য়োহনৰ্ এঠৰ
৩৪ লৈ পঠালা তেঁও সত্যৰ্ পুমাণ দিলে। ময় মানুহৰ্
পৰা পুমাণ ন লও কিন্তু তোমোলাকে ত্রাণ পাবলৈকে
৩৫ ময় বোলো। তেঁও এক্ পুজ্বলিত কান্তিমন্ত প্রদীপ আ
ছিল্ আৰু তেঁওৰ্ পহৰতে কেতে দিন আনন্দ কৰিবলৈ
৩৬ তোমোলাকে সমমতি দিছিলা। কিন্তু য়োহনৰ্ পুমাণৎ
কৈ মোৰ্ এক্ বড় পুমাণ আছে কিয়নো পুৰ কৰিবলৈ
পিতৃ যি কর্ম্ম মোক্ দিছে জৈয়াকে ময় কৰো যি পিতৃ
৩৭ মোক পঠিয়াইছে মোৰৰ্থে তেঁও পুমাণ দিয়ে। যি
জনে মোক্ পঠিয়ালে সেই পিতৃ আপুনি মোৰ অৰ্থে
পুমাণ দিছে তোমোলাকে তেঁওৰ্ শবদ কোনো কালে
শুনা নাই আৰু তেঁওৰ্ মূর্ত্তি কোনো কালে দেখা নাই।
৩৮ তেঁওৰ্ বাক্য তোমোলাকৰ্ মাজৎ নাই কিয়নো যি জ
নক্ তেঁও পঠিয়ালে তেঁওকে তোমোলাকে আস্তিক ন

৩৯ কৰা। ধৰ্ম্ম পুথি চর্চ্চা কৰা কিয়নো তাৰ মাজতে
অনন্তায়ু আছে জৈয়াকে তোমোলাকে বুজিবা মোৰ্
৪০ ও যি প্ৰমাণ দিয়ে সিয়ো এই। কিন্তু জীৱনৈলৈ তোমো
লাক্ মোৰ ওচৰলৈ আহিব নো খোজা মই মানুহৰ
৪১ পৰা সৎকাৰ্ ন লওঁ। কিন্তু মই তোমোলাকক্ জানো
৪২ কি তোমোলাকৰ্ মাজৎ ঈশ্বৰৎ প্ৰীতি নায়। মই
মোৰ্ পিতৃৰ্ নামে আহিছো আৰু তোমোলাকে মোক্
৪৩ গ্ৰহণ ন কৰিলা যেদি আৰু কোনো আপোনাৰ্ নামে
আহে তেবে তাক তোমোলাকে গ্ৰহণ কৰিবা। এজন
৪৪ এজনৰ্ পৰা সৎকাৰ গ্ৰহক্ আৰু যি সৎকাৰ কেৱল
ঈশ্বৰৰ্ পৰা আহে সেই সৎকাৰ্ নো খোজা যি
তোমোলাকে সেই তোমোলাকে কেনেকৈ আস্তিক্
৪৫ কৰিব পাৰা। মই পিতৃৰ্ আগৎ তোমোলাকক্
অপবাদ দিম্ এনেকৈ নে ভাবিবা তোমোলাকক্ যি অপ
বাদ দিব এনে এজন্ আছে অৰ্থাৎ তোমোলাকৰ
৪৬ বিশ্বাসৰ পাত্ৰ মোশহ। তোমোলাকে মোশহক্ যেদি
আস্তিক্ কৰিলা হেঁতেন্ তেবে মোতো আস্তিক্ কৰি
৪৭ ছিলা কিয়নো তেঁও মোৰ্ কথা লেখিছে। কিন্তু যেদি
তোমোলাকে তেঁওৰ্ লেখন ন পতিয়োৱা তেবে মোৰ্
কথা কেনেকৈ পতিয়াবা।—

পর্ব্ব ঔয়াৰ্ পাচে য়িশু গালিলিৰ্ তিব্রিৰেয়াৰ্ সাগৰৰ্ পৰা
২ হল্। নৰিয়াপৰা মানুহৎ তেঁওৰ্ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম দেখি
৩ বহু মানুহে তেঁওৰ্ পিছ ধৰিলে। পাচে য়িশু এক্
পর্ব্বতৰ্ ওপৰৈলৈ গৈ ভকৎ সকলে সৈতে বহিলে।
৪ সেই কালতে য়িহুদীহঁতৰ্ নিস্তাৰ পৰ্ব্ব ওচৰ্ আছিল।

৫ য়িশুএ ওপৰলৈ চায় আপোনাৰ ওচৰলৈ এচণ মান্নহ
আহিবৰ দেখি ফিলিপক হুলিলে এইবিলাকে খাবলৈ
৬ আমি পিঠা কৎ কিনিম গৈ । তেঁও তেঁওৰ্ পৰীক্ষা
হুবিবলৈ জৈয়াকে হুলিলে কিয়নো আপুনি যিহকে কৰি
৭ বলৈ উদ্যম কৰিছিল্ তাক্ জানে । ফিলিপে তেঁওক্
উত্তৰ্ কৰিলে সিহঁতৰ্ গোটে পুতি অলপ২ ললেও
৮ দুশ ৰুপৰ্ পিঠা বিস্তৰ্ হ হব । তেঁওৰ্ ভকৎসক
লৰ্ মাজৰে এজন্ শীমোন্ পিতৰৰ্ ভায়েক্ আন্দ্রু
৯ তেঁওক হুলিলে যাৰ পাঁচোটা যৱৰ্ পিঠা আৰু দুটা
মাচ এনে এটি লৰা জৈয়াতে আছে কিন্তু এতেক্ মান্নহৰ
১০ জৈয়াতে কি হব । কিন্তু য়িশুএ কলে মান্নহক্ বহুৱা
ডালেমান্ বন ভাত্ আছে এই হেতুক সিহঁতে পাঁচ
১১ হেজাৰমান্ মান্নহ বহিল । তেতিয়া য়িশুএ সেই
পিঠালৈ স্তুতি কৰি ভাগ কৰি শিষ্য সকলক্ তাকে
দিলে আৰু যিমান্ খুজিলে তিমান্ সিবিলাকে বহা
১২ মান্নহক্ দিলে । আৰু মাচো দিলে সিহঁৎ সন্তোষ
হলৎ তেঁও আপোনশিষ্য সকলক্ হুলিলে এটাই অব
১৩ শেষ ভগাছিগা কোঁচোৰা যেন্ এটিয়ো পেলনি নে
জায় । এই হেতুক্ সিবিলাকে এটাই খানি গোটায়
মান্নহৰ্ ভোজনৰ্ পাচে সেই পাঁচোটা যৱৰ পিঠাৰ্
অৱশেষ যি আছিল্ সেই ভগাছিগাৰেই সিবিলাকে
১৪ বাৰে পাচি ভৰিলে সেই মান্নহে য়িশুৰ্ এই আশ্চৰ্য্য
কৰ্ম্ম দেখি হুলিলে যি আচাৰ্য্য আহিবলৈ জগতেই
১৫ অপেক্ষা কৰিছিল্ নিশ্চয়ে তেঁৱেই এই । মান্নহে বল

কৰি তেঁওক ৰজা পাতিবলৈ উদ্যম্ কৰিলে এইহেতুক্
য়িশুএ জৈয়াকে জানি পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰলৈ পুনৰ অকলৈ গল।
১৬ সন্ধিয়া বেলা তেঁওৰ্ শিষ্য সকল্ সাগৰৰ্ তীৰলৈ
১৭ গল্। আৰু নাৱৎ উঠি কফৰনহুমৰ্ দিকে সাগ
ৰৰ্ পাৰ্ হব ধৰিলে তেতিয়া এন্ধাৰ্ হলত য়িশু
১৮ সিবিলাকৰ্ লগৈলে নাহিল্। তেতিয়া ধুমুহা বতা
১৯ হৎ সাগৰৰ্ বৰ চণ্ড হল্। তেতিয়া সিবিলাকে
বঠা বায়ঁ তেৰপৰমান্ বেলিৰ্ বাট গৈ সাগৰৰ্
ওপৰে দি বাট্ খুঁলি নাৱৰ ওচৰলৈ আহিবৰ্ য়িশুক্
২০ দেখিলে এইহেতুক্ সিবিলাকৰ্ ভয় লাগিল। কিন্তু
সিবিলাকক্ তেঁও খুঁলিলে এই মই ভয়ার্ন কৰা।
২১ তাতে সিবিলাকে হর্ষিৎ হই তেঁওক্ ঠিনাৱলৈ
আনিলে আৰু যি ঠাইলৈ সিবিলাক্ যাব সেই ঠাই
সিবিলাকে তেতিয়াই পালেগৈ।—
২২ যি নাৱৎ তেঁওৰ্ শিষ্যসকল্ গৈছিল্ তাক্ এৰি আৰু
নাৱো নাছিল য়িশু আপুনি শিষ্যসকলে সৈতে
ন গল্ কিন্তু কেৱল শিষ্য সকল্ গৈছিল্ যিঁ মানুহ
সাগৰৰ সি পাৰে থিয় হল্ সেইবিলাকে পাছ দিনা
জৈয়াকে দেখা পাইছিল্ যি ঠাইৎ প্রভুএ সলাগ
২৩ লৱৰ পাচে সিবিলাকে পিঠা খাইছিল্ সেই ঠাইৰ্
ওচৰলৈ আৰু নাৱো তিবেৰিয়াৰ্ পৰা আহিছিল্ হয়।
২৪ কিন্তু য়িশুএ তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে তাৎ নাই মানুহে জৈয়া
কে দেখি য়িশুক্ বিচাৰিবলৈ নাৱৎ উঠি কফৰনহুম
২৫ লৈ আহিল। তেতিয়া সিবিলাকে সাগৰৰ সি পাৰে
তেঁওক্ দেখা পাই খুঁলিলে হে ৰাব্বি আপুনি কেতিয়া

২৬ জৈয়ালৈ আছিল। য়িশুএ সমিহীন্ দি সি বিলাকক্ হুঁলি
লে সত্যে তোমোলাকৎ ময় কঁও তোমোলাকে যে
আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম দেখাৎ মোক্ নি বিচাৰা কিন্তু পিঠা
২৭ খায় তৃপিত পোৱাতে। খয় হোৱা ভক্ষাৰ্ নিমিত্তে
চৰয় ন কৰিবা কিন্তু যি ভক্ষা অনন্তায়ু লৈকে থাকে
যিহকে মানুহৰ পুত্ৰেকে তোমোলাকক্ দিব তালৈকে
চৰয় কৰা কিয়নো ঈশ্বৰ্ পিতৃএ তাৰে মোহৰ্ মা
২৮ ৰিছে। তেতিয়া সিবিলাকে তাক্ হুঁলিলে ঈশ্বৰৰ্
ধৰ্ম্ম কৰিবলৈ আমি কি কৰিম্। য়িশুএ সমিহীন্
২৯ দি সিবিলাকক্ হুঁলিলে যাকে তেঁও পঠিয়াইছে তেঁওতে
বিশ্বাস কৰাই ঈশ্বৰৰ কৰ্ম্ম। এই হেতুক সি বিলাকে
৩০ তেঁওক্ হুঁলিলে আমি দেখিয়েই আপোনাৎ আস্তিক্
কৰিবলৈ আপুনি কি চিন্ দেখুৱায় আপুনি কি কৰে।
৩১ যেনেকৈ এই লেখা আছে তেঁও স্বৰ্গৰপৰা খাবৰ্ দুৰা
সিবিলাকক্ দিলে তেনেকৈ আমাৰ্ পিতৃবৰ্গে হাবিৎ
৩২ মান্না খালে। তেতিয়া য়িশুএ সিবিলাকক্ হুঁলিলে
সত্যে ময় তোমোলাকৎ কঁও মোশহে স্বৰ্গৰপৰা
সেই ভক্ষা দুৰা তোমোলাকক্ নি দিলে কিন্তু স্বৰ্গৰপৰা
যি সত্য ভক্ষা তাকে আমাৰ্ পিতৃ তোমোলাকক
৩৩ দিয়ে। কিয়নো যি জনে স্বৰ্গৰপৰা নামি জগতক্
জীৱন দিয়ে তেঁৱেই ঈশ্বৰে দিয়া ভক্ষা। এই হেতুক্
৩৪ সিবিলাকে তেঁওক্ হুঁলিলে হে প্ৰভু এই ভক্ষা আমাক্
৩৫ নিত্যৌ দিয়োক্। য়িশুএ সিবিলাকক্ হুঁলিলে ময়
জীৱনদাতা ভক্ষা যি কোনো মোৰ্ ওচৰলৈ আহে তাৰ
কোনো কালে ভোক্ নে লাগিব যি কোনোএ মোৎ

বিশ্বাস্ কৰে তাৰ্ কোনো কালে পিয়াহ নেলাগিব।
৩৬ কিন্তু তোমোলাকে মোক্ দেখিছা কিন্তু আস্তিক ন কৰা
ময় তোমোলাকক্ ঔয়াকে কৈলিছো। যিবিলাকক্
৩৭ পিতৃএ মোক্ দিছে সেইবিলাকেই মোৰ্ ওচৰলৈ আহিবে আৰু যি কোনো মোৰ্ ওচৰলৈ আহে তাক্ ময়
৩৮ কোনো ৰূপে নিলগ ন কৰিম্। কিয়নো আপোনাৰ
ঔভ কৰিবলৈ ময় স্বৰ্গৰপৰা নমা নায় কিন্তু যি জনে
৩৯ মোক্ পঠিয়ালে তেঁওৰ্ ঔভ কৰিবলৈ। তেঁও মোক্
যি দিছে তাৰ্ এৰো ময় হেৰুৱৰা নায় কিন্তু শেহৰ্ দিনা
তাকে তুলিম্ যি জনে মোক্ পঠালে সেই মোৰ্ পিতৃৰ
৪০ ঔভ এই। যি জনে মোক্ পঠালে তেঁওৰো এই ঔভ্চা
যি৲ মান্নহে পুতেকক্ দেখি বিশ্বাস কৰে সেই জনে
যেন্ অনন্তায়ু পায় শেহৰ দিনা ময় তাকে তুলিম্।—
৪১ তাতে য়িহুদীহঁতে দ্বন্দ লগালে কিয়নো তেঁও কৈলি
ছিল্ যি ভক্ষ্য স্বৰ্গৰপৰা নামিল্ সেই ভক্ষ্য ময়।
৪২ আৰু সিহঁতে কৈলিলে যাৰ্ মাক্ বাপেকক্ আমি জানো
য়ুসফৰ পুতেক য়িশু সেয়ে এই ন হয় নে তেবে সি কে
৪৩ নেকৈ বোলে ময় স্বৰ্গৰপৰা নামিলো। এই হেতুক
য়িশুএ সমিধান্ দি সিহঁতক্ কৈলিলে তহঁতে দ্বন্দ ন কৰি
৪৪ বিহঁক। যি জনে মোক্ পঠিয়ালে সেই পিতৃএ নে টানিলে
কোনো মোৰ্ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰিব পাছে শেহৰ
৪৫ দিনা তাক্ ময় তুলিম। দিৰিলাকে এটীয়ে ঈশ্বৰৰ্ পৰা
শিক্ষিত হব আচাৰ্য্যবাক্যৎ এই লিখিত আছে। এই
হেতুক যি৲ মান্নহে শুনে আৰু পিতৃৰ্ ওচৰৎ শিখে
৪৬ সেই মান্নহেই মোৰ্ ওচৰলৈ আহে। যি জন পিতৃৰ

পৰা আইছে তেঁওক্ এড়ি আৰু কোনোএ পিতৃক দেখিব
৪৭ নোৱাৰে কিন্তু তেঁও পিতৃক দেখিছে। তোমোলাকৎ যয়
স্বৰূপ কৰি কঁও যি কোনএ মোৎ আস্তিক কৰে তাৰ্ অ
৪৮ নন্তায়ু হয়। যয় জীৱন দিয়া আহাৰ্ তোমোলাকৰ্
৪৯ পিতৃ সকলে হাবিৎ মান্না খুৱাইছিল আৰু সিবিলাক্
৫০ মৃত্যু হল্। মানুহে তাকে খালে ন মৰে এই নিমিত্তে যি
৫১ ভক্ষ্য স্বৰ্গৰ্পৰা আহে সেই ভক্ষ্য এই। স্বৰ্গৰ্
পৰা যি জীৱন দিয়া আহাৰ্ সেই আহাৰ যয় যেদি
কোনোএ এই ভক্ষ্য খায় তেবে সি সৰ্ব্বদা জীব আৰু
যি আহাৰ্ যয় দিয় সেই আহাৰ মোৰ্ মঙহ যিহকে
৫২ যয় জগতেই জীবলৈ দিম্। এই হেতুক্ এই মানুহে
খাবলৈ আপোনাৰ্ মঙহ কেনেকৈ দিব পাৰে যিহুদী
৫৩ হঁতে ঔয়াকে কৈ দ্বন্দ্ব লগালে। তাতে যিশুএ সিহঁতক্
কৈছিলে যেদি মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ মঙহ নে খাব্ আৰু
৫৪ তেজ নি পীয় তেবে তহঁতৰ্ একো জীৱন্ নায়। যি কো
নোএ মোৰ্ মঙহ খায় আৰু মোৰ্ তেজ পীয় তাৰ্
৫৫ অনন্তায়ু হয় শেষৰ্ দিনা যয় তাক্ তুলিম্। কিয়নো
মোৰ্ মঙহ নিশ্চয়ে খাবলগা আৰু মোৰ্ তেজ
৫৬ নিশ্চয়ে পীবলগা। যি কোনোএ মোৰ্ মঙহ খায়
আৰু মোৰ্ তেজ পীয়ে সি মোৰ্ মাজতে থাকে ময়ো
৫৭ তাৰ্ মাজতে থাকোঁ। যেনেকৈ জীৱৎ পিতৃএ মোক্
পঠিয়াইছে আৰু ময়ো পিতৃৰ্ দোৱাৰায় জীৱো
তেনেকৈ যি কোনোএ মোক্ খায় সিও মোৰ দোৱাৰায়
৫৮ জীব। যি ভক্ষ্য স্বৰ্গৰ্পৰা নামিল্ সেই ভক্ষ্য এই যেনে
কৈ তোমোলাকৰ্ পিতৃ সকল মান্না খালে আৰু মৰিল্

তেনে ন হয় যি কোনোএ এই ভক্ষ্য খায় সি সর্ব্বদা জীব।
৫৯ তেঁও কফৰনযমৎ শিখওঁতে এই বাক্য সিনগগৎ
৬০ টুলিলে। এই হেতুক্ তেঁওৰ্ ভালেটি ভকতে তাকে
শুনি টুলিলে জে টান্ কথা জৈয়াক শুনিব পাৰে কোনে।
৬১ শিষ্যসকলে জৈয়াতে দ্বন্দ লগালে য়িশুএ আপোনাৰ্
মনতে জৈয়াকে জানি সিবিলাকক্ টুলিলে এয়ে
৬২ তোমোলাকক্ বাধিক্ নে। আপোনাৰ্ আগৰ্
ঠাইৎ উৰ্দ্ধগতি হোৱা প্ৰতেকক্ যেদি তোমোলাকে
৬৩ দেখা তেৱে কি হব। যি জীৱন্ দিয়ে তেঁৱেই
আত্মা মঙহৎ একো ফল নায় যি কথা তোমোলাকৎ
৬৪ ময় কঁও সেই কথায় আত্মা আৰু জীৱনো। কিন্তু
তোমোলাকৰ্ মাজত কোনো২ অনাস্তিক্ আছে
কিয়নো যি২ বিলাক অনাস্তিক্ আৰু যি জন তাক পৰৰ্
হাতৎ ধৰি দিব এইবিলাকক্ আগেৰেপৰা য়িশুএ
৬৫ জানিলে। এই হেতুক্ তেঁও টুলিলে এই নিমিত্তে ময়
তোমোলাকৎ কলো মোৰ্ পিতৃএ দিয়া শক্তি যেদি নে
পায় তেৱে কোনোএ মোৰ্ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে।
৬৬ তেতিয়াৰেপৰা তেঁওৰ্ ভালেমান্ শিষ্য বিমুখ হই
৬৭ তেঁওৰ্ লগৎ আৰু ন গল্। তাতে য়িশুএ বাৰেও
৬৮ জনক্ টুলিলে তোমোলাকো যাবা নে। শীমোন্ পিতৰে
তেঁওক্ সমিধান্ দিলে হে প্ৰভু আমি কাৰ ওচৰলৈ
৬৯ যাম্ অনন্তাযুৰ্ কথা আপোনাৰ্। আপুনি খ্ৰীষ্ট
জীৱৎ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ জৈয়াতে আস্তিক্ কৰো জানোও।
৭০ য়িশুএ সিবিলাকক্ সমিধান্ দিলে ময় তোমোলাক্
বাৰেও জনক ভাল নে পাইছানে কিন্তু তোমোলাকৰ্

৭১ মাজত্তে একজন শয়তান আছে। তেঁও শীমোনর্
পুত্তেক্ য়িহুদাহ্ ইস্কারিওটার্ কথা কলে কিয়নো সেই
বারের জনর্ মাজৎ একজনে তেঁওক্ পরর্ হাতৎ ধরি
দিব।—

পর্ব্ব জৈয়ার্ পাচে য়িহুদীইঁতে য়িশুক্ বধিব খুজিলে সেই
৭ নিমিত্তে তেঁও য়িহুদাহ্ দেশৎ আরু ফুরিবলৈ এড়িলে
২ কিন্তু গালিলিৎ ফুরিলে। সেই কালৎ য়িহুদীইঁতর্
৩ বস্ত্রগৃহৎ থাকিবলগা বিহুর ওচর্ চাপিল্। তেতিয়া
তেঁওর্ ভায়েক্ সকলে তেঁওক্ কুলিলে তোমার্ শিষ্য
সকলে তোমার্ কর্ম্ম দেখিব এই হেতুক এই থান্
৪ এড়ি য়িহুদাহ্ দেশলৈ যোৱা কিয়নো যি প্রখ্যাত্ হব
৫ খোজে সি লুকায় কর্ম্ম ন করে যেদি তুমি এই কর্ম্ম করা
তেবে আপোনাকে জগতৎ বিদিৎ করা। কিয়নো
৬ তেঁওর্ ভায়েক্ সকলে তেঁওক্ ন পতিয়ালে। তেতিয়া
য়িশুএ সিবিলাকক্ কুলিলে মোর্ বেলী এতিয়া ন হয়
৭ কিন্তু তোমালোকর্ বেলী সর্ব্বদা আছে। জগতে
তোমালোকক্ ঘিনাব নোৱারে কিন্তু মোক্ ঘিনায়
কিয়নো তার্ কর্ম্ম বয়া যেন মযু জৈয়ারে প্রমাণ দিয়ো।
৮ তোমালোক্ এই বিহুৎ যোৱা মযু এতিয়া এই বিহুৎ
৯ ন যাঁও কিয়নো মোর কাল্ এতিয়া পূর্ ন হয়। তেঁও
সিবিলাকৎ জৈয়াকে কৈ গালিলিৎ থাকিল্।—
১০ কিন্তু তেঁওর্ ভায়েক্ সকল্ গলৎ তেঁও বিহুলৈ গল
১১ প্রৌঢ়ক্ করি ন গল্ কিন্তু গুপ্তৎ রূপে। তেতিয়া
১২ য়িহুদীইঁতে তেঁওক্ বিহুৎ বিচারি কুলিলে তেঁও কৎ
তেঁওর্ কথাৎ মানুহর্ দ্বন্দ লাগিল্ কিয়নো কোনোএ

বোলে তেঁও অৱশ্যে সত মানুহ আৰু কোনোএ ঢুঁ
১৩ লিলে সি ন হয় সি মানুহক্ ভণ্ডনা কৰে। কিন্তু
য়িহুদী সকলৰ্ ডৰৎ কোনোএ তেঁওৰ্ কথা প্ৰৌঢ়িক্
কৰি ন কলে।—
১৪ মহোৎসৱৰ মাজতে য়িশুএ মন্দিৰলৈ গৈ শিখালে।
১৫ তেতিয়া য়িহুদীসকলে বিস্ময় মানিলে বোলে এই
১৬ মানুহে নিসিখি বিদ্যা জানে কেনেকৈ। য়িশুএ
সিহঁতক্ সমিধান্ দি ঢুঁলিলে মোৰ্ শিক্ষা মোৰ্
১৭ ন হয় কিন্তু যি জনে মোক্ পঠিয়ালে তেঁওৰ্। যেদি
কোনোএ তেঁওৰ্ মনোভিলসিৎ কৰ্ম্ম কৰিব খোজে
তেবে সেয়ে শিক্ষাৰ্ কথা জানিব সেয়ে ঈশ্বৰৰ্পৰা
১৮ অথবা ময় যি আপোনাৰ্ মনৰ্পৰা কওঁ। যেয়ে
আপোনাৰ্ অৰ্থে কয় সেয়ে আপোনাৰ্ মৰ্য্যদা বিচাৰে
কিন্তু যি জনে তেঁওক্ পঠিয়াইছে তেঁওৰ্ মৰ্য্যাদা যি
বিচাৰে সি সত্যবাদী আৰু অপৰাধৰ্ম্ম তাৰ্ মাজৎ
১৯ নায়। মোশহে তোমালোকক্ শাস্ত্ৰ দিয়া নায় নে
কিন্তু তোমালোকৰ্ কোনোএ শাস্ত্ৰ পালন্ ন কৰে মোক্
২০ বধিব খোজা কিয়। সমজুৱায় ওত্তৰ্ কৰিলে বোলে
তোমাক্ ভূতে পাইছে তোমাক্ মাৰি পেলাব কোনে
২১ খোজে। য়িশুএ সমিধান্ দি সিবিলাকক্ ঢুঁলিলে ময়
এটি কৰ্ম্ম কৰিলো তাতে তোমালোক বিস্ময়াপন্ন হুই
২২ ছা। মোশহে তোমালোকক্ ছুন্নৎ কৰিবলৈ আজ্ঞা
দিলে হয় সেয়ে মোশহৰপৰা হল্ এনে ন হয় কিন্তু পিতৃ
২৩ সকলৰ্পৰা হল্ তোমালোকে শাবতবাৰে মানুহৰ্
ছুন্নৎ কৰা। মোশহৰ্ শাস্ত্ৰ ভঙ্গ ন্ন হবলৈ যেদি শাবত

ধাৰ্ম্মে কাৰোবাৰ্ স্বস্থ কৰা হয় তেবে শাবতবাৰে ময়
এৰং মানুহক্ সম্পূৰ্ণ ভাল্ কৰিছো সেই কাৰণে
২৪ তোমোলাকে মোলৈ খঙ কৰিছানে যিহক দেখা তদনু
২৫ ৰূপ শোধি ন কৰিবা কিন্তু সুৰূপ শোধি কৰা। তেতিয়া
য়িৰুশালমৰ কোনোএ ইঁ লিলে যাক মিৰিলাকে বধিব
২৬ খোজে সেয়ে এই জন ন হয় নে কিন্তু দেখা তেঁও
নিৰ্ভয় হই কথা কয় আৰু মিৰিলাকে তেঁওক এবো নো
কোনে এঁও নিশ্চয়ে খীষ্ট হুৰিপতিক কলে জয়াক্ নিঃসংশ
২৭ শয়ে জানে নে। এই মানুহ্ কৰপৰা হল জয়াক আমি
জানো কিন্তু খ্রীষ্ট আহিল্ তেঁও কৰপৰা হল্ জয়াক
২৮ কোনোএ নেজানে। তাৰ্পাচে য়িশুএ মন্দিৰৎ শিখা
ইচে ঔত মহাতে তেঁও কওঁকে ইঁ লিলে তোমোলাকে
মোক্ জানা নে ময় কৰপৰা তোমোলাকে জয় কো
জানা নে ময় আপোন ঔচ্ছাৎ অহা নায় কিন্তু যি জনে
মোক্ পঠিয়ালে তেঁও সত্য তেঁওক্ তোমোলাকে নে
২৯ জানা। কিন্তু ময় তেঁওক্ জানো কিয়নো ময় তেঁওৰপৰা
৩০ আহিলো তেঁও মোক্ পঠিয়ালে। তেতিয়া মিৰিলাকে
তেঁওক্ ধৰিব খুজিলে কিন্তু তেঁওৰ্ গাৎ কোনোএ হাৎ
৩১ নি দিলে কিয়নো তেতিয়া তাৰ কাল্ ন হয়। তাতে
সমাজৰ্ মাজৰে তালেমান্ মানুহে তেঁওক্ পতিয়ালে
আৰু ইঁ লিলে খ্রীষ্ট যেতিয়া আহে তেতিয়া যি আশ্চৰ্য্য
কৰ্ম্ম এই মানুহে কৰে তেঁও তাৎকৈ অধিক কৰিব নে।
৩২ মানুহে তেঁওৰ্ কথাৎ এনেকৈ দন্দ লগালে ফাৰিশি
হঁতে জয়াকে শুনিলে এইহেতুকে ফাৰিশিহঁতে বস্তু

পুৰোহিৎ হঁতে তেঁওক ধৰিবলৈ টেকেলা পঠিয়ালে।
৩৩ তাতে যিশুএ সিবিলাকক কুলিলে আৰু কিঞ্চিৎ কাল
ময় তোমোলাকে সৈতে থাকো তাৰপাচে যি জনে
৩৪ মোক পঠিয়ালে তেঁওৰ ভলৈ ময় যাম তোমোলাকে
মোক বিচাৰিবা কিন্তু নেপাবা আৰু যি ঠাইৎ ময়
থাকিম সেই ঠাইলৈ তোমোলাক যাব নোৱাৰি
৩৫ বা। তেতিয়া যিহুদীসকলে আনোআনো কুলিলে
আমি যে তেঁওক পাব নোৱাৰিম জয়াতে তেঁও কলৈ যাব
গ্ৰীকৰ মাজৰ যিবিলাক মানুহ এৰা গৈছে তেঁও
সিহঁতৰ ভলৈ যাব নে গ্ৰীক মানুহবিলাকক শিক্ষা দিব
৩৬ নে। তোমোলাকে মোক বিচাৰিবা কিন্তু নেপাবা
আৰু যৎ ময় থাকোঁ তালৈ তোমোলাক আহিব
৩৭ নোৱাৰিবা তেঁওৰ এই কথাৰ আশয় কি। শেহৰ
দিনা অৰ্থাৎ বিহুৰ বড় দিনৎ যিশুএ থিয় হৈ কুলিলে
যেদি কাৰোবাৰ পিয়াহ লাগে তেবে সেই মানুহ
৩৮ মোৰ এথেলৈ আহি পিয়োকহি। যেয়ে মোৎ বিশ্বাস
কৰে ধৰ্ম্ম পুথিৎ যি ৰূপ কয় সেই ৰূপে তাৰ পেটৰ
৩৯ পৰা অমৃত পানিৰ নই ওলাব। যিবিলাকে তেঁওৎ
বিশ্বাস কৰে সেইবিলাকে আনা পাব জয়াতে তেঁও
এই কথা কলে কিয়নো যিশু ঐশ্বৰ্য্যশালী তেতিয়া নাছিল
এই হেতুকে পৰমাত্মা তেতিয়া দিয়া ন হৈছিল এই
৪০ হেতুকে ভালমান মানুহে সেই কথা শুনি কুলিলে
৪১ নিশ্চয়ে এও আচাৰ্য্য। আৰু মানুহে কুলিলে এওঁ
খ্ৰীষ্ট হয় কিন্তু কোনো কোনোএ কুলিলে খ্ৰীষ্ট গালি
৪২ লিৰপৰা আহে। খ্ৰীষ্ট দাওদৰ বংশৎ নে আৰু যি

হয়াইৎ দাউদ আছিল্ এই বীতলেহেম নগৰৰ্পৰা
৪৩ ন হয় নে এই হেতুক্ তেঁওৰ্ কথাৎ মান্নহৰ্ দন্দ
৪৪ লাগিল্ আৰু কোনো কোনোএ তেঁওক্ ধৰিব খুজিলে
কিন্তু তেঁওৰ্ গাৎ কেঁও হাৎ নি দিলে। সেই
৪৫ বেলা বড় পুৰোহিৎসকলৰ ফাৰিশিসকলৰ তলৈ
টেকেলাইঁৎ আহিল্ তাতে সিবিলাকে সিইঁতক্ ইুলিলে
৪৬ তইঁতে তাক্ কিয় না নিলি। টেকেলাইঁতে উত্তৰ্
কৰিলে বোলে এই মান্নহৰ্ নিচিনাকৈ কোনোএ কোনো
৪৭ কালৎ কথা ন কলে। ফাৰিশিসকলে সিইঁতক্ উত্তৰ্
৪৮ দিলে বোলে তইঁতো ভুৰ নে। অধিপতি সকলৰ্
মাজৰেই বা ফাৰিশিৰ্ মাজৰেই বা তাৎ কোনোবায়
৪৯ আস্থিৰ কৰিছে। কিন্তু এই শাস্ত্ৰ ন জনা মান্নহেই
৫০ শাপগ্ৰস্ত হয়। ৰাতি যি জন্ য়িশুৰ্ এথৈলৈ আহিল্
সেই নিকদেয়স নামেৰে সিবিলাকৰ্ এ জনে সিবি
৫১ লাকক্ ইুলিলে কথা শুনাৰ আৰু কৰ্ম্ম জনাৰ্ আগেই
৫২ আমাৰ্ শাস্ত্ৰে কোনো মান্নহৰ্ শোধ কৰে নে। সিবি
লাকে সমিধান্ দি তেঁওক্ ইুলিলে তুমিও গালিলিৰ্
এজন্ নে বিচাৰা আৰু দেখা কিয়নো গালিলিৰ্পৰা
৫৩ আচাৰ্য্য ন হয়। পাছে এটাই মান্নহ্ আপোনাৎ
ঘৰলৈ গল্।—

পৰ্ব্ব য়িশু জিত বৃক্ষ পর্ব্বতৰ্ ওপৰলৈ গল্। আৰু
২ পুৱাপুৱে তেঁও মন্দিৰলৈ আকও আহিল্ তেতিয়া সকলো
মান্নহ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিলৎ তেঁও বহি সিইঁতক্
৩ শিখালে। সেই কালতে ব্যভিচাৰ্ কৰ্ম্মতে ধৰা এ
জনী তিৰোতাক্ অধ্যাপক্সকলে ফাৰিশিসকলে তেঁওৰ্

আগলৈ আনিলে পাচে তাইক মাজতে বহুৱাই সিবি
৪ লাকে বুলিলে। হে গুৰু এই তিৰোতাক উপপতি
৫ গমন কৰাতে সেই বন্ততে ধৰা গৈছে। এনে মানুহ শি
লেৰে খুন্দি মাৰিবলৈ মোশহে শাস্ত্ৰৰ বিধান আমাক
৬ দিলে কিন্তু আপুনি কি কয়। অপবাদ দিবলৈ সিবি
লাকে তেওঁৰ পৰীক্ষা বুজিবৰ নিমিত্তে তেওঁক এয়াকে
কলে। কিন্তু যিশুএ যেনেকৈ সিবিলাকৰ কথা অ
শুনে তেনেকৈ চাপৰি আঙ্গুলিৰে মাটিতে লেখিলে।
৭ তেতিয়া সিবিলাকে তেওঁক শুধিবলৈ নেৰিলে তেওঁ ওঠি
সিবিলাকক বুলিলে তোমালোকৰ যেয়ে নিষ্পাপী সেয়ে
৮ আগেয়ে শিল্ তাইৰ ওপৰত পেলাওক। পাচে আকৌ
৯ তেওঁ চাপৰি মাটিতে লেখিলে। তাতে সিবিলাকে
শুনিলে সেইবিলাকে আপোনাৰ মনতে আপোনাৰ
পাতক জানি, সৰুৰপৰা বড়লৈকে এটাইকৈ বাজলৈ
ওলাল। তাতে যিশু অকলেই থাকিল সেই মাজত
১০ থকা তিৰোতা জনী। যেতিয়া যিশুএ ওঠি দেখিলে
সেই তিৰোতা জনীক বাহিৰেকে আৰু কোনো নায়
তেতিয়া তেওঁ তাইক বুলিলে হে তিৰি তোক অপবাদ
১১ দিয়া সিবিলাক বা কোনোএ তোক দণ্ডাই ন কৰিলেনে।
তাই বুলিলে হে প্ৰভু কোনো নায় যিশুএ বুলিলে ময়ো
১২ তোক দণ্ডাই ন কৰো যা আৰু পাতক ন কৰিবি।—
পাচে যিশুএ সিবিলাকক আকৌ কলে ময় জগতৰ প্ৰকাশ
মোৰ পিচত যে যা হয় সেয়ে এন্ধাৰত ভ্ৰমি ন ফুৰে কিন্তু
১৩ জগতৰ প্ৰকাশ যুক্ত হব। এই হেতুকে ফাৰিশিসকলে
তেওঁক বুলিলে তুমি আপোনাৰ অৰ্থে প্ৰমাণ দিছা

১৪ তোমাৰ্ প্ৰমাণ্ স্বৰূপ ন হয়। য়িশুএ সমিধান দি
সিবিলাকক্ ইুলিলে আপোনাৰ্ প্ৰমাণ ময় দিয়ো হয় কিন্তু
মোৰ্ প্ৰমাণ্ স্বৰূপ্ কিয়নো ময় কৰ্পৰা আহিছো কলৈ
যাঁও জৈয়াক্ ময় জানো কিন্তু যা কৰপৰা আহিছো কলৈ
১৫ যাঁও জৈয়াক্ তোমোলাকে ইুলিব নোৱাৰা। তোমোলাকে
শৰীৰৰ্ নিচিনা শোধি কৰা ময় কাকো শোধি ন কৰো
১৬ কিন্তু যেদি শোধি কৰোঁ তেবে মোৰ্ শোধি স্বৰূপ কিয়
নো ময় অকল নোহোঁ কিন্তু ময় আৰু যি জনে মোক্
১৭ পঠিয়াইছে সেই পিতৃ তেঁও ময়ে সৈতে আছে দুজনাৰ
প্ৰমাণ সত্য ইহা তোমোলাকৰ্ শাস্ত্ৰৎ লিখা আছে।
আপোনাৰ্ অৰ্থে যি প্ৰমাণ্ দিয়ে এই ময় এজন্ আছো
আৰু যি জনে মোক্ পঠিয়ালে এই পিতৃএ মোৰ্ অৰ্থে
১৮ প্ৰমাণ দিয়ে। তেতিয়া সিবিলাকে তেঁওক্ ইুলিলে
১৯ তোমাৰ্ পিতৃ কৎ। য়িশুএ সমিধান্ দিলে বোলে
তোমোলাকে মোক্ নেজানা আৰু মোৰ্ পিতৃকো নে
জানা। যেদি মোক্ জানিলাহেঁতেন্ তেবে মোৰ্ পিতৃকো
২০ জানিলাহেঁতেন। য়িশুএ মন্দিৰৎ শিখাওতে ভৰাল্
ঘৰৎ জৈয়াকে ইুলিলে কিন্তু কোনোএ তেঁওৰ্ গাৎ হাৎ
নি দিলে কিয়নো তেঁওৰ্ কাল্ তেতিয়া ন হয়। —
২১ পাচে য়িশুএ আকৌ সিবিলাকক্ ইুলিলে ময় যাঁও
তোমোলাকে মোক্ বিচাৰিবা আৰু তোমোলাকৰ্
পাপতে মৰিবা ময় যলৈ যাঁও তলৈ তোমোলাক্ আহিব
২২ নোৱাৰিবা। এই হেতুকে য়িহুদীসকলে ইুলিলে
তেঁও আপোনাকে আপুনি বধিব নে কিয়নো ময় যলৈ
যাঁও তোমোলাকে তলৈ আহিব নোৱাৰিবা এনেকৈ

২৩ যে কয়। তেঁও সিবিলাকক্ ইুলিলে তোমোলাক্
তলৰপৰা ময় ওপৰৰ্পৰা তোমোলাক এই জগতৰ্
২৪ পৰা ময় এই জগতৰ্পৰা নো হো। সেই কাৰণ
ময় তোমোলাকক্ ইুলিলো তোমোলাক্ আপো
নাৰ্ পাতকতেই মৰিবা কিয়নো ময় সেই জন লে
ইকে যেদি ন পতিয়োৱা তেবে তোমোলাকৰ্ পাপতেই
২৫ মৰিবা। পাচে সিবিলাকে তেঁওক্ ইুলিলে তুমি নো
কোন। যিশুএ সিবিলাকক্ ইুলিলে যাকে প্ৰথমতে
২৬ তোমোলাকক্ ইুলিলো তেৱেই। তোমোলাকৰ্
অৰ্থে মোৰ্ ভালেমান্ ইুলিব লগা শোধি কৰিবলগা
আচে কিন্তু যি জনে মোক্ পঠিয়ালে তেঁও সত্য যি কথা
ময় তেঁওৰ্ মুখে শুনিচো সেই কথা জগতকে ময়
২৭ বোলোঁ। তেঁও সিবিলাকৎ পিতৃয়েৰৰ্ কথা কলে
২৮ ইুলি সিবিলাকে নুইুজিলে। পাচে যিশুএ সিবিলাকক্
ইুলিলে তোমোলাকে যেতিয়া মানুহৰ্ পুত্ৰকক্ তুলিলা
তেতিয়া ময় সেই জন্ যেন্ জৈয়াক তোমোলাকে
জানিবা ময়ো আপোনাৰ্ মনৰ্পৰা একো ন কৰো
কিন্তু যেনেকৈ পিতৃএ মোক্ শিখাইচে তেনেকৈ ময়
২৯ জৈয়াক কঁও। যি জনে মোক্ পঠিয়াইচে তেঁও মোৰ্
লগতে পিতৃএ মোক্ অকলকে এড়ি দিয়া নায় কিয়নো
যিহতো৹ তেঁও সন্তোষ তাকে ময় নিতৌ কৰো।
৩০ তেঁও জৈয়াকে কলৎ বহু মানুহে তেঁওৎ আস্তিক্
৩১ কৰিলে। পাচে যি যিহুদীসকলে তেঁওক্ পতিয়ালে
সেই সকলে যিশুএ ইুলিলে যেদি তোমোলাক্ মোৰ্
কথাৎ থাকা তেবে তোমোলাক্ নিশ্চয়ে মোৰ্ ভকৎ

৩২ তোমোলোকেও সত্য জানিবা আৰু সত্যে তোমোলোকক্
৩৩ উদ্ধাৰ্ কৰিব। সিবিলাকে তেঁওক্ সমিধান্ কৰিলে
বোলে আমি অব্ৰাহামৰ্ সন্ততি আৰু কাৰো বন্দী
কোনো কালে হোৱা নায় তোমোলাক্ মুক্ত হবা জেয়াক
৩৪ কেনেকৈ কুলিচা। যিশুএ সিবিলাকক সমিধান্
দিলে বোলে সত্যে ময় তোমোলাকক্ বোলো যি কোনোএ
৩৫ পাতক্ কৰে সি পাতকৰ্ বন্দী। আৰু বন্দী সদায় ঘৰত
৩৬ নে থাকে কিন্তু পুত্ৰেক সদায় থাকে। এতেকেই যেদি
পুত্ৰেকে তোমোলাক্ মুক্ত কৰে তেবে তোমোলাক্
৩৭ নিশ্চয় মুক্ত হবা। তোমোলাক অব্ৰাহামৰ্
সন্ততি হোৱা জেয়াকে ময় জানো কিন্তু মোৰ্ কথায়
তোমোলাকৰ্ মাজত ঠাই নে পায় সেই কাৰণে মোক্
৩৮ বধিব খোজো। মোৰ্ পিতৃৰ ঠাই ময় যি দেখিচো
তাকে ময় বোলো আৰু তোমোলাকৰ্ পিতৃৰ তত তোমো
৩৯ লাকে যি দেখিচা তাক তোমোলাকে কৰা। সিবিলাকে
সমিধান্ দি কুলিলে অব্ৰাহাম্ আমাৰ্ পিতৃ যিশুএ
সিবিলাকক্ কুলিলে যেদি তোমোলাক্ অব্ৰাহামৰ্
সন্ততি হলাহেঁতেন তেবে আব্ৰহামৰ্ কৰ্ম্ম কৰিলাহেঁ
৪০ তেন্। কিন্তু যি সত্য কথা ময় ঈশ্বৰৰ্ মুখে শুনিচো
সেই বাক্য বোলোতা এজন্ যি ময় মোকে তোমোলাকে
৪১ বধিব খোজা অব্ৰাহামে এনে ন কৰিলে। তোমোলাকে
আপোনাৰ্ পিতৃৰ্ কৰ্ম্ম কৰিচা তেওঁয়া সিবিলাকে
তেঁওক্ কুলিলে আমি জহৰা নো হোঁ আমাৰ্ এক্
৪২ পিতৃ আছে তেঁও ঈশ্বৰ। যিশুএ সিবিলাকক্ কুলিলে
যেদি ঈশ্বৰ্ তোমোলাকৰ্ পিতৃ হন্তেতেন্ তেবে মোক্

তোমালোকে চেনেহ কৰিলাহেঁতেন কিয়নো মই ঈশ্বৰৰ
পৰা ওলায় আছিলো মই আপোনা আপুনি অহা নাই
৪৩ কিন্তু তেঁও মোক পঠিয়াইছে। মোৰ বাক্য তোমা
লোকে নবুঝিছা কিয় তোমালোকে মোৰ কথা শুনিব
৪৪ নোৱাৰা এই কাৰণ। তোমালোক আপোনাৰ
শয়তান পিতৃৰ পৰা হলা তোমালোকৰ পিতৃৰ মনোনীত
কৰ্ম্ম কৰিব খোজা সি আগৰে পৰা মানুহ মৰা
আছিল আৰু সত্যত থব নোৱাৰিলে কিয়নো এক সত্যো
তাৰ মাজত নাই। সি যেতিয়া মিছা মাতে তেতিয়া
আপোনাৰ পৰা মাতে কিয়নো সি মিছলীয়া মিছাৰ জ
৪৫ নকো। মই সত্য কথা কওঁ এই নিমিত্তে তোমা
৪৬ লোকে মোক আস্তিক ন কৰা। তোমালোকৰ মাজৰ
কোন মানুহে মোৰ পাতকৰ প্ৰমাণ দিব পাৰে আৰু
যেদি মই সত্য কথা কওঁ তেবে মোক আস্তিক ন কৰা
৪৭ কিয়। যেয়ে ঈশ্বৰৰ সেয়ে ঈশ্বৰৰ কথা শুনে এই
হেতুকে তোমালোক ঈশ্বৰৰ নোহোৱা এই কাৰণে
৪৮ সেই কথা ন শুনা। তেতিয়া যিহুদীসকলে সমি
ধান দি তেঁওক কলিলে তুমি শমৰোণী আৰু ভূতে
পোৱা তোমাকে আমি কওঁ এয়ে সুকথা ন হয় নে।
৪৯ যীশুএ সমিধান দিলে মই ভূতে পোৱা নোহো কিন্তু মই
আপোন পিতৃক মান্য কৰো আৰু তোমালোকে মোক
৫০ অমৰ্য্যাদা কৰা। কিন্তু মই আপোনাৰ যশমাত নিবি
৫১ চাৰো যি বিচাৰে শোধো কৰে এনে কোন আছে। মই
তোমালোকক সত্য কৰি কওঁ যেদি কোনোএ মোৰ
কথা পালে তেবে সি মৃত্যু কোনো কালে নেদেখিব।

৫২ তাতে য়িহুদীসকলে তেঁওক্ বুলিলে তোমাক ভূতে
পাইছে নেন্ আমি এতিয়া জানো অববাহাম্ মরিল্
আচার্য্যসকলো মরিল্ কিন্তু তুমি কৈছা যেদি কোনোএ
মোর কথা মানে তেবে সি মৃত্যুরস্ কোনো কালে
৫৩ নেচাখিব। আমার যি অববাহাম্ পিতৃ মরিল্ তুমি
তেঁওৎকৈ বড় নে আচার্য্যসকলো মরি গল্ তুমি
৫৪ আপোনাকে কি বুলি মানা। য়িশুএ প্রত্যুত্তর্ দিলে
যেদি ময় আপোনাকে মান্য করোঁ তেবে মোর মান্য
একো ন হয় যাকে তোমোলোকে আপোনার ঈশ্বর
বুলি কৈছা তেঁরেই মোর পিতৃ মোক সৎকার্ করে।
৫৫ তেঁওক্ তোমোলোকে নেজানা কিন্তু ময় তেঁওক্ জানো।
তেঁওক্ নেজানো এনেকৈ যেদি ময় বোলোঁ তেবে
তোমোলোকর্ নিচিনা মিচলিয়া ময় হম্ কিন্তু ময় তেঁওক্
জানো তেঁওর্ কথাও পালোঁ। তোমোলোকর্ পিতৃ
৫৬ অববাহামে মোর্ কাল দেখিবলৈ আনন্দিৎ হই
বড় ঔদ্ধা করিলে তেঁও তাকে দেখি উল্লাসিৎ হই
৫৭ ছিল্। তাতে য়িহুদীসকলে তেঁওক্ বুলিলে তোমার্
বয়স্ পঞ্চাশ বৎসর ন হয় আরু তুমি অববাহামক্
৫৮ দেখিছিলা নে। য়িশুএ সিবিলাকক্ বুলিলে সত্যে২
তোমোলোকৎ ময় কওঁ অববাহামর্ আগেই ময়
৫৯ আইছো। এই হেতুক্ তেঁওক্ মারিবলৈ সিবিলাকে
শিল ললে কিন্তু য়িশুএ আপোনাক গুপ্ত করি আরু
সিবিলাকর্ মাজে দি মন্দিরর্পরা ওলাইগল্ আরু
এনেকৈ চলি গল।—

পৰ্ব্ব আৰু যাওঁতে যিশুএ জন্মান্ধ এক মানুহক দেখিলে।
২ তেতিয়া তেঁওৰ ভকৎসকলে তেঁওক সুধিলে বোলে
হে গুৰু এই মানুহ অন্ধলা হই জন্মিছে যি পাত
কৎ এয়ে হল সেই পাতক কৰিলে কোনে সি নে
৩ তাৰ মাক বাপেকে। যিশুএ সমিধান কৰিলে এই
মানুহে তাৰ মাক বাপেকেই বা পাতক কৰা নায়
৪ কিন্তু তাতে ঈশ্বৰৰ কৰ্ম্ম বিদিৎ অইলেহে। যি জনে
মোক পঠিয়ালে দিন থাকোঁতেই তেঁওৰ কৰ্ম্ম ময়
কৰিব লগা আছে যি কালৎ কোনোএ কৰ্ম্ম কৰিব
৫ নোৱাৰিব এনে ৰাতি আহিছে। যেত্তে দিন ময়
জগতৰ মাজৎ থাকোঁতেতে দিন ময় জগতৰ পহৰ।
৬ তেঁও এই বুলি মাটিৎ থুই পেলালে পাচে সেই
থুই মাটিৰ বোকা কৰিলে পাচে সেই বোকা অন্ধলা
৭ মানুহৰ চকুৰ পিৰঢ়িৎ লিপি দি তাক বুলিলে তয়
যা পিলোয়াম অৰ্থাৎ পঠনী পুখুৰিৎ স্নান কৰ এই
৮ হেতুকে সি গৈ স্নান কৰি চকু পায় আহিল। এই
হেতুকে তেঁওৰ চুবুৰিয়ায় আৰু যিবিলাকে আগেই
তাক অন্ধলা দেখিছিল সেইবিলাকেও বুলিলে
যিটো বহি আছিল আৰু মাগিছিল সেয়ে এই ন
৯ হয় নে। কোনো কোনোএ বুলিলে সেয়ে হয়
আৰু কোনো কোনোএ বুলিলে ঐ তাৰে নিচিনা কিন্তু
১০ সি আপুনি বুলিলে ময় সেয়ে হোঁ। এই হেতুকে
সিহঁতে তাক বুলিলে তোৰ চকু ভাল হল কেনে
১১ কৈ। সি বুলিলে যিশু নামেৰে এজনে মাটি মচকি
মোৰ চকুৰ পিৰঢ়িৎ লিপি দি বোলে তয় পিলোয়াম্

শ্লূয়াহ্ৰিৎ স্নান্ কৰ গৈ তাতে ময় গৈ গা ধুই চক্ষ
১২ পালোঁ। তেতিয়া সিহঁতে তাক্ ইুঁলিলে সেই জন্
কৎ আছে সি ইুঁলিলে ময় নে জানো।
১৩ যি মানুহ আগেই অন্ধলা আছিল্ তাকে মানুহে
১৪ ফাৰিশিহঁতৰ ওচৰলৈ আনিলে। যি দিনা য়িশুএ
সেই মাটি মচকি তাৰ্ চক্ষ ভাল্ কৰিলে সেই
দিনা শাবৎ এই হেতুক্ ফাৰিশিহঁতে আৰও তেঁওৎ
১৫ শুধিলে বোলে তুমি চক্ষ পালা কেনেকৈ। সি
সিহঁতক্ ইুঁলিলে তেঁও বোকা মোৰ্ চক্ষৰ্ পিৰহিৎ
১৬ লিপি দিলে পাচে ময় ধুই দেখিলোঁ। এই হেতুক্
কেতেটি ফাৰিশিএ ইুঁলিলে এই মানুহ ঈশ্বৰৰ্ ন হয়
কিয়নো শাবত নে মানে আন্ মানুহে ইুঁলিলে
পাতকী মানুহে এই আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কেনেকৈ কৰিব পাৰে
১৭ সিহঁতৰ্ ঔয়াতে দন্দ লাগিল্। সিবিলাকে সেই
অন্ধলাক আৰও ইুঁলিলে তেঁও তোমাৰ্ চক্ষ ভাল্
কৰিলে তাতে তুমি তেঁওক্ কি ইুঁলিচা সি ইুঁলিলে তেঁও
১৮ আচাৰ্য্য। কিন্তু সেই মানুহে যে অন্ধলা হই চক্ষ
পালে য়িহুদীসকলে সেই চক্ষ পোৱা মানুহৰ মাক্
১৯ বাপেকক্ নে মাতি তাক্ ন পতিয়ালে। এই
হেতুক্ সিবিলাকে সিহঁতৎ শুধিলে বোলে তোমোলা
কৰ যি পোৱা জন্মান্ধ সেয়ে এইনে এতিয়া সি
২০ কেনেকৈ দেখিছে। তাৰ্ মাক্ বাপেকে সমিধান্
দিলে বোলে এই আমাৰ্ পো আৰু সি জন্মান্ধো
২১ হয় ঔয়াকে আমি জানো কিন্তু এতিয়া সি কেনেকৈ
চক্ষএ দেখে আৰু তাৰ্ চক্ষ ভাল্ কৰিলে বোলে আমি

জৈয়াক্ নে জানো সি ডাঙৰ হইছে তাৎ সোধা সি
২১ আপোনাৰ্ কথা আপুনি কয়। তেঁও য়ীহু কোনো
এ যেদি এনেকৈ কয় তেৱ তাক্ সিনগাগৰপৰা বাহিৰ্
কৰিম্ জৈয়ৰ্ আগেই য়িহুদীসকলে এই ঠুলি
আলচ কৰিছিল্ সেই হেতুক্ তাৰ্ মাক্ বাপেকে
২৩ য়িহুদীসকলৰ্ ডৰৎ এনেকৈ কলে। এই নিমিত্তে
তাৰ্ মাক্ বাপেকে ঠুলিলে সি ডাঙৰ্ হইছে তাৎ
২৪ সোধা। এই হেতুক্ যি মানুহ অন্ধলা আছিল তাক্
আকও মাতি আনি সিবিলাকে ঠুলিলে ঈশ্বৰক্ স্তুতি
২৫ কৰ্ সেই মানুহ পাতকী আমি জানো। সি সয়ি
বান দিগে বোলে তেঁও পাতকী নে অপাতকী ময় জৈয়াক্
নে জানো আগেই ময় অন্ধলা আছিলো এতিয়া চকুএ
২৬ দেখোঁ জৈয়াকেহে ময় জানো। পাচে তাক্ সিবি
লাকে আকও ঠুলিলে তেঁও তোমাক্ কি কৰিলে তোমাৰ
২৭ চকু ভাল্ কৰিলে কেনেকৈ। সি সিবিলাকক্ সয়িবান্
দিলে বোলে তোমোলাকৎ ময় এবেলি কলো কিন্তু
তোমোলাকে নু শুনিলা এতিয়া তোমোলাকে কিয়েলেই
শুনিবা তোমোলাকে তেঁওৰ্ শিষ্য হব খোজা নে।
২৮ তেতিয়া তাক্ সিবিলাকে গালি পাৰিলে আৰু বোলে
২৯ তয়েই তাৰ্ শিষ্য কিন্তু আমি মোশহৰ্ শিষ্য। ঈশ্বৰে
মোশহৎ কৈছিল জৈয়াকে আমি জানো এই মানুহ
৩০ কৰ পৰা আহিল্ তাক্ আমি নে জানো। সেই মানুহে
সয়িবান্ দি সিবিলাকক্ ঠুলিলে এই বড় আচৰিৎ
কথা মোৰ্ চকু তেঁও ভাল্ কৰিলে কিন্তু তেঁও কৰ্পৰা
৩১ আহিল্ জৈয়াক্ তোমোলাকে নে জানা। ঈশ্বৰে

পাতকী মানুহর কথা ন শুনে ঔয়াকে আমি জানো
কিন্তু যেদি কোনো ঈশ্বরর পুজারি হয় আরু তেঁওর
৩২ মনোনীত করে তেবে তাক্ তেঁও শুনে। কোন্ জন্মা
ন্ধর চক্ষু কোন জন ভাল করিছে ঔয়াকি আদিরেপরা
৩৩ কোনো কালে শুনা হৈগেছে নে। যেদি এই মানুহ ঈশ্বরর
পরা ন হল্‌হেঁতেন তেবে তেঁও একো করিব নোরা
৩৪ রিলহৈঁতেন। সিবিলাকে অয়িহীন দি তাক্ হুঁলিলে
তয় নিশ্চয়ে পাতকতে জন্মিছ তয় আমাক্ শিখাইছ
তেতিয়া সিবিলাকে তাক্ বাহির্ করি দিলে।—
৩৫ সিবিলাকে তাক্ বাহির্ করিছিল্ ঔয়াকে য়িশুএ
শুনিলে এই হেতুক্ তেঁও তাক্ দেখি হুঁলিলে তয় ঈশ্ব
৩৬ রর্ পুত্রতে বিশ্বাস্ কর নে। সি অয়িহীন্ দিলে
বোলে হে প্রভু ময় তেঁওত বিশ্বাস্ করো তেঁও
৩৭ কোন্। য়িশুএ তাক হুঁলিলে তয় তেঁওক্ দেখিছ
৩৮ তেঁও তয়ে সৈতে কথা কইছে। সি হুঁলিলে হে
৩৯ প্রভু ময় বিশ্বাস করোঁ তাতে তেঁওক্ ভজিলে। পাচে
য়িশুএ হুঁলিলে ময় ন্যায়র অর্থে আহিছো যেন যিবি
লাকে নে দেখে সইবিলাকে দেখে আরু যিবিলাকে
৪০ দেখে সেইবিলাক্ অন্ধলা হয়। তার্ লগরিয়া
কেতেটি ফারিশিএ ঔয়াকে শুনি হুঁলিলে আমিও
৪১ অন্ধলা নে। য়িশুএ সিহঁতক্ হুঁলিলে যেদি তোমো
লাকে অন্ধলা হলা হঁতেন্ তেবে তোমোলাকর্ পাতক্
ন হল্‌হৈঁতেন্ কিন্তু আমি দেখিরলৈ দিও এনেকৈ
তোমোলাকে কোরা এই কারণে তোমোলাকর্ পাতক্
থাকে।—

পর্ব্ব সত্যে ময় তোমোলোকক কঁও মেষর পাট গোহালির
১০ দুৱারেদি যি লো সোমায় কিন্তু আরু কোনো বাটে দি
উঠে সি চোর আরু ডকাইৎ। কিন্তু যি দুৱারে দি
৩ সোমায় সি মেষ রখীয়া। দুৱারীএ তাঁলৈ জপনা মেলে
আরু মেষে তার মাত শুনে সিও আপোনার মেষর
৪ নাম কাঢ়ি আরু সিঁহতর বাহিরলৈ লৈ যায়। সিও আ
পোনার মেষ ওলিয়ায় সিঁহতর আগে যায় মেষ
বিলাক তার পাছে যায় কিয়নো সিঁহতে তার মাত
৫ চিনে। সিঁহতো আনর পাছে নে জায় কিন্তু তারপরা
৬ পলায় কিয়নো সিঁহতে আনর মাত ন চিনে। যিশুএ
সিবিলাকক এই দৃষ্টান্তদি কলে কিন্তু তেঁও কি কথা
৭ কৈছিল ঔয়াক সিবিলাকে ন বুজিলে। আরুও
যিশুএ সিবিলাকক বুলিলে সত্যে তোমোলোকক ময়
৮ কঁও ময় মেষর পাট গোহালির দুৱার। যেতেক
মানুহ মোৎকৈ আগেই আহিল সিহঁত এটায় চোর
আরু ডকাইৎ কিন্তু মেষে সিহঁতর কথা ন শুনিলে।
৯ ময় দুৱার ময়ে দি যেদি কোনো সোমায় তেবে সি উদ্ধার
পাব আরু ভিতরলৈ বাহিরলৈ গৈ ভাল পথার পাব।
১০ চুর করা মরা বিনাশ করা ঔরাক এড়ি আন পুয়ো
জনে চোর নাহে। সিহঁতে জীৱন পায় আরু তাকে
১১ অতিশয় রূপে পায় এই নিমিত্তে ময় আহিছো। ময়
ভাল গরখিয়া ভাল গরখিয়ায় মেষর অর্থে আপো
১২ নার প্রাণ দিয়ে। কিন্তু যি ধিয়া গরাখী ন হয় মেষ
যার আপোনার ন হয় সি কুকুরনেচিয়া আহিবর দেখি
মেষ এড়ি পলায় তাতে কুকুর নেচিয়ায় সিহঁতক ধরি

১৩ গোটাই কৰে। ময়া যি সিৰেচ যোৱা এই নিমিত্তে
১৪ পলায় আৰু মেষলৈ চিন্তা ন কৰে। ময় ভাল্ গৰ
খিয়া আপোনাৰ্ মেষক্ জানো আৰু আপোনাৰ্
১৫ মেষৰ্ পৰা জনা যওঁ। যেনেকৈ পিতৃ মোক্ জানে
তেনেকৈ ময় পিতৃক্ জানো ময়ো মেষৰ্ অৰ্থে আপো
১৬ নাৰ্ প্ৰাণ দিয়ো। যিবিলাকে এই পাট গোহালিৰ্
নহয় এই মোৰ্ আৰু মেষ আছে সিহঁতক্ ময়
আনিবলাগে আৰু সিহঁতে মোৰ্ মাত্ শুনিব আৰু
১৭ এক পাট গোহালি এক্ গৰখিয়া হব। এই হেতুকে
মোৰ পিতৃএ মোক্ চেনেহ কৰে কিয়নো পুনৰ প্ৰাণ পাব
১৮ লৈ ময় আপোন প্ৰাণ দিয়ো। কোনোএ তাক্ মোৰ্
পৰা ন লয় কিন্তু আপোনাৰ্ ইচ্ছায় ময় তাক দিয়ো
তাক্ থবলৈ আৰুও লবলৈকো মোৰ্ শকতি আছে পিতৃৰ্
১৯ এই আজ্ঞা ময় পাইচো। এই হেতুক্ এই কথাত্
২০ য়িহুদীহঁতৰ্ আৰুও ভায়ে সিয়ে এড়াএড়ি হল্। সি
বিলাকৰ্ মাজৰে কোনো কোনোএ টুলিলে তাৰ্ ভূত্
২১ আছে সিও বলিয়া হইচে তাৰ্ কথা কিয় শুনা। আৰু
কোনোএ টুলিলে ভুতে পোৱাৰ্ কথা এনে ন হয়। ভুতে
অন্ধলাৰ্ চকু ভাল্ কৰিব পাৰেনে।—
২২ য়িৰুশালমত্ পবিত্ৰ কৰা বিধ হইছিল্ সেই সময়তে
২৩ জাৰ্ কাল্ হইছিল্ য়িশু মন্দিৰত্ ফুৰিলে শলমনৰ্
২৪ চৰাঘৰৰ্ পিৰালিত্। তেতিয়া য়িহুদীসকলে তেওঁৰ
চাৰিওফালে আহি টুলিলে তুমি কেতেবেলি লৈকে
আমাৰ্ সংশয় লগাবা যেদি তুমি খ্ৰীষ্ট হোৱা তেবে
২৫ আমাত্ কোৱা। য়িশুএ সমিধান দিলে বোলে ময়

তোমোলাকৎ কলো কিন্তু তোমো নাকে আস্তিক্ ন কৰি
লা যি কৰ্ম্ম মোৰ পিতৃৰ্ নামেময় কৰো সেই কৰ্ম্মেই
২৬ মোৰ্ প্ৰমাণ দিয়ে। কিন্তু তোমোলাকে মোৰ্ মেৰ
লো হোৱা কিয়নো তোমোলাকে আস্তিক্ ন কৰা।
২৭ যেনেকৈ তোমোলাকৎ ময় এই কথা কৈলো মোৰ্ মেৰে
মোৰ মাত শুনে ময়ো সিহঁতক্ জানো আৰু সিহঁতো
২৮ মোৰ্ পিচৎ হয়। আৰু ময়ো সিহঁতক্ অনন্ত
আয়ু দিয়ো সিহঁতৰ্ সৰ্ব্বনাশ কোনো কালে ন
হব আৰু মোৰ্ হাতৰ্ পৰা সিহঁতক্ কোনোএ কাঢ়ি
২৯ লব নোৱাৰে। যি জনে সিহঁতক মোলৈ দিলে সেই
মোৰ্ পিতৃ এটাইতকৈ বড় আচে আৰু মোৰ্ পিতৃৰ্
হাতৰ্ পৰা সিহঁতক্ কোনোএ কাঢ়ি লব নোৱাৰে ময়ে
৩০ পিতৃএ এটা। তেতিয়া য়িহুদীসকলে তেঁওক্ মাৰি
৩১ বলৈ আকৌ শিল্ ললে। য়িশুএ সিবিলাকক্ মমি
বীন্ দিলে বোলে ভালেমান্ ভাল্ কৰ্ম্ম মোৰ্ পিতৃৰ্
পৰা ময় তোমোলাকক্ দেখুৱাইচো তাৰ্ মাজৰ্
কোন্ কৰ্ম্মৰ্ নিমিত্তে তোমোলাকে মোলৈ শিল্ মাৰা।
৩২ য়িহুদীসকলে মমিবীন্ দি তেঁওক্ কুলিলে সৎ কৰ্ম্মৰ
নিমিত্তে আমি তোমালৈ শিল্ নেমাৰো কিন্তু ঈশ্বৰ
নিন্দাৰ নিমিত্তেহে আৰু তুমি যে মানুহ হই আপো
৩৩ নাকে ঈশ্বৰ কুলি জানিচা এই নিমিত্তে। য়িশুএ
সিবিলাকক্ মমিবীন্ দিলে বোলে ময় কুলিলো তোমো
লাক্ ঈশ্বৰ এই কথা তোমোলাকৰ্ শাস্ত্ৰৎ লেখা
৩৪ নায় নে। যি সকলৰ্ ওলৈ ঈশ্বৰৰ্ কথা আহিল সেই
সকলক যেদি তেঁও ঈশ্বৰ কুলি কয় আৰু ধৰম পুথি

৩৫ যিচো খণ্ডন। তেবে যাকে পিতৃএ পবিত্র কৰি জগতলৈ
৩৬ পঠিয়াইছে ময় ঈশ্বৰৰ পুত্রেক তেঁও ঔয়াকে কোৱাৎ
তুমি ঈশ্বৰনিন্দা কৰিছা তেঁওক তোমোলাকে এনেকৈ
৩৭ কুঁলিবা নে। যেদি মোৰ পিতৃৰ কাৰ্য্য ময় ন কৰোঁ
৩৮ তেবে মোৎ আস্তিক ন কৰিবা কিন্তু যেদি ময় কৰোঁ
তেবে মোক যেদি আস্তিক ন কৰা পিতৃ মোৰ মাজৎ
ময় পিতৃৰ মাজৎ ঔয়াক তোমোলাকে জানা ও পতি
৩৯ যোবাও এই নিমিত্তে কৰ্ম্মৎ আস্তিক কৰা। এই হেতুক
মিৰিলাকে আকও তেঁওক ধৰিব খুজিলে কিন্তু তেঁও
৪০ মিৰিলাকৰ হাতৰপৰা এড়ায় গল। আৰু যোহনে
প্ৰথম যিহাইৎ ডুবাইছিল সেই ঠাইলৈকে যৰদ
নৰ সিপাৰলৈ আকও গল আৰু সেই ঠাইতে বাস
৪১ কৰিলে। তেতিয়া বহু মানুহ তেঁওৰ ওচৰলৈ আহি
কুঁলিলে যোহনে একো আচৰিৎ কৰা নায় কিন্তু যোহনে
এই মানুহৰ কথা যি যি কৈছিল সকলো সত্য। আৰু
৪২ সেই ঠাইৎ ভালেমান মানুহে তেঁওক পতিয়ালে।

পৰ্ব্ব পাঁচে মাৰিয়াৰ আৰু তাইৰ মাৰ্থা নামেৰে ভনী
১১ য়েকে যি গাঁৱৎ আছিল সেই বৈতালিয়া নগৰৰ লা
২ জাৰ নামেৰে এক মানুহ নৰিয়া পৰিছিল। যি মাৰি
য়ায় প্ৰভুৰ গাৎ গন্ধ তেল ঘঁহিছিল আৰু আপোনাৰ
চুলিৰে তেঁওৰ ভৰি মচিছিল তাইৰে ভায়েক লাজাৰ
৩ নৰিয়া পৰিছিল। এই হেতুক তাৰ ভনীয়েকে
মানুহ পঠিয়ায় তেঁওৎ কোৱালে বোলে হে প্ৰভু যাকে
৪ তুমি চেনেহ কৰা দেখা সেয়ে নৰিয়া পড়িছে। যিশুএ

তাকে শুনি বুলিলে এই নৰিয়া মৰিবলৈ ন হয় কিন্তু
ঈশ্বৰৰ্ গৌৰৱ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰৰ্ মহিমা তাৰ্
৫ দোৱাৰায় প্ৰচাৰ্ হবলৈ। মাৰ্থাকে তাইৰ্ ভনীয়ে
৬ ৰুকে লাজাৰাকে য়িশুএ চেনেহ কৰিলে। এই হেতুকে
তেঁও তাক্ নৰিয়া পৰিবৰ্ শুনা পায় আৰু দু দিন্ সেই
৭ ঠাইতে থাকিল্। তাৰপাছে তেঁও আপোনাৰ ভকৎ
সকলক্ বুলিলে আঁহা আমি আৰুঁও য়িহুদাহ্ দেশ
৮ লৈ যাঁওহোক্। তেঁওৰ্ ভকৎসকলে তেঁওক্ বুলিলে
হে গুৰু অলপ্ দিন্ হল্ য়িহুদী সকলে তোমালৈ শিল্
৯ মাৰিব খুজিলে আৰুঁও তালৈকে যাবা নে। য়িশুএ
সমিধান্ দিলে বোলে দিনমান্ জানো দ্বিশদণ্ড ন হয়
কোনোএ যেদি দিনৎ বাট বুলে তেবে ন পৰে কিয়নো
১০ এই জগতৰ্ পহৰ্ দেখে। কিন্তু যি কোনোএ ৰাতি
বাট বুলে সি জুটখায় কিয়নো তাৰ্ মাজৎ পহৰ্
১১ নায়। তেঁও ঔয়াকে কলে তাৰপাছে সিবিলাকক্ বুলিলে
আমাৰ্ মিত্ৰৰ্ লাজাৰে টোপনিয়াইছে কিন্তু তেঁওক্
১২ জগাবলৈ ময় যাঁও। তেঁওৰ্ ভকৎ সকলে বুলিলে
১৩ হে প্ৰভু যেদি টোপনিয়ায় তেবে ভাল্ হব। য়িশুএ
তাৰ্ মৃত্যুৰ্ কথা কলে কিন্তু তেঁও যেন টোপনিয়াৰ জিৰা
১৪ ৰৰ্ কথা কলে সিবিলাকে এনেকৈ বুজিলে। পাছে
য়িশুএ সিবিলাৰৎ ব্যক্ত কৰিলে বোলে লাজাৰ্ মৰিল্।
১৫ আৰু যি হেতুকে ময় তাৎ না ছিলা ঔয়াতে ময় তোমা
লাকৰ্ নিমিত্তে আনন্দৎ হোঁ কিয়নো ঔয়াতে তোমা
লাকে পতিয়াবা কিন্তু এতিয়া আমি তেঁওৰ্ তলৈ যাঁও।
১৬ তেতিয়া দিদিমস উপাধিৰে তমাস নামেৰে আপোনাৰ্

লগীৰ্ ভকৎ সকলক্ হুঁনিলে আঁহা তেঁৱে ইমাতে
১৭ মৰিবলৈ আমিও যঁও। তেতিয়া ইযেদামৎ চাৰি দিন্
মি শুই আছে যেন্ জীয়াকে যিশুএ তলৈ গৈ জানিবলৈ
১৮ পালে। বৈতানিয়া যিৰুশালমৰ্ চাৰিদণ্ড যানৰ নিলগা
১৯ আইছিল্। এইহেতুকে ভালেমান যিহুদীএ সিহঁতৰ্
ভায়েকৰ্ কাৰণে মাৰ্ত্তাকে মাৰিয়াকে নিচুকাবলৈ গল্।
২০ মাৰ্ত্তায় যিশু আহিৰৰ্ বতৰা পায় তেঁওক দেখিবলৈ
২১ গল কিন্তু মাৰিয়া ঘৰতে বহি ৰল্। তেতিয়া মাৰ্ত্তায়
যিশুক হুঁনিলে হে প্ৰভু আপুনি যেদি এঠাৎ থাকিল্
২২ হেঁতেন তেঁৱে মোৰ ভায় ন মৰিল্ হেঁতেন। কিন্তু
এতিয়া ঈশ্বৰৰ্ আগৎ আপুনি যি কোনো অনুগ্ৰহ
২৩ মাগিব তাকে তেঁও দিব ময় জীয়াক্ জানো। যিশুএ
২৪ তাইক হুঁনিলে তোমাৰ ভায়া আকঁও উঠিব। মাৰ্ত্তায়
তেঁওক্ হুঁনিলে পুনৰুত্থানৎ অন্তৰ্ দিনা তেঁও আকও
২৫ উঠিব জীয়াক্ ময় জানো। যিশুএ তাইক্ হুঁনিলে
ময়েই পুনৰুত্থানো জীৱনো যি কোনোএ মোৎ বিশ্বাস
২৬ কৰে সি যেদি মৰে তথাপি জীব। আৰু যি কোনোএ
জীয়াই থাকি মোৎ বিশ্বাস কৰে সি কোনো কালে ন
২৭ মৰিব তুমি জীয়াৎ আস্তিক্ কৰা নে। তাই হুঁনিলে হয়
প্ৰভু এই ব্ৰহ্মাণ্ডৎ অৱতাৰ্ কৰনগা ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ খ্ৰীষ্ট
২৮ তুমি হোৱা যেন্ জীয়াক্ ময় পতিয়াও। তাই জীয়াকে
হুঁনি গল্ আৰু আপোনাৰ্ ভনায়েক্ মাৰিয়াক্ বিশ্বাসে
২৯ মাতি কলে প্ৰভু আহিছে তোমাক্ মাতিছে। তেতিয়া
তাই তাকে শুনি লগতিলেই উঠি তেঁওৰ্ ওচৰলৈ
৩০ গল্। যিশু তেতিয়া গাঁৱৎ উপগৎ ন হয় কিন্তু

যত্তে মার্থায় সৈতে ভেটাভেটি হল্ তাতে আছিল্।
৩১ মাৰিয়া ঘৰৈক ওঠি বাজলৈ গল্ যি যিহূদীসকলে
তেঁৱে সৈতে ঘৰত থাকি তেঁওক্ নিচুকাইছিল্ সিবি
লাকে তেতিয়া জৈয়াকে দেখিলে তেতিয়া এই মৈদামত
৩২ কান্দিবলৈ যাঁও এই বুলি পিছেৎ গল্। মাৰিয়াৰ যিশুৰ্
ওচৰ্ পায় তেঁওক্ দেখি তেঁওৰ্ ভৰিৎ পাৰু বুলিলে
হে প্ৰভু আপুনি যেদি এখেৎ থাকিলহেঁতেন মোৰ ভায়
৩৩ ন মৰিল্ হেঁতেন্। এই হেতুকে যিশুএ তাইকে আৰু
তায়ে সৈতে যিবিলাক্ যিহূদী আহিছিল্ সিঁতকো কান্দি
বৰ্ দেখি মনতে কেঁকালে আৰু অসন্তোষ লাগি বুলিলে
৩৪ তেঁওক্ কত থৈছা। সিবিলাকে তেঁওক্ বুলিলে প্ৰভু
৩৫ আহি দেখোক্ হি। যিশুএ কান্দিলে। তেতিয়া যিহূদী
৩৬ সকলে বুলিলে দেখা তেঁও তাক্ কিমান্ চেনেহ কৰিলে।
৩৭ আৰু সিবিলাকৰ্ কোনো কোনোএ বুলিলে এই মানুহে
অন্ধলাৰ চকু ভাল্ কৰে এই মানুহ যেনেকৈ ন মৰে
৩৮ তাক্ তেঁও ন কৰিলেহেঁতেঁন নে। যিশুএ আকও মনতে
কেঁকায় মৈদামৰ্ ওচৰলৈ আহিল্ সেয়ে এটা গহ্বৰ তাৰ
৩৯ ওপৰতো এটা শিল্। যিশুএ বুলিলে শিল্ গুচুৱা
সেই মৰা মানুহৰ্ ভনীয়েক মার্থায় বুলিলে হে প্ৰভু
এতিয়া চাগৈ সি দুৰ্গন্ধ হইছে কিয়নো মৰিবৰ্ আজি
৪০ চাৰি দিন্ হল্। যিশুএ বুলিলে ময় তোমাৎ ন কৈছো
যেদি তুমি আস্তিক্ হবা তেবে ঈশ্বৰৰ্ মহিমা দেখিবা।
৪১ তেতিয়া শ্মশান্ পালৰপৰা সিবিলাকে শিল্ গুচালে
যিশুএ ওপৰলৈ চায় বুলিলে হে পিতৃ মোৰ্ কথা তুমি
৪২ শুনিছা সেই নিমিত্তে তোমাৰ্ ময় স্তুতি কৰো তুমি সৰ্ব্বদা

মোৰ্ কথা শুনিজা ঊয়াক্ ময় জানিলো কিন্তু তুমি
মোক্ পঠিয়াইজা যেন্ যিবিলাক্ ওচৰৎ থিয়হই আছে
তেইঁতে ঊয়াতে আস্তিক্ কৰে এই নিমিত্তে সেইঁতৰ্
৪৩ কাৰণে ময় ঊয়াকে কৈছো। তেঁও ঊয়াকে হুলিলে
পাচে ডকৈ হিঙ্গি মাৰিলে হে লাজাৰ্ বাজলৈ আহ।
৪৪ তেতিয়া সেই মৰা মানুহ হাৎ ভৰি মৈদামৰ্ কাপ
সেৰে বন্ধা আছে অথৎ এখান হাঁচতিৰ্ চাকোন্ বাজ
লৈ আহিল্। য়িশুএ সিবিলাকক হুলিলে তাক্
৪৫ মেলি এড়ি দিয়া। তেতিয়া তালেমান্ য়িহুদী মাৰি
য়াৰ ওচৰলৈ আহিছিল্ সেইবিলাকে য়িশুৰ্ এই কৰ্ম্ম
৪৬ দেখি তেঁওক্ পতিয়ালে। কিন্তু সিবিলাকৰ্ মাজৰে
কোনো কোনোএ ফাৰিশিসকলৰ্ ওচৰলৈ গৈ যিং
কৰ্ম্ম য়িশুএ কৰিছিল্ তাকে কলেগৈ।—
৪৭ পাচে পুৰীান্ যাজক্সকলে আৰু ফাৰিশিসকলে
মেলৎ বহি হুলিলে আমি কি কৰিম্ কিয়নো এই
৪৮ মানুহে তালেমান আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰে। তাক্ যেদি আমি
এনে ন ৰখো তেবে এটাই মানুহে তাতেই আস্তিক্
কৰিব আৰু ৰুমী মানুহে আহি আমাৰ্ দেশকো
৪৯ মানুহকো কাঢ়ি লব। কাইয়াফা নামেৰে সিবি
লাকৰে এজন সেই বৎসৰৎ পুৰীান্ প্ৰৰোহিতে
৫০ সিবিলাকক্ হুলিলে তোমোলোকে একো নে জানা। এক্
মানুহ মানুহৰ্ শলনী হই মৰে আৰু দেশৰ্ এটাই
মানুহৰ্ সৰ্ব্বনাশ ন হয় এয়ে আমাৰ্ হিৎ তোমো
৫১ লাকে ঊয়াক্ নেজানা নে। তেঁও আপুনি এই কথা
কোৱা নাই কিন্তু সেই বৎসৰ্ বড় প্ৰৰোহিৎ হই

৫২ দেশৰ্ মান্নহৰ্ শলনী হুই য়িশু মৰিব আৰু সেই
দেশৰ্ মান্নহৰ্ শলনী কেৱল্ ন হয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্
যিবিলাক্ লৰা গোট গোট হয় সিহঁতকে লগাব এই
৫৩ আচাৰ্য্যটো কলে। পাচে সেই দিনাৰেপৰা তেঁওক্
৫৪ মাৰি পেলাবলৈ সিবিলাকে এটায়ে আলচ্ কৰিলে। এই
হেতুকে য়িশু আৰুও প্ৰচাৰ্ কৰি য়িহুদী সকলৰ্ মাজৎ
নফুৰিলে কিন্তু সেই ঠাঁই এড়ি হাবিৰ্ কাষৰৰ্ এক্
দেশৰ্ এফ্ৰয়িম নামেৰে এক নগৰলৈ গল্ আৰু
তাতে আপোনাৰ্ ভকৎ সকলে সৈতে বসতি কৰিলে।
৫৫ তেতিয়া য়িহুদীসকলৰ্ পেসাখ্ ওচৰ্ চাপিল্ সেই
পেসাখৰ আগেই বহু মান্নহ দেশৰ্ পৰা য়িৰুশালে
৫৬ মৎ পৱিত্ৰ হবলৈ গল্। সেই কালৎ সিবিলাকে
য়িশুক্ বিচাৰিলে আৰু মন্দিৰৎ থিয়ে থিয়ে কোৱাকুই
কৰিলে বোলে তেঁও এই বিষয়ৈ নাহে নে তোমালোকে
৫৭ কি জানা। কিয়নো বড় প্ৰুৰোহিৎসকলে ফাৰি
শিসকলে এই আজ্ঞা দিছিল্ বোলে তেঁও কৎ আছে
কোনোএ যেদি জানিব্ জানে তেবে সিবিলাকে তেঁওক্
ধৰিবলৈ ভাকে কব।

পৰ্ব্ব যি মৰিছিল্ যাকে তেঁও মৃত্যুৰ্পৰা তুলিছিল্ সেই
১২ লাজাৰৰ ঘৎ ঘৰ্ তাতে সেই বৈতানিয়ালৈ য়িশু পেসাখ্
২ বিষ্ঠলৈ ছদিন থাকোতেই আহিল্। তাতে সিবিলাকে
তেঁওলৈ ৰাতি ভোজ পাতিলে মাৰ্থায় বাঢ়ি দিলে কিন্তু
লাজাৰো তেঁৱ সৈতে ভেজৎবহা মান্নহৰ্ লগৰে
৩ এটা। সেই কালৎ মাৰিয়ায় আধেৰ্ বহু মূলীয়া
জটামাংসীৰ্ তেল্ আনি য়িশুৰ্ ভৰিৎ ঘঁহিলে আৰু

আৰুৰ্ চুলিৰে ভৰি মচিলে তাতে সেই তেলৰ্ সুগন্ধে
৪ গোটায় ঘৰ্ ভৰি পৰিল্। তেতিয়া শীমোনৰ্ পুত্ৰেক্
৫ য়িহুদাহ্ স্কাৰিওটী নামেৰে বিশ্বাসঘাতকী তেঁওৰ্ এজন্
ভকতে হুঁলিলে এই তেল্ তিনিশ ৰুপলৈ বেচি দুখিয়া
৬ মানুহক্ নি দিলে কিয়। দুখিয়া মানুহলৈ ভাবি
এই কথা কলে এনে ন হয় কিন্তু সি চোৰ্ আছিল্ আৰু
জোলোঙ্গা পায় তাৰ্ ভিতৰৎ যি বেহালি থাকে তাকে
৭ নীয়ে এই কাৰণেহে কলে। তেতিয়া য়িশুএ হুঁলিলে
তাইক্ দুখনি দিবা মোৰ্ মৈদামৎ শুবলৈ তাই জৈয়া
৮ কে থৈছে। কিয়নো দুখিয়া মানুহ সৰ্ব্বদা তোমো
লাৰৰ্ লগৎ কিন্তুময় সৰ্ব্বদা তোমোলাৰৰ্ লগৎ
নোহোঁ।—
৯ এই তেতুক্ তেঁও তৎ আছে বহু য়িহুদী। ইহাকে জানি
তাঁলৈকে আহিল্ আৰু অকল য়িশুৰ্ নিমিত্তে ন হয়
কিন্তু যাকে তেঁও মৃত্যুৰপৰা তুলিছিল্ সেই লাজাৰকো
১০ দেখিবলৈ আহিল্ কিন্তু বড় পুৰোহিৎসকলে লাজা
১১ ৰকো বধিবলৈ আলচ্ কৰিলে। কিয়নো তাৰে
দোৱাৰায় বহু য়িহুদীএ গৈ য়িশুক পতিয়ালে।—
১২ পাচদিনা সেই বিহুলৈ অহা ভালেমান্ মানুহে
যেতিয়া য়িশু য়িৰুশালেমলৈ আহিবৰ্ বতৰা শুনিছিল্।
১৩ তেতিয়া খাজুৰ্ গছৰ্ ডাবি লৈ সিহঁতে তেঁওক্ দেখি
বলৈ বাজলৈ ওলাল আৰু এটাই পাৰি হুঁলিলে হো
শানা যি জন্ ঈশ্বৰৰ্ নামে আহে সেই য়িস্ৰএলৰ্
১৪ ৰজা ধন্য। পাচে য়িশুএ এটা ভেকো গাধ পায়
১৫ তাৰ্ ওপৰতে উঠিল্ যেনেকৈ এই লেখা আছে। হে

শীওনর্ জীয়ারি তুমি ভয় ন করিবা দেখা তোমার্
১৬ রজা গাধির্ পোয়ালির্ ওপরৎ উঠি আহিছে। এই
কথা তেঁওর্ ভকৎসকলে প্রথমতে ন বুজিলে কিন্তু
যেতিয়া য়িশুর্ মহিমা বিদিৎ হল্ তেতিয়া এই সকল্
তেঁওর্ অর্থে লেখা হল্ তেঁওক্ সিবিলাকে এই সকল্
১৭ করিছিল্ যেন্ জীয়াকে মনৎ বুজিলে। এই হেতুক্ যে
তিয়া তেঁও লাজারক্ মৈদামর্পরা মাতি তাক্ তুলিলে
যিবিলাক্ মানুহ তেতিয়া তেঁওর্ ওচরৎ আছিল্ সেই
১৮ বিলাকে প্রমাণ দিলে। এই নিমিত্তে তেঁও যি এই
আশ্চর্য্য কর্ম্ম করিছিল্ জুমে তাকে শুনি তেঁৱে সৈতে
১৯ দেখা দেখি করবলৈ গল্। সেই নিমিত্তে ফারিশি
সকলে আলো আলো বুলিলে তোমোলাকর্ যত্নর
একো ফল্ নায় দেখা সকলো জগৎ তার্ ফাললৈ গল্
তোমোলাকে জীয়াক্ দেখা নায় নে।—
২০ সেই মহোৎসৱৎ ভজন্ করিবলৈ অহা কেতেটি
গ্রীক মানুহ সিবিলাকর্ মাজতো আছিল্। এই
হেতুক্ সিবিলাকে গালিলির বৈত্সাইদার্ ফিলিপর্
কাষরলৈ আহি তেঁওৎ কৃদিলে বোলে হে দেৱ আমি
২১ য়িশুক্ দেখিব খোজো। ফিলিপে আহি আন্দ্রি-
য়কে তার্ পাচে আন্দ্রিএ ফিলিপে য়িশুক্ বুলিলে।
তেতিয়া য়িশুএ সিবিলাক্ উত্তর্ দিলে বোলে মানু
২২ হর্ পুত্রেকর মহিমা এতিয়া কাল্ আইছে। সচ্চেই
তোমোলাকৎ মই কও এটি গোম্ মাটিৎ পরি ন
মরিলে অকলৈ থাকে কিন্তু যেদি মরে তেবে বহুত গুটি
২৩ হবে। যি কোনোএ আপোনার্ প্রাণক্ চেনেহ করে

২৪ সি তঁক্ হেক্কুৰ্ব আক যি কোনোএ এই বৃহ্মাণ্ডৰ্
মাজৎ আপোনাৰ্ প্ৰাণক্ ঘিনায় সি অনন্ত আয়ু
২৫ লৈকে তাক্ ৰাখিব। যেদি যোনোএ মোক্ শুশ্ৰূষা
২৬ কৰে তেবে সি মোৰ্ পিচৎ হোক্ আৰু ময় যত থাকো
তত মোৰ্ আলৰ্বাও থাকিব যেদি কোনোএ মোৰ্
আলি ৰৈবে তেবে মোৰ্ পিতৃ তাক্ মৰ্য্যাদা কৰিব।
২৭ এতিয়া মোৰ্ মন ব্যাকুলিত হইছে ময় কি কুলিম্ হে
পিতৃ মোক্ এই কালৰ্পৰা ৰক্ষা কৰা ময় জৈৰাক্ কম্
নে কিন্তু এই কাৰণে ময় এই কালৎ আহিলো। হে
২৮ পিতৃ তুমি আপোনাৰ্ নামৰ্ গৌৰব কৰা তেতিয়া
স্বৰ্গৰ্পৰা এক্ শব্দ ওলিল্ ময় তাৰ্ গৌৰব কৰিছোঁ
২৯ আৰুও তাক্কে কৰিম্। এই হেতুক্ যিবিলাক্ ওঠৰৎ
থিয় হই তাক্কে শুনিলে সেইবিলাকে কুলিলে মেঘ গৃৰ্জ্জি
হইছে আন্ মানুহে কুলিলে এক্ দূতে তেঁৱে সৈতে
৩০ কথা কৈছে। যিশুএ সমিধাণ্ দিলে বোলে এই শব্দ্
৩১ মোলৈ ন হল্ তোমোলাকলৈহে। এতিয়া এই জগতৰ্
শোধ হয় এতিয়া এই জগতৰ্ ৰজা বাহিৰৎ পেলোৱা
৩২ হব। ময়ো যেদি পৃথিবীৰ্পৰা তোলা হোঁ তেবে এটা
৩৩ ইবিলাক্ মানুহক্ মোৰ্ কায়ৰলৈ টানিব। আপুনি
কোন বিধি মৰণৎ মৰিব জৈয়াক্কে জনাবলৈ তেঁও জৈ
৩৪ য়াকে কলে। মানুহে তেঁওক্ সমিধাণ্ দিলে বোলে
খ্ৰীষ্ট সৰ্ব্বদা থাকে জৈয়াক্ আমি শাস্ত্ৰৎ শুনিছোঁ এই
হেতুক্ মানুহৰ্ পুত্ৰেকক্ তলি ধলাগে তুমি এই কথা
৩৫ কেনেকৈ কোৱা এই মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ কোন্। যিশুএ

সিবিলাকক্ ইঁলিলে আৰু অলপ্ দিন্ পহৰ্ তোমো
লাকে সৈতে থাকিব যেতে বেলি পহৰ্ থাকে তেতে বেলি
গতি কৰা জানো এন্ধাৰে তোমোলাকক্ ধৰানে যি মান্হে
এন্ধাৰৎ গতি কৰে সেই মান্হ কলৈ যায় জৈয়ান্
৩৬ নে জানে। যেতে বেলি পহৰ্ থাকে তেতে বেলি পহৰৰ্
লৰা হবলৈ পহৰতে বিশ্বাস্ কৰা। যিশুএ জৈয়াকে
কৈ গুচিগৈ সিবিলাকৎ আপুনি লুকাল্।—
৩৭ তেঁও সেই ৰূপে ভালেমান্ আশ্চর্য্য কর্ম্ম কৰিছিল্
হয় তথাপি তেঁওৎ সিবিলাকে আস্তিক্ ন কৰিলে।
৩৮ যিশাজৈয়াহে আচার্য্যে যি কথা কৈছিল্ হে য়িহুহ
আমাৰ্ বতৰা কোনে পতিয়াইছে ঈশ্বৰৰ্ হাৎ কাৰ্
৩৯ আগৎ বিদিৎ হইছে সেই কথায় সম্পূর্ন হবলৈ।
যিশাজৈয়াহে আৰুও ইঁলিলে সিবিলাকে চকুএ নে দেখে
মনে ন বুজে আৰু মনো নে পালটায় মোয়া সিবিলাকক্
৪০ সুস্থ ন কৰো এই নিমিত্তে তেঁও সিবিলাকৰ্ চকু অন্ধ
লা কৰাইছে সিবিলাকৰ্ আশয় টান কৰাইছে এই
৪১ নিমিত্তে সিবিলাকে পতিয়াব নোৱাৰিলে। যিশাজৈয়াহে
যেতিয়া তেঁওৰ্ গৌৰৱ দেখিলে আৰু তেঁওৰ্ কথা কলে
৪২ তেতিয়া এই কথা কলে। অধিপতিসকলৰ্ মাজৰ্
ভালেমান্ মান্হে তেঁওৎ আস্তিক্ কৰিলে কিন্তু ফাৰি
৪৩ শিসকলৰ্ ডৰৎ তেঁওক্ মোৰ্ ন বুলিলে জানো সিব
গগৰ্ পৰা পেলোৱা যায় কিয়নো সিবিলাকে ঈশ্বৰে কৰা
৪৪ শ্লাঘাতকৈ মান্হে কৰা শ্লাঘা ভাল দেখিলে। যিশুএ
এটাই মাতি ইঁলিলে যি জোনাএ মোক্ পতিয়ায় সি
মোক্ ন পতিয়ায় কিন্তু যি জনে মোক্ পঠিয়ালে তেঁওক্

৪৫ হে পতিয়াৰ। আৰু যি মোক্ দেখে যি তনে মোক্ পঠি
৪৬ য়াইছে সি তেঁওক্ দেখে। যি মোৎ পতিয়ায় সি আন্ধ
কাৰৎ সে থাকে এ কাৰণে ময় জগতলৈ এক দিপিন্তি
৪৭ আহিছোঁ। যেদি কোনোএ মোৰ কথা শুনি বিশ্বাস
ন কৰে তেবে ময় তাক্ নো শোধোঁ কিয়নো জগতৰ্
শোধি কৰিবলৈ ময় অহা নায় জগতৰ ৰক্ষা কৰিবলৈহে
৪৮ আহিছোঁ। যি কোনোএ মোক্ অবহেলা কৰে মোৰ্
কথা ন লয় তাৰ্ শোধি কৰিবলৈ একজন্ আছে যি কথা
৪৯ ময় কৈছো অন্তৰ দিনা সেই কথায় তাৰ্ শোধি কৰিব।
কিয়নো আপোনাৰ্পৰা ময় কোৱা নায় কিন্তু যিহক
যিহক কবলৈ যি জনে মোক্ পঠিয়াইছে এই পিতৃএ
৫০ হুলিবলৈ মোক্ আজ্ঞা দিছে। তেঁওৰ্ আজ্ঞা অনন্তায়ু
জীয়াৰ্ ময় জানোঁ এই হেতুক্ যিহকে ময় বোলোঁ তাকে
যেনেকৈ পিতৃএ মোৎ কৈছে তেনেকৈ কঁও।—

পর্ব্ব পেসাখ্ বিক্রব্ আগে এনে হল এই জগৎ এড়ি
২ পিতৃৰ্ ওচৰলৈ যাবলৈ এই কাল্ উপগত্ হল্ যিশুএ
জীয়াকে জানি ব্রহ্মাণ্ডৰ আপোনাৰ্ মানুহক্ চেনেহ কৰি
শেহলৈকে চেনেহ কৰিলে। তেঁওক্ পৰৰ্ হাতৎ
দিবলৈ শীমোনৰ্ পুতেক্ যিহুদাহ্ ইস্কৰিওটীৰ্ মনৎ
৩ শয়তানে দিলে। ৰাতি ভোজন্ কৰি এটালৎ পিতৃএ
তেঁওৰ হাতৎ সমস্তকে অৰ্পি দিলে আৰু আপুনি
ঈশ্বৰৰপৰা আহিছিল্ ঈশ্বৰৰ্ তলৈকে যাব যিশুএ
৪ জীয়াকে জানি ৰাতি ভোজনৰ্পৰা উঠি কাপৰ্ শোলো
৫ কায় গামোচা কঁকালৎ বান্ধিলে। তাৰ্ পাচে এটা দি
হৎ পানি বাকি যিশুএ ভকৎসকলৰ্ ভৰি ধুয়াব আৰু

যি গামোছাকে আপোনাক্ বান্ধিছিল তাকে মচিবলৈ
৬ ধৰিলে। পাচে তেঁও শীমোন্ পিতৰৰ্ ওচৰলৈ আহিলৎ
পিতৰে তেঁওক্ কুঁলিলে হে প্ৰভু আপুনি মোৰ্ ভৰি
৭ ধুৱাব নে। য়িশুএ সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে ময় যি কৰোঁ
তুমি তাক্ এতিয়া নেজানা কিন্তু পেহুৎ জানিবা। পিতৰে
৮ তেঁওক্ কুঁলিলে মোৰ্ ভৰি ধুৱাবলৈ কোনো কালৎ নি
দিয়োঁ। য়িশুএ তাক্ কুঁলিলে যেদি তোমাক্ ময় নধুৱও
৯ তেবে ময় সৈতে তোমাৰ্ একোৰো ভাগ নাই। শীমোন্
পিতৰে তেঁওক কুঁলিলে হে প্ৰভু মোৰ্ কেৱল ভৰিকে নহয়
১০ কিন্তু মোৰ্ হাতকো মূৰকো। য়িশুএ তাক্ কুঁলিলে যি
গা ধুইছে তাৰ্ ভৰিকেহে ধুবলগা নাই কিন্তু সম্পুদায়
চিকোন্ আছে তোমোলোক চিকোন্ কিন্তু এটাই
১১ নহয়। তেঁওক্ পৰৰ্ হাতৎ দিব সেয় কোন্
তেঁও ঔয়াকে জানিলে এই হেতুকে কুঁলিলে তোমোলোক
সৰ্ব্বৌ চিকোন্ নোহোৱা।—
১২ তেঁও সিবিলাকৰ্ ভৰি ধুৱাই কাপৰ লৈ আকৌ বহি
সিবিলাকক্ কুঁলিলে ময় যি কৰিছোঁ সেয় কি তোমো
১৩ লাকে তাক্ জানা নে। তোমোলোকে মোক্ গুৰু প্ৰভু
কুঁলিছা তোমোলোকে চিকোন্ কোৱা কিয়নো ময় সেই
১৪ হোঁ। এই হেতুকে ময় তোমোলোকৰ্ গুৰু প্ৰভুএ
যেদি তোমোলোকৰ্ ভৰি ধুৱাইছোঁ তেবে তোমোলোকে
১৫ ও ভৰি পৌৰাধুই ধুৱবলগা। কিয়নো ময় তোমো
লাকক্ যেনে কৰিছোঁ তোমোলোকেও তেনে কৰিবলৈ
তোমোলোকক্ ময় এটা আদেশ দেখুৱাইছোঁ। সঁচেং
১৬ তোমোলোকৎ ময় কওঁ বন্দি গিৰিহঁতৎকৈ বৰ নহয়

১৭ আৰু পাঁঠনী পাঁঠনীদিয়োতাৎ কৈ বড় ন হয় । তোমো
লাকে যেদি ঔয়াক্ জানা তেবে তাকে কৰি ধন্য হোৱা ।
১৮ তোমোলাকৰ্ এটাইকে কথা ময় ন কওঁ যিবিলাকক্
ভাল্ পাইছো সেইবিলাকক্ ময় জানোঁ কিন্তু ধৰ্ম্ম পুথি
সম্পূৰ্ণ কৰবলৈ যেয়ে মোৰ্ ভাৎ খায় সেয়ে মোৰ্ বিৰোদে
১৯ গোৰোৱা তুলিছে । ময় সেই জন কৰ্ম্ম সম্পূৰ্ণ হলে
তোমোলাকে ঔয়াক্ প তিয়াবলৈ এতিয়া পুৰ্হকৰ্ আ
২০ গেই ময় তোমোলাকৎ কওঁ । সত্যে২ ময় তোমো
লাকৎ কওঁ মোৰ্ কোনো পাঠনিক্ আলহি পোহে সি
মোকেই আলহি পোহে আৰু যি কোনোৱে মোক্
আলহি পোহে যি জনে মোক্ পঠিয়ালে তেঁওকেই সি
২১ আলহি পোহে । যিশুএ ঔয়াকে কৈ আত্মাৎ কষ্ট
পালে আৰু প্ৰমাণ দিলে বোলে সত্যে২ তোমোলাকৎ
ময় কওঁ তোমোলাকৰ্ মাজৰে এজনে মোক্ পৰৰ্
হাতৎ দিব । তাঁতে তেঁও কাৰ্লৈ এই কথা কলে তাকৎ
২২ সকলৰ্ ঔয়াতে সংশয় লাগি এটায়ে টোৱাচুই কৰিব
২৩ ধৰিলে । সেই সময়তে আশ্লৈনি যাকে চেনেহ কৰিলে
যিশুৰ্ এই এক্ জন্ শিষ্যে আঁৰ্ কৰই যিশুৰ্ হুঁকত
২৪ বল্ । এই হেতুকে কাৰ্ কথা তেঁও কৈছিল্ ঔয়াকে
শুধিবলৈ শীমোন্ পিতৰে তেঁওলৈ চক্ষুটাৰ যাৰিলে ।
২৫ এই হেতুকে সেই জনে যিশুৰ্ হুঁকত শুই হুঁলিলে হে
২৬ প্ৰভু সেয়ে কোন । যিশুএ সমিধান্ কৰিলে বোলে
ময় এতখানি তিয়ায় যাকে দিম্ সেয়ে পাচে তেঁও তাকে
তিয়ায় শীমোনৰ্ পুতেক যিহুদাক্ সুৰিএটাক্ দিলে ।
২৭ সি তিতা ভুখাৰ্ খালৎ পাচে তাৰ্ মাজৎ শয়তান

পোয়াল্। তেতিয়া য়িশুএ কৈলিলে যিহকে করিব খোজা
২৮ তাকে খরকৈ করা। কি কারণে তাং এই কথা কলে
যিবিলাক্ মেজৎ বহিছিল্ সিবিলাকর্ মাজর্ কোনো
২৯ এ জৈয়াক্ নে জানিলে। য়িহুদাহর্ লগৎ তোঁলোনী
থকাৎ কোনোএ জৈয়াকে ভাবিলে বিহুকৈকে আমি যিহক
খোজো তাকে কিনা অথবা দুখিয়া মানুহকে কিচু দিয়া
৩০ যেন্ য়িশুএ তাং এই কথা কৈছিল্। পাচে য়িহুদাহে
সেই তিয়োনা তুথাই পালতেই বাজৈদে গল্ তেতিয়া
৩১ রাতি হল্। সে বাজৈলে গলৎ য়িশুএ কৈলিলে এতিয়া
মানুহর্ পুত্রের্ মহিমা প্রেচিক হল্ আরু তার্
৩২ মাজতে ঈশ্বরর্ মহিমাও প্রেচিক হল্। ঈশ্বরর্
মহিমা যেদি তার্ মাজৎ প্রেচিক হয় তেবে আপোনার্
মাজৎ ঈশ্বরে তেঁওর্ মহিমা প্রেচিক করাব আরু
তৎক্ষণাই তেঁওর্ মহিমা প্রেচিক করাব হে সরু লরা
হুঁৎ তহঁতর্ লগৎ আরু অলপ্ কাল্ ময় থাকিম্
৩৩ তহঁতে মোক্ বিচারিবি যেনেকৈ য়িহুদীহঁতক্ ময় কৈলি
ছিলো ময় যলৈ যাঁও তলৈ তহঁৎ আহিব নোৱারা তেনে
৩৪ কৈ তোমোলাকক্ বোলো। এক নবীন্ আজ্ঞা
তোমোলাকক্ ময় দিয়ো আপোনা আপোনা প্রীতি করা যেনে
কৈ ময় তোমোলাকক্ চেনেহ করিছো তেনেকৈ তোমো
৩৫ লাকেও এহনে সি জনক চেনেহ করা। যেদি তোমো
লাকে এনেকৈ ইয়েসিয়ে প্রীতি করা তেবে তোমোলাকক্
৩৬ মোর্ তকৎ কৈলি এটাই জানিব। শীমোন্ পিতরে
তেঁওক কৈলিলে হে প্রভু আপুনি কলৈ যাব য়িশুএ
সিদ্ধান্ত কলিলে যলৈ ময় যাঁও তলৈ মহু সেতে তুমি

এতিয়া যাব নোৱাৰা কিন্তু ঔয়াক পাচ মোৰ্ পিচৎ
৩৭ যাবা। পিতৰে তেঁওক্ হুঁলিলে হে প্রভু আপোনাৰ্ লগৎ
এতিয়া যাব নোৱাৰে কিয় আপোনাৰ্ নিমিত্তে ময় মোৰ্
৩৮ প্রাণ দিম্। যিশুএ প্রত্যুত্তৰ্ দিলে বোলে তুমি আপো
নাৰ্ প্রাণ মোৰ্ অর্থে দিবা নে সত্যে ময় তোমাক্
বোলো মোক্ যে তুমি জানা ঔয়াতে তুমি তিনি বেলি
নৈ না কাঢ়লে কুক্কুড়ায় ডাক্ নি দিব।

পর্ব্ব মনৎ দুঃখ ন কৰিবা তোমোলাকে ঈশ্বৰৎ আস্তিক্
১৪ কৰা মোতো আস্তিক্ কৰা মোৰ্ পিতৃৰ্ বাড়ীৎ ভালে
মান্ ঘৰ্ আছে এয়ে যেদি ন হলহেঁতেন্ তেবে ময়
তোমোলাকৎ কলোহেঁতেন্ তোমোলাকলৈ ঠায় যুক্ত
৩ কৰিবলৈ ময় যাঁও। আৰু ময় গৈ যেদি তোমোলা
কলৈ ঠায় যুক্ত কৰোঁ তেবে ময় যত্তে থাকোঁ তোমো
লাকো তত্তে থাকিবলৈ পুনু আহি তোমোলাকক্ আপো
৪ নাৰ্ ওচৰলৈ নিম্। ময় যলৈ যাঁও তাক্ তোমোলাকে
৫ জানা সেই বাটো জানা। থমাসে তেঁওক হুঁলিলে
হে প্রভু তুমি যলৈ যোৱা ইয়াক আমি না জানো এয়েহে
৬ কেনেকৈ বাট জানিম্। যিশুএ তাক হুঁলিলে ময়েই
বাট সত্যো জীৱনো কোনো ময় দি ন গলে পিতৃৰ্
ওচৰলৈ নে যাব। তোমোলাকে যেদি মোক্ জানি
৭ লাহেঁতেন্ তেবে মোৰ্ পিতৃকো জানিলাহেঁতেন্ এতি
য়াৰেপৰা তোমোলাকে তেঁওক্ জানাও তেঁওক্ দেখিলা
৮ ও। ফিলিপে তেঁওক্ হুঁলিলে হে প্রভু আমাক্ পিতৃয়াক্
৯ দেখুৱাক্ তাতে আমি তৃপিত্ত হঁও। যিশুএ তেঁওক্
হুঁলিলে হে ফিলিপ্ ময় এত্তদিন্ তুমিয়ে সৈতে আছোঁ

তথাপি তুমি মোক্ নে জানিলা নে। যি কোনোএ
মোক্ দেখিছে সি পিতৃকো দেখিছে এতেকেই আমাক্
১০ পিতৃয়াক্ দেখুৱাক্ এই কথা কেনেকৈ কৈছা। ময়
পিতৃৰ মাজত্ পিতৃও মোৰ্ মাজত্ তুমি ঔয়াক্ ন পতি
যোৱা নে যি কথা তোমোলাকত্ ময় কঁও সেই কথা
আপোনাৰ্পৰা ময় ন কঁও কিন্তু মোৰ মধ্যস্থ পিতৃ সেই
১১ কৰ্ম্ম কৰে। ময় পিতৃৰ্ মাজত্ পিতৃ মোৰ্ মাজত্
এই কথা পতিয়োৱা। তাকে যেদি ন কৰা তেৱে সেই
কৰ্ম্ম দেখি মোকে পতিয়োৱা। সত্যে তোমোলাক
১২ কত্ ময় কঁও যি কোনোএ মোত্ বিশ্বাস কৰে যি কৰ্ম্ম
ময় কৰোঁ তাকে সিও কৰিব ঔয়াত্কৈ বড় কৰ্ম্ম সি
কৰিব কিয়নো ময় পিতৃৰ্ ওচৰলৈ যাঁও। যিহকে
১৩ তোমোলাকে মোৰ্ নামে খুজিবা পিতৃৰ্ মান্য পুত্ৰত্
বিদিত্ কৰিবলৈ ময় তাকে কৰিম্। মোৰ্ নামে যেদি
১৪ তোমোলাকে কিবা খোজা তেৱে ময় তাকে কৰিম্।
তোমোলাকে যেদি মোত্ প্ৰীতি কৰা তেৱে মোৰ্ আজ্ঞা
১৫ মানা। ময়ো পিতৃৰ্ আগত্ প্ৰাৰ্থনা কৰিম্ আৰু
১৬ তোমোলাকে সৈতে সৰ্ব্বদা থাকিবলৈ তেঁও আৰু এক্
সান্ত্বনাকৰ্ত্তা তোমোলাকক্ দিব। জগতে যিহকে
১৭ গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে কিয়নো তেঁওক্ সেয়ে নে দেখে
ও নে জানেও এই সত্যৰ আত্মা তেঁও কিন্তু তোমো
লাকে তেঁওক্ জানা তেঁও তোমোলাকে সৈতে বসতি
কৰিব আৰু তোমোলাকৰ্ মাজত্ হব। ময় তোমো
১৮ লাকক্ অনাথ্ কৰি নেথোঁ ময় তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ
১৯ আহিম্। আৰু অলপ্ দিনৰ পাচে জগতে মোক্

লে দেখিব কিন্তু তোমোলাকে মোক দেখিবা ময় জীবন্ত
২০ এই নিমিত্তে তোমোলাক জীবা। ময় পিতৃর্ মাজৎ
তোমালাক মোর্ মাজৎ ময় তোমোলাকর্ মাজৎ
২১ যেন সেই দিনা তোমোলাকে জানিবা। যি মোর্
আজ্ঞা পায় মানে সেয়ে মোৎ প্রীতি করে আরু যি
মোৎ প্রীতি করে সি মোর্ পিতৃর চেনেহর জ্ঞব ময়ো
তাক চেনেহ করিম আরু তার্ আগৎ আপুনি
২২ প্রৌচিৎ হম্। স্কারিওটীৎ কৈ বেলেগ আন যিহুদাহে
হুলিলে হে প্রভু আমার্ আগৎ আপোনাকে আপুনি
প্রৌচিক করিব কিন্তু জগতর্ আগৎ ন করে ঐ কেনে
২৩ কথা। যিশুএ সমিধান্ দি তেঁওক্ হুলিলে কোনোএ যেদি
মোৎ প্রীতি করে তেবে সেয়ে মোর্ কথা মানিব মোর্
পিতৃএও তাক্ চেনেহ করিব আরু আমি তার্ লগলৈ
২৪ আহি আমি সিয়ে সৈতে বসতি করিম্। যি মোৎ
প্রীতি ন করে সি মোর্ কথা নে মানে আরু যি কথা
তোমোলাকে শুনিছা সেয়ে মোর্ ন হয় কিন্তু মোক্
পাঠোঁতা পিতৃর্ কথা।—
২৫ ময় তোমোলাকর্ লগৎ থাকি এই কথা তোমোলা
২৬ কৎ কৈছোঁ। কিন্তু সান্তুনাকারীতায় অর্থাৎ বিশুদ্ধাত্মায়
যাকে পিতৃএ মোর্ মুরে পঠিয়ায় দিব তেঁও তোমোলাকক্
এটাইকে শিকাব ময় তোমোলাকৎ যিং কৈছোঁ সেই
২৭ সকল্ তোমোলাকর্ মনৎ দিব। তোমোলাকর্
লগৎ মোর কুশল ময় থৈও মোর্ কুশল তোমোলাকক
ময় দিয়ো যেনেকৈ ব্রহ্মাণ্ডর্ মানুহে দিয়ে তেনেকৈ

ময়ো তোমোলাকক্ নি দিয়ো তোমোলাকৰ্ মনৎ শঙ্ক
২৮ নে লাগোক্ ভয়ো নে লাবক্। তোমোলাকৎ ময়
কলোঁ বোলে ময় যাঁও তাৰ্ পাচে তোমোলাকৰ্ ওচ
ৰলৈ আকঁও আহিম্ ইয়াক তোমোলাকে শুনিছা মোত্
যেদি তোমোলাকে প্রীতি কৰিলাহেঁতেন্ তেবে ময়
পিতৃৰ্ ওচৰলৈ যাঁও মোৰ্ এই কথাতে তোমোলাক্
আনন্দিৎ হলাহেঁতেন্ কিয়নো মোৎকৈ বড় মোৰ্ পিতৃ
২৯ আছে। এই সকল ওনদিৎ হলে তোমোলাকে আস্তিক্
কৰিবা এই নিমিত্তে সেয়ে সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ আগেই
৩০ ময় এতিয়াই তোমোলাকৎ কৈছোঁ। ঔয়াৰ্ পাচে
তোমোলাকে সৈতে ময় আৰু সৰহ কথা ন কঁও
কিয়নো এই জগতৰ্ ৰজা আহিছে মোৰ্ মাজৎ তাৰ্
৩১ এক্কো নাই। কিন্তু ময় পিতৃৎ প্রীতি কৰোঁ আৰু যি ৰূপে
তেঁও মোক্ আজ্ঞা দিছে সেই ৰূপে ময় কৰোঁ বুজ্জাওৎ
থকা মানুহে ঔয়াকে জানিবলৈ ময় কঁও উঠা আমি
ঔয়াৰ্পৰা যাঁওহঁক্।—

পর্ব্ব ময় স্বৰূপে দ্রাক্ষালতা মোৰ্ পিতৃ খেতিয়ক্। মোৰ্
১৫ ঘিং ডালে গুটি ন ধৰে সেইং ডাল্ তেঁও গুচায় আৰু
ঘিং ডালে গুটি ধৰে সেয়ে আৰু গুটি ধৰিবলৈ তেঁও
৩ চিক্কোন কৰে। এতিয়া ঘিং কথা ময় তোমোলাকৎ
কৈছোঁ সেই কথাৰ্ দোৱাৰায় তোমোলাক্ চিক্কোন্
৪ হইছা। তোমোলাক্ মোৰ্ মাজৎ ময়ো তোমোলা
কৰ্ মাজৎ যেনেকৈ দ্রাক্ষালতাৎ নে থাকিলে ডালে
আপুনি গুটি ধৰিব নোৱাৰে তেনেকৈ মোৰ্ মাজ্জো
৫ নে থাকিলে তোমোলাকে গুটি ধৰিব নোৱাৰিবা। ময়

দ্যুস্কাৰিলত্তা তোমোলাক্ হোল্ যি কোনো মোৰ্ মাজৎ
থাকে ময়ো তাৰ্ মাজৎ সি বহু গুটি ধৰে কিয়নো ময়
৬ নথকাৎ তোমোলাকে একো কৰিব নোৱাৰা। কোনো
মোৰ্ মাজৎ নে থাকি হালৰ্ নিচিনাকৈ কটা যায় আৰু
শুকাই যায় পাচে মানুহে গোটায় জুইৎ পেলায় তাতে
৭ সিহঁৎ পোড়া যায়। যেদি তোমোলাক্ মোৰ্ মাজৎ
থাকা আৰু মোৰ্ কথাও তোমোলাকৰ্ মাজৎ থাকে
তেবে যিহং ইচ্ছে তোমোলাকে জেন্থা কৰা তাকে প্ৰাৰ্থনা
৮ কৰিলে তোমোলাকলৈ সিও কৰা হব। তোমো
লাকে বহু গুটি ধৰাতে মোৰ্ পিতৃৰ্ গৌৰব প্ৰকাশিৎ
হয় এই ৰূপেও তোমোলাক্ মোৰ্ নিশ্চয়ে শিষ্য হবা।
৯ যেনেকৈ পিতৃএ মোক্ স্নেহ কৰিছে তেনেকৈ ময়ো
তোমোলাকক স্নেহ কৰিছোঁ মোৰ্ স্নেহতে থাকা।
১০ মোৰ্ আজ্ঞা যেদি তোমোলাকে মানা তেবে মোৰ্ স্নে
হতে থাকিবা যেনেকৈ ময় মোৰ্ পিতৃৰ্ আজ্ঞা মানি
১১ তেঁওৰ্ স্নেহতে থাকোঁ। ময় তোমোলাকৎ এই কথা
কৈছোঁ যেন্ তোমোলাকৰ্ মাজৎ মোৰ আনন্দ থাকে
আৰু যেন্ তোমোলাকৰ্ আনন্দ সম্পূৰ্ন হয়।
১২ যেনেকৈ ময় তোমোলাকক্ স্নেহ কৰিছোঁ সেই ৰূপে
তোমোলাকেও অন্যোন্যে স্নেহ কৰা এই মোৰ্
১৩ আজ্ঞা। কোনোএ যেদি মিত্ৰিৰৰ্ অৰ্থে আপোনাৰ্ প্ৰাণ
১৪ দিয়ে তেবে জেয়াৎ কৈ বড় স্নেহ কাৰো নায়। ময়
তোমোলাকক্ যিং আজ্ঞা দিয়োঁ তাকে কৰিলে তোমো
১৫ লাক্ মোৰ্ মিত্ৰিৰ। জেয়াৰ্ পাচে ময় তোমোলাকক্
বন্দি বুলি ন কঁও কিয়নো প্ৰভুএ যি কাৰ্য্য কৰে বন্দিএ তাৰ্

নেজানে কিন্তু ময় তোমোলাকক্ মিত্ৰৰ বুলি মাতিছোঁ।
কিয়নো মোৰ্ পিতৃৰ্ ঠৎ ময় যি২ শুনিছোঁ সেই এটাই
১৬ খালি তোমোলাকক্ জনাইছোঁ। তোমোলাকে মোক্
ভাল্ নে পালা কিন্তু তোমোলাকক্ ময় ভাল পাইছোঁ
আৰু তোমোলাকক্ নিয়োজনো কৰিছোঁ যেন তোমো
লাকে বহু গুটি ধৰা আৰু যেন্ তোমোলাকৰ্ গুটি থাকে
তাতে মোৰ্ পিতৃৰ্ কাষৰৎ মোৰ্ নামে তোমোলাকে
১৭ যিহকে খুজিবা তাকে তেঁও তোমোলাকক দিব। ময়
তোমোলাকক্ এই আজ্ঞা দিছোঁ তোমোলাকে আন্যো
১৮ আন্যে চেনেহ কৰা। যেদি জগতে তোমোলাকক্
ঘিনায় তেবে তোমোলাকক্ ঘিনাবাৰ আগেই সি মোক্
১৯ ঘিনালে যেন্ তোমোলাকে জানা। যেদি তোমোলাক্ এই
জগতৰ্ মানুহ হলাহেঁতেন তেবে জগতে আপোনাৰ্
মানুহক্ চেনেহ কৰলেহেঁতেন্। তোমোলাকে এই
জগতৰ্ মানুহ নোহোৱা কিন্তু জগতৎকৈ তোমোলা
কক্ ময় ভাল্ পাইছোঁ এই নিমিত্তে জগতে তোমো
২০ লাকক্ ঘিনায়। বন্দি প্ৰভুৎকৈ ডাঙৰ নহয় এই যি
কথা ময় তোমোলাকৎকৈছোঁ সেই কথা মনৎ ৰাখা।
সিহঁতে যেদি মোক্ খিয়াল কৰে তেবে তোমোলাককো
খিয়াল কৰিব মোৰ্ কথা যেদি সিহঁতে মানে তেবে
২১ তোমোলাকৰ্ কথাও মানিব। যি জনে মোক্ পঠি
য়াইছে তেঁওক্ সিহঁতে নেজানে সেই কাৰণে এই
ছিলাক্ মোৰ্ নামৰ্ নিমিত্তে সিহঁতে তোমোলাকক্
২২ কৰিব। যেদি ময় নাহিলোহেঁতেন্ আৰু সিহঁতক
কই নিলোহেঁতেন্ তেবে সিহঁতৰ্ পাতক্ ন হলহেঁতেন্

২৩ কিন্তু এতিয়া সিইঁতৰ পাতকৰ আচ্ছাদন নাই। যি
২৪ মোক ঘিনায় সি মোৰ পিতৃকো ঘিনায়। যি কর্ম্ম আৰু
কোনেও কৰা নাই সেই কর্ম্ম যেদি আমি সিইঁতৰ
মাজৎ ন কৰিলোহেঁতেন তেবে সিইঁতৰ পাতক ন
হলহেঁতেন কিন্তু এতিয়া মোকো মোৰ পিতৃকো সিইঁতে
২৫ দেখিছে আৰু ঘিনাইছে। কিন্তু সিইঁতে অকাৰণতে
মোক ঘিনাইছে সিইঁতৰ শাস্ত্ৰৎ এই যি কথা লেখা
আছে সেই কথায় সম্পূর্ন অবলে এয়ে হল।—
২৬ যাকে তোমোলাকৰ এথৈলৈ পিতৃৰ তৰপৰা মই পঠি
য়াম এই যি সান্ত্বনাকৰোঁতা অথচ পিতৃৰপৰা ওলোৱা
সত্যৰ আত্মা তেঁৱেই আহি মোৰৰ্থে প্ৰমাণ দিব।
২৭ তোমোলাকো আদিৰেপৰা মযে সৈতে আছিলা সেই
নিমিত্তে তোমোলাকেও প্ৰমাণ দিবা।—
পর্ব্ব তোমোলাক বাধিৎ ন্ন অবলৈ এই কথা তোমোলা
১৬ কৎ মই কলোঁ। সিইঁতে তোমোলাকক ভিনগোৰ
পৰা বাজু ওলিযাব কোনোএ তোমোলাকক বধী কৰি
আপোনাকে ঈশ্বৰৰ শুশ্ৰুষা কৰিবলৈ ইচ্ছিব এনে কাল
৩ আহিছে। সিইঁতে পিতৃক মোকো নেজানে সেই
৪ নিমিত্তে এইবিলাক তোমোলাকক কৰিব। কিন্তু মই
তোমোলাকৎ এই সকল কৈছোঁ যেন সেই সময় আ
হিলে তোমোলাকৰ মনৎ পৰিবলৈ মই তোমোলাকৎ
এইবিলাক কথা কৈছোঁ। মই তোমোলাকে সৈতে
আছিলোঁ এই নিমিত্তে আদিতে এই কথা তোমোলা
৫ কৎ ন কলোঁ। কিন্তু এতিয়া যি জনে মোক পঠিয়াইছে
তেঁওৰ ওলৈকে মই যাঁও আৰু কলৈ যায় তোমোলাকৰ

৬ কোনোএ মোক ঔৱাঁহলো পোদে। কিন্তু তোমোলাকক
ময় এই কথা কোৱাত তোমোলাকৰ মন দুঃখেৰে
৭ পূৰ্ হইচে। কিন্তু ময় স্বৰূপ কথা তোমোলাকক
কওঁ ময় গলে আৰু তোমোলাকৰ ভাল্হে হব কিয়নো
ময় ন গলে সান্ত্বনাকৰোঁতা তোমোলাকৰ এথেলৈ না
হিব কিন্তু ময় গৈ তেওঁক্ তোমোলাকৰ্ এথেলৈ পঠি
৮ য়াম্। আৰু তেওঁ আহি জগতক পাতকক পৰ
৯ মাৰ্থক সোঁহিৎ বুজাব। সিবিলাকে মোক বিশ্বাস্
ন কৰে সেই নিমিত্তে পাতকৰ্ জ্ঞান্ দিব। ময়
১০ আপোনাৰ্ পিতৃৰ্ হাইলৈ যাঁও তোমোলাকে আৰু
মোক্ দেখিবলৈ নে পাবা সেই নিমিত্তে পৰমাৰ্থৰ্ জ্ঞান্
১১ দিব। এই জগতৰ্ ৰজা সোঁহিৎ হবলৈ সোঁহিৰ্
জ্ঞান্ দিব।—
১২ তোমোলাকক মোৰ্ আৰু ভালেমান্ কবলগা
আছে কিন্তু এতিয়া তোমোলাকে তাক্ সহিব নোৱা
১৩ ৰিবা। কিন্তু তেওঁ সত্যৰ্ আত্মাৰে আহি সমস্তো
সত্যেৰে তোমোলাকক্ পথ দেখুৱাব কিয়নো তেওঁ
আপোনাৰ্পৰা ন কব কিন্তু যিহকে শুনিব তাকে কব।
আৰু ভবিষ্যৎ পদাৰ্থ তোমোলাকক্ তেওঁ দেখুৱাব।
১৪ তেওঁ মোৰ্ মহিমা প্ৰৌঢ়িক্ কৰিব কিয়নো মোৰ্ যিৎ
১৫ আছে তেওঁ তাকে লৈ তোমোলাকক্ দেখুৱাব। পিতৃৰ্
যিৎ আছে সেই সকলো মোৰ্ এই হেতুক্ ময় কুলিলো
তেওঁ মোৰ্ যিৎ তাকে লৈ তোমোলাকক্ দেখুৱাব।—
১৬ অলপ্ দিনৰ্ পাচেই তোমোলাকে মোক্ দেখিবলৈ
নে পাবা পুনৰ্ অলপ্ দিনৰ্ পাচে তোমোলাকে মোক্

দেখিবলৈ পাবা কিয়নো ময় পিতৃৰ্ ঠাইলৈ যাম্।
১৭ তেতিয়া তেওঁৰ্ কেতোটি ভকতে অন্যো অন্যে ছুলিলে
অলপ্ দিনৰ্ পাচে তোমোলাকে মোক্ দেখিবলৈ নে
পাবা পুনু অলপ্ দিনৰ্ পাচে মোক্ দেখিবলৈ পাবা কিয়
নো ময় পিতৃৰ্ ঠাইলৈ যাম্ এই যি কথা তেওঁ আমাক
১৮ কয় ইয়াৰ অৰ্থ কি। এই হেতুকে সিবিলাকে ছুলিলে
অলপ্ দিন্ এই যি কথা এওঁ কয় সেয়ে কি এওঁ যি কথা
কয় তাক আমি বুজিব নোৱাৰোঁ। সিবিলাকে তেওং
১৯ সুধিব খুজিলে যেন্ যিশুএ জানিলে এই হেতুকে সিবিলা
কক্ ছুলিলে অলপ্ দিনৰ্ পাচে তোমোলাকে মোক্ দেখি
বলৈ নে পাবা আৰু পুনু অলপ্ দিনৰ্ পাচে মোক্ দেখি
বা ময় এই যি কথা কলোঁ তোমোলাকে ঊয়াৰে আপোয়
২০ শোধা শোধি কৰিছা নে। তোমোলাকং ময় স্মৰণ্ কৰি
কওঁ তোমোলাকে হাহাঁকাৰ্ কৰিবা আৰু কান্দিবা কিন্তু
সংসাৰ্ আনন্দিৎ হব তোমোলাকে কষ্ট পাবা কিন্তু
২১ তোমোলাকৰ্ কষ্ট আনন্দতে কৰা যাব। পুসৱ
কালৎ তিৰোতায় কষ্ট পায় কিয়নো তাইৰ্ পুসৱৰ্
কাল্ হয় কিন্তু লৰা ওপজিলে পাচে পুত্ৰ সন্ততি সংসা
ৰৎ পুসৱৰ্ আনন্দতে সেই যাতনা মনৎ নে থাকে।
২২ এই ৰূপে তোমোলাককো কষ্ট এতিয়া হইছে হয়
কিন্তু ময় তোমোলাকক্ পুনু দেখিম্ তাতে তোমোলা
কৰ্ মন্ আনন্দিৎ হব কোনেও তোমোলাকৰ্ হৰিষ্
২৩ হৰি নিজাব। সেই দিনা তোমোলাকে মোৰ আগৎ এক্কো
প্ৰাৰ্থনা ন কৰিবা সচ্চেং তোমোলাকং ময় কওঁ মোৰ্
নামে তোমোলাকে যিহকে পিতৃৰ্ আগৎ খুজিবা

২৪ তাকে তেঁও তোমোলাক্ক দিব । এভিয়াঁলেকে মোর্
নায়ে তোমোলাকে এক্কো যোজা নায় যোজা তাকে
তোমোলাকে পাবা তোমোলাকর্ আনন্দ যেন সম্পূর্ণ হয়।
২৫ এই সকল দৃষ্টান্ত দি তোমোলাকৎ ময় কৈকোঁ কিন্তু যি
কালৎ ময় দৃষ্টান্ত আরু ন কয় কিন্তু পিতৃর্ কথা ব্যক্ত
২৬ করি কুঁজায় সেই সময় আহিছে। সেই দিনা তোমো
লাকে মোর্ নায়ে প্রার্থনা করিবা আরু ময় ন কঁও যি
ময় তোমোলাকর্ কাম পিতৃর্ আগৎ প্রার্থনা করিম্ ।
২৭ কিয়নো তোমোলাকে মোৎ প্রীতি করছা আরু তোমো
লাকে পতিয়াইছা যেন ময় পিতৃর্পরা আহিচোঁ সেই
২৮ নিমিত্তে পিতৃ আপুনি তোমোলাকক স্নেহ করে। ময়
পিতৃর্পরা ওলাই আহিলোঁ পাচে জগৎ এড়ি ময়
পিতৃর্ ওচৈলে যাঁও ।—
২৯ তেঁওর্ ভকৎ সকলে তেঁওক্ কুঁলিলে দেখোক্ এভিয়া
আপুনি ব্যক্ত কথা কৈছে দৃষ্টান্তেরে এক্কো কোয়া নায়।
৩০ এভিয়া আমি নিশ্চয় জানো আপুনি সর্ব্বজ্ঞান্ আরু
কোনোএ আপোনাৎ শুধিবর্ প্রয়োজন্ নায় আপুনি
৩১ ঈশ্বরর্পরা আহা ইয়াকো আমি ইয়াবেই পতিয়ঁও।
যিশুএ সমিধান্ দিলে বোলে তোমোলাকে এভিয়া পতি
৩২ য়োরা নে। দেখা যি কালৎ তোমোলাক এটাই
আপোনর্ সংসারৎ গোটাই হবা আরু মোক্ অকল্
সরিয়াইবে এড়ি যাবা সেই কাল্ আহিছে আরু এভি
য়াও আছে কিন্তু ময় অকল্ নো হোঁ কিয়নো পিতৃ মোর্
৩৩ লগৎ আছে। ময় তোমোলাকৎ এই কথা কৈকোঁ যেন্
তোমোলাকে মোতে কুশল পোবা জগতৎ তোমোলাকে

দুঃখ পাবা কিন্তু নির্ভয় হোৱা ময় জগতক্ পৰাভৱ
কৰিছোঁ।—

পর্ব্ব য়িশুএ ঔয়াকে কৈ স্বর্গৰ্ ফাললৈ চাঁয় কৈলে হে
১৭ পিতৃ সেই কাল ওপাত্ হইছে তুমি আপোন পুত্ৰক্
যিমান্ মানুহ দিছা তাৰ্ সেইবিলাক্ মানুহক্ অন
২ ন্তায়ু দিবলৈ যি মহিমা সকল্ প্ৰাণিৰ ওপৰৎ তেঁওক্
দিছা সেই মহিমাৰ্ অনুসাৰে যি পুত্ৰে তোমাৰ্ মহিমা
প্ৰৌচক কৰে এই নিমিত্তে তোমাৰ পুত্ৰৰ্ মহিমা প্ৰৌচক
৩ কৰা।   সত্য এক্ ঈশ্বৰ তুমি তোমাক্ জানা আৰু
যাক্ তুমি পঠিয়াইছা যি য়িশু খ্ৰীষ্ট তেঁওক্ জানা এয়ে
৪ অনন্তায়ু।   ময় পৃথিৱীৎ তোমাৰ্ মহিমা প্ৰৌচক
কৰিছোঁ যি কাৰ্য্য মোক্ কৰিবলৈ তুমি দিছা তাক্ ময়
৫ সম্পূৰ্ণ কৰিছোঁ।   হে পিতৃ জগতৰ্ আগেই তুমিয়ে
সৈতে থাকি মোৰ্ যি গৌৰৱ আছিল্ সেই গৌৰৱেৰেই
৬ এতিয়া আপোনাৰে সৈতে মোৰ্ গৌৰৱ কৰা।   জগ
তৰ্ পৰা যিবিলাকক্ তুমি মোক্ দিছা সিহঁতৰ্ আগৎ
তোমাৰ্ নাম ময় প্ৰৌচক কৰিছোঁ সিহঁত্ তোমাৰ্ আ
ছিল্ সিহঁতক্ তুমি মোক্ দিছা আৰু সিবিলাকে
৭ তোমাৰ কথা মানিছে। এতিয়া যিহকে তুমি মোক্ দিছা
সেই বিলাকেই তোমাৰ্ পৰা হল্ সিহঁতে ঔয়াক্ জা
৮ নিছে। কিয়নো যি কথা মোক্ তুমি দিছা তাকে ময় সিহঁ
তক দিছোঁ আৰু সিহঁতেও তাকে গ্ৰহণ কৰিছে আৰু
ময় তোমাৰ্ পৰা আহিছোঁ সিহঁতে ঔয়াকো নিশ্চয়ে
জানিছে আৰু তুমি মোক্ পঠিয়াইছা যেন্ ঔয়াকো

৯ সিহঁতে পতিয়াইছে। ময় সিহঁতৰ্ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা
কৰোঁ ময় জগতৰ্ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা ন কৰোঁ কিন্তু যিবিলাকক্
১০ মোক্ দিলা সিহঁতৰ্ অৰ্থে কিয়নো সিহঁত তোমাৰ্।
আৰু যি মোৰ্ সি তোমাৰ্ যি তোমাৰ্ সি মোৰ্
আৰু সিহঁতৰ্ মাজত মোৰ্ গৌৰৱ প্ৰেচিক হইছে।
১১ ময়ো এতিয়া আৰু জগতত নেথাকোঁ কিন্তু এইহঁত জগ
তত থাকে আৰু ময় তোমাৰ্ ওচৰলৈ আহিছোঁ
হে পবিত্ৰ পিতৃ যিবিলাকক্ মোলৈ দিছা আমি যেনেকৈ
এক্ হইছোঁ সিহঁতো যেন্ তেনেকৈ এক্ হয় এই
১২ নিমিত্তে আপোনাৰ্ নাম দি সিহঁতক্ ৰক্ষা কৰা। ময়
যেতে দিন্ জগতত আছিলোঁ তেতে দিন্ সিহঁতক্ তো
মাৰ্ নামে ৰক্ষা কৰিছিলোঁ যিবিলাকক্ তুমি মোলৈ
দিলা সেইবিলাকক্ ময় ৰক্ষা কৰিছোঁ আৰু ধৰ্ম্মপুস্তকত
যি লেখে পূৰ্ণ হবলৈ সৰ্ব্বনাশৰ্ অধিকাৰক এৰি সিহঁ
১৩ তৰ্ এটাও নে হেৰাল্। এতিয়া তোমাৰ্ ওচৰলৈ
ময় আহোঁ আৰু মোৰ্ আনন্দ সিহঁতৰ্ মাজত সম্পূৰ্ণ
১৪ হবলৈ ময় এই কথা জগতত কওঁ। সিহঁতক্ তোমাৰ্
কথা ময় দিছোঁ আৰু জগতে সিহঁতক্ ঘিনাইছে কিয়নো
যেনেকৈ ময় এই জগতৰ্ নোহোঁ তেনেকৈ সিহঁতো
১৫ এই জগতৰ্ মানুহ ন হয়। তুমি সিহঁতক্ এই জগ
তৰ্ পৰা নিবলৈ ময় প্ৰাৰ্থনা ন কৰোঁ কিন্তু সিহঁতক্ দো
১৬ ষৰ্ পৰা তুমি ৰক্ষা কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। যেনেকৈ
ময় এই জগতৰ্ মানুহ্ নোহোঁ তেনেকৈ সিহঁতো এই
১৭ জগতৰ্ ন হয়। সিহঁতক্ তোমাৰ্ সত্যৰ্ দ্বা
১৮ ৰায় শুদ্ধ কৰা তোমাৰ্ কথা সত্য। যেনেকৈ মোক্

তুমি এই জগতলৈ পঠিয়াইছা তেনেকৈ ময়ো সিহঁতক
১৯ জগতর্ মাজলৈ পঠিয়াইছোঁ। আরু সিহঁত সত্যর্
দোহারায় শুদ্ধ হবলৈ সিহঁতর্ কারণে ময় আপো
২০ নাকে পবিত্র করোঁ। ময় ঔহঁতর্ নিমিত্তে কেবল্
প্রার্থনা ন করোঁ কিন্তু যিবিলাকে সিহঁতর কথা শুনি
২১ মোক্ পতিয়াব সিহঁতরো অর্থে। হে পিতৃ ময় প্রার্থনা
করোঁ যেন সিহঁত এটাই এক হয় আরু তুমি মোক্
পঠিয়াইছা জগতে ঔরাৎ আস্তুক্ করিবলৈ যেনেকৈ
তুমি মোর্ মাজৎ ময় তোমার্ মাজৎ সিহঁতো তেনে
২২ কৈ মোর মাজৎ এক হয়। যি গৌরব তুমি মোক্ দিছা
সেই গৌরব ময় সিহঁতক দিছোঁ আমি যেনেকৈ এক্
২৩ হোঁ সিহঁতো তেনেকৈ এক্ হয়। অর্থাৎ ময় সিহঁতর্
মাজৎ তুমি মোর্ মাজৎ যেন্ সিহঁত একেতে সম্পূর্ণ
হয় আরু তুমি মোক্ পঠিয়াইছা আরু যেনেকৈ মোক
চেনেহ করিছা সেই রূপে সিহঁতকো চেনেহ করিছা
২৪ জগতে ঔয়াকো জানে। হে পিতৃ যিবিলাকক তুমি
মোলৈ দিছা মোর্ যি গৌরব তুমি করিছা সেই গৌ
রব দেখিবলৈ সিহঁত যি ঠাইৎ ময় থাকোঁ সেই
ঠাইৎ মোর্ ওচরৎ থাকে ঔয়াকে ময় ইচ্ছা করোঁ
কিয়নো জগতর্ রেহ্ দিয়ার্ আগেই তুমি মোর্
২৫ চেনেহ করিছা। হে পরমার্থিক পিতৃ জগতে তোমাক্
নে জানে কিন্তু ময় তোমাক্ জানিছোঁ আপুনি যে মোক্
২৬ পঠিয়াইছে ঔহঁতে তাকে জানিছে। সিহঁতর্ আ
গৎ ময় তোমার্ নামে প্রচার করিছোঁ যি চেনেহেরে
তুমি মোক্ চেনেহ করিছা সেই চেনেহ সিহঁতর্ মাজৎ

থাকিবলৈ আৰু মই সিহঁতৰ মাজত থাকিবলৈ মই
তাকে প্ৰকাশ কৰিম্।

পৰ্ব্ব যিশুৱে এই কথা কৈ আপোনাৰ্ ভকত সকলে সৈতে
১৮ কিদ্ৰোন্ নৈ পাৰ্ হল্ সেই ঠাইতে এখান্ বাৰী
আছিল্ সেই বাৰিতে তেওঁ আৰু তেওঁৰ্ ভকত সকলো
২ সোমালগৈ। যিহূদাহ বিশ্বাসঘাতকীও সেই ঠাই
জানিলে কিয়নো আপোনাৰ্ শিষ্যসকলে সৈতে যিশু
৩ কোনোং বেলি তালৈ যায়। তেতিয়া যিহূদাহ বড়
পুৰোহিতৰ ফাৰিশি সকলৰো ওচৰৰ্পৰা চিপাহীকে
হাৰালদাৰইঁতকে পায় মস্বাতি আৰু আৰিয়া আৰু
৪ অস্ত্ৰ হাতত লৈ সেই ঠাইলৈ আহিল্। এই হেতুকে
আপোনাত যি ঘিলিব সেই সকল্ জানি যিশু বাওলৈ
গল্ আৰু সিবিলাকক্ ঠুলিলে তোমোলাকে কাক্ বিচা
৫ ৰিচা। সিবিলাকে তেওঁক সমিধান্ দিলে যিশু নাজ
ৰেথক। তাতে যিশুৱে ঠুলিলে মযে সেই জন্ যিহূ
দাহ বিশ্বাসঘাতীও সিবিলাকৰ্ লগতে গিয় হল্।
৬ মযেই সেই জন তেওঁ সিবিলাকত এই কথা কলতেই
৭ সিবিলাক্ পিচোং গৈ মাটিত পৰিল্। তেতিয়া তেওঁ
সিবিলাকক্ আকও শুধিলে তোমোলাকে কাক্ বিচা
৮ ৰিচা সিবিলাকে ঠুলিলে যিশু নাজৰেনক্। যিশুৱে
সমিধান দি ঠুলিলে মযেই সেই জন তোমোলাকত মই
কৈয়াক্ কৈছোঁ এয়েৰেই যেদ মোক বিচাৰিচা তেবে
৯ এইবিলাকক্ যাব দিয়া। যিবিলাকক্ তুমি মোলৈ দিছা
সেইবিলাকৰ মাজৰ্ এজন্ মই নে হেৰালো এই যি
কথা তেওঁ কৈছিল্ সে কথায় সম্পূৰ্ণ হবলৈ এইবিলাক

১০ হল। শীমোন পিতৰৰ লগৎ এখান তৰোৱাল আছিল
তেঁও তেতিয়ায় তাক ওলিয়ায় বড় প্ৰৰোহিতৰ বন্দিৰৈ
মাৰি তাৰ সোঁ কান কাটি পেলালে সেই বন্দিৰ নাম
১১ মল্কস। তেতিয়া য়িশুএ পিতৰক কুলিলে তোমাৰ
তৰোৱাল তাৰৎ আৰুও যোৱা যি টৈমা মোৰ পিতৃএ
মোক দিচে ময় তাক নি পিম নে।—
১২ ঊয়াৰ পাচে বন্নুৱাহঁতে সেনাপতিয়ে য়িহুদীহঁতৰ
১৩ বিষয়াহঁতে য়িশুক ধৰি বান্ধিলে। আৰু প্ৰথমতে
তেওক যান্নৰ আগলৈ লৈ গল কিয়না সেই বৎসৰ
ৰৰ কায়াফাস নামে যি বড় প্ৰৰোহিৎ তাৰে শহুৰেক
১৪ সেই যান্না আছিল। এক মানুহ লোকৰ হৈ
অৱশ্য মৰিবলগা এই কুম্নি য়িহুদীহঁতক যি দিছল
১৫ এই কায়াফাস সেই। শীমোন পিতৰে আৰু এজন
ভকতে য়িশুৰ পিচৎ গল সেই ভকতৰ বড় প্ৰৰো
হিতে সৈতে চিনা পৰিচয় আছিল আৰু য়িশুএ সৈতে
১৬ বড় প্ৰৰোহিতৰ পৰ্কিচৰালৈ গল। কিন্তু পিতৰ দুৱা
ৰৰ ওচৰৎ বাজৎ থিয় হল তেতিয়া যি ভকতৰ বড়
প্ৰৰোহিতে সৈতে চিনা পৰিচয় আছিল সেয়ে বাজলৈ
১৭ গৈ দুৱৰিৎকৈ পিতৰক ভিতৰলৈ আনিলে। তেতিয়া
সেই দুৱৰিএ পিতৰক কুলিলে তুমি এই মানুহৰ
এজন শিষ্য নোহোঁৱা তেঁও কুলিলে ময় নোহোঁ।
১৮ বন্দিহঁতে বিষয়া মানুহেও তাতে থিয হৈ জাৰৎ
আঙ্গাৰৰ জুই জালি প্ৰৱালে তেতিয়া পিতৰেও সিহঁ
তৰ লগতে থিয় হৈ জুই প্ৰৱালে।—
১৯ পাচে বড় প্ৰৰোহিতে য়িশুক তেঁওৰ ভকতৰ কথা

২০ আৰু শিক্ষাৰ কথা সুধিলে। যিশুৱে তেওঁক সিদ্ধান্ত
দিলে বোলে মই প্ৰকট কৰি জগতত কৈছোঁ চৈল যিহু
দীহঁত নিতৌ যায় সেই সিনগগতো মন্দিৰতো মই
সৰ্ব্বদা শিখালোঁ আৰু গুপ্তত কৰি মই একো ন কলোঁ।
২১ মোত কিয় সুধিছা যিবিলাকে মোৰ শিক্ষা শুনিছে সেই
বিলাকতে সোধা মই যি কথা কৈছিলোঁ দেখ তাক সিহঁতে
২২ জানে। তেওঁ ঔয়াকে কঁওতেই ওচৰতে থকা এক
বিষয়া মানুহে যিশুক চৰ মাৰিলে বোলে তুমি কি বড়
২৩ প্ৰবোহিতক এনেকৈ উত্তৰ দিয়া। যিশুৱে সমিধান
দিলে যেদি মই বেয়া কথা কৈছোঁ তেবে সেই বেয়া কথাৰ
প্ৰমাণ দিয়া কিন্তু যেদি মই ভাল কৈছোঁ তেবে মোক
২৪ কিয় মাৰিছা। কায়াফাস নামে বড় প্ৰবোহিতৰ ওচৈ
অন্নায় তেওঁক বান্ধেৰেই পঠিয়াইছিল। শীমোন্
২৫ পিতৰে থিয় হই জুই পুৱাইছিল তেতিয়া সিবিলাকে
তেওঁক কলিলে তুমিও এই মানুহৰ এজন ভকত নো
২৬ হোৱা সি সৈ ন কৰি কলিলে মই সি নোহোঁ। যাৰ
কান পিতৰে কাটি পেলাইছিল তাৰে মিত্ৰিৰ বড়
প্ৰবোহিতৰ এটা বন্দিএ কলিলে বাৰিত তেঁৱে সৈতে
২৭ তোমাক আহি দেখা নাই নে। তেতিয়া পিতৰে
আকেওঁ সৈ ন কৰিলে পচে তেতিয়ায় কুক্কুৰায় ডাক দিলে।
২৮ তাৰ পাচে সিবিলাকে ৰাতি প্ৰৱায় কায়াফাসৰ ওচৰৰ
২৯ পৰা শোবিৰ চৰালৈ যিশুক লৈ গল। আৰু সিবি
লাক অশুচি ন হয় কিন্তু পেস্কায় খাব পাৰে এই নিমিত্তে
সিবিলাক শোবিৰ চৰালৈ ন গল। তেতিয়া পীলাতে
বাজলৈ গৈ কলিলে এই মানুহক তোমোলাকে কি অপ

৩০ বাঁদ্ দিআনে। সিবিলাকে তেঁওক্ উত্তৰ্ দিলে বোলে
যেদিসি কুকৰ্ম্মী ন হলহেঁতেঁন্ তেনে আমি তোমাৰ্ আগি
৩১ তাক্ ন কৰিলোঁহেঁতেন্। তেতিয়া পীলাতে সিবিলা
কক্ হুলিলে তোমালোকে তাক্ লৈ তোমালোকৰ শাস্ত্ৰ
অনাৰে তাৰ্ শোধ কৰা হৈ। তাতে আমাৰ কোন
বিধি মৰণৎ মাৰিব জোয়াকে জনাবলৈ য়িশুৰ্ এই যি
৩২ কথা তেঁও কৈছিল্ সেই কথায় পূৰ্ব কৰবলৈ য়িহু
দীসকলে তেঁওক্ হুলিলে আমি কাকো বধ্ কৰিবলগা
৩৩ ন হয়। তেতিয়া পীলাতে আকও শোধিৰ্ ঘৰলৈ আহি
আৰু য়িশুক্ ডাকি হুলিলে তুই য়িহুদীহঁতৰ্ ৰজা নে।
৩৪ য়িশুএ তেঁওক্ সমিধান্ কৰিলে বোলে তুমি আপুনি
এই কথা কৈছা নে অথবা আনে কোনোবায় মোৰ্
৩৫ কথা তোমাৎ কৈছে। পীলাতে উত্তৰ্ কৰিলে বোলে
ময় য়িহুদী নে তোমাৰ্ স্বদেশী মানুহে বড় পুৰোহিৎ
সকলেও তোমাক্ মোৰ্ আগি কৰি দিছে তুমি কি
৩৬ কৰিছা। য়িশুএ উত্তৰ্ কৰিলে বোলে মোৰ্ ৰাজ্য
এই জগতৰ্ ন হয় মোৰ্ ৰাজ্য যেদি এই জগতৰ্ হলহেঁ
তেন্ তেৰে ময় য়িহুদীহঁতৰ্ আগি ন কৰবলৈ মোৰ্
বন্দিহঁতে ৰণ কৰিলেহেঁতেন কিন্তু এতিয়া মোৰ্ ৰাজ্য
৩৭ এই ঠাইৰ্ ন হয়। এই হেতুক্ পীলাতে হুলিলে তেৰে
তুমি ৰজা নে। য়িশুএ উত্তৰ্ কৰিলে বোলে ময় ৰজা
হোঁ যেন্ তুমি জোয়াক্ কৈছা এই নিমিত্তে ময় জন্মিছিলোঁ
সত্যৰ্ প্ৰমাণ দিবলৈ ময় এই জগতলৈ আহিছিলোঁ যি,
৩৮ মানুহ সত্যপক্ষে হয় সেয়ে মোৰ্ কথা শুনে। পীলাতে
তেঁওক্ হুলিলে সত্য কি আৰু জোয়াকে হুলি নি আকও

য়িহুদীহঁতৰ এচৰলৈ গল্ সিবিলা ক্ টুলিলে যয়
৩৯ তাৰ্ একো অগাৰ্পোৱা নায়। কিন্তু যয় পেস্যাখৰ
সময়ত যে যয় তোমোলাকৰ স্থাগত এটাক্ মুকলি
কৰোঁ এনে এক্ তোমোলাকৰ বাৱহাৰ্ স্থাচে এয়েহেই
যয় য়িহুদীহঁতৰ ৰজাক্ মুকলি তোমোলাকলৈ কৰোঁ
৪০ তোমোলাকৰ্ এনে ঔষ্ঠা নে। তেতিয়া সিবিলাকে
এটায়ে এটাহ পাৰি টুলিলে এই মানুহক্ ন হয় কিন্তু
বাৰাব্বাক্ বাৰাব্বা চোৰ্ স্থাচিল্।—

পর্ব্ব ১৯ পীলাতে য়িশুক্ ধৰি কোটোৱা লগালে পাচে চিপাহি
১ হঁতে কাইটৰ্ এটা টকুয়া সাজি তেঁওৰ্ মুৰত দিলে
২ স্থাৰু এক্ বেঙুনা বৰণিয়া কাপৰ্ তেঁওক পিন্ধালে।
স্থাৰু বোলে হে য়িহুদীসকলৰ্ ৰজা নমস্কাৰ সিবি
৩ লাকে তেঁওক্ চৰ মৰিয়ালে। এই হেতুক্ পীলাতে স্থাকৌ
৪ বাজলৈ গৈ সিহিলাকক্ টুলিলে দেখা যয় তাৰ্ একো
অগাৰ্ পোৱা নায় যেন্ তোমোলাকে ঔয়াকে জানিবলৈ
৫ তোমোলকৰ্ স্থাগলৈ যয় তাক্ স্থানো। তেতিয়া য়িশুএ
সেই কাটইৰ্ টকুয়া বেঙুনা বৰণীয়া কাপৰ গাত লৈ
বাজলৈ ওলাল্। তাতে পীলাতে সিবিলাকক্ টুলিলে
৬ সেই মানুহ এই দেখা। এই হেতুক্ বড় পুৰোহিত
সকলে বিষয়াহঁতে তেঁওক্ দেখি এটাহ পাৰি টু
লিলে তাক্ ক্রুশত বধি কৰা তাক্ ক্রুশত বধি কৰা।
৭ পীলাতে সিবিলাকক্ টুলিলে তোমোলাকে তাক্ নি
ক্রুশত বধি কৰা কিয়নো তাৰ্ একো অগাৰ্ যয় দেখা
নায়। য়িহুদীসকলে তেঁওক্ উত্তৰ্ কৰিলে বোলে
স্থামাৰ্ এক্ শাস্ত্র স্থাচে সেই শাস্ত্রৰ্ মতে তাৰ্ বধী

উচিৎ কিয়নো আপোনাক ঈশ্বৰৰ পুত্র বুলি মানিলে ।
৮ এই হেতুক সেই কথা শুনি পীলাতৰ আৰু ভয় লা
৯ গিল্ । আৰুও শোধিৰ্ ঘৰলৈ গৈ য়িশুক্ বুলিলে তুমি
কহঁপৰা আহিলা কিন্তু য়িশুএ একো উত্তৰ্ ন কৰিলে ।
১০ তেতিয়া পীলাতে তেঁওক্ বুলিলে তুমি মোক্ উত্তৰ্
নিদিয়া নে তোমাক্ ক্রুশৎ বধিবলৈকো মেলিবলৈকো
১১ মোৰ্ শক্তি আছে তুমি জয়াক্ নেজানা নে । য়িশুএ
উত্তৰ্ কৰিলে বোলে ওপৰৰ্পৰা যেদি তাকে তোমাক্
দিয়া ন হলহেঁতেন্ তেবে মোৰ ওপৰৎ তোমাৰ্ একো
শক্তি আৰ নোৱাৰিলেহেঁতেন এই নিমিত্তে যেযে মোক
তোমাৰ্ হাতৎ শোধায় দিছে তাৰ্ সৰহ পাতক্
১২ আছে । তেতিয়াৰেপৰা পীলাতে তেঁওক মুকলি কৰিবলৈ
পুযত্ন কৰিলে কিন্তু য়িহুদীহঁতে এটাহ পাৰি বুলিলে
যেদি তুমি এই মানুহক্ এৰা তেবে কাইসৰৰ্ মিত্র নো
হোৱা যি আপোনাকে ৰজা বুলি মানে সেয়ে কাইস
১৩ ৰৰ্ বিপক্ষে বোলে । এই হেতুক্ পীলাতে সেই কথা
শুনি য়িশুক্ বাহিৰ্ কৰিলে আৰু শিল্বন্ধা নামেৰে
এক্ ঠাইৎ শোধিৰ্ আসনৎ বহিল্ এব্রি ভাষাৎ
১৪ সেই ঠাইৰ্ নাম্ গব্বতা । পেসাখ্ গোটাবৰ্
দিনা এপৰ্ মান্ বেলিৎ এয়ে হল্ তেতিয়া য়িহুদী
১৫ হঁতক বুলিলে তোমালোকৰ্ ৰজাক দেখা । কিন্তু
সিবিলাকে কিঙ্কিয়াই২ বুলিলে লিলগা কৰোক২ তাক্
ক্রুশৎ বধ কৰোক্ । পীলাতে সিবিলাকক বুলিলে
ময় তোমালোকৰ্ ৰজাক বধ কৰিমনে কত প্রধোহিত

হঁতে মাং লগালে কাইসৰক এতি অংমাৰ খান ৰজা
১৬ নায়। তেতিয়া ক্রুশৎ ৰধিবলৈ তেঁও তেঁওক মিথিলাকৰ
হাতৎ সোধাই দিলে আৰু মিথিলাকে যিশুক লৈ গল।
পাচে তেঁও আপোনাৰ ক্রুশ লৈ মুৰ খুলিৰ ঠাই
১৭ পাযেৰে কিন্তু এৰি ভাষাৎ গল্গথা নামে এক ঠাইলৈ
১৮ গল। মিথিলাকে তাতে তেঁওক ক্রুশৎ বান্ধিলে আৰু
দুটাক তেঁৱে সৈতে বান্ধিলে একো ফালে এটাং যিশু
১৯ মাজতে। আৰু ক্রুশৰ ওপৰৎ পীলাতে এখান লেখা
দিলে সেই লেখনেই এই যিশু নাজাৰেন যিহুদী
২০ হঁতৰ ৰজা। তেতিয়া ভালেমান যিহুদীএ সেই
কাকৎ পঢ়িলে কিয়নো যত্তে যিশু ক্রুশৎ হত হল সেই
ঠাই নগৰৰ ওচৰ। সেই কাকৎ এৰি গ্রীক লাটিন
২১ কথাৰে আছিল। তেতিয়া যিহুদীহঁতৰ বড় পুৰো
হিৎহঁতে পীলাতক কলিলে যিহুদীৰ ৰজা লে লে
লিখ কিন্তু যিহুদীহঁতৰ ৰজা হুলি সি আপোনাকে
২২ মানিলে ঐয়াকে লেখোক। পীলাতে উত্তৰ কৰিলে
২৩ মাং যি লেখিজো তাকে লেখিজো। তেতিয়া ঠিগাহিহঁতে
যিশুক ক্রুশৎ বান্ধি তেঁওৰ কাপৰ চাৰি ভাগ কৰিলে
ঠিগাহীটে পতি এভাগং তেঁওৰ জোলা সেই ৰূপে ললে
সেই জোলাৰ জোৰা এটিও নাছিল ওপৰৰেপৰা
২৪ এটাই খানি বোৱা। সিহঁতে মোৰ কাপৰ বাঁটি ললে
আৰু মোৰ জোলাৰ কাৰণে মুত্তি কৰিলে যি পুথিৎ
এই কথা লেখিলে সেই পুথি পুৰ কৰবলৈ সিহঁতে
আনোআনো হুলিলে আমি তাক ফলা নায় কিন্তু মুত্তি

ৰঙ্গি দেখো মেয়ে কাৰ্ হয় চিপাহীহঁতে এইবিলাক্
কৰিলে।
২৫ য়িশুৰ ক্ৰুশৰ ওচৰতে তেওঁৰ মাক আৰু তেওঁৰ
মাহিমাক আৰু ক্লেওপাৰ ভাৰ্য্যা মৰিয়ম আৰু মৰিয়া
২৬ মগ্দলিনে থিয় হৈআছিল। এই নিমিত্তে য়িশুৱে
আপোনাৰ মাকক প্ৰিয় শিষ্যকে থিয় হবৰ দেখি
আপোনাৰ মাকক কলে হে নাৰী তোমাৰ পুত্ৰক
২৭ দেখা। পাচে তেওঁ সেই শিষ্যক কলে তোমাৰ
মাৰাক দেখা তাতে সেই দণ্ডৰে পৰা সেই শিষ্যে তেওঁক
২৮ আপোনাৰ ঘৰলৈ লৈ গল। এয়ে হলত পাচে
সকলো ক্ৰিয়া সম্পূৰ্ণ হল যেন্ জানি য়িশুৱে আৰু শাস্ত্ৰ
সিদ্ধি পূৰ হবৰ কাৰণে কলে মোৰ পিয়াহ লাগিছে।
২৯ সেই সময়তে সিৰ্কা ভৰা টোদিহ তাতে আছিল এয়
বেই সিবিলাকে এক স্পঞ্জ সিৰ্কা ভৰি তাকে হেজোবৰ
৩০ ওপৰৎ কৰি তেওঁৰ মুখত দিলে। এই হেতুক
য়িশুৱে সেই সিৰ্কা চাকি কলে সাং হল পাচে মূৰ
৩১ ওলোমাই প্ৰাণত্যাগ কৰিলে। গোটাৰৰ সময়
হল এই হেতুক শাৱৎ বাৰে ক্ৰুশৰ ওপৰৎ শৰীৰ নে
থাকিবলৈ সিবিলাকৰ ভৰি যেন ভঙা যায় আৰু সিবি
নাহক্ যেন্ লৈ যায় য়িহুদীহঁতে পীলাতৎ এই প্ৰাৰ্থনা
৩২ কৰিলে কিয়নো সি শাৱৎ অতি বড দিন। তেতিয়া
চিপাহিহঁতে আহি যিবিলাক্ তেঁৱে সৈতে ক্ৰুশৎ বন্ধা
আছিল সিহঁতৰ মাজৰ প্ৰথমৰ ভৰি আৰু আনৰ
৩৩ ভৰি ভাঙিলে। কিন্তু য়িশুৰ কাষলৈ আহি তেওঁ
এতিয়া মৰা যেন্ ঢুকি জানি সিবিলাকে তেওঁৰ ভৰি

৩৪ লে ভাঙ্গিলে। কিন্তু এক্ চিপাহীএ জাঠিৰে তেঁওৰ্
কঁকাল্ খুচিলে তাতে তেজো পানিও লগাতিলেই ওলাল।
৩৫ আৰু তাকে দেখা একনে পুমাণ দিলে তাৰ্ পুমাণ সত্য
তোমালোকে আস্তিক কৰিবলৈ তেঁও সত্য কয় যেন্
৩৬ জানে। তাৰ্ এটা হাড়ো ভাঙ্গিব নে লাগিব এই বচন
৩৭ পুৰ কৰিবলৈ এই বলাক হল। আৰুও এক্ বচনে
কয় যাকে সিবিলাকে খুচিলে তাকৈ দৃষ্টি কৰিব।—
৩৮ আৰিমাথেয়াৰ্ যুচফ য়িশুৰ্ এক্ ভকত আছিল্ কিন্তু
য়িহুদীইঁতৰ্ ভয়ত আগুচিত শিষ্য জৈয়াৰ্ পাচে সেই
যসফে পীলাতৰ আগত এই পুাৰ্থনা কৰিলে বোলে য়িশুৰ্
৩৯ শৰীৰ মোক্ নিবলৈ দিয়োক্। তেতিয়া পীলাতে তাকে
কৰিবলৈ অনুমতি দিলে এই হেতুক তেঁৱেই আহি য়িশুৰ
শৰীৰ নৈ গল। যেয়ে পুথম ৰাতি য়িশুৰ ওচৰলৈ
আহিচিল সেই নিকদেমস আহি গন্ধৰস আগৰেৰে
৪০ মিহলী দুৰ্য পঞ্চাশ সেৰ মান্ আনিলে। পাচে য়িহুদী
ইঁতৰ মৈদামত দিয়াৰ নীতিৰে সিবিলাকে য়িশুৰ শৰীৰ
৪১ নীবাগৰ সি কাপোৰেৰে মেৰ্হালে। যিঠাইত য়িশু ক্ৰুশত
হত হইছিল্ তাৰে ওচৰতে এখান্ বাৰি সেই বাৰিৰ
মাজতে এটা নবীন্ পকি মৈদাম্ যতে কোনো মানুহক্
৪২ কোনো কালত থওৱা ন গল্। সেই দিন্ য়িহুদী
ইঁতৰ্ গোটাৱৰ দিন্ হইছিল এই নিমিত্তে সিবিলাকে
সেই ঠাইতে য়িশুক্ থুৱালে কিয়নো সেই পকি মৈ
দাম্ ওচৰতে আছিলে।—

পৰ্ব্ব সাতবাৰৰ্ পুথম্ দিনা একাৰ্ অধাৰতে মাৰিয়া মাগ্দ
১০ লেন্ সেই মৈদামৰ্ ঠাইবলৈ আহি দেখিলে শিল

২ মৈদামৰ্পৰা গুচি আছিল্। তেতিয়া সি লৰি গৈ শীমোন্
পিতৰতে আৰু যি আন্ শিষ্যক্ য়িশুএ চেনেহ কৰিছিল্
তেঁওতো ওচৰলৈ আহি কলে বোলে কোনোবা মানুহে
মৈদামৰ্পৰা মোৰ্ প্ৰভুক্ লৈ গল্ তেঁওক্ কতুবাৎ
৩ থৈছে তাক্ মই নেজানো। তাতে পিতৰ আৰু সেই
আন্ শিষ্য ওলায় মৈদামৰ্ কাষৰলৈ আহিল্।
৪ সিবিলাকে লগে লগে দৌৰালে কিন্তু আন্ শিষ্য পিতৰৎ
কৈ খৰকৈ লৰিগৈ আগেই মৈদামৰ্ ওচৰ্ পালেগৈ।
৫ আৰু জাপৰি সেই থোৱা কাপৰ দেখিলে কিন্তু ভিত
৬ ৰলৈ ন গল্ তেতিয়া শীমোন পিতৰ তেঁওৰ পিচত আহি
মৈদামৰ ভিতৰলৈ গল আৰু সেই থোৱা কাপৰ দেখি
৭ লে আৰু যি হাঁচটি তেঁও মূৰৎ বান্ধিছিল্ কাপৰৰ্ লগৎ
নাই কিন্তু মেৰাম্বৰি কৰা নিলগৎ থাকো দেখিলে।
৮ পাচে যি শিষ্য আন্ মৈদামৰ্ কাষৰলৈ প্ৰথমতে আহি
ছিল্ তেঁও ভিতৰলৈ গৈ দেখিলে আৰু আস্থিকো কৰিলে
৯ কিয়নো নিশ্চয় পুনৰপি উঠিব ধৰ্ম্মপুথিৰ্ এই আশয়
১০ সিবিলাকে এতিয়ালৈকে নে জানিছিল্। পাচে শিষ্য
সকল আকও স্বকিয়াৎ ঘৰলৈ গল্।—
১১ কিন্তু মাৰিয়ায় মৈদামৰ্ বাজৎ কান্দি থিয় হল্
আৰু কান্দি জাপৰি মৈদামলৈ চালে। দেখে বগা কাপ
ৰেৰে য়িশুৰ্ শৰীৰৰ্ শোৱাঠাইতে বহি থাকিৰৰ্
দুজন্ দূতক্ দেখিলে এজন শিথানৎ এজন্ পথানৎ।
১২ পাচে সিবিলাকে তাইক্ সুধিলে হে নাৰী কিয় কান্দিছ।
১৩ তাই সিবিলাকক্ সুধিলে কোনোবা মানুহে মোৰ্
প্ৰভুক্ লৈ গৈ তেঁওক্ কৎ থৈছে তাক্ মই নে জানো

১৪ এই নিমিত্ত কান্দিছো। তাই ঔয়াকে ইুলি অ্যয
দুৱায় য়িশুক্ থিয় অবস্ দেখিলে কিন্তু এঁৱেই য়িশু
১৫ ইুলি নে জানিলে। য়িশুএ তাইক্ ইুলিলে হে নাৰী
তুমি কিয় কান্দিছা কাক্ বিচাৰিছা তাই তেঁওক্ বাৰি
চোৱা ইুলি ইুলিলে হে দেও যেদি তুমি তেঁওক্ নিছা
তেবে তেঁওক্ কৎ থৈছা ঔয়াক মোৎ কোৱা তাতে ময়
১৬ তেঁওক্ তাৰ্ নিবা লৈ যঁও। য়িশুএ তাইক্ ইুলিলে অ
মাৰিয়া তাই ওভতি তেঁওক্ ইুলিলে ৰাব্বোনি অৰ্থাৎ
১৭ হে গুৰু। য়িশুএ তাইক্ ইুলিলে মোক্ অচুৰা
কিয়নো এতিয়া ময় মোৰ্ পিতৃৰ্ ঠাইলৈ নৌ ওঠো
কিন্তু মোৰ্ ভায়হঁতৰ্ ওলৈ গৈ সিহঁতৎ কোৱা মোৰে
তোমোলাকৰে পিতৃৰ্ ঠাইলৈ আৰু মোৰে তোমো
১৮ লাকৰে ঈশ্বৰৰ্ ঠাইলৈ ময় ওঠো। আঙুনি
প্ৰভুক্ দেখা পাইছিল্ আৰু তেঁও যি এই কথা তেঁওত্
কৈছিল্ মাৰিয়া মাগ্দলেনে আহি শিষ্য সকলৎ সেই
১৯ বিলাক কথা কলেহি। এয়ে সপ্তাহৰ্ প্ৰথম্ দিনা হল্
সেই দিনা গোধূলি বেলা যি ঠাইৎ য়িহুদীহঁতৰ্
ভয়ৎ শিষ্য সকল গোট খাইছিল্ সেই ঠাইৰ্ দুৱাৰ্
ডাও দিলৎ য়িশু আহি মাজতে থিয় হল্ আৰু সিবিলা
কক্ ইুলিলে তোমোলাকৰ্ কুশল্ হোক্। তেঁও
২০ ঔয়াকে ইুলি আপোন্ হাৎ কাষ্ সিবিলাকক্ দেখু
ৱালে। তেতিয়া শিষ্য সকলে প্ৰভুক্ দেখি আনন্দিৎ
২১ হল্। সেই কালৎ য়িশুএ আকও সিবিলাকক্ ইুলিলে
তোমোলাকৰ্ কুশল হোক্ যেনেকৈ মোৰ্ পিতৃএ মোক্
পঠিয়াইছে তেনেকৈ ময়ো তোমোলাকক্ পঠিয়ও।

২২ আৰু তেঁও এই কথা কৈ সিবিলাকৰ ওপৰত ফুৱাই
২৩ কৈলে পবিত্ৰাত্মাক লোৱা। যিবিলাকৰ পাতক
তোমালোকে মোচন কৰা সেইবিলাকৰ প্ৰতি তাৰ
মোচন হইছে আৰু যিবিলাকৰ পাতক তোমালোকে
এনেই ৰাখা সি এনেই থাকে।—
২৪ কিন্তু থোমাস নামেৰে বাৰে জনৰ মাজৰে এজন
তেঁওৰ ওপনাম দিদিমস যেতিয়া যিশু আছিল সেই
২৫ কালত তেঁও সিবিলাকৰ লগত নাছিল। এই হেতুকে
আন ভকত সকলে তেঁওক কৈলে আমি প্ৰভুক দেখি
লো। কিন্তু তেঁও কৈলে তেঁওৰ হাতত থকা খিলিৰ
চিন নে দেখিলে, আৰু মোৰ আঙ্গুলি খিলিৰ চিনত নি
দিলে আৰু তেঁওৰ কাখত মোৰ হাতো নি দিলে ময়
২৬ প্ৰতিয়াব নোৱাৰো। আৰু দিনৰ পাচত তেঁওৰ
ভকত সকলে আৰুও ভিতৰত আছিল থোমাসে সিবি
লাকৰ লগতে আছিল তেতিয়া দুৱাৰ ডাঙ দিলত যিশুএ
মাজত থিয় হই কৈলে তোমালোকৰ কুশল হওঁক।
২৭ পাচে তেঁও থোমাসক কৈলে তোমাৰ আঙ্গুলি মেলি
মোৰ হাত দেখা আৰু তোমাৰ হাত মেলি মোৰ
কাখলত দিয়া আৰু অনাস্তিক হবা প্ৰতীতিকাৰী
২৮ হোৱা। তাতে থোমাসে সমিধান দি তেঁওক কৈলে
২৯ মোৰ প্ৰভুও মোৰ ঈশ্বৰো আপুনি। যিশুএ তেঁওক
কৈলে হে থোমাস মোক দেখি তুমি আস্তিক কৰিছা
যিবিলাকে নে দেখি এই আস্তিক কৰিছে সেই সকল
ধন্য।—
৩০ যি এই পুথিত লেখা নাই এনে আৰু ভালেমান্

আশ্চর্য্য কর্ম্ম আপোন্ ভকৎ সকলর আগৎ যিশুএ
৩১ করিছিল্। কিন্তু যিশুএই ঈশ্বরর পুত্র খ্রীষ্ট তোমো
লাকে জীয়াতে আস্তিক করিবলৈ আরু আস্তিক করে
তেঁওর নামেরে জীবন্ পাবলৈহে জীয়াক্কে লেখা
আইচে।—

পর্ব্ব জীয়ার পাচে তিবিরিয়া সাগরর তীরৎ আকও
২১ ভকৎ সকলর আগৎ আপোনাকে দেখুৱালে এই রূপে
২ তেঁও আপোনাকে দেখুৱালে। শীমোন্ পিতরে
থোমাস যার্ ওনলঙ্গা নাম্ দ্বিদিযম গালিলির্ কানার্
নাথানিএলে জেবদির পুতেকে তেঁওর আন দুজন্ শিষ্য
একঠাই হলৎ শীমোন্ পিতরে সিবিলাকক কুলিলে মই
মাচ মারিবলৈ যাওঁ সিবিলাকে কুলিলে আমিও তোমার্
লগৎ যাওঁ। সিবিলাক তেতিয়া গৈ নাৱৎ উঠি
৪ সেই রাতি একোও নে পালে। রাতি পুৱা হলৎ যিশু
বামৎ থিয় হল্ কিন্তু এঁও যিশু যেন্ ভকৎ সকলে জীয়াক্
৫ নে জানিলে। তেতিয়া যিশুএ সিবিলাকক কুলিলে হে
লরা তোমোলাকর লগৎ খাবলৈ কিবা আচেনে সিবি
৬ লাকে তেঁকও সমিধান দিলে বোলে নায়। তেঁও সিবি
লাকক কুলিলে নাৱর দক্ষিন ফালে জাল্ পাতা তেতিয়া
পাবা এই হেতুক সিবিলাকে তেনেকৈ পেলায় মরহিয়া
৭ মাচর ভরৎ টানিব নোৱারিলে। এই হেতুক যি
শিষ্যক যিশুএ চেনেহ করিলে সেই ভকতে পিতরক
কুলিলে এঁও প্রভু এই। শীমোন্ পিতরে এঁও প্রভু জীয়া
কে শুনি জাঙোৱার্ কাপর গাৎ বান্ধিলে কিয়নো
৮ উলঙ্গটে আচিল্ পাচে সাগরৎ ঝাঁপ্ দিলে। আন্

ভকৎ সকলে মাছে সমন্বিতে জাল্ টানিং নাৱেৰে
বাযৈলৈ আহিল্ কিয়নো কাথৰ্ বৰ্ব দূৰ্ নাছিল্ কিন্তু
৯ দুশ হাৎ মান। সিবিলাক্ কাথবিৎ নামি এঠাঁৱৎ
অলা জুই আৰু তাৰ ওপৰতে মাছ আৰু পিঠাও সেই
১০ ঠাইতে দেখিলে। যিশুএ সিবিলাকক্ কুলিলে যি মাছ্
১১ এতিয়া ধৰিলা তাৰে কিছু আনা। শীমোন্ পিতৰে
ঐগ তাঙ্গিন মাচেৰে ভৰা জাল্ কাথবলৈ টানিলে এশ
তিপান্নটা মাছ্ কিন্তু এতেক্ সৰহ হলতো জাল্ নিছি
১২ গিল্। যিশুএ সিবিলাকক্ কুলিলে আঁহা খোৱাঁহি
আৰু তুমি কোন্ তেঁওক্ এই কুলি সুধিবলৈ কোনো
ভকতৰ্ সাহ নাছিল্ কিয়নো তেঁৱেই প্রভু ঊয়াক্
১৩ সিবিলাকে জানিলে। তেতিয়া যিশু আহি পিঠা আৰু
১৪ মাছ লৈ সিবিলাকক্ দিলে। আপোনাৰ মৃত্যুৰ পৰা
উঠিবৰ্ পাছে যিশুএ আপোনাৰ্ ভকৎসকলক্ প্রতি
১৫ দেখা দিয়াৰ্ তৃতীয়বাৰ এই। সিবিলাকে খালৎ পাছে
যিশুএ শীমোন্ পিতৰক্ কুলিলে হে যোনাৰ্ পুত্র শী
মোন তয় এই সকলৎকৈ অধিক্ মোৎ প্রীতি কৰিছনে
সি তেঁওক্ কুলিলে হয় প্রভু ময় আপোনাক্ প্রীতি কৰোঁ
আপুনি ঊয়াক্ জানে তেঁও তাক্ কুলিলে মোৰ্ মেষৰ্
১৬ পোৱালিটিহঁতক্ পোষণ কৰা। তেঁও দ্বিতীয়
বাৰো তেঁওক্ কুলিলে হে যোনাৰ্ পুত্র শীমোন্ তয়
মোৎ প্রীতি কৰিছ তেঁও কুলিলে হয় প্রভু ময় আপো
নাক্ প্রীতি কৰোঁ ঊয়াক্ আপুনি জানে তেঁও তেঁওক্
১৭ কুলিলে তয় মোৰ্ মেষটিহঁতক পোষণ্ কৰ। তেঁও

তেঁওক্ তৃতীয়বেলি সুধিলে হে যোনাৰ্ পুত্ৰ শীমোন্
মোক প্ৰীতি কৰিছ নে মোক প্ৰীতি কৰিছ নে তেঁওক্ তৃতীয়
বেলি এই কথা কোৱাত পিতৰৰ বিষাদ লাগিল আৰু
সুধিলে হে প্ৰভু আপুনি সৰ্ব্ব জান্ মই আপোনাক
প্ৰীতি কৰো তাক আপুনি জানে যিশুএ তেঁওক্ সুধিলে
১৮ মোৰ মেষটি হঁতক্ পোষণ্ কৰ। সত্যে তোমাক
মই কওঁ যেতিয়া তুমি ডেকা আছিলা তেতিয়া আপোনাৰ্
কঁকালত কাপৰ্ বান্ধি তোমাৰ্ মনলৈকে তলৈকে
ইগৈছিলা কিন্তু যেতিয়া বুঢ়া হবা তেতিয়া তুমি হাত
মেলিবা আৰু কোনোবায় তোমাক্ বান্ধি মনে তোমাৰ্
১৯ তলা ন হয় তলৈকে তোমাক্ নৈ যাব। তেঁও যি
প্ৰকাৰ মৃত্যুত ঈশ্বৰৰ্ মাহাত্ম্য প্ৰকাশ কৰিব তাকে
জনাবলৈ তেঁও এই কথা কলে তেঁও এই কথা কৈ তেঁওক
২০ কলে মোৰ্ পিছত আহাঁ। যি ভকতক্ যিশুএ চেনেহ
কৰিছিল ৰাতিৰ্ ভোজনৰ্ কালত তেঁওৰ্ বুকুত
আঁৰ্ দি কলে হে প্ৰভু আপোনাক্ পৰৰ্ হাতত কোনে
দিব পিতৰে আপোন মুখ ঘুৰায় সেই ভকতক্ দেখিলা
২১ কৰ্ পিছত আহিবৰ্ দেখিলে। পিতৰে তেঁওক্ দেখি
২২ যিশুক কলে হে প্ৰভু এই মানুহে কি কৰিব। যিশুএ
তেঁওক কলে সি মই আহোমানলৈকে থাকে এয়ে যেদি
মোৰ্ ইচ্ছা তেবে তাতে তোমাৰ্ কি কাম্ তুমি মোৰ্
২৩ পিছে আহা। তেতিয়া সেই ভকত ন মৰে যেন এই
কথা এটায় ভায়েক্ হঁতৰ্ মাজত ৰাষ্ট্ৰ গল্ তথাপি সি
ন মৰে এই কথা যিশুএ তেঁওক ন কলে কিন্তু সি যেদি
মই আহোমানলৈকে থাকে এয়ে যেদি মোৰ্ ইচ্ছা

২৪ তেবে তাতে তোমাৰ কি কাম্ ঔয়াকে কলে। যি ভকতে
ঔয়াকে প্রমাণ দিয়ে আছে এই কথা ৰচিছে সেয়ে এই
২৫ আৰু তেঁওৰ প্রমাণ সত্য ঔয়াকে আমি জানো। যিশুএ
কৰা আৰু বহু ক্রিয়া আছে সেইবিলাক যেদি লেখা
যায় তেবে জগতে আপুনি সেই বিলাক পুথি ধৰিব
নোৱাৰে ঔয়াক ময় বুজো। আমিন্ ।—

পাঁচনীৰ কৰ্ম্ম ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব ।—

১ য়িশুৱ্ আপোন্ মনোনীৎ পাঁচনী সকলৰ্ কাযৰৎ
ধৰ্ম্মাত্মাৰ্ দোৱাৰায় আজ্ঞা দিয়াৰ্ পাচ যি দিনা তেঁও
২ উৰ্দ্ধগৃহীৎ হইছিল্ সেই দিনালৈকে যি২ কৰিবলৈ
আৰু শিখাবলৈ তেঁও আৰম্ভ কৰিলে হে থিওফিলস্
৩ সেই সকল্ কথাৰ্ সেই পূৰ্ব্ব পুথি মযু কৰিছো। তেঁও
সেই পাঁচনীবিলাকৰ চল্লিশ্ দিনলৈকে দৃশ্য হই আৰু
ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ কথা কৈ ভালেমান্ নিশ্চয় প্ৰমাণ দি
আপোনাৰ্ মৃত্যুৰ্ পাছে আপোনাকে সিবিলাকৰ্
৪ আগৎ দেখুৱালে। আৰু সিবিলাকে সৈতে মেলৎ
থিতি হই যিৰুশালেম্ এৰি ন যাবলৈ সিবিলাকক্ আজ্ঞা
দিলে কিন্তু ইলিলে পিতৃৰ্ যি২ আজ্ঞা তোমালোকে মোৰ্
৫ মুখে শুনিছা তালৈকে অপেক্ষা কৰা। কিয়নো য়োহনে
পানিৎ ডুবালে হয় কিন্তু অলপ্ দিনৰ পাছৎ তোমো
৬ লাকে ধৰ্ম্মাত্মাৎ ডুবুৱা হবা। পাচে সিবিলাকে মেলৈ
আহি তেঁওৎ সুধিলে হে প্ৰভু আপুনি এতিয়া য়িশ্ৰ
৭ এলক্ ৰাজ্য পুনৰ্ স্থিৰ্ কৰি দিবনে। তেঁও সিবি
লাকক্ ইলিলে পিতৃএ আপোন্ আধিপত্যৎ যি কাল্
আৰু প্ৰস্তু কাল থৈছে তেঁওৰ্ জানা তোমালোকৰ্ আধি
৮ পত্যে ন হয়। কিন্তু ধৰ্ম্মাত্মা তোমালোকৰ্ ওপৰৎ
আৱেশৰ্ পাছে তোমালোকে প্ৰভাৱ পাবা। তাতে য়িৰু
শালমতে য়িহুদাহতে শমৰোণ্ দেশতে পৃথিৱীৰ্ সীমা

৯ লৈকে তোমোলাক মোৰ সাক্ষী হবা। সিবিলাকে
দেখি থাকোঁতেই তেঁও এই কথা কৈ ওপৰলৈ গৃহীত হল
আৰু সিবিলাকৰ দৃষ্টিৰপৰা এক মেঘে তেঁওক নিলে।
১০ সিবিলাকে তেঁওৰ ঊৰ্দ্ধগতি দেখি থাকোঁতেই দেখা শুক্ল
১১ বস্ত্ৰে দুজন সিবিলাকৰ ওচৰতে উপস্থিত হল। সিবি
লাকে কলে হে গালিলিৰ মানুহ সকল তোমোলাক
স্বৰ্গৰ ফাললৈ চায় কিয় থিয় হই আছা এই যি যিশুক
তোমোলাকৰপৰা স্বৰ্গলৈ নিলে তোমোলাকে যেনেকৈ
তেঁওৰ স্বৰ্গলৈ গতি দেখিলা তেনেকৈ তেঁও আকৌ
১২ আহিব। পাচে সিবিলাক জিত বৃক্ষ নামে পৰ্ব্বতৰ
পৰা যিৰূশালমলৈ উভতি গল সেই পৰ্ব্বত যিৰূশালমৰ
পৰা এক শাব্বৎ দিনৰ বাট।
১৩ আৰু সিবিলাকে নগৰত সোমায় এক ওপৰ কোঁঠালৈ
গল তাতে পিতৰে যাকোবে যোহনে আন্দ্ৰিয়ে ফিলিপে
থোমাসে বাৰ্থোলময়ে মাথিয়ে আলফিৰ পুত্ৰ যাকো
বে শিমোন জিলোতিসে যাকোবৰ ভায়েক যিহু
১৪ দাহে থাকিল। আৰু সেই সকলে প্ৰাৰ্থনা বিনতি
আচৰি এক চিতে নাৰী সকলৰে যিশুৰ মাক মাৰিয়াৰে
তেঁওৰ ভায়েক সকলৰে লগতে থাকিল।
১৫ শিষ্য সকলৰ নাম প্ৰায় এশ এক্কুৰি আছিল সেই
কালত সিবিলাকৰ মাজতে পিতৰে উঠি কলে হে
১৬ মানুহ সকল ভায় সকল যিবিলাকে যিশুক ধৰিছিল
সিহঁতৰ বাট দেখুওৱা যিহূদাহৰ যি শাস্ত্ৰ দায়ুদৰ
মুখেৰে ধৰ্ম্মাত্মাই আগেয়ে কোৱাই সেই শাস্ত্ৰ সম্পূৰ্ণ

১৭ আৰলগা আছিল্ । কিয়নো সেই জন আমাৰ সৈতে
১৮ গণিত আছিল্ আৰু এই সেৱাৰ্ ভাগ পাইছিল্ । এই
মানুহে অপৰাধৰ্ বেচ্ দি পথাৰ্ কিনিলে পাচে তল
হৈ অধো মাটিৎ পৰি মাজত ফাটিল্ আৰু তাৰ্
১৯ এটায় নাড়ীভুৰু ওলাই পৰিল্ । যিৰূশালমৎ
থকা এটাই মানুহে এই কথা জনা হল তাতে সিবি
লাকৰ্ মাতেৰে সেই পথাৰৰ্ নাম হকেল্দমা হুলি
২০ কয় অৰ্থাৎ তেজ পথাৰ্ । গীতৰ্ পুথিৎ এই কথা
লেখা আছে তাৰ্ বসতি হাবি হোক্ কোনোএ তাৰ্
মাজৎ বাস ন কৰোক্ তাৰ্ বিষয় আন এটায় লওক্ ।
২১ এই হেতুক যি দিনা তেঁওক্ আমাৰ্ ওচৰ্পৰা নিলে
যোহনৰ্ ডুব দিবৰ্পৰা সেই দিনলৈকে যেতে দিন্ প্ৰভু
২২ যিশুএ আমাৰ্ মাজৎ অহাযোৱা কৰিলে যি মানুহ
আমাৰ্ লগৎ আছিল্ সেই মানুহৰ্ মাজৰে এটাক্
২৩ তেঁওৰ্ পুনৰুত্থানৰ্ সাক্ষী কৰিবলগা আছে । এই
নিমিত্তে যুসফে যাকে বাৰ্শবা বোলে যাৰ প্ৰখ্যাত
নাম যুস্তস্ আৰু মেতীয়া এই দুজনক্ সিবিলাকে
২৪ নিয়োগ কৰিলে । তেতিয়া সিবিলাকে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে
বোলে হে সৰ্ব্বাশয়জ্ঞ যিহুহ তেঁওৰ্ নিজ ঠাইলৈ যাবলৈ
২৫ যিহুদাহে বাটি ধৰি যি সেৱাৰ্পৰা ভ্ৰষ্ট হইছিল সেই
সেৱাৰে পাঁচনী কাৰ্য্যৰ ভাৰ্ লবলৈ এই দুজনৰ্ মাজৎ
২৬ যাকে তুমি ভাল্ পাইছা তাকে দেখাওক্ । পাচে
সিবিলাকে গুটিকাপাৎ কৰিলৎ গুটিকা মাতিয়াৰ্ ওপ
ৰৎ পৰিল্ তাতে তেঁওক্ এঘাৰ জন্ পাঁচনীএ সৈতে
গণিলে ।—

পৰ্ব্ব পেন্তেকস্ত দিন সম্পূৰ্ণ হুই উপগত হলৎ সিবিলাক্
১ এটাই এটা হুই এঠাইৎ মেল পাতিলে। সেই কালৎ
স্বৰ্গৰ্পৰা অহা মহা প্ৰচণ্ড বায়ুৰ্ নিচিনাকৈ অকস্মাতে
শব্দ হল্ আৰু যি ঘৰৎ সিবিলাক্ বহি আছিল্ সেই
৩ ঘৰ্ তাৰেই ভৰিল্। তেতিয়া অগ্নিৰ্ নিচিনা বেলেগ
৪ জিবা দেখিলে এটাইৰে ওপৰৎ বাহল্ তাতে সিবিলাক্
এটাই ধৰ্ম্মাত্মাৰে ভৰ্ পূৰ্ হল্ আৰু আত্মায় যেনেকৈ
সিবিলাকৎ কব দিলে তেনেকৈ আন্ মাত মাতিব ধৰিলে।
৫ সেই কালৎ স্বৰ্গৰ্ তলৎ থকা প্ৰতি দেশৰ্পৰা ধৰ্ম্ম
৬ বন্ত য়িহুদী সকলে য়িৰুশালমৎ বাস কৰিলে। এই
কথায় প্ৰচাৰৎ হলৎ জুম এঠাইলৈ গল্ এটাই সিবি
লাকৎ আপোন্ মাতেৰে কথা কৈছে সেই এটাইএ ঔ
৭ য়াকে দেখি বিস্ময় মানিলে। এই হেতুকে দেখাদিং
বিলাকে কথা কৈছে সেই এটাই গালিলিয়্ন হয়নে তেবে
৮ আমি আপোন্ জন্মদেশৰ্ মাৎ মাতোঁতা সিবিলাকৰ্
এটাইকে কোনে শুনে সিবিলাকে বিস্ময় মানি আশ্চৰ্য্য
৯ দেখি অনোঅনো ঔয়াকে কলে। পাৰ্থী আৰু মাদী
আৰু এলমী আৰু মেসাপোতামিয়া আৰু য়িহুদাহ্ দেশ
আৰু কাপদোকিয়া আৰু পন্তস আৰু আসিয়া আৰু
১০ ফ্ৰুগিয়া আৰু পম্ফিলিয়া আৰু মিস্ৰ্ আৰু কিৰেণিৰ্
ওচৰৰ লিবিয়া দেশৰ্ ভাগ এইং দেশনিবাসী আৰু ৰোমপু
১১ ৰবাসী কথায় আৰু য়িহুদী আৰু য়িহুদীৰ মতাৰ
১২ লম্বী আৰু ক্ৰেতীয় আৰু অৰাবী আমি এই সকলক
আমাৰ্ সুকয়াং মাতেৰে ঈশ্বৰৰ্ আশ্চৰ্য্য কাৰ্য্য
১৩ কওঁতে শুনিছো ঔয়াৰ্ হেতু কি। ঔয়াকে অনো

আনা কৈ সিবিলাকে বিস্ময় মানি সংশয়াপন্ন হল ।
আৰু কোনো কোনো বিগাও কৰে হুঁকিলে উইঁত নবে
দ্রাক্ষা মেৰে মত্তোৱাল্ —
১৪ কিন্তু পিতৰ এগাৰ হকাতে সৈতে থিয় হই এটাই পাৰি
সিবিলাকক উত্ত হুঁকিলে হে য়িহুদী মান্নু য়িৰুশা
লমবাসী বিলাক তোমোলাকে জেয়াক জানা আৰু মোৰ
১৫ বচন শুনা কয়নো এপৰ বেলি মাতোন্ হলে তোমোলাকে
১৬ যেনে মন কৰা তেনে উবিলাক মত্তোৱাল্ ন হয় । কিন্তু
য়িৱাহে বোলে শেহৰ দিনা এনে হব মোৰ আন্মা
১৭ মৰ সমস্তো প্ৰাণিৰ ওপৰৎ ঢালিম্ । তাতে তোমা
১৮ লাকৰ লৰা ছোৱালিএ আচার্য্য বাক্য কব তোমোলা
কৰ ডেকা মান্নুহে দর্শন দেখিব তোমালাকৰ
১৯ বুঢ়া মান্নুহে সপোন দেখিব । মোৰ বন্দী বেটিৰ ওপ
ৰৎ ময় সেই কালৎ আপোন আন্মা ঢালিম তাতে
সিহঁতে আচার্য্য বাক্য হুঁকিব । আৰু মই ওপৰে স্বর্গৎ
লক্ষণ দেখুৱাম্ আৰু অগ্নি পৰিশ্চেৎ তেজ আৰু ধুই
২০ আৰু বিস্ময় যেন এইৎ চিন দেখুৱাম্ । আৰু য়িহোৱাৰ
সেই বড় আৰু অদ্ভুৎ দিনৰ আগেই সূৰ্য্য অন্ধকাৰ
২১ হই যাব চন্দ্ৰ ৰক্ত হই যাব । কিন্তু যে য়িহোৱাৰ
নামে প্ৰার্থনা কৰে সেয়ে পৰিত্ৰাণ পাব এই যি কথা
য়োএল আচার্য্যে কলে সেই কথাৰে প্ৰমাণ এই ।—
২২ হে য়িশ্ৰএল মান্নুহবিলাক এই কথা শুনা ঈশ্বৰে যি
আশ্চর্য্য আৰু অদ্ভুত কর্ম্ম আৰু লক্ষণ তেওঁৰ দোৱা
ৰায় তোমোলাকৰ মাজৎ কৰিলে যেনেকৈ তোমোলা

কেও জানা এই বিলাকেহে ঈশ্বৰৰ সমস্ত যি এক জন
২৩ যিশু নাজৰেন তেঁও ঈশ্বৰৰ নিশ্চিতাৰ্থৰীৰণে আৰু
জ্ঞানেৰে সমৰ্পিত হলত তোমোলাকে নি দুষ্টৰ হাতেৰে
২৪ ক্রুশত মাৰিছিলা বধ কৰিছিলা। ঈশ্বৰে মৃত্যুৰ যাতনা
গুচায় তেঁওক জীয়ালে কিয়নো তেঁওৰ সেয়ে ধৰি থকা
২৫ অসাধ্য। দাঊদে তেঁওৰ কথা কলে বোলে ময়
২৬ আপোনাৰ আগতে যিহবাহাক সদায় জ্ঞান কৰিছো। এই
নিমিত্তে ময় ন লড়ো কিয়নো তেঁও মোৰ দক্ষিণ ফালে।
সেই কাৰণ মোৰ মন হৰিষত মোৰ জিবাও আনন্দিত
২৭ কৰি আছে মোৰ দেহ ভৰসা কৰি শুব। কিয়নো মোৰ
আত্মাক তুমি পৰলোকত এড়ি নে যাবা তুমি আপোন
২৮ ধাৰ্ম্মিককো গেলা দেখিবলৈ নি দিবা। মোক তুমি
জীৱনৰ পথ জনাইছা তুমি আপোন মুখ দেখুৱায় মোক
২৯ উল্লাসেৰে পূৰ্ণ কৰিবা। হে মনুষ্য বিলাক ভায়
বিলাক দাঊদ নামে পিতৃলোক তেঁও যে মৰিল মৈদামত
শুৱালে তেঁওৰ মৈদাম আমাৰ এঠাইত আজি লৈকে
আছে জৈয়াকে তেঁওৰ অৰ্থে মোক তোমোলাকত নিশ্চয়
৩০ পদুৰে কবলৈ দিয়া। তেঁও আচাৰ্য্য হই তেঁওৰ
সিংহাসনৰ ওপৰত বহিবলৈ ঈশ্বৰে তেঁওৰ ঔৰস
সন্ততিৰপৰা খ্ৰীষ্টক ওপজাব ঈশ্বৰে তেঁওক প্ৰতি এই
কথা শপত কৰি কৈছে তেঁও জৈয়াকে জানি খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত
থানত তেঁওৰ আত্মা নৰকত এড়া নে যাব তেঁওৰ শৰীৰ
৩১ গেলিবৰ নে দেখিব এই কথা কলে। সেই যিশুক ঈশ্ব
৩২ ৰে তুলিলে তাৰে সাক্ষী আমি এটাই। তেঁও ঈশ্বৰৰ
দক্ষিণ ফালে ওখি পিতৃৰ থানত ধৰ্ম্মাত্মা দানৰ অঙ্গী

৩৩ কাৰ্ণে পায় তোমোলাকে যিহকে দেখিছা যিহকে শুনিছা
৩৪ তাকে আমাৰ্ ওপৰৎ ঢালিলে। দাঊদ স্বৰ্গলৈ যোৱা
নায় হয় কিন্তু আপুনি কুঁলিলে যিহুহায় মোৰ্ পৰমেশ্ব
৩৫ ৰক্ কুঁলিলে যেতিয়ালৈকে তোমাৰ্ শত্ৰুইতক্ তোমাৰ্
পাদ পীঢ় ময় ন কৰো তেতিয়ালৈকে মোৰ্ দক্ষিণ্ ফালে
৩৬ বহা এই হেতুক্ যাকে তোমোলাকে ক্ৰুশৎ খুবিলা
ঈশ্বৰে সেই যিশুকে প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট এই দুয়ো কৰিচে
যিশ্ৰএলৰ্ সদৌ ৰওংহে তাকে নিশ্চয় কৰি জানোক্।
৩৭ সিবিলাকে ঔয়াকে শুনি হিয়াৎ বিদ্ধ হল্ আৰু
পিতৰে আন্ পাঁচনীবিলাকক্ কুঁলিলে হে মনুষ্যবিলাক
৩৮ আমিবিলাক আমি কি কৰিম পিতৰে সিবিলাকক্ কুঁলিলে
মন্ পালটোৱা আৰু পাতক্ গুচিবলৈ গোটে২ যিশু
খ্ৰীষ্টৰ্ নামে কুঁড় দিয়া তাতে ধাৰ্ম্মাত্মা দান্ পাবা।
৩৯ কিয়নো সেই অঙ্গীকাৰ্ তোমোলাকলৈ আৰু তোমো
লাকৰ্ সন্ততিবিলাকলৈকো আৰু যেতেক দূৰৈৎ
থাকে অৰ্থাৎ যেতেক্ যাক্হক্ আমাৰ্ ঈশ্বৰ্ যিহু
৪০ হায় মাতিব সেই বিলাকলৈকো। পাচে এই বয়া
মানুহবিলাকৰ্ পৰা আপোনা সকলকে ৰক্ষা কৰ; এই
কথা আন্২ ভালে মান্ এনে কথাও কৈ তেঁও শুযাগ
৪১ দিলে পুৰ্বৃত্তও জন্মালে। তাতে যেতেক্ মানুহে ৰঙ্গমনে
তেঁওৰ কথা গ্ৰহণ কৰিলে তেতেক্ মানুহে কুঁড় দিছিল্
আৰু সেই দিনা তিনি হেজাৰমান্ মানুহ সিবিলাকৰ্
৪২ লগৰিয়া কৰা হল্। আৰু সিবিলাক্ পাঁচনীবিলা
কৰ্ শিক্ষনীতে সামগ্ৰীমোতে পিঠা ভঙাতে প্ৰাৰ্থনা
৪৩ কৰাতে নিত্যৈ পুৰ্বৃত্ত হল্। তাতে এটাই প্ৰাণিক

৪৩ বড় ভয় লাগিল্ আৰু পাঁচনী বিলাকৰ্ দোৱাৰায় বহু
আশ্চর্য্য কর্ম্ম আৰু চিনো কৰা হল্ যিবিলাকে পত্তি
য়ালে সেইবিলাক্ মানুহ একত্তাপত্তি হল্ আৰু এটাই
৪৫ বেহোনিৰ্ সমানে অধিকাৰ হল্। আৰু আপো
নাৰ্ আধিপত্যেকো বিলকো বেচি সদৌৰে পায়া জনান্ত
৪৬ সাৰে এটাইকে বাঁটি দিলে। আৰু সিবিলাক্ এক
চিত্ত আই মন্দিৰৎ প্ৰতিদিন থাকি ঘৰে, পিঠা ভাঙ্গিবৰ্
মনে এক চিত্ত ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰি এটাইৰ্ মাগৎ
ঘণ্যা লৈ আনোনাৰ্ বেহানি ভ জন্ কৰিলে।
৪৭ আৰু যি ত্ৰাণ্ পাব এনে মানুহক্ ঈশ্বৰে প্ৰতিদিন্
মণ্ডলীৰ্ লগৰ্ কৰিলে।

পর্ব্ব পাচে প্ৰাথনা কালৎ অর্থাৎ তিনিপৰিয়া বেলিৎ
৩ পিতৰ যোহনে একেলগে মন্দিৰলৈ গল্। যি মানুহ্
২ মন্দিৰলৈ যাব সেই সকলৎ মাগিবলৈ যাকে লোকে
মন্দিৰৰ্ সুন্দৰ্ নাঁমে দুৱাৰৎ নিতৌ, যত্ন মাকৰ্ পেটৎ
৩ থাকিবৰেপৰা খোঁড়া এটাক তাঁলোকে লৈ গল্। মন্দি
ৰলৈ যাবলৈ বিৰোতে পিতৰক যোহনকে দেখি সেই
৪ মানুহে মাগিলে। তেতিয়া পিতৰে যোহনে তাঁলৈ
একেহেৰেই চায় হুঁলিলে আমাৰ্ ফালৈ চা মিৰিলা
৫ বৰ্ কাবৰৎ কিবা পাবৰ এনা কৰি সে সিবিলাকৰ্
৬ কথা মানিলে। তাতে পিতৰে হুঁলিলে ৰূপ সোন্
আমাৰ্ একো নায় কিন্তু আমাৰ্ যি আচে তাকে তোক্
৭ দিয়ো যিশু খ্ৰীষ্ট নাজৰেথৰ্ নামে উঠি ফুৰ্। পাচে
তাৰ্ সোঁ হাতৎ ধৰি তেঁও তাক্ তুলিলে তাতে তাৰ্
ভৰি আৰু গাঁঠি এ তেতিয়াই বল্ পালে। তাতে

৮ জি লাফ্ মাৰি থিয় হই ফুৰিলে আৰু হাঁটি টুলিং
ডেও দিং ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিং সিবিলাকৰ্ সংগে মন্দিৰ
৯ ৰং সোমাইল। তেতিয়া এটাই মানুহে তাক্ ফুৰিবৰ্
১০ ঈশ্বৰক স্তুতি কৰিবৰ্ দেখিলে। যি মানুহ মাগিবলৈ
মন্দিৰৰ সুন্দৰ্ দুৱাৰং বহি আছিল্ সেয়ে এই যেন
জৈয়াক্ জানিলে পাছে তাৰ্ যি হল্ তাতে সিবিলাক বড়
১১ মোহোৰ বিস্ময়েৰে ভৰি পৰিছিল। যি খোড়া মানু
হক্ সুস্থ কৰা হল্ সেই মানুহে পিতৰকে য়োহনকে
ধৰিবাৰ সেই কালং এটাই মানুহে বিস্ময় মানি লৰুড়ি
শলমনৰ্ পিৰালি বুলি খ্যাত পিৰালিলৈ সিবিলাকৰ্
১২ ওচৰলৈ আহিল। পিতৰে তাকে দেখি মানুহ বিলাকক্
বুলিলে হে ইশ্ৰএলী মানুহহঁং তহঁতে জৈয়াং আশ্চৰ্য্য
কিয় মান আমোলাৰ্ স্বভাৱৰেই বা ধৰ্ম্মেৰেই আমি
জৈয়াক্ খোজ কঢ়ালং যেনেকৈ আমালৈ চালাহঁতেন্
১৩ তেনেকৈ আমালৈ একেদৃষ্টে চোৱা কিয়। তোমোলাকে
যাক দুষ্ট লৰ্ হাতং দিলা আৰু পীলাতে যি কালং
তেঁওক এৰি দিবলৈ নিয়ম্ কৰিছিল্ সেই কালং
তেঁওক পীলাতৰ্ আগতে দোষ ন কৰিলা এনে যি আপোন্
পুত্ৰ যিশু তেঁওৰ্ মাহাত্ম্য অব্ৰাহামৰ যিস্হাকৰ যাকুবৰ
ঈশ্বৰে অৰ্থাৎ আমাৰ্ পিতৃলোকবিলাকৰ ঈশ্বৰে
১৪ প্ৰকাশ্ কৰিছে কিন্তু তোমোলাকে সেই ধৰ্ম্মিষ্ঠ আৰু
পাৰমাৰ্থিক্ লোকক দোষ ন কৰিলা আৰু এজন্ বধী
কৰ্ত্তাক তোমোলাকৰ্ হাতং দিয়া হয় জৈয়াকে তোমো
১৫ লাকে যাচিলা। যাক ঈশ্বৰে মৃত্যুৰ্ পৰা পুনৰুত্থান্
কৰিলে যি কথাৰ্ আমিও সাক্ষী হইছো এনে যি জীৱনৰ্

১৬ ৰজা তেঁওকে তোমোলাকে বধ কৰিলা। আৰু এই যি
মানুহকে তোমোলাকে দেখা আৰু চিনা তেঁওৰ নামে
যি বিশ্বাস্ তদ্দ্বাৰাই তেঁওৰ নামে তাকে বলৱন্ত
কৰিছে আৰু তদ্দ্বাৰাই যি প্ৰতীতি সেই প্ৰতীতিয়ে
তোমোলাকৰ এটাইৰে আগতে তাক্ এই সম্পূৰ্ণ সুস্থ
১৭ কৰিছে। এই হেতুকে এতিয়া হে ভায়ইঁত তোমো
লাকে আৰু তোমোলাকৰ অধিপতিবিলাকে অজ্ঞানত
১৮ তাকে কৰিলে জৈয়াকে ময় জানো। কিন্তু খ্ৰীষ্ট মৰিব
এই যি কথা ঈশ্বৰে আপোনাৰ আচাৰ্য্যবিলাকৰ মুখে
প্ৰকাশ কৰিলে তাক্ তেঁও এই ৰূপে সম্পূৰ্ণ কৰিলে।
১৯ এই হেতুক্ জীৱণীকাল্ যিহুহাৰ্ স্থানৰ্ পৰা যেতিয়া
আহে সেই কালত আৰু যাৰ্ কথা আগেই তোমো
লকৰ্ ওচৰত কীৰ্ত্তন্ কৰা গল্ আৰু যি বীৰ্য্যৱন্ত আচাৰ্য্য
বিলাক জগতৰ্ আৰম্ভন্ কালৰেপৰা আছিল্ সেই
বিলাকৰ্ মুখে ঈশ্বৰৰ্ সৰ্ব্ব বস্তুৰ্ পুনৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ্
কথা কৈইছিল্ সেই কাল যেতিয়া ন আহিব আৰু
যাকে স্বৰ্গসকলৰ্ গ্ৰহণ কৰিবলগা আছে এনে যি
২০ যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওক্ তেতিয়া পঠিয়াব। সেই কালত
২১ তোমোলাকৰ্ পাতক্ গুচিবলৈ পৰাময়ন্ কৰা আৰু
২২ মন্ পালটোৱা। তোমোলাকৰ্ ঈশ্বৰ যিহুহায়
তোমোলাকৰ্ ভায়বিলাকৰ্ পৰা মোৰ্ নিচিনা আচাৰ্য্য
এজনক্ তোমোলাকলৈ অৱশ্যে ওপজাব যিং কথা
তেঁও তোমোলকত কব সেইবিলাক্ তেঁওৰ্ কথা
২৩ শুনিও যিং মানুহে সেই আচাৰ্য্যৰ কথা ন শুনে
তাকে আপোনাৰ্ মানুহৰ্ পৰা ওচ্ছিন্ন কৰিবলাগে

এই কথাকে মোশহে পিতৃ লোকবিলাকৰ আগৎ কলে।
২৪ শামুএলকে আদি কৰি যেতেক আচাৰ্য্যবিলাকে কলে
অৰ্থাৎ যেতেকে আচাৰ্য্যে কলে সেই সকলেই এই দিন
২৫ ৰ যেন জৈয়াকে কৈছে। তোমোলাক আচাৰ্য্য বিলা
কৰ সন্ততি তোমোলাকৰ সন্তানে পৃথিবীৰ এটাই
বংশহে আশীৰ্ব্বাদ পাব অবৰাহামৎ এনে কথা কৈ
ঈশ্বৰে আমাৰ পিতৃলোকবিলাকে সৈতে যি নিয়ম
২৬ কৰিলে সেই নিয়মৰ সন্ততি তোমোলাক তোমোলা
কৰ মাজৰ প্ৰতি মানুহকে তাৰ পাপকৰণৰা ও
ভোতাৰৰ দোৱাৰায় তোমোলাকক আশীৰ্ব্বাদ দিবলৈ
ঈশ্বৰে আপোন পুত্ৰ যিশুক তুলি আগেই তোমোলা
কৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে।—
পৰ্ব্ব সিবিলাকে মানুহৎ কথা কওতে পুৰোহিতবিলাকে
৪ মন্দিৰৰ অধিকাৰবিলাকে শাদুকিবিলাকে সিবিলাকৰ
২ মানুহৎ শিখোৱাৎ আৰু যিশুৰ দোৱাৰায় মৃতকৰ
পুনৰুৎথান জনোৱাৎ বেজাৰ লাগি সিবিলাকৰ ওচ
৩ ৰলৈ আহি সিবিলাকৰ গাৎ হাতৎ দিলে পাচ দিনা
লৈকে বন্দী কৰিলে কিয়নো সন্ধ্যা কাল ভেটিয়া হল।
৪ কিন্তু যিবিলাকে সেই বাক্য শুনিছিল সেই বিলাকৰ
মাজৰ ভালেমান মানুহে আস্তিক কৰিলে সেই মানু
৫ হৰ সংখ্যা পাঁচ হেজাৰ মান। পাচ দিনা সিবিলাকৰ
অধিপতিবিলাকে গাঁবো বুঢ়াবিলাকে অধ্যাপকবিলাকে
৬ যেনা নামৰ বড় পুৰোহিৎ কায়াফা যোহন আলেক
জান্দ্ৰ বড় পুৰোহিতৰ সিতি[illegible]বিলাক এই সকল
৭ যিৰুশালমৎ মেল পাতিলে। পাচে সিবিলাকক [illegible]

বজ্ঞৰায় পৱিত্ৰ আত্মা পূৰ্ণ হৈ কোলে তোমালোকে ছি
৮ প্ৰভাৱেৰে অথবা কি নামেৰে ঔষাঁকে কৰিছা। তাতে
পিতৰে পৱিত্ৰ আত্মাৰে ভৰপুৰ হই সিবিলাকক তুলিলে।
৯ হে মানুহৰ প্ৰধান বিলাক হে যিশ্ৰয়েলৰ প্ৰাচীনবিলাক
সেই নিৰ্ধনী মানুহক প্ৰতি যি ভাল কৰ্ম্ম কৰা গৈছে
সি কেনেকৈ ভাল হল ঔয়াৰে যদি আমি সোধিত হওঁ
১০ তেৱে তোমালোকে ঔয়াক জানা আৰু যিশ্ৰয়েলৰ
এটাই মানুহেও ঔয়াক জানোক যি যিশু খ্ৰীষ্ট নাজ
ৰেথৰ তোমালোকে ক্ৰুশত হত কৰিলা যাক ঈশ্বৰে
মৃতৰপৰা তুলিলে তেওঁৰ নাম অৰ্থাৎ তেওঁৰ দোৱা
ৰায় এই মানুহ তোমালোকৰ আগত সুস্থ হই
১১ থিয় হই আছে। ঘৰসাজোঁয়া তোমালোকে যি শিল
অলাগি কৰিলা সিও চুকৰ প্ৰধান হইছে সেয়ে এই।
১২ আৰু কাতো ত্ৰাণ নায় কিয়নো স্বৰ্গৰ তলত মানুহৰ
মাজত যিহতে আমাৰ ত্ৰাণ হয় এনে অৱৰা আৰ কোনো
নায় দিয়া নে যায়।—
১৩ সিবিলাকে পিতৰৰে যোহনৰে নিৰ্ভয় মন দেখি আৰু
সিবিলাক অজ্ঞান আৰু বিদ্যাহীন লোক ঔয়াঁকে বঝি
বিস্ময় মানিলে সিবিলাক যিশুৰ লগত আছিল ঔয়া
১৪ কো জানিলে। পাচে সিবিলাকৰ মাজতে থিয় হবৰ
সুস্থ মানুহক দেখি সিবিলাকে একো দৰুক্তি কৰ নো
১৫ ৱাৰিলে। সিবিলাকক মেলৰ বাজলৈ যাবলৈ তুলি
১৬ সিবিলাকে আন্যাআনো যুক্তি কৰিলে বোলে। আমি
এই মানুহ কেইটাক কি কৰিম্ কিয়নো সিহঁতৰ
দোৱাৰায় আশ্চৰ্য্য এক প্ৰখ্যাত কৰ্ম্ম কৰা হল এয়ে
যিৰুশালমবাসী এটাইৰে প্ৰত্যক্ষ অইছে আমিও

১৭ তাৰ্ ইশে প্ৰকাচ থাকিব নোৱাৰিব। কিন্তু সেয়ে
যেন্ মানুহৰ্ মাজত আৰু নে ব্যাপে সেই নিমিত্তে
আমি সিইঁতক্ এই নামে কাতো ন কৰৈলৈ শাস্তি কৰি
১৮ অঙ্গীকাৰ্ কৰায় হাক্ দিয়ো। পাচে সিবিলাকৰ্ মাত্তি
সিবিলাকে য়িশুৰ্ নামে কাত্তো একো ন কৰৈলৈ বা শিকা
১৯ বলৈকো হাক্ দিলে। কিন্তু পিতৰে য়োহনে সৈয়
খান্ দি সিবিলাকক্ কুঁলিলে ঈশ্বৰৰ্ দৃষ্টিতে ঈশ্ব
ৰৰ্ আজ্ঞাতকৈ তোমোলাকৰ্ আজ্ঞা শুনা উচিত জয়া
২০ কে তোমোলাকে গমি দেখা। কিয়নো যিহকে আমি
দেখিচো আৰু শুনিচো তাকে কোৱাত্ ক্ষমিবনোৱাৰো।
২১ এই হেতুক মানুহৰ্ নিমিত্তে সিবিলাকক্ শাস্তি কৰি
বলৈ একো নে পায় সিবিলাকে সিবিলাকক্ আৰু ভয়
মাই পাচি দিলে কিয়নো যি কাৰ্য্য কৰাগৈচিল্ তাত্তে
২২ এটাই মানুহে ঈশ্বৰৰ্ মাহাত্ম্য বখানিলে কিয়নো
যি মানুহৰ্ এই সুস্থ কৰা আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰা গৈচিল্
সেই মানুহৰ্ বয়স্ চল্লিশ্ বৎসৰতকৈ কিচু অধিক
২৩ সিবিলাক্ এৰায় আপোনাৰ্ স্বহ্ৰ্ কাখৰৈলৈ গৈ
বড় প্ৰৰোহিতবিলাকে বৃদ্ধ লোকবিলাকে সিবিলাকত
২৪ যিৎ কৈচিল্ তাকে কলে। সিবিলাকে তাকে শুনি
একচিত্ত হৈ এটাহ শাৰি ঈশ্বৰত নিবেদন্ কৰিলে
হে প্ৰভু স্বৰ্গ পৃথিৱী সাগৰ্ সিবিলাকৰ্ মাজত থাকে
যেতেক এই এটাইকে সৃজোঁতা ঈশ্বৰ তুমি আন্ দেশৰ্
মানুহে কিয় দণ্ড কৰে মানুহে কিয় ব্যৰ্থ চিন্তা কৰে।
২৫ পৃথিৱীৰ্ ৰাজাবিলাক থিয় হয় অধিপতিবিলাক য়িহু

হৰে তেঁওৰ অভিষিক্তৰ বিৰোধে একত্ৰ আলচ কৰে।
২৫ আপোনা সেৱক দাউদৰ মুখে এই কথা কঁওতা তুমি
যাকে অভিষিক্ত কৰিছা এনে যি তোমাৰ ধাৰ্ম্মিক
২৬ শিশু যিশু তেঁওৰ বিৰোধে তোমাৰ হাতে তোমাৰ
২৮ নিয়মে যিহকে আৰম্ভ কৰি নিশ্চয় কৰিছিল সেই
কাৰ্য্য কৰিবলৈ হেৰোদে পন্তিয়সে পীলাতে আন দেশৰ
মানুহে যিশৰএলৰ মানুহে সমানে মেল পাতিলে
২৯ এয়ে নিশ্চয়। এতিয়া হে যিহুহ সিবিলাকৰ ডাবি
দেখা আৰু সুস্থ কৰিবলৈ আপোন হাৎ মেলাৎ
৩০ আৰু চিন্ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম তোমাৰ ধাৰ্ম্মিক শিশু যিশুৰ
নামেৰ দোৱাৰায় কৰাতে আপোন বন্দীইঁতক নিৰ্ভয়
৩১ হই তোমাৰ কথা কবলৈ দিয়া। সিবিলাকে
প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোতেই মেলৰ ঠাই লড়িব ধৰিলে
সিবিলাক এটাই ধৰ্ম্মাত্মাৰে ভৰপুৰ হই ঈশ্বৰৰ
কথা সাহকে কব ধৰিলে।—
৩২ যিবিলাকে পতিয়ালে সিবিলাকৰ যগুলি একচিত্ত এক
আত্মা আছিল আৰু কোনোএ আপোন ধন আপো
নাৰ বুলি নুলিলে কিয়নো এটাই বেহানিৎ এটাই
৩৩ সমান হল। আৰু পাঁচনী সকলে মহাপ্ৰভাৱেৰে
প্ৰভু যিশুৰ পুনৰুৎথানৰ প্ৰমাণ দিলে আৰু সবা
৩৪ লৈকে বড় অনুগ্ৰহ হল। সিবিলাকৰ কোনো
অকিঞ্চন নাছিল কিয়নো যিবিলাক ভেটি মাটিৰ অধি
৩৫ কাৰ আছিল সেই বিলাকে তাকে বেচি বেচ আনি
পাঁচনী সকলৰ চৰণৎ থুন্নি দিলে পাচে প্ৰতিজনৰ প্ৰয়ো
৩৬ জনানুসাৰে গায়পতি বাঁটি দিলে। পাঁচনীবিলাকে যাক

বার্ণবা ঈুলিলে অৰ্থাৎ সান্তনাৰ পুত্ৰ এনে যোষেস্
৩৬ নামে কুপ্ৰস্ দেশীয় এক্ লেবি আপোন আধিপত্যৰ্
মাটি বেচিলে আৰু বেচ্ আনি পাঁচনী সকলৰ্ চৰণত
দিলে।—

পৰ্ব্ব কিন্তু যননীয়াহ্ নামে এটায় আপোন্ শফীৰা নামে
৫ তিৰোতায় সৈতে আধিপত্য বেচিলে আৰু আপোনাৰ
ঘৈনীয়েকে জানিলত তাৰে বেচ্ কিছু লুকায় থলে পাচে
কিছুমান্ টকা আনি পাঁচনীসকলৰ্ চৰণত দিলে॥
৩ তাতে পিতৰে ঈুলিলে হে যননীয়াহ্ ঈৰ্ম্মান্যাৎ মিছা
কথা কবলৈ মাটিৰ্ কিছু মান্ টকা লুকায় ৰাখিবলৈ
৪ শয়তানে তোমাৰ্ আশয় কিয় পুৰ্ কৰিছে। সেই
আধিপত্য যেতিয়া আছিল্ তেতিয়া সেয়ে তোমাৰ্
স্ব কিয়া নাছিল নে আৰু বেচিলত তাৰ্ বেচ্ তোমাৰ্
অধীন ন হয় নে তেবে মনত কিয় এই চিন্তা! তুমি মানুহ
৫ হত মিছা কথা নোকোৱা কিন্তু ঈশ্বৰত। যননীয়াহে
এই বচন শুনি পড়ি প্ৰাণত্যাগ কৰিলে তাতে যেতেক্
মানুহে জীয়াকে শুনিলে সেই এটাইৰে মহাত্ৰাস্
৬ লাগিল্। আৰু ডেকাহঁত উঠি তাক্ কাপোৰেৰে মেৰায়
৭ বাজলৈ নি মৈদামত শুৱালেগৈ॥ তিনি উঁৰ্মান্
বেলিৰ্ পাচে তাৰ্ ঘৈনীয়েকে এই বিলাক্ নে জানি ভিত
৮ ৰলৈ আহিল্। তাতে পিতৰে তাইক্ উত্তৰ্ কৰিলে বোলে
মোত কোৱা তোমালোকে এই বেচলৈ মাটি বেচিছা
৯ নে তাই তেঁওক্ ঈুলিলে সচো এই বেচ্। পিতৰে
তাইক্ ঈুলিলে তোমালোকে যিহুহাৰ্ আত্মাৰ্ পৰীক্ষা
কৰিবলৈ যে মন্ মেলিছা জী কি দেখা ঘিৰিলাকে তোমাৰ্

স্বামীক্ মৈদামৎ শুৱালে সিহঁতৰ্ ভৰি দুৱাৰৰ্ ওচ
১০ ৰৎ আছে আৰু সিহঁতে তোমাকো লৈ যাব। তাতে
তাই তেতিয়াই তেঁওৰ্ ভৰিৰ্ ওচৰৎ পৰি প্ৰাণ ত্যাগ
১১ কৰিলে। ডেকাহঁতে সোমায় তাইক্ মৰা দেখিলে
পাচে তাইক্ লৈ গৈ মৈদামৎ তাইৰ্ গিৰীয়েকৰ্ কায
ৰৎ শুৱালে। তেঁয়াতে এটাই মণ্ডলীৰ্ ওপৰৎ আৰু
আনং যেতেক মানুহে এই কথা শুনিবলৈ পালে সেই
১২ বিলাকৰ ওপৰতো বৰ ভয় পৰিল্। পাঁচনী সকলৰ্ হতু
ৱায় মানুহৰ্ মাজৎ ভালেমান্ লক্ষণ আৰু আশ্চৰ্য্য
কৰ্ম্ম কৰা গল্। পাচে সিবিলাক্ এটাই একচিত্তে শল
১৩ মনৰ্ পিৰালিৎ থাকিল্। আনং মানুহৰ্ মাজৰ্ সিবি
লাকৰ্ লগৰ্ কৰিবলৈ কাৰো সাহ নহইছিল্ কিন্তু
১৪ এটাই মানুহে সিবিলাকক্ শ্লাঘা কৰিলে। আৰু
অনীহ তিৰোতা এই দুয়োৰো মাজৎ বহুং শৰণাগতক্
১৫ প্ৰভুৰ্ লগৰ্ সংলগ্ন কৰা গল্। তাতে পিতৰ্ সেই
বাটে দি যঁওতে তেঁওৰ্ ছাঁ কোনো প্ৰকাৰে সিহঁতৰ্
কাৰোগাৎ লাগিবলৈ সিহঁতে নৰিয়াবিলাকক্ পাটীৰে
১৬ খাটেৰে ওপৰৎ শুৱাই বাটৎ আনি থলে। চাৰি
ওফালৰ্ নগৰৰ্পৰা বহু জন সমূহে নৰিয়াহঁতকে
অশুচি আত্মায় দিৱাহঁতকে লগৎ লৈ যিৰূশালমলৈ
আহিল্ তাতে সিহঁতক্ এটাইকে সুস্থ কৰা হল্।—
১৭ তাতপাচে বৰ পুৰোহিত তেঁওৰ্ লগৰীয়া শাদুকী
১৮ মতাৱলম্বী মানুহে খঙতে পূৰ হই উঠিল্ আৰু পাঁচনী
১৯ বিলাকক্ ধৰি হীনলোকৰ্ বন্দিশালৎ সোমালে। কিন্তু
ৰাতি যিহোৱাৰ দূতে বন্দীশালৰ্ দুৱাৰ্ মেলি সিবিলা

২০ হক্ বাজ ওলিয়াই কলে বোলে। তোমোলাক যোৱা
মন্দিৰৎ থিয় হুই এই জীৱনৰ সকলো কথা মানুহৰ
২১ কানৎ কোৱাগৈ। সিবিলাকে সেই কথা শুনি পুৱাতে
মন্দিৰৎ সোমায় শিখালে সেই কালৎ বড় পুৰোহিতে
২২ তেঁওৰ্ লগৰ্ মানুহে মেলুৱেইতকে য়িশৰএলৰ সন্ত
তিৰ মন্ত্ৰীইতকে গোটায় সিবিলাকক্ আনিবলৈ বন্দী
২৩ শাললৈ পাঠায় দে। পৰিয়াইতে গৈ সিবিলাকক্
বন্দীশালৎ নে পালে এই হেতুকে সিহঁৎ ওভতি আহি
এই কথা কৈ বাৰ্ত্তা জনালে বোলে। আমি বন্দ শালো
বড় আটক্ দেখিলো পৰিয়াইঁতো দুৱাৰ্ মুখতে থিয়
হুই আছে জৈয়াকো দেখিলো কিন্তু দুৱাৰ্ মেলি ভিত
২৪ ৰৎ কাৰো লগ নে পালো। বড় পুৰোহিতে মন্দিৰৰ্
অধিকাৰ্ বিলাকে পুৰীন্ যাজকবিলাকে এই কথা শুনি
২৫ জৈয়াৰ কি হুয় এই বুলি ভাবিব ধৰিলে। তাতে এটায়
আহি খবৰ কলে বোলে দেখা যিবিলাকক তোমো
লাকে বন্দী কৰিছিলা সিবিলাকে মন্দিৰৎ থিয় হুই
২৬ মানুহক শিখাইছে। তেতিয়া ৰৱাইঁতে পৰিয়াইঁতে
গৈ যোটা পুটিন কৰাকৈ এ সিবিলাকক্ আনিলে কিয়নো
মানুহে সিবিলাকক্ শিল্ পেলায় মাৰে কি কিয়েই জৈয়া
২৭ তে সিবিলাকৰ্ ভৰ্ লাগিল্। সিহঁতে সিবিলাকক আনি
মেলৎ ৰক্ষৱালে পাছে বড় পুৰোহিতে সিবিলাকৎ
সুধিলে বোলে। আমি এই নামে শিকাবলৈ তোমো
২৮ লাকক্ নিশ্চয় কৰি হাক্ লি দিছিলো কিন্তু দেখা
তোমালোকে য়িৰুশালমক্ তোমোলাকৰ্ শিখনীৰে পূৰ্
কৰিছা আৰু এই মানুহৰ ৰবিৰ জগৰ আমাৰ্ গালৈ

২৯ আছিব লোজা। তেতিয়া পিতরে পাঁচনীবিলাকে মাৎ
লগালে বোলে মান্নহৎকৈ অধিক্ কবি ঈশ্বরক্ আমি
৩০ মানিবলগা। যি যিশুক্ তোমোলাকে গছৎ ওপরৎ
ওঁলোমাবি বধী কবিলা তেঁওকে আমাব্ পিতৃবিলাকব ঈশ্বরে
৩১ জীয়ালে। আৰু আপোনাৰ্ সোঁহাতেৰে ওহ্ পদস্থ
কৰি যিশ্ৰএলক্ মন পালটোয়াকে পাতক্ খণ্ডনকে দিবৰ
৩২ লৈ তেঁওক্ ৰজাও ত্ৰাণ কৰ্ত্তাও ঠিকৈৰে পাতিছে। আমি
তেঁওৰ্ পক্ষে শাক্ষী হোঁ আৰু ঈশ্বৰে আপোন্ আজ্ঞা
অনুবৰ্ত্তীহঁতক্ যি ধৰ্ম্মাত্মাক্ দিছে তেঁও এই কথাৰ্ শাক্ষী
৩৩ হয়। সিবিলাকে এই কথা শুনি মনৎ ভেদিত
হুইছিল্ আৰু সিবিলাকক্ বধিবলৈ আলচ্ কৰিলে।
৩৪ তেতিয়া ৰাৱস্থাত্ত এটাই মান্নহৰে মাননীয় গমালিএল
নামে এক ফাৰিসিএ মেলৎ ওঠি পাঁচনীবিলাকক্
৩৫ কিছু কাল্ বাজলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলে। পাচে
তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে হে যিশ্ৰএলী মান্নহবিলাক
এই মান্নহ কেইটাক্ তোমোলাকে যি কৰিব খোজা
৩৬ তাতে সাৱধান্ হোৱা। কিয়নো জীয়াৰ্ আগেই জুদাস
নামে এটায় আপোনাকে কোনো বড় মান্নহ কুলি
ওঠিল্ তাৰ্ সপক্ষ চাৰি শ মান্ মান্নহ আছিল্ সি মৰা
গল্ তাৰ্ যেতেক সহায় সেই এটাইবিলাক্ বৈশ
৩৭ হল্ শূন্য হুই গল্। সেই মান্নহৰ্ পাছে ৰাজ্যৰ্
কাৰ্কৎ কৰিবৰ্ সময়ৎ গালিলিৰ্ যিহূদাহ্ ওঠিল্
আৰু ভালেমান মান্নহক্ আপোনাৰ্ ফলিয়া কৰিছিল্
সিও নষ্ট হল্ যেতেক্ মান্নহে তাক্ মানিছিল সেই
৩৮ এটাইবোৰ্ বৈশ হল। এই হেতুক্ তোমোলাকৎ

মৰ্য় কঁও এই মানুহবিলাকক এৰি দিয়া সিহঁতক একো
ন কৰিবা কিয়নো এই যুক্তি এই কাৰ্য্য যেদি মানুহৰ
৩৯ পৰা হয় তেবে সুনকি পৰিব। কিন্তু যেদি ঈশ্বৰৰ
পৰা হয় তেবে তোমোলাকে জিকিব নোৱাৰা জানো
ঈশ্বৰে সৈতে ৰণ কৰা হুঁলি তোমোলাকৰ নাম
৪০ ওহে। তেওঁৰ কথা সিবিলাকৰ মনৎ লাগিল পাচে
শিষ্যবিলাকক মাতি আনি মৰিয়ায় যিশুৰ নামে ন
কবলৈ আজ্ঞা দিলে পাচে সিবিলাকে সিবিলাকক পাৰি
৪১ দিলে। এই হেতুকে সিবিলাকে তেওঁৰ নামৰ হন্তে
লাজ পোৱাৰ যোগ্য হল জৈয়াতে আনন্দ কৰি মেলৰ
৪২ আগৰপৰা গুচি গল। আৰু মন্দিৰে ঘৰে সিবি
লাকে দিনমান শিকাবলৈকো যিশু খ্রীষ্টৰ নামে কীৰ্ত্তন
কৰিবলৈকো নেৰিলে।—

পৰ্ব্ব সেই কালৎ ভকৎ সকল বড় বাঢ়িলৎ নিত্যে দান
৬ কালৎ গ্রীক সকলৰ বাঁৰীহঁতৰ হেয় হোৱাৎ এব্রী স
২ কলে সৈতে গ্রীক সকলৰ দন্দ লাগিল। তাতে সেই
বাৰে জন ভকতৰ মণ্ডলীক মাতি আনি হুঁলিলে
আমি ঈশ্বৰৰ কথা এৰি মেজৰ বন কৰো সেয়ে উচিৎ
৩ ন হয় এই হেতুকে হে ভায়হঁৎ যিবিলাকক এই বনৎ
আমি নিযোজন কৰিব পাৰো যশী অথচ ধৰ্ম্মাত্মাৰে
জ্ঞানেৰে ভৰপুৰ। সাৎ জনক আপোনা সকলৰ
৪ পৰা বাচি লোৱা। কিন্তু আমি প্রাৰ্থনা আৰু কথা
৫ কীৰ্ত্তন কৰ্ম সেৱাতে নিত্যৌ লাগি থাকিম। এই
কথায় এটাইৰে সন্তোষ জন্মালে। পাচে ধৰ্ম্মাত্মাৰে
ভকতিৰে ভৰপুৰ ষ্টিফানস নামে এজন ফিলিপৰে

প্ৰখোৰসকে নিকানৰকে টিমোনকে পৰমেনাসকে আৰু
নিখলাস্ আন্টিয়োখৰ্ এক প্ৰতীতিকাৰী নামেকে সিবি
৬ নাকে বাচি ললে। আৰু পাঁচনী সকলৰ্ আগৰলৈ
আনি প্ৰাৰ্থনা কৰি সিবিলাকৰ্ ওপৰং হাং দিলে।
৭ ঈশ্বৰৰ্ বাক্য ক্ৰমে বিয়াপিল আৰু যিৰুশালমং ভকং
সকলৰ্ সংখ্যা অতিশয় বাঢ়িল্ আৰু বহু প্ৰুৰো
হিং প্ৰতীতি ধাৰাবলম্বী হল্।
৮ আৰু স্তিফানস বিশ্বাসেৰ প্ৰভাবেৰে পৰিপূৰ্ণ হই
মানুহৰ্ আগং লক্ষনো আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্মো কৰিলে।
৯ তাতে লিবৰ্ত্তিন কিৰীণীৰে আলেকসান্দ্ৰিয়াৰে কিলি কি
য়াৰে আসিয়াৰ্ সিনগগৰে কেতোটি মানুহ উঠি স্তি
১০ ফানস সৈতে মুখামুখি লগালে। কিন্তু যেজ্ঞানেৰে
আত্মাৰে তেঁও হুঁলিলে তাকে ঘটাৰৰ নোৱাৰি সিবি
১১ নাকে কেতেটি মানুহক লোভ দেখুৱায় মাতিলে সেই
মানুহবিলাকে হুঁলিলে মোশহেও ঈশ্বৰৰ্ বিপক্ষে নিন্দা
১২ কথা কঁওতে তেঁওক্ আমি শুনিলো। আৰু সিবিলাকে
প্ৰজাৰে বৃদ্ধলোক বিলাকৰে অধ্যাপকবিলাকৰে মন
প্ৰবৰ্ত্তলে তেঁওৰ্ আগৰলৈ আহি তেঁওক্ ধৰি মেললৈ
১৩ আনিলে। পাছে যিবিলাকে হুঁলিলে এই পবিত্ৰ থানৰে
ব্যবস্থাৰে বিৰোধীলৈ এইটে নিন্দা কথা কবলৈ নেক্তে এলে
১৪ মিচলীয়া সাক্ষি কদা কৰিলে। কিয়নো এই যিশু নাজা
ৰেথৰ এই থান্ নষ্ট কৰিব আৰু যি আচাৰ্ মোশহেও
আমাক্ দিছিল সেই সকলৰ্ অন্যথা কৰিব তেঁওৰ্ এই
কথা আমি শুনিছো। সেই কালং যিং মানুহ মেলং

১৫ ৰহিল্ সেইবিলাকে তেঁওলৈ একেদৃষ্টেই চায় তেঁওৰ্
মুখ স্বৰ্গদূতৰ্ মুখৰ্ নিচিনা দেখিলে।—
পৰ্ব্ব তেতিয়া বড় পুৰোহিতে কলে এইবিলাক এনে হয়নে।
২ তেঁও কলে হে মানুহবিলাক ভায়বিলাক পিতৃবিলাক
মন কৰা আমাৰ পিতৃ আব্ৰহাম মেসোপোটা
মিয়াৎ থকা কালৎ তেঁও হাৰাণৎ থকাৰ আগেই
৩ জ্যোতিৰ্ম্ময় ঈশ্বৰে তেঁওক্ দেখা দি কলে বোলে। তুয়
আপোন্ দেশকে আপোন্ মিত্তিৰকে এৰি যি দেশ্ মই
৪ তোক্ দেখুৱাম্ সেই দেশলৈ আহ। তেতিয়া
তেঁও কাশিদী দেশ এৰি হাৰাণৎ থাকিল্ গৈ। পাচে
৫ তেঁওৰ বাপেক মৰিলৎ সেই দেশ এৰি যি দেশৎ
তোমালোক এতিয়া আচা এই দেশলৈ আহিল্।
তেঁও তাৰ মাজৰ একোৰো অধিকাৰ তেঁওক্ নি দিলে
এক পদ ভূমিও নি দিলে কিন্তু অধিপত্তাৰ হস্তে তেঁওক
তাকে দিব আৰু তেঁওৰ্ কোনো সন্ততি নে থাকিলেও
তাৰ পাচে তেঁওৰ্ সন্ততিক দিব এই অঙ্গীকাৰ কৰিলে।
৬ তেঁওৰ্ সন্ততিবিলাক আন্ দেশৎ থাকিব আৰু সেই
মানুহে সিহঁতক বন্দুৱা লব আৰু সিবিলাকক চাৰি
শ বৎসৰলৈকে ক্লেশ দিব যেন ঈশ্বৰে তেঁওকে কলে।
৭ ঈশ্বৰে আৰু ইও কলে তাৰ্ পাচে যি দেশৰ্ মানুহৰ
বন্দী হৈৎ সিবিলাক থাকিব সেই দেশৰ মানুহকে
মই অৱশ্যে দণ্ড কৰিম তাৰ পাচে সিবিলাক বাজলৈ
আহি এই থানতে মোক শুশ্ৰূষা কৰিব এইবিলাক কথাও
৮ কলে। তেঁও সুন্নতৰ নিৰ্ব্বন্ধ তেঁওক দিলে পাচে অব্ৰ

হাযে য়িস্হাকক্ জন্মালে আঠম্ দিনা তেঁওৰ্ সুন্নৎ
কৰিলে পাচে য়িস্হাকে যাকোবক্ জন্মালে যাকোবে
৯ বাৰে জন পিতৃক জন্মালে। পিতৃবিলাকে খিয়ালেৰে
১০ পৰিপূৰ্ণ হৈ যুসফক্ মিসৰৎ বেচিলে কিন্তু ঈশ্বৰ্ তেঁওৰ্
লগৎ হৈ তেঁওৰ্ সকলো দুঃখৰ্পৰা তেঁওক উদ্ধাৰ্
কৰিলে আৰু মিসৰৰ্ ৰজা ফৰৌণৰ্ আগৎ তেঁওক্
অনুগ্ৰহক জ্ঞানকে দিলে তাতে তেঁও মিসৰ্ দেশৰ
আৰু আপোনাৰ্ সব ঘৰৰ্ অধিকাৰ্ তেঁওক্ পাতিলে।
১১ তাৰ্ পাচে মিসৰ্ আৰু কনাণ সদৌ দেশৎ আঁকাল্
আৰু বড় দুঃখ হল্ তাতে আমাৰ পিতৃবিলাকে ভক্ষ্য
১২ দ্ৰব্য নে পালে কিন্তু মিসৰৎ শহ্ আছে যাকোবে ঐয়াক্
১৩ শুনি আদিতে আমাৰ্ পিতৃবিলাকক্ পঠিয়ালে। পাচে
দ্বিতীয় বেলি যুসফ আপোনাৰ্ ভায়েকহঁতৎ চিনা গল
১৪ যুসফৰ্ মিতিৰ্ মানুহ ফৰৌণৎ চিনা গলে। তাৰ্
পাচে যুসফে মানুহ পঠিয়ায় আপোন্ পিতৃ যাকোবক
তেঁওৰ্ এটাই মিতিৰ্ পঞ্চসত্তৰি প্ৰাণিকো আপোনাৰ্
১৫ ওচৰলৈ মাতি আনিলে। তেতিয়া যাকোব মিসৰলৈ
গল্ পাচে তেঁৱে আমাৰ্ পিতৃবিলাকে তাতে মৰিল্।
১৬ পাচে সিবিলাকক্ শেকেমলৈ বহন কৰা গৈছিল্ আৰু
যি মৈদাম আব্ৰাহাযে বেচ দি সিকেমৰ্ বাপেক্ হামো
ৰৰ্ সন্ততিৰ্পৰা কিনিছিল সেই মৈদামতে থোৱা হল।
১৭ কিন্তু আব্ৰাহামৰ্ আগৎ ঈশ্বৰে শপৎ কৰি অঙ্গী
কাৰ কৰিছিল্ সেই অঙ্গীকাৰ্ পৰিপূৰ্ণ কৰিবৰ্ কাল
১৮ যেতিয়া ওচৰ্ চাপিছিল্ তেতিয়া যুসফক্ নে চিনিলে
এতিয়া আৰু এক ৰজা উপগত হবৈলেকে মানুহ মিস

১৯ বংশ ৰাচিল্ আৰু ক্ৰমে অবহ হবলৈ ধৰিলে। সেই
ৰজায় আমাৰ্ গোত্ৰজবিলাকৰ ওপৰৎ চৌটক্ লগালে
বৰ্ উদ্ধতি আমাৰ্ পিতৃবিলাকৰ ওপৰৎ কৰিলে
তাতে সিবিলাকৰ্ লৰাহঁৎ নিজীৱলৈ সিবিলাক্কে সিহঁ
২০ তক্ বাজৎ পেলালে। সেই কালৎ মোশহ ওপজিল্
অতিসুন্দৰ্ লৰাটি আৰু আপোন্ পিতৃ ঘৰৎ তিনি
২১ মাহ পোষিৎ হল্। পাচে বাজৎ পেলালে ফৰওহৰ
২২ জীয়েকে তাক্ পায় আপোনাৰ্ পো বুলি তুলিলে তাতে
মিসৰীয়া মানুহৰ্ বিদ্যাৎ পাগৎ হৈছিল্ আৰু
২৩ কথাতো কৰ্ম্মতো মোশহ্ পাগৎ হৈছিল্। পাচে
তেঁও চল্লিশ বৎসৰিয়া হলৎ তেঁও আপোনাৰ্ ভায়েক্
য়িশৰাএলৰ সন্ততিবিলাকক্ দেখিবলৈ যাবলৈ মন্
২৪ কৰিলে। তেতিয়া সিবিলাকৰ্ এটাক্ হিংসিত দেখি
তেঁও তাৰ্ উপকাৰ্ কৰিলে আৰু সেই হিংসিত
মানুহৰ পক্ষে প্ৰতিহিংসা কৰি সেই মিসৰিয়াক্
২৫ বধিলে। যেনে ঈশ্বৰে তেঁওৰ্ হতুৱায় সিহঁতক উদ্ধাৰ
কৰিব তেঁওৰ্ ভায়েক্বিলাকে জনাকে বুজিবলৈ তেঁও
এই মন্ কৰিলে কিন্তু সিবিলাকে তাক নুবুজিলে।
২৬ পাচ দিনা সিবিলাকৰ্ দ্বন্দ্ব লাগিবৰ্ কালৎ তেঁও
আগতে থাকি সিবিলাকক্ মিলাবলৈ ইচ্ছা কৰি বুলিলে
হেৰে মানুহবিলাক্ তহঁতে ভায়েৎ অন্যোন্যে অনি
২৭ যায় কিয় কৰহঁক্। কিন্তু যি আপোনাৰ্ ওচৰ্ চুবু
ৰিয়াক্ অন্যায় কৰিলে সি মোশহক্ ঠেলি পেলায়
বুলিলে তোমাক্ আমাৰ্ স্বামী আৰু শোধৰ্ অধিকাৰ্
২৮ কোনে পাতিছে। যেনেকৈ কালি মিসৰীয়াক্ বধিলা

২৯ তেনেকৈ আমাকো বধিবা নে। তেতিয়া মোশহে এই
কথা শুনি পলাল্ পাচে মিদিয়ান্ দেশৎ প্ৰবাসী হই
৩০ থাকিল্ আৰু তাতে তেঁও দুটি পুত্ৰ ওপজালে। পাচে চল্লিশ
বৎসৰ্ গলৎ সিনী পৰ্ব্বতৰ্ হাবিৎ জোপোহাৰ
মাজৰ্ অগ্নিশিখাস্থ হই ঈশ্বৰৰ্ দূতে তেঁওক্
৩১ দেখা দিলে। মোশহে তাকে দেখি সেই দৃষ্টতে
বিস্ময় মানিলে আৰু দেখিবলৈ ওচৰলৈ আহিল্।
৩২ ময় তোমাৰ্ পিতৃলোকৰ ঈশ্বৰ অৰ্থাৎ অব্ৰাহা
মৰ ঈশ্বৰ ইস্হাকৰো ঈশ্বৰ যকোবৰো ঈশ্বৰ যিহু
হাৰ্ এই বাণী সেই কালৎ তেঁওৰ্ আগৎ প্ৰেচুৰ হল্
৩৩ তেতিয়া মোশহে কম্পমান্ হই দেখিবলৈ ডৰালে।
তেতিয়া যিহুহায় তেঁওৎ কলে বোলে তোমাৰ ভৰিৰ্
পইজাৰ্ মেলা কিয়নো যি ঠাইৎ তুমি থিয় হই আচা
৩৪ সেয়ে পবিত্ৰ ভূমি। মিসৰৎ থকা মোৰ্ মানুহৰ্
দুঃখ ময় নিশ্চয়ে দেখিচো সিহঁতৰ্ আৰ্ত্তৰাৱ ময়
শুনিচো আৰু সিহঁতক্ উদ্ধাৰ কৰিবলৈ নামিচো এই
হেতুক্ এতিয়া আহাঁ ময় তোমাক্ মিসৰলৈ পঠিয়াম্।
৩৫ তোমাক আমাৰ্ স্বামী আৰু শোধিব অধিকাৰ কোনে
পাতিছে সিহঁতে জৈয়াকে টুলি যি মোশহক অৱহেলা
কৰিলে সেই মোশহেই স্বামীও উদ্ধাৰকৰ্ত্তাও হবলৈ
ঈশ্বৰৰ্ যি দূতে তেঁওক্ জোপোহাৰ্ মাজৎ দেখা দিলে
৩৬ সেই দূতৰ্ দোৱাৰায় পঠিয়ালে। তেঁও মিসৰ্
দেশৎ আৰু অৰাৰী সাগৰৎ আৰু হাবিৎ চল্লিশ বৎ
সৰলৈকে আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰি সেই মানুহবিলাকক্ বাজ
৩৭ ওলিয়ালে। তোমোলোকৰ্ ঈশ্বৰ যিহুহে মোৰ্ নিচিনা

এজন আচাৰ্য্যক তোমোলাকৰ ভায়াইঁতৰপৰা তোমো
লাকলৈ ওপজাব তেঁওৰ কথাৎ মন দিয়া এই কথা যি
মোশহে য়িশ্ৰএলৰ সন্ততিবিলাকৎ কলে তেঁৱেই এই।
৩৮ যি দূতে শিনই পৰ্ব্বতৰ ওপৰৎ তেঁৱে সৈতে কথা কলে
যি জন সেই দূতে সৈতে হাবিৎ থকা মণ্ডলীৰ মাজৎ
৩৯ থাকিল। আৰু আমাৰ যি পিতৃবিলাকে আমাক
দিবলৈ সেই জীৱনদায়ক বাণী পালে সেই আমাৰ
পিতৃবিলাকে সৈতে যিজন আছিল যাকে আমাৰ পিতৃ
বিলাকে নে মানিলে কিন্তু আমাৰ আগেং যাবলৈ
আমালৈ গোশায়িৰ মূৰ্ত্তি কৰা কিয়নো এই যি মোশহে
৪০ আমাক মিসৰ দেশৰপৰা আনিলে তেঁও কলৈ গল
তেঁয়াক আমি নেজানো এই কথা আহৰোণৎ কৈ যাকে
আপোনাৰপৰা হেচোক মাৰি পেলাই মনেং মিসৰলৈ
৪১ ওভতি গল তেঁৱেই এই। সেই কালৎ সিবিলাকে এটি
দামুৰি সাজিলে পাচে সেই মূৰ্ত্তিৰ আগৎ উৎসৰগিলে
আৰু আপোনাৰ হাতেৰে কৰা কৰ্ম্মতে আনন্দ কৰিলে।
৪২ হে য়িশ্ৰএলৰ বংশ তোমোলাকে হাবিৎ হোম আৰু
৪৩ বলি চল্লিশ বৎসৰলৈকে মোৰ আগৎ দিছা হয় কিন্তু
তোমোলাকে পূজা কৰিবলৈ যিং মূৰ্ত্তি সাজিলা এই যি
মিলকোম তাৰ ঘৰ্‌গৃহ তোমোলাকৰ গোঁশায়ি ৰেম্ফা
নৰ তৰাকো তোমোলাকে লৈছা আৰু ময় বাবেলৰ
সি ফালৈ তোমোলাকক লৈ যাম। এই কথা যেনেকৈ
আচাৰ্য্যৰ পুথিৎ লেখা আছে তেনেকৈ ঈশ্বৰ তেওঁয়াই
ওভতিল আৰু সিহঁতে স্বৰগী সেনাবিলাকক পূজো
৪৪ এই নিমিত্তে সিহঁতক এৰিদিলে। মোশহে যি আদৰ্শ

দেখাইছিল্ তদনুসাৰে সাক্ষীৰূপ বস্ত্ৰগৃহ কৰিবলৈ
তেঁওক কৈ যেনেকৈ ঈশ্বৰে নিৰূপণ কৰিছিল্ সেই
সাক্ষী ৰূপ বস্ত্ৰগৃহ হাবিত আমাৰ্ পিতৃবিলাকৰ লগত
৪৫ আছিল। যস্যাক্কৰৰ্ ঈশ্বৰৰ্ আগতে অনুগ্ৰহ
পালে আৰু তেঁওলৈ এক মন্দিৰ্ কৰিব খুজিলে এনে যি
৪৬ দাওদ তেঁওৰ্ কাল লৈকে যি আনদেশৰ্ মানুহক্ ঈশ্বৰে
আমাৰ্ পিতৃবিলাকৰ আগৰ্পৰা খেদি দিলে সিবি
লাকৰ্ আধিপত্যত যিহোশূৱায় সৈতে আমাৰ্ পিতৃ
বিলাকে সেই বস্ত্ৰগৃহ সিবিলাকৰ্ পূৰ্ব্ব পুৰুষৰ্ পৰা
৪৭ পায় আনিলে। কিন্তু শলমনে তেঁওৰ্ এক মন্দিৰ্
কৰিলে যিহুহায় বোলে স্বৰ্গ মোৰ্ সিংহাসন পৃথিবী
মোৰ পাদপীঠ্ তোমোলোকে আনো মোলৈ কি
৪৮ ঘৰ্ বান্ধিবা মোৰ বিশ্ৰাম স্থান কি। এইবিলাক্ মোৰ্
হাতে সজা ন হয় নে আচাৰ্য্যে এই কথা যেনেকৈ কৈছে
৪৯ তেনেকৈ সৰ্ব্বাধিপতি হাতেৰে কৰা মন্দিৰত নাথাকে।
৫০ হে কৈৰে এক ধিয়া আৰু মনতো শুনাতো অসুন্নতিহঁত
৫১ তহঁতে সদাই ধৰ্ম্মাত্মাৰ্ বিৰোধি কৰ তহঁতৰ্ বাপেৰ্
৫২ হঁতে যেনে কৰিলে তেনে তহঁতেও কৰ। তহঁতৰ্
বাপেৰহঁতে আচাৰ্য্য বিলাকৰ মাজৰ্ কাৰ বিপক্ষ কৰা
৫৩ নায় আৰু যি সাধু পুৰুষক্ ঢুক্তনৰ্ হাতত দিয়োতা
আৰু ঘাতকী তহঁত এতিয়া হইছিলি তেঁওক্ আহিবৰ্
যিবিলাকে আগেই জনালে সেইবিলাকক্কো সিহঁতে
বধিলে সাধি, কই পকা দূতবিলাকৰ দোৱাৰা
৫৪ ব্যবস্থা পাইছ কিন্তু তাক্ মনা নাই। সিহঁতে এই
কথা শুনি মনত বিষ্ফুহল্ আৰু সিবিলাকৰ্ ওপৰত

৫৫ দাঁৎ কৰ্‌কৰালে। কিন্তু তেঁও ধর্ম্মাত্মাৰে পৰিপূর্ণ হৈ
স্বর্গৰ্ ফাললৈ একে দৃষ্টেই চায় ঈশ্বৰৰ্ জোতি আৰু
৫৬ ঈশ্বৰৰ্ দক্ষিণ ফালে থিয় হৈ আছে যি যিশু তেঁওক
দেখি কলে। যয় যেনা স্বৰগ আৰু ঈশ্বৰৰ্ সোঁফালে
থিয় হৈ আছে যি মানুহৰ পুতেক্ তেঁওকো দেখো।
৫৭ তাতে সিবিলাকে এটাহ্ পাৰি কাণৎ সোপাদি একচিত্ত
হৈ তেঁওৰ্ ওপৰে লৰ ধৰিলে আৰু নগৰৰ্‌পৰা তেঁওক
৫৮ বাজ ওলিয়ায় শিল্ পেলায় মাৰিলে। আৰু সাক্ষী
হঁতে শাওল্ নামে এটা ডেকা মানুহৰ ভৰিৰ্ কাষ
৫৯ ৰৎ আপোন্ কাপৰ থলে। পাচে হে প্ৰভু যিশু মোৰ্
জীৱক্ নিয়োক্ এই প্ৰার্থনা কৰি বাক্য বোলোতা স্তি
৬০ ফানসক্ সিহঁতে শিল পেলায় মাৰিলে। আৰু সি
আঁঠু পাৰি এটাহ পাৰি কলে হে প্ৰভু এই পাতক সিহঁ
তক্ পতি ন গণিব। আৰু ঈয়াকে কৈ তেঁওৰ্
টোপনি আহিল্ সেই কালৎ শাওল্ তেঁওৰ্ বধৰ
পক্ষপাতী হল্।—

পর্ব্ব সেই কালৎ যিৰুশালমৰ্ মণ্ডলীৰ্ ওপৰৎ বৰ
৮ বিপক্ষ হল্ তাতে পাঁচনীবিলাকক্ এড়ি যিহুদাতে শম
২ ৰোন্ দেশতে এটাই গোটা হল্। ভেতিয়া সন্তুষ্ট
বিলাকে স্তিফানসক মৈদামৎ দিবলৈ লৈগল্ আৰু
৩ তেঁওলৈ ডাঙৰ মান্ কান্দিলে। কিন্তু শাওলে ঘৰে২ গৈ
স্ত্ৰীনিহ তিৰোতাক বলে ধৰি বন্দী কৰিলে মণ্ডলী
৪ বিনাশ কৰিলে। কিন্তু যিবিলাক্ গোটা হল্ সেই
বিলাক কীৰ্ত্তন কৰি২ সকলো ঠাই ফুৰিলে।—
৫ সেই কালৎ ফিলিপে শমৰোণলৈ গৈ সিবিলাকৰ

৬ আগৎ খ্রীষ্টক কীর্ত্তন কৰিলে। তাতে যি আশ্চর্য্য
কর্ম্ম কৰিলে মানুহে সেই কর্ম্ম দেখি কথাও শুনি একে
৭ চিত্তে ফিলিপৰ বাক্য মানিলে। কিয়নো ভালেমান ভূতে
পোৱাৰপৰা অশুচি আত্মাৰ এটাই পাৰি বাজ ওলাল
আৰু ভালেমান পক্ষাঘাতী আৰু খোড়া মানুহক ভাল
৮ কৰা হল্ তাতে সেই নগৰৎ বড় ৰঙ্গ হল্। কিন্তু
আগেই সেই নগৰৎ শীমোন নামে এজন আছিল
৯ তেওঁ ডায়িনীৰ মায়া কৰিছিল আৰু আপুনি মহা
১০ পুৰুষ বুলি শমৰণেৰো মানুহক ভাৰিছিল। এই
মানুহ ঈশ্বৰৰ বৰ প্রভাৱ এই বুলি হীন মহন্ত এটাই
১১ মানুহে তেওঁক মানিলে ভালে দিনৰেপৰা সেই মানুহ
আপোন ডাইনীৰ মায়া দোৱাৰায় সিহঁতৰ মন
আহৰণ কৰিছিল এই নিমিত্তে সিহঁতে তেওঁক মানিলে।
১২ কিন্তু ঈশ্বৰ ৰাজ্যক যিশু খ্রীষ্টৰ নামৰ কথাকে যেতিয়া
ফিলিপে কীর্ত্তন কৰিলে তেতিয়া সিবিলাকে তেওঁৰ সেই
কথাৎ পতিয়ায় তিৰোতা মুনিহ এটাই বুড়োৱা হল্।
১৩ তেতিয়া শীমনে আপুনি পতিয়ালে আৰু বুড়োৱা হই
ফিলিপৰ ওচৰতে থাকিল আৰু যি আশ্চর্য্য কর্ম্ম লক্ষণো
প্রচাৰ্ কৰা গল্ সেই বিলাক দেখি বিস্ময় মানিলে।
১৪ শমৰোনীয়হঁতে ঈশ্বৰৰ্ কথা গ্রহণ কৰিছিল্ যিৰু
শালমৎ থকা পাঁচনীবিলাকে সেই বতৰা পায় পিতৰক
১৫ যোহনকে সিবিলাকৰ ওচৈ পঠিয়ালে। সিবিলাকে
সেই ঠাই পায় সেই মানুহবিলাকে ধর্ম্মাত্মাক পাবলৈ
১৬ প্রার্থনা কৰিলে কিয়নো তেতিয়ালৈকে সিবিলাকৰ্ কাতো
তেওঁ নোনমো নাইছিল কেবল সিবিলাকে প্রভু যিশুৰ নামে

১৭ ইঁয়োৱা স্থইচিল্। তেতিয়া সিহঁতৰ ওপৰৎ সিবি
১৮ লাকে হাত দিলে আৰু সিহঁতে ধৰ্ম্মাত্মাক্ পালে। পাঁচ
নী বলাকে হাত দিয়াত ধৰ্ম্মাত্মা দিয়া হল্ শীমোনে
১৯ তাকে দেখি সিবিলাকৰ আগৈলৈ ধন্ আনি কলে ময়
কাৰো ওপৰৎ হাৎ দিলে সেয়ে ধৰ্ম্মাত্মাক্ পায় যেন্
২০ এই প্ৰভাৱ মোক্ দিয়া। কিন্তু পিতৰে তাৎ কলে
ঈশ্বৰৰ্ দিয়া বস্তু ধনেৰে কিনিব পাৰে বুলি তয়
ভাবিছ এই হেতুকে তয়ে সৈতে তোৰ ধনৰ সৰ্ব্বনাশ
২১ হোক্। ঔয়াৎ তোৰ অধিপত্য নায় ভাগো নায়
২২ কিয়নো ঈশ্বৰলৈ তোৰ আশয় স্বচ্ছ ন হয়। এই
হেতুক্ তোৰ্ এই পাতকৰ্ পৰা মন্ পালটা আৰু
প্ৰাৰ্থনা কৰ যেন্ তোৰ্ মনৰ্ ভাবনা কোনোৰূপে ঈশ্ব
২৩ ৰৰ্ আগৎ মৰ্ষন হয়। কিয়নো তয় পিত্তৰ তিত্তাৰে
২৪ অপৰমাৰ্থৰ বন্ধনৎ আচ ঔয়াক্ জানিছো। তেতিয়া
শীমোনে মাৎ লগালে বোলে তোমাৰ এই কোনো
কথা মোৰ ওপৰৎ ন পৰিবলৈ তোমোলাকে প্ৰভুৰ্
২৫ আগৎ মোৰ্ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰা। পাচে সিবিলাকে
আপোনাৰ্ সাক্ষী দি ঈশ্বৰৰ্ কথা কৈ যিৰুশালমলৈ
ওভতি গল্ আৰু শমৰণীয়াহঁতৰ্ ভালেমান গাৱঁৎ,
শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰিলে।—

২৬ প্ৰভুৰ এক দূতে ফিলিপৎ কলে তুমি ওঠা যি বাটে
যিৰুশালমৰ্ পৰা অজালৈ যায় সেই হাবিৰ বাটে
২৭ দক্ষিণ ফাললৈ যোৱা। তাতে সি ওঠি গল আৰু

দেখা কুশদেশীয়াহঁতৰ কাণ্ডাকি নামে কুৱৰীৰ বড়
২৮ বিষয়া আৰু তেঁওৰ সৰ্ব্বধনৰ অধিপতি এজন কুশীয়া
পইটা ভজিবলৈ যিৰূশালমলৈ গৈ ওভতি আহি
ছিল আৰু ৰথত বহি যিশাজীয়াহৰ আচাৰ্য্যবাক্য পুথি
২৯ পঢ়িছিল। তেতিয়া ধৰ্ম্মাত্মায় ফিলিপত কলে তুমি
৩০ ওচৰলৈ গৈ সেই ৰথে সৈতে মিল্ হোৱা। এই হে
তুক্ ফিলিপে লৰ্‌ড়ি গৈ তেঁও যিশাজীয়াহৰ আচাৰ্য্য
বাক্য পুথি পঢ়া এই শব্দ শুনি কলে যি পঢ়িছা সেয়ে
৩১ কি জৈয়াক্ বুঝিছা। তেঁও বুলিলে কোনো এ মোক্
নি শিখালে ময় কেনেকৈ বুঝিব পাৰিম তেতিয়া
ৰথত ওঠি তেবে সৈতে বহিবলৈ তেঁও ফিলিপত কলে।
৩২ পুথিৰ যি ঠাইত তেঁও পঢ়িছিল্ সেয়ে এই তেঁও বধি
বলৈ মেষৰ নিচিনাকৈ অনা হইছিল্ আৰু লোম
কটাৰ আগত মেষৰ পোৱালি যেনেথাকৰা তেনেকৈ
৩৩ তেঁও মুখ নে মেলিলে। তেওঁৰ দুখৰ কালত তেঁওৰ
শোধ হৰণ হল আৰু তেঁওৰ বংশাৱলি কোনে কব
কিয়নো তেঁওৰ আয়ু পৃথিবীৰপৰা ডন হল। পাচে
৩৪ সেই পইটাই যাত লগায় ফিলিপত কলে ময় মিনতি
কৰো আচাৰ্য্যে এই কথা কলে কাক লৈ আপনালৈ নে
৩৫ আন্ কোনোবালৈ জৈয়াক্ মোত কওক্ তেতিয়া
ফিলিপে মুখ মেলিলে আৰু সেই পুস্তকৰপৰা আৰম্ভন্
৩৬ কৰি যিশুৰ বাৰ্ত্তা তেঁওক বুঝালে। মিবিলাকে
গৈং এক পানিৰ কাষৰত হল্ গৈ তেতিয়া পইটায়
বুলিলে দেখা জৈয়াত পানি আচে ময় ডুব দিবলৈ

৩৭ হেক্ কি। ফিলিপে বুলিলে তুমি সংপুর্ণ চিত্তেৰে
বৈসেতে যেদি পতিওৱা তেবে স্নান পাবে। তেঁও সম্বি
ধান্ দিলে বোলে যিশু খ্রীষ্টক্ ঈশ্বৰৰ্ পুত্র বুলি মই
৩৮ পতিয়াঁও। তেতিয়া ৰথ্ থমকাবলৈ তেঁও আজ্ঞা
দিলে আৰু ফিলিপ পইটা এই দুয়ো পানিৎ নামি
৩৯ লৎ তেঁও তেঁওক ডুবালে। সিবিলাক্ পানিৰ্পৰা
উঠিলৎ যিহুহৰ্ আত্মায় থাপ্ মাৰি ফিলিপক্ লৈ গল্
তাতে পইটায় আৰু তেঁওক্ দেখিবলৈ নে পালে
৪০ পাচে তেঁও ৰঙমলে গুচি গল্। কিন্তু ফিলিপ আজো
তদ্দৎ পোৱা গল্ আৰু সেই ঠাইৰপৰা গৈ২ কাই
সাৰিয়াৎ ৰয়মানলৈকে শুভবার্ত্তা সকলো নগৰৎ
কীর্ত্তন্ কৰিলে।—

পর্ব্ব শাওলে তেতিয়ালৈকে প্ৰভুৰ্ ভকৎ সকলৰ্ বি
১ ৰোবে ভাবি আৰু ৰধী নিশ্বাস্ এড়ি বড় প্র. যাহিতৰ্
২ ওচৈ গল্ আৰু এই মতাৱলম্বী মনিহ্ বা তিৰো
তাকে যেদি পায় তেবে সিহঁতক্ বান্ধি যিৰুশালমলৈ
আনে যেন্ এনে আশয়েৰে দমাশেকৰ্ এটাই সিন
৩ গগাক্ প্ৰতি তেঁওৰ্ লেখা খুজিলে। তেতিয়া সি
গৈ দমাশেকৰ্ ওচৰ পালৎ স্বর্গৰপৰা তেঁওৰ্ চাৰিও
৪ ফালে পহৰে অকস্মাৎ দীপতি কৰিলে। তাতে সি
হে শাওল্ হে শাওল্ কিয়েনেই মোক্ তাড়না কৰিছা
মাটিতে পৰি এই কথা কঁওতা এক্ শব্দ শুনিলে।
৫ তেঁও বুলিলে হে প্ৰভু আপুনি কোন্ তাতে প্ৰভুৱে
বুলিলে যাকে তুমি তাড়না কৰিছা সেই যিশু মই

খ্রাইষ্টৰ্ ওপৰৎ ভক্তি দিয়া তোমাৰ্ বড় দাৰুণ্ কৰ্ম্ম।
৬ তেতিয়া তেঁও কম্পমান্ বিস্ময় মানি কুলিলে হে প্রভু
আপোনাৰ্ কি আজ্ঞা ময় কি কৰিম্। প্রভুএ তেঁওক্
কুলিলে ওঠা নগৰলৈ যোৱা পাচে যিহকে তুমি
কৰিব লাগিব তাক্ তোমাৰ্ আগৎ কোৱা যাব।
৭ তেঁওৰ্ সঙ্গৰ্ মানুহে সেই শব্দ শুনিলে কিন্তু কাকো
৮ নে দেখি বিস্ময় মানি নিজম হই ৰল্। তেতিয়া
শাওল্ মাটিৰপৰা উঠিল তেঁওৰ্ চকু মুকলি হলৎ
কাকো দেখা নে পালে কিন্তু সিহঁতে হাতৎ ধৰি
৯ তেঁওক্ দম্মেশকলৈ আনিলে। আৰু তেঁও তিনি
দিনলৈকে দৃষ্টিহীন হই থাকিল্ আৰু একো খোৱা
পিয়া ন কৰিলে।—
১০ দম্মেশকৎ এজন্ ভকৎ আছিল্ তেঁওৰ্ নাম্ অন
নীয়াহ্ পাচে প্রভুএ এক্ দর্শন দি তেঁওৎ কলে হে অন
১১ নীয়াহ্ তেঁও কুলিলে হে প্রভু ময় এই দেখোক্। প্রভুএ
তেঁওৎ কলে তুমি উঠি সোজা নামে আলিলৈ যোৱা
আৰু য়িহুদাহৰ্ ঘৰৎ তার্ষসৰ শাওলৰ্ বতৰা
১২ সোধাগৈ কিয়নো সি প্রার্থনা কৰে। আৰু এক্ দর্শনৎ
অননীয়া নামে এজনক্ ঘৰলৈ আহি সি দেখিবলৈ
১৩ তাৰ ওপৰৎ হাতৎ দিবৰ্ দেখিলে। তেতিয়া অন
নীয়াহ্ উত্তৰ কৰিলে হে প্রভু সেই মানুহে তোমাৰ্
য়িৰূশালমৎ থকা ধর্ম্মবন্ত মানুহক্ কিমান হিংসা
১৪ কৰিছে আৰু এখেতো যিবিলাকে তোমাৰ্ নামে
প্রার্থনা কৰে সেই বিলাকক্ বান্ধিবলৈ বড় পুৰোহিৎ

বিলাকৰপৰা পৰাক্ৰমৃ পাইছে বদ্ধ মানুহৰ্ মুখে
১৫ ময় তাৰ্ এই কথা শুনিছো। কিন্তু প্ৰভুএ তেঁওক্
হুঁলিলে তুমি যোৱা কিয়নো আন্ দেশৰ্ মানুহৰে
ৰজাবিলাকৰে য়িশ্ৰএলৰ্ সন্ততিবিলাকৰ আগৎ
মোহোৰ্ নাম্ লবলৈ সি মোহোৰ এক্ মনোনীত
১৬ পাত্ৰ হুইছে কিয়নো মোৰ্ নামৰ্ কাৰণে সি কিমান্
দুখ পাব ঔয়াক ময় তাক্ দেখুৱাম্।—
১৭ এই হেতুক যুননীয়াহ্ গৈ ঘৰৎ শোমায় তেঁওৰ্
ওপৰৎ হাৎ দি হুঁলিলে হে ভায় শাওল্ যি প্ৰভু য়িশু
এ তুমি আহিবৰ্ সময়ৎ তোমাক্ বাটৎ দেখা দিলে
তেঁৱেই তুমি দৃষ্টিপাবলৈকে ধৰ্ম্মাত্মাৰে পূৰ্ হুবলৈকে
১৮ মোক্ তোমাৰ্ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে। পাচে তেতি
ক্ষণে তেঁওৰ্ চকুৰপৰা বাকলিৰ্ নিচিনা কেতোট পৰিল্
পাচে তেতিক্ষণে দৃষ্টি পালে আৰু ওঠি হুঁৱোৰা
১৯ হল্। পাচে কিচু খায় বল্ পালে আৰু শাওল্ দমাশে
২০ কৎ ভকৎ সকলে সৈতে দিনা দিয়েক থাকিল্। আৰু
তেতিক্ষণে সিনগাগৎ খ্ৰীষ্টৰ্ কীৰ্ত্তন কৰিলে বোলে
২১ তেঁও ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ। কিন্তু মানুহে এই তেঁওৰ্
কথা শুনি বিস্ময় মানিলে কলেও যিং মানুহে এই
নামে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যি য়িৰুশালমৎ ইমান বিনাশ
কৰিলে আৰু বড় পুৰোহিৎবিলাকৰ ডলৈ সিহঁতক্
বান্ধি লৈ যাবলৈ এথেলৈকো আহিল্ সেয়ে এই
২২ ন হয় নে। কিন্তু তেঁও নিশ্চয়ে খ্ৰীষ্ট যেন্ দমা
শেকৎ এই প্ৰমাণ দিবলৈ শাওল্ বৰ সাহিয়াল

আৰু দমাশেকনিবাসী যিহুদীহঁতক লদ্ধ কৰিলে।
২৩ তালে দিন্ হলত যিহুদীহঁতে তেওঁক মাৰিবলৈ
২৪ আলচ কৰিলে কিন্তু সিহঁতৰ অভিপ্ৰায় শাওলে
জানিলে আৰু সিহঁতে তেওঁক মাৰিবলৈ ৰাত্ৰিদিবা
২৫ দুৱাৰে পহৰিয়া দিলে। কিন্তু ভকৎ সকলে ৰাতি
এই তেওঁক গড়ৰ গায় দি পাচিৎ ভৰি দিলে।—
২৬ তাৰ্ পাচে শাওলে যিৰুশালমৎ উপগত আৰু শিষ্য
বিলাকে সৈতে মিলিবলৈ ধৰিলে কিন্তু এটায়ে তেওঁক
২৭ ভৰালে আৰু তেওঁ ভকৎ হেন ন পতিয়ালে। কিন্তু
বাৰ্ণবায় তেওঁক পাচনীবিলাকৰ ওচৰলৈ আনিলে
আৰু বাটৎ তেওঁ যেনেকৈ প্ৰভুক দেখিছিল আৰু
তেওঁ তেওঁৎ যেনেকৈ কথা কৈছিল আৰু তেওঁ যেনেকৈ
নিৰ্ভয় আই দমাশেকৎ যিশুৰ নামে যেনেকৈ কীৰ্ত্তন
২৮ কৰিছিল এই বিলাক সিবিলাকক জনালে। এই
হেতুক যিৰুশালমতে সিবিলাকৰ লগৎ অহাযোৱা
২৯ কৰি সি থাকিল। আৰু প্ৰভু যিশুৰ নামে নিৰ্ভয়ৰূপে
কথা কলে আৰু গ্ৰীক মানুহে সৈতে বিবাদাবিবাদি
লগালে কিন্তু সিহঁতে তেওঁক বধিবলৈ উপায় কৰিলে।
৩০ ভায়েক বিলাকে তাকে জানি তেওঁক কাইচাৰিয়ালৈ
লৈ গলৎ তেওঁক তাৰ্চলৈ পঠিয়ালে।—
৩১ তেতিয়া যিহুদাহ্ দেশৰে গালিলিৰে শমৰোণাৰে
মণ্ডলীবিলাকৰ জিৰণী আছিল আৰু সিবিলাক
পুষ্ট হৈ প্ৰভুৰ ভয়ত ধৰ্ম্মাত্মাৰ দোৱাৰায় আনন্দে
আচৰি বাঢ়িল।—

৩২ পিতৰে সেইবিলাক দেখঁলৈ গৈং লদ্দানিবাসি সন্ত
৩৩ বিলাবৰ্ ওচৰ্ পালে গৈ। আৰু আঠ বৎসৰৰে
পৰা পাটীৎ পৰি গাহুৰ্ লগা নৰিয়া আইনেয়স্
৩৪ নামে এক্ মানুহক্ তাতে দেখিলে। তেতিয়া
পিতৰে তাক্ হুঁলিলে ঐ আইনেয়স যিশু খ্রীষ্টে তোক্
সুস্থ কৰে তয় উঠ্ কৰু পোন কৰ্ তাতে সি তেতি
৩৫ ক্ষণে উঠিল্। পাচে লদ্দাৰে সাৰোণৰে এটাই
মানুহে তাকে দেখি প্ৰভুৰ্ ফালিয়া হল্।—
৩৬ তাবিতা অৰ্থাৎ দৰ্কাস্ নামে এজনী তিৰোতা
শিষ্য জাফোৎ আছিল্ সেই তিৰী আপুনি কৰা সু
৩৭ কৰ্ম্মাৰ দানেৰে ভৰপূৰ্ আছিল্। সেই কালৎ
তাই নৰিয়া পৰি মৰিল্ পাচে সিহঁতে তাইক্ বুৰায়
৩৮ ওপৰৰ্ এক্ কোঠাৎ থলে। লদ্দা জাফোৰ্ ওচৰ্
আছিল্ সেই নিমিত্তে শিষ্যবিলাকে পিতৰ্ তাতে
থাকিবৰ্ বতৰা পায় তেঁওৎ যৰকৈ সিহঁতৰ্ হাইলৈ
৩৯ আহিবলৈ কবলৈ দুটা মানুহক্ পঠিয়ালে। তেতিয়া
পিতৰ্ উঠি সিহঁতে নৈতে গল্। সি যাৎ লগালৎ
সিহঁতে তেঁওক্ সেই ওপৰ্ কোঠালৈ আনিলে আৰু
এটাই বাৰীহঁতে চাৰিওফালে কান্দিং দৰ্কাসে আপু
নি জীয়াই থাকোতে যি জোলা আৰু কাপড় সিজিল্
৪০ সেই কাপড় দেখুৱায়ং থিয় হল্। কিন্তু পিতৰ এটাই
কে বাজ উলিয়াথ আঠু পাৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি পাচে মৃত
কৰ্ শৰীৰৰ্ ফাললৈ ওভতি হুঁলিলে অ তাবিতা উঠ
তাতে সেই তিৰীএ চকু মেলিলে আৰু পিতৰক্ দেখি

৪১ বহিল। তেতিয়া তেওঁ হাতে ধৰি তাইক তুলিলে
পাচে সাধুবিলাকক বাৰীহঁতক মাতিয়ালি তাইক
৪২ জীয়াই দিলে। এই কাৰ্য্যৰ বতৰা জাফোৰ সকলে
ঠানে গল্ তাতে বহু মানুহে প্ৰভুত আস্তিক্ কৰিলে।
৪৩ তাৰ্ পাচে জাফোতে শীমোন্ মুচিৰ্ ঘৰত তেওঁ তালে
দিন্ আছিল্।—

পৰ্ব্ব ঈতালীয় বন্দুৰা নামে প্ৰসিদ্ধ বন্দুৰাৰ্ এশ চিপা
১০ হীৰ অধিকাৰ্ কৰ্ণেলিয়স্ নামে এজন কাইসাৰিয়াত
২ আছিল্ তেওঁ ধাৰ্ম্মিক্ আৰু সপৰিয়ালে ঈশ্বৰলৈ ডৰা
ই আৰু মানুহক্ বহু দান্ দিএ আৰু ঈশ্বৰৰ্
৩ আগত নিতৌ প্ৰাৰ্থনা কৰে। তেঁৰুই দিনত
তিনি পৰিয়া মান্ বেলাত এক দৃষ্টিৰে দেখিলে ঈশ্বৰ
একদূতে প্ৰতাক্ষ হই তেওৰ্ ওচৰলৈ সোমায় কলে
৪ হে কৰ্ণেলিয়স্। তেওঁ বড় ভয়াৰ্ত্ত হই তেওঁলৈ চুৰ
লাগি চায় ছুঁলিলে হে প্ৰভু এই কি সেই দূতে তেওক্
ছুঁলিলে তোমাৰ্ প্ৰাৰ্থনাকে তোমাৰ্ দানকে ঈশ্বৰৰ্
৫ থানত স্মৰিবলগা আছিছে এয়েৰেই, এতিয়া জাফো
৬ লৈ মানুহ পঠিয়ায় যাৰ্ উপনন্দ্ধা নাম্ পিতৰ্ এনে যি
শীমোন তেওঁকে অনোৱা তেওঁ এক শীমোন্ নামে
মুচিৰ ঘৰতে আছে তাৰ ঘৰ সাগৰৰ্ তীৰত তুমি
৭ যি কৰিবলগা তাক্ তেওঁ তোমাত কব। যি দূতে
কৰ্ণেলিয়সত কৈছিল্ তেও গলত কৰ্ণেলিয়স ঘৰৰ
দুটা লগুৱাকে আৰু যিবিলাকে তেওৰ আপ্ৰিচান্
নিতৌ ধৰে সিহঁতৰ্ মাজৰে এক ধাৰ্ম্মিক্ চিপাহীক্

৮ মাতি আনি এইবিলাক্ কথা কৈ সিহঁতক্ জাফালৈ পঠিয়ালে।—

৯ পাচ্ দিনা সিহঁতে গৈ নগৰৰ্ ওচৰ্ পালে গৈ
সেইই কালৎ দিনৎ দুপৰিয়া পিতৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ
১০ ঘৰৰ্ চালৰ্ ওপৰলৈ গল্। তেতিয়া তেওঁৰ্ ভোক্
লাগিলৎ কিছু খাবলৈ খুজিলে কিন্তু সিবিলাকে
১১ যি কালৎ ৰান্ধিছিল্ তেতিয়া তেওঁ মূৰ্চ্ছিৎ হই পৰিল।
১২ আৰু স্বৰ্গৰ্ দুৱাৰ্ মুকলি দেখিলে আৰু পৃথিবীৰ্
সকলো বিধি জন্তুও বন পক্ষ্যও উৰগো মুকলিৰ্ চৰায়ে
যিহত আছিল্ এনে বড় চেলেঙৰ নিচিনা চাৰি চুক্
জোৰা এক্ বস্তু নামিং পৃথিবীতে নমোৱা হল্ তেঁওয়া
১৩ কে দেখিলে। পাচে এক্ শব্দ তেওঁৰ্ ওচৰৎ উঠিল্
১৪ হে পিতৰ উঠা মাৰ্ খোৱা। কিন্তু পিতৰে কৈলিলে
হে প্ৰভু এনে ন হয় কিয়নো কোনো সামান্য অথবা
১৫ অপবিত্ৰ বস্তু ময় কোনো কালৎ খোৱা নাই। দ্বিতীয়
বেলি সেইই শব্দে তেওঁৎ কলে ঈশ্বৰে যিহক্ পবিত্ৰ
১৬ কৰিছে তাকে সামান্য ন কৰিবা। এই কৰ্ম্ম তিনি
বেলি হল্ তাৰ্ পাচে সেই চেলেঙ পুনৰ স্বৰ্গলৈ টানি
১৭ নিলে। সেই দৰ্শনৰ্ অৰ্থ কি পিতৰে তেঁয়াকে মনৎ
ভাবোতেই দেখা মিং মানুহক্ কৰ্ণে নিয়মে পাঠি
ছিল্ সিহঁতেই শীমোনৰ্ ঘৰ কৎ তেঁয়াকে সুধিছিল্
১৮ আৰু দুৱাৰ্ মুখৎ থিয় হই বিদিয়াই সুধিলে। যাৰ্
উপনাম পিতৰ্ এনে যি শীমোন্ তেওঁ এই খানৎ

১৯ থাকে নে নে থাকে। যি দর্শন্ পিতৰে দেখিছিল্ তেঁও
ভাকে ভাবিছিল্ তেনেতে পৰমাত্মায় তেঁওৎ কলে
২০ দেখা তিনি মানুহে তোমাক্ বিচাৰিছে। এই হেতুকে
উঠা নামা আৰু একো সংশয় ন কৰি সিহঁতৰ্
লগৎ যোৱা কিয়নো ময় সিহঁতক্ পঠিয়াইছো।
২১ তেতিয়া কৰ্ণে লিয়সে যিঃ মানুহক্ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ
পঁঠিছিল্ পিতৰ্ নামি সিহঁতৰ্ কাষৰলৈ গল্ আৰু
হুঁলিলে দেখা যাঁকে তহঁতে বিচাৰিছ তেঁও ময়েই
২২ তহঁৎ কিকাৰণে আহিছ। সিহঁতে কলে পৰ
মাৰ্থিক্ আৰু ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰে আৰু এটাই যিহু
দীৰ্ আগৎ যশী এশ চিপাহীৰ্ অধিকাৰ্ কৰ্ণে
লিয়সে আপোনাক্ আপোনাৰ্ ঘৰলৈ আনিবলৈ
মানুহ পঠিয়াবলৈ আৰু আপোনাৰ্ মুখে কথা
শুনিবলৈ এক্ ধৰ্ম্মৱন্ত দূতৰ্ দোৱাৰায় পুত্যাদিষ্ট
২৩ হইছিল। এই হেতুকে তেঁও সিহঁতক্ ঘৰলৈ
মাতি নি আলহি থুহিলে পাচ্ দিনা পিতৰ্ সিহঁতে
সৈতে গল্ আৰু জাফাৰ্ ভায়েক্ গোটা দিয়েকো
২৪ তেঁৰ সৈতে গল্। পাচ দিনা সিৰিলাক্ কাই
সাৰিয়াৎ পোমালে আৰু কৰ্ণে লিয়সে আপোনাৰ্
মিতিৰকে ওচৰৰ্ মানুহকে মাতি য়ানি ঠৌৰিলাক
২৫ লৈ অপেক্ষা কৰি আছিল্। পিতৰ্ ঘৰৎ পোমাই
ছে গৈ তেনেতে কৰ্ণে লিয়সে তেঁওৰ্ লগ ললেহি
আৰু তেঁওৰ চৰণৎ পৰি তেঁওক্ পূজা কৰিলে।
২৬ কিন্তু উঠা ময়ো এজন মানুহ পিতৰে এই হুঁলি

২৭ তেঁওক্ তুলিলে। পাচে তেঁৱে সৈতে কথা বতৰা কৈহঁ
ঘৰলৈ গৈ ভালেমান্ মানুহ জাপিবৰ্ দেখিলে।
২৮ তাতে তেঁও সিবিলাকক্ কলে যিহুদী কুলীয়া কোনো
এ আন্ দেশৰ্ কোনোএ সৈতে সম্ভাষা আৰু ঘৰলৈ
যোৱা কৰিব ন লগা জৈয়াক্ তোমালোকে জানা কিন্তু
কাকো সামান্য অথবা অপবিত্ৰ জ্ঞান ন কৰিবলৈ
২৯ ঈশ্বৰে মোক্ আগৎ প্ৰৈচিক কৰিছে। এই হে
তুক্ মোক্ মানুহে মাতিবলৈ গৈ পালতেই ময়
নিসংশয় হই আহিছো এতেকেই মোক্ কিয়েনেই
৩০ মাতিছা জৈয়াকে ময় শোধোঁ। কৰ্ণেলিয়সে
হুঁলিলে চাৰি দিন হল্ ময় এতেবেলি লৈকে লঘোন
কৰি আছিলো তাতে তিনি পৰিয়া বেলিৎ ময় আপো
নাৰ্ ঘৰৎ প্ৰাৰ্থনা কৰিলো পাচে কান্তিমন্ত বস্ত্ৰ পিন্ধি
৩১ এজন্ মোৰ্ আগৎ থিয় হল্। সেই জনে হুঁলিলে
হে কৰ্ণেলিয়স্ তোমাৰ্ প্ৰাৰ্থনা শুনা গৈছে আৰু
৩২ তোমাৰ্ দান ঈশ্বৰৰ্ মনৰ্ গোচৰ্ হইছে। এই
হেতুক্ জাফোলৈ মানুহ পঠিয়াই যাৰ্ উপনাম্ পিতৰ
এনে যি শীমোন্ তেঁওকে মতোৱা তেঁও সাগৰৰ্ তীৰৰ্
শীমোন চমাৰৰ্ ঘৰৎ বহা কৰিআছে তেঁও আহি তো
৩৩ মাৎ কব। এই হেতুক্ তেতিক্ষণে ময় আপোনাক্
মাতিবলৈ পঠিয়ালো আপুনি আহিল্ ভাল্ কৰিলে
এই হেতুক্ ঈশ্বৰে আপোনাৰ আগৎ যি কথাৰ
আজ্ঞা কৰিছে সেই সব কথা শুনিবলৈ আমি এটাই
জৈয়াতে ঈশ্বৰৰ্ আগৎ একত্ৰিত হইছো।—

৩৪ তেতিয়া পিতৰে কথা মেলি কলে ঈশ্বৰ নিচাটু
৩৫ কিন্তু যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁৱেই এটাইৰে প্ৰভু তেঁওৰ দোৱা
৩৬ ৰায় যি কুশল সেই কুশলকে কীৰ্ত্তন্ কৰোতা যি
ঈশ্বৰ তেঁও যিশ্ৰএলৰ সন্ততিবিলাকলৈ যি কথা
৩৭ পঠিয়াইছে সেই কথাৰ অনুসাৰে প্ৰতি দেশৰ মানু
হৰ মাজত যি কোনোএ তেঁওলৈ ডৰায় আৰু উত্তম
কৰ্ম্ম কৰে তাঁকে তেঁও গ্ৰহণ কৰে ঐয়াক্ ময় নিশ্চয়ে
জানো। শোভন্ কৰ্ম্ম কৰি শয়তানে পোৱা মানু
হকো সুস্থ কৰি ফিৰনো ঈশ্বৰ তেঁৱে সৈতে আছিল্
৩৮ এনেকৈ তুমি যুৰলে যি যিশু নাজৰেন্ তেঁওকে ঈশ্বৰ
যি কনে ধৰ্ম্মাত্মাৰে মহিমাৰে অভিষেক্ কৰিলে
যোহনে যি টুভ প্ৰবৰ্ত্তালে সেই টুভ প্ৰবৰ্ত্তোৱা কালৰ
৩৯ পাচে তেঁওৰ এই যি কথা গালিলিকে আদি কৰি যিহু
দাহ দেশত প্ৰচাৰ কৰা হল্ সেই কথা তোমোলাকে
জানা। তেঁও যিহুদাহ এটাই দেশতে যিৰুশালমতে
যি২ কৰ্ম্ম কৰিলে সেই যি কৰ্ম্মৰ সাক্ষী আমি তেঁওক্
৪০ মিহঁতে গছত আঁৰি বধিলে। তেঁওক্ ঈশ্বৰে তৃতীয়
৪১ দিনা তুলি প্ৰেচিক কৰি দেখুৱালে এটাইৰে আগত
দেখুৱালে এনে হয় কিন্তু ঈশ্বৰে আগেই নিয়ো
জন কৰা সাক্ষীবিলাকৰ্ আগত অৰ্থাৎ তেঁও মৃত্যুৰ্
পৰা উঠাৰ্ পাচে তেঁৱে সৈতে খোৱা পীয়া কৰিলো
৪২ যি আমি সেই আমাৰ্ আগত। আৰু ৰাজাৰ্
আগত কীৰ্ত্তন্ কৰিবলৈ আৰু জীৱক্ মৃতক্ বিচাৰ্
মানুহ মিহঁতৰ শোধাহ বিষয়ত যি জন্ নিয়োজিত

হইছিল তেঁৱেই সেই এই প্ৰমাণ দিবলৈ তেঁও
৪৩ আমাক আজ্ঞা কৰিলে। যি কোনএ তেঁওত বিশ্বাস
কৰে সেই মানুহৰ পাতক তেঁওৰ নামে যাত্তিব যেন্
৪৪ এই প্ৰমাণমধ্যে আচাৰ্য্যে দিয়ে। পিতৰে এই
কথা কৈছে তেনেতে যিবিলাকে কথা শুনিছিল সেই
৪৫ এটাইৰ ওপৰত ধৰ্ম্মাত্মা পৰিল। যি স্নন্নতী মানুহে
আন্তিক কৰিলে অৰ্থাৎ যেতেক মানুহ পিতৰে
সৈতে আছিল্ সিবিলাকেও অদ্ভুত মানিলে কিয়নো
আন্ আন্ দেশৰ্ মানুহৰ্ ওপৰতো ধৰ্ম্মাত্মাৰূপ্
৪৬ দান্ কৰা হল্। কিয়নো নানা মাৎ মাতিবৰ্ আৰু
ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিবৰ সিবিলাকে সিবিলাকক্
৪৭ শুনিলে। তেতিয়া পিতৰে মাৎ লগালে আমি
যেনেকৈ ধৰ্ম্মাত্মাক্ পাইছো তেঁওকে তেনেকৈ পাই
ছে যি ঔবিলাকে ঔবিলাকক্ বুৰাবলৈ পানি ওজাৰ
৪৮ কোনে পাৰে। এই হেতুকে প্ৰভুৰ নামে সিবিলাকক্
বুৰাবলৈ তেঁও আজ্ঞা কৰিলে পাচে আৰু দিনাদেক্
সিবিলাকে সৈতে থাকিবলৈ সিবিলাকে তেঁওকু
মিনতি কৰিলে।—

পৰ্ব্ব আন্ দেশৰ মানুহে ঈশ্বৰৰ্ কথা গ্ৰহণ কৰিছিল্
১১ যেন্ যিহূদাহ দেশত থকা পাঁচনীবিলাকে ভায়েক্
২ বিলাকেও ঔয়াক্ শুনিলে। পাচে পিতৰ্ যিৰূশালমত
৩ ৰলত স্নন্নতী যিবিলাক সেইবিলাকে তেঁৱে সৈতে
দ্বন্দ্ব লগালে বোলে তুমি অস্নন্নতী মানুহৰতলৈ গৈ
৪ সিহঁতে সৈতে খাইছা। তেতিয়া পিতৰে আদিৰে

পৰা সেই এটাই কথা বিশেষ কৰি সিহঁতৰ আগৎ
৫ কলে ৷ তেঁও কলে ময় জাফো নগৰৎ প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলো
পাচে অৰ্চ্ছিৎ হই ময় এক দৰ্শন দেখিলো ৷ ডাঙৰ
চেলেঙৰ নিচিনা এক বস্তু স্বৰ্গৰপৰা নামিং চাৰি
চুকেৰে নামিছিল্ পাচে মোৰ্ ওচৰলৈকে আহিল্ ।
৬ ময় তাতে চুৰ্ লাগি বিবেচনা কৰিলো পৃথিৱীৰ্
জন্তুবিলাকক বনপশুবিলাকক ওৰগবিলাকক আৰু
৭ শৰ্ পক্ষীবিলাকক দেখিলো । পাচে হে পিতৰ্ উঠা
মাৰ্ খোৱা এই কথা কোৱা এক্ শব্দ ময় শুনিলো ।
৮ কিন্তু ময় কলো হে প্ৰভু এনে ন হয় কিয়নো সামান্য
অথবা অপবিত্ৰ কোনো বস্তু মোৰ্ মুখৎ কোনো কা
৯ লে সোমোৱা নাই । সেই শব্দে দ্বিতীয় বেলি মোক্
স্বৰ্গৰ্পৰা শম্বিধান্ দিলে ঈশ্বৰে যিহকে পবিত্ৰ
১০ কৰিছে তাক্ সামান্য ন বুলিবা । এই কৰ্ম্মেই তিনি
১১ বেলি হল্ পাচে এটাই দুৰা স্বৰ্গলৈ আকৰ্ষণ কৰা হলা
দেখা ময় যি ঘৰৎ আচলো সেই কালতে তিনি
মান্নহ কাইসাৰিয়াৰ্পৰা মোৰ্ তলৈ পাচনী হই
১২ সেই ঘৰলৈকে আহিছিল্ । সিহঁতে সৈতে নিসং-
শয় হই যাবলৈ পৰমাত্মায় মোক্ আজ্ঞা কৰিলে
১৩ আৰু এই ছয় ভায়ো মোৰ্ লগৎ গল্ পাচে আমি
১৪ সেই মান্নহৰ্ ঘৰৎ সোমালোঁগৈ । জাফোলৈ
মান্নহ পঠিয়ায় দিয়া আৰু যাৰ উপনাম্ পিতৰ
এনে যি শীমোন্ তেঁওক মাতোৱা তুমিএ তোমাৰ্
এটাই পৰিয়ালো যিহেৰে তৰিবা এনে কথা তেঁও

তোমাৎ কৰ আপোন ঘৰতে থিয় হুই এই কথা কঁওতা
এক দূতক তেঁও দেখিছিল্ এই কথা তেঁও আমাৎ
১৫ কলে। পাচে ময় কবলৈ ধৰিলৎ ধৰ্ম্মাত্মা যেনেকৈ
আদিতে আমাৰ ওপৰৎ পৰিছিল তেনেকৈ সিবিলা
১৬ কৰ ওপৰতো পৰিল্ তেতিয়া প্ৰভুৱে যি কথা কলে
যোহনে পানিৎ ডুবালে হয় কিন্তু তোমোলাক ধৰ্ম্মা
ত্মাৎ ডুবোৱা হবা এই তেঁওৰ্ কথা ময় সোঁৱৰিলো।
১৭ এয়েৰেই প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টক্ পতীয়াওঁ আমাক্ যি দান্
ঈশ্বৰে দিলে তেঁও সেই দান সিবিলাকৰো দিলে
ময় কোন্ ময় ঈশ্বৰক নিষেধ্ কৰিবলৈ পাৰিম্।
১৮ সিহঁতে এই কথা শুনি নিজম্ দিলে পাচে ঈশ্বৰক্
স্তুতি কৰি কলে তেবে আন্ মানুহে জীৱন্ পাবলৈ
ঈশ্বৰে সিহঁতক্ মন্পালটন দিছে।—
১৯ সেই কালৎ স্তেফানসলৈ যি উপদ্ৰৱ হুইছিল্ তাতে
যিবিলাক গোটৈ হুইছিল্ সেইবিলাকে যিহুদীৰ্
এড়ি আৰু কাতো কথান কৈ ফিনিকিয়াতে কপ্ৰসতে
আন্টিয়োখলৈকে ভ্ৰমি ফুৰিলে।—
২০ সিবিলাকৰো কেতেটি মানুহক্ কপ্ৰসৰে কিৰে
নীৰে আছিল্ সিবিলাকে আন্টিয়োখলৈ গৈ গ্ৰীক
২১ মানুহৰ্ আগৎ প্ৰভু যিশুক্ কীৰ্ত্তন্ কৰিলে। আৰু
প্ৰভুৰ হাৎ সিবিলাকে সৈতে আছিল্ তাতে ডাঙৰ
মানেও আস্তিক্ কৰি প্ৰভুৰ্ ফলিয়া হল্।—
২২ সিবিলাকৰ্ এই বতৰা যিৰুশালমৰ্ মণ্ডলিৰ
কাণৎ পৰিল্ পাচে সিবিলাকে বাৰ্ণবাক্ আন্টিয়ো

২৩ যইলৈ যাবলৈ পঠিয়ালে । সেই আন্তিয়োখলৈ
ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ দেখি আনন্দ কৰিলে আৰু মনত
নিয়ম্ কৰি প্ৰভুৰ ফাললৈ আসক্তি কৰি থাকিবলৈ
২৪ সেই এটাইকে উপদেশ্ দিলে । কিয়নো তেঁও সাধু
মানুহ আৰু ঈশ্বৰাত্মাৰে প্ৰতীতিৰে ভৰপূৰ্ আছিল্
আৰু ভালেমান্ মানুহ প্ৰভুৰ ফলিয়া কৰা হল্ ।
২৫ পাচে শাওলক্ বিচাৰিবলৈ বাৰ্ণবা তাৰ্ষসলৈ গল্
আৰু তেঁওক্ পায় আন্তিয়োখলৈ আনিলে । তাত
২৬ সিবিলাকে এবছৰ্ মণ্ডলিত সৈতে থাকি বহুত মানু
হক্ শিখালে পাচে আন্তিয়োখত শিষ্যবিলাকে প্ৰথ
মতে ঈশ্বৰৰ নিয়মেৰে খ্ৰীষ্টিয়ান্ নামেৰে প্ৰসিদ্ধ
২৭ হইছিল্ । সেই কালত আচাৰ্য্যবিলাক যিৰুশাল
২৮ মৰ্পৰা আন্তিয়োখলৈ আহিল্ আৰু আগাবস্
নামেৰে সিবিলাকৰ এজনে উঠি বড় এঁকাল্ এটাই
দেশত হব এই কথা পৰমাত্মাৰ্ দোৱাৰায় জনালে
কেতে দিনৰ্ পাচে ক্লদিয়স কাইসৰৰ্ কালত সেয়ে
২৯ হল্ । এই হেতুকে গায় পতি আপোন শক্ত্যনু
সাৰে যিহুদাহ্ দেশত থকা ভায়েকবিলাকৰ তলৈ
কিছু দান পঠিয়াবলৈ শিষ্যবিলাকে নিয়ম্ কৰিলে ।
৩০ পাচে তেঁয়াকে কৰি বাৰ্ণবাৰে শাওলৰে হাততে বৃদ্ধ
লোক বিলাকৰ তলৈ তাকে পঠিয়ালে ।—

পৰ্ব্ব সেই কালত হেৰোদ ৰজায় মণ্ডলীৰ কেতেটি
১২ মানুহক্ দুখ দিবলৈ হাত মেলিলে আৰু যোহনৰ
২ ভায়েক যাকোবক্ তৰোৱালেৰে বধিলে । পাচে

৩ জৈয়াঁতে য়িহুদীবিলাকে সন্তোষ পালে জৈয়াকে দেখি
পিতৰকো ধৰিবলৈ উপায় কৰিলে সেই কালত খেৰ
৪ মিৰ পিঠা খাবৰ দিন্ হল্। তেতিয়া তেঁও তেঁওক্
ধৰি বন্দী কৰিলে আৰু পেঁসাখৰ্ পাচে তেঁওক্
মানুহৰ্ আগলৈ উলিয়াবলৈ মন কৰি চাৰি গোঁড়া
৫ সিপাহীক্ তেঁওৰ্ লগা দিলে। এই হেতুকে পিত
ৰক্ বন্দীশালত থোৱা হল্ কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ আগত
তেঁওৰ্ অৰ্থে সকলো মণ্ডলিৰে সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰা
হল্।—
৬ হেৰোদে যেতিয়া তেঁওক্ বাজ উলিয়াবলৈ মন্
কৰিলে সেই ৰাতি পিতৰ্ দুয় চিপাহীৰ্ মাজত দুয়
লোহাৰে বন্ধিত হই শুই আছিল্ আৰু পৰিয়াহঁতো
দুৱাৰ্ অগতে থিয় হই বন্দীশালত পৰ্ দিছিল।
৭ সেই কালতে দেখা ঈশ্বৰৰ্ এক দূতে তেঁওক্ দেখা
দিলে আৰু বন্দীশালত পহৰ হল তেতিয়া সেই
দূত পিতৰৰ্ কোখত কোব্ মাৰি তেঁওক জগায়
কলে বেগে থৰকৈ উঠা তাতে তেঁওৰ্ হাতৰ্ লোহা
৮ স্খলকি পৰিল্। পাচে দূতে তেঁওক কলে তোমাৰ্
কঙ্কাল্ বান্ধা আৰু খৰম্ ভৰিত পিন্ধা তেতিয়া
তেঁও তাকে কৰা হল্ তাৰ্ পাচে সেই দূতে তেঁওক্
ইশিলে তোমাৰ্ কাপড় গাত লোৱা মোৰ্ পিচেৎ
৯ আহাঁ। পাচে তেঁও বাজ ওলালত তেঁওৰ্ পিচেৎ
গল্ আৰু দূতে যি কৰা হল সেয়ে সচ্চ জৈয়াক ক

বুঝিলে কিন্তু আপুনি এই দর্শন দেখিলে "এই বুলি
লে। মিরিনাকে প্ৰথম ঠকিকে দ্বিতীয় ঠকিকে
যে আর কপাট দি নগরলৈ গৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ
লাগিল সেই কপাট আপুনি মুকলি হল। পাচে
বাট ওপার মিরিলাক বাজ বাটৰ সীমালৈকে গল
১১ তেতিয়া দূতে তেওঁক এড়িলে। পিতৰে চেতন পাই
বুলিলে প্ৰভুৱে আপোনাৰ দূতক পঠিয়াই হেৰোদৰ
হাতৰে সদৌ যিহুদীহঁতৰ অপেক্ষাৰপৰা মোক
উদ্ধাৰ কৰিলে তাক মই এতিয়া নিশ্চয়ে জানিলো।
১২ আৰু তেওঁ বিবেচনা কৰি যাৰ উপনাম মার্ক এনে যি
য়োহন তেওঁৰ মাক মাৰিয়াৰ ঘৰলৈ আহিল তাতে
অনেকমান মানুহ প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল।—
১৩ তেতিয়া পিতৰে কপাটৰ দুৱাৰ মাৰিলে তেনেতে
উৎ কোন জৈয়াকে জানিবলৈ ৰোদা নামেৰে এজনী
১৪ চেকেৰী আহিল আৰু পিতৰৰ মাত চিনি মনৰ হৰ্ষ
লাগি কপাট নেমেলিলে কিন্তু লৰালৰি কৰি গৈ বোলে
১৫ পিতৰ দুৱাৰ আগতে থিয় হই আছে। তাতে মিরি
লাকে বুলিলে তই বলিয়া হইচ কিন্তু তাই অনুশো
মত জৈয়াকে নিশ্চয় কৰি কলে তেতিয়া মিরিলাকে
১৬ বুলিলে সি তেওঁৰ দূত। কিন্তু পিতৰে কোবিয়াই
আছিল পাচে মিরিলাকে কপাট মেলি তেওঁক দেখি
১৭ বিস্ময় মানিলে। আৰু তেওঁ মিরিলাকে নিজম
দিবলৈ হাত টাৰ্ক্কাৰ কৰি প্ৰভুৱে যেনেকৈ তেওঁক বন্দী
শালৰপৰা উদ্ধাৰ কৰাইছিল তাক কলে আৰু তেওঁ

হুঁনিলে যস্তাক্ষবলৈকে আন্ ডায়বিলাকলৈকে এই
বতৰা দিয়া তাৰ্ পাচে তেঁও আন্ ঠাইলৈ গল্।
১৮ দিন্ হলৎ পাচে পিতৰ্ কলৈ গল্ চিপাহীইঁতৰ্
মাজৎ ভীয়াৰে ক্কৰাক্কৰা লাগিল্ পাচে হেৰোদে
বিচাৰি তেঁওৰ্ বতৰা নে পায় পহৰিয়াইঁতক্ শোধ্
১৯ কৰি সিহঁতক্ মাৰিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিলে। কিন্তু
তেঁও যিহুদাৰ্ দেশ্ এড়ি কাইসাৰিয়ালৈ গৈ তাতে
থাকিল্।—
২০ সেই কালৎ সোৰৰে সীদোনৰে মানুহলৈ হে
ৰোদ বৰ খং উঠিছিল্ কিন্তু সিহঁতে এক্ মন্ কৰি
তেঁওৰ্ আগিলৈ আহিল আৰু ব্লাস্তস্ নামে ৰ [illegible]
বর্দ্ধুৱাক্ আপোনাৰ্ ফলিয়া কৰি মিলা [illegible]
যনো ৰজাৰ্ দেশেই সিহঁতৰ্ দেশ পালিত হই [illegible]
২১ পাচে এক্ নিয়মৰ্ দিনৎ হেৰোদে ৰজাৰ্ সাজ পিন্ধি
সিংহাসনৰ্ ওপৰৎ বহিল্ আৰু সিহঁতৰ্ আগৎ
২২ বাক্তৃতবালি পুচাৰ্ কৰিলে। তাতে মানুহে এটাই
পাৰি হুঁনিলে এই কথা ঈশ্বৰৰ্ কথা মানুহৰ্ ন
২৩ হয়। তেতি ক্ষণে ঈশ্বৰৰ্ দূতে তেঁওক্ মাৰিলে
কিয়নো তেঁও ঈশ্বৰৰ মাহাত্ম্য পুচাৰ্ ন কৰিলে
২৪ তাতে তেঁও পোকে খোৱা হই মৰিল। কিন্তু ঈশ্ব
২৫ ৰৰ্ কথা ক্ৰমেং বিয়াপি বাঢ়ি গল্। তেতিয়া বার্ণবায়
শাওলে আপোনাৰ্ নিয়মৰ্ সেৱা পূৰ কৰি যিৰুশালে
মৰ্পৰা ওভতি আহিল্ আৰু যাৰ্ ওপনাম্ মাৰ্ক্ সেই
যোহনক্ লগৎ ললে।—

পর্ব্ব সেই কালে বার্ণবায় আর যাকে নীগর বোলে এবং
১৩ শীমোনে কুরীণীয় লুকিয়সে চতুর্থভাগের অধিকার
হেরোদের সৈতে পালিত মনহেন্ আর শাওলকে
আদি করি জন্ দিয়েক্ আচার্য্য আর শিক্ষক আন্তি
২ য়োখে যক্কা মণ্ডলিতে আছিল। তিনিরাকে
ঈশ্বরর সেবা আর লঘোন্ করিছিল তেনেতে ধর্ম্মা
ত্মায় কলে যি কর্ম্ম করিবলৈ ময় বার্ণবাকে শাওলকে
নিযোজন করিছো সেই কর্ম্ম করিবলৈ তিনিরাকর
৩ মোলৈ বেলেগ্ কর। এই হেতুকে তিনিরাকে
লঘোন প্রার্থনা করি তিনিরাকর উপরৎ হাত দি তিনি
৪ রাকর বাঁটি দিলে। তেতিয়া তিনিরা ধর্ম্মা
ত্মার পাঁঠনী হই সিলুকিয়ালৈ গল্ তারপরা নাবেরে
৫ কুপ্রলৈ গল। তাতে সালামিৎ উপগত হই
যিহুদীবিলাকর এটাইঁ সিনাগাগে ঈশ্বরর কথা কীর্ত্তন
করিলে আর যোহনো তিনিরাকর লগতে আছিল।
৬ তিনিরাকে সেই চাপরির সকলেখানে পাফোস
লৈকে ফুরি বারয়িশু নামেরে এজন্ মেত্তরমারা
৭ মিচা আচার্য্য যিহুদীক্ পালেগৈ। সর্জ্জিয়স পাউলস্
নামের আতিপাতম মানুহ দেশাধিপতির ওচরৎ
তেঁও থাকে সেই দেশাধিপতি বার্ণবাকে শাউলাকে
৮ মাতি ঈশ্বরর কথা শুনিব খুজিলে। কিন্তু অর্থাৎ
যার নাম এলিমাস্ সে যি মেত্তরমারি সেই দেশা
ধিপতিক ভক্তিরপরা ওভোতাবলৈ উপায় করি তিনিরা

৯ কৰ বিদ্ধ কৰিলে।   তেতিয়া যাক পাওল বোলে
এনে যি শাওল্ তেঁৱেঁই ধৰ্ম্মাত্মাৰ ভৰ্ পুৰ হই
১০ তেঁওলৈ একেথৰেই চায় তুমিলে হেৰ কপটাল কস
ক্কালেৰে ভৰ্পুৰ শয়তানৰ পুতেক এটাই পৰমাৰ্থৰ
শত্রু তয় প্ৰভুৰ পোন্ বাট বেঁকা কৰিবলৈ নেড় নে।
১১ এই হেতুকে দেখা এতিয়া ঈশ্বৰৰ হাত তোৰ ওপৰত
আছে তাতে তয় অন্ধলা হবি কিছু কাললৈকে সূৰ্য্য
দেখিবলৈ নেপাবি। তাতে তেতিক্ষণে এক কুঁৱলি এ
অন্ধাৰে তাৰ ওপৰত পৰিল্ সি যি বাতে কোনো এ
তাৰ হাতত ধৰি বাট দেখুৱাবলৈ মানুহ বিচাৰিলে।
১২ তেতিয়া দেশাধিপতিএ তাকে দেখি প্ৰভুৰ শিক্ষাতে
অদ্ভুত দেখি পতিয়ালে।—
১৩   পাচে শাওলে তেঁওৰ লগৰ মানুহে পাফোস্ এৰি
পম্ফুলিয়াৰ পৰ্গালৈ আহিল কিন্তু যোহনে সিবিলাকৰ্
১৪ এৰি যিৰুশালমলৈ উভতিল।   পাচে সিবিলাকে
পৰ্গা এৰি পিসিদিয়াৰ আন্টিয়োখতবন্নে আহি শাব্ব
১৫ তত সিনগগত শোমায় বহিল্। তেতিয়া বিধান বে
আচাৰ্য্য বাক্যকে পঢ়াৰ পাচত সিনগগৰ অধিকাৰ্
বিলাকে সিবিলাকৰ্ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়ায় কোৱা
লে হে মনুষ্যবিলাক ভায়বিলাক প্ৰজাৰ উপদেশ
কথা যদি তোমোলাকৰ লগত কিবা আছে তেৱে
১৬ কোৱা। তেতিয়া পাওলে থিয় হই হাত টাৰ্গাৰ্ কৰি
কলে হে যিশ্ৰএলীয়া মানুহবিলাক যি যি ঈশ্বৰলৈ
১৭ ভয় কৰে তোমোলাকে মন্ দিয়া।   এই যিশ্ৰএল্

মানুহৰ্ ঈশ্বৰে আমাৰ পিতৃবৰ্গক্ ভাল্ পালে
আৰু মানুহ মিসৰ্ দেশবাসী হলৎ সিহঁতক্ উন্নত্,
কৰিলে আৰু উৰ্দ্ধ বাহু কৰি সেই দেশৰ্পৰা বাত
১৮ উলিয়ালে। পাচে চল্লিশ বৎসৰ্ মান্ হাবিৎ সিবি
১৯ লাকৰ্ কৰ্ম্ম সহিলে। পাচে কনান্ দেশৎ সাৎ
দেশৰ্ মানুহক্ বিনাশ কৰি সিহঁতৰ্ মাটি বাঁটি সিবি
২০ লাকক্ আধিপত্য দিলে। এয়ে চাৰিশ পঞ্চাশ্ বৎসৰ্
মান্ আছিল্। তাৰ পাচে তেঁও শামূএল আচাৰ্য্য
লৈকে সিবিলাকলৈ শোধাৰু বড়ুৱাবিলাকক্ দিলে।
২১ তাৰ্ পাচে সিবিলাকে ৰজা খুজিলৎ ঈশ্বৰে সিবিলা
কক্ বেন্যামিনৰ্ বংশৰ্ কীশৰ্ পুত্ৰেক শাউলক চল্লিশ্
২২ বৎসৰলৈকে ৰজা পাতি দিলে। পাচে তেঁওক্ বিষয়া
ভাঙ্গি সিবিলাকৰ্ ৰজা কৰলৈ দাঊদক্ উপজালে।
২৩ তেঁওৰ্ অৰ্থে প্ৰমাণ্ তেঁও দিলে বোলে যিশিৰ পুত্ৰেক্
দাঊদ মোৰ মনোনীত এজনক্ ময় পাইছো তেঁও
২৪ মোৰ সকলো ক্ৰমত কৰ্ম্ম পূৰ কৰিব। এই মানু
হৰ্ সন্ততিৰ্পৰা যোহন্ তেঁওৰ্ অগ্ৰগামী হৈ
তেঁওৰ্ প্ৰকাশ্ কৰিবলৈ মনপালটন হৈ যিশ্ৰাএ
লৰ্ এটাই মানুহ আগৎ কীৰ্ত্তন কৰিলৎ তেঁও
আপোন্ অঙ্গীকাৰানুসাৰে যিশ্ৰাএলৰ্ হন্তে যিশুক
২৫ ত্ৰাণকৰ্ত্তাক্ উপজালে। যোহনে আপোন্ কৰ্ম্ম পূৰ্
কৰোঁতেই হুলিলে ময় কোন্ তোমোলাকে জনাতে
কি হুঁৱা ময় সেই জন্ নোহোঁ কিন্তু দেখা ময় যাৰ্
পাইজাৰ্ খোলোকাবলৈকো যোগ্য নোহোঁ এনে এ

২৬ জন্ মোৰ পিচৎ আহিছে। হে মানুহবিলাক ভায়
বিলাক অব্ৰাহামৰ বওঁহৰ্ সন্ততিবিলাক তোমো
লাকৰ্ মাজৎ যি কোনোএ ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰে তোমো
লাকৰ্ এথেলৈ এই ত্ৰাণৰ্ কথা পঠাঁ হইছে। কিয়
২৭ নো যিৰুশালমবাসীহঁতে সিহঁতৰ্ অধিকাৰহঁতে ও
তেঁওক্ নে জানি আৰু যি বাক্য প্ৰতি শাবুত বাৰৎ সি
হঁতৰ্ আগৎ পঢ়া হল্ সেই আচাৰ্য্যবাক্য ন বুজিও
তেঁওক্ দোষাদ্মাত্ত কৰাতেই সেই আচাৰ্য্যবাক্য পুৰ
২৮ কৰিছে। আৰু মৃত্যুৰ্ হেতু একো নে পাই তেঁওক
২৯ বধাৰ্থে পীলাতক্ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। সিহঁতে তেঁওৰ্
কথা যিং লেখা আছে তাকে পুৰ কৰি তেঁওক ক্ৰুশৰ্পৰা
৩০ নমাই সিবিলাকে মৈদামৎ থুৱালে। কিন্তু ঈশ্বৰে
৩১ তেঁওক্ মৃত্যুৰ্পৰা তুলিলে। আৰু যিবিলাক্ তেঁৱে
সৈতে গালিলিৰ্পৰা যিৰুশালমলৈ আহিল্ যিবি
লাক্ মানুহ আগৎ সাক্ষী হল্ সেইবিলাকক্ তেঁও
৩২ ভালে দিন্ দৰিশন দিলে। আৰু যি অঙ্গীকাৰ্ পিতৃ
বৰ্গক্ দিয়া গৈছে ঈশ্বৰৰ্ সেই অঙ্গীকাৰকে তোমো
৩৩ লাকৰ্ আগৎ আমি কীৰ্ত্তন কৰো। কিয়নো দ্বিতীয়
গীতৎ লেখা আছে তুমি মোহোৰ্ পুত্ৰ আজি ময়
তোমাক্ জনমাইছো এই কথাৰ্ অনুসাৰে তেঁও
যিশুক্ তুলি সিবিলাকৰ্ সন্ততি যি আমি আমাৰ্
৩৪ আগৎ তেঁওক্ এতিয়া প্ৰত্যক্ষ কৰিছে। ক্ষয় লৈ
আৰুও নে যাবলৈ তেঁও তেঁওক্ মৃত্যুৰ্পৰা তুলিলে
তাতে তেঁও বোলে দায়ুদলৈ স্থিৰ্ কৰা যি দয়া তো

৩৫ মাক্ মর দিম। ঊয়ালৈকে তেঁও মাক এক্রাইৎ
কয় তোমার বীর্য্য বাত্তিক্ ক্ষয় দেখিবলৈ তুমি দি
৩৬ দিবা। কিয়নো দাঊদে যেতিয়া ঊশ্বরর ঊচ্ছা মতে
আপুনি জীয়াই থকাতে কর্ম্ম পূর্ণ করিলেন্ তেতিয়া
টোপনিতে পরি আপোন্ পিতৃ বর্গে সৈতে একে লগ
৩৭ হই ক্ষয় দেখিলে। কিন্তু যাকে ঊশ্বরে পুনু তুলিলে
তেঁও এটি ক্ষয়ো নে দেখিলে। এই হেতুকে হে
৩৮ মনুষ্যবিলাক ভাইবিলাক্ এই মানুহর দোৱারায়
তোমোলাকর আগৎ পাতক্ খণ্ডন্ কীর্ত্তন্ করা
৩৯ গৈছে। আরু যেঁয়ে তাকে পতিয়ায় সেয়ে যিবি
লাক্ দোষর্ পরা মোশহর বিধানে কর্ম্মেরে নির্দ্দোষী
৪০ করা নুবরে সেই বিলাকর্পরা নির্দ্দোষী করা
যি হয় তোমোলাকর আগৎ ঊয়াকে জনোৱা
৪১ যওক্। এই হেতুকে হে ঊত্তিকিৎকরাবিলাক
তোমোলাকে দেখা আরু বিস্ময় মানি বিনাশ্ হোৱা
কিয়নো যি কর্ম্ম কোনোএ তোমোলাকৎ কলেও
তোমোলাকে ন পতিয়াবা এনে কর্ম্ম তোমোলাকর
সময়ৎ মর করিম্ এই যি কথা আচার্য্যর্ বাক্যৎ
লেখা আছে সেয়ে জানো পাচে তোমোলাকৎ লাগে
ঊয়ালৈকে সাৱধান হোৱা।—

৪২ যিহুদাবিলাকে মিলগাগ্ এড়ি গলৎ আন্ দেশী
বিলাকে এই কথা মিবিলাকৎ আগামি শাবৎ
কোৱা যায় ঊয়াকে প্রার্থনা করিলে। মণ্ডলি ভাগিলৎ

৪৩ তাঁলেয়ান্ য়িহুদীএ য়িহুদীর্ মতাচারী সন্তবিলাকে
পাওলে বার্ণব্বাহ্র পিছত্ গল্ সিবিলাকে সিবিলা
কত্ ঈশ্বরর্ অনুগ্রহত্ স্থির্ হুই ৰবলৈ আদেশ্
কৰিলে।—

৪৪   তাতে পাচে শাবতবাৰত্ তাঁলেয়ান্ নগৰ্ ঈশ্বরর্
৪৫ কথা শুনিবলৈ আপিলি। কিন্তু য়িহুদীহঁতে জুম
দেখি যিয়ালেরে ডৰপুৰ্ আছিল্ আৰু পাঁওলে যিহ
কলে তাৰে বিপৰীত্ কথা কৈ আৰু ৰিকৰ্থনা কৰি
৪৬ তেঁওক্ নিৰোধ কৰিলে। তেতিয়া পাওলে বাৰ্ণবায়
নিৰ্ভয় হুই এই বাক্য কুলিলে ঈশ্বরর্ কথা তোমো
লাকৰ্ আগত্ পুথমতে কব লগা হল্ কিন্তু তোমো
লাকে তাকে নিলগ্ কৰি আপোনাকে অনন্ত জীৱ
নৰ্ অযোগ্য মনত্ কৰিলা দেখা আমি আন্
৪৭ দেশীলৈ অথ ওভোতঁও। কিয়নো পুভুৱ আজ্ঞা কৰি
আমাত্ কৈছে তুমি পৃথিবীৰ্ সীমালৈকে ত্ৰাৰণৰ্
নিমিত্তে হবলৈ ময় তোমাক্ অন্য দেশী মানুহৰ্
৪৮ পহৰ্ হলে নিযোজন্ কৰিছো। অন্য দেশী মানুহে
জৈয়াকে শুনি উল্লাসিত্ হুই পুভুৰ কথা শ্লাঘা কৰিলে
আৰু যেতেক্ মানুহে অনন্ত পৰমায়ু পাৱলগা
৪৯ নিয়োজন আছিল তেতেক্ মানুহে পতিয়ালে। আৰু
৫০ পুভুৰ্ কথা সেই সব্ দেশত্ বিয়াপিল্ কিন্তু য়িহুদী
বিলাকে কেতেটি ভক্তিয়া বড় তিৰোতা মানুহক্
নগৰৰ্ পুৰীন মানুহবিলাকে আলোড়িত্ কৰি পাও

লবে ধার্ম্মিকবে দিনিক্ক তাড়নাৎ পুরত্তালে আৰু
সিবিলাকক্ সিবিলাকৰ সীমাৰপৰা খেদি দিলে ।
৫১ কিন্তু সিবিলাকে আপোনাৰ্ ভৰিৰ্ ধুলি সিবিলা
৫২ কৰ্ আপদলৈ ঝোকাৰিলে পাচে ঐক্কোনিয়ম্ পালেগৈ
আৰু ভকৎবিলাকে আনন্দৰে ধর্ম্মাত্মাৰে ভৰি
পড়িল্ ।—

পর্ব্ব ঐক্কোনিয়মৎ এনে হল্ সেই দুজন্ যিহুদীবিলা
১৪ কৰ্ সিনগগলৈ একে লগে গৈ ভালেমান্ যিহুদী
এ গ্ৰীক্ মানুহে যিহুকে পতিয়ায় এনে কথা কলে ।
২ কিন্তু অপ্ৰতীতিকাৰি যিহুদীহঁতে অন্য দেশীৰ্ মন্
আলোড়িৎ কৰিলে আৰু সিহঁতক্ ভায়েকহঁতৰ্
৩ বিৰোধে দুর্ম্মন্ কৰিলে । এই হেতুক্ আপোন্ অনু
গ্ৰহ কৰ্ প্ৰমাণ দিলে আৰু সিবিলাকৰ্ হাতৰ্ দোৱা
ধ্বায় চিন্ আশ্চর্য্য কর্ম্ম কৰা যায় যেন্ এনে শক্তি
দিলে যি প্ৰভু তেঁওৰ্ কথা সিহঁতাকে বহু দিন্ থাকি
৪ নির্ভয় কই কলে । কিন্তু নগৰৰ্ মানুহ গোটাং
হল্ তাতে এভাগ্ যিহুদীহঁতৰ্ ফালে আৰু এভাগ
৫ পাঁচনীবিলাকৰ্ ফালে আছিল্ । কিন্তু যেতিয়া
বিদেশীহঁতে যিহুদীহঁতে সিহঁতৰ্ অধিকাৰ্হঁতে এ
সিবিলাকক্ হিংসা কৰি শিল্ পেলায় মাৰিবলৈ
৬ ওদাম্ কৰিলে তেতিয়া সিবিলাকে জৈয়াৰে আটকাল্
৭ পায় লকাওনিয়াৰ্ নগ্ৰলৈকে দর্ব্বিলৈকে ভাৰ্ চাৰৰ্
দেশলৈকে ভাগি গলতে শুভবার্ত্তা কীর্ত্তন্ কৰিলে ।
৮ মাকৰ্ গৰ্ভৎ স্থিতি কৰবপৰা খোৰা কোনো হালে

খোজ কাঢ়িব নোৱাৰি অথচ ভৰিও দুৰ্ব্বল এনে এটা
৯ লম্ভাৎ ৰহিল্। সেয়ে পাওলৰ্ কথা শুনিলে পাওলে
পাচে তালৈ একেদৃষ্টিৰেই চায় তাৰ্ সুস্থ হোৱাৰ্
১০ প্ৰতীতিৰ্ দেখি ৰিঙ্গি মাৰি কলে তয় ওহ্ ভৰিৰে
থিয় হো তাতে সি ডেও দি ফুৰিব ধৰিলে। পাচে
১১ মানুহে পাওলৰ্ সেই কৰ্ম্ম দেখি এটাহ্ পাৰি লকা
ওনিয়া মাতেৰে কলে দেৱতাবিলাক মানুহৰ্ মূৰ্ত্তি
১২ ধৰি আমাৰ্ ওচৰলৈ নামি আহিছে। তাতে বাৰ্ণ
বাৰ্ নাম সিবিলাকে দৈয়া থলে পাওলৰ্ নামে হে
১৩ ৰ্মীস কিয়নো তেঁও প্ৰধান্ বক্তা। তেতিয়া দৈয়াৰ্ যি
পুৰোহিৎ সিবিলাকৰ্ নগৰৰ্ পোনে আছিল্ সেয়ে
বলদকে ফুলৰ্ মালাকে দুৱাৰ্ মুখলৈ আনিলে আৰু
মানুহে সৈতে সিবিলাকৰ্ আগৎ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ
১৪ ধৰিলে। কিন্তু পাঁচনীএ অৰ্থাৎ বাৰ্ণবায় পাওলে
তাকে শুনি আপোন্ কাপৰ্ ফালিলে আৰু মানুহৰ্
মাজলৈ লৰিগৈ এটাহ্ পাৰি কলে হে দেওবিলাক
১৫ এই কৰ্ম্ম কিয় কৰা আমিও তোমালোকৰে নিচিনা
নিৰ্ব্বলি মানুহ আৰু তোমালোকে এঔ ব্যৰ্থ বস্তু
এৰি যেয়ে স্বৰ্গকে পৃথিৱীকে সাগৰকে আৰু সি
বিলাকৰ্ মাজৎ যি২ আছে সেইবিলাককো সৃজিলে
১৬ আৰু যেয়ে আগেই এটাই দেশৰ্ মানুহক্ অকিয়াং
১৭ বাটে যাবলৈ দিছিল্ কিন্তু আমাৰ্ মত্ ভক্তা দুবোৰে
হৰ্ষেৰে পূৰ্ কৰি শুভ কৰাতে স্বৰ্গৰ্পৰা বৃষ্টিকে ফল
ধৰ্ কাল দিয়াতে যেয়ে আপোনাকে প্ৰমাণ শূন্য না

কৰিলে এনে যি জীৱন্ত ঈশ্বৰ তেঁওক প্ৰতি তোমো
লাক্ ওভতিৱলৈহে আমি তোমোলাকৰ্ আগৎ
১৮ কীৰ্ত্তন্ কৰো। এই কথা কলতো সিবিলাকৰ্ আগৎ
উৎসৰ্গ ন কৰাকৈ সিহঁৎ নিবৃত্ত নহল্।—
১৯ সেই কালৎ কেতেটি য়িহুদী আন্তিয়োখৰে ঈকো
নিয়মৰেপৰা আহি মানুহক্ ওচটায় পাওলক্ শিল্
পেলায় মাৰিলে আৰু মৰিল্ বুলি তেঁওক্ নগৰৰ্
২০ বাজলৈ টানি আনিলে। কিন্তু ভকৎবিলাকে তেঁওৰ্
চাৰি ওফালে থিয় হলৎ তেঁও উঠি নগৰৰ্ ভিতৰলৈ
২১ গল্ পাচ দিনা বাৰ্ণবায় সৈতে দৰ্ব্বিলৈ গল্। সেই
২২ নগৰৎ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰি আৰু ভালেমান লো
শিক্ষা দি ভকৎবিলাকৰ্ মন স্থিৰ্ কৰি প্ৰতীতিতে
থিতা হবলৈ আৰু আমি বহু দুখৰ্ দোৱাৰায় ঈশ্ব
ৰৰ্ ৰাজ্যৎ সোমাম এই উপদেশ কৰি সিবিলাক্ লস্ত্ৰা
লৈকে ঈকোনিয়মলৈকে আন্তিয়োখলৈকে আকও
২৩ গল্। আৰু মণ্ডলিএ প্ৰতি বৃদ্ধলোকবিলাকক্ নিযো
জন্ কৰি সিবিলাকে লঘোন্ প্ৰাৰ্থনা কৰি যি প্ৰভুৎ
সিবিলাকে বিশ্বাস্ কৰিছিল্ সেই প্ৰভুৰ্ আগৎ সিবি
২৪ লাকক্ সুপ্তি দিলে। পাচে সিবিলাক্ পিসিদিয়া দেশ
দি গৈ পম্ফিলিয়াৎ ৰলে আৰু পৰ্গাৎ কথা কীৰ্ত্তন কৰি
২৫ আন্তিয়াখালৈ গল্। আৰু যি কাৰ্য্যৰ্ নিমিত্তে সিবি
লাক্ ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহৎ সমৰ্পিৎ হই যৰ্পৰা গল্
২৬ এনে যি। আন্তিয়োখ তালৈ সিবিলাক্ তাৰ্পৰা
২৭ নাৱেৰে গল্। সিবিলাকে তাতে উপগত হই

মণ্ডলিব মানুহক জনায় ঈশ্বৰে সিবিলাকলৈ যি, কর্ম্ম
কবিছিল আৰু প্রতীতিৰূপ কপাট অন্য দেশীলৈ যেনে
২৮ কৈ মেলিছিল তাহাকে প্রচাৰ কবিলে। পাচে
সিবিলাক ভালে দিন তাতে শিষ্যবিলাকে সৈতে থা
কিল।—

পর্ব্ব ১৫ পাচে কেতেটি মানুহ যিহুদাহ দেশৰ পৰা গৈ ভায়ু
বিলাকক এই কথা শিকালে তোমালোকে মোশহৰ
বিধান মতে সুন্নতী হৈ হুই উদ্ধাৰ পাব নো
২ বাৰিবা। এই হেতুক পাউলৰে বার্ণবাৰে বৰ
বাক যুদ্ধ আৰু সোধা পোচা সিবিলাকে সৈতে হল।
পাচে এই কথাতে পাউলে বার্ণবায় সিবিলাৰৰ
মাজৰ আৰু মানুহে যিৰুশালমৰ পাঁচনীবিলাকৰে
বৃদ্ধ লোকবিলাকৰে ওলৈ যাবলৈ সিবিলাকে নিয়ম
৩ কবিলে। এই হেতুক সিবিলাকে আপোন যোৱা
বাটৎ মণ্ডলিৰ উপকাৰ পায় আন দেশীইঁতৰ মন
পালটাবৰ বতৰা দি, ফৈনীকিয়ায় দি শমৰোণে দি
গল তাতে এটায় ভায়েকৰ বড় আনন্দ জন্মালে।
৪ সিবিলাকে যিৰুশালমৎ গৈ মণ্ডলিএ পাঁচনীবিলাকে
বৃদ্ধবিলাকে আদৰ কৰি গ্রহণ কবিলৎ ঈশ্বৰ
অবিলাকৰ দোৱাৰায় যি, কর্ম্ম কবিছিল তাৰ
৫ কথা কলে। কিন্তু ফাৰিশি মতাবলম্বী কেতেটি
প্রতিয়োৱা মানুহে উঠি ইলিলে সিইঁতৰ সুন্নত
কৰা মোশহৰ বিধান মানিবলৈ আজ্ঞা কৰিব
৬ লগা প্রয়োজন আছে। তেতিয়া পাঁচনীবিলাকে

বৃদ্ধবিলাকে উয়াৰে শোধ্ কৰিবলৈ সমাজ পাতিলে।
৭ আৰু ভালেমান্ ওতৰা ওতৰি লাগিলত পাচে
পিতৰে উঠি সিবিলাকত কলে হে মনুষ্যবিলাক ভায়
বিলাক আমাৰ্ মাজত বিদেশীইঁতে মোৰ্ মুখে
শুভবাৰ্ত্তা শুনি পতিয়াব ভালে দিন্ হল্ ঈশ্বৰে এই
৮ মনস্থ কৰিলে উয়াক্ তোমোলাকে জানা। আৰু
আশয় জানোতা ঈশ্বৰে যেনেকৈ আমাক্ ধৰ্ম্মাত্মা
দিলে তেনেকৈ সিহঁতকো ধৰ্ম্মাত্মা দি প্ৰমাণ্ দিলে।
৯ আৰু সিহঁতৰ্ মন্ প্ৰতীতিৰ্ দোৱাৰায় পবিত্ৰ কৰি
১০ আমাৰে সিহঁতৰে একো বিশেষ ন থলে। এই
হেতুকে এতিয়া যি যুৱলি আমি নইবা আমাৰ্ পিতৃ
বৰ্গেইবা সব নোৱাৰিলো এনে যুৱলি শিষ্যইঁতৰ্
১১ ডিঙিত দিয়াত কিয় ঈশ্বৰৰ্ পৰীক্ষা কৰা। কিন্তু
সিহঁতে যি নিস্তাৰ্ পায় প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহত
আমাৰো তেনে নিস্তাৰ্ হবলৈ আমি বিশ্বাস্ কৰোঁ।
১২ তেতিয়া এটাই মানুহে নিজম দি যি চিন্ আৰু যি
অদ্ভুত কৰ্ম্ম ঈশ্বৰে অন্য দেশীইঁতৰ্ মাজত সিবিলা
কৰ্ দোৱাৰায় কৰিছিল তাকে প্ৰচাৰ্ কৰোঁতা পাও
১৩ লৰে বাৰ্ণবাৰে কথাত মন্ দিলে। সিবিলাকে কথাকৈ
এটালত যাকোবে মাত লগালে বোলে হে মানুহবি
১৪ লাক ভায়বিলাক মোৰ্ কথালৈ মন্ দিয়া। ঈশ্বৰে আ
পোন্ নামৰ নিমিত্তে অন্য দেশীবিলাকৰ মাজৰ মানুহ
এজুম্ আনিবলৈ সিবিলাকলৈ আগেই যি কৃপা দৃষ্টি
১৫ কৰিছিল এই কথা শিমিওনে কলে। আচাৰ্য্যবিলা

বহু কথাও ঔয়াহ্ লগাত্তে মিলিছে সেই কথাতে এই
লেখা আছে সকলো কর্ম্ম করে যি যিশ্বরে তেঁও কয়
১৬ ঔয়াৰ্ পাছে ময় ওভতি আহিয় আৰু দাওদৰ্ যি ঘৰ্
পড়ি আছে তাকে সাজিয় আৰু অৱশেষ মান্নহে
যি দেশৰ্ মান্নহৎ মোৰ্ নাম কয় সিহঁতেও যিশ্ব
১৭ হাক্ বিচাৰিবলৈ ময় ওভতি আহিয় আৰু তেঁওৰ্
ভগ্না সাজিয় আৰু তাকে থিৰ্ কৰিয়্। সৃষ্টিৰ্
১৮ আদিৰেপৰা ঈশ্বৰৰ্ সকলো কাৰ্য্য তেঁওৰ্ ওচৰৎ
১৯ জনা যায়। এই হেতুক্ যিবিলাক্ আন্য দেশী
বিলাকৰ মাজৰ্পৰা ঈশ্বৰৰ্ ফলিয়া হুইছে সেই
২০ বিলাকক্ দুখ নি দিবলৈ কিন্তু দেবতাৰ্ কৰ্ম্ম ৰূপ
অশুচি ব্যভিচাৰ টেঁটু চেপা দি মৰা বস্তু তেজ এই
বিলাক্ সিহঁতে তিয়াগিবলৈ সিহঁতৰ্ তলৈ ঔয়াকে
লেখিবলৈ ময় হুঁকি দিয়ো। কিয়নো মোশহৰ্
২১ পুথি পুতি শাৰত্ত সিহঁতৰ্ মিলগাৎ পঢ়া হলৎ যিবি
লাকে তাকে কীৰ্ত্তন্ কৰে এনে মান্নহ আগৰেপৰা
নগৰে পুতি আছে।—
২২ তেতিয়া আপোন্ মণ্ডলৰ্পৰা মনস্থ মান্নহক্ বার্ণ
ব্বাৰে পাওলৰে সৈতে আন্তিয়োখলৈ পঠিয়াবলৈ
পাঁচলীবিলাকে বৃদ্ধবিলাকে সকলো মণ্ডলিও তুষ্ট
২৩ আছিল। এই হেতুক্ ভায়ৰিলাকৰ মাজৎ অগ্ৰণী
মান্নহ অৰ্থাৎ যাৰ্ ওপনাম্ বাৰ্ব্বা এনে যি যিহুদাহ্
তেঁওকে শীলসকে যুগুৎ কৰি সিবিলাকৰ্ দোৱাৰাহ্
এই লেখন্ পঠিয়ালে।—

২৪ অন্য দেশী যি ভায়বিলাক আন্টিয়োখতে সিরি
য়াতে কিলিকিয়াতে থাকে সেইবিলাকর্ তনে পাঁচনী
বিলাকে বৃদ্ধবিলাকে ভায়বিলাকে নমস্কার্ পঠিয়ায়।
২৫ যিবিলাকক্ আমি একো আজ্ঞা নি দিলো এনে.কেতোটি
মানুহ আমারনরা ঐ তোমোলাকর্ মনর বেবাত
করোঁতা অই আরু সুন্নতী হোৱা কর্ম্মশাস্ত্র পালিব
লগা প্রয়োজন্ আছে এনে কথা কৈ তোমোলাকৎ
২৬ সংশয় লাগিছে আমি এই কথা শুনিছো। তাতে
আমি একচিত্তে সমাজ পাতি আমার্ প্রভু যিশুর
নামর কারণে আপোন প্রাণ দিছে এনে যি আমার্
প্রিয় বার্ণবা পাওল সিবিলাকে সৈতে মনস্থ মানু
হক্ তোমোলাকর্ ওচরলৈ পঠিয়াবলৈ উচিত এই
২৭ আলচ্ করিছো। এই হেতুকে আমি যিহুদাহক
শীলসক পঠিয়াইছো সিবিলাকেও মুখেরে সেই
২৮ কথা কব। কিয়নো দেৱতার্ প্রসাদ তেজ টেঁটু
চেপা দি মরা বেহানি ব্যভিচার্ এই অবশ্যে তিয়া
গিবলগা কর্ম্ম বাজিরেকে আরু একো ভার্ তোমো
লাকর্ ওপরৎ নি দিবলৈ ধর্ম্মাত্মারে আমারে সন্তোষ্
২৯ হল্। জৈয়ারেনরা আপোনাকে রাখিলে ভাল্ করিবা
তোমোলাকর্ কুশল্ হোক্ ঔতি।—
৩০ এই হেতুকে সিবিলাক্ বিদায় করি আন্টিয়োখৎ
বগৈ আরু মানুহ জপায় সিহঁতক্ কাকৎ দিলে।
সিহঁতে তাকে পঢ়ি সেই সান্ত্বনাৎ আনন্দিৎ করি

৩২ ছিল্। যিহূদাহে শীলাসে আপুনি আচাৰ্য্য হই
ভালেমান্ কথা কৈ ভায়েক্‌বিলাকক্ উপদেশ্ দি স্থিৰ্
৩৩ কৰিলে। সিবিলাক্ কেতে দিন্ থাকি ভায়েক্
হঁতৰ্ ভৰ্পৰা পাঁচনীবিলাকৰ্ ঠাইলৈ যাবলৈ কুশলে
৩৪ বিদায় পালে। কিন্তু শীলাসে তাতে থাকিবলৈ মন্
৩৫ কৰিলে। পাঁওল্ বাৰ্ণবা দুইদি কৰি আৰু ভালে
মানেও শিক্ষা দি প্ৰভুৰ্ কথা কীৰ্ত্তন কৰি আণ্টি
য়োখেতে স্থিতি কৰিলে।—
৩৬ কেতে দিনৰ্ পাচে পাঁওলে বাৰ্ণবাক্ কলে যি সমস্ত
নগৰত্ আমি ঈশ্বৰৰ্ কথা কীৰ্ত্তন্ কৰিলো আমি
আকও সেই নগৰত্ থকা ভায়বিলাকক্ দেখা
হৈ সিবিলাক্ কেনেকৈ আছে জানো গৈ।
৩৭ আৰু যাৰ্ উপনাম মাৰ্ক্ এনে যি য়োহন তেঁওকো
৩৮ লগত লবলৈ বাৰ্ণবায় বুদ্ধি দিলে। কিন্তু যেয়ে সিবি
লাকক্ পম্ফুলিয়াতে এড়িছিল্ সিবিলাকৰ্ লগত
সেই কৰ্ম্মলৈ ন গল্ তাক্ লগত লবলৈ উচিত ন
৩৯ হয় পাঁওলে এই ভাবিলে। এইহেতুক সিবিলাক্
যিহতে এ জন্ আৰু এ জনৰ্ পৰা বেলেগ্ হল্ সিবি
লাকৰ্ এনে খণ্ড উঠিছিল্ পাচে বাৰ্ণবায় মাৰ্ক্‌ক্
৪০ লগত লৈ কুপ্ৰসলৈ নাৱেৰে গল্। পাঁওলে শীলা
সক্ মনস্ত কৰি ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহত্ ভায়েক্‌বিলাকৰ্
৪১ দোৱাৰায় সমৰ্পিত হই ওজি গল্। আৰু মণ্ডলী

বিলাক্ স্থিৰ্ কৰি সকল্ সিৰিয়াই দি কিলিকিয়া
দেশে দি গল্ ।—

পৰ্ব্ব পাচে তেঁও দৰ্ব্বিলৈকে লস্ত্ৰা লৈকে আহিল্ আৰু
১৬ দেখা পতীওয়তী এজনা য়িহুদী তিৰোতাৰ্ পুতেক্
তিমোথিয় নামেৰে এক্ শিষ্য তাতে আছিল্ কিন্তু
২ তেঁওৰ বাপেক্ গ্ৰীক আছিল । লস্ত্ৰাতে ঔকোনি
য়মতে থকা ভায়েক্বিলাকৰ মাজৎ সেই শিষ্যৰ্
৩ সুখ্যাতি আছিল্ । তেঁওকে পাওলে আপোনাৰ্
লগৎ লব খুজিলে তাতে তেঁওক্ লৈ সেই দেশ
বাসি য়িহুদীইতৰ নিমিত্তে তেঁওৰ্ সুন্নৎ কৰালে
কিয়নো তেঁওৰ বাপেক্ গ্ৰীক বুলি এটায়ে জানে ।
৪ আৰু সিবিলাক্ সেইবিলাক্ নগৰলৈ গঁওতে যি
আজ্ঞা য়িৰূশালমৎ থকা পাঁচনীবিলাকে বুঢ়াবিলাকে
নিৰূপন্ কৰিছিল্ সেই আজ্ঞা সিবিলাকৰ্ আগৎ
৫ শোধায় দিলে । এই হেতুকে সব্ মণ্ডলি প্ৰতীতিৰে
৬ স্থিৰ্ হই দিনেই বাঢ়িল্ । পাচে সিবিলাক্ ফ্ৰুগি
য়াই দি গালাতিয়া দেশ দি গল্ আৰু আসিয়াৎ
৭ কথা কবলৈ ধৰ্ম্ম আত্মায় নিষিদ্ধ হই মিসিয়াৰ্ ফাল
লৈ গৈ বিতানিয়ালৈ যাবলৈ ধৰিলে কিন্তু পৰমা
৮ ত্মায় সিবিলাকক্ যাব নি দিলে । এই হেতুকে
৯ সিবিলাকে মিসিয়া এড় ত্ৰোয়াসৎ ৰলে । সেই
কালৎ ৰাতি পাওলৰ্ আগৎ এক দৰ্শন প্ৰকাশিৎ
হল্ মাকিদোনিয়া এটায় থিয় হই এই কথা কৈ তেঁওক
প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আপুনি মাকিদোনিয়াৎ পাৰ্ হই

১০ আমাক্ উপকার্ করোক্। তেঁও সেই দর্শন্ দেখি
পভু। আমা। শুভ বার্ত্তা সিবিলাকর্ আগৎ কীর্ত্তন
করিবলৈ আমাক্ মাতিছে ঔয়াকে নিশ্চয় করিলে
আমি ততি ক্ষণে মাকিদোনিয়ালৈ যাবলৈ বিছিলে ।
১১ এই হেতুকে ত্রোয়স্ এড়ি আমি পোন্ বাটে সামো
থ্রাকিয়ালৈ গলো পাচ দিনা নেয়াপোলিস্ পালোঁগৈ ।
১২ আরু তারেপরা মাকিদোনিয়ার্ আগ ফালর্ ফিলি
পি নামে এক নগরলৈ গলো সিও এক কোলনি সেই
১৩ নগরতে আমি দিন্ কতক্ থাকলো । নগরর্
বাজৎ নদীর্ কাষরৎ যতে আচারর্ মতে প্রার্থনা
করে এনে যি এক থান্ আছিল্ তালৈকে আমি
বিশ্রামবারত গলো পাচে আমি বহিলৎ যিবিলাক তিরোতা
তাতে আছিল্ সিহঁতরতে কথা কলো । থিয়াতীরা
১৪ নগরর্ লদিয়া নামে বেঙনা রঙ্গীয়া কাপড় বেহা
করা ঈশ্বরর্ পূজা করা এজনী তিরোতায় আমার্
কথা শুনিলে পাঁউলর্ মুখে যি কথার্ কথন্ হই
ছিল্ সেই কথা মানিবলৈ পভুৱে তাইর্ মন্ মুকলি
১৫ করিলে । আরু সেই তিরোতা সপরিয়ালে ডুবোআ
হই এই কথা কৈ আমাক্ মিনতি করিলে বোলে মর
পভুক্ পতি বিশ্বাসিনী যেদি তোমোলাকে এই বুলি
জানা তেবে মোর্ ঘরৎ আহি স্থিতি করাহি আরু
আমাক্ তাই কথার্ দোকাবায় বল্ করিলে ।—
১৬ সেই কালৎ এনে হল্ আমি প্রার্থনা করিবলৈ ওলৈ
১৭ যাওঁতে গণকর্ আত্মাযুক্ত এজনী ছোকালীএ সেতে

আমাৰ্ দেখাদেখি হল্ তাই মঙ্গল্ চায় আপোন
স্বামীৰ্ বস্তু বীন্ আৰ্জিছিল্। সেই ছোৱালীয়ে পাও্
লৰে আমাৰে পিছে২ গৈ এটাহ্ পাৰি হুঁলিলে তাৰ
পৰ্ পৰ্ আমাৰ্ আগৎ প্ৰকাশ্ কৰে পৰমেশ্বৰৰ্
১৮ এনে সেৱক্ জৌবিলাকেই। সেই ছোৱালীয়ে ভালে
দিন্ এনে কৰিছিল্ কিন্তু পাওল দুখী হই ওভোত
সেই আত্মাক হুঁলিলে তয় তাইক্ এৰি আহ্ যিশু
খ্ৰীষ্টৰ্ নাম কৈ ময় তোক্ এই আজ্ঞা দিয়ো তাতে
১৯ সেই দণ্ড ভূত তাইক্ এৰিলে। তাইৰ্ স্বামীৰ্
প্ৰাপ্তিৰ্ আশা গল্ সিহঁতে জয়াকে দেখি পাওলকে
শীলাসকে ধৰি ৰজাৰৎ অধিকাৰবিলাকৰ আগলৈ
২০ টানি নিলে। পাছে সিবিলাকক্ অধিপতিবিলাকে
আগলৈ আনি কলে এই য়িহুদী মানুহে আমাৰ্
২১ নগৰৎ অসুহ লগায়। আৰু ৰোমন্ মানুহ আমি যি
ব্যৱহাৰ লবলগা মানিবলগা ন হয় সেই আচাৰ্
২২ সিহঁতে শিকায়। তেতিয়া লোক্বিলাক্ একে লগে হই
সিবিলকৰ্ বিৰোধে ওঠিল্ আৰু অধিপতিবিলাকে
সিবিলাকৰ্ কাপড় ফালি শোলোকায়২ সিবিলাকক্
২৩ চাবুকেৰে কোবাবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিলে। সিহঁতে
সিবিলাকৰ্ মস্ত মাৰ্ মোৰাগৈ বন্দ কৰিলে সিবিলা
কক্ সাৱধানে ৰাখিবলৈ বন্দিঘৰৰ্ ৰখিয়াক্ আজ্ঞা
দিলে।—
২৪ সেই ৰখিয়ায় এই আজ্ঞা পায় সিবিলাকক্ ভিতৰৰ্
বন্দীশাললৈ হেঁচুকি নিলে সিবিলাকৰ্ ভৰি হাড়ৎ

২৫ বান্ধিলে। কিন্তু মাজনিশা ৰাতি পাওলে শীলাসে
প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ আগৎ স্তুতিগীত
গালে আন্ বন্দিয়াৰহঁতে সিবিলাকৰ্ গীৎ শুনিলে।
২৬ তেতিক্ষণে যিহতে বন্দীশালৰ বুনিয়াদ লড়িল এনে
বড় ভূমিকম্প হলৎ এটায় দুৱাৰ্ লগতিলেই মুকলি
২৭ হল্ আৰু এটাইৰে বান্ধ মুকলিল্। তেতিয়া বন্দী
ঘাৰ্ ৰখিয়াৰ টোপনি ভাগিলৎ চেতন্ পায় বন্দী
শালৰ্ দুৱাৰ্ মুকলি দেখি বন্দিয়াৰহঁৎ পলাল্ এই
ভাবি আপোন্ তৰোৱাল্ ওলিয়াই আপোনাকে বধি
২৮ বলৈ উদ্যম কৰিলে। কিন্তু পাওলে ৰিঙ্গি মাৰি
কলে আপোনাৰ্ বধ্যা একো নকৰিবা কিয়নো আমি
২৯ এটায়বিলাক্ ঈয়াতে আছো। তেতিয়া সেই
ৰখিয়াৰ পহৰ আনিবলৈ কৈ ভেও দি ভিতৰলৈ
আহিল্ আৰু কম্পমান্ হই পাওলৰে শীলাসৰে
৩০ আগৎ পড়িল্ আৰু সিবিলাকক বাজ ওলিয়াই হুঁলিলে
৩১ হে বাপ্ৰবিলাক ময় তৰিবলৈ কি কৰিম্। সিবি
লাকে হুঁলিলে প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৎ বিশ্বাস কৰা তাতে
৩২ তয় তোৰ্ সপৰিবাৰে তৰিবি। পাচে সিবিলাকে
ঈশ্বৰৰ্ কথা তাতে তাৰ্ ঘৰৰ্ এটায় মানুহতে
৩৩ কলে। তেতিয়া ৰাতিৰ্ সেই ডাঁৱতে সিসিবি
লাকক্ নি সিবিলাকৰ্ কোবৰ সাঁঠ ধুৱালে আৰু
৩৪ সেই কালতে সি সপৰিবাৰে ডুবোওয়া হল। পাচে
আপোন্ ঘৰলৈ সিবিলাকক্ আনি খাবলৈ দিলে

আৰু আপোন্ পৰিয়ালৰ্ এটায় মান্নহে সৈতে ঈশ্ব
ৰক্ পতীয়ায় উল্লাহিৎ হল্।—
৩৫ দিন্ হলৎ অধিপতিবিলাকে টেকেলাইঁতক্ পঠিয়ায়
৩৬ কুঁলিলে সেই মান্নহ কেইটাক্ এৰি দে গৈ। তাতে
বন্দীয়াৰ্ ৰখীয়া পাউলৎ কলে তোমালোকক্ মুকলি
কৰিবলৈ অধিপতিবিলাকে পঠিয়ায় দিছে এই হেতুকে
৩৭ এতিয়া কুশলে ওলাই যওক্। কিন্তু পাউলে সিইঁ
তৎ কলে আমি ৰোমান্ মান্নহ সিবিলাকে এটাইৰে
আগৎ জগৰৰ্ নিশ্চয় ন কৰা কৈয়ে আমাক্ কো
টোৰা লগালে বন্দীও কৰালে আৰু এতিয়া আমাক্
মনেং বাজ ওলিয়াব খোজেনে এয়ে নহব কিন্তু
সিবিলাকে আপুনি আহি আমাক্ মুকলি কৰোক্
৩৮ হি। টেকেলাইঁতে এই কথা ডাঙ্গৰিয়াবিলাকৎ কলে
তেতিয়া সিবিলাকে ৰোমান্ মান্নহ এই কথা শুনি
৩৯ ডৰিল্। আৰু আহি সিবিলাকৰ্ আগৎ কাকুতি
কৰি বাজ ওলায় সেই নগৰৰ্পৰা যাবলৈ সিবিলা
৪০ কক্ ভাৱে মাতিলে। সিবিলাক্ বন্দীশালৰ্পৰা গৈ
লদিয়াৰ্ ঘৰত সোমালে পাচে ভায়েক্ বিলাকক্ দেখি
সান্তনা কৰি তাৰ্পৰা গল্।—

পর্ব্ব পাচে সিবিলাক্ আম্ফিপোলিসে দি আপলো
১৭ নিয়ায় দি গৈ থেসলোনিকাৎ ৰব্লে তাতে যিহুদী
২ ইঁতৰ এক্ মিলগৃহ্। তাতে পাউল্ আপোন্
আচাৰমতে সিবিলাকৰ্ ওচৰৎ সোমাই আৰু
অৰ্থকৈ আৰু খ্রীষ্টৰ্ মৃত্যুৰে মৃত্যুৰ্পৰা উঠিবলগাৰ
৩ প্রমাণ দি আৰু এই যি যিশুৰ্ কথা ময় তোমালো

কৰ্ ইঁও উঁও খ্ৰীষ্ট যেন্ এই প্ৰমাণো দি তিনি শাৰতৎ
৪ ধৰ্ম্মপুথিৰ্ কথা সিবিলাকে নৈসতে কলে। তাতে
সিহঁতৰ্ মাজৰে কেতোটি মানুহে আস্তিক্ কৰিলে
আৰু পাওলো শীলাসৰ্ ফলিয়া হৈই থাকিল্ আৰু
ভালেমান্ ধাৰ্ম্মিক্ গ্ৰীক আৰু মৰ্য্যাতী তিৰীও অলপ্
৫ ন হয়। কিন্তু অনাস্তিক্ য়িহুদীইঁতে যিয়ালেৰে
পৰিপূৰ্ণ হৈই কেতেটি দুৰাচাৰ্ পামৰ্ মানুহৰ্
চপালে আৰু বড় গেঁজ যায় এটাই নগৰৎ হৰ হুৰা
লগালে পাচে সিবিলাকৰ্ মানুহৰ্ আগলৈ ওলিয়া
বলৈ যতন্ কৰি য়াসনৰ্ ঘৰ্ ভাঙিবলৈ ধৰিলে।
৬ কিন্তু সিবিলাকৰ্ নে পায় সিহঁতে য়াসনকে কেতেটি
ভায়েকহঁতকে নগৰৰ্ অধিকাৰ্বিলাকৰ্ ভলৈ টা
নি নি এটাহ নাৰি কলে যি মানুহে জগতকে ওলটায়
পেলালে সিহঁতেই এযেলৈকো আহিছে য়াসনে
৭ সিহঁতকে আলহি প্ৰহিছে। য়িশু নামেৰে আৰু
এক ৰজা আছে এই বুলি এটায় মানুহকে কাইসৰ
৮ ৰৰ আজ্ঞাৰ্ বিপৰীৎ কৰে। পূজাও নগৰৰ্
অধিকাৰ্বিলাকেও সিহঁতৰ্ এই কথা শুনিলে সিবি
৯ লাকৰ্ বড় উদ্বেগ্ সিহঁতে জন্মালে। পাচে সিবি
লাকে য়াসনকে আন্ মানুহকে লগা কৰায় সিবি
১০ লাকক্ এড়ি দিলে। সেই কালৎ ভায়েকবিলাকে
পাওলকে শীলাসকে ৰাতি এই বেৰেয়ালৈ পঠিয়ালে
সিবিলাকে সেই ঠাইৰ্তে বৈ য়িহুদীইঁতৰ সিনগাগ
১১ লৈ গল্। সিবিলাকে তেসলোনিকাৰ্ মানুহৎকৈ

অমতি কিয়নো সিবিলাকে মনৰ্ বাঞ্ছায় সৈতে সেই
কথা গ্ৰহণ্ কৰিলে আৰু এই কথাও তাৰ্ নিচিনা
হয় কি ন হয় জৈয়াকে জানিবলৈ ধৰ্ম্মপুথি নিতৌ২
১২ চৰ্চ্চা কৰিলে। এই হেতুক সেবিলাকৰ্ মাজৰ্
বহু মানুহে আস্তিক কৰিলে আৰু গ্ৰীক মৰ্য্যাতী
তিৰোতা মানুহ আৰু পুৰুষো অলপ্ ন হয়। কিন্তু
১৩ বেৰেয়াৎ পাউলৰ দ্বাৰে ঈশ্বৰৰ্ কথা যি কোৱা
গৈছিল্ তেসলোনীকাৰ্ য়িহুদীহঁতে জৈয়াকে জানি
তালৈকে আহি লোকবিলাকক্ মথন্ কৰিলে। তে
১৪ তিয়া সাগৰলৈ যেনেকৈ যায় তায়েক সকলে তেনে
কৈ পাউলক্ পঠিয়ায় দিলে কিন্তু শীলাসে তিমোতি
য়সে সেই ঠাইতে থাকিল্।—
১৫ যিবিলাকে পাউলক্ বাট্ দেখুৱালে সেইবিলাকে
তেঁওক্ আথেনসলৈ লৈ গল্ পাচে শীলাসে তিমো
তিয়সে যৰ্কৈ তেঁওৰ্ এথেলৈ আহিব জৈয়াকে
১৬ কবলৈ আজ্ঞা পায় সিবিলাকে বিদায় পালে। পাউলে
সিবিলাকলৈ আথেনসতে অপেক্ষা কৰি২ সেই
নগৰ সব দেৱৰ্ বশবৰ্ত্ত হয় জৈয়াকে দেখি তেঁওৰ্
১৭ আত্মা আপোনাৰ্ মাজৎ বড় তপৎ কৰা গল্। এই
হেতুক তেঁও সিনগাগৎ য়িহুদীহঁতকে অমতি মানু
হকে বজাৰৎ সিবিলাক্ যেইবিলাককো দেখা
দিলে সিহঁতেনৈতে দিনে২ বিবাদাবিবাদি কৰিলে।
১৮ কিন্তু এপিকুৰীয়ৰে স্তোইক মতিয়া কেতেটি ভট্টাচাৰ্য্যে
তেওঁৰ সৈতে বিৰোধ লগালে আৰু কোনো কোনো

হুঁলিলে বোলে ঐ ব্যৰ্থ বোলেতো কি কৰিব আৰু
কানো কোনোএ হুঁলিলে হুঁজা এই মানুহ অন্যদেৱ
তাৰ পুচাৰক বয় কিয়নো যিশুৰে পুনৰুৎথানৰে কথা
১৯ তেঁও সিবিলাকৰ আগৎ কীৰ্ত্তন কৰিলে। এই হেতুকে
সিহঁতে তেঁওক ধৰি আৰেওপাগসলৈকে লৈ গল
আৰু কলে এই যি নব্যৎ তুমি পুচাৰ কৰিছা সেয়ে
২০ কি আমি জৈয়াক জানিব পাৰো নে। কিয়নো আমাৰ
কৰ্ণ গোচৰলৈ তুমি কেতেক অসম্ভাব্য কথা আনিছা
এই হেতুকে এইবিলাকৰ কি আশয় জৈয়াকে আমি
২১ জানিব খোজো। এটাই আতেনমীয়াহঁতে আৰু যি
বিদেশীহঁতো সিবিলাকে সৈতে থাকে সিহঁতেও
কোনো নব কথা কোৱা অথবা শুনাক বাজিৰেকে আন
একোএৰে কালক্ষেপন কৰিবলৈ ইচ্ছা ন কৰে।—
২২ এই হেতুকে পাওলে আৰেওপাগসৰ মাজৎ থিয়
হই কলে হে আতেনমীয়হঁৎ তহঁৎ দেৱতাবিলা
কৰ বড় পুজাৰি হোৱা যেন জৈয়াকে ময় দেখিছো।
২৩ কিয়নো ময় ফুৰোতে তহঁতৰ পূজা দেখি অজ্ঞাত
দেৱতালৈ জৈয়াকে ওপৰৎ লিখা এক ভেটি দেখিলো
এই হেতুকে যিহকে তহঁতে নজনাকৈএ ভজ তাকে
২৪ ময় তহঁতৰ আগৎ পুচাৰ কৰো। এই জগতক
তাৰ মাজৎ থকা এটাই বস্তুকে সৃজিলে যি ঈশ্বৰ
তেঁৱেই স্বৰ্গ পৃথিবীৰ প্ৰভু হই হাতেৰে সজা মন্দি
২৫ ৰৎ বসতি ন কৰে। আৰু তেঁৱেই জীৱন উশাহ

নিশ্বাস্ এটাই বস্তু এটাই মানুহক দিয়ে এই হেতুকে
তেওঁৰ কোনো বেহানি নাইকিয়া হলে যেনে হল্
হেঁতেন্ তেনেকৈ তেঁও মানুহৰ্ হাতেৰে দিয়া বেহা
২৬ নিৰে পূজিৎ ন হয়। ঈশ্বৰ্ আমাৰ কাৰোপৰা নি
লগা ন হয় সেয়ে স্বৰূপ কিয়নো তেঁওৰ্ মাজতে
২৭ আমি জীয়ো অহাযোৱাও কৰি থাকো এই হেতুকে
মানুহে কোনো ৰূপে যেদি খপিয়াই, তেঁওক্ পাব
পোৱে তেবে তেঁওক্ বিচাৰিবলৈ পৃথিবীৰ্ মুখৰ্
ওপৰৎ থাকিবলৈ তেঁও এক্ তেজৰ্পৰা এটাই জাতি
২৮ মানুহক্ সুজিছে। আৰু আগেই নিৰূপণ্ কৰা
কালকো গোটেপুতি বসতিৰ্ সীমাকো নিয়ম্ কৰিছে
যেনেকৈ তহঁতৰ্ মাজৰ্ কোনো কৱিএ আমি
২৯ তেঁওৰ্ বঙহ্ জীয়াক্ কৈছে। এই হেতুকে আমি
ঈশ্বৰৰ্ বঙহ যেদি হোঁ তেবে মানুহৰ্ বুদ্ধিৰে
জ্ঞানৰে দোৱাৰায় খনা সোনেইবা ৰূপেইবা শিলহ্
নিচিনাকৈ ঈশ্বৰ্ হয় এনেকৈ আমি ভাবিব লগা ন
৩০ হয়। ঈশ্বৰ্ এই অজ্ঞান কালৎ দেখিও নে দেখাৰ্
নিচিনা কৰিলে কিন্তু এতিয়া সকলে ঠাইৎ এটাই
৩১ মানুহকে মন্ পালটাবলৈ আজ্ঞা দিয়ে। কিয়নো
যি পুৰুষক্ আপুনি নিযোজন্ কৰিছে সেই পুৰুষৰ্
দোৱাৰা যিহঁতে পৰমাৰ্থ ৰূপে বুস্তাওৎ থকা পুজাৰ্
শোধ্ কৰিব এনে এক দিন্ তেঁও নিৰূপন্ কৰিছে
আৰু তেঁওক্ মৃত্যুৰ্পৰা তুলি তেঁও জীয়াৰ্ নিভ
প্ৰমাণ এটাইকে দিছে।—

৩২ সেইঁতে মৃতক মানুহৰ পুনৰুত্থানৰ কথা শুনি
কোনো কোনোএ বিগাত্তি কৰিলে আৰু কোনো
কোনোএ কলিলে আমি আৰুএবেলি তোমাৰ এই
৩৩ কথা শুনিম। তাতে পাউল সেইঁতৰ ওচৰৰ পৰা
৩৪ গল। কিন্তু কেতেটি মানুহে তেওঁৰ ফলিয়া হই
থাকিল আৰু বিশ্বাস কৰিলে সেইঁতৰ মাজত দিও
নিসিয়স আৰেওপাগীয় দামাৰিস নামেৰে এজনী
তিৰীও আৰু কোনো কোনো সিবিলাকৰ লগৰ
আছিল।—

পৰ্ব্ব এইবিলাকৰ পাচে পাউলে আথেনস এড়ি কোৰিন্থত
১৮ গলে। পন্তসত ওপজা আকিলা নামে এটা য়িহু
দী আপোনাৰ ভাৰ্য্যা প্ৰিস্কিল্লায় সৈতে অলপ দিন
হল ইতালিয়াৰ পৰা আহি তাতে বৈছিল কিয়নো
এটাই য়িহুদীইঁতক ৰোম এড়ি যাবলৈ ক্লৌদিয়সে
আজ্ঞা কৰিছিল পাউলে তাৰে বতৰা পায় সিবিলা
৩ কৰ ওচৰৈ গল। আৰু সিবিলাকৰ-নিচিনা ব্যৱসা
হই সিবিলাকে সৈতে থাকি বন কৰিলে কিয়নো
৪ সিবিলাক কাপড়ৰ ঘৰসজিয়া আছিল। আৰু
তেওঁ সাবতত সিনাগগত বিবাদ কৰিছিল য়িহুদী
৫ গ্ৰীক এই দুয়োকো ভচটাইছিল। সীলাস্ক তিমো
তিয়সে মাকিদোনিয়াৰ পৰা আহিলত পাউলে মনতে
ভাবনীতিত হই যে খ্ৰিষ্ট তেওঁ খ্ৰীষ্ট এই প্ৰমাণ য়িহু
৬ দীইঁতক দিলে। সেইঁতে আপোনাকে তেওঁৰ
বিৰোধী কহি নিন্দা কৰিলে তেওঁ আপোনাৰ কাপড়

বিলাক্ স্থিৰ্ কৰি সকল্ চিৰিয়াই দি কিলিকিয়া
দেশে দি গল্।—

পর্ব্ব পাচে তেঁও দৰ্ব্বিলৈকে লস্ত্ৰা লৈকে আহিল্ আৰু
১৬ দেখা পতীওয়তী এজনী য়িহুদী তিমোথীৰ্ পুত্ৰেক্
তিমোথিয়ন্ নামেৰে এক্ শিষ্য তাতে আছিল্ কিন্তু
২ তেঁওৰ বাপেক্ য়ুনানী আছিল। লস্ত্ৰাতে ঈকোনি
য়মতে থকা ভায়েক্‌বিলাকৰ মাজৎ সেই শিষ্যৰ্
৩ সুযশস্যা আছিল্। তেঁওকে পাওলে আপোনাৰ্
লগৎ লব খুজিলে তাতে তেঁওক্ লৈ সেই দেশ
বাসি য়িহুদীইতৰ নিমিত্তে তেঁওৰ্ সুন্নৎ কৰালে
কিয়নো তেঁওৰ বাপেকক্ গ্ৰীক বুলি এটায়ে জানে।
৪ আৰু সিবিলাক্ সেইবিলাক্ নগৰলৈ যাওঁতে যি
আজ্ঞা য়িৰূশালমৎ থকা পাঁচনীবিলাকে বুঢ়াবিলাকে
নিৰূপন্ কৰিছিল্ সেই আজ্ঞা সিবিলাকৰ্ আগৎ
৫ শোধায় দিলে। এই হেতুকে সবহগুলি প্ৰতীতিৰে
৬ স্থিৰ্ হই দিনেই বাঢ়িল্। পাচে সিবিলাক্ ফ্ৰুগি
য়াই দি গালাতিয়া দেশ দি গল্ আৰু আসিয়াৎ
৭ কথা কবলৈ ধৰ্ম্ম আত্মায় নিষিদ্ধ হই মিসিয়াৰ্ কাল
লৈ গৈ বিতানিয়ালৈ যাবলৈ ধৰিলে কিন্তু পৰমা
৮ ত্মায় সিবিলাকক্ যাব নি দিলে। এই হেতুকে
৯ সিবিলাকে মিসিয়া এড় ত্ৰোয়াসৎ ৰলে। সেই
কালৎ ৰাতি পাওলৰ্ আগৎ এক্ দৰ্শন প্ৰকাশিত
হল্ মাকিদোনিয়া এটায় থিয় হই এই কথা কৈ তেঁওৰ্
প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আহ্নি মাকিদোনিয়াৎ পাৰ্ হই

১০ আমাক্ ওপকাৰ কৰোক্। তেঁও সেই দর্শন্ দেখি
প্রভু আমাক শুভ বার্ত্তা সিবিলাকৰ আগৎ কীর্ত্তন
কৰিবলৈ আমাক্ মাতিলে উয়াকে নিশ্চয় কৰিলে
আমি তেতি ক্ষণে মাকিদোনিয়ালৈ যাবলৈ বিচৰিলে।
১১ এই হেতুক্ ত্রোয়স্ এড়ি আমি পোন্ বাটে সামো
থ্রাকিয়ালৈ গলো পাচ দিনা নেয়াপোলিস্ পালোঁগৈ।
১২ আৰু তাৰেপৰা মাকেদোনিয়াৰ আগ ফালৰ ফিলি
পি নামে এক নগৰলৈ গলো সিও এক কোলনি সেই
১৩ নগৰতে আমি দিন্ কতক্ থাকিলো। নগৰৰ
বাহিৰৎ নদীৰ কাষৰৎ যতে আচাৰৰ মতে প্রার্থনা
কৰে এনে যি এক থান্ আছিল্ তালৈকে আমি
বাহিৰৎ গলো পাচে আমি বহিলৎ যিৎ তিৰোতা
তাতে আনিল্ সিহঁতৰ কথা কলো। তিয়াতীৰা
১৪ নগৰৰ লদিয়া নামে বেঙনা ৰঙ্গিয়া কাপড় বেহা
কৰা ঈশ্বৰৰ পূজা কৰা এজনী তিৰোতায় আমাৰ
কথা শুনিলে পাওলৰ মুখে যি কথাৰ কথন্ আছি
ছিল্ সেই কথা মানিবলৈ প্রভুৱে তাইৰ মন্ মুকলি
১৫ কৰিলে। আৰু সেই তিৰীএ সপৰিয়ালে ডুব খাই
এই কথা কৈ আমাক্ মিনতি কৰিলে বোলে মই
প্রভুৰ প্রতি বিশ্বাসিনী যেদি তোমোলাকে এই বুলি
জানা তেবে মোৰ্ ঘৰৎ আহি থিতি কৰাহি আৰু
আমাক্ তাই কথাৰ দোৰাৰায় বল্ কৰিলে।—
১৬ সেই কালৎ এনে হল্ আমি প্রার্থনা কৰিবলৈ ওলৈ
১৭ যাওঁতে গণকৰ আত্মাযুক্ত এজনী ছোৱালীএ মেতে

স্থিৰ কৰি গালাতিয়াৰে ফ্ৰুগিয়া দেশৰে সকলো ঠাই
দিকে ক্ৰমে২ গল্।—
২৪ সেই কালত সুবক্তুৰ্ শাস্ত্ৰতো পাৰ্গত আলেক্সা
ন্দ্ৰিয়া নগৰত ওপজা য়িহুদী আপলস নামে এ জন্
২৫ এফেসস্‌লৈ আহিল। এই মানুহ প্ৰভুৰ্ আচাৰ্
শিখি মনেৰেও আসক্তি কৰি কেৱল্ য়োহনৰ ডুব
জানি প্ৰভুৰ কথাত যত্নাদি কথা কলে শিখালেও।
২৬ সেয়ে সিনগগত নিৰ্ভয় হই কব ধৰিলে তাতে আক
ল্লায় প্ৰিস্কিল্লায় তাৰ কথা শুনি তাক্ আপোনাৰ্ ওচ
ৰলৈ আনি ঈশ্বৰৰ্ পথ আৰু শুদ্ধৰূপে বুজালে।
২৭ পাচে তেঁও আখাইয়ালৈ যাবলৈ মন্ কৰিলত ভায়েক্
বিলাকে তেঁওক্ মৰ্যাদা পূৰ্ব্বক্ গ্ৰহণ্ কৰিবলৈ শিষ্য
বিলাকলৈ লেখিলে পাচে সেই ঠাইত ধৈৰে যিবিলাকে
২৮ অনুগ্ৰহ পায় আস্তিক্ কৰিছিল সেইবিলাকক্ বহুত
উপকাৰ তেঁও কৰিলে। আৰু য়িশু খ্ৰীষ্ট যেন ঔ
য়াৰো পুৰাণ শাস্ত্ৰৰ্পৰা দি তেঁও য়িহুদাইতে সৈতে
সদৰি কৰি বৰ দুষণাদুহণি কৰিলে।—
পৰ্ব্ব সেই সময়ত এলে হল আপল্লস্ কৰিন্থত যি কালত
১৯ আছিল্ সেই কালত পাউল ওপৰ দেশে দি গৈ২ এফি
২ সসত ৰৈ পাচে কেতেটি শিষ্যক্ পায় সিবিলাকত
কলে তোমালোকে আস্তিক্ কৰাৰ্ পাচে ধৰ্ম্মাত্মাক
পালা কি নে পালা সিবিলাকে তেঁওক্ সমিধান দিলে
কোনো ধৰ্ম্মাত্মা আছে যেন জয়াক্ আমি শুনানায়।

৩ তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে কি হুঁড়েৰে হুঁড়োৱা স্বই
৪ জিলা সিবিলাকে কলে য়োহনৰ্ হুঁড়েৰে। পাওলে
কলে যি জন্ আপোনাৰ্ পিছৎ আহা অর্থাৎ খ্রীষ্ট
য়িশু তেঁওকে পতীয়াৱলৈ হুঁলি য়োহনে মন্ পালটোৱা
৫ কণ্ হুঁড় পুজাক্ দিয়ালে এয়ে নিশ্চয়। তেতিয়া
সিবিলাকে জেয়াকে শুনি পভু য়িশুৰ্ নামে হুঁড়ো
৬ ৱা হল আৰু পাওলে সিবিলাকৰ্ ওপৰৎ হাৎ দি
লৎ ধর্ম্মাত্মা সিবিলাৰৰ্ ওপৰৎ পড়িল্ পাচে সিবি
৭ লাকে ন কথা কৈ আচার্য্যবাক্য কলে। সেই
৮ মানুহ বাৰেটা মান্ আৰ। পাচে পাওল্ সিন
গগলৈ গৈ তিনি মাহমান্ দুষণাদুষণি কৰি ঈশ্ব
ৰৰ্ ৰাজ্য এটাই কথাৰে পুমাণ দি নির্ভয় কণে
৯ কথা কলে। কিন্তু কেতোট মানুহ কঠিন্ আই
আৰু মঙ্গাতো ন কৰি মানুহৰ্ আগতে এই পথৰ্
নিন্দা কৰিলে সেই কাৰণে তেঁও সিহঁতৰ্ ওচৰৰ্
পৰা গৈ শিষ্যবিলাকক্ বেলেগালে আৰু পুতিদিন্
তুৰানস্ নামে এ জনৰ্ পঢ়াশালিৎ দুষণাদুষণি
১০ কৰিলে। এয়ে হল্ দুবৎসৰমান্ তাতে য়িহুদী
গ্রীকাদি আসিয়াৰ্ সদৌ নিবাসীহঁতে পভু য়িশুৰ্
১১ কথা শুনিবলৈ পালে। আৰু ঈশ্বৰে অসম্ভাৱা
আশ্চর্য্য কর্ম্ম পাওলৰ্ হতুৱায় কৰিলে তাতে হাঁচ
১২ টি বা চুৰিয়া তেঁওৰ্ গাৰ্ পৰা ৰোগী মানুহলৈ নলে
তাতে ব্যাধি এ সিহঁতক্ এড়িলে ভূৎহঁতেও সিহঁতক্
এড়িলে।—

১৩ তেতিয়া ভূতে পোৱা মানুহবিলাকৰ আগিৎ খৰীয়া
য়িহুদী তাইনহঁতে প্ৰভু য়িশুৰ নাম লৈ কৰ ধৰিলে
বোলে যি য়িশুৰ কথা পাওল কয় সেই য়িশুৰ নামে কৰি
১৪ আমিও তোমোলাকক আজ্ঞা দিয়ো। স্কেৱা নামে য়িহু
দীহঁতৰ মাজে এক বড় প্ৰোহিতৰ সাৎ পুতেক
১৫ ঐয়াকে কলে কিন্তু সেই ভূতে মাৎ লগালে বোলে
য়িশুক ময় জানো পাওলকো ময় জানো কিন্তু তহঁৎ
১৬ কোন্। পাচে সেই ভূতেপোৱায় সিহঁতৰ ওপ
ৰলৈ তেও মাৰি বল কৰি সিহঁতক জিকিলে সেই
কাৰণে সিহঁতে সেই ঘৰ এড়ি নাঙ্গট্ আৰু ঘাইতে
১৭ লাগিয়ে পলাল্। তেতিয়া এফেসসবাসী এটাই
য়িহুদীহঁতে গ্ৰীকহঁতে ঐয়াক্ জানিলে তাতে এটা
ইৰে ডৰ্ লাগিল্ প্ৰভু য়িশুৰ নামে মহান্মা হল্।
১৮ আৰু যিবিলাকে পতীয়ালে সেইবিলাকৰ মাজৰে
ভালেমান্ মানুহ আহি আপোনাৰ কৰ্ম্ম মোৰ
১৯ তুলিলে পুচাৰো কৰিলে। তাইনৰ মতে কৰ্ম্ম
যেয়ে কৰিছিল এনে ভালেমান মানুহে আপোনাৰ্
পুথি গোটায় আনি এটাইৰে আগতে পুড়ি পেলা
লে পাচে সেই এটাইৰে মোল লেখা কৰি পঞ্চাশ
২০ হেজাৰ ৰূপ এনেকৈ জানিলে। প্ৰভুৰ কথা মহান্মা
আৰু এনেকৈ বাড়িল জয়া কৰিলে।—

এইবিলাক্ হলৎ পাচে পাওলে মাকিদোনিয়ায় দি
আখায়ায় দি য়িৰুশালমলৈ যাবলৈ মন্ কৰিলে
বোলে তালৈ গলে ময় ৰোম্ দেখিবলাগিব। পাচে

২২ আপোনাৰ্ কোনেৰৎ যি সেৱা কৰিলে এনে যি তিমো
তিয়স্ এৰাস্তস্ এই দুয়োকো মাকিদোনিয়ালৈ পঠি
২৩ য়ায় আপুনি কেতে দিন্ আসিয়াৎ থাকিল। সেই
২৪ কালৎ সেইপথৰ্ কথাৎ বড় হুৰাম্বুৰি লাগিল্ কিয়
নো দিয়ানাৰ্ ৰূপৰ্ পুতলা গঢ়াতে ৰূপকাৰ্হঁতৰ্
বড় লাভ যি জনমালে এনে দিমেত্রিয়স্ নামে এটা
ৰূপকাৰে সিবিলাককে সেই ৰূপে বন্ কৰাহঁতকে
২৫ গোটাই হুঁলিলে হেবে তাৰহঁৎ এই বন্ কৰাৎ আ
মাৰ্ বৈন্ হয় জৈয়াক্ তহঁতে জান। আৰু হাতেৰে
২৬ কৰা যি সি ঈশ্বৰ্ ন হয় এই কথা কৈ ই পাওলে
কেৱল্ এফেসসৎ সেয়ে ন হয় কিন্তু এটাই আসিয়াৎ
ভালেমান্ মানুহক্ উপদেশ দিজে অৰাটে যোৱাও
২৭ কৰিছে জৈয়াক্ তহঁতে দেখিছ ও শুনিছও। এই
হেতুক্ আমাৰ্ বনলৈ অৱহেলা হব এই ভয় কেৱ
ল্ আছে এনে ন হয় কিন্তু এইটাই আসিয়াৰ মানু
হৰ্ আৰু বুহ্মাণ্ডৰ্ পুজায়ো যাকে পূজা কৰে এনে
যি মহাদেবী দিয়ানা তেঁওৰ্ মন্দিৰলৈ অৱহেলা
কৰিব লগা তেঁওৰ্ ঐশ্বৰ্য্যৰ্ বিনাশ্ কৰিবলগা ভয়
২৮ আছে। সিহঁতে জৈয়াকে শুনি খঙেৰে ভৰি পৰি
জিল্ আৰু এটাহ পাৰি হুঁলিলে এফেসসীয়বিলাকৰ্
২৯ দিয়ানা বড়। তেতিয়া সকল নগৰ্ হুৰাম্বুৰাৰে
ভৰপুৰ্ হইছিল্ তাতে মাকিদোনিয়াৰ্ গাইয়স্
আৰিস্তাৰ্খস্ পাওলৰ্ এই দুটা লগৰিয়াক্ ধৰি সিহঁৎ

৩০ এক্ চিত্তে তামাসাৰ্ ঘৰলৈ লৰি গল্। পাঁওলে
মানুহৰ্ মাজত সোমাব খুজিলে শিষ্য সকলে তেঁওক্
৩১ যাব নিদিলে। আসিয়াৰ্ জন্ দিয়েক অধিপতি
তেঁওৰ্ মিত্ৰৰ্ হই তেঁওৰ্ তলৈ মানুহ পঠিয়ায়
তামসাৰ্ ঘৰলৈ নে যাবলৈ তেঁওক্ মিনতি কৰিলে।
৩২ সেই কালত কোনোএ এক্ কথা কলে আৰু কোনোএ
আৰুং কথা কলে কিয়নো জুমত হৰাসুৰা লাগিল্
আৰু কি কাৰণে একেলগ্ হল্ সৰহ মানুহে
৩৩ জৈয়াক্ নেজানিলে। পাচ্ যিহুদীইঁতেও তেঁওক্
আগলৈ সেইঁতে জুমহ্‌ণৰা আলেক্ সান্দৰক্ হেঁচু
৩৪ কি দিলে। তেঁতিয়া আলেক্সান্দৰে হাত টাৱাৰ্
কৰি মানুহৰ্ আগত উত্তৰ্ কৰব খুজিলে। কিন্তু
তেঁওক্ যিহুদী বুলি মানুহে নিশ্চয় কৰি আৰু পাঁচ
তাৰ্ বেলিলৈকে এফেসসীয়াইঁতৰ্ দিয়ানা বড় এফেস
সীয়াইঁতৰ্ দিয়ানা বড় একে বেলি এই এটাহ পাহি
৩৫ জৈয়াকে হুলিলে। পাচ নগৰৰ্ ফুকন ৰাজাক্
নিজম দিওৱায় হুলিলে হেৰৈ এফেস সীয়হঁত তইঁতে
শুন্ জুপিতৰৰ্ পৰা পৰা যি মহাদেৱী দিয়ানা তেঁওক্
পুজা এফেসসীয়াইঁতৰ্ নগৰত থকা এটাই মানুহে
কৰে যেন্ জৈয়াক্ এটাই মানুহে কোন নেজানে।
৩৬ এই হেতুকে এই সকল্ কথা যেদি নেহৈলা হয় তবে
আমাৰ্ ধৈৰ্য্য ইবৰলগা আৰু খৰকৈ একো ন
৩৭ কৰিব লগা পুয়োজন্ আছে কিয়নো দেৱতাৰ্ থানৰ্
চুৰি নকৰা আৰু তইঁতৰ্ দেৱীৰো নিন্দা নাক

কৰা ন হয় যি এনে মান্নহ সিহঁতকে তহঁতে আ
৩৮ নিছ। এয়েৰেই দেমেত্ৰিয়সৰে তাৰ্ লগৰ্ বন্
ধবাহঁতৰ্ কিবা গোচৰ যদি থাকে তেৰে মেল আছে
আৰু কটকিয়ো আছে সিবিলাকে শোধিব্ ওত্তৰ
৩৯ প্ৰত্যুত্তৰ দিয়োক্। কিন্তু আৰু কোনো কথাৰ্ যেদি
কিবা শোধে তেৰে যোগ্য মেলৎ তাৰ্ সিদ্ধান্ত হব।
৪০ কিয়নো এই এবাৰুৰ্ কিছু হেতু ন হলে আজিৰ্
৪১ লৰাল ৰৰ্ হেতু কোৱাৰ্ প্ৰয়োজন্ হব তেঁও এই
হুলি প্ৰজাক বিদায় দিলে।

পৰ্ব্ব সেই হৰ হৰা ভাগিলৎ পাওলে শিষ্যবিলাকক্
২০ মাতি আনি আঁকোৱালা আঁকৱুলি কৰি মাকিদোনি
৩ য়ালৈ যাবলৈ ধৰিলে। সেই দেশৎ ফুৰি সিবিলাকক্
বহু ওপদেশ্ দি গ্ৰীকদেশৎ ৰলে। তাতে পূৰে
তিনি মাহ থাকি জাহাজৰে সিৰিয়ালৈ যাবলৈ
ধৰিলে কিন্তু যিহুদীহঁতে সেই কালৎ তেঁওক্ মাৰিব
খলে তেঁও মাকিদোনিয়াৰ্ বাটে দি ওভতি যাবলৈ মন্
৪ কৰিলে। তেতিয়া বেৰেয়াৰ সোপাটৰে তসলোনি
কাৰ্ আৰিস্তাৰ্খসে সেকুন্দসে দৰ্ব্বিৰ্ গাইয়সে আৰু
তিমোতিয়সে আসিয়াৰ্ তিখিকস ত্ৰোফিমসে তেঁওৰ্
৫ লগৎ আসিয়ালৈ গল্। এইবিলাকে আগেই
৬ গৈ ত্ৰোয়াসৎ আমাৰ্ নিমিত্তে থাকিল্। বেধমিৰ্
ৰুটিৰ্ দিনৰ্ পাচৎ আমি ফিলিপি এৰি পাঁচ দিন
নাৱেৰে গৈ ত্ৰোয়াসৎ সিহঁতৰ্ ওচৰৎ ওলালো গৈ
তাতে আমি সাত দিন্ আছিলো।—

৭ সপ্তাহৰ প্ৰথম্ বাৰে শিষ্যবিলাকে ৰুটি ভাঙ্গি
বলৈ একত্ৰ হল্ সেই কালতে পাওল পাচ দিনা
যাবলৈ মানস্ কৰি সিবিলাকক্ হিত উপদেশ দিলে
৮ আপোন্ উপদেশ্ মাজনিশা ৰাতিলৈকে দিলে। যি
ওপৰ কোঁঠাত সিবিলাক গোট্ খাইছিল্ সেই
৯ কোঠাতে ভালেমান্ প্ৰদীপ্ আছিল্। উতুখিযস্
নামে এটা ডেকা মানুহ জলঙ্গাতে বহি টোপনিয়াই
ছিল্ পাওলে ভালে বেলি আপোন্ উপদেশ্ কৈছে
তাৰ্ মাজতে সি তব্ধুমটি আহিলত তেওলাৰ পৰা
১০ পৰিল্ আৰু মৃতকল্প হলত তুলা হল্। তাতে পাওল্
নামে তাৰ্ ওপৰত পৰিল্ আৰু তাক্ কোলাত লৈ
কলে একো হায়ং ন কৰিবা কিয়নো তাৰ্ প্ৰাণ
১১ আছে। পাচে আৰু ওপৰলৈ গৈ ৰুটি ভাঙ্গি খায়
তেঁও আৰু ভালেবেলি অৰ্থাত্ ৰাতি প্ৰভাতলৈকে সিবি
লাকে সৈতে আলাপ্ কৰিলে তাৰ পাচে গল।
১২ আৰু সিবিলাকে সেই ডেকাক্ জীৱন্ত আনি বৰ
শান্ত হল্
১৩ কিন্তু আমি জাহাজেৰে আগেই গৈ আসসলৈ
গতি কৰিলো তালৈকে আমি পাওলক্ আনিবলগা
হল্ কিয়নো তেঁও আপুনি খোজ কাঢ়ি যাবলৈ মনস্থ
১৪ কৰি সেই ৰূপে নিৰূপণ কৰিছিল্। তেতিয়া তেঁও
আমাৰে সৈতে আসসত একেলগ হলত আমি
১৫ তেঁওক্ লৈ মিতিলেনিত বলোগৈ। আৰু তাৰ্পৰা
জাহাজেৰে গতি কৰি পাচ দিনা খিয়স্ৰ পোনে বল

হৈ তাৰ্ পাচ দিনা সামসৎ লাগিলো ত্ৰোগিলিয়
মৎ স্থিতি কৰিলো তাৰ্ পাচ দিনা আমি মিলেত
১৬ সৎ ৰলোঁহো। পাওলে আমিয়াৎ আৰু নে থাকি
ৰলৈ ঔচ্ছা কৰি এফেসসে দি যাবলৈ নিয়ম্ কৰিছিল্
কিয়নো যেদি আব পাৰে তেবে পেন্তিকস্ত সময়ৎ যিৰু
শালমৎ ওপগৎ আবলৈ সিবিলাকে পুয়ত্ন কৰিলে।
১৭ মিলেতসৰ্ পৰা তেওঁ এফেসসলৈ মানুহ পঠিয়াই
১৮ মণ্ডলিৰ্ বৃদ্ধ লোকবিলাকক্ মাতিলে সিবিলাকে তেওঁৰ
ওচৰ্ পালৎ তেওঁ সিবিলাকৎ এই কথা কলে পুথম্
দিনা মই আমিয়ালৈ আহিলো সেই দিনাৰপৰা
মই যেনেকৈ নম্ৰতা আৰু চকুৰ্ লোতকেৰে পুভুৰ্
১৯ আৰু যিহুদীইতৰ্ অাঁৰ্ লৈ লুকায় থকাৎ তালে
মান্ পৰীক্ষা যোৎ মিলিল্ তাতে পৰীক্ষা ৰহি পুভুৰ্
শুশ্ৰূষা কৰাৎ মই যেনেকৈ তোমোলাকৰ্ ওচৰৎ আঁ
২০ ছিলো। আৰু মই তোমোলাকৰ্ হিতকাৰী একো
২১ লুকায় নথলো কিন্তু পোচাৰ্ কৰি ঘৰে২ যিহুদী গ্ৰীক
এই দুবিধ মানুহৰ্ আগৎ ঈশ্বৰলৈ পৰামনন্
আমাৰ্ পুভু যিশু খ্ৰীষ্টক্ পুতি বিশ্বাসৰ্ পুয়োজনৎ
পুমাণ দি২ তোমোলাকক্ যেনেকৈ জনালো আৰু
২২ শিকালো এইবিলাক্ তোমোলাকে জানিছা। বন্ধনে
দুঃখো যি মোলৈ অপেক্ষা কৰে পবিত্ৰাত্মায় নগৰে
২৩ পতি এই পুমাণ দিয়ে জৈয়াক্ এতি যিৰুশালমৎ
মোৎ যি২ মিলিব সেইবিলাক্ কথা ন জনাকৈয়ে
২৪ এতিয়া আত্মাৰে বন্দি হৈ আই তালৈ যাওঁ। কিন্তু

মযু জীয়াৰ কোনো কথাৎ উদ্বিগ্ন নো হোঁ। আৰু
মোৰ বাবৰ এটাই কাৰ্য্য আনন্দপূৰ্ব্বক পূৰ কৰো।
আৰু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ প্ৰমাণ দিবলৈ
যি শুশ্ৰূষা মযু প্ৰভু যিশুৰ ঠাৰৎ পাইছো সেই
সেৱা পূৰ কৰো এই নিমিত্তে মযু আপোন প্ৰাণক
২৫ প্ৰিয় বুলি নেজানো। যিবিলাকৰ মাজলৈ মযু
ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা কৈ গৈছো এনে কৰা যি তোমো
লাক আৰু কোনো কালে নে দেখা যেন মযু জীয়াক
২৬ জানো। এই হেতুকে মযু এটাই মানুহৰ তেজৎ
কৈ চিক্কোন হোঁ যেন জীয়াৰে সাক্ষী মযু তোমোলা
২৭ কক আজি দিয়ো। কিয়নো তোমোলাকক ঈশ্বৰক
২৮ সকল নিয়ম জনাবলৈ মযু এড়া নায়। এয়েৰেই
ঈশ্বৰে যি মণ্ডলী আপোনাৰ তেজেৰে কিনিছে সেই
মণ্ডলীক প্ৰয়ত্নপূৰ্ব্বকে প্ৰতিপাল কৰিবলৈ আপোনাকে
যি জাকৰ ওপৰৎ ধৰ্ম্মাত্মায় তোমোলাকক প্ৰদৰ্শক
ৰূপে নিয়োজন কৰিছে সেই পালটকো সাৱধান
২৯ ৰাখা। কিয়নো মযু গলে পাচে দুৰ্জয় কুকুৰ নেচি
৩০ য়ায় জাকক একো মৰম ন কৰি তোমোলাকৰ
মাজৎ সোমাব যেন আৰু আপোনাৰ মাজৰপৰা
মানুহে শিষ্যবিলাকক টানি আনিবলৈ বিৰোধি কথা
কব যেন এনে মানুহো হব যেন জীয়াক মযু জানো।
৩১ এইহেতুকে মযু তিনি বৎসৰলৈকে যেন সদৌকে
চকুৰ লোতেকৰে দিনে ৰাত্ৰি সিৰা আদেশ কৰি
বলৈ নেৰিলো তোমোলাকে জীয়ালৈকে মন কৰিব

৩২ কৰিপৰ্ দিয়া। এয়েৰেই হে ভাইহঁৎ ঈশ্বৰে
তেঁওৰ্ যি অনুগ্ৰহৰ্ কথা তোমোলাকক্ গৃহ ৰূপে
সাজিব পাৰে আৰু যিং বিলাক্ পবিত্ৰ হইছে সেই
বিলাকৰ মাজৎ তোমোলাকক্ আধিপত্য দিব পাৰে
এই দুয়োৰো আগৎ ময় সতা তোমোলাকক্ সোঁ
৩৩ পাঁয় দিয়ো। ময় কাৰো ৰূপলৈ বা সোণলৈ কাপড়
৩৪ লৈকো লোভ্ ন কৰিলো। মোৰ্ আপোনাৰ
দাৰিদ্ৰ্যতাৰ আৰু মোৰে সৈতে যিং মানুহ আছিল্
সিহঁতৰ্ দৰিদ্ৰতাৰ গুচুৱাৰ্ শুশ্ৰূষা যি এই হাতে
৩৫ কৰিছে তাকো তোমোলাকে জানা। চৰম কৰি
অৰ্থক্ মানুহৰ্ উপকাৰ্ কৰা আৰু লোৱাৎকৈ
৩৬ দিয়া যি অধিক্ প্ৰভু যিশুৰ্ এই কথা লৈ মন্ কৰি
ব লগা প্ৰয়োজন্ হয় এই বিলাক্ ময় তোমোলাকক্
৩৭ জনাইছে। তেও এই কথাকৈ আঁঠু পাৰি সিবি
লাক্ এটায়ে সৈতে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু সিবিলাকে
এটায়ে হায় কৰি পাওলৰ্ ডিঙিৎ ধৰি সিবিলাকে
এটায়ে আৰু কোনো কালে তেঁওৰ্ মুখ নে দেখি
তেঁও যি এই কথা কৈ ছিল সেই কথাতে সৰহ সোকা
৩৮ ক্লিত হই তেঁওক্ চুমা দিলে। পাচে সিবিলাক্
তেঁৱে সৈতে জাহাজৰ্ ওচৰলৈ গল্।

পৰ্ব ভাৰ্ পাচে আমি সিবিলাকক্ এড়ি পাল তুলি
২১ সোঁৎ বাটে গতি কৰি কোঅসৎ বলোগৈ পাচ দিনা
২ ৰোদেস্ আৰু তাৰ্পৰা পাতোৰা পালোগৈ। আৰু
ফনিকিয়ালৈ গৈছে যি এক জাহাজ এনে জাহাজ পায়

৩ তাতে ওঠি আমি পাল তুলিলো। যেতিয়া বাঁও
ফালে কুপ্ৰস দেখি আমি তাক এড়ি সিৰিয়ালৈ গতি
কৰিলো তাৰপৰা সূৰলৈ গলো কিয়নো তাতে
৪ জাহাজৰ ভৰা তুলিব লগা হল। আমি তাতে
শিষ্য বিলাকক পায় সাত দিন আছিলো যিৰূশাল
মলৈ নেজাবলৈ সিবিলাকে আত্মাৰ দোৱাৰায় পাওলক
৫ কোৱালে। সেই সাত দিন পূৰ হলত আমি
গতি কৰিলো আৰু সিবিলাক এটাই লৰাতিৰোতা
সমন্বিতে আমাৰ লগত নগৰৰ বাজলৈ গল
যেতিয়া আমি আঁঠু পাৰি সাগৰৰ তীৰত প্ৰাৰ্থনা
৬ কৰিলো আনো আনো আলিঙ্গন কৰি জাহাজত
৭ উঠিলো সিবিলাক আপোন ঘৰলৈ উভতি গল। আৰু
আমি সূৰ এড়ি প্তলিমাইসত উপগত হলো পাচে
ভাতৃবিলাকক আলিঙ্গন কৰি এদিন সিবিলাকে সৈতে
৮ আছিলো। পাচ দিনা পাওল তেঁওৰ লগৰিয়া
সকলে তাক এড়ি কাইসাৰিয়া পালেগৈ আৰু ফিলিপ
নামে শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰকৰ ঘৰলৈ গৈ তেঁবে সৈতে
স্থিতি কৰিলো তেঁও সাত দিকনৰ মাজৰে এজন।
৯ তেঁওৰ চাৰিটী অপ্ৰদত্তা জোৱানী আচাৰ্য্যাণী
আছিল। আমি ভালে দিন সেই ঠাইতে থাকি
বলে আগাবুস নামে এজন আচাৰ্য্য যিহুদাহ দেশৰ
পৰা আহিল তেঁও আমাৰ ওচৰলৈ আহি পাওলৰ

১০ টঙালি লৈ আপোনাৰ হাৎ ভৰি বান্ধি কৈলে ধৰ্ম্মা
১১ ত্মায় এই কথা কয় যাৰ এই টঙালি তেওঁৰ যিৰু
শালমৎ থকা যিহুদীহঁতে এনেকৈ বান্ধিব আৰু আন্
১২ দেশৰ্ মানুহৰ্ হাতৎ শোধায় দিব। সেই কথা
শুনৎ আমি আৰু সেই থানৎ থকাহঁতেও তেওঁক্ যিৰু
১৩ শালমলৈ নেযাবলৈ মিনতি কৰিলোঁ। কিন্তু পাউলে
যাৎ লগীলে বোলে তোমালোকে কান্দি আৰু মোৰ্
মন্ ভাঙ্গি কি কৰা মই কেৱল্ বন্দিৎ কৰলৈ যুগৎ
নোহোঁ কিন্তু প্ৰভু যিশুৰ্ নামৰ্ অৰ্থে যিৰুশালমৎ
১৪ মৰিবলৈকো যুগুৎ আইছো। এই হেতুক্ তেওঁ
আমাৰ বুদ্ধি নেমানিলৎ আমি প্ৰভুৰ্ ইচ্ছা হোক্
এই বুলি নিজয় দিলোঁ।—

১৫ ঔয়াৰ্ পাছে আমি আপোনাৰ্ বেয়ালি গোটায়
১৬ যিৰুশালমলৈ গলোঁ। কৈসাৰিয়াৎ কেতেটি শিষ্য
আমাৰ্ লগৎ গৈ যাৰ্ ঘৰৎ আমি থিতি কৰলগা
হল্ এনে ম্নাসন্ নামে কুপ্ৰীয়া এজন্ পুৰাতন
১৭ শিষ্যৰ্ ঘৰলৈ আমাক্ আনিলে। আৰু যেনহুৱে
আমি যিৰুশালম পালৎ ভায়হঁতে আমাক্ বৰ
১৮ মনে গ্ৰহণ্ কৰিলে। পাছদিনা পাউল্ আমাৰ্
লগৎ যাকোবৰ্ ঘৰৎ গোমালৎ আৰু এটাৰ্ বৃদ্ধ
১৯ বিলাক্ আগতে আছিল্। আৰু তেওঁ সিবিলাকক্
আলিঙ্গন কৰি ঈশ্বৰে অনাদেশীহঁতৰ্ মাজৎ তেওঁৰ্
শুশ্ৰূষা দোৱাৰায় যি২ কৰিছিল্ সেই এটাইকে

২০ যাঞ্জকা কাতি লাগে। সিবিলাকে শুনি ঈশ্বৰক স্তুতি
কৰিলে আৰু তেওঁক কৈলে হে ভাই যিহুদীবিলাকৰ
মাজত যি কেই হেজাৰ মানুহৰ পতিয়ন জন্মিছে তুমি
২১ দেখিছা সেই মানুহবিলাক শাস্ত্ৰৰ বৰ বশ্য। আৰু
তোমাৰ এই বতৰা সিহঁতে শুনিছে যি তুমি সকলোঁ
[illegible] মাজত থকা [illegible] ইলিকে
অন্যদেশী হঁতৰ মাজত থকা এটাৰ [illegible]
২২ মোচিক তিয়াগিবলৈ শিকাইছা। [illegible]
কি হব [illegible] [illegible]
তোমাৰ [illegible] [illegible]
২৩ এতেকে আমি তোমাক [illegible]
লাকৰ এক [illegible] এনে আমাৰ [illegible]
২৪ আছে। এই হেতুকে তোমাৰ [illegible] সিহঁতে
শুনিছে সেয়ে একো নহয় কিন্তু তুমি [illegible] মত
পুৰত্তি শাস্ত্ৰ মানা উয়াকে এটায়ে জানিবলৈ সিহঁতৰ
লোৱা আৰু আপোনাকো পবিত্ৰ কৰা আৰু [illegible]
২৫ খৰচ সিহঁতে দিতে কৰা। দেৱতাৰ পূজাৰ আৰু
তেজ আৰু টেটুচেপাদি মৰা বস্তু আৰু পৰস্ত্ৰীগমন
তিয়াগ কৰাৰ বাহিৰে উয়াৰ একো নেমানিবলৈ
আমি অন্যদেশীয় পতিয়নি মানুহবিলাকলৈ লিখি নিৰ্ণয়
২৬ কৰিছো। তেতিয়া পাঁওলে সেই মানুহক লগে
আৰু পাচ দিনা পবিত্ৰ হৈ গোটেই উৎসৰ্গ
কৰালৈকে পবিত্ৰ কৰাৰ দিন পূৰ্ণ হয় যেন উয়াকে
জনাবলৈ সিবিলাকে সৈতে মন্দিৰত সোমালে।

২৭ কিন্তু সেই সাৎ দিন পূৰ্ হবলগা হলৎ আসিয়াৰ
যিহুদাইঁতে তেঁওক্ মন্দিৰৎ দেখি এটায় মান্হহৰ্
মাজৎ বড় হুৱাল্লুৱা লগালে সিহঁতে তেঁাক্ ধৰি
২৮ এটাই পাৰি কলে হে যিস্ৰএল্ মন্মসাবিলাক ওপ
কাৰ্ কৰা যি মান্হহে এটাই মান্হহৰে বাৰুদাৰে এই
ঠাঁইৰে বিৰোধে এটাই মান্হহকে শিখায় সেয়ে
এই। সেয়ে মন্দৰলৈ গ্ৰীক মান্হহ বিলাকক্
আনিছে আৰু এই পবিত্ৰ থানো অশুচি কৰিছে।
২৯ সিহঁতে আগেই এফেসীয় ত্ৰোফিমস্ নগৰৎ
তেঁওৰ সৈতে দেখিছিল্ এয়েহেই পাঁওলে তাক্ মন্দিৰ
৩০ লৈ আনিছিল বুলি ভাবিলে। আৰু এটাই নগ
ৰৎ অহাহুৰি এটায় মান্হহৰ্ লৰ অৱাবাও হল্
তাতে সিহঁতে পাঁওলক্ মন্দিৰৰপৰা টানি বাহিৰলৈ
৩১ যালে তেতিয়া লগতিলৈই দুৱাৰ্ বাঁধালে। সিহঁতে
তেঁওক্ বধিবলৈ মন্ কৰিলে সেই সময়তে এটাই
যিৰুশালমৎ অৱাবাও বে হল্ বুলি সেনাপতিৰ্
৩২ তলৈ এই বতৰা গল্। এই হেতুকে তেঁও বড়ন্তাকে
এশ চিপাহীক্ জোৱাৰ্ৰাংলেহৈ সিহঁতৰ মাজলৈ লৰি
আহিল্ সিহঁতে প্ৰধান্ সেনাপতিক চিপাহীবিলাকক
৩৩ দেখি পাঁওলক্ মাৰিবলৈ এৰিলে। তেতিয়া সেনা
পতিএ ওচৰলৈ আহি তেঁওক্ ধৰিলে আৰু দোহাৰে
বাঁধিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে পাছে তুমিস কোন সি
৩৪ কোন্ আৰু কি কৰিছিল্। তেতিয়া ভুমৰ মাজৰে
কোনো কোনোৱে এটাই পাৰি এক কথা কলে আৰু

কোনো কোনোৱে আন কথা কলে তাতে তেঁও সেই
হুরাহুরির নিমিত্তে একো নিশ্চয় নেপাই সি তেঁওক
৩৫ গঢ়লৈ নিবার আজ্ঞা করিলে। সিবিলাক যেতিয়া
খটখটি ওপর পালে এনে হল্ মানুহর জোরাজুরির নিমিত্তে
৩৬ তেঁও বনুৱায় দাঙি নিছিল। কিয়নো প্রজার সমূহ
ইয়াক নাশ কর বুলিলে তেওঁক এরি দিয়োক।
৩৭ পাছত পাঁওলক গঢ়লৈ আনিবলৈ ধরিলত
তেঁও সেনাপতিক বুলিলে মোয় আপোনার
৩৮ আগত কিছু মাত কব পারি নে তেঁও বুলিলে তুমি
গ্রীক কথা কব পারানে। যি মিসরীয়ে এই সময়
র আগেই কোলাহল করিলে চারি হেজার বধী
কর্ত্তাহঁতক অরণ্যলৈ হাবিলে গল্ সেয়ে তুমি নো
৩৯ হোৱানে। কিন্তু পাঁওলে কলে মোয় নিশ্চয় কিলিকি
য়ার তার্ষস্ এক য়িহুদী মোয় ডল্পীয়া নগরত থকা
লোহো মোক মানুহর আগত কথা কব দিয়োক মোয়
আপোনাক এই প্রার্থনা করো।

৪০ তেতিয়া পাঁওলে অনুমতি পায় খটখটি ওপরত থিয়
হই হাতেরে ইঙ্গিত করিলত মানুহবিলাক নিজম পড়িল
পর্ব্ব পাছে এব্রী ভাষাত এই কথা নিহঁতক কলে। হে
২২ মানুহহঁত ভায়াহঁত পিতৃহঁত তোমালোকর আগত
২ মোর যি উত্তর তাক তোমালোকে শুনা। তেঁও
এব্রী ভাষাত নিহঁতলৈ যি কলে সিহঁতে তাকে শুনি
৩ আরু অধিক নিমাত হল। তেতিয়া তেঁও বুলিলে মই
কিলিকিয়ার তার্ষস্ ওপজা কিন্তু এই নগরত গমলিয়েল

এলহ্ চাত্তর্ পিতৃলোকহ্‌বিলাকর্ শাস্ত্র যি প্রতি
শুদ্ধ মৎ সেই মতো শিখা এক্ দ্বিমানী আছ
যেনেকৈ তোমোলোক্ সকলো আজি ঈশ্বরক্ পুতি
আনিৎ করিজা ময়ো আগেই তেনে আছিলো।
৪ আরু পুরুষ তিরীক্ বান্ধি বন্দিশালৎ থৈ ময় মৃত্যু
৫ লৈকে এই পথর্ বিপক্ষতা করিছিলোঁ। বড় পুরোহিতে
বৃদ্ধ লোক্‌বিলাকে যেনেই মোর উপর্ সাক্ষী দিছি
লাকর্‌ধা ময় ভাতৃবিলাকর্ তৎ কারৎ পায় দম্মা
শেহৎ যি বিলাকে বন্দিৎ হল সিইঁত পাছু পাবলৈ
৬ যিরুশালমলৈ আনিবলৈ তালৈকে গলোঁ। আরু
এনে হল ময় চলোঁৎ দম্মোশকর্ ওচরৎ উপগত হলৎ
দুপরীয়া বেলিৎ এক অকাশতে অকস্মাতে মোর্
চারি ওফালে স্বর্গর্‌পরা পোঁহর হল্ তাতে ময়
৭ মাটিৎ পরি হে শাওল হে শাওল মোলৈ বিপক্ষতা কিয়
৮ করা এই কথা কোরা এক্ শব্দ মন শুনিলো। তাতে
ময় সুধিলীন্ দিলো হে প্রভু আপুনি কোন তেঁও
কৈলিলে তুমি যালৈ বিপক্ষতা করিছা এনে যি যিশু না
৯ জারেথ্ তেঁরেই ময়। মোর্ লগর্ মানুহবিলাকে
সেই পোঁহর দেখিলে ভয়াতুর হল্ হয় কিন্তু যি জনে
১০ মোৎ কথা কলে তেঁওর্ শব্দ নুশুনিলে। পাছে
ময় কৈলিলো হে প্রভু ময় কি করিম্ প্রভুএ মোৎ
কলে তুমি উঠা দম্মাশকলৈ যোরা তাতে তুমি
করিবলৈ নিরূপিৎ যিৎ সর্ব্ব সেই একাইকে তাতে
১১ তোমার্ আগৎ কোরা যাব। আরু সেই পোঁহি

তেজর কান্তির নিমিত্তে মই দেখিবলৈ নোৱারি থিক
মোর লগরিয়াহঁতর হাতেরে ধরি নিওঁতে মই
১২ দম্মেচকর পালোঁ। ততিয়া ধননীয়াস নামে
ব্যবস্থার মতে পারমার্থিক এজন যার সেই দেশৎ
১৩ থকা এটায় যিহুদীহঁতর মাজৎ যশস্যা হল। তেঁবেই
মোর ওচরলৈ আহি থিয় হই মোক কলে হে
ভাই শাওল তুমি দৃষ্টি পোৱা সেই দণ্ডতে তেঁওলৈ
১৪ দৃষ্টি করিলো। পাছে তেঁও কলে আমার পিতৃদি
সকলর ঈশ্বরে আপোনার ইচ্ছা জানিবলৈ সেই
ধার্ম্মিকক দেখিবলৈ তেওঁর মুখর কথা শুনিবলৈ
১৫ তোমাক পূর্ব্বেই নিয়োজন করিলে। কিয়নো যি২
কথা তুমি দেখিছা ও শুনিছা সেইবিলাকর তুমি
১৬ সকলো মানুহর প্রতি তাতে সাক্ষী হবা। আরু এ
তিয়া কিয় পলম করা উঠা ইচোরা হোৱা আরু প্রভুর
নামে প্রার্থনা করি তোমার পাতক ধুই পেলোৱা।
১৭ পাছে এনে হল মই যিরূশালমলৈ উভতি গলৎ যি
কালৎ মই মন্দিরৎ প্রার্থনা করিছিলো সেই কালৎ
১৮ মই হুব লাগিলো। সেই সময়াত যবুকে যিরূ
শালমরপরা বেগা কিয়নো মোৎ তোমার যি প্রমাণ
তাক নিইঁতে নলব এই কথা বোলোঁতা তেঁওক মই
১৯ দেখিলো। মই কলো হে প্রভু যিবিলাকে আপোনাত
প্রতীয়ায় মই সেইবিলাকক মেলেকে বন্দী করিলো
২০ সিনাগোৎ মারিলো ইহাক নিইঁতে জানে। আরু
আপোনার সাক্ষী ষ্টিফানর রক্তের যেতিয়া পরিল

তেতিয়া ময় ওচৰৎ থিয় হই তেওঁৰ বধৰ এক আমত
আছিলো তেওঁৰ বধী সকলোতাইঁতৰ কাপৰ ৰাখিলো।
২১ পাচে তেওঁ কলে তুমি গতি কৰা কিয়নো ময় দূৰেলৈ
অন্য দেশীইঁতৰ ওলৈ তোমাক পঠিয়াম।
২২ তেতিয়া সিহঁতে তেওঁৰ এই কথালৈ অৱধান্
কৰিলে তাৰ পাচে বিৰি মাৰি কলে এইটক পৃথিৱীৰপৰা
২৩ নিলগ্ কৰা সি জীয়া ওচিৎ ন। হয় তেতিয়া সিহঁতে
এবাৰ কৰিছে কাপৰ সোলোকাইছে ধূলি অকলিৎ
পেলাইছে তেনেতে প্ৰধান্ সেনাপতিএ তেওঁক গড়লৈ
২৪ আনিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে। পাচে সিহঁতে এনেকৈ
এবাৰ তাঁৰ বিৰোধে কি কাৰণে কৰিলে ঔয়াকে
জানিবলৈ তেওঁক কোচোৰা লগাই সুধিবলৈ আজ্ঞা
২৫ কৰিলে। সিহঁতে ৰচটিৰে তেওঁক বান্ধিছে তেনেতে
পাওলে আপোনাৰ ওচৰৎ থকা এশ চিপাহীৰ পতিৎ
কলে ৰোমাণ অথচ নিশ্চয় নো হোৱা জৰিয়া
২৬ এনে মানুহক তোমোলাকে মাৰিবলগা নে। এশ
চিপাহীৰ পতিএ ঔয়াকে শুনি গৈ বড় সেনাপতিৎ
কলে আপুনি যি কৰিছে সেয়ে কি ঔয়াতে সাৱধান্
২৭ হোক্ কিয়নো এই মানুহ ৰোমাণ্। তেতিয়া
বড় সেনাপতিএ আহি তেওঁৎ কলে মোৎ কোৱা
তুমি ৰোমাণ্ হোৱা নে তেওঁ উলিলে হোঁ হয়।
২৮ প্ৰধান্ সেনাপতিএ সমিধান দিলে যে ময় ভালে
মান্ ধনেৰে এই অকৃতি পাইছো কিন্তু পাওলে ওত্তৰ
২৯ কৰিলে ময় জন্মৎ হই ওপজিছিলো। এই

হেতুকে যিবিলাকক তেওঁৰ শোধ পোচ কৰিবলৈ নিযো
জন কৰিছিল সেইবিলাকে তেওঁৰ এচৰৰ পৰা গল
পুৰীন সেনাপতিএও তেওঁক ৰোমান বুলি জানি আ
গুনি তেওঁক বান্ধিছিল জীয়াকে আযাবি ভয়াল্বিত
হল।—

৩০ পাচ দিনা তেওঁও কিয় যিহুদীহঁতৰ দোহাবায় এনে
অপবাদিয়া আইছিল জীয়াৰে নিশ্চয় জানিবলৈ তেওঁও
তেওঁৰ বান্ধ খুলিলে আৰু পুৰীন্ পুৰোহিতকে
এটা ই সমজুহাকে আহি বলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু
পাঁওলক নমায় সিবিলাকৰ আগতে বহুৱালে।—

পৰ্ব্ব পাঁচে পাঁওলে মেলৰ এক দৃষ্টি কৰি কলে হে মানুহ
২৩ ভাইহঁত ময় ঈশ্বৰৰ আগতে আজিলৈকে সুবি
১ বেক আচাৰ কৰিছো। কিন্তু অননীয়াহ পুৰীন্ পুৰো
হিতে এচৰৰ থকা মানুহবিলাকক তেওঁৰ মুখৰ
২ মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তেতিয়া পাঁওলে তেওঁৰ
কলে হে শুক্লীকৃত বেৰ ঈশ্বৰে তোমাক মাৰিব
তুমি শাস্ত্ৰৰ মতে মোৰ শোধ কৰিবলৈ বহি শাস্ত্ৰৰ
৩ বিৰুদ্ধে মোক মাৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিছা নে। কিন্তু
যিবিলাক এচৰৰ থিয় হৈ আছিল সেইবিলাকে
কলে তুমি ঈশ্বৰৰ পুৰীন পুৰোহিতক নিন্দা কৰি
৪ছা নে। পাঁওলে কলে ভায়ে হে এঁৱেই পুৰীন্
পুৰোহিত জীয়াক ময় নেজানো কিয়নো তোমাৰ
মানুহহঁতৰ অধিকাৰৰ বিৰোধে কুকথা ন কবা

৬ এমন লেখা আছে। মেলর এভাগ শাস্ত্রকি আর এভাগ্
ফারিশি আছিল্ পাওলে তাকে দেখি মেলতে এটাই
পারি কলে হে মান্নুষ ভাইং ময় ফারিশি অর্থাৎ
ফারিশির্ সন্ততি সেই আশার আর মৃতর্ সকলর্
৭ পুনরুৎথানরে অর্থে ময় শোধিৎ অইচো। তেঁও
এই কথা কলৎ পাচ ফারিশিইঁতরে শাস্ত্রকিইঁতরে
৮ দন্দ লাগিল্ তাতে সুভা বেলেগ্ হল্ কিয়নো শাস্ত্র
কিইঁতে কয় বোলে পুনরুৎথান্ নাই দুতো নায় আন্মা
৯ ও নায় কিন্তু ফারিশিইঁতে দুয়োকো গাৎ লয়। তেতিয়া
বড় অহ লাগিল তাতে ফারিশিইঁতর্ খলিয়া অধ্যা
পক সকলে উঠি আমি এই মান্নুষর্ একো অগার্
পোৱা নায় কিন্তু যেদি কোনো আন্মায় অথবা দুতে
তাৎ কৈছে তেবে আমি ঈশ্বরে সৈতে যেন্ রণ ন
১০ করো এই কথা কৈ বিরোধি করিব ধরিলে। আর বড়
কোলাহল্ হোৱাৎ প্রধান সেনাপতিএ ভাবিলে জানো
পাচে সিইঁতর বলতে পাওল ডোখর্ অই যিগি
যায় এই নিমিত্তে সৈ বলেরে সিইঁতর্ মাজর্পরা
তেঁওক্ আনি গচলৈ নিবলৈ প্রধান্ সেনাপতিএ টোপা
ইইঁতক্ আজ্ঞা করিলে।

১১ পাচ রাতি প্রভুএ তেঁওর্ আগৎ থিয় অই কলে হে
পাওল্ তুমি নির্ভয় হোৱা কিয়নো যেনেকৈ মোর্ অর্থে
যিরুশালমৎ তুমি প্রমাণ দিচা তেনেকৈ রোমতো তমি
১২ প্রমাণ দিব লাগিব। দিন্ হলৎ কেতেটি যিহুদীএ মিলি

পাওলক্ বধী ন কৰি আমি খোৱা পীয়া ন কৰো এই
১৩ শাপৰ্ অঙ্গীকাৰেৰে আপোনাকে বন্ধিত কৰিলে। যিসকল
বিলাকে এই অঙ্গীকাৰ্ কৰিলে সিহঁত বিচু সৰহ
১৪ চল্লিশটা আছিল্। পাচে সিহঁতে পুৰীন্ প্ৰোহিতৰে
বৃদ্ধ লোকবিলাকৰে ওচৰলৈ আহি ইলিলে পাওলক্
বধী ন কৰি একো ন চৰহিম্ যেন্ আমি এক বড়
১৫ শাপৰ্ অঙ্গীকাৰেৰে আপোনাকে বান্ধিচো। এতেকেই
মন্ত্ৰিবিলাকে সৈতে তোমালোকে আৰু কিচু নিশ্চয়
কৰ তেঁওৰ বুদ্ধিৰ্ চলে পুৰীন সেনাপতিত কালি
তেঁওক্ আপোনাৰ্ ঠাইলৈ আনিবলৈ, জনোৱা
তেতিয়া আমি তাৰ কাৰো ওচৰলৈ অহাৰ্ আগেই
১৬ তাক্ বধিবলৈ যুগুত আছু। পাওলৰ্ ভাগিনে সিবিলাক্
লুকাবৰ্ কথা শুনি আহি গৰালত সোমায় পাওলত
১৭ কলে। পাচে পাওল এশ চিপাহীৰ পতিইতৰ্ মাজৰ্
এটাক্ মাতি কলে এই ডেকা মানুহক্ পুৰীন্ সেনা
পতিৰ্ আগলৈ লৈ যোৱা কিয়নো তেঁওৰ্ আগত
১৮ তেঁওৰ কিচু কবলগা আছে। এই হেতুকে সি তাক্ লৈ
পুৰীন সেনাপতিৰ ওচৰলৈ গৈ কলে পাওল্ বন্দিয়াৰে
মোক্ মাতি এই ডেকা মানুহক্ আপোনাৰ্ আগলৈ
আনিবলৈ কলে আপোনাৰ আগত তেঁওৰ কিচু
১৯ কবলগা আছে। তাতে পুৰীন্ সেনাপতিএ তাৰ্
হাতত ধৰি তাক্ এক নির্জনে ঠাইলৈ নি সুধিলে
২০ মোৰ্ আগত তোমাৰ কি কবলগা আছে। সি ইলিলে
যিহুদিৰ্ কিচু কথা আৰু বিশেষ্ কৰি সুধিবৰ্ চলে

যিহুদীহঁতে তেঁওক্ কালি মেললৈ আনিবলৈ
২১ আপোনাৎ জনাবলৈ আলচ্ করিছে। কিন্তু আপুনি
সিহঁতর্ কথাৎ সম্মতি নিদিব কিয়নো সিহঁতর্
মাজর কিছু সরহ চল্লিশটায় তেঁওক্ ন বধি খোৱা
পীয়া ন করিম্ যেন্ এই শাপর্ অঙ্গিকারেরে আ
পোনাকে বন্ধিৎ করি লুকায় আছে এতিয়াও সিহঁৎ
আপোনার্ অঙ্গিকারলৈ অপেক্ষা করি যুগুৎ হৈ
২২ আছে। এই হেতুকে প্রধান্ সেনাপতিএ সেই ডেকা
মানুহক্ বিদায় দি কলে মোৎ যি এই কথা কৈছা
২৩ সাবধান্ হোৱা ইয়াক্ কাতো ন কবা। তেতিয়া
তেঁও এশ সেনাপতি সকলর্ মাজর্ দুজনক্ মাতি
কলে তোমোলাকে দুশ চিপাহীকে সত্তুরি ঘোড়া
চোরাকে দুশ বর্চ্ছিধরাকে এপর রাতিৎ কাইসারিয়ালৈ
যাবলৈ যুগুৎ করাগৈ আরু সিহঁতে সাবধানে পাঁও
২৪ লক্ ফিলিক্স নামে ডাঙরিয়ার্ ঠাইলৈ লৈ যাবলৈ
পাঁওলক্ তাতে তুলিবলৈ সিহঁতর্ বাহন যুগুৎ করা
২৫ হৈ। পাচে তেঁও এই কারৎ লেখিলে।—
২৬ ক্লাদিয়স লিসিয়াসর্ শ্রীযুত মহামহিম ফিলিক্স
ডাঙরিয়াক্ প্রতি নমস্কার্।—
২৭ এই মানুহ যিহুদীএ ধরা হলহেঁতেন আরু সিহঁ
তে মরা হলহেঁতেন সেইকালৎ ময় সৈন্যে আহি
২৮ তেঁওক্ রোমণ্ বুলি জানি তেঁওক্ রাখিলো। পাচে
সিহঁতে তেঁওক্ অপবাদ কি হেতুকে দিলে জৈয়াকে
জানিবলৈ ইচ্ছা করি ময় তেঁওক্ সিহঁতর্ মেললৈ

২৯ জানিলোঁ। তাতে তেঁও সিহঁতৰ শাস্ত্ৰৰ কেতবিলাক
তৰ্ক কথাকে অপবাদিয়া হল্ কিন্তু বধৰ অথবা বন্ধ
নৰ অৰ্হ কিবা কৰিছিল্ তাতে অপৰাধিয়া ন হয়
৩০ ঔয়াক্ ময় জানিলো। পাচে যিহুদীহঁতে সেই
মানুহক বধিবলৈ লুকাল এই বতৰা পায় তেঁৱৰ্
গুচৰিয়াহঁতক আপোনাৰ্ ওচৰৎ তেঁওৰ্ অপবাদ
কৰবলৈ আজ্ঞা কৰি তেঁওক্ আপোনাৰ্ ওচৰৎ অৰি
লক্ষে পঠিয়াইচো। আপোনাৰ্ শুভ হোক্
ঔতি।—
৩১ তেতিয়া চিপাহীহঁতে যেনে আজ্ঞা পাইচিল্ সেই
৩২ মতে পাউলক্ ৰাতি আন্তিপাত্ৰিসলৈ লৈগল্। পাচ
দিনা ঘোড়াচোৰাহঁতক তেঁওৰ্ লগৎ যাবলৈ
তাতে এড়ি সিবিলাক্ গৰালৈ ঘুৰি আহিল।
৩৩ সিহঁতে কাইসাৰিয়ায় সোমায় ডাওৰিয়াক্ কাকৎ
৩৪ দি পাউলক্ তেঁওৰ্ আগৎ সোধায় দিলে। ডাওৰি
য়ায় কাকৎ মাতি শুধিলে তেঁও কোন্ নগৰৰ মানুহ
আহ্ তেঁও কিলিকিয়াৰ মানুহ ঔয়াকে জানি কলে
তোমাৰ গুচৰিয়াহঁৎ আহিলে ময় তোমাৰ্ কথা
৩৫ শুনিম্। তেতিয়া তেঁওক্ হেৰোদৰ্ প্ৰেতোৰিয়
মৎ থবলৈ আজ্ঞা কৰিলে।—

পৰ্ব্ব তেতিয়া ডাওৰিয়াৰ্ তলৈ পাউলৰ বিপক্ষে যি কথা
২৪ কলে পাঁচ দিনৰ পাচৎ এনে অননীয়াহ পুৰোন প্ৰধো
হিৎ বৃদ্ধলোক সকলোকে তেৰ্তুলস নামে এক সুন্দৰ

২ বত্তুল্লক্ লগৈৎৈল আছিল্। তেতিয়া পাওলক্ মাতি
নং তেৰ্ত্তুল্লসে এই কথা কৈ তেঁওক্ অপবাদ দিব
৩ ধৰিলে হে মহামহিম ফিলিক্স আপোনাৰ অনুগ্ৰহৎ
আমি বড় শান্তি পাঁও আৰু আপোনাৰ পালনং এই
৪ দেশৰ্ মানুহবিলাকৰ প্ৰতি বড় উচিৎ কৰ্ম্ম কৰা হয়।
আমি জৈয়াতে জানি সৰ্ব্বতোভাবে স্বতন্ত্ৰ হই তাকে
সৰ্ব্বদা সকলে থানে মোৰ্বোলো। কিন্তু আপোনাক্ ময়
আৰু চৰম নি দিবলৈ আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি আমাৰ্
অলপ্ কথা শুনোক ময় জৈয়াকে প্ৰাৰ্থনা কৰো।
৫ কিয়নো বড় দুৰ্জ্জন জগত্তৎ থকা এটায় যিহুদীইঁতৰ্
মাজৎ ৰাজবিৰুদ্ধ কৰ্ম্মজনক নাজৰেণ মতিয়া মানুহৰ্
মাজৎ এটা প্ৰধান এই মানুহক্ আমি এনে
৬ দেখিচো। সেয়ে মন্দিৰক্ সামান্য হাইৰ নিচিনা
কৰিবলৈ ধৰিচিল তাতে আমি তাক ধৰি আমাৰ
৭ শাস্ত্ৰ নীতিৰে শুহিৰ যুজিলো। কিন্তু লিসিয়াস্
প্ৰধান সেনাপতিয়ে আমাৰ কোষৰলৈ আহি বড়
বল কৰি তাক্ আমাৰ হাতৰ্পৰা এৰুয়ায়লৈ তাৰ
গুচৰিয়াইঁতক্ আপোনাৰ্ ওচৰ্ পাবলৈ আজ্ঞা
৮ কৰিচে। তাতে আপুনি সিইঁতক শোধি পোচ
কৰি যিহৰ্ অৰ্থে আমি তাক্ অপবাদ দিয়ো সেই
৯ বিলাক্ আপুনি জানিব। যিহুদীইঁতেও এই কথা
স্বৰূপ এই বুলি তাতে সম্মতি দিলে।—
১০ তেতিয়া ডাওৰিয়ায় পাওলৎ কবলৈ ঔঙ্গিৎ কৰিলৎ
পাচে তেঁও মাৎ লগালে বোলে আপুনি এই দেশৰ

মাহুহৰ শোধৰ অধিকাৰ তোমাৰ ভালে দিনৰ্পৰা হইচে
ময় ঔয়াকে জানি অতিৰঙ্গমনে আপোনাৰ কথা
১১ কওঁ। তাতে আপুনি জানিব এতিয়া বাৰে দিনৰ
বঢ়া ন হয় ময় ভজন কৰিবলৈ য়িৰুশালমলৈ গৈ
১২ ছিলো। কোনোএ মৈতে মন্দিৰৎ দুৰ্গাদুৰ্ঘনি
কৰিবৰ সিহঁতে মোক নেদেখিলে আৰু সিনাগোগৎ
বা নগাৰৎ মাহুহৰ মাজৎ এৰাও কৰোতেঁও মোক
১৩ নে দেখিলে। সিহঁতে আমাক যি অপবাদ দিয়ে
১৪ সিহঁতেও সপ্ৰমাণ কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু আপো
নাৰ আগতে ময় ঔয়াক শৈ কৰো সিহঁতে যেনে
কৈ মতান্তৰ বুলি কয় তেনেকৈ ময় ব্যৱস্থাৰ নাৰে
আচাৰ্য্যবাক্যৎ যিমান লেখা আছে সেই এটাইকে
পতীয়ায় মোৰ পিতৃলোকবিলাকৰ ঈশ্বৰক ভজো।
১৫ আৰু পৰমাৰ্থিক অপৰমাৰ্থিক এই দুবিধ মৰা মানু
হৰ পুনৰুত্থান হব সিহঁতে আপুনি এই যি কথা
১৬ শৈ কৰে ময় ঈশ্বৰলৈ প্ৰতি আশা কৰো। আৰু
ঈশ্বৰ মানুহ এই দুয়োকো প্ৰতি নিৰপৰাধিৰূপে
জ্ঞান সৰ্ব্বদা ৰাখিবলৈ কাৰ্য্যাৰ্থ ময় কৰো। বহু
১৭ বৎসৰ গলৎ পাচে ময় দান উৎসৰ্গ আপোন
১৮ দেশী মানুহৰ ওচৰৎ দিবলৈ আহিলো। তাতে
আসিয়ায় কেতেটি য়িহুদীএ মোক পবিত্ৰ হোৱা মন্দিৰৎ
পালে কিন্তু জুম সৈতে ন হয় কোলাহলে সৈতে
১৯ ও ন হয়। যেদি মোৰ বিৰোধে কিবা আছে তেৱে
আগতে থাকি মোক অপবাদ দিবলৈ সিহঁতৰ উচিৎ

২০ হয়। সেয়ে ন হলে আজি ময় তহঁতর দোষাবায়
মৃতক মান্নহর পুনরুৎথানর কথাৎ পাতকিয়া হোঁ
২১ এই যি এটি কথা ময় সিহঁতর মাজতে থিয় হই
কলো তাক এটি ময় যেলর আগতে যেতিয়া আছিলো
তেতিয়া সিহঁতে মোর মাজৎ একো কুকর্ম্ম দেখি
লে লে লে দেখিলে ঔহঁতে আপুনি উয়াক কওক।
২২ ফিলিক্সে এই কথা শুনি সিহঁতক এই বুলি পলয়
কৰিলে ময় এই কথার আরু বুজি লিসিয়াস পুরান
সেতাপতি আহলৎ তোমোলাকর গোচর শুনিম।
২৩ পাচে এশ বরুয়াৰ পহৰিয়াক পাওলক রাখিবলৈকে
তেঁওক নেরাখিবলৈকে উপকার কৰিবলৈ অথবা
তেঁওর ওচরলৈ আহিবলৈকোনো মিত্রিরক নিষেধি
ন কৰিবলৈকে আজ্ঞা দিলে।—
২৪ দিনাদিয়েকর পাচে দ্রুসিলা নামে আপোন ভার্য্যা
য়িহুদী তিরীএইসেতে ফিলিক্সে পাওলক আনি খ্রীষ্টর
২৫ সম্বন্ধত অর্থে তেঁওর কথা শুনিলে। তেতিয়া
পাওলে পরমার্থ পবিত্রত ধর্ম্ম করাবে ভবিষ্যৎ গোবির
কথা কোয়াৎ ফিলিক্সে কম্পমান হই সমিধান দিলে
বোল তুমি এতিয়া যোয়া মোর অরুসর হলে ময়
২৬ তোমাক মাতিম। পাওলক তেঁও মুকলি কৰিবর হই
তেঁওর হাতর ধন পায় তেঁওর এই আশাও আছিল
সেই কারণে ঘনে২ মাতি তেঁওর সৈতে কথা কলে।
২৭ কিন্তু দুই বৎসর পূর হলৎ পরকিয়স যেস্তস ফিলি
ক্সর সলনী হল তেতিয়া ফিলিক্সে য়িহুদীহঁতক তুষ্ট

কৰিবলৈ আজ্ঞা কৰি পাঁওলক্ বন্দীতেই থলে।—
পর্ব্ব এই হেতুক্ ফেষ্টস্ সেই নগৰলৈ আহি তিনি
২৫ দিনৰ্ পাচত কাইসাৰিয়াৰ্পৰা য়িৰুশালমলৈ গল্।
২ তেতিয়া পুৰোহিত প্ৰধানহিতহঁতে য়িহুদীহঁতৰ ডাঙ
ৰিয়াহঁতে তেওঁৰ আগত পাঁওলৰ্ বিৰোধে কথা
৩ জনালে। আৰু বাটতে তেওঁক্ বধিবলৈ লুকায় থাকি
তেওঁক্ য়িৰুশালমলৈ আনিবলৈ তেওঁৰ্ বিৰুদ্ধে
অনুগ্ৰহ মাগি তেওঁৰ আগত কাকুতি কৰিলে।
৪ কিন্তু ফেষ্টসে সহিদাল্ দিলে পাঁওলক্ কাইসাৰি
য়াত ৰোখা যাব ময় আপুনি কিঞ্চিত কালৰ পাচে
৫ তালৈকে যাম্ সেই কাৰণে তোমালোকৰ যিঃ যাৰ
হে তাৰ্ জগৰৰ্ প্ৰমাণ্ দিব পাৰে সিহঁতে গৈ এই
মানুহৰ কিবা জগৰ যেদি আছে তেবে তাক অপ
৬ বাদ দিয়োক্। পাচে সিবিলাকে সৈতে দহ দিনৰ্
কিছু বচা থাকি তেওঁ কাইসাৰিয়ালৈ গল। তাৰ্
পাচ দিনা শোধৰ আসনত বহি পাঁওলক আনিবলৈ
৭ আজ্ঞা কৰিলে। তেওঁ আহিলত পাচে যিবিলাক
য়িহুদী য়িৰুশালমৰপঁৰা আহিছিল্ সেইবিলাক চাৰি
ও ফালে থিয় হই যাৰ্ প্ৰমাণ সিহঁতে দিব নোৱা
ৰিলে এনে তালেমানেও বড় অপবাদ পাঁওলৰ্ বিৰো
৮ ধে দিলে। তেতিয়া তেওঁ আপোনাৰ অৰ্থে এই
উত্তৰ কৰিলে য়িহুদীহঁতৰ ব্যৱস্থাৰ অথবা মন্দিৰৰ
৯ অথবা কাইসৰৰ বিপক্ষে ময় একো কৰা নায়। কিন্তু

ফেষ্টসে য়িহুদীহঁতক তুষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি উত্তৰ্
কৰি পাউলৎ কলে তুমি য়িৰূশালমলৈ যাবা নে সেই
ঠাইৎ এই কথাৎ মোৰ্ আগৎ শোধিৎ হবা।
১০ পাউলে কলে যত্তে মোৰ্ শোধি কৰিবলৈ উচিৎ হয়
এনে যি কাইসৰৰ্ মেল্ তাৰ্ আগতে ময় থিয়
হই আছোঁ ময় য়িহুদীহঁতৰ্ একো বয়া কৰা নাই
১১ আপুনি জয়াক্ ভাল্কৈ জানে। কিয়নো যেদি ময়
কিবা জগাৰ্ বা কোনো বধাৰ্হ কৰ্ম্ম কৰিছোঁ তেবে
মৰিবলৈ ময় অসম্মতি নোহোঁ কিন্তু সিহঁতৰ্ সেই
অপবাদ যেদি একো ন হয় তেবে সিহঁতৰ্ হাতৎ
কোনোএ মোক্ সোধায় দিব নোৱাৰে ময় কাইসৰৰ্
১২ আগৎ আপীল্ কৰোঁ। তেতিয়া ফেষ্টসে মন্ত্রি
হঁতে সৈতে আলচ্ কৰি তেঁওক্ উত্তৰ কৰিলে তুমি
কাইসৰৰ্ আগৎ আপীল্ কৰিছা নে বাৰু তুমি
কাইসৰৰ্ তলৈ যাবা।—
১৩ দিনা দিয়েকৰ্ পাচে আগ্ৰিপা ৰজায় বৈৰনীকি
ফেষ্টসক্ সেৱা কৰিবলৈ কাইসাৰিয়ালৈ আহিল্।
১৪ সিবিলাক তালে দিন্ তাতে ৰলৎ পাচে ফেষ্টসে পাউ
লৰ্ গোচৰ্ ৰজাৎ জনালে বোলে ফিলিক্সে যাক্
বন্দিয়াতে এড়ি গৈছিল্ এনে এটা জয়াতে আছে।
১৫ ময় য়িৰূশালমৎ যেতিয়া আছিলোঁ তেতিয়া প্ৰধান্
পুৰোহিৎ সকলে য়িহুদীহঁতৰ্ বৃদ্ধ লোকবিলাকে

মোৰ বিৰুদ্ধে শাস্তি খুজি মোক তাৰ কথা জনালে।
১৬ সিবিলাকক মযি উত্তৰ কৰিলো। অপৰাধীযে প্ৰতিবা
দীহঁতক হাজিৰাহাজিৰি কৰা আৰু আপুনি নিজ
ক্ষেত্ৰে অপৰাধী আইচে তাৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ
অনুমতি পোৱাকে ব্যতিৰেকে কাকো বধৰ নিমিত্তে
সোঁপাই দিয়া ৰোমাণ মানুহৰ ব্যৱহাৰ ন হয়।
১৭ এই হেতুক সিবিলাক এঠাই ৰলত হি মযি পাচ
দিনা অপলমে শাস্তিৰ আসনত বহিলো সেই
১৮ মানুহক আনিবলৈকো আজ্ঞা কৰিলো। প্ৰতি
বাদীহঁতে তাৰ বিপক্ষে থিয় হই মযি যি ভাবিছিলো
এনে তাৰ কোনো জগৰ দিহঁতে ন তুলিলে কিন্তু
আপোনাৰ ভজনৰ কথাত আৰু পাওলে যাক জীয়াই
১৯ আছে বোলে এনে য়িশু নামে মৃতক এজনৰ কথাত
কেতবিলাক দুৰ্ণাদুৰ্ণি দিহঁতে তেওঁৰ বিৰোধে ক
২০ ৰিলে। মযি জীয়াতে সংশযাপন্ন হই কলো তুমি যিৰু
শালমলৈ গৈ তাত এইবিলাক কথাত গোচৰ হবা
২১ নে কিন্তু ৰাজাধিৰাজে শুনিবলৈ থবলৈ পাওলে আ
পীল কৰিলত পাচে মযি তেওঁক কাইচৰৰ ওচৰলৈ
পঠিয়াবৰ আহৰি হয় মানে তেওঁক ৰাখিবলৈ আজ্ঞা
২২ দিলো। তেতিয়া আগ্ৰিপায় ফেষ্টসক কলে মযি
আপুনি এই মানুহৰ কথা শুনিব খোজো। তেওঁ
২৩ কলে কালি তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ পাবা। এই হেতুক
পাচ দিনা আগ্ৰিপায় বৰ্ণিকি বৰ ঐশ্বৰ্য্যযুক্ত

হ্মাই হ্মাছি পুৰান মেলানত্তিৰে নগৰৰ ভাউৰিয়াৰে
হ্মাৰও হ্মই শুনাৰ হ্মাইৎ মোৰাল ভেত্তিয়া-মেড
২৪ সৰ হ্মাজাৰে পাওল হ্মনা হল। তেত্তিয়া মেড
সে কাল হে হ্মাগ্ৰিপা ৰাজা হ্মাগত্তে এটাৰ মাহ্মহো
হ্মাছে এই মাহ্মহৰ কথাৎ য়িহুদীহঁতৰ পুজায় মযে
সৈত্তে য়িৰুশালয়ত্তো এযেত্তো গুত্তৰাওত্তৰি কৰিলে
বোল তাৰ হ্মাৰ কিছু কাল জীয়া থাকটিৎ তাক্
২৫ তো মাপাক দেখিছো। কিন্তু মি যহাঁই কোনো
কৰ্ম্ম কৰা নায় হ্মাৰ হ্মাপুনি ৰাজাধিৰাজৰ হ্মাগৎ
হ্মাপীল কৰিলে মত জীয়াকে জানি ওঁওক পঠিয়া
২৬ বলৈ নিয়ম কৰিলো। কিন্তু ওঁওৰ কথা যহা
ৰাজাৰ মোৰ লেখিবৰ বস্তৰা একো স্থিৰ নায় এই
হেতুক তোমালোকৰ এটাইৰে হ্মাগলৈ হ্মাৰু হে
হ্মাগ্ৰিপা ৰাজা বিশেষৎ হ্মাপোনাৰ হ্মাগলৈকো মহ
ওঁওক হ্মানিছো জীয়াত্তে শোধি হলৎ পাছে মযু
২৭ লেখিবলৈ কিছু হ্মাৰ কিয়নো কোনো বন্দিয়াৰক পঠি
য়াবলৈ তাৰ দিয়া অপৰাধ নজনা হ্মন্থচিৎ যেন এয়ে
মোৰ মনৎ পৰিল।

পৰ্ব্ব. তেত্তিয়া হ্মাগ্ৰিপায় পাওলৎ কলে তুমি হ্মাপোনাৰ
২৬ ওত্তৰ কৰিবলৈ হ্মনুমত হ্মইছো তাতে পাওলে হাৎ
দাঙ্গি ওত্তৰ কৰিলে।—
২ হে হ্মাগ্ৰিপা ৰাজা যিবিলাক কথাৎ য়িহুদীহঁতৰ
পৰা ময় হ্মপৰাধী হ্মইছো সেইবিলাকৰ ওত্তৰ

আপোনাৰ্ আগৎ যে আজি ময় কৰো এয়ে মোৰ
৩ বৰ্ড় ভাগ্য কিয়নো যিবিলাক কাৰ্য্য আৰু পুশ্ন যিহুদী
হঁতৰ্ মাজৎ আছে এইবিলাকৎ আপুনি নিপুন্
আচে জেয়াতে আপুনি ধৈৰ্য্য ধৰি মোৰ্ কথা শুনে
৪ যেন্ ময় এই প্ৰাৰ্থনা কৰো। লৰাকালৰেপৰা মোৰ
যিংবিলাক্ আচাৰ্ মোৰ্ স্বদেশী মানুহৰ্ মাজৎ
যিৰুশালমৎ আগেই আছিল সেই সমস্ত আচাৰ্
৫ যিহুদীহঁতে জানে। যি আদিৰেপৰা মোক জান
লে সিহঁতে যেদি পুমাণ দিব তেবে ময় আদিৰেপৰা
আমাৰ্ ধৰমৰ্ মাজৎ কৰ্ম্মৎ আতি সাৱধান হৈ
মতীয়া যিবিলাক্ হয় সিহঁতৰ্ নিচিনা ময়ো ফাৰিশি
৬ হঁতৰ্ মতিয়া আছিলো। আৰু যি অঙ্গীকাৰ
ঈশ্বৰে আমাৰ্ পিতৃাদিৰ্ আগৎ কৰিলে তাৰে
ফলৰ্ আশাৰ নিমিত্তে ময় এতিয়া দোষৎ দিয় হোঁ।
৭ সেই অঙ্গীকাৰৰ্ ফল্ পাবলৈ আমাৰ বাৰে ফৈদে
ৰা ক্ৰন্দিৰা পুযত্ন পূৰ্ব্বক্ নিত্যে ভজন্ কৰি আশা কৰে
হে আগ্ৰিপা ৰাজা সেই আশাতে ময় যিহুদীহঁতৰ্
৮ পৰা অপবাদী হইচো। ঈশ্বৰে যি মৃতক্ মানুহ
বিলাকক্ তুলিব আপোনাৎ এয়েন নপতীয়াবলগা
৯ হুলি মানে নে। যিশু নাজৰথৰ্ নামৰ বিপক্ষ
ভালেমান্ কৰম্ ময় কৰিবলগা যেন্ জেয়াক্ ময়
১০ আগেই নিশ্চয় কৰিছিলো। তাকো ময় যিৰুশাল
মৎ কৰিলো আৰু প্ৰধান পুৰোহিৎহঁতৰপৰা ভাৰ

পায় বহুত সন্তবিলাক বন্দি কৰিলো আৰু যেতিয়া
সিবিলাকক মৰা গল তেতিয়া ময় সিবিলাকৰ
১১ বিৰোধে প্ৰমাণ দিলো। আৰু এটায় সিনগাগং
পুনঃ২ শাস্তি দি বল কৰিলে সিবিলাকৰ ঈশ্বৰনিন্দা
কৰিলো আৰু সিবিলাকৰ বিৰোধে অতিশয়ও চাগোল
হই সিবিলাকক আন দেশৰ নগৰলৈ খেদাবলৈকে
১২ খেদিলো। তাতে ময় প্ৰধান পুৰোহিতহঁতৰপৰা
ক্ষমতা আৰু আজ্ঞা পায় দম্মেশেকলৈ গৈছিলো
১৩ তেনেতে হে ৰাজা ময় মধ্যাহ্নকালত বাটত স্বৰ্গৰপৰা
ওলোৱা সূৰ্য্যতকৈও অধিক তেজস্বী এক পহৰ
মোৰে আৰু যিবিলাক মোৰ লগত আছিল সিহঁ
১৪ তৰে চাৰিওফালে দেখিলো। পাছে এটায় মাটিত পৰি
লত হে শাওল হে শাওল মোৰ বিপক্ষতা কিয় কৰা কাঁ
টৰ ওপৰত গোৰ মৰা বৰ টান বুলি এব্ৰি কথাৰে মোৰ
আগত এই বচন বোলোঁতা এক শব্দ ময় শুনিলো।
১৫ তেতিয়া ময় কলোঁ হে প্ৰভু আপুনি কোন তেঁও কুলি
১৬ লে যাৰ বিপক্ষতা তুমি কৰিছা সেই যিশু ময়। কিন্তু
তুমি উঠা আৰু ভৰিৰে থিয় হোৱা কিয়নো মোত
যি বিশ্বাস কৰে তাৰে আনদেশীহঁতে পাতকৰ বিমো
চন পায় আৰু পবিত্ৰ কৰা যিবিলাক হয় সিহঁতে
১৭ সৈতে অধিকাৰ পায়। এই নিমিত্তে সিহঁতৰ চকু
মেলিবলৈকে এন্ধাৰৰপৰা দিপিতিলৈ সিহঁতক পাল
টাবলৈকে সিহঁতকে শয়তান অধিপত্যৰপৰা ঈশ্ব

ৰৰ্ ফাললৈ পালটাবলৈকে ময় তোমাক্ মান্ছহৰ্
১৮ পৰা যিবিলাকৰ্ ভলৈ ময় তোমক পঠিয়াম এনে
যি আন্ দেশীবিলাক নিইঁতৰ্ হাতৰ্‌পৰা তোমাক্
উদ্ধাৰ্ কৰি তুমি যি দেখিছা আৰু যিং কৰ্ম্মৎ ময়
তোমাৰ্ আগৎ বিদিৎ কৰম এই দুয়োৰো অৰ্থে
সেৱকিয়া আৰু সাক্ষী কৰিবলৈ তোমাক্ দৰিশন্
১৯ দিলো।   সেই কালৰপৰা হে আগ্ৰিপা ৰাজা ময়
২০ সেই স্বৰ্গীয় দৰ্শন মনা ন কৰিছিলো কিন্তু পুজায় আ
গেলাৰ্ পাতৰৰ্‌পৰা পালটিবলৈ আৰু ঈশ্বৰক্
পুতি ভজিবলৈ আৰু পালটাৰ্ উচিৎ কৰ্ম্ম কৰিবলৈ
ময় আদিতে দম্মেশক্ পুৰাতে যিৰুশালমতে যিহু
দীৰ এটায় দেশতে তাৰ্ পাচে আন্ দেশীইঁততে
২১ ঈশ্বৰৰ্ কথা বিদিৎ কৰিলো।   সেয়াতে যিহুদী
হঁতে মোক্ মন্দিৰৎ ধৰিলে আপোনাৰ্ হাতেৰে
২২ বধিবলৈ উদ্যম্ কৰিছিল।   কিন্তু ময় ঈশ্বৰৰ্‌পৰা
২৩ উপকাৰ্ পায় আজিলৈকে জীয়াঁ আছু খ্ৰীষ্ট মৰিব
মৃত্যুৰ্ পা মাতে উঠতা কৰ্ন সব পুঞাকে আন্ দেশী
ইতক পহৰ দেখুৱাব এই যি কথা আচাৰ্য্যসকলে
কাল মেসা আৰ ভো কৰ্ বাতিৰেকে আৰু একো ন
কৰ ময় আ পায় সাৰ্বিক্ষণ্ এটায় মান্ছহকে প্ৰমাণ্
দিলো।—
২৪   তেঁও এনেকৈ আপোনাৰ্ উত্তৰ কৰিতে ফেষ্টুসে
যেঙ্গে এটাই পাৰি কলে হে পাউল তুয় বলিয়া হৈছ

২৫ বক্ত বিদ্যায় তোক্ বলিয়া কৰিলে । কিন্তু তেঁও
হুঁলিলে হে মহাময়হিম ফেস্তস্ ময় বলিয়া নোহো
২৬ কিন্তু সত্য মিয়ালেৰে কথা কঁও । কিয়নো যিহবিলাক
কথা ময় কওঁ সে ভাবিএই কঁও তেঁও এইবিলাক
জানে এই কৰ্ম্ম তেঁওৰ অগোচৰ ন হয় যেন্ ঔয়াক
ময় জানো কিয়নো এই কৰ্ম্ম চুকৎ কৰা ন হয় ।
২৭ হে আগ্রিপা ৰাজা আপুনি ভাবিয়ৎ আস্তিক্
কৰিছে নে আপুনি আস্তিক্ কৰিছে ময় ঔয়াক্
২৮ জানো । তেতিয়া আগ্রিপায় পাওলক কলে তুমি
২৯ মোক্ খ্রিষ্টিয়ান অবলৈ ইচ্ছাইছা । তাতে
পাওলে কলে আপুনি কেৱল্ ন হয় কিন্তু যেতেক্
মানুহে আজি মোৰ্ কথা শুনে এই এটায়বিলাক্
জানো মিয়ো ন হয় কিন্তু এই বন্ধিৎ হোৱা বিনে
৩০ এটায় মোৰ্ মতিয়া হয় এয়ে মোৰ্ বড় বাঞ্ছা । তেঁও
ঔয়াকে কলৎ পাচে ৰজায় অধিকাৰে বৰ্ণীকিএ
যিবিলাক্ সিবিলাকে সৈতে বহিছিল্ সেইবিলাকে
৩১ উঠিল । আৰু নির্জানলৈ গৈ আলচ্ কৰি অনোয়
অন্যে কলে এই মানুহে বধৰ্ বা বন্ধনৰ্ অৰ্হ একো
৩২ কৰ্ম্ম কৰা নায় । পাচে আগ্রিপায় ফেস্তসৎ কলে এই
মানুহে যেদি কাইসৰৰ্ আগৎ আপিল ন কৰিলে
হেঁতেন্ তেবে মুকলি অব পাৰিলেহেঁতেন্ ।—
পৰ্ব্ব আমি যি জাহাজৎ ইতালিয়ালৈ যাত্ৰি কৰিম্
২৭ ঔয়াৰে নিশ্চয় হলে পাচে সিবিলাকে পাওলকে

আৰু কেতেটি বন্দিয়াৰ্ মানুহকে যুলিয়স্ নামেৰে
আগস্তান্ বৰ্থৰাৰ্ এশ ঠিপাহিৰ এক অধিপতিৰ্
২ হাতৎ সোধায় দিলে। তেতিয়া আদ্ৰামিত্তিয় মৰু
এক্ নাৱৎ উঠি আসিয়াৰ্ কাষেৰে যাবলৈ মন্
কৰি তেসলোনীকাৰ্ আৰিষ্টাৰ্খস নামে এটা মাকি
দোনী আমাৰ্ লগৎ হলৎ আমি লঙ্গৰ্ তুলিলো।
৩ পাচ দিনা আমি চীদোনৎ চাপি লোঁগো আৰু যুলিয়স
অনুগ্ৰহ কৰি পাঁওলক্ তেঁওৰ্ মিত্তিৰ্ হঁতক্ দেখিবলৈ
৪ বে জিৰাবলৈকে যাব দিলে। পাচে লঙ্গৰ্ তুলিলৎ
পচোৱা বতাহ হল্ সেই কাৰণে আমি তাৰ্পৰা
৫ কপ্ৰসৰ্ এচৰলৈ গলো। পাচে কিলিকিয়াৰ্ পম্ফুলি
য়াৰে ওচৰম্ সাগৰে দি গৈ আমি লিকিয়াৰ্ মিৰা
৬ নামেৰে এক্ নগৰৎ ৰলো গৈ। ঐতালিয়ালৈ
গৈছে এনে আলেক্সান্দ্ৰিয়াৰ্ এক্ নাৱ তেয়াদাৰে
৭ সেই খানতে পায় আমাক্ তাতে থলে কিন্তু দিনা
দিয়েক্ লাহেং গৈ পচোৱা বতাহৰ্ নিমিত্তে ক্নিদ
সৰ্ কাষৰ পালতেই আমি ক্ৰীতৰ্ তলৎ সাল্
৮ মোনাৰ্ পোনলৈ গলো। আৰু তাকো বড় দুখেৰে
তেই সুন্দৰ্ খাল নামে এক্ ঠাইৎ ৰলোগৈ তাৰ্
৯ ওচৰতে লাসীয়া নগৰ্। তেতিয়া ভালে দিন্
গলৎ লঘোনৰ দিন্ চৰি গলৎ আৰু তাতে নাৱৎ
১০ গৈতি সঙ্কটৰূপে হলৎ পাঁওলে সিবিলাকৎ এই
কথা কৈ উপদেশ্ দিলে হে দেও সকল্ এই বাৰ

ভৰাৰে নাৱৰ ভালেমান কষ্ট হানিএ কেৱল দ্ৰব
এনে ন হয় কিন্তু আমাৰ্ জীৱনৰো সংশয় হব
১১ জীয়াক্ ময় বুঝি পাইছো। তথাপি শইহিয়া পাও
লৰ্ কথাতকৈ গুৰিয়ালৰে নাৱৰ্ অধিকাৰ হঁতৰে
১২ কথা শৰহকৈ মানিলে। আৰু সেই ঘাল্ খৰালি
কালত থাকিবৰ্ যোগ্য ন হয় এই হেতুকে কোনো
ৰূপে খৰালি কালত থাকিবলৈ ফৈণিকি পাব পাৰি
এই আশয়েৰে সৰহ মানুহে তাক এৰিবলৈ বুদ্ধি
দিলে। ফৈণিকি ক্ৰীতৰ্ এটা ঘাল্ তাৰ্ মুখ
১৩ দক্ষিণা পশ্চিমাও উত্তৰা পশ্চিমাও। পাচে দক্ষিণা
বতাহ অলপ্ বলালত সিবিলাকে ভাবিলে এতিয়া
আৰুশাক্ বাঞ্ছা সিদ্ধি হয় এয়েৰেই লঙ্গৰ তুলি
১৪ ক্ৰীতৰ্ কাষবলৈ গল্। এথন্তকৰ্ পাচে সিবিলা
কৰ্ আগত এক প্ৰচণ্ড বুমহা মাৰিলে তাৰ্ নাম
১৫ ঔৰোক্লিদন্। তাতে নাৱ টলবল কৰিলত
সিবিলাকে নাৱৰ্ মুখত বতাহৰ্ আগত লগাব
নোৱাৰিলে এই হেতুকে মুখ এৰি বতাহলৈ হেঁচুকি
১৬ পেলালে। আৰু ক্লদা নামে এক চাপৰিৰ্ কাষ
ৰলৈ লৰি গলত আমাৰ্ নাৱো ৰাখিবলৈ বৰ
১৭ দুখ হল্। তাক্ তুলিলত সিবিলাকে নাৱ
তলত বান্ধি আনুৰ উপায় কৰিলে আৰো চৰ্য
ৰিয়াত পৰে এই শঙ্কাতে আমি পাল্ পেলায় বতা
১৮ হত উৰি গলো। আৰু বুমহাতে অতিশয় টল্

বল্ কৰি পাঠ দিনা মিৰিলাকে নাৱ লঘু কৰিলে।
১৯ আৰু তৃতীয় দিনা আমি আপোন্ হাতে নাৱৰ্
২০ ঠৈৰাখক্ষ পেলায় দিলো। তেতিয়া দিনাদিয়েক্
বেলী বা তৰা দেখা ন গৈলৎ আৰু বড় বুমুহা
আমাৰ্ আপদলৈ হলৎ ৰক্ষাৰ্ সকল আশা গুচিল্।
২১ কিন্তু বড় লঘোন্ হলৎ পাচে পাওলে মিৰিলাকৰ্
মাজতে থিয় হই কুলিলে হে দেৱবিলাক তোমো
লাকে ক্ৰীত নেড়া মোৰ্ এই যি কুদ্ধি তোমোলা
কক্ দিলো তোমোলাকে তাকে শুনা আৰু এতেক্
বিপত্তিকে হানিকে নোপোৱা তোমোলাকৰ্ ওচিৎ
২২ আছিল্। কিন্তু এতিয়া ময় তোমোলাকৎ জয়াকে
কওঁ তোমোলাক্ নিসংশয় হোৱা কিয়নো তোমোলা
কৰ্ এজনৰো জীৱন্ নাশ্ ন হব কেৱল্ নাৱ নাশ
২৩ হব। কিয়নো ময় যাৰ্ হওঁ আৰু যাক্ সেৱা
কৰো এনে যি ঈশ্বৰ্ তেওৰ্ দূতে আজি ৰাতি মোৰ্
২৪ কাখৰৎ থিয় হই কলে। হে পাওল্ তুমি নডৰাবা
তোমাক্ কাইসৰৰ্ আগৈলে আনাহৰা আৰু দেখা
যিবিলাক্ মানুহ তোমাৰ্ লগৎ আচে সেই এটা
২৫ ইকে তোমাক্ ঈশ্বৰে দিছে। এয়েৰেই দেৱবিলাক্
তোমোলাক্ নিৰ্ভয় হোৱা কিয়নো যেনেকৈ ময়
কোৱা হল্ তেনে হবলৈ ময় ঈশ্বৰৎ বিশ্বাস্ কৰো।
২৬ কিন্তু আমাক্ এটা চাপৰিৎ পেলাব লাগিব। চৈধ্য
২৭ ৰাতি হলৎ আমি হতাহৎ জেফালে সিফালে আদ্ৰিয়া
সাগৰলৈ হেঁচোক্ মাৰিলৎ মালিয়াৰাতি নাৱৰ

মাল্লহে ভাবিলে বোলে কোন্ দেশৰ ওচৰ
২৮ চাপিল। এই হেতুকে ঢিঢা পেলায় কুড়ি বাম পানি
পালো পাচে আৰু কিচু দূৰৈলৈ গৈ আৰুও ঢিঢা
২৯ পেলায় পোন্ধৰ বাম পালো। তেতিয়া আমো
কোনো শিলনাং পৰে জৈয়াকে ভাবি সিবিলাকে
নাৱৰ পিছফালৰ পৰা চাৰিটা লঙ্গৰ পেলায় পুৱ
৩০ হবলৈ অপেক্ষা কৰিলে। কিন্তু নাৱৰ মাল্লহ
বিলাকে নাৱৰ আগৰ পৰা লঙ্গৰ পেলাৰ ছলে
নাৱো সাগৰত নমায় নাৱ এড়ি পলাবলৈ উদ্যম
৩১ কৰিলে। সেই কালত পাওলে জেমাদাৰতে চিপাহি
হঁততে কলে জৈহঁত যেদি নাৱত নে থাকে তেবে
৩২ তোমোলাক নিস্তাৰ হব নোৱাৰা। তেতিয়া চি
৩৩ পাহীহঁতে নাৱৰ জৰ কাটি তাক এড়ি দিলে। তাৰ
পাচ দিন হুইআহোতেই পাওলে কিচু খাবলৈ
সেইবিলাক মাল্লহক আদেশ্ কৰি কলে যেতিয়াৰে
৩৪ পৰা তোমোলাকে একো নো খোৱা লঘোনে আচা
তাৰে আজি চৈধ্য দিন হল এই হেতুকে তোমোলা
কক্ ময় কাবো কৰো তোমোলাকে কিচু খোৱা
কিয়নো এয়ে তোমোলাকৰ ৰক্ষৰ নিমিত্তে কিয়নো
৩৫ তোমোলাকৰ এডালি চুলিৰো বিনাশ নহব। তেঁও
জৈয়াকে কৈ পিঠা লৈ সিবিলাকৰ এটাইৰে আগতে
ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰি তাকে ভাঙ্গি খাবলৈ ধৰিলে।
৩৬ তাতে সিবিলাকে এটায়ে আশ্বাস পায় কিচু খালে।
৩৭ আৰু আমি নাৱত এটায়ে দুসত্তৰি পুৰুষ

৩৮ আছিলো। তেতিয়া সিবিলাকে তৃপিতি পায় নাৱৰ
সহজা কৰিলে আৰু অৱশেষ্ গহু সাগৰত পেলায়
৩৯ দিলে। তাৰ্ পাচ দিন হলত সিবিলাকে সেই
ভূমি নিচিনলে কিন্তু সমান্ গৰাৰে এক্ খাল্ দেখি
লে আৰু যেদি পাৰে তেবে তালৈকে নাৱ লকুৱায়
৪০ ঔয়া লৈকে ঔচ্ছা কৰিলে। আৰু সিবিলাকে লঙ্গৰ্
তুলি সাগৰৰ্ মৰমতেই থাকিল্ পাচে বঠাৰ
বান্ধ শোলোকায় বড় পাল্ বতাহত তুলি কাষৰৰ্
৪১ ফালৈ গল্। কিন্তু যতে দুখান্ সাগৰ্ একে
লগ্ হইচে এনে এঠাইত পড়ি সিবিলাকে নাৱ
মাটিৰ্ ওপৰত তুলিলে আৰু আগ্ টিপ্ টানিৰে
লগায় ন লগা হই থাকিল্ কিন্তু পিছফাল্ চৌতৰ
৪২ আক্ৰালতে ভাগি গল্। আৰু কোনো বন্দিয়াৰ্
সাঁতুৰি ন পলাবলৈ সিপাহীহঁতে সিহঁতক্ বধিবলৈ
৪৩ আলচ কৰিলে কিন্তু জেমাদাৰে পাওলক্ ৰাখিবলৈ
ঔচ্ছা কৰি সিহঁতৰ্ মনোভিলাষত নিবাৰিলে আৰু
যিবিলাকে সাঁতুৰিব পাৰে সেই মানুহ প্ৰথমতে সাগ
৪৪ ৰলৈ ডও মাৰি কাষৰ পাবলৈ আৰু অৱশেষ্ মানুহ
বিলাকৰ কেতেটিক্ পাটৰ্ ওপৰত কেতেটিক্ নাৱৰ
ভগা ডোখৰৰ্ ওপৰত কাষৰলৈ যাবলৈ সিহঁতক
আজ্ঞা দিলে তাতে সিবিলাক্ এটায়ে সকলয়ে বায়্
পালে।—

পর্ব্ব সেই ঠাপৰিৰ্ নাম মেলিতা যেন্ সিবিলাকে বায়্
২৮ পায় ঔহ্লাক্ জানিলে। তেতিয়া সেই অসভ্য মানুহে

ভালেমান্ ঠেনেহ আমাক্ দেখুৱালে কিয়নো সেই
কালৰ্ বৰষুনৰে জাড়ৰে নিমিত্তে সিহঁতে জুই জালি
৩ আমাক্ এটাইকে আলহি থুইলে। তেতিয়া পাওলে
যদি এ পোলা খাৰি জুই ওপৰৎ দিলে এক্ আঁঠে
সাপ জুইৰ্ তাপৰ্‌পৰা আহি তেঁওৰ্ হাতৎ মেৰুৱাই
৪ ধৰিলে। সেই অসভ্য মানুহবিলাকে তেঁওৰ্ হাতৎ
মেৰুৱা সেই সাপক্ দেখি উটেনিটে কলে আৰু
পাক্ এই মানুহ ৰধিয়া সাগৰে-জীয়াক্ এড়ি দিলে
৫ হয় কিন্তু পৰমে দিয়োতাই জীয়াক্ জীব নিদিয়ে। পাচে
তেঁও সেই সাপক্ জুইতে জোকাৰি আপুনি একো
৬ হানিনে পালে। তেঁও ওফহিব বা হঠাতে মৰিব
সিবিলাকে জীয়ালৈকে বাট্ চালে কিন্তু এখন্তক্ অপেক্ষা
কৰি তেঁওৰ্ একো বৈগুণ্ নৈ দেখি মন্ পাল্টায় কলে
৭ তেঁও দেৱতা। পব্লিয়স্ নামেৰে সেই টাপৰিৰ্
অধিকাৰৰ্ অধিপতি সেই ঠালৎ আছিল্ পেয়েই
আপোনাৰ্ ঘৰলৈ আমাক্ নি তিনি দিন্ আলহি
৮ থুইলে। সেই কালৎ পব্লিয়সৰ্ বাপেক্ জুৰ্
তেজসাঁও ৰোগা নৰিয়াৰে পড়ি আছিল তাতে পাওল
তেঁওৰ্ ওচৰলৈ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি হাৎ তেঁওৰ্ ওপৰৎ
৯ দি তেঁওক্ সুস্থ কৰিলে। সেয়ে হলৎ টাপৰিৰ্
১০ আনং নৰিয়া মানুহ্ আহি সুস্থ হল। সিবিলাকে
আমাৰ্ ভালেমান্ সৎকাৰ্ কৰিলে আৰু আ
মাৰ্ যাবৰ্ সময়ৎ যিং বেহানিৰ্ প্ৰয়োজন্ আছিল্
১১ তাকো নাৱ দিলে। কাস্তৰৰে পলুক্সেৰি চিহ্নিত আ

লেক্সান্দ্রিয়াৰ এক নাৱ তাত কালৎ সেই চাপৰিতে
আছিল এই হেতুকে তিনি মাহৰ পাছে আমি তাতে
১২ সোমালো আৰু আমি সৰাকুশৎ ৰৈ তিনি দিন
১৩ পৰ্য্যাই কৰিলো। সেই ঠাই এড়ি কাথাৰে গৈ
১৪ গৈ আমি ৰেগিয়মৰ পোনে বলো আৰু এদিনৰ
পাছৎ দক্ষিণা বতাহ বলালে তাতে আমি দ্বিদিনে
পুটিওলিৎ পালোগৈ। তাতে আমি ভায়ইতক পালো
সিবিলাকৰ ধৰাৎ সাৎ দিন সিবিলাকে সৈতে
১৫ থাকিলো তাৰ পাছে তাৰপৰা ৰোমলৈ গলো। ভায়
হঁতে আমাৰ বতৰা পায় আমাক দেখিবলৈ আপ্পী
ফোৰম্ তিনি সৰাইলৈকে আহিল। পাওলে সিবি
লাকক দেখি ঈশ্বৰক স্তুতি কৰি আশ্বাস পালে।—
১৬ আমি ৰোমৎ পালৎ পাছে জেমাদাৰে বন্দিয়াৰ
মানুহবিলাকক হাজাৰি চিপাহীৰ জেমাদাৰৰ
হাতৎ শোধায় দিলে কিন্তু আপোনাকে ঘি পৰ দিয়
পাওলে এনে এক চিপাহীএ সৈতে বেলেগ থাকি
১৭ বলৈ পালে। তেতিয়া তিনি দিনৰ পাছৎ পাওলে
শ্রেষ্ঠ য়িহুদীবিলাকক মাতিলে সিবিলাক আপিলৎ
তেঁও সিবিলাকক কৈলিলে হে মনুষ্যবিলাক ভায়
বিলাক ময় স্বদেশী মানুহৰ বা পিতৃবিলাকৰেই
নীতিৰ বিৰুদ্ধ একো কৰা নায় তথাপি য়িৰুশালমৰ
পৰা ৰোমাণ মানুহৰ হাতৎ ময় বন্দিৎ স্কাই
১৮ সোপ্পা আজিলো। সিবিলাকে মোক শোধিপোচ কৰি
মৃত্যুৰ কাহিনি মোৰ মাজৎ নে পায় মোক মেলিব

১৯ যুজিলে। কিন্তু যিহুদীহঁতে তেওঁৰ বিৰোধে কলে
কাইসৰৰ আগত আপীল কৰিবলগা মোৰ পুৰো
জন আছিল আপোনাৰ দেশী মানুহৰ কিবা অপ
২০ বাদ দিবলগা মোৰ আছিল এনে ন হয়। কিয়নো
যিশ্ৰএলৰ আশাৰ নিমিত্তে ময় এই জিঞ্জিৰি লোৰাত
বন্ধিত হই আছো। সেই কাৰণে তোমোলাকক
দেখি বলৈকে তোমোলাকে সৈতে কথা কবলৈকে
২১ ময় তোমোলাকক মাতিলো। তেতিয়া সিবিলাকে
তেওঁত কলে আমি যিহুদাই দেশৰপৰা তোমাৰ
কথাৰ কাকত নে পালো যি ভায়হঁতত এযেলৈ আহি
ছিল সিহঁতৰ মাজৰ কোনোএ তোমাৰ একো অগৰ
২২ সৌচিক ন কৰিলে ন কলেও। কিন্তু তোমাৰ মনে কি
জৈয়াক আমি শুনিব খোজো কিয়নো এনেকৈ সকলে
২৩ থানে দুৰ্ণম্যা যেন জৈয়াক আমি জানো। সিবি
লাকে এদিন নিশ্চয় কৰিলত পাছে ভালেমান মানু
হ তেওঁৰ বহালৈ আহিল সিবিলাকৰ আগত তেওঁ
ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যলৈ যিশুলৈ প্ৰাতসন্ধেপৰা সন্ধিয়া
লৈকে মোশহৰ বিধানেৰে আচাৰ্য্য বাক্যেৰে ওপ
২৪ দেশ কৰিলে সাক্ষীও দিলে। তাতে কোনো
কোনোএ সেই কথাত আস্তিক কৰিলে কোনো
২৫ কোনোএ আস্তিক ন কৰিলে। আৰু সিবিলা
কৰ অনোন্যলো বেলেগ চৰ্ৰ্ক হলত পাওলে এই
এটি কথা কলত পাছে সমাজ ভাগিল সেই কথায়
এই ধৰ্ম্মাত্মায় যিশাইয়াহ আচাৰ্য্যৰ মুখে আমাৰ

পিতৃবিলাকৎ আতি ঠিকোন্ কৈ এই কথা কোৱা
২৬ লে। এই মানুহবিলাকৰ্ কোষৰলৈ গৈ বোলা
হেনে শুনি২ তোমোলাকে শুনিবা কিন্তু নু বুঝিবা
২৭ আৰু দেখি২ দেখিবা কিন্তু বুঝি নেপাবা। কিয়নো
এই মানুহবিলাকৰ্ বুদ্ধি ভোতোহা হইচে আৰু
সিহঁতৰ্ কান্ শুনিবলৈ গধুৰ্ হইচে আৰু সিহঁতে
আপোনাৰ্ চকু ঝাঁপাই আচে পাচে সিহঁতৰ্ চকুৰে
দেখি কানেৰে শুনি মনেৰে বুঝি ওভতিলে ময়
২৮ সিহঁতক্ সুস্থ কৰো। এই হেতুক্ ঈশ্বৰৰ
নিস্তাৰ্ আন্ দেশী মানুহৰ্ ওচৰলৈ পাঠাচে সিহঁতে
তাকে শুনিব যেন এই কথায় তোমোলাকৰ্ কর্ণ
২৯ গোচৰ্ হোক্। তেঁও এই কলৎ পাচে যিহুদীহঁতে
গৈ অন্যো অন্যে বৰ দুৰ্ণাদুষণি কৰিব ধৰিলে।
৩০ পাচে কোনেও পাওলক্ নিষেধ্ কৰিলৎ তেঁও
ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য বিদিৎ কৰি আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ এটায়
কথা নির্ভয় মনে শিখায় ৰোমতে পূৰে দুবৎসৰ্
৩১ আপোনাৰ্ ভেৰোণিয়া ঘৰৎ থাকিল্। আৰু যি২
বিলাক্ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিল্ সেই এটাইকে
গ্ৰহণ কৰিলে।—

রোমাণ্ মানুহক প্রতি পাওল্ পাঁচনীর্ কাকৎ।—

১ প্রথম পর্ব্ব।—

১ দেহৎ দাওদর্ বীর্য্যে ওপজা আরু আপুনি ঈশ্ব
রর্ পুত্র যেন্ জেয়াকো পবিত্রাত্মারূপে মৃতক্ মানুহর্
মাজর্পরা পুনরুৎথানর্ দোৱারায় অতিশয় প্রমা
ণেরে প্রেচিক্ হল্ যিবিলাকর্ মাজৎ তোমোলাকো
২ য়িশু খ্রীষ্টর্ নিযোজা হইচা এনে যি সর্ব্বদেশী মানুহ্
সিহঁতে তেঁওর্ নামেরে যি সন্তুাতর্ লালী মানিবলৈ
৩ আমি যার্ দোৱারায় অনুগ্রহকে পাঁচনীবাবকে
৪ পাইচো এনে যি ঈশ্বরর্ পুত্র আমার্ প্রভু য়িশু খ্রীষ্ট
তেঁওর্ যি শুভবার্ত্তা ঈশ্বরে আগেই আপোন্ আচার্য্য
বিলাকর্ দ্বারে ধর্ম্ম পুথিৎ অঙ্গীকার্ করিছিল্ সেই
৫ শুভবার্ত্তা প্রেচিক্ করবলৈ পাঁচনী করর্ কারণ
নিযোজা বেলেগ করা খ্রীষ্টর্ বন্দী যি পাওল্ ঈশ্ব
রর্ যিবিলাক্ স্নেহনীয় নিযোজা পুণ্যবান্ মানুহ
৬ রোমৎ আচে সিবিলাকর্ তলৈ সেই পাওলে কাকৎ
৭ লেখে। আমার্ পিতৃ ঈশ্বরবে প্রভু খ্রীষ্টরেপরা
অনুগ্রহ্ কুশলে তোমোলাকর্ প্রতি হোক্।—

৮ প্ৰথমতে তোমোলোকৰ্ সম্বন্ধে যীশু খ্ৰীষ্টৰ্ দ্বাৰাই সকলো
পৃথিবীত কোৱা যায় জৈয়ালৈ ময় তোমোলোকৰ্ এটা
হৈৰে কাৰণে যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰায় আপোন্ ঈশ্ব
৯ ৰৰ্ শ্লাঘা কৰোঁ । ঈশ্বৰৰ্ প্ৰসাদত তোমোলোকৰ্
ওচৰলৈ আহিবলৈ মোৰ্ কোনো ৰূপে নিৰ্বিঘ্ন যাত্ৰা
হয় এই প্ৰাৰ্থনা কৰি আপোন প্ৰাৰ্থনাকালত ময়
১০ তোমোলোকৰ্ অৰ্থে সৰ্ব্বদা প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ । ময়
তেঁওৰ্ পুত্ৰেকৰ্ শুভবাৰ্ত্তা মনে সৈতে যাক্ সেৱা
কৰোঁ এনে যি ঈশ্বৰ্ তেঁও জৈয়াত মোৰ্ সাক্ষী আছে ।
১১ কিয়নো তোমোলোকক্ দেখিবলৈ তোমোলোক স্থিৰ্
হবলৈ কোনো পাৰমাৰ্থিক্ সামৰ্থ্য তোমোলোকক্
১২ দিবলৈ আৰু তোমোলোকৰো মোৰ্ সঙ্গতেৰেই
তোমোলোকে সৈতে শান্ত হবলৈ মোৰ্ বাঞ্ছা আছে ।
১৩ হে ভায়ইঁত যেনেকৈ আন্ দেশী মানুহৰ্ মাজত
মোৰ্ ফল্ আছে তেনেকৈ তোমোলোকৰ্ মাজতো
ময় কিঞ্চিৎ ফল পাবলৈ তোমোলোকৰ্ ওচৰত উপ
গত হবলৈ ময় দানেং জৈচ্ছা কৰিছোঁ কিন্তু এতিয়ালৈ
কে ঠেকত পৰিলোঁ তোমোলোকে যে এই কথা ন
১৪ জনা হই থাকা জৈয়াক্ ময় নো খোজোঁ । ময়
১৫ গ্ৰীক ম্লেচ্ছ এই দুয়োৰো আৰু বিজ্ঞবে মুৰ্খইঁতবে
ধৰুৱা হইছোঁ এয়েৰেই আপোনাৰ্ শক্যানুসাৰে
ৰোমত থকা তোমোলোকৰো ওচৰত শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন
১৬ কৰিবলৈ যুগুত হই আছোঁ । ময় খ্ৰীষ্টৰ শুভ
বাৰ্ত্তাত লাজুৱা নো হোঁ কিয়নো যিহুদী গ্ৰীকাদিৰ্

যাজৎ যিয়ান্ বিশ্বাসী সিবিলাকক্ প্ৰতি সেই
১৭ উদ্ধাৰনিষ্পাদক্ ঈশ্বৰৰ্ প্ৰভাৱ। কিয়নো তাতে
ঈশ্বৰৰ্ ধৰম্ সত্যাতেৰে হয় সেই ধৰম্ সত্যাতৰ্
নিমিত্তে প্ৰেৰিক্ হৈছে আছে কিয়নো এনে লেখা
১৮ আছে ধৰমীবিলাক সত্যাতেৰে জীব। যিবিলাক
মানুহে অধৰম্ কাজেৰে সঁচাকে বান্ধি থয় সেইবিলা
কৰ্ এটায় অমেৰাৰে অসম্ভৰূপ কৰমৰ বিৰোধে
১৯ ঈশ্বৰৰ্ যাও সৰগৰ্পৰা বিদিৎ হৈছে। কিয়নো
ঈশ্বৰৰ্ যিং জানিবলগা সেয়ে সিবিলাকৰ্ মাজৎ
বিদিৎ হৈছে যি হেতুক ঈশ্বৰে তাকে সিবিলা
২০ কক্ দেখুৱালে। কিয়নো তেঁওৰ্ যিং অদৃশ্য অৰ্থাৎ
তেঁওৰ্ অনন্ত প্ৰভাৱ আৰু ঈশ্বৰালি সেই দৃশ্য
বস্তুৰ্ দোৱাৰায় পৃথিবীৰ্ সৃষ্টি কালৰেপৰা স্পষ্টৰ্
ৰূপে জনা যায় সেই কাৰণে সিবিলাকলৈ উত্তৰ
২১ কৰাৰ্ বাট ন হয় কিয়নো সিবিলাকে ঈশ্বৰক্
জানি ঈশ্বৰৰ্ নিচিনা তেঁওৰ্ সৎকাৰ্ ন কৰিলে আৰু
স্তাৱকো ন হল্ কিন্তু আপোনাৰ্ আলচ ব্যৰ্থ ৰূপ
২২ হল্ আৰু আপোনাৰ্ বলিয়া মন্ এন্ধাৰময়
হলৎ সিবিলাকে আপোনাকে গিয়ানী বুলি মানি
২৩ অবোধ হল্। আৰু ক্ষয়নীয় মানুহৰে চৰাইৰে চাৰি
ঠেঙ্গিয়াৰে সাপৰে জন্তুবিলাকৰে নিচিনা মূৰ্ত্তিত
২৪ অক্ষয় ঈশ্বৰৰ্ শক্তি আৰোপণ কৰিলে। এই নিমি
ত্তে যিবিলাক্ মানুহে ঈশ্বৰৰ্ বাক্যৰ্ সত্যৰ্ পলনী
২৫ মিচা বাক্য গ্ৰহণ কৰিলে আৰু যি জন্ সৃষ্টিদানক

আমেন সেই সৃষ্টিকর্ত্তার ভজনরে সেৱারেপরা
সৃজা বস্তুর ভজনে সেৱায় করিলে সিবিলাকে আ
পোনার মনোভিলাষিতেরে আপোনার শরীরর অন্যো
অন্যে অভরম করে এই নিমিত্তে ঈশ্বরে নীচ কর্ম্ম
২৬ তে সিহঁতক এড়ি দিলে। এই কারণেও ঈশ্বরে
সিহঁতক অধম তেনেহেরে এড়ি দিলে কিয়নো
সিহঁতর তিরোতাহঁতেই স্বাভাবিক নীতি তিয়াগ
২৭ করি দুরাচার করিলে। পুরুষবিলাকে তিরীর
সংসর্গ তিয়াগ করি পুরুষে পুরুষে অসৎ কর্ম্ম করি
অন্যোন্যে কামত জলিত হল আরু আপোনার
২৮ ভরমর সমুচিত ফল পালে। কিয়নো যেনেকৈ
সিহঁতে আপোনার স্মরণতে ঈশ্বরক রাখিবলৈ
২৯ যতন ন করিলে তেনেকৈ সিহঁতে এটায় অপারমা
র্থোরে ব্যভিচারেরে দৌর্জন্যেরে লোভেরে কুমতিরে
ভরপূর হই আরু যিয়ালেরে বধেরে বিরোধেরে
৩০ ভণ্ডনারে কুটিলতারে ভরি পড়ি আরু ফুসফুসিয়া টুটি
৩১ কিয়া ঈশ্বরদ্বিনোন্না যিয়লিয়া গর্ব্বী আত্মশ্লাঘী কুক
র্ম্মোৎপাদক পিতৃ মাতৃক ন মানা অজ্ঞান নিয়ম
৩২ ভঙ্গা স্বাভাবিক স্নেহরহিত নিয়রমী নির্দ্দায় হই
করিবলগা করম করিবলৈ ঈশ্বরে সিহঁতক হীন
মতিরে এড়ি দিলে।—

পর্ব্ব যিসবিলাকে এনে করম করে সিহঁত মরা সি
২ হঁতে ঈশ্বরর এই শোধি জানে কেৱল আপুনি এই
করম করে এনে ন হয় কিন্তু এনে করম করাহঁত

৩ তো সন্তুত হয়। এই হেতুকে হে শোধীক্ মানুহ
যি কোনো হোৱ্ তোলৈ উত্তৰ কৰাৰ বাট্ ন হয়
কিয়নো তয় শোধিবে আনক্ অপৰিয়া কৰি সেই
কথাতে আপোনাকে দ্রোহী কৰিছ যি হেতুকে হে
৪ শোধীক্ তয় আপুনি সেই কৰম্ কৰিছ। কিন্তু এনে
কৰমকৰাবিলাকৰ্ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰৰ্ যি শোধ্ সেয়ে
সত্যতানুসাৰে আছে যেন্ ঔয়াক্ আমি জানো।
৫ হে মানুহ তয় এনে কৰমকৰাবিলাকৰ্ শোধ্ কৰি
আপুনি যেদি সেই ৰন্ কৰ তেবে তয় ঈশ্বৰৰ্
শোধৰ্পৰা ৰক্ষা পায় জীবি যেন্ ঔয়াকে নিশ্চয়
৬ কৰিছ নে। বা ঈশ্বৰৰ্ ষমায় তোক্ মন পালটা
ৰলৈ গুদগায় তয় ঔয়াকে নেজানি তেঁওৰ্ দয়াৰূপ্
৭ ধনকে ক্ষেমাকে বহুকাল্ সহিষ্ণুতাকে ঔতিক্রিং-
৮ কৰিছ নে। যিবিলাকে সহিষ্ণু হই নিত্যে সুকৰ্ম্ম
কৰাৰেই মোক্ষকে সৎকাৰকে অমৃততাকে বিচাৰে
সেইবিলাকক্ অনন্ত আয়ু কিন্তু যিবিলাক্ বিবাদী
সত্যতাকো নে মানে কিন্তু অধৰ্ম্মৰূপ্ কৰ্ম্ম মানে যিহু
দীকে আদি কৰি অন্য দেশী যিমান কুকৰ্ম্মকাৰী
৯ সিহঁতক্ তাড়না যাও দুঃখ যাতনাৰূপ্ ফল্। কিন্তু
যিহুদীকে গ্রীককে আদি কৰি আৰু যিমান্ সুকৰ্ম্ম
কাৰী মানুহ সিবিলাকক্ স্তুতি সৎকাৰ্ কুশল
১০ ৰূপ্ ফল্ এনেকৈ সদোকে সুকৰ্ম্মৰ্ ফল্ দিব এনে
যি ঈশ্বৰ তুমি তেঁওৰ্ যাও স্বৰূপ্ শোধি পৌচিছ

কৰা দিনলৈকে আপোনাৰ্ টান্ অনন্তাপী মনৰ
১১ নিমিত্তে আপোনালৈ খঙ সাঁচিছানে। কিয়নো ঈশ্বৰে
১২ মৈতে পক্ষপাত ন হয়। যি দিনা য়িশু খ্রীষ্টৰ্ দোৱাৰা
ৰায় ঈশ্বৰে শুভবাৰ্ত্তাৰ্ নিমিত্তে মানুহৰ্ গুপ্ত
১৩ কৰ্ম্মৰ্ গোবি কৰিব সেই দিনা যিবিলাকে শাস্ত্ৰ
বৰ্জ্জিত হই পাপ কৰিছে সেইবিলাকৰ্ বিনাশ শাস্ত্ৰ
এৰি হব আৰু যিবিলাকে শাস্ত্ৰপ্ৰাপ্ত হই পাতক্
১৪ কৰিছে সেইবিলাকৰ্ গোবি শাস্ত্ৰৰ্ মতে হব। কিয়নো
শাস্ত্ৰ শুনুৱী সকল পৰমাৰ্থিক্ ৰূপে গণ্য ন হয় কিন্তু
১৫ শাস্ত্ৰাৰ্থাচাৰী সকল্ পৰমাৰ্থিক্ বুলি গণ হব। যিবি
লাকৰ শাস্ত্ৰ নায় এনে যি অন্যদেশী মানুহ সিহঁত
১৬ যেতিয়া আপোনাৰ্ বাভাৱে শাস্ত্ৰৰ্ মতে কৰম্ কৰে
তেতিয়া সিহঁতে আপোনাৰ্ মনত লেখা শাস্ত্ৰৰ্
কৰ্ম্ম প্ৰেচিক্ কৰিলে আৰু সিহঁতৰ্ মন্ প্ৰমাণ্
কৰি সিহঁতৰ্ মনন্ অন্যোন্যে দোষ ৰা হেতুবাদ
কৰিলে শাস্ত্ৰপ্ৰাপ্ত ন হই আপোনাৰ্ শাস্ত্ৰ আপুনি
১৭ হয়। দেখা তুমি য়িহুদী আৰু শাস্ত্ৰতো বিশ্বাস্
কৰিছা আৰু ময় ঈশ্বৰৰ অনুগৃহীত এই দম্ভ কথা
১৮ কৈছা আৰু শাস্ত্ৰজ্ঞানী হই তেঁওৰ্ মনোভিলষিতো
জানিছা আৰু অত্যুত্তম্ কাৰ্য্য বিবেচনা কৰিছা আৰু
১৯ আন্ধলা মানুহৰ্ পথ দেখুওৱা এন্ধাৰত থকাবিলা
কৰ্ পহৰ্ অগিয়ান্‌বিলাকৰ্ অবোধক্ লৰাহঁতক্
২০ শিখোৱা হইছা আৰু জ্ঞানৰ্ শাস্ত্ৰৰ্ সত্য

তাৰূপ্ আকাৰ্ যি তোমাৰ্ আছে এইবিলাকত
২১ নিঃসংশয় হইছা। এই হেতুকে হে পৰক্ শিকোৱা
২২ তুমি আপোনাক্ নিশিকোৱানে হে পৰ্ স্ত্ৰীগমন্
নিষেধ্ কৰা তুমি পৰ স্ত্ৰীগমন্ কৰা নে হে দেৱ
তাক ঘিনোৱা তুমি ঈশ্বৰৰ দিয়া বেহানিক সামান্য
২৩ ৰূপে ব্যৱহাৰ কৰানে। হে শাস্ত্ৰজ্ঞানেৰে দৰ্পিত তুমি
২৪ শাস্ত্ৰোল্লঙ্ঘনেৰে ঈশ্বৰৰ্ অপমান কৰানে। কিয়নো
যেনে লেখা আছে অন্য দেশীইঁতৰ্ মাজত ঈশ্বৰৰ্
নাম তোমোলাকৰ্ দোহাৰাই সামান্য ৰূপে ব্যৱহাৰ্
২৫ হইছে। যেদি তয় শাস্ত্ৰ পাল তেবে তোৰ্ ছেলকটাৰ
ফল্ হয় কিন্তু শাস্ত্ৰোল্লঙ্ঘক হলে তোমাৰ্ ছেলকটা
২৬ অছেলকটা হই গল্। এই হেতুকে ছেলকটিয়ায় যেদি
শাস্ত্ৰৰ্ বিধম্ পালে তেবে তাৰ নকটাছেলকে কটাছে
২৭ লৈকে মনা নে যাবনে। তুমি অক্ষৰ ছেলকটা আদি
মানী হই শাস্ত্ৰোল্লঙ্ঘন্ কৰিছা এই হেতুকে স্বাভা
বিক্ যি ছেল্ ন কটা সেয়ে যেদি শাস্ত্ৰৰ্ বিধম্ পালে
তেবে সেইবিলে সি তোমাৰ্ দোষ্ নিশ্চয় ন কৰিব
২৮ নে। কিয়নো বাজৰ্ য়িহুদী সি য়িহুদী ন হয় আৰু
২৯ যি মঙহৰ্ ছেলকটা সি ছেলকটা ন হয় কিন্তু অন্তৰৰ্
যি সি য়িহুদী আৰু মনৰ্ যি ছেলকটা অক্ষৰৰ্ নিচিনা
ন হয় কিন্তু আত্মাৰ্ নিচিনা যাৰ্ প্ৰশংসা মানুহৎ
নায় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ পৰা হয় সেই ছেলকটা।
পৰ্ব্ব তেবে য়িহুদীৰ্ কি লাভ ছেলকটাৰ বা ফল্ কি সৰ্ব্ব
৩ প্ৰকাৰে ভালেমান্ আদিতে এই ঈশ্বৰৰ্ অমোঘ বাক্য

৩ মিহঁতৰ্ হাতত্ দিয়া গল্। কিয়নো মিহঁতৰ্ মাজতে
কোনো কোনো২ যেদি সঙ্গাত ন কৰিলে তেবে
ঈশ্বৰত্ যি সঙ্গাতী মিহঁতৰ অসঙ্গাত সেই সঙ্গা
৪ তক্ জানো বিফল্ কৰিব পাৰে। সেয়ে নো হোক্
যেনেকৈ জৈয়ো লেখা আছে তুমি আপোন বাক্যতে
পৰমাৰ্থিক্ মান্য হোৱা আৰু শোধিত্ হই হৰু
ওৱা এই নিমিত্তে ঈশ্বৰ্ সত্যবাদী হুঁলি সদো
৫ মানুহ মিচলিয়া হুঁলি মান্য হোক্। কিন্তু আমাৰ্
অপাৰমাৰ্থ্য যেদি ঈশ্বৰৰ্ পাৰমাৰ্থ্য শ্লাঘা কৰে তেবে
আমি কি হুঁলিম্ প্ৰতিফল্ দিয়োতা ঈশ্বৰ্ অপাৰ
৬ মাৰ্থিক নে ময় মানুহৰ্ নিচিনা কৈ কঁও। সেয়ে
নো হোক্ সেয়ে হলে ঈশ্বৰে জগতৰ্ শোধ কৰিব
৭ কেনেকৈ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ শ্লাঘাৰ্ নিমিত্ত মোৰ্ যি মিচা
কথা সেই কথাৰ্ দোৱাৰায় যেদি ঈশ্বৰৰ্ সত্যতা
আৰু সৰহকৈ বিয়াপি থাকে তেবে ময় পাতক্ কৰো
৮ তাৰ্ নিচিনাকৈ কিয় শোধিত্ হোঁ। আৰু আহাঁ
ভালকৈ আমি কুকৰ্ম্ম কৰোঁ এই কথা যে আমি কঁও
যি বিলাকৰ্ নৰক্ যাতনা পাবলগা উচিত্ এনে যি
কোনং মানুহ মিহঁতে আমাৰ্ অপবাদক্ অৰ্থে
দচায় যি বোলে বৰং আমি সেই কথানুসাৰে
৯ শোধিত্ নো হোঁ কিয়। তেবে আমি মিহঁতত্কৈ শ্ৰেষ্ঠ
নোহোঁ সেয়ে কোনো ৰূপে ন হয় কিয়নো যিহুদীএ
অন্যদেশী মানুহে এটায় যি পাতকৰ্ অধীন্ হইছে
১০ এই প্ৰমাণ আমি আগেই দিছো। যেনেকৈ এয়ে

লেখা আছে পরমার্থিক্ কোনো ন হয় এটাও ন হয়
ইঙ্গিয়ন্ত কোনো ন হয় ঊশ্বরবিচষা কোনো ন হয়।
১১ এটাই মহ্বরে বাট্ এড়ি গল্ দিহঁৎ এটাই অকার্য্য
১২ ভাগী হল্ অব্বর্ম্ম করোতা কোনো ন হয় এটাও ন
১৩ হয়। দিহঁতর ডিঙ্গির নলী অকলি যৈদামর নিচো
দিহঁতে জিবারে ভণ্ডনা করিছে দিহঁতর ওঠর এণ
১৪ রৎ গোম্ সাপর বিষ আছে। দিহঁতর অখ গালি
১৫ পরাার তিতারে ভরা। দিহঁতর ভরি তেজ ঢালিয়া
১৬ বৈল বেগাৎ। দিহঁতর গতিতে নাশে আমঙ্গলে
১৭ থাকে। কুশলর বাট্ নিহঁতে নে জানে ঊশ্বরলৈ ভয়
১৮ দিহঁতর গোচর একো নায়। শাস্ত্রে যি বোলে
সেয়ে যত্তো অথ বন্ধিৎ অবলৈ থাকে সর্ব্ব জগৎ
ঊশ্বরর আগৎ অপরাধী অবলৈ শাস্ত্রর অধীন্
১৯ মানুহর বোলে ঊয়াক্ আমি জানো। এই
হেতুক শাস্ত্রর কর্ম্মরে কোনো প্রাণী তেঁওর চক্ষুর
২০ গোচরৎ নির্দ্দোষী হুঁলি গণ্য নে যাব কিয়নো
২১ শাস্ত্রৎ পাতক্ বোধ হয়। কিন্তু এতিয়া ঊশ্বরর
যি ধর্ম্ম শাস্ত্র ব্যতিরেকে আছে সেই ধর্ম্মই
শাস্ত্রে আরু আচার্য্যবিলাকরর বচনতে সপ্রমাণ্
২২ আই প্রেচিত হইছে। অর্থাৎ ঊশ্বরর যি ধর্ম্ম
যিশু খ্রীষ্টৎ প্রত্যয়তে সন্তুষ্ট করোতা সকলর
থানতে সন্তুষ্ট করোতা সকলর ওপরত আছে
২৩ কিয়নো একো বিশেষ নে থাকে। যি হেতুক

এটায়ে পাতক্ কৰিছে আৰু ঈশ্বৰৰ্ মহিমা পৌছি
২৪ ৰৎ নুন কৰিছে। পূৰ্ব্ব কৰা পাতক্ ঈশ্বৰৰ্ সয়াতে
যশুনৰ্ দোৱাৰায় তেঁওৰ্ বিৰম্ পৌচিক্ কৰিবলৈ
২৫ তেঁও যি পৰমাৰ্থিক্ আৰু যি য়িশুৎ সঙ্কাৎ কৰে তাৰ্
২৬ নিৰ্দ্দোষী কৰোতা হয় তেঁওৰ্ এই বিৰ্ম্ম এই কালৎ
পৌচক্ কৰিবলৈ যিহকে তেঁওৰ্ তেজৰ্ দোৱাৰায়
ঈশ্বৰ্ সন্তোষক্ বলি স্বৰূপে নিযোজন্ কৰিছে যি
যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্ দোৱাৰায় যি স্বকৃতি তদ্দোৱাৰায়
আমি ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহৎ বিনা মোলে নিৰ্দ্দোষী হই
২৭ ছে। তেবে গৰ্ব্ব কৰিবৰ্ ঠাই কৎ সেয়ে বহি
স্কৃত হই আছে কোনো শাস্ত্ৰৎ কৰ্ম্মৰ্ নিন
২৮ হয় কিন্তু সঙ্কাৎ শাস্ত্ৰৎ। এই হেতুক যি শাস্ত্ৰৰ্
কৰ্ম্মক্ ব্যতিৰেকে প্ৰতীতিৰ্ দোৱাৰায় মানুহ্
নিৰ্দ্দোষ কৰা হয় এয়াৰে নিশ্চয় আমি কৰো।
২৯ তেঁও যিহুদীহঁতৰ্ কেৱল ঈশ্বৰ্ নে তেঁও অন্য দেশী
হঁতৰ্ ঈশ্বৰ্ ন হয় নে তেঁও আৱশ্যক্ অন্যদেশী
৩০ হঁতৰ্ ঈশ্বৰ্ আছে। যেয়ে চেল্কটিয়াহঁতক
সঙ্কাতে অচেল্কটিয়াহঁতৰ্ সঙ্কাতৰ্ দোৱাৰায়
৩১ নিৰ্দ্দোষী কৰিলে তেঁও এক ঈশ্বৰ্। এই হেতুক্
আমি সঙ্কাতৰ্ দোৱাৰায় শাস্ত্ৰ যে ব্যৰ্থ কৰো সেয়ে
নো হোক্ বৰং আমি শাস্ত্ৰে স্থিৰ্ কৰোঁ।—

পৰ্ব্ব তেবে শৰীৰৰ্ অৰ্থে আমাৰ্ গোত্ৰ যি অবৰা
৪ হাম্ যি পাইছে সেয়ে কি তাৎ আমি কি কৈলিম্।
কিয়নো অবৰাহাম্ যেদি কৰ্ম্মৰ্ দোৱাৰায় নিৰ্দ্দোষী

২ কৰা হল্লেঁউঁহ তেবে তেঁওৰ্ গর্ব্ব কথা কোৱাৰ কাৰণ
হলেনে কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ আগৎ তেঁওৰ্ গর্ব্ব কথা
৩ কোৱাৰ্ কাৰণ ন হয়। কিয়নো ধর্ম্মগ্রন্থিৎ কি
বোলে অবৰাহামে ঈশ্বৰৎ সাক্ষুৎ কৰিলে আৰু
৪ সেই সক্ষুৎ ধর্ম্ম স্বৰূপ্ তেঁওৰ্ প্রতি গণিছিল্। যি
কর্ম্ম কৰে তেঁওৰ্ কোযৰৎ ফল্ অনুগ্রহৰূপে দিয়া
৫ ফলৰ্ মাজৎ গণা নে যায় কিন্তু ধাৰ্ণৰ্পৰা। কিন্তু
যিবিলাকৰ্ অপাৰমাৰ্থৰ্ মর্ষণ হল্ আৰু যিবিলাকৰ্
পাতক্ আচ্ছাদিৎ হইআছে সেইবিলাক্ ধন্য আৰু
৬ যাৰ্ পাতক্ ঈশ্বৰে লেখাৎ ন গণিব তেঁও ধন্য যে
৭ নেকৈ দাঙদে এই কথা কৈ যি মানুহৰ লেখৎ ঈশ্বৰে
কর্ম্মক্ ব্যতিৰেকে ধর্ম্ম গণে সেই মানুহৰ আশী
৮ র্ব্বাদৰ বর্ননা কৰে। তেনেকৈ যি কর্ম্ম ন কৰে কিন্তু
যি জনে অমেৰুকিয়াইঁতক্ নির্দ্দোষী কৰে তাতে সক্তাৎ
৯ কৰে তেঁওৰ্ সক্তাৎ ধর্ম্ম তুলি গণা যায়। তেবে
এই আশীর্ব্বাদ কেৱল চেল্কটাইতৰ ওপৰলৈ
কে আছে বা অচেল্কটিয়াইঁতৰ্ ওপৰলৈ কো
আছে কিয়নো আমি কঁও যি সক্তাৎ অবৰাহামক্
১০ প্রতি ধর্ম্ম তুলি গণিত হইছিল্। তেবে সেয়ে কেনে
ভাৰ্ চেল্কটিয়া হোৱা বা অচেলকটিয়া হই থকা
১১ কালৎ অচেলকটা কালৎ ন হয় কিন্তু চেল্কটা
কালৎ আৰু যেতেক্ মানুহে পতীয়াৱ সিইঁতো
যেদি অচেল্কটিয়া হয় ধর্ম্ম সিইঁতক প্রতিও গণা
১২ যায় এই কাৰণে তেঁও সিইঁতৰ্ গোত্র হয় এই কাৰণে

আৰু যিবিলাক কেৱল্ চেল্কাটিয়া ন হয় কিন্তু
অচেল্কটিয়া হই থকা কালৎ আমাৰ্ গোত্র
আব্ৰাহামৰ্ যি সম্ভ্ৰাৎ আছিল্ সেই সম্ভ্ৰাতৰ্
ভৰিৰ্ চিনৎ গতি কৰে সিহঁতকো প্ৰতি চেলকটিয়া
গোত্র যি হয় এই নিমিত্তেও আচেল্কটিয়া থাকি
তেঁওৰ্ যি সম্ভ্ৰাৎ আছিল্ সে ঐ সম্ভ্ৰাৎ কৰ্ বিৰ্মাৰ্
১৩ মোহৰ্ ৰূপে তেঁও চেল্কটা কৰ্ চিন্ পালে। কিয়নো
অব্ৰাহাম্ শাস্ত্ৰৰ্ কৰ্ম্মৰ্ দোৱাৰায় জগদাধিকাৰ
হব এই অঙ্গীকাৰ্ তেঁওকে ও তেঁওৰ্ সন্ততিকে
প্ৰতি দিয়া ন গল্ কিন্তু প্ৰতীতিকৰ্ বিৰ্মৰ্ দোৱাৰায়।
১৪ কিয়নো শাস্ত্ৰৰ্ কৰ্ম্ম কৰ্ম্মীহঁৎ যিবিলাকৎ যেদি
অধিকাৰ্ হয় তেবে সম্ভ্ৰাৎ বৃথা অঙ্গীকাৰো নিৰৰ্থক্
১৫ কৰা যায়। শাস্ত্ৰে দণ্ড জনমায় কিয়নো যতে
শাস্ত্ৰ ন হয় তত্তে শাস্ত্ৰোল্লঙ্ঘন্ ন হয় সেই হে
তুক ফল অনুগ্ৰহ দোৱাৰায় হোৱাৰ নিমিত্তে সে
১৬ সম্ভ্ৰাতৰ পৰা হয়। যি অঙ্গীকাৰ্ সম্প্ৰদায়
বউহক্ প্ৰতি স্থিৰ্ হয় যি বংহ শাস্ত্ৰানুসাৰে হয়
তাক্ প্ৰতি কেৱল্ ন হয় কিন্তু তোমাক্ ভালে
মান্ দেশীহঁতৰ্ আদিপুৰুষ ময় কৰিচোঁ যেনেকৈ
১৭ এই কথা লেখা আইছে তেনেকৈ মৃতক মানুহ
বিলাকক্ প্ৰাণ দান্ কৰে আৰু যিঃ বেহালি ন হয়
সেই বেহালি হলে যেনেকৈ তাকে প্ৰখ্যাত কৰিলে
১৮ হেঁতেন্ তেনে কৰে যি ঈশ্বৰে তেঁওৰ আগতে যি
ৰূপে আমাৰ্ এটাইৰে বীজ পুৰুষ এনে যি অব্ৰাহাম

উঁওর প্রতীত্যনুসারে যি বউহ হইছে তার প্রতি
ও অঙ্গীকার স্থির হবলৈ সেই ফল অনুগ্রহর
১৭ দোহারায় হবলৈ সন্তানতে হয়। তোমার বউহ
জেন হয় এই যি কথা লেখা আছে উঁও তদনু
সারে বহুদেশী মানুহর আদিপুরুষ হয় এই আশ
য়ে আশার বিরোধে আশা করি পতীয়ালে। তেও
সন্তানৎ ক্ষীণ হ হই আপুনি এশ বৎসরিয়া মান
হলৎ আপোন মৃতকল্প শরীরলৈকে শারইর জরা
২০ যুব শুক্রতাইলৈকে মন ন করিলে। উঁওর অনাস্থ
কর দোহারায় ঈশ্বরর অঙ্গীকারৎ সংশয়াপন্ন ন
২১ হল কিন্তু ঈশ্বরর মহিমা প্রৌঢ়িক করি আরু উঁও
যি অঙ্গীকার করিছিল তাকে সিদ্ধ করিব পারে
২২ ঈয়াতে সংশয়াপন্ন ন হই সন্তোষৎ বলী আছিল সেই
কারণে ধর্ম্ম স্বরূপ সেই সন্তোষ উঁওক প্রতি গণা
২৩ গল। সেয়ে উঁওক প্রতি গণাগল এয়ে কেবল উঁওর
কারণে লেখা হল এনে ন হয় কিন্তু যেয়ে আমার
পাতকর কারণ শাস্তি পাবলৈ সোম্পা হইছিল
২৪ আরু আমাক নির্দোষী করিবলৈ পুনর উৎথাপিৎ হই
ছিল এনে যি আমার প্রভু যিশু খ্রীষ্ট উঁওকে যেয়ে
মৃত মানুহর মাজরপরা তুলিলে আমি যেহি তাকে
পতীয়ঁও তেবে আমাক প্রতি গণিবলৈ সেয়ে আমার
নিমিত্তে লেখা আছিল।—

পর্ব্ব এই হেতুক আমি সন্তোষেরে নির্দোষী হলৎ যার
৫ দোহারায় যি অনুগ্রহৎ স্থায়ী হইছো সেই আর

২ গুণৎ সঞ্চাতৰ্ দোৱাৰায় সোমায় আৰু ঈশ্বৰৰ্
৩ সুখ পোৱা আশাতে আনন্দ কৰো এনে যি আমাৰ্
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ দোৱাৰায় ঈশ্বৰে সৈতে
৪ আমাৰ্ মিল্ হয়। আৰু এয়ে কেৱল্ এনে ন
হয় কিন্তু দুঃখে যি সহনশীলতা জন্মায় সহনশীল
তায় যি আট্কাল জন্মায় আট্কাল যি আশা জন্মা
৫ য় আশা সঙ্কোচিৎ যি ন কৰে কিয়নো আমাক্ দিয়া
যি ধৰ্ম্মাত্মা তাৰে ঈশ্বৰৰ্ চেনেহ আমাৰ্ মনৎ
৬ সৰ্ব্ব প্ৰকাৰে পড়িছে এই বিলাককে জানি আমি
বিৰুদ্ধ অৰ্থাৎ সাহসিক্ হোঁ। কিয়নো আমাৰ্
সামৰ্থ্যৰহিৎ হোৱা কালৎ ওচিৎ সময়ৎ খ্ৰীষ্ট
৭ অসেৱকিয়াইঁতৰ্ কাৰণ মৰিল্। সাধু মানুহৰ্
কাৰন্ প্ৰায় কোনো ন মৰিব তথাচ শুভ কৰোতা
মানুহৰ্ কাৰণ্ কোনো মৰিবলৈ কদাচিত সাহসিক্
৮ হুব পাৰে। কিন্তু যি কালৎ আমি পাপিষ্ঠ আছিলো
সেই কালতে খ্ৰীষ্ট আমাৰ্ কাৰণ মৰিল্ জীয়াতেই
ঈশ্বৰে আমাক্ প্ৰতি আপোন্ চেনেহ বাখানিলে।
৯ এই হেতুকে আমি এতিয়া তেঁওৰ্ শোনিতেৰে নিৰ্দোষী
হুই তেঁওৰ্ দোৱাৰায় খঙৰ্পৰা ততোধিক্ ওদ্ধা
১০ ৰিৎ হম্। কিয়নো আমি শত্ৰু হুই যেদি সেই কালৎ
ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰৰ্ মৃত্যুতে তেঁৱে সৈতে মিল্ আছিলোঁ
ততোধিকো মিল্ হুই আমি তেঁওৰ্ জীৱনৎ তৰণী
১১ পাম। আৰু সেয়ে কেৱল্ এনে ন হয় কিন্তু যাৰ্
প্ৰসাদাৎ আমি প্ৰায়শ্চিত্তৰ ফল্ এতিয়া পাইছো

সেই আমাৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰায় আমি
১২ ঈশ্বৰতো সাহসিক হোঁ । এই নিমিত্তে যেনকৈ
এটাৰ দোৱাৰায় পাতক জগৎ সোমায় আৰু
পাতকৰ দোৱাৰায় মৃত্যু আৰু তাতে এটায় পাতক
১৩ কৰাহতৎ মৃত্যু এটাইৰে ওপৰলৈ আহিল । কিয়নো
শাস্ত্ৰে পুৰত্তালৈকে পাতক জগতৎ আছিল কিন্তু যৎ
১৪ শাস্ত্ৰ নায় তৎ পাতক গনানে যায় । যাৰ আগ
মন স্বৰূপা তেঁওৰ ওপমা যি আদম তেঁওৰ পাতকৰ
নিচিনা যিবিলাকে পাতক ন কৰিছিল সেইবিলাকৰ
ওপৰৎ আদমৰেপৰা মোশহলৈকে মৃত্যু ৰাজ্য
১৫ কৰিলে । কিন্তু যেনেকৈ অবিঃপতন তেনেকৈ
বিনা মোলে দান ন হয় কিয়নো একৰ পতনৎ যেদি
বহুত মৰে তেবে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৎ যি দান
সেয়ে একৰ দোৱাৰায় অৰ্থাৎ আমাৰ প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰায় সেই দান ততোধিক ভালেমানক
১৬ প্ৰতি আগলিকা আছে । আৰু এক পাতকাৰ
দোৱাৰায় যেনে আছিল দান তদ্ৰূপ ন হয়
কিয়নো এক দোষৰ দোৱাৰায় শাস্তি দিয়ালৈকে
সোধ আছিল কিন্তু বিনা মোলে যি দান সেয়ে ভালে
মান দোষৰ নাশাৰলৈ পৰমাৰ্থিকীকৰালৈকে আছে ।
১৭ কিয়নো একৰ দোষৰ দোৱাৰায় মৃত্যু এ একৰ দোৱাৰায়
ৰাজ্য কৰিলে তেবে যিবিলাকে অনুগ্ৰহৰ বাহুল্য পাৰ
মাৰ্থ ৰূপ দান পায় সেইবিলাক কাৎকৈ অধিক
একৰ দোৱাৰায় অৰ্থাৎ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰায় জীৱ

১৮ নঙ্ রাজা করিব। এই হেতুক যেনেকৈ একর
পতনতে এটায় মানুহর শাস্তি দিয়ালৈকে পোহি হল্
তেনেকৈ একর্ ধর্মতে জীয়নরূপ্ নির্দোষীকরালৈ
১৯ কে বিনা মোলে দান এটাইলৈকে আহিল্। কিয়নো
যেনেকৈ এটাই জনর্ আজ্ঞা ন মনাতে ডালেমান
পাতকী করা হল্ তেনেকৈ একজন জনর্ আজ্ঞা
২০ মনাতে ডালেমানকো নির্দোষী করা হব। দোষ
সরহ হবলৈ শাস্ত্র সোমাল্ কিন্তু যেনেকৈ
মৃত্যুলৈকে পাতকে রাজ্য করিছিল্ তেনেকৈ পাই
সাৰ্বৰ্ দোৱাৰায় অনন্ত আয়ুলৈকে আমার্ প্ৰভু
যিশু খ্ৰীতৰ্ দোৱাৰায় অনুগ্ৰহে রাজা করে এই
নিমিত্তে যতে পাতকৰ্ বাহুল্য আছিল্ তাতে অধিক
গুৰুৰ্ ততোধিক্ বাহুল্য আছিল্।—

পৰ্ব তেবে আমি কি কৈলিম্ অনুগ্ৰহৰ্ বাহুল্য হবলৈ
২ আমি পাতক্ আচৰিম নে সেয়ে নোহোক্। পাতকৰ
প্ৰতি মৰা যি আমি কেনেকৈ আমি তাতে আচ
৩ ৰিম্। তোমালাকে জনা নে আমাৰ্ মাজৎ যি
মান্ মানুহ খ্ৰীষ্টৎ ইৰুৱা হইছিল তিমান্ মানুহ
৪ তেঁওৰ্ মৰণৎ ইৰিছিল্ এই হেতুক যেনেকৈ পিতাৰ্
শক্তিৰ খ্ৰীষ্ট মৃত্যুৰ্ পৰা উঠাণিৎ হইছিল
তেনেকৈ আমি ও নবীন্ আচাৰ এইলো এই নিমিত্তে
তেঁওৰ্ মৰণৎ ইৰাতেই তেঁৱে সৈতে মৈদামৎ
৫ পোৱাহোঁ। যেদি তেঁওৰ্ মৰণৰ্ লিচিনাকৈ একে
লগে আমি রোৱা হইছিলো তেন্তে তেঁওৰ্ পুনৰুত্থ

৬ থান্ হ্নপে হ্নব । কিয়নো আমি জৈয়াৰ্ পাচে পাত
কৰ্ আশ্ৰয় ন কৰিবলৈ পাতকময় দেহ নষ্ট হ্নবৰ্
লিমিত্তে আমাৰ্ পুৰণি মানুহ তেঁৱেৰ সৈতে ক্ৰুশে
৭ হত হল্ জৈয়াক্ আমি জানো । কিয়নো যেয়ে
৮ মৰিছে সেয়ে পাতকৰ্ পৰা মুক্ত । এতিয়া আমিও
যেদি খ্ৰীষ্টসৈতে মৃত হোঁ তেৱে খ্ৰীষ্ট মৃত্যুৰ্ পৰা
ওথাৰ্ হুই আৰুও ন মৰে তেঁওৰ্ ওপৰত মৃত্যুৰো
৯ আধিপত্য নায় জৈয়াকে জানি আমি তেঁৱে সৈতে জীয়
১০ জৈয়াতে আস্তিক কৰো । কিয়নো তেঁও যি মৰিল্
সয়ে এই তেঁও এবেলি পাতকৰ্ প্ৰতি মৰিল্ কিন্তু তেঁও
১১ যি জীয়ে সেয়ে এই তেঁও ঈশ্বৰৰ্ প্ৰতি জীয়ে । তো
মোলাকো পাতকৰ্ প্ৰতি নিশ্চয়ে মৰা কিন্তু আমাৰ্
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোয়াৰায় ঈশ্বৰৰ্ প্ৰতি জীয়া
১২ আপোনাকে এনকৈ গিয়ান্ কৰিবা । এইহেতুকে
পাতকৰ্ যি অভিলাষিৎ তদনুসাৰে তোমোলাকে তাকে
নে মানিবলৈ তোমোলাকৰ মৰিবলগা দেহৰ্ পাত
১৩ কক্ আধিপত্য কৰিব নিদিবা । আৰু আপোনাৰ্
অঙ্গো পৰমাৰ্থক্ কৰ্ম্ম কৰা অস্ত্ৰৰ নিচিনাকৈ পাত
কক্ নিদিবা কিন্তু যিবিলাকে মৃত্যুৰ পৰা প্ৰাণ পাইছে
সেইবিলাকৰ্ নিচিনাকৈ আপোনাকে আৰু স্বৰুপ
কৰ্ম্ম কৰা অস্ত্ৰৰ্ নিচিনাকৈ তোমোলাকৰ্ অঙ্গ
১৪ ঈশ্বৰক্ দিবা । কিয়নো তোমোলাক শাস্ত্ৰৰ্
অধীন্ নো হোৱা কিন্তু অনুগ্ৰহৰ্ অধীন্ এই হেতুকে

পাতকে তোমালোকৰ্ ওপৰৎ আধিপত্য ন কৰিব।
১৫ তেৱে আমি শাস্ত্ৰৰ্ অধীন নোহোঁ কিন্তু অনুগ্ৰ
হৰ্ অধীন্ হোঁ এই নিমিত্তে আমি সেই নিকোনে
১৬ পাতক্ কৰিম্ নে সেয়ে নো হোক্। যি মাননৰ্ কাৰণে
তোমালোকে যাহ্ কোযৰৎ আপোনাকে সেৱকিয়া
কৰলৈ দিয়া মৃত্যুময় ফলৰ্ অৰ্থে পাতক্ বা স্বৰূপ
কৰ্ম্মময় ফলৰ্ অৰ্থে আজ্ঞা মনা এই দুয়োৰ্ মাজৎ
যেয়ে হোক্ যিহকে তোমালোকে মানা তাৰে সেৱ
কিয়া তোমালোক্ আছা তোমালোকে জৈয়াক্ নে জা
১৭ না নে। তোমালোক্ পাতকৰ্ বন্দী আছিলা হয় কিন্তু
যি শিক্ষাৰ্ লালি তোমালোকক্ দিয়া গল্ তাকে
তোমালোকে মনে সৈতে মানিছা জৈয়াতে ঈশ্বৰৰ্
১৮ স্তুতি হোক্। এইহেতুক্ তোমালোক্ পাতকৰ্
১৯ পৰা মুক্তৎ হই পাৰমাৰ্থ্যৰ্ সেৱকিয়া হইছা। তো
মোলাকৰ্ দেহৰ্ দুৰ্ব্বলতাৰ্ কাৰণে ময় মানুহৰ্ নিচি
নাকৈ কওঁ কিয়নো তোমালোকে অপাৰমাৰ্থ্যৰ সেৱ
কিয়া হবলৈ আপোনাকে অপাৰমাৰ্থ্যৰ্ আৰু সমল্
কৰ্ম্মৰ্ অৰ্থে দিছা তেনেকৈ পুন্যৰ্ নিমিত্তে তোমোলা
২০ কৰ্ অঙ্গ পাৰমাৰ্থ্যৰ্ সেৱকিয়া হবলৈ দিয়া। কিয়নো
যিকালৎ তোমোলাক্ পাতকৰ্ সেৱকিয়া আছিলা
সেই কালৎ তোমোলাক্ পাৰমাৰ্থ্যৰ্ অনধীন আছি
২১ লা। তেৱে যি কৰ্ম্মৎ এতিয়া তোমোলাকৰ্ লাজ্ সেই
কৰ্ম্মৎ তেতিয়া তোমোলাকৰ্ কি ফল্ আছিল্ কিয়নো
২২ সেই কৰ্ম্মৰ্ শেহ মৃত্যু। কিন্তু এতিয়া তোমো

লাক্ পাতকৰ্‌পৰা মুক্ত্ আৰু ঈশ্বৰৰ সেৱকিয়া
হলে তোমোলাকৰ্ ফল্ পুন্যাৰ্ কাৰণ আৰু শেহ
২৩ অনন্ত আয়ু আচে। কিয়নো পাতকৰ্ বেচ মৃত্যু
কিন্তু ঈশ্বৰৰ যি দান্ সেয়ে আমাৰ্ পুভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ
দোয়াৰায় অনন্ত আয়ু আচে।

পৰ্ব্ব ময় শাস্ত্ৰত্ পাৰ্গত্ মান্নহত্ ঔয়াকে কওঁ ভায় হে
৭ তোমোলাকে নে জানানে যেতেদিন্ শাস্ত্ৰ জী থাকে তে
২ তেদিন্ তেঁওৰ্ আধিপত্য মান্নহৰ্ ওপৰত্ আচে। কিয়
নো যি তিৰোতা মান্নহৰ্ গিৰিয়েক্ আচে গিৰিয়েক্
যেতে দিন্ জীয়ায় থাকে তেতে দিন্ শাস্ত্ৰৰ্ বন্ধেৰে
সেই তিৰী আপোন গিৰিয়েকে সৈতে বন্ধিত্ আচে
কিন্তু গিৰিয়েক মৰিলে গিৰিয়েকৰ্ শাস্ত্ৰৰ্ বান্ধ
৩ পৰা মুক্ত্ আচে। এয়েৰেই গিৰিয়েক জীয়ায় থকাত্
যেদি আৰু কোনো পুৰুষে সৈতে তাইৰ্ বিয়া হয়
তেবে বেশ্যা বুলি পুখ্যাত্ হয় কিন্তু গিৰিয়েক্ মৰিলে
যি তিৰী সেই শাস্ত্ৰৰ্ বান্ধৰপৰা মুক্ত্ হয় তাতে
যেদি আৰু কোনোএ সৈতে তাইৰ্ বিয়া হয় তেবে
৪ বেশ্যা ন হয়। এই নিমিত্তে হেমোৰ্ ভায়হঁত্
তহঁত্ আনে সৈতে বিবাহিত হো অৰ্থাত্ যি
মৃত্যুৰ্‌পৰা উঠে তেঁৱে সৈতে আৰু আমি ঈশ্ব
ৰৰ্ পুতি ফল ধৰো এই কাৰণে তোমোলাক্ খ্ৰীষ্টৰ্
৫ দেহৰ্ দোয়াৰায় শাস্ত্ৰক্ পুতি মৰা হইছা। কিয়নো
যেতিয়া আমি শৰীৰাৱলম্বী আছিলো সেই কালত্
মৃত্যুৰ্ পুতিফল্ ওপজাবলৈ শাস্ত্ৰত্তে সিদ্ধ পাপা

৬ ভিলাঘে আমাৰ অংগৎ ব্যাপাৰ কৰিলে। কিন্তু
এতিয়া যিহতে আমি বন্দী আছিলো সেয়ে মৰিলৎ
আমি আত্মাৰ নবীনতাৎ সেৱা কৰোঁ আৰু আখ
ৰৰ পুৰাতনতাৎ সেৱা ন কৰো সেই নিমিত্তে শাস্ত্র
৭ ৰ পৰা মুক্ত হইছো। তেবে আমি কি কুলিম
আপনে পাপ সেয়ে নো হোক শাস্ত্রক ব্যতিৰেকে ময়
পাতক নে জানিলো কিয়নো লোভ ন কৰিবা শাস্ত্র
যেদি এই বাক্য ন কুলিলোহেঁতে তেবে ময় কাম নে
৮ জানিলোহেঁতেন। কিন্তু পাতকে আজ্ঞাৰ দোৱা
ৰায় অৱশৰ পায় সকল বিধ কাম মোৰ মাজৎ
জন্মালে যিহেতুকে শাস্ত্রব্যতিৰেকে পাতক মৰা।
৯ কিয়নো আগেই ময় শাস্ত্রক ব্যতিৰেকে জীয়ায়
আছিলো কিন্তু আজ্ঞা উপগৎ হলৎ পাতক জীলে
১০ আৰু ময় মৰিলোঁ। আৰু যি আজ্ঞা জীৱনৰ
নিমিত্তে আছিল তাকে ময় মৃত্যুৰ নিমিত্তে পালো।
১১ কিয়নো আজ্ঞাৰ দোৱাৰায় পাতকে আহৰি পায়
১২ মোক ভণ্ডনা কৰিলে তাতে মোক বধিলে। এই
হেতুকে শাস্ত্র শুদ্ধ আৰু আজ্ঞা শুদ্ধ সুৰূপো
১৩ ভালো। তেবে ভাল যি সেয়ে মোৰ প্ৰতি
মৃত্যুস্বৰূপ হল নে সেয়ে নো হোক কিন্তু আপুনি
আজ্ঞাৰ দোৱাৰায় অতিশয় পাতকীৰূপে প্ৰেটিক
হবলৈ মোৰ মাজৎ ভাল বেহানিৰ দোৱাৰায়
মৃত্যু জন্মোৱা পাতক পাতকৰূপেই প্ৰেটিক হবলৈ
১৪ মোৰ প্ৰতি মৃত্যুৰূপ আছিল। কিয়নো আমি

জানো যি শাস্ত্র আত্মীয় আছে কিন্তু ময় দৈহিক
১৫ পাতকর অধীন্ হবলৈ বেচা হইআছো। ময়
যি করো তাক্ মনৎ ন লঁও কিয়নো ময় যিহকে
ভাল্ পাঁও তাক্ ন করোঁ কিন্তু যিহকে ঘিণাঁও তাকে
১৬ করোঁ। এয়েরেই যেয়ে মোর্ ঔচিতনীয় কর্ম্ম
ন হয় তাকে যেদি করো তেবে শাস্ত্র ভাল্ এই
১৭ প্রমাণ ময় দিয়োঁ। এইহেতুকে এই কর্ম্ম যি করে
সেয়ে ময় নো হোঁ কিন্তু মোর্ মাজৎ থকা পা
১৮ তক্। কিয়নো ময় জানো মোর্ মাজৎ অর্থাৎ
মোর্ শরীরর্ মাজৎ কোনো ভাল্ বেহানি নে থাকে
কিয়নো ঔচিত্য করা মোতে উপগৎ আছে কিন্তু যেয়ো
১৯ ভাল্ তারে সিদ্ধি করিবর্ সামর্থ্য ময় ন পাঁও। কিয়নো
যি সুকর্ম্ম ময় করিব খোজো তাক্ ময় ন করো কিন্তু
২০ যি কুকর্ম্ম করিব নো খোজো তাক্ ময় করো। এই
হেতুকে যিহক্ ময় করিব নো খোজো তাকে যেদি
করো তেবে তাক্ যি করে সি ময় নোহো কিন্তু মোর্
২১ মাজৎ থকা পাতক্। এয়েরেই ময় এনে শাস্ত্র
পাইচো কি যেতিয়া সুকর্ম্ম করিব খোজো তেতিয়া
২২ কুকর্ম্ম মোর্ ওচরৎ উপগৎ হয়। কিয়নো অভ্য
ন্তর পুরুষর্ অনুসারে ময় ঈশ্বরর্ শাস্ত্রৎ তুষ্ট
২৩ হইআছো। কিন্তু মোর্ মনস্থ শাস্ত্র বিরুদ্ধ
যুদ্ধ করি আরু মোক আপোন্ অঙ্গস্থ পাতকরূপ
শাস্ত্রাধীন্কারী আন্ এক্ শাস্ত্র ময় আপোন্ অঙ্গৎ
২৪ দেখিবলৈ পাঁও। হায়২ মনস্তাপী মানুহ যি ময়

এই পাপ দেহৰ্পৰা মোক্ ওবাৰ্ কৰিব কোনে।
আমাৰ্ প্রভু য়িশু খ্রীষ্টৰ্ দোৱাৰায় ময় ঈশ্বৰক্ স্তুতি
২৫ কৰোঁ। এই হেতুকে ময় আপুনি মনেৰে ঈশ্বৰৰ্
শাস্ত্ৰক্ সেৱা কৰো কিন্তু শৰীৰেৰে পাতকৰ্ শাস্ত্ৰক
সেৱা কৰোঁ।—

পর্ব্ব এইহেতুকে যিবিলাক্ খ্রীষ্ট য়িশুৎ আছে যিবি
৮ লাক্ শৰীৰানুসাৰে ন প্রবর্ত্তে কিন্তু আত্মানুসাৰে
২ প্রবর্ত্তে সেইবিলাকে শাস্তি পাবলগা ন হয়। কিয়
নো খ্রীষ্ট য়িশুৎ জীৱন্ দিয়োঁতা আত্মাৰূপ যে
শাস্ত্রে পাতকৰূ মৃত্যুৰূপ শাস্ত্ৰৰেপৰা মোক্ মুক্তৎ
৩ কৰিলে। কিয়নো শাস্ত্র দেহৰ্ দোৱাৰায় নির্ব্বলী
হই যিহকে কৰিব নোৱাৰিলে সেয়ে শৰীৰানু
সাৰে ন হয় কিন্তু আত্মানুসাৰে আচৰোঁ আমি
৪ আমাৰ্ মাজৎ শাস্ত্রোক্ত ধর্ম্ম পূৰ্ণ হবলৈ। শৰী
ৰৎ থকা পাতকক্ দোষ ধৰি জানি ঈশ্বৰে পাত
কী মানুহৰ্ মূর্ত্তিতে দেহযুক্ত পাতক খণ্ডিবলৈ আপো
৫ নাৰ্ পুত্ৰেকক্ পঠিয়ায় কৰিছে। কিয়নো যিবিলাক্
দেহৰ্ মতে আচৰোঁতা সেইবিলাকে দৈহিক
বস্তু মানে কিন্তু আত্মাৰ মতে আচাৰতাবিলাকে
৬ অধ্যাত্ম বস্তুক্ মানে। কিয়নো দৈহিক্ মানন্ মৃত্যু
৭ কিন্তু অধ্যাত্মীয় মানন জীৱনো শান্তি কিয়নো দেহীয়
মানন্ ঈশ্বৰৰ্ বিৰুদ্ধৰূপে শত্রুতা যিহেতুকে সেই
অধীন ঈশ্বৰৰ্ শাস্ত্র ন হয় আৰু হবও নো
৮ ৱাৰে। এই হেতুকে যিবিলাক্ দেহতেই থাকে সেই

৯ বিলাকে ঈশ্বৰক তুষিব নোৱাৰে। কিন্তু ঈশ্বৰৰ
আত্মা যেদি তোমোলাকৰ মাজত থাকে তেৱে তো
মোলাক দেহত নোহোৱা কিন্তু আত্মাতে থাকা। যেদি
কোনো ঈশ্বৰৰ আত্মা ধৰোতা ন হয় তেৱে সি
১০ তেওঁৰ ন হয়। আৰু যেদি খ্রীষ্ট তোমোলাকৰ
মাজত হয় তেৱে পাতকৰ দোৱাৰায় শৰীৰ মৰা কিন্তু
সুৰুপ কৰ্ম্মৰ দোৱাৰায় আত্মা জীৱনৰুপ আছে।
১১ কিন্তু যি জন আমাৰ প্রভু যিশু খ্রীষ্টক মৃত্যুৰপৰা
তুলিলে তেওঁৰ আত্মা যেদি তোমোলাকৰ মাজত
থাকে তেৱে যেয়ে খ্রীষ্টক মৃত্যুৰপৰা তুলিলে তেওঁ
তোমোলাকৰ মাজত থকা আপোন আত্মাৰ দোৱা
ৰায় তোমোলাকৰ মৰিবলগা দেহো জীয়াবো।
১২ এই হেতুকে ভায়ইঁত হে আমি ধৰুৱা হোঁ কিন্তু শৰী
১৩ ৰৰ মতে আচৰিবলৈ দেহৰ নোহো। কিয়নো তোমো
লাকে যেদি দেহৰ মতে আচৰা তেৱে মৰিবা কিন্তু
যেদি আত্মাৰে দেহৰ কৰ্ম্ম নিপাত কৰা তেৱে জীৱন
১৪ ভুঞ্জিবা। কিয়নো যিমান মানুহ ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে
১৫ লড়োৱা তিমান মানুহ ঈশ্বৰৰ লৰা। তোমোলাকে
ভয়জনক বন্দী সুৰুপ আত্মাক আকও পোৱা নায়
কিন্তু যাৰে তোমোলাকে বোপায় বোপায় বুলি মাতা
যি তোলনীয়াপোৰুপ আত্মা তেওঁকেই পাইছা।
১৬ আমি যি ঈশ্বৰৰ লৰা আত্মায় আপুনি আমাৰ
১৭ আত্মায় সৈতে তাৰে প্রমাণ কৰে। আৰু লৰা যেদি
তেৱে অধিকাৰ অর্থাৎ ঈশ্বৰাধিকাৰ আৰু খ্রীষ্ট

মৈতে অধিকাৰ্ তেঁওৰ মৈতে যেদি দুঃখ ভুঞ্জো
১৮ তেবে তেঁওৰ মৈতে মোক্ষ ভুঞ্জুব। কিয়নো এই
বৰ্ত্তমান কালৰ্ দুঃখ আমাৰ্ মাজৎ প্ৰৈচিত হব
লগা সুখৰ্ সদৃশ হবৰ্ যোগ্য ন হয় ঔাকে
১৯ময় গণনা কৰো। কিয়নো সৃজা বস্তুলৈ আতি
শয় অপেক্ষায় ঈশ্বৰৰ্ পুতেক হতৰ্ প্ৰৈচিতলৈ
২০ অপেক্ষা কৰিছে। কিয়নো সৃজা বস্তু নিৰৰ্থকতাৰ্
২১ অধীন কৰা হ ল্ ঔছাপূৰ্ব্বক্ ন হয় কিন্তু সৃজা বস্তু
আপুনিও ক্ষয়ৰ্ বন্দিৰ্ পৰা ঈশ্বৰৰ্ জ্যোতিৰ্ম্ময় মোক্ষ
স্বৰূপ হব এইগুণে যেয়ে আশাতে তেঁওক্ অধীন্
২২ কৰিলে তাৰে নিচুনে কিয়নো আমি জানো
এটাই সৃষ্টি এতিয়ালৈকে কেঁকায় আৰু পুসৱ
বেদনাৰ্ নিচিনা বেদনাতে এটাইৰূপে বেদনা পায়
২৩ আছে। সিও কেৱল এনে ন হয় কিন্তু আত্মাৰ্
পুথম ফল পোৱা আমি এই তোলনিয়া পুত্ৰত্ব অৰ্থাৎ
দেহৰ্ মুক্তিলৈ অপেক্ষা কৰি আপোনাৰ্ মাজতো
২৪ কেঁকোও। কিয়নো আমি আশাৰ্ দোৱাৰায়
ওদ্ধাৰ্ হোঁ কিন্তু দৃশ্যৎ যিমি আনে আশা ন হয় কিয়
নো মানুহে যিহক্ দেখে তাৰ্ আশা কৰে কিয়।
২৫ কিন্তু যি আমাৰ্ অদৃশ্য তাৰ্ আশা যেদি আমি
কৰো তেবে ধৈৰ্য্যধৰি আমি তালৈ অপেক্ষা
২৬ কৰোঁ। আত্মায়ো আমাৰ্ দুৰ্ব্বলতাৰ্ ওপকাৰ্ কৰে
কিয়নো আমাৰ্ প্ৰাৰ্থনাৎ কিং ওচিৎ ঔয়াক্ ময়
নে জানো কিন্তু আত্মায় আপুনি আমালৈ কৰ ন লগা

২৭ কেঁকনিতে প্রার্থনা কৰোত্তায় । যেয়ে মন্ শোধি কৰে
তেঁও আত্মাৰ্ মনোভিলষিৎ জানে কিয়নো তেঁও
ঈশ্বৰানুসাৰে ধৰ্ম্মবন্ত মানুহৰ্ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰে ।
২৮ ঈশ্বৰৎ প্ৰীতি কৰে অথচ ঈশ্বৰৰ্ নিয়মৰ্ অনুসাৰে
নিযোজা যিবিলাক্ হয় সেইবিলাক্ কুশল্ এটায়
কৰ্ম্ম গোটে গায় সিদ্ধি কৰে ঔয়াক্ আমি জানো ।
২৯ কিয়নো তেঁও যেইবিলাককে আগেই জানিলে সেই
বিলাককে আপোন্ পুত্ৰেকৰ্ আকৃতি সদৃশ্ হবলৈ
তেঁও নিযোজন্ কৰিলে আৰু যিবিলাকক্ আগেই
৩০ নিযোজন্ কৰিলে সেইবিলাকক্ আহ্বান কৰিলে
আৰু যিবিলাকক্ আহ্বান্ কৰিলে সেইবিলাকক্
৩১ পৰমাৰ্থ কৰিলে । তেঁও ভায়ইঁতৰ্ মাজৎ প্ৰথমতে
উপজা হয় এই গুণে যিবিলাকক্ নিৰ্দোষী কৰিলে
সেইবিলাককে মোক্ষ সুখ পোৱালে । তেবে সেই
বিলাকৎ আমি কি কুলিম্ যেদি ঈশ্বৰ্ আমাৰ সপক্ষ
৩২ তেবে আমাৰ্ বিপক্ষ কোন্ । যেয়ে আপোন্ পুত্ৰেকক্
মৰম্ ন কৰিলে কিন্তু আমাৰ্ এটায়লৈকে তেঁওক্
দিলে তেঁও তেঁৱে সৈতে বিনামোলে আন্‌বিলাকো
৩৩ আমাক্ নিদিব নে । ঔশ্বৰৰ্ মনোনীত মানুহৰ্
জগাৰ কোনে কৰ পৰমাৰ্থ কৰোতা ঔশ্বৰে নেউঁৰ্
কৰিব কোনে যি জন্ মৰিল বৰং যি জন্ আকও
৩৪ জীয়ায় আছে যি জন্ ঈশ্বৰৰ্ সোঁফালে আছে
৩৫ যি জনে আমাৰ্ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰে এও খ্ৰীষ্টনে ।

খ্রীষ্টৰ চেনেহৰ বাহিৰ আমাক কোনে কৰিব
কি দুঃখ কি শোক কি বিনম্রতা কি আকাল কি নাংটৈ
কি আপদ কি তৰোৱাল যেনেকৈ এয়ে লেখা
৩৬ আছে তোমাৰ কাৰণে মোক গোটেই দিন মৰাহঁা
আমি মাৰিবলগা মেৰহঁতৰ নিচিনাকৈ গণ্য
৩৭ আছো। যি জনে আমাক চেনেহ কৰিলে তেঁওৰ
প্রসাদত আমি এইবিলাক কৰ্ম্মত জিকাতকৈও
৩৮ বড়। কিয়নো মৃত্যু বা জীৱন বা দূত সকল বা ৰাজ্য
বা অধিপতিত্ব বা বৰ্ত্তমান কৰ্ম্ম ভবিষ্যত কৰ্ম্ম বা
ওখ বা চাপৰ বা আৰু কোনো সৃজা বেহানি এই
এইবিলাকৰ মাজৰ কোনোএ ঈশ্বৰৰ যি চেনেহ
য়িশু খ্রীষ্টত আছে সেই চেনেহৰ বহিৰ্ভূত আমাক
কৰিব নোৱাৰে ঔয়াক মই নিশ্চয়ে জানো।—
পৰ্ব্ব মই খ্রীষ্টলৈ স্মৰণ কঁও মই মিছা কথা ন কঁও
৯ মোৰ মন ধৰ্ম্মাত্মাত মোৰ সাক্ষী হলতো মই কঁও
২ মোৰ মনত বড় গধুৰালি আৰু নিত্য শোকো
আছে কিয়নো যিবিলাক য়িশ্ৰএলীয়া যিবিলাকক
পুতি তোলনিয়া পুত্রত্বক আৰু মাহাত্ম্যক আৰু
নিৰ্ব্বন্ধক আৰু শাস্ত্র দিয়াকে আৰু ঈশ্বৰ সেৱাকে
৪ আৰু অঙ্গীকাৰকে দিছিল। পিতৃ লোকো যিবিলা
কৰ আছিল যি জন সৰ্ব্বাধিপতি সচ্চিদানন্দ ঈশ্বৰ
আছিল এনে যি খ্রীষ্ট তেঁও শৰীৰৰ অনুসাৰে যি
৫ বিলাকৰ বংশ হইছিল এনে যি মোৰ ভায়হঁত শৰী
ৰৰ সম্বন্ধে মোৰ গিয়াতি সিবিলাকৰ অৰ্থে খ্রীষ্টৰ

বহিৰ্ভুৎ ৰূপে শাপগ্ৰস্ত হোৱাৰ্ গতি মোৰ্ হয়
৬ ঔয়াকে যুজিবলৈ ময় যুগুৎ হইয়াছো। ঈশ্বৰৰ্
কথাৰ্ একো ফল্ ন হলে যেনে হল্ হৈছেন্ সি ন
হয় কিয়নো যিবিলাক্ য়িশ্ৰএলৰ্ পৰা উপজা সিবি
৭ লাক্ এটায় য়িশ্ৰএলীয়া ন হয়। অব্ৰাহামৰ্
সন্ততি হয়ো সিবিলাক্ সকল্ সন্ততি হয় এনে ন হয়
৮ কিন্তু য়িস্হাকৎ তোমাৰ্ বংশ প্ৰখ্যাৎ হব। তাৰে
অৰ্থ এই যিবিলাক্ দৈহিক্ সন্ততি সেইবিলাক্ ঈশ্ব
ৰৰ্ সন্ততি ন হয় কিন্তু অঙ্গীকাৰতে উপজা সন্ততি
৯ বিলাক্ বংশ বুলি গণ্য হয়। কিয়নো অঙ্গীকাৰৰ্
কথা এই মত এতিয়াৰ্ কালৰ্ অনুসাৰে আহিম্
১০ আৰু শাৰাৰ্ এটি পুত্ৰ হব। তাৰো কেৱল্ এনে ন
হয় কিন্তু কৰ্ম্মৰ্ পৰা ন হয় কিন্তু যেয়ে আহ্বান্ কৰে
তেঁওৰে পৰা মনস্থৰ্ অনুসাৰে যি ঈশ্বৰৰ্ নিয়ম্
সেয়ে স্থিৰ হয় এই গুণে যেতিয়া এক্ অৰ্থাৎ আমাৰ্
পিতৃ লোক্ য়িস্হাকৰ্ পৰা ৰিবিকায় গৰ্ভ ধৰিছিল্ তে
১১ তিয়া যেনে এয়ে লেখা আছে ময় যাকোবক্ চেনেহ
১২ কৰিছো এশাৱক্ ঘিনাইছো। তেনেকৈ লৰাহঁৎ
১৩ ভূমিৎ নৌ পৰোতেই আৰু ভাল্ বয়া একো নৌ
কৰোতেই তাৎ কোৱা হল জ্যেষ্ঠে কনিষ্ঠক্ শুশ্ৰূষা
১৪ কৰিব। তেৱে আমি কি কৰিম্ ঈশ্বৰৰ্ জানো অপৰ
১৫ পাৰ্থ আছে সেয়ে নো হোক্ কিয়নো তেঁও মোশিহাৎ
কলে যাকে ময় ক্ষেমিব খোজো তাকে ক্ষেমিম্ আৰু
১৬ যাকে মৰম্ কৰিব খোজো তাকে মৰম কৰিম্। এয়ে

ৰেই যি ইচ্ছা কৰে যি লৰ্ ধৰে সিহঁতৰ্ দোৱাৰায়
১৭ ফল্ ন হয় কিন্তু ক্ষেমোতা ঈশ্বৰৰ্ দোৱাৰায়। কিয়নো
ধৰম্ পুথিৎ ফাৰ্ওহক্ হুঁলিলে তোমাৰ্ মাজৎ
মোৰ্ প্ৰভাৱ দেখুৱাবলৈ আৰু মোৰ্ নাম্ সৰ্ব্বদায়
পৃথিৱীৎ প্ৰচাৰিত্ হবলৈ ময় তোমাক্ উৎপন্ন কৰি
১৮ ছো। এই হেতুকে যালৈকে তেঁওৰ্ ইচ্ছা তাকে তেঁও
কৃপা কৰে যালৈকে তেঁওৰ্ ইচ্ছা তাকে টান্ কৰে।
১৯ তুমি মোক্ হুঁলিবা তেবে তেঁও কাৰ্ দায় কিয় বোলে
তেঁওৰ্ ইচ্ছাক বাধা কৰে কোনে কিন্তু হে ঈশ্বৰক প্ৰত্যু
ত্তৰ কৰোতা মানুহ তয় কোন সৃজা বস্তুএ জানো
২০ সৃজোতাক হুঁলিব তুমি কিয়েলেই মোক্ এনেকৈ
২১ সৃজিলা। এদলা মাটিৰপৰা এটা সৎকাৰ্ নিমিত্তক্
দিহ আৰু এটা অসৎকাৰ্ নিমিত্তক্ দিহ গঢ়িবলৈ
২২ মাটিৰ ওপৰৎ কুমাৰৰ্ এই সামৰ্থ্য নায় নে। ঈশ্বৰে
আপোনাৰ্ খঙ প্ৰচাৰিত কৰিবলৈ আৰু আপোন
প্ৰভাৱ জনাবলৈ যেদি বিনাশাৰ্থে যুক্ত কৰা খঙ
২৩ দিহবিলাকক্ সহে আৰু আপুনি মহত্তালিৰ কাৰণে
যিবিলাকক্ আগেই যুক্ত কৰিছে অৰ্থাৎ কেৱল্
য়িহুদীহঁতৰ্পৰা নিয়োজিৎ ন হয় আন্ দেশীহঁতৰ্
২৪ পৰাও নিযোজ্য কৃপাপাত্ৰ আমাৰ ওপৰৎ আপোন্
কৃপাৰূপ ধন্ প্ৰচাৰিত কৰিবলৈ ইচ্ছা যেদি কৰিছে
২৫ তেবে কি। যেনেকৈ ওশি পুথিৎ এয়ে লেখা আছে
যিবিলাক মোৰ্ মানুহ না ছিল্ সেইবিলাকক্ ময়
আপোন মানুহক্ হুঁলি মাতিম্ আৰু যি প্ৰিয় না

২৬ জিল্ তাকে প্ৰিয় বুলি মাতিম্ আৰু যৎ সিবিলাকৎ
কোৱা হল তোমালোক্ মোৰ্ মানুহ্ নোহোৱা তৎ
সিবিলাক্ জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ্ শিশু বুলি প্ৰখ্যাত হব।
২৭ য়িশাঈয়াহে য়িশ্ৰএলৰ কথাতো এটাহ্ পাৰি
বুলিলে য়িশ্ৰএলৰ্ সন্ততিবিলাক্ সাগৰৰ্ বালিৰ্
নিচিনা হয় কিন্তু সিহঁতৰ অলপ্ মাত্ৰোন্ অৱ
২৮ শেষ উদ্ধাৰ্ হব। কিয়নো তেওঁ কৰ্ম্ম সমাপ্তি
কৰিব আৰু পাৰমাৰ্থ্যৎ তাক্ সংক্ষেপ কৰিব
যিহেতুক্ পৃথিৱীৎ ঈশ্বৰে কৰ্ম্ম সংক্ষেপ কৰিব।
২৯ য়িশাঈয়াহে যেনেকৈ আগেয়ো বুলিছিল্ সৈন্যৰ
য়িহুৱে যেদি আমাৰ্ এটি কণিয়া নে ৰাখিলেহেঁ
তেন্ তেৱে আমি সদোমৰ্ নিচিনা হলোহেঁতেন্
৩০ আৰু অমৰাহৰ্ নিচিনা কৰিলোহেঁতেন্। তেৱে
আমি কি বুলিম্ পাৰমাৰ্থ্যৰ্ অনুবৰ্ত্তী অন্যদেশী
হঁতে পাৰমাৰ্থাক্ৰমণ কৰিছে অৰ্থাৎ সঞ্জাতৎ
৩১ উনজা পাৰমাৰ্থ্য কিন্তু পাৰমাৰ্থ্য শাস্ত্ৰৰ্ অনুবৰ্ত্তী
য়িশ্ৰএলীহঁতে পাৰমাৰ্থ্য শাস্ত্ৰাক্ৰমণ ন কৰিলে কিয়াৰ্
হেতু কি সিহঁতে সঞ্জাতৰ্ দোৱাৰায় তাক্ নি বিচা
৩২ ৰিলে কিন্তু কৰ্ম্ম শাস্ত্ৰৰ্ বিধিৰ্ দোৱাৰায় যেনেকৈ
৩৩ বিচাৰে তেনেকৈ বিচাৰিলে এই হেতু। কিয়নো
সিহঁতে সেই যুটি খোৱাৰ্ শিলৎ যুঁটী খালে
যেনেকৈ এয়ে লেখা আছে দেখা যয় যটি খোৱাৰ্
এক শিল্ বাধা কৰাৰ্ এখান পৰ্ব্বৎ সীওনৎ স্থাপন
কৰো আৰু যি তাতে বিশ্বাস্ কৰে সি লাজক্ত হব।

পৰ্ব্ব হে ভাইহঁত যিশৰএলীহঁত উদ্ধাৰ যি হয় ঈশ্বৰক
১০ আগত সিহঁতৰ নিমিত্তে মোৰ মনোভিলষিত প্ৰাৰ্থনা
২ এই। সিহঁতৰ ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবলৈ তাপ আছে
সিহঁতৰ জীয়াৰে সাক্ষী মই কিন্তু সেই তাপ জ্ঞানা
৩ নুসাৰে ন হয়। কিয়নো সিহঁতে ঈশ্বৰৰ পাৰমাৰ্থ্যৰ
কথা নে জানি আৰু আপোনাৰ বিৰম্ থাপনা কৰি
বলৈ কাৰ্য্যাৰ কৰি ঈশ্বৰৰ পাৰমাৰ্থ্যৰ বশবৰ্ত্তী ন
৪ হল। কিয়নো পাৰমাৰ্থ্যৰ নিমিত্তে আস্তিক কৰোতা
৫ সদৌৰে হাইত শাস্ত্ৰৰ আশয় খ্ৰীষ্ট। কিয়নো
শাস্ত্ৰত ওপজা যি বিৰম্ তাৰ চৰ্চ্চা মোশহ এই কৰিছে
যি মানুহে তাকে কৰে সি তাৰ দোৱাৰায় জীব।
৬ কিন্তু সস্থাভত গ্ৰহীত যি বিৰম্ সি এনেকৈ কয়
তুমি আপোন মনত নে ভাবিবা খ্ৰীষ্টক নমাবলৈ
৭ স্বৰ্গত কোন উঠিব। বা খ্ৰীষ্টক মৃত্যুৰণৰা তুলিবলৈ
৮ দত নামিব কোন। কিন্তু সি কি বোলে বাক্য অৰ্থাত
সস্থাভৰ যি বাক্য আমি কীৰ্ত্তন কৰো সেয়ে তোমাৰ
ওচৰত অৰ্থাত তোমাৰ মনত আৰু মুখত তাৰ
৯ তাৎপৰ্য্য এই। তুমি মুখেৰে যেদি প্ৰভু যিশুখ্ৰীষ্টক শৈ
কৰা আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক মৃত্যুৰণৰা তুলিব জীয়াকো
১০ যেদি মনেৰে পতীয়োৱা তেৱে তুমি তৰিবা। কিয়নো
মনেদিতে মানুহে বিৰম্ গ্ৰহণ কৰিবলৈ পতী
যায় আৰু তৰিবৰ নিমিত্তে মুখেৰে শৈ কৰে।
১১ কিয়নো বিৰ্ম্মপুথিএ জীয়াকে বোলে যি কোনোএ তেওঁক
১২ পতীয়ায় তাৰ লাজ ন হব। যিহুদীৰে আৰু

গ্রীকার একো ভেদ নায় কিয়নো এটাইরে অধিকার
সেই এক্ প্রভু আপোনার্ আগৎ প্রার্থনা করোতা
১৩ এটায় মানুহক্ প্রতি তেঁও ধনী আছে। কিয়নো যি
কোনোএ ঈশ্বরর্ নামলৈ প্রার্থনা করিব সি মুক্ত
১৪ হব। তেবে যিহঁতে সিহঁতে বিশ্বাস ন করিছে
সিহঁতে তেঁওর্ আগৎ কেনেকৈ প্রার্থনা করিব যার্
কথা সিহঁতে ন শুনি আছে তেঁওৎ কেনেকৈ বিশ্বাস্
করিব আরু কীর্ত্তন্ করোতা কোনো ন হলে সিহঁতে
কেনেকৈ শুনিব আরু পাঁচনী ন হই সিহঁতে কীর্ত্তন্
১৫ করিব কেনেকৈ। যেনেকৈ এয়ে লেখা আছে
যিবিলাকে কুশল্ দিয়োতা শুভবার্ত্তা প্রৌচ্ছিক করে
ভাল্ কথার্ হরিষ্ দিয়োতা বতরাও দিয়ে সেইবিলা
১৬ কর্ ভরি কেনে চিকোন্! কিন্তু সিহঁতে এটায়ে শুভ
বার্ত্তা মনা নায় কিয়নো যিশাজৈয়াহে বুলিলে হে যিহু
১৭ হ আমার্ বতরাৎ আস্তিক্ করিছে কোনে। এই
হেতুকে শুবণর্ দোৱাৰায় মঙ্গাৎ ঈশ্বরর্ বাক্যর
১৮ দোৱাৰায় শ্রবণ। কিন্তু ময় কঁও সিহঁতে শুনি
বলেলে পাইছে নে আবশ্যকে শুনিছে কিয়নো সিহঁ
তর্ শবদ্ সকল্ পৃথিবীৎ গতি করিলে আরু সিহঁ
১৯ তর্ কথা জগতর্ সীমালৈকে গল্। কিন্তু ময়
কঁও যিশরএলে কিবা জনায় নায় প্রথমতে মোশহ
বুলিলে যিবিলাক্ মানুহেই ন হয় সেইবিলাকর্
দোৱাৰায় ময় তোমোলাকক্ ভানিৎ করিম আরু
অজান এক্ দেশী মানুহর্ দোৱাৰায় তোমোলাকক্

২০ প্রগাল্ করিম্। কিন্তু যিশাঈয়াই অতি নির্ভয়
হই বুলিলে যিবিলাকে মোক্ নিবিচারিলে সেই
বিলাকর্ প্রতি ময় পোৱা হলো যিবিলাকে মোক্
২১ কারণে ন্ন শুধিলে সেইবিলাকর্ হাইৎ প্রোচিক
আছিলো কিন্তু যিশরএলৎ কলে নমনাকে বিরোধ
করোতা মানুহকে প্রতি ময় গোটের দিন্ বাহু মেলি
আছো।

পর্ব্ব তেবে ময় কঁও ঈশ্বরে আপোন্ মানুহবিলাকক্
১১ এড়ি দিছে নে সেয়ে নো হোক্ কিয়নো ময়ো অবরা
হামর্ সন্ততি অথচ বেন্যামিনর্ বওহর্ এক্ যিশ
২ রএলী। ঈশ্বরে আপোনার্ আগেই জানা
৩ মানুহবিলাকক্ এড়ি দিয়া নায়। এলীয়াহে
কেনেকৈ যিশরএলর্ অহিৎ এই প্রার্থনা করিলে হে
যিহুহ সিহঁতে তোমার্ আচার্য্যবিলাকক্ বধিলে
তোমার্ যজ্ঞর ভেঁটিও খানি পেলালে আরু ময়
অকলৈ আছো তথাপি সিহঁতে মোর্ প্রাণ মারিব
খোজে ধর্ম্ম গ্রন্থিৎ তেঁওর্ এই যি কথা কয় তোমো
৪ লাকে তাক্ নে জানা নে। কিন্তু ঈশ্বরর্ ওত্তরে
তেঁওক্ প্রতি কি বোলে বয়ালর্ আগৎ যি আঁঠু
পরা নায় এনেকুৱা সাৎ হেজার মানুহক্ ময়
৫ আপোনালৈ রাখিছো। তেনেকৈও এই বর্ত্তমান
কালৎ অনুগ্রহপূর্ব্বক মনস্থানুসারে অৱশেষ কিছু
৬ আছে। যেদি সেই অনুগ্রহতে হয় তেবে কর্ম্মৎ ন
হয় নাইবা অনুগ্রহ অনুগ্রহেই ন হয় কিন্তু কর্ম্মৎ

যেদি হয় তেবে অনুগ্ৰহৎ ন হয় নাইবা কৰম্
৭ কৰম্ ন হয়। তেবে কি য়িশ্ৰএলে যিহক্ বিচা
ৰিলে তাক্ নে পালে কিন্তু মনোনীৎ হঁতে; তাক্ পালে
৮ আৰু আন্‌বিলাক্ অন্ধলা হল। যেনেকৈ এই লেখা
টোপনীয়োৱা প্ৰকৃতি আৰু আজিলৈকে নে দেখাৰ
নিমিত্তক চক্ষু আৰু শুনাৰ্ নিমিত্তক্ কান্ সিহঁতক্
৯ ঈশ্বৰে দিছে। দাঁউদেও কুলিলে সিহঁতৰ্ মেজ
সিহঁতৰ্ এক ফাঁদ ফন্দাও আৰু ঘুঁটি খোৱাৰ্ মুচা
১০ ৰূপে কৰা ওইাৰ্ পলা হোক্ সিহঁতে নে দেখে
এই কাৰণে সিহঁতৰ্ চক্ষু অন্ধকাৰেৰে আবৃত হোক্
১১ সিহঁতৰ্ পীঠ সদা সৰ্ব্বদা জাঁপৰ্ কৰা। তেবে
ময় কঁও সিহঁতে পড়িবলৈ ঘুঁটি খাইছে নে সেয়ে নো
হোক্ কিন্তু সিহঁতক্ তাপিৎ কৰিবলৈ সিহঁতৰ্ পড়াত্
১২ পৰিত্ৰাণ্ অনা দেশীহঁতৰ্ ওচৰলৈ আহিছে। এই
হেতুক্ যেদি সিহঁৎ পড়া জগতৰ্ বল্ হয় সিহঁতৰ্
ন্যূনতাও যেদি অনা দেশীহঁতৰ্ বল্ হয় তেবে সিহঁ
১৩ তৰ্ পূৰতা অৰ নে কিয়নো যেদি কোনো ৰূপে আ
পোন্ আত্মীয় মানুহক্ তাপিৎ কৰিব পাৰো আৰু
সিহঁতৰ্ মাজৰ্ কেৎবিলাক্ মানুহক্ তৰাব পাৰো
এই গুণে অনা দেশীহঁতৰ্ পাঁচনী ময় আপোনাৰ্
বাবৰ্ শ্লাঘা কৰি অনা দেশা যি তোমোলাক তো
১৪ মোলাকৎ কঁও। কিয়নো যেদি সিহঁতক্ এড়ি দিয়া
১৫ জগতৰ্ মিল্ হয় তেবে সিহঁতৰ্ গ্ৰহণ মৃত্যুৰণৰা

১৬ প্ৰাণ পোৱা বিনে কি হ্ৰব কিয়নো যেদি আদিতে
ফল্ পবিত্ৰ হয় তেবে দলিও পবিত্ৰ হয় আৰু
১৭ গুৰি যেদি পবিত্ৰ হয় তেবে ঢালো পবিত্ৰ হয়।
আৰু সেই গাছৰ ঢাল্ কেৎবিলাক্ ভাঙ্গিলে হাবিৰ্
জিত বৃক্ষ তুমি সিইঁতৰ্ ঠাইৎ যেদি লাগি থাকা
আৰু সিইঁতে সৈতে জিত বৃক্ষৰ গুৰি ৰসভোগী
হ্ৰই থাকা তেবে ঢালৰ্ ওপৰৎ গঁফ ন কৰিবা।
১৮ কিন্তু যেদি গঁফ কৰা তেবে তুমি গুৰিৰ্ পোষক নো
হোৱা কিন্তু গুৰি এই তোমাক্ পোষক জৈয়াক্ জানা।
১৯ তেবে তুমি হুঁলিবা মোক্ লগাবৰ নিমিত্তে ঢাল্
২০ ভঙ্গা গৈছিল্। বাৰু সিইঁৎ অনাস্তিকৰ্ কাৰণ
ভঙ্গা গল্ তুমি আস্তিকতে স্থিৰ হ্ৰইছা অভিমানী
২১ ন হ্ৰবা কিন্তু ডৰোৱা। কিয়নো জীশ্বৰে যেদি
২২ স্বৰুপ ঢালবিলাকে মৰম্ ন কৰিলে। এই হেতুকে
সাভয় হোৱা জানো তোমাকো মৰম্ ন কৰে এই
২৩ হেতুকে জীশ্বৰৰ্ ভদ্ৰতাকে দুৰ্দণ্ডতাকে দেখা। যিবি
লাক্ পতিৎ সিইঁতক্ প্ৰতি দুৰ্দণ্ডতা কিন্তু যেদি তুমি
তেঁওৰ্ ভদ্ৰতাৎ থাকা তেবে তোমাক্ প্ৰতি ভদ্ৰতা
নাইবা তুমিও ছিঁগিবা। আৰু সিইঁত যেদি অনাস্তি
কৎ নে থাকে সিইঁতো আৰুও লাগিব কিয়নো সিইঁ
২৪ তক্ জীশ্বৰে আকৌও লগাব পাৰে। তুমি হাবিৰ্ জিত
বৃক্ষৰ্পৰা যেদি ছিঙ্গা হ্ৰই প্ৰকৃতি বিৰুদ্ধ ভাল্ জিতৰ্
হৃৎ জোৰা লাগা তেবে স্বৰুপ্ ঢাল্ইঁৎ আপো

নাইঁতৰ্ জিত বৃক্ষৎ জোড়া লাগিব নে কিয়নো
২৫ ভায়ইঁত আপনাৰ্ শোৰৎ তোমোলাকে আপো
নাকে জ্ঞানী নে জান এই নিমিত্তে তোমোলাক্ এই
নিগূঢ় কথাৎ অগিয়ান হবলৈ ময় ইচ্ছা ন কৰো।
২৬ অন্যদেশী ইঁতৰ্ পূৰতা গুনগৎ হোৱা লৈকে
২৭ এক ভাগৰ্ অন্ধতা য়িশ্ৰএলৎ মিলিছে। , আৰু
যেনেকৈ এয়ে লেখা আছে সীওনৰ্ পৰা উদ্ধাৰ কৰো
তা আহিব আৰু যআকুবৰ্ পৰা অপৰমাৰ্থতা
গুলটাব কিয়নোযিকালৎ ময় সিইঁতৰ্ পাতক্ যগুাও
সেই কালৎ সিইঁতে সৈতে মোৰ্ এই নিৰ্ব্বন্ধ তে
২৮ নেকৈ তাতে এটায় য়িশ্ৰএলীইঁতৰ্ নিস্তাৰ্ হব
শুভ বাৰ্ত্তাৰ্ কথা চুলিলে সিইঁৎ তোমোলাকৰ্ কাৰ
ণে শত্ৰূ কিন্তু মনোনীতইঁতৰ্ কথা কলে সিইঁৎ পিতৃ
২৯ লোক্ বিলাকৰ্ কাৰণে প্ৰীত আছে। কিয়নো
৩০ ঈশ্বৰৰ্ দানকে নিযোগকেঅমন্ পলটোৱা। কি
য়নো যেনেকৈ তোমোলাকে আগে ঈশ্বৰক্ ন পতী
য়ালা কিন্তু এতিয়া সিইঁতৰ্ অনাস্তিকৰ্ দোৱাৰায়
কৃপা পাইছা তেনেকৈও সিইঁতে তোমোলাকৰ্
৩১ পোৱা কৃপাৰ্ দোৱাৰায় কৃপা পায় এই গুনে এতিয়া
৩২ পতীয়োৱা নায়। কিয়নো ঈশ্বৰে এটাইৰে উপৰৎ
কৃপা কৰে এই কাৰণ্ সেই এটাকে অনাস্তিকৎ
৩৩ নিৰোধি কৰিছে। আহা ঈশ্বৰৰ্ জ্ঞানো বুদ্ধি
ৰুপ্ ধনৰ্ গাম্ভীর্য্য তেঁওৰ্ শোধি কেনে নেজানিব
৩৪ লগা তেঁওৰ্ গতি কেনে্ পাব ন লগা। কিয়নো

ঈশ্বৰৰ মানসস্ত কোন্ হইছে তেঁওৰ মন্ত্ৰী কোন্
৩৫ হইছে যিহতে আপোনাৰ হাতত আকও দিয়া হব
৩৬ এনে যি তাকে আদিতে দিছে সিও কোন্ কিয়নো
তেঁওৰপৰা তেঁওৰ জহত তেঁওক প্ৰতি এটায় বহানি।
তেঁওৰ প্ৰসংশা সদা সৰ্ব্বক্ষণে হোক্। আমিন্।
পৰ্ব্ব এয়েৰেই হে ভায়ইঁত মৰ ঈশ্বৰৰ কৃপাত বিনয়
১২ পূৰ্ব্বক বোলো তোমোলাকে এক্ জীয়া পবিত্ৰ গ্ৰাহ্য
বলি ৰূপে আপোনাইঁতৰ দেহ ঈশ্বৰৰ আগত ৫ত
২ সৰ্গ কৰা এয়ে তোমোলাকৰ উচিত সেৱা। আৰু
এই জগতৰ সমশীল ন হবা কিন্তু ঈশ্বৰৰ সেই
সত গ্ৰাহ্য শুদ্ধ ঊষ্টা কি ঊয়াৰে প্ৰমাণ দিবলৈ
৩ আনালাইঁতৰ মন্ নবীন হোৱাৰ দোৱাৰায় অনাথা
কৰা হোৱা কিয়নো কোনোএ উচিত পৰিমাণতকৈ
আপোনাকে ডাঙৰ নে মানে কিন্তু যেনেকৈ ঈশ্বৰে
সদৌকে সঞ্জাতৰ পৰিমাণ দিছে তদনুসাৰে বুদ্ধি
৪ পূৰ্ব্বক্ আপোনাৰে যি মানে মোক্ প্ৰতি ঈশ্বৰে
যি অনুগ্ৰহ দিছে তদ্বাৰায় মৰ তোমোলাকৰ
সদৌ মানুহত এই কথা কঁও। কিয়নো যেনেকৈ
এক্ শৰীৰতে আমাৰ বহু অঙ্গ আছে আৰু সকলো
৫ এক্ কৰ্ম্ম ন হয় তেনেকৈ আমি ডালেমান্ হই
খ্ৰীষ্টত এক্ শৰীৰ্ আৰু অন্যোন্যে অঙ্গো হোঁ।
৬ এই হেতুকে আমাক্ প্ৰতি দিয়া যি অনুগ্ৰহ তদনু
সাৰে আমি বেলেগ্ বেলেগ্ বৰিয়া হই সেই
আমাৰ বাৰ যেদি আচাৰ্য্যত্ব হয় তেবে আমি

৭ সঙ্গতৰ পৰিমাণৰ অনুসাৰে তাকে কৰো বা সেৱা
৮ কৰা হব যেদি হয় তেবে সেৱা কৰো।   যি অধ্যা
পক সি অধ্যাপন কৰোক উপদেশকে উপদেশ দিয়োক
যি দান কৰে সি একাগ্ৰচিত্তে তাকে কৰোক যি আধি
পত্য কৰে সি যত্নে তাকে কৰোক যি কৃপা কৰে
৯ সি হৰ্ষ মনে তাকে কৰোক চেনেহ ভণ্ডনাক ৰহিত
হোৱা হোক কুকৰ্ম্মক ঘিনওতা সুকৰ্ম্মপালক হোৱা
১০ প্ৰিয় ভাইৰ নিচিনাকৈ অন্যোঅন্যে চেনেহেৰে পূৰ্ণ
হোৱা অন্যোঅন্যে সাদৰ কৰিবলৈ ৰতি কৰোক
১১ বনৎ এলাহ ৰহিত আৰু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰি জাজ্ব
১২ ল্যমান চিত্ত হোৱা ভৰসাৎ আনন্দিৎ দুঃখৎ পা
১৩ হিন হোৱা প্ৰাৰ্থনাৎ সদায় প্ৰবৃত্ত হোৱা পুন্যৱন্ত
সকলৰ দৰিদ্ৰতা খণ্ডিবলৈ ব্যয়শীল আৰু আলহি
১৪ পুহিবলৈ যুক্ত হোৱা।   যিবিলাকে তোমোলাকক
তাড়না কৰে সেইবিলাকক প্ৰতি আশীৰ্ব্বাদ দিয়া।
১৫ আশীৰ্ব্বাদ কৰা শাপ নি দিবা।   যিবিলাকে হৰ্ষ
কৰে সেইবিলাকে সৈতে হৰ্ষ কৰিবলৈকে যিবিলা
কে কান্দে সেইবিলাকে সৈতে কান্দিবলৈকে অন্যো
১৬ অন্যে কথাৎ একে মন হোৱা।   ওখ কথা মনৎ
ন কৰিবা কিন্তু হীন কুলিয়া মানুহক প্ৰতি মন কৰিবা
১৭ আপনাইঁতকে বুদ্ধিমন্ত বুলি নে মানিবা অপকাৰৰ
সলনি কাকো অপকাৰ ন কৰিবা এটায় মানুহ
১৮ দেখাৎ যি বস্তু শোভন হয় সেই বস্তুৎ মন দিয়া।
যেদি হব পাৰে তেবে আপোনাইঁতৰ শক্ত্যানুসাৰে

১৯ এটায় মানুহে সৈতে নির্ব্বিরোধি থ্তি করিবা । হে
অতিপ্রিয় সকল্ আপোনাহঁতর্ কথায় প্রতি বৈর
ন করিবা কিন্তু যাও দেখি নমেুই হোরা কিয়নো এনে
লেখা আছে যিহুদায় কয় প্রতিফল্ দিয়া কাম্ মোর্
২০ ময় ওচিৎ ফল্ দিম্ । এয়েরেই তোমাক্ শত্রুর্
যেদি ভোক্ লাগে তেবে তাক্ খুওরা যেদি পিয়াহ্
লাগে তেবে তাক্ পীয়োরা কিয়নো ঈয়াকে কৰাৎ
তুমি তার্ মুরর্ ওপরৎ আঙ্গঠা দল্ করিবা কুকর্ম্মৎ
লে হারিবা কিন্তু সুকর্ম্মর্ দোয়ারায় কুকর্ম্মক্ জিনা ।
পর্ব্ব সদৌ ওয পালন্ বাবর্ বশবর্ত্তি হোক্ কিয়নো ঈশ্ব
১৩ রর্ নিরুপণক্ ব্যতিরেকে কোনো পালন বাব্ নায়
২ যিং পালন্ বাব্ আছে সি ঈশ্বরর্ নিরুপিৎ । এয়ে
রেই যি পালন্ বাবর্ বিরোধি করে সি ঈশ্বরর্ নিয়
মর্ বিরোধি করে যিবিলাকে বিরোধি করে সেইবি
৩ লাকে আপোনাহঁতর্ দোষর্ দণ্ড পাব । কিয়নো
অধিকার সকলে সুকর্ম্ম করোতা মানুহক্ প্রতি ভয়
দিয়োতা ন হয় কিন্তু কুকর্ম্ম করোতাহঁতক প্রতি ।
৪ তেবে তুমি সেই পালন্ বাবৎ ডরক্ ন করা নে
সুকর্ম্ম করা তাতে তোমার্ যশস্যা হব । কিয়নো
তোমার্ শুভর্ নিমিত্তে তেঁও তোমাক্ প্রতি ঈশ্বরর্
৫ আজ্ঞাকারী কিন্তু তুমি যেদি কুকর্ম্ম করা তেবে ডরক
করা কিয়নো তেঁও তরোয়াল্ নিরর্থক্ ন বিরে তেঁ রই
ঈশ্বরর আজ্ঞাকারী কুকর্ম্মিহঁতক প্রতি খাও কৰ্
প্রতি ফল্ দিয়োতা এয়েরেই খাওর গুণে কেবল্ সি ন

হয় কিন্তু বিবেকর্ গুণে তোমোলাক্ বশবর্ত্তী হব
৬ লগা আছে। কিয়নো সিইং এই কর্ম্মং নিতৌ
পুবৃত্ত হই ঈশ্বরর্ আজ্ঞাকারী হয় এই গুণে নঁচা
৭ দিবা এয়েরেই এটাই মানুহকে যার্ যি পাব লগা
তাক্ দিবা নঁচালোৱাহঁতক্ নঁচা দিবা ঘাঁটোৱাল্হঁ
তক্ দান্ দিবা ডরুৱ্হঁতক্ পুতি ডরুপ মর্য্যাদা
৮ দিবা আদরণীয় সকল্ক আদর্ করা। আনো
আনো চেনেহ করারূপ ধাৰক্ ব্যতিরেকে কারো
আন্ ধিৰ্ ধৰুৱা নহবা কিয়নো যি আনক্ চেনেহ
৯ করে সি শাস্ত্রার্থ পূর্ করিলে। কিয়নো পরস্ত্রী
ন হৰিবা বধ্ ন করিবা চুর্ ন করিবা মিচা সাক্ষী নহ
হবা লোভ ন করিবা এনেং আরু আনো কোনো
আজ্ঞাও যেদি থাকে তেবে আন্ মানুহক্ আপোনার্
সদৃশ চেনেহ করা এই বাক্যর মধ্যবর্ত্তি সিও হয়।
১০ চেনেহে ওচরর্ মানুহর্ একো বয়া ন জন্মায় এয়ে
১১ রেই চেনেহ যি সি শাস্ত্রর্ কর্ম্ম পূর্ করা। আরু
এতিয়া টোপনি ভাঙ্গি জগিবর্ কাল্ হইছে জৈয়াকেই
জানি তাকেই করা কিয়নো আমার্ আদি মঙ্গাৎ
করা কালৎকৈ এতিয়া আমার্ পরিত্রাণ ওচর্ চাপিচে
১২ ভালেমান্ রাত্তি গৈছে দিন্ ওচর্ চাপিছে এয়েরেই
আঁহা আমি অন্ধকারর্ কর্ম্ম এড়ি পহরর্ সাজ
১৩ পিন্ধো। আহা আমি হবাস্থরা মত্ততা অসং
কর্ম্ম লুম্পটতা বিরোধি থিয়াল্ এনেং নাচরি দিনর্
১৪ ভিতরে যেনে ওচিৎ তেনে স্বরূপ্ আচরো। কিন্তু

প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টক কাপৰ বুলি পিন্ধা আৰু শৰীৰৰ্
কামনা পূৰ্ কৰিবলৈ একো নো গোটাবা।

পৰ্ব্ব যি সন্দ্বাতৰ্ কথাৎ নিৰ্ব্বলী তাকে লোৱা কিন্তু অনি
১৪ শ্চয় দূষণাদূষণিৰ কাৰণ ন হয় কিয়নো আপুনি
এটায় বেহ্বানি যি খাব পাৰে কোনে ঔয়াক্ পতীয়ায়
৩ নিৰ্ব্বলী আৰু কোনো ব্যক্তিএ শাক্ খায়। খাবান্ধ
যি ব্যক্তি সি অখাবান্ধক্ ঔতিক্ৰিৎ ন কৰোক আৰু
অখাবান্ধ যি সি খাবান্ধৰ্ দুৰুক্তি ন কওক্ কিয়নো
৪ ঈশ্বৰে তাক্ গ্ৰহণ কৰিছে হে আন্ মানুহৰ্
বন্দিৰ্ শোধিবাক তুমি কোন্ আপোন্ অধিকাৰৰ্
আগৎ থিয় হয় বা পৰে তাক্ থিৰ্ কৰা যাব কিয়
৫ নো ঈশ্বৰে তাক্ থিৰ ৰাখিব পাৰে। কোনোএ
বিশেষ্ দিন্ মানে আৰু কোনোএ এটায় দিনকে
সমান্ বুলি মানে গোয় প্ৰতি আপোন্ মনৎ স্থনি
শ্চয় হোক্ যি বিশেষ্ দিন মানে সি ঈশ্বৰৰ্ গুণে
৬ তাকে মানে যি বিশেষ্ দিন্ নে মানে সিও ঈশ্বৰৰ্
গুণে তাক্ নে মানে যি সামান্য জানি খায় সি
ঈশ্বৰৰ্ গুণে খায় কিয়নো ঈশ্বৰক প্ৰতি ধন্য বোলে
আৰু যি বিশেষ্ জানি নে খায় সিও ঈশ্বৰৰ গুণে
৭ নে খায় আৰু ঈশ্বৰক্ প্ৰতি ধন্য বোলে। কিয়নো
আমাৰ্ মাজৎ কোন্ আপোনাৰ্ গুণে নি জীয়ে
৮ আৰু কোনো আপোনাৰ্ গুণে ন মৰে আমি জীলে
ঈশ্বৰৰ্ গুনে জীয়ো আৰু মৰিলেও ঈশ্বৰৰ্ গুনে
৯ মৰো। এই হেতুক আমি জীলে কি মৰিলে

ঈশ্বৰৰ্ হোঁ। কিয়নো জীয়া আৰু মৰা এই দুয়োৰো
প্ৰভু হবলৈ খ্ৰীষ্ট মৰিল্ আৰু উঠিল্ আৰু সজীৱ
১০ হল্। কিন্তু তুমি আপোন্ ভায়াক্ দুষিয়া কৰি কিয়
কোৱা আৰু তুমি আপোন্ ভায়াক্ কিয় তুচ্ছকিং-
কৰা কিয়নো খ্ৰীষ্টৰ্ শোধৰ্ আসনৰ আগে আমি
এটায় যিয় হব লাগিব যি হেতুক্ এনে লেখা আছে
১১ যিহোৱায় কয় যেদি ময় জীয়া হোঁ তেবে মোৰ্
আগৎ সদৌ আঠু বেঁকা কৰা যাব আৰু ঈশ্বৰৰ্
১২ প্ৰতি সদৌ জিভায় শং কৰিব। এই হেতুক্ আমাৰ্
মাজৎ সদৌকে আপোন্ কথা ঈশ্বৰৰ আগৎ
১৩ বিশেষ্ কৰি কব লাগিব এই হেতুক্ আমি এটায়
এটাক্ দুষিয়া নুহুলি আৰু নে যাওঁ কিন্তু যুঁটি খো
ৱাৰ্ মূচা বা পৰাৰ্ হেতু আপোন্ ভায়েকৰ্
বাটৎ যেন্ কোনোএ নি দিয়ে বৰং এই শোধ কৰো
১৪ কোনো বেহানি আপোন্ স্বভাৱৎ অশুচি ন হয়
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোহাৰায় নিশ্চয় বুজি হোঁ
ঔয়াক্ ময় জানো কিন্তু যি কোনো বেহানি অশুচি
বুলি মানে তাক্ প্ৰতি সেই বেহানি অশুচি আছে।
১৫ কিন্তু তোমাৰ্ ভায়া যেদি তোমাৰ্ খাজাৎ ক্ষোভ
হয় তেবে ঔয়াতে তুমি প্ৰীতি নাচৰিজা যাৰ হেতুক
খ্ৰীষ্ট মৰিল্ তুমি তেঁওক্ আপোন্ খাজাৎ নাশ্ ন
১৬ কৰিবা। এই হেতুক্ তোমাৰ্ সুকৰ্ম্মৰ্ অযশস্যা
১৭ যিহৎ হয় তাকুন কৰিবা কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য

খোৱা পীয়া ন হয় কিন্তু সুস্বৰূপ কর্ম্ম কুশল
১৮ বীর্য্যানুষাৎ আনন্দ। কিয়নো যি এই কর্ম্মৎ খ্রীষ্টক
সেৱা কৰে সি ঈশ্বৰৰ গ্রাহ্য আৰু মানুহৰ মনো
১৯ নীৎ। এয়েৰেই কুশল কৰোঁতা আৰু যিহতে
এটায় আনৰ হিৎ কৰিব পাৰে এই কর্ম্মৰ অনুবর্ত্তী
যেন আমি হোঁ খাজাৰ কাৰণ ঈশ্বৰৰ কর্ম্মৰ নাশ
২০ ন কৰিবা। এটাই বেহানি শুচি সেয়ে সুস্বৰূপ কিন্তু
যিহতে পৰৰ বাধা হয় যি তাক খায় তাৰ দোষ
২১ হয়। মঙহ খোৱা দ্রাক্ষাৰ ৰহ পীয়া বা আৰু
কোনো বেহানিৎ তোমাৰ ভায়ায় খুঁটি খায় বা
হেকৎ পৰে বা দুর্ব্বল হয় ঔয়াক খাব লগা ন হয়।
তোমাৰ কি সঙ্কাৎ আছে তাক ঈশ্বৰৰ সম্মুখে
২২ তাকে আপোনাৰ কোথৰৎ খোৱা যি আপোন ক্ষতে
২৩ আপোনাকে জুহিয়া ন কৰে সি ধন্য। যাৰ সংশয়
আছে সি যেদি খায় তেবে দুষিয়া হয় যি হেতুক
সঙ্কাতেৰে আগেই খোৱা নায় কিয়নো সঙ্কাতপূর্ব্বক
যি ন হয় সেয়ে পাতক।

পর্ব্ব এই হেতুক বলী আমি দুর্ব্বলাহঁতৰ দুর্ব্বলিতা সহা
১৫ আৰু আপোনাহঁতৰ সন্তোষ ন কৰা ঔয়াকে আমি
২ কৰিবলগা। আমাৰ মাজৰ সদৌএ হিতৰ
৩ নিমিত্তে আপোন ওচৰৎ থকাৰ সন্তোষ কৰোক কিয়
নো খ্রীষ্টে আপুনি আপোনাৰ সন্তোষ ন কৰিলে। কিন্তু
যিবিলাকে তোমাক বিগতি কৰিলে সিহঁতৰ বিগতি
মোৰ ওপৰৎ পৰিল এই কথা যেনেকৈ লেখা আছে

৪ তেনে কৰিলে। কিয়নো আমি সহনশীলৰে
ধৰ্ম্মগ্ৰন্থিৎ ওপজা সান্ত্বনাৰে আশা পোৱা হেঁ। এই
কাৰণ্ আগেই যিং কথা লেখা আছিল্ সেয়ে
৫ আমাৰ্ শিকনীৰ্ নিমিত্তে লেখা আছিল্। সদাঃ
তোমাক্ এক্ মন আছ এক্ মুখেৰে ঈশ্বৰ্ অৰ্থাৎ
৬ আমাৰ্ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টে বাপেকক্ প্ৰশংসা কৰা এই
কাৰণে সহনশীলকে কৰোতা ঈশ্বৰে কৰোক তো
মোলাকে খ্ৰীষ্ট য়িশুৰ্ অনুসাৰে অন্যোন্যে এক
৭ চিত্ততাৎ নিবিষ্ট হোৱা। এইহেতুক্ যেনেকৈ
ঈশ্বৰৰ্ মাহাত্ম্য প্ৰেচিত্ কৰিবলৈ খ্ৰীষ্টে আমাক্
গ্ৰহণ কৰিলে তেনেকৈ তোমোলাকেও এটায় এটাক্
৮ গ্ৰহণ কৰা। এতিয়া ময় জৈয়াকে কও পিতৃ
বিলাকক্ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ্ যি অঙ্গীকাৰ আছিল্ সেই
৯ অঙ্গীকাৰকে থিৰ্ কৰিবলৈ আৰু অন্য দেশীহঁতৰ্
মাজৎ ময় তোমাক্ প্ৰতি শৈ কৰিম্ তোমাৰ্
নামৰ্ কথাৎ গীতো গায় আৰু হে অন্যদেশী
১০ হঁৎ তহঁতে তেঁওৰ্ মানুহে সৈতে ৰঙ্গ কৰ্ আৰু হে
অন্য দেশাহঁৎ তহঁতে য়িহুহাক্ স্তুতি কৰ্ হে
এটাই মানুহ তোমোলাকে তেঁওক্ শ্লাঘা কৰা আৰু
১১ য়িশাঈয়াহায় কয় য়িশিৰৰা এক গুৰি হব আৰু
যেয়ে অনাদেশীহঁতৰ্ ওপৰৎ আধিপত্য কৰিবলৈ
উঠিব তেঁওতে অন্যদেশীহঁতে শৰন লব এনেং কথা
১২ যেনেকৈ লেখা আছে তেনেকৈ অন্য দেশীহঁতে
ঈশ্বৰৰ্ কৃপাৰ্ গুণে তেঁওক্ প্ৰশংসা কৰে এই গুণে

ঈশ্বৰৰ সত্য পালিবলৈ চেলকটিয়াইঁতৰ এক সেৱ
১৩ কিয়া আছিল। সদাঃ তোমোলাক বীৰ্য্যান্যাৰ
প্ৰভাৱেৰে আসাতে ভালেমান পুৰ হোৱা এই গুণে
আসা উপজাবা ঈশ্বৰে তোমোলাকক আন্তিক
১৪ কৰাতে আনন্দতে কুশলতে পুৰ কৰোক। হে
মোৰ ভায়হঁৎ তহঁৎ যি সাজৰে গিয়ানেৰে পুৰ
আছ আৰু এটায় এটাক উপদেশ দিব পাৰ জয়াক
১৫ ময় আপুনি তহঁতৰ নিশ্চয় কৰি জানিছো। কিন্তু
ভায় হে বীৰ্য্যান্যাৰে অন্যদেশী মান্নহ নৈবেদ্যৰ
নিচিনা পবিত্ৰ কৰা হই গ্ৰাহ্য হয় এই নিমিত্তে
অন্যদেশীহঁতৰ আগৎ শুভবাৰ্ত্তাৰ শুশ্ৰূষা কৰোতা
১৬ যিশু খ্ৰীষ্টৰ সেৱকিয়া ময় হোঁ ঈশ্বৰে মোৰ আগৎ
দিয়া যি অনুগ্ৰহ সেই অনুগ্ৰহৰ গুণে ময় কিঞ্চিৎ
সাহিয়াল হই তোমোলাকৰ মনৎ দিয়াৰ নিচিনা
১৭ কৈ তোমোলাকলৈ লেখিছো। এয়েৰেই ঈশ্ব
ৰৰ যিং কথাৎ যিশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰায় মোৰ গৰ্ব্ব
১৮ বানী কোৱাৰ হেতু আছে। কিয়নো যিহুতে
ময় যিৰুশালমৰপৰা চাৰিওফালে ঈলিৰিকিমলৈকে
১৯ খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তা সংপূৰ্ন কৰি কীৰ্ত্তন কৰিছো এনে
যি অতি প্ৰভাৱযুক্ত লক্ষন আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম তাকে
কৰাৎ আৰু ঈশ্বৰৰ আন্মাৰ প্ৰভাৱৎ অন্য দেশী
হঁতক বাক্যেৰে কৰ্ম্মেৰে মনা কৰিবলৈ যিহক খ্ৰীষ্টে
মোৰ দোৱাৰায় কৰোৱা নায় সেই কথা কবলৈ ময়
২০ সাহিয়াল নহয়। শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰিবলৈ

ময় যতন কৰিছো হয় কিন্তু যত খ্রীষ্টৰ্ নাম কোৱা
গৈছে তত নায় আনো পাছে ময় আন্ কাৰোবাৰ্
২১ বাৰৰ্ ওপৰত বান্ধো যিবিলাকৰ্ আগত তেঁওৰ্ কথা
কোৱা ন গল্ সেইবিলাকে দেখিব আৰু যিবিলাকে
শুনা নায় সেইবিলাকেও বুজিব এই কথা যেনে লেখা
২২ আছে তেনে কৰিছো। এই নিমিত্তে তোমো
লাকৰ্ ওচৰলৈ আহিবলৈ ময় বেপেৎ বাধিত হই
২৩ ছিলো কিন্তু এতিয়া এই ফালে মোৰ্ আৰু ঠাই ন
হলে আৰু ভালেমান্ বছৰৰেপৰা তোমোলাকৰ্
ওচৰলৈ যাবলৈ মোৰ্ বড় ঔচ্ছা হলে যি কোনো
কালত ময় স্পানিয়ালৈ যাত্রা কৰো সেই কালত
২৪ তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহিম্ কিয়নো ময় বাটত
তোমোলাকক্ দেখিবলৈ আৰু আদিতে তোমোলা
কৰ্ সঙ্গৰ্ষাত কিঞ্চিৎ তৃপিতি পায় তোমোলাকৰ্
উপকাৰত সেই ফাললৈ আগ বঢ়বলৈ ভৰসা কৰো
২৫ কিন্তু এতিয়া ধৰ্ম্মৱন্তবিলাকক্ সেৱা কৰিবলৈ ময়
২৬ য়িৰূশালমলৈ যও কিয়নো য়িৰূশালমত থকা দুখিয়া
ধৰ্ম্মৱন্ত সকললৈ কিছু দান্ কৰিবলৈ মাকিদোনিয়াতে
২৭ আখাইয়াতে থকা সকলৰ্ আকাংক্ষা আছিল্। সিবি
লাকৰ্ আকাংক্ষা আছিল্ হয় সিবিলাকে সিবিলাকৰ্
ধৰুৱাও হয় কিয়নো যেদি অন্য দেশীহঁতে সিহঁত
ৰ্ পাৰমাৰ্থিক্ বেহানি প্রাপ্ত কৰা গৈছে তেবে দৈহিক
বেহানি দি সিবিলাকক্ শুশ্রূষা কৰিবলগা সিবিলা

২৮ কৰ্ আছে। এই হেতুক্ ময় এই বন্ কৰি আৰু
সিবিলাকক্ মোহৰ্ মাৰ্ নিচিনাকৈ এই ফল্ থিৰ্
কৰি দি তোমোলাকৰ্ ওচৰ্ ঢাপি স্পানিয়ালৈ যাম্।
২৯ যেতিয়া ময় আহোঁ তেতিয়া খ্রীষ্টৰ্ শুভবার্ত্তা ৰূপ্ আ
শীর্ব্বাদৰ্ ভৰ্ পূৰতা লগত লৈ আহিম ঔয়াকে ময়
৩০ নিশ্চয়ে জানো। সদাঃ ভায়হঁৎ হে য়িহুদা দেশৎ
থকা অনাস্তিক মানুহবিলাকৰ্ হাতৰ্পৰা ময় ৰক্ষা
৩১ পাঁও আৰু য়িৰুশালমৎ থকা সকললৈ মোৰ্ যি
সেৱা তাকে ধৰ্ম্মৱন্তে গ্রহণ কৰে ঈশ্বৰৰ ঔচ্ছাক্রমে
৩২ ময় ৰঙ্গ মনে তোমোলাকৰ্ ওচৰৎ ওপগৎ হোঁ তো
মোলাকে সৈতে থাকি ভাল্ পাঁও মযে সৈতে প্রার্থনা
৩৩ কৰাৎ যতন্ কৰা ময় প্রভু য়িশু খ্রীষ্টৰ অৰ্থে ধৰ্ম্মা
ন্মাৰ্ চেনেহৰ্ অৰ্থেও এই মিনতি কৰো সদাঃ কু
শল দিয়োতা ঈশ্বৰ তোমোলাকৰ্ ওচৰ্ হোক্।
পৰ্ব্ব কেঁক্রেয়াৰ্ মণ্ডলীৰ্ এজনী পৰিচাৰক্ আমাৰ্ ভনী
১৬ ফেবে তোমোলাকে প্রনাৱন্ত বিলাকৰ্ ওচিৎ মতে
২ তাইকে প্রভুৰ জানি গ্রহণ কৰা আৰু যি কোনো
কথাৎ তোমোলাকৰ্পৰা তাইৰ্ উপকাৰৰ্ প্রয়োজন
হয় সেই কথাৎ তাইৰ্ উপকাৰ্ কৰা এই গুণে
৩ তাৰে নিমিত্তে হাৎ আথৰ্ ময় তোমোলাকৰ্ তলৈ
দিয়ো কিয়নো তেঁও ভালেমানক্ প্রতি আৰু মোকো
প্রতিপালিকা হইছে। খ্রীষ্ট য়িশুৎ মোৰ্ উপ
কাৰী আৰু মোৰ্ প্রাণৰ্ কাৰণ আপোনাৰ্ ডিঙ্গি

৪ দিছে আৰু যিবিলাকৰ প্ৰশংসা কেবল ময় কও
এনে ন হয় কিন্তু অন্যদেশীইঁতক্ যেতেক মণ্ডলী
সিবিলাকেও সিবিলাকৰ প্ৰশংসা কৰে এনে যি প্ৰিস্কিল্লা
৫ আৰু আকল্লা সিবিলাকক্ নমস্কাৰ দিবা । সিবি
লাকৰ ঘৰৎ যি মণ্ডলী আছে তেঁওবো নমস্কাৰ্
দিবা । খ্ৰীষ্টক্ প্ৰতি আখায়াৰ্ প্ৰথম্ ফল্ মোৰ্
অতি প্ৰিয় এপেনেতম্ তেঁওকো নমস্কাৰ্ দিবা ।
৬ আমাৰ্ নিদানে ভালেমান্ শ্ৰম্ কৰিলে যি মাৰিয়া
৭ তেঁওকো নমস্কাৰ দিবা । পাঠনীবিলাকৰ মাজৎ
সুযশী আৰু মোৰ্ আগেইও খ্ৰীষ্টৎ আছিল্ এনে
যি মোৰ্ আত্মীয় লগৰ্ বন্দিয়াৰ্ যি আন্দ্ৰনিকস্
৮ আৰু যুনিয়া সিবিলাককো নমস্কাৰ্ দিবা । প্ৰভুৎ
মোৰ্ যি প্ৰিয় আম্প্লিয়াস্ তেঁওকো নমস্কাৰ্ দিবা ।
৯ উৰ্ব্বানি নামে খ্ৰীষ্টৎ আমাৰ্ লগৰিয়া আৰু মোৰ্
প্ৰিয় ভাখস্ সিবিলাককো নমস্কাৰ্ দিবা খ্ৰীষ্টৎ পৰী
১০ ক্ষিৎ আপেলসক্ নমস্কাৰ্ দিবা । আৰিস্তবুলসৰ্
১১ পৰিয়াল্ মানুহক নমস্কাৰ্ দিবা । মোৰ্ আত্মীয়
হেৰোদিয়নক্ নমস্কাৰ্ দিবা । নাৰ্কিসসৰ্ পৰি
য়ালৰ্ মাজৎ যিবিলাক্ প্ৰভুৎ আছে সেইবিলাকক্
১২ নমস্কাৰ্ দিবা প্ৰভুৎ শ্ৰম কৰে যি ত্ৰুফেনায় আৰু
ত্ৰুফোসা সিবিলাকক্ নমস্কাৰ দিবা । প্ৰভুৎ ভালে
মান্ শ্ৰম কৰিলে যি প্ৰিয়পৰ্সিসে তেঁওকো নমস্কাৰ
১৩ দিবা । প্ৰভুৎ মনোনীৎ যি ৰুফস তেঁওক্ আৰু

তেঁওৰ্ মাক্ আৰু মোৰ্ আয়েকো নমস্কাৰ দিবা।
১৪ আসুন্‌ক্ৰিতস্ ফ্লেগোন হৰ্ম্মস্ পাত্ৰোবাস্ হৰ্ম্মিস ঐবি
লাকক্ আৰু সিবিলাকে সৈতে যিমান্ পুন্যবন্ত
১৫ সিবিলাককো নমস্কাৰ দিবা। ফিললোগাস যুলি
য়া নেৰিয়স্ তেঁওৰ্ ভনিয়েক্ ওলম্পস্ ঐবিলাককো সি
বিলাকৰ্ লগৎ যিমান্ পুন্যবন্ত মানুহ সিবিলাককো
নমস্কাৰ্ দিবা। পুন্য চুমা দি এ জনে এজনক্
১৬ নমস্কাৰ্ কৰিবা। খ্ৰীষ্টৰ্ মণ্ডলী যি মান্ ঐবিলা
১৭ কে তোমোলাকক্ নমস্কাৰ কৰে। হে ভায়হঁৎ
তোমোলাকে যি শিক্ষা পাইছা তাৰ্ বিৰোধে বেলেগ্
বাধা যি মানুহ জন্মায় সেইবিলাকক্ নিশ্চয় কৰা
সিবিলাকৰ্ ওচৰলৈ নে যাবা মম সদাঃ এই মিনতি
১৮ কৰো। কিয়নো যিবিলাক এইবিধৰ সেইবিলাকে
আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টক্ সেৱা ন কৰে কিন্তু আপো
নাৰ্ পেটক্ সেৱা কৰে আৰু প্ৰীতি বাক্য মধুৰ
১৯ কথাৎ কেঁচা মানুহৰ্ মন্ ভোল কৰে কিয়নো তো
মোলাকৰ্ সঞ্চাৎ এটাই মানুহৰ্ আগৎ প্ৰৌচিক্ত
আছে কিন্তু তোমোলাক্ সুকৰ্ম্মৎ জ্ঞানবন্ত কুকৰ্ম্মৎ
২০ মূৰ্খ হোৱা ঈয়াকে মম যোজো। আৰু কুশল্
কৰোতা ঈশ্বৰে কিচু কাল পলমে তোমোলাকৰ্
ভৰিৰ্ তলৎ শয়তানক চেপেটা কৰিব। আমাৰ প্ৰভু
যিশু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ তোমোলাকৰ্ ওপৰৎ হোক
আমিন।—
২১ মোৰ লগৰিয়া তিমাতিয়স মোৰ আত্মীয় লুকিয় স

আৰু য়াসন্ আৰু সসিপত্তৰ্ ঔবিলাকে তোমোলাকক্
২২ নমস্কাৰ্ কৰে। এই কাকৎ লেখিলো যি তাৰ্ত্তিয়স্
২৩ নামে আমি প্ৰভুৎ তোমোলাকক্ সেৱা কৰো। মোৰে
এটাৰ মণ্ডলীৰে আলহি যি গাইয়স্ তেঁও তোমোলা
কক্ সেৱা কৰে। নগৰৰ্ ভাণ্ডৰিয়া যি এৰাস্তস্
আৰু ক্বাৰ্ত্তস্ নামে এজন্ ভায়েক্ ঔবিলাকে তোমোলা
২৪ কক্ সেৱা কৰে। আমাৰ্ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীস্তৰ্ অনুগ্ৰহ
তোমোলাকৰ্ এটাইৰে ওপৰৎ হোক্ আমিন।—
২৫ ব্ৰহ্মাণ্ডৰ্ আৰম্ভনৰেপৰা যি গূঢ় অপ্ৰৌচিৰ্ আ
২৬ ছিল্ কিন্তু এতিয়া প্ৰৌচিৰ্ হইছে আৰু নিত্যস্থায়ী
ঈশ্বৰৰ্ আজ্ঞাৰ্ অনুসাৰে আচাৰ্য্য সকলৰ্ পুথিৰ্
দোৱাৰায় সক্কাৎ মানিবলৈ এটায় দেশীইঁতৰ্
আগৎ প্ৰৌচিৰ আছে সেই গূঢ়ানুসাৰে মোৎ
দিয়া শুভ বাৰ্ত্তাৰে য়িশু খ্ৰীস্তৰে কীৰ্ত্তন্ তদনুসাৰে
২৭ তোমোলাকক্ যেয়ে থিৰ্ কৰিব পাৰে ঘাক্ বিলে জ্ঞান
যুক্ত আৰু কোনো ন হয় তেঁওৰ্ প্ৰশংসা য়িশু খ্ৰীস্তৰ্
দোৱাৰায় সদাসৰ্ব্বক্ষণে হোক্। আমিন্।—

কৰিন্থি সকলৰ প্ৰতি পাওলৰ প্ৰথম কাকৎ।

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।—

১ ঈশ্বৰৰ যি মণ্ডলী কৰিন্থৎ আছে যিবিলাক খ্ৰীষ্ট
য়িশুৎ পবিত্ৰ পুণ্যবন্ত ৰূপে প্ৰখ্যাত আৰু থানে
পতি যিমান মানুহে আমাৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ নামে
২ প্ৰাৰ্থনা কৰে তেঁৱেই যিবিলাকৰো আমাৰো প্ৰভু
সিবিলাকৰ তৈলে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাক্ৰমে য়িশু খ্ৰীষ্টৰ
নিযোজিত পাওল পাঁচনি আৰু আমাৰ ভায় সাস্থেনে
নসে কাকৎ লেখে।—
৩ আমাৰ পিতা ঈশ্বৰৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰপৰা অনু
৪ গ্ৰহ আৰু কুশল তোমালোকৰ প্ৰতি হোক। ঈশ্বৰৰ
যি অনুগ্ৰহ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰায় তোমালোকলৈ
দিছে সেই অনুগ্ৰহৰ গুণে ময় তোমালোকৰ নিমিত্তে
৫ নিতৌ মোৰ ঈশ্বৰক ধন্য বোলো খ্ৰীষ্টৰ প্ৰমাণ্য
৬ তোমালোকৰ মাজত যেনেকৈ থিৰ কৰা গৈছে তদনু
৭ সাৰে তেওঁৰ দোৱাৰায় তোমালোক এটায় বাক্যটু
তাতে এটায় জ্ঞানকৃত ধনতে ধনী হইছা আমাৰ
প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্ট আহিবলৈ অপেক্ষা কৰোতা যি তোমো
৮ লাক সেই তোমালোক কোনো শক্তিৎ ন্যূন নোহোৱা

শেষলৈকে যেয় তোমালোকক স্থিৰ কৰিব এই
৯ তোমালোকক আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ দিনত নিৰ্দোষ
ৰাখিব হোৱা তোমালোকক তেওঁৰ পুত্ৰ আমাৰ প্ৰভু
যিশু খ্ৰীষ্টৰ আত্মীয়তাত নিযোজিত আছিলা যেনে
যি ঈশ্বৰ তেওঁ বিশ্বাসী।—
১০ হে ভাই সকল আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে
মই সদায় এই মিনতি কৰো তোমালোকে যেন এটা যে
একে কথা কোৱা এনে বিৰোধ যেন নহয় কিন্তু
তোমালোক যেন একে মন আৰু একে আলচ্ মত
১১ ৰাখিবৰ যেন সম্পদায় বন্ধিত হই থাকা। কিয়নো
ভাই হে তোমালোকৰ মাজত বিৰোধ আছে এয়
ক্লোইৰ পৰিয়ালহঁতৰ দ্বাৰা মোৰ আগত প্ৰকাশ
১২ হইছিল্ তোমালোকৰ মাজৰ কোনো কয় মই পাও
লৰ্ কোনো কয় মই আপলসৰ্ কোনো কয় মই
কৈফাৰ্ আৰু কোনো কয় মই খ্ৰীষ্টৰ তোমো
১৩ লোকত মই এতিয়া জীয়াক কও। খ্ৰীষ্ট ভাগ হই
ছে নে পাওল তোমালোকৰ কাৰণে ক্ৰুশত হত হই
১৪ ছিল নে বা তোমালোক পাওলৰ নামে ডুবিছিলা সে
মই ক্ৰিস্পক গায়সকে বাহিৰেকে তোমালোকৰ
১৫ কাকো ডুবু বলায় সেই কাৰণে মই ঈশ্বৰক প্ৰতি
বিনা বোলো জানো কোনোবায় কয় মই আপোনাৰ
১৬ নামে ডুব দিয়ালো। মই স্তেফানসৰ পৰিয়ালহঁতক
ডুব দিয়াইছো তদ্ব্যতিৰেকে মই আৰু কাকোবাক
ডুব দিয়াইছো জীয়াব মই নেজানো।

১৭ কিয়নো ডুব দিয়াবৰ্ নিমিত্তে ঈশ্বৰে আমাক্ পঠি
য়োৱা নাই কিন্তু শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰিবৰ্ নিমিত্তে সিও
বাক্ চাতুৰিৰে ন হয় জানো, খ্ৰীষ্টৰ্ ক্ৰুশ নিৰৰ্থক
১৮ হয়। কিয়নো নাশ্য যিবিলাক্ সেইবিলাকক্
প্ৰতি ক্ৰুশ কীৰ্ত্তন্ কৰা বলিইয়া কিন্তু তাৰিৎ যি আমি
১৯ আমাক্ প্ৰতি সেই কীৰ্ত্তন্ ঈশ্বৰৰ্ প্ৰভাৱ কিয়নো
এই কথাৰ্ আচাৰ্ আছে মই বিদ্বন্ত সকলৰ্ বিদ্যা
নষ্ট কৰিম্ আৰু সাতম্ মানুহৰ্ বুদ্ধিও বিনাশ্
২০ কৰিম্ বিদ্বন্তকৎ বৈয়াকৰণী কৎ এই সংসাৰৰ্ দুষ্
শাদুৰণি কৰোতা কৎ ঈশ্বৰে এই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ এটাই
২১ জ্ঞানক্ উন্মত্ত ন কৰিছে নে ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৎ ব্ৰহ্মাণ্ডৰ্
মানুহে মূৰ্খীয়ানৰ্ দ্বাৰা ঈশ্বৰক্ নে জানিলে এয়ে
হলৎ পাছে কীৰ্ত্তন্ কৰা কৃন্ বলিইয়াৰ্ দোৱাৰায়
আস্তিক্ কৰোতাহঁতক্ উদ্ধাৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ্ আশক্তি
২২ আছিল্। কিয়নো য়িহুদীহঁতে কোনো লক্ষণ্
২৩ খোজে গ্ৰীকহঁতে বিদ্যা বিচাৰে কিন্তু য়িহুদীহঁতক্
২৪ প্ৰতি বাধা গ্ৰীকহঁতক্ প্ৰতি বলিইয়া কিন্তু য়িহুদী
গ্ৰীকাদি যিমান্ নিয়োজিৎ মানুহ তহঁতক প্ৰতি
ঈশ্বৰৰ্ প্ৰভাৱ ঈশ্বৰৰ্ গিয়ান্ যেয়ে এই ক্ৰুশৎ হত
২৫ খ্ৰীষ্টক্ আমি কীৰ্ত্তন্ কৰো। কিয়নো ঈশ্বৰৰ বলি
ইয়া মানুহৎকৈ গিয়ানী আৰু ঈশ্বৰৰ্ দোৰ্ব্বলা
২৬ মানুহৎকৈ বলী। কিয়নো ভাই হে তোমোলাক
আপোনাহঁতৰ্ বেৰুসায় দেখিছা ভাতে সাংসাৰিক
মতিৰা ভালেমান্ পণ্ডিৎ বা ভালেমান্ প্ৰভাৱ বা ভালে

২৭ যান্ বড় মানুহ নাইয়া- কিন্তু কোনো প্রাণীএ ওঁওর
আগত গর্ব্ব কথা ন কবলৈ গিয়ানিহঁতর পরিহানি করি
বলৈ ঈশ্বরে ব্রহ্মাণ্ডর মূর্খ বেহানি মনস্থ করিছিল
২৮ আরু প্রভাবন্ত বেহানির পরিহানি করিবলৈ ব্রহ্মা
২৯ ণ্ডর নির্ব্বলি বেহানি মনস্থ করিছে আরু ঈশ্বরে এই
ব্রহ্মাণ্ডর তল নিন্দনীয় বেহানি মনস্থ করিছে আরু
বর্ত্তমান বেহানির পরিহানি করিবলৈ অবর্ত্তমান বে
৩০ হানিকো মনস্থ করিছে। কিন্তু যি যিশু খ্রীষ্ট
বিদ্যাকে পারমার্থ্যকে শুদ্ধ সত্ত্বকে মুক্তিকে ঈশ্বরে
৩১ আমালৈ করাহইছে ওঁওর দোৱারায় তোমো
লাক্ খ্রীষ্ট যিশুত আছা যেনেকৈ এই আগর
আছে যি গর্ব্ব কথা কয় সি ঈশ্বরর নিমিত্তে গর্ব্ব কথা
কওক।—

পর্ব্ব ভায় সকল হে ময় যেতিয়া তোমোলাকর্ ওচরলৈ
২ আহিলো তেতিয়া বাক্যর্ বা বিদ্যার্ পটুতা করি
২ ঈশ্বরর্ প্রমান পৌচিক করিবলৈ ময় নাহিলো।
কিয়নো যিশু খ্রীষ্ট আরু ওঁও ক্রুশত হত জৈয়াক্
বাঁতিরেকে আরু একো ময় তোমোলাকর্ মাজত
৩ নে জানো মোর্ এই নিয়ম্ আছিল। তেতিয়া দুর্ব্বল
ভাবে ভয়েরে বড় কম্পনেরে তোমোলাকর্ ওচরত
৪ ময় আছিলো। আরু তোমোলাকর্ বিশ্বাস্ মানুহর্
৫ বিদ্যাত যেন ন হয় কিন্তু ঈশ্বরর প্রভাবতে হয় এই
নিমিত্তে মোর বাক্য আরু কীর্ত্তন্ মানুহর্ বিদ্যারে
মনোহর্ কথাত নাছিল্ কিন্তু আত্মার্ দৃঢ় প্রমাণতে

৬ পুৰাৰতে আছিল্। সম্পূৰ্ণ যি সকল সেই সকলৰ্
মাজৎ আমি বিদ্যা কও হয় কিন্তু এই জগতৰ
বিদ্যা বা এই জগতৰ্ নাশ্য অধিপতিৰ্ বিদ্যা
৭ ন হয় কিন্তু যি গুপ্ত বিদ্যা ঈশ্বৰে আমাৰ মোক্ষাৰ্থে
জগতৰ্ আগেই নিৰ্ম্মিছন যাক এই জগতৰ কোনো
৮ অধিপতিএ নেজানিলে কিয়নো সিহঁতে যেবে তাক
জানিলেহেঁতেন তেবে মহিমাযুক্ত ঈশ্বৰক ক্ৰুশৎ
হত ন কৰিলেনহেঁতেন ঈশ্বৰৰ্ সেই গূঢ় বিদ্যা
৯ কও। কিন্তু যেনেকৈ এই লেখা আছে যিবিলাকে
ঈশ্বৰক স্নেহ কৰে সিহঁতৰ্ নিমিত্তে তেওঁ যি২ যুগুত
কৰিছে নেয়ে কিং তৈয়াক চকুএ দেখা নাই কাণে শুনা
১০ নাই মানুহৰ্ মন সোমোৱা নাই। কিন্তু আপোনা
আত্মাৰ দোৱাৰায় ঈশ্বৰে আমাৰ আগৎ তাক
প্ৰেৰিত কৰিছে কিয়নো আত্মায় এটাইবে শোধি কৰে
১১ আৰু ঈশ্বৰৰ্ গম্ভীৰ বস্তুবো শোধি কৰে। কিয়নো
মানুহৰ মাজৰ্ আত্মা ব্যতিৰেকে মানুহৰ মনৰ
কথা কোনে জানে তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ্ আত্মাক বিনে
১২ ঈশ্বৰৰ্ কথা কোনেও নেজানে। যি বস্তু ঈশ্বৰে
বিনামোলে আমাক দিয়ে সেই বস্তু জানিবলৈ
আমি সংসাৰি আত্মাক পোৱা নাই কিন্তু ঈশ্বৰৰ্
১৩ পৰা ওলোৱা আত্মাক পাইছো। লৌকিক বিদ্যা
শিকায় যি কথায় সেই কথাৰে ন হয় কিন্তু ধৰ্ম্মাত্মায়
যি কথা শিকায় সেই কথাৰে আমি এক পাৰমাৰ্থিক

বস্তুৰে আন পাৰমাৰ্থিক বস্তুৰে সৈতে বিবেচনা
১৪ কৰি সেই কথা কও। কিন্তু স্বাভাবিক মানুহ ঈশ্বৰৰ
আত্মাৰ বস্তুন লয় কিয়নো সেই বস্তু তাক প্ৰতি বলি
য়া সেই পৰমাৰ্থৰে দৃষ্ট হয় এয়েৰেই সি তাক
১৫ জানিব নোৱাৰে। যি পাৰমাৰ্থিক হয় সি এটাইৰে
শোধ কৰে কিন্তু আপুনি কাৰো দ্বাৰা শোধিত নয়।
১৬ কিয়নো ঈশ্বৰৰ মন কোনে জানিছে যি তেওঁক
উপদেশ কৰিব কিন্তু আমি খ্ৰীষ্টৰ মন জানিছো।—

পৰ্ব্ব ৩ হে ভাইহঁত পাৰমাৰ্থিকইতক যেনে বোলে তেনে
১ তোমোলাকক ময় কুঁহিব নোৱাৰিলো কিন্তু শাৰী
ৰিক অথচ যি খ্ৰীষ্টত বালক এনে লোকবিলাকক
২ যেনে বোলে তেনে কৈছো। তোমোলাকক ময়
গাখাৰ খুৱাইছো গচু ভক্ষ্য খুওৱা নায়। কিয়নো
এতিয়ালৈকে তোমোলাকে তাক সহিব নোৱাৰিলা
এতিয়াও নোৱাৰা কিয়নো তোমোলাক এতিয়াও
৩ দৈহিক। তোমোলাকৰ মাজত যিয়াল বিৰোধ
পাৰ্থক্য আছে তাতে তোমোলাক দৈহিক নোহোৱা
৪ নে আৰু মানুহৰ নিচিনাকৈ নপ্ৰবৰ্ত্তানে। কিয়নো
যেতে বলিলৈকে এজনে বোলে ময় পাওলৰ আৰু
এজনে বোলে ময় আপল্লসৰ তেতে বেলিলৈকে তো
৫ মোলাক দৈহিক নোহোৱা নে ঈশ্বৰে সাধ্যকে
যেনেকৈ দিছে তদনুসাৰে যিবিলাকৰ দোৱাৰায়
তোমোলাকে পতীয়ালা এনে সেৱকিয়াক বিনে

৬ পাওল কোন আৰু আপলস্ কোন্। ময় ৰুইচো
আপলসে পানি সিচিচে কিন্তু ঈশ্বৰে ফল্ দিচে।
৭ এয়েৰেই যি ৰোৱে সি একো ন হয় যি পানি সিচে
সিও একো ন হয় কিন্তু ফল্ দিয়োতা ঈশ্বৰেই এটায়।
৮ যি ৰোৱে যি পানি সিচে সিহঁৎ এক আৰু সদৌএ
৯ আপোন্ কৰ্ম্মানুসাৰে ফল্ পাব। কিয়নো আমি
এক্ বন্ কৰা ঈশ্বৰৰ্ সয়া হইচো তোমোলোক
ঈশ্বৰৰ্ সুকিয়া যোঁৎ তোমোলোক্ ঈশ্বৰৰ্ ঘৌটনি।
১০ ময় যেনেকৈ ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ পাইচো তেনেকৈ ঘৰ
সজিয়াৰ্ নিচিনাকৈ বাৰ্ কৰিলো আৰু আন্ মানুহে
তাৰ্ ওপৰৎ বান্ধে কিন্তু সদৌএ তাৰ্ ওপৰৎ কেনেকৈ
১১ বান্ধে ঊয়াৎ সাৱধ্ হোক্ কিয়নো যি বাৰ্ বন্ধা
গৈচে অৰ্থাৎ যিশু খ্ৰীষ্ট তদ্ভিন্ন আন্বাৰ্ কোনেও
১২ কৰিব পাৰা নায় আৰু যেদি কোনোএ সোন্ ৰূপ্
মণি খৰি খেৰ নৰা ঔয়াৰ মাজৰ্ কোনো
১৩ বেহানি এই বাৰৰ্ ওপৰৎ বান্ধে তেবে সদৌৰে কৰ্ম্ম
প্ৰৌচিক্ কৰা হব তাকেই জুইৎ পৰীক্ষা কৰা হব
আৰু সদৌৰে বান্ধন্ কেনে আচে তাৰ্ পৰীক্ষা
জুইয়ে কৰিব আৰু কালে তাকে প্ৰৌচিক্ কৰিব।
১৪ যেদি কাৰো বাৰ্ তাৰ ওপৰৎ কৰা বন্ থাকে তেবে
১৫ সি ফল্ পাব কাৰোবাৰ্ কৰা বন্ যেদি পোড়ে
তেবে তাৰ্ হানি হব তথাপি সি আপুনি উদ্ধাৰ্
ৰা উদ্ধাৰ্ হয় তেনেকৈ। তোমোলোকে ঈশ্বৰৰ্

পৰা উদ্ধাৰ হবা কিন্তু যেনেকৈ জুইৰপৰা উদ্ধাৰ
১৬ হয় তেনে। তোমোলাকে নে জানানে তোমো
লাক ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰ আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা তোমোলা
১৭ কৰ্ মাজৎ বসতি কৰে যেন যেদি কোনোএ ঈশ্বৰৰ
মন্দিৰ নাশ কৰে তেবে তাক্ ঈশ্বৰে বিনাশ কৰিব
কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰ্ পবিত্ৰ সেই মন্দিৰ্ তোমো
১৮ লাক্। কোনেও আপোনাকে ভণ্ডনা ন কৰোক্ যেদি
তোমোলাকৰ্ মাজৰ্ কোনোবায় এই জগতৎ
আপোনাকে বুদ্ধিমন্ত বুলি মানে তেবে বুদ্ধিমন্ত
হবৰ্ নিমিত্তে সি বলিয়া হোক্ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্
১৯ আগৎ এই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ্ বিদ্যা বলিয়া। কিয়নো এই
লেখা আছে তেঁও বুদ্ধিমন্তহঁতক্ সিহঁতৰ্ কুগিয়া
২০ নৎ আটকায়। আৰু পুনৰও কোৱা আছে ঈশ্বৰে
২১ বুদ্ধিমন্তহঁতৰ্ মনন্ যি জানে সিও অনৰ্থক্। এয়ে
ৰেই মানুহক্ নিমিত্ত কৰি কোনোএ গৰ্ব্ব কথা ন
কওক্ কিয়নো তোমোলাক্ এটাই পাওল্ হোক্ বা
২২ আপলস্ হোক্ বা কাইফা হোক্ বা সংসাৰ হোক্
বা জীৱন্ হোক্ বা মৃত্যু হোক্ বা বৰ্ত্তমান্ বেহালি
২৩ হোক্ বা অবলগা বেহানি হোক এটাই তোমোলা
কৰ্ তোমোলাক্ খ্ৰীষ্টৰ্ খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ।—
পৰ্ব্ব যেনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ্ সেৱকিয়া আৰু ঈশ্বৰৰ্ গুঢ় কথাৰ
৪ ঘুক্কনহঁতৰ্ কথা গণা উচিৎ তেনেকৈ আমাৰো কথা
লোকে গণোক মানুহ বিশ্বাসী হয় ঘুক্কন্ বিষয়ে

৩ ঔয়াকে যোতে কিন্তু তোমোলাকৰ্ শোৰিৎ বা মানুহ
ছুৰ্ শোৰিৎ ময় যি শোৰিৎ হোঁ ঔয়াকে ময় অতি
৪ সৰু তুলি মানো ময় আপোনাকো শোধ্ন কৰো কি
য়ুনো ময় আপোনাৰপৰা একো নে জানো ঔয়াৰ ময়
কদাচিতো নিজগৰিয়া নোহোঁ কিন্তু যেয়ে মোৰ্
শোধ্ কৰে তেঁৱেই ঈশ্বৰ্ এয়েৰেই অন্ধকাৰৎ থকা
গুপ্তৎ বেহানি প্ৰৌচিক কৰিব আৰু মনৰ্ আলচো
জনাব যি পুভূএ তেঁও নাহিলে সেই ওচিৎ কালৰ্ আ
গেই তোমোলাকে একো শোধ ন কৰিবা সেই কালৎ
৫ ঈশ্বৰৰ্পৰা সদোৰে প্ৰসংশা হুব। হে ভায় তোমো
লাকৰ্ হিতলৈ ময় এই বিলাক্ কথা মোৰ্ আপো
নাৰ্ কথাকে আপলসৰ্ কথাকে দৃষ্টান্ত দি কৈছো যি
৬ আমাৰ্ আছে ততোধিক্ তোমোলাকে কাকো নে মানা
আমাৰ দোৱাৰায় তোমোলাকে ঔয়াকে শিখা এই নি
মিত্তে আৰু এটাৰ্ অনাদৰ্ কৰি আনৰ্ আদৰ্ কৰিবলৈ
তোমোলাকৰ্ কোনো গৰ্ব্বী নুহুবলৈ এনেকৈ কৈছো।
৭ কিয়নো তোমাক আন্ বিধু কৰিছে কোনে আৰু
তোমাৰ্ যি আছে তাক্ আনৰ্পৰা যি নে পাইচে
এনে কোন্ আছে এই হেতুক্ তুমি যেদি তাক্ আনৰ্
পৰা পাইছা তেবে আনৰ্পৰা নোপোৱাৰ নিচিনাকৈ
৮ গৰ্ব্ব কৰা কিয় সদাঃ তোমোলাক্ পূৰ্ হুইছা সদাঃ
তোমোলাক্ ধনী হুইছা তোমোলাকে আমাক্ বাতি
ৰেকে ৰজা সকলৰ্ নিচিনাকৈ আধিপত্য কৰিছা তো
মোলাকে যি আধিপত্য কৰা ঔয়াক্ ময় ঈশ্বৰৰ্

থানৎ যোজো মেয়ে হলে আমিও তোমোলাকে
৯ সৈতে আধিপত্য কৰিম্। পাঁচনী যি আমি আমাক্
মৰিবলৈ নিযোজিৎ মানুহৰ্ নিচিনাকৈ ঈশ্বৰে
এটাৰে শেহৎ প্ৰেৰিত্ক কৰি চঔয়াকে ময় হুঁৱো।
কিয়নো জগত্তকে দূতকে মানুহকে প্ৰতি আমি এক্
১০ বৈয়ালি কৰা হৈছো। খ্ৰীষ্টৰ্ কাৰণ আমি
উন্মত্ত হৈছো কিন্তু তোমোলাক্ খ্ৰীষ্টৎ গিয়ানি
আমি নিৰ্ব্বলী কিন্তু তোমোলাক্ বলী তোমোলাক
১১ মাননীয় কিন্তু আমি ঔতিকিং। এই বৰ্ত্তমান
ভাৰলৈকে আমি ভোকেৰে পিয়াহেৰে উলঙ্গটে মাৰ্
১২ খায় অথিৰ্ বাস আছো আৰু আপোন্ হাথেৰে
বন কৰি চৰম কৰো। নিন্দিৎ হৈ আমি আশীৰ্ব্বাদ
১৩ দিয়ো তাড়না পায় ময় তাক্ সহোঁ। অখিয়াতি
যুক্ত হৈ আমি নিবেদন্ কৰো সংসাৰৰ্ মলৰ
আৰু এটাই বেহানিৰে মাযৰৰ্ নিচিনা আমি
১৪ আজি লৈকে কৰা হৈছো। এই কথা ময় তোমো
লাকৰ্ লাজৰ কাৰণ নেলেখো কিন্তু মোৰ্ প্ৰিয় পুত্ৰ
১৫ হুঁতৰ্ নিচিনা তোমোলাকক্ আদেশ কৰো।
কিয়নো খ্ৰীষ্টৎ যেদি তোমোলাকৰ্ দশ সহস্ৰ
শিক্ষওতা হয় তথাপি তোমোলাকৰ্ ভালেমান্
পিতৃ ন হয় কিয়নো শুভবাৰ্ত্তাৰ্ দোৱাৰায় খ্ৰীষ্ট
১৬ যিশুৎ তোমোলাকক্ ময়েই ওপজাইছো এই হেতুকে
ময় এই মিনতি কৰো তোমোলাক্ মোৰ্ প্ৰতিনিধি
১৭ হোৱা। খ্ৰীষ্টৎ মোৰ্ যি আচাৰ্ সেই আচাৰ্

ময় যেনেকৈ সকলেথানে মণ্ডলীএ পুতি শিথাও তেনে
কৈ আচাৰ্ যেয়ে তোমোলাকৰ্ মনৎ দিব সেই
মোৰ্ প্ৰিয় পুত্ৰ আৰু পুভুৎ বিশ্বাসী তিমোতিয়সক্
১৮ ময় এই নিদানে পঠিয়াইচো। তোমোলাকৰ্ ওচ
ৰলৈ মোৰ্ নহা থিৰ্ কৰি তোমোলাকৰ্ মাজৎ
১৯ কেৎ বিলাক্ মানুহ গৰ্ব্বী হুইচে। কিন্তু যেদি ঈশ্ব
ৰৰ্ ঈচ্ছা হয় তেবে ময় কিচু কালৰ্ পাচৎ আহিম্
আহিলে যিবিলাক্ ওথহি আচে সিহঁতৰ্ কেবল
কথা নেজানিম্ কিন্তু সিহঁতৰ্ পুভাৱো জানিম।
২০ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য বাক্যতে ন হয় কিন্তু শক্তিতে।
২১ তোমোলাকৰ্ কি ঈচ্ছা ময় ডঁৰ বা চেনেহ কোমল
ভাৱ্ আন্যাক্ লগৎলৈ তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ
আহিম্ নে।

পৰ্ব্ব ৫ যি বিধ্ লুম্পটস্বভাৱ দেৱতা পূজাৰিহঁতৰ্ মাজৎ
১ কোৱা নে যায় যি কোনো মানুহে আপোন্ বাপেকৰ্
তিৰীএ সৈতে ব্যৱহাৰ্ কৰে এনে হুৱা লুম্পট্ স্বভাৱ
তোমোলাকৰ্ মাজৎ আচে ঈয়াক্ সকলে থানে
২ কোৱা যায়। যি এই বন্ কৰিচে সি তোমোলাকৰ্
পৰা বেলেগ্ হুবলৈ তোমোলাকে তাপিৎ নাচিলা
৩ বৰং গৰ্ব্বী হুইজিলা। যি এই বন্ কৰিচে তাক্
কথাৎ ময় দেহৎ তোমোলাকৰ্ ওচৰৎ অবিদ্য
মান কিন্তু মনৎ বিদ্যমান্ যেনেকৈ দেহৎ বিদ্যমান্
হুই শোধি কৰিলো হেঁতেন্ তেনেকৈ এতিয়া শোধি
৪ কৰিচো পুভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ পুভাৱ লগৎ লৈ যেতিয়া

পভু যিশু খ্রীস্তৰ্ নামে তোমোলাকে মোৰ্ আত্মায়
৪ এক্কে লগ হোৱা তেতিয়া প্রভু যিশুৰ্ দিনত তেওঁৰ্
আত্মাৰ্ উদ্ধাৰৰ্ নিদানে এই বিধ্কে তেওঁৰ্ শৰী
ৰৰ্ বিনাশলৈ শয়তানৰ্ হাতত সমৰ্পিবলৈ তোমো
৬ লাকৰ্ উচিৎ ।   তোকৰ্যোল দয়ু ঠিকোন্ ন হয়
তোমোলাকে নেজানা নে যি অলপ্ খমিৰত এটায়
৭ সমজিৰ্ তাল্ খমিৰ্ কৰে ।   এয়েৰেই যেনেকৈ
তোমোলাক্ অখমিৰ্ আছা তেনেকৈ তোমোলাকৰ্
এক্ নূতন তাল হবলৈ পুৰণি খমিৰ্ নিলগোৱা ।
৮ কিয়নো আমাৰ্ পলনি আমাৰ্ পেশাখ খ্রীস্ত বলি
কৰা আছে এই হেতুকে আমি বিষ পালো পুৰনি
খমিৰ্ আৰু হিংসেচ্ছা দুৰ্ম্মতি খমিৰত সেয়ে ন
হয় কিন্তু অভগুনা সত্যতাৰূপ অখমিৰৰ্ পিঠাতে
পালো ।

৯ লুম্পট্ মানুহে সৈতে পিৰিতি ন কৰিবলৈ তোমো
১০ লাকৰ্ তলৈ ময় এক্ কাকত লেখিছো । কিন্তু এই
সংসাৰৰ্ লুম্পটে লুভিয়ায় বীতুৰ্ব্বাদীএ দেৱতাৰ
পূজাৰিহতে সৈতে ব্যৱহাৰ্ এটায়ে ন কৰে এনে
ন হয় কিয়নো সেয়ে হলে তোমোলাক্ সংসাৰৰ্
১১ বাজলৈ যাবলগা হয় কিন্তু ময় এতিয়া ঔয়াকে
লেখিছো যাকে ভায় বুলি কোৱা এনে কোনোবা
যেদি লুম্পট্ বা লুভিয়া বা দেৱতাৰ্ পূজাৰি বা
নিন্দকে বা মতোৱাল্ বা বীতুৰ্ব্বাদী হয় তেবে সেয়ে
সৈতে সখিত্ব কৰিবলৈ আৰু খাবলৈকো হাক্

১২ দিছো। বাজৰ যি মানুহ সিহঁতৰ শোধ্ কৰি
বৰ মোৰ্ কি দৰকাৰ্ যিবিলাক্ ভিতৰৎ তোমো
১৩ লাকে সেই বিলাকৰ্ শোধ্ ন কৰা নে। কিন্তু যি
বিলাক্ বাজৎ সেই বিলাকৰ্ শোধ্ ঈশ্বৰে কৰে
এয়েৰেই কুৎসিৎ আচাৰেৰে মানুহক্ তোমোলা
কৰ্ মাজৰ্ পৰা নিলগোৱা।—

পর্ব্ব কোনোবা মানুহৰ্ ওপৰৎ যেদি তোমোলাকৰ্
৬ কাৰোবাৰ্ গোচৰ্ ওপাৎ হয় তেবে পুন্যৱন্ত সক
লৰ্ আগৎ গোচৰ্ নিদি অধৰ্ম্মীহঁতৰ্ আগৎ দিয়া
২ জৈয়াৎ তোমোলাকৰ্ একো ভৰ্ নায় নে পুন্যৱন্ত
সকলে জগতৰ্ শোধ্ কৰিব তোমোলাকে জৈয়াক্
নেজানা নে এয়েৰেই যেদি তোমোলাকৰ্ হতুৱায়
জগতৰ্ শোধ্ হব তেবে অতি সৰু গোচৰ্ শুধি
৩ বলৈ তোমোলাক্ যোগ্য নোহোৱা নে। আমি দূত
সকলৰ্ শোধ্ কৰিম্ জৈয়াক্ তোমোলাকে নে জানলে
এয়েৰেই আমি বৈষয়িক্ কথাৎ যি শোধ্ কৰিম্ এয়ে
৪ তাৎকৈ কি মান্ সৰহ। এয়েৰেই এই বৈষয়িক্
কথাৰ্ কিবা গোচৰ্ যেদি হয় তেবে যিবিলাকৰ্ মণ্ড
লীৎ অযশস্যা আছে তোমোলাকে সেই বিলাকক্
৫ শুধিবলৈ নিযোজন্ কৰিবা নে মই তোমোলাকক্
লাজ্ কৰিবলৈ কওঁ ভায়েকে ভায়েকৰ্ মাজৎ শোধ্
কৰিব পাৰে এনে এটা তোমোলাকৰ্ মাজৎ গিয়ানী
৬ নায় নে। কিন্তু ভায়েকৰ্ ওপৰৎ ভায়েকে গোচৰ্
৭ কৰে সিও আকও অনাস্তিক্হঁতৰ্ আগৎ। এয়ে

ৰেই তোমোলাকৰ্ এটায় এটাক্ গোচৰ দিয়াৎ
তোমোলাকৰ্ নিশ্চয়ে জগৰ্ লাগে তোমোলাকে
অন্যায় কিয় ন সহা তোমোলাকে আপোনইৎকে
৮ ভগুক্ হব কিয় নিদিয়া। কিন্তু তোমোলাকে অন্যায়
ভগুনা কৰা সিও আকও তোমোলাকৰ্ ভায়াহঁতে
৯ সৈতে। অপৰমাৰ্থিকহঁৎ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ অধি
কাৰ্ হ হব তোমোলাকে জেয়াকে নেজানা নে
তোমোলাকে নেপাহৰিবা লুম্পটৎহঁত বা দেৱতাৰ্
পূজাৰিহঁত বা ব্যভিচাৰ হঁত বা তিৰোতাৰ্ নিচি
নাকৈ ব্যহহাৰ্কৰাহঁত বা পুংমৈথুনীহঁত বা
১০ চোৰহঁত বা লুভিয়াহঁত বা মদপিহঁত বা নিন্দক
হঁত বা দাউৰ্বাদীহঁত ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ অধিকাৰ্
১১ হহব তোমোলাকৰ্ মাজৎ কোনং মানুহ এনেকুৱা
আছিল্। কিন্তু এতিয়া পুভু য়িশুৰ্ নামতে আমাৰ্
ঈশ্বৰৰ্ আত্মাৰে তোমোলাক্ ধৌত হইছা তোমো
লাক্ নির্ম্মলো হইছা আৰু তোমোলাক্ নির্দ্দোষী
হইছা —

১২ শাস্ত্ৰৰ্ মতে এটাইকে ময় কৰিবলগা হয় কিন্তু
ব্যৱহাৰৎ এটায় কৰিবলগা ন হয় শাস্ত্ৰ বিচাৰৎ
এটাইকে ময় কৰিবলগা হয় কিন্তু ময় কাৰো বশ
১৩ বর্ত্তি হহম্। পেটৰ্ নিদানে খাদ্য আৰু খাদ্য
নিদানে পেট কিন্তু জেয়াকে তাকে এই দুয়োকো
১৪ ঈশ্বৰে বিনাশ্ কৰিব। শৰীৰ্ লুম্পট্ স্বভাৱৰ্
কাৰণে ন হয় কিন্তু প্ৰভুৰ্ কাৰণ আৰু প্ৰভু শৰী

১৫ রব্ কারণ। ঈশ্বরেও প্রভুক্ তুলিলে আরু আপো
১৬ নার্ প্রভাৱেরে আমাকো তুলিব। তোমোলাকর্
শরীর্ খ্রীষ্টর্ অঙ্গ আছে তোমোলাকে তাক্ নেজা
না নে তেবে ময় খ্রীষ্টর্ অঙ্গলৈ তাক্ বেশ্যার্ অঙ্গ
১৭ করিম্ নে সি ন হয়। যি বেশ্যায় সৈতে একে লগ
থাকে সি একাঙ্গ তোমোলাকে তাক্ নেজানা নে।
তেঁও কৈছে বোলে দুয়ো একাঙ্গ হব কিন্তু যি প্রভুএ
১৮ সৈতে সংযোগ হই আছে সেয়ে একাত্মা। লুম্পট্
স্বভাৱর্পরা পলোৱা সদৌ পাতক্ কোনো বা
মানুহে করে তাক্ শরীরক্ ব্যতিরেকে করে যি
লুম্পট্ করে সি আপোন্ শরীরর্ বিরোধে পাতক্
করে। তোমোলাকর্ শরীর্ ঈশ্বরর্পরা পোৱা
তোমোলাকর্ মাজৎ থকা ধর্ম্মাত্মার্ মন্দির্ তোমো
১৯ লাকে জয়াক্ নেজানা নে তোমোলাক্ আপোনার
২০ নোহোৱা কিয়নো তোমোলাক্ মোলেরে কিনা
হইছা এই হেতুকে ঈশ্বরর্ অধীন্ যি তোমো
লাকর্ শরীর্ আরু আত্মা তারে ঈশ্বরর্ মহিমা
প্রৌচিক্ করা।—

পর্ব্ব যিৎ কথা তোমোলাকে মোর্ এথেলৈ নেখিলা
৭ তার্ নিশ্চয় এই পুরুষে যেদি তিরীক্ পরশ্ন করে
তবে বারু কিন্তু লুম্পট্ স্বভাৱ হৱলৈ পুরুষে প্রতি
আপোনাৎ তিরোতা হোক্ আরু তিরীএ প্রতি আ
৩ পোনাৎ পতি হোক্। পতিএ ভার্য্যাৎ উচিৎ প্রীতি
৪ করোক্ তেনেকৈ ভার্য্যায়ো পতিৎ। আপোন্

শরীরর্ ওপরৎ ভার্য্যার অধিপতা নায় কিন্তু পতির্
তেনেকৈ আপোনার্ গার পতির ওপরৎ আধি
৫ পত্য নায় কিন্তু ভার্য্যার্। দুয়ো একিচিত্তভাবে
কিছু দিন প্রার্থনাতে লঘোন্তে বিমগ্ন হোৱাক্ বাঁতি
বেকে তোমোলাক্ বেলেগ্ ন্ন হবা তার্পাচে পুন্ন
একলগ হবা তোমোলাকর্ অসহনৎ শয়তানে
৬ তোমোলাকর্ চিত্ত বিকার যেন্ ন করে। কিন্তু
ঔয়াক্ ময় আজ্ঞানুসারে ন কঁও কিন্তু নিষেধো
৭ নায় এই গুণে কঁও কিয়নো এটায় মানুহ মোর্
নিচিনা হবলৈ মোর্ ঔচ্ছা কিন্তু গায় প্রতি স্বকীয়াং
সামর্থ্য আছে এটা এক্ বিধ্ আরু এটা এক বিধ।—
৮ এয়েরেই আবিয়েহঁতকে বাঁৰিহঁতকে ময় এই
কথা কঁও যেদি সিহঁত মোর্ নিচিনা হই রয় তেবে
৯ বড় চিকোন্। কিন্তু যেদি সিহঁতে সহিব নোৱারে
তেবে বিবাহ করোক্ কিয়নো বিবাহ করা দহনৎকৈ
১০ সজ্। বিবাহিতহঁতক্ ময় এই আজ্ঞা দিয়ো সি
ময় নোহোঁ কিন্তু প্রভু দৈনিয়েকে পয়েকক্ নেত্তোক্
১১ কিন্তু যেদি এতে তেবে আবিয়ে হই রওক্ নাইবা
আপোনার্ গিরিয়েকে সৈতে দুনায় মিল্ হোক্
পয়েকেও দৈনিয়েকক্ নেত্তোক্।—
১২ আন্ বিলাকৎ ময় কঁও কিন্তু ঈশ্বরে ন কয় যেদি
কোনোবা ভায়েকর্ অবিশ্বাসিকা দৈনিয়েক্ হয় সেই
দৈনিয়েকে তারে সৈতে গৃহবাস্ করিব খোজে

১৩ তেবে সেই পুৰুষে তাইক্ নেতোক। যি তিৰোতাৰ্
অনাস্তিক গিৰিয়েক্ আছে সেই গিৰিয়েকে যেদি
তায়ে সৈতে গৃহবাস্ কৰিব খোজে তেবে তিৰীএ
১৪ তাক্ নেতোক্। কিয়নো অনাস্তিক্ পতি তিৰীৰ্
দোৱাৰায় পবিত্ৰ হয় তেনেকৈ অনাস্তিকা যৈনিয়েক্
পতিৰ দোৱাৰায় পবিত্ৰ হয় সেয়ে ন হলে তোমোলা
কছ্ লৰা অশুচি হল্ হেতেন্ কিন্তু এতিয়া শুচি হয়।
১৫ কিন্তু যি অনাস্তিক্ সি যেদি নিলগ্ হয় তেবে স্বতন্ত্ৰ
হোক্ এনেকুৱা বৰৎ কোনো ভায়েক্ বা ভনীয়েক্
বন্ধিৎ ন হয় কিন্তু মমান্ আচৰণৎ ঈশ্বৰে আমাক্
১৬ যোগ কৰিছে। কিয়নো হে মবীৱা তোমাৰ্ পতিক্
তাৰিবা কি নেতাৰিবা তুমি জৈয়াক্ জানিব পাৰা নে
আৰু হে পুৰুষ তুমি আপোন্ তিৰীক্ তাৰিবা কি নে
১৭ তাৰিবা তুমি কেনেকৈ জৈয়াক্ জানিছা কিন্তু যেনেকৈ
ঈশ্বৰে বাঁটি গায় প্ৰতি দিচে আৰু প্ৰভুএ মদৌকে যে
নেকৈ যোগ্ কৰিছে সি তেনেকৈ প্ৰবৰ্ত্তোক্ ময়
১৮ এটায় মণ্ডলিতে এই বেৱস্থা লগাঁও। যেদি কোনো
বা চেল্কটিয়া স্কই নিযোজা হয় তেবে সি অচেল
কটিয়া নো হোক্ কোনোবা অচেল্কটিয়া স্কই যেদি
১৯ নিযোগ হয় তেবে সি চেল্কটিয়া নোহোক্। চেল্
কটা একো নয় আৰু অচেল্কটাও একো ন হয় কিন্তু
২০ ঈশ্বৰৰ্ আজ্ঞা পালনি এটায়। মদৌ যি বাবৎ
২১ নিযোগ আছিল্ সেই বাবতে থাকোক্। তুমি
বন্দী স্কই নিযোগ যেদি হোৱা তেবে একো নে ভাবি

বা কিন্তু যেদি স্বতন্ত্ৰ হব পাৰা তবে তাকে বৰং
২২ মনোনীত কৰা । কিয়নো যি বন্দী হই প্ৰভুত
নিযুক্ত আছে সে প্ৰভুৰ কোযন্ত স্বতন্ত্ৰ তেনেকৈ
যি স্বতন্ত্ৰ হই নিযোজিত হয় সেয়ে প্ৰভুৰ বন্দী ।
২৩ তোমোলাক মোলেৰে কিনা হইচা এই হেতুক
২৪ মানুহৰ গোলাম নহবা । হে ভায়ইঁত যি কোনো
বাবত কোনো নিয়োজিত হয় সি সেই বাবত ঈশ্বৰে
সৈতে থাকোক ।—

২৫ এতিয়া অবিবাহিতা ছোৱালিইঁতলৈ প্ৰভুৰপৰা
ময় আজ্ঞা পোৱা নাই কিন্তু বিশ্বাসী হবলৈ যি অনু
গ্ৰহ পাইছে এনে কোনো এটাৰ নিচিনা হই মোৰ
২৬ শোধ মই পৌচিক কৰো । এয়েহেই এই বৰ্ত্তমান
দুৰ্গতিৰ নিদানে ময় বুঁজো যেদি কোনোবা এনেই
২৭ থাকে তেবে সেই বৰং ঠিকোন । তুমি ঘৈনিয়াৰ
সৈতে সম্বন্ধ আছা তেব স্বতন্ত্ৰ হবলৈ নিবিচা
ৰিবা তুমি ঘৈনিয়াতকৈ স্বতন্ত্ৰ আছা তেবে
২৮ ঘৈনিয়াক নিবিচাৰিবা । কিন্তু বিবাহ কৰিলেও
তোমাৰ পাতক নাই অবিবাহিতা ছোৱালিক
বিয়া কৰিলে তাইৰো পাতক নাই তথাপি ঔইঁতৰ
দৈহিক দুঃখ হব কিন্তু তোমোলাকক মই মৰম
২৯ কৰো । কিন্তু হে ভায়ইঁত মই ঔয়াকে কওঁ কাল
সংক্ষেপ আছে এই হেতুক যিবিলাকৰ ঘৈনিয়েক
আছে সিইঁতে ঘৈনিয়েক নাইকিয়াৰ নিচিনাকৈ
৩০ আচাৰিব লগা আৰু যিবিলাকে কান্দে সেই বিলা

কে ন কৰাৰ্ নিচিনাকৈ আচৰিব লগা আৰু হয়
ঘিৎ যিবিলাক্ সেইবিলাকে ৰঙ্গ নকৰাৰ্ নিচিনা
কৈ আচৰিব লগা আৰু কিনোভাইঁতে আগবাকিৰ্
৩১ নিচিনাকৈ আচৰিব লগা আৰু এই সংসাৰৰ্ ব্যাপা
ৰীইঁতৰ্ যেনেকৈ কুব্যাপাৰ্ নহয় এনেকৈ আচৰিব
৩২ লগা কিয়নো এই সংসাৰ্ ৰূপ্ বৈমালি বই যায় কিন্তু
তোমোলাকক্ নিশ্চিন্ত ময় দেখিব খোজো । আ
বিয়ে যি সি প্রুভুৰ্ সম্বন্ধীয়া বনৎ ঈশ্বৰৰ্ সন্তোষ
৩৩ কেনেকৈ কৰিব পাৰিব ঔয়াকে চিন্তে কিন্তু বিবাহিত
যি সি বৈষয়িক্ বনেৰে আপোন তিৰোতাক্ কেনে
৩৪ কৈ সন্তোষ লগাব ঔয়াকে চিন্তে । আৰু বিবাহি
তাৰে অবিবাহিতা জোৱালিৰে ভেদ আছে আবিয়ে
তিৰী যি তাই প্রুভুৰ্ সম্বন্ধিয়া বনতে শৰীৰ্ আন্মা
দুয়ো শুদ্ধ হবলৈ কার্য্যৰ্ কৰে কিন্তু বিবাহিতা যি
তাই বৈষয়িক্ বনতে আপোন্ পয়েকক্ কেনেকৈ
৩৫ সন্তোষ কৰিব ঔয়াৰে ওপায় কৰে । ময় এই
কথা তোমোলাকৰ্ লাভৰ্ নিমিত্তে কঁও তোমোলা
কৰ্ ওপৰৎ ফাঁদ পেলাবৰ্ কাৰণ ন হয় কিন্তু সুব্যব
হাৰৰ্ অর্থে আৰু তোমোলাকৰ্ চাঞ্চল্য ৰহিৎ
৩৬ মনাৰ প্রুভুৰ্ সেবা কৰাৰ্ নিদানেও । কিন্তু আবিয়ে
জোৱালি থোৱা অনুচিৎ বুলি যেদি কোনোবায়
ভাবে তাইৰ্ যৌবনাৱস্থা যেদি চৰি যায় আৰু যেদি
প্রুয়োজন্ হয় তেবে তাই আপোন্ ঈচ্ছাৰ্ নিচি
কৰিলে পাতক্ ন কৰে মিহিঁতে বিবাহ কৰোক

৩৭ কিন্তু যি জনীয়ে আপোনাৰ্ মনৎ থিৰ্ কৰিছে আৰু
যাৰ্ প্ৰুয়োজন্ নাই কিন্তু আপোন্ অভিলাষৰ্ ওপ
ৰৎ যাৰ্ প্ৰুভাৱ আছে আৰু আপোন্ আবিয়ইত্ত্ব
ৰাখিবলৈ মনৎ নিশ্চয় কৰিছে তাই সজ বন্ কৰে।
৩৮ এয়েৰেই যি বিয়া দিয়ে সি ঠিকোন্ বন্ কৰে কিন্তু
যি বিয়া নিদিয়ে সি তাৎকৈও বচা ঠিকোন বন্ কৰে।
৩৯ যেতে দিন্ পয়েক্ জীয়ে তেতেদিন্ ঘৈনিয়েক্ বিধা
নৎ বন্ধিৎ আছে কিন্তু তাইৰ্ পয়েক্ মৰিলে পাছে
আপোনাৰ্ মনস্ত আৰু কোনোএ সৈতে বিয়া কৰা
অনিষেধ্ কিন্তু সি অকল্ প্ৰুভুৰ্ সম্বন্ধিয়া মানুহ
৪০ সৈতে। কিন্তু মোৰ্ বিবেচনাৎ এনেই থাকিলে বচা
সুখিয়া হয় ময় ঈশ্বৰৰ্ আত্মাধিকাৰ্ হোঁ যেন জৈ
য়াকে ময় বুঁজো।—

পর্ব্ব দেৱতা প্ৰুসাদৰ্ কথা এইং জানিবলগা আমাৰ
৮ এটাইৰে গিয়ান্ আছে জৈয়াকে আমি জানো।
২ গিয়ান্ ওখহায় কিন্তু চেনেহ গঢ়ে। ময় কিচু
জানো জৈয়াক্ যেদি কোনোবায় ভাবে তেৰে জনাৰ
৩ ওচিৎৰূপে সি একো নেজানে কিন্তু যেদি কোনোএ
ঈশ্বৰক্ চেনেহ কৰে তেৰে তাক্ ঈশ্বৰে জানিছে
এই হেতুকে দেৱতাৰ্ পৰসাদ খোৱাৰ কথাৎ এইং
৪ মানিবলগা। জগতৎ দেৱতা একো ন হয় এক্
ঈশ্বৰক্ বাঁতিৰেকে আৰু কোনো নাই জৈয়াক্ আমি
৫ জানো। ভালেমান্ ঈশ্বৰৰ্ আৰু ভালেমান্
প্ৰুভু আছে হয় কিন্তু স্বৰ্গৎ হোক বা পৃথিবীৎ হোক

৬ যাকে ঈশ্বৰ্ বুলি কয়এনে দেৱ হোক্ তথাপি যাৰ্
এটায় আছ যাৰ্ মাজৎ আমি এনে যি এক্ ঈশ্বৰ
পিতৃ আছ যদ্দোৱাৰায় এটায় আছ যদ্দোৱাৰায়
আমি এনেযি এক্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট ঔয়াক্ যঁতিৰেকে
৭ আমাক্ প্ৰতি আছ কোনো নায়। কিন্তু এটায় মানু
হৰ্ এনে গিয়ান্ নে থাকে কিয়নো এই ভাৱনৈকে
কোনো কোনোএ দেৱতাক্ মানি তেঁওৰ্ ওচৰৎ থকা
নৈবেদ্য দেৱতাৰ পৰসাদৰ্ নিচিনাকৈ খায় তাতে
৮ সিহঁতৰ্ মন নিৰ্ব্বল হুই অশুচি হয়। কিন্তু ঈশ্
ৱৰ্ ওৰচৎ খাজা বেহানি আমাৰ্ ন শলাগে কিয়নো
খালে আমি বচা ভাল্ নোহোঁ আৰু নেখালেও বচা
৯ বয়া নোহোঁ। কিন্তু তোমোলাক্ সাৱধ্ হোৱা জানো
এই তোমোলাকৰ্ অনিৰ্ব্বন্ধতত্ব নিৰ্ব্বলমনা মানুহ
১০ হঁতৰ্ খুটি খোৱাৰ্ কচা হয়। কিয়নো গিয়ানী
মানুহ যি তুমি সেই দেৱালয়ৎ খাবলৈ বহিছা
ঔয়াক্ যেদি কোনোবায় দেখে তেবে যি নিৰ্ব্বল
মনা তাৰ্ মন্ দেৱতাৰ পৰসাদ খাবলৈ নিৰ্ভয়ী
১১ হ্যত বুমৰ নে আছ যি নিৰ্ব্বল্মনা ভায়েকৰ্ অৰ্থে
খ্ৰীষ্ট মৰিল সি তোমাৰ্ গিয়ানতে নষ্ট হুৰ নে
১২ কিন্তু যেতিয়া তোমোলাকে ভায়েক্হঁতৰ্ বিৰোধে
এনে কৰা পাতক্ কৰা আৰু সিহঁতৰ্ নিৰ্ব্বল্মনা হনন্
কৰা তেতিয়া তোমোলাকে খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰতি পাতক্
১৩ কৰা এয়েহেই যেদি মোৰ্ খাজো মোৰ্ ভায়েক্

পাতক্ কৰায় তেবে আৰু কেতিয়া ময় মঙহ্ নে খাম্
জানো মোৰ্ ভাইক্ পাতক্ কৰায় ।—
পৰ্ব্ব ময় পাঁচনী নোহোঁ নে ময় অনির্ব্বন্ধিৎ নোহোঁ নে
১ ময় আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টক্ দেখা নায় নে তোমো
লাক্ জানো প্ৰভুৎ ময় কৰা কৰ্ম্মৰ্ ফল্ নোহোৱা
২ নে ময় যেদি আন্ মানুহক্ প্ৰতি পাঁচনী নোহোঁ
তেবে নিঃসংশয়ে তোমোলাকক্ প্ৰতি পাঁচনী হোঁ
কিয়নো প্ৰভুৎ মোৰ্ পাঁচনী ত্বৰ্ মোহৰ্ তোমোলাক্।
৩ যিবিলাকে মোৰ্ বন্ধ্ শোধ্ কৰে সিবিলাকক্ প্ৰতি
৪ মোৰ্ এই উত্তৰ আমাৰ্ খাবৰ্ পীবৰ্ শক্তি নায়
৫ নে আনং পাঁচনী সকলে প্ৰভুৰ্ ভায় সকলে কৈফা
যেনেকৈ কৰে তেনেকৈ এজনী পাৰমাৰ্থিক ভনী তিৰো
৬ তাক আমি লগৎ লৈ ফুৰিব নোৱাৰো নে । বা ময়
বাৰ্ণবায় অকল্ আমাৰ্ বন্ এড়া শকতি নায় নে ।
৭ আপোনাৰ্ ভাগ্ কৰি কোন কালৎ ৰণ্ কৰিবলৈ
যায় কোন দ্ৰাক্ষা পথাৰ ৰোৱে অথচ ফল নে খায়
এনে মানুহ কোন জাকৰ্ গাখিৰ্ নে খায় অথচ
৮ জাক পোহে এনে কোন । ময় মানুহৰ্ নিচিনাকৈ
৯ এই কথা কওঁ শাস্ত্ৰেও এনেকৈ নকয় নে । কিয়নো
মোশাৰ্ বিধানৎ এই কথাৰ আখৰ আছে মৰণা
১০ মৰা বলধৰ্ মুখ নে বান্ধিবা । ঈশ্বৰে বলধৰ্
নিদানে কাৰ্য্যৰ্ কৰিছে নে নাইবা এটাই আমাৰ্
অৰ্থে এই কথা কয় যি হাল্ বায় সি ভৰসা কৰি
বায় আৰু যি মৰণা মাৰে সি বাঞ্ছিৎ ফলভাগী হয়

১১ আমাৰ্ অৰ্থেও এয়ে নিঃসংশয় লেখা গল্। আমি
যেদি তোমোলাকক্ প্ৰতি পাৰমাৰ্থিক্ বস্তু বোইচো
তেবে তোমোলাকৰ্ বৈষয়িক্ বস্তু যেদি আমি পওঁ
১২ ঔ বড় কথা নে। যেদি তোমোলাকৰ্ ওপৰৎ আন্
মানুহবিলাকৰ্ এই প্ৰভাৱ হয় তেবে আমাৰ্
তাৎকৈ বচা নহয় নে তথাপি আমি এই প্ৰভাৱৎ
কাৰ্য্যাৰ্ কৰা নায় কিন্তু আমি এটাইকে সহোঁ যেন
১৩ খ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তাক্ আমি বঞ্চিত ন কৰো। যিবি
লাকে ঈশ্বৰৰ সেৱাৰ্থ বস্তুৰ্ বন্ কৰে সেই বিলাক
মন্দিৰোপজীবী যিবিলাকে যজ্ঞকুণ্ডৰ্ সেৱা কৰে
সেইবিলাক্ কুণ্ডৰ ভাগভাগী তোমোলাকে ঔয়াক
১৪ নেজানা নে তেনেকৈ যিবিলাকে শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰে
সেইবিলাক শুভবাৰ্ত্তোপজীবী ঈশ্বৰে এনেকৈ নিৰূপণ
১৫ কৰিছে। কিন্তু ময় এই একো ব্যাপাৰ কৰা নায়
মোক প্ৰতি এনে কৰিবলগা হয় ঔয়াৰ নিকোনে ময়
ঔয়াক নে লেখো কিয়নো কোনোএ মোৰ্ এই গৰ্ব্ব
১৬ কথা কোৱাৰ্ বৃথা কৰাৎকৈ ময় মৰায় ভাল। ময়
শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰো হয় তথাচ ময় গৰ্ব্ব কোৱাৰ
কাহিনি নায় কিয়নো আৱশ্যক্ ভাৰ্ মোৰ ওপৰৎ
থোৱাগৈছে ময় যেদি শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন নিদিয়ো তেবে
১৭ মোৰ সন্তাপ হয়। ময় যেদি ইচ্ছাপূৰ্ব্বক ঔয়াক কৰো
তেবে মোৰ্ ফল হয় কিন্তু অনিচ্ছাপূৰ্ব্বক্ যেদি তেবে
শুভবাৰ্ত্তাৰ্ প্ৰৌচিকৰ ভাৰ্ মোৰ্ হাতৎ সোম্পা
১৮ হইছে। তেবে মোৰ ফল কি ময় যেতিয়া শুভ

বাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰো তেতিয়া এয়ে মোৰ ফল যি শুভ
বাৰ্ত্তাৎ মোৰ প্ৰভাৱ আছে তাকে অব্যাপাৰ ন কৰিব
লৈ ময় খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তা বিনব্যয় বিনা কৰো। ময়
১৯ এটায় মানুহৎকৈ মুক্ত আছো তথাচ সৰহ মানু
হ পাবলৈ আপোনাকে এটাইৰে বন্দী কৰিছো।
২০ যিহুদীহঁতক্ পাবলৈ ময় যিহুদীহঁতক্ প্ৰতি যিহুদীৰ্
নিচিনা অইছিলো শাস্ত্ৰাধীনহঁতক পাবলৈ ময় শাস্ত্ৰা
ধীনহঁতক প্ৰতি শাস্ত্ৰাধীনৰ নিচিনা অইছিলো ময়
২১ ঈশ্বৰক্ প্ৰতি শাস্ত্ৰবিহীন্ ন অই কিন্তু খ্ৰীষ্টক্ প্ৰতি শা
স্ত্ৰাধীন্ অই শাস্ত্ৰবিহীন মানুহ বিলাকক্ পাবলৈ শা
স্ত্ৰ বিহীন্ মানুহ বিলাকক্ প্ৰতি শাস্ত্ৰবিহীনৰ্ নিচিনা
২২ অইছিলো। নিৰ্ব্বলী মানুহহঁতক্ পাবলৈ ময় নিৰ্ব্বলী
হঁতক্ প্ৰতি নিৰ্ব্বলী আছিলো ময় এটায় বিধি কৰ্ম্ম
কৰাৎ কেৎবিলাক মানুহ তৰিবলৈ এটায় মানুহক্
২৩ প্ৰতি এটায় বিধি কৰা হয়। ময় তোমোলাকে
সৈতে শুভবাৰ্ত্তাৰ্ ভাগী অবলৈ শুভবাৰ্ত্তাৰ্ প্ৰৈচিকৰ্
২৪ নিমিত্তে ইয়াক্ কৰোঁ। তোমোলাকে ইয়াক নেজা
না নে যিবিলাকে কথা বান্ধি লড়ে সেই বিলাক্ এটায়
লড়ে কিন্তু কেবল্ এ জনে বেচ পায় তোমোলাকেওঁ
২৫ যিহতে পাব পাৰিবা তেনেকৈ লড়া। যেয়ে২ জিকিব
খোজে সি এটাৰ কথাতে মিতাচাৰী সেই বিলাকে
ক্ষয়নীয় কিৰীটি পাবলৈ ইয়াক্ কৰে কিন্তু আমি
২৬ অক্ষয়নীয় কিৰীটিৰ্ নিকোনে। এয়েৰেই ময় লড়ো

কিন্তু যেনে অনিশ্চিৎ তেনে নোহোঁ ময় যুজোঁ কিন্তু
২৭ যি আকাহ মাৰে তাৰ নিচিনা নোহোঁ। কিন্তু ময়
মোৰ্ শৰীৰ্ দমন্ কৰি ৰাখোঁ তাক্ বশবৰ্ত্তী কৰোঁ
কিয়নো জানো আনৎ মান্নহহঁতক প্ৰতি কীৰ্ত্তন্ ক
ৰোতা হলে পাছে ময় আপুনি প্ৰক্ষেপণীয় বেহানি
হোঁ।—

পৰ্ব্ব হে ভায়হঁৎ ময় নোখোজো যেন তোমোলাক্ এই
১০ বিলাক্ নেজানা আমাৰ্ পিত্ৰাদি সকল্ মেঘৰ্ তলৎ
আছিল্ আৰু সাগৰৰ্ মাজে দি এটায় গতি কৰি
২ ছিল্ আৰু মেঘৎ সাগৰৎ মোশাক্ প্ৰতি এটায়
৩ বুড়ি ছিল্ আৰু এটায় সেই এক পাৰমাৰ্থিক্ ভক্ষকে
খাইছিল্ আৰু এটায় সেই পাৰমাৰ্থিক্ পীবলগা
৪ বেহানি পীছিল কিয়নো যি পাৰমাৰ্থিক্ পৰ্ব্বৎ সিবি
লাকৰ পিছৎ আছিল্ সিবিলাক্ তাৰ্পৰা পীলে সেই
৫ পৰ্ব্বৎ খ্ৰীস্ত। কিন্তু সিবিলাকৰ্ ভালেমান্ মান্নহ
হৰ্ ওঁপৰৎ ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট নাছিল কিয়নো সিবি
৬ লাক্ হাবিৎ মৰিল্। এইবিলাক্ আমাক্ প্ৰতি
পটল্ আছে যেনেকৈ সিবিলাক্ সকামী আছিল
আমি এনেকৈ কুবেহানি কামনা ন কৰোঁ। যেনে
৭ কৈ সিবিলাকৰ্ কেতেটি মান্নহ আছিল তেনেকৈ
তোমোলাকৰ্ পূজাৰী নহৰা যেনে আখৰ্ আছে
মান্নহহঁৎ খাব পীবলৈ বহিল্ পাছে খেলিবলৈ
৮ উঠিল। যেনেকৈ সিবিলাকৰ্ মাজৰ্ কেৎবিলাক্
মান্নহ ছুলুঙ্গিয়া কৰি তেইশ হেজাৰ মান্নহ একে

দিলেই মৰিল তেনে আমি যেন্ নকৰো। যেনে
৯ কৈ সিবিলাকৰ্ কেতেটি মানুহ পৰীক্ষা কৰি শৰ্প্পৰ্
দংশনত মৰিল তেনেকৈ আমি যেন্ খ্ৰীষ্টৰ্ পৰী
১০ ক্ষা ন কৰো। যেনেকৈ সিবিলাকৰ্ কেতেটি মানু
হ বচ্‌বাচা কৰি নাশকৰ্ পৰা বিনাশ হৈছিল্ তেনে
১১ কৈ তোমোলাকে বচ্‌বাচা ন কৰিবা। দৃষ্টান্তৰ লিকো
নে এইবিলাক্ সিবিলকৰ্ মিলিল্ আৰু যিবিলাকৰ্
ওপৰত জগতৰ্ শেষ ওপগৈ আছে এনে যি আমি
১২ আমাৰ্ হিতলৈ লেখা আছে। এতেকেই যয়
থিয় হই আছো যি মানুহে আপোনাকে এনেকৈ
১৩ মানে সি সাৱধ্ হোক্ কিয়নো আনো পৰে। মানু
হৰ্ মাজত যি সম্ভাব্যৰূপে পৰীক্ষা হয় তদ্যতি
ৰেকে কোনো পৰীক্ষা তোমোলাকত মিলা নায়।
কিন্তু ঈশ্বৰ্ বিশ্বাসী আছে তেওঁ তোমোলাকৰ্ সাধ্য
ৰ বচা তোমোলাকৰ্ পৰীক্ষা কৰিবলৈ নিদিব কিন্তু
পৰীক্ষায় সৈতে এনে ওপায়ও কৰিব যি তাক্ সহিব
১৪ পাৰিবা। এতেকেই হে মোৰ্ ভায়হঁত দেবপূজাৰ্
১৫ পৰা পলোৱা। গিয়ানী মানুহহঁতক্ যেনেকৈ
কয় তেনেকৈ তোমোলক যয় কওঁ যিহকে কওঁ
১৬ তাকে বিবেচনা কৰা। যি আশীৰ্ব্বাদ দিয়োতা
পিয়লাক্ আমি আশীৰ্ব্বাদ কৰো সেই পিয়লা খ্ৰীষ্টৰ
তেজৰ্ সাধাৰণ ভোগ নহয় নে যি পিঠা আমি
ভাঙ্গো সি খ্ৰীষ্টৰ্ গাৰ্ সাধাৰণ ভোগ নহয়
১৭ নে আমি ভালেমান হয়ো এক পিঠা এক দেহ হোঁ

১৮ কিয়নো আমি এটায় সেই এক পিঠ্যাৰ্ ভাগী । দৈ
হিক্ য়িশ্ৰএলক্ দেখা যিবিলাকে যজ্ঞৰ্ বেহালি
১৯ খায় সেইবিলাক্ যজ্ঞকুণ্ডৰ ভাগী নহয় নে তেবে
দেৱতা কিছু আছে বা যি বেহালি দেৱতাক্ উৎ
সৰ্গি দিয়া যায় সেয়ে যি কিছু আছে ময় এই কথা
২০ বোলো নে সি নহয় । কিন্তু আন্‌দেশীহঁতে যি উৎ
সৰ্গে তাকে দেৱতাক্ প্ৰতি উৎসৰ্গে ঈশ্বৰলৈ
নহয় ময় ঈয়াক্ কওঁ আৰু দেৱতা সকলে সৈতে
তোমোলাকৰ্ সাধিৰণ ভোগ হয় ঈয়াক্ ময় নো
২১ খোজো । তোমোলাক্ প্ৰভুৰ্ পিয়লা আৰু দেৱতা
সকলৰ্ পিয়লা এই দুয়োকে পীব নোৱাৰা তোমো
লাক্ ঈশ্বৰৰ্ পাট্ দেৱতা সকলৰো পাট্ এই দুয়ো
২২ ৰো ভাগী হব নোৱাৰা । আমি ঈশ্বৰক্ উপত্
২৩ কৰো নে আমি তেওঁকৈ বলী নে । এটায় বেহালি
মোক্ প্ৰতি অনিষেধ্ হয় কিন্তু এটায় ব্যবহাৰৎ
কৰিব নলগা এটায় মোক্ প্ৰতি অনিষেধ্ হয় কিন্তু
২৪ এটায় হিৎকৰোতা নহয় । কোনেওঁ আপোনালৈ
কাৰ্য্যৰ্ ন কৰোক্ কিন্তু সদৌএ পৰৰ্ কুশললৈ কাৰ্য্যৰ্
২৫ কৰোক্ । বজাৰৎ যিহকে বেচে তাক মনৰ্ পূত তাৰ্
২৬ নিমিত্তে আপোচে খোৱা । কিয়নো পৃথিবী আৰু
২৭ তেওঁৰ্ পূৰতা য়িহুহৰ । অনাস্তিক্ মানুহহঁতৰ্
কোনো এটায় যেদি তোমোলাকক্ মাতে আৰু
তোমোলাকো যাব খোজা তেবে তোমোলাকৰ্
আগৎ যিহকে থোৱা হৈছে তাকে মনৰ্ পবিত্ৰ

২৮ তাৰ্ নিমিত্তে একো অশুদ্ধি খোৱা। কিন্তু যেদি
কোনোৱায় বোলে এই বস্তুৰ্ দেৱতাৰ্ আগৎ
উৎসৰ্গ্ কৰিছে তেন্তে যি তাক্ জনালে তাৰ্ আৰু
মনৰ্ পৱিত্ৰতাৰ্ অৰ্থে নে খোৱা কিয়নো পৃথিৱীও
২৯ তাৰ্ পূৰ্ণতাৰ্ প্ৰভুৰহে। ময় মনৎ বুলিছো হয়
কিন্তু সি তোমাৰ্ আপোনাৰ্ নহয় কিন্তু সি আনৰ্
কিয়নো মোৰ্ অনিৰ্বন্ধতা আন্ কাৰোবাৰ্ মনৎ
৩০ শোধিৎ হয় কিয় ময় যেদি অনুগ্ৰহপূৰ্ব্বক ফলভাগী
হোঁ তেবে যি বেহানি প্ৰাপ্তৰ্ নিকোনে ময় ধন্য
বোলো তাকে কৰাৎ ময় অযশস্যাযুক্ত হোঁ কিয়।
৩১ এয়েৰেই যেদি তোমোলাক্ খোৱা নাইবা পীয়া নাইবা
৩২ আৰু কিবা বন্ কৰা তেবে সেই এটাইক ঈশ্বৰৰ্
৩৩ মহিমা প্ৰৈচিকৰ নিকোনে কৰা। যেনেকৈ
ময় আপোনাৰ্ লাভলৈ কাৰ্য্যাৰ্ নকৰো কিন্তু
সিহঁতে তৰণী পাবলৈ ভালেমান্ মানুহৰ্ লাভ
লৈ কাৰ্য্যাৰ্ কৰি এটাইতে এটাইকে সন্তোস
কৰো তেনেকৈ তোমোলাকও য়িহুদীহঁতৰ্ না
ইবা আন্দেশীহঁতৰ্ নাইবা ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলীৰ্ যুটি
খোৱা বেহাহি নকৰা।—

পৰ্ব্ব যেনেকৈ ময় খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগত তেনেকৈ তোমোলাক
১১ মোৰ্ হোৱা। হে ভায়হঁৎ ময় তোলাকৰ প্ৰশংসা
কৰো কিয়নো তোমোলাক এটায় কথাতে মোৰ্ মন্
কৰিছা আৰু যেনেকৈ ময় বিধান্ তোমোলাকৰ্ হাতৎ
৩ তুলিছো তেনেকৈ তাক্ পালিছা। কিন্তু খ্ৰীষ্ট সদৌ

মানুহেৰ চূড়া আৰু পুৰুষ তিৰোতাৰ্ চূড়া আৰু
ঈশ্বৰ খ্ৰীষ্টৰ্ চূড়া আছে ঈয়াক্ তোমোলাকং মই
৪ জনাব্ খোজো। যি মদো পুৰুষ ঢকামূৰ্ হই
প্ৰাৰ্থনা কৰে নাইবা আচাৰ্য্য বাক্য কয় সি আপনি
৫ মূৰৰ্ অমৰ্য্যাদা কৰে। কিন্তু যি মদো তিৰীএ ওদ
নি মূৰ্ হই প্ৰাৰ্থনা কৰে নাইবা আচাৰ্য্য বাক্য কয়
তাই আপনি মূৰৰ্ অমৰ্য্যাদা কৰে কিয়নো সেই
৬ তিৰীৰ্ মূৰ্ খুৰুৱাৰ তিচিনা হয়। কিয়নো যেদি
তিৰী অনাবৃতা হয় তেবে তাই মুণ্ডিতা হোক
কিন্তু যেদি তিৰীৰ ছিন্নকেশা বা মুণ্ডিতা হোৱা লাজ
৭ তেবে তাই আচ্ছন্নমস্তকা হোক। পুৰুষৰ মুৰ
ঢাকিব লগা ন হয় কিয়নো সি ঈশ্বৰৰ্ প্ৰতিমূৰ্ত্তি
আৰু মহিমাস্বৰূপ কিন্তু তিৰী পুৰুষৰ্ মহিমা
৮ স্বৰূপা কিয়নো পুৰুষ তিৰীৰ্পৰা নায় কিন্তু তিৰী
৯ পুৰুষৰ্পৰা। তিৰীৰ্ নিদানে পুৰুষ সৃজা ন
১০ হয় কিন্তু তিৰী পুৰুষৰ্ নিদানে। এয়েৰেই দূং
সকলৰ্ নিমিত্তে আপোন মূৰৰ্ ওপৰং তিৰোতাৰ
১১ প্ৰতাপ্ থুবলগা। কিন্তু প্ৰভুং পুৰুষ তিৰীক্ ব্যতিৰেক
১২ নহয় আৰু তিৰী পুৰুষক্ ব্যতিৰেক্ ন হয়। কিয়
নো যেনেকৈ তিৰী পুৰুষৰ্পৰা হয় তেনেকৈ পুৰুষো
তিৰীৰ্ দে ৱাৰায় হয় কিন্তু এটাই ঈশ্বৰৰ্পৰা।
১৩ আপোনাইতে মনং বিবেচনা কৰা যেদি তিৰীএ
ওদনি মূৰ্ হই ঈশ্বৰৰ্ আগং প্ৰাৰ্থনা কৰিবলগা
নে স্বভাৱে আপুনি ইয়াক্ নিশিখায় নে যেদি

১৪ পুৰুষইহঁৰ চুলি দীঘল্ হয় তেৱে এয়ে তাৰ লাজ
কিন্তু যেদি তিৰীৰ দীঘল্ চুলি হয় তেৱে এয়ে তাৰ্
ভৰম্ কিয়নো ওৰনীৰ নিচোনে চুলি তাইক্ দিয়া
১৫ গৈছে।   কিন্তু যেদি কোনোৱা বিবাদী হয় তেৱে
১৬ আমাৰ্ নাইবা ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলী সকলৰ্ এনুৱা নীতি
নহয়।—

১৭ তোমালোক্ যেতিয়া একাইলৈ আহিবা তেতিয়া
সেয়ে আৰু মজ হবলৈ ন হয় আৰু বেয়া হবলৈ
হয় ঔৱাতে মই তোমালোকক্ ন শলাগো ইয়াক্
১৮ তোমালোকৎ মই কওঁ।   কিয়নো আগতে যেতিয়া
তোমোলাক্ মণ্ডলীৎ একেলগ্ হোৱা তেতিয়া তো
মোলাকৰ্ মাজৎ বেলেগ্ আছে এই কথা মই শুনো
১৯ আৰু কিঞ্চিৎ২ পতীও।   কিয়নো সুধীবোনৰ্ মান্নু
হইঁতৰ্ পৌচিৰ্ হোৱাৰ্ নিমিত্তে যি তোমোলাকৰ্
২০ অশান্ত্ৰ কৰন্ হবৰ্ প্ৰয়োজন আছে।   এই হেতুক্
তোমোলাক্ যেতিয়া একেঠাই হোৱা তেতিয়াই
২১ প্ৰভুৰ ভোজনৰ্ অৰ্থে ন হয়।   কিয়নো যোৱাৎ
সদৌএ আনৰ্ আগেই আপোনাৰ্২ খায় তাতে
কোনোৰ্ ভোক্ লাগে কোনো মতোৱাল্ হয়।
২২ খাব পীবলৈ তোমোলাকৰ্ আপোন ঘৰ নায় নে নাই
বা ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলীক্ তোমোলাকে হেতিকিং কৰা নে
আৰু যিবিলাকৰ ঘৰ্ নায় তোমোলাকে সেই বিলা
কক্ লাজ্ কৰা নে তোমোলাকক্ মই কি বুলিম্
মই ঔৱাতে তোমোলাকক্ শলাগিম্ নে মই তাক্

২৩ নকৰো। কিয়নো যিহকে ময় তোমালোকক হাতৎ
সমৰ্পিছিলোঁ তাক ময় প্ৰভুৰপৰা পালো সেয়ে এই
২৪ প্ৰভু য়িশু যি ৰাতি শত্ৰুৰ হাতৎ পৰিল সেই ৰাতি
তেওঁ পিঠালৈ ধন্যবাদ কৰি ভাঙ্গি বুলিলে লোৱা
খোৱা তোমালোকৰ কাৰণে ভাঙ্গা মোহোৰ যি
শৰীৰ সেয়ে এই মোহোৰ সুমৰণীৰ নিদান
২৫ ইয়াক কৰা। তেনেকৈ ভোজন কৰিলৎ পাচে
তেওঁ পিয়লালৈ এহি কথা কলে মোহোৰ তেজৰ
যি নবীন নিয়ম হয় সেয়ে এহি যেতেবাৰ তোমালো
কে ইয়াক পীয়া তেতেবাৰ মোহোৰ সুমৰণৰ অৰ্থে
২৬ তাক কৰা। কিয়নো তোমালোকে যেতেবাৰ এই
পিঠা খোৱা আৰু এই পিয়লা পিয়া তেতেবাৰ প্ৰভু
অহালৈকে তোমালোকে তেওঁৰ মৃত্যু প্ৰচিদ্ধ কৰা।
২৭ এয়েৰেই যি কোনো অযোগ্য হই এই পিঠা খায়
আৰু এই পিয়লা পীয়ে সি প্ৰভুৰ দেহৰে, তেজৰে
২৮ অপৰাধি হব কিন্তু মানুহ আপোনাকে শোধি কৰোক
তাতপাছে এই পিঠা খাওক আৰু এই পিয়লা পীয়োক।
২৯ কিয়নো কোনোবায় যেদি অযোগ্য ৰূপে খোৱা পীয়া
কৰে তেবে এহি প্ৰভুৰ শৰীৰ ঔয়াক বিবেচনা ন কৰি
সি আপোন দণ্ড যিহতে হয় এনে খোৱা পীয়া কৰে
৩০ এই নিমিত্তে তোমালোকৰ মাজৎ ভালেমান মানুহ
নিৰ্ব্বলী হয় আৰু নৰিয়া পৰে আৰু কোনং টোপনী
৩১ য়োৱা। কিয়নো আপোনাইতক যেদি আমি শুধি
লোহেঁতেন তেবে আমি দোষি পোৱিৎ নহলো

৩২ হেঁতেন্। কিন্তু যেতিয়া আমি শোধিৎ হোঁ তেতিয়া
জগতে সৈতে যাতনা নেপাবলৈ আমি এতিয়া শাস্তি
৩৩ পওঁ। এয়েরেই মোর প্রিয় ভায়ইঁৎ যেতিয়া তোমো
লাক খাবপীবলৈ এত্রাইলৈ আহাঁ তেতিয়া এটায়
এটালৈ অপেক্ষায় রোবা আরু কারো যেদি ভোক
৩৪ লাগে তেবে আপোন ঘরৎ খওঁক। তোমোলাকে
একে ঠাইৎ শাস্তি পাবলৈ যেন নাহাঁ আরু যি শেহ
আছে যয় আহি তার্ ব্যবস্থা লগায়্।—

পর্ব্ব পারমার্থিক সামর্থ্যর কথাৎ তোমোলাক যি অগি
১২ য়ান হোরা ইয়াক ময় নোখোজো। যেনে তোমো
লাক্ চালিত আছিলা তেনে এই আঁকরা দেৱতার
৩ অনুগত্ পরদেশী আছিলা ইয়াক তোমোলাকে
জানা এয়েরেই কোনোবায় যেদি ঈশ্বরর আত্মারে
কয় যিশু শাপ পোরা এই কথা নো বোলে আরু যিশু
প্রভু আছে তাক ধর্ম্মআত্মাক ব্যতিরেক কোনোওঁ কব
নোরারে ইয়াক ময় তোমোলাকক জনওঁ।—
৪ এতিয়া নানাবিধ শকতি আছে কিন্তু এক আত্মা।
৫ আরু নানাবিধ সেৱা আছে কিন্তু এক প্রভু নানাবিধ
৬ প্রযত্নো আছে কিন্তু সেহি এটাইতেই সর্ব্বসাধক
৭ ঈশ্বর যি তেঁরেই এক। কিন্তু ফল হবলৈ আত্মা
৮ গায়পতি দিয়া গৈছে কিয়নো আত্মায় এটাক বিদ্যার
কথা দিছে আরু সেহি আত্মায় আরু এটাক গিয়ানর
কথা দিছে সেহি আত্মায় আরু কাকোবাক বিশ্বাস

দিছে আৰু সেহি আত্মায় আনক সুস্থ কৰাৰ
৯ শকতি দিছে আৰু কাকোবাক আশ্চর্য্য কৰ্ম্ম কৰা
১০ আৰু কাকোবাক আচার্য্যবাক্য কোৱা আৰু কাকো
বাক্ আত্মা বিবেচনা কৰা আৰু কাকোবাক্ নানা
মাত্‌মতা আৰু কাকোবা কথাৰ অৰ্থ কোৱা শকতি
১১ দিছে কিন্তু সেহি এক আত্মায় সদৌৱে আপোন
ইচ্ছাৰ নিচিনা শকতি বেলেগ২ কৈ বাঁটি দিয়ে।
১২ কিয়নো যেনেকৈ দেহ এক বেহানি অইই বহু আঙ্গ
হয় আৰু সেই এক দেহৰ যেতেক আঙ্গ সেই
এটায় ভালেমান অইই য়িহুদী হোক নাইবা আন
দেশী হোক বন্দী হোক নাইবা-অনিয়ম হোক এক
১৩ দেহ হয় তেনেকুৱা খ্রীষ্ট। কিয়নো আমি এটায় এক আ
ত্মাৰ হতুৱায় এক দেহত বুৰ্ত্তিত আছো আৰু এটায়
১৪ এক আত্মাতে মগ্ন আছো কিয়নো দেহ এক আঙ্গ
১৫ নহয় কিন্তু বহু আঙ্গ। ভৰিএ যেদি কয় ময় হাত নো
হোঁ এহিহেতুক দেহৰ নহয় তেবে সি দেহৰ নহয়
১৬ নে। কানে নে যেদি বোলে ময় চক্ষু নোহোঁ সেহি
হেতুক ময় দেহৰ নোহো তেবে জানো সি দেহৰ
নহয় সৰ্ব্বাঙ্গ যেদি চক্ষু হলহেঁতেন তেবে শ্ৰৱণ কত।
১৭ সৰ্ব্বাঙ্গ যেদি কান হলহেঁতেন তেবে ঘ্ৰাণ কত।
১৮ কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰে আপোন ইচ্ছাৰ নিচিনা দেহত
এটায় আঙ্গ থাপিছে আৰু এটায় যেদি এক আঙ্গ
১৯ হলহেঁতেন তেবে দেহ কত। কিন্তু এতিয়া ভালেমান
২০ আঙ্গ আছে কিন্তু সকল এক দেহ। চক্ষুএ হাতত

কব নোৱাৰে মোহোৰ তোমাৎ একো দৰ্কাৰ নায়।
২১ ডেনেকৈ মূৱে ভৰিৎ কব নোৱাৰে মোহোৰ তোমাৎ
২২ দৰ্কাৰ নায় ইয়াৰ বিপক্ষে দেহৰ যিং আঙ্গ আতি
২৩ নির্ব্বলী দেখা যায় সিইঁতৰ প্ৰয়োজন আছে। দেহৰ
যিং আঙ্গক আমি অনাদৰণীয় বুঝু সিইঁতক আমি
বঢ়া সংস্কাৰ কৰো আমাৰ মাজৎ কদৰ্য্য আঙ্গবিলা
২৪ কক বঢ়া মৰ্য্যতা আছে। কিয়নো আমাৰ সুদৃশ্য আ
ঙ্গবোৰৰ মৰ্য্যতাৰ একো প্ৰয়োজন নায় কিন্তু দেহৰ
বেলেগ নহয় আৰু আঙ্গবোৰৰ যেন অন্যোন্য
২৫ নোসমান পোহা হয়। যি আঙ্গৰ মৰ্য্যতা কিছু
তাকৰ আছে তাৰে বঢ়া সংস্কাৰ কৰি ঈশ্বৰে সর্ব্ব
২৬ দেহৎ এহি ৰূপে সমীচিন নির্ম্মাণ কৰিছে। এয়েৰেই
যেদি এক আঙ্গ বিথায় তেবে এটায় আঙ্গ তাৰ বিথা
তে বিথায় আৰু এক আঙ্গৰ যেদি হৰষ হয় তেবে
২৭ এটায় আঙ্গ তাৰ হৰষতে হৰষিৎ হয়। এতিয়া
তোমালাক খ্ৰীষ্টৰ দেহ আৰু বিশেষং আঙ্গ।—
২৮ প্ৰথম পাঁচনী দ্বিতীয় ওপদেশক তৃতীয় শিক্ষাওঁতা
তাতপাছে আশ্চৰ্য্য কৰ্ম কৰা তাতপাছে বিয়াপাৰ
সুস্থ কৰাৰ শকতি পাছে ওপকাৰ পাছে কৰ্তৃতা পাছে
নানা মাৎ এই বিধি কৰি মণ্ডলীৎ এহিবিলাক কেতে
২৯ কুই ঈশ্বৰ থাপিলে। এটায় জানো পাঁচনী হয়
এটায় জানো ওপদেশক হয় এটায় জানো শিক্ষওঁতা
এটায় জানো আশ্চৰ্য্য কৰ্ম কৰোতা এটায় জানো
৩০ সুস্থ কৰা শকতি যুক্ত এটায় জানো নানা মাৎমাতে

৩১ এটায় জানো স্মৰথ কৰে। কিন্তু ওত্তম শকতিলৈ ভালেমান কার্য্যৰ কৰা তথাচ তাৎকৈ ওত্তম বাট ময় তোমোলাকক্ দেখুৱাওঁ।

পর্ব্ব ময় যেদি মানুহহঁতৰে দূতহঁতাৰ মাৎমাতো তথাচ
১১ মোৰ্ চেনেহ্ নহলে ময় শবদ কৰোতা পিতল্ নাইঁ
২ বা টিঙটিঙোৱা খুঁটিতালৰ্ নিচিনা মোহোৰ্ যেদি আচার্য্যবাক্য কোৱাৰ সামর্থ্য আৰু এটায় তত্ব এটায় বিদ্যা যেদি জানো আৰু যিহতে পর্ব্বৎ লড়াব পাৰো এনে যেদি মোৰ সর্ব্বতোভাবে বিশ্বাস্ হয় তথাচ
৩ চেনেহ্ নহলে ময় একো নোহোঁ। দুখিয়া মানুহ বিলাকক্ পুহিবলৈ যেদি মোৰ সর্ব্ববহৎ বিলওঁ আৰু আপোন গায় যেদি পুড়িবলৈ দিয়ো তথাচ মোৰ
৪ চেনেহ নহলে ময় একো নোহোঁ। চেনেহ ভালে দিন্ সহে আৰু কোমল্ স্বভাব হয় প্ৰেম খিয়াল নকৰে
৫ চেনেহ খাঁও নহয় আৰু অভিমানীওঁ নহয় অদৃশ্য বিয়াপাৰ্ নকৰে আপোনালৈ কার্য্যৰ্ নকৰে লগাতি
৬ লেইখেতাল্ নহয় কিছু বয়া নে ভাবে। অপাৰমার্থ্য কৰমৎ ৰঙ্গ নকাৰ কিন্তু স্বৰূপ্ কথাৎ ৰঙ্গ কৰে
৭ এটাইকে আবাৰ এটাইতে আস্তিক্ কৰে এটাই লৈ
৮ কে আশা কৰে এটাইকে সহে। চেনেহ কোনো কালৎ লুটুটে কিন্তু আচার্য্যবাক্য যেদি বোলে তাৰ্ লোপ্ হব ভাষা যেদি বোলে সিহঁতৰ্ সেহ হব
৯ বিদ্যা যেদি বোলে সিওঁ অন্তৰ্দ্ধান হব। কিয়নো
১০ আমি এভাগ্ জানো এভাগ্ আচার্য্যকথা কওঁ। কিন্তু

যি ভরপুর্ মেয়ে যেতিয়া হয় তেতিয়া এভাগ্ যি
১১ সি লোপ্ হব । ময় যেতিয়া লরা আছিলো তেতি
য়া লরার্ নিচিনাকৈ কলোঁ লরারে নিচিনাকৈ গুনি
লো লরার্ নিচিনাকৈ গোর্ করিলো কিন্তু মনুষ্যতা
১২ পরাহই ময় লরার্ বীরণ্ এরি পেলালো । কি
য়নো এতিয়া আমি আর্সিরে তির্ম্মির্ দেখোঁ কিন্তু
তেতিয়া সমুখা সমুখি দেখিম্ এতিয়া ময় এভাগ্
জানো কিন্তু তেতিয়া যেনে জানো তেনে ময় জানিম্ ।
১৩ এতিক্ষণে সঞ্জাৎ আশা চেনেহ এহি তিনি স্থায়ী
আছে কিন্তু ইহঁতর্ মাজৎ চেনেহ ডাঙর্ ।—

পর্ব্ব চেনেহলৈ কার্ব্বার্ করা আরু পারমার্থিক্ সামর্থ্য
১৪ লৈ ইচ্ছা করা কিন্তু আচার্য্য কথা কবলৈ তাৎকৈও বচা
২ ইচ্ছা করা । কিয়নো যি লোকর্ নজনা মাৎ মাতে সি
মানুহৎ নকয় কিন্তু ঈশ্বরৎ কয় কিয়নো তার্ কথা
৩ কোনেও নবুঝে । আনুাৎ সেই তত্ত্ব কথা
বোলে হয় কিন্তু যি আচার্য্য কথা বোলে সি বিরম্
৪ বচা উপদেশরে শান্তনারে অর্থে মানুহক্ বোলে ।
যি নজনা ভাষা বোলে সি আপোনার্ বিরম্ বচায়
কিন্তু যি আচার্য্য কথা কয় সি মণ্ডলীর্ বিরম্ বচায় ।
৫ তোমালোকে নানা কথা কোৱা এয়ে মোর্ বর বাঞ্চা
কিন্তু তোমালোকে আচার্য্য বাক্য কোৱা ইয়াৎ তাৎ
কৈও বচা বাঞ্চা কিয়নো যি নানা ভাষা কয় মণ্ডলীর্
বিরম্ যিহতে বাচে সি এনে রুপ্রা অরথ নকরে তেনে
৬ যি আচার্য্য কথা কয় সি তাৎকৈ বর । হে ভায়হঁৎ

এতিয়া প্ৰৌ চক্ নাইবা গিয়ান নাইবা আচাৰ্য্য কথা
কোৱা নাইবা শিক্ষাপূৰ্ব্বক কথা কোৱাক্ বাতিৰেকে
ময় তোমালাকৰ্ উঁচৰলৈ যেদি নানা মাৎ মাতি আ
৭ হোঁ তেবে তোমালাকৰ্ কি ফল্ হ্বব । অপ্ৰাণী শব্দ
কৰোঁতা বেহালি বাঁহি হোক্ নাইবা বীন্ হোকঁ যেদি
শব্দৰে স্বৰৰ্ বেলেগ্ নকৰে তেবে যি স্বৰ্ হয়
৮ তাৰ্ ভেদ কেনেকৈ জানিব । কিয়নো যেদি তুৰীএ
ঔলামুলা শব্দ কৰে তেবে ৰণলৈ যাবলৈ আপোনা
৯ কে সজাব কোনে তেনেকৈ তোমালাকেওঁ যেদি জিবা
ৰে অগম্য বুজিবলগা কথা নো কোৱা তেবে যি
ওক্কৎ হয় তাক্ কেনেকৈ জানিব কিয়নো তোমালাক্
১০ আকাশৎ কবা । এতেক বিধি শব্দ ব্ৰহ্মাণ্ডৎ আছে
আৰু সিহঁতৰ্ মাজৎ অৰ্থক্ বাতিৰেকে কোন্ শব্দ
১১ নহয় এয়ে হ্বব পাৰিব । এয়েৰেই ময় যেদি শব্দৰ্
অৰ্থ নে জানো তেবে বাদীক্ প্ৰতি ময় মেলেচৰ
নিচিনা হ্বম আৰু বাদীওঁ মোক প্ৰতি মেলেচৰ নিচি
১২ না হ্বব । এতিয়া তোমালাক পাৰমাৰ্থিক্ শকতিৰ
ইছুক্ আছা এয়েৰেই মণ্ডলীৰ ৰিৰয যিহতে বাঢ়ে
১৩ তাতে নিবাড় হ্ববলৈ কাৰ্ব্বাৰ কৰা । এয়েৰেই যি
আনাং মাৎমাতে সি অৰ্থ কোৱাৰ শকতি প্ৰাৰ্থনা
১৪ কৰোক । কিনো ময় যেদি আন মাতেৰে প্ৰাৰ্থনা
কৰো তেবে মোৰ আত্মায় প্ৰাৰ্থনা কৰে হয় কিন্তু
১৫ মোৰ বুদ্ধি অসাফুল আছে । তেবে কি ময় আত্মাপূৰ্ব্বক
কামনা কৰিম্ আৰু ময় বুদ্ধিপূৰ্ব্বকো কামনা কৰিম্

ময় আত্মাপূৰ্ব্বক গীৎ গাম্ আৰু ময় বুদ্ধিপূৰ্ব্বকো
১৬ গীৎ গাম। সেয়ে নহলে তুমি যেতিয়া আত্মাপূৰ্ব্বক
আশীৰ্ব্বাদ কৰিবা তেতিয়া যি অশিক্ষিতৰ থানৎ
থাকে সি তোমাৰ কথা নুবুজে এয়েৰেই তোমাক
১৭ শ্লাঘা কৰাৎ কেনেকৈ আমিন্ বুলিব। তুমি সজকৈ
শ্লাঘা কৰিছা হয় কিন্তু আন্ মানুহৰ ধিৰম তাৎ
১৮ নে বাঢ়্। তোমোলাক্ এটাইতেকৈ বচা কথা ময়
কঁও সেই নিকোনে মোৰ্ ঈশ্বৰক্ ময় স্তুতি কৰো।
১৯ কিন্তু আন্ মাৎ দহ হেজাৰ্ কথা কোৱাৎকৈ যিহতে
২০ মনৎ মানুহৰ্ ধিৰম্ বাঢে এনে মোৰ্ বুদ্ধিৎ মণ্ড
২১ লীৰ্ মাজৎ পাঁচ কথা কোৱাওঁ ময় বাঞ্ছা কৰো। হে
ভায়হঁৎ বুদ্ধিৎ লৰা নহবা হিংসাতে লৰা হোৱা
কিন্তু বুদ্ধিৎ মানুহ হোৱা। শাস্ত্ৰৎ এই আখৰ্
আছে যিহুহায় কয় আন্ মাৎ আন্ ওঁঠযুক্ত মানু
হৰ্ দোৱাৰায় ময় এই মানুহৎ কথা কম্ তথাচ
২২ এইবিলাক্ হলেওঁ মোৰ কথা সিহঁতে নশুনিব। এই
হেতুক্ নানা কথা কোৱা এক লক্ষণ্ আছে যিবিলা
কে পতীয়ায় সেইবিলাকৰ্ নিকোনে নয় কিন্তু যিবি
লাকে ন পাতীয়ায় সেই বিলাকৰ্ নিকোনে। আচাৰ্য্য
বাক্য ন পতীওতাহঁতৰ্ নিকোনে নহয় কিন্তু পতীওতা
২৩ হঁতৰ্ নিকোনে। এয়েহেই এটাই মণ্ডলী একে ঠাই
হলে যেদি এটায়ে আন্ মাৎমাতে তেতিক্ষণ লি
শিকা নাইৱা অনাস্তিক্ কেৎবোৰ্ মানুহ যেদি
ভিতৰলৈ আহে তেবে সিহঁতে বলিয়া বুলি তোমো

২৪ লোকক নেমানিব নে। কিন্তু যেদি এটায়ে আচাৰ্য্য
বাক্য কয় সেই কালত অনাস্তিক নাইবা নিশিয়া
কোনোবায় যেদি ভিতৰলৈ আহে তেৱে সি এটাইতে
২৫ সঞ্জাতী আৰু এটাইতে শোধিত হয়। আৰু যেনে
হলে সি ওবুড়ি খায় পড়ি ঈশ্বৰক ভক্তিৰ এনেকৈ
তাৰ মনৰ গুচু বিদিত হয় আৰু ঈশ্বৰ তোমোলোকৰ
২৬ মাজত নিশ্চয় আছে ইয়াক প্ৰেচিক কৰিব। তেৱে
ভায়ইঁত হে যেতিয়া তইঁত একাইলৈ আহাঁ তেতিয়া
তোমোলোকৰ সদোৱে মাজত কাৰোবা গীত আছে
কাৰোবা শিক্ষা আছে কাৰোবা ভাষা আছে কাৰো
বা প্ৰেচিক কথা আছে কাৰোবা অৰ্থ আছে এয়ে
২৭ কেন সৰ্ব্ব কৰ্ম্ম বৰয বাঢ়িবলৈ হোক। যেদি কোনো
বায় আন ভাষা কয় তেৱে দুটা নাইবা তিনিটা আৰু
সিওঁ ক্ৰমে কিন্তু তাৰ্কৈ বচা নহয় সিইঁতৰ দোৱাবায়
২৮ কোৱা হোক আৰু এটায় অৰথ কওঁক। কিন্তু অৰথ
কওঁতা যেদি কোনো সত্ত ন হয় তেৱে মণ্ডলীৰ মাজত
সি নিজম দি থাকোক আৰু আপোনাৰ আৰু ঈশ্বৰক
২৯ প্ৰতি কথা কওঁক। আচাৰ্য্যইত দুয় তিনিটায় কওঁক
৩০ আৰু আনবিলাকে বিচাৰোক। যেদি ওঁচৰত বহা কা
কোবাক প্ৰতি কিবা প্ৰেচিক হয় তেৱে সেই প্ৰথমটা
নিজম দি থাকোক কিয়নো এটাইৰে শিক্ষা আৰু
৩১ এটাৰে শান্তনা পাবলৈ তোমোলোকে এটায়ে ক্ৰমে
আচাৰ্য্য কথা কব পাৰা আচাৰ্য্যইঁতৰ আত্মাওঁ আ
৩২ আচাৰ্য্য ইঁতৰ অধীন হয়। কিয়নো ঈশ্বৰ ওটা পদুমা

৩৩ কৰ্ত্তা নহয় কিন্তু সামঞ্জস্য কৰোঁতা যেনেকৈ পুণ্য
বন্তুহঁতৰ্ এটায় মণ্ডলী-তওঁ আছে।—
৩৪ তোমোলাকৰ্ তিৰোতাহঁৎ মণ্ডলীৎ নিতম্ দি
ৰহোক্ কিয়নো সিহঁতৰ কথা কোৱাৰ্ নিষেধ আ
ছে সিহঁৎ অধীন্ হবলগা যেনেকৈ শাস্ত্ৰৎ বোলে
৩৫ সিহঁতে যেদি কিবা শিখিব খোজে তেবে আপোন্
ঘৰতে গিৰিয়েকৎ সোধোক্ কিয়নো মণ্ডলীৎ তিৰো
তাহঁতে কথা কোৱা লাজ।—
৩৬ এয়কি ঈশ্বৰৰ্ কথা তোমোলাকৰ্ পৰা ওলায় ছিল্
নে নাইবা সিওঁ অকল্ তোমোলাকৰ্ কোথৰলৈকে
৩৭ আহিছিল। যেদি কোনোৱায় আপোনাকে আচাৰ্য্য
নাইবা পাৰমাৰ্থিক্ বুলি মানে তেবে যি কথা তো
মোলাকৰ্ তলৈ ময় লেখো সেই কথায় ঈশ্বৰৰ্
৩৮ আজ্ঞা সি এনেকৈ গণ কৰোক্। কিন্তু যেদি কোনো
৩৯ ৱা অগিয়ান্ হয় তেবে সি অগিয়ান্ হোক্। এয়ে
হেই ভায়হঁৎ হে আচাৰ্য্যকথা কবলৈ কাম্বিষ্ কৰা
৪০ আৰু নানা মাৎ মাতিবলৈ হাক্ নিদিবা। এটায়
কৰ্ম্ম সুদৃশ্য হৈ আৰু সুনিয়োগে কৰা হোক্।—
পৰ্ব্ব হেভায়সকল্ যি শুভবাৰ্ত্তা ময় তোমোলাকৰ্ আ
১৫ গৎ পৌচিক্ কৰিলো আৰু যিহক্ তোমোলাকে
মোৰ্ বুলিজা আৰু যিহঁতে তোমোলাক্ থিয় হইছা
আৰু তোমোলাকে পতীয়োৱা বৃথা নহলৎ যিহক্
ময় পৌচিক্ কৰিলো তোমোলাকৰ্ ঠাইৎ তাকে

মনত ৰাখিলে তোমালোকৰ উৰণো হয় সেই
শুভবাৰ্ত্তা তোমালোকৰ আগত ময় প্ৰৌচিৰ্ কৰোঁ।
৩ কিয়নো যিং কথা ময় পাইছিলো সেই কথাৰ মা
জত যি মাথ্য কথা, তাকে ময় তোমালোকৰ হাতত
সমৰ্পিছো সেই কথায় এই ধৰম্ পুথিত যেনেকৈ
৪ বোলে তেনেকৈ আমাৰ পাতক মচিবৰ্ কাৰণে
খ্ৰীষ্ট মৰিল্ যেনেকৈ ধৰম্ পুথিতো বোলে তেনেকৈ
তেওঁ মৈদামত থুয়াই ছিল্ আৰু তৃতীয় দিনা আকৌ
৫ উঠিছিল্ আৰু কাইফায় দেখিছিল্ তাৰপাছে বাৰে
৬ জনত তাৰ্পাছে একেবেলি পাঁচ শৰ্ কিছু অধিক্
ভায়েক্হঁতে দেখি দিছিলো সিবিলাক্ কোনং নিদ্ৰা
গৈছে হয় কিন্তু অধিকাংশ আজিলৈকে বৰ্ত্তমান্
৭ আছে। তাৰপাছে যাকুবকৰ্ত্তৃক তাৰপাছে এটাই
৮ পাঁচনিহঁতৰকৰ্ত্তৃক্ দৃষ্ট হইছিল্। আৰু অকা
লত জাত কাৰো নিচিনা যি ময় এটাইৰে শেহত
৯ মোক্ দৰ্শন্ দিলে। আমি পাচনিহঁতৰ মাজত
অতি ক্ষুদ্ৰ আৰু পাঁচনি নাম্ যোগ্য নোহোঁ কিয়নো
১০ ময় ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলী তাড়ন্ কৰিছিলো। কিন্তু ময়
যি হোঁ সি ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহত হোঁ আৰু তেওঁৰ্ যি
অনুগ্ৰহ মোক্ দিয়া হল সি ব্যৰ্থ নাচিল কিন্তু সি
হঁতৰ্ এটাইতকৈ অধিক্ শ্ৰম্ ময় কৰিলো কদাচিতো
সি ময় নোহোঁ কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ যি অনুগ্ৰহ মোলৈ
১১ দিয়া গল্ সি। এতেকেই ময় বা সিহঁত ইয়াৰ

মাতৃৎ যি হোক্ এনে আমি কীর্ত্তন করো তোমো
লাকে তেনেকৈ পতীয়ালা ।—
১২ এতিয়া যি খ্রীষ্ট মৃত্যুহনৰা উত্থাপিৎ হইছিল তেঁ
ওৰ যেদি এই বাক্য কীর্ত্তন হয় তেবে তোমোলাকৰ্
মাজৎ কেৎবিলাক্ মানুহ কেনেকৈ কয় মৃতৰ্ পুন
১৩ রুৎথান নায় যেদি মৃতহইঁতৰ্ পুনরুৎথান নায়
১৪ তেবে খ্রীষ্ট পুনরুৎথাপিৎ নহয় । আরু যেদি
খ্রীষ্ট পুনরুৎথাপিৎ নহয় তেবে আমার্ কীর্ত্তন ব্যর্থ
১৫ আরু তোমোলাকৰ্ সত্যাৎ ব্যর্থ । আরু আমি
ইয়াতে ঈশ্বরার্থে মিছা সাক্ষী জনা জায় কিয়নো
যেদি মৃতহইঁৎ পুনৰ্ নুঠে তেবে যাক তেঁও নতুলিলে
সেই খ্রীষ্টক যি ঈশ্বৰে তুলিলে এই প্রমাণ আমি
১৬ দিছো । কিয়নো যেদি মৃতহইঁৎ নুঠে তেবে খ্রীষ্ট
১৭ উৎথাপিৎ নহয় । আরু খ্রীষ্ট যেদি উৎথাপিৎ নহয়
তেবে তোমোলাকৰ্ প্রতীতি ব্যর্থ তোমোলাক্ এতি
১৮ য়ালৈকে পাপী আছা । সেয়ে হলেওঁ যি যান্ মানুহ
১৯ খ্রীষ্টৎ নিদ্রা গৈছে সিহঁতৰ্ নাশ হল্ । যেদি কেৱল
এই আয়ুতে আমাৰ্ খ্রীষ্টৎ আশা তেবে আমি এ
২০ টাই লোকৎকৈ দীন্হীন্ । কিন্তু এতিয়া মৃত্যুৰপৰা
খ্রীষ্ট উৎথিৎ আছে আরু যিবিলাক্ নিদ্রিৎ সিহঁতৰ
২১ প্রথম ফল হইছে । কিয়নো যেনেকৈ মানুহৰ্
দোৱাৰ মৃত হল্ তেনে মানুহৰ্ দোৱাৰা মৃতহতৰ্
২২ পুনরুৎথান্ হইছে কিয়নো যেনেকৈ আদমৎ এটাই
২৩ মৰে তেনেকৈ খ্রীষ্টৎ এটাই সজীৱ কৰা হব । কিন্তু

গায় পতি আপোনাৰ ক্ৰমে খ্ৰীষ্ট প্ৰথম ফল তাৰপাচে
খ্ৰীষ্টৰ আগমনত যি মান মানুহ তেওঁৰ হয় সেই এ
২৪ টায়ে। ইয়াৰ পাচত তেওঁ এটাই শাসন আৰু প্ৰভুতা
আৰু পৰাক্ৰম লোপ কৰি যি কালত তেওঁ ঈশ্বৰ পিতৃৰ
২৫ হাতত ৰাজ্য সমৰ্পিব এই শেহ হব। কিয়নো যেতে
দিন এটাই শত্ৰু তেওঁৰ পদতলত নহয় তেতেদিন
২৬ তেওঁৰ ৰাজ্য শাসন আৱশ্যক আছে। শেহ শত্ৰু যি
২৭ মৃত্যু সিও নষ্ট হব। কিয়নো তেওঁৰ পদতলত তেওঁ
এটাই সমৰ্পিছে কিন্তু এটাই তেওঁত সমৰ্পিছে সি যেতিয়া
এই কথা কয় তেবে যেয়ে তেওঁত এটাই সমৰ্পিলে এয়ে
২৮ যি তেওঁৰ ব্যতিৰেকে এই প্ৰমাণ আছে। যেতিয়া এ
টাই তেওঁৰ কৰতলি কৰা হয় তেতিয়া ঈশ্বৰ এটাইতে
এটাই হবলৈ যেয়ে এটাই তেওঁৰ বশীভূত কৰিলে
তেওঁৰ বশীভূত পুত্ৰো হব সেয়ে নহলে যেদি মৃতকহঁত
২৯ নুঠে তেবে যিবিলাক মৃতকহঁতৰ হাতে বুৰিত
৩০ হয় সিহঁতে কি কৰিব সেয়ে নহলে সিহঁত মৃতক
হঁতৰ হাতত কিয় বুৰিত হয় আৰু আমি দণ্ডে
৩১ প্ৰতি কি নিমিত্তে আপদত থাকো। আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট
যিশুত তোমালোকৰ যি আনন্দ তাতে আমাৰ যি
আনন্দ আছে তাৰ নামলৈ ময় শপত কৰো ময় নি
৩২ তৌ মৰো। যেনেকৈ মানুহে সৈতে ৰণ কৰা হয়
তেনেকৈ এফিসসত ময় পশুএ সৈতে ৰণ কৰিছো
কিন্তু মৃতহঁতৰ পুনৰুত্থান যেদি ন হয় তেবে তাত
মোৰ কি লাভ আমি খোৱা পীয়া কৰো কিয়নো

৩৩ কালি মৰিম্। নেপাইৰিবা কুসংসৰ্গে উৰ্ম্মাচাৰ্
নষ্ট হয়। পাৰমাৰ্থ কৰ্ম্মক্ প্ৰতি জাগা আৰু পাপ
৩৪ ন কৰিবা কিয়নো কাৰোং ঈশ্বৰ জ্ঞান্ নায়। ইয়াক্
তোমালোকৰ্ লাজলৈ ময় কওঁ।—
৩৫ কিন্তু কোনোএ বুলিব্ মৃতহঁতে কেনেকৈ উঠিছে
৩৬ হয় কেনে আকৃতিৰে আহে। হে অগিয়ান যি
কৰিয়া তুমি সিচা সি ন মৰি ন গজে তুমি যি সিচা
৩৭ সি সেই উদ্ভাবি আকৃতি নহয় কিন্তু গুটি যাতোক
গোম্ হোক্ বা আন্ কোনো বিধ গুটি হোক্।
৩৮ কিন্তু ঈশ্বৰে আপোন্ ইচ্ছাৰ নিচিনা তাৰ্ আকৃতি
কৰে আৰু কৰিয়াই প্ৰতি তাৰ্ স্বকিয়া আকৃতি
৩৯ দিয়ে। এটাই শৰীৰ্ এক্ বিধ্ নহয় কিন্তু মানুহ পশু
৪০ মৎস্য পক্ষী এই এটাই বেলেগ্ শৰীৰ্। স্বৰ্গীয়
আৰু পাৰ্থিব আকৃতি আছে কিন্তু স্বৰ্গীয় আৰু পাৰ্থি
৪১ ৰ কান্তি বেলেগ। সূৰ্য্যৰ্ এক কান্তি চন্দ্ৰৰ্ এক কান্তি
তৰাৰ এক বিধ এক তৰাতকৈ আন্ তৰাৰ্ বিশেষ
কান্তি আছে তেনেকৈ মৃতহঁতৰ্ পুনৰুত্থান্। সেই
৪২ ক্ষয়নীয় আকৃতি সিচা হইছে অক্ষয়নীয় উঠিছে
হইছে সি অপমানত সিচা হইছে গৌৰৱে উঠি
৪৩ ছে সি দুৰ্ব্বলতাত সিচা হইছে পৰাক্ৰমে উঠিছে
সি স্বাভাৱিক্ আকৃতি সিচা হইছে পাৰমাৰ্থিক্
৪৪ আকৃতিত উঠিছে স্বাভাৱিক্ আকৃতি আৰু পাৰ
৪৫ মাৰ্থিক্ আকৃতি আছে। তেনে লিখিতা আছে প্ৰথম
আদম্ জীৱন্ত প্ৰাণী কৰা হৈগেছিল শেহত আদম্

৪৬ জীৱনদায়ক আত্মা আছে । পারমার্থিক প্রথম নহয়
৪৭ কিন্তু স্বাভাবিক আরু তারপাছে পারমার্থিক । পৃথিৱীর
পরা নির্ম্মিত প্রথম মানুহ পার্থিব আছিল দ্বিতীয়
৪৮ মানুহ স্বর্গরপরা প্রভু আছে । যিবিলাক পার্থিব
সিহঁত পার্থিবর নিচিনা যিবিলাক স্বর্গীয় সিহঁত
৪৯ স্বর্গীয়র নিচিনা । যেনেকৈ আমি পার্থিব আকৃতি
৫০ যুক্ত আছিলো তেনে স্বর্গীয়র আকৃতিযুক্ত হয় ।
হে ভায়হঁত এতিয়া ময় এই কথা কওঁ তেজ মঙহ ঈশ্ব
রর রাজ্যাধিকারী হব নোৱারে ক্ষয়িত্ব অক্ষয়িত্বাধি
৫১ কারী হব নোৱারে । দেখা তোমোলাকক প্রতি এক
গূঢ় কথা ময় প্রেচিক করো আমি এটাই নিদ্রালে ন
যওঁ কিন্তু সেইহঁত তুরী বজোৱাত এক তিল কালত
৫২ এক পলেই আমি এটাই আন রূপ করা হয় । কিয়
নো তুরী বাজিব আরু মৃত মানুহঁত অক্ষয়ী হই তো
৫৩ লা হব আমি আন রূপ করা হয় । কিয়নো এই
ক্ষয়নীয়ে অক্ষয়িত্ব পিন্ধিব আরু এই মরনীয় অমৃত
৫৪ তা পিন্ধিব । এয়েরেই এই ক্ষয়নীয় অক্ষয়িত্ব পিন্ধি
লে আরু এই মরনীয়ে অমৃততা পিন্ধিলে মৃত্যুক
জয়ে গ্রাসিছে আরু যি কথা লেখা আছে সি পূর্ণ
৫৫ হব । হে মৃত্যু তোমার হুল কত হে মৈদাম
৫৬ তোমার জয় কত মৃত্যুর হুল পাপ আরু পাপর
৫৭ বল শাস্ত্র । কিন্তু আমার প্রভু যিশু খ্রীষ্টর দোৱারা
আমাক জয়ী করে যি ঈশ্বরে তেঁওক প্রতি শ্লাঘা
৫৮ হোক । এয়েরেই হে মোর প্রিয় ভায়হঁত স্থির

তোমোলাকৰ শ্রম ব্যৰ্থ নহয় ইয়াক জানি স্থিৰ
আৰু অনড় আৰু প্রভুৰ কৰ্ম্মত নিতৌ উদ্যোগী
হোৱা।

পর্ব্ব এতিয়া পুণ্যৱন্ত মানুহৰ অৰ্থে তোলনিৰ বিষয়
১৬ লেখিছো যেনে গালাতিয়াৰ মণ্ডলীক আজ্ঞা দিছিলো
২ তেনে তোমোলাকেও কৰা সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা তো
মোলাকৰ গায় প্ৰতি আপোনাৰ বৰ্দ্ধনৰ নিচিনা
৩ সাচোক ময় অহা কালত একো তোলনি নহয়। পা
চে ময় আহিলে তোমোলাক যিবিলাকক পত্ৰ লিখি
সলাগা সেইবিলাকক তোমোলাকৰ দত্ত বস্তু যিরু
৪ শালমলৈ আনিবলৈ ময় পঠাম। আৰু মোৰো
যোৱা আবশ্যক যেদি হয় তেবে সিহঁতো ময়ে সৈতে
৫ যাব। এতিয়া ময় মাকিদোনিয়া দি গলে তোমো
লাকৰ ওচৰলৈ আহিম কিয়নো ময় মাকিদোনিয়া
৬ দি যাব লাগে। আৰু হব পাৰে ময় থাকো আৰু
জাড় কালে তোমোলাকৰ ওচৰত ক্ষেপণ কৰো
মোৰ যলৈ গমন হয় সেই গমনত তোমোলাকে
৭ মোৰ উপকাৰ কৰা। কিয়নো বাটত ময় এতিয়া
তোমোলাকক দেখা নিদিয়ো কিন্তু যেদি ঈশ্বৰে কৰি
ব দিয়ে তেবে তোমোলাকে সৈতে কিছু কাল থাকিব
৮ লৈ মোৰ আশা আছে। কিন্তু পেন্তিকষ্টলৈকে ময়
৯ এফিসসত ৰম কিয়নো এক বৰ ফলদায়ক দ্বাৰ
মোৰ প্ৰতি মেলা আছে আৰু প্ৰতিৰক্ষকো অনেক
আছে।

১০ সম্প্রতি যেদি তিমোথিয়স আহে তেবে সাৱধান্
হোৱা যেন্ তেঁও তোমোলোকে সৈতে নির্ভয়ে থাকে
কিয়নো যেনে ময় তেনে তেঁও প্রভুর বন্ করে।
১১ এয়েরেই কোনেও তেঁওক্ হেতিকিং নকরোক্ কিন্তু
কুশলে তেঁওক্ প্রস্থান্ করোৱা যেনে তেঁও মোর্ ওচর
লৈ আহে কিয়নো ভায়হঁতর্ লগৎ তেঁওর্ আগমন্
১২ ময় অপেক্ষা করো। আমার্ ভাই আপল্লসর্ এই
কথা ভায়হঁতে সৈতে ময় তাকে বড় প্রার্থনা করিলো
যেন্ তেঁও তোমোলোকর্ হাইলৈ যায় কিন্তু এতিয়া
তেঁওর্ গমন্ ইচ্ছা নাচিল কিন্তু তেঁওর্ আহরি হলে
১৩ তেঁও যাব্। পর্ দিয়া প্রতীতিরে স্থির হোৱা মানুহ
১৪ হর্ নিচিনা করা বলী হোৱা। তোমোলোকর্ এটাই
১৫ কর্ম্ম প্রেমৎ করা হোক্। হে ভাইহঁৎ স্তেফানসর্
পরিয়ালহঁতক্ তোমোলোকে জানা যেন সিবিলাকে
আখাইয়ার্ প্রথম ফল্ আরু পৱিত্রস্ত মানুহর্ সে
১৬ ৱাৎ তিতো প্রবর্ত্তা হয় এয়েরেই ময় প্রার্থনা করো যেন্
তোমোলোক্ এই বিধি মানুহর্ আরু আমার্ সদৌ
সহকারী আরু কর্ম্মকারী মানুহর্ আজ্ঞাবর্ত্তী হো
১৭ ৱা। স্তেফানসরে ফর্তুনাতসরে আখাইকসরে
১৮ আগমনৎ মোর্ বর্ আনন্দ কিয়নো তোমোলোকর্
যিং কম্ আচিল্ সিহঁতে তাক্ পুরাইছে সিহঁতেই
মোর্ আত্মাকে তোমোলোকর্ আত্মাকে আপ্যায়িত
১৯ করিছে এয়েরেই এই বিধি মানুহক্ শং করা। আসি
য়ার্ মণ্ডলী এটাই তোমোলোকক্ নমস্কার করে।

২০ অকল্লা আৰু প্রুস্কল্লা মিৰিলাকৰ্ ঘৰৎ যি মণ্ডলী
আছে সিৰিলাকে প্রভুৎ তোমোলাকক্ ভালেমান্ নম
স্কাৰ্ কৰে। এটাই ভাইহঁতে তোমোলাকক্ নম
স্কাৰ্ দিয়ে তোমোলাকে পবিত্র চুমা দি এটায় এটাক্
২১ নমস্কাৰ্ কৰা। ময় যি পাঁওল্ মোৰ্ আপোন্ হা
২২ তে লেখা এই মোৰ্ নমস্কাৰ। যেদি কোনোএ আ
মাৰ্ প্রভু য়িশু খ্রীস্তক্ চেনেহ্ ন কৰে তেবে সি
২৩ আনাথিমা মাৰানাথা হোঁক্। আমাৰ্ প্রভু য়িশু
২৪ খ্রীস্তৰ্ অনুগ্রহ তোমোলাকলৈ হোঁক্। খ্রীস্ত
য়িশুৎ মোৰ্ প্রেম তোমোলাক্ এটাইলৈকে হোঁক্
আমিন্।— ত্রা

পাওলৰ দ্বিতীয় কাকৎ কৰিন্থিইঁতলৈ ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰে য়িশু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি পাওলে আৰু
ভাই তিমোথিয়সে কৰিন্থিয়া মণ্ডলীলৈ আৰু এটাই
আখাইয়াবাসি এটাই পবিত্ৰ বিলাকলৈ কাকৎ
২ লিখে। ঈশ্বৰ আমাৰ পিতৃৰ আৰু প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ
ওচৰৰপৰা তোমোলাকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শুভ হওঁক।
৩ আমি আপুনি যি শান্তনাৰে ঈশ্বৰৰপৰা শান্তিৎ
হওঁ তাতে কোনো দুঃখি মানুহক শান্তনা কৰিব
৪ পৰৈ শকৎ হবলৈ আমাৰ এটাই দুঃখৎ যেয়ে
আমাক শান্তনা কৰে সেই ঈশ্বৰ আমাৰ প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ পিতৃৰ অৰ্থাৎ দয়াজনক পিতৃ আৰু এটাই
৫ শান্তনা দিয়োতা ঈশ্বৰৰ স্তুতি হওঁক কিয়নো যেনে
কৈ খ্ৰীষ্টৰ যাতনা আমাৰ মাজৎ সৰহ হয় তেনে
৬ কৈ খ্ৰীষ্টৰে আমাৰ শান্তনা সৰহ হয়। যি দুঃখ
আমি ভুঞ্জি সেই দুঃখ সহাৎ যি আতি শান্তনা
আৰু ফল উৎপাদক তৰণি হয় সেই তৰণিৰ নিকো
নে সেই দুঃখ হয় যেদি বা শান্তনা পওঁ সিও তোমো
লাকৰ এই শন্তনা আৰু তৰণিৰ নিকোনে হয়।
৭ তোমোলাক যেনেকৈ সেই দুঃখভাগী আছিলা

তেনে শান্তনাভাগী হুৱা ইয়াক্ জানি তোমোলাকৰ্
৮ অৰ্থে আমাৰ্ যি আশা সিও স্থিৰ্ আছে। কিয়নো
হে ভাইহঁৎ আসিয়াৎ আমাৰ্ যেনে দয়া আছিল্
আমি অপৰিমান্ বলৰ্ পৰা সৰহ্ যিহৎ প্ৰাণৰ্
ভৰসা নাথাকে এনে চকা আছিল্ এই কথাৎ তো
মোলাক্ নজনা হুই থাকা এই ইচ্ছা আমাৰ্ নহয়
কিন্তু আমি আপোনাৰ্ মাজৎ মৃত্যুৰ্ আজ্ঞা পালোঁ
৯ যেন্ আমি আপোনাৎ সন্তোষ্ট ন কৰোঁ কিন্তু যি মৃত্যুএ
মানুহক্ তোলে ইয়াত্ ৰৰ্ মৃত্যুৰ্ পৰা আমাক্
নিস্তাৰ্ কৰিলে আৰু নিস্তাৰ্ কৰিছে যিহৎ আমাৰ্
১০ ভৰসা আছে তেঁও নিস্তাৰ্ কৰিব এনে যি ঈশ্বৰ্
১১ তেঁওৎ সন্তোষ্ট কৰো। , তোমোলাক্ আমাৰথে
প্ৰাৰ্থনা কৰি একে হুইৎ ওপকাৰ্ কৰা ভালেমান্
মানুহৰ্ দ্বাৰা যি সামৰ্থ্য আমাক্ দিয়া হুইছিল্
সেই নিকোনে আমাৰ্ নিমিত্তে ভালেমানৰ্ পৰা
১২ শ্লাঘা হয়। কিয়নো আমাৰ্ মনৰ্ প্ৰমাণ যি
সৰলভাৱে ঈশ্বৰৰ্ সেৱোপযুক্ত অকুটিলতা আচ
ৰণেৰে শাৰীৰিক্ বিদ্যাৰে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্
অনুগ্ৰহেৰে এই জগতৰ্ মাজৎ আমি আচৰিছো
বিশেষৎ তোমোলাকলৈ যি কৰিছো এই আমাৰ্
আনন্দ।—
১৩ কিয়নো তোমোলাকে যিহক্ পঢ়া ঁশ কৰা যিহৎ
ময় ভৰসা কৰো তোমোলাকে শেহলৈকে ঁশ কৰি
বা তদ্ব্যতিৰেক্ আমি আৰু একো কথা নি লিখো।

১৪ যেনে প্ৰভু য়িশু খ্ৰীস্তৰ দিনত তোমোলাকে আমাৰ
আনন্দৰ কাৰণ বেহানি হবা তেনে আমি তোমো
লাকৰ আনন্দ হবা বেহানি হোঁ তোমোলাকে যেনে
কৈ এভাগে শৈ কৰিছা তেনে ময় আশা কৰো শে
১৫ হলেকে শৈ কৰিবা ইয়াক নিশ্চয় কৰি তোমোলাকৰ
দ্বিতীয় হিতলৈ তোমোলাকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ
১৬ আৰু তোমোলাকৰ হায়ে দি মাকিদোনিয়ালৈ যাব
লৈ মাকিদোনিয়াৰপৰা আকৌ তোমোলাকৰ হাই
লৈ আহিবলৈ মোৰ য়িহুদাই দেশলৈ যি যাত্ৰা তাৰে
তোমোলাকৰ ওপকাৰেৰে অগুগামি হবলৈ ময় আ
১৭ গেই হাব্ৰাইজিলো। এয়েৰেই ময় এনে মনত
কৰি অৱহেলা কৰিজিলো বা ময় যি হাব্ৰাইজিলো
মোৰ ওঁওঁ নহয়। যিহত থাকে ময় শৰীৰৰ মতীয়া
১৮ তেনেকৈ হাব্ৰাইজো। কিন্তু ঈশ্বৰ যেনে সঁচা
হয় তেৰে আমাৰ যেনে বাক্য তোমোলাকক
১৯ প্ৰতি আচিল সি হয় নহয় এনে নাচিল কিয়নো
যাৰ কথা আমাৰ দোৱাৰা অৰ্থাত আমাৰ সাল্
নসৰে তিমোতিয়সৰে দ্বাৰা তোমোলাকৰ হাইত
প্ৰেচিক আচিল সি ঈশ্বৰৰ পুতেক য়িশু খ্ৰীস্ত হয়
নহয় এনে নাচিল কিন্তু সিবিলাকৰ মাজত হয় আ
২০ চিল। কিয়নো আমাৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ গৌৰৱৰ
নিমিত্তে ঈশ্বৰৰ এটাই প্ৰতিজ্ঞা তেঁওৰ মাজত হয়
২১ তেঁওৰ মাজত আমিন আছিল। এতিয়া যেয়ে তোমো
লাকে মৈতে আমাক খ্ৰীস্তত স্থিৰ কৰে আমাক

অভিষিক্ত কৰিছে যেয়ে মোহৰৎ আমাক্ ছাপ্
২২ দিছে আৰু আত্মাৰ্ বাইনা আমাৰ্ মনৎ দিছে
২৩ তেঁও ঈশ্বৰ্ হৈয়াৰ্ প্ৰমাণাৰ্থে ময় আপোনাৰ্ আ
ত্মাৰ্ ওপৰৎ ঈশ্বৰক্ সাক্ষী কৰো তোমোলাকক্
২৪ ক্ষেমিবলৈ ময় হৈয়ালৈকে কৰিন্থিলৈ নাহিলো তোমো
লাকৰ্ ভক্তিৰ্ ওপৰৎ আমাৰ যি কৰ্ত্তৃতা আছে সি
নহয় কিন্তু আমি তোমোলাকৰ্ আনন্দৰ্ লগৰিয়া
কিয়নো তোমোলাক্ বিশ্বাসেৰে স্থিৰ্ আছা ।—

পৰ্ব্ব আপোনাৰ্ মনৰ্ মাজৎ ময় নিশ্চয় কৰিলো ময়
২ ভাৰাক্ৰান্ত হৈ তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ নাহোঁ কিয়
নো তোমোলাকক্ যেদি শোকান্বিৎ কৰোঁ তেবে যি
মোৰপৰা শোকান্বিৎ হয় তাক্ বিনা মোক্ হৰ্ষিৎ
কৰায় কোনে মোৰ্ আনন্দ তোমোলাকৰ্ এটাইৰে
আনন্দ আমাৰ্ এটাইতে এই বিশ্বাস হোৱাৎ ময়
তোমোলাকলৈ লেখিছো যানো যিবিলাকৰ্ অৰ্থে
আমাৰ্ আনন্দ কৰা যোগ্য মোৰ্ অহাৰ্ সময়ৎ
৩ সিহঁতৰ্পৰা বিষাদ্ পাওঁ। কিয়নো ময় ভালেমান্
লোতক্ পেলায় মনৰ মহা দুঃখৎ বিযেৰে তোমোলা
কৰ্ তলৈ লেখিছো তোমোলাক্ শোকান্বিৎ হোৱা
৪ সি নহয় কিন্তু আমাৰ্ যি অত্যন্ত প্ৰেম্ তোমোলাক
৫ লৈ আছে তোমোলাকে তাক্ জানা কিন্তু যেদি কো
নোৱায় দুঃখ কৰাইছে তেবে সি মোৰ্ অকল্ এ
ভাগ দুঃখ কৰাইছে তোমোলাকৰ্ এটাইকে অতি
৬ ভাৰ্ নি দিও এই নিকোনে হৈয়াক্ কওঁ। ভালেমান্

মান্নহৰ্ যি দণ্ড দিয়া হইছিল্ এনে মান্নহৰ্ নিকো
৭ নে সেই বাহক্। এয়েৰেই আন্ পক্ষে তাৰ্ মৰ্ষণ
শান্তুনা কৰিব লগা জানো এনে মান্নহ আতি শো
৮ কৎ কদাচিৎ গ্ৰস্থিৎ হয় এয়েৰেই তেওঁক্ প্ৰতি
৯ প্ৰেম স্থিৰ্ কৰিবলৈ ময় তোমোলাকক্ সাধোঁ। কি
য়নো এটাইতে তোমোলাক্ আজ্ঞাকাৰী হোৱা নে
নোহোৱা ইয়াৰেই তোমোলাকৰ্ প্ৰমাণ জানিব
১০ লৈ ময় লেখিলোঁ। যাক্ প্ৰতি তোমোলাকে মৰ্ষণ
কৰা তাক্ প্ৰতি ময়ো মৰ্ষোঁ। কিয়নো যাক্ প্ৰতি ময় যি
কিছু মৰ্ষচোঁ তাক্ খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰতিনিধি হই তোমো
১১ লাকৰ্ নিকোনে তাক্ মৰ্ষিলোঁ যেন্ শয়তানে আ
মাক্ পৰাজয় নকৰে কিয়নো তাৰ্ ছল্ আমি ন
১২ জনা নোহোঁ। ইয়াৰ পাচৎ খ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন
কৰিবলৈ যেতিয়া ময় ত্ৰোয়াসলৈ আহিলোঁ আৰু
প্ৰভুৰ্ দোৱাৰা এক দুৱাৰ্ মোৰ্ আগৎ মেলা হল্
তেতিয়া আপোন ভাই তীতসক্ নেপায় ময় মনৎ
১৩ একো সুখ নেপালোঁ কিন্তু সিহঁতৰ্ আগৎ বিদায়
১৪ হই তাৰপৰা মাকিদোনিয়ালৈ গলোঁ। বেয়ে আ
মাক্ খ্ৰীষ্টৎ নিতৌ জয়ধ্বনি কৰোঁতা কৰে আৰু আ
মাৰে হুকিয়া জ্ঞানৰ্ গন্ধ স্থানে প্ৰতি প্ৰেচিক্ কৰে
১৫ সেয়ে ঈশ্বৰলৈ শ্লাঘা হোক্। কিয়নো যিবিলাক্ মুক্ত
হয় যিবিলাক্ নৰক যোগ্য হয় এই দুয়েৰে ঈশ্বৰলৈ
১৬ খ্ৰীষ্টৰ্ গন্ধ আমি হোঁ। একক্ প্ৰতি আমি মৃত্যু
লৈকে মৃত্যু দিয়োঁতা গন্ধ হোঁ আনক্ প্ৰতি আমি

জীৱনলৈকে জীৱন দীয়োঁতা গন্ধ হোঁ৷ আৰু ইয়াৰ্
৭ কৰিবলৈ শক্তিমন্ত কোন্? কিয়নো যি ভালমান্
মানুহে ঈশ্বৰৰ্ বাক্যৎ ভাঁজ দিয়ে সেইঁতৰ্ নিচিনা
আমি নোহোঁ কিন্তু আমি সৰলভাৱে আৰু ঈশ্বৰৰ্
দৃষ্টিৎ থাকি ঈশ্বৰে যেনে কয় তেনে খ্ৰীষ্টৎ কথা
কওঁ ।—

পৰ্ব্ব আমি আকও আত্মশ্লাঘা কৰিবলৈ ধৰোঁ বা আৰু
৩ কেতেটি মানুহৰ্ নিচিনা তোমোলাকক্ প্ৰতি বা তো
২ মোলাকৰ্পৰা আমাৰ্ হাৎ আখৰৰ্ দৰ্কাৰ্ । কি
য়নো আমাৰ্ মনৎ লেখা এটাই মানুহে জনা পঢ়া
আৰু মহিৰে নহয় কিন্তু জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে
৩ শিলৰ্ ফলিৎ নহয় কিন্তু মনৰ্ মঙহীয় ফলিৎ
লিখিতা আৰু আমাৰ্ সেৱাৰে নিশ্চয় প্ৰেৰিত
খ্ৰীষ্টৰ্ কাকৎ হন আমাৰ্ হাৎ আখৰ্ কাকৎ
৪ তোমোলাকেই আচা । আৰু ঈশ্বৰলৈ খ্ৰীষ্টৰে
৫ আমাৰ্ এই ভাৱনা আছে । আমি যেন্ আপোন্
সামৰ্থ্যৎ কিবা কৰিব পাৰোঁ মনৎ এনেকৈ ভাবো সি
৬ নহয় কিন্তু আমাৰ্ সামৰ্থ্য ঈশ্বৰৰপৰা হয় । তেওঁ
আমাক্ নলিয়ম কাকতৰ্ শক্তিমান্ সেৱকীয়া কৰি
ছে আখৰৰ্ নহয় কিন্তু আত্মাৰ্ কিয়নো আখৰে
৭ বধ কৰে কিন্তু আত্মায় জীৱন দিয়ে । যিশ্ৰএলৰ্
সন্ততিহঁতে মোশহৰ্ মুখৰ্ লোপা কান্তিৰ নিকোনে
এক দৃষ্টিতে তেওঁৰ্ মুখ দেখিব নোৱাৰিলে শিলৎ
লিখিতা আৰু খুলিতা মৃত্যু কৰোঁতা সেৱাৰ্ যেদি

৮ এনে কান্তি হয় তেবে আত্মা দিয়োঁতা সেৱা তাংকৈ
সৰহ কান্তিযন্ত হুদয় নে কিয়নো দোষৰ দণ্ড দিয়োঁ
৯ তা সেৱা যেদি কান্তিযন্ত হয় পাৰমাৰ্থ্য কৰোঁতা
১০ সেৱা তাংকৈ কান্তিমন্ত হয় । কিয়নো যি কান্তি
মন্ত হুইছে সি অতিক্ৰমী কান্তিং তেঁওৰ একো
১১ কান্তি নৰল । কিয়নো যি লোপ্ হল্ সি যেদি
কান্তিমন্ত আছিল্ তেৱৰ যি ৰয় সি ততোধিক্ কি
১২ মান্ কান্তিমন্ত হয় । এয়েৰেই আমাৰ্ এনে ভৰসা
১৩ হোৱাং আমি বৰ ব্যক্ত কথা কোৱা আচৰোঁ । আৰু
য়িশ্ৰএলৰ্ সন্ততিহঁং সেই লুপ্ত হওৰ তাংপৰ্য্য
নেদেখিবলৈ মোশহে আপোন্ মুখং ওৰণি
১৪ যেনে দিলে তাৰ্ নিচিনা ন হয় । কিন্তু সিবিলাকৰ্
মন্ অন্ধীকৃত্ আছিল্ কিয়নো পুৰণি নিৰ্দ্ধাৰণ পুথিৰ্
কথা পঢ়া কালং সেই ওৰণি আজিলৈকে এনেই
১৫ ৰয় সেই ওৰণি খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰা নিলগ্ হয় । আ
জিলৈকে মোশইৰ্ পাঠ্ হোৱা কালং সেই ওৰণি
সিহঁতৰ্ মনং ৰয় কিন্তু সি প্ৰভুলৈ পালটিলে ওৰণি
১৬ নিলগ্ হয় । প্ৰভু এই আত্মা যতে প্ৰভুৰ্ আত্মা
১৭ ততে মোক্ষ । কিন্তু আমিং যেনে দেখে তেনে আমি
এটাই নচকা মুখেৰে প্ৰভুৰ্ কান্তি দেখিং যেনে প্ৰভুৰ্
আত্মাৰে কৰা হোঁ তেনে এক কান্তিৰ্পৰা আন্ কা
ন্তিং সেই মূৰ্ত্তিং তদাকাৰ্ হুই যায় ।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই আমি অনুগ্ৰহং এই সেৱাৰ বাৰ পাই
৪ ক্লেশিং নোহোঁ। কিন্তু অজ্ঞানং নাচৰি আৰু ঈশ্বৰৰ
কথা ছলেৰে ব্যৱহাৰ নকৰি কিন্তু প্ৰভুৰ আগং
২ সত্যতাৰ প্ৰৈছিকেৰে আপোনাক সকলোৰে মনৰ গোচ
ৰং শলাগি লাজ কৰোঁতা কৰ্ম্মৰ গুপ্তং কথাত
৩ তিষ্ঠোঁ। কিন্তু আমাৰ দ্বাৰা প্ৰৌঢ়িক শুভবাৰ্ত্তা যেদি
গুপ্তং হৈ থাকে তেবে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি খ্ৰীষ্টৰ
শুভবাৰ্ত্তা পহৰ সিইঁতলৈ প্ৰৌঢ়িক হুৱাংলৈ এই নি
৪ কোনে এই জগতৰ পূজ্য বস্তু যি অবিশ্বাসীইঁতৰ মন
অন্ধলা কৰিছে সেই নৰক যোগ্য মানুহলৈ সি গু
৫ প্তং আছে। কিয়নো আপোনাৰ কীৰ্ত্তন আমি ন কৰোঁ
কিন্তু প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যিশুৰ আৰু যিশুৰ নিমিত্তে আপুনি
৬ তোমালোকৰ সেৱক এই কীৰ্ত্তন কৰোঁ। কিয়
নো অন্ধকাৰৰ পৰা পহৰক দীপিতি কৰিবলৈ যেয়ে
আজ্ঞা দিলে যিশু খ্ৰীষ্টৰ মুখে ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৰূপ মা
হাত্ম্য পহৰক প্ৰৌঢ়িক কৰিবলৈ সেই ঈশ্বৰে আ
মাৰ মনং দীপিতি কৰিছে।

৭ কিয়নো আমাৰ এই ধন মৃত্তিকাৰ পাত্ৰং আছে
যেন পৰাক্ৰমৰ উত্তমতা ঈশ্বৰৰপৰা হয় আৰু আ
৮ মাৰপৰা নহয়। আমি সৰ্ব্বতোভাবে দুঃখী হোঁ কিন্তু
৯ ব্যাকুলিং নোহোঁ আমি উৎকণ্ঠিং হোঁ কিন্তু নিৰু
পায় নোহোঁ তাড়িং হোঁ কিন্তু পৰিবৰ্জিং নোহোঁ
১০ অধঃপাতিং হোঁ কিন্তু বিনষ্ট নোহোঁ। আমিও যেপোৰ

গাৎ নিত্তো প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ মৃত্যু বহোঁতা আচো
যেন খ্ৰীষ্টৰ আচৰণ আমাৰ শৰীৰৎ প্ৰেচিক হয়
ক্ৰিয়নো জীবযুক্ত আমি যিশুৰৰ্থে নিত্তো মৃত্যুৎ
১১ অৰ্পিৎ আচো যেন যিশুৰ আচাৰ আমাৰ মৰীবলগা
১২ গাৎ প্ৰেচিক হয়। এয়েৰেই আমাৰ মাজৎ মৃত্যুএ
কৰ্ম্ম সিদ্ধি কৰে কিন্তু তোমোলাকৰ মাজৎ জীৱনে।
১৩ যেনেকৈ এই লেখিত্তা আচে ময় পত্তীয়ালোঁ এয়েৰেই
কথা কলোঁ তেনে আমিও সেই একে প্ৰতীতিজনক
১৪ আত্মাযুক্ত হই আছু যেয়ে আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টক
তুলিলে তেঁও যি যিশুৰ দোৱাৰা আমাক তুলিব
আৰু তোমোলাকে সৈতে আপোন আগৎ থন্নিব
ইয়াক জানি পত্তীয়ঁও আৰু সেই কাৰোণে কথা কঁও।
১৫ ক্ৰিয়নো এটাই তোমোলাকলৈ আচে ভালেমান মানুহৰ শ্লাঘাৰে সি অতি অনুগ্ৰহ ঈশ্বৰৰ মাহাত্ম্যৰ
১৬ আনন্দকলা কৰে সেই কাৰণে আমি ক্লেশিৎ নোহোঁ
কিন্তু আমাৰ বাহিৰ মানুহৰ যেদি ক্ষয় হয় তেৱে
১৭ অভ্যান্তৰ মানুহ দিনেং নবীনং হয়। ক্ৰিয়নো আমি
দৃষ্ট বেহানিলৈ নচঁও মানে কিন্তু অদৃশ্য বেহানি
চায় থাকোঁ ভিতৰৎ আমাৰ এক নিমিষ মাত্তোন থকোঁ
তা যি লঘু দুঃখ সি ততোধিক অত্যান্ত অতিশয়
আৰু অনন্ত মৰ্য্যাতাৰ ভাৰ আমালৈ সিদ্ধি কৰে
১৮ ক্ৰিয়নো দৃষ্ট বেহানি কালিক কিন্তু অদৃশ্য বেহানি
অনন্ত।—

পৰ্ব্ব কিয়নো আমি জানোঁ আমাৰ এই পার্থিব বস্ৰা ঘৰ
১ যেদি মুলকি পৰে তেবে ঈশ্বৰৰ নিৰ্ম্মা হাতে নকৰা
স্বৰ্গৎ থকা অনন্ত আমাৰ এক ঘৰ আছে কিয়নো
২ আমি কাৰৰ নিন্দি যেন নাঙ্গট দেখা নোহোঁ এই
আশয়ে আমি এই বহাৎ থাকি আপোনাৰ স্বৰ্গৎ
থকা যি ঘৰস্বৰূপ কাপৰ পিন্ধিবৰ আশাৎ কেকাঁও
৩ কিয়নো এই বহাৎ থকা আমি ভাৰ পীড়িৎ হই
কেকাঁও কাৰৰ মোলোকা হবৰ আকাঙ্খাৎ নহয়
৪ কিন্তু ওপৰৎ কাৰৰ পিন্ধা হবৰ আকাঙ্খাৎ মৰীৰ
৫ লগা জীৱনে গুসিৎ হোঁ। যেয়ে এই কাৰ্য্যৰ নিকোনে
আমাক যুগুৎ কৰিছে তেঁও ঈশ্বৰ তেঁও আত্মা বায়না
৬ আমাক দিছে। এয়েৰেই আমি সদায় সাহিয়াল হোঁ
আৰু যেতেবেলি গাৎ বসতী কৰোঁ তেতেবেলি
আমি প্ৰভুৰ পৰক্কে যেন হোঁ ইয়াক জানোঁ।
৭ কিয়নো আমি সঞ্চাতৎ আচৰো দৃষ্টিৎ নহয়। আমি
৮ সাহিয়াল হোঁ আৰু শৰীৰৎ অবিদ্যমান হই ঈশ্ব
৯ ৰৰ ওপৰৎ বিদ্যমান থকাৰ আকাঙ্খী হোঁ। সেই
নিকোনে বিদ্যমান বা অবিদ্যমান হই তাতে গ্ৰাহ্য
১০ হোৱাৰ নিমিত্তে আমি যতন কৰোঁ। কিয়নো
আমাৰ কৰা কৰ্ম্ম সত হোক বা বয়া হোক তদনুযা
য়ি আপোনাৰ শৰীৰৎ কৰা কৰ্ম্মফল যেন আমি
গায় প্ৰতি পঁও এই নিমিত্তে ঈশ্বৰৰ শোধিৰ আসনৰ
আগৎ আমি এটাই থিয় হব লাগিব।—
১১ এয়েৰেই ঈশ্বৰৰ ভয়ঙ্কৰতা জানি আমি মানুহক

হুদগাঁও । আমি ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰৈচিত আচো আৰু
যেন তোমোলাকৰ মনতো প্ৰৈচিত হোঁ এই আ
১২ মাৰ ভাৱনা আচো। কিয়নো আমি আপোনাৰ প্ৰশংসা
আকও নকৰোঁ কিন্তু আপোনাৰৰ্থে তোমোলাকত
সাহিয়াল কথা কোৱাৰ হেতু দিয়োঁ যিবিলাকে অবল
দৰ্শনেতে সাহিয়াল কথা কয় কিন্তু মনত নহয় সিবি
লাকৰ আগত তোমোলাকে কিছু প্ৰত্যুত্তৰ দিব পাৰা
১৩ এনে হোৱা । কিয়নো আমি যেদি অত্যন্ত কাৰ্য্যৰা
হোঁ তেবে সি ঈশ্বৰক প্ৰতি বা সজ্ঞান হোঁ সিও তো
১৪ মোলাকৰৰ্থে। খ্ৰীষ্টৰ প্ৰেমেহে আমাক ওপৰত বল
কৰে কিয়নো আমি এই শোধ কৰোঁ যেদি এটাইৰে
১৫ কাৰণে এজন মৰিল তেবে এটাই মৰা আচিল আৰু
তেওঁ এটাইৰ অৰ্থে মৰিল যিবিলাকে জীয়ে সিইঁত
আপোনাৰৰ্থে আৰু যেন নিজীয়ে কিন্তু যেয়ে সিইঁতৰ
অৰ্থে মৰিল আৰু আকও উঠিল তেওঁৰৰ্থে জীয়ে এয়ে
বেই শৰীৰৰ নিচিনা আমি ইয়াৰ পাচত কাকো নে
১৬ জানো আৰু শৰীৰৰ নিচিনা যেদি খ্ৰীষ্টক জানোঁ
১৭ তেন্তো এতিয়া তেওঁক আৰু নেজানোঁ । এয়েৰেই
যেদি কোনো খ্ৰীষ্ট হয় তেবে সি নবীন সৃষ্টি হয়
১৮ পুৰণি বৰ গৈচে এটাই নবীন হইচে। আৰু যিশু
খ্ৰীষ্টৰ দ্বেৰাৰা আমাক আপোনাৰ লগত মিল কৰি
চে মিলৰ সেৱাৰ বাব আমাত অৰ্পিচে যি ঈশ্বৰে
১৯ তেওঁৰপৰা এটাই আচে। মিলৰ সেৱা এই আপো
নায় সৈতে জগতৰ মিল কৰি আৰু মানুহৰ পাপ

লঙ্ঘন আৰোপণ সিইঁতৰ গাত ন কৰি খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰ
২০ আছিল আৰু মিল শুশ্ৰূষাৰ ভৰ আমাত স্থাপিছে।
এতিয়া আমি খ্ৰীষ্টৰ খাটনিয়াৰ এয়েৰেই আমাৰ
দোৱাৰা ঈশ্বৰে তোমোলাৰক মিনতি কৰে আমিও
খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতিনিধি হৈ তোমোলাকক মিনতি কৰোঁ
২১ যেন তোমোলাক ঈশ্বৰে সৈতে সম্মিল হোৱা। কিয়
নো যেয়ে একো পাপ নে জানিলে তেওঁক তেওঁ পাপ
কৰি নিৰূপিলে যেন আমি তাতে ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম্ম নিষ্ক
লিত হোঁ।—

পৰ্ব্ব তেওঁ এই কথা কয় সুগ্ৰাহ্য কালত ময় তোমাৰ কথা
৬ শুনিছোঁ মুকলি কৰাৰ দিনা ময় তোমাক উপকাৰ
কৰিছোঁ দেখা এতিয়া সুগ্ৰাহ্য কাল আছে এতিয়া মুক
৩ লি কৰাৰ দিন আছে এয়েৰেই কোনো এই শুশ্ৰূ
৪ ষাৰ কিছু দোষ নোবোলে এই নিমিত্তে আমি আনো।
৫ আনো সহকাৰি হৈ বিষয়ত একো বিঘ্ন ন কৰি
৬ কিন্তু ভালেমান মহা দুঃখ ক্লেশ সন্তাপ মাৰণ বন্দি
শালত থকা হৈ আমাৰ চৰম পৰ দিয়া লঘোন
এই বিলাক দশা থকাত নিৰ্ম্মলতা জ্ঞান দীৰ্ঘকাল সহি
৭ কুতা প্ৰতি ধৰ্ম্মাত্মা অকপট চেনেহ সঁচা কথা ঈশ্বৰৰ
৮ পৰাক্ৰম দক্ষিণে বাৱে পাৰমাৰ্থ্য কৰ্ম্মৰূপ সন্মান অ
৯ সৎকাৰ প্ৰশংসা অপ্ৰশংসা এই এটাইৰে কপটীৰ নি
চিনা কিন্তু সত্যবাদী নিচিনা কিৰ নিচিনা কিন্তু সকলে
যানে চিনাকি ম্ৰিয়মানৰ নিচিনা কিন্তু দেখা আমি
জীৱন্ত হৈ দণ্ডিতইঁতৰ নিচিনা কিন্তু হত নোহোঁ পো

১০ কান্দিতহঁতৰ্ নিচিনা কিন্তু সৰ্ব্বদা আনন্দিৎ দৰিদ্ৰুৰ্
নিচিনা কিন্তু ভালেমান্ মনুষ্যক্ ধনৱন্ত কৰোঁতা
দীনৰ্ নিচিনা কিন্তু সৰ্ব্বাধিকাৰী এই বিলাক্ কণ আৰু
ঈশ্বৰৰ্ সেৱাক্ৰিয়াইঁতৰ্ নিচিনা এই বিলাক্ কথাৎ
আপোনাৰ্ প্ৰমাণ দিয়োঁতা আৰু আমি তোমোলাকক্
মিনতি কৰোঁ যেন্ তোমোলাকে ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ
ব্যৰ্থ গ্ৰহণ ন কৰা।—
১১ হে কৰিন্থিইঁৎ তোমোলাকলৈ আমাৰ্ মুখ মেলা
১২ আছে আমাৰ্ মন্ বহা আছে ময় আপোনাৰ্ লৰা
১৩ হঁতক্ যেনে কওঁ তেনে কওঁ এতিয়া ইয়াৰ্ প্ৰত্যুপ
১৪ কাৰাৰ্থে তোমোলাকো বৰ্দ্ধিৎ হোৱা। সজ্ঞাতি
হঁতে সৈতে অসমান্ জোৰা নহবা কিয়নো পাৰমা
ৰ্থ্যৰে অপাৰমাৰ্থ্যৰে কি মিত্ৰৱতী আৰু পহৰৰে অন্ধ
১৫ কাৰ ৰ কি সাধাৰণ ভাৱ আৰু খ্ৰীষ্টৰে বেলিয়াল
ৰে কি এক শীলতা আৰু অসজ্ঞাতিএ নৈতে সজ্ঞাতিৰ
কি ভাগ্ আৰু দেৱবিলাকে নৈতে ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰৰ্
১৬ কি মিল্। কিয়নো যেনেকৈ ঈশ্বৰে ইয়াক্ কৈছে
সিহঁতৰ্ মাজৎ ময়া বাস কৰিম্ আৰু ফুৰিম্ ময়ো
সিহঁতৰ্ ঈশ্বৰ হম্ আৰু সিহঁৎ মোৰ্ মানুহ হব
১৭ তেনে তোমোলাক্ জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ্ মন্দৰ্ আচা এয়ে
ৰেই যিহুৱায় কয় সিহঁতৰ মাজৰপৰা আহা আৰু
বেলেগ হোৱা অশুচি বস্তুনি নচুবা আৰু তোমো
১৮ লাকক্ ময় গ্ৰহণ কৰিম্ যিহুহ সৰ্ব্বশক্তি ইয়াকো

কয় ময় তোমোলাকৰ পিতৃ হয় তোমোলাক্ মোৰ
লৰা ছোৱালি হবা ।—

৭ পর্ব্ব এয়েৰেই হে প্ৰিয়ইঁত এই প্ৰতিজ্ঞাবিলাক্ হই আমি
১ ঈশ্বৰৰ ভয়ত পূৰ্ণ কৰ্ম্ম সাধি শৰীৰ আত্মাৰে
এটাই অশুচিতাবিলা আপোনাক পবিত্ৰ কৰোঁ ।—
২ আমাক গ্ৰহণ কৰা আমি কাকো হিংসা কৰা
নাই আমি কাকো নষ্ট কৰা নাই আমি কাকো ভণ্ড
৩ না কৰা নাই তোমোলাকক্ দোষি কৰিবলৈ ময় ই
৪ যাক্ন কঁও কিয়নো ময় আগেই কৈছোঁ তোমোলাকে
সৈতে মৰোঁ আৰু তোমোলাকে সৈতে কালযাপন্
কৰোঁ এনেকৈ তোমোলাক্ আমাৰ মনত আছা । তো
মোলাকত মোৰ্ কথা কোৱা সাহ আছে তোমোলা
কৰ্ কথা আমাৰ সাক্ষিয়াল্ কথা কোৱাৰ্ আছে সা
ন্তনাৰে ময় পূৰ আছোঁ ময় আপোনাৰ্ এটাই ক্লেশত
৫ অত্যন্ত হৰ্ষিত আছোঁ । আমি মাকিদোনিয়ালৈ আহি
লে আমাৰ দেহৰ একো জিৰণি নাছিল কিন্তু আমি
সৰ্ব্বথা ব্যাকুল্ আছিলোঁ বাজত ৰণ ভিতৰত ভয় কিন্তু
বিষাদি মানুহৰ সান্তনা কৰোঁতা ঈশ্বৰে তীতসৰ্
৬ আগমনেৰে আমাৰ সান্তনা কৰিলে তেঁওৰ আগম
৭ নে অকল সিও নহয় কিন্তু যেতিয়া তেঁও তোমোলাকৰ
ৰৰ ইচ্ছা তোমোলাকৰ্ শোক্ আমাৰ প্ৰতি তোমো
লাকৰ আসক্ত মনৰ্ কথা কলে তেতিয়া তোমোলাক
ৰ্ কথা যি সান্তনাৰে তেঁও সান্ত্বিত আছিল্ সেই সা
ন্তনাৰে আমি সান্ত্বিত আছিলোঁ তাতে আমাৰ মনহ

৮ আনন্দ হল্। কিয়নো এক কাকৎ দি তোমোলাকক্
শোকান্বিৎ কৰিলোঁ হয় তেন্তো অনুশোচ কৰ এতিয়া
ময় অনুশোচ ন কৰোঁ কিয়নো ময় বুজিচোঁ সেই কাক
তে তোমোলাকক্ শোকান্বিৎ কৰিলে হয় কিন্তু সি
৯ কিছিৎ কাল্ মাত্তোন। এতিয়া মোৰ আনন্দ আচে
তোমোলাকক্ শোকান্বিৎ কৰা হল সি নহয় কিন্তু
তোমোলাক্ মন্নালটাৰ ওপঁকাৰক্ শোক কৰিলা
১০ সেই নিকোনে। কিয়নো ঈশ্বৰার্থে তোমোলাক্ শো
কান্বিৎ কৰা হলা আমাৰ দোৱাৰা একোতো তোমো
লাকৰ্ হানি নহয় কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ শোক তৰণি ওপ
কাৰক অনুশোচে মন্নালটায় কিন্তু সাংসাৰিক শোকে
১১ মৃত্যু ওপজায়। তোমোলাকে যি ঈশ্বৰীয় শোক কৰি
লা তাৰ্ প্ৰমাণাৰ্থে ইয়াক দেখা তোমোলাকৰ্ যা
তৎ কি বিধি ওদায় আছে কি বিধি কথা কোৱা আছে
কি আক্রোশ কি ভয় কি অত্যন্ত ইচ্ছা কি তাপ্ কি প্ৰতি
বৈৰ্ সি ওপজালে এইবিলাকৎ তোমোলাকে প্ৰমাণ
দিছা তোমোলাক এই কথাৎ পৰিষ্কাৰ হোৱা।
১২ এয়েৰেই তোমোলাকক্ প্ৰতি ময় যি কাকৎ লেখি
ছোঁ সি দোষি কৰিবলৈ নহয় আৰু হানি ভোক্তাৰ্
নিকোনে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ আগৎ আমাৰ যি চি
ন্তা তোমোলাকলৈ সি তোমোলাকৰ আগৎ প্ৰেচিৎ
১৩ কৰবলৈ কৰি জিলোঁ। এয়েৰেই তোমোলাকৰ শান্ত
নাৎ আমি শান্তিৎ আচলোঁ তীতসৰ আনন্দে তোমো
লাকৰ দোৱাৰা জীৱাইছিল্ তাতে তেঁওৰ আনন্দৎ
১৪ আমাৰো অতিশয় সৰহ আনন্দ আছিল। কিয়নো

তোমোলাকৰর্থে যেদি তাৎ ময় কিবা সাহিয়াল
কথা কৈচোঁ তেঁও ময় লাজ নোহোঁ কিন্তু যেশে ময়
সঁচাকৈ তোমোলাকত এটাই কথা কলোঁ তেনে জনা
হয় আমাৰ যি সাহিয়াল কথা ময় তীতসৰ আগত
১৫ কলোঁ সি ও সঁচা কথা । তোমোলাকে ভয়েৰে কম্পনি
ৰে যেনকৈ আনৰে গ্ৰহণ কৰিলা তাতে তেঁও তো
মোলাকৰ আজ্ঞাৱৰ্ত্তিতা স্মৰিলত তোমোলাকলৈ
তেঁওৰ আৰু স্নেহ চেলেহ আচে । এয়েৰেই এটাই
কথাতে তোমোলাকত মোৰ সঙ্গাত আচে ইয়াত
আনন্দ ।—

পৰ্ব্ব হে ভায়হঁত মাকিদোনিয়াৰ মণ্ডলীত ঈশ্বৰৰ যি
৮ অনুগ্ৰহ দত্ত আচিল তাক তোমোলাকক আমি
২ জনাঁও । অৰ্থাৎ মহাদুঃখেৰে পৰীক্ষা কালত সিহঁতৰ
আনন্দৰ বাহুল্য আৰু অতিশয় দাৰিদ্ৰ যি ৰূপে সি
হঁতৰ দানশীলতাৰূপ ধন হোৱাত অত্যন্ত আ
৩ চিল । কিয়নো ময় এই প্ৰমাণ দিয়োঁ যেন সিহঁতে
সেই দান গ্ৰহণ কৰিবলৈ আৰু পুণ্যৱন্ত মানুহৰ
সেই শুশ্ৰূষাৰ ভৰৰ ভাগ গ্ৰহণ কৰিবলৈ অতি
৪ কাৰ্য্যৰী হই আমাক মিনতি কৰি আপোনাৰ শকতি
লৈকে আপোন শকতিতকৈ সৰহো আপুনি ইচ্ছুক
৫ আচিল । আমাৰ ভাৱনাৰ নিচিনা হয়াকো নহলে সি
নহয় কিন্তু আপোনাইঁতক প্ৰথমতে ঈশ্বৰক দিলে তাৰ
৬ পাচে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাক্ৰমে আমাকো দিলে । এতদৰ্থে

তীতস্থ আমি প্ৰাৰ্থিলোঁ যেনে আৰম্ভিছিল তেনে
তোমালোকৰ মাজত এই সুকৰ্ম্ম পূৰ কৰিবলৈ।
৭ এতেকেই তোমালোক সঞ্চাৎ আৰু বাক্পটুতা আৰু
জ্ঞান আৰু কৰ্ম্মশীলতা আৰু আমালৈ চেনেহাদি
এটাই কথাতে যেনে অত্যন্ত কষ্টোতা হইছা তেনে
৮ এই সুকৰ্ম্মত অত্যন্ত কষ্টোতা হবলৈ যতন কৰা।
আজ্ঞাৰ নিমিত্তে ময় এই কথা নকঁও কিন্তু আন্
মানুহৰ উদ্যমৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ চেনেহৰ
৯ পাৰমাৰ্থৰ প্ৰমাণ পাবলৈ কঁও। কিয়নো প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ এই অনুগ্ৰহ তোমালোকে জানা তেঁও ধনৱন্ত
হইও তোমালোকৰ নিমিত্তে দৰিদ্ৰ হল্ তো
১০ মালোক তেঁওৰ দাৰিদ্ৰ্যৰ দোৱাৰা ধনৱন্ত হোৱা।
ইয়াত ময় বুদ্ধি দিয়োঁ কিয়নো এক বৎসৰৰেপৰা
এই দান কৰিছা আৰু আতি উদ্যমি হইছা যি তো
১১ মালোক তোমালোকৰ এয়ে কৰিব লগা হয়। এয়ে
ৰেই যেনে ইচ্ছা কৰিবলৈ উদ্যম আছিল তেনে তো
১২ মালোকৰ সম্পত্তিৰপৰা তাৰ কৰা পূৰোৱা। কিয়নো
ইচ্ছুক মন্ প্ৰথমে যেদি হয় তেবে সম্পত্তানুসাৰে মানু
হলৈ গৃহীত হয় আৰু সি সম্পত্তিৰ অতিক্ৰমৰ নিচি
১৩ না নহয়। আনঃ মানুহে জীৱনিৰ্ব্বাহ পায় তোমালোক
১৪ ভাৰপীড়িত হোৱা সি নহয় কিন্তু সমতাৰ দো
ৱাৰা দিয়া তোমালোকৰ সম্পত্তি সিইঁতৰ নিৰ্দ্ধন
তাৰ উপকাৰী হয় আৰু সিইঁতৰ সম্পত্তি তোমালো
কৰ দিৰ্দ্ধনতাৰ উপকাৰী হয় এনে সমতা হবলৈ

১৫ দিয়া। যেনেকৈ এই লিখিতা আছে যি ভালেমান্
সাঁচিলে তাৰ্ একো সৰহ নাছিল্ যি তাকৰ্ সাঁচিলে
তাৰ্ একো কমি নাছিল্।—
১৬ তোমোলাকলৈ এনে বৰ্ চিন্তা তীতসৰ্ মনৎ
১৭ দিলে যি ঈশ্বৰে তেওঁৰ্ স্তুতি হোক্। তেওঁৰ্ আগৎ
যেনে কোৱা হল্ তেনে কৰিবলৈ তেওঁ কথা মানিলে
১৮ হয় কিন্তু সৰহ ইচ্ছুক্ হই আপোনাৰপৰা তোমো
১৯ লাকৰ্ ওচৰলৈ গল। এটাই মণ্ডলীৰ্ মাজৎ শুভ
বাৰ্ত্তা কৰ্ম্মৎ যি ভাইৰ যশস্যা আছে আৰু সিও অকল্
২০ নহয় কিন্তু সেই একে প্ৰভুৰ্ মহিমা তোমালাকৰ্
ওদাম মন্ প্ৰেীচিৰ্ কৰিবলৈ আমাৰ্ দোৱাৰা যি
অনুগ্ৰহ কৰা যায় সেই অনুগ্ৰহ ভাগ কৰিবলৈ
২১ যেয়ে আমাৰ্ লগৎ যাবলৈ মণ্ডলীৎ নিৰূপিৎ হই
জিল্ সেই ভাইক্ আমি তেওঁৰ্ লগৎ পঠাইছোঁ।
২২ আমাৰ্ দোৱাৰা যি বস্ত্ৰ দান্ দিয়া হয় সেই দানৰে
কোনেও যিহৎ আমাৰ্ দোষ বুলিব পাৰে তাক্ বৰ্জি
আমি অকল্ প্ৰভুৰ্ শোধৎ নোহোঁ কিন্তু মানুহৰ্
শোধৎ যোগ্যৰূপে ৰেহানি গোটায় তেওঁক পঠিয়া
২৩ ইছোঁ। আৰু ভালেমান্ বনৎ যি ভাইৰ্ ওদামৰ
প্ৰমাণ আমি আকও পাইছোঁ কিন্তু তোমোলাকৎ যি
বৰ সত্যৎ আছে সেই সত্যতৰ্ হেতু এতিয়া আৰু
অতিশয় ওদামী যি আছে তেওঁকো সিইঁতে সৈতে
আমি পঠাইছোঁ তীতসৰ্ কথা যেদি কোনোৱায়
শোধে তেৱে তোমোলাকৰ্ কথা তেওঁ আমাৰ ভাগী

আৰু লগৰীয়া বা আমাৰ ভাইহঁতৰ কথা; তো যেদি
কোনোএ শোধৈ সিহঁৎ মণ্ডলীবিলাকৰ পাঠনি যীশুৰ
২৪ মহিমা ইয়াক জানিবা। এয়েৰেই তোমোলাকৰ
চেনেহ আৰু তোমোলাকৰ অৰ্থে যি দম্ভ কথা কোৱা
তাৰ প্ৰমাণ সিবিলাকৰ ওচৰৎ আৰু মণ্ডলীবিলাকৰ
আগৎ প্ৰেচিৎ কৰা।

পৰ্ব্ব ধৰ্ম্মাত্মা মানুহক দান দিয়াৰ কথাৎ তোমোলা
৯ কৰ ডলৈ মোৰ লেখিবৰ প্ৰয়োজন নাই কিয়নো
২ তোমোলাকৰ মনৰ ঔদাযত্তা মই জানোঁ ইয়াতে মই
মাকিদোনিয়া মানুহৎ এক দম্ভ কথা কৈছোঁ আখায়া
এক বৎসৰ হল যুগুৎ হৈ আছিল্ তোমোলাকৰ কাৰ্য্য
৩ বে ভালেমান্ মানুহক কাৰ্য্যৰ কৰিছে কিন্তু আমাৰ
ইয়াতে তোমোলাকলৈ দম্ভ কথা কোৱা বৰ্থ নহয়
এই নিকোনে আৰু মই যেনে কৰিছোঁ তেনে যুগুৎ
৪ হোৱা এই নিকোনে মাকিদোনিয়া মানুহে যেদি মো
ৰ লগৎ আহি তোমোলাকৰ দান্ অযুগুৎ দেখে
তোমোলাকৰ এই লাজ কথা আমি এৰা নকওঁ
কিন্তু আমি এই নিঃসংশয় দৰ্প কথা কোৱাৎ লাজুৱা
৫ হব বলৈ ভায়হঁতক পঠাইছোঁ। এয়েৰেই মনৎ
গুলিলোঁ ভায়হঁতৎ কবলগা হল্ সিহঁৎ তোমোলা
কৰ ওচৰলৈ আগেই আহিলৎ দানৰ কথাৎ তোমো
লাকে আগেই তোমোলাকৰ বতৰা দিছিলা সেই
ইচ্ছাপূৰ্ব্বক দত্ত বেহানিৰ নিচিনা হয় কিন্তু কাৰ্পণ্য
৬ পূৰ্ব্বক দিয়া বেহানিৰ নিচিনা ন হয় এই নিমিত্তে আ

গৈছে সৈ তাক পূৰ্ কৰা। কিন্তু ময় এই কথা
কওঁ যি অলপ্ সিঁচে সি তাকৰ্ ফল্ পাব যি সৰহ্
৭ সিঁচে সি সৰহ্ ফল্ পাব সদৌৱে যেনেকৈ মনত্
স্থানুৰাইছে তেনেকৈ দিয়ানি দুখ হই প্ৰয়োজন নে
যালৈ দিয়োক্ কিয়নো হৰ্ষিত দাতাক্ ঈশ্বৰে ভাল্
৮ দেখে। যেনে এই লেখা আছে তেঁও দৰিদ্ৰহঁত
৯ লৈ দান্ দিছে তেঁওৰ ধৰ্ম্ম সদায় থাকে তেনেও যি
হেৰে তোমালোকৰ্ সদায় এটাই সম্পত্তিৰ্ আধিক্য
হই থাকে যি এটাই দানশীলতা আমাৰ্ দোৱাৰা
ঈশ্বৰলৈ কৃতজ্ঞতা ওপজায় সেই দানশীলৰ্ নিকো
নে তোমালোকে এটাই কথাতে বিনৰত্ত হই সদৌ
সুকৰ্ম্ম কৰাৎ সদায় প্ৰবৰ্ত্তিব পাৰিবলৈ তোমালোক্
১০ লৈ এটাই অনুগ্ৰহ সৰহ্ কৰিব পাৰে। যি কঠি
য়া সিঁচে তাক্ যেয়ে কঠিয়া দিয়ে তেঁও তোমালোক
ৰ্ ভোজনলৈ ভক্ষ্য দিয়োক্ আৰু তোমালোকৰ্
সিঁচা কঠিয়া ভালেমান্ গুণ কৰোক্ তোমালোকৰ্
১১ ধৰ্ম্ম ফল্ সৰহ্ কৰোক্। কিয়নো এই শুশ্ৰূষাৰ্ প্ৰবো
১২ ধা পুণ্যৱন্ত মানুহৰ্ নিৰ্ধনতা টুটা যদা ন কৰে কিন্তু
খ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তাৰে তোমালোকৰ্ প্ৰেচিক্ বশ্যতা
নিকোনে আৰু সিহঁতৰ এটাই মানুহলৈ তোমো
১৩ লাকৰ্ স্নেহাৰ্দ্ৰতক্ বঁটাৰ্ নিকোনে যিবিলাকে এই
শুশ্ৰূষাৰ আদৰ্শৰে ঈশ্বৰক্ শলাগে আৰু ঈশ্বৰৰ্
১৪ যি অনুগ্ৰহ তোমালোকলৈ আছে যিবিলাকে তাৰ্
নিকোনে তোমালোকৰ্ কথাৎ অভীষ্টক্ আছে তো

মোলাকৰ্ নিদানে সিহঁতৰ্ যি প্ৰাৰ্থনা তাৰো দো
ৱাৰা এই শুশ্ৰূষা কৰা ঈশ্বৰলৈ বহু শ্লাঘাৰে অতি
১৫ ফলিত্ আছে। ঈশ্বৰৰ্ অনিৰ্ব্বচনীয় দানৰ নিকোনে
তেওঁলৈ শ্লাঘা হওঁক।

পৰ্ব্ব অপৰোক্ষ হই সঙ্ক কিন্তু পৰোক্ষ হই তোমোলাক
১০ লৈ নিৰ্ভয় যি ময় পাওল্ আপুনি খ্রীষ্টৰ্ নিৰহঙ্কাৰতা
২ মৃদুতালৈ তোমোলাকক্ মিনতি কৰোঁ। কিন্তু যি
কেতেটি মানুহ দেহানুৰূপ আচাৰীৰ্ নিচিনা আ
৩ মাক্ মানে সিহঁতৰ্ বিৰোধে যি সাহৎ ময় সাহি
যাল্ হবলৈ ময় ভাবৰঁও ময় অপৰোক্ষ হই সেই
৪ সাহৎ সাহিয়াল নোহোঁ এই মিনতি কৰোঁ। এয়ে
ৰেই মনন্ত আছে আৰু ঈশ্বৰ জ্ঞানৰ-বিৰোধে যি
সদো স্তোত্ৰকৰে তা বেহানি আছে তাৰ্ অধঃপাত
কৰোতা হই আৰু সদো মানসক্ খ্রীষ্টৰ্ আজ্ঞানু
বৰ্ত্তন বশীভূত কৰোঁতাও হই তোমোলাকৰ্ আজ্ঞা
৫ নুবৰ্ত্তন পূৰ্ হলে এটা নমনাৰ্ শাস্তি দিবলৈ যুগুতো
হই আমি দেহৎ যেদি আচৰোঁ তথাচ দেহানুসা
৬ ৰে ৰণ ন কৰোঁ কিয়নো আমাৰ্ ৰণ কৰা অস্ত্ৰ
দৈহিক্ ন হয় কিন্তু আটিল্ গড়ৰ্ ভঙ্গা যি হেৰে হয়
৭ তাৰে ঈশ্বৰৰ্ শকতি আছে। তোমোলাক্ বাহ্য
দৰ্শনানুসাৰে দেখিছা ময় খ্রীষ্টৰ্ মানুহ এই মন
কৰি যেদি কোনো সাহিয়াল্ হয় সি আকও পোৰি
কৰি এই মন কৰোক্ যেনে সি খ্রীষ্টৰ্ তেনে আমি
৮ ও খ্রীষ্টৰ্। হিতলৈ কিন্তু নাশলৈ ন হয় এনে যি

শাসন বাব প্ৰভুৱে আমাক্ দিছে তাৎ আমি যেদি
৯ কিবা দম্ভ কথা কঁও তেবে আমাৰ্ লাজ নহব তো
মোলাকক্ কাকতেৰ ভয় দেখাব খোজোঁ যয় যেন্
১০ এনে দেখা নোহোঁ। কিয়নো মানুহে বোলে
তেঁওৰ্ কাকৎ গহিন্ অৰ্থেৰে মান্য কিন্তু তেঁওৰ্ দে
হিক্ উপগাওতা নিৰ্ব্বল্ তেঁওৰ্ কথা কোনো বিক্ষাৰ্।
১১ এই বিধে মানুহে এই মন্ কৰবোক্ আমি পৰোক্ষ
হই যেনে কাকতেৰে বাক্যৎ হোঁ তেনে অপৰোক্ষ
১২ হই কৰ্ম্মেৰে হম্। কিয়নো কেৎবিলাকে আপো
নাক্ শলাগে আপোনাইঁতক্ সিইঁতৰ্ মাজৎ গনি
বলৈ সিইঁতৰ্ তুল্য কৰিবলৈ ভয় কৰোঁ সিইঁতে আ
পোনাইঁতক্ আপোনাইঁতৰ্ জোখাৰে জুখি আৰু
আকল্ আপোনাইঁতক্ দেখি অপুনি বিবেচনা কৰি
১৩ জ্ঞানৱন্ত হয়। কিয়নো আমাৰ্ জোখাৰ্ অতিক্রম
কৰে আমি দম্ভী নোহোঁ কিন্তু যি জখ ঈশ্বৰে বাটি
আমাক্ দিছে তদনুসাৰে কৰোঁ সেই জোখা জখ
১৪ তোমোলাকলৈকে আয়। কিয়নো তোমোলাকৰ্
ঠাইলৈকে যেনে আমি ন গলোহেঁতেন তেনে
আপোনাইঁতক্ আমি নবঢাঁও এই নিমিত্তে আ
মাৰ্ জোখাৰ্ বাজৎ যি অৰ্থাৎ আনৰ মানুহৰ্
১৫ আধিপত্য ইয়াৎ দম্ভ কথা নকৈ কিন্তু তোমোলা
১৬ কৰ্ মনুষ্যত বাঢ়িলে তোমোলাকৰ্ সেই ফালে
আমি শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰিম্ আৰু আমাৰৰ্থে
যুক্ত কৰা স্থান্ কাহো আধিপত্য বিহীনৎ দম্ভ

কথা নকৈ আমাৰ বিবাদৰ্ নিচিনা তোমোলা
কৰ্ দোৱাৰা আমাৰ্ আতি বৃদ্ধি আমি পাম্ এই
ভাৱনা কৰি গ্ৰীষ্ট শুভবাৰ্ত্তা প্ৰৌচিক্ কৰি তোমোলা
১৭ কৰ্ব্ব ঠাইলৈকে ইমান দূৰ্ আমি আহিছোঁ কিন্তু
দম্ভ কথা কয় সি ঈশ্বৰক্ নিমিত্ত কৰি কৰোক্ কিয়নো
যি আপোনাক্ শলাগে সি গ্ৰাহ্য নহয় কিন্তু যাক্
প্ৰভুএ শলাগে সি গ্ৰাহ্য হয় ।—
পৰ্ব্ব যেদি মোৰ্ উন্মত্ততাৎ মোক্ কিবা সহিব পাৰা সেই
১১ কৰিবলগা তোমোলাকে মোৰ্ কথাৰে সহা । কিয়
নো ঐশ্বৰীয় তাপেৰে তোমোলাকলৈ ময় তাপিৎ
আচোঁ কিয়নো সতী জোৱালীৰ্ নিচিনা গ্ৰীষ্টক্ দিবলৈ
এক পতিলৈ ময় তোমোলাকক্ বাগ্দান্ কৰিছোঁ
৩ কিন্তু যেনেকৈ সৰ্পে স্বকপটেৰে যাবাক্ ছলিলে তেনে
গ্ৰীষ্টৎ যি শৰলতা আছে তাৰো তোমোলাকৰ্ মন্
কেনেবাকৈ ইয়াৰ্ পৰা নষ্ট হয় এই ময় ভয় কৰোঁ।
৪ কিয়নো যিহক্ আমি দুষি নায় যি আহে সি যেদি
এনেকৈ আন্ কোনো যিশুক্ ঘোষে যিহক্ তোমো
লাকে পোৱানায় এনে ক্ৰুৰা এক আন্যাকে যেদি পোৱা
বা যিহক্ তোমোলাকে গ্ৰহণ কৰা নায় এনে ক্ৰুৰা
কোনো শুভবাৰ্ত্তা যেদি পোৱা তেবে সহা বৰ্ উচিৎ ।
৫ কিয়নো ময় মন্ কৰোঁ ময় আতিশয় দায় প্ৰেৰিতৎ
৬ কৈ একোৰি কৰি নোহোঁ। যেদি ময় বাক্যৎ সামান্য
৭ হোঁ তথাপি বিদ্যাৎ নোহোঁ কিন্তু এটাইতে আমি
তোমোলাকৰ্ মাজৎ সদৌ প্ৰৌচিক্ আচোঁ ময়

তোমোলোকৰ আগৎ শুভবাৰ্ত্তা বিলায়োঁতে বীর্ত্ত
নব্ব নিকোনে নে তোমোলোকৰ বৰ্ হোৱাৰ নিকোনে
৮ আপোনাক্ নম্ৰ কৰাৎ ময় গজৰ্ কৰিচোঁ। তোমো
লাকৰ্ শুশ্ৰূষাৰ নিকোনে আন্ মণ্ডলীৰপৰা বেচ লৈ
৯ সিহঁতৰ্ ধন্ চুৰ কৰিলোঁ। তোমোলাকৰ্ ওচৰ্ মো
পিও যেতিয়া মোৰ্ সম্পত্তিৰ অসত্তা আছিল্ তেতিয়া
ময় কাৰো ধনোপজীৱী নাছিলোঁ কিয়নো মোৰ্ যি
ব্যয়ৰ অসত্তা আছিল্ মাকিদোনিয়াৰপৰা অহা ভায়
হঁতে তাক্ দিলে তোমোলাকলৈ যেন্ ভাৰ্ দিয়োঁতা
নোহোঁ তেনেকৈ ময় এটাইতে আপোনাক্ ৰাখিচোঁ
১০ তেনেকৈ আপোনাক্ ৰাখিম্। যেদি খ্ৰীষ্টৰ্ সত্যতা
মোৎ থাকে তেবে আখাইয়া দেশৎ মোৰ্ এই দম্ভ
১১ কথা কোন্বা কোনেও হাক্ দিব নোৱাৰে। কিয়নো
ময় তোমোলাকক চেনেহ নকৰোঁ নে সেই নিকোনে
১২ নে তাক্ ঈশ্বৰে জানে। কিন্তু যি বয়া কৰাৰ্ হেতু
বিচাৰে সিহঁতে যিহৎ দৰ্প কথা কয় তাৎ সিহঁতে
আমাৰ নিচিনা পোৱা যায় এই নিকোনে সিহঁতৰ্
সেই হেতু নগুনৰ্ নিকোনে যিহক ময় কৰোঁ তাক্
১৩ এই নিকোনে কৰোঁ। কিয়নো এনে যি মানুহ সিহঁৎ
মিচা পাঁচনী শাঠ্য কৰোঁতা খ্ৰীষ্টৰ্ পাঁচনীহঁৎ যেনে
১৪ হয় আপোনাহঁতক তেনে কৰোঁতা। ইয়ো কিছু
আশ্চৰ্য্য নহয় কিয়নো শয়তানে আপুনি দীপ্তিময়
১৫ দূতৰ্ ৰূপ ধৰে এয়েৰেই তেঁওৰ সেৱকহঁৎ যেদি

পারমার্থ্য কর্ম্ম সেরুকইঁতর্ নিচিনা হয় সি আশ্চর্য্য
সে সিইঁতর্ শেহকাল্ সিইঁতর্ কর্ম্মর নিচিনা হব।
১৬ ময় আকও কঁও কেঁও মোক্ বলিয়া নেমানোক্ যেদি
আন্ বিধি হয় তেবে আপোনাৎ মোর একো দম্ভ কথা
কোৱার নিকোনে মোক্ বলিয়ার নিচিনা গ্রহণ কৰা।
১৭ ময় যি কঁও তাক্ প্রভুর্ অনুসারে নকঁও কিন্তু এই
দর্প কথন সাহর ওন্মত্ততারে যেনে তার্ নিচনা।
১৮ দেহানুসারী ভালেমালে দম্ভ কথা কয় এয়েরেই ময়ো
দম্ভ কম্। তোমোলাক্ আপুনি জ্ঞানরন্ত হই হর্ষিৎ
১৯ মনে বলিয়াইঁতক্ সহিছা কিয়নো যেদি কোনোএ
তোমোলাকক্ বন্দিত্ব আনে যেদি কোনোএ তোমো
লাকক্ খায় পেলায় যেদি কোনোএ তোমোলাকর্
২০ সম্পত্তি লয় যেদি কোনোএ আপোনাক্ বর মানুহ
বুলি মানে যেদি কোনোএ তোমোলাকক্ চড়ায় তেবে
২১ তোমোলাকে তাক্ সহিছা। কিয়নো আমি যেনেকৈ
অসাহিয়াল হলোহেঁতন তেনে অপমানরথে কঁও
কিন্তু যিহৎ সাহিয়াল হইচোঁ ইয়াক্ বলিয়ার নি
চিনা কঁও হয় কিন্তু তাতে ময়ো সাহিয়াল হইচোঁ।
২২ সিইঁৎ এব্রিইঁৎনে ময়ো সি সিইঁৎ য়িশরএলীইঁৎ
নে ময়ো সি সিইঁৎ আবরহামর্ সন্ততিইঁৎনে ময়ো
২৩ সেই। সিইঁৎ খ্রীষ্টর্ সেরুকইঁৎনে ময়ো বলিয়া
র নিচিনা কঁও হয় কিন্তু ময় তাৎকৈও বর্ শ্রম কৰাৎ
সরহ কোব খোৱাৎ জোখাৎকৈ সরহ বন্দিশালৎ
২৪ সিহঁতরনরা বহুবার মৃত্যুৎ পুনঃ২ আচো। ময়

২৫ পাঁচবাৰ য়িহুদীহঁতৰ্ হাতে কীল খালোঁ তিনি বেলি
যষ্টিৰ টাঙোন খালোঁ এবেলি শিলৰ গুদা খালোঁ
তিনি বেলি মই নাৱো ভগা ভুঞ্জলোঁ এক ৰাত্রি দিবা
২৬ মই দৎ আছিলোঁ আকও যাত্রা কৰাৎ আছিলোঁ
পানিৰ আপদৎ ডকাইতৰ্ আপদৎ দেশীলোকৰ
নিকোনে আপদৎ আন্ দেশীহঁতৰ্ নিকোনে আপ
দৎ নগৰৰ্ আপদৎ হাবিৰ আপদৎ সাগৰৰ
২৭ আপদৎ মিছা ভায়হঁতৰ্ মাজৎ আপদৎ। শ্রম
২৮ আৰু বিপৎ পৰদিয়া ভোকৎ পীয়াহৎ লঘোনৎ
জাড়ৎ নাঙটে আছিলোঁ এইবাই মণ্ডলীৰ ভৰৎ
মোৰ নিতৌ চিন্তা এইযি বাতৰ কথা এড়ি এইবিলা
২৯ সে। যি নির্ব্বল হইছে মই নির্ব্বলি নোহোঁ সি কোন্
৩০ যি বাধিৎ অথচ মই নজলোঁ সি কোন। যেদি মোৰ্
দম্ভ কথা কবলগা হয় আপোন নিৰ্ব্বলি তাৎ দম্ভ
৩১ কথা কম্। মই মিছা কথা নকঁও ইয়াক আমাৰ য়িশু
৩২ খ্রীষ্টৰ ঈশ্বৰ পিতৃ জানে। দম্মেশকৎ নগৰৎ
আৰেতস ৰজাৰ অধীন যি কর্ত্তা তেঁও মোক ধৰি
বলৈ বন্ধৰাদি দম্মেশকহঁতৰ নগৰৎ পৰ দিছিল্
তেতিয়া এক জলঙ্গীয়ে দি মই বেৰৰ গায়ে দি পাচিৰে
নামি তাৰ্ হাৎ সাৰিলো।—

পর্ব্ব মোৰ দম্ভ কথা কবলগা এয়ে নিমন্সয় মই প্রভুৰ্
১২ দর্শন আৰু প্রকাশৰ কথা কবলৈ ধৰিম। চৈধ্য
২ বৎসৰ গল্ মই খ্রীষ্টৎ এটাক জানিলোঁ সি দেহৎ
বা দেহৰ বাজৎ ইয়াক মই নুলিব নাজানো ঈশ্বৰ

জানে এনে মানুহ তৃতীয় স্বর্গলৈ আকর্ষিত হৈ
৩ ছিল। সি দেহত নে দেহর বাহিরত ইয়াক ময়
বুলিব নোৱাৰো ঈশ্বরে জানে-কিন্তু এনে এটা যি
৪ পাৰদীসত আকর্ষিত হৈছিল আৰু মানুহৰ কব
নলগা এনে অনির্ব্বচনীয় কথা শুনিলে। এনে মানু
হৰ কথাত ময় দম্ভ কথা কম্ কিন্তু মোৰ্ দুর্ব্বলতাৰ
কথাত যি কথা কঁও তদ্ভিন্ন দম্ভ কথা ময় আপোন
৫ কথাত নকঁও। কিয়নো ময় সঁচা কথা কম্ এয়েৰেই
যেদি দম্ভ কথা কব খুজোঁ তেবে ময় অজ্ঞান হম্
কিন্তু ময় ধৈর্য্য ধৰোঁ জানো কোনোএ যি মোত দেখে
৬ বা মোৰ কথা শুনে ইয়াত কৈ বৰ্ মোক্ জানে। ময়
সেই ভালেমান প্ৰৌঢ়িক কথাত পৰিমাণৰ সৰহ দম্ভী
নোহোঁ এই কাৰোণ শয়তানৰ এক পাঁচনি গাত
থকা এক কাঁইট মোক্ মৰিয়াবলৈ মোক্ দিলে।
৭ এয়েৰেই মোৰপৰা তাক্ গুচিবলৈ প্ৰভুক্ তিনি বেলি
মিনতি ময় কৰিলোঁ আৰু তেঁও মোক্ বুলিলে তোমা
লৈ মোৰ ভালেমান্ অনুগ্ৰহ আছে তোমাৰ দুর্ব্বল
৮ তাত মোৰ্ বল্ পুৰ হয়। এয়েৰেই ময় হর্ষিত
মনে আপোন দুর্ব্বলতাত দম্ভ কম্ যেন্ খ্ৰীষ্টৰ্পৰা
৯ ক্ষম মোৰ্ ওপৰত থাকে। সেই নিমিত্তে দুর্ব্বলতাত
নিন্দাত দৰিদ্ৰতাত বিপক্ষতা পোৱাত খ্ৰীষ্টাৰ্থে দুঃখত
ময় সন্তোষ পাঁও কিয়নো যেতিয়া ময় দুর্ব্বল তেতিয়া
ময় বলী।—

১০ দম্ভ কথা কোৱাত ময় বলিয়া হৈছোঁ হয় তো

মোলাকে মোক্ বল্ কৰিছা ময় তোমোলাকৰপৰা শ্লাঘী হোঁ এই তোমোলাকৰ্ কৰিবলগা কিয়নো ময় একো নোহোঁ হয় কিন্তু মেয়ে হলে মহা আতি
১১ মায় পাঁচনিৎকৈ আতি মন্দ নোহোঁ। অৱশ্য এটা ই মাহৎ লক্ষণেতে আশ্চৰ্য্যতে কৰ্ম্মৎ পৰাক্ৰমৎ পাঁচনীৰ্ চিন্ তোমোলাকৰ মাজৎ পেৌচিৰ্ কৰা হল্
১২ ময় আপুনি তোমোলাকক্ প্ৰতি ভাৰ দিয়োঁতা নাছিলোঁ তাৰ্ এড়ি তোমোলাক কিমৎ আন মণ্ডলীৰপৰা মন্দ
১৩ আছিলা মোৰ্ এই অগাৰ মৰ্হা। দেখা এই তৃতীয় বেলি ময় তোমোলাকৰ্ তলৈ আহিবলৈ সাজুম আছোঁ তেতিয়াও তোমোলাকক্ প্ৰতি ময় ভাৰ্ দিয়োঁ
১৪ তা নকৰম্ কিয়নো ময় তোমোলাকৰ্ নিবিচাৰোঁ কিন্তু তোমোলাকক্ কিয়নো মাকবাপেকলৈ লৰাইঁতে সাঁচি বলগা নহয় কিন্তু লৰাইঁতলৈ মাকবাপেকৰ সাঁচি
১৫ বলগা। ময় তোমোলাকলৈ যিমান্ চেনেহ কৰোঁ তাৰে মন যেদি তাকৰ প্ৰীত হোঁ তেবে তোমোলাকলৈ হৰ্ষিৎ মনে ভগন কৰিম্ আৰু ভগন হম্। সি যি হোক্ তোমোলাকক ময় ভাৰ্ নিদিলোঁ কিন্তু ধান্দি তোমোলাকক্ কোন্ জলৎ ধৰিলোঁ। যিৎ মানুহক্ মম তোমোলাকৰ্ এথেলৈ পাঁচিছিলোঁ ময় সিইঁতৰ্ কাৰো দোৱাৰা তোমোলাকৰ ঠাইৎ কিছু লাভ কৰি
১৬ ছিলোঁ। মম তীতসক প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ তেঁওৰ্ লগৎ মম এক ভাইক্ পাঁচিলোঁ তীতসে তোমোলাকৰ ঠা

ইৎ কিবা লাভ করিলে নে আমি এক মনে নপ্রবর্ত্তি
লোঁ নে আমি এক বাটে নগলোঁ নে।—
১৭ আরুও কঁও তোমোলোকে কি মন কৰা আমি তো
১৮ মোলাকৰ দ্বাইৎ আপোনাৰ উত্তৰ দেওঁও। আমি
খ্রীষ্টৎ ঈশ্বৰৰ আগৎ এটাই কঁও কিন্তু হে প্রিয়তম
হঁৎ তোমোলাকৰ হিতার্থে আমি এটাই কর্ম্ম কৰোঁ।
১৯ কিয়নো ময় ভয় কৰোঁ জানো যেনে ময় দেখিব
খোজোঁ তেনে ওপগিত হাই তোমোলাকক নেদেখোঁ
যেনে তোমোলাকে খোঁজা তেন ময় তোমোলাক
লৈ দেখা নোহোঁ আৰু জানোঁ তোমোলাকৰ মাজৎ
দ্বন্দাদ্বন্দি আৰু খিয়াল আৰু খও আৰু নিন্দ আৰু
২০ লগানিয়াৰ আৰু ফুসফুসি আৰু ওখহা আৰু অৰা
মুৰা হয় আৰু জানোঁ ময় আকও ওপগিত হলে
মোৰ ঈশ্বৰ তোমোলাকৰ মাজৎ মোক লাজ
২১ কৰে আৰু যিবিলাকে এতিয়া পাতক কৰি অশুচিতা
বে আৰু চুলুঙ্গিয়াৰে কামেৰে উপৎ হোৱা নায় এনে
ভালেমান মানুহলৈ ময় বিলাপ কৰিব লাগিব।—
পর্ব্ব এই তৃতীয় বেলি ময় তোমোলাকৰ ওচৰলৈ আ
১৩ হিজোঁ দুয় তিনি সাক্ষীৰ মুখেদি সদৌ কথা থিৰ হব।
৩ খ্রীষ্ট যি তোমোলাকলৈ অশক্ত নহয় কিন্তু তোমো
লাকৰ মাজৎ পৰাক্রমী তেওঁ আমাৰ মাজৎ থাকি
কথা কয় ইয়াৰ প্রমাণ তোমোলাকে খোজাঁ এয়ে
বেই ময় আকও আহি নেথোমিম এই ময় আ
৪ গৈই তোমোলাকৰ কুনিজিলোঁ আৰু দ্বিতীয় বেলি

যেনে তোমোলাকৰ্ ওচৰৎ উপগৎ হুই কলোঁ তেঁনে
তেনে আগেই কঁও আৰু এতিয়া মই অনুপগত হুই
যিবিলাকে পাতক্ কৰিছে সিইঁতলৈ আৰু আইলৈ
৫ কে ইয়াক্ লেখোঁ। কিয়নো তেও দুৰ্ব্বলীৰ নিকোনে
ক্রুশৎ হত হল্ কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ সামৰ্থ্যৰ্ নিকোনে
জীয়াই আছে আমিও তেঁওৰ্ মাতৎ দুৰ্ব্বলী হোঁ কিন্তু
তোমোলাকলৈ ঈশ্বৰৰ্ যি পৰাক্ৰম সেই পৰাক্ৰমৰ
৬ দ্বাৰা আমি তেঁৱে সৈতে জীৱন ভুঞ্জিম্। তোমো
লাকে আপোনাক্ আপুনি শোধ কৰা আপোনাৰ
পৰীক্ষা কৰা তোমোলাকে আপোনাক্ নেজানা নে
তোমোলাক্ যেদি অগ্ৰাহ্য নোহোৱা তেবে খ্ৰীষ্ট
৭ তোমোলাকৰ্ মাজৎ আছে। কিন্তু মই মত্যাৎ
কৰোঁ তোমোলাকে জানিবা আমি অগ্ৰাহ্য নো
৮ হোঁ। এতিয়া মই ঈশ্বৰৰ্ আগৎ প্ৰাৰ্থো তোমোলা
কে কুকৰ্ম্ম নকৰিবলৈ আমাৰ্ সঁচা হোৱাৰ্ প্ৰমাণ
হয় সি নহয় কিন্তু আমি অগ্ৰাহ্যৰ নিচিনা হলেও
তোমোলাকে সুকৰ্ম্ম কৰা কিয়নো সঁচাৰ্ বিৰোধে
আমি একো কৰিব নোৱাৰোঁ কিন্তু সঁচাৰ্ পক্ষপাৎ
৯ কৰোঁ। কিয়নো যেতিয়া আমি দুৰ্ব্বলী তোমোলাকে
তেতিয়া আমাৰ্ আনন্দো মই যোঁজো তোমোলাক্
১০ পূৰ্ণ ধৰ্ম্ম হোৱা। সেই নিকোনে তোমোলাকৰ্
ওচৰৎ অবিদ্যমান্ হুই মই এই কথা লেখোঁ জানো
বিদ্যমান্ হুই যি পৰাক্ৰম হিতাৰ্থে আৰু সংহাৰ
অৰ্থে নহয় ঈশ্বৰে মোক্ দিছে তদনুসাৰে মই টান
ব্যৱহাৰ কৰোঁ।—

১১ শেহৎ হে ভাইহঁৎ তোমোলোকৰ্ কুশল্ হোক্
সম্পূৰ্ণ ধৰ্ম্ম হোৱা সুশান্তিৎ হোৱা একচিত্ত হোৱা
নিৰ্ব্বিৰোধী হোৱা আৰু চেনেহ শান্তিৰূপ ঈশ্বৰ্
১২ তোমোলোকৰ্ ওচৰৎ থাকিব। পবিত্ৰ চুমা দি
১৩ এটাই এটাক্ নমস্কাৰ কৰা। এটাই পুণ্যৱন্ত মানু
১৪ হে তোমোলোকক্ নমস্কাৰ দিয়ে। প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট
ৰ্ অনুগ্ৰহ আৰু ঈশ্বৰৰ্ চেনেহে আৰু ধৰ্ম্মাত্মাৰ্
সাধাৰণভোগ্ তোমোলোকৰ্ এটাইলৈকে হোক্
আমিন।—

গালাতীয়াহঁতৰ প্ৰতি পাওলৰ কাকৎ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ মানুহবনৰা নহয় মানুহৰ হতুৱায়ো নহয়
কিন্তু প্ৰভু যিশুখ্ৰীষ্টৰ হতুৱায় আৰু যি তেঁওক
মৃতুবনৰা তুলিলে সেই ঈশ্বৰ তেঁওৰ হতুৱায় পঠোৱা
২ যি মই পাওল্ আৰু মোৰ লগৎ থকা ভায়েকহঁত
আটে আমি গালাতীয়া এখৈই মণ্ডলীক প্ৰতি কাকৎ
৩ লেখোঁ ঈশ্বৰ পিতৃৰপৰা আৰু যি ঈশ্বৰৰ অৰ্থাৎ
আমাৰ পিতৃৰ ইচ্ছামাৰে আমাক এই কুজগতৰ
পৰা মুকুৎ কৰিবলৈ আপোনাক আমাৰ পাপৰ
৪ নিকাসে দিলে তেঁওৰ প্ৰশংসা সদায় হোক্। আমিন্।
৫ সেই প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰপৰা অনুগ্ৰহ শান্তিএ তো
মোলাকলৈ হোক্।—
৬ যি তোমোলাকক খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহৰ নিমিত্তে মাতি
লে তোমোলাক্ তাৰপৰা আন্ শুভবাৰ্ত্তা ইমান্
সবকৈ লতোৱা আটা ইয়াৎ মই বিস্ময়াপন্ন আছো;
৭ সি আন্ নহয় কিন্তু তোমোলাকক্ যি দুঃখ দিয়ে
খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তা আন্ বিধ কৰিব খোজে এনে
৮ কেতেটি মানুহ আছে। কিন্তু যি শুভবাৰ্ত্তা আমি
তোমোলাকৰ আগৎ কীৰ্ত্তন কৰিলোঁ তাতুল আন্

একো শুভবাৰ্ত্তা আমি বা স্বৰ্গৰপৰা কোনোবা দূৎ
৯ কীৰ্ত্তন্ কৰে তেবে সি শাপ পওক্। আমি আগেই
যেনে বুলিছিলোঁ তেনে আকও বোলোঁ তোমোলাকে
যিহক লৈছা তাক্ এৰি আন্ শুভবাৰ্ত্তা যেদি কোনোএ
১০ তোমোলাকৰপৰা লয় তেবে সি শাপ পওক্। ময়
এতিয়া মানুহক্ বা ঈশ্বৰক্ ওদগাঁও বা ময় মানুহক্
তুষিব খোজোঁ কিয়নো যেদি মানুহক তুষিব খোজো
১১ তেবে ময় খ্ৰীষ্টৰ সেৱক্ হব নোৱাৰো। কিন্তু
হে ভায়হঁৎ ময় তোমোলাকক্ জনাঁও মোৰ্ দোৱা
ৰা যি শুভবাৰ্ত্তা প্ৰৌচিক্ হয় সি মানুহৰ্ মতানু
১২ সাৰে নহয় কিয়নো ময় মানুহৰ্ ঠাইৎ নেপালোঁ
আৰু যিশু খ্ৰীষ্টৰ তৎ প্ৰৌচিক বাতিৰেক্ তাৎ শি
৩১ ক্ষিৎ নাছিলোঁ। কিয়নো ময় ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলীৰ
আতিশয় বিপক্ষতা কৰিলোঁ আৰু নাশ কৰিলোঁ আৰু
মোৰ্ পিতৃ ব্যৱহাৰে আতিশয় ওদ্যমী হই যিহুদী
হঁতৰ্ মতৎ আপোন দেশী মোৰ্ সমান্ ভালেমান্
১৪ মানুহৰপৰা নিপুন আছিলোঁ যিহুদীহঁতৰ্ মতানু
সাৰে আগেই মোৰ্ এই যি আচাৰ আছিল তাৰ্
১৫ কথাৎ তোমোলাকে শুনিবলৈ পাইছা। ময় আ
পোন মাতৃৰ্ গৰ্ভস্থ যেতিয়া হইছিলোঁ তেতিয়াৰে
পৰা মোক্ বেলেগ কৰিলে আৰু আপোনাৰ্ অনু
১৬ গ্ৰহৎ মোক্ মাতিলে যি ঈশ্বৰে তেঁও যেতিয়া আ
পোন পুত্ৰেকক্ আনদেশীয়াহঁতৰ্ মাজৎ কীৰ্ত্তন কৰি
বলৈ তেঁওক্ মোৰ্ মাজৎ প্ৰৌচিক্ কৰিবলৈ তুষ্ট

আছিল্ ভেতিয়া ময় মঙহোৰ তেজেৰে সৈতে শোধ
১৭ নকৰিলোঁ। যিবিলাক্ মোৰ্ আগেই পাঁচনী হৈ
ছিল যিৰুশালমৎ সিহঁতৰ্ ওচৰলৈ ময় নগলোঁ কিন্তু
১৮ আৰাবি দেশলৈ গলোঁ তাৰপাচে দমাশেকলৈ আকৌ
গলোঁ তিনি বৎসৰ গলৎ ময় পিতৰক্ দেখিবলৈ
১৯ যিৰুশালমলৈ গৈ তেঁওৰ্ লগৎ পোন্ধৰ দিন থাকি
লোঁ। কিন্তু প্ৰভু ভায় যআকুবক্ এড়ি ময় পাঁচনীহঁতৰ্
২০ মাজৰ কাকো নেদেখিলোঁ। যি কথা ময় তোমো
২১ লাকলৈ লেখিলোঁ দেখা ঈশ্বৰৰ্ সাক্ষাদ্বাৰে ময় মিচা
কথা নেলেখোঁ। তাৰ্পাচে ময় সিৰিয়া আৰু কিলি
২২ কিয়া দেশলৈ আহিলোঁ আৰু যিহুদাই দেশৎ খ্ৰীষ্টৰ্
২৩ যিং মণ্ডলী সিহঁতৰ্ ভৎ ময় প্ৰত্যক্ষ অচিনী কি আচি
লোঁ অকল সিহঁৎ শুনিছিল যি পূৰ্ব্বকালৎ যি আ
২৪ মাৰ্ বিৰোধী আচৰিছিল্ সি পূৰ্ব্বকালৎ যি মৎ বিনা
শ কৰিছিল সেই মৎ এতিয়া কীৰ্ত্তন্ কৰিছে তাতে
সিহঁতে মোৰ্ অৰ্থে ঈশ্বৰক্ শলাগিলে।—

পৰ্ব্ব পাচে চৈধ্য বৎসৰ হল ময় তীতসক্ লগৎলৈ
২ বাৰ্ণবাৰ লগৎ যিৰুশালমলৈ গলোঁ। কিন্তু সেই
কালৎ ময় প্ৰোচিক্ আজ্ঞাৰে গলোঁ আৰু যি শুভ
বাৰ্ত্তা ময় আন্দেশীহঁতৰ্ আগৎ কীৰ্ত্তন্ কৰোঁ তাক্
সিহঁতক্ জনালোঁ কিন্তু অকল প্ৰসিদ্ধ নাম মানুহ
বিলাকৰ্ আগৎ আৰু তাকো নিৰ্জ্জনৎ প্ৰোচিক্
কৰিলোঁ জানোঁ কোনো ৰূপে মোৰ্ লৰা ব্যৰ্থ হয়
৩ বা ময় ব্যৰ্থ লৰিলোঁহেঁতেন। মযো সৈতে যি

তীতস তেঁও গ্ৰীক্ কিন্তু আৰু তাৰ চেল্‌কটিয়া
৪ হবৰ্ প্ৰয়োজন নাছিল। খ্ৰীষ্ট যিশুৎ মোৰ্ যি
অনিৰ্ব্বন্ধতা তাক্ বিচাৰিবলৈ আমাক্ বন্দিত্বে আ
নিবলৈ ছল্‌কৈ গ্‌হীৎ যি মিছা ভায়হঁৎ গুপ্তে হুই
সোমাল তাৰ্ নিক্কোনে শুভবাৰ্ত্তাৰ্ সঁচা তোমালো
কে যেতে থাকে এই নিক্কোনে যিবিলাকক্ বশ্যত
৫ তাহঁত আমি এওঁৰো হুই নিদিলোঁ সিহঁতৰ্
৬ কাৰণ এই আছিল্। যিবিলাক্ মান্য মানুহৰ্
নিচিনা জনা গল্ সিবিলাক যেনে হল্ তাতে মোৰ্
একো ভাল বস্তু নাই ঈশ্বৰে কাকো চাটু নকৰে
সিহঁতৰ্ মাজৎ যিবিলাক বিশিষ্ট মানুহ মান্য
আছিল সিহঁৎ কথা বতৰাৰ্ দোৱাৰা মোৰ্ একো
৭ জ্ঞান নবঢ়ালে। কিন্তু তদ্বিপৰীতে সিহঁতে যেতিয়া
দেখিলে চেলকটিয়াহঁতক্ প্ৰতি শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ্
কৰা বাব যেনেকৈ পিতৰৰ্ হাতৎ সোপ্তা তেনে
অচেলকটিয়াহঁতক প্ৰতি মোৰ্ হাতৎ আছিল্
৮ কিয়নো যি চেলকটিয়াহঁতক্ প্ৰতি পাঁচনিৰ্ নিক্কোনে
পিতৰৰ্ মাজৎ শক্তৎ আছিল তেঁও অনাদেশীৰ
মাজৎ শক্তৎ আছিল আৰু স্তম্ভৰ নিচিনা দেখা
যাকোব আৰু কৈফা আৰু যোহন্ মোক্ যি অনু
৯ গ্ৰহদিছেল তাকেই যেতিয়া জানিলে তেতিয়া আন্
দেশীহঁতৰ্ ঠাইৎ আমাৰ্ আৰু চেল্‌কটিয়াহঁতৰ্
ঠাইৎ সিবিলাক্ যাবলৈ মোকে বাৰ্ণবাকে সাহীবো
১০ ণ ভোগক্ৰন সৌহাৎ দিলে। কেৱল সিবিলাকে

ইচ্ছা কৰিলে বোলে আমি ভিক্ষুইঁতক স্মৰোঁ তা
কো কৰিবলৈ ময় মন দিছিলোঁ।—
১১ কিন্তু পিতৰ্ আন্তিয়োখিৎ ওপাৎ হলৎ তেঁওৰ
অনুযোগ্য হোৱাৎ ময় মুখাক্ষে তাৰ্ বিপৰীৎ কৰি
১২ লোঁ কিয়নো যাকোবৰ্ ওচৰ্ পৰা কেতটি মানুহ্
অহাৰ্ আগেই তেঁও আন্দেশীইঁতে সৈতে ভোজন
কৰিছিল কিন্তু সিইঁৎ ওপাৎ হলৎ চেল্কটিয়া মা
১৩ নুহ্ বিলাকৰ্ ভয়ৎ তাক্ এড়ি বেলেগ হল্। আন্
যিহুদিইঁতে তেঁওৰ লগৎ ভণ্ডা কৰিলে তাতে বার্ণ
বাও সিইঁতৰ্ ভণ্ডাৎ ভুলিল। সিইঁতে স্বৰূপৰ
১৪ নিচিনা শুভবাৰ্ত্তা মতে নাচৰিলে। এয়েৰেই ময়
ইয়াক্ দেখি সিইঁতৰ এটাইৰে আগৎ পিতৰক্ বুলি
লোঁ তুমি যিহুদি হুই যেদি আন্দেশীইঁতৰ্ নিচিনা
ব্যৱহাৰ কৰা আৰু যিহুদিইঁতৰ্ নিচিনা নকৰা
তেবে আন্দেশীইঁতক্ যিহুদিইঁতৰ্ নিচিনা ব্যৱহাৰ
১৫ কৰোৱা কি নিকোনে। স্বাভাবিক্ যিহুদী আৰু
১৬ আন্দেশী পাতকী মানুহ নহয় আমি কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ্
কৰ্ম্মেৰে মানুহ পাৰমাৰ্থিক কৰা নহয় কিন্তু যিশু
খ্রিষ্টৎ মজ্ঞাতৰ্ দোৱাৰা পাৰমাৰ্থিক কৰা হয়
ইয়াক্ জানি আমিও খ্রিষ্টৎ মজ্ঞাতৰ্ দোৱাৰা পাৰ
মাৰ্থিক্ কৰা হোঁ আৰু কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ্ কৰ্ম্মৰ্ দোৱাৰা
নোহোঁ এই নিকোনে আমি আপনাইৎ যিশু খ্রিষ্টৎ
মজ্ঞাৎ কৰিছোঁ কিয়নো কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ কৰ্ম্মেৰে কোনো
১৭ প্ৰাণী পাৰমাৰ্থিক্ কৰা নহব কিন্তু খ্রিষ্টৰ্ দোৱাৰা

পাৰমাৰ্থিক্ হবলৈ কাৰ্য্যৰী যি আমি যেদি আমি
আপোনাইঁত পাতকী জনা হোঁ তেৱে খ্ৰীষ্ট পাপৰ্
পোষক্ নে সি নোহোক্।—
১৮ কিয়নো ময় যিহক্ বিনাশ কৰিচোঁ তাক্ যেদি
আকও গচোঁ তেৱে আপোনাক্ অপৰাধী কৰোঁ।
১৯ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ সেৱাৎ কালযাপনৰ্ নিমিত্তে ময়
২০ কৰ্ম্মশাস্ত্ৰকৰ্ত্তৃক্ কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ পক্ষে মৃত হইচোঁ। ময়
খ্ৰীষ্টে সৈতে ক্ৰুশৎ হত হোঁ কিন্তু ময় জীৱোঁ সিও
ময় নোহোঁ কিন্তু মোৰ্ মাজৎ খ্ৰীষ্ট জীৱে আৰু
ময় দেহৎ জীৱন্ ভুঞ্জো যি জনে মোক্ চেনেহ
কৰিলে আৰু মোৰৰ্থে আপোনাক্ দিলে সেই ঈশ্ব
ৰৰ্ পুত্ৰেকৎ মঞ্জাতৰ্ দোৱাৰা ময় তাক্ ভুঞ্জো।
২১ ময় ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ ব্যৰ্থ নকৰোঁ কিয়নো কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ
ৰ কৰ্ম্মেৰে যেদি পাৰমাৰ্থ্য হোঁ তেৱে খ্ৰীষ্ট বৃথা
মৰিল্।—

পৰ্ব্ব হে অবোধ গালাতীয়াইঁৎ তোমোলাকৰ্ মাজৎ
৩ ক্ৰুশৎ হত যিশু খ্ৰীষ্ট তোমোলাকৰ্ আগৎ প্ৰেচিক্
হইচিল এনে যি তোমোলাক্ তোমোলাকৰ্ সঁচা
নে মানিবলৈ তোমোলাকৰ্ মন্ কোনে হৰিচে।
২ তোমোলাকৰ্ ঠাইৎ ময় অকল ময় এই কথা জা
নিব খোজোঁ তোমোলাকে কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ্ কৰ্ম্মৰ আত্মা
পায়চা নে বা প্ৰতীতি শাস্ত্ৰ শুনাৎ পাইচা। তো
মোলাকে এনে অবোধি নে আত্মাৎ আৰম্ভ কৰি
৩ সেইৰ দোৱাৰা সিদ্ধ হোৱা। তোমোলাক্ ব্যৰ্থ

ইমান্ দুঃখ পাইছা যেদি এতিয়ালৈকে তোমোলা
৫ কৰ্ দুঃখ পোৱা ব্যৰ্থ হয় তেবে সি হয়। এয়েৰেই
যি উপদেশ দি তোমোলাকলৈ আত্মা দিয়ে আৰু
তোমোলাকৰ্ মাজৎ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰে সি কৰ্ম্ম
শাস্ত্ৰৰ কৰ্ম্মৰ দোৱাৰা প্ৰতীতি শাস্ত্ৰ শুৱণৰ দোৱা
৬ ৰা তাক্ কৰে নে। সি কেনে যেনেকৈ আবৰহা
মে ঈশ্বৰক্ পতীয়ালে আৰু পাৰমাৰ্থ কৰ্ম্মৰূপ সি
৭ তেওঁলৈ গণনা হল্ তেনে। এয়েৰেই প্ৰতীতাৱলম্বি
যিবিলাক্ সিবিলাক্ আবৰহামৰ সন্ততি ইয়াক্
৮ জানিও। ঈশ্বৰে যি সাক্ষাতৰ দোৱাৰা আন্দেশী
হঁতক্ পাৰমাৰ্থিক্ কৰিব ধৰ্ম্ম গ্ৰন্থে ইয়াক আগেই
জানি তোমাৰ দোৱাৰা সৰ্ব্ব দেশীহঁৎ আশীৰ্ব্বাদ
পাবে এই কথা কৈ আগেই আবৰহামৰ্ আগৎ
৯ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰিলে। এয়েৰেই প্ৰতীতাৱলম্বি
যিবিলাক্ সিবিলাক্ বিশ্বাসী আবৰহামে সৈতে আ
১০ শীৰ্ব্বাদ পায়। কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ কৰ্ম্ম সম্বন্ধীয়া যিমান মানু
হ সিবিলাক্ শাপাধীন কিয়নো কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ পুথিৎ যি
যি বিলাক্ লেখা আছে তাক্ কৰিবলৈ যি নিতৌ ন
ধৰে সেই এটাই শাপ গ্ৰস্ত এনে লেখা আছে।
১১ কিন্তু কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ্ কৰ্ম্ম কোনো ঈশ্বৰৰ্ দৃষ্টিৎ পাৰ
মাৰ্থিক্ কৰা নেযায় ইয়াৰ প্ৰমাণ আছে কিয়নো পাৰ
১২ মাৰ্থিক্ যি সি সঞ্জাৎ পূৰ্ব্বক জীয়। আৰু কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ
সঞ্জাতৰ্ সম্বন্ধীয়া নহয় কিন্তু যি সেই কৰ্ম্ম কৰে সি
১৩ তাৰে জীব। আবৰহামৰ্ যি আশীষ্ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ

দোৱাৰা আনদেশীয়া মানুহৰ উপৰলৈ আহে
এই নিকোনে আৰু আমিও সঞ্জাতৰ দোৱাৰা প্ৰতি
জাত আত্মা পাঁও এই নিকোনে খ্ৰীষ্ট আমাৰ প্ৰতি
নিমি হই শাপ ভোগৎ নিযোজিত হই আমাক কৰ্ম্ম
১৪ শাস্ত্ৰৰ শাপৰপৰা মুক্তং কৰিলে। কিয়নো যি যি
গছৰ ওপৰং ওলোমা হয় সি শাপগ্ৰস্ত এনে লেখা
আছে।
১৫ হে ভায়হঁৎ মই মানুহৰ বিধানৰ নিচিনা কঁও
অকল মানুহৰ নিৰ্ব্বন্ধ যেদি হয় তেবে সি স্থিৰী
কৃত হলে কোনেও তাক ব্যৰ্থ নকৰে তাৎকৈ অৱহ
১৬ একো নকৰে। আবৰহামৰ প্ৰতি তেঁওৰ সন্ততিৰ
প্ৰতি প্ৰতিজ্ঞা কৰা হল তেঁও সন্ততিহঁতৰ বহু বচনং
নোবোলে কিন্তু এক বচনং তোমাৰ সন্ততিহঁতক
১৭ প্ৰতি অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতি। যি নিৰ্ব্বন্ধ ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক
খ্ৰীষ্টং স্থিৰীকৃত আছিল তাৰপাছে চাৰিশ ত্ৰিশ বৎসৰ
উৎপন্ন কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ সেই নিৰ্ব্বন্ধক ব্যৰ্থ কৰিব নোৱাৰে
১৮ যি প্ৰতিজ্ঞাক ব্যৰ্থ কৰে। কিয়নো যেদি কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ
দোৱাৰা আধিপত্য পায় তেবে প্ৰতিজ্ঞাৰ দোৱাৰা সি
নহয় কিন্তু প্ৰতিজ্ঞাৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰে অনুগ্ৰহ কৰি
১৯ আবৰাহামক তাক দিলে। তেবে কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ কিয়ে
লেই সেই আজ্ঞাজনৰ নিকোনে সেই প্ৰতিজ্ঞাৎ
উদ্দেশ্য সন্ততি অহালৈকে নিৰ্ব্বন্ধৰ পাচৎ দিয়া
গল আৰু দূতৰ দোৱাৰা এটা মধ্যস্থৰ হাতৎ
২০ সোপা হইছিল। এক পক্ষৰ মধ্যস্থতা যি সি নম

২১ জুৰা নহয় কিন্তু ঈশ্বৰ এক আচে। তেবে কর্ম্মশাস্ত্র
ঈশ্বৰৰ প্রতিজ্ঞাৰ বিৰোধী নে সি নহয় কিয়নো
জীৱন দিয়া সমর্থ কর্ম্মশাস্ত্র দিয়া হলহেঁতেন তেবে
অবশ্য কর্ম্মশাস্ত্রৰ দোৱাৰা পৰমার্থ হলহেঁতেন।
২২ কিন্তু ধর্ম্মপুস্তকে এটাই মানুহক পাতকৰ অধীন কৰি
বন্ধিৎ কৰিচে বোলে যিশু খ্রীষ্টৎ প্রতিজ্ঞাত ফল সঞ্জা
২৩ তিহঁতক দিয়া হয়। কিন্তু প্রতীতি শাস্ত্র অহাৰ
অগেই আমি কর্ম্মশাস্ত্রৰ অধীন হই প্রেচিক
২৪ কৰিবলগা প্রতীতি শাস্ত্রলৈকে বন্ধিৎ আচিলো। এয়ে
ৰেই খ্রীষ্টলৈকে এয়েৰেই কর্ম্মশাস্ত্র আমাৰ অধ্যা
পক আচিল আমি সঞ্জাতৰ দোৱাৰা পৰমার্থিক কৰা
২৫ হোঁ। কিন্তু সঞ্জাত শাস্ত্র অহিলৎ পাচে অধ্যা
২৬ পকাধীন নে থাকিলোঁ খ্রীষ্ট যিশুৎ সঞ্জাতৰ দোৱা
২৭ ৰা তোমোলাক এটাই ঈশ্বৰৰ সন্ততি হইচা কিয়
নো তোমোলাকৰ মাজৎ যিমান মানুহ খ্রীষ্টৎ
বুড়িৎ হইচিল তিমান মানুহ খ্রীষ্টক পিন্ধিচে।
২৮ যিহুদী আৰু গ্রীক বন্দি মুকলি মুনিহ তিৰীৰ
ভেদ নায় কিয়নো খ্রীষ্ট যিশুৎ তোমোলাক এটাই
২৯ এক। আৰু খ্রীষ্টৰ মানুহ যেদি তোমোলাক হো
ৱা তেবে আবৰহামৰ সন্ততি আৰু প্রতিজ্ঞানুসাৰে
অধিকাৰী।—

পর্ব্ব ময় এই কথা কওঁ অধিকাৰ যেতে দিন বাল্যাৱ
৪ স্থাৎ থাকে তেতে দিন এটাইৰে গিৰি হই বন্দিৎ কৈ

২ একো বেলেগ নহয় কিন্তু পিতৃ নিৰুপিৎ কাল পুৰ
হোৱালৈকে গুৰুৰ আৰু অধিকাৰইঁতৰ অধীন
৩ থাকে। তেনেকৈ আমি বাল্যকালৎ সংসাৰিক
৪ কৰ্ম্ম মন্ত্ৰৰ অধীন বন্দী আছিলোঁ। কিন্তু কালপুৰ
হলৎ কৰ্ম্মশাস্ত্ৰাধীন মানুহৰ মোচনৰ নিকোলে
৫ তিৰৎ উপজা কৰ্ম্ম শাস্ত্ৰাধীনীজত আপোন পুত্ৰক
ঈশ্বৰে পঠালে যেন আমি তোললিয়া পুত্ৰত্ব পাওঁ।
৬ তোমোলাক পুত্ৰ হলা এই নিকোলে ঈশ্বৰে পিতাং
মাতোতা আপোন পুতেকৰ আত্মাক তোমোলা
৭ কৰ মনলৈ পঠাইছে। এয়েৰেই এতিয়াৰপৰা
তুমি বন্দী নো হোৱা কিন্তু পুত্ৰ হুইছা আৰু যেদি
পুতেক হোৱা যিশুৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰাধীকাৰী আ
৮ ছা। সেই কালৎ তোমোলাকে ঈশ্বৰক নে জানি
যিবিলাক বাস্তৱ ঈশ্বৰ নহয় সিইঁতৰ শুশ্ৰূষা কৰি
৯ ছা। কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰক জানিবৰ পাচৎ ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক
জনাৰ পাচৎ যিং আশক্ত অফল সূত্ৰেৰে তোমো
লাক বন্দিত্বৎ বস্তিৎ হুব খোজা তাৰ অনুবৰ্ত্তী তো
১০ মোলাক কিয় হুইছা। তোমোলাকে বিশেষ দিন
১১ মাহ কাল বৎসৰ মানিছা। তোমোলাকৰ কথাৎ
ময় ভয় কৰোঁ জানো তোমোলাকলৈ ময় যি শ্ৰম
কৰিছোঁ সি ব্যৰ্থ হয়।—
১২ হে ভায়ইঁৎ ময় মিনতি কৰোঁ তোমোলাক মোৰ
নিচিনা হোৱা কিয়নো ময় তোমোলাকৰ নিচিনা হুই
ছোঁ তোমোলাকে মোৰ একো হানি কৰা নায়।

১৩ তোমোলাকে জানোঁ প্ৰথমতে দেহৰ্ নির্ব্বলতাৎ
তোমোলাকৰ্ আগৎ শুভবার্ত্তা প্ৰৌচক্ কৰিলোঁ।
১৪ আৰু মোৰ্ দেহৎ যি পৰীক্ষা আছিল তালৈ তো
মোলাকে অৱহেলা নকৰিলা আৰু হেয়জ্ঞানো ন
কৰিলা কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ এক দূতৰ্ নিচিনা সাক্ষাৎ
১৫ খ্রীষ্ট যিশুৰ্ নিচিনা মোক গ্রহণ কৰিলা। এয়েহেই
যি হর্ষৰ্ কথা তোমোলাকে তেতিয়ানো কলা সেই হয়
কৎ কিয়নো তোমোলাকৰ্ কথাৎ ময় এই প্রমাণ দিয়োঁ
যেদি শক্য হলহেঁতেন্ তোমোলাকে আপোন চকু
১৬ কাচি মোক দিলাহেঁতেন্। এয়েহেই তোমোলাকৰ্
আগৎ সঁচা কথা কোৱাৎ ময় তোমোলাকৰ্ শত্রু
১৭ হইচোঁ নে। সিবিলাকে তোমোলাকক্ প্রবর্ত্তায় হয়
কিন্তু ভালকৈ নহয় সিহঁতে আমাক্ বাজ ওলিয়া
১৮ বও যোজে তোমোলাকে সিহঁতক্ প্রবর্ত্তোৱা। কিন্তু
ভাল্ কর্ম্মলৈ উদ্যমী হোৱা সদা কৰিবলগা অৱল্
ময় উপগৎ হোৱা কালৎ কৰিবলগা সি নহয়।
খ্রীষ্টাকাৰ্ তোমোলাকৰ্ মাজৎ ৰচিৎ হোৱালৈকে
১৯ যিবিলাকৰ অর্থে ময় আকও গর্ভবিষ পাও হে মোৰ্
এনে সক লৰাহঁৎ ময় তোমোলাকৰ ওচৰৎ উপগৎ
২০ হই কথা আন্ বিধৈ কৰ খোঁজো কিয়নো তো
২১ মোলাকৰ্ কথাৎ মোৰ্ সংশয় আছে। হে কর্ম্ম
শাস্ত্রাধীন্ হবলৈ আকাঙ্ক্ষীহঁৎ তহঁতে মোৎ এনে
২২ কোৱা তোমোলাকে ধর্ম্মশাস্ত্র নশুনা নে। কিয়নো
লিখিতা আছে আব্রহামৰ্ দুই পুত্ৰ আছিল

২৩ বেটীৰ গর্ভজাত এক ভার্য্যাৰ গর্ভজাত এক বেটীৰ গর্ভৎ
ওপজা পুত্ৰেক দেহৰ অনুসাৰে ওপজিছিল। কিন্তু
২৪ ঘৈনীৰ গর্ভৎ ওপজা প্রতিজ্ঞাৰে ওপজা। এই কথা
এক দৃষ্টান্ত কিয়নো সেই দুয় নির্ব্বন্ধ এই প্রথম বন্দিত্ব
২৫ কৰোঁতা সীনী পর্ব্বতীয়া নির্ব্বন্ধ অর্থাৎ আগাৰ কিয়
নো এই আগাৰ আৰাবী দেশৎ থকা সীনী পর্ব্বৎ
২৬ আৰু যি সম্প্রতি যিৰুশালম্ তাৰ সন্ততিএ সৈতে
বন্দি বাবৎ আছে সিএ সৈতে মিলি কিন্তু আমাৰ
এটাইৰে আয় যি ওপৰৎ থকা যিৰুশালম্ তেঁও অনি
২৭ র্ব্বন্ধ। কিয়নো এনে লিখিত্বা আইছে হে অগর্ভধাৰি
ণী বন্ধ্যা তুমি আনন্দিৎ হোৱা হে অপ্রসূতা তুমি
এটাহ পাৰিওহা অনাথা তিৰীৰ লৰাৎকৈ আয়
২৮ ডী তিৰীৰ লৰা সৰহ। সম্প্রতি হে ভায়হঁৎ যেনে
য়িস্হাক্ আছিল তেনে আমি প্রতিজ্ঞাৎ ওপজা লৰা।
২৯ কিন্তু সেই কালৎ সৰীৰানুসাৰে ওপজিল সি যেনে
কৈ আত্মানুসাৰে পুত্ৰেকক্ তাড়ন কৰিলে তেনে
৩০ এতিয়াও আছে। কিন্তু ধর্ম্মপুস্তকে কি বোলে পুত্ৰেকে
সৈতে বেটীক্ বাজ ওলিয়োৱা কিয়নো বেটীৰ পুত্ৰেক
৩১ ঘৈনীৰ পুত্ৰেকৰ লগৎ অধিকাৰী নহব। এয়েৰেই
ভায়হঁৎ আমি বেটীৰ পুত্ৰেক নোহোঁ কিন্তু ঘৈনীৰ
পুত্ৰেক।—

পর্ব্ব এয়েৰেই যি অনির্ব্বন্ধতাৎ খ্রীষ্টে আমাক্ মুক্ত
৫ কৰিছে তাতে স্থিৰ হোৱা আৰু দাসত্ব যুৱলিৎ
আকও আটকৎ নপৰিবা।—

২ দেখা যয় পাওল্ তোমোলাকক্ যেদি এই কথা কঁও
তোমোলাক চেলকটিয়া হোৱা তেবে খ্রীষ্টৰ দোৱাৰা
৩ তোমোলাকৰ্ একো ফল্ নহ্বব কিয়নো যয় এই প্রমাণ
দিয়োঁ গায়প্রতি চেলকটা হয় সি কর্ম্মশাস্ত্র এটা
৪ ই কর্ম্ম পূর্ কৰিবলৈ বন্ধৱা আচে তোমোলাকৰ্ যি
কর্ম্মশাস্ত্রেৰে পৰমাৰ্থিক্ হয় সি খ্রীষ্টৰপৰা ওচ্ছন্ন
৫ তোমোলাক অনুগ্রহৰপৰা খহিলা। কিয় সঞ্জাতৰ্
দোৱাৰা পৰমাৰ্থ হয় তাৰ্ ভাৰসা আমি আত্মাৰ্
৬ দোৱাৰা অপেক্ষা কৰোঁতা। কিয়নো যিশু খ্রীষ্টৰ
চেলকটা একো নহয় অচেল্কটাও একো নহয় কিন্তু
৭ চেনেহেৰে কর্ম্ম কৰোঁতা সঞ্জাৎ এটাই। তোমো
লাক ভাল লড়িছিলা তোমোলাকৰ্ সঁচা জনাৰ
৮ বাধা কৰিলে কোনে। যেয়ে তোমোলাকক্ মাতিলে
তাৰপৰা সম্ভাৱনা নহয় অলপ মেৱা এটাই দলাক্
৯ খমিৰ্ কৰে। প্রভুৰ দোৱাৰা তোমোলাকলৈ মোৰ্
১০ এই সঞ্জাৎ আচে তোমোলাক্ আন্মন নকৰিবা
কিন্তু যি তোমোলাকক্ অথিৰ্ কৰে সি যি হোক্ শো
১১ ধৎ তাৰ্ যি ফল সি ভুঞ্জিব। হে ভায়হঁৎময়ো
যেদি চেলকটা ওপদেশ কৰোঁ এতিয়ালৈকে বিপক্ষতা
কিয় পাঁও সেয়ে হলে ক্রুশৰ্ বাধা নিলগিল্ হেতেন্।
১২ এয়ে মোৰ্ বড় ইচ্ছা তোমোলাকৰ্ মন অস্থিৰ্
কৰোঁতাইঁৎ ওচ্ছন্ন হয়।—

১৩ কিয়নো হে ভায়হঁৎ তোমোলাক্ অনির্ব্বন্ধতাৰ
নিকোনে মতা হুইছিলা হয় কিন্তু শৰীৰৰ্ ক

কর্ম্মৰ্ নিকোনে যি অনির্ব্বন্ধতা হয় তাক্ নকৰিবা
১৪ কিন্তু চেনেহেৰে এটায় এটাক শুশ্রূষা কৰা। কিয়নো
এটাই শাস্ত্র এক বাক্যেৰে পূৰ্ আছে সেই বাক্য
এই আপোনাৰ নিচিনা আপোনাৰ চাৰিও ফালৰ
১৫ মান্নহক্ চেনহ কৰা। কিন্তু যেদি তোমোলাকে
অন্যোঅন্যে কামোৰা আৰু খায় পেলোৱা তেবে
সাৱধান হোৱা জানো অন্যোঅন্যে নাশিৎ হোৱা।—
১৬ এয়েৰেই ময় কওঁ আত্মাৰে আচৰা আচৰিলে দে
১৭ হৰ অভিলাষ পূৰ নকৰিবা কিয়নো শৰীৰে আত্মা
বিৰোধে আকাঙ্খা কৰে আত্মায় দেহৰ বিৰোধে
আকাঙ্খা কৰে এই, দুয়োঁ অন্যোঅন্যে বিৰোধে
আছে তাতে তোমোলাকে যিহক্ কৰিব খোজা
১৮ তাক্ তোমোলাকে নপুৰোৱা। কিন্তু তোমোলাক্
যেদি আত্মাৰপৰা লড়া তেবে তোমোলাক কর্ম্মশাস্ত্রা
১৯ ধীন্ নো হোৱা। এতিয়া দৈহিক কর্ম্ম প্রেচিক্ আছে
২০ অর্থাৎ পৰস্ত্রী ব্যভিচাৰ অশুচিতা কাম্ দেৱপুজা
ডাইনী শত্রুতা বিৰোধ খিয়াল্ তপৎ দন্দ ডকাইৎ
২১ অধর্ম্মাচাৰ্ হত্যা মত্ততা বলীয়া ইত্যাদি যাৰ্ অর্থে
আগেই যেনে বুলিলোঁ তেনে ময় এতিয়াও তোমো
লাক্ কওঁ এনেকুৱা কর্ম্ম কৰোঁতাইঁৎ স্বর্গাধিকাৰ লে
২২ পাব। কিন্তু আত্মাৰ ফল্ চেনেহ আনন্দ নির্ব্বি
২৩ ৰোধ দীঘল্ কাল্ সহা মৃদুতা ভদ্রতা বিশ্বাসিতা
নম্রতা মিতাচাৰিতা ইয়াৰ বিৰোধে কোনো শাস্ত্র
২৪ নায়। যিবিলাক খ্রীষ্টৰ্ মান্নহ আকাঙ্খা কামে

২৫ মৈতে দেহৰ কুশৎ বধিছে। আমি যেদি আত্মাৎ
২৬ জীয়োঁ তেৰে আত্মাৎ আচৰোঁ। আমি আত্মাশ্লাঘী
নোহোঁ এটা আন্ এটাক্ খেউ কৰোঁতা এটায় এটাক্
খিয়াল্ কৰোঁতা নোহোঁ।—

পর্ব্ব হে ভায়হঁৎ যেদি কোনোএ জগৰৎ আটকায় তেৰে
৬ পৰাক্ৰমাৰ্থ যি তোমোলাক আপোনা পৰীক্ষিত হৈয়া
কজানি মৃদু স্বভাৱৰ দোৱাৰা এইবিধ মানুহক্
২ আকও ভাল্ কৰা। এটায় আনৰ্ ভাৰ বোৱা আৰু
৩ এনেকৈ খ্রীষ্টৰ্ শাস্ত্ৰৰ কৰ্ম্ম পুৰুৱা। কিয়নো যেদি
কোনো অবেহানি হই আপোনাক্ বেহানি বুলি
৪ মানে সি আপোনাকে ভণ্ডনা কৰে। কিন্তু সবোএ
আপোন্ কৰ্ম্মৰ্ প্ৰমাণ দিয়োক্ তেৰে সি আপোনাৰ্
৫ পৰা আনন্দ পাব আন কাৰোপৰা নেপাব কিয়নো
৬ সায়প্ৰতি স্বকিয়াং ভাৰ্ বব লাগিব। যি বাক্যেৰে
শিক্ষিৎ সি শিক্ষকক্ এটাই ভাল বেহালিৰ কিচু
৭ দিয়োক্। নভুমিবা ঔশ্বৰ্ ভণ্ডনা কৰা নহয় যি যিহক্
৮ সিঁচে সি তাৰ্ ফল্ পাব। যি দেহৰ্ ওদ্দেশে কঢ়ি
য়া সিঁচে সি দেহৰপৰা ময়িত্ব ফল পাব। যি আত্মা
ৰ ওদ্দেশে কঢ়িয়া সিঁচে সি আত্মাৰপৰা অনন্ত পৰ
৯ মায়ু ফল পাব। আমিও কৰ্ম্ম কৰা শ্ৰম নেপায় কিয়
নো যেদি শ্ৰম্ নপঁও তেৰে যোগ্য কালৎ ফল পাম্।
১০ এয়েৰেই আমাৰ্ যেনে আছৰি তেনে এটাইৰে
১১ শুভ কৰোঁ বিশেষৎ পতীয়ওতা সম্প্ৰদায়ৰ্। তোমো
লাকে দেখা তোমোলাকলৈ ময় আপোন্ হাতে কি

১২ মান্ ডৰ কাকৎ লিখিছোঁ। যিমান্ মানুহ দেহিক
ধৰ্ম্মৎ বৰ ধাৰ্ম্মিক প্ৰসিদ্ধ হব খোজে সিহঁতে বল্
কৰি তোমোলাকৰ চেলকাটে যেন্ সিহঁৎ খ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুশ
১৩ ৰ্ মতীয়া হোৱাৎ বিপক্ষতা নেপায়। কিয়নো
যিবিলাক চেলকটিয়া সিহঁৎ কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ অনুৰায় কিন্তু
তোমোলাকৰ দেহৰ দম্ভ কথা কব খোজে যেন্
১৪ তোমোলাক্ চেলকটিয়া হোৱা। কিন্তু প্ৰভু যিশু
খ্ৰীষ্টৰ যি ক্ৰুশৰ্ দোৱাৰা সংসাৰ্ আমালৈ হত
হইছে আমিও সংসাৰলৈ হত হইছোঁ তাক্ এড়ি
১৫ আন্ কাতো দম্ভ কথা কঁও সি নোহোঁক্। কিয়নো
খ্ৰীষ্ট যিশুৎ চেলকটা একো নকৰে অচেলকটাও
১৬ একো নকৰে অকল্ নবীন্ সৃষ্টি। যি মান্ মানুহে এই
বিধানৰ্ নিচিনা আচৰে সিহঁতৰ্ ওপৰৎ ঈশ্বৰৰ্
১৭ যিস্ৰএলৰ্ ওপৰৎ শান্তি ক্ষমা হোক। এতিয়াৰ
১৮ পৰা কোনেও মোক্ ব্যাকুল্ ন কৰোক্। কিয়নো
ময় প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ চিন আপোন শৰীৰৎ ধৰোঁ
হে ভায়হঁৎ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ তোমোলা
কৰ্ মনে সৈতে হোক্। আমেন।—

পাওল পাঁচনীয়ে যি কাকৎ এফেসসীয়াইঁতলৈ লেখিলে ।—

১ প্রথম পর্ব্ব ।

১ ঈশ্বরৰ ইচ্ছাপূর্ব্বক যিশু খ্রীষ্টৰ পাঁচনী পাওলে
এফেসসনিবাসি পবিত্র মানুহ আৰু খ্রীষ্ট যিশুৎ বিশ্বা
২ স বিশ্বাসী মানুহ সিহঁতলৈ কাকৎ লিখে। ঈশ্বৰ
আমাৰ পিতৃৰপৰা প্রভু খ্রীষ্টৰপৰা অনুগ্রহ কুশল
৩ তোমালোকলৈ হওঁক। যি জগতৰ ভিৎ কৰাৰ
আগেই আমাক তাৰ মাজৎ যেনেকৈ মনস্থ কৰি
লে আমি পবিত্র আৰু চেনেহেৰে তেওঁৰ আগৎ নিত
৪ গৰিয়া হওঁ তদনুসাৰে স্বর্গীয় কথাৎ খ্রীষ্টৰ দোৱা
ৰা এটাই পৰমার্থিক আশীষ দি আমাক আশীষ যুক্ত
৫ কৰিছে। আৰু যি অনুগ্রহ দোৱাৰা আমাক প্রিয়
গ্রহণ কৰিছে আপোনাৰ সেই অনুগ্রহৰ গৌৰৱৰ
৬ শ্লাঘাৰ নিকোনে যি আপোন মনৰ ইচ্ছানুসাৰে
আমাক যিশু খ্রীষ্টৰ দোৱাৰা আপোনাৰ দিকোনে
আগেই নিৰূপিছে আমি তোল নিয়া প্রত্রতা পায় সেই
৭ আমাৰ প্রভু যিশু খ্রীষ্টৰ ঈশ্বৰ পিতৃ ধন্য। যি প্রিয়েৰে
তেওঁৰ তেজৰ দোৱাৰা আমি তেওঁৰ অনুগ্রহধনানু
৮ সাৰে মোক্ষ অর্থাৎ পাপ মোচন পাওঁ। যি অনু
গ্রহেৰে আপোনাৰ যি মনৰ ইচ্ছা আপোন মাজৎ

৯ নিয়ম কৰিছে তদনুসাৰে আপোন মনস্থ গুপ্তৎ ভাৱে
আম্মাক জনায় এটাই জ্ঞান সাৱিনতাৰে আমালৈ আ
তি দাতা হইছে স্বৰ্গৎ থকা পৃথিবীৎ থকা এটাই বেহা
১০ নি কালৰ্ ভৰ পূৰেৰে যুক্ত কৰ্ত্তৃত্বৎ গোটায়। যাৰ
মাজৎ আপোন মনৰ্ আলচৰ্ অনুসাৰে এটাই
কৰ্ম্ম কৰোঁতা ইচ্ছাপূৰ্ব্বক্ পৰ্ব্বনিয়োজিৎ হই আধিপা
তা পাইছো যি খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰথম শৰণাগত্ আমি তেঁওৰ্
১১ গৌৰৱৰ স্তুতিলৈ হোঁ। তোমোলাকো সেই স্বতঃ
প্ৰামাণ্য বাক্য অৰ্থাৎ তোমোলাকৰ্ তৰণি দিয়োঁ
১২ তা শুভবাৰ্ত্তা শুনি যাৰ শৰণ ললা তেঁওৰ্ গৌৰৱৰ
শ্লাঘাৰ নিকোনে সেইক্ৰীত আধিপাত্য মোচনলৈকে
১৩ আমাৰ আধিপত্যৰ বাইনা হেয়ে আছে সেই প্ৰতি
১৪ জ্ঞা কৰোঁতা বীৰ্য্যাত্মা ৰূপ মোহৰৎ তোমোলাকে
১৫ পতীয়াই যাৰ মাজৎ ছাপ্ দিয়া হলা। এয়েৰেই
প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৎ তোমোলাকৰ্ যি সজ্ঞাৎ আৰু
১৬ এটাই পূণ্যৱন্তইঁতক প্ৰতি যি চেনেহ ইয়াক্ শুনি তো
মোলাকলৈ স্তুতি কৰিবলৈ ময় এৰা নায় তোমোলা
১৭ কৰ্ কথা কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ আমাৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্ট
১৮ ঈশ্বৰ্ মাহাত্ম্য যুক্ত পিতৃ তোমোলাকৰ্ জ্ঞান ৰূপ
১৯ চক্ষু দীপ্তিমন্ত হলে খ্ৰীষ্ট জ্ঞানেৰে জ্ঞান দিয়োঁতা
পৰ্বৰ আত্মাক তোমাক্ দিয়ে অৰ্থাৎ তেঁওৰ আহ্বান
২০ যুক্ত ভাৱসাৰে বিষয়ুক্ত আৰু পূণ্যৱন্ত মানুহৎ আ
ধিপত্যৰ্ গৌৰৱ ধনক্ত আৰু খ্ৰীষ্টক্ মৃত্যুৰ্পৰা তো
লাৎ আৰু এটাই ৰাজত্ব পৰাক্ৰম সামৰ্থ্য কৰ্ত্তৃত্ব এই

২১ জগতত অকল নহয় কিন্তু ভবিষ্যত জগতত যি যি
নাম কোৱা হয় সেই এটাইবোৰা আতিওপৰ স্বৰ্গ
ঠাইত আপোন সোঁহাতত তেওঁক স্থাপিলে আৰু
২২ এটাকে তেওঁৰ ভৰিৰ তলত কৰিলে আৰু যি এটাইতে
এটাই পূৰওঁতাৰ পূৰ্ণতা অৰ্থাৎ আপোন শৰীৰ ৰূপ
২৩ যি মণ্ডলী তাৰ নিকোনে তেওঁক এটাইৰে অধিকাৰ
পাতিলে এই বিলাক কৰাত যি সকল মহাপৰাক্রম
তেওঁৰ মাজত প্রেচিৰ কৰিলে তদনুসাৰে সঙ্গাতী
আমালৈ তেওঁৰ প্রভাৱৰ আতিশয় পাৰ্গত তোমো
লাক হোৱা।—

পর্ব্ব এই সংসাৰ প্রবাহানুসাৰে আকাশ ৰূপ প্রভাৱৰ
২ ৰজা অৰ্থাৎ অমানুহ লৰাহঁতৰ মাজত কৰ্ম্ম কৰোঁ
তা আত্মা তদনুসাৰে যি আজ্ঞাভঙ্গ আৰু পাপাচৰণ
তোমোলোকে আগেই কৰিছিলা সেই আজ্ঞাভঙ্গত
৩ পাপত মৃত তোমোলোকক তেওঁ জীয়াইছে। সেই
মতে দৈহিক মানসিক বাঞ্ছা পূৰ কৰোঁতা আমি
আপোন দৈহিক কামত আচৰিলোঁ আৰু আনমানুহ
হৰ নিচিনা স্বভাৱত ঈশ্বৰ পাত্ৰৰূপ লৰা আছিলোঁ।
৪ কিন্তু দয়াৰে বৰুন্ত ঈশ্বৰ যি বহু চেনেহত আমাক
চেনেহ কৰিলে সেই চেনেহত যেতিয়া আমি পাপত
মৃত আছিলোঁ সেই কালত খ্রীষ্ট সৈতে আমাক জীয়া
৫ ইছে। অনুগ্রহেৰে তোমোলোকক তৰণি আৰু
৬ আমাক একে লগে তুলিছে আৰু খ্রীষ্ট যিশুত
স্বৰ্গীয় ঠাইত আমাক একে ঠাইত বহুৱাইছে যি

৭ য়িশু খ্রীষ্টৰ্ দোৱাৰা তেওঁৰ যি কৃপা আমালৈ আছে
তাৰে আপোন অনুগ্ৰহ ৰূপ অতিশয় ধন ভবিষ্যৎ
৮ কালৎ প্ৰসিদ্ধ কৰে কিয়নো সঞ্জাতৰ্ দোৱাৰা তো
মালাকে অনুগ্ৰহেৰে তৰণি পোৱা সেই সঞ্জাতো
৯ আমাৰনৰা নহয় কিন্তু ঈশ্বৰে দিয়া। কৰ্ম্মেৰে নহয়
১০ জানোঁ কোনোবায় দম্ভকথা কয়। কিয়নো আমাৰ
আচাৰৰ্ নিকোনে যি সুকৰ্ম্ম ঈশ্বৰ আগেই নিৰূ
পিত সেই সুকৰ্ম্মৰ্ নিকোন আমি খ্রীষ্ট য়িশুৎ
১১ সৃষ্ট হই তেওঁৰ নিৰ্ম্মিৎ হৈআলি আচো। এতদৰ্থে
হস্তকৃত দেহস্থ তদ্ৰূপে প্ৰসিদ্ধ যি চেল্কটা তাৰ হতু
ৱায় অচেলকটা বুলি প্ৰসিদ্ধ দৈহিক অান্দেশী যি
১২ তোমোলোক্ পূৰ্ব্বকালৎ আচিলা সেইকালৎ য়িশ্ৰএ
লৰ্ সমানাধিকত্ব বেলেগ মানুহ প্ৰতিজ্ঞাৰূপ
নিৰ্ব্বন্ধহীন প্ৰত্যাশাহীন্ ঈশ্বৰহীন্ তোমোলোক জগ
১৩ তৎ আচিলা তালৈ মন্ কৰা। কিন্তু পূৰ্ব্বকালৎ দূৰৈ
ৰ তোমোলোক খ্রীষ্টৰ্ তেজেৰে এতিয়া ওচৰীয়া হৈ
১৪ চা। কিয়নো যি আপোনাৰ্ মাজৎ দুইৰূপৰা এটা
১৫ ন মানুহ কৰিবলৈ আৰু কুশেৰে সেই শত্ৰুতা হনন্
কৰি তেওঁৰ্ দোৱাৰা এক দেহৎ ঈশ্বৰে সৈতে মি
১৬ লিবলৈ আপোন দেহৎ সেই শত্ৰুতাক্ অৰ্থাৎ বিধী
নে ৰক্ষা আজ্ঞাৰূপ শাস্ত্ৰ লোপ্ কৰি দুয়োকো এক কৰি
চে আৰু আমাৰ্ মাজৎ থকা বেলেগ কৰোঁতা বেৰ
১৭ ভাঙ্গি পেলাইচে আৰু আহি দূৰৈৎ থকা তোমো
লাকলৈ ওচৰীয়া সিইঁতলৈ মিলৰ্ কথা কীৰ্ত্তন্ কৰি

১৮ যে তেঁৱেই আমাৰ মিল। কিয়নো তেঁওৰ দোৱাৰা
পিতৃৰ ওচৰৎ এক আত্মাৰ আমাৰ দুয়োৰোঁ যাব
১৯ লগা বাট আছে এনেৱেই এতিয়া তোমোলাক এতি
২০ য়াৰপৰা আন্ জাতি বিদেশী নোহোৱা কিন্তু পুণ্য
২১ বন্তুহঁতৰ এক নগৰৎ থকা ঈশ্বৰৰ পৰিয়াল মানুহ
আৰু যাৰ মাজৎ এটাই গাঁথনি যোগ্য ৰূপে যোৰা
২২ লাগি প্ৰভুৎ এক পবিত্ৰ মন্দিৰৎ ক্ৰমেঃ বাঢ়ে আৰু
যাৰ মাজৎ তোমোলাক্ ধৰ্ম্মাত্মাৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ
এক নিবাসাৰ্থে একেঠাইৎ গাঁথা হইছা সেই যিশু
খ্ৰীষ্ট আপুনি মুখ্য চুক্ হলৎ পাঁচনী আচাৰ্য্য ৰূপ
বুনিয়দৰ্ ওপৰৎ গুথিৎ আছা—

পৰ্ব্ব এই নিকোনে আন্‌দেশীয়া তোমোলাকলৈ ময়
৩ পাওল্ যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ বন্দিয়াৰ্ আছোঁ। তোমোলাকৰ্
নিমিত্তে মোক্ প্ৰতি সোন্সা যি ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ ৰূপ
৩ দিয়া বাব তেঁওৰৰ্থে তোমোলাকে শুনি থাকিবা ময়
৪ আগেই যেনেকৈ সংক্ষেপে লিখিলোঁ আৰু যিহৰ্
৫ পঢ়িলে খ্ৰীষ্টৰ্ গুঢ় কথাৎ মোৰ্ জ্ঞান জানিব পাৰিবা
তেঁও প্ৰৌঢ়িক কৰি এই গুঢ় কথাৎ কেনেকৈ মোক্
জনালে অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ্ প্ৰভাৱৰ্ সফল্ কৰাৰে তেঁওৰ
যি অনুগ্ৰহ ৰূপ দান মোলৈ দিয়া হইছে তদনুসা
৬ ৰে বি শুভবাৰ্ত্তাৰ্ সেৱক্ কৰা ময় হলোঁ সেই শুভ
বাৰ্ত্তাৰ দোৱাৰা আন্‌দেশীয়াহঁত সহাধিকাৰী এক
শৰীৰীয়া খ্ৰীষ্টৎ তেঁওৰ্ যিঃ প্ৰতিজ্ঞা আছে তেঁওৰ
৭ ভাগী যি হব এইবিলাক্ গুঢ় কথা [illegible]ত্মাৰ্ দোৱাৰা

ৰা তেঁওৰ পুণ্যৱন্ত পাঁচনী আচাৰ্য্য বিলাকৰ ঠাইৎ
এতিয়া যেনে প্ৰেচিত তেনে আন্‌কালৎ প্ৰেচিত্ না
৮ চিল্। ময় এটাই পুণ্যৱন্ত মানুহৎকৈ ক্ষুদ্ৰ হোঁ
৯ কিন্তু যাৰ দোৱাৰা আমি নিৰ্ভয়ত্ব সাহৎ সাক্ষাৎ
১০ যি অনন্ত গমনাধিপত্য পাঁও সেয়ে আমাৰ্ প্ৰভু যিশু
১১ খ্ৰীষ্টৎ অনন্ত নিয়ম ঈশ্বৰে কৰিছে তদনুযায়ী ঈশ্ব
ৰৰ্ বহু বিধি জ্ঞান মণ্ডলীৰ্ দ্বাৰা স্বৰ্গীয় স্থানৎ থকা
ৰাজা আৰু পৰাক্ৰম সমূহৰ্ আগৎ এই কালৎ
জনাবলৈ খ্ৰীষ্টৰ্ চিন্তনীয়া ধন আন্‌দেশীহঁতৰ্ আ
১২ গৎ কীৰ্ত্তনকৰ্ যি বাব আৰু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰা
এটাইকে সৃজিছে ঈশ্বৰ্ তেঁওৰ মাজৎ জগতৰ্
আৰম্ভাৱধি যি নিয়ম গুপ্তৎ আছিল্ তাৰে ভোগ
সাধাৰণ এটাই মানুহক্ জনোৱা বাব এই অনুগ্ৰহ
১৩ মোক্ দিছে। এয়েৰেই তোমোলাকৰ্ গৌৰৱ
অৰ্থাৎ তোমোলাকৰ্ নিকোনে মোৰ্ যি দুঃখ তো
মোলাক্ তাকে ক্লেশিত নোহোৱা হৈয়ালৈ কড় ইচ্ছা
১৪ কৰোঁ। এইনিকোনে স্বৰ্গস্থ পৃথিবীস্থ সম্প্ৰদায় পৰি
১৫ য়াল যাৰ নামে প্ৰসিদ্ধ সি আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্
১৬ পিতৃৰ ওচৰৎ ময় আঠু পাতোঁ যেন তেঁও আপোন
গৌৰৱ ধনানুসাৰে আপোন আত্মাৰ্ দোৱাৰা আন
ন্তৰিকে বলেৰে বলী কৰা কাৰণে তোমোলাকক্
দিয়ে সম্পূৰ্ণৰ্ দোৱাৰা খ্ৰীষ্ট আমাৰ মনৎ বসতি
১৭ কৰে যেন তোমোলাক্ প্ৰেমেৰে বান্ধ মূল খকৎ
লগা হৈ এটাই পুণ্যৱন্তে সৈতে জানৰ্ অগাম্য যি

১৮ খ্ৰীষ্টৰ চেনেহ তাৰ্ দীঘল্ প্ৰস্থ দম্ব ওখত্ব কি
ইয়াৰ্ অৰ্থ গ্ৰহণ কৰিবলৈ ক্ষমতাপন্ন হোৱা তো
১৯ মোলাক ঈশ্বৰৰ্ পৰিপূৰ্ণ হোৱা এতিয়া যি আমাৰ
২০ মাজৎ প্ৰভাৱানুসাৰে আমাৰ্ খোজা চিন্তা পৰ্য্যন্তৎ
কৈ অতিসৰহ কৰিবলৈ সমৰ্থ তাকে যিশুৰ্ দোৱা
ৰা এটাই প্ৰক্ৰমানুক্ৰমে অনন্ত কাললৈকে মণ্ডলিৎ
গৌৰৱৰ্ শ্লাঘা হোক্ আমিন।—

পৰ্ব্ব এ য়েৰেই প্ৰভুৰ্ বন্দিয়াৰ্ ময় তোমোলাকক্ মিন
৪ তি কৰোঁ যেন্ তোমোলক এটাই নম্ৰতা মৃদুতা বন্ধ
কান সহিষ্ণুতা কৰি চেনেহেৰে অন্যোহন্যে সহিষ্ণু
৩ হই নিৰ্ব্বিৰোধি অৰ্ক বান্ধেৰে আত্মাৰ ঐক্য ৰাখিব
লৈ যতন কৰি যি অ াহ্বানেৰে আহ্বত আছা সেই
৪ আহ্বান যোগ্য আচৰা। তোমোলাক যি আহ্বানে
ৰে আহ্বতআছা তাৰ্ এক ভাৰসাৰে তোমোলাক
যেনে আহ্বত আছা তেনে এক শৰীৰ এক আত্মা
৫ এক প্ৰভু এক মঞ্জাৎ এক বুড় আৰু সৰ্ব্বোপৰিস্থ
৬ সৰ্ব্বব্যাপী তোমোলাকৰ্ এটাইৰে মধ্যবৰ্তী এটাইৰে
৭ এক ঈশ্বৰ্ পিতৃ আছে। কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ্ দানৰ পৰি
মানানুযায়ী আমাৰ গোটে প্ৰতি অনুগ্ৰহ দিয়া
৮ হইছে সেই নিমিত্তে কয় যেতিয়া তেওঁ ওপৰলৈ
উঠিল তেতিয়া শত্ৰুগ্ৰস্ততাক্ বান্ধি হৰণ কৰিলে
৯ মানুহলৈ দান দিলে। তেওঁ ওপৰলৈ গতি কৰিলৎ
তাৰ্ ইয়াক্ এড়ি অৰ্থ কি তেওঁ প্ৰথমতে পৃথিবীৰ্
১০ মাজৎ তলাৰ্ ঠাইৎ নামিল্। যি নামিল তেওঁ

সেই জন যি এটাইকে পূৰ কৰিবলৈ এটাই স্বৰ্গৰ
১১ পৰা উঠিল। আৰু আমি এটাই ভক্তিৰ ঐক্য
ঈশ্বৰপুত্ৰ জ্ঞানেৰে পূৰ হোৱালৈকে পূৰ্ণ্য মানুহ
১২ অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্টৰ পূৰ্ণতাৰ দীঘলৰ যোগ্য পোৱালৈকে
পূৰ্ণ্যবন্ত মানুহৰ শুদ্ধতা পূৰাবলৈ সেৱাৰ নিমিত্তে
১৩ খ্ৰীষ্ট দেহৰ পূৰণাৰ্থে কেতেটি পাঁচনী কেতেটি আ
চাৰ্য্য কেতেটি শুভবাৰ্ত্তা বোলোতা কেতেটি ৰখিয়া
শিকওতা তেওঁ দিলে আমি ইয়াৰ পাচৎ লৰা নো
১৪ হোঁ আৰু মানুহৰ বঞ্চনা কুবুদ্ধিৰে ভণ্ডনা কৰিবলৈ
গুপুৎ আই থাকে আমি তাৰে সদৌ শিক্ষাৰূপ বায়ু
১৫ ৰে ইফাল সিফাললৈ উডুৱা নোহোঁ। কিন্তু যি মূৰ
অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্ট আমি চেনেহেৰে সঁচা কথা কবলৈ
১৬ এটাই কৰ্ম্মৰে তেওঁৰ মাজৎ বাঢোঁ যাৰপৰা এটাই
দেহ যোগ্য ৰূপে যোৰা যায় সদৌ অঙ্গৰ পৰিমাণ
ৰ স্বক্ৰিয়াৎ কৰ্ম্ম সাধিনানুসাৰে যালৈ গাঁথি দিৰে
তাৰে আটিল আই চেনেহেৰে আপোনাক আৰু
১৭ বঢ়াবলৈ দেহক বঢ়ায়। এতেকেই ময় প্ৰভুৎ কওঁ
তেওঁৰ প্ৰমাণ দি আপোন মনৰ শূন্যতাৎ সিইঁতৰ
১৮ বুদ্ধি অন্ধকাৰী হৈ আই যেনে আনং আনদেশীইঁতে
আপোন মনৎ অন্ধতা নিমিত্তে আপোন অন্তৰৰ
অজ্ঞতাৰ্থক ঈশ্বৰীয়া জীৱনৰপৰা বিয়ন আই চেত
১৯ ন্য উল্লঙ্ঘন কৰি আতি লালসেৰে এটাই অশুচি কৰ্ম্ম
কৰিবলৈ লুম্পটৎ আপোনাক আগ্নিছে তোমোলাকে
২০ ইয়াৰ পাচৎ সিইঁতৰ সিচিনা নাচৰা। কিন্তু যেদি

২১ তোমোলাকে তেঁওৰ্ কথা শুনিছা আৰু পূৰ্ব্বাচৰণৰ
২২ কথা সেই কপটাভিলাষানুসাৰে মলিন পুৰণি মানুহ
২৩ ক এৰা আপোনা মনৰ্ বাক্যাৰে নবীনীকৃত হবলৈ
আৰু যেন নবীন্ মানুহ ঈশ্বৰানুৰূপে পৰমাৰ্থ
২৪ তা সত্য পবিত্ৰতাৰে সৃজা হইছে তাক্ পিন্ধিবলৈ
যিশুৎ যেনে সত্যতা আছে তেনে তেঁওৰাৰ্থে শিক্ষিৎ
হই থাকা তেবে তোমোলাকে এনেকৈ খ্ৰীষ্টক্ নিশি
২৫ কিছা। এয়েৰেই তোমোলাকে মিছা কথা কবলৈ এড়ি
গাৰ পুতি আপোনাৎ চাৰিওফলিয়াই সৈতে সঁচা কথা
২৬ কোৱা কিয়নো আমি অন্যোন্যৰ অঙ্গ। তোমো
লাকে খঙ কৰি পাতক্ নকৰিবা তোমোলাকৰ্ খঙ
থকাৎ বেলি মাৰ নযাওক আৰু শয়তানক ঠাই নিদি
২৭ বা। যি চুৰ্ কৰিছে সি আৰু চুৰ্ নকৰোক আপোনা
২৮ হাতেৰে চৰম্ কৰি সজ কৰ্ম্ম কৰোক যেন্ দৰিদ্ৰক দিব
২৯ লৈ তাৰ্ কিৰা বস্তু থাকে কোনো অভড কথা তো
মোলাকৰ্ মুখৰপৰা নোলায় কিন্তু হিতাৰ্থে যোগ্য
৩০ কথা কোৱা তাতে শুনোতাইঁতৰ ফল হয়। তোমো
লাক্ মুক্তৎ কৰা দিনাৰ্থে যিহৎ মোহৰৎ ছাপ দিয়া
হোৱা যি ঈশ্বৰৰ্ ধৰ্ম্মাত্মা তাক্ শোকান্বিত নকৰিবা।
৩১ এটাই টেঙা মাৎ আৰু খাগ আৰু খঙ আৰু দন্দ
আৰু অপবাদ আৰু হিংসা!! তোমোলাকৰপৰা
নিলগোক অন্যোন্যে প্ৰীতিযুক্ত দয়ালু হোৱা।
৩২ যেনে খ্ৰীষ্টৰ্ নিমিত্তে ঈশ্বৰে তোমোলাকক মৰ্ষি

যে তেনেকৈ তোমোলাকে অন্যোঅন্যে মর্ষণযুক্ত
হোৱা।—

পর্ব্ব এয়েৰেই প্ৰিয় লৰাইঁতৰ নিচিনা ঈশ্বৰৰ অনুকাৰী
৫ হোৱা আৰু যেনেকৈ খ্ৰীষ্টে আমাক চেনেহ কৰিছে
২ আৰু এক নৈবেদ্য আৰু বলিদান ঈশ্বৰৰ আগত
সুগন্ধ দ্ৰব্য বুলি আপোনাক আমাৰৰ্থে দিছে তেনেকৈ
৩ তোমোলাকে চেনেহ আচৰণ কৰা। কিন্তু ঢুলুডিয়া
আৰু এটাই কুৎসিৎ কৰ্ম্ম আৰু লোভ আৰু যোগ্য
৪ নহয় যি অভদ্ৰ কথা আৰু উন্মত্ত বলকনি আৰু হৰ্ষ
কথা যেনে পবিত্ৰ মানুহৰ মাজত এই এটাই কথা
নোকোৱা উচিত তেনে এবেলিও তোমোলাকৰ মা
জত যেন কথা নোহোক আৰু নুনুট কথা আৰু বলি
য়া কথা হাঁহি তোলা কথা যোগ্য নহয় কিন্তু উপকাৰ
৫ স্মৰণ সৈ কাঢ়োক। কিয়নো তোমোলাকে জানা
খ্ৰীষ্টৰ আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ মাজত কোনো নটিনী
গামী বা ঢুলুডি বা লোভী মূৰ্ত্তিপূজক যেনে আধিপত্য
৬ নায়। কোনোএ নিৰৰ্থক কথাৰে তোমোলাক ন
ভুলওক কিয়নো এই এটাই কৰ্ম্মৰ নিমিত্তে ঈশ্বৰৰ
৭ ক্ৰোধ অমান্য লৰাইঁতৰ ওপৰলৈ আহে। এয়েৰেই
৮ সিহঁতে সৈতে ভাগী নহবা কিয়নো এককালৰ
আগে অন্ধকাৰৰূপ তোমোলাক আছিলা কিন্তু এতিয়া
৯ প্ৰভুত পহৰ আচা এয়েৰেই প্ৰভুৰ গ্ৰাহ্য কৰ্ম্মৰ প্ৰমাণ
দিয়োঁতা হই পহৰৰূপ লৰাইঁতৰ নিচিনা প্ৰবৰ্ত্ত।
১০ কিয়নো আত্মাৰ ফল এটাই সত্য আৰু পৰমাৰ্থ

১১ আৰু সঁচাৎ আছে। অন্ধকাৰৰ্ অফল কৰ্ম্মৰ সৈতে
একো লগ নলবা কিন্তু তাৰ্ ক্লেটৈৰ জেউৰ কৰা কিয়
নো গুপ্তে ঠাইৎ সিহঁতৰ্ দোৱাৰা যি যি কৰা হয়
১২ তাক্ কোৱা মাতোন লাজ। কিন্তু পহৰৎ দোষ
১৩ এটাই প্ৰৌচিক্ হয় কিয়নো প্ৰৌচিক্ কৰোঁতাৰ সেই
১৪ পহৰ। এই নিকোনে তেঁও বোলে হে নিদ্ৰালু জগা
মৃত্যুৰপৰা ওঠা আৰু খ্ৰীষ্টে তোমোলাকক্ পহৰ
১৫ দিব। এয়েৰেই সাৱধান তোমোলাক বিবেচনাপূৰ্ব্বক্
১৬ প্ৰবৰ্ত্তা অজ্ঞানীহঁতৰ্ নিচিনা নহয় কিন্তু কাল সাৰ্ক
১৭ কৰি জ্ঞানৱন্ত মানুহৰ্ নিচিনা কিয়নো কাল বয়া
১৮ হৈছে। এয়েৰেই অজ্ঞানী নহবা কিন্তু প্ৰভুৰ্ ইচ্ছ
১৯ কৰ্ম্মজ্ঞহোৱা। আৰু ক্ৰমেৎ অতিশয় নিৰাহ লগো
ৱা সুৰাপানৎ মত্তোৱাল নহবা কিন্তু গীৎ আৰু
২০ স্তুতি গীৎ আৰু পৰমাৰ্থিক্ গীতৰ্ কথা কৈ আৰু
গায় আৰু আপোন মনৎ প্ৰভুলৈ আহ্লাদ কৰি আৰু
আমাৰ্ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ নাম এটাই বেহানিলৈ ঊশ্ব
২১ ৰৰ্ আৰু পিতৃৰ্ ঠাইৎ শ্লাঘা কৰি আনন্দৎ পূৰ
হোৱা আৰু ঈশ্বৰৰ্ ভয়ৎ অন্যোন্যে বশ হোৱা।
২২ হে তিৰীহঁৎ তোমোলাক যেনে প্ৰভুৰ্ বশগীতা
২৩ তেনে আপোন স্বামিৰ্ বশগীতা হোৱা। কিয়নো
২৪ যেনে খ্ৰীষ্ট মণ্ডলীৰ্ মূৰ আছে তেনে স্বামী তিৰীৰ্
মূৰ আছে আৰু তেঁও দেহৰ তাৰক্ এয়েৰেই যেনে
২৫ মণ্ডলী খ্ৰীষ্টে বশগীৎ তেনে কথায় প্ৰতি তিৰোতা
হঁৎ আপোন গিৰিয়েকৰ বশগীৎ হোক হে পতিহঁৎ

যেনেকৈ খ্রীষ্টে মণ্ডলীক্ চেনেহ কৰিলে আপোনাকে
২৬ তাৰ্ নিমিত্তে দিলে যেন্ তাক্ পবিত্র কৰে আৰু পা
২৭ নিৎ যেনে পখালে তেনে কথাৰ দোৱাৰা তাক্ নিকায়
আৰু সাঁচ কোচ ইত্যাদি আন্ কোনো এনেকুৱা দোষ
হীন্ তাক্ তেজস্বী মণ্ডলীৰূপে আপোনাৰ্ কোষৰৎ
দিয়ে আৰু যেন সি পবিত্র আৰু নিখুঁত হয় তেনে
২৮ আপোন তিৰোতাহঁতক্ তোমোলাকে চেনেহ কৰা
২৯ যেনেকৈ স্বামীহঁতে শৰীৰক চেনেহ কৰে তেনে
আপোন তিৰীক্ প্রেম কৰিবলগা যি স্বকিয়া তিৰীক্
৩০ চেনেহ কৰে সি আপোনাক্ চেনেহ কৰে কিয়নো কো
নেও কোনো কালৎ আপোন শৰীৰক্ ঘিনোৱা নাই।
৩১ কিন্তু যেনেকৈ প্রভুৱে মণ্ডলীক্ ভৰণ পোষণ কৰে তেনে
তাক্ ভৰণ পোষণ কৰা। আমি তেওঁৰ্ আৰু দেহ
৩২ আৰু মঙহ আৰু অস্থিৰ অৱয়ৱ। এই নিমিত্তে
মানুহে আপোন পিতৃমাতৃক্ এৰৎ নেথাকি আপো
ন তিৰীৰ ওচৰৎ থাকিব সেই দুয়োঁ একাঙ্গ হব।
৩৩ এই বৰদ কথা কিন্তু খ্রীষ্টৰ্ আৰু মণ্ডলীৰ কথাৎ ময়
কওঁ কিন্তু বিশেষৎ তোমোলাকৰ্ গায় প্রতি স্বকিয়াঃ
তিৰীক্ আপোন প্রাণৰ নিচিনা চেনেহ কৰোক আৰু
তিৰীএ আপোন গিৰীএকক্ মানোক্।—

পর্ব্ব হে লৰাহঁৎ প্রভুৎ আপোন পিতৃমাতৃক মানা কি
৬ য়নো এয়ে উচিৎ। আপোন পিতৃমাতৃক সৎকাৰ
৩ কৰা যেন তোমাৰ কল্যাণ হয় আৰু পৃথিবীৎ তো
মোলাকৰ্ ভালেমান্ কাল স্থিতি হয় প্রতিজ্ঞাযুক্ত

৪ প্ৰথম আজ্ঞা এই। হে পিতৃ সকল তোমোলাকে আ
পোন লৰাইঁতক্ খঙ নকৰিবা কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ ক্ষতত্
৫ আৰু উপদেশৎ সিহঁতক্ শিকোৱা আৰু পালা। হে
বন্দিইঁৎ যিবিলাকে তোমোলাকৰ্ দৈহিক গিৰি তো
মোলাকে যেনেকৈ খ্ৰীষ্টক্ মানা তেনেকৈ ভয়েৰে
৬ আৰু কম্পনিৰে আপোন মনৰ্ এক মন্ধানে কৰি সিহঁ
৭ তক মানা। মানুহ্ তোষোতাইঁতৰ্ নিচিনা সাক্ষাৎ
সেৱাৰ দোৱাৰা নহয় কিন্তু মনে সৈতে ঈশ্বৰৰ্
৮ ইচ্ছা কৰ্ম্ম কৰি খ্ৰীষ্টৰ সেৱকইঁতৰ্ নিচিনা কৰা। যি
যি সুকৰ্ম্ম কোনোবায় কৰে সি বন্দি হোক্ বা গিৰি
হোক্ গিৰিৰপৰা তদনুৰূপ ফল পাব ইয়াক্ জানি
যেনে প্ৰভুক্ প্ৰতি আৰু মানুহক প্ৰতি নহয় তেনে
৯ ইচ্ছাপূৰ্ব্বক্ শুশ্ৰূষা কৰি সিবিলাকৰ্ কথা মানা। হে
গিৰিইঁৎ স্বৰ্গৎ যিতোমোলাকৰ্ এক গিৰি আছে
আৰু তেঁওৰ কাষৰৎ চাটু নায় ইয়াক জানি তৰ্জ্জন
১০ সামৰি তোমোলাকে সিহঁতলৈ তেনে কৰা। হে
ভায়ইঁৎ বাস্তৱৎ তোমোলাক্ প্ৰভু আৰু তেঁওৰ প্ৰতা
১১ পৰ্ বলৎ বলী হোৱা ঈশ্বৰৰ্ এটাই সাজ পিন্ধা
যেন সয়তানৰ এটাই কপট দেখিয়ো তোমোলাক্
১২ থিৰ্ হোৱা। কিয়নো তেজ মঙহে সৈতে আমাৰ্
১৩ মাল যুজ নায় কিন্তু ৰাজ্য আৰু প্ৰভাৱ এই জগতৰ
অন্ধকাৰৰ্ শাসন কৰোঁতা স্বৰ্গীয় ঠাইৎ যি অধ্যা
ত্মিক্ দুৰ্জ্জনতা এইবিলাকে সৈতে আমি মাল যুজো।
১৪ এয়েৰেই ঈশ্বৰৰ্ এটাই সাজলোৱা যেন তোমোলা

কৃ দুর্দ্দশা কালৎ স্থিৰ হ্বব পাৰা আৰু এটাই কৰিও
১৫ থিৰ হ্বব পাৰা। তাতে তোমোলাকৰ্ কঁকাল সঁচা
কথাৰে বান্ধি পৰমার্থ ৰূপ গাতি পিন্ধি কুশল দিয়োঁতা
শুভবার্ত্তা গোটোৱা ৰূপ পাদুকা আপোন ভৰিৎ দি
বিশেষৎ দুর্জ্জনৰ্ এটাই প্রজ্বলিৎ বাণ ক্ষমাব-পাৰি
বা এই নিকোনে সঞ্জাৎ ৰূপ চাল্ লৈ থিৰ্ হোৱা।
১৬ আৰু তৰণি ৰূপ টকুয়া আন্যান্য ভৰোৱাল্ অর্থাৎ
১৭ ঈশ্বৰৰ্ বাক্য লোৱা। আৰু এটাই প্রার্থনা আৰু
১৮ আনুৎ দৃঢ় কামনা আৰু এটাই পবিত্র যাত্মহৰ্ নি
কোনে প্রার্থনাৰ্ নিকোনে নিতৌ প্রবৃত্ত হোৱাৎ পৰ
দি সদায় প্রার্থনা কৰা আৰু মোৰ্ নিকোনে যি ময়
১৯ শুভবার্ত্তাৰ্ নিকোনে বন্ধনযুক্ত কটকী আচো ময়
আপন মুখ মেলি সেই শুভবার্ত্তাৰ্ গুপ্তৎ কথা নির্ভ
২০ য়ে প্রৌচিৰ্ কৰোঁ এই নিকোনে কথা কোৱাৰ শকতি
যেন্ মোক দিয়া হয় যেন্ যেনে মোৰ্ কৰিবলগা
২১ তেনে নির্ভয়ে কওঁ। মোৰ্ এটাই বতৰা ময় যি কৰোঁ
তোমোলাকে ভাক্ জানা এই নিকোনে যি এক প্রিয়
২২ ভায় পুনুৎ বিশ্বাসী সেৱক তিখিকস তোমোলাকক্
এটাই জনাব আমাৰ এটাই গতিক তোমোলাকক্
জনাবলৈ আৰু তোমালাকৰ্ মন শান্তনা কৰিবলৈ
২৩ ময় যাক্ পঠিয়াইছোঁ। ঈশ্বৰ পিতৃৰপৰা আৰু প্রভু
য়িশু খ্রীষ্টৰপৰা কুশল আৰু চেনেহ সঞ্জাৎ এই
২৪ এটাই ভায়ইঁতলৈ হোক্। যিমান মানুহ মনৰ্
একান্তমনস্কানে প্রভু য়িশু খ্রীষ্টক্ চেনেহ কৰে তিনি
লোকলৈ অনুগ্রহ হোক্। আমিন্।—

পাঁওল পাঁচনীএ যি কাকত ফিলিপীহঁতলৈ লিখিলে।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ যিশু খ্রীষ্টত পবিত্র ফিলিপি নিবাসী এটাই মানুহক
আৰু আচাৰ্য্য বিলাকক আৰু দীক্ষনহঁতক যিশু
২ খ্রীষ্টৰ বন্দী পাঁওল আৰু তিমোথিয়মে কাকত
৩ লিখে। অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ
পৰা আৰু প্ৰভু যিশু খ্রীষ্টৰপৰা তোমোলাকলৈ
৪ হোক। যি তোমোলাকৰ মাজত সত কৰ্ম্ম আৰম্ভি
চে তেঁও যিশু খ্রীষ্টৰ দিনলৈকে তাক পূৰাব মোৰ
ইয়াত নিসংশয় জ্ঞাই আনন্দপূৰ্ব্বক সদায় প্ৰাৰ্থনা
৫ কৰি তোমোলাকৰ অৰ্থে মোলৈ প্ৰাৰ্থনাৰে তোমো
লাকৰ কথাত সদৌ স্মৰণত প্ৰথম দিনৰেপৰা
আজিলৈকে শুভবাৰ্ত্তাত তোমোলাকৰ সাধীৰ্ণ
৬ তোমাৰ নিকোনে আপোন ঈশ্বৰক স্তুতি কৰোঁ।
কিয়নো তোমোলাকৰ এটাইলৈকে মন কৰা মোৰ
কৰিবলগা কিয়নো মোৰ বন্ধন আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ
৭ স্থানন আৰু স্থিৰ প্ৰয়োগ দিয়া এই হয়োতো তোমো
লাক মোৰ প্ৰাপ্ত অনুগ্ৰহ ভাগী এই নিমিত্তে তোমো
লাক মোৰ হিয়াত আছা।—
৮ কিয়নো ঈশ্বৰ মোৰ সাক্ষী আছে যিশু খ্রীষ্ট আৰু

দিক্ চেনেহেৰে মই তোমোলাকক্ এটাইৰে শুভ
৯ আতি ইচ্ছা কৰোঁ। আৰু মই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ জ্ঞান
ৰে বিবেচনাৰে তোমোলাকৰ চেনেহ ক্ৰমে বাঢ়ে
১০ আৰু তোমোলাকে উত্তম কথা মনস্থ কৰা আৰু পৰ
মাৰ্থৰ যি ফল যিশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ
১১ আৰু স্তুতিৰ নিমিত্তে হয় তোমোলাকে সেই ফলে
ৰে ভৰপুৰ হই খ্ৰীষ্টৰ দিনলৈকে আৰু সৰলাহঃ
১২ কৰণ অহিংসক হোৱা। কিন্তু হে ভায়ইঁৎ এই তো
মোলাকক্ জনাব খোঁজো মোৰ ওপৰৎ যিৎ মিলিছে
১৩ সি শুভবাৰ্ত্তা সফল হবলৈ হইছে। কিয়নো খ্ৰীষ্টৎ
মোৰ যি বন্ধন আছে সেই বন্ধন ৰাজপুৰীৎ আৰু
১৪ এটাই ঠাইৎ প্ৰেচিদ্ধ আছে আৰু প্ৰভুৎ যি ভায়ইঁৎ
আছে সিইঁতৰ মাজৎ ভালেমান মানুহ মোৰ
বান্ধোৰ সাহিয়াল হই নিৰ্ভয় বাক্য কবলৈ সৰহ
১৫ সাহিয়াল হয়। কোনো কোনোএ ঘিয়ালেৰে আৰু
বিৰোধেৰে খ্ৰীষ্টৰ কীৰ্ত্তন কৰে হয় আৰু কোনো
১৬ কোনোএ মনৰ ৰুচিৰে তাক্ কৰে ইইঁতৰ মাজৎ এক
বিধি মানুহ আমাৰ বান্ধৰ ওপৰৎ আন্ দুখ দিবলৈ
হাৰবায় বিৰোধেৰে খ্ৰীষ্টৰ কীৰ্ত্তন কৰে কিন্তু সৰ
১৭ লাংহঃকৰণেৰে নহয়। কিন্তু মই যি শুভবাৰ্ত্তা স্থাপি
বৰ নিমিত্তে পতা আছো আন্‌বিধি মানুহ ইয়াক্
১৮ জানি তাক্ চেনেহেৰে কৰে। তেবে কি ছলেৰে
হোক বা সঁচা মতে হোক খ্ৰীষ্টৰ কথা কীৰ্ত্তিৎ আছে
এয়েৰেই যি কোনোক্ৰমে হোক মই তাৰেই আনন্দ

১৯ কৰোঁ আৰু আনন্দই কৰিম্। কিয়নো ময় জানোঁ
২০ যেন্ ময়, আতি অপেক্ষা আৰু ভাৱনা কৰোঁ ময় এ
কোতো লাজ নপাম্ কিন্তু যেনে সদায় তেনে এতিয়াও
জীৱনৎ হোক্ নাইবা মৰণেৰে হোক্ যি এটাই
সাহেৰে খ্ৰীষ্টৰ্ গৌৰৱ মোৰ্ দেহৎ জনা হব এই
ভাৱনানুসাৰে তোমোলাকৰ্ কামনাৰ দোৱাৰা
আৰু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ আত্মাৰ যোগান দোৱাৰা এই
২১ মোৰ উৰণিৰ উপকাৰ কৰিব। কিয়নো ময় জীয়াই
থকা খ্ৰীষ্ট আৰু মোৰ মৰণ লাভ কিন্তু যেদি ময় দে
২২ হৎ থাকোঁ তেৱেই এই মোৰ শ্ৰমৰ ফল। কিন্তু যিহক্
মনস্থ কৰিম্ তাক্ ময় নেজানোঁ কিয়নো এখেৎ থকাৎ
২৩ কৈ আতি ভাল যি গতি কৰা আৰু খ্ৰীষ্টে সৈতে থকা
ভয়াকাংক্ষী হই ময় সেই দুয়োতো দুয়ো ফালে আ
২৪ কৰ্ষিৎ হইছোঁ। কিন্তু তোমোলাকৰ্ নিমিত্তে দেহৎ
থকা বৰ প্ৰয়োজন আছে আৰু ইয়াতে স্থিৰমনা
২৫ হই ময় জানোঁ যেন মোৰ থকা হব আৰু তোমো
লাকৰ প্ৰতীতি সম্বন্ধি ক্ৰমেং উন্নতি আৰু আনন্দৰ্
হেতু তোমোলাকে সৈতে মোৰ স্থিতি হব যেন তো
মোলাকৰ্ ওচৰলৈ ময় আকৌ অহাৰ্ দোৱাৰা
মোৰ নিমিত্তে তোমোলাকৰ্ আনন্দ যিশু খ্ৰীষ্টৎ
২৬ ক্ৰমেং অতিশয় হয়। কেৱল তোমোলাকৰ্ আচা
ৰৎ খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ যোগ্য হোক্ যেন্ ময় তো
মোলাকক্ দেখিবলৈ আহি বা অনুপগত হই তোমো

২৭ লাকৰ্ কথাৎ শুনোঁ যেন্ তোমোলাক একান্ন্যাতে থিৰ
থাচা আৰু এক মনে শুভবাৰ্ত্তাৰ্ সঙ্গাতৰ্ নিকোনে
যতন কৰা আৰু যেন তোমোলাকে আপোন শত্রু
ইঁতৰপৰা একোতো ভয়াৰ্ত্ত নোহোৱা সিইঁতলৈ তো
মোলাকৰ্ সৰ্ব্বনাশৰ প্ৰত্যক্ষ লক্ষণ হয় কিন্তু তো
২৮ মোলাকক্ প্ৰতি তৰণিৰ্ চিন্ অৰ্থাৎ ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক তৰ
২৯ ণিৰ্ চিন্ কিয়নো তোমোলাক্ মোৰ মাজৰ যি ৰণ
দেখিলা আৰু মোৰ মাজৎ এতিয়াও যি আছে ই
যাক্ শুনিবলৈ পোৱা তোমোলাকৰ্ সেই ৰণ হলে
৩০ খ্ৰীভৎ সঙ্গাৎ কৰা অকল নহয় কিন্তু তেঁওৰ্ নিকোনে
দুঃখভোগ অনুগ্ৰহ আৰু তেঁওৰ্ পক্ষে তোমোলাকক
দিয়া হুইছে।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই যেদি খ্ৰীষ্টৎ কিবা শান্তনা যেদি চেনেহৎ
১ কিবা সুখ যেদি আন্ন্যাৎ কিবা একশীলতা যেদি কিবা
২ চেনেহ বা মৰম্ থাকে তেবে তোমোলাকে সমান
চেনেহ কৰি আৰু এক সন্মানী এক চিত্ত হুই এক
৩ সন্মান হোৱাৎ মোৰ আনন্দ পুৰাৱা। বিৰোধৰ্
দোৱাৰা বা গৰিমাৰ্ দোৱাৰা একো কৰা নোহোক্
কিন্তু মনৰ চাপৰত্বৰ্ দোৱাৰা গায় প্ৰতি অন্যোন্যে
৪ লোকক আপোনাৎকৈ সজ মানোক্। গায় প্ৰতি
অকল আপোন শুভ নিবিচাৰোক্ কিন্তু গায় প্ৰতি
৫ আন মানুহবো শুভ বিচাৰোক্। খ্ৰীষ্ট য়িশুৰ্ যি মন্
৬ আছিল্ সেই মন্ তোমোলাকৰ্ হোক্ যি ঈশ্বৰ
৭ ৰূপী হুই ঈশ্বৰৰ সমান হোৱা চুৰ্ নেমানিলে কিন্তু

দন্দিৰ্ আকাৰ্ ধৰি আৰু মনুষ্যৰূপান্বিত হই আপো
নাক্ শূন্য কৰিলে আৰু মনুষ্যৰূপে প্রাপ্ত হই
আৰু মৃত্যুৰ্ বশঙ্গৎ হই অর্থাৎ ক্রূশীয়া মৃত্যুৰ্ আ
৮ পোনাক্ নম্র কৰিলে। সেই নিকোনে ঈশ্বৰ্ তাক
৯ অাতি গুৰুতৰ্ কৰিছে আৰু এটাই নামৎকৈ বৰ
নাম তেওঁক্ দিছে অর্থাৎ যি যিশু নামেৰে স্বর্গস্থ
আৰু পৃথিবীস্থ আৰু পৃথিবীৰ্ তলস্থ সদোৰে আঁঠু
১০ তেওঁৰ্ আগৎ পৰা হয় আৰু ঈশ্বৰ্ পিতৃৰ্ গৌৰ
১১ ৱাৰ্থে যিশু খ্রীষ্ট যি প্রভু আছে ইয়াক্ সদো জিবায়
১২ ৈশ কাছে। এই নিকোনে হে মোৰ প্রিয়হঁৎ যেনে
কৈ মোৰ আগৎ আছিলা তেনে অকল নহয় কিন্তু
এতিয়া মোৰ অবিদ্যমানে তোমোলাক্ সৰহ আজ্ঞা
বর্ত্তী সদায় হইছিলা তেনে ভয় আৰু কম্পনপূর্ব্বক
১৩ তোমোলাকে আপোন তৰণি সিদ্ধি কৰা। কিয়নো
যি ইচ্ছা কৰা আৰু কর্ম্ম দুয়োৱা আপোন ইচ্ছাক্রমে
তোমোলাকৰ্ মাজৎ অন্বায় তেওঁ ঈশ্বৰ্ তোমো
লাক্ জীৱন দিয়াঁতা বাক্য পোঁচিক্ কৰি দন্দ আৰু
বিবোধি ব্যতিৰেকে এটাই কর্ম্ম কৰা যেন তোমোলাক্
১৪ বক্রগামী আৰু টটাটিঙ্গা মানুহৰ মাজৎ জগতীস্থ
দীপকৰ্ নিচিনা হৱাইছা সেই মানুহৰ মাজৎ নিজ
১৫ গৰিয়া আৰু অহিংসক হই ঈশ্বৰৰ্ অনিন্দ্যযোগ্য
১৬ পুত্র হোৱা যেন ময় খ্রীষ্টৰ্ দিনৎ এই নিকোনে
১৭ আনন্দ কৰোঁ যেন ময় ব্যর্থ লৰা নায় আৰু ব্যর্থ শ্রম
কৰা নায় ময় যদাপি তোমোলাকৰ্ সন্তোষকৰ্ যজ্ঞৰ

আৰু সেৱাৰ ওপৰৎ বলিৰূপে দিয়া হোঁ তেন্তো
তোমোলাক এটায়ে সৈতে ময় আনন্দ আৰু উল্লাস
১৮ কৰোঁ। এই নিকোলে তোমোলাকে ময়ে সৈতে
১৯ আনন্দ আৰু উল্লাস কৰা। কিন্তু তোমোলাকৰ্
গতিক্ জানি সুশান্তিৎ হবলৈ ময় এক্ষেৰৰ্ পাচৎ
তিমোথিয়সক্ তোমোলাকৰ্ ওলৈ পঠাবলৈ প্ৰভু
যিশুৎ ভাৰসা কৰোঁ। কিয়নো স্বভাৱতে তোমোলাক
ৰাৰ্থ চিন্তোতা আৰ্ তুল্যমনা মোৰ ওচৰৎ কোনো
২০ নায়। কিয়নো এটায়ে আপোন বেহালি বিচাৰে
২১ আৰু খ্রীষ্টক্ নিবিচাৰে। কিন্তু তাৰ্ এই প্ৰমাণ তো
মোলাকে জানা পুত্ৰেক্ যেনে পিতৃএ সৈতে তেনে তেঁও
২২ ময়ে সৈতে শুভবাৰ্ত্তা সেৱা কৰিছে। এয়েৰেই মোৰ
কি হব তাক্ জানি এক্ষেৰি পলয়ে ময় তেঁওক পাঠি
২৩ বলৈ ভাৰসা কৰোঁ কিন্তু ময় প্ৰভুৎ মজ্ঞাৎ কৰোঁ যেন
২৪ ময়া এক্ষেৰ পাচৎ আহিবলৈ পায়। কিন্তু মোৰ
২৫ ভাই আৰু সহকাৰী আৰু সহসেনা কিন্তু তোমো
লাকৰ্ পাঁচনী আৰু মোৰ দাৰিদ্ৰৎ যোগওতা এপা
২৬ ফ্ৰদীতসক্ পঠাবলৈ ময় প্ৰয়োজন বুজিলোঁ। কিয়
নো তেঁও তোমোলাকৰ্ এটাইৰে নিকোলন কাতৰী
আছিল আৰু তোমোলাকে তেঁও নৰিয়া পৰিৰৰ
ৰতৰা পালৎ সেই নিকোলেও বৰ চিন্তিৎ আছিল।
২৭ তেঁও মৃতকল্প নৰিয়া পৰিছিল্ হয় কিন্তু তেঁওলৈ ঈশ্ব
ৰৰ্ দায়া আছিল্ আৰু অকল তেঁওলৈ নহয় কিন্তু

মোলৈকো আছিল্ কিয়নো আপোঁ শোকৰ্ ওপৰত
২৮ মোৰ শোক্ হয়। এতেকেই ময় তেওঁক সৰহ যতন
পূৰ্ব্বক্ পঠাইছোঁ তোমোলাকে তেওঁক আকৌ দেখি
আনন্দিত হোৱা আৰু যেন ময় ন্যুন শোকযুক্ত হোঁ
২৯ এতেকেই তোমোলাকে আতি হৰ্ষত আই তেওঁক্
প্ৰভুত গ্ৰহণ কৰা আৰু এইবিধ মানুহৰ্ মৰ্য্যাদা
৩০ কৰা। কিয়নো মোলৈ তোমোলাকৰ্ যি শুশ্ৰূষা
কৰিব আছিল্ তাক্ পুৰাবলৈ আপোন প্ৰাণ হেয়
জ্ঞান কৰি তেওঁ খ্ৰীষ্টৰ কাৰ্য্যত মৃত্যুৰ্ ওচৰত আ
ছিল্।

পৰ্ব্ব শেষত হে ভায়ইঁত ময় ইয়াক লেখোঁ তোমোলা
৩ কে প্ৰভুৰত আনন্দ কৰা সেই কথা তোমোলাকৰ্ ত
লৈ বাৰম্বাৰ লেখা মোৰ দুঃখ নায় হয় কিন্তু তোমো
২ লাকাৰ ৰক্ষা হয়। কুকুৰইঁতৰ পৰা সাৱধান হোৱা
কুকৰ্ম্মা কৰোঁতাইঁতৰপৰা সাৱধান হোৱা পৰিচ্ছেদক
৩ ইঁতৰপৰা সাৱধান হোৱা। কিয়নো আত্মাপূৰ্ব্বক্ ঈশ্বৰ
সেৱক আৰু খ্ৰীষ্ট যিশুত আনন্দ কৰোঁতা আৰু দেহত
অনঞ্জাত কৰোঁতা যি আমি আমিই চেলকটিয়া।
৪ দেহত আমিও সাহিয়াল হবলৈ হেতু আছে যেদি
কোনোবায় ভাবে শৰীৰত সাহিয়াল হোৱাৰ কোনো
৫ কাৰণ তাৰ্ আছে তেবে আভয় দিনত চেলকটিয়া
৬ যিশৰএলৰ বওহিয়া বেন্যামিন ফৈদীয়া এবৰী ফলত
ওপজা এবৰী শাস্ত্ৰ কৰ্ম্মত ফাৰিশি ধৰ্ম্ম ব্যগ্ৰতাৰে ময়ও

লী বিপক্ষতা কৰোঁতা শাস্ত্ৰানুযায়ী বিৰ্ম্মৎ নিৰ্দ্দোষী যি
৭ ময় মোৰ ততোধিক্ হেতু আছে। কিন্তু যিং মোৰ
লাভ আছিল তাক খ্ৰীষ্টৰ্ নিকোনে ময় হানি বুলি
৮ মানো। আৰু যাৰ নিকোনে ময় এটাইবে হানি
পাইছোঁ মোৰ এই প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ জ্ঞানৰ্ উত্তম
৯ তাৰ নিকোনে ময় অৱশ্যে এটাইকে অপচয় জ্ঞান
১০ কৰোঁ আৰু সেই এটাই বিষ্ঠাজ্ঞান কৰোঁ যেন ময়
খ্ৰীষ্ট পাঁও আৰু মোৰ আপোন শাস্ত্ৰজাত পুণ্য ধৰোঁতা
১১ নহই যি পুণ্য খ্ৰীষ্টৎ সঞ্জাতৰ্ দোৱাৰা হয় অৰ্থাৎ
প্ৰতীতৰ্ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰপৰা হোৱা যি পুণ্য তাক
পাঁও ময় তেওঁৰ্ মৃত্যুৰ্ প্ৰতীক্ষত হই তেওঁৰ্ আৰু তেওঁৰ
১২ পুনৰুৎথানৰ্ পৰাক্ৰম আৰু তেওঁৰ যাতনাৰ সম
দুঃখতা জানি কোনে প্ৰকাৰে মৃত মানুহৰ পুনৰুৎথান
পাঁও ময় যি ফলৎ পালোহেঁতেন বা এই ফলৎ শুদ্ধ
হলোহেঁতেন তেনে নহয় কিন্তু যি নিকোনে ময় খ্ৰীষ্ট
১৩ যিশুৎ ধৰা আছোঁ ময় তাক ধৰিবলৈ নিচেং লৱোঁ।
১৪ হে ভায়হঁৎ ময় যি পাইছোঁ তাক জ্ঞান নকৰোঁ কিন্তু
এই এক কাৰ্য্য ময় কৰোঁ পাচৎ যিং আছে ময় তাৎ
১৫ পাহৰি আৰু আগৎ যিং আছে তাক্ পাবলৈ যতন
কৰি প্ৰভু যিশু পূৰ্ব্বক ঈশ্বৰীয় যি মহামতা ফল আছিৰ
১৬ নিকোনে ময় যিতা পাবলৈ প্ৰাণপণ কৰোঁ। এয়ে
ৰেই আমি যিমান মানুহ শুদ্ধ এতম্মণা হোঁ আৰু
তোমোলাকে যেদি কোনো কথাৎ আনমনা হোৱা
১৭ তেৱে ইয়াকো ঈশ্বৰে তোমোলাকৰ্ কোমৰৎ প্ৰৌ

১৮ চিন্ কৰিব। কিন্তু যেতিয়ালৈকে আমি পাইছোঁ
আমি যেন সেই বিধানানুযায়ী আচৰোঁ যেন আৰু
সেই কাৰ্য্য মানোঁ।—
১৯ হে ভায়হঁত মোৰ মতাচাৰী হোৱা আৰু তোমো
লাকৰ আদৰ্শ যি আমি আমাৰ মতাচাৰীহঁতক
২০ চোৱা। কিয়নো ভালেমানে এই মত আচৰে যেন সি
হঁত খ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুশৰ শত্ৰু হয় এই কথা ময় তোমোলা
কত বাৰম্বাৰ কৈছোঁ আৰু এতিয়াও কান্দি কঁও সি
২১ হঁতৰ শেষ সমূলে নাশ সিহঁতৰ ঈশ্বৰ সিহঁতৰ
ম্বকিয়াৰ পেট আৰু যিহত সিহঁতৰ লাজ তাত সি
২২ হঁত দম্ভী হয় সিহঁতে বৈষয়িক মানে। কিন্তু যিং
কৰাত এটাইকে আপোন বশীভূত কৰিব পাৰে সেই
কৰ্ম্মানুসাৰে আপোন তেজস্বী দেহৰূপে কৰা অৰ্থে
আমাৰ জীৰ্ণ দেহক আন মূৰ্ত্তি কৰিব যি আমাৰ
তাৰক প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওলৈ অপেক্ষা যত্নেৰে আমি
কৰোঁ সেই স্বৰ্গত আমাৰ আচাৰ আছে।—

৪ পৰ্ব্ব এতেকেই আমাৰ প্ৰিয়তম আৰু ইচ্ছতম ভায়হঁত
১ আমাৰ আনন্দ আৰু মোৰ কিৰিটি হে মোৰ অতি
২ প্ৰিয় তোমোলোক প্ৰভুত এনে থিৰ হোৱা। ইয়াক
ময় ইওয়োদিয়াসক মিনতি কৰোঁ আৰু সন্তুখিক মিন
৩ তি কৰোঁ যেন সিবিলাক প্ৰভুত একমনা হয়। হে সঁচা
এক যুৰলিয়া ময় তোমলাকক্কো মিনতি কৰোঁ শুভ
বাৰ্ত্তাত মযে সৈতে যি তিৰোঁতাহঁতে শ্ৰম কৰিলে
সিহঁতৰ আৰু ক্লেমন্থৰ আৰু জীৱনপুথিত থকা

কর্ নাম লেখা আছে আরু যি মোর আন্ সাহায্য
৪ করোঁ তাইৎ সিহঁতর্ উপকার করা। প্রভুৎ সদায়
৫ আনন্দ করা আরুও ময় কওঁ আনন্দ করা তোমোলা
৬ কর্ মৃদুতা এটাইর কাষারৎ জনা হোক্ প্রভু ওচরৎ
আছে। কোনোতো চিন্তিৎ নহবা কিন্তু এটাইতে প্রশংসা
যুক্ত কামনা আরু প্রার্থনার দোৱাৰা তোমোলাকর্
৭ এটাই যাচ্ঞা ঈশ্বরর্ ওচরৎ বিজ্ঞাপিৎ হোক। আরু
বুদ্ধিৎ অচিন্তনীয় ঈশ্বররনরা যি শান্তি সেই শান্তি
প্রভু যিশু খ্রীষ্টর দোৱাৰা তোমোলাকর্ বুদ্ধি আরু
৮ মন রাখিব। বান্ধুরুৎ হে ভায়হঁৎ যিৎ কার্য্য সঁচা
যিৎ কার্য্য আদরণীয় যিৎ কার্য্য স্বরূপ যিৎ কার্য্য
নির্ম্মল যিৎ কার্য্য প্রেম যোগ্য যিৎ কার্য্য সুখ্যাত যেদি
কোনো ওদার্য্য আরু যেদি কোনো স্তবনীয় থাকে
৯ তেবে তাতে মনোযোগ করা মোর যি কর্ম্ম তোমো
লাকে শিকিলা আরু লৈছা আরু শুনিছা আরু দে
খিছা তাক্ করা আরু শান্তি দিওঁতা ঈশ্বর্ তোমো
১০ লাকর্ লগরিয়া হব। ময় প্রভুৎ বর আনন্দ করোঁ
এতিয়া অরশেষৎ মোররর্থে তোমোলাকর্ যি চিন্তা
যিহৎ তোমোলাক্ ভাবিৎ আছিলা কিন্তু সহতর অস
১১ ত্তা আছিল্ সেই চিন্তা আরুও বাঢ়িছে। অসন্তোষ
নিকোনে ময় ইয়াক্ কওঁ সি নহয় কিয়নো মোর
যি সদৌ দশা হয় তাতে শান্ত থাকিবলৈ ময় শিখি
১২ ছোঁ। ময় দুঃখী হব জানো আরু সরহর উপভো
গ করিব জানো এটাই ঠাইৎ আরু এটাই দশাৎ

সৰহৰ্ আৰু অসত্তাৰ্ ভোগ কৰিবলৈ ময় শিকি
১৩ চোঁ। মোৰ সামৰ্থ্য কৰে যি খ্ৰীষ্টে তেঁওৰ্ দ্বাৰা
১৪ ময় এটাই কৰিব পাৰোঁ। কিন্তু মোৰ দুঃখৎ তোমো
লাকে যি উপকাৰ কৰিলা তাক্ তোমোলাকে ভাল
১৫ কৰিলা। হে ফিলিপীইঁৎ সম্প্ৰতি তোমোলাকে জানা
শুভবাৰ্ত্তাৰ্ আদিৎ যেতিয়া ময় মাকিদোনিয়াৰপৰা
গতি কৰিলোঁ তেতিয়া তোমোলাকৰ্ বিনা দেনালে
নাৎ কোনো মণ্ডলীএ ময়ে সৈতে একো সম্বন্ধ নকৰি
১৬ লে। কিয়নো তেসলোনীকাৎ তোমোলাকে এবেলি
১৭ দুবেলি মোৰ উপকাৰৰ্ নিকোনে পঠালা। ময় যি
দান ইচ্ছা কৰোঁ সি নহয় কিন্তু ময় যোজোঁ তোমো
১৮ লাকৰ্ লাভৰ্ নিকোনে ফল অতিশয় হয়। কিন্তু
মোৰ এটাই আচে আৰু সৰহ আচে তোমোলাকৰ
পৰা যি বেহানি পঠোৱা হল অৰ্থাৎ সুগন্ধিৰ্ আমো
দ ঈশ্বৰৰ্ গ্ৰাহ্য আৰু তোষক উৎসৰ্গীয়া বেহানি এ
১৯ পাফ্ৰাসৰ্ হাতে পায় ময় পূৰ্ণ আচো। কিন্তু বিভৱৎ
তেঁওৰ্ যি বিন্ খ্ৰীষ্ট য়িশুকৰ্তৃক আচে তদনুযায়ী মোৰ
ঈশ্বৰ্ তোমোলাকৰ্ এটাই প্ৰয়োজন বেহালি যো
২০ গাব। সম্প্ৰতি ঈশ্বৰ্ অথচ আমাৰ পিতৃ যি তেঁৱ
২১ মাহাত্ম্য সদায় প্ৰচৰিৎ হোক। আমিন্। প্ৰভু
য়িশুতে যি সদো পবিত্ৰ মানুহ আচে সেই সদোকে
নমস্কাৰ কৰা। মোৰ লগৎ যি ভায়ইঁৎ আচে সি
২২ বিলাকে তোমোলাকক্ নমস্কাৰ কৰে। এটাই পবিত্ৰ

মানুহ বিশেষৎ কাইসৰৰ পৰিয়ালে তোমালোকক
২৩ নমস্কাৰ কৰে । প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ তোমা
লোকৰ এটাইলৈকে হোক । আমিন ।

পাওল পাঁচনীএ যি কাকৎ কলসীইঁতৰ্ তলৈ লেখিলে
সেয়ে এই ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব ।

১ ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছাক্ৰমে যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ পাঁচনী পাওলে
২ আৰু আমাৰ্ ভায় তিমোথিয়সে কলসিনিবাসি
খ্ৰীষ্টত পবিত্ৰ আৰু বিশ্বাসী ভায়ইঁতৰ্ তলৈ কাকৎ
লিখে ।—
৩ ঈশ্বৰ্ আমাৰ্ পিতৃৰপৰা আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ
পৰা অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি তোমোলাকলৈ হোক্ ।
৪ শুভবাৰ্ত্তাৰ যি সত্য বাক্য যেনে এটাই জগতত তেনে
ও তোমোলাৰৰ্ মাজত উপগত আছে আৰু পৰমাৰ্থ
৫ ৰূপে যি দিনাৰপৰা তোমোলাকে তাক্ শুনিলা আৰু
৬ ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ জানিবলৈ পালা যেনে তোমোলা
৭ কৰ্ মাজত ফলৱন্ত তেনে এটাই জগতত ফলৱন্ত
আছে তাৰ্ মাজত তোমোলাকে যি ভাৰসাৰ্ কথা
৮ শুনিলা সেই তোমোলাকলৈ স্বৰ্গত ৰখা ভাৰসাৰ
নিকোনে আমি খ্ৰীষ্ট যিশুত তোমোলাকৰ্ সঙ্গত
আৰু এটাই পবিত্ৰ মানুহলৈ তোমোলাকৰ্ চেনেহ
ৰ কথা শুনি সেই কালৰপৰা তোমোলাকৰ্ নিকোনে
সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰি ঈশ্বৰ্ আৰু আমাৰ প্ৰভু যিশু

৯ খ্রীষ্টৰ পিতাৰ এঠৰৎ প্রাৰ্থনা কৰোঁ। আমাৰ প্রিয়
লগৰবন্দী আৰু তোমোলাকলৈ খ্রীষ্টৰ এক বিশ্বাসী
সেৱক এপাফ্রাস আৰু যি আত্মাৎ তোমোলাকৰ প্রে
নেহ আমাক বুলিলে তেওঁৰ মুখে যেনে তোমোলাকে
১০ জানিবলৈ পালো তেনে। এই নিক্কোনে আমাৰ যি
দিনাৰ ৰ তাহা শুনিতে পালেঁ। সেই দিনাৰপৰা আ
মি তোমোলাকৰ অৰ্থে প্রাৰ্থনা অৰু ইচ্ছা কৰিবলৈ
এড়া নায় যি তোমোলাক এটাই জ্ঞান আৰু পৰমাৰ্থ
বুদ্ধিৰে তেওঁৰ ইচ্ছা কৰ্ম্ম জানেৰে পূৰ হোৱা আৰু
১১ প্রতি সুকৰ্ম্মৎ ফলবন্ত আৰু ঈশ্বৰ জ্ঞানৎ বৰ্দ্ধমান
আৰু আনন্দপূৰ্ব্বক এটাই সহিষ্ণুতা আৰু দ.ৰ্যসমা
১২ কৰাৰে তেওঁৰ কান্তিৰ সমৰ্থানুযায়ী বলী হুই আৰু
যি পহৰৎ থকা পবিত্র মানুহৰ আধপত্য ভাগী হবৰ
যোগ্য আমাক কৰিছে যি অন্ধাৰৰ প্রভাৱৰপৰা আ
১৩ মাক মুকলি কৰিছে আৰু যাৰ মাজৎ তেওঁৰ তেজে ৰ
১৪ আমি মুক্তৎ কৰা অৰ্থাৎ পাপ মোচন পাওঁ তেওঁৰ সেই
প্রিয় পুত্রৰ ৰাজ্যৎ আমাক অৱস্থিত কৰিছে এই
১৫ পিতৃৰ আইৎ শলাগোৱা হুই যেন তোমোলাকে
১৬ এটাই তোমেৰে প্রভুৰ যোগ্য আচৰণ কৰা। যি অদৃশ্য
ঈশ্বৰৰ প্রতিবিম্ব আৰু এটাই সৃষ্টিৰ মূল কিয়নো
স্বৰ্গস্থ আৰু পৃথিবীস্থ যিং আছে দৃশ্য আৰু অদৃশ্য
১৭ এটাইৰ তেওঁৰকৰ্ত্তৃক সৃজিছিল সিংহাসন হোক বা
প্রভুত্ব হোক বা ৰাজ্য হোক বা প্রতাপ হোক এটাই
তেওঁৰকৰ্ত্তৃক আৰু তেওঁৰ নিক্কোনে সৃজা হুইছিল

তেঁওৰ এটাইবে আগেই আৰু তেঁওৰকর্ত্তৃক এটাইবে
১৮ সংস্থিতি আছে আৰু এটাই কথাৎ তেঁওৰ আগ্যা আৰ
লৈ যি আদি আৰু মৃত্যুৰপৰা প্ৰথমতে ওপজা আছে
১৯ তেঁৱেই দেহৰ অর্থাৎ মণ্ডলীৰ আৰ। কিয়নো পিতৃৰ
তুষ্টি আছিল যেন্ তেঁওৰ মাজৎ এটাই পূর্ণতা বসতি
২০ কৰে আৰু তেঁওৰ ক্রুশীয় তেজেৰে মিল কৰি তেঁওৰ্
দোৱাৰায় এটাই বেহানি পৃথিবীস্থ হোক্ বা স্বর্গস্থ
হোক্ এটাইকে আপোনাৰ সৈতে মিলাবলৈ তেঁওৰ
২১ তুষ্টি আছিল। আৰু আগেই বিৰুদ্ধাচাৰী আৰু
দুষ্কর্মৎ মনেসৈতে শত্রু যি তোমোলোক্ আছিলা
তোমোলোকক্ শুদ্ধ আৰু নিজগাৰীয়া আৰু অনপেক্ষী
২২ স্থাপি কৰি তেঁওৰ্ আগৎ দিবলৈ তেঁও মৃত্যুৰ্ দোৱাৰা
২৩ আপোন মঙহীয়া দেহৎ এতিয়া মিলাইছে। যেদি
তোমোলোকে মণ্ডাতেৰে বদ্ধ মূল্ স্থিৰ আই থাকা
আৰু যি শুভবার্ত্তা তোমোলাকে শুনিছা আৰু স্বর্গৰ
তলৰ্ সকৌ সৃষ্টিৰ্ কাযৰৎ যি কীর্ত্তন হল তোমো
লাকৰ্ নিকোনে মোৰ্ যি যাতনা তাতে হর্ষিৎ আৰু
২৪ খ্রীষ্টৰ্ যি শেষ দুঃখ তাক্ তেঁওৰ দেহৎ অর্থাৎ
মণ্ডলীৰ নিকোনে আপোন দেহৎ পূৰণ্তা ময়
পাওল যাৰ এক সেৱক আই সেই শুভবার্ত্তাৰ ভাৱ
সাৰপৰা যেদি তোমোলাক লড়োৱা নোহোৱা
২৫ তেৱেই মিলাইছে। আৰু যি নিয়ম তোমোলাকৰ্
নিকোনে মোৰ কোনৰৎ সোন্ধা আইছে ঈশ্বৰৰ্
সেই নিয়মানুযায়ী ঈশ্বৰৰ্ বাক্য পূৰ্ণকে প্ৰচাৰিব্

কৰিবলৈ ময় সেই মণ্ডলীৰ এক সেৱক নিযোজিৎ
২৬ আছোঁ। অৰ্থাৎ যি অপ্ৰকাশিত কথা পূর্ব্ব কালৎ আৰু
২৭ পূর্ব্ব লোকবিলাকৰ গুপ্তৎ আছিল্ কিন্তু এতিয়া তেওঁৰ
পবিত্ৰ মানুহৰ্ কাৰণে প্ৰকাশিত আছে যিবিলাকৰ্
কাৰণে ঈশ্বৰে আন্ দেশীয়াইহঁতৰ্ মাজৎ থকা
অপ্ৰকাশিত নিয়মৰ্ ধন কি ইয়াক জনাব খুজিলে
অৰ্থাৎ তোমালোকৰ্ মাজৎ থকা।
২৮ যোক্ক খ্ৰীষ্ট স্বৰূপ আমি গোটেই প্ৰতি
আদেশ কৰি আৰু এটাই জ্ঞানৎ শিক্ষায় যাৰ কথা
কীৰ্ত্তন কৰো যি গোটেই প্ৰতি খ্ৰীষ্টৎ পৰিপূর্ণ ঈশ্বৰৰ্
২৯ আগৎ দিয়োঁ। আৰু তেওঁৰ যি কৰ্ম্ম মোৰ মাজৎ
সফল কৰ্ম্ম কৰে তদনুযায়ী যত্ন কৰি ময় যি নি
কোনে শ্ৰম কৰোঁ।
পর্ব্ব কিয়নো ময় ইচ্ছা কৰোঁ যেন্ তোমালোকে জানা
১ তোমালোকৰ্ নিকোনে লাওদিকেয়া নিবাসিইহঁতৰ নি
কোনে আৰু যিমান মানুহে মোৰ স্বক্ৰিয়া মুখ নে
২ দেখিছে সিইহঁতৰো নিকোনে মোৰ কনো যত্নাৰণ আ
ছিল্ সিইহঁতৰ মন চেনেহ আৰু বুদ্ধিৰ পূর্ণ নিশ্চয়তা
৩ ধনাৰ্থ আৰু যাৰ মাজৎ বিদ্যা আৰু জ্ঞানৰূপ এটাই
ধন গুপ্তৎ হয় এই ঈশ্বৰ্ আৰু পিতৃ আৰু খ্ৰীষ্টৰ্
অদ্ভুত কথা চৈ কৰিবলৈ সংযুক্ত হুই শান্তিৎ হয়
আৰু ময় এই কথা কওঁ যেনো কোনোএ মনোহৰ্
৪ কথা কোৱাৎ তোমালোকক্ ভুলায়। কিয়নো ময়
৫ যেদি দেহৎ নিকটে নহওঁ তথাপি আত্মাৰ্ বহি আৰু

তোমোলাকৰ্ অন্বিৎ আৰু খ্রীষ্টৎ সঞ্জাতৰ স্থিৰতা
দেখি মনৎ তোমোলাকে সৈতে থপন্ধোক্ত আছোঁ।
৬ এয়েৰই যেনেকৈ তোমোলাকে যিশু খ্রীষ্ট প্রভুক গ্রহণ
কৰিলা তেনেকৈ তেঁওৰ মাজৎ বদ্ধ মূল্ আৰু ওদ্ভিৎ
হই আৰু যেন্ সঞ্জাতৎ শিক্ষিৎ হইছিল তেনে
৭ স্থিৰ হই তাতে অতি শলাগোতা হই তেঁওৰ মা
৮ জৎ আচৰা। মাবৰীন তানোঁ খ্রীষ্টানুসাৰে নহয়
কিন্তু লৌকিক্ ব্যৱহাৰ আৰু সাংসাৰিক জ্ঞান
বীৰানুসাৰে বিদ্যাভিলাষ আৰু নিৰৰ্থক্ কপটৰ দো
৯ ৱাৰা কোনোবায় তোমোলাকক্ নষ্ট কৰে কিয়নো
পূর্ণ ঈশ্বৰত্ব খ্রীষ্টৰ মাজৎ সমস্তো বসতি কৰে
আৰু এটাই সাম্রাজ্য আৰু পৰাক্রমৰ কর্ত্তা যি তেঁও
১০ তেঁওৰ মাজৎ তোমোলাক পূৰে আচা যাৰ মাজৎ
তোমোলাক খ্রীষ্টৰ চেলকটাৰ দোৱাৰা দৈহিক পা
তকৰ দেহ এড়ি দিয়াৎ অহস্তকৃত চেলকটাৎ চেল্
১১ কটিয়া হইলা আৰু বুড়েৰে তেঁওৰে সৈতে মইদামৎ
শুইলা যিহেৰে মৃত্যুৰপৰা তেঁওক তোলোঁতা ঈশ্বৰৰ্
হতুৰায় সঞ্জাতৰ দোৱাৰা তোমোলাক সহোত্থিৎ
১২ হোৱা। তোমোলাকে আপোন পাতক্ আৰু দেহৰ
১৩ অচেল্ কটাত্বৎ মৰিলে তেঁও আমাৰ অহিৎ আৰু বিপ
ৰীৎ যি বিধান লেখা তাক্ লোপ্ কৰি আৰু আপোন
১৪ ক্রুশৎ বদ্ধ কৰি নিলগায় আৰু তোমোলাকৰ্ এটাই
আজ্ঞাচয় মর্ষণ কৰি তোমোলাকক্ তেঁৱে সৈতে
১৫ জীয়াইছে। আৰু সাম্রাজ্য আৰু পৰাক্রম নষ্ট

কৰি তাতে সিইঁতৰ ওপৰৎ জয় কৰি সিইঁতক হর্ষ
১৬ ক্কা প্রৌচিক্ কৰিছে। এয়েৰেই যিযি ভবিষ্যৎ তাৰ
চাঁক্কপ ভক্ষ্য পেয় বিক্কু অমাবাস্যা আৰু শাক্কৎ দিন
ইয়াৰ অৰ্থে কোনোএ তোমালোকক্ দোষী নকৰোঁক।
১৭ সেই এটাই ভবিষ্যদ্বিষয়ৰ চাঁক্কপ হয় কিন্তু দেহ
১৮ খ্রীষ্টৰ্ আছে। কোনো ইচ্ছানুৰূক্ দৈন্যৎ বত আ
পোন যতহীয়া মনৎ গৰ্ব্বী হই যি তাৰ্ অদৃশ্য
তাতে সোমায় দূতইঁতৰ শুশ্রূষা কৰিবলৈ ইচ্ছুক্
১৯ হই আৰু যাৰপৰা সকল গা গাঁথি সিদ্ধে পুতি
পালিৎ হই যুক্ত হই ঈশ্বৰৰ্ বঢ়োনিৰে বাঢ়ে এনে
যি মূড় তাক্ নধৰি কপট কৰি তোমালোকক্ নেভাঁ
২০ ড়োক। এয়েৰেই স্বেচ্ছাজাত ভজন আৰু দৈন্য আৰু
দেহক্ প্রতি আৰু কঠোৰ ব্যৱহাৰ আৰু শৰীৰ্ তৃপ্ত
কৰাৎ একো মর্য্যাদক্ নহয় যি কর্ম্ম এইবিলাক স
ত্রিয় জ্ঞানৰূপ যি সাংসাৰিক জ্ঞানৰ মূল আচৰণৎ
২১ কৰিতবা সেই জ্ঞানৰ্ মূলক্ প্রতি তোমালোক যেদি
খ্রীষ্টে সৈতে মৃত হোৱা তেবে সংসাৰৎ যিবিলাক
২২ মানুহে আচৰে সিইঁতৰ্ লিটিনা পৰশ নকৰে নেচা
কে হাতে নকৰে এই কথাকে মানুহৰ আজ্ঞা আৰু
২৩ শিক্ষানুযায়ী বিধানাধীন কিয় হোৱা।—
পর্ব্ব এয়েৰেই যেদি তোমালোক খ্রীষ্টে সৈতে উঠিৎ
৩ হোৱা তেবে ঈশ্বৰৰ্ সোঁফালে যৎ খ্রীষ্ট বহি আছে
২ ঊর্দ্ধস্থ সেই চিনিৰ বেহানি বিচাৰে। ঊর্দ্ধস্থ
বেহানিলৈ মন দিয়া কিন্তু পৃথিবীস্থ বেহানিলৈ নহয়।

৩ কিয়নো তোমোলোক মৃত হুইচা আৰু তোমোলোকৰ
জীৱন খ্ৰীষ্ট সৈতে ঈশ্বৰৰ মাজত গুপুত আছে
৪ আমাৰ জীৱন যি খ্ৰীষ্ট তেঁও যেতিয়া প্ৰৌচিক হয়
তেতিয়া তোমোলোকে তেঁৱ সৈতে মোক্ষে প্ৰৌচিক
৫ হবা। এয়েৰেই তোমোলোকৰ যি অঙ্গ পৃথিবীত
আছে অৰ্থাৎ নটিনী ৰচা অশুদ্ধতা অব্যৱস্থিত চেনে
৬ হ কুৎসিৎ কাম আৰু লোভ অৰ্থাৎ দেৱপূজা যিহঁত
৭ ঈশ্বৰৰ খাও নমনা লৰাইঁতৰ ওপৰত পৰে যি আ
চাৰ তোমোলোকে আৰু যি কালত কৰাত কাল্ গঁৱা
৮ ইলা সেই কালত সেই আচাৰ কৰিলা। কিন্তু এতিয়া
খাও ও্ন্না হিংসেছা ঈশ্বৰনিন্দা বয়া আলাপ এইবি
৯ লাক তোমোলাকৰ মুখৰপৰা নিলগায় এৰা। পুৰণি
১০ মানুহক তাৰ কৰ্ম্মৈ সৈতে এড়ি আৰু যি আপোন সৃষ্টি
১১ কৰ্ত্তাৰ মূৰ্ত্তিৰ অনুসাৰে নবীনীকৃত আছে আৰু যত
গ্ৰীক্ নহয় যিহুদী নহয় চেলকটা নহয় অচেলকটা
নহয় ম্লেচ্ছ নহয় স্মৃতি নহয় বন্ধ নহয় মুকুত নহয় কিন্তু
খ্ৰীষ্ট এটাই আৰু এটাই এই নবীন মানুহক পিন্ধি
১২ এটায় আন এটাৰ আগত মিচা কথা নকবা। এয়েৰেই
ঈশ্বৰৰ মনোনীত লোক শুদ্ধ আৰু প্ৰীত যিবিলাক হয়
১৩ সিহঁতৰ নিচিনা অনে। অনো ক্ষমা কৰি আৰু অনো।
অনো মৰ্ষণ কৰি অন্তৰৰ দয়া আৰু প্ৰীতি আৰু
মনৰ নিৰহঙ্কাৰতা আৰু মৃদুতা আৰু চিৰসহি
১৪ ষ্ণুতা পিন্ধা। যেদি কাৰো সৈতে কাৰো বিৰোধ

থাকে তেবে যেনে খ্ৰীষ্ট তোমোলাকক্ মৰ্ষিলে তেনে
তোমোলাকে অন্যোঅন্যে মৰ্ষণ কৰা আৰু সম্পূৰ্ণতাৰ
১৫ বন্ধন অৰ্থাৎ চেনেহ এইবিলাকৰপৰা সবহ পিন্ধা
আৰু যিহক্ ভোগ কৰিবলৈ তোমোলাক বিশেষৎ
এক দেহৎ নিযোজিৎ আচা ঈশ্বৰৰ সেই শান্তি
তোমোলাকৰ্ আশয়ৎ কৰ্তৃত্ব কৰোক্ আৰু জত
১৬ জতা হৈ থাকা। তোমোলাকে মনৎ গুণ বিশিষ্ট
হই প্ৰভুলৈ গীৎ আৰু স্তৱগীত আৰু পৰমাৰ্থ
গীৎ গোৱাৰে অন্যোঅন্যে উপদেশী আৰু হিতাৰ্থ
বাদী হলে খ্ৰীষ্টৰ্ কথা এটাই জানৎ সৰ্ব্বতোভাবে
১৭ তোমোলাকৰ্ মাজৎ বসতি কৰোক্ আৰু বাক্যেৰে
বা ক্ৰিয়াৰে তোমোলাকে যিং কৰা ঈশ্বৰলৈ আৰু
যাৰ দোৱাৰা পিতৃলৈ আৰু জতজতা হৈ থাকি এটা
ই প্ৰভু যিশুৰ্ নামে কৰা।—

১৮ হে তিৰোতাইঁৎ যেনে প্ৰভুৎ বশগীতা হোৱা ও
১৯ চিৎ তেনে আপোনাং পতিইঁতৰ্ বশগীতা হোৱা। হে
পতিইঁৎ তোমোলাক্ স্বক্ৰিয়াং তিৰোতাইঁতক্ চেনে
২০ হ কৰা সিইঁতৰ বিৰোধে কেটেৰা হুঙ্কৰা। হে লৰা
হুঁৎ এটাই বনৎ তোমোলাকৰ্ পিতৃমাতৃৰ কথা মা
২১ না কিয়নো প্ৰভুলৈ এই আতি তোষক কৰ্ম্ম। হে পিতৃ
বিলাক্ তোমোলাকৰ্ লৰাইঁতক্ গাও নকৰিবা জা
২২ নো সিইঁৎ বিনাশ হয়। হে বন্দিইঁৎ দেহানুযায়ী
যিবিলাক তোমোলাকৰ্ গিৰিহঁৎ সিবিলাকক্ এটাই
২৩ বনতে মানা মনুষ্য তোষোতাইঁতে যেনে কৰে তেনে

প্ৰভুাক শুশ্ৰূষা কৰাৰে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰলৈ ভয়
কৰাৎ মনে সৈতে কৰা আৰু প্ৰভুৰপৰা তোমোলাকে
২৪ আধিপত্যৰূপ ফল্ পাবা ইয়াক্ জানি তোমোলাকে
যিং কৰা তাক্ প্ৰভুলৈ ওদ্দেশ কৰি মনে সৈতে কৰা
আৰু মানুহক্ ওদ্দেশ কৰি নকৰিবা কিয়নো তোমো
২৫ লাকে প্ৰভু খ্ৰীষ্টক্ শুশ্ৰূষা কৰা কিন্তু যি অগাৰ কৰে
সি স্বগত অগাৰৰ্ ফল্ পাব।—

পৰ্ব্ব আৰু পক্ষপাত নহয়। হে গিৰিহঁৎ স্বৰ্গৎ তো
৪ মোলাকৰ্ এক গিৰি আছে ইয়াক্ জানি যি যোগ্য
২ আৰু কাৰ্য্যৰ নিচিনা তাক্ আপোন বন্দিহঁতক্ দিয়া
৩ আমাৰৰ্থেও নিতৌ প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ দোৱা
৪ ৰা পৰৎ প্ৰবৃত্ত হোৱা যেন ঈশ্বৰে আমালৈ কথা কো
ৱাৰ দোৱাৰা মেলে যি ময় খ্ৰীষ্টক বিচাৰিবলৈ বন্ধ আ
চো মোৰ সেই তত্ত্ব প্ৰেৌচিক্ কৰা যেনে কৰিবলগা
৫ ময় তেনেকৈ তাক্ প্ৰেৌচিক্ কৰোঁ। যিবিলাক বাজৎ
আছে তোমোলাকে কাল সাৰ্থক কৰি সিহঁতলৈ জ্ঞানে
৬ ৰে ব্যৱহাৰ কৰা। তোমোলাকৰ্ কথন গুণযুক্ত
আৰু লৱণেৰে আস্বাদিৎ নিতৌ হোক্ তোমোলাকে
জানা যে গায় প্ৰতি তোমোলাকৰ্ কিং উত্তৰ দিব
লগা তোমোলাকৰ্ অৱস্থা জানিবলৈ আৰু তোমো
৭ লাকৰ্ মন শান্তনা কৰিবলৈ যি প্ৰিয় ভায় অথচ বিশ্বাসী
৮ সেৱক অথচ প্ৰভুৎ সহবন্দী তিখিকসক ময় বিশ্বাসী
আৰু প্ৰিয় ভায় অথচ তোমোলাকৰ এজন যি ওনে

৯ সমুদ তেঁৱে মৈতে পঠিয়াইচোঁ তেঁও মোৰ এটাই
অৱস্থা তোমোলাৰক্ জনাৰ এমেৎ যিহ হইচে সেই
১০ এটাই সিবিলাকে তোমোলাকক্ জনাব। মোৰ সহ
বন্দীয়াৰ আৰিস্তাৰ্খস আৰু বাৰ্নব্বাৰ ভাগিনীয়েক
মাৰ্কস যাৰ্লৈ তোমোলাকে আজ্ঞা পাইছিলা তেঁও
যেদি আহে তেঁৱে তেঁওক মৰ্য্যাতা কৰি গ্ৰহণ কৰা।
১১ আৰু য়িশু নামে জস্তস এই কেয়টা চেলা ৰচিয়া তো
মোলাকক্ নমস্কাৰ কৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নিকোনে
মোৰ লগৰীয়াইঁতৰ মাজৎ যিবিলাক মোৰ সান্ত্বনা
১২ কৰোতা আছিল্ সেই এই কেইটা। খ্ৰীষ্টৰ এক
সেৱক অথচ তোমোলাৰৰ্ এজন এপাফ্ৰাস তোমো
লাৰক্ নমস্কাৰ কৰে আৰু প্ৰাৰ্থনাত তোমোলাকৰ্
নিৰোনে গুণৎ অই যতন কৰে যেন্ তোমোলা ক
সৰ্ব্বতোভাৱে ঈশ্বৰৰ্ ইস্তকৰ্মৎ সম্পূৰ্ণ স্থিৰ হোৱা
১৩ কিয়নো তাক্ এই প্ৰমাণ দিয়োঁ যেন্ তোমোলা
কৰ্ অৰ্থে আৰু লাওদিকিয়া আৰু হিয়েৰাপোলিস
১৪ নিবাসিইঁতৰ অৰ্থে তাৰ্ বৰ্ গুণৎ আছে। প্ৰিয়
চিকিৎসক লুক আৰু দেমাস তোমোলাৰক্ নমস্কাৰ
১৫ কৰে। লাওদিকীয়াৎ ভায়ইঁতক্ আৰু নুম্ফাস আৰু
যি মণ্ডলী তেঁওৰ ঘৰৎ আছে সিবিলাককো নমস্কাৰ
১৬ কৰা। যেতিয়া এই কাকৎ তোমোলাকৰ্ মাজৎ
মত হয় তেতিয়া লাওদিকীয়াইঁতৰ্ মণ্ডলীৎ তাক্
মতোৱাৰা আৰু লাওদিকীয়াৰপৰা যি কাকৎ আহি
১৭ সে তাক্ তোমোলাকেও মাতা। আৰু আৰ্খিপ্পক কো

ৱা যি শুশ্ৰূষা প্ৰভুৰপৰা পাইছা তাক্ পূৰ কৰিবলৈ
১৮ ৰৱ সাৱধান হোৱা। ময় যি পাঔল মোৰ হাতে
লেখা নমস্কাৰ এই। মোৰ বন্ধনলৈ মন কৰিবা।
অনুগ্ৰহ তোমালাকে সৈতে হোক্। আমিন্।—

পাওল্ পাঁচনীএ যি প্ৰথম কাকৎ তেসলোনীয়াহঁতলৈ
লিখিছিল্ সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ তেসলোনীয়াহঁতৰ যি মণ্ডলী ঈশ্বৰ পিতৃ আৰু প্ৰভু
যিশু খ্ৰীষ্টত আছে তালৈ পাওল্ আৰু সল্বানস আৰু
২ তিমোথিয়সে কাকৎ লিখে। ঈশ্বৰ আমাৰ পিতৃ
আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰপৰা অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি তো
৩ মোলাকলৈ হোক। হে প্ৰিয় ভায়হঁত আমি আপো
ন প্ৰাৰ্থনাৰে তোমোলাকৰ নাম কাঢ়ি ঈশ্বৰ অথচ
আমাৰ পিতৃৰ দৃষ্টিত প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টত তোমোলাকৰ
যি সঞ্জাৎপূৰ্ব্বক কৰ্ম্ম আৰু চেনেহপূৰ্ব্বক শ্ৰম আৰু
৪ আশাপূৰ্ব্বক সহিষ্ণুতা এই এটাই নিৰবধি মনে কৰি
ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক তোমোলাকৰ যি মনোনীত হোৱা তাক
জানি তোমোলাক এটাইৰে নিকোনে সদায় ঈশ্বৰক
৫ কাথৰৎ শলাগো। কিয়নো আমাৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ
অকল কথাতে তোমোলাকৰ কাথলৈ নাহিল কিন্তু
পৰাক্ৰমেৰে আৰু ধৰ্ম্মাত্মাৰে আৰু দৃঢ় নিশ্চয়েৰে আ
হিল কিয়নো তোমোলাকে জানা যি আমি তোমোলা
কে মৈতে হুই তোমোলাকৰ নিকোনে যিবিধ মানুহ

৬ আছিলোঁ। আৰু তোমোলোকে বৰ দুঃখৎ ধৰ্ম্মা
ত্মাকৰ্ত্তৃক আনন্দেৰে বাক্য গ্ৰহণ কৰি আমাৰ
৭ আৰু প্ৰভুৰ এনে অনুকাৰী আছিলা যেন তোমোলো
ক মাকিদোনিয়া আৰু আখিয়াৰ এটাই পতীয়ওতা
৮ হঁতৰ আদর্শ আছিলা। কিয়নো প্ৰভুৰ বাক্যৰ ধ্বনি
অকল মাকিদোনিয়া আৰু আখায়াৎ তোমোলোকৰ্
ওচৰৰ্ পৰা প্ৰথমতে ওলাল সি নহয় কিন্তু যিহৎ
আমাৰ কথা কোৱাৰ প্ৰয়োজন একো নথাকে তো
৯ মোলোকৰ ঈশ্বৰৎ মঞ্জাৎ থানেপ্ৰতি এনে ব্যাপি
১০ থাকে। কিয়নো তোমোলোকৰ্ ওচৰৎ আমাৰ কি
বিধি আগমন আছিল আৰু জীৱন্ত আৰু সঁচা ঈশ্বৰৰ্
সেৱাৰ নিমিত্তে আৰু যাক তেওঁ মৃত্যুৰ পৰা তুলি
লে যি ভবিষ্যৎ ক্ৰোধৰ পৰা আমাক ৰাখে সেই
তেওঁৰ পুত্ৰ যিশুৰ্ স্বৰ্গৰ পৰা অহাৰ অপেক্ষা
ও কৰাৰ নিমিত্তে তোমোলোক দেৱতা এৰি যে
নেকৈ ঈশ্বৰলৈ পালটিলা ইয়াক্ সিইঁতে প্ৰচাৰ্
কৰে।

২ পর্ব্ব কিয়নো হে ভায়ইঁৎ তোমোলোকে জানা যেন
২ তোমোলোকৰ ওচৰলৈ আমাৰ যি আগমন সেয়ে
ব্যৰ্থ নহয় কিন্তু তোমোলোকে যেনে জানা তেনে দুঃখ
আৰু লাজ কৰা অপমান ফিলিপীৎ পায় আৰু আমি
তাৰ পাচে ভালেমান যতন কৰি ঈশ্বৰৰ্ শুভবাৰ্ত্তা
৩ তোমোলোকৎ কবলৈ আপোন ঈশ্বৰৎ নির্ভয় আছি
লোঁ। কিয়নো তোমোলোকলৈ আমাৰ মিনতি কৰা

কপটেৰে বাক্যস্তুতিভাৱে বা ভণ্ডনাৰে নাছিল কিন্তু শুভ
৪ বাৰ্ত্তা সমাপনৰ পাত্ৰ হবলৈ যেনে তোমোলাক ঈশ্ব
ৰৎ পৰীক্ষিৎ আছিলা তেনে মনুষ্য তোষাতাইঁতৰ
নিচিনা নহয় কিন্তু আমাৰ মনৎ পৰীক্ষক ঈশ্বৰ তো
৫ ষেতাৰ নিচিনা আমি কথা কঁও। কিয়নো যেন তো
মোলাকে জানা তেনে আমি কোনো কালৎ খাঁটুনিল
গোৱা কথা বা লোভচকো নকৰিলোঁ ইয়াৎ ঈশ্বৰ সা।
৬ ক্ষী আছে আৰু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনী আপোনাক জানি যদিও
আমি তোমোলাকৰ ভাৰ হব পাৰোঁ তেওঁয়া মানু
হৰপৰা বা তোমোলাকৰপৰা বা আন কোনোৰপৰা
৭ মৰ্য্যাতা নিবিচাৰিলোঁ। কিন্তু যেনেকৈ মাতৃএ আপোন
লৰাইঁতক প্ৰতিপালন কৰে তেনে আমি তোমোলা
৮ কৰ্ ওচৰৎ মৃদু আছিলোঁ। এই নিমিত্তে তোমো
লাকৰ অৰ্থে আতি ইচ্ছুক হই ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্ত্তা
অকল নহয় কিন্তু আপোন প্ৰাণো তোমোলাকলৈ
দিবলৈ আমি ইচ্ছুক আছিলোঁ কিয়নো তোমোলাক
৯ আমাৰ প্ৰিয় আছিলা। হে ভায়ইঁৎ আমাৰ শ্ৰম
আৰু প্ৰয়াস তোমোলাকৰ স্মৰণিৎ আছে কিয়নো
তোমোলাকৰ কাৰো ভাৰ নকৰিবলৈ আমি ৰাত্ৰি
দিবা বন কৰি ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্ত্তা তোমোলাকলৈ প্ৰচি
১০ কৰিলোঁ। পতীয়ওতা তোমোলাকৰ মাজৎ আমি
কোন নিৰ্ম্মল আৰু পৰমাৰ্থ আৰু নিজগাৰ আচৰিলোঁ
১১ ইয়াৰ সাক্ষী তোমোলাকো ঈশ্বৰো। কিয়নো
যেনেকৈ পিতৃএ আপোন লৰাইঁতক কৰে তেনে যি

১২ আপোন ৰাজ্য আৰু বিভৱেৰে আমাক মাতিছে সেই
ঈশ্বৰলৈ যি আচাৰ যোগ্য সেই আচাৰ কৰিবলৈ
আমি তোমোলাকৰ্ গায় প্রতি যেনে মিনতি কৰিলোঁ
আৰু শান্তনা কৰিলোঁ আৰু কাহিনি কথা কলোঁ ই
১৩ য়াক্ তোমোলাকে জানিছা। এই নিকোনে আমি
অবিৰত ঈশ্বৰলৈ শ্লাঘা কৰোঁ কিয়নো আমাৰ মুখে
ঈশ্বৰৰ্ যি কথা তোমোলাকে শুনিলা যেতিয়া তোমো
লাকে সেই কথা গ্রহণ কৰিলা তেতিয়া মানুহৰ্
কথাৰ নিচিনা তোমোলাকে তাক্ গ্রহণ কৰা নায়
কিন্তু সি নিশ্চয়ে আছে যেনে পতীয়ওঁতা তোমোলা
কৰ্ মাজৎ কাৰ্য্যসাধিক্ ঈশ্বৰৰ্ কথাৰ নিচিনা সেই
১৪ কথা গ্রহণ কৰিলা। হে ভায়ইঁৎ য়িহুদা দেশস্থ
খ্রীষ্ট য়িশুৎ যি মণ্ডলী তোমোলাক্ সেই মণ্ডলী
১৫ এটাইৰে অনুগামী হুই ছিলা। কিয়নো যি য়িহুদী
ইঁতে প্রভু য়িশুক্ আৰু আপোন আচাৰ্য্যইঁতক্ বধি
১৬ লে আৰু আমাৰো বৰ হিংসা কৰিলে আৰু আ
পোনাৰ আৰু পাপৰ পৰিমাণ যিহৎ নিতৌ পূৰায়
আন্দেশীইঁতৰ ডৰণি পাবলৈ সিইঁতৰ আগৎ
কথা কবলৈ আমাক এনে হাক্ দিয়ে আৰু ঈশ্বৰৰ্
তুষ্টি নকৰে আৰু এটাই মানুহৰ বিৰোধীও
আছে সেই য়িহুদীইঁতৰপৰা য়িহুদা দেশস্থ মণ্ডলীএ
যি দুঃখ পালে তোমোলাকে তেনে দুঃখ আপোন

১৭ দেশী মানুহৰপৰা পালা। কিন্তু যিহুদীহঁতৰ ওপ
ৰৎ বিশেষে খণ্ড পড়িছে। হে ভায়হঁৎ আমি দে
হৎ মনৎ নহয় এখেৰি কাল তোমালোকৰ ওচৰ
পৰা নীয়া হুই বৰ আকাঙ্খাৰে তোমালোকৰ মুখ
১৮ দেখিবলৈ সৰহ যতন কৰিছোঁ। এতদৰ্থে আমি
বিশেষৎ ময় পাওল তোমালোকৰ্ ওচৰলৈ আহি
বলৈ বাৰম্বাৰ ইচ্ছা কৰিলোঁ কিন্তু শয়তানে আমাক্
১৯ হাক্ দিলে। আমাৰ ভাৰসা আৰু আনন্দ আৰু
২০ আহ্লাদৰূপ টকয়া কি আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ আ
গৎ তেঁওৰ আগমন কালৎ সি তোমালোক নোহো
ৱা নে কিয়নো তোমালোক্ আমাৰ গৌৰৱ আৰু
আনন্দ।

পৰ্ব্ব এয়েৰেই যেতিয়া আমি আৰু ধৈৰ্য্য ধৰিব নো
৩ ৱাৰিলোঁ তেতিয়া আথেন্সৎ অকলৈ থকা ভাল এই
ভাবিলোঁ আৰু এই নিকোনে তোমালোকক্ থিৰ্
কৰিবলৈ আৰু তোমালোকৰ্ প্ৰতীতিৰ অৰ্থে তোমা
লোকক্ শান্তনা কৰিবলৈ আমাৰ ভায় অথচ ঈশ্বৰৰ্
২ সেৱক অথচ খ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তাৎ মোৰ লগৰীয়া তিমো
থিয়সক পঠালোঁ এই দুঃখৎ কোনো লড়োৱা নহয়
কিয়নো তোমালোকে জানা আমি যি এই দুঃখ ভুঞ্জি
৩ বলৈ নিয়োজিৎ আছো কিয়নো এতিয়া যেনে হুই
৪ ছে আৰু যেনে তোমালোকে জানা তেনে আমি আ
গেই তোমালোকে সৈতে থকা কালৎ তোমালোকক্
নিশ্চয় কৰিছিলোঁ যেন্ আমি দুঃখ ভুঞ্জিব লাগে।

৫ এই নিক্কোনে ময় আৰু সহিব নোৱাৰি তোমোলা
কৰ্ বিশ্বাস্ জানিবলৈ পঠালোঁ জানো পৰীক্ষকে
তোমোলাকক্কো পৰীক্ষা কৰে আৰু আমাৰ শ্ৰম ব্যৰ্থ
৬ হয়। কিন্তু হে ভায়হঁৎ এতিয়া তিমোথিয়স তোমো
লাকৰ্ ওচৰৰপৰা আমাৰ এথৈলৈ আহি তোমোলা
কৰ্ বিশ্বাস্ আৰু চেনেহৰ বতৰা আৰু যেনকৈ
৭ আমি তোমোলাকক্ দেখিব খোজোঁ তেনেকৈ তো
মোলাকে আমাক্ দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰি আমাক্ স
দায় ভালকৈ সোঁৱৰা এই সুবতৰা আনিলৎ আমি
সেই নিমিত্তে তোমোলাকৰ্ বিশ্বাসেৰে আমাৰ এটা
৮ ই দুঃখতে আৰু যাতনাতে শান্তিৎ আচিলোঁ। কি
য়নো তোমোলাক যেদি প্ৰভুৎ স্থিৰ্ হোৱা তেবে
৯ আমি জীয়ো যি হেতুকে তোমোলাকৰ মুখ দেখিবলৈ
১০ আৰু তোমোলাকৰ বিশ্বাসৰ যি তাবৰ আছে তাক্
পুৰাবলৈ ৰাতিদিনে অত্যন্ত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁতা আমি
যি এটাই আনন্দেৰে তোমোলাকৰ্ নিক্কোনে ঈশ্বৰৰ
আগৎ আনন্দিৎ হোঁ তাতে ঈশ্বৰলৈ কি স্তুতি তো
১১ মোলাকৰৰ্থে আকও কৰিব পাৰোঁ। এতিয়া ঈশ্বৰ্
আপুনি অথচ আমাৰ পিতৃ আৰু আমাৰ্ প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্ট তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ যাবলৈ আমাৰ বাট
১২ দেখুৱায়। আৰু ঈশ্বৰে কৰোক আমি যেনে তো
মোলাকলৈ তেনে তোমোলাক অন্যোন্যে এটাই
মানুহলৈ চেনেহেৰে বাচা আৰু বহুল হোৱা আ
মাৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্ট এটাই সাধুবিলাকৰ্ লগৎলৈ

১৩ যেতিয়া আহিব তেতিয়া ঈশ্বৰ অৰ্থাৎ আমাৰ পিতৃৰ
আগৎ পবিত্ৰতাৰে নিজগাৰীয়া তোমোলাকৰ মন
স্থিৰ কৰে ।—

পৰ্ব্ব আৰু হে ভায়হঁৎ আচৰিবলৈ আৰু ঈশ্বৰক তুষি
৪ বলৈ তোমোলাকে যিং কৰিবলগা ইয়াক যেনে আ
মাৰ কাষৰৎ পাইছিলা তেনে কৰিবলৈ যেন তো
মোলাক আৰু সৰহ যত্নৱন্ত হোৱা ইয়াক প্ৰভু
যিশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰা তোমোলাকৰ কাষৰৎ আমি
২ মিনতি কৰোঁ আৰু উপদেশ কৰোঁ । কিয়নো প্ৰভু
যিশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰা তোমোলাকক আমি যি আজ্ঞা
৩ কৰিলোঁ তাক তোমোলাকে জানা । যি হেতুক
তোমোলাকৰ শুদ্ধ হোৱা বিশেষত তোমোলাকৰ
৪ বেশ্যাগমন ত্যাগ আৰু শুদ্ধতা আৰু সৎকাৰৎ
আৰু ঈশ্বৰানভিজ্ঞ আন্দেশীহঁতৰ নিচিনা কামেৰে
৫ নহয় তোমোলাকৰ সদোৰে স্বকিয়াং পাত্ৰ আধি
পত্য কৰা আৰু কোনোএ কোনো কথাৎ আপোন
৬ ভাইলৈ ছলবান্ধি আৰু ভণ্ডনা নকৰা এয়ে ঈশ্বৰৰ
অভিমত কিয়নো যেনেকৈ আমি আগেই উপদেশ
কৰিলোঁ আৰু প্ৰমাণ দিলোঁ তেনেকৈ ঈশ্বৰ এই এটা
৭ ইৰে দণ্ড কৰোঁতা হয় । কিয়নো অশুচি কৰ্ম্ম কৰিবলৈ
ঈশ্বৰে আমাক মতা নায় কিন্তু স্বকৰ্ম্ম কৰিবলৈ মা
৮ তিছে । এয়েৰেই যি ইতিকিং কৰে সি মানুহক
ইতিকিং নকৰে কিন্তু যি আপোনাৰ ধৰ্ম্মাত্মা আমা
৯ ক দিছে সেই ঈশ্বৰক ইতিকিং কৰে । সৌভ্ৰা

ৰর্থে ময় তোমোলাকলৈ যি লিখোঁ তোমোলাকৰ্
ইয়াৎ প্রয়োজন নায় কিয়নো অন্যোন্যনো চেনেহ
কৰিবলৈ তোমোলাক আপুনি ঈশ্বৰকর্ত্তৃক শিক্ষিৎ
১০ অইচা। আৰু মাকিদোনিয়াৰ সকলেথানে যি
ভায়হঁৎ সেই এটাইকে তোমোলাকে তাকো কৰিচা
কিন্তু হে ভায়হঁৎ ময় তোমোলাকৰ্ আগৎ মিনতি
কৰোঁ যেন্ তোমোলাক্ ইয়াৎ ক্রমেং বাঢ়া আৰু
১১ নির্ব্বিৰোধী হোৱা আৰু আপোনাং বন্ কৰা যেনে
১২ আমি আজ্ঞা দিলোঁ তেনে আপোনাৰ্ হাতে বন কৰা
বাজৎ লোকলৈ সাৰল্য ব্যৱহাৰ কৰা আৰু যিহৎ
তোমোলাকৰ্ একোৰো অসত্তা নহয় তেনে কৰিবলৈ
যতন কৰা।—
১৩ কিন্তু হে ভায়হঁৎ নিদ্রিৎ জনৰর্থে যি তোমোলাক্
অজ্ঞান হোৱা ইয়াক্ ময় নোখোজোঁ যেন তোমো
লাক্ আশাবহিৎ আন্ লোকৰ্ নিচিনা শোকান্বিৎ
নোহোৱা কিয়নো যেদি আমি পত্যিয়ওঁ যিশু মৰিল
১৪ আৰুও উঠিল তেবে যিবিলাক্ যিশুৎ নিদ্রিৎ আচে
সিহঁতকো ঈশ্বৰে তেনেকৈ আপোনাৰ্ নিচিনা আ
১৫ নিব। কিয়নো প্রভুৰ্ কথাৰ দোৱাৰা তোমোলাকৎ
আমি কওঁ জীৱন্ত প্রভুৰ্ অহালৈকে স্থায়ী আমি নি
১৬ দ্রিতহঁতৰ্ অগ্রগামী হওম্। কিয়নো জয়ংকাৰ শব্দ
আৰু প্রধান দূতৰ্ ৰাও আৰু ঈশ্বৰৰ্ তুৰীবাদ্য কৰি
১৭ প্রভু আপুনি স্বর্গৰপৰা নামিব আৰু খ্রীষ্টৎ যিবি
লাক মৃত সিহঁৎ প্রথমতে উঠিব তাৰপাচে জীৱন্ত

আৰুণিত আমি শূন্যৎ প্ৰভুৰ সৈতে দেখা কৰিবলৈ
সিহঁতৰ লগৎ ডাৱৰেৰে আকৰ্ষিৎ হুই তাতে
১৮ প্ৰভুৰ সৈতে নিত্যৌ থাকিম্‌ এয়েৰেই এই কথা কোৱাৎ
আপোনাক্‌ অন্যোঅন্যে শান্তনা কৰা।—

পৰ্ব্ব কিন্তু হে ভাইহঁৎ তোমোলাকৰ্‌ একো প্ৰয়োজন
৫ নায় যয় কাল আৰু নিয়মিৎ কালৰ অৰ্থে তোমো
২ লাকলৈ লিখোঁ কিয়নো যেনেকৈ ৰাতি চোৰ্‌ আহে
তেনেকৈ প্ৰভুৰ্‌ দিন আহিব ইয়াক্‌ তোমোলাকে আ
৩ পুনি নিশ্চয়ে জানা। কিয়নো যি কালৎ মানুহে বো
লে শান্তি আৰু নিৰাপদ ওপৎ সেই কালৎ যেনে
গৰ্ভৱতী তিৰোতাৰ্‌ প্ৰসৱৰ বিষ হয় তেনে তোমো
লাকৰ্‌ অকস্মাৎ সৰ্ব্বনাশ হুব আৰু সিহঁৎ নিজীব।
৪ কিন্তু হে ভায়হঁৎ তোমোলাক্‌ এন্ধাৰৎ নোহোৱা
সেই দিনা তোমোলাকৎ চোৰ্‌ অহাৰ নিচিনা যিলে
৫ তোমোলাক এটাই পহৰৰ্‌ আৰু দিনৰ্‌ লৰাহঁৎ
৬ আমি ৰাতিৰ্‌-বা এন্ধাৰৰ্‌ নোহোঁ। এয়েৰেই
আমি আন্‌ মানুহৰ্‌ নিচিনা নোটোপনিয়াঁও কিন্তু পৰ
৭ দি আৰু সজ্ঞান হুই কিয়নো যিবিলাকে টোপনিয়ায়
সিহঁৎ ৰাতিতে টোপনিয়ায় আৰু যিবিলাক্‌ মতোৱাল
৮ সিহঁৎ ৰাতিতে মতোৱাল। কিন্তু দিবসীয়া আমি
সঞ্জাৎ আৰু চেনেহৰূপ গাতি আৰু তৰণিৰ ভাৰসা
৯ ৰূপ টকয়া পিন্ধি সজ্ঞান হোঁ। কিয়নো খঙ ভুঞ্জি
বলৈ ঈশ্বৰে আমাক্‌ নিযোজিৎ কৰা নায় কিন্তু আমি
১০ জাগোঁ বা টোপনিয়াঁও তেঁৱে সৈতে একেলগে বসতি

কৰোঁ এই নিকোনে আমাৰ অৰ্থে মৰিল যি আমাৰ
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ দোৱাৰা তৰণি পাবলৈ আ
১১ মাক নিযোজন কৰিছে। এয়েৰেই যেনে তোমোলা
কে কৰা তেনে আমোলাক আন্যোআন্যো শান্তনা
১২ কৰা আৰু ক্ৰমেং গাঁথা। হে ভায়ইঁৎ ময় এই মিনতি
কৰোঁ তোমোলাকে আমাৰ মাজৎ জিবিলাকে শ্ৰম
কৰে আৰু প্ৰভুৎ তোমোলাকৰ ওপৰৎ নিযোজিৎ
হয় আৰু তোমোলাকক্ ভবিয়াই সিইঁতক জানা।
১৩ আৰু সিইঁতৰ কৰ্ম্মোৰে সিইঁতক চেনেহ কৰি বৰ
আদৰ কৰা আৰু অন্যোঅন্যো নিৰ্ব্বিৰোধি হোৱা।
১৪ হে ভায়ইঁৎ এতিয়া আমি তোমোলাকক এই উপদেশ
১৫ কৰোঁ যিবিলাক দুৰ্ব্বিনীত সিইঁতক ভবিয়োৱা। দুৰ্ব্বল
মনাইঁতক শান্তনা কৰা দুৰ্ব্বলইঁতক্ বৰি ৰাখা এটাই
১৬ মান্নহলৈ সহিষ্ণু হোৱা। কোনোএ কাকো হিংসা
১৭ ৰ নিকোনে হিংসা নকৰোক কিন্তু আপোনাং মাজৎ
১৮ এটাইলৈকে সদাচাৰ নিতৌ কৰা। সদায় আনন্দ
১৯ কৰা। নিৰন্তৰ প্ৰাৰ্থনা কৰা। এটাইতে শলা
গা কিয়নো তোমোলাকৰৰ্থে খ্ৰীষ্ট যিশুৎ এই ঈশ্ব
২০ ৰৰ ইষ্ট কৰ্ম্ম আত্মাক নুনুমাবা। আচাৰ্য বাক্য
২১ ইতিকিং নকৰিবা। এটাই কৰ্ম্মৰ পৰীক্ষা কৰা যি
২২ সজ তাক শকৎকৈ ৰখা। কুকৰ্ম্মৰ এটাই চাঁকো
২৩ এৰা আৰু শান্তি কৰোতা ঈশ্বৰ আপুনি তোমো
লাকক্ সমস্তো সম্পূৰ্ণ কৰোক প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ আ

গমনলৈকে তোমোলাকৰ্ সদম্পায় আন্মা আৰু
২৪ মন আৰু দেহ নিজগাৰিয়া ৰখা হোক্। যি তো
মোলাকক্ মাতিছে তেঁও বিশ্বাসী আৰু তাকো কৰি
২৫ ব। হে ভায়হঁৎ আমাৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰা। এটা
২৬ ই ভায়হঁতক্ পবিত্ৰ চুমা দি নমস্কাৰ্ কৰা। প্ৰভুৰ
২৭ নাম কৰি মই তোমোলাকক্ আজ্ঞা দিয়োঁ যেন এই
২৮ কাকৎ এটাই সাৰি ভায়হঁতলৈ মতা হয়। আমাৰ
প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহ তোমোলাকলৈ হোক্
আমিন্।—

পাওল্ পাঁচনীএ যি দ্বিতীয় কাকৎ তেসলোনীয়াহঁতলৈ
লিখিলে সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ ঈশ্বৰ্ আমাৰ পিতৃৎ আৰু প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৎ
তেসলোনীয়াহঁতৰ্ যি মণ্ডলী তালৈ পাওল্ আৰু
২ সল্বানসে আৰু তিমোথিয়সে কাকৎ লেখে। আমা
ৰ পিতৃ ঈশ্বৰ্ আৰু প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰপৰা অনুগ্ৰহ
৩ আৰু শান্তি তোমোলাকলৈ হোক্। হে ভায়হঁৎ
যেনে ওচিৎ আছে তেনে তোমোলাকলৈ আমাৰ স
দায় ঈশ্বৰৰ্ কাষৰৎ শ্লাঘা কৰিবাৰ প্ৰয়োজন আছে
কিয়নো তোমোলাকৰ্ সঞ্চাৎ এনে অত্যন্ত বাঢ়ে
আৰু তোমোলাকৰ্ সদৌলৈকে তোমোলাকৰ্
৪ অন্যোঅন্যে চেনেহ এনে ক্ৰমেৎ সৰহ হইছে যে তো
মোলাকে যি এটাই বিপক্ষতা আৰু দুঃখ পাইছা
তাতে তোমোলাকৰ্ সহিষ্ণুতাৰে আৰু সঞ্চাতৰে
নিকোনে আমি ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলীবিলাকৰ্ মাজৎ তো
৫ মোলাকৰথে দম্ভ কথা কও। সেই দুঃখ ঈশ্বৰৰ্
৬ পৰমাৰ্থ শোধৰ এক চাকুষ লক্ষণ তোমোলাক ঈশ্ব
ৰৰ্ যি ৰাজ্যৰ্ নিকোনে দুঃখ পোৱা সেই ৰাজ্য

যোগ্য গণিৎ হোৱা কিয়নো যিবিলাকে তোমোলা
কক্ দুঃখ দিয়ে সিহঁতক আকও দুঃখ দিয়া আৰু যিবি
৭ লাকে ঈশ্বৰক্ নেজানে আৰু আমাৰ প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তা নেমানে সিহঁতক্ সমুচিৎ দিবলৈ
যেতিয়া প্ৰভু য়িশু আপোন বলৱন্ত দূতহঁতক্ লগৎ
৮ লৈ প্ৰজ্বলিৎ জুইৎ স্বৰ্গৰ পৰা প্ৰৌচিক্ হব তেতিয়া
দুঃখ ভুঞ্জোতা তোমোলাককে আমাৰ লগৎ জিৰ
৯ ণি দিবলৈ ঈশ্বৰৰ্ যোগ্য। কিয়নো সেই দিনা
আমি যি প্ৰমাণ তোমোলাকৰ্ ঠাইৎ দিলোঁ সেয়ে
সঞ্চাৎ আছিল। যেতিয়া প্ৰভু আপোন সাধুলো
কবিলাকৰ্ মাজৎ আদৃত হবলৈ আৰু যিমান মানু
হে পতীয়ায় এটাইতে আতিমান্য হবলৈ আহিব
১০ তেতিয়া সেই দিনা তেঁওৰ আগ হবলৈ আৰু
তেঁওৰ্ পৰাক্ৰমৰ্ কাহিৰ পৰা আৰু সিহঁতৰ অনন্ত
১১ সৰ্ব্বনাশৰূপ শাস্তি হব ইয়াক্ দেখি আমি তোমো
লাকলৈ নিতৌ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ যেন আমাৰ ঈশ্বৰে
তোমোলাকক্ এই আহ্বান যোগ্য জানে আৰু আ
পোন ভদ্ৰতাৰ উত্তম অভিলাষ আৰু প্ৰতীতিৰূপ কাৰ্য্য
১২ পৰাক্ৰমেৰে পূৰায় যেন্ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ নাম তো
মোলাকৰ্ মাজৎ আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহানুসাৰে তোমোলাকে তেঁওৰ্ মা
জৎ গৌৰৱ পোৱা।—

পৰ্ব্ব হে ভায়হঁৎ আমাৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ আগমনাৰ্থে
২ তেঁওৰ্ ওচৰৎ আমাৰ সংগৃহীত হোৱাৰৰ্থে এতিয়া

আমি তোমোলাকক্ মিনতি কৰোঁ যেন্ খ্ৰীষ্টৰ্ দিন
২ ওচৰ জানিলে যেনে হল্‌হেঁতেন তেনে এই অৰ্থে আ
ত্মাৎ বা বাক্যৎ বা আমাৰ ওচৰৰ্‌পৰা অহা কাকৎ
ৰ্‌পৰা যেনে হল্‌হেঁতেন তেনে কাকতেৰে তোমোলা
কে মনৎ হত্বাৎ লাড়িত আৰু ঘাবৰাণ নোহোৱা।
৩ কোনোৰূপে তোমোলাকক্ কোনোএ ভুলাওক ক্রিয়
৪ নো প্রচুতি প্রথমেতে নহলে আৰু ঈশ্বৰৰ্ নামেৰে
প্রসিদ্ধ যিমান পূজিত আৰু যিমান এই এটাইৰে
৫ বিৰোধী এই এটাইৰে ওপৰৎ আপোনাক এনে ওখ
কৰোঁতা আপোনাক ঈশ্বৰ্ বুলি প্রৌঢ়িক্ কৰি ঈশ্ব
ৰৰ্ নিচিনা ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰৎ বহে এনে যি পাপপুৰুষ
অৰ্থাৎ সৰ্ব্বনাশৰ্ পুত্র প্রৌঢ়িক্ নহলে এই দিন না
৬ হব। তোমোলাকে স্মৰবালে মই যেতিয়া তো
মোলাকে সৈতে আছিলোঁ তেতিয়া তোমোলাকৎ
এই কথা কলোঁ এতিয়া সেই পাপপুৰুষৰ্ আপোন
কালৎ প্রৌঢ়িক্ হোৱাৰ নিৰোধক কি ইয়াক্ তোমো
৭ লাকে জানা কিয়নো অপৰমাৰ্থৰ্ গুহতা সফল হব
লৈ লাগে এতিয়া অকল নিবাৰণ কৰোঁতা ব্যক্তিৰ
৮ মাজৰপৰা নীয়া হোৱালৈকে হাক্ দিব। সেক্ষে
হলে যি পাপ পুৰুষৰ্ প্রভুএ আপোন মুখৰ্ আত্মাৰ
দোৱাৰা সংহাৰ কৰিব আৰু আপোন আগমন কা
৯ লিৰ্ দোৱাৰা বিনাশ কৰিব অৰ্থাৎ এটাই পৰাক্রম
আৰু লক্ষণ আৰু মিচা আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্মে সৈতে আ
পোনি মকলি হবলৈ যিবিলাকে সত্যতাৰ্ চেনেহ

১০ গ্ৰহণ নকৰিলে। সেই বিনাশীয় মানুহৰ মাজৎ
অপৰমাৰ্থৰ এটাই ভণ্ডনায় সৈতে যাৰ আগমন শয়
তানৰ কৰ্ম্ম কৰাৰ অনুসাৰে আছে সি তেতিয়া
১১ প্ৰেচিক হব। এই নিকোনে ঈশ্বৰে সিহঁতৰ তলৈ
বৰ মায়া পঠিয়াব যেন সিহঁতে মিচা কথা পতীয়ায়
১২ যিবিলাকে সত্যতাৎ নপতীয়ালে কিন্তু অপৰমাৰ্থ
কৰ্ম্মৎ তুষ্ট আছিল সেই এটাই দণ্ডিৎ হয় কিন্তু হে
প্ৰভুৎ প্ৰিয় ভায়হঁৎ তোমোলাকৰৰ্থে ঈশ্বৰলৈ স
১৩ দায় শ্লাঘা কৰিবলৈ আমাৰ প্ৰয়োজন আছে। কি
য়নো আত্মাৰ পবিত্ৰতাৰে আৰু সত্যতাৰ সজ্ঞানৰ
১৪ দোৱাৰা তৰণি পাবলৈ আৰু যাৰ নিকোনে আমাৰ
প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ গৌৰৱ পাবলৈ আমাৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ
দোৱাৰা ঈশ্বৰে তোমোলাকক মাতিছে সেই তৰণি
পাবলৈ তেঁও আদিৰেপৰা তোমোলাকক মনস্থ কৰি
১৫ লে। এয়েৰেই হে ভায়হঁৎ স্থিৰ হোৱা কথাৰে বা
আমাৰ কাকতেৰে যি ব্যৱহাৰৎ তোমোলাক শি
১৬ ক্ষিৎ আচা সেই ব্যৱহাৰ মানা। এতিয়া আমাৰ
প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্ট আপুনি আৰু আমাক চেনেহ কৰি
১৭ চে আৰু অনুগ্ৰহৰ দোৱাৰা অনন্ত শান্তনা আৰু
উত্তম ভাৰসা দিছে যি আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ তেঁৱো
তোমোলাকৰ মনৰ শান্তনা কৰোঁক আৰু সদো
উত্তম বাক্য আৰু কৰ্ম্মেৰে তোমোলাকক থিৰ
কৰোঁক।—

পর্ব্ব আৰু হে ভায়হঁৎ আমাৰৰ্থে প্ৰৰ্থনা কৰা যেন্
৩ ঈশ্বৰৰ্ বাক্য যেনে তোমোলাকৰ মাজৎ প্ৰবর্ত্তিছে
সেই বাক্য তন্মাতে অবাধিৎৰূপে প্ৰবর্ত্তে আৰু গৌ
২ ৰৱযুক্ত হয় আৰু অবিবেচক্ আৰু দুৰ্জন লোকৰ
পৰাও যেন্ আমি ৰক্ষৎ হোঁ কিয়নো এটাই মানুহৰ্
৩ সঞ্জাৎ নায় কিন্তু তোমোলাকক্ স্থিৰ কৰিব আৰু
৪ পাপৰপৰা ৰাখিব যি ঈশ্বৰ তেঁও সঞ্জাতী। আমি
প্ৰভুৎ তোমোলাৰ্ ৰথাৎ পতীয়াঁও আমি যিং কর্ম্ম
তোমোলাকলৈ আজ্ঞা কৰোঁ তোমোলাকে সেই কর্ম্ম
৫ কৰিছা আৰু কৰিবা আৰু ঈশ্বৰৰ্ চেনেহ আৰু
খ্ৰীষ্টীয়া সহিষ্ণুতা প্ৰভুএ তোমোলাকৰ্ মন্ লোৱ্ৰ
ওক।—

৬ হে ভায়হঁৎ যি সদৌ ভায় অনিয়মে চলে আৰু
যি নিয়ম তোমোলাকে মোৰ কাথৰৎ পাইছা
তেনে নহয় তোমোলাকে সেই সদৌৰেপৰা বেলেগ
হোৱা ইয়াক্ আমি প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ নামে তোমো
৭ লাকক্ আজ্ঞা কৰোঁ। কিয়নো তোমোলাকে জানা
আমাৰ পশ্চাদ্গামী হোৱাৰ তোমোলাকৰ্ কি কি
প্ৰয়োজন কিয়নো তোমোলাকৰ্ মাজৎ আমি অনিয়
৮ মে নচলিলোঁ আৰু কাৰো বেহানি বিনামোলে খোৱা
নায় কিন্তু তোমোলাকৰ্ কাৰো ওপৰৎ ভাৰ নিদিব
লৈ ৰাত্ৰিন্দিৱা যতন আৰু শ্ৰম কৰি বন্ কৰিলোঁ।
৯ আমাৰ পৰাক্ৰম নোহোৱাৎ নহয় তোমোলাকে
আমাৰ পশ্চাদ্গামী হোৱা এই নিমিত্তে তোমো

১০ লাকৰ্ আদৰ্শস্বৰূপ নিকোনে ভাক্ কৰিলোঁ। কিয়
নো আমি তোমোলাকৰ্ আগতে যেতিয়া আছিলোঁ
তেতিয়া আজ্ঞা কৰিছিলোঁ যি বন্ নকৰে সি খাবলৈ
১১ নেপাব কিয়নো আমি শুনো বন্ নকৰে কিন্তু পৰৰ্
বনৰ্ চৰ্চ্চা কৰে এনে অনিয়মে প্ৰবৰ্ত্তে কেৎবিলাক
১২ তোমোলাকৰ্ মাজৎ আছে। এয়েৰেই নিৰ্ব্বিৰো
ধী হই বন্ কৰিবলৈ আৰু স্বকিয়াং বেহানি খাবলৈ
আমি প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ নামলৈ তোমোলাকক্ আ
১৩ জ্ঞা দিয়োঁ আৰু উদগাঁও। কিন্তু হে ভায়হঁৎ তো
১৪ মোলাকে সুকৰ্ম্ম কৰাৎ নেভাগৰিবা আৰু এই কাক
তৎ জাপিৎ আমাৰ বাক্য যেদি কোনোএ নেমানে
১৫ তেবে সেই মানুহৰ নিশ্চয় কৰা আৰু সিএ সৈতে
আলাপ নকৰা যেন্ সি লাজ হয় তেৱো তাক্ শত্ৰু
বুলি নগণিবা কিন্তু ভায়হঁতৰ্ নিচিনাকৈ তাক্ ডৰি
১৬ য়োৱা। এতিয়া শান্তিদিয়োঁতা ঈশ্বৰ সদায় সৰ্ব্ব
প্ৰকাৰে তোমোলাকক্ শান্তি দিয়োক। প্ৰভু তোমো
১৭ লাৰ্ এটাইৰে লগৰিয়া হোক্। ময় পাওল আ
পোন হাতে লিখিৎ মোৰ নমস্কাৰ সদো কাকতৎ
১৮ এই মোৰ চিন্ এনেকৈ ময় লিখোঁ। প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহ তোমোলাকৰ্ এটাইলৈকে হোক্।
আমিন্।—

পাওল পাঁচনীৰ যি প্ৰথম কাকৎ তিমোতিয়সলৈ লিখি
লে সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ আমাৰ তাৰক্ যি ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ ভাৰসা
যি প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰো আজ্ঞাক্ৰমেৰে য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্
পাঁচনী যি ময় পাওল ভক্তিৰে মোৰ পৰমাৰ্থ পুত্ৰ
২ তিমোতিয়সলৈ কাকৎ লেখোঁ। আমাৰ পিতৃ ঈশ্ব
ৰ আৰু প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰপৰা অনুগ্ৰহ আৰু দয়া
৩ আৰু শান্তি তোমালৈ হোক্। আন্ নিশিকাবলৈ
আৰু নিৰৰ্থক ৰচনা আৰু ঈশ্বৰ ভক্তিৰে ক্ৰমেং
বৰ্দ্ধনাপেক্ষা দ্বন্দ্বাদ্বন্দ্বি ওপজায় যি অনন্ত বংশা
৪ ৱলি সেই বিলাক্ নেমানিবলৈ কেতেটি মানুহক্
আজ্ঞা দিবলৈ যেনে ময় মাকিদোনিয়া যাত্ৰা কালৎ
তোমোলাক এফেসসৎ ৰবলৈ বুলিলোঁ তেনে কৰা।
৫ নিৰ্ম্মলচিত্ত আৰু ভদুঃন আৰু অকল্পিৎ সজ্ঞাতেৰে
চেনহ আজ্ঞাৰ এইং আশয় কোনো কোনোএ এৰি
৬ ইফালে সিফালে ঘুৰি আৰু যি কয় আৰু যিহৎ
বোলে ইয়াক নেজানি শাস্ত্ৰ শিকওঁতা হবলৈ ইচ্ছা
কৰি নিৰৰ্থক দ্বন্দ্বাদ্বন্দ্বিৰ্ ফাললৈ ওভতিছে।

৭ কিন্তু শাস্ত্ৰ পৰমাৰ্থিক্ মানুহৰ্ নিকোনে নহয় কিন্তু
৮ শাস্ত্ৰানধীন আৰু অমানক আৰু অধাৰ্ম্মিক আৰু
৯ পাতকী আৰু অসাধু আৰু ধৰ্ম্মৰহিত আৰু পিতৃঘ্ন
আৰু মাতৃঘ্ন আৰু নৰঘ্ন আৰু বেশ্যাসক্ত আৰু পুং
১০ মৈথুনী আৰু মানুহচোৰ আৰু মিচলীয়া আৰু মিচা
১১ শপত কৰোঁতা এইবিলাকৰ্ নিকো ন আৰু সচ্চিদা
নন্দ ঈশ্বৰৰ্ যি মাহাত্ম্যযুক্ত শুভবাৰ্ত্তা মোৎ স্থাপি
জিল্ তদনুযায়ী যি সুশিক্ষা আছে তদ্বিপৰীতে যি যি
১২ আন্ কোনো ভাব্ থাকে এইবিলাকৰ কাৰণো আছে
ইয়াক্ জানি যেদি লোকশাস্ত্ৰৰ যোগ্যৰূপে শাস্ত্ৰা
চাৰ কৰে তেবেই শাস্ত্ৰ ভাল ইয়াকো জানোঁ।—
১৩ আগেই ঈশ্বৰনিন্দক্ আৰু তদাশ্ৰয়ীহঁতৰ্ বিৰুদ্ধ
তা কৰোঁতা আৰু হিংসক যি ময় মোক বলৱন্ত
কৰিলে যি আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁবেই এই
শুশ্ৰূষাৎ মোক বিষয়া পাতি বিশ্বাসী বুলি গণিলে
এই নিকোনে ময় তেঁওৰ কাষৰৎ শ্লাঘা কৰোঁ।
১৪ কিন্তু ময় দয়া পালোঁ কিয়নো ময় অজ্ঞান হৈ সেই
কৰ্ম্ম অনাস্তিকৰ নিকোনে কৰিলোঁ আৰু খ্ৰীষ্ট যিশুৎ
সঞ্জাৎ আৰু চেনেহে সৈতে আমাৰ প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহ
১৫ অতিশয় আছিল্। এই কথা বিশ্বসনীয় আৰু সৰ্ব্ব
তোভাৱে গ্ৰাহ্য যি খ্ৰীষ্ট যিশু পাপীহঁতক ৰক্ষা কৰি
১৬ বলৈ আহিল্ যিবিলাকৰ্ মুখ্য ময়। কিন্তু ময় এই
নিকোনে দয়া পালোঁ ইয়াৰ পাচৎ যিবিলাক অনন্ত
আয়ুলৈকে তেঁওৰ শৰণাগত হব সিহঁতৰ নিমিত্তে

আদৰ্শ স্বৰূপে যিশু খ্ৰীষ্ট প্ৰথমতে মোৰ মাজত এটা
১৭ ই দীৰ্ঘকাল সহিষ্ণুতা প্ৰকাশ কৰে। এতিয়া অনন্ত
অমৰ অদৃশ্য ৰজাৰ অদ্বিতীয় বুদ্ধিমন্ত ঈশ্বৰলৈ
সৎকাৰ আৰু মাহাত্ম্য সদা সৰ্ব্বক্ষণে হোক্।
আমিন।—

১৮ হে পুত্ৰ তিমোতিয়স তোমাৰ কথাৎ পূৰ্ব্বোক্ত
আচাৰ্য্যবাক্যানুসাৰে তোমাৰ কাগাৰৎ এই আজ্ঞা
সন্নো ঈশ্বৰ নিন্দা নকৰিবলৈ শিক্ষাৰ নিকোনে ময়
শয়তানৰ কাথৰৎ সমৰ্পিলোঁ হুমেনায়স আৰু আ
১৯ লেক্সান্দ্ৰ এই দুয়ো যাৰ মাজত আছে এনে যি
কেতেটি মানুহ ভক্তি আৰু সদন্তঃকৰণ এৰি ভ
২০ ক্তিৎ নাৱো ভাঙিছে তুমি সেই ভক্তি আৰু সদন্তঃ
কৰণ গ্ৰহণ কৰি সেই পূৰ্ব্বোক্ত আচাৰ্য্যবাক্যৰ
দ্বাৰায় উত্তম ৰণ কৰা।—

পৰ্ব্ব এতেকেই ময় আদেশ কৰোঁ প্ৰথমতে এটাই মানুহ
২ হলৈ বিশেষত ৰজাহঁতৰ আৰু শাসন কৰোঁতাহঁতৰ
৩ নিকোনে বিনয় আৰু প্ৰাৰ্থনা আৰু মিনতি আৰু শ্লাঘা
কৰা হয় আমি সাধু আচৰণৎ আৰু সৰলাচৰণৎ
৪ শান্ত আৰু নিৰ্ব্বিৰোধি ৰূপে কালক্ষেপণ কিয়নো এটাই
মানুহৰ মোচন আৰু সত্যতা গ্ৰহণৈতুক্ যি আমাৰ
তাৰক্ ঈশ্বৰ তেওঁৰ দৃষ্টিৎ এই প্ৰশস্ত আৰু গ্ৰাহ্য।
৫ কিয়নো এক ঈশ্বৰ্ আছে আৰু ঈশ্বৰে আৰু মানু
হৰে মাজত এটা মধ্যস্থ আছে অৰ্থাৎ মানুহ যিশু

খ্ৰীষ্ট যি উচিৎ কালৎ প্ৰমাণীকৃত হবলৈ এটাইৰে
৬ মোচনৰ মূল্যাৰ্থে আপোনাকে দিলে ময় খ্ৰীষ্টৎ
৭ সত্য কথা কঁও ময় মিছা কথা নকঁও সেই প্ৰমাণ কৰি
বলৈ কীৰ্ত্তন কৰোঁতা আৰু পাঁচনী আৰু খ্ৰীষ্টৰ বিশ্বা
তে আৰু সঁচাতে আন্দেশীহঁতৰ এক শিক্ষক ময় নি
৮ যোজিৎ আছোঁ। এতেকেই ময় যোজোঁ মানুহে
ক্ৰোধে আৰু সন্দেহ বিনা পবিত্ৰ হাৎ সকলে ঠালে
৯ তুলি প্ৰাৰ্থনা কৰে। তিৰোতা সলজ্জা আৰু সগাম্ভীৰ্য্যা
হই আপোনাক সতীৰূপ কাপোৰেৰে ভূষিতা কৰে বি
ন্যস্ত কেশেৰে বা সুবৰ্ণ বা মুকুতা বা বহুমূল্য বস্ত্ৰ
পিন্ধাৰে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ সেৱাসক্তা তিৰোতা
১০ হঁতৰ যেনে উচিত তেনে সুক্ৰিয়াতে ভূষিতা হোক।
১১ সৰ্ব্বতোভাৱে তিৰী বশঙ্গতা হই নিজম দি শিক্ষা
১২ কৰোঁক। কিন্তু তিৰোতাহঁতক ময় শিকাবলৈ বা মুনি
হৰ ওপৰৎ শাসন কৰিবলৈ নিদিয়োঁ কিন্তু নিজম দি
১৩ থাকিবলৈ আজ্ঞা দিয়োঁ। কিয়নো আদম প্ৰথম সৃষ্ট
১৪ আছিল তাৰপৰ হাবা আদম ভণ্ডিত নাছিল কিন্তু
১৫ তিৰী ভণ্ডিতা হই আজ্ঞাভঙ্গ কৰিলে। কিন্তু যেদি
সিহঁৎ সন্তানতায় সৈতে সঞ্জাত আৰু চেলেহ আৰু
সাধু কৰ্ম্মৎ নিত্যে প্ৰবৰ্ত্তে তেবে সন্ততি প্ৰসৱৎ ৰক্ষা
পাব।—

পৰ্ব্ব এই কথা সঁচা যেদি কোনোএ আচাৰ্য্য বাৰ যোজে
৩ তেবে সি ভাল কৰ্ম্ম যোজে এতেকেই প্ৰয়োজন আছে
যি আচাৰ্য্য নিৰ্দ্দোষী এক তিৰীৰ স্বামী পৰিয়া

সল্লোক্ সদাচাৰী আতিথ্যশীল্ শিক্ষা কৰাবলৈ
৩ যোগ্য হয়মদপী নহয় মাৰক্ নহয় মযল লভালোভী
নহয় কিন্তু সহিষ্ণু আৰু নিৰ্ব্বিৰোধ হয় ধনলোভী
নহয় আপোন লৰাইঁতক বশ কৰি সৰ্ব্বতোভাৱে গা
৪ ম্ভীৰ্য্যেৰে আপোন বাটীক্ সুশাসক্ হয় কিয়নো কো
৫ নোৱে যেদি আপোন বাটীৰ কৰ্ত্তৃত্ব কৰিব নোৱাৰে
তেবে সি ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলীৰ্ কৰ্ম্মৰ চিন্তা কোনেকৈ
৬ কৰিব। অল্পকাল ভক্ত নহয় জানো অহঙ্কাৰেৰে
৭ মতোৱাল হুই সি শয়তানৰ দোষৎ পৰে। বহি
ৰ্ভূত মানুহৰ কাষৰৎ তাৰ সুখ্যাতি হোৱাৰ প্ৰয়ো
জন আছে জানো অপমানৎ শয়তানৰ ফান্দৎ
পৰে।—

৮ দীকনইঁৎ গহীন অদ্বিজিহ্ব ভালেমান মদপীয়োতা
নহয় মযল লভালোভী নহয় নিৰ্ম্মল মনে খ্ৰীষ্টৰ্
বীৰাৰ্ তত্ত্ব গ্ৰাহক্ যি হয় ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে।
৯ ইইঁতো প্ৰথমতে পৰীক্ষিত হোক্ তাৰপৰ নিৰ্দ্দোষী
১০ জানা গলে দীকন বাবৎ ব্যাপাৰ কৰোক। সিইঁতৰ্
১১ তিৰোতাইঁতে যি গহীনা অপৰিবাদিকা নহয় স
ল্লোকা এটাই কৰ্ম্মৎ বিশ্বাসিনী হয় ইয়াৰ্ প্ৰয়োজ
১২ ন আছে। দীকনইঁৎ এক তিৰীৰ স্বামী আৰু আ
১৩ পোন বালক আৰু বাটীৰ সুশাসক্ হোক্। কিয়নো
যিবিলাকে দীকন বাবৎ ভদ্ৰাচৰণ কৰিছে সিইঁতে
আপোনাৰ নিকোনে উত্তম বাব আৰু খ্ৰীষ্ট যিশুৎ
ভক্তিৰে বৰ্ সাহ পায়।—

১৪ কিঞ্চিৎ পাচৎ তোমাৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ ভাব
১৫ না কৰি ময় ইয়াক তোমালৈ লিখোঁ । কিন্তু জানোঁ
মোৰ পলম হয় ময় ইয়াক লিখোঁ তুমি জীৱৎ ঈশ্ব
১৬ ৰৰ মণ্ডলী আৰু ভক্তি স্তম্ভ আৰু ভিৎ যি ঈশ্বৰৰ ঘৰ
তাতে যোগ্য আচৰিবলৈ জানা আৰু ঈশ্বৰৰ সেৱা
ৰ তত্ত্বৰ গাম্ভীৰ্য্য নিশ্চয় বৰ যি শৰীৰৎ প্ৰৌচিৎ আ
চিল তেঁও আত্মাৎ পৰমাৰ্থী হৈত দূতহঁতৰকৰ্তৃক
দৃষ্ট আন্দেশীয়াহঁতৰ ওচৰৎ কীৰ্ত্তিৎ জগতৎ পাতী
য়োৱা ঐশ্বৰ্য্যৎ গৃহীৎ আচিল ।—

পৰ্ব্ব আত্মায় নিশ্চয় কয় ভ্ৰান্তিজনক আত্মা আৰু দেৱ
৪ তাবিলাকৰ শিক্ষামানী তপত লোকে সেকামনা কাল্প
নিকতাৰে মিচা বাক্যবাদী বিবাহ নিষেধোতা আৰু
মাবৰ বেহানি শ্লাঘাৰে সঞ্জাতী আৰু সত্যবেত্তা
৩ হঁতৰ গ্ৰহনীয় হবলৈ ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰিছে সেই
বেহানি তিয়াগিবলৈ আজ্ঞা কৰোঁতা কেতেকি মানুহ
৪ শেহ কালৎ ভক্তি তিয়াগিব । ঈশ্বৰৰ সৃজা এটাই
বেহানি ভাল আৰু যেদি শলগাৰে লোৱা হয় তেবে
৫ অগ্ৰহনীয় একো নহয় । কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰাৰ্থ
নাৰ দোৱাৰা সি পবিত্ৰী কৰা হয় তুমি এইবিলাক
৬ কথা ভায়হঁতৰ স্মৰায় যি ভক্তি আৰু সুশিক্ষা পাই
৭ চা সে ভক্তি আৰু সুশিক্ষাৰে পালিত যিশু খ্ৰীষ্টৰ
৮ এক উত্তম সেৱক হবা । কিন্তু বীৰ্য্যৰহিত আৰু বুঢ়ি
তিৰোতাৰ অপোপদেশ গ্ৰহণ নকৰি আপুনি ঈশ্ব
৯ ৰৰ সেৱা কৰ্ম্মৎ যতন কৰা । কিয়নো শাৰীৰিক

যতনে অত্যল্প ফল্ জন্মায় কিন্তু ঈশ্বৰ্ সেৱা বৰ্ত্ত
মান আৰু ভবিষ্যৎ আয়ুৰ্ প্ৰতিজ্ঞাধিকাৰ হুই সর্ব্ব
১০ তোভাৱে ফল্জনক্ হয়।   এই বিশ্বাস্য আৰু সর্ব্ব
প্ৰকাৰে গ্ৰহণ যোগ্য বাক্য কিয়নো যি এটাই মানু
হৰ্ ভাৰক বিশেষত সঞ্জাতীইঁতৰ্ সেই জীৱৎ ঈশ্ব
ৰৎ সঞ্জাৎ কৰি আমি ইয়াৰ নিকোনে শ্ৰম কৰোঁ
১১ আৰু নিন্দিৎ হোঁ।   এই এটাই আজ্ঞা দিয়া আৰু
১২ শিকোৱা।   কোনোএ তোমাৰ যৌবন ইতিকিং ন
কৰোক কিন্তু বাক্য আৰু কথোপকথন আৰু চেনেহ
আৰু আত্মা আৰু বিশ্বাস আৰু নির্ম্মলভাৱে সঞ্জা
১৩ তীইঁতৰ্ আদর্শ হোৱা।   মোৰ অহালৈকে পাঠ্
১৪ আৰু উদগাঁ আৰু শিক্ষাৎ মন্ দিয়া। তোমাৰ মাজৎ
থকা যি সামর্থ্য বুঢ়াইঁতৰ্ সবাৰে হাৎ দিয়া লগৎ
আচার্য্যবাক্যৎ দিয়া হল্ তালৈ অৱহেলা নকৰিবা।
১৫ তোমাৰ শাস্ত্ৰজ্ঞানৰ ক্ৰমেৎ গ্ৰহণ এটাইৰে কাৎ
ৰৎ প্ৰৌচিৰ্ হবলৈ এই এটাইতে চিন্তা কৰা আৰু
১৬ সর্ব্বতোভাৱে প্ৰবৃত্ত হোৱা।   আপোনালৈ আৰু আ
পোন শিক্ষাৎ মন্ দিয়া তাৎ নিতৌ প্ৰবৃত্ত কিয়নো
তৎ কৰাৰে তুমি আপোনাকে আৰু আপোন শ্ৰৱণী
হঁতকে তৰাবা।—

পর্ব্ব বুঢ়ামানুহক্ ভৰ্ত্সিয়াবা কিন্তু পিতৃৰ্ নিচিনা তেঁওক্
৫ মিনতি কৰা।   ডেকাইঁতক্ প্ৰতি ভায়ইঁতৰ্ নিচিনা
আৰু বুঢ়ি তিৰোতাইঁতক্ প্ৰতি মাতৃৰ্ নিচিনা আৰু
সর্ব্বতোভাৱে শুদ্ধাচৰণ কৰি যুৱতীইঁতক্ প্ৰতি ভনী

৩ হঁতৰ নিচিনা ব্যৱহাৰ কৰা। যি বাৰী সুৰূপ বাৰী
৪ সিহঁতক আদৰ কৰা কিন্তু যেদি কোনো বাৰীৰ
লৰা বা ভতিজা থাকে তেবে ইহঁৎ প্ৰথমতে আপোন
ঘৰৎ সৎকৰ্ম্ম কৰিবলৈ আৰু আপোন পিতৃ মাতৃৰ
প্ৰত্যুপকাৰ কৰিবলৈ শিকোক কিয়নো ঈশ্বৰৰ আ
৫ গৎ এই কৰ্ম্ম ভাল আৰু সুগ্ৰাহ্য। যি সুৰূপ বাৰী
আৰু অনাথ সি ঈশ্বৰক আশ্ৰয় কৰে আৰু ৰাত্ৰি
৬ দিবা প্ৰাৰ্থনা আৰু মিনতি কৰাৎ নিত্যৌ প্ৰবৃত্ত হয়।
৭ কিন্তু যি সুখভোগে কালক্ষেপণ কৰে সি জীৱন কাল
৮ তো মৃতা আচে। সিহঁতৰ নিজগাৰিয়া হবলৈ এই
কথা আজ্ঞা কৰি দিয়া কিন্তু যেদি কোনোএ আপোন
পৰিয়ালৰ নিকোনে বিশেষত আপোন ঘৰৰ মানুহৰ
নিকোনে নোগোষ্টায় তেবে সি ভক্তি অপহ্নৱ কৰিচে
৯ আৰু অনাস্তিকৰ পৰা অধিম। ষাঠি বৎসৰ বয়
সীয়া অন্যুন বয়সীয়া অথচ এক পুৰুষৰ ভাৰ্য্যা যি হই
জিল অথচ লৰা প্ৰতিপাল কৰি থাকে বা আলহিহঁ
তক বহা দিয়ে বা সাধু বিলাকৰ ভৰি ধুৱায় বা আপ
১০ দীহঁতৰ উপকাৰ কৰে বা সদৌ সুকৰ্ম্ম যত্নপূৰ্ব্বক
কৰিচে ইত্যাদি সুকৰ্ম্মৎ সুখ্যাতা তিৰীক্ ব্যতিৰেক
১১ কোনো বাৰীক কাকৎ নিলিখিবা, কিন্তু ডেকেৰী
বাৰীহঁতক গ্ৰহণ নকৰা কিয়নো যেতিয়া খ্ৰীষ্টৰ বি
১২ ৰোধে ৰতীমতী হবলৈ ধৰে তেতিয়া আপোনাৰ
প্ৰথম সত্যৎ এড়ি দোষিনী হই সিহঁতে বিবাহ
১৩ কৰিব। আৰু সিবিলাকে ঘৰে২ ফুৰি২ অলস হব

লৈ শিকে আৰু অকল অলস নহয় কিন্তু বুলিব
নলগা কথা কৈ, বৰ বতুৰ আৰু অনাধিপত্য চৰ্চ্চা
১৪ কৰতী হবলৈ শিকে। এয়েৰেইময় ইচ্ছা কৰোঁ
ডেকেৰি তিৰোতা বিয়া কৰে অপত্য ওপজায় ঘৰৰ
১৫ বন্ কৰে আৰু বিপক্ষ মানুহক্ নিন্দা কৰাৰ হেতু
নিদিয়ে কিয়নো এতিয়া কোনো কোনোএ শয়
১৬ তানৰ পিছে যাবলৈ ওভতিছে। কোনো পতীয়ওঁতা
মনিহৰ বা তিৰোতাৰ যেদি বাৰী থাকে তেবে সি
হঁতে সিহঁতক প্ৰতিপালন কৰোঁক আৰু মণ্ডলীৰ
ভগন কৰা ভৰ নোহোক্ সিহঁতে সকল বাৰীহঁতৰ
১৭ ওপকাৰ কৰিব পাৰে। যি বুঢ়াহঁতে ভালকৈ শাসন
কৰে সিহঁৎ দ্বিগুণ সৎকাৰ যোগ্য গণিৎ হোক্ বি
শেষত যিবিলাকে বাক্যৎ আৰু শিক্ষাৎ শ্ৰম কৰে
১৮ কিয়নো ধৰ্ম্মগ্ৰন্থে ইয়াক্ বোলে মৰণা মৰা গৰুৰ
মুখ নেবান্ধিবা আৰু হজুৰা আপোন হজৰ যোগ্য।
১৯ দুই তিনি সাক্ষিৰ মুখ ব্যতিৰেকে বুঢ়া মানুহৰ ওপ
২০ ৰৎ অপবাদ গ্ৰহণ নকৰিবা। পাপ কৰোঁতাহঁতক্
এটাইৰে আগৎ ধমকিয়াৰা যেন্ আন্ মানুহে ভয়
২১ কৰে। ওপৰোৱেৰে একো নকৰি এটায় এটাৰপৰা
ভাল দেখা ব্যতিৰেক্ ঈশ্বৰ্ আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্
আৰু মনোনীত দূতহঁতৰ্ আগৎ এই কথা পালি
২২ বলৈ ময় তোমাক্ আজ্ঞা দিয়োঁ। হঠাৎ কাৰো ওপ
ৰৎ হাৎ নিদিবা আন্ মানুহৰ্ পাপৰ্ ভাগী নহবা
২৩ আপোনাকে পৰিষ্কাৰ ৰাখা। এতিয়াৰপৰা সদা

পাণী নিপীবা কিন্তু তোমাৰ পেটৰ নিকোনে আৰু
তোমাৰ ঘনেং অসুস্থতা কিঞ্চিৎ দ্ৰাক্ষাৰহ পীয়া।
২৪ কাৰোং পাপ শোধিৰ নিকোনে সিবিলাকৰ অগ্ৰগামী
২৫ আই প্ৰচিত্ হয় কাৰোং পশ্চাদ্গামী হয় তেনে
কাৰোং সুকৰ্ম্ম আগেই প্ৰচিত্ হয় আৰু যিবিলাক
আন্যতীয়া হয় সিইঁত গুপ্ত হব নোৱাৰিব।—
পর্ব্ব এই নিকোনে যিমান বন্দী যুৱলিৰ অধীন হয় সি
৬ ইঁৎ স্বকিয়াং প্ৰভুইঁতক এটাই আদৰ যোগ্য গণনা
২ কৰোক যি ঈশ্বৰৰ নামৰ আৰু শিক্ষাৰ নিন্দা নহয়।
যিবিলাকৰ সঞ্জাতী প্ৰভু আছে সিইঁৎ ভায় হোৱাৎ
সিইঁতক ইতিকিং নকৰোক কিন্তু বিশ্বাসী আৰু প্ৰিয়
আৰু ফলভাগী হোৱাৎ সিইঁতৰ অধিক সেৱা
কৰোক এই কথা শিকোৱা আৰু উপদেশ কৰা।
৩ যেদি কোনোএ আন শিকায় আৰু হিতকাৰী কথা
অৰ্থাৎ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ কথা আৰু পূণ্যকৰ্ম্মানুসা
৪ ৰে যি শিক্ষা ইয়াক যেদি নৈশ নকচায় তেবে সি সৰ্ব্ব
তোভাৱে অজ্ঞান আৰু যিয়াল দ্বন্দ্ব পৰাপবাদ দুৰুক্তি
আৰু সমলমনা সত্যতাৰহিত আৰু লোভক মাঙ্গ
কৰ্ম্ম বুলি মানে যি মানুহে সিইঁতৰ দুষণাদুষণ
জনক প্ৰশ্ন আৰু বাক্য বিষয়ক বিৰোধৰে মত্ত হাই
৫ দম্ভী অইছে এনে লোকৰপৰা নিলগা। কিন্তু নিৰা
৬ কাঙ্ক্ষতায় সৈতে ঈশ্বৰ সেৱা বৰ লাভ। কিয়নো
এই জগতলৈ আমি একো অনা নায় আৰু তাৰপৰা
৭ কিচু লগৎলৈ যাব নোৱাৰে এয়ে নিশ্চয়। এয়েৰেই

৮ আমাৰ খোৱা পিন্ধা হলে আমি নিৰাকাংক্ষ হোঁ।
৯ কিন্তু যিবিলাকে ধনাভিলাষ কৰে সিহঁৎ পৰীক্ষাৎ
আৰু ফাঁদৎ আৰু বিনাশ আৰু সংহাৰৎ লোক মগ্ন
কৰোঁতা অজ্ঞান আৰু হিংসক ভালেমান অভিলাষে
১০ ৰে পৰে। কিয়নো ধন নিমিত্তে এটাই কুকৰ্ম্মৰ মূল
ভালেমান তল্লোভী হই সঞ্চাতৰ বাট পাহৰিছে
আৰু আপোনাক ভালেমান দুঃখৎ বিন্ধি পেলাইছে।
১১ কিন্তু হে ঈশ্বৰৰ মানুহ তুমি এইবিলাকৰপৰা পলো
ৱা আৰু পৰমাৰ্থ আৰু সধুতা আৰু সঞ্চাৎ আৰু
চেনেহ আৰু সহিষ্ণুতা আৰু মৃদুতাক অনুগমন
১২ কৰা। প্ৰতীতিৰূপ ভাল ৰণ কৰা অনন্তায়ু ভুঞ্জি
বলৈ তুমি আহ্বত আছা আৰু ভালেমান সাক্ষি
হঁতৰ আগে ওত্তম বাব দৈশ কাঢ়িছে সেই অনন্ত
১৩ আয়ুক ধৰা। এটাইৰে প্ৰাণদাতৃ ঈশ্বৰৰ আৰু
পন্তিয়স পীলাতৰ আগৎ ওত্তম প্ৰমাণ দিলে যি যিশু
১৪ খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ দৃষ্টিৎ তোমাক মই আজ্ঞা দিয়োঁ ধন্য
আৰু অদ্বিতীয় কৰ্ত্তা ৰজাহঁতৰ ৰজা আৰু প্ৰভুহঁতৰ
প্ৰভু যদ্ব্যতিৰেক অমৃততা আন্ কাৰো নাই মনুষ্যৰ
অগম্য তেজোধামী যাক্ কোনোএ দেখা নাই আৰু
দেখিব নোৱাৰে যালৈ সৎকাৰ আৰু অনন্ত পৰাক্ৰ
১৫ মৰ্ শ্লাঘা হোক্। আমিন্। এনে যি ঈশ্বৰ তেঁও
আপোন কালৎ প্ৰৌচিক্ কৰিব যি আমাৰ প্ৰভু যিশু
খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্ প্ৰৌচিক্লৈকে তুমি এই আজ্ঞা নিষ্কলঙ্ক

১৬ আৰু অনপেক্ষণীয়কৈ পালোঁ। এই সংসাৰৎ ধনী
১৭ হঁতক আজ্ঞা কৰা যেন সিহঁৎ গৰ্ব্বিৎ নহয় আৰু
১৮ অস্থিৰ ধনৎ সঞ্চাৎ নকৰে কিন্তু আমাৰ নিকোনে
সৰ্ব্ববস্তু দিযোঁতা জীৱন্ত ঈশ্বৰৎ সঞ্চাৎ কৰে আৰু
তেঁওৰ যি সুকৰ্ম্ম ধনেৰে ধনৱন্ত আৰু সম্বিভাগী
১৯ কৰিবলৈ যুগুৎ হয় আৰু যেন সিহঁৎ অনন্ত আয়ু
অৱলম্বন কৰিবলৈ ভবিষ্যৎ কালৰ নিকোনে আপো
নাৰ নিকোনে উত্তম দৃঢ় মূল সাঁচি দান দিবলৈ ইচ্ছুক
২০ হয় হে তিমোতিয়স ধৰ্ম্মৰহিৎ আৰু নিৰৰ্থক বাক্য
ভগণ আৰু মিচা বিদ্যা বুলি প্রসিদ্ধ বিদ্যা কোনো
২১ কোনোএ পক্ষপাত্ত কৰি ভক্তিৰপৰা ঘূৰিচে সেই এটা
ইকে এড়ি যি তোমাৎ সোম্পা আচে তাক পালা।
অনুগ্ৰহ তোমালৈ হোক। আমিন।—

পাওল পাঁচনীএ যি দ্বিতীয় কাকৎ তিমোতিয়সলৈ লিখিলে সেয়ে এই ।—

প্ৰথম পৰ্ব্ব

১ যি জীৱন প্ৰতিজ্ঞা যিশু খ্ৰীষ্টত আছে তদনুসাৰে
ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰা যিশু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনী পাওল
যি মই আপোন প্ৰিয় পুত্ৰ তিমোতিয়সলৈ কাকৎ
২ লিখোঁ। ঈশ্বৰ পিতৃ আৰু আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট
যিশুৰপৰা অনুগ্ৰহ আৰু দয়া আৰু শান্তি হোক্।
৩ মই আপোন পূৰ্ব্বপুৰুষৰপৰা নিৰ্ম্মল মনেৰে যাক শুশ্ৰূ
ষা কৰোঁ এনে যি ঈশ্বৰ তেঁওক মই শলাগোঁ তোমাৰ
মাতামহ লোইসত আৰু তোমাৰ মাতা ইউনিকিত
৪ যি অকপট প্ৰতীতি আছিল আৰু মই নিঃসং
শয় আছোঁ যি সি তোমাতো আছে ইয়াক যেতিয়া
৫ মই মন কৰোঁ তেতিয়া আনন্দেৰে পূৰ্ণ হবলৈ তো
মাৰ লোতক সোঁৱৰি তোমাক দেখিবলৈ অতি ইচ্ছুক
হই মই নিৰন্তৰে ৰাত্ৰিন্দিৱা প্ৰাৰ্থনা কালত
৬ তোমাক সোঁৱৰোঁ। এয়েৰেই মোৰ হাত দিয়াত তো
মাৰ মাজত থকা ঈশ্বৰে দিয়া যি সামৰ্থ্য আছে তাক

৭ দাঁহিবলৈ মযে তোমাক্ স্মৰঁও। কিয়নো ঈশ্বৰে
আমাক্ ভয়কৰা আত্মা দিয়া নায় কিন্তু পৰাক্ৰম আৰু
৮ চেনেহ আৰু সদ্বিবেচনাৰ আত্মা দিছে। এয়েহেই
আমাৰ প্ৰভুৰ্ সাক্ষ্য কথাৰে আৰু তেঁওৰ্ বন্দিয়াৰ যি
৯ মযে মোতো লাজ নকৰা। কিন্তু যি আমাৰ কৰ্ম্মানু
সাৰে নহয় কিন্তু আপোনাৰ যি মানস আৰু অনুগ্ৰ
১০ হ জগতৰ্ পূৰ্ব্বে খ্ৰীষ্ট য়িশুৎ আমাক্ দিয়া হল্ কিন্তু
যি মৃত্যু লোপ্ কৰিছে আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ্ এক কীৰ্ত্তন
কৰোঁতা আৰু পাঁচনী আৰু আন্দেশীহঁতৰ্ শিক্ষক্
মযে নিযুক্ত আছোঁ সেই শুভবাৰ্ত্তাৰ দোৱাৰা পহৰ্
১১ আৰু অমৃততা প্ৰোচিক্ কৰিছে যি আমাৰ প্ৰভু
তাৰক্ য়িশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্ দৰ্শন দিয়াৎ প্ৰোচিক্ আচে
তদনুসাৰে আমাক তৰাইছে আৰু পবিত্ৰ আহ্বানে
ৰে আমাক আহ্বান কৰিছে যি ঈশ্বৰে তেঁওৰপৰা
ক্ৰমানুসাৰে তুমি শুভবাৰ্ত্তাযুক্ত দুঃখভাগী হোৱা।
১২ এই নিমিত্তে মযো এই এটাই ভুঞ্জো কিন্তু মযে লাজ
নোহেঁা কিয়নো মযে জানোঁ মযে কাৰ শৰণ লৈছোঁ
আৰু মযে তেঁওৰ্ হাতৎ যিহক্ সমৰ্পিছোঁ তাক্ তেঁও
১৩ সেই দিনালৈকে ৰক্ষা কৰিব পাৰিব। যি সাৰ্ কথা
মোৰ দোৱাৰা তুমি শুনিছা তাৰ্ বীৰা য়িশু খ্ৰীষ্টৎ
১৪ সঞ্জাৎ আৰু চেনেহপূৰ্ব্বক্ তাক্ টানকৈ ধৰা। যি
উত্তম দ্ৰব্য তোমাৎ সোপ্পা আছিল্ তাক্ আমাৰ মা
১৫ জৎ থাকোঁতা ধৰ্ম্মাত্মাৰ দ্বাৰা পালা। তুমি জানিছা
যিহঁতৰ্ মাজৎ ফুগিল্লস আৰু হৰ্ম্মগিনিস এনে যি

১৬ আনীযিয়া সিহঁত এটাই মোৰপৰা গুচিলে। ওনে
সিফৰনৰ্ দৰৰ্ মানুহক প্ৰতি প্ৰভুএ দয়া কৰোক
কিয়নো তেঁও বাৰম্বাৰ মোক ভাগৰাইছে আৰু
১৭ মোৰ জিঞ্জিৰিৰে লাজ নকৰিছিল কিন্তু ৰুমৎ থাকি
১৮ যত্নপূৰ্ব্বক মোক বিচাৰিছিল আৰু মোক পালে। প্ৰভুএ
এই অনুগ্ৰহ কৰোক যেন্ তেঁও সেই দিনা প্ৰভুৰ
পৰা দয়া পঁওক এফিসমৎ তেঁও কিমান বনৎ মোক্
শুশ্ৰুষা কৰিলে ইয়াক্ তুমি ভালকৈ জানিছা।—
পৰ্ব্ব এয়েৰেই হে মোৰ পো তুমি প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৎ কথা
২ অনুগ্ৰহেৰে বলী হোৱা আৰু যি কথা ভালেমান
সাক্ষীৰ মাজৎ মোৰ মুখে তুমি শুনিছা তাক আন্
মানুহক্ শিকাবলৈ সমৰ্থ সঞ্জাতী মানুহক সোঁপা।
৩ এয়েৰেই তুমি খ্ৰীষ্টৰ এক ভাল চিপাহীৰ নিচিনা দুঃখ
৪ সহা। ৰণ্ধৰা কোনএ এই সংসাৰৎ আপোনাক
আটকৎ নোপেলায় চিপাহী বাবৎ যি তাক মনস্থ কৰিলে
৫ তাক্ তোষে। কোনোএ যেদি জয়ৰ নিকোনে যতন
কৰে তেঁবেও বিধানৰ নিচিনা যতন নকৰি কিৰিটি
৬ বিৰাৎ অভিষিক্ত নহয়। শ্ৰমকৰোঁতা খেতিয়ক এটা
৭ ইবে আগেই ফলভোগী হোৱা উচিৎ আছে। ময় যি
কঁও তাক্ মনৎ ৰাখা আৰু প্ৰভুএ এটাইতে তোমাক্
৮ জ্ঞান দিয়োঁক। ঈশ্বৰৰ কথা বদ্ধ নহয় কিন্তু মাক্
৯ পৌচিক্ কৰি কুকৰ্ত্তাৰ নিচিনা ময় বন্ধনলৈকে দুঃখ
পঁও সি মোৰকৰ্ত্তৃক প্ৰকাশিৎ শুভবৰ্ত্তানুসাৰে মৃত্যুৰ
পৰা উঠিছিল যি দাওদৰ বংশজ যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওক্

১০ মন কৰা। এই নিমিত্তে ময় মনোনীতহঁতৰ নিমি
নে এটাই সহোঁ সিবিলাকে য়িশু খ্রীষ্টত উৎপন্ন অনন্ত
১১ গৌৰৱ সমন্বিত পায় এই সঞ্চাতী কথা কিয়নো যেদি
আমি তেঁবেসৈতে মৃত্যু হোঁ তেবে তেঁবেসৈতে জীৱন
ভোগ কৰিম্ যেদি তেঁৱেসৈতে দুঃখ পাঁও তেবে তেঁৱে
১২ সৈতে ৰাজ্য পালিম্ যেদি তেওঁক অপহ্নৱ কোঁ তেবে
১৩ তেঁও আমাক্ অপহ্নৱ কৰিব। যেদি আমি নপতীয়ওঁ
তেবে তেঁও বিশ্বাসনীয় থাকে তেঁও আপোন গুণ অপ
১৪ হ্নৱ কৰিব নোৱাৰে। শুনীহঁতক এলটায়া ব্যতিৰেক
অফল বাক্যৰ বিষয়ৎ বিবোধ নকৰিবলৈ আজ্ঞা প্ৰভুৰ
আগৎ সিহঁতক দি এই বাক্য সিহঁতৰ মনৎ দিবা।
১৫ ঈশ্বৰৰ আগৎ মনোনীত সত্যতাৰূপ বাক্যৰ স্বৰূপ
বিভাজক অলজ্জাই কৰ্ম্মকৰোঁতা হবলৈ যতন কৰা।
১৬ কিন্তু ধৰ্ম্মৰহিত আৰু নিৰৰ্থক বাগাডম্বৰ এড়ি কিয়
নো ঈশ্বৰৰ সেৱা নকৰাৰ সৰহলৈকে সি বাঢ়িব সি
১৭ হঁতৰ বাক্য মাষৰৰ নিচিনা খাব। পুনৰুত্থানে এডি
য়া গৈছে এই কথা বুলি সঁঠাৰে অৰ্থে ভুমী আৰু
কাৰোঁ প্ৰতীতি ওলটাইছে যি হুমেনাইয়স আৰু
১৮ ফলীতস সিহঁৎ সেই পক্ষৰ লোক। কিন্তু প্ৰভু আ
পোনাৰ মানুহক্ জানে ঈশ্বৰে কৰা এই মুদ্ৰাঙ্কিত
১৯ ভিৎ স্থিৰ আছে। যেয়েঁ খ্ৰীষ্টৰ নাম বোলে সি
২০ অপৰমাৰ্থ্য এড়োক। কিন্তু বৰ ঘৰৎ সোন ৰূপৰ পাত্ৰ
অকল নহয় কিন্তু কাঠৰ আৰু মৃত্তিকাৰ আছে আৰু
কেৎবিলাক মৰ্য্যাতা আৰু কেৎবিলাক্ অমৰ্য্যাতাৰ

২১ নিকোনে এয়েবেই কোনো এ আপোনাক ইয়াৎকৈ
পৰিষ্কাৰ কৰি পবিত্র আৰু প্রভুৰ কার্য্যোপযুক্ত আৰু
২২ প্রতি সুকর্ম্মে যুগুৎ মর্য্যাতাপাত্র হব। যৌবনজাত
কামৰপৰা পলোঁৱা কিন্তু যিবিলাক শুদ্ধহৃদয়েৰে ঈশ্ব
ৰলৈ নিবেদন কৰে সিহঁতে সৈতে পৰমার্থতা আৰু
প্রতীতি আৰু চেনেহ আৰু নির্বিৰোধিতালৈ অনু
২৩ ধাৱন কৰা। কিন্তু অজ্ঞান আৰু বিদ্যাৰহিত প্রশ্ন
২৪ বিৰোধ ওপজায় ইয়াক জানি তাক এৰা। প্রভুৰ সেৱ
কৰ বিৰোধ কৰা উচিৎ নহয় কিন্তু এটাইলৈকে মৃদু
হোৱা শিকাবলৈ যুগুৎ হোৱা সহিষ্ণুতা হোৱা আৰু
২৫ মৃদুৰূপে বিপৰীৎ কৰোঁতাহঁতক শিকওঁতা হোৱা
২৬ উচিৎ যেন ঈশ্বৰে সত্যতা শৈ কৰালৈকে পৰামনন
কোনোক্রমে সিহঁতক দিয়ে শয়তানৰ ইচ্ছাৰে ধৃত সি
হঁৎ তদুৎপন্ন মোহৰপৰা আপোনাক সচেতন
কৰে।

পর্ব্ব ইয়াকো জানা শেহ কালৎ সঙ্কটময় সময় হব
৩ কিয়নো মানুহ আনাক চেনেহকৰিওঁতা লোভী দর্প
৩ বোলোতা গহাঁল নিন্দক পিতামাতা নেমানোর্তা কৃতঘ্ন
অধার্ম্মিক স্বাভাবিক স্নেহৰহিৎ বন্ধবৈৰ মিথ্যা অপ
ৱাদি অজীতেন্দ্রিয় টান সাধুক ইতিকিং কৰোঁতা
৪ বিশ্বাসঘাতি গোতোৰা গহেঁৰে ওখহা ঈশ্বৰৰপৰা
সৰহ সুখ চেনেহকৰোঁতা ঈশ্বৰ সেৱাৰ আকৃতি
৫ ধৰোঁতা কিন্তু তৎসামর্থ্য হেয়জ্ঞানকৰোঁতা এনে
৬ লোকৰপৰা ওভতা। কিয়নো পাপেৰে ভৰা নানা

ক্ষায়েৰে ভুয়া স্বদায় শিকায় সত্যতাৰ্ জ্ঞান গ্ৰহণ
৭ কেতিয়া কৰিব নোৱাৰে এনে যি অবোধ তিৰীহঁৎ
সিহঁতক্ যিবিলাকে ঘৰৎ সোমায় ভুলুকায় সিহঁৎ
৮ এই বিধ । যেনে যান্নিস আৰু আম্ৰুস মোশহ্
বিপক্ষাচৰণ কৰিছিল্ তেনে ইহঁৎ সত্যতাৰ্ বিপক্ষ
তাচৰণ কৰে ইহঁত নষ্টবুদ্ধি আৰু ভক্তিৎ অসং
৯ গ্ৰাহ্য আছে। কিন্তু সিহঁৎ আৰু আগ বাঢ়িব নো
ৱাৰে কিয়নো যেনে সিহঁতৰ তেনে ইহঁতৰ ওন্মত্ততা
১০ এটাইৰে কাযৰৎ প্ৰৌচিক হ্বব। কিন্তু মোৰ শিক্ষা
আৰু ব্যৱহাৰ আৰু অভিপ্ৰায় আৰু ভক্তি আৰু দীৰ্ঘ
১১ কাল সহিষ্ণুতা আৰু চেনেহ আৰু সহিষ্ণুতা আৰু
আন্তিওখৎ য়িকোনিয়ৎ আৰু লস্ত্ৰাৎ মোৰ ওপৰৎ
যি বিপক্ষতা আৰু দুঃখ হ্বইছিল্ যয় যি বিপক্ষতা সহি
লোঁ এই এটাই তুমি ভাল্কৈ জালিছা কিন্তু সেই এ
১২ টাইৰপৰা প্ৰভুএ মোক্ উদ্ধাৰ কৰিলে। যিমান মা
হ্বহে খ্ৰীষ্ট য়িশুৰ্ সেৱাচৰণৎ কালক্ষেপণ কৰিব
১৩ খোজেঁ সিহঁতে বিপক্ষতা পাবে। কিন্তু দুষ্ট মানুহ
আৰু ভণ্ডকহঁতৰ্ ভণ্ডিবলৈ আৰু ভণ্ডিৎ হ্বইং ক্ৰমেং
১৪ বয়া হ্বব। কিন্তু যাৰ্ ঠাইৎ শিকিছা আৰু যি ধৰ্ম্ম
গ্ৰন্থ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰতীতিৰে তোমাক্ তৰণিৰে বিজ্ঞ
১৫ কৰিব পাৰে তুমি লৰা কালৰেপৰা সেই ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ জ্ঞ
হ্বইছিলা ইয়াক্ জানি যিহক্ শিকিছা আৰু দৃঢ়জ্ঞা
১৬ ন্নত হ্বইজা তাতে থকা। এটাই ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ ঈশ্বৰাৱে
শেৰে দিয়া হ্বইছে আৰু শিক্ষা আৰু বিবেক আৰু

১৭ শাসন আৰু পৰমাৰ্থ বন্ উপদেশৰ নিমিত্তে ফলদী
য়োঁতা আছে ঈশ্বৰীয়া মানুহ সম্পূৰ্ণ হয় এটাই
স্বকৰ্ম্মৎ সৰ্ব্বতোভাৱে সজ্জীভূৎ হয়।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই ঈশ্বৰৰ আগৎ আৰু আপোনি প্ৰেচিৰ
৪ কালৎ আৰু আপোন ৰাজ্যৎ জীৱৎ আৰু মৃত মা
নুহক শোধ কৰিব যি প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰেই আ
২ গৎ ময় এই আজ্ঞা দিয়োঁ। বাক্য কীৰ্ত্তন কৰা কা
লৎ আৰু অকালৎ কাৰ্য্যাৰী হোৱা এটাই দীৰ্ঘকাল
সহন আৰু সুশিক্ষায় সৈতে বিবেকী কৰা আৰু আ
৩ কিয়োৱা আৰু উদগোঁৱা কিয়নো যিকালৎ সিহঁতে
সৎশিক্ষা নসহিব কিন্তু কানখজুৱ নিযুক্ত হই আপো
নাৰ ইচ্ছাৰ নিচিনা আপোন নিমিত্তে শিক্ষক গো
৪ টাব সেই কাল আহিব। সিহঁৎ সত্যতাৰপৰা কাণ
৫ ঘূৰায় ইতিহাস কথালৈ উভতিব। কিন্তু তুমি এটাই
কৰ্ম্মৎ পৰ দিয়া দুঃখ সহা শুভবাৰ্ত্তা বোলোতাৰ
বন কৰা তোমাৰ সেৱা বাবৰ পূৰ প্ৰমাণ কৰা।
৬ কিয়নো ময় এতিয়া উৎসৃষ্ট হবলৈ উদ্যমী আছো
৭ মোৰ যাত্ৰা কাল ওচৰ হইছে। ময় উত্তম ৰণ
কৰিছো ময় যিতালৈ লড় পূৰাইছো ময় ভক্তি পালি
৮ ছো পৰমাৰ্থ শোধাক প্ৰভু সেই দিনা মোক যিহকে
দিব আৰু মোকেই অকল নহয় কিন্তু যিমান মানুহে
তেঁওৰ প্ৰেচিৰ ভাল্ দেখে সেই এটাইকেও দিব এনে
৯ পৰমাৰ্থৰূপ কিৰিটি মোলৈ ৰখিৎ আছে। মোৰ

এথেলৈ মোৰ ঠাইলৈ আহিবলৈ যতন কৰা কিয়নো দেমস
১০ এই বৰ্ত্তমান সংসাৰত অনুৰক্ত হই মোক এৰিছে
আৰু থেসলোনীকালৈ গৈছে ক্রেস্কংস গালাতীয়া
১১ গৈছে আৰু তিতস দাল্মাতীয়া গৈছে। অকল
লূক মোৰ লগত আছে মাৰ্ক্ক আপোনাৰ লগত
১২ আনা কিয়নো সেবাত তেঁও উত্তম উপকাৰী। তিখি
১৩ কসক ময় এফিসস্‌লৈ পঠিয়াইছো। সি আচ্ছাদন
বস্ত্র ময় ত্রোৱাসত কাৰ্পসৰ কাষৰত এৰিলোঁ তাক
আৰু পুস্তক কিন্তু এটাইতকৈ বৰ সেই চালৰ পুথি
১৪ তোমাৰ অহা কালত লগত আনা। আলেক্সান্দ্ৰ
কহাঁৰ মোক বৰ উপদ্ৰৱ কৰিলে প্ৰভুএ তাৰ কৰ্ম্মাৰ
১৫ সাৰ্ ফল তাক দিওক। তুমি তাৰপৰা সাৱধানে
থাকিবা কিয়নো সি আমাৰ কথাৰ বৰ বিপৰীত
কৰিলে।—
১৬ আমাৰ প্ৰথম উত্তৰ দিয়া কালত কোনোএ মোৰ
লগত নেথাকিল্ কিন্তু এটায় মোক এৰি গল্ ইয়াক
১৭ সিহঁতৰ লেখাত লিখা নোহোক। কিন্তু মোৰ দ্বা
১৮ ৰাৰা শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন এটাই জনা হবলৈ আৰু আন্
দেশী এটাইৰে শুনিবলৈ প্ৰভু মোৰ ওচৰত থিয় হই
জিল্ আৰু মোক বলী কৰিলে আৰু ময় সিংহৰ
১৯ মুখৰ্‌পৰা এৰাইছিলোঁ। আৰু প্ৰভুএ মোক সদৌ
কুকৰ্ম্মৰ্‌পৰা মুকলি কৰিব আৰু আপোন স্বৰ্গ
ৰাজ্যলৈকে ৰক্ষা কৰিব তেঁওৰ্ সদায় সৰ্ব্বদা গৌৰৱ
হোক। আমিন।—

২০ প্ৰিস্কিল্লাক্ আৰু আকিল্লাক্ আৰু ওনেসিফৰসৰ
পৰিয়াল মানুহক্ সেৱা কৰা। এৰাস্তস কৰিন্থত
থাকিল কিন্তু ত্ৰোফিমস্ নৰিয়া পৰিলত মই তেওঁক্
২১ মিলেতসত এৰিলোঁ। জাৰ্ কালৰ আগেই আহিব
যতন কৰা। ইওবুলস্ আৰু পুদেঁস আৰু লীনস্
আৰু ক্লদিয়া আৰু এটাই ভায়ইঁত তোমাক্ সেৱা
২২ কৰে। প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট তোমাৰ আত্মায় সৈতে
হোক্। অনুগ্ৰহ তোমালৈ হোক্। আমিন্।—

পাওল পাঁচনীএ যি কাকৎ তীতসলৈ লিখিছিল্ সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ ঈশ্বৰৰ মনোনীৎ মানুহৰ্ ভক্ত্যনুসাৰে আৰু
মিচা কবপৰা ঈশ্বৰ্ যি অনন্ত আয়ু জগতৰ্ আৰ
২ ম্ভৰ্ আগেই প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে কিন্তু যি কীৰ্ত্তন সেৱা
মোৰ্ কাযৰৎ সোম্পা আছে তদ্দাৰা ঈশ্বৰ্ আমাৰ
৩ তাৰকৰ্ আজ্ঞানুসাৰে আপোন কথা এতিয়া ওচিত
কালৎ প্ৰেচিক্ কৰিছে সি অনন্ত আয়ুৰ্ আশাৎ
ঈশ্বৰ সেৱানুসাৰে সত্যতা গ্ৰহণ তদনুসাৰে ঈশ্ব
৪ ৰৰ্ সেৱক আৰু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ পাঁচনী পাওল সাধা
ৰণ ভক্ত্যনুৰূপ স্বকিয়া প্ৰত্যেক তীতসলৈ কাকৎ
৫ লিখো। ঈশ্বৰ পিতা আৰু আমাৰ্ তাৰক্ প্ৰভু
য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্পৰা অনুগ্ৰহ আৰু দয়া আৰু শান্তি
হোক্।—
৬ অপূৰ্ণ যি কাৰ্য্য সেই কাৰ্য্য সজাবলৈ যেনে ময়
তোমাৎকৈ নিৰূপিছিল তেনে যেদি কোনো নিৰ্দোষী

৭ হয় এক তিৰীৰ্ স্বামী আৰু যাৰ্ সন্তাতী আৰু অপ
ব্যয়েৰে অনপবাদিত আৰু অশিভ নহয় এনে লৰা
৮ আছে এনে মান্নহক্ নগৰে প্ৰতি বুঢ়াইঁতৰ্ বাবৎ নি
৯ যোজিত কৰিবলৈ তোমাক্ যয় ক্ৰেতৎ থলোঁ। কি
য়নো ঈশ্বৰৰ্ বতুৱাৰ নিচিনা নিজগাৰীয়া আৰু স্বে
চ্ছাচাৰী নহয় হঠাৎ খঙাল নহয় মদপানশীল্ নহয়
মাৰক্ নহয় মমল লভ্যলোভী নহয় কিন্তু অলহীয়া
আৰু সাধু চেনেহকৰোঁতা আৰু সংযমী আৰু
ন্যায়কৰোঁতা আৰু সাধু আৰু মিতাচাৰী আৰু ওপ
দেশানুসাৰে সঞ্জাতবাক্য ধৰোঁতা সুশিক্ষাৰ্ দোৱা
ৰা বিপৰীত কৰোঁতাইঁতক্ ওপদিশু আৰু সম্মত
১০ কৰিব পাৰে আচাৰ্য্যৰ্ এনে হোৱাৰ প্ৰয়োজন। কি
য়নো যিবিলাকৰ্ মুখে অৱশ্য বান্ধিব লগা হয় যি
বিলাকে মমল্ লাভৰ্ নিকোনে শিকিব নলগা কথা
শিক্ষাকৰোঁতা মুই সম্প্ৰদায় পৰিয়ালইঁতক্ এলটায়
১১ পেলায় এনে ভালেমান্ অশিভ আৰু নিৰৰ্থক্ বোলো
তাইঁৎ আৰু ভ্ৰান্তিজনক্ লোকইঁৎ আছে চেল্কেটীয়া
মান্নহৰ্ মাজৎ সৰহ ক্ৰেতীয়াইঁৎ সদায় মিচাবো
১২ লোভাদুভ পশু দুশ্চল্ পেট্ এই কথা সিইঁতৰ্ এটায়
১৩ অৰ্থাৎ সিইঁতৰ্ স্বকিয়া আচাৰ্য্য এটায় কুলিলে। এই
প্ৰমাণ সঁচা এয়েৰেই সিইঁতক্ টান হুকিয়োঁৱা যি সি
১৪ ইঁতে য়িহুদীয়া ইতিহাস আৰু সত্যতা এলটওতা
মান্নহৰ্ আজ্ঞা নেমানি খ্ৰীষ্টৰ্ মতৎ পৰিপক্ক হয়।
১৫ নিৰ্ম্মল মান্নহক্ প্ৰতি এটাই নিৰ্ম্মল কিন্তু অশুচি

আৰু অনাস্তিক্‌হঁতক্ প্ৰতি একো নির্ম্মল নহয় কিন্তু
সিহঁতৰ্ বুদ্ধি আৰু মন্ অশুচি সিহঁতে কয় যি
১৬ ঈশ্বৰক্ জানে কিন্তু নিলগা আৰু নেমানোতা আৰু
স্বকর্ম্মো প্ৰতি অকর্ম্মণ্য হুই কর্ম্মেৰে তেঁওক্ অপহ্নব
কৰে।

পর্ব্ব কিন্তু বুঢ়া মনিহহঁৎ যি সংযমী আৰু গহীন
২ আৰু মিতাচাৰী আৰু ভক্তিৎ আৰু চেনেহৎ আৰু
সহিষ্ণুতাৎ নিপুন হয় সুশিক্ষাৰ এইং ওচিৎ কথা
৩ কোৱা। বিৰ্ম্মৎ যি আচাৰ শুৱায় বুঢ়ি তিৰোতাহঁৎ
৪ সেই আচাৰ কৰে মিচা বোলতী নহয় আৰু অতিশয়
সুৰাপায়িতী নহয় আৰু ভাল্ কথা শিকতী হয় সকী
য়া পতি আৰু লৰাইঁতক্ চেনেহ কৰে আৰু ঈশ্বৰৰ্
বাক্যৰ্ অযশস্য নহয় এই নিকোনে সংযমনশীলা
৫ আৰু বিবেচিকা আৰু সতী আৰু স্বগৃহমায়িনী আৰু
ভদ্রা আৰু স্বস্বামি বশম্বতাহয় তেকেৰী তিৰোতা
হঁতক্ এই কথা শিকতী হয় এই কথা সিহঁতৎ কো
৬ ৱা। এটাই কর্ম্মেৰে আপোনাকে সুকর্ম্মৰ্ আদর্শ
দেখুওৱা যেন্ বিপক্ষ মানুহে তোমোলাকৰ্ একো
৭ অখ্যাতি কৰিবলৈ নেপায় লাজ হয় শিক্ষাৎ অবিকা
৮ ৰিত্ব গাম্ভীর্য্য সৰলতা আৰু অদুষ্য সাৰ্ বাক্য দেখু
৯ ৱাব় তেকাপুৰুষহঁতক্ সংযমনশীলৰ্পৰা ওপদেশ
১০ কৰা। বন্দিহঁতক্ আজ্ঞা দিয়া সিহঁতে সমিবীন নিদ্দি
আৰু চুৰ্ নকৰি কিন্তু ওত্তমৰূপে সঞ্চাতাচাৰ কৰি
১১ আপোনাং প্ৰভুহঁতৰ্ বশম্বতা আৰু তুষ্টিকৰোঁতা

হয় যেন্ সিইঁতে সদায় আমাক্ তৰওতা ঈশ্বৰৰ্
১২ শিক্ষকে অলংকৃত কৰে । কিয়নো ঈশ্বৰ্ সেৱা
আৰু সাংসাৰিক্ কাম্ হেয়জ্ঞান কৰি সেই আশ্চৰ্য্য
য় আশাৰ প্ৰতীক্ষা কৰি অৰ্থাৎ আমাক্ এটাই অপৰ
মাৰ্থৰপৰা মুকলি কৰিবলৈ আৰু আপোনাৰ নিকো
১৩ নে সুকৰ্ম্ম কৰিবলৈ ওদাযী বিশেষ এক লোকসমূহ
পবিত্ৰ কৰিবলৈ আমাৰৰ্থে আপোনাকে দিলে যি পৰমে
শ্বৰ্ অৰ্থাৎ আমাৰ তাৰক যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্ তেজো
ময় প্ৰকাশৰ্ প্ৰতীক্ষা কৰি এই বৰ্ত্তমান্ জগতৎ সংয
১৪ মন ৰূপে আৰু পৰমাৰ্থৰূপে সেৱা আৰু ঈশ্বৰ
কৰণ ৰূপে আচৰণ কৰিবলৈ আমাক্ শিকায় যি
ত্ৰাণজনক ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ সেই অনুগ্ৰহ এটাই
১৫ মানুহলৈ প্ৰৌচিক আছে । এই কথা কোৱা আৰু
ওপদেশ কৰা আৰু এটাই কৰ্ত্তৃত্ব পূৰ্ব্বক্ ছকিয়োঁৱা ।
কোনেও তোমাক্ ইতিকিং নকৰোক্ ।—

পৰ্ব্ব ৰাজাধিৰাজাবিলাকৰ্ আৰু পৰাক্ৰম বিৰোতাইঁতৎ
৩ বশ্যতৎ হুবলৈ আৰু কৰ্ত্তাইঁতক্ মানিবলৈ আৰু সু
২ কৰ্ম্মে প্ৰতি যুগুৎ হুবলৈ আৰু কোনোও অসূয়া নকৰি
বলৈ আৰু বিৰোধী নুহুবলৈ কিন্তু মৃদু হুবলৈ আৰু
এটাই মানুহলৈ এটাই বিধি নযুতা দেখোৱা হুবলৈ
৩ সিইঁতক্ মনৎ দিয়া । কিয়নো আমি আপুনি পূৰ্ব্ব
কালৎ অজ্ঞান আৰু নেমানোতা আৰু ভ্ৰমী আৰু
নানা কামৰ্ আৰু সুখসেৱক্ আৰু দুৰাচাৰী আৰু
যিয়ালাচাৰী আৰু দৃণাময় আৰু অন্যোন্যে ঘি

৪ নওতা আছিলোঁ। কিন্তু মানুহলৈ আমাৰ তাৰক্
৫ ঈশ্বৰৰ্ চেনেহ আৰু নৰানুৰাগ প্ৰেচিক্ হলে তেঁও
৬ আমাৰ্ স্বকৃত পৰমাৰ্থ কৰ্ম্মেৰে নহয় কিন্তু পুনৰ্জ্জ
ন্মৰূপ ধোৱাৰে আৰু আমাৰ্ তাৰক্ যিশু খ্ৰীষ্টৰ্
দোৱাৰা আমাৰ ওপৰৎ বাহুল্যৰূপে অভিনিষ্ক্তিত
ধৰ্ম্মাত্মাকৰ্ত্তৃক আৰুঁও নূতন কৰাৰে আৰু অপোন
৭ কৃপানুসাৰে আমাক্ ত্ৰাণ কৰিলে। আমি তেঁওৰ
অনুগ্ৰহৎ পৰমাৰ্থীকৃত হই অনন্ত আয়ুৰ্ ভৰসা
৮ অনুসাৰে অধিকাৰী হই এই বাক্য সঞ্চাতী আৰু মই
৯ খোজোঁ তুমি নিত্যে এই কথা দৃঢ়ৰূপে বোলা যি
ঈশ্বৰৎ বিশ্বাসীহঁৎ সুকৰ্ম্মৎ পটু হবলৈ যত্নৱন্ত
১০ হয়। মানুহহঁতলৈ এইৎ ভাল্ আৰু ফলদায়ক্।
কিন্তু অনৰ্থ প্ৰশ্ন আৰু বংশাৱলি আৰু বিবাদ আৰু
শাস্ত্ৰৰ্ প্ৰেচৰাদ এড়া কিয়নো সি অফল আৰু নিষ
১১ প্ৰয়োজন। যি বিধৰ্ম্মী সি ভ্ৰষ্ট আৰু স্বতোদোষী
হই পাপ কৰে ইয়াক্ জানি তাক্ প্ৰথম বা দ্বিতীয়
হুকিৰ্ পাচৎ এড়া।—

১২ যেতিয়া মই আৰ্ত্তেমসক্ বা তিখিকসক্ তোমাৰ
ওচৰলৈ পঠিয়াওঁ তেতিয়া নিকপলিসলৈ আসিবলৈ
১৩ যতন কৰা কিয়নো জাৰকালৎ সেইখানৎ থকাৰ্
১৪ নিয়ম মই কৰিচোঁ। জেনস তাৰ্কিকক্ আৰু আপল্ল
সক্ সিহঁতৰ্ যাত্ৰাৎ যতনপূৰ্ব্বক্ উপকাৰ কৰা যেন্
১৫ একো দ্ৰব্যৰ্ নূ্যন সিহঁতৰ্ নহয়। আমাৰ মানুহে
অৱশ্য বনৰ্ লিকোলে যত্নপূৰ্ব্বক্ সুকৰ্ম্ম কৰিবলৈ

১৬ শিকোক্ যেন্ সিহঁত অফল নহয়। মোৰ্ লগৰিয়া এটায়ে তোমোলাকক্ সেৱা কৰে। যিবিলাক্ খ্রীষ্টৰ্ সঞ্জাত সম্বন্ধে আমাক্ স্নেহ কৰে সিবিলাকক্ সেৱা কৰা। তোমোলাকৰ্ এটাইৰে ওপৰত অনুগ্রহ হোক্। আমিন্।—

পাওলে যি কাকৎ ফিলিমনলৈ লিখিলে সেয়ে এই। —

১ প্রথম পর্ব্ব।

১ যিশু খ্রীষ্টৰ বন্দিয়াৰ পাওল আৰু তিমোথিয়স
২ ভায় আমাৰ প্রিয় লগৰিয়া ফিলিমনক্ আৰু প্রিয়
আপ্পিয়াক্ আৰু আমাৰ সহসেনা আর্খিপসক আৰু
তোমাৰ ঘৰৎ যি মণ্ডলী আছে সেই এটাইলৈকে
৩ কাকৎ লিখে। ঈশ্বৰ আমাৰ পিতৃৰপৰা আৰু প্রভু
যিশু খ্রীষ্টৰপৰা অনুগ্রহ আৰু শান্তি তোমালোকলৈ
৪ হোক্। প্রভু যিশুৰ্ আৰু এটাই পুণ্যৱন্তক্ প্রতি
৫ তোমোলাকৰ্ যি সঞ্জাৎ আৰু চেনেহ আছে তাক্
৬ শুনি ময় আপোন প্রার্থনা কালৎ তোমাৰ নাম নিতৌ
কাঢ়ি আমাৰ ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰোঁ যিশু খ্রীষ্ট সম্বন্ধি
যিং গুণ তোমাৎ আছে তাক্ শৈ কৰাৰে তোমাৰ
৭ প্রতীতিৰ্ সাবাৰণ্য সফল হয়। কিয়নো হে ভায়
তোমাৰ চেনেহৎ আমাৰ বড় আনন্দ আৰু সান্ত্বন
৮ আছে যি হেতুক্ সাধুবিলাকৰ্ অন্তৰ তোমাকর্তৃক

৯ আপ্যায়িৎ হয়।   সেই নিকোনে যি যোগ্য তাক্
তোমাক্ আজ্ঞা কৰিবলৈ ময় খ্রীষ্টৎ সাহিয়াল আব
পাৰোঁ হয় তেবো ময় বুঢ়া পাওল আৰু এতিয়াও য়িশু
খ্রীষ্টৰ্ এক বন্দিয়াৰ আই ঢেনেহৎ তোমাক্ মিনতি
কৰোঁ —
১০ ময় আপোন যি পুত্ৰক্ মোৰ্ বন্ধন কালৎ ওপ
জালোঁ যি আগেই তোমোলাকৰ্ অলাভ কৰোঁতা
আচিল কিন্তু এতিয়া তোমাৰে আৰু মোৰে লাভ
১১ কৰোঁতা আইচে যাক্ ময় আকওঁ পঠিয়াইচোঁ
১২ অৰ্থাৎ ওনেসিমসৰ নিকোনে তোমাক্ মিনতি কৰোঁ
এয়েৰেই মোৰ্ স্বকিয়া আঁতৰ্ নিচিনা যি তেঁওক্
১৩ গ্ৰহণ কৰা।   তোমাৰ প্ৰতিনিধিৰূপে শুভবাৰ্ত্তাৰ
১৪ নিমিত্তক্ বন্ধনৎ মোক্ শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ ময় আপোন
নিকটে তেঁওক্ ৰাখিব খোজিলোঁ কিন্তু তোমাৰ সম্ম
তিক্ ব্যতিৰেক্ ময় একো কৰিব নোখোজোঁ যেন্
তোমাক ওপকাৰ কৰা প্ৰয়োজনৎ ওপজা ওপকাৰৰ্
১৫ নিচিনা নহয় কিন্তু মনে সৈতে হয়। কিয়নো বুজো
১৬ তেঁও কিচু কাল তোমাক্ এড়ি গল্ যেন্ তুমি তাক্
১৭ সৰ্ব্বকাললৈকে গ্ৰহণ কৰা। এতিয়া বন্দিৰ নিচিনাকৈ
গ্ৰহণ কৰিবা সি নহয় কিন্তু বন্দিৎকৈ বড় অৰ্থাৎ
প্ৰিয় ভাইৰ্ নিচিনা বিষেশৎ মোলৈ কিন্তু দৈহিক্
১৮ কথাৎ আৰু প্ৰভুৰ্ কথাৎ কি পুন তোমালৈ। এয়ে
ৰেই তুমি যেদি মোক্ সহভাগীকৈ মানা তেবে তাক্
১৯ মোৰ্ নিচিনাকৈ গ্ৰহণ কৰা।   যেদি সি তোমাৰ

কিবা হানি কৰিছে বা তোমাৰ কিবা ধৰুৱা হুইছে
তেবে তাক্ মোৰ্ লেখাৎ লেখা। ময় পাওল আপোন
হাতে লিখিছোঁ যি ময় তাক্ শুজিম্ কিন্তু ময় তোমাৎ
নকওঁ তুমি মোৰ্ কাখৰৎ আপোন প্ৰাণৰ্ ধৰুৱা
২০ আচা। হে ভায় প্ৰভুৎ তোমাৰ্ দোৱাৰা মোৰ্
আনন্দ হোক্ প্ৰভুৎ মোৰ অন্তৰ আপ্যায়িৎ কৰা।
২১ তোমাৰ আজ্ঞাবৰ্ত্তিত্বৎ সঞ্জাৎ কৰি তুমি মোৰ্
কাতাকৈ সৰহ্ কৰিবা ইয়াক্ জানি ময় তোমালৈ
২২ লিখিছোঁ। কিন্তু মোৰ্ অৰ্থে বহা যুগুৎ কৰা কিয়নো
ময় সঞ্জাৎ কৰোঁ তোমোলাকৰ্ প্ৰাৰ্থনাৰ্ দোৱাৰা
২৩ ময় তোমোলাকৰ্ কাখৰৎ দিয়া হম্। খ্ৰীষ্ট য়িশুৎ
২৪ মোৰ লগৰ্ বন্দিয়াৰ এপাফ্ৰাস আৰু মোৰ লগ
ৰিয়া মাৰ্কস আৰু আৰিষ্টাৰ্খস আৰু দেমস আৰু
২৫ লূক্ তোমাৰ সেৱা কৰে। আমাৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্
অনুগ্ৰহ তোমাৰ আত্মাৰ্ লগৎ হোক্। আমিন্।

যি কাকৎ এব্ৰীয়াহঁতক্ প্ৰতি লিখা গৈছিল্ সেয়ে এই ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব ।

১ বিবিধকালৎ আৰু নানাপ্ৰকাৰৎ আচাৰ্য্যবিলাকৰ্
দোৱাৰা পূৰ্ব্বকালৎ পিতৃলোকবিলাকক্ হুঁলিলে যি
২ ঈশ্বৰ্ তেঁও যাক্ সৰ্ব্বাধিকাৰী কৰিছে যাৰ্ হতুৱায়
৩ এটাই জগতক্ সৃজিলে যি তেঁওৰ্ মহিমাৰ কান্তি আৰু
তেঁওৰ্ ভাৱৰ তত্ত্ব হই আৰু আপোনাৰ পৰাক্ৰম মৰ্য়
বাক্যেৰে এটাই ধাৰোণ কৰি আপোনাৰ দোৱাৰা
৪ আমাৰ পাপ গুচায় অধিকাৰিত্বপূৰ্ব্বক দূতবিলাকৰ্
নামৰ্পৰা যি উত্তম নাম পাইছিল্ তদনুসাৰে সিহঁ
তৰপৰা উত্তমীকৃত হই ঊৰ্দ্ধস্থ ঐশ্বৰ্য্যৰ দক্ষিণে
বহিল এনে যি পুত্ৰ তেঁওৰ দোৱাৰা আমাক এই
৫ শেহকালৎ কৈছে । কিয়নো তেঁও দূতহঁতৰ্ মাজৎ
কাৰ আগৎ কোন কালৎ কৈছে যি তুমি মোৰ্ পুত্ৰ
আজি তোমাক্ উপজাইছো আৰু আৰওঁ মই তাৰ
৬ পিত হম্ আৰু তেঁও মোৰ পুত্ৰ হব । আৰু যেতিয়া

প্রথমতে ওপজাক জগতলৈ আনে তেতিয়া তেওঁ বোলে
৭ যি ঈশ্বৰৰ্ এটাই দূতহঁতে তেওঁক্ ভজোক্ । দূতহঁ
তৰ্ অৰ্থে তেওঁ কয় যি আপোন্ দূতবিলাকক আন্যা
আৰু আপোন সেৱকহঁতক জুইৰ আগ কৰে ।
৮ কিন্তু পুত্ৰক তেওঁ কয় হে ঈশ্বৰ্ তোমাৰ্ সিংহা
সন সদায় থাকে আৰু তোমাৰ ৰাজ্যৰ ৰাজদণ্ড সি
৯ পৰমাৰ্থৰূপ ৰাজদণ্ড । তুমি পৰমাৰ্থতা ভাল দেখি
চা আৰু অপৰমাৰ্থতা ঘিনাইচা এই নিমিত্তে
ঈশ্বৰ অৰ্থাৎ তোমাৰ্ ঈশ্বৰ তোমাৰ সখিহঁতৰ
পৰা তোমাক্ আনন্দৰূপ তৈলাভিষিক্ত কৰিছে ।
১০ আৰু হে যিহুহ তুমি প্ৰথমতে পৃথিবীৰ মূল কৰি
১১ চা আৰু স্বৰ্গ তোমাৰ হস্তকৃত সিহঁতৰ্ ক্ষয় হ্ব
১২ কিন্তু তুমি বৰ্ত্তমান আচা সেই এটাই কাপৰৰ্ নিচিনা
পুৰণি হ্বই যাব আৰু তুমি কাপৰৰ্ নিচিনাকৈ তাক্
জাপিলে সি আনৰূপ হ্বব কিন্তু তুমি নিত্য আৰু
১৩ তোমাৰ্ কালৰ্ ক্ষয় নহ্বব । কিন্তু কি তেওঁ দূত
হঁতৰ্ মাজৎ কোন কালৎ কাক্ কৈছিলে যেতিয়া
লৈকে তোমাৰ্ শত্ৰুহঁতক্ তোমাৰ্ পাদপিঠ্ময় ন
১৪ কৰোঁ তেতিয়ালৈকে মোৰ্ সোঁফালেবহা । সেই
এটাই ত্ৰাণ্যাধিকাৰিহঁতক সেৱা কৰিবলৈ পঠোৱা
সেৱাকৰোঁতা আত্মা নহয় নে ।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই যিং আমি শুনিছোঁ তাৎ অধিক্ মন্
২ দিবলগা জানোঁ কেতিয়াবা তাক্ ক্ৰুবলৈ দিয়োঁ ।
২ কিয়নো দূতহঁতৰ্ দোৱাৰা উক্ত কথা যেদি স্থিৰ হল্

আৰু প্ৰত্যেক লঙ্ঘন আৰু অমান্য স্বৰূপ ফল যেদি পালে
৩ তেৱে যি ত্ৰাণৰ কথা প্ৰথমতে প্ৰভুৰ দোৱাৰা উক্ত
৪ হইছিল আৰু ঈশ্বৰ চিহ্ন আৰু আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম আৰু
আপোন ইচ্ছাৰ নিচিনা আৰু নানা অসম্ভৱ কৰ্ম্ম আৰু
বীৰ্য্যাত্মাকৰ্ত্তৃক দত্ত সামৰ্থ্য দি তাৰ প্ৰমাণ কৰিলে যিবি
লাকে তেঁওৰ কথা শুনিলে সিহঁতৰ দোৱাৰা মোৰ কা
যৰৎ প্ৰমাণীকৃত যি অতি বৰ ত্ৰাণ যেদি আমি
৫ তেঁওক হেলা কৰোঁ তেৱে কেনেকৈ জীয়। কিয়নো যি
ভবিষ্যৎ সংসাৰৰ কথা আমি কওঁ সেই সংসাৰ তেঁও
দূতহঁতৰ অধীন কৰি সিহঁতৰ্ব হাতৎ স্থাপিৎ কৰা
৬ নায়। কিন্তু অন্যক ঠাই এক জন এই প্ৰমাণ দিলে
মানুহ কোন যি তুমি তাৰর্থে মন কৰা আৰু মানু
৭ হৰ সন্তুতি কোন যি তুমি তাক দেখা দিয়া দূতহঁতৰ
পৰা কিছু তলৎ তুমি তাক কৰিছা তুমি তাক গৌৰৱ
আৰু সৎকাৰৰূপ কিৰিটিৰে ভূষিৎ কৰিচা আৰু
আপোন হস্তকৃত এটাইৰে ওপৰৎ নিযুক্ত কৰিছা
তুমি তেঁওৰ ভৰিৰ তলৎ এটাইকে বশগত কৰিছা।
৮ কিয়নো তেঁও যিবিলাক তেঁওৰ বশগতা কৰিছিল
তাৰ অৰ্থ এই তাৰ অবশীভূত তেঁও কিছু নেৰাখি
৯ লে। কিন্তু এতিয়া আমি এটাই তেঁওৰ বশীভূত নে
১০ দেখোঁ কিন্তু যি মৃত্যু ভুঞ্জিবলৈ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ
দোৱাৰা সদোৱে কাৰণ মৃত্যুৰস ভুঞ্জিবলৈ অল্প
কাল দূতৰপৰা তলীকৃত হইছিল এনে যি যিশু
১১ তেঁওক গৌৰৱ আৰু সৎকাৰৰূপ কিৰিটৎ বিভূষিৎ

১২ আমি দেখোঁ। কিয়নো যাৰ্ নিকোনে এটাই আৰু
যাৰ্কর্তৃক এটাই ভালেমান প্ৰতেকহঁতক গৌৰৱ
প্ৰাপ্ত কৰাৰৎ সিহঁতৰ্ তৰণৰ্ সেনাপতিক্ ক্লেশৰ্
১৩ দোৱাৰা সম্পূর্ণ কৰা তেঁওৰ যোগ্য আছিল্। কিয়নো
যি শুদ্ধ কৰে আৰু যিবিলাক্ শুদ্ধ হয় সিহঁৎ এটাই
একৰ্ এই নিকোনে মোৰ্ ভায়হঁতৰ্ কাযৰৎ তো
মাৰ্ নাম প্ৰচাৰ্ক কৰিব মণ্ডলীৰ্ মাজৎ তোমাৰ
স্তুতিগীত মই গাম্ এই কথা কৈ তেঁও সিহঁতক্
১৪ ভায় বুলি মাতিবলৈ লাজ নহয়। আৰুওঁ মই তেঁওৰ
শৰণ লম্ আৰু আৰুওঁ মোকে আৰু ঈশ্বৰদত্ত
১৫ মোৰ লৰাহঁতকে দেখা। এই হেতুক লৰাহঁৎ
মঙহ তেজযুক্ত হলে তেঁও মৃত্যুৰ দোৱাৰা মৃত্যুৰ প্ৰভা
ৱৰ্ অধিকাৰী শয়তানক্ ভুঙ কৰিবলৈ আৰু যিবি
লাকে মৃত্যুৰ্ ভয়ৎ আপোনাৰ এটাই জীৱনকাললৈকে
বন্দিত্বৰ্ বশগত আছিল সিহঁতক্ উদ্ধাৰিবলৈ তেঁও
১৬ তদ্যুক্ত আছিল। কিয়নো তেঁও দূতহঁতৰ্ প্ৰকৃতি
নধৰি অবৰাহামৰ সন্ততিৰ প্ৰকৃতি ধৰিলে এয়ে
১৭ নিশ্চয়। এয়েৰেই মানুহৰ্ পাতকৰ নিকোনে
পৰাচিৎ কৰিবলৈ ঈশ্বৰ্ সম্বন্ধীয়া এটাই কৰ্ম্মেৰে
দয়ালু আৰু সঞ্জাতী প্ৰধান পুৰোহিত হবলৈ সৰ্ব্ব
তোভাবে আপোন ভায়হঁতৰ সদৃশীভূত হোৱা
১৮ তেঁওৰ যোগ্য কিয়নো তেঁও আপুনি পৰীক্ষিৎ হই
ক্লেশ পাইছে তাতে যিবিলক্ পৰীক্ষিৎ হয় সিহঁতক্
উপকাৰ্ কৰিবলৈ শকৎ আছে।—

পর্ব্ব এয়েৰেই হে সাধু ভায়হঁৎ স্বর্গীয় আহ্বান
৩ ভাগী যেনে মোশহ আপোন সম্প্রদায় ঘৰৎ সঞ্জাতী
২ আছিল্ তেনে তন্নিয়োজকক্ প্রতি সঞ্জাতী আছিল্ যি
আমাৰ মতৰ পাঁঠনী আৰু প্রধান প্রৰোহিৎ য়িশু
৩ খ্রীষ্ট তেঁওলৈ মন্ কৰা। কিয়নো এই মানুহ মোশ
হৰপৰা মর্য্যাদা যোগ্য গণিৎ আছিল্ যিহেতুক্
ঘৰৰ্ গুনুকাৰিৰ্ মর্য্যতা ঘৰৰ্ মর্য্যতাৎকৈ সৰহ।
৪ সদৌ ঘৰ্ কাৰো নিকোনে গাথিৎ আছে কিন্তু যি এটাই
৫ বেহানি নির্ম্মিছে তেঁৱেই ঈশ্বৰ। পাচৎ কৰলগা ক
থাৰ্ প্রমাণৰ্ নিকোনে মোশহে আপোন্ ঘৰৰ্ সকলে
৬ ঘানে বন্দিৰ্ নিচিনা বিশ্বাসী আছিল হয় কিন্তু যেনে
৭ প্রতক্ আপোন ঘৰৎ তেনে খ্রীষ্ট। সেই সাহ আৰু
আশাৰ্ দম্ভ যেদি আমি শেহলৈকে টানকৈ ধৰোঁ
৮ তেবে আমি তেঁওৰ্ ঘৰ্। এয়েৰেই যেনেকৈ
ধর্ম্মাত্মায় কয় আজি যেদি তোমোলাকে তেঁওৰ্
কথা শুনিব খোজা তেবে তোমোলাকৰ্ পিতৃবিলাকে
যৎ চল্লিশ বৎসৰলৈকে-মোক্ পৰীক্ষা কৰিলে আৰু
৯ মোৰ্ শোধ কৰিলে আৰু মোৰ্ কর্ম্ম দেখিলে সেই
হাবিৎ পৰীক্ষা কালৎ গাঙ ওঠাৎ যেনে কৰিছিল
১০ তেনে আপোন্ মন্ টান নকৰিবা। তাতে ময়
তৎকালিন মানুহৰ্ কথাৎ বিৰক্ত আছিলোঁ আৰু
কৈছিলোঁ সিহঁৎ সদায় মনৎ পাহৰে আৰু মোৰ্
১১ বাট নেজানে। এয়েৰেই ময় আপোন খঙৎ শপৎ

কৰিলোঁ যেন্ মিহঁৎ মোৰ্ জীৱণি ঢাইলৈ সোমাব
১২ নোৱাৰিব৷ হে ভায়হঁৎ সাৱধান হোৱা জানোঁ যি
হৎ জীৱন্ত ঈশ্বৰ অপসৰণকৰোঁতা পাতকী অসঞ্জা
১৩ তী মন্ তোমোলাকৰ্ কাৰো মাজৎ হয় কিন্তু যেতে
বেলিএ আজি কোৱা হয় তেতেবেলি নিতৌ অন্যো
অন্যে ওপদেশ কৰা যেন পাতকৰ্ কপটৰে তোমো
১৪ লাকৰ্ কাৰো মন টান্ কৰা নহয়। কিয়নো যেদি
আমি শেহলৈকে আপোন মঞ্জাতৰ্ মুল্ টান্‌কৈ
১৫ ধৰোঁ তেবে আমি খ্রীষ্ট ভাগীজত হোঁ। আজি
শব্দ যেতেবেলিএ কোৱা হয় তেতেবেলি যেদি তাৰ্
কথা শুনিবা তেবে যাও ওহ্লাৰ্ যেনে আছিল তেনে
১৬ আপোন্ মন্ টান নকৰিবা। কিয়নো কোনো কোনাএ
শুনি যাও তুলিলে কিন্তু মোশহৰ দোৱাৰা ঘিমান মা
ন্থহ মিসৰৰ্‌পৰা বাজলৈ ওলায় আহিল সেই এটাই
১৭ নহয়। কিন্তু তেঁও চল্লিশ বৎসৰলৈকে কালোবালৈ
বিৰাগী হ্বইচিল যিবিলাকে পাপ কৰিজিল্ আৰু যি
বিলাকৰ্ শ হাবিৎ পৰিজিল মি মিহঁতৰৰ্থে নহয়
১৮ নে। অসঞ্জাতী মাহুহক্ এৰি তেঁও আন্ কাৰো
কাথৰৎ শপৎ কৰিলে নে যেন মিবিলাকে তেঁওৰ্
১৯ জীৱণি ঢাইৎ সোমাব নোৱাৰে। এয়েৰেই আমি
জানিবলৈ পাঁও মিহঁৎ অসঞ্জাতৎ সোমাব নোৱা
ৰিলে।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই তেঁওৰ্ জীৱণি ঢাইৎ সোমোৱাৰ্ প্রতি
৪ জা আমাৰ কাথৰৎ স্থাপিৎ হলে আমি ভয় কৰোঁ জা

নোঁ আমাৰ কাৰো সেই হাই পোৱাৎ ন্যুন হো
২ ৱাৰ্ পুতিভাও হয় । কিয়নো আমালৈ শুভবার্ত্তা
যেনে কীর্ত্তন কৰা হয় তেনে সিহঁতলৈকো কীর্ত্তন
৩ কৰা গৈছিল্ হয় কিন্তু ঘোষিৎ বাক্য শ্ৰোতাহঁতৰ্ যা
জৎ সঞ্জাতেৰে মিহলি নহলে সিহঁতৰ্ একো ফল না
৪ চিল । কিন্তু জগতৰ্ মূল কৰগৰেপৰা কার্য্য চুকালৎ
তেৱো যেনে তেঁও হুঁলিলে যয় ঘাউ ওহি এই শপৎ
কাচিলোঁ সিহঁৎ মোৰ্ জীৰণি হাঁইৎ নোসোমাব
তেনে জীৰণি হাই শব্দ প্ৰমাণৎ পতীয়উঁতা আমি
৫ তেঁওৰ্ জীৰণি হাইৎ সোমউঁ । কিয়নো অমুক
হাইৎ তেঁও সপ্তম দিনৰে এই কথা কলে ঈশ্বৰে
সপ্তম দিনা আপোন এটাই কার্য্যৰপৰা জীৰালে ।
৬ আৰু আকও এই হাইৎ যেদি সিহঁৎ মোৰ্ জীৰণি
৭ হাইৎ সোমাব আকও দাউদৎ তেঁও এই কথা কৈ এক
কালৰ্ নিৰুপণ কৰে আজি ইমান কালৰ্ পাচৎ
যেনে ওক্ত আচে আজি যেদি তোমোলাকে তাৰ্ বাক্য
৮ শুনিবা তেবে আপোন মন্ টান নকৰিবা । কিয়নো
যেদি য়িহোশুআয় সিহঁতক্ জীৰণি দিয়ে তেবে ইয়াৰ্
৯ পাচে এক দিনৰ কথা তেঁও নকইচিল্ । এয়েৰেই
১০ ঈশ্বৰৰ্ মানুহহঁতৰ্ নিকোনে ভবিষ্যৎ জীৰণি
১১ আচে । কিয়নো যি তেঁওৰ জীৰণিৎ সোমাইচে সি
ঈশ্বৰৰ্ নিচিনা আপোন বন কৰিবলৈকো এড়িচে ।
১২ কাকং তাৰ্ মাজৎ সোমাব লাগিব আৰু যিবিলা
কৰ্ কাথৰৎ ৱাক্য প্ৰথমতে কীর্ত্তন কৰা হল্ সিহঁতে

১৩ অসঞ্জাতৰ্ নিকোনে নোসোমাল্। এয়েৰেই সেই
অসঞ্জাৎ আদর্শানুসাৰে কোনো নপড়িবলৈ আমি
সেই জীৱনি ঠাইৎ সোমাবৰ্ নিকোনে যত্নপূর্ব্বক
১৪ শ্ৰম কৰোঁ। কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ বাক্য জীৱৎ আৰু
প্ৰাদুর্ভাৱী আৰু দুইধাৰ তৰোৱালৎকৈও চোকা প্ৰাণৰে আ
ত্মাৰে আৰু গাঁঠিৰে মজ্জাৰে ভিন্ন কৰালৈকে পৰি
ভেদক্ আৰু অন্তঃকৰণৰ্ সঙ্কল্প আৰু সন্ধানৰ্ শো
ধোঁতা ওঁওৰ্ দৃষ্টিৎ কোনো সৃষ্টি অপ্ৰোচিৰ নহয়
কিন্তু যাৰ্ কাষৰৎ আমাৰ্ কথা কোৱা হয় তাৰ্
চকুৰ্ আগৎ এটাই ওদং আৰু অনাবৃতা আছে।
১৫ এয়েৰেই স্বর্গৎ সোমোৱা যিশু ঈশ্বৰৰ্ পুতেক্ আ
মাৰ মহা প্ৰধান পুৰোহিৎ হলে আমি আপোন মতা
ৱলম্ব টানকৈ ধৰোঁ। কিয়নো আমাৰ্ এনে প্ৰধান
পুৰোহিৎ নহয় আমাৰ দৌর্ব্বল্যেৰে পীড়িত্ হব
নোৱাৰে কিন্তু পাপক্ এড়ি ওঁও এটাই বিধৎ আ
১৬ মাৰ নিচিনা পৰীক্ষিৎ আছিল। এয়েৰেই দয়া
আৰু প্ৰয়োজন কালৎ ওপকাৰ্ কৰিবলৈ অনুগ্ৰহ
পাবলৈ আমি প্ৰশাদ সিংহাসনৰ্ ওচৰলৈ নির্ভয় হৈ
আহোঁ।—

পর্ব্ব মানুহৰ্ মাজৰপৰা নীত সদৌ প্ৰধান মনুষ্য
৫ হঁতৰ্ পক্ষে ঈশ্বৰীয় কর্ম্মৰ্ নিকোনে দান আৰু পাপ
১ ৰ বলিদান কৰিবলৈ নিযোজিৎ আছে। আপুনি
দৌর্ব্বল্যেৰে বেষ্টিৎ হোৱাৎ অজ্ঞানিহঁতক্ বাট বহি
২ ভুতহঁতক্ দয়া কৰিবলৈ সমর্থ হৈয়াছে যেনে লোক

হঁতৰ্ নিমিত্তে তেনে আপোনাৰ্ নিকোনে পাপদু
৪ বলিদান কৰিবলৈ তেঁওৰ প্ৰয়োজন আছে। আৰু
আহাৰণৰ্ নিচিনা ঈশ্বৰে নিযোজিৎ হোৱাক ব্যতি
ৰেকে কোনোএ আপোনালৈ এই সৎকাৰ্ নলয়।
৫ এই নিকোনে খ্ৰীষ্টো প্ৰধান পুৰোহিৎ হবলৈ আপুনি
আপোনাক্ বৰ্ নকৰিলে কিন্তু যি তাৎ কলে যি তুমি
মোৰ্ পো আজি তোমাক্ ময় ওপজাইছোঁ তেঁও তাক্
৬ বৰ্ কৰিলে। যেনেকৈ তেঁও আন্ এঠাইতো বোলে
তুমি মেল্কিসেদেকৰ্ বীৰোণৰ নিচিনা নিত্তো প্ৰধান
৭ যাজক্ আচা। আপোন দেহবিশিষ্ট হোৱা কালৎ
যি তাক্ মৃত্যুৰপৰা ৰাখিব পাৰিলে তেঁও তাৰ্ কাথ
ৰৎ বৰ্ ক্ৰন্দন আৰু লোতকপূৰ্ব্বক প্ৰাৰ্থনা আৰু মিনতি
কৰিছিল আৰু ভয়ানক্ দশাৰপৰা মুক্তৎ হইছিল্।
৮ তেঁও পুত্ৰেক্ হয় তেৱো যি দুঃখ পালে সেই দুঃখৰ্
৯ দোৱাৰা আজ্ঞাবৰ্ত্তিতা শিকিলে আৰু সম্পূৰ্ণ জত হই
মেল্কিসেদেকৰ বীৰোণৰ্ নিচিনা ঈশ্বৰে নিযোজিৎ
১০ প্ৰধান পুৰোহিৎ হই আপোনাৰ আজ্ঞাবৰ্ত্তি এটাই
১১ ৰে অনন্ত তৰণিজনক হল্। তেঁওৰৰ্থে ভালে
মান ময় কবলগা হয় আৰু তোমোলাক্ শুনিবলৈ
১২ গধুৰ হইয়াত্তে সেই কথা দুৰ্জ্ঞেয় কিয়নো ইমান কা
লৎ তোমোলাকৰ্ শিক্ষক হোৱা যোগ্য হয় তথাপি
তোমোলাকৰ্ দৰ্কাৰ আছে যি তোমোলাকক্ কোনো
১৩ এ আকওঁ শিক্ষায় ঈশ্বৰৰ্ বাক্যৰ প্ৰথম সূত্ৰ কিং আৰু
যিবিলাকৰ্ গাখীৰ খোৱাৰ প্ৰয়োজন আৰু টান

খাবৰ বেহানি খোৱা যুগুত নহয় এনে তোমোলাক্
১৪ হুইচা। যিং গাস্কীৰ খায় সি পৰমাৰ্থৰূপ বাক্য
চৰ্গত অজ্ঞান কিয়নো সেই লৰা কিন্তু যিবিলাকৰ্
পুৰ্ণ বয়স যিবিলাক্ জ্ঞানেন্দ্ৰিয় ব্যৱহাৰেৰে ভাল্ বয়া
জানিবলৈ শক্তিমন্ত আছে টান বেহানি সিহঁতৰ্
নিক্তোনে আছে।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই মৃত কৰ্ম্মৰ্পৰা পালটা আৰু ঈশ্বৰলৈ
৬ সঞ্জাত আৰু হুঁতৰ শিক্ষা আৰু হাত দিয়া আৰু
২ মৃতলোকৰ পুনৰুত্থান আৰু অনন্ত শোধ এটাই
মুল্ শিক্ষা আৰুও নকৰি খ্ৰীষ্টৰ শিক্ষাৰ মুল সুত্ৰ এড়ি
৩ আমি ভৰ্পুৰৰ ফালে যঁও। আৰু ঈশ্বৰে অনুমতি
৪ দিলে আমি ইয়াকো কৰিম্। কিয়নো যিবিলাক এ
৫ বেলি দীপ্তিমন্ত আছিল্ আৰু স্বৰ্গীয় দানৰ ৰহ
৬ সোৱাদ লৈছিল আৰু ধৰ্ম্মাত্মাৰ ভাগী হুইছিল্
ঈশ্বৰৰ্ উত্তম বাক্য আৰু ভবিষ্যত জগতৰ পৰাক্ৰম
ৰহৰ সোৱাদ লৈছিল আৰু খ্ৰীষ্টৰ ধৰ্ম্ম লোপ হুই
৭ জে সিহঁতে আপোনালৈ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰেকক্ আকৌ
ক্ৰুশত হত কৰে আৰু তাক্ প্ৰকাশৰূপে লজ্জাই বেহা
নি কৰে এই হেতুকে সিহঁতৰ মাজত পালটন আকৌ
৮ উপজাবলৈ অসাধ্য। কিয়নো তাৰ্ ওপৰলৈ বাৰম্বাৰ
অহা বৰষুন পীয়োঁতা আৰু তাৰ্ খেতিয়কহঁতৰ্
যোগ্য শাক্তোপজতা মাটিএ ঈশ্বৰৰ্পৰা আশীৰ্ব্বাদ
পায় কিন্তু কাইট আৰু শ্যালুক উপজঁওতা যি সি হেয়
আনন্দত আৰু শাপগ্ৰস্তিত প্ৰায় আছে আৰু যাৰ

৯ শেহ দণ্ড হোৱা কিন্তু হে প্ৰিয়হঁৎ আমি এনেকৈ
বোলোঁ হয় তেৱো তোমোলাকৰ্ কথাৎ ইয়াৎকৈ
সজ কৰ্ম্ম আৰু ত্ৰাণসম্বন্ধীয়া কৰ্ম্ম আশা কৰোঁ।
১০ কিয়নো ঈশ্বৰ এনে অপৰমাৰ্থ নহয় পুণ্যৱন্তহঁতৰ্
যি শুশ্ৰূষা তোমোলাকে কৰিছিলা আৰু এতিয়াও
১১ কৰিছা তাতে তোমোলাকৰ্ চেনেহৰ যি কৰ্ম্ম আৰু
পৰিশ্ৰম তোমোলাকে তেঁওৰ নামলৈ প্ৰীতিৰ্ কৰি
১২ ছিলা তাতে পাহৰে। আমি বৰ ইচ্ছা কৰোঁ তোমো
লাক্ আলস্যৱা নোহোৱা কিন্তু তোমোলাকৰ্ যাজৎ
১৩ গায়প্ৰতি শেহলৈকে ভাৰসাৰ পূৰ্ণ নিশ্চয় কৰিবলৈ
সেইবিধি কৰ্ম্মশীলতা দেখুৱায় সিহঁতে সঞ্জাৎ আৰু
দীৰ্ঘ সহিষ্ণুতাৰ্ দোৱাৰা প্ৰতিজ্ঞাধিপত্য ভুঞ্জিছে
১৪ তোমোলাকে সিহঁতৰ অনুকাৰী হোৱা কিয়নো
যেতিয়া ঈশ্বৰে আৱৰাহামলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে তে
তিয়া আপোনাৎকৈ বৰ্ নাম লৈ শপৎ কৰিব নোৱা
ৰি তেঁও এই কথা কৈ আপোনাৰ্ নাম লৈ শপৎ
১৫ কৰিলে অবশ্য আশীষ দিয়াৎ তোমাক্ ময় আশীষ
দিয়্ আৰু ইুচা কৰাৎ তোমাক্ ইুচা কৰিম্ আৰু
ইয়াতে তেঁও দীৰ্ঘকাল সহিলৎ সেই প্ৰতিজ্ঞাত বস্তু
১৬ পালে। যি শ্ৰেষ্ঠতৰ তাৰ্ নাম লৈ মানুহে শপৎ
কৰে হয় আৰু স্থিৰ্ কৰিবলৈ শপৎ এটাই বিবাদৰ্
১৭ শেহ। ইয়াতে যিহৎ ঈশ্বৰৰ্ মিছা কথা কোৱা
অসাধ্য হয় এনে যি দুয় অনন্যথাভাবী তাতে যি
ভাৰসা আমাৰ্ আগৎ স্থাপিৎ আছে তাক্ ধৰিবলৈ

আশ্ৰয় কৰিবলৈ পলাইছোঁ আমি যি তোমালোকৰ্
১৮ দৃঢ় সান্ত্বনা হবলৈ ঈশ্বৰ প্ৰতিজ্ঞাতাধিকাৰিইঁতক্
আন্২ আতিশয়ৰূপে আপোন নিয়মৰ্ অনন্যথাভাৱ
প্ৰেচিক্ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি শপতৰ্ দোৱাৰা তাক্
১৯ স্থিৰ্ কৰিলে । সেই ভাৰসা বিশ্বাসী আৰু স্থিৰ
আন্মাৰ লঙ্গৰৰ্ নিচিনা আমাৰ আছে আৰু মেল্
২০ কিসেদেকৰ্ ধাৰোপৰ্ অনুসাৰে নিতৌ প্ৰধান
যাজকীস্বত য়িশু অগ্ৰগামী যৎ আমাৰ নিকোনে
সোমাইছে এনে যি যাজৎ আঁৰ্কাপৰ্ তাৰ্ ভিতৰৎ
যি আছে তাৎ সোমায় ।—

পৰ্ব্ব কিয়নো ৰজাইঁতৰ্ মাৰণৰ্পৰা ওভতিছিল্ যি
৭ আবৰাহাম্ সিএ সৈতে বাটৎ মিলি তাক্ আশীষ
২ দিলে আৰু যাক্ আবৰাহাম্ এটাইৰে দশমাংশ
৩ দিছিল্ ওপৰিস্থতম্ ঈশ্বৰৰ্ যাজক্ শালমৰ্ এই
মেল্কিসেদেক্ ৰজা অৰ্থাৎ প্ৰথমতে ধৰ্ম্মৰ্ ৰজা
দ্বিতীয়তঃ শালমৰ্ অৰ্থাৎ শান্তিৰ্ ৰজা অপিতৃক্ অ
মাতৃক্ অপত্যৰহিৎ আয়ুৰ্ আদি আৰু জীৱনকা
লৰ্ অন্তহীন আৰু ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰেক সদৃশীস্বত
৪ হই নিতৌ যাজক্ৰূপে থাকে । এতিয়া যাক্ গো
ত্ৰকৰ্ত্তা আবৰাহাম্ আপুনি লুটাৰ্ দশমাংশ দিলে
এনে যি মানুহ তেঁও কেনেকৈ বৰ্ তাক্ বিবেচনা
৫ কৰা । লোকইঁতৰ্ হাইৎ অৰ্থাৎ আবৰাহামৰ্
কঁকলাৰ্পৰা ওলোৱা আপোন ভায়ইঁতৰ্ হাইৎ
শাস্ত্ৰৰ্ নিচিনা দশমাংশ গ্ৰহণাজ্ঞা থকাহিৎ

বাবগ্ৰাহী লেবিৰ্ বওহ জনহঁতৰ্ প্ৰতি আছে এই
৬ নিশ্চয়। কিন্তু যাৰ্ বংশ সিহঁতৰ্পৰা গণা নহয়
তেঁও আব্ৰাহামৰপৰা দশমাংশ গ্ৰহণ কৰিলে
৭ আৰু প্ৰতিজ্ঞাতাধিকাৰিক্ আশীষ দিলে। আৰু এই
নিঃসংশয় যেন্ সৰু মানুহে ওত্তম্ পুৰুষৰ্ হাইৎ
৮ আশীষ পায়। এযেতো মৰণীয় মানুহে দশমাংশ
গ্ৰহণ কৰে কিন্তু তৎ যাৰ্ জীৱৎ হোৱাৰ্ প্ৰমাণ
৯ আছে সি গ্ৰহণ কৰে। যেনে কবও পাৰোঁ লেবিএ
দশমাংশ গ্ৰহণ কৰে তেঁও অব্ৰাহামৰ্ দোৱাৰা
১০ দশমাংশ দিলে। কিয়নো যেতিয়া মেল্কিসেদে
কৰ্ সিএ সৈতে মিল হল্ তেতিয়া তেঁও আপোন
১১ পিতৃবিলাকৰ্ ককালৎ আছিল্। এয়েৰেই যেদি লৈৱ
সম্বন্ধীয় যাজকতাৰে সম্পূৰ্ণতাহল্হেঁতেন কিয়নো
তদ্বিদ্যমান্ কালৎ মানুহে শাস্ত্ৰৎ পালে তেবে
মেল্কিসেদেকৰ্ ধাৰণৰ্ অনুসাৰে প্ৰসিদ্ধ কিন্তু
আহোৰণৰ্ ধাৰণৰ্ অনুসাৰে অপ্ৰসিদ্ধ আন্ এক
১২ পুৰোহিতৰ্ ওৎপত্তিৰ্ প্ৰয়োজন কি। কিয়নো যাজক
তা আন্ বিধে কৰা হলে শাস্ত্ৰৰ আনবিধ কৰাহো
১৩ ৱাৰ্ প্ৰয়োজন আছে। কিয়নো যাৰ্ অৰ্থে এইবি
লাক ওকুৎ আছে তেঁও যজ্ঞভেটিৰ্ সেৱাৰ্ অনধি
১৪ কাৰী আন ফইদীয়া। কিয়নো এই প্ৰসিদ্ধ আছে
যাজকতা কৰাৰ্ কথাৎ মোশহে যি ফইদৰ্ একো
নকলে সেই য়িহুদাহৰ্ ফইদৰ্পৰা আমাৰ প্ৰভু

১৫ উৎপন্ন আছিল। এয়ে আনং সৰহো প্ৰসিদ্ধ আছে
কিয়নো সাংসাৰিক আজ্ঞাৰূপ শাস্ত্ৰানুসাৰে কৰা ন
১৬ হয় কিন্তু অক্ষয় আয়ুৰ্ সামৰ্থ্যানুসাৰে কৰা মেল্‌কি
সেদেকৰ্ উপমাৰে আৰু এক প্ৰোহিৎ উপজিছে।
১৭ কিয়নো তেঁও এই প্ৰমাণ দিয়ে তুমি মেল্‌কিসেদেকৰ
১৮ ৰীৰণৰ্ অনুসাৰে নিত্তৌ প্ৰোহিৎ আচা। সেই
অগ্ৰবৰ্ত্তি আজ্ঞাৰ্ দুৰ্ব্বলতা আৰু নিৰৰ্থতাৰে তাৰ্
লোপ হল হয় কিয়নো বিধান একো সম্পূৰ্ণ নকৰে কিন্তু
আৰু শ্ৰেষ্ঠ ভাৰসা সোমাইছিল সেই ভাৰসাৎ
১৯ আমি ঈশ্বৰৰ্ ওচৰলৈ যাঁও। আৰু যিহেৎ তেঁও শ
২০ পৎ ব্যতিৰেকে বাবাৰ্পিৎ নাচিল। কিয়নো সেই
প্ৰোহিৎইঁৎ শপৎ ব্যতিৰেক্ নিযোজিৎ আচিল
২১ কিন্তু যি তাক্ কুঁলিলে যিহ্বহায় শপৎ কৰিছে আৰু
পালটন নকৰিব তুমি মেলকিসেদেকৰ্ ৰীৰণৰ্ অনু
২২ সাৰে এক নিত্তৌ প্ৰোহিৎ আচা তাৰ্ হতুৱায় এই
মানুহ শপতৰ দোৱাৰা প্ৰোহিত কৰা হল্ তাৰে
২৩ ই যিশু আন্ উত্তম নিৰ্ব্বন্ধৰ্ লগা লোৱা হল। সিহঁ
২৪ তো মৃত্যুৰ হেতুক্ স্থায়ী হব নোৱাৰিলে এই নিকোনে
ভালেমান প্ৰোহিত আচিল্ কিন্তু এই মানুহ নিত্য
স্থায়ী এই নিকোনে তাৰ্ অনন্যথাভাবি যাজকতা
২৫ আছে। তাতে যিবিলাক্ তেঁওৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ্
ওচৰলৈ আহে সিহঁতক্ তেঁও সৰ্ব্বতোভাৱে উদ্ধাৰ
পাৰে যিহেতুক্ সিহঁতৰ্ নিকোনে নিবেদনলৈ তেঁও
২৬ নিত্তৌ জীয়াই আছে। কিয়নো প্ৰণাদ্ধ অহিং

মক্ নির্ম্মল পাতকী মানুহৎকৈ বেলেগ আৰু
স্বৰ্গৎকৈ ওখ কৰা পুৰীান যাজক্ আমাৰর্থে শুৱায়
২৭ সেই পুৰীান প্ৰৰোহিতৰ্ নিচিনা প্ৰথমতে আপোন
পাপৰ্ নিকোনে পাচৎ লোকহঁতৰ্ নিকোনে ওৎস
র্গিবলৈ যাৰ্ নিতৌ প্ৰুয়োজন সি নায় কিয়নো যেতি
য়া আপোন প্ৰাণ ওৎসর্গিজিল তেতিয়া তেঁও এক
২৮ কালীন তাক্ কৰিলে। কিয়নো বিধীান দুর্ব্বলতাযুক্ত
লোক্হঁতক্ পুৰীান যাজক্ কৰে কিন্তু বিধীানৰ অতি
ৰিক্ত শপতৰ্ কথা নিতৌ অভিষিক্ত প্ৰতেকক্ যাজক্
পাতে।—

পর্ব্ব এতিয়া আমি যিং কঁলিচেঁ তাৰ্ তাৎপর্য্য এই
৮ স্বৰ্গস্থ মহত্বৰ্ সিংহাসনৰ্ সোঁফালে বহোঁতা আৰু
পবিত্ৰ বেহানিৰ্ আৰু যি সঁচা পবিত্ৰ তাম্বু ঈশ্বৰ
২ স্থাপিলে কিন্তু মানুহ নহয় তৎসেৱক্ এক পুৰীান
৩ প্ৰৰোহিৎ আমাৰ্ আছে। কিয়নো সদৌ পুৰীান যা
৪ জক দান আৰু বলি ওৎসর্গিবলৈ নিযোজিৎ আছে
এয়েৰেই ইয়াৰ্ ওৎসর্গিব লগা যিং থাকে ইয়াৰ
৫ প্ৰুয়োজন আছে। কিয়নো তেঁও যেদি পৃথিবীৎ থাকিল্
হেঁতেন তেবে যাজক্ হব নোৱাৰিলেহেঁতেন যিহে
তুক্ বিধীানানুসাৰে দান ওৎসর্গোতা আৰু স্বর্গীয়
বেহানিৰ্ আদর্শ আৰু চাঁৰ্ নিচিনা সেৱা কৰোঁতা
প্ৰৰোহিতহঁৎ আছে যেনেকৈ মোশহে পবিত্ৰ তাম্বু
নির্ম্মাণ কৰিবলৈং ওদ্যমী হুই ঈশ্বৰকর্ত্তৃক্ ওপদিষ্ট
আছিল কিয়নো তেঁও কঁলিলে যি আদর্শ পর্ব্বতৎ

তোমাক্ দৰ্শিৎ হৈছিল তাৰ্ নিচিনাকৈ এটাই
৬ বেহানি নিৰ্ম্মা। কিন্তু এতিয়া তেঁও উত্তমতৰ প্ৰতি
জ্ঞাৰ্ ওপৰৎ স্থাপিৎ উত্তমতৰ্ নিৰ্ব্বন্ধৰ্ মধ্যস্থ যিহেৎ
৭ আছে তাতে আৰু উত্তম সেৱা বাব পাইছে। কিয়
নো সি প্ৰথম নিৰ্ব্বন্ধ যেদি নিৰ্দোষী হলহেঁতেন তেবে
দ্বিতীয়ৰ নিকোনে স্থানৰ্ বিচাৰ্ নহলহেঁতেন।
৮ কিন্তু সিহঁতৰ্ অগাৰ থুলি তেঁও কয় যিহোৱায় বোলে
দেখা যয় যিশৰএল আৰু যিহুদাহৰ্ বওংহে সৈতে
যেতিয়া নবীন্ এক নিৰ্ব্বন্ধ কৰিম্ সেই সময়ই আহি
৯ ছে। যিহোৱায় কয় যেতিয়া সিহঁতক্ মিসৰৰ্ পৰা
বাজ ওলিয়াবলৈ সিহঁতৰ হাতৎ ধৰিলোঁ তেতিয়া
যি নিৰ্ব্বন্ধ সিহঁতৰ্ পিতৃবিলাকে সৈতে ময় কৰিলোঁ
তদনুসাৰে নহয় কিয়নো সিহঁতে মোৰ্ নিৰ্ব্বন্ধ নেপা
লিলে আৰু ময়ো সিহঁতক্ সৎকাৰ কৰিলোঁ।
১০ কিন্তু যিহোৱায় কয় সেই কালৰ্ পাছৎ ময় যিশৰএলৰ
বওংহে সৈতে যি নিৰ্ব্বন্ধ কৰিম্ সেয়ে এই ময় আপো
ন আজ্ঞা সিহঁতৰ্ মনৎ দিম্ আৰু সিহঁতৰ্ মনৎ
লিখিম্ ময় সিহঁতৰ্ ঈশ্বৰ হম্ আৰু সিহঁৎ মোৰ
১১ মানুহ হব। যিহুহক্ জানা এই কথা কৈ সিহঁৎ
গায়প্ৰতি আপোন চুবুৰিয়াক্ আৰু গায়প্ৰতি আপোন
ভায়েকক্ নিশিকাব কিয়নো আমাযৰ সাধাৰণ এ
১২ টাইএ মোক্ জানিব। কিয়নো সিহঁতৰ্ অপৰমা
ৰ্থক প্ৰতি ময় কৃপাৱন্ত হম্ আৰু সিহঁতৰ্ পাপ আৰু

১৩ অনাৱস্যাৰ্থ কৰ্ম্ম আৰু মনত নেৰাখিম্। তেওঁ
নবীন নিৰ্ব্বন্ধ শব্দ কোৱাত প্ৰথমক পুৰণি কৰিছে
এতিয়া যি ক্ষীণ হুঁচা হইছে সি অন্তৰ্হিত হবলৈ
ওদামী ।—

পৰ্ব্ব প্ৰথম পবিত্ৰ তাম্বুৰ্ আৰু ঈশ্বৰৰ্ সেৱাৰ্থ বিধান
৯ আৰু সাংসাৰিক্ পবিত্ৰ স্থান আছিল্। কিয়নো
যাৰ মাজত এক বাত্তিৰ গছা আৰু থগা আৰু
দেখনিয়াৰ্ পিঠা থাকিল পবিত্ৰ স্থান হুঁলি প্ৰসিদ্ধ
এনে পবিত্ৰ তাম্বু নিৰ্ম্মিছিল এই প্ৰথম ভাগ।
৩ আৰু দ্বিতীয় আৰ্কাপৰৰ্ পাছত মহাপবিত্ৰ নামে
প্ৰসিদ্ধ পবিত্ৰ তাম্বু যিহত সোনৰ্ ধূপদানি আৰু
৪ যানৰ্ সোনৰ চক্ক যাৰু আহৰোণৰ্ মঞ্জৰিত দণ্ড
আৰু নিৰ্ব্বন্ধৰ পাট থকোঁতা চাৰিওফালে সোন মহতো
৫ ৱা নিৰ্ব্বন্ধৰ পেৰা আৰু তাৰ্ ওপৰত দয়াসনৰ্ চাঁক
থোঁতা আৰু গৌৰৱযুক্ত কিৰুবীৰা যাৰ্ বিশেষ কথা
৬ আমি এতিয়া কব নোৱাৰোঁ। এই বিলাক্ এনেকৈ
নিৰূপিত হলত পুৰোহিতহঁতে ঈশ্বৰৰ্ সেৱা পুৰো
৭ ৱাৰ আদিতে পবিত্ৰ তাম্বুলৈ নিতৌ যায় কিন্তু দ্বিতী
য়ত বৎসৰি বৎসৰি এবেলি অকল প্ৰধান পুৰোহিত
৮ যায় সিও তেজক্ বাতিৰেক্ নহয় তেওঁ সেই তেজ আ
পোন অৰ্থে আৰু লোকহঁতৰ্ ভুমৰ্ অৰ্থে উৎসৰ্গে।
৯ ধৰ্ম্মাত্মায় এই অৰ্থ জনায় বোলে সাযঞ্জস্যৰ্ কাললৈ
কে ব্যৱস্থাপিত বিশেষ খাদ্য পেয় নানা বিধি স্নান আৰু

শাৰীৰিক্ ব্যৱস্থা মাত্ৰাত্মক যি সেৱা আৰু মনৰ্
অৰ্থে সেৱা কৰোঁতাৰ্ শোধনাশক্ত দান আৰু বলি
দান যি পবিত্ৰ তাম্বুৎ উৎসৰ্গিছিল সেই বৰ্ত্তমান কা
১০ লৰ্ এক আদৰ্শ সেই প্ৰথম পবিত্ৰ তাম্বু থকাৎ মহা
১১ পবিত্ৰ তাম্বুৎ সোমোৱাৰ্ বাট প্ৰৌঢ়ক্ নহল্ । কিন্তু
খ্ৰীষ্ট ভবিষ্যৎ শুভনিমিত্তক্ প্ৰধান যাজক্ হৈ উপগত
হৈ শ্ৰেষ্ঠতৰ্ আৰু সম্পূৰ্ণতৰ অহস্তকৃত অৰ্থাৎ
এই সৃষ্টিৰ্ নিচিনা নহয় যি এক পবিত্ৰ তাম্বু তাৰ্
দোৱাৰা আৰু ছাগলিৰ্ আৰু পোৱালিৰ্ তেজৰ দো
১২ ৱাৰা নহয় । কিন্তু আমাৰ্ নিকোনে অনন্ত মোক্ষ
পায় আপোনাৰ্ তেজৰ্ দোৱাৰা পবিত্ৰ স্থাইৎ এবে
১৩ সি সোমাল । কিয়নো ভতৰাৰ্ আৰু ছাগলিৰ
তেজ আৰু অশুচিবিলাকক্ অভ্যুক্ষণ কৰি দোৱ
ভা গাৰুৰ্ ছায় কায় নিকোৱাৎ যেদি পবিত্ৰ কৰে তেবে
অনন্ত আত্মাৰ দোৱাৰা আপোনাকে নিশ্চিদ্ৰকৈ ঈশ্ব
১৪ ৰৰ্ উদ্দেশে উৎসৰ্গিলে যি খ্ৰীষ্টে তেঁওৰ্ তেজ তো
মোলাকৰ্ জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ্ সেৱা কৰাৰ্ নিকোনে
আৰুও তোমোলাকৰ্ মন মৃতক্ৰিয়াৰপৰা নিৰ্ম্মল
১৫ কৰিব নে। আৰু এই নিকোনে তেঁও নবীন নিৰ্ব্বন্ধৰ্
যি প্ৰথম নিৰ্ব্বন্ধকালৎ যি লঙ্ঘন আছিল সেই লঙ্ঘন মো
চনাৰ্থ মৰণৰ্ দোৱাৰ আহুত লোকবিলাক্ অনন্ত
১৬ আধিকাত্য প্ৰতিজ্ঞা পায় । কিয়নো যৎ নিয়মপত্ৰ
আছে তাৎ কাকৎ দিয়োঁতাৰ্ মৰিবলগা আছে ।
১৭ কিয়নো মানুষ মৰিলে নিয়মকাকৎ প্ৰবল হয় কিন্তু

কাকৎ দিয়োঁতায় জীৱন থকাৎ সি একো প্ৰবল নহয়।
১৮ ইয়াতে সেই প্ৰথম নিয়মকাৰৎ আৰু তেজক্ ব্যতি
১৯ ৰেকে পৱিত্ৰীকৃত নাচিল। কিয়নো মোশহে বিধানা
নুসাৰে সদৌ আজ্ঞা লোকহঁতক্ প্ৰতি কৈ পোৱালি
আৰু ছাগলিৰ্ তেজ আৰু পানি আৰু শেন্দুৰিয়া মে
২০ চৰ্ লোম আৰু আইজৰ গাজলৈ আৰু যি নির্ব্বন্ধ
ঈশ্বৰে তোমোলাকে সৈতে কৰিছে তাকে থিৰ্ কৰাৰ্
তেজ এই এই কথা কৈ পুথিৰ ওপৰৎ আৰু এটাই
২১ মানুহৰ ওপৰৎ ছিটা দিলে। তেও পবিত্ৰ তাম্বু
২২ আৰু সেৱাৰ্ এটাই পাত্ৰ তেজেৰে ছিটাইলে। আৰু
ব্যৱস্থানুসাৰে প্ৰায় এটাই বেহানি তেজেৰে পৱিত্ৰী
কৃত হয় আৰু তেজ পড়াক এড়ি একো পাপ মোচন
২৩ নহয়। এয়েৰেই প্ৰয়োজন আছিল হয় যি স্বৰ্গস্থ
বেহানিৰ্ আদৰ্শ এটাইৰে দোৱাৰা পৱিত্ৰীকৃত হয়
কিন্তু স্বয়ং স্বৰ্গীয় বেহানি ইয়াৰপৰা উত্তম বলিৰ
২৪ দোৱাৰা। কিয়নো সঁচা পৱিত্ৰ ঠাইৰ্ আদৰ্শ যি হস্ত
কৃত পৱিত্ৰ ঠাই তাৎ খ্ৰীষ্ট নোসোমায় কিন্তু আমাৰ
নিকোনে ঈশ্বৰৰ্ আগৎ বৰ্ত্তমান থাকিবৰ নিকো
২৫ নে স্বয়ং স্বৰ্গৎ সোমাইছে। আৰু ঘায় প্ৰধোহিৎ
যেনেকৈ বৎসৰি বৎসৰি তেজলৈ পৱিত্ৰ ঠাইৎ সো
মায় তাৰ্ নিচিনা বাৰম্বাৰ আপোনাকে যি উৎসৰ্গ
২৬ কৰিব সি নহয় সেয়ে হলে জগতৰ ভিৎ ধৰাৰেপৰা
তেঁওৰ্ ভালেমান বাৰ মৰিবলগা হলহেঁতেন কিন্তু

এতিয়া জগতৰ্ শেহকালৎ আপুনা বলিদানৰ্ দোৱাৰা
পাপ মোচনৰ্ নিমিত্তে সি এবেলি প্ৰৈচিক হইছে ।
২৭ আৰু যেনে মানুহহঁতৰ্ এবেলি মৰণ আৰু তাৰ্
পাচে শোধ নিৰূপিৎ আছে তেনে ভালেমানৰ্ পাপ
২৮ ভুঞ্জিবলৈ খ্ৰীষ্ট এবেলি উৎসৃষ্ট হইছিল্ আৰু যিবি
লাকে তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰে সিহঁতৰ্ কাযৰৎ তেওঁ
পাপৰহিৎ হই ত্ৰাণৰ্ নিমিত্তে দ্বিতীয় বেলি দেখা
দিলে ।—

পৰ্ব্ব কিয়নো বিধান ভবিষ্যৎ শুভৰ ছাঁ মাত্ৰোন হই
১০ আৰু স্বয়ং বেহানিৰ্ আকৃতি নহই যি বলি সিবি
লাকে বৎসৰি বৎসৰি নিতৌ উৎসৰ্গে তদ্দ্বাৰা ভদা
২ শুচিহঁতক সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰিলে । সেয়ে হলে
তদুৎসৰ্গ কৰা নিবৃত্ত নহল্হেঁতেন নে কিয়নো পূজা
ৰিহঁৎ একেবেলি পৰিষ্কৃত হলে সিহঁতৰ্ আৰু পাপ
৩ মনন্ নহল্হেঁতেন । কিন্তু সেই বলিদানৎ বৎসৰি
৪ বৎসৰি পাতক্ স্মৰণা হয় । কিয়নো ভতৰাৰে আৰু
ছাগলিৰে তেজ কেতিয়াও পাতক্ খণ্ডাব নোৱাৰে ।
৫ এয়েৰেই তেওঁ জগতৎ সোমায় বোলে বলিদান আৰু
৬ উৎসৰ্গ তুমি ইচ্ছা নকৰিলা কিন্তু আমালৈ শৰীৰ্ যু
৭ গুৎ কৰিজা হোম্ আৰু পাপঘ্ন নৈবেদ্যৎ তোমাৰ
একো সন্তোষ নাছিল্ তেতিয়া ময় কুলিলোঁ যি পুথিৰ্
এক পুকুৰণৎ মোৰ্ কথাৎ লিখতা আছে দেখ হে
ঈশ্বৰ্ তোমাৰ্ ইষ্ট কৰ্ম্ম কৰিবলৈ ময় আহিছোঁ ।
৮ আগেই যেতিয়া তেওঁ কুলিলে বিধানানুসাৰে উৎ

সৃষ্ট বলি আৰু ওৎসর্গ আৰু হোম্ পাপদ্ৰ নৈবেদ্য
তুমি বুজুজিলা আৰু তাৎ সন্তোহিৎ নহইছিল ।
৯ তেতিয়া ময় কলোঁ হে ঈশ্বৰ দেখা তোমাৰ্ ইষ্ট
কর্ম্ম কৰিবলৈ ময় আইছোঁ । ওঁও দ্বিতীয় নির্ব্বন্ধ
১০ থিৰ্ কৰিবলৈ প্ৰথমক লোপ কৰে । সেই ইষ্ট
কর্ম্মৰ দোৱাৰা অর্থাৎ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ শৰীৰ্ এ বলি
১১ বলি দিয়াৎ আমি পবিত্ৰীকৃত হোঁ । সদৌ পুৰো
হিতে সেৱা কৰিং আৰু পাপমোচনাশক্ত সেই এক
১২ কৰ বলিদান বাৰম্বাৰ কৰিং নিতৌ থিয় হয় কিন্তু
এই মানুহ পাপদ্ৰ এক বলি দিলে পাচে তেতিয়াৰে বা
শত্ৰুহুঁৎ ওঁওৰ্ পাদপিঠীকৃত যেতিয়ালৈকে নহয়
১৩ তেতিয়ালৈকে প্ৰতীক্ষা কৰি নিতৌ ঈশ্বৰৰ্ সোঁফালে
১৪ বহিলে । কিয়নো যিবিলাক্ পবিত্ৰীকৃত আচে
সিহঁতক্ ওঁও এক নৈবেদ্যৰ দোৱাৰা নিঃশেষকৈ
১৫ সম্পূর্ণ কৰিছে । কিয়নো য়িহুদায় কয় যি নির্ব্বন্ধ
ময় সেই কালৎ সিহঁতে সৈতে কৰিম্ সেয়ে এই ।
১৬ সিহঁতৰ্ মনৎ ময় আপোন আজ্ঞা থয়্ আৰু সিহঁ
১৭ তৰ্ মনৎ তাক্ লিখিম্ আৰু সিহঁতৰ্ পাপ আৰু
১৮ অপৰমার্থ্য ময় আৰু মন নকৰিম্ বির্ম্মান্যায় আগেই
১৯ এই কথাকৈ আমালৈ ইয়াৰ সাক্ষী আচে । এতিয়া
ইয়াৰ খণ্ডন যৎ আচে তৎ পাপদ্ৰ নৈবেদ্যৰ্ প্ৰয়ো
জন নায় ।—
২০ এয়েৰেই হে ভায়হঁৎ য়িশুৰ্ তেজৰ্ দোৱাৰা

মহাপবিত্র ঠাইলৈ সোমাবলৈ আমাৰ অনিষিদ্ধতা
হলে আৰু যাজৎ আৰ্কানৰ অৰ্থাৎ আপোন শৰীৰৰ
দোৱাৰা যি এক নবীন আৰু জীবন্ত বাট তেঁও আমা
২১ লৈ পবিত্র কৰিছে সিও হলে আৰু ঈশ্বৰৰ ঘৰৰ অধি
২২ কাৰ আমাৰ এক মায় পুৰোহিতো হলে আমি কুবিবে
চনাৰপৰা প্রোক্ষিৎ মন হুই আৰু নিৰ্ম্মল জলে
ধৌত শৰীৰ হুই সত্তাতৰ পুৰ্ণ সাহ কৰি সাক্ষাত
২৩ হুই ওচৰলৈ যাওঁ । আমি আপোনাৰ ভাৰসাৰ থিৰ
২৪ সৈ আঁটি ধৰোঁ কিয়নো যি প্রতিজ্ঞা কৰিলে তেঁও বিশ্বা
২৫ সী । কেৎবিলাক মানুহৰ ব্যৱহাৰৰ নিচিনা একে
লগে আহা নেৰি কিন্তু এটায় আন এটাক উপদেশ দি
চেনেহ আৰু সুকৰ্ম্ম কৰিবলৈ এটায় এটাকে উদগাব
লৈ ধৰোঁ আৰু দিন ওচৰ চাপিছে ইয়াক জানি ততো
২৬ ধিকো কৰোঁ । কিয়নো সত্যবিষয়ক জ্ঞান পাবৰ পিচৎ
যেদি আমি ইচ্ছাপূৰ্ব্বক পাতক কৰোঁ তেবে পাপনু
২৭ আন কোনো বলিদান নেথাকে কিন্তু দণ্ডৰ আৰু বৈৰি
নাশক অগ্নিৰ যাউৰ প্রজ্বলনৰ ভয়জনক অপেক্ষা
২৮ মাতোন যি মোশহৰ বিধান ইতিকিৎ কৰিলে দুয়
তিনি সাক্ষীৰ প্রমাণেৰে সেইটৰ নিৰ্দয় মৰণ হল ।
২৯ এয়েৰেই যি ঈশ্বৰৰ পুতেকক ভৰিৰে গৰকিছে আৰু
নিৰ্ব্বন্ধৰ যি তেজেৰে সি আপুনি পবিত্রীকৃত আছিল
৩০ তাক সাধাৰণ বুলি মানিছে আৰু অনুগ্রহকৰোঁতা
আত্মাৰ বিপৰীৎ কৰিছে সি আকও তোমোলাকৰ
গোৰেৰে সৰহ যাতনাদায়ক শাস্তিযোগ্য গণিৎ

৩১ হব নে । কিয়নো যি কৈছিলে যি প্ৰভুহায় কয়
প্ৰতিহিংসা কৰা মোৰ আধিপত্য মই পৰত দিম ।
আৰু আকও প্ৰভুহে আপোন মানুহবিলাকৰ্ শোধ
৩২ কৰিব তাক্ মই জানোঁ । জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ্ হাতত
পৰা মহাভয়ময় বিষয় । কিন্তু তোমোলাক্ দীপ্তি
যুক্ত হলে পাচে অংশতঃ যিমান্ কাল্ তোমোলাক্
নিন্দাৰ আৰু দুঃখৰ্ দোৰাৰা কৌতুকাস্পদ হই
৩৩ চিলা আৰু অংশতঃ যিবিলাকৰ্ এনেকুৱা দশা তো
মোলাকে যিমান কাল সিহঁতৰ্ লগৰিয়া হই অতি
শয় দুঃখত বৰ্ণ যি সময়ইত সহিলা সেই পূৰ্ব্বকাল
৩৪ সুমৰা । কিয়নো মোৰ বন্ধনত তোমোলাকে
মোক্ দয়া কৰিলা আৰু স্বৰ্গত যি তোমোলাকৰ্
আন্ উত্তম আৰু অক্ষয় বেহানি আছে তোমোলাকে
আপোনাৰ মাজত ইয়াক্ নিশ্চয় কৰি আনন্দপূৰ্ব্বক্
৩৫ আপোনাৰ ধন্ বিনাশ গ্ৰহণ কৰিলা । এয়েৰেই
তোমোলাকৰ্ এই অতি বৰ্ ফল্ যুক্ত সাহ পেলায়
৩৬ নিদিবা । কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছ কৰ্ম্ম কৰাৰ পাচত
প্ৰতিজ্ঞাত বেহানি পাবলৈ তোমোলাকৰ্ সহিষ্ণুতাৰ
৩৭ প্ৰয়োজন আছে । কিয়নো আৰু একেৰিৰ্ পাচত
আহিবলগা যি তেঁও আহিব আৰু পলম্ নকৰিব ।
৩৮ পৰমাৰ্থিক মানুহে সঞ্জাতেৰে কালক্ষেপণ কৰিব
কিন্তু যেদি কোনোৱা পাচগুচে তেবে তাত মোৰ
৩৯ মনত একো সন্তোষ নহব । যিবিলাক্ নাশলৈকে
পাচগুচে সিহঁতৰ্ মাজত আমি নোহোঁ কিন্তু যিবি

লাক্ আন্মাৰ তৰণি পাবলৈ প্ৰতীয়াই সিহঁতৰ্ মাজৎ হয় ।—

পৰ্ব্ব প্ৰত্যাশীত বেহানিৰ্ দৃঢ় আশা আৰু অদৃশ্ত বেহা
১১ নিৰ্ প্ৰমাণ সঞ্জাতেই । কিয়নো তাতে হুঁচাইঁতে
৩ যশস্যা পালে । আমি সঞ্জাতৰ্ দোৱাৰা জানোঁ জগৎ ঈশ্বৰৰ্ বাক্যেৰে এনে সৃস্ত আছিল্ দৃস্ত বে
৪ হানি অদৃস্ত বেহানিৰপৰা নিৰ্ম্মিৎ আছিল । সঞ্জাতেৰে হেবেল কাইনৰ্ বলিৰপৰা উত্তম বলি ঈশ্বৰৰ্ উদ্দেশে দিলে তাতে ঈশ্বৰে তাৰ্ দানৰ্ কথাৎ প্ৰমাণ দিলে আপুনি পৰমাৰ্থিক্ হয়াৰ প্ৰমাণো তেঁও পালে আৰু তাতে তেঁও মৃত হুয়ো এতিয়া কথা
৫ কয় । সঞ্জাতেৰে হনোক্ সশৰীৰে স্বৰ্গলৈ গল্ যি মৃত্যুক্ নেদেখে আৰু ঈশ্বৰৰ্ তাক্ সশৰীৰে স্বৰ্গলৈ গ্ৰহণেৰে তেঁও পোৱা নহল্ কিয়নো তাৰ্ সশৰীৰে সৰ্গলৈ যোৱাৰ্ আগেই তাৰ্ এই প্ৰমাণ
৬ আছিলতেঁও ঈশ্বৰক্ তুষিলে । কিন্তু সঞ্জাতক্ এতি ঈশ্বৰক্ তুষিবলৈ অসাধ্য কিয়নো ঈশ্বৰ্ বৰ্ত্ত মান আৰু যিবিলাকে তেঁওক্ যত্নপূৰ্ব্বক্ বিচাৰে তেঁও সিহঁতক্ ফল্দিয়োঁতা যি ঈশ্বৰৰ্ কাষৰলৈ আহে
৭ সি জনৰ্ পতীয়োঁৱাৰ প্ৰয়োজন আছে । সঞ্জাতেৰে নূহে তৎকালীন অপ্ৰৌচিক্ বনৰ্ অৰ্থে ঈশ্বৰ কৰ্ত্তৃক প্ৰত্যাদিস্ত হুই ভয়ৎ উদাসীনত হুই আপোন বউহৰ্ ৰক্ষাৰ নিকোনে নাও সাজিলে যিহে ৰে তেঁও জগতৰ্ জগৰৰ্ প্ৰমাণ দিলে আৰু সঞ্জা

৮ তেৱে যি পাৰমাৰ্থ্য তদধিকাৰী হল্। আবৰাহাম
যি ঠাইৰ্ আধিনতা পাচৎ পাৱে সেই ঠাইলৈ
যাবলৈ আহুত হই সঞ্চাতেৱে মানিলে আৰু কলৈ
৯ গৈছো ইয়াক্ নেজানি বাজ ওলায় গল্। তেঁও
বিদেশৎ থাকিবৰ্ নিচিনা সেই পুতিজ্ঞাতাধিকাৰী
য়িস্নাক্ আৰু যখাঙ্কবৰ্ লগৎ তাম্বুতে বাস কৰি
১০ পুতিজ্ঞাত দেশৎ সঞ্চাতেৱে বাস কৰিলে। কিয়নো
যি নগৰৰ্ বুনিয়াদ আছে যাক্ নিৰ্ম্মাতা আৰু গ্রন্থন
কৰোঁতা ঈশ্বৰ সেই নগৰলৈ তেঁও অপেক্ষা কৰিলে।
১১ শাৰাহে আপুনি সঞ্চাতেৱে গৰ্ভধাৰণ শক্তি পালে
আৰু ৰজোনিবৃত্তি কালৰ্ পাচৎ পুত্র পুসৱ হল্ কি
য়নো যি পুতিজ্ঞা কৰিছিল্ তেঁও যি বিশ্বাসী ইয়াক্
১২ মনৎ নিশ্চয় কৰিলে। তাতেই মৃতৰৎ এজনীৰ্পৰা
আকাহৰ্ তৰাৰ নিচিনা ভালেমান আৰু সাগৰৰ্
কাযৰিৎ থকা বালিৰ নিচিনা অগণনীয় লোকহঁ
১৩ তৰ্ ওৎপত্তি হল্। এইহঁ এটাই মানুহ পুতিজ্ঞাত
বেহানি নেপায় কিন্তু তাক্ দূৰৈৎ দেখি আৰু তাতে
নিঃসংশয় হই আৰু তাক্ গ্রহণ কৰি আৰু আ
পুনি পৃথিবীৰ ওপৰৎ পৰদেশীয়া অথচ ভ্রমণকৰোঁ
১৪ তা ইয়াক্ শৈ কৰি সঞ্চাতযুক্ত হই মৰিল। কিয়
নো যিবিলাকে এনেকুৱা কথা কয় সিহঁৎ এক দেশক
১৫ বিচাৰে ইয়াক্ প্রৌচিক্ কৰি বোলে। আৰু সিহঁৎ
যেদি আপোনাৰ পৰিত্যক্ত দেশলৈ চিন্তিলেহেঁতেন
তেৱে নিঃসংশয় সিহঁতৰ্ সেই দেশলৈ আকও

১৬ যাবৰ্ ওপায় হুব পাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু এতিয়া
সিহঁৎ ওত্তমতৰ্ অৰ্থাৎ স্বৰ্গীয় এক দেশলৈ আকা
ঙ্ক্ষা কৰে। এয়েৰেই ঈশ্বৰ সিহঁতৰ্ ঈশ্বৰ বুলি
প্ৰসিদ্ধ হোৱাৎ লাজ নহয় কিয়নো তেঁও সিহঁতৰ্
১৭ অৰ্থে এখান নগৰ্ যুগুৎ কৰিছে। অবৰাহাম আৰু
পৰীক্ষিৎ হুই সঞ্জাতেৰে য়িস্হাকক্ নৈবেদ্য কৰিলে
১৮ যি প্ৰতিজ্ঞা পাইছিল্ তেঁও আপোনাৰ একপ্ৰুত্ৰকৈ কোৱা
হল্ য়িস্হাকৰ্ নামে তোমাৰ সন্ততিহঁৎ প্ৰসিদ্ধ হুব।
১৯ ঈশ্বৰ মৃত্যুৰ্পৰা তেঁওক্ তুলিব আৰুও পাৰিব ইয়াক্
গোৰি কৰি সেই এক প্ৰুত্ৰক্ বলি দিলে মৃত্যুৰ্ পৰাও
২০ এক দৃষ্টান্তেৰে তেঁও তাক্ পালে। সঞ্জাতেৰে য়িস্হাক্
ভবিষ্যৎ গতিৰ্ কথাৎ যাকোবকো আৰু এশাহক্
২১ আশীষ দিলে। যাকোবে সঞ্জাতেৰে আপোন মৰণ
কালৎ যুচফৰ্ দুয় প্ৰুতেকক্ আশীষ দিলে আৰু
আপোন লাঠিৰ মুৰৎ ভৰ্ দি ভজনা কৰিলে।
২২ সঞ্জাতেৰে যুচফে সমৰোণ কালৎ য়িশ্ৰয়েলৰ্ সন্ত
তিহঁতৰ্ সেই ঠাইৰপৰা যাত্ৰাৰ কথা কলে আৰু
২৩ আপোন হাড়ৰ কথাৎ আজ্ঞা দিলে। সঞ্জাতেৰে
মোশহে আপোন জন্মকালৎ আপোন পিতৃমাতৃ
২৪ হতুৱাৰ তিনি মাহ গুপ্তৎ হুই আছিল কিয়নো তেঁও
সুদৃশ্য লৰা ইয়াক্ সিহঁতে দেখিলে আৰু ৰজাৰ্
২৫ আজ্ঞাৎ ভীৎ নহল। সঞ্জাতেৰে মোশহ বৰ
হুই পাতক্ কৰাৎ যি সুখ তাৰ কিচুকাল ভোগ
কৰাৰপৰা ঈশ্বৰৰ্ লোকহঁতে সৈতে দুঃখ ভুঞ্জা য

২৬ নম্র কৰি মিচ্ৰৰ এটাই ধনতকৈ খ্ৰীষ্টৰ নিকালে
যি নিন্দা তাক্ বৰ ধনা মানি ফৰওহৰ জীয়েকৰ্ পুত্র
বুলি প্ৰসিদ্ধ হোৱা হেয়জ্ঞান কৰিলে কিয়নো তেঁও
২৭ কৰ্ম্মৰ ফলৰ্ ফাললৈ চালে । সজ্ঞাতে তেঁও
ৰজাৰ্ খঙৎ ভয় নকৰি মিসৰ এৰিলে কিয়নো
অদৃশ্য যি তেঁওক্ তেঁও দৃশ্যভাৱে মানি যত্ন স্থিৰ ক
২৮ ৰিলে । যি প্ৰথমজাত ওপজাহঁতক্ বিনাশ কৰিলে
২৯ তেঁওৰ্ সিহঁতক্ নচুবলৈ তেঁও সজ্ঞাতেৰে পেশাখ
৩০ আৰু তেজ প্ৰক্ষেপণ বিধান পালিলে । যেনে শুকান
মাটিএ দি যোৱা তেনে সিহঁত সজ্ঞাতেৰে অৰবি
সাগৰে দি গতি কৰিলে মিসৰীয়াহঁতে তেনে কৰি
৩১ বলৈ ধৰি বুৰি মৰিল । সজ্ঞাতেৰে যিৰিগ্নুৰ্ বেৰ্
৩২ সা দিন প্ৰদক্ষিণৰ্ পাচৎ পৰিল । সজ্ঞাতেৰে
ৰাহাব বেশ্যা চৰিয়াহঁতক্ কুশলে অতিথি কৰি অনা
৩৩ স্থিহঁতে সৈতে মৰা নগল । মই আন্ কি কম্
কিয়নো যিবিলাকে সজ্ঞাতেৰে ৰাজ্য পৰাস্ত কৰিলে
পাৰমাৰ্থ্য কৰিলে প্ৰতিজ্ঞাত পালে সিংহবিলাকৰ
মুখ বন্ধ কৰিলে অগ্নিৰ আতিজ্বলন নুমালে তৰো
৩৪ ৱালৰ্ ধাৰ্ এৰিলে দৌৰ্ব্বল্যৰ্পৰা বলৱন্ত কৰা হল্
ৰণৎ ক্ৰমেৎ প্ৰতাপৱন্ত হল্ আন্দেশীয়াহঁতৰ্ সৈন্য
বিলাকক্ পলুৱালে এনেকুৱা যি গিদিওন আৰু বাৰাক্
আৰু শিম্‌শোন আৰু যিফ্‌তাথ আৰু দাঊদ আৰু
শামূএল আৰু আচাৰ্য্যহঁৎ এই বিলাকৰ্ কথা কোৱা
৩৫ ৰ্ সময় নহয় । তিৰোতাহঁৎ আৰুও সজীৱ আপো

নাৰ্ মৃত লৰাহঁতক পালে আৰু আন্ ওত্তম প্ৰনৰু
ত্থান পাবলৈ যাতনা মোচন গ্ৰহণ নকৰি আন্ আন্
৩৬ লোকহঁতে যাতনা ভুঞ্জিলে । আন্ আন্ কাৰো নিন্দা
আৰু মাৰ্ পোৱা আৰু বন্ধন আৰু বন্দিশালত থাকী
৩৭ ৰৰ্ পৰীক্ষা হৈছিল । সিহঁত শিল পেলোৱাত
মৰা গৈছিল্ সিহঁত কৰাতেৰে চিৰা হৈছিল সিহঁত
পৰীক্ষিত আছিল্ সিহঁত তলোৱালেৰে কটা গৈ
ছিলসিহঁত মেচ্ আৰু ছাগলিৰ্ চালেৰে আচ্ছাদিত
হই ভন্নাস্তিক্আৰু দুঃখী আৰু ক্লেশিত হই ভ্ৰমণ
৩৮ কৰিলে । সংসাৰ সিহঁতৰ্ আধাৰ হবলৈ
যোগ্য নহয় সিহঁত হাবিত আৰু পৰ্ব্বতত আৰু
পৃথিবীত থকা গাতত আৰু গহ্বৰত ভ্ৰমণ কৰিলে ।
৩৯ এইবিলাক্ মানুহ আমাক্ ব্যতিৰেকে পুৰ নহয়
৪০ এই নিকোনে ঈশ্বৰে আমাৰ অৰ্থে ইয়াতকৈ কো
নো বিলক্ষণ বেহানি যুগুত কৰিলে সিহঁতে সঞ্জাতে
ৰে যথাসম্যা পায় প্ৰতিজ্ঞাত নেপালে ।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই আমি ইমান্ বৰ্ সাক্ষীৰূপ ডাৱৰেৰে
১২ বেষ্টিত হই আপোনাৰ আগত থিত আনন্দৰ নি
২ কোনে অপমান ইতিকিং কৰি ক্ৰুশৰ্ যাতনা ভুঞ্জি
লে আৰু এতিয়া ঈশ্বৰৰ্ সিংহাসনৰ সোঁফালে
বহি আছে যি আমাৰ সঞ্জাতৰ্ জনক্ সম্পূৰ্ণকৰ্ত্তা
৩ যিশু তেঁওলৈ চায় আমি সদৌ ভাৰ্ আৰু যি পাপ
আমাক্ আতি অপ্ৰয়াসে বেৰে তাক্ এড়ি আমাৰ
আগত থকা ধাবনীয়া থানত সহিষ্ণু হই লড়ো ।

৪ কিয়নো যি আপোন বিৰুদ্ধে পাপি লোকহঁতৰ ইমান
বৈপৰীত্য সহিলে তেঁওক মনৎ ভাবা যেন্ তোমো
৫ লাক্ ক্লেশিৎ আৰু মনৎ দুৰ্ব্বল নোহোৱা । তো
মোলাকে পাপৰ বিৰোধে যতন কৰি তেজপাতলৈকে
৬ প্ৰতিৰোধ নোকৰা । হে মোৰ্ পুত্ৰ ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক
শাস্তি ইতিকিং নকৰিবা আৰু তেঁওৰ্ কৰ্ত্তৃক অনু
যুক্ত হই নিৰ্ব্বলী নহবা কিয়নো যিহুহে যাক্ শাস্তি
দিয়ে তাকে চেনেহ কৰে আৰু যি প্ৰত্যেক পুতেকক্
গ্ৰহণ কৰে তাকে মাৰে যি ওপদেশ তোমোলাকলৈ
লৰাহঁতৰ নিচিনা এই কথা কয় তাক্ তোমোলাকে
৭ পাহৰিছা । যেদি তোমোলাকে শাস্তি ভুঞ্জা তেবে
ঈশ্বৰে তোমোলাকে সৈতে পুত্ৰৰৎ ব্যাপাৰ্ কৰে
কিয়নো যাক্ পিতৃএ শাস্তি নিদিয়ে এনে কোন পুতেক্
৮ আছে । কিন্তু যাৰ্ ভাগী এটাই হয় এনে শাস্তি
এড়া যেদি তোমোলাক্ হোৱা তেবে তোমোলাক্
৯ জহৰা সন্ততি ওৰসপুত্ৰ নোহোৱা । আৰু বোলোঁ
যিবিলাকে আমাক্ শাস্তি দিলে তাতে আমি সিহঁ
তক্ সৎকাৰ কৰিলোঁ এনে কায়িক্ পিতৃহঁৎ আমাৰ
আছিল্ কি আৰুও আমি আত্মা হঁতৰ্ পিতৃৰ্ বশগত
১০ হই জীয় কিয়নো সিহঁৎ দিনা দিয়েক্ আমাৰ বিবে
চনানুসাৰে আমাক শাস্তি দিলে কিন্তু তেঁও হিতাৰ্থে
আমাৰ কৰে যেন্ আমি তেঁওৰ্ পবিত্ৰতাৰ ভাগী
১১ হোঁ । কোনো শাস্তি বিদ্যমানৎ আনন্দদিয়োঁতা

দেখা নহয় হয় কিন্তু দুঃখদিয়োঁতা কিন্তু তাৰ্ পিচৎ
যিবিলাকে তাক্ ভুঞ্জে সিহঁতক্ প্ৰতি সেই ধৰ্ম্ম
১২ ৰূপ শান্তিকৰ্ ফল্ ওপজায় । এয়েৰেই ওদং হাত
আৰু দুৰ্ব্বল্ আঠু তোলা আৰু খোঁতা যি সি বাটৰ্
১৩ পৰা নোভতে কিন্তু স্বস্থীকৃত হয় এই নিকোনে ভৰিৰ্
১৪ নিকোনে পোন্ বাট কৰা । ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ
পোৱাৰ কথাৎ কাৰো ন্যূন জানোঁ হয় তিতাৰ একো
১৫ গুৰি জানোঁ বাঢ় দুঃখ দিয়ে আৰু তাতে ভালেমান
মানুহ অশুচি হয় জানোঁ কোনোবা লুম্পট বা এচো
১৬ খৰ্ খাদ্যৰ্ নিকোনে আপোন জ্যেষ্ঠাধিপত্য বেচিলে
যি এশাব তাৰ্ নিচিনা ধৰ্ম্মৰহিৎ কোনো লোক জা
নোঁ হয় ইয়াতে যত্নপূৰ্ব্বক্ সাৱধ আৰু এটাই মানুহে
সৈতে মিল্ হোৱা আৰু যদ্ব্যতিৰেক্ ঈশ্বৰৰ্ দৰ্শন
কোনোএ পাব নোৱাৰিব এনে যি সাধুতা তাৰ্ অনু
১৭ ধাৱন কৰা । কিয়নো তাৰ পিচৎ যেতিয়া এশাবে
সেই আশীৰ্ব্বাদ ভুঞ্জিব খুজিলে তেতিয়া হেয়জ্ঞান
ভূৎ আছিল্ আৰু যতন কৰি লোতক্ পেলোৱাৎ পা
১৮ লটনৰ্ ঠাই বিচাৰিও তেৰো তাক্ নেপালে । কিয়
নো স্পৰ্শনীয় পৰ্ব্বত আৰু জলা জুই আৰু ঘোৰ্ ডাৱৰ্
আৰু অন্ধকাৰ আৰু বৰ্ধুন আৰু তুৰী বাজোৱা
এইং এটাইবে ওচৰৎ আৰু বাক্যৰ্ যি ধ্বনি শুৰ্ণী
১৯ হঁতে শুনি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যেন্ সেই কথা আৰুও
সিহঁতৰ্ আগৎ কোৱা নহয় সেই বাক্যৰ্ ধ্বনিৰ্
২০ ওচৰতো তোমোলোক্ উপগত নোহোৱা । কিয়নো

যি আজ্ঞা দিয়া হল্ তাক্ সিহঁতে সহিব নোৱাৰিলে
কোনো পশুএও যেদি পৰ্ব্বত চোয়ে তেন্তে শিলেৰে
২১ বধ্য বা কাঁৰেৰে ভেদনীয় হয়। আৰু এনে বৰ্
ভেতৰা সেই দৰ্শন আছিল্ মোশহেও ইলিলে ময়
২২ বৰ্ ভয় কৰোঁ আৰু কপোঁ। কিন্তু তোমোলাক্
সীওন পৰ্ব্বত আৰু জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ্ নগৰ্ অৰ্থাৎ
২৩ স্বৰ্গীয় য়িৰুশালম আৰু যিতায়ং দুত আৰু স্বৰ্গৎ
লিখিৎ প্ৰথমতে ওপজাইতৰ্ সৰ্ব্বাধিষ্ঠিৎ সভা আৰু
মণ্ডলী আৰু এটাইৰে শোধাৰু ঈশ্বৰ আৰু সাধুবি
২৪ লাকৰ্ শুদ্ধীকৃত আত্মা আৰু নবীন নিৰ্ব্বন্ধৰ্ মাজৎ
থকা য়িশু আৰু হেবেলৰ্ তেজৰপৰা ভাল্ কথা কয়
যি প্ৰোক্ষণকৰোঁতা তেজ এইং বিলাকৰ্ ওচৰৎ তো
২৫ মোলাক্ ওপগৎ আছা। সাভয় হোৱা যেন্ বো
লোঁতাৰ্ অৱজ্ঞা নকৰা কিয়নো যিবিলাক্ পৃথিবীস্থ
বোলোঁতাৰ্ অৱজ্ঞা কৰিলে সিহঁৎ যেদি নিজালে
তেন্তে স্বৰ্গৎ থাকি যি কথা কয় যাৰ্ কথা তেতিয়া
২৬ পৃথিবী লড়ালে কিন্তু এতিয়া প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে ইয়াৰ্
পিচৎ এবেলি ময় সদা পৃথিবী নলড়াম্ কিন্তু স্বৰ্গো
লড়াম্ তাৰ্পৰা ওভতিলে আমি কেনেকৈ জাম্।
২৭ এতিয়া এবেলি এই শব্দৰ্ অৰ্থ এই অলড়িতৰা বেহা
নিৰ্ থিৰ্ থাকিবলৈ লাড়িৎ যি বেহানি সেই বেহা
২৮ নি নিৰ্ম্মিত বেহানিৰ্ নিচিনা স্থানান্তৰ্ কৰা। এয়ে
ৰেই অলড়িতৰা এক ৰাজ্য পায় আমি সৎবাৰ
আৰু ঈশ্বৰৰ্ সেৱাৎ উচিৎ ভয় কৰি সন্তুষ্টকাৰক

ঈশ্বৰৰ মেৰ্‌ৰা যিহৎ কৰিব পাৰোঁ এই অনুগ্ৰহ পওঁ।
২৯ কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ সংহাৰক জুই ।—
পর্ব্ব সৌভ্ৰাত্ৰ থাকোক্। আন্দেশী লোকবিলাকক্
১৩ অতিথি কৰিবলৈ নেপাহৰিবা কিয়নো তাতে কোনো
কোনোএ অজ্ঞানৎ দূতবিলাকক্ আলহি থৈছিছে।
৩ যেনেকৈ সিহঁতে মৈতে বন্ধ তেনে বন্দিয়াৰহঁতক
মন্ কৰা আৰু যেনেকৈ আপুনি শৰীৰী আই তেনে
৪ বিপদ্‌গ্ৰস্তহঁতক্ মন্ কৰা। এটাই মানুহৰ মাজৎ
বিবাহ মৰ্য্যাদাৱন্ত আৰু তাৰ্ শয্যা শুচি কিন্তু লুম্পট
৫ আৰু পৰস্ত্ৰীগামীতাহঁতক্ ঈশ্বৰে দণ্ড দিব। তো
মোলাকৰ্ আচৰণ লোভ বিনা হোক্ আৰু তো
মোলাকৰ্ যি সম্পদ আছে তাতে সন্তোষ হোৱা
কিয়নো তেওঁ কৈছে তোমাক্ ময় কেতিয়াও নেতিয়্
৬ আৰু কেতিয়াও তিয়াগ ন কৰিম্। এয়েৰেই
যিহুহ মোৰ্ উপকাৰী ময় নডৰওঁ মানুহে মোক্
কি কৰিব পাৰে এই কথা আমি নির্ভয়ে কব
৭ পাৰোঁ। যিবিলাকে তোমোলাকৰ্ ওপৰৎ কৰ্তৃত্ব
ৰাব পায় ঈশ্বৰৰ্ কথা তোমোলাকৎ কৈছে সিহঁতক
আচৰণৰ্ অভিপ্ৰায় বিবেচনা কৰি সিহঁতৰ প্ৰতীতিৰ
৮ অনুসৰণ কৰি সিহঁতক্ মন্ কৰা। যিশু খ্ৰীষ্ট গত
৯ কল্য আৰু আজি আৰু সৰ্ব্বদা একেৰূপ আছে। বি
বিধ প্ৰকাৰ আৰু অসম্ভৱ শিক্ষাৎ ভুমী নহ্বা কিয়
নো অনুগ্ৰহৰ্ দোৱাৰা অন্তঃকৰণৰ্ থিৰ্ হোৱা
ভাল্ আৰু যিবিলাকে সেই ব্যাপাৰ কৰিছে সিহঁতৰ্

লাভ যিহেতু নহল্ এনে যি খাদ্য বিশেষ তদ্দ্বাৰা যিৰ
১০ হোৱা ভাল্ নহয় । যাৰ্ বেহানি পবিত্ৰ তাম্বু সেৱ
কীয়াইঁতৰ্ খাদ্য নহয় এনে এক যজ্ঞবেটি আমাৰ
১১ আছে পাপ নাশৰ্ নিকোনে যি জন্তুৰ্ তেজ প্ৰধান্
জাযক্ পবিত্ৰ ঠাইত আনে সিইঁতৰ্ শৰীল ছাওনিৰ
১২ বাজত পোৰা হয় । এই নিকোনে আপোন তেজ দি
লোকইঁতক্ পবিত্ৰ কৰিবলৈ যিশু দুৱাৰৰ্ বাজত য
১৩ ৰিল । এয়েৰেই তেওঁৰ্ অপমানৰ্ ভাগী হৈ
১৪ আমি ছাওনিৰ বাজত তেওঁৰ্ কাষলৈ যাওঁ । কিয়
নো আমাৰ এযেত বাস কৰাৰ নগৰ্ নহয় কিন্তু
১৫ ভবিষ্যত এৰুৰ বিচাৰ কৰোঁ । এয়েৰেই তেওঁৰ্
নামৰ স্তুতি কৰি স্তুৰূপ যজ্ঞীয় বস্তুৰ্ অৰ্থাত আ
মাৰ ওঠৰ ফল্ আমি তেওঁৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ্ আ
১৬ গত নিতৌ নিবেদন কৰোঁ । কিন্তু পৰৰ উপকাৰ
কৰিবলৈ আৰু দান কৰিবলৈ নেপাহৰিবা কিয়নো
১৭ এইবিধ যজ্ঞেৰে ঈশ্বৰ্ সন্তুষ্ট হয় । যিবিলাক্ তো
মোলাকৰ্ ওপৰত কৰ্ত্তৃত্ব কৰে সিইঁতক্ মানা আৰু
সিইঁতৰ্ বশীভূত হোৱা কিয়নো যিবিলাকৰ্ আ
পোন্ বনৰ্ ভাল ৰয়া ইুলিব লগা হয় সিইঁতৰ্ নিচি
না সিহঁতে তোমোলাকৰ্ আত্মাৰ্ চকি দিয়ে যেন্
সিইঁত সানন্দ হৈ আৰু দুঃখযুক্ত নহৈ তাক্ কয়
কিয়নো সি তোমোলাকৰ্ কাযৰত অফল হয়
১৮ আমাৰ নিকোনে প্ৰাৰ্থনা কৰ্ কিয়নো আমি নিশ্চিত
আছোঁ আমাৰ্ সজ বিবেচনা আছে আমি পৰমাৰ্থ

১৯ আঁচৰিব খোজোঁ। কিন্তু ময় মিনতি কৰোঁ তাঁক
কৰ্ ময় যৰকৈ তোমোলাকৰ্ কাযৰং দত্ত হোঁ।
২০ সম্প্ৰতি যি অশেষ নির্ব্বন্ধৰ্ তেজ দি মেচৰ সেই
বৰ ৰখিয়া আমাৰ প্ৰভু য়িশুক্ মৃত্যুৰপৰা আৰুও
আনিলে এনে যি শান্তিকৰোঁতা ঈশ্বৰ যাক্ সদায়
২১ গৌৰব্ হোক্। আমিন্। তেঁও য়িশু খ্ৰীস্তৰ্
দোৱাৰা আপোন্ গোচৰং বৰ্ তোষতো যি কৰ্ম্ম
সেই কৰ্ম্ম তোমোলাকৰ্ মাজং সিদ্ধ কৰি আ
পোনাৰ্ ইচ্ছ কৰ্ম্ম কৰিবলৈ তোমোলাকক্ প্ৰতি
২২ উত্তম কৰ্ম্ম সম্পূর্ণ কৰোক্। হে ভায়হঁং ময়
মিনতি কৰোঁ তোমোলাকে উপদেশ কথা সহা
কিয়নো ময় অলপ কথাৰে তোমোলাকলৈ কাকৎ
২৩ লেখিলোঁ। আমাৰ ভায় তিমোতিয়সৰ্ মুকলি
আছে ইয়াক্ জানিবা যেদি তেঁও আহে তেবে তেঁবে
সৈতে ময় কিছিতৰ্ পাচং তোমোলাকক্ দেখিম্।
২৪ যিবিলাকে তোমোলাকৰ ওপৰং কৰ্ত্তৃত্ব কৰে সিহঁতক্
২৫ আৰু এটাই পবিত্ৰলোকহঁতক্ নমস্কাৰ কৰা। ইতা
লি দেশিহঁতে তোমোলাকক্ নমস্কাৰ কৰে। তো
মোলাক্ এটাইলৈ অনুগ্ৰহ হোক্। আমিন্।—

যখাকুবৰ সাধাৰণ কাকৎ।

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ ঈশ্বৰৰ্ আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ সেৱক্ যখাকুব
২ সেই গোট গোট বাৰে ফৈদক্ নমস্কাৰ্ কৰে। হে
মোৰ ভায়হঁৎ তোমোলাকৰ্ সঞ্জাতৰ্ পৰীক্ষাৰে
৩ সহিষ্ণুতা যি জন্মে ইয়াক্ জানি যেতিয়া তোমোলাক্
নানা পৰীক্ষাৎ পৰা তেতিয়া তাক্ সৰ্ব্বতোভাৱে আ
৪ নন্দকে গণন কৰা। কিন্তু সহিষ্ণুতা সম্পূৰ্ণ কৰ্ম্মৰ
পৰা দিয়া যেন্ তোমোলাক্ পৰিপূৰ্ণ আৰু সাকল্য
৫ যুক্ত হোৱা তোমোলাকৰ্ নুন একোতো নহয়। যেদি
তোমোলাকৰ্ মাজৎ কৰোং জ্ঞানৰ্ অভাৱ হয় তেবে
এটাইকে ইচ্ছাপূৰ্ব্বক দিয়ে গৰিহা নকৰে যি ঈশ্বৰ্
সি তাৰ্ কাষৰৎ মাগোক্ তাতে তাক্ দিয়া হব।
৬ কিন্তু সি একো অস্থিৰ নকৰি সঞ্জাৎ কৰি প্ৰাৰ্থনা
কৰোক্ কিয়নো যি অস্থিৰ হয় সি বতাহে ঢেলা
আৰু টলবলীজড সাগৰৰ কোনো ঢৌৰ্ লিচিনা
৭ আছে। কিন্তু সি ঈশ্বৰৰ পৰা কিবা পাব তাৰ আশে

৮ ক্ষমা নকৰোক্। দ্বিমনা মানুহ আপোন এটাই
৯ গতিৰে অস্থিৰ। ইতৰ বাবস্থ ভায় আপোনাৰ
ওখীভূত হোৱাত আৰু ধনৱন্ত আপোনাৰ তলী
১০ ভূত হোৱাত আনন্দ কৰোক্ যিহেতুক্ ঘাঁহৰ ফুলৰ
১১ নিচিনা সি ধৈ যাব। কিয়নো বেলী বৰ্ তাপ কৰি
ওলাৱ্ মাত্ৰেন ঘাঁহক্ শুকায় আৰু তাৰ ফুল সৰি
পৰে আৰু তাৰ ৰূপৰ সৌন্দৰ্য্যৰ নাশ হয় তেনেকৈ
ধনৱন্ত বাক্তি আপোনাৰ গতিৰে শুকায় যাব।
১২ যি পৰীক্ষা সহে সি ধন্য কিয়নো প্ৰভুএ জীৱৰূপ
ক্ৰিৰিটি স্বপ্ৰেয়কহঁতক্ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে সেই পৰী
১৩ ক্ষিত হই তাক্ পাব। কোনো পৰীক্ষিত হই
ময় ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক্ পৰীক্ষিত আছোঁ এই কথা নক
ওক্ কিয়নো ঈশ্বৰ বেয়াৰে পৰীক্ষিত নহয় তেঁও
১৪ কাৰো পৰীক্ষা নকৰে। কিন্তু গায়প্ৰতি আপোন
কামত ভুলগোৱা আৰু লুভী হই পৰীক্ষিত হয়।
১৫ পাচে কামে গৰ্ভধাৰণ কৰি পাপ প্ৰসৱ কৰে আৰু
১৬ পাপ সম্পূৰ্ণ হই মৃত্যু প্ৰসৱ কৰে। হে মোৰ্ প্ৰিয়
১৭ ভায়হঁত নেপাহৰিবা। সদৌ উত্তম আৰু সম্পূৰ্ণ
দান ওপৰৰপৰা আহে আৰু যাৰ অন্যথাভাৱ
আৰু আন্‌বিধ হোৱাৰ চাঁও নায় এনেকুৱা যি
১৮ তেজোময় পিত্ তেঁওৰ ওচৰৰ্পৰা নামে। তেঁও
আপোন ইচ্ছাৰে সঁচাৰূপ বাক্যেৰে আমাক্ উপজালে
যেন্ আমি তেঁওৰ সৃষ্টিৰ একবিধ প্ৰথম ফল হোঁ।

১৯ এয়েৰেই আমাৰ প্ৰিয় ভায়হঁৎ গায়প্ৰতি শুনিবলৈ
ধৰ্ৰ্‌কৈ ৰবলৈ গহীন আৰু খঙৎ গহীন হোৱা
২০ কিয়নো মানুহৰ খঙ ঈশ্বৰৰ পৰমাৰ্থ নোপজায়।
২১ এয়েৰেই এটাই মলি আৰু কাপুৰুষত্বৰ বাহুল্য এড়ি
দিয়া আৰু মৃদু হৈ যি পয়বন্দ বাক্য তোমোলাকৰ্
আত্মা ওদ্ধাৰ কৰিব পাৰে সেই বাক্য গ্ৰহণ কৰা।
২২ কিন্তু বাক্যাচাৰী হোৱা আৰু আপোনাকে ভণ্ডনা
২৩ কৰি শ্ৰৱণী মাত্ৰোন নহবা। কিয়নো কোনো
যেদি বাক্য শ্ৰৱণী হয় আৰু তৎকৰোঁতা নহয় তেৱে
আৰ্শীৎ আপোন শাৰীৰিক্ মুখ দেখোঁতা কাৰো
২৪ নিচিনা সি হয়। কিয়নো সি আপোনাকে দেখি
যায় আৰু আপুনি কেনেকুৱা মানুহ ইয়াক্ তেতি
২৫ ক্ষণে পাহৰে। কিন্তু যি মুক্তিৰ্ সম্পূৰ্ণ বিধানেৰে চায়
আৰু তাতে নিতৌ প্ৰবৃত্ত হয় সি পাহৰোঁতা শ্ৰৱণী
নহই কিন্তু বন্ কৰোঁতা হই আপোন কৰ্ম্মৰে ধন্য
২৬ হব। তোমোলাকৰ্ মাজৎ কোনো যেদি ধাৰ্ম্মিকৰ্
নিচিনা দেখা হয় আৰু আপোন জিবা সংযমন নক
২৭ ৰে কিন্তু আপোন মন্ ভুলায় তাৰ্ ধৰ্ম্ম ব্যৰ্থ। ঈশ্ব
ৰৰ্ অথচ পিতৃৰ্ আগৎ যি ধৰ্ম্ম শুদ্ধ আৰু নিৰ্ম্মল্
সেই ধৰ্ম্ম পিতৃহীন আৰু বাৰিহঁতক্ সিইঁতৰ্ দুঃখ
কালৎ দেখিবলৈ যোৱা আৰু সংসাৰৰ্পৰা আপো
নাক্ দুষ্কিচহুৰহিত ৰক্ষা।—

পৰ্ব্ব হে মোৰ ভায়ইঁৎ মানুহৰ মুখ চায় আমাৰ
২ মহিমাবিশিষ্ট প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টলৈ ন পতীয়াবা। কিয়নো
যদি স্বৰ্ণাঙ্গুৰীয়া আৰু উত্তম বস্ত্ৰেৰে ভূষিৎ এটা
তোমালোকৰ সভালৈ আহে আৰু মলিন কাপৰেৰে
কাপৰী আৰু এক ভিকহু যদি সেই ঠাইলৈ আহে।
৩ তাতে যদি তোমালোকে সুন্দৰ বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰান্বিত
ব্যক্তিক মৰ্য্যাদা কৰি কোৱা হেনে আপুনি এইখিনিতে
উত্তম ঠাইৎ বহোক আৰু দৰিদ্ৰক যদি কোৱা তয়
সৌখিনিৎ থিয় হোঁ বা এইখিনিতে মোৰ পাদপীঠৰ
৪ তলৎ বহ। তেবে তোমালোক আপোনাৰ মাজৎ
ওপৰোধি আৰু অপ্ৰকৃত কথাৰ শোধাকু নোহোৱানে।
৫ হে মোৰ প্ৰিয় ভায়ইঁৎ তোমালোকে শুনা প্ৰতীতিৰে
ধনৱন্ত আৰু যি ৰাজ্য ঈশ্বৰ স্নেহকইঁতক দিবলৈ
প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে সেই ৰাজ্যাধিকাৰী এই জগতৰ
৬ দৰিদ্ৰইঁৎ তেঁও সিহঁতক মনোনীত কৰা নায়। কিন্তু
তোমালোক দৰিদ্ৰইঁতক ইতিৰিং কৰিছা ধনৱন্তইঁ
তে তোমালোকৰ ওপৰৎ অন্যায় নকৰে নে আৰু শো
৭ ধৈলৈ তোমালোকক নেটানে নে। মৰ্য্যাদিক নামে
তোমালোক প্ৰসিদ্ধ আছা সিহঁতে সেই নামক নিনি
৮ ন্দে নে। তোমাৰ ওচৰিয়াক আপোনাৰ সদৃশ চেনেহ
কৰা ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৎ লিখিৎ এই কথানুসাৰে এই ৰাজকীয়
বিধান যদি তোমালোকে পালা তেবে ঠিকোন কৰা।
৯ কিন্তু যদি মানুহবিলাকৰ মুখ চায় কৰা তেবে
তোমালোক আজ্ঞা লঙ্ঘকৰ্ত্তা হোৱা ইয়াৰে পা

১০ স্বৎ পুমাণীকৃত হৈ জগৰীয়া হোৱা। নিয়নো যি
কোনোএ এটাই বিধান্ পলন্ কৰে কিন্তু এক কথাৎ
১১ জাৰ লগায় সি এটাইতে দোহি। কিয়নো যি টুলি
লে পৰস্ত্ৰী নগৈছিবা তেঁও টুলিলে নৰ বধিবা এয়েৰই
যেদি তুমি পৰস্ত্ৰী নগৈজা তেৱো যেদি বধা তেবে শাস্ত্র
১২ লঙ্ঘন কৰোঁতা হইজা। মুক্তি শাস্ত্ৰেৰে বিচাৰণীয়
লোকহঁতৰ্ নিচিনা তোমোলাকে কথা কোৱো আৰু
১৩ বন্ কৰা কিয়নো যি এৱো দয়া নকৰে তাৰ্ শোধ দয়া
১৪ বিবৰ্জিত হব আৰু দণ্ডৰ্ ওপৰৎ দয়ায় দম্ভ কৰে। হে
মোৰ্ ভায়হঁৎ যেদি কোনোএ বোলে মোৰ সজ্ঞাৎ
আছে সি মানুহৰ্ কর্ম্ম যেদি নহয় তেবে তাৰ্ কি
১৫ ফল্ সজ্ঞাতে তাক্ তাৰিব পাৰে নে যেদি কোনো ভায়
বা ভগী নাঙ্গট আৰু নিতৌ ভক্ষ্যহীন হই থাকে
১৬ আৰু তোমোলাকৰ্ এটায় সিহঁতক্ বোলে কুশলে
যোৱা তপত হোৱা আৰু তৃপ্ত হোৱা তেৱো দৈহিক
যি বেহানিৰ্ পুয়োজন তাক্ সিহঁতক্ যেদি নিদিয়া
১৭ তেবে তাৰ কি ফল। তেনে সজ্ঞাৎ যেদি কুকর্ম্মযুক্ত
১৮ নহয় তেবে অকল হই মৃত আছে। আৰু কোনোএ
ইয়াক্ কব পাৰে তোমাৰ্ সজ্ঞাৎ আছে আৰু মোৰ
কর্ম্ম আছে তোমাৰ কর্ম্মৰহিত তোমাৰ সজ্ঞাৎ মোক্
দেখুওৱা আৰু মোৰ কর্ম্মৰ্ দোৱাৰা ময় আপোন
১৯ সজ্ঞাৎ তোমাক্ দেখুৱায়। তুমি পতীয়ইজা যেন্
এক ঈশ্বৰ আছে তুমি সজ কৰিজা হয় শয়তান
২০ হঁতেও পতীয়ায় আৰু কঁপে। কিন্তু হে টুদ্ধিয়

স্তাভিমানী মানুহ সঙ্গাৎ কৰ্ম্মক ব্যতিৰেকে মৃত আছে
২১ যেন্ তুমি ইয়াক্ জানিব খোজানে। মোৰ পিতৃ
আবৰাহাম যেতিয়া আপোন পুত্ৰেক্ যিস্হাকক্
যজ্ঞভেটিৰ ওপৰৎ নিবেদন কৰিলে তেতিয়া সি ক
ৰ্ম্মৰ দোৱাৰা পৰমাৰ্থী জত নোহোল্ তুমি নেদেখা
২২ নে তাৰ কৰ্ম্মে ৰ সহযুক্ত সঙ্গাৎ যি ৰূপ কৰ্ম্ম কৰিলে
আৰু কৰ্ম্মৰ্ দোৱাৰা সঙ্গাত ভৰপুৰ্ আছিল আৰু
২৩ আবৰাহামে ঈশ্বৰক্ পতীয়ালে আৰু পৰমাৰ্থস্বৰূপ
সিবিনাশৰ্ কাথৰৎ গণিৎ আছিল্ আৰু সি ঈশ্বৰৰ্
বন্ধুৰূপ প্ৰসিদ্ধ আছিল ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৰ এই কথা পুৰ্ হয়
২৪ এয়েৰেই তোমোলাকে দেখা মানুহৰ কৰ্ম্মেৰে পৰমা
২৫ ৰ্থজত হয় আৰু সুদা সঙ্গাতেৰে নহয়। ৰাখাব্
বেশ্যা যেতিয়া তাই পাঁচণীহঁতক্ আলহি পুহি
আন্ বাটে পাচি দিলে তেতিয়া সেই কৰ্ম্মৰ দোৱোৰা
২৬ পৰমাৰ্থী জত নোহোল্ নে। কিয়নো যেনে আত্মাক্
ব্যতিৰেক্ শৰীৰ্ মৃত হয় তেনেকৈ কৰ্ম্মক্ ব্যতিৰেক্
সঙ্গাত মৃত।—

পৰ্ব্ব হে ভায়ইতৎ আমি সৱহ দণ্ড পওঁ ইয়াক্ জানি
৩ ভালেমান শিক্ষক্ নহবা কিয়নো ভালেমান্ কথাৎ
২ আমি টায়ে জগৰ লগওঁ যেদি কোনোএ বাক্যেৰে
জগৰ্ নকৰে তেবে সি সম্পূৰ্ণ ধৰ্ম্মী আৰু এটাই দেহ
৩ সমাহিত কৰিব পাৰে। দেখা আমি ঘোঁটকবিলা
কৰ্ মুখৎ দন দিয়োঁ যেন্ সিহঁতে আমাক্ মানে
৪ আৰু সিহঁতৰ্ এটাই দেহ ঘূৰায়। নাৱো আৰু

দেখা সিহঁৎ ইমান বড় আৰু প্ৰচণ্ড বতাহঁৎ ই
ফালে সিফালে লাড়িত কিন্তু তেওঁৰা যলৈ অধি
৫ কাৰৰ্ ইচ্ছা তলৈ সৰু বঠাৰে ওভতোৱা হয়। এনে
কৈ জিবা সৰু এক অঙ্গ হয় আৰু বৰ্ বৰৰ্ কথা গঁফ
কৰি কয় দেখা তাকৰ্ জুইতে বৰ্ বেহানি প্ৰজ্বলিৎ
৬ হয়। জিবাও এক জুই কুকৰ্ম্মৰ্ এক সংসাৰ আমা
ৰ অঙ্গৰ্ মাজৎ জিবা এই বিধি যি সি সৰ্ব্বাঙ্গ অশুচি
কৰে আৰু সৃষ্টিৰ এটাই বীৰোণ জলায় আৰু আপু
৭ নি নৰকাগ্নিৎ জ্বলিৎ হয়। কিয়নো এটাই বিধি
পক্ষ আৰু চৰাই আৰু সৰ্প আৰু সাগৰচৰ্ পোহণী
য়াৰ হয় আৰু মানুহকৰ্ত্তৃক পোহণীয়াৰ কৰা হৈ
৮ ইছে। কিন্তু জিবাক্ কোনোএ পোহণীয়াৰ কৰিব
নোৱাৰে সি অদম্য আৰু মৃত্যুদিয়েঁতা বিহেৰে
৯ পূৰ্ এক কুবহানি। তাতে আমি ঈশ্বৰ অথচ পিতৃক্
সলাগোঁ আৰু তাতে আমি ঈশ্বৰৰূপে নিৰ্ম্মিত মানু
১০ হক্ শাও দিয়োঁ। এক মুখৰপৰা আশীৰ্ব্বাদ আৰু
শাও ওলায় হে মোৰ ভায়হঁৎ এনে হোৱা অ
১১ নুচিৎ। জৰণীএ এঠাইৰপৰা মোৱাদ আৰু তিতা
১২ ওলিয়ায়। হে মোৰ ভায়হঁৎ ডিমৰু গছে জিত
ফল ফলিব পাৰে নে বা দ্ৰাক্ষা লতায় ডিমৰু গুটি ধৰি
ব পাৰে নে তেনেকৈ কোনো জৰণীএ লোন্ আৰু মো
১৩ ৱাদ পানি ওলিয়াব নোৱাৰে। তোমোলাকৰ্ মাজৎ
জ্ঞানী আৰু বিদ্বন্ত কোন্ সি উত্তম আচৰণৰ্ দোৱা
ৰা জ্ঞানৰ কোমলতায় সৈতে আপোন কৰ্ম্ম প্ৰেচিক্

১৪ কৰোক্। কিন্তু যেদি তোমালোকৰ্ তিতা খিয়াল
আৰু দ্বন্দ্ব মনৎ থাকে তেবে দম্ভী নকৰবা আৰু মিচা
১৫ কথাৰ বিৰুদ্ধ মিচা নকৰবা। এই বিদ্যা ওপৰৰপৰা
নহয় কিন্তু সংসাৰিক আৰু দৈহিক আৰু শয়তা
১৬ নীয়া আছে। কিয়নো যৎ খিয়াল্ আৰু বিবাদ তৎ
১৭ উৎপন্ন উতা আৰু এটাই কুকৰ্ম্ম। কিন্তু ওপৰৰ্পৰা যি
বিদ্যা সি প্ৰথমতে নিৰ্ম্মল তাৰ্পাচৎ শান্তিকৰোঁতা
আৰু কোমল আৰু সুগমৎ প্ৰাৰ্থিত আৰু দয়া আৰু
১৮ উত্তম ফলেৰে পূৰ্ণ আৰু ওপৰোধ আৰু নিকপটী।
আৰু সন্ধিকৰোঁতা মানুহবিলাকৰ্ নিমিত্তে ধৰ্ম্মাৰ্থৰ
ফল্ শান্তিৰে বোৱা হয়। —

পৰ্ব্ব তোমালোকৰ্ মাজৎ যি ৰণ আৰু দ্বন্দ্ব হয় সি
৪ কাৰণৰা হয় তোমালোকৰ্ আঙ্গৰ্ মাজৎ ৰণ ক
২ ৰোঁতা যি কাম্ সি তাৰপৰা নহয় নে। তোমালো
কে ইচ্ছা কৰা অথচ নোপোৱা তোমালোকে বধ কৰা
আৰু আকাঙ্খা কৰা অথচ পাব নোৱাৰা তোমা
লোকে ৰণ আৰু দ্বন্দ্ব লগোৱা কৰ্ত্তনৎ নোপোৱা
৩ কিয়নো তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা নকৰা। তোমা
লোকে প্ৰাৰ্থনা কৰা কৰ্ত্তনৎ নোপোৱা যিহেতুক আপো
নাৰ্ কাম্ পূৰাবলৈ ভগান্ কৰিবৰ্ নিমিত্তে তোমা
৪ লোকে অনুচিতকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা। পৰস্ত্ৰী গমনকাৰীহঁৎ
আৰু ব্যভিচাৰিণীহঁৎ তোমালোকে নেজানা নে
এই জগতৰ্ মিত্ৰতা যি সি ঈশ্বৰ শত্ৰুতা এয়েৰেই
যি কোনো জগতৰ্ মিতিৰ্ হব খোজে সি ঈশ্বৰৰ্

৫ শত্রু। তোমালোকে কি মন্ কৰা ধর্ম্মগ্রন্থ বৃথা
কয় আমাৰ মাজত থাকোঁতা আত্মা মাৎসর্য্যশালী
৬ আছে। কিন্তু তেঁও সৰহ অনুগ্রহ কৰে সেই
নিকোনে তেঁও কৈছে ঈশ্বৰে গৰ্ব্বীলইঁতক্ যেদায়
৭ কিন্তু নম্র লোকবিলাকক্ অনুগ্রহ কৰে। এয়েৰেই
ঈশ্বৰৰ্ বশগত হোৱা শয়তানৰ্ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰা
৮ তেতিয়া সি তোমালোকৰ পৰা পলাব। ঈশ্বৰৰ্
ওচৰলৈ যোৱা তেবে তেঁও তোমালোকৰ্ ওচৰীয়া
হব হে পাপীইঁৎ তোমালোকৰ্ হাত নিকোৱা আৰু
হে দ্বিমনাইঁৎ তোমালোকে আপোনাৰ্ মন শুদ্ধ
৯ কৰা। দুঃখী হোৱা শোক্ আৰু ক্রন্দন কৰা
তোমালোকৰ্ হাঁহিৰ্ ঠাইৎ শোক্ হোক্ আৰু তো
১০ মোলাকৰ্ আনন্দ নিৰানন্দ হোক্। প্রভুৰ্ দৃষ্টিৎ
আপোনাক্ নম্র কৰা তেবে তেঁও তোমালোকক্ তুলি
১১ ব। হে ভায়ইঁৎ কোনেও কাৰো বয়া নকঃক্ যি কো
নাএ আপোন্ ভায়েকৰ্ বয়া কয় সি শাস্ত্রৰ্ বয়া কয়
আৰু শাস্ত্রৰ অগাৰ লগায় কিন্তু শাস্ত্রৰ অগাৰ যেদি
লগায় তেবে তুমি শাস্ত্রোক্ত কর্ম্মকৰোঁতা নোহোৱা
১২ কিন্তু শোধোঁতা মাতোন্। তাৰিবলৈ শকৎ আৰু মাৰি
বলৈ শকত এক বিধানকৰোঁতা আছে হে পৰৰ্ শো
১৩ ধকৰোঁতা তুমি কোন। আজি বা কালি আমি অমুক্
নগৰলৈ যাম্ আৰু তাৎ এবৎসৰ মান থাকিম্
আৰু ক্রয় বিক্রয় কৰি লাভ কৰিম্ এই বাক্য বো
১৪ লোঁতা তোমালোকে অৱধান্ কৰা। কিয়নো কালি

কি হব তোমালোকে ইয়াক্ নেজানা কিয়নো তো
মোলাকৰ্ আয়ু কি সি অলপ কাল্ দৃশ্য আৰু তেতি
১৫ ক্ষণেই অদৃশ্য এক কুঁৱলি মাতোন্। কিয়নো তোমো
লাকৰ্ ইয়াক্ কোৱা ওচিত যেদি প্ৰভুৰ্ ইচ্ছা হয় তেবে
১৬ আমি জীয় আৰু ইয়াক্ তাক্ কৰিম্। কিন্তু এতিয়া
তোমোলাকৰ্ দম্ভেৰে তোমোলাকৰ্ আনন্দ আছে
১৭ এই এটাই আনন্দ অধৰ্ম। এয়েৰেই যি সুকৰ্ম্ম কৰিব
জানে অথচ তাক্ নকৰে সেয়ে তাৰ্ পাপ।—

পৰ্ব্ব হে ধনৱন্ত লোকবিলাক্ তোমোলাকৰ্ হব
২ লগা দুৰ্গতিৰ্ কথাৎ ক্ৰন্দন আৰু হাঁহাঁকাৰ্
কৰা। তোমোলাকৰ্ ধন নষ্ট আৰু তোমোলা
৩ কৰ্ বস্ত্ৰ পোকে খোৱা। তোমোলাকৰ্ সোন
আৰু ৰূপত মামৰে ধৰা গৈছে সিহঁতৰ্
মামৰ্ তোমোলাকৰ্ বিৰোধে এক সাক্ষী হব আৰু
জুইৰ্ নিচিনা তোমোলাকৰ্ শৰীল খায় পেলাব
৪ তোমোলাকে শেহকালৰ্ নিমিত্তে ধন্ সাঁচিছা।
দেখা যি বনিহ্ বিলাকে তোমোলাকৰ্ পথাৰ
দাইছে সিহঁতৰ্ যি বেচ্ ছলেৰে তোমোলা
কৰ্ কৰ্ত্তৃক বন্ধ আছে সেই বেচে এটাই পাৰি
ছে আৰু দাওয়ালিহঁতৰ্ এটাহ্ সৈন্যৰ যিহো
৫ ৱাৰ্ কানত সোমাইছে। তোমোলাকে সুখ
ভোগেৰে পৃথিবীত কালক্ষেপণ কৰিছা আৰু ওম
লাতে ৰত হইছা তোমোলাকে বধ দিনৰ্ নিচি
৬ না আপোনাহঁতৰ্ মন পুষ্ট কৰিছা। তোমো

লোকে পৰমাৰ্থিকক্ জগৰীয়া কৰিছা আৰু বধ
কৰিছা অথচ তেঁও তোমোলাকৰ্ একো বিপৰীৎ
৭ নকৰে। এয়েৰেই হে ভায়ইঁৎ প্ৰভুৰ্ আগমনলৈ
কে সহিষ্ণু হোৱা দেখা খেতিয়কে মাটিৰ্ বহুমূল্য
ফলাপেক্ষা কৰে আৰু প্ৰথম আৰু শেহ বৰ্ষুন
পোৱালৈকে তাৰ্ নিকোনে বৰ্ ধৈৰ্য্যৱন্ত আছে।
৮ তোমোলাকো সহিষ্ণু হোৱা তোমোলাকৰ্ অন্তঃক
ৰণ থিৰ্ কৰা কিয়নো প্ৰভুৰ আহা ওচৰ্ চাপিছে।
৯ হে ভায়ইঁৎ কোনেও কাৰো ওপৰৎ খিয়াল নকৰোক্
যেন তোমোলাক্ নিশ্চিৎ জগৰ নোহোৱা দেখা
শোধকৰোঁতা দুৱাৰৰ্ কাষৰতে থিয় হই আছে।
১০ হে মোৰ্ ভায়ইঁৎ যি আচাৰ্য্যবিলাকে প্ৰভুৰ নামে
তোমোলাকৎ কৈছে সিইঁতক্ অতিশয় দুঃখ পোৱাৰ্
১১ আৰু সহিষ্ণুতাৰ আদৰ্শৰ নিচিনা কৈ মানা। দেখা
যিবিলাকে দুঃখ সহে সিইঁতক্ আমি সুখী বুলি
মানোঁ তোমোলাকে আয়োবৰ্ সহিষ্ণুতাৰ কথা
শুনিছা আৰু প্ৰভু বৰ্ দয়ালু আৰু চেনেহৱন্ত এই
১২ প্ৰমাণে ঈশ্বৰৰ্ আশয় দেখিছা। কিন্তু হে মোৰ্
ভায়ইঁৎ তোমোলাকে স্বৰ্গৰ নাম কাঢ়ি নাইবা
পৃথিবীৰ্ নাম কাঢ়ি নাইবা আন্ কোনো শপৎ কৰি
শপৎ নকৰিবা কিন্তু তোমোলাকৰ্ য়োঁ য়োঁ হোক্
আৰু তোমোলাকৰ্ ওহোঁ ওহোঁ হোক্ যেন্
১৩ তোমোলাক জগৰৎ নপৰা। তোমোলাকৰ্

মাজৎ যেদি কোনোবা দুঃখীয়া হই থাকে তেবে
সি জনে প্ৰাৰ্থনা কৰোক্ কোনোবা যেদি ৰসিক্
১৪ হই থাকে তেবে সি জনে ঈশ্বৰ গীত গাওক । তো
মোলাকৰ্ মাজৎ যেদি কোনোবা নৰিয়া পৰি থাকে
সি জনে মণ্ডলীৰ বুঢ়া লোকবিলাকক্ মাতোক্ আৰু
সিবিলাকে প্ৰভুৰ নামে তেঁওক্ তেল ঘহাঁয় তেঁওৰ
১৫ ওচৰ চাপি প্ৰাৰ্থনা কৰোক্ । আৰু প্ৰতীতিযুক্ত
প্ৰাৰ্থনায় নৰিয়া পৰাক তৰাব আৰু ঈশ্বৰে তেঁওক্
সুস্থ কৰিব সি যেদি পাতক্ কৰি থাকে তেবে
১৬ তাৰো মৰ্ষণ কৰা হব । তোমোলাকে এক জনে
আন্ এক জনৰ কাষৰৎ আপোনাহঁতৰ্ জত জগৰ্
শৈ কৰা আৰু আপোনাহঁতৰ্ স্বস্থ হবৰ্ নিকোনে
এক জনে আন্ এক জনৰ্ নিকোনে প্ৰাৰ্থনা কৰা
পৰমাৰ্থিক্ মানুহৰ সফল্ একান্ত প্ৰাৰ্থনাৰ্ বৰ
১৭ ফল্ । এলিয়াহ আমাৰ নিচিনা সভাৱ্ মানুহ
আছিল্ আৰু সি বৰ্ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যেন বৰষুণ
নহয় পাচে তিনি বৎসৰ আৰু ছয় মাহলৈকে
১৮ সেই দেশৎ বৰষুণ নহল্ । পাচে সি আৰুও
প্ৰাৰ্থনা কৰিলৎ আকাশে বৰষুণ আনিলে আৰু
১৯ পৃথিবীএ আপোন ফল্ ওপজালে । হে ভায়হঁৎ
যেদি তোমোলাকৰ্ মাজৎ কোনোবা সঁচা বাক্যৰ
পৰা ভ্ৰমী হই থাকে আৰু কোনোএ তাক ওভতায়
২০ তেবে সি জনে জানোক যেন কোনো পাতকিলোকক্
তাৰ কৰ্ম্মৰ্ ভ্ৰমৰ্পৰা যি জনে ওভতায় সেই জনে

মৃত্যুৰপৰা এক আত্মাক ৰক্ষা কৰে আৰু সমূহ পাতক ঢাকে।—

প্ৰথম পৰ্ব্ব পিতৰৰ সাধাৰণ কাকৎ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।—

১ আজ্ঞাপালনৰ্ নিকোনে আত্মাৰে যি পবিত্ৰ কৰা
তদ্দ্বাৰা আৰু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ তেজ চটিয়োৱাৰ্ দো
ৱাৰা ঈশ্বৰ পিতৃৰ পূৰ্ব্ব জ্ঞানানুসাৰে মনোনীত পন্তুস
আৰু গালাতিয়া আৰু কাপাদোকিয়া আৰু আসিয়া
আৰু বিতনিয়া দেশৎ গোট গোট বিদেশী লোকবি
লাকক্ প্ৰতি য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ এক পাঁচনী পিতৰে কাকৎ
২ লিখে। তোমোলাকক্ প্ৰতি অনুগ্ৰহ আৰু নিচুক্
৩ ক্ৰমে ক্ৰমে সৰহীয়া হোক্। আমি চেতনাময়
ভাৰসা পওঁ এই নিকোনে আপোনাৰ অতিশয় কৃপা
নুসাৰে য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ মৃত্যুৰ্পৰা পুনৰুত্থানৰ্ দোৱা
ৰা আমাক্ আকৌ ওপজাইছে আৰু শেহ কালৎ
৪ প্ৰৌচিক্ স্থৰৰ্ নিকোনে যুগুৎ যি পৰিত্ৰাণ সেই
পৰিত্ৰাণ পাবৰ্ নিকোনে ৰক্ষিত যি তোমোলাক্
তোমোলাকৰ্ নিকোনে স্বৰ্গৎ সংৰক্ষিৎ অক্ষয়
নীয় আৰু নিৰ্ম্মল আৰু অমলিন আধিপত্য পাবৰ্

নিকোনে তোমোলাকক্ আকৌ ওপজাইছে যি আ
মাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ ঈশ্বৰ্ অথচ পিতৃ তেওঁ ধন্য।
৫ আৰু যাক্ নেদেখি তোমোলাকে চেনেহ কৰা আৰু
যাক্ এতিয়াও নে দেখি অথচ প্ৰতীতি কৰি তোমো
লাকে আপোনাহঁতৰ প্ৰতীতিৰ্ ফল্ অৰ্থাৎ আপো
নাহঁতৰ্ আত্মাৰ্ পৰিত্ৰাণ পায় ৰবলগা আৰু
৬ গৌৰৱপূৰ্ণ আনন্দেৰে যিহেৰে আনন্দ কৰা এনে
যি যিশু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ্ প্ৰৌচিক হোৱা কালৎ তোমো
লাকৰ্ প্ৰতীতিৰ পৰীক্ষা অগ্নিৎ পৰীক্ষিৎ ক্ষয়ণীয়া
৭ সোণৰ্ পৰীক্ষাৎকৈও উত্তম হৈ স্তুতি আৰু সৎ
৮ কাৰ আৰু গৌৰৱদিয়োঁতা পোৱা হয় এই নিকোনে
প্ৰয়োজন হলে তোমোলাকে ভালেমান পৰীক্ষাৰে
৯ অলপ কালৎ দুঃখী হৈ এই শেহ কালৎ প্ৰৌচিক্
১০ কৰিবলগা পৰিত্ৰাণৎ আতিশয় আনন্দ কৰা। তো
মোলাকৰ্ ওপৰলৈ আহিবলগা যি অনুগ্ৰহ তাঁলৈ
হুলিছে যেন্ আচাৰ্য্যবিলাক্ সিবিলাকে যেতিয়া
আপোনাহঁতৰ্ মাজৎ থকা খ্ৰীষ্টৰ্ আত্মা খ্ৰীষ্টৰ্
যাতনা আৰু তাৰ্ ফলস্বৰূপ ভবিষ্যৎ গৌৰৱক্
১১ প্ৰমাণ পূৰ্ব্বে দিলে তেতিয়া সি কি আৰু কিবিধ
কাল জনালে সেই পৰিত্ৰাণৰ্ অৰ্থে অনুসন্ধান
১২ কৰি কৰি সুদিলে আৰু বৰ্ যতনে বিচাৰিলে। সি
হঁতৰ্ কাথৰৎ প্ৰৌচিক্ হৈছিল যি স্বৰ্গৰপৰা প্ৰেৰিত
ধৰ্ম্মাত্মাৰ্ দোৱাৰা শুভবাৰ্ত্তা তোমোলাকৰ্ কাথৰৎ
যিবিলাকে ঘোষণা কৰিলে সিহঁতৰ্ যি কথা তোমো

লোকৰ কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা হয় যিহক চাবলৈ দূতহঁতেও
বৰ ইচ্ছা কৰে সেই কথাৰ শুশ্ৰুষা আচাৰ্য্যবিলাকে
আপোনাক প্ৰতি নোকৰে কিন্তু আমাক প্ৰতি কৰি
১৩ ছে। এয়েৰেই যিশু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকাশিত হোৱা কালত
যি অনুগ্ৰহ তোমোলাকৰ ওচৰলৈ অনা হব সেই
অনুগ্ৰহৰ নিকোনে তোমোলাকে মনক কৰালত
টঙ্গালি বন্ধায় সজ্ঞান হই শেহলৈকে ভাৰসা
১৪ কৰা। তোমোলাকৰ যি পূৰ্ব্বৰ বাঞ্ছা আছিল
১৫ তদনুসাৰে আপোনাহঁতক ৰচিত নকৰি কিন্তু যি
জনে তোমোলাকক নিযোজন কৰিলে তেঁও যেনেকুৱা
শুদ্ধ তেনেকুৱা তোমোলাকে আজ্ঞাবৰ্ত্তী লৰাহঁতৰ
১৬ নিচিনা এটাই আচাৰত শুদ্ধ হোৱা। কিয়নো লি
খিতা আছে যেন তোমোলাক শুদ্ধ হোৱা কিয়নো
১৭ ময় শুদ্ধ হোঁ। ভাগৰি নোবোলায় গায়প্ৰতি
আপোন আপোন কৰ্ম্মানুসাৰে শোধ কৰে যি পিতৃ
তেঁওৰ কাষত যেদি তোমোলাকে প্ৰাৰ্থনা কৰা
তেবে তোমোলাকৰ এযেত পৰ্বাহ কাল ভয়াচৰণ
১৮ পূৰ্ব্বক ক্ষেপণ কৰা। কিয়নো তোমোলাকে জানা
যেন তোমোলাকে আপোনাহঁতৰ পিতৃবিলাকৰ্পৰা
গৃহীত অনৰ্থক আচাৰৰ্পৰা স্বৰ্ণ ৰূপ্যাদি ক্ষয়ি বে
১৯ হানিৰ্কৰণক ক্ৰীত নাছিলা কিন্তু নিখুন আৰু বয়া
সাঁচ নথকা মেচৰ পোয়ালিৰ নিচিনা যি খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ
২০ তেজেৰে ক্ৰীত আছিলা। তেঁও নিশ্চয় জগতৰ
২১ মূল কৰাৰ আগেই নিয়োজিত আছিল হয় কিন্তু তো

যোলাকৰ প্ৰতীতি আৰু ভাৰসা ঈশ্বৰত হয় এই নি
কোনে তেঁওক মৃত্যুৰপৰা তুলিলে আৰু গৌৰৱ দিলে
যি ঈশ্বৰে তেঁওত পাতিয়ওঁতা তোমোলাকৰ নিকোনে
২ এই শেহকালত প্ৰৌচিত আছিল। আৰু ভায়ে
কহঁতক অকপট চেনেহ কৰাৰ হেতু তোমোলাকে
সঁচা কথা পালন কৰাত আত্মাৰ দোৱাৰা আপোনা
২৩ হঁতৰ মন পৰিষ্কাৰ কৰিছা এই নিকোনে ক্ষয়ণীয়া
কহিয়াৰে নহয় কিন্তু অক্ষয়ণীয়াৰে অৰ্থাৎ সদাজী
ৱী আৰু স্থায়ী ঈশ্বৰৰ বাক্যকৰণক ওপজা হই শুদ্ধ
অন্তঃকৰণে মৈত্রে বাগুতাৰূপে অন্যোঅন্যে চেনেহ
২৪ কৰা। কিয়নো এটাই প্ৰাণী তৃণ আৰু মানু
২৫ হৰ এটাই ঐশ্বৰ্য্য তৃণৰ ফুলৰ নিচিনা। তৃণ
শুকায় যায় আৰু তাৰ ফুল সৰি পড়ে কিন্তু প্ৰভুৰ
বাক্য সদায় থাকে আৰু যি বাক্য শুভবাৰ্ত্তাত তোমো
লাকৰ কাষৰত কীৰ্ত্তিত হইছে সেয়ে এই।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই এটাই গিয়াল আৰু কপট আৰু কাল্পনি
২ কতা আৰু মাৎসৰ্য্য আৰু এটাই পৰৰ অযশস্যা
কৰিবলৈ এড়ি প্ৰভু যেন দয়ালু ইয়াক যেদি তোমো
৩ লাকে চাকি থাকা তেৱে অচিৰ ওপজা লৰাহঁতৰ নি
চিনা তোমোলাকে তদ্দ্বাৰা বাঢ়িবৰ নিকোনে বাক্য
৪ ৰূপ পৰমাৰ্থ গাখীৰ খোজা। মানুহকৰ্ত্তৃক অগ্ৰ
জ্ঞাত কিন্তু ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক মনোনীত আৰু বহুমুল্য জী
৫ ৱৰ্ত শিলৰ নিচিনা যি প্ৰভু তেঁওৰ ওচৰলৈ আহি
তোমোলাকেও জীৱৰ্ত শিলৰূপে পাৰমাৰ্থিক এক

গৃহৰূপে ৰচিত আচা আৰু যিশু খ্রীষ্টৰ দোৱাৰা
ঈশ্বৰৰ ওচৰৎ সুগ্রাহ্য পৰমার্থিক যজ্ঞ কৰিবলৈ
৬ শুদ্ধ এক যাজকতাৰূপে নিয়োজিতো আচা। এয়ে
ৰেই ধৰ্ম্মপুথিৎ এই লিখিতা আচে দেখা চুকৰ
নিকোনে শ্রেষ্ঠ আৰু মনোনীত আৰু বহুমূল্য
এক শিল্ ময় সীওনৎ থওঁ যি জনে তাৰ ওপ
৭ ৰৎ সঞ্চাৎ কৰে সি লাজ নহৱ। এয়েৰেই
পতীয়ওঁতা তোমোলাকক্ প্রতি তেঁও বহুমূল্য কিন্তু
যিবিলাক্ নেমানোঁতা সিহঁতক্ প্রতি যি শিল্ ঘৰ স
জিয়াহঁতে ইতিহিং কৰিলে সেয়ে চুকৰ্ দায় হই
৮ চে। আৰু জুঁটি খোৱাৰ শিল্ আৰু বাধাৰোঁতা
পৰ্ব্বত কৰা হইচে যিহৰর্থে সিহঁৎ নিযোজিৎ আ
৯ চিল তাৰর্থে সিহঁৎ নেমানোতা হই বাক্যৎ জুঁট
১০ খায়। কিন্তু যি জনে এন্ধাৰৰ্পৰা আপোনাৰ
আশ্চর্য্য দীপিতিৰে তোমোলাকক্ মাতিলে তেঁওৰ্ গুণ
প্রৌচিক্ কৰিবৰ্ নিকোনে তোমোলাকে মনোনীত
এক জাতি আৰু ৰাজকীয় এক যাজকতা আৰু পবিত্র
এক বৰ্ণ আৰু পূর্ব্বকালৎ মানুহ নাচিল্ কিন্তু এতিয়া
ঈশ্বৰৰ্ মানুহ হইচা আৰু মৰম্ না পাইচিলা
কিন্তু এতিয়া মৰম্ পাইচা এনেকুৱা এক বিশিষ্ট
১১ মানুহ সমূহো তোমোলাক্ আচা। হে আতি
প্রিয়হঁৎ ময় তোমোলাকক্ মিনতি কৰোঁ যেন্
তোমোলাকে আন্দেশীয়া লোকহঁতৰ্ মাজৎ
পৰমার্থাচৰণ কৰি বিদেশী আৰু পৰিব্রাজকহঁতৰ্

নিচিনাকৈ মনৰ প্ৰতিকূল্ ৰণকৰোঁতা শাৰীৰিক্ কামৰ্
১২ পৰা ক্ষমা দিয়া। যেন্ যিহেৰে লোকহঁতে কুকৰ্ম্ম
কৰোঁতাহঁতৰ্ নিচিনাকৈ তোমোলাকক্ বয়া বোলে
তাৰেই সিহঁতে তোমোলাকৰ্ সুকৰ্ম্ম দেখাৰে দৃষ্টি
১৩ কৰা দিনৎ ঈশ্বৰৰ্ গৌৰৱক্ সলাগে। সৰ্ব্বোপৰিস্থ
মান্য ৰজাক্ প্ৰতি হোক নাইবা দুষ্টহঁতৰ দমন
আৰু সুকৰ্ম্মকৰোঁতাহঁতৰ্ শ্লাঘাৰ নিমিত্তে তাতে
পঠানী শাসকহঁতক্ প্ৰতি হোক মানুহৰ জত সদৌ
১৪ ব্যৱস্থাৰেই বশহীত প্ৰভুৰ্ নিমিত্তে হোৱা। কিয়নো
এই ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছ যেন্ তোমোলাকে অনিৰ্ব্বন্ধহঁতৰ্
নিচিনা হই আৰু আপোনাহঁতৰ্ অনিৰ্ব্বন্ধতা কুমন্ত্ৰা
১৫ নাচ্ছাদনৰ্ নিমিত্তে ব্যাপাৰিত নকৰি কিন্তু ঈশ্বৰ
সেৱকহঁতৰ নিচিনা হই সুকৰ্ম্ম কৰাৰে অজ্ঞানী
১৬ লোকহঁতৰ্ অজ্ঞতা নিবৃত্ত কৰা। এটাই লোকবি
লাকক্ সৎকাৰ কৰা ভ্ৰাতৃস্বাৰূপেদে স্নেহ কৰা।
১৭ ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰা ৰজাক্ সন্মান কৰা। হে বন্দি
হঁৎ সৰ্ব্বতোভাৱে ভয়যুক্ত হই স্বক্ৰিয়া স্বক্ৰিয়া গিৰি
১৮ হঁতৰ্ বশহীত হোহঁক্ ভালহঁতৰ আৰু কোমলহঁ
তৰে বশহীত অকল সি নহয় কিন্তু দুৰ্জনহঁতৰো।
১৯ কিয়নো যেদি ঈশ্বৰলৈ মনৰ্ নিষ্ঠা কৰিবৰ্ নিমি
ত্তে কোন মানুহে অন্যায়েৰে দুঃখ সহে এয়ে শ্লাঘ্য।
২০ কিয়নো তোমোলাকে যেদি আপোনাৰ্ অপৰাধে
প্ৰহাৰিত হই তাক্ সহা তেৰে সি শ্লাঘ্য নে কিন্তু

২১ স্বকৰ্ম্ম কৰি আৰু তন্নিমিত্তে দুঃখ পায় যেদি তাক্
২২ সহা এয়ে ঈশ্বৰ্গ্ৰাহ্য ইয়াক্ কৰণেৰেও তোমো
২৩ লাক্ নিযোজিৎ আছিলা। কিয়নো যি জনে একো
পাতক্ নকৰিলে আৰু যাৰ্ মুখৎ ভণ্ডনা পোৱা নহল্
আৰু যি জনে নিন্দিৎ হয়ো প্ৰতিনিন্দা নকৰিলে যি
জনে যাতনা পায়ো দুঃখ প্ৰতিদানৰ্ প্ৰতিজ্ঞা নকৰিলে
২৪ কিন্তু যি জনে পাৰমাৰ্থৰূপে শোধি কৰে তেঁওৰ্ কাম্য
ৰৎ আপোনাকে সোদায় দিলে আৰু আমি পাতকৰ্
ফালে মৃতস্বৰূপ হই পাৰমাৰ্থৰ্ ফালে আচৰণ কৰোঁ
এই নিকোনে যি জনে বৃক্ষৰ্ ওপৰৎ আপোনাৰ্ শৰী
ৰৎ আপুনি আমাৰ্ পাতক্ ভোগ কৰিলে আৰু যাৰ
প্ৰহাৰেৰে আমি স্বস্থ হোঁ এনে যি খ্ৰীষ্ট তোমোলা
কৰ্ তেঁওৰ্ পাদবিন্যাসানুবৰ্ত্তী হোৱাৰ নিকোনে
তেঁও আমাৰ্ নিকোনে এক আদৰ্শ দি আমাৰ্ শলনি
২৫ যাতনা পালে। কিয়নো তোমোলাক্ হেৰোৱা
মেৰ্হইঁতৰ্ নিচিনা আছিলা কিন্তু এতিয়া আপোনা
হঁতৰ্ আন্মাৰক্ষক আৰু অধ্যক্ষৰ্ কাষৰলৈ আকও
আহিছা।—

পৰ্ব্ব হে ভাৰ্য্যাইঁৎ তহঁত আপোনাৰ্ পতিৰ্ বশম্বতা
৩ হোইঁক্ যেদি কোনোএ কথা নেমানে তেবে তোমোলা
কৰ্ ভয়যুক্ত সতীত্বাচৰণ দেখোৱাৎ সিহঁতে ভাৰ্য্যা
হঁতৰ্ আচৰণৰ্ দোৱাৰা বাক্যক্ ব্যতিৰেকে আক
৩ ৰ্ষিত হয়। কেশবিন্যাস আৰু স্বৰ্ণালঙ্কাৰ আৰু
বস্ত্ৰ পৰিধান এনেকুৱা বাজৎ ভূষণ তোমোলাকৰ্

৪ ভূষণ নোহোক্ কিন্তু মনত গুপ্ত মানুহৰ্ অক্ষয়ণী
য়া অর্থাৎ ঈশ্বৰৰ্ দৃষ্টিত বহুমূল্য যি নাম্ৰতা আৰু
৫ শান্ত মন তদানুক্ ভূষণ হোক্। কিয়নো যি
পুণ্যৱতী তিৰোতাহঁতে ঈশ্বৰত সঞ্জাত কৰিলে সি
হঁতে অকিয়া অকিয়া পতিৰ্ বশীভূতা হই আপোনা
৬ হঁতক্ পূর্ব্বকালত এনেকুৱা বিভূষিতা কৰিলে যেতিয়া
লৈকে তোমালোকে সুকর্ম্ম কৰা আৰু কোনো ভয়ত
ভয়ার্ত্ত নোহোৱা তেতিয়ালৈকে যাৰ্-জীয়াৰি তোমা
লোক হোৱা এনেকুৱা যি শাৰা তাই যেনেকৈ আব্ৰাহা
৭ মক্ ডাঙ্গৰিয়া বুলি কলে তেনেকুৱা। হে পতিবিলাক্
তোমালোকেও সিহঁতক্ দুর্ব্বলতাৰ্ পাত্ৰৰ নিচিনা
৮ জানি ওচিত ভৰণ পোষণ কৰি আৰু জীৱনৰূপ অনু
গ্ৰহৰ্ সহাধিকাৰী হই জ্ঞানানুসাৰে সিহঁতে
সৈতে বসতি কৰা যেন্ তোমালোকৰ্ প্ৰাৰ্থনা বাধিত
৯ নহয়। বাস্তৱত আশীর্ব্বাদৰূপ আধিপত্য পাবৰ্
নিমিত্তে যি তোমালোক্ ইয়াত নিযোজিত আছা
ইয়াক্ জানি হিংসাৰ শলনি হিংসা নাইবা নিন্দাৰ্
শলনি নিন্দা নকৰি কিন্তু তদ্ভিন্নপক্ষত আশীর্ব্বাদ কৰি
১০ তোমালোকে এটাই একমনা হোৱা। পৰৰ্ দুঃখত
দুঃখী হোৱা সৌভ্ৰাত্ৰ পালন কৰা দয়ালু হোৱা
প্ৰিয়ম্বদ হোৱা। কিয়নো যি আয়ুক্ ভাল্ দেখিব
খোজে আৰু সুখত কালক্ষেপণ কৰিব খোজে সি
বয়াৰ্পৰা আপোনাৰ্ জিবা আৰু ভণ্ডা কথাৰ্পৰা
১১ আপোন ওঠ নিবাৰণ কৰোক। সি কুকর্ম্ম

এৰোক্ আৰু সুকৰ্ম্ম কৰোক সি শান্তি বিচাৰোক্
১২ আৰু তদনুবৰ্ত্তী হোক। কিয়নো পুণ্যৱন্তহঁতৰ্
ওপৰৎ য়িহ্বহৰ্ দৃষ্টি আৰু সিহঁতৰ্ প্ৰাৰ্থনাক প্ৰতি
তেঁওৰ্ কাণ মুকলি আছে কিন্তু যিবিলাকে কুকৰ্ম্ম
১৩ কৰে সিহঁতৰ্ বিপক্ষে য়িহ্বহাৰ্ মুখ আছে। তো
মোলাক্ যেদি সুকৰ্ম্মানুবৰ্ত্তী হোৱা তেবে কোনে
১৪ তোমোলাকৰ্ হানি কৰিব। কিন্তু যেদি তোমো
লাক্ পাৰমাৰ্থৰ্ নিকোনে দুঃখ পোৱা তেবে তোমো
লাক্ চহকি সিহঁতৰ্ ভয়ৎ ভয়াৰ্ত্ত নহবা আৰু চিন্তি
১৫ তো নহবা। কিন্তু আপোনাৰ অন্তঃকৰণৎ য়িহ্বহ
ঈশ্বৰক্ পবিত্ৰ বুলি মানা আৰু সযলা অই তোমো
লাকৰ্ মধ্যস্থিত ভাৰসাৰ্ হেতু সোধোতা গায়প্ৰতি
১৬ কোমলতাৰে আৰু ভয়েৰে উত্তৰ্ দিবলৈ নিতৌ
সাজু হোৱা যি খ্ৰীষ্টৎ তোমোলাকৰ্ ভদ্ৰাচৰণৰ্
মিছা অপবাদকহঁৎ তোমোলাকক্ কুকৰ্ম্মকৰোঁতাহঁতৰ্
স্বৰূপ মানি যিহৎ তোমোলাকৰ্ অৰ্থে কয়া বোলে
১৭ তাতে লাজ হয়। কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছা যেদি এনে
হোৱা হয় তেবে সুকৰ্ম্ম কৰাৰে তোমোলাকৰ্ দুঃখ
পোৱা কুকৰ্ম্ম কৰাৰে দুঃখ পোৱাতকৈ ভাল।
১৮ কিয়নো খ্ৰীষ্ট শৰীৰৎ মৰা গৈ কিন্তু আত্মাকৰ্ত্তৃক
সজীৱী কৰা গৈ আমাক্ ঈশ্বৰৰ্ ওচৰলৈ আনিবৰ্
নিকোনে অপৰমাৰ্থিকহঁতৰ্ শলনি পৰমাৰ্থিক্ পাপৰ্
১৯ নিকোনে একেবেলি দুঃখ পালে। যি জাহাজৰ্ মাজৎ
অলপ অৰ্থাৎ আঠ প্ৰাণী জলৎ ৰক্ষা পালে নুহৰ্

২০ কালৎ যেতিয়া সেই জাহাজ যুগুৎ কৰিবৰ্ সময়ৎ
ঈশ্বৰৰ্ দীঘল সহিষ্ণুতালৈ অপেক্ষা কৰিলে সেই
কালৎ যিবিলাক্ আন্যা নেমানোঁতা আছিল্ সেই
বন্দিয়াৰ্ আন্যাবিলাকৰ্ ওচৰলৈ তেঁও গৈ আন্যাৰ
২১ হতুৱায় বাক্য কীৰ্ত্তন কৰিলে।   স্বৰ্গলৈ যোৱা
ঈশ্বৰৰ্ দক্ষিণ হাতৎ বহোঁতা আৰু যাৰ্ অধীন
দূতহঁৎ আৰু শাসকবিলাক্ আৰু পৰাক্ৰম হয় এনে
হুৱা যি যিশু খ্রীষ্ট তেঁওৰ্ পুনৰুত্থানৰ্ দোৱাৰা
২২ তেনেকুৱা দৃষ্টান্ত অৰ্থাৎ ডুব এতিয়া আমাক্ পৰি
ত্ৰাণ কৰে শৰীৰৰ্ মল্ পৰিষ্কাৰ কৰা তেনে নহয়
কিন্তু ঈশ্বৰক প্ৰতি স্থমনৰ্ যি সমিধান সি।—

পৰ্ব্ব   খ্রীষ্ট আমাৰ নিমিত্তে শৰীৰৎ দুঃখ পাইচ্য এয়ে
৪ ৰেই তোমোলাকে আপোনাহঁতক্ সেই মন্ দি স
২ জোৱা।   কিয়নো যি জনে শৰীৰৎ মৃত্যু ভোগ
কৰে সেই জনে পাপ তিয়াগ কৰিছে যি শৰীৰাচৰ
শেষে মানুহৰ্ কাম পুৰ্ কৰিবলৈ আগলিকা কাল
৩ ক্ষেপণ নকৰে কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছানুসাৰে কালক্ষেপণ
৪ কৰে।   কিয়নো আমি লম্পটতা আৰু কাম আৰু বস্থ
মদপান আৰু বিটলিয়াচৰণ আৰু উৎসৱ কৰা আৰু
ঘিন্নণা দেৱপূজা যি কালৎ কৰিলোঁ আমাৰ আয়ুৰ্
সেই যোৱা ভাগৎ দেৱপূজাৰিহঁতৰ্ ইষ্ট কৰ্ম্ম যি
৫ পুৰ্ কৰিছোঁ এয়েই সৰহ।   জীৱন্তহঁতকে আৰু মৃত
হঁতকে শোধ কৰিবলৈ ওদামী ঈশ্বৰৰ্ কাষৰৎ যিবি

লোকক্ আপোনাহঁতৰ্ কৰ্ম্মৰ্ কাহিনি কৰ লাগিব সি
হঁ-ত তোমোলাক ব্য়া হুলি আশ্চর্য্য দেখে যেন্ তো
মোলাক্ এইবিলাক্ কৰ্ম্মেৰে সিহঁতৰ নিচিনা নিবিষ্ঠ
৬ নোহোৱা । কিয়নো মৃতকইঁতৰ্ হাইৎ শুভবার্ত্তা
কীর্ত্তন কৰা হল্ যেন্ সিহঁত শৰীৰবিশিষ্ঠ মানুহৰ্
নিচিনা হুই শোধিত হয় কিন্তু আত্মাবিশিষ্ঠ লোক
বিলাকৰ্ নিচিনাকৈ ঈশ্বৰানুযায়ী আচৰণ কৰে ।
৭ কিন্তু এটাইৰে শেহ সমীপ আচে এয়েৰেই সজ্ঞান
৮ হোৱা আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰাৰে পৰ দিয়া । এটাইতে
কৈ সৰহীয়া আপোনাহঁতৰ্ মাজৎ প্ৰজ্বলিৎ স্নেহ
যুক্ত হোৱা কিয়নো চেনেহেৰে পাপসমূহ ঢকা
৯ হয় । এক জনে আন্ এজনক্ প্ৰতি অনুশো
১০ চনক্ বাতিৰেকে আলহি ব্যৱহাৰ কৰা । তো
মোলাকৰ্ মাজৎ যাৰ্প্ৰতি যেনে সামৰ্থ্য পাইচে
তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ্ বহুবিধ অনুগ্ৰহৰ উত্তম কৰ্ম্মাচাৰি
হঁতৰ্ নিচিনা তোমোলাকে অন্যোন্যে তদ্দান
১১ দিয়া । যেদি কোনোএ কথা কয় তেবে সি ঈশ্বৰৰ্
প্ৰত্যাদিষ্ঠ বাক্যৰ্ নিচিনাকৈ কওক্ । কোনোবায়
যেদি দান্ দিয়ে তেবে যি শক্তি ঈশ্বৰে তাক্ দিচে
সেই শক্তানুসাৰে সি জনে দিয়োক যি এটাই কৰ্ম্মেৰে
যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰা ঈশ্বৰে মাহাত্ম্য পায় যাক্
স্তুতি আৰু ৰাজ্য সদায় সৰ্ব্বকালে দিয়া হোক্
আমিন্ ।—

১২ হে প্ৰিয়হঁৎ যি অগ্নিময় পৰীক্ষায় তোমোলাকৰ্

পৰীক্ষা কৰিব কোনো অসম্ভাৱ্য গতি তোমালোকৎ
মিলিলে যেনেকুৱা হলহেঁতেন তেনেকুৱা তাক্ অসম
১৩ ভাৱ্য নেভাবিবা। কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ দুঃখভাগী হো
ৱাৎ আনন্দ কৰা যেন তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশ
হোৱা কালৎ তোমালোকে অতিশয় আনন্দেৰে
১৪ আনন্দিত হোৱা। যেদি খ্ৰীষ্টৰ নামৰ নিকোনে
তোমালোক্ নিন্দিত হোৱা তেবে তোমালোক্
ধন্য কিয়নো গৌৰৱৰ আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা তোমা
লোকৰ ওপৰৎ অৱস্থিতি কৰে সিহঁতৰ পক্ষে তেওঁ
অপবাদিত হয় কিন্তু তোমালোকৰ পক্ষে তেওঁ
১৫ মহদ্ৰূপে মানিত আছে। কিন্তু তোমালোকৰ কো
নোএ মানুহবধী নাইবা চোৰ নাইবা অনধিকাৰ
১৬ চৰ্চ্চাৰ নিচিনা দুঃখ নপাওক্ কিন্তু যেদি কোনোএ খ্ৰীষ্টি
য়ানৰ নিচিনা দুঃখ পায় সি জন লজ্জিত নোহোক
১৭ কিন্তু এই নিকোনে ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰোক্। কিয়নো
ঈশ্বৰৰ মন্দিৰৎ দণ্ড দিয়াৰ আৰম্ভৰ কাল উপগত
হইছে আৰু আমাৰ ওপৰৎ যেদি সি প্ৰথমতে হয়
তেবে যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্ত্তা নেমানে সিহঁতৰ
শেহ কি হব পাৰমাৰ্থিকৰ পৰিত্ৰাণো যেদি দুঃসাধ্য
হয় তেবে অমেধৰক্ আৰু পাতকি লোকহঁত কৎ
১৮ দেখা হব। এতেকেই যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ
মতে দুঃখ পায় সিহঁতে তেওঁক্ সত্যতো সৃষ্টিকৰ্ত্তা
বুলি জানি সুকৰ্ম্ম কৰাৰে আপোনাইঁতৰ আত্মা
তেওঁৰ হাতৎ সুঁপি দিয়োক্।—

পর্ব্ব যি ইঁচালোকইঁৎ তোমোলাকৰ মাজৎ আছে
৫ সিবিলাকক ইঁচা অথচ খ্রীষ্টৰ যাতনাৰ এক সাকী
অথচ যি গৌৰৱ প্রৌচিক কৰিবলগা তাৰ এক ভাগী
২ মই এই ওপদেশ কৰোঁ। ঈশ্বৰৰ যি জাক তোমো
লাকৰ মাজৎ আছে তাৰ ৰক্ষাকৰণ ৰাব আনৰ
৩ বলাৎকাৰৎ নহয় কিন্তু স্বেচ্ছাপূর্ব্বক মযল লোভেৰে
নহয় কিন্তু ব্যগ্রমনেৰে গ্রহণ কৰি আৰু আধিপত্যৰ
ওপৰৎ দণ্ড কৰণৰূপে তেনেকুৱা নহয় কিন্তু জাক
ৰ আদৰ্শ্যৰ নিচিনা হই সেই জাকক চৰোৱা।
৪ আৰু প্রধান ৰক্ষক যেতিয়া আহিব তেতিয়া তোমো
৫ লাকে অক্ষয় এক গৌৰৱৰূপ কিৰিটি পাবা। হে ডে
কাইঁৎ তোমোলাক ইঁচাইঁতৰ বশগত হোৱা আৰু
এটাই আন্যোআন্যে বশগত হোৱা আৰু নম্রভাৱে
পৰিহিত হোৱা কিয়নো ঈশ্বৰে অহঙ্কাৰিইঁতৰ বৈপ
ৰীত্য কৰে কিন্তু নম্রলোকইঁতক প্রতি অনুগ্রহ কৰে।
৬ ঈশ্বৰে তোমোলাকৰ নিকোনে চিন্তা কৰে এয়েৰেই
৭ তোমোলাকৰ এটাই চিন্তা তেঁওৰ ওপৰৎ পেলায় তেঁ
ওৰ পৰাক্ৰমী হাতৰ তলৎ আপোনাইঁতক নম্র কৰা
৮ যেন তেঁও ওচিত কালৎ তোমোলাকক তোলে। তো
মোলাক সজ্ঞান হোৱা পৰ্দিয়োঁতা হোৱা কিয়নো
কাকোবাক খায় পেলাব পাৰিব এই বিচাৰি তোমো
লাকৰ শত্রু শয়তান গৰ্জোতা সিংহৰ নিচিনাকৈ
৯ ফুৰিছে। তোমোলাকৰ যি ভাইইঁৎ জগতীত আছে
সিইঁতৰ মাজৎ সেই দুঃখ পূর্ণ হয় ইয়াক জানি

১০ প্ৰতীতিৰে থিৰ হুই তাৰ্ বিৰুদ্ধে কৰা। কিন্তু খ্ৰীষ্ট
য়িশুৰ দোৱাৰা আমাক্ আপোন অনন্ত গৌৰৱেৰে
আহ্বান কৰিছে এনেকুৱা যি সৰ্ব্বানুগ্ৰহদিয়োঁতা ঈশ্ব
ৰ তেঁও তোমোলাকৰ কিছু কাল দুঃখ পাবৰ্ পিচৎ
তোমোলাকক্ সম্পূৰ্ণ আৰু স্থিৰ্ আৰু বলৱন্ত আৰু
১১ অলড় কৰোক। তেঁওক্ প্ৰতি মাহাত্ম্য আৰু
কৰ্ত্তৃত্বৰ্ শ্লাঘা সদা সৰ্ব্বক্ষণে হোক্। আমিন্।
১২ মোৰ্ শোৰিৎ বিশ্বাসী এক ভায় সিল্বানসৰ্ দোৱাৰা
ময় উপদেশ কৰি আৰু যি অনুগ্ৰহেৰে তোমোলাক্
থিয় হুইছা সেয়ে ঈশ্বৰৰ্ সঁচা অনুগ্ৰহ এই প্ৰমাণ
কৰি সংক্ষেপে তোমোলাকক্ প্ৰতি লেখিছোঁ তোমাৰ্
১৩ সহমনোনীত বাবেলস্থ মণ্ডলীএ তোমোলাকক্ নমস্কাৰ্
কৰে তেনেকৈ মোৰ্ পুত্ৰ মাৰ্কে কৰে চেনেহৰূপ
১৪ চুমাৰে এজনে আন্ এজনক্ আলিঙ্গন কৰা। তো
মোলাকৰ্ যিমান মানুহ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৎ হয় সেই
লোকবিলাকৰ্ কুশল্ হোক্। আমিন্।—

পিতৰৰ দ্বিতীয় সাধাৰণ কাকৎ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ আৰু আমাৰ তাৰক যিশু
খ্ৰীষ্টৰ পৰমাৰ্থে আমাৰ নিচিনাকৈ বহুমূল্য প্ৰতী
তি পাইছে সিবিলাকক প্ৰতি যিশু খ্ৰীষ্টৰ সেৱক আৰু
পাঁচনী শিমোন পিতৰে কাকৎ লিখে।—
২ যি জনে আপোনাৰ গৌৰৱেৰে আৰু প্ৰভাৱৰ দো
৩ ৱাৰা আমাক মাতিছে আৰু তোমোলাকে জগতীস্থ
কামজাত পাতক আচাৰৰপৰা উদ্ধৃত হৈ ঈশ্বৰী
৪ য়া স্বভাৱভাগী হোৱা এই নিকোনে যাৰ দোৱাৰা
আমাক অত্যন্ত বৰ আৰু বহুমূল্য প্ৰতিজ্ঞা দিয়া হয়
তদ্বিষয়ক জ্ঞানৰ দোৱাৰা যেনেকৈ উঁওৰ ঈশ্বৰীয়
৫ পৰাক্ৰম পৰমায়ুৰ নিকোনে আৰু ঈশ্বৰ সেৱাৰ নি
কোনে এটাই বেহালি আমাক দিছে তেনেকৈ ঈশ্বৰ
আৰু আমাৰ প্ৰভু যিশুবিষয়ক জ্ঞানৰ দোৱাৰা তো

মোলাকক্ প্ৰতি অনুগ্ৰহ আৰু কুশল্ উত্তৰোত্তৰ্
৬ বাঢোক্। এই নিকোনে তোমোলাকে যতন কৰি
আপোনাৰ্ প্ৰতীতিৰ্ লগৎ প্ৰভাৱ্ সাঁঠা আৰু
প্ৰভাৱৰ লগৎ জ্ঞান আৰু জ্ঞানৰ্ লগৎ জিতেন্দ্ৰিয়
৭ তা আৰু জিতেন্দ্ৰিয়তাৰ্ লগৎ সহিষ্ণুতা আৰু
সহিষ্ণুতাৰ্ লগৎ ঈশ্বৰসেৱা আৰু ঈশ্বৰসেৱাৰ
৮ লগৎ সৌভাত্ৰ আৰু সৌভাত্ৰৰ্ লগৎ চেনেহ সং
যুক্ত কৰা কিয়নো যেদি এইবিলাক্ তোমোলাকৰ্
মাজৎ হয় আৰু সৰহো হয় তেৱে সি তোমোলা
কক্ এনেকুৱা কৰিব যেন্ আমাৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্
বিষয়ক্ জ্ঞানেৰে তোমোলাকে আলঙ্কুৱা আৰু অ
৯ ফল্ নকৰা। কিন্তু যাৰ্ এইবিলাকৰ্ অসত্তা
হয় সেই জন অন্ধলা আৰু আপোনাৰ্ ঠক্ মুদিৎ
কৰিছে আৰু আপুনি যেন্ আপোনাৰ্ পূৰ্ব্বৰ্
পাতকৰ্পৰা পৰিষ্কৃত হল্ তাতে পাহৰিছে।
১০ এয়েৰেই হে ভায়ইঁৎ তোমোলাক্ আপোনাইঁতৰ্
আহ্বান আৰু মনোনীত্ হোৱা স্থিৰ কৰিবৰ্ নিকো
নে তাতে সৰহ যত্নৱন্ত হোৱা কিয়নো যেদি তোমো
লাকে এই কাম্ কৰা তেৱে কেতিয়াও নপৰিবা।
১১ আৰু এনেকুৱা আমাৰ প্ৰভু আৰু তাৰক য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্
অক্ষয় ৰাজ্যৎ সোমাবলৈ অতি বহল্কৈ তোমো
১২ লাকক্ দিয়া হব। এয়েৰেই তোমোলাকে এই কথা
জাত হইচা আৰু এই বৰ্ত্তমান্ সত্যতাৰে স্থিৰো হই
চা হয় তথাপি তোমোলাকক্ এই কথা নিতৌ সোঁৱৰা

১৩ বলৈ মই আলঙ্কৰা ব্ৰহ্মম্ । আমাৰ প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্টে যেনেকৈ মোক্ দেখুৱাইছে কিঞ্চিৎ কালৰ্
১৪ পাছত মোক এই মোৰ তাম্বু এৰিব লাগিব মই
ইয়াকো জানি যেতেবেলি এই তাম্বুত থাকোঁ
তেতেবেলিলৈকে তোমোলাকৰ্ মনত দিবৰ্ দোৱাৰা
তোমোলাকক্ ঘাটিবলৈ যি যোগ্য তাক্ মই শোবি
১৫ কৰোঁ। মই যতনো কৰিম যেন্ মোৰ মৰণৰ্ পাছত
১৬ এই কথা তোমোলাকৰ্ মনত নিতৌ থাকে। কিয়
নো যেতিয়া আমাৰ্ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ পৰাক্ৰম আৰু
আগমন আমি তোমোলাকৰ্ কাষৰত প্ৰৌচিক্ কৰি
লোঁ তেতিয়া আমি স্বকপোলৰচিত কাহিনীৰ্ অনু
১৭ গামী নাছিলোঁ। কিন্তু তেঁওৰ্ মহিমাৰ্ প্ৰত্যক্ষ
১৮ সাক্ষী আছিলোঁ। কিয়নো এয়ে মোৰ্ প্ৰিয়পুত্ৰ
যিহত মোৰ্ বৰ্ তুষ্টি আছে এই বচনবোধক্ শবদ
যেতিয়া তেঁওক্ প্ৰতি সেই উত্তম কান্তিৰপৰা ওলাল
তেতিয়া ঈশ্বৰ্ পিতৃৰপৰা তেঁও সৎকাৰ্ আৰু গৌ
ৰৱ পালে আমি যেতিয়া পবিত্ৰ পৰ্ব্বতত তেঁৱে সৈতে
আছিলোঁ তেতিয়া স্বৰ্গৰপৰা অহা সেই শবদ আমি
১৯ শুনিলোঁ। আমাৰ্ ইয়াতকৈও স্থিৰ আচাৰ্য্য
২০ বাক্য আছে আৰু ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৰ্ কোনো আচাৰ্য্যবাক্য
মানুহৰ্ স্বমনোজাত যেন্ নহয় ঈয়াক প্ৰথমতে
জানি যেতিয়ালৈকে তোমোলাকৰ্ মনত ৰাতি নুপু
ৱায় আৰু ভোটা তৰা যেতিয়ালৈকে নোলায়
তেতিয়ালৈকে যেনেকৈ অন্ধময় ঠাইত দীপিতি

কৰোঁতা জ্যোতিক্ প্ৰতি নিৰীক্ষণ কৰা হয় তেনেকৈও
২১ তাক্ প্ৰতি নিৰীক্ষণ কৰা তোমোলাকৰ্ সজ । কি
য়নো পূৰ্ব্বকালৎ মানুহৰ্ ইচ্ছাদোৱাৰা আচাৰ্য্যবাক্য
প্ৰৌচিক্ নাচিল্ কিন্তু ধৰ্ম্মাত্মাৎ প্ৰবৃত্ত ঈশ্বৰৰ্ পুণ্য
মনুষ্য লোকবিলাকে কলে ।

পৰ্ব্ব কিন্তু লোকবিলাকৰ্ মাজৎ মিচা আচাৰ্য্যবিলাকো
২ আচিল্ তেনেকৈও যি প্ৰভুএ সিহঁতক্ ক্ৰয় কৰিলে
তঁওৰ্থে শৈশ নেকাচি আৰু আপোনাহঁতৰ্ ওপৰৎ
২ সৰ্ব্বনাশ্য ধৰ্ম্মকৈ আনয়ন কৰি দণ্ডনীয় হেৰেশী ওপ্ততে
সোমওতা মিচা শিক্ষওঁতাহঁতো তোমোলাকৰ্ মাজৎ
হব আৰু সিহঁতৰ্ নাশক্ বাটৰ্ অনুবৰ্ত্তী ভালে
মান হব যিহেতুক্ সত্যবাক্য বাটৰ্ অযশস্যা
৩ হব । আৰু সিহঁতে লোভৰ্ নিকোনে কপটে কথা
কৈ তোমোলাকক্ বেচিবলগা বেহানি কৰিব সিহঁ
তৰ্ শাস্তিএ এতিয়া ভালে দিনৰেপৰা পলম নকৰে
৪ আৰু সিহঁতৰ্ সৰ্ব্বনাশে নোটোপনিয়ায় । কিয়নো
৪ যেদি ঈশ্বৰে সেই পাতক্ দূতহঁতক দয়া নকৰি
লে কিন্তু শোধিৰ্ নিকোনে ৰক্ষিত সিহঁতক্ নৰ
কৎ পেলায় দি অন্ধকাৰৰূপ জিজিৰৎ সমৰ্পি দিলে
আৰু পূৰ্ব্বৰণি জগতকো দয়া নকৰিলে কিন্তু ঈশ্বৰ
সেৱক্ জগতৰ্ ওপৰৎ পানি বলিয়া আনি পৰ
মাৰ্থ কীৰ্ত্তনকৰোঁতা অষ্টম পুৰুষ নূহক্ পৰিত্ৰাণ কৰি
৬ লে আৰু সদোম আৰু ওমৰাহ নগৰ্ ভস্ম কৰি তাৰ্
পাচৎ ঈশ্বৰদ্ৰোহাৰ অনুকৰণকাৰী যিমান মানুহে

ইহঁতৰ্ আদর্শ কৰি বিনাশেৰে সিহঁতৰ্ জগাৰ্
৭ পুতাঙ্ক কৰিলে আৰু দুর্জ্জন লোকহঁতৰ্ অপৰিষ্কৃত
৮ বার্ত্তাৎ শোকান্বিত যি পৰমার্থিক্ লোট তাক্ নিস্তাৰ্
কৰিলে কিয়নো সি পৰমার্থিক্ পুৰুষ সিহঁতে সৈতে
বসতি কৰি সিহঁতৰ্ অশাস্ত্র কর্ম্মৎ আৰু তাক্
দেখা শুনাৎ আপোনাৰ্ পৰমার্থিক্ মন দিনৌ দিনৌ
৯ শোকান্বিৎ কৰিলে। ঈশ্বৰে স্বসেৱকহঁতক্ পৰী
ক্ষাৰ্পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আৰু অপৰমার্থিকহঁতক্
শাস্তি পাবলৈ শোধিৰ্ দিনালৈকে ৰক্ষা কৰিব জা
১০ নে। কিন্তু যিবিলাকে শাৰীৰাভিলাষানুসাৰে
কুকর্ম্ম কৰে আৰু ৰাজশাসন ইতিকিং কৰে
১১ এটাইতেকৈ সৰহ সিহঁতক্। সিবিলাক্ নির্ভয়
আৰু স্বেচ্ছাকৰোঁতা আৰু মহৎ বাবৰ্ অযশস্যা
১২ কৰিবলৈ ভয় নকৰে। কিন্তু সিবিলাকৎকৈও
বলৱন্ত আৰু পৰাক্রমী দূতহঁতে প্রভুৰ্ আগৎ
নিন্দাকৰোঁতা অপবাদ সিহঁতৰ্ বিপৰীতে নিদিয়ে।
১৩ কিন্তু ইহঁৎ স্বাভাবিক্ বীর্য্য নাশিতৰা অবোধি পশুৰ্
নিচিনা যিহক্ নবুজে তাক্ অপবাদ দিয়ে আৰু
অপৰমার্থৰ্ ফল্ পায় আপোনাহঁতৰ্ নেওৰৎ এটাই
১৪ বিলাক্ বিনাশ হব। ইহঁতে দিনৎ ক্ষতিয়া
আচাৰকো সুখ বুলি আৰু সাঁচ আৰু খুন হই
আৰু তোমোলাকে সৈতে যি কালৎ ভোজন কৰে
১৫ সেই কালৎ আপোনাহঁতৰ্ কপটে সৈতে ক্রীড়া
কৰি আৰু পৰস্ত্রীগাজোঁতালিৰে পূর্ণ আৰু পাপ

তিয়াগ কৰিব নোৱাৰে এনেকুৱা চকুযুক্তো হুই
১৬ আৰু চঞ্চলমনাইঁতৰ্ ভণ্ডকো হুই আৰু লোভাচাৰী
অন্তঃকৰণবিশিষ্টো হুই আৰু শাপগ্রস্ত লৰাইঁৎ
হুই আৰু প্রুস্তত বাট এড়ি অপৰমাৰ্থৰ্ বহনমূল্যো
তে চেনেহ কৰোঁতা আপোন অপৰমাৰ্থতাৰ্ নিকোনে
অনুযুক্ত বোশৰৰ্ পুতেক্ বিলআমৰ্ বাটগামীও
হুই ভ্রমী হুইছে আঁকৰা গাধি মানুহৰ্ কথা কৈ
১৭ সেই আচাৰ্য্যৰ্ বলিইয়া হাক্ দিলে। যিবিলাকৰ্
নিকোনে সদাসৰ্ব্বক্ষণলৈকে অন্ধকাৰৰ্ কালিমা
সংৰক্ষিত আছে এনে যি ইহঁৎ নিপানি নাদ আৰু
বতাহৎ বাহিৎ ডাৱৰ্ আৰু যিবিলাকে ভ্রান্ত্যা
১৮ চাৰিহঁতক্ এড়ি সাৰিছিল্ সিবিলাকক্ শাৰীৰিক্
কাম্ আৰু বৰ্ লম্পটতাৰণক্ সিবিলাকে মহাফাতি
হা কথাকৈ ভুলায় যিকালৎ সিবিলাকক্ পুতি সিবি
লাকে মোক্ষ পুতিজ্ঞা কৰে সেই কালৎ আপোনাইঁৎ
১৯ গেলাৰ্ বন্দী কিয়নো যিহৎ কোনো পৰাজিৎ হয়
২০ তাৰে সি জন দাসত্বৰ্ অধীন কৰা যায়। আমাৰ্
প্রভু আৰু ত্ৰাণকৰ্ত্তা যিশু খ্রীষ্টবিষয়ক্ জ্ঞানৰ্ দোৱাৰা
সংসাৰৰ্ অশুচিতা এড়ি সৰাৰ্ পাচৎ যেদি সিহঁৎ
তাৰেই আটকি থাকে আৰু পৰাজিত হয় তেৱে
২১ সিবিলাকৰ্ শেহ পুথমৎকৈও বয়া। কিয়নো
পৰমাৰ্থৰূপ বাট জানিলৎ পাচে যি পবিত্ৰ আজ্ঞা
সিহঁতক্ দিয়া হল্ সেই আজ্ঞা তিয়াগ কৰা
২২ বৰে পৰমাৰ্থৰূপ বাট নজনা ভাল্। কিন্তু সিহঁ

তৰ্ ওপৰৎ সেই সত্য দৃষ্টান্তানুসাৰে ঘটিছে
যি কুকুৰে আপোনাৰ্ বাঁতি খাবলৈ আৰু বোৱা
গাহৰি বোকাৎ বাগড়িবলৈ ওভতিছে।

পৰ্ব্ব হে প্ৰিয়বিলাক্ এই দ্বিতীয় কাকৎ ময় এতিয়া
৩ তোমোলাকক্ প্ৰতি লিখোঁ যিহেৰে ময় স্মৰণি দিবৰ্
নিমিত্তে তোমোলাকৰ্ শৰল্ মন সচেতন্ কৰোঁ।
২ তেঁওৰ্ আগমনৰ্ প্ৰতিজ্ঞা কৎ কিয়নো পিতৃবিলাকৰ্
নিদ্ৰাগত হোৱাৰ্ পাছৎ সৃষ্টিকালৰ্ প্ৰথমৰেপৰা
যেনেকুৱা আছিল তেনেকুৱা এটাই বেহানি থাকে
৩ এই বাক্যবোলোঁতা আপোনাহঁতৰ্ অভিলাষৰ্ মতা
চাৰী নিন্দকবিলাক্ শেহকালৎ হব তোমোলাক্
প্ৰথমতে ইয়াক জানি আগেই পুণ্যবান আচাৰ্য্যবিলা
কৰ্ মুখে যি কথা কোৱা গৈছে সেই কথা আৰু
প্ৰভু অথচ তাৰকহঁতৰ্ পাঁচনী যি আমি আমাৰ্ আ
৪ জ্ঞাও মনৎ ৰাখা। কিয়নো সিহঁতে স্বেচ্ছাপূৰ্ব্বক ই
য়াৎ অজ্ঞান্ যি স্বৰ্গ আৰু জল ওলায় আৰু পাণিৰে
৫ প্ৰতিপালিৎ পৃথিবী পূৰ্ব্বকালৎ ঈশ্বৰৰ্ বাক্যদোৱাৰা
আছিল্ যিহেৰে সেইকালৰ্ জগৎ জলাপ্লাবিৎ হই
৬ নষ্ট হল্। কিন্তু সোধ কৰণ আৰু ঈশ্বৰসেৱক্ লোক
বিলাকৰ্ বিনাশ দিনলৈকে জুইৰ্ নিমিত্তে সং
৭ ৰক্ষিৎ এই বৰ্ত্তমান স্বৰ্গ আৰু পৃথিবী সেই বাক্য
৮ কৰণকো ৰক্ষিত আছে। কিন্তু হে প্ৰিয়হঁৎ তো
মোলাকে এই বিষয়ৎ অজ্ঞান নহবা যি প্ৰভুৰ
লগৎ এক দিন সহস্ৰ বৎসৰৰ্ নিচিনা আৰু সহস্ৰ

৯ বৎসৰ এক দিনৰ নিচিনা। যেনেকৈ লোকহঁতে
শৈথিল্য বুজে তেনেকৈ আপোন প্ৰতিজ্ঞাৰ অৰ্থে
ঈশ্বৰ শিথিল নহয় কিন্তু কোনো জনৰ সৰ্ব্বনাশ
অনিচ্ছুক তথাপি এটাই মানুহে যেন মনপাল
টায় এতদিচ্ছুক হই তেঁও আমাক প্ৰতি বহুকাল
১০ সহিষ্ণু আছে। কিন্তু যেনেকৈ ৰাতিতে চোৰ
আহে তেনেকৈ যিহেৎ ঝঞ্জন শবদ কৰি স্বৰ্গ
লুপ্ত হব আৰু মহা ওত্তাপৎ সৃষ্টি পমি যাব আৰু
পৃথিবী তাৰ এটাই কাৰ্য্য সমন্নিতে দগ্ধ হব ঈশ্ব
১১ ৰৰ দিন এনেকৈ আহিব। এতেকেই এইবিলাক
যেদি পমি যাব তেবে যি দিশা স্বৰ্গ প্ৰজ্বলিত হই
পমি যাব আৰু সৃষ্টি মহোত্তাপেৰে পমি যাব তো
মোলাকে ঈশ্বৰৰ সেই দিনাপেক্ষী আৰু তৎসমীপে
১২ বেগগামী হই মন কৰা যেন এটাইবিধি পুণ্য
চৰণ আৰু ঈশ্বৰসেৱা কৰণেৰে তোমোলাকৰ
১৩ কি বিধি লোক হোৱা ওচিত। কিন্তু যিবিলাকৰ
মাজৎ পৰমাৰ্থে বসতি কৰে এনেকুৱা নবীন স্বৰ্গ
আৰু নবীন পৃথিবীলৈ আমি তেঁওৰ প্ৰতিজ্ঞানুসাৰে
১৪ অপেক্ষা কৰোঁ। এয়েৰেই হে প্ৰিয়ইৎ তোমো
লাকে এইবিধি বেহানিলৈ অপেক্ষক হই কাৰ্য্যৰ কৰা
১৫ যেন তোমোলাক শাঁচ আৰু দোষৰহিত তেঁওৎ পোৱা
হোৱা আৰু ইয়াক মানা যেন প্ৰভুৰ দীৰ্ঘ সহিষ্ণু
তাই ত্ৰাণস্বৰূপ আমাৰ প্ৰিয়ভায় পাওল যি জ্ঞান

তেঁওক্ দিয়া গৈছে তদনুসাৰে তোমোলাকক্ প্ৰতি
যেনেকৈ লিখিছে আৰু তেঁওৰ্ এটাই কাকতৎ যেনে
কৈ এতদ্বিষয়ক্ কথা লিখিছে যিহৎ কেৎবিলাক্
১৬ দুৰ্ব্বোধ্যবাক্য হয় যি অজ্ঞান আৰু অস্থিৰ্ লোকইঁতে
যেনেকৈ ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৰ্ আন্ আন্ বাক্য অৰ্থান্তৰ্ কৰে
তেনেকৈ আপোনাইঁতৰ্ সৰ্ব্বনাশাৰ্থ অৰ্থান্তৰ্ কৰে।
১৭ এয়েৰেই হে প্ৰিয়ইঁৎ তোমোলাকে ইয়াক্ আগেই
জ্ঞাত হই সাৱধান হোৱা জানো দুষ্টইঁতৰ্ ভ্ৰমৎ
ভ্ৰান্ত হই তোমোলাকে আপোনাইঁতৰ্ স্থিৰতাৰপৰা
চ্যুত হোৱা কিন্তু অনুগ্ৰহৎ আৰু আমাৰ্ প্ৰভু আৰু
১৮ ত্ৰাৰক্ য়িশু খ্ৰীষ্টবিষয়ক্ জ্ঞানৎ বাঢ়া। তেঁওৰ্
মাহাত্ম্য এতিয়া আৰু সদায় হোক্। আমিন।—

য়োহনৰ্ প্ৰথম সাধাৰণ কাকৎ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ জীৱনদীয়োঁতা বাক্যৰ্ যি যি প্ৰথমৰেপৰা আ
ছিল্ যিহক্ আমি শুনিচোঁ আৰু আপোনাইঁতৰ্ চকু
ৰে যিহক্ দেখিচোঁ আৰু যাৰ্ ওপৰৎ আমি দৃষ্টি
পাৎ কৰিচোঁ আৰু আপোন হাতেৰেও যিহক্ প্ৰত্যক্ষ
২ কৰিচোঁ তাক্ আমি জনাঁও। কিয়নো জীৱন
প্ৰৌচিক্ কৰা গল্ আৰু আমি তাক্ দেখিচোঁ
আৰু তাতে প্ৰমাণ দিয়োঁ আৰু অনন্ত আয়ু পিতৃৰ্
কাখৰৎ আছিল্ আৰু আমাৰ কাখৰৎ প্ৰৌচিক্
হইছিল তাক্ তোমোলাকৰ্ প্ৰতি আমি জনাঁও।
৩ আমি যিহক্ দেখিচোঁ আৰু শুনিচোঁ তাক্ আমি
তোমালাকৎ প্ৰৌচিক্ কৰোঁ যেন্ আমাৰ লগৎ তো
মোলাকৰ্ একশীলতা হয় আৰু এয়ে নিশ্চয় যেন্
আমাৰ একশীলতা পিতৃ আৰু তেঁওৰ্ পুত্ৰ য়িশু
৪ খ্ৰীষ্টে সৈতে আছে। আমি তোমোলাকক্ প্ৰতি
এই কথা লিখোঁ যেন্ তোমোলাকৰ্ আনন্দ পূৰ্ণ হয়।

৫ যি কথা আমি তেঁওৰ কাষৰৎ শুনি তোমোলোকক
প্ৰতি প্ৰেচিক্ কৰোঁ সেই কথা এই ঈশ্বৰ জ্যোতিঃ
স্বৰূপ আৰু তেঁওৰ মাজৎ একো অন্ধকাৰ নাই।
৬ যেদি আমি কঁও তেঁৱে সৈতে আমাৰ একশীলতা আ
চে অথচ অন্ধকাৰৎ ভ্ৰমণ কৰোঁ তেবে আমি মিচা
৭ কথা কঁও আৰু সঁচা কর্ম্ম নকৰোঁ কিন্তু যেনে তেঁও দী
প্তিৎ আচে আমি যেদি তেনে দীপ্তিৎ আচৰণ কৰোঁ
তেবে আমাৰ অন্যোঅন্যে একশীলতা হয় আৰু তেঁ
ওৰ পুত্ৰ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ তেজে আমাক্ এটাই পাপৰূপৰা
৮ পবিত্ৰ কৰে। যেদি আমি কঁও আমাৰ পাতক্
নাই তেবে আমি আপোনাহঁতৰ ভ্ৰান্তি ওপজাওঁ
৯ আৰু সত্যতা আমাৰ মাজৎ নাই। আমি
যেদি আপোনাহঁতৰ পাপ শ্বী কৰোঁ তেবে আমাৰ
পাপ মৰ্ষণ কৰিবলৈ আৰু আমাক্ এটাই অপৰমা
ৰ্থৰূপৰা পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ তেঁও বিশ্বাসি আৰু পৰ
১০ মাৰ্থিক্ আচে। যেদি আমি কঁও বোলোঁ আমি পাপ
কৰা নাই তেবে তেঁওক্ মিচলীয়া কৰোঁ আৰু তেঁওৰ
বাক্য আমাৰ মাজৎ নাই।—

পর্ব্ব হে মোৰ সৰু লৰাহঁৎ তোমোলাকলৈ মই এই
২ কথা লিখোঁ যেন তোমোলাকে পাতক্ নকৰা যেদি
কোনোএ পাপ কৰে তেবে পিতৃৰ ওচৰৎ আমাৰ এক
২ কটকি আচে তেঁৱেই য়িশু খ্ৰীষ্ট পৰমাৰ্থিক্। তেঁৱেই
আমাৰ পাতক্ খণ্ডনাৰ্থ প্ৰায়শ্চিত্ত আৰু অকল্ আ
৩ মাৰ্ নহয় কিন্তু এটাই জগতৰ। যেদি আমি তেঁওক্

আজ্ঞা পালোঁ তেবে আমি তদ্দ্বাৰা নিশ্চয় জানোঁ
৪ যি তেঁওক জানোঁ। আমি তেঁওক জানোঁ যি তেঁওৰ
আজ্ঞা নেপালি এই কথা কয় সি মিছলীয়া আৰু
৫ তাৰ মাজৎ সত্য নায় কিন্তু যি তেঁওৰ বাক্য পালে
ঈশ্বৰৰ চেনেহ তাৰ মাজৎ নিশ্চয় পূর্ণ আছে
৬ ইয়াৎ আমি জানি আমি তেঁওৰ মধ্যবর্ত্তী। যি
কয় বোলে ময় তাৰ মধ্যবর্ত্তী তেঁও আপুনি
যেনেকৈ আচৰিলে তেনেকৈ আচৰিবৰ তাৰ
৭ প্ৰয়োজন। হে ভায়হঁৎ ময় কোন্ নবীন
৮ আজ্ঞা নিলিখোঁ কিন্তু যি প্ৰথমৰেপৰা তোমোলাকৰ
কাষৰৎ আছিল সেই পুৰণি আজ্ঞা লিখোঁ যি কথা
তোমোলাকে প্ৰথমৰেপৰা শুনিছা সেই পুৰণি আ
৯ জ্ঞা। আৰুও ময় এক নবীন আজ্ঞা তোমোলাকক
প্ৰতি লিখোঁ সেই বাক্য তেঁওৰ মাজৎ আৰু তোমো
লাকৰ মাজতো সঁচা আছে কিয়নো অন্ধকাৰ এতি
১০ য়া গত হইছে আৰু সঁচা পহৰে দীপিতি কৰে। যি
আপোন ভায়েকক ঘিনায় ময় পহৰৎ থাকোঁ এই
১১ কথা কয় সি এতিয়ালৈকে অন্ধকাৰত আছে। যি আ
পোন ভায়েকক চেনেহ কৰে সি দীপ্তিৎ থাকে আৰু
তাৰ মাজৎ খুটি খোৱাৰ কাৰোণ একো নায়।
কিন্তু যি আপোন ভায়েকক ঘিনায় সি অন্ধকাৰৎ
থাকে আৰু অন্ধকাৰৎ ভ্ৰমি ফুৰে যায় তা সেই নে
জানে কিয়নো অন্ধকাৰে তেঁওৰ চকু অন্ধলা কৰি
১২ ছে। হে সৰু লৰাহঁৎ তোমোলাকলৈ ময় লিখোঁ

কিয়নো তেঁওৰ্ নামৰ নিকোনে তোমোলাকৰ্ পাপ
13 মৰ্ষণ হুইচে। হে পিতৃবিলাক ময় তোমোলাক
কৈলে লিখোঁ কিয়নো যি প্ৰথমৰেপৰা আচে তাক্ তো
মোলাকে জানিচা। হে ডেকাহঁত তোমোলাকক্
প্ৰতি ময় লিখোঁ কিয়নো তোমোলাকে দুষ্টক্ পৰাজয়
কৰিচা হে সৰু লৰাহঁৎ তোমোলাককৈলে ময় লিখোঁ
কিয়নো তোমোলাকে পিতৃক্ জানিচা। হে পিতৃ
বিলাক তোমোলাককৈলে ময় লিখিচোঁ কিয়নো প্ৰথমৰে
14 পৰা যি তেঁওক্ তোমোলাকে জানিচা। হে ডেকা
হুঁৎ তোমোলাককৈলে ময় লিখিচোঁ কিয়নো তোমো
লাক্ বলৱন্ত আচা আৰু ঈশ্বৰৰ্ বাক্য তোমোলা
কৰ্ মাজৎ অৱস্থিতি কৰে আৰু তোমোলাকে সেই
15 দুষ্টক্ পৰাজয় কৰিচা। জগতক আৰু জগতীস্থ
বেহানিক চেনেহ নকৰা যেদি কোনোএ জগতক্
চেনেহ কৰে তেবে পিতৃৰ্ চেনেহ তাৰ্ মাজৎ নায়।
16 কিয়নো সংসাৰৰ্ মাজৎ যিবিলাক আচে অৰ্থাৎ
শাৰীৰিক অভিলাষ আৰু চকুৰ্ অভিলাষ আৰু বি
ষয়াৰ্থক অহঙ্কাৰ সেই পিতৃৰপৰা নহয় কিন্তু সং
17 সাৰৰ্পৰা হয়। আৰু সংসাৰ্ আৰু তদভিলাষ
হৈ যায় কিন্তু যি ঈশ্বৰৰ্ ইস্ত কৰে সি সদায় থাকিব।
18 হে সৰু লৰাহঁৎ শেহ কাল হুইচে আৰু বিপৰীত
খ্ৰীষ্ট হুব এই কথা তোমোলাকে যেনে শুনিচা
তেনে এই কালতো ভালেমান বিপৰীত খ্ৰীষ্ট আচে
19 এয়েৰেই আমি জানোঁ এই শেহ কাল। সিহঁৎ

আমাৰ ওচৰৰ্পৰা গল্ হয় কিন্তু সিহঁৎ আমাৰ দ
লীয়া নাছিল্ কিয়নো নিঃসংশয় সিহঁৎ যেদি আমাৰ
দলীয়া হল্হেঁতেন তেবে আমাৰ লগৎ থাকিল্হেঁ
তেন কিন্তু সিহঁৎ এটাই আমাৰ মানুহ নহয় এয়ে প্ৰো
২০ চিক্ হবলৈ সিহঁত গল্। কিন্তু ধৰ্ম্মস্বৰূপ যি তেঁওৰ্
ওচৰৰ্পৰা তোমোলাকৰ্ এক অভিষেক আচে আৰু
২১ তোমোলাকে এটাই জানা। তোমোলাকৰ সত্যতা
নজনাৎ মই তোমোলাকলৈ নিলিখোঁ কিন্তু তোমোলা
কৰ তাক জনাৎ আৰু সত্যতাৰপৰা একো মিচা
২২ কথা নোহোৱাতো লিখিছোঁ। য়িশুই খ্ৰীষ্ট যি
এই কথাৎ শৈ নেকাচে সেইটক এড়ি মিচলীয়া আন্
কোন সি পিতৃৰ্ আৰু পুত্ৰৰ অৰ্থে শৈ নকৰোঁতা
২৩ বিপৰীত খ্ৰীষ্ট। যি কোনোএ পুত্ৰকৰ অৰ্থে শৈ নে
কাচে পিতৃও তাৰ্ নহয় কিন্তু যি পুত্ৰকক্ শৈ কাচে
২৪ পিতৃও তাৰ্। এয়েৰেই প্ৰথমৰেপৰা যিহক্ তো
মোলাকে শুনিছা সেয়ে তোমোলাকৰ মনৎ থাকোক্
যিহক্ তোমোলাকে প্ৰথমৰেপৰা শুনিছা সেয়ে যেদি
তোমোলাকৰ্ মাজৎ থাকে তেবে তোমোলাক্ পিতৃ
২৫ আৰু পুত্ৰৰ মাজৎ থাকিবা। তেঁও যি প্ৰতিজ্ঞা আ
২৬ মাৰ আগৎ কৰিচে সেয়ে এই অনন্ত আয়ু। যি
বিলাকে তোমোলাকক্ ভুমায় সিহঁতৰ অৰ্থে মই তো
২৭ মোলাকক্ প্ৰতি এই কথা লিখিচোঁ কিন্তু যি অভিষেক্
তোমোলাকে তেঁওৰ্ কাষৰৎ পাইছা সি তোমো
লাকৰ্ মাজৎ থাকে আৰু তোমোলাকৰ্ প্ৰয়োজন

নহয় যি কোনো লোকে তোমোলাকক্ শিকায় কিন্তু
যেনে সেই অভিষেকে তোমোলাকক্ এটাই শিকায়
আৰু সঁচা আছে আৰু মিচা নহয় আৰু যেনেকৈ
সি তোমোলাকক শিকায় তেনে তোমোলাক্ তাৰ্
২৮ মাজৎ থাকিবা। হে সৰু লৰাইঁৎ যেতিয়া তেঁও
প্ৰৌচিক্ হব আমাৰ তৎকালৎ সাহিয়াল হোৱাৰ্
নিমিত্তে তেঁওৰ্ অহা কালৎ তেঁওৰ্ আগৎ লাজ
নোহোৱাৰ নিমিত্তে তোমোলাক্ তেঁওৰ্ মাজৎ
২৯ থাকা। তেঁও পৰমাৰ্থিক্ তোমোলাকে যেদি ইয়াক্
জানা তেবে যিং জনে পৰমাৰ্থ কৰে সেই উজ্জাত
ইয়াকো তোমোলাকে জানা।—

পৰ্ব্ব দেখা পিতৃ কি বিধি চেনেহ আমাক্ দিছে আমি
৩ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ প্ৰখ্যাত হোঁ এয়েৰেই জগতে আমাক্
২ নেজানে কিয়নো তেঁওক্ নেজানিলে। হে প্ৰিয়ইঁৎ
এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ কিন্তু যি হব সি এতিয়া
জনা নহয় কিন্তু আমি জানি যেতিয়া তেঁও প্ৰৌচিক্ হব
তেতিয়া আমি তেঁওৰ্ অনুৰূপ হম্ কিয়নো তেঁও
৩ যেনে আছে তেনে আমি তেঁওক্ দেখিম্। আৰু
যেনে তেঁও শুদ্ধ আছে তেনে এই আশাবিশিষ্ট
৪ সদায় আপোনাক্ শুদ্ধ কৰে। যি পাতক্ কৰে
সি শাস্ত্ৰলংঘনো কৰে কিয়নো পাপেই শাস্ত্ৰলংঘন।
৫ আৰু তোমোলাকে জানা তেঁও আমাৰ্ পাতক্
মোচনাৰ্থে বিদিৎ আছিল্ আৰু তেঁওৰ্ মাজৎ পাতক্
৬ নাই। যি তেঁওৰ মাজৎ থাকে সি পাতক্ নকৰে

যি পাতক্ কৰে সি তেঁওক্ দেখা নায় আৰু জনা
৭ নায়।   হে সৰু লৰাহঁৎ কোনোএ যেন্ তহঁতক্
ভগুনা নকৰে তেঁও যেনে পৰমাৰ্থিক্ তেনে পৰমাৰ্থ
৮ কৰ্ম্ম কৰোঁতা জনো পৰমাৰ্থিক্।   যি ব্যক্তিএ পাতক্
কৰে সি শয়ুৰ্পৰা হুইছে কিয়নো আদিৰেপৰা
শয়ে পাতক্ কৰে এই হেতুকে শয়ুৰ্ কৰ্ম্ম নষ্ট কৰি
৯ বলৈ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰেক্ বিদিৎ হুইছিল্।   ঈশ্বৰৰ্পৰা
উপজা যি জন সেই জনে পাতক্ নকৰে কিয়নো
তাৰ্ মাজৎ তাৰ্ কঠিয়া থাকে আৰু তাৰ্ ঈশ্বৰ
১০ জাত হোৱাৎ সি পাতক্ কৰিব নোৱাৰে।   ইয়াতে
ঈশ্বৰৰ্ লৰাহঁৎ আৰু শয়তানৰ্ লৰাহঁৎ প্ৰৌচিক
হয়।   যি পৰমাৰ্থ কৰ্ম্ম কৰোঁতা নহয় আৰু যি
আপোনাৰ্ ভায়েকক্ চেনেহ নকৰে সেই ঈশ্বৰৰ্
১১ নহয় কিয়নো যি কথা তোমোলাকে প্ৰথমৰেপৰা
শুনিছা সেয়ে এই আমি অন্যোন্যনো চেনেহ
১২ কৰোঁ।   সি দুষ্টৰপৰা হল্ আৰু আপোন ভায়ে
কক্ বধিলে এনে যি কায়িন তাৰ্ নিচিনা নহয় সি
তাক্ কিহৰ্ নিকোনে বধিলে তাৰ্ কৰ্ম্ম বয়া আৰু
১৩ তাৰ্ ভায়েকৰ্ কৰ্ম্ম ভাল্ হোৱাৎ।   হে মোৰ্ ভায়
হঁৎ যেদি জগতীয় মানুহে তোমোলাকক্ ঘিনায়
১৪ তেবে বিস্ময়াপন্ন নহুৱা। আপোন ভায় মানুহবিলা
কক্ চেনেহ কৰাৎ আমি জানোঁ যেন্ আমি মৃত্যু এড়ি
জীৱনলৈ আহিছোঁ। যি আপোন ভায়েকক্ চেনেহ

১৫ নকৰে সি মৃত্যুৎ থাকে। যি আপোন ভায়েকৰ
ঘিণায় সি হত্যাকৰোঁতা আৰু তোমালোকে জানা
যেন্ কোনো। হত্যাকৰোঁতাৰ মাজৎ অনন্ত আয়ু
১৬ নে থাকে। তেঁওৰ প্ৰাণ আমালৈ দিয়াৎ আমি খ্ৰীষ্টৰ
চেনেহ দেখোঁ আৰু ভায়েকহঁতৰ নিকোনে আমা
১৭ ৰো স্বক্রিয়াৎ প্ৰাণ দিবলগা। কিন্তু এই সংসাৰৰ
ধনৎ ধনী যি আপোন ভায়েকৰ দীনতা দেখি আৰু
আপোনাৰ দয়া তাক প্ৰতি ৰুদ্ধ কৰে সেই জনৰ
১৮ মাজৎ ঈশ্বৰৰ চেনেহ কেনেকৈ থাকে। হে
মোৰ সৰু লৰাহঁৎ আমি বাক্য বা জিবা মাত্ৰে
চেনেহ নকৰি কিন্তু কৰ্ম্মেৰে আৰু সত্যতাৰে।
১৯ ইয়াতে আমি জানোঁ আমি সত্যতা সম্বন্ধিয়া
মানুহ আৰু তাৰ আগৎ আপোনাহঁতৰ চিত্ত
২০ নিৰ্ভয় কৰোঁ। কিয়নো যেদি আমাৰ মন আ
মাৰ দোষৰ প্ৰমাণ দিয়ে তেবে ঈশ্বৰ আমাৰ মনৰ
২১ পৰা বৰ্ আছে আৰু এটাই জানে। হে প্ৰিয়হঁৎ
যেদি আমাৰ মন আমাৰ দোষৰ প্ৰমাণ নিদিয়ে
২২ তেবে ঈশ্বৰক্ প্ৰতি আমাৰ সাহ আছে। আৰু
আমি যি যি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ তাকেই তেঁওৰ্ ঠাইৎ
পও কিয়নো আমি তেঁওৰ্ আজ্ঞা মানোঁ আৰু তেঁওৰ্
২৩ আগৎ যি তোষক সেই কাৰ্য্য কৰোঁ এই তেঁওৰ আ
জ্ঞা যেন্ আমি তেঁওৰ্ পুত্ৰ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ নামে বিশ্বাস
কৰোঁ আৰু তেঁও যেনেকৈ আমাক আজ্ঞা দিলে তেনে
২৪ কৈ অন্যোন্যে চেনেহ কৰোঁ। আৰু যি তেঁওৰ্

আজ্ঞা পালে সিএই তাৰ্ মাজৎ থাকে আৰু তেঁও
তাৰ্ মাজৎ বসতি কৰে। আৰু তেঁও যি আত্মা
আমাক্ দিছে তদ্দ্বাৰা আমি জানোঁ তেঁও আমাৰ
মাজৎ থাকে।

পর্ব্ব হে প্ৰিয়হঁৎ প্ৰতি আত্মায় সঞ্জাত নকৰা কিন্তু
৪ আত্মাবিলাকক্ পৰীক্ষা কৰা সিহঁত ঈশ্বৰৰ্পৰা হয়
নে নহয় কিয়নো ভালেমান মিচা আচাৰ্য্য জগতৰ্
২ বাজৎ গৈছে ইয়াতে তোমোলাকে ঈশ্বৰৰ্ আত্মাক
জানা যেন্ সদৌ আত্মায় শৰীৰৎ অৱতীৰ্ণ যিশু
খ্ৰীষ্টক্ স্বীকাৰ কৰে সেয়েই ঈশ্বৰৰ্পৰা হুইছে আৰু
যি যি আত্মা দেহৎ অৱতীৰ্ণ যিশু খ্ৰীষ্টক্ স্বীকাৰ নকৰে
৩ সেয়ে ঈশ্বৰৰপৰা নহয়। যি বিপৰীৎ খ্ৰীষ্টৰ্
ভবিষ্যৎ হোৱাৰ কথা তোমোলাকে শুনিছা সেয়ে
৪ তেঁওৰ্ আত্মা সি এতিয়াও জগতৎ আছে। হে
সৰু লৰাহঁৎ তহঁৎ ঈশ্বৰৰ্পৰা হুইছে আৰু সিহঁত
তক্ হৰুৱাইছে কিয়নো তোমোলাকৰ্ মাজৎ যি
৫ তেঁও জগতৰ্ মধ্যস্থায়ীৎকৈ বৰ্। সিহঁত সাংসা
ৰিক এয়েৰেই সংসাৰীয়া কথা কয় আৰু সাংসা
৬ ৰিক মানুহে সিহঁতৰ্ কথা শুনে। আমি ঈশ্বৰৰ্
পৰা হুইছোঁ যি ঈশ্বৰক্ জানে সি আমাৰ কথা শুনে
যি ঈশ্বৰৰ্ নহয় সেয়েই আমাৰ কথা নশুনে।
৭ ইয়াতে আমি সত্যতাৰ্ আত্মা আৰু ভ্ৰমৰ্ আত্মাৰ
ভেদ জানোঁ। হে প্ৰিয়বিলাক্ আমি অন্যোঅন্যে
স্নেহ কৰোঁ কিয়নো স্নেহ ঈশ্বৰৰ্পৰা হুইছে

চেনেহ কৰোঁতা সদৌ মানুহ ঈশ্বৰৎ জন্মিছে আৰু
৮ ঈশ্বৰক্ জানে। যি চেনেহ নকৰে সি ঈশ্বৰক্
৯ নেজানে কিয়নো ঈশ্বৰেই চেনেহ। ঈশ্বৰে আ
পোনাৰ অদ্বিতীয়জাত পুত্ৰক্ জগতলৈ পঠিয়াইছে
যেন্ আমি তেওঁৰ্ দোৱাৰা জীওঁ ইয়াতে আমাক্
১০ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ্ চেনেহ প্ৰৌচিক্ হইছে। ইয়াতে
চেনেহ আমি যেন্ ঈশ্বৰক্ চেনেহ কৰিছিলোঁ সি
নহয় কিন্তু তেওঁ আমাক চেনেহ কৰিছিল্ আৰু আ
মাৰ পাপ মোচনাৰ্থে পৰাচিত্ত হবৰ্ নিমিত্তে আ
১১ পোন পুত্ৰকক্ পঠিয়ালে। হে প্ৰিয়বিলাক যেদি
আমাক ঈশ্বৰে এনেকৈ চেনেহ কৰি থাকে তেবে আ
মাৰ অন্যোন্যে চেনেহ কৰিব লগা কোনোএ
১২ কোনো কালৎ ঈশ্বৰক্ দেখা নায় আমি যেদি
অন্যোন্যে চেনেহ কৰোঁ তেবে ঈশ্বৰে আমাৰ্
মাজৎ থাকে আৰু তেওঁৰ্ চেনেহ আমাৰ মাজৎ
১৩ ভৰপুৰ্ হয়। তেওঁ আপোনাৰ আত্মা আমালৈ
দিলে ইয়াতে আমি জানোঁ আমি তেওঁৰ্ মাজৎ
১৪ থাকোঁ আৰু তেওঁ আমাৰ মাজৎ থাকে। আৰু
আমি দেখিছোঁ আৰু প্ৰমাণো দিয়োঁ পিতৃ জগত্তাৰক
১৫ হবৰ্ নিমিত্তে পুত্ৰকক্ পঠিয়াইছে। যি কৈশ কাচে
যিশু ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰক্ ঈশ্বৰ্ তাৰ্ মাজৎ থাকে আৰু
১৬ সি ঈশ্বৰৎ থাকে। ঈশ্বৰৰ্ যি চেনেহ আমালৈ
আছে তাক্ আমি জানিছোঁ আৰু তাৎ পতীয়াইছোঁ।
১৭ ঈশ্বৰ চেনেহ আৰু যি চেনেহৎ থাকে সেয়েই ঈশ্ব

ৰৎ বসতি কৰে আৰু ঈশ্বৰ তাৰ মাজৎ বসতি
১৮ কৰে। ইয়াতে আমাৰ মাজৎ চেনেহ পৰিপুৰ্ণ
হয় যেন্ আমি শোধৰ দিনা নিৰ্ভয়তা পাওঁ কিয়নো
তেঁও যেনে আছে আমি এই জগতৎ তেনেকুৱা হোঁ।
চেনেহৎ একো ভয় নায় কিন্তু সম্পুৰ্ণ চেনেহ ভয়ক্
বাজ ওলিয়াই পেলায় কিয়নো ভয় যাতনাযুক্ত আছে
যি ভয় কৰে সি ভয়ৎ সম্পুৰ্ণ নহয়। তেঁও প্ৰথম
তে আমাক চেনেহ কৰিলে এই নিকোনে আমি
১৯ তেঁওক চেনেহ কৰোঁ। আমি ঈশ্বৰক্ চেনেহ
কৰোঁ যেদি কোনোবায় আপোনাৰ ভায়েকক্ দিনায়
এই কথা কয় তেবে সি মিচলীয়া কিয়নো যাক দেখি
২০ চে এনে আপোন ভায়েকক্ যেদ্দি কোনোএ চেনেহ ন
কৰে তেবে যাক্ নেদেখিচে এনে ঈশ্বৰক্ কেনেকৈ
২১ চেনেহ কৰিব পাৰে এই আজ্ঞা আমি তেঁওৰপৰা
পাইচোঁ ঈশ্বৰক্ যি চেনেহ কৰে সি আপোনাৰ
ভায়েককো চেনেহ কৰে।—

পৰ্ব্ব যি যি পতীয়ায় যেন্ য়িশু এই খ্ৰীষ্ট সেই ঈশ্বৰৎ
৫ জাত আৰু জন্মদিয়োঁতাক্ যি চেনেহ কৰে সি তজ্জাত
২ কো চেনেহ কৰে। যেতিয়া আমি ঈশ্বৰক্ চেনেহ
কৰোঁ আৰু তেঁওৰ্ আজ্ঞা পালোঁ তেতিয়া আমি তা
তে জানোঁ যেন্ আমি ঈশ্বৰৰ্ লৰাহঁতক্ চেনেহ
৩ কৰোঁ। কিয়নো এই ঈশ্বৰীয়া চেনেহ আমি তেঁওৰ্
আজ্ঞা পালন কৰোঁ আৰু তেঁওৰ আজ্ঞা কষ্টদিয়োঁ
৪ তা নহয়। কিয়নো ঈশ্বৰজাত যি সি জগত্ক

৫ আরু জগজয়ী জয় এই আমার সঙ্গাত। যি
পতিয়ায় বোলে যিশু ঈশ্বরর্ পুতেক তাক্ এড়ি
৬ জগজয়ী কোন। এই তেঁও যি তেজ আরু
পানীয়ে সৈতে আহে অর্থাৎ যিশু খ্রীষ্ট অকল তেঁও
পানীযুক্ত হই নাহিল্ কিন্তু পানী আরু তেজযুক্ত
৭ হই আহিল্। আরু আত্মায় প্রমাণ দিয়ে কিয়
৮ নো আত্মা সত্যতা। কিয়নো স্বর্গৎ প্রমাণ দিয়োঁতা
তা তিনি আছে পিতৃ আরু বাক্য আরু ধর্ম্মাত্মা এই
তিনিও এক আরু পৃথিবীৎ প্রমাণ দিয়োঁতা তিনি
বেহানিও আছে আত্মা আরু পানী আরু তেজ আরু
৯ এই তিনি একেতে মিল্ হয়। আমি যেদি মানুহর্
প্রমাণ লওঁ তেবে ঈশ্বরর্ প্রমাণ তাৎকৈ বর্ কিয়নো
যি প্রমাণ ঈশ্বরে আপোনার পুতেকর্ অর্থে দিছে
১০ এয়েই সেই প্রমাণ যি ঈশ্বরর্ পুতেকক্ পতীয়ায়
সি আপোনার মাজৎ সেই প্রমাণ ধৰোঁতা হয়
যি ঈশ্বরক্ নপতীয়ায় সি তেঁওক্ মিচলীয়া করে
কিয়নো ঈশ্বরে যি প্রমাণ আপোনার পুতেকর্
১১ অর্থে দিছে সেই সি পতীয়োঁরা নায় প্রমাণৎ
আরু সেই প্রমাণ এই যি ঈশ্বরে আমাক্ অনন্ত
আয়ু দিছে আরু সেই আয়ু তেঁওর্ পুতেকৎ আছে।
১২ পুতেক যার্ তেঁওর্ আয়ু আরু ঈশ্বরর্ পুতেক যার
১৩ নায় আয়ু তার নায়। ঈশ্বরের পুতেকর্
নামে পতীয়ওঁতা তোমোলাকর্ তলৈ মই ইয়াক লে
খিছোঁ যেন্ তোমোলাকে জানা তোমোলাক্ অনন্ত

আয়ুৰ্ অধিকাৰী আৰু ঈশ্বৰৰ্ প্ৰতেকৰ্ নামে পতী
১৪ য়োঁৱা তেওঁক্ প্ৰতি আমাৰ যি সাহ সেয়ে এই আমি
যেদি তেওঁৰ্ ইচ্ছানুসাৰে কিচুমান প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ
১৫ তেবে তেওঁ আমাৰ কথা শুনে। যেদি আমি জানোঁ
তেওঁ আমাৰ কথা শুনে তেবে আমি জানোঁ আমি যি
১৬ যি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ তাক্ পাওঁ। যি পাতক্ মৃত্যুযুক্ত
নহয় যেদি কোনোএ আপোনাৰ ভায়েকক্ এনেকুৱা
পাতক্ কৰিবৰ্ দেখে: তেবে সেই প্ৰাৰ্থনা কৰাক
আৰু যিবিলাকে মৃত্যুযুক্ত পাতক্ নকৰে সিহঁতৰ্ নি
কোনে তেওঁ পৰমায়ু তেওঁক দিব মৃত্যুযুক্ত পাতক্
আছে ময় নোবোলোঁ সি তাৰ্ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰিব।
১৭ এটাই অপৰমাৰ্থ পাতক্ আৰু মৃত্যুযুক্ত নহয় এনে
১৮ কুৱা পাতক্ আছে। আমি জানোঁ ঈশ্বৰৎ জাত
গায়প্ৰতি পাতক্ নকৰে কিয়নো ঈশ্বৰজাত জনে আ
পোনাকে ৰক্ষা কৰে আৰু সেই দুষ্ট তাক্ ন পৰশে।
১৯ আমি জানোঁ আমি ঈশ্বৰ্‌পৰা হোঁ আৰু সমস্ত
২০ জগৎ পাতকৎ শুই থাকে। আমি জানোঁ ঈশ্বৰৰ্
প্ৰতেক্ আহিছে আৰু সঁচা ব্যক্তিক্ জানিবৰ্ নিকো
নে আমাক বুদ্ধি দিছে যি সঁচা তেওঁৰ্ মাজৎ আমি
ও হোঁ অৰ্থাৎ তেওঁৰ্ প্ৰতেক্ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ মাজৎ এয়ে
২১ সঁচা ঈশ্বৰ্ আৰু অনন্ত পৰমায়ু। হে সৰু লৰা
হঁৎ দেৱেৰপৰা আপোনাহঁতক্ ৰক্ষা কৰহঁক্।
আমিন্।

যোহনৰ দ্বিতীয় কাকৎ ।—

১ ময় যিবিলাকক্ সত্যভাৱে চেনেহ কৰোঁ আৰু
অকল ময় সি নহয় কিন্তু যিমান মানুহে সত্যতা
জানে সিবিলাকেও যি সত্যতা আমাৰ মাজৎ থাকে
২ আৰু আমাৰ লগৎ সদায় থাকিব সেই সত্যতাৰ
নিমিত্তে যিবিলাকক্ চেনেহ কৰোঁ এনেকুৱা মনোনী
তা গোহানী আৰু তেঁওৰ লৰাইঁৎ সিহঁতক ইঁচা যি
৩ সি কাকৎ লিখে। ঈশ্বৰ পিতৃৰপৰা আৰু সত্যতা
আৰু চেনেহৰে যি পিতৃৰ্ পুত্ৰেক আছে এনেকুৱা
যি যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰপৰাও অনুগ্ৰহ আৰু দয়া
৪ আৰু শান্তি তোমোলাকক্ প্ৰতি হোক্। আমি
পিতৃৰপৰা যেনে আজ্ঞা পাইছিলোঁ তদনুযায়ী সত্য
চৰণ তোমাৰ লৰাইঁতৰ্ মাজৎ কোনো কোনোএ
যি কৰে ময় এই কথা জানিবলৈ পায়ে বৰ্ হৰষিৎ
৫ হইছিলোঁ। আৰু হে গোহানি ময় তোমাক
মিনতি কৰোঁ যেন্ আমি অন্যোন্যে চেনেহ কৰোঁ
ময় যি কোনো নবীন আজ্ঞা তোমাৰ তলৈ লিখোঁ

মি নহয় কিন্তু যি আজ্ঞা আমি প্রথমৰেপৰা পাই
৬ জিলোঁ মেয়েই । তেনেহ এই যেন্ আমি তেঁওৰ্
আজ্ঞানুমাৰে প্রবর্ত্তোঁ আজ্ঞা এই যেন্ তোমোলাকে
প্রথমৰেপৰা যিহক্ শুনিলা তদনুমাৰে যেন্ প্রবর্ত্তা
৭ কিয়নো দেহৎ অবতীর্ণ যিশু খ্রীষ্টক্ যিবিলাকে স্বীকাৰ
নেকাচে এনে ভালেমান ভণ্ডক জগতৎ সোমাইচে
৮ ভণ্ডক আৰু বিপৰীত খ্রীষ্ট সো । মাৱধান হোৱা
আমি যি কৰিচোঁ যেন্ মেয়ে নেহেৰায় কিন্তু যেন্
৯ আমি পূর্ণ ফল্ পাঁও । যি পাপপ্রতি আজ্ঞা লঙ্ঘন
কৰে আৰু খ্রীষ্টৰ্ শিকনিৎ নথাকে মি ঈশ্বৰযুক্ত
নহয় কিন্তু যি খ্রীষ্টৰ্ শিকনিৎ থাকে মি পিতৃ আৰু
১০ পুত্র এই দুয়োতো যুক্ত । যেদি কোনোএ এই শিক্ষ
নিক্ লগৎ নলৈ তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহে তেন্তে
তাক্ তোমোলাকৰ্ ঘৰৎ আলহি স্বপ্রহিবা আৰু
১১ তোমাৰ শুভ হোক এই কথা তাকে নকবা কিয়নো
তোমাৰ শুভ হোক্ এই কথা তাকে যি কয় মি তাৰ্
১২ দুষ্কর্ম্মভাগী । তোমালৈ মোৰ ভালেমান কথা
লিখিব লগা তথাপি ময় কাকৎ মহিৰে লিখিবলৈ
ইচ্ছা নকৰিলোঁ কিন্তু তোমাৰ ওচৰলৈ যাবলৈ আৰু
মাক্ষাতে কথা কবলৈ মোৰ ভাৰমা আচে যেন্
১৩ আমাৰ আনন্দ পূর্ণ হয় । তোমাৰ মনোনীত
তা ভনীয়াৰ লৰাহঁতে তোমালৈ নমস্কাৰ দিয়ে ।
আমিন ।—

য়োহনৰ তৃতীয় কাকৎ।—

১ যাক্ মই সত্যতাৰ্ অৰ্থে চেনেহ্ কৰোঁ এনে যি
২ প্ৰিয় গায়সলৈ ইঁচা যি মই কাকৎ লিখোঁ। হে
প্ৰিয় মই খোজোঁ যেন্ তোমাৰ মনৰ্ কুশল উন্নতিৰ্
অনুসাৰে তোমাৰ উন্নতি আৰু স্বাস্থ্য সৰ্ব্বদা হয় কি
৩ য়নো তোমাৰ সত্য আচাৰানুসাৰে তোমাৰ সত্য
তাৰ প্ৰমাণ যেতিয়া ভায়ইঁতে আহি দিলে তেতিয়া
৪ মোৰ বৰ্ আনন্দ হল। আমাৰ লৰাইঁতৰ্ সত্যা
চাৰ কৰাৰ্ বতৰা পোৱাৰপৰা আমাৰ আন্ বৰ্
৫ আনন্দ নাই। হে প্ৰিয় তুমি ভায়ইঁতকে আৰু
অতিথিইঁতকে যি কৰিছা তাক্ বিশ্বাসী ৰূপে কৰিছা
সিবিলাক্ মণ্ডলীৰ আগত্তো তোমাৰ্ চেনেহৰ্ প্ৰমাণ
৬ দিছে সিইঁতক্ যেদি তুমি ঈশ্বৰ্সেৱানুসাৰে সিইঁ
তৰ্ বাটৎ উপকাৰ্ কৰা তেবে উত্তম কাৰ্য্য কৰিবা।
৭ কিয়নো তেঁওৰ নামেৰে সিইঁৎ আন্ দেশীয়াইঁতৰ্
৮ পৰা একো নলৈ যাত্ৰা কৰিলে। এতেকেই এনে
লোকবিলাকক্ আদৰ্ কৰি আমাৰ গ্ৰহণ কৰিব
লগা যেন্ আমি সত্যতাৰ্ সহোপকাৰী হোঁ

৯ ময় মণ্ডলীলৈ লিখিলোঁ। কিন্তু সিহঁতৰ মাজৎ
১০ পুৰাবলৈ হুক্ দিয়ত্ৰিফেস আমাক্ গ্ৰহণ নকৰে এয়েৰেই
ময় যেতিয়া আহোঁ তেতিয়া আমাৰ বিৰোধে বৈৰ্
কথাৰে বাবদুকতা ব্যাপাৰ কৰি সেই যি কৰ্ম্ম কৰে
সেই কৰ্ম্ম ময় মনৎ কৰিম্ সি তাক্ কৰি আৰু তৃপ্ত
নোপায় আপুনি ভায়েকহঁতক্ অতিথি নকৰে আৰু যি
বিলাকে কৰিব খোজে সিহঁতকো হাক্ দিয়ে আৰু
১১ মণ্ডলীৰ্পৰা বাজ ওলিয়াই দিয়ে। হে প্ৰিয় পাপানু
গামী নহবা কিন্তু ভদ্ৰ কৰ্ম্মানুগামী হোঁৱা। যি সু
কৰ্ম্ম কৰে সেয়েই ঈশ্বৰৰ্পৰা হয় যি কুকৰ্ম্ম কৰে
১২ সেয়েই ঈশ্বৰক্ দেখা নায়। এটাই মানুহৰ্
মুখৎ আৰু সত্যতাৰ্পৰাও দেমেত্ৰিয়সৰ যশস্যা
আচে আমিও তাৰ্ প্ৰমাণ দিয়োঁ আৰু তোমালোকে
১৩ জানা যেন্ আমাৰ প্ৰমাণ সত্য। মোৰ্ ভালেমান
লিখিবলগা কিন্তু এতিয়া মহি কাপেৰে তোমালৈ
ময় লিলিখোঁ কিন্তু কিচু কালৰ্ পিচৎ তোমাক্ দেখি
বলৈ আৰু মুখামুখি হই কথা কবলৈ মোৰ্ ভাৰসা
১৪ আচে। তোমাৰ শান্তি হোক্ মোৰ্ মিত্ৰহঁতে
তোমাক্ নমস্কাৰ কৰে। নাও কাচি কাচি বন্ধু
বিলাকক্ নমস্কাৰ কৰা।—

যিহূদাহৰ সাধাৰণ কাকৎ।

১ যিবিলাক ঈশ্বৰ পিতৃৎ পবিত্ৰীকৃত হয় আৰু যিশু
খ্ৰীষ্টৎ ৰক্ষিৎ আৰু নিযোজিৎ সিইঁতক যিশু খ্ৰীষ্টৰ
২ সেৱক আৰু যাকোবৰ ভায় যিহূদাহে কাকৎ লিখে।
দয়া আৰু শান্তি আৰু চেনেহ তোমালোকলৈ
৩ বাঢ়োক। হে প্ৰিয়বিলাক যেতিয়া সাধাৰণ পৰি
ত্ৰাণৰ কথা তোমালোকলৈ লিখিবলৈ ময় যতন কৰি
লোঁ তেতিয়া উপদেশ কৰি তোমালোকলৈ লিখিবলৈ
প্ৰয়োজন আছিল্ আগেই সাধুবিলকৰ ওচৰৎ যি
সত্যমতৰ লাগা সোম্পা হইছিল্ সেই সত্যমতৰ নি
৪ মিত্তে তোমালোকে প্ৰাণপণ্ কৰি যতন কৰা। কিয়
নো পূৰ্ব্বকালাৱধি এই দণ্ডৰ নিমিত্তে লিখিত ঈশ্বৰসে
ৱক্ লুপ্তভাবে আমাৰ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ অন্যথা
কৰোঁতা আৰু অদ্বিতীয় প্ৰভু ঈশ্বৰ্ অৰ্থাৎ প্ৰভু যিশু
খ্ৰীষ্টৰ হেয়জ্ঞান কৰোঁতা লোকবিলাক গুপ্তৎ ৰূপে তি
৫ তৰলৈ সোমাইছে। এতেকেই তোমালোকে আগেই
এই কথা জানিলেও ময় তোমালোকৰ স্মৰণ জনাব

যোজোঁ যেন্ যিহূহায় লোকবিলাকক্ মিসৰৰ্পৰা
ত্ৰাণ কৰি তাৰ্ পাচে যিবিলাকে নপতীয়ালে সিহঁতক
নষ্ট কৰিলে আৰু যি দূতবিলাকে আপোনাহঁতৰ্
৬ প্ৰথম দশা পালন নকৰিলে কিন্তু আপোনাৰ বসতি
এড়িলে সিহঁতক্ সেই মহাদিনৰ্ শোধিবৈলৈকে তেঁও
অক্ষয় জিঞ্জিৰেৰে বন্ধিৎ কৰি এন্ধাৰৰ্ তলৎ থৈছে
৭ আৰু সদোম আৰু অমৰাহ্ আৰু সিহঁতৰ চাৰিওফা
লৰ নগৰ্ তেনেকৈ লম্পটতাৎ নিৰত হই আৰু অপ্ৰা
কৃত সঙ্গানুবৰ্ত্তীও হই অনন্তানলৰূপ প্ৰতিফল্ ভুঞ্জৎ
৮ আদৰ্শৰূপ পৌচিক আছে তেনেকৈ এই স্বপ্ন দেখোঁ
তাহঁৎ শৰীৰ অশুচিও কৰে শাসন ইতিকিং কৰে
৯ আৰু বৰ্ধাৰক নিন্দে। কিন্তু প্ৰধান দূত মিখাএল
যেতিয়া শয়তানে সৈতে দ্বন্দ্বাদ্বন্দি কৰি মোশহৰ
শৰীৰৰ্ অৰ্থে ওতৰ্ সমীধান দিলে সেই কালৎ
তাৰ্ বিপৰীতে সনিন্দাপবাদ কৰিবলৈ নিৰ্ভয় নাচি
১০ লোঁ কিন্তু টুলিলে যিহূহায় তোমাক্ তৰিয়ওক কিন্তু
ইহঁতে যি নেজানে তাৰ্ অপশব্দ্য কৰে আৰু অবোধ
পশুৰ্ নিচিনা যিহক্ স্বভাৱতঃ জানে তাতে সিহঁৎ
১১ অশুচি কৰা হয়। সিহঁতৰ্ সন্তাপ হব কিয়নো সি
হঁৎ কায়িনৰ্ বাটগামী হইছে আৰু লোভৎ নিবিষ্ট
হই বিলআমৰ ভ্ৰমে ভ্ৰমণ কৰিছে আৰু কোৰাহৰ্
১২ বিপৰীত কৰণৎ বিনাশ হইছে। ইহঁতে যেতি
য়া তোমালোকে সৈতে ভোজন কৰে তেতিয়া নিৰ্ভয়

ভোক্তা আৰু তোমোলোকৰ চেনেহ পোষক ভোজনৰ
কলঙ্ক হয়। সিহঁত বায়ুএ পৰিক্ষিপ্ত নিপানি ডাৱৰ
শুষ্ক হলপ অৰ্থাৎ ফলহীন অথচ দুবেলি মৰা অথচ
১৩ মূলসম্বলিত উভলা গছ। আপোনাৰ লাজক্ন
ফেণওঠা সাগৰৰ ভয়ঙ্কৰ ঢৌ যাৰ নিমিত্তে অ
ন্ধকাৰৰ কলা অনন্ত কাললৈকে সংৰক্ষিত আছে
১৪ এনে ভ্ৰমণ কৰোঁতা সিহঁতে হয়। আদমৰ অ
ধস্তন সপ্তম পুৰুষ হানোকে ভবিষ্যৎ কথা কৈ সিহঁ
তৰ অৰ্থে এই কথা কলে দেখা এটাইবে সমুচিৎ দণ্ড
দিবলৈ আৰু সিহঁতৰ মাজত যিমান ঈশ্বৰদ্বেষক
বিলাক যিমান ঈশ্বৰদ্বেষী কৰ্ম্ম ঈশ্বৰদ্বেষীভাৱে
১৫ কৰিছে। আৰু ঈশ্বৰদ্বেষক পাতকীলোকহঁত যিমান
কঠোৰ কথা তেওঁৰ বিৰোধে কৈছে সিহঁতক এই
এই এটাই জগত নিশ্চয় কৰিবলৈ আপোনাৰ অযুত২
১৬ পুণ্যৱন্ত লগত লৈ ঈশ্বৰ আহিছে। দন্দুৰা দুৰ্দ্দশাত
বেজাৰী আপোনাৰ অভিলাষৰ নিচিনা আচৰোঁতা
আৰু লোভেৰে মানুহবিলাকৰ মুখচাওঁতা আৰু
যিবিলাকৰ মুখে গৰিমাৰ বৰ ওখহায় কথা কয়
১৭ এনে লোক ইহঁত। কিন্তু হে ভায়হঁত আমাৰ
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনীহঁতৰ মুখে যি কোৱা
১৮ গৈছে সেই কথা মনত ৰাখা সিবিলাকে তুলিলে
শেহকালত আপোনাহঁতৰ ঈশ্বৰদ্বেষক অভিলাষা
১৯ নুযায়ী আচাৰী নিন্দকহঁত হব। যিবিলাকে
আপোনাহঁতক বেলেগ কৰে শৰীৰীয়া অথচ আত্মা

২০ বিশিষ্ট নহয় এই সিহঁৎ। কিন্তু হে প্ৰিয়হঁৎ
তোমোলাকে আপোনাহঁতক্ আপোনাৰ্ অতিপবিত্ৰ
প্ৰতীতিৰূপ মূলৰ্ ওপৰৎ গাঁথনি কৰি ধৰ্ম্মাত্মাৎ প্ৰাৰ্থ
২১ না কৰি অনন্ত আয়ুৰ নিকোনে আমাৰ প্ৰভু যিশু
খ্ৰীষ্টৰ্ কৃপাপেক্ষা কৰি আপোনাহঁতক্ ঈশ্বৰৰ্ প্ৰেমে
২২ হৎ থিৰ্ কৰা। আন্ আন্ মানুহবিলাকক শো
২৩ কৰ দোৱাৰা বেলেগ কৰি দায়া কৰা। আৰু আন্
আন্ কোনোবিলাকক্ শাৰীৰিক্ মাংসৰ চিন্‌দিয়া
কাপৰ্ আৰু ঘিনায় ভয়যুক্ত হই জুইৰ্পৰা ওলিয়াই
২৪ লৈ ত্ৰাণ কৰা। যি পৰাৰ্পৰা তোমোলাকক্
ৰাখিব পাৰে আৰু মহানন্দপূৰ্ব্বক তোমোলাকক্
নিৰ্দোষীয়াৰূপ আপোনাৰ্ মহিমাৰ্ ওচৰৎ সাক্ষাৎ
২৫ কৰিবলৈ পাৰে। সেই অদ্বিতীয় জ্ঞানৱন্ত ঈশ্বৰ্
অৰ্থাৎ আমাৰ্ তাৰকৰ্ গৌৰৱ আৰু মহাত্ম্য আৰু
পৰাক্ৰম আৰু শাসন ইহ কালে আৰু সৰ্ব্বতি কালে
হোক্ আমিন্।—

ঈশ্বৰৰ্ সেৱক্ য়োহনৰ্

কাখ্যৰৎ যি প্ৰৌচিক হইছিল্ সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ কিঞ্চিৎ কালৰ পাচৎ হবলগা বিষয় আপোনাৰ্
সেৱকহঁতক্ জনাবলৈ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ যি প্ৰৌচিক ঈশ্বৰে
সিবিলাকৰ্ কাখ্যৰৎ কৰিলে সেই প্ৰৌচিকৰ কথা
এই।—
২ আৰু যি ঈশ্বৰৰ্ বাক্য আৰু য়িশু খ্ৰীষ্টবিষয়ক
প্ৰমাণ আৰু আপুনি যি যি দেখিলে সেই এটাইবে
৩ প্ৰমাণ দিলে এনে যি তেওঁৰ সেৱক্ য়োহন্ তেওঁৰ
কাখ্যৰৎ তেওঁ আপোন দূতৰ্ মুখে পঠায় তাক্
জনালে। যি পঢে আৰু যিবিলাকে এই আচাৰ্য্য
বাক্য শুনে আৰু তাৰ মাজৎ যি লিখিতা আছে তাক
পালন কৰে সেই লোক বীনা কিয়নো কাল ওচৰ
আছে।—

৪ যি সাৎ মণ্ডলী আসিয়াৎ আছে সেই মণ্ডলীলৈ
য়োহনে কাকৎ লিখে। যি বৰ্ত্তমান আৰু অতীত
আৰু ভবিষ্যৎ আৰু তেওঁৰ সিংহাসনৰ সম্মুখত যি
৫ সাৎ আত্মা আৰু বিশ্বাসী সাক্ষী অথচ মৃত্যুৰ প্ৰথম
জাত অথচ পৃথিবীৰ ৰজাহঁতৰ ৰজা যি য়িশু খ্ৰীষ্ট
তেওঁৰপৰা অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি তোমোলাকলৈ
৬ হোক্। যি আমাক চেনেহ কৰিছে আৰু আ
পোন তেজেৰে আমাৰ পাপ ধুই পেলাইছে আৰু
ঈশ্বৰ অথচ আপোন পিতৃৰ কাৰণে আমাক ৰজা
আৰু যাজক কৰিছে তেওঁৰ গৌৰৱ আৰু শাসন
৭ বাৰ সদায় হোক্। আমিন। দেখা তেওঁ মেঘৎ
আহিছে আৰু সদৌ চকুএ তেওঁক দেখিব আৰু যিবি
লাকে তেওঁক বিন্ধিলে সিহঁতে তেওঁক দেখিব আৰু
পৃথিবীত যিমান বংশ সেই এটাইএ তেওঁলৈ বিনাব
সেয়ে হয়। আমিন।—

৮ প্ৰভুএ কয় বোলে ময় ক আৰু ক্ষ আদি আৰু অন্ত
বৰ্ত্তমান আৰু ভূত আৰু ভবিষ্যৎ সৰ্ব্বশক্তিমান।—

৯ তোমোলাকৰ ভায় আৰু দুঃখ আৰু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ
১০ ৰাজ্য আৰু সহিষ্ণুতাৰে সহভোগী য়োহন যি ময়
ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰমাণৰ নিমিত্তে
১১ পাট্মস নামে জাপৰিৎ আছিলোঁ। প্ৰভুৰ দিনৎ
ময় আত্মাৎ আছিলোঁ আৰু মোৰ পাছৰপৰা তুৰী
বোৱাৰ নিচিনা এই এই বাক্য বোলোঁতা মহাশব্দ

শুনিলোঁ ময় ক আৰু ক্ষ আদি আৰু অন্ত তুমি যিহক
দেখিছা তাক্ এক পুথিৎ লিখা আৰু এফিসস
আৰু স্মৰ্ণা আৰু পৰ্গামস আৰু তিয়াতেৰা আৰু
সাৰ্দিস আৰু ফিলাদেল্ফিয়া আৰু লাওদিকিয়া আমি
য়াৎ থকা এই সাৎ মণ্ডলীৰ্ কাৰণে তাক্ পঠি
১২ য়োৱা। ঘি শবদে মোৎ কথা কলে সি কি ইয়াক্
দেখিবলৈ ময় ওভতিলোঁ আৰু ওভতি সাৎ সুবৰ্ণৰ
১৩ প্ৰদীপ দেখিলোঁ। আৰু ভৰিলৈকে বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰান্বিত
১৪ হিয়াৎ সোনৰ গাতি বন্ধা মানুহৰ সন্ততিৰ নিচিনা
এক জনিহক্ সেই সাৎ প্ৰদিপৰ মাজৎ ময় দেখিলোঁ।
তেঁওৰ মুৰ আৰু চুলি মেচৰ লোমৰ নিচিনা বগা
১৫ বৰ্ণ বৰফৰনিচিনা বগা বৰ্ণেই তাৰ্ চকু জুইৰ
শিখাৰ নিচিনা আৰু তেঁওৰ ভৰি আফৰৎ প্ৰজ্বলিৎ
ওত্তম পিত্তলৰ নিচিন আৰু তেঁওৰ কথা ভালেমান
১৬ পানিৰ মাতৰ্ নিচিনা। তাৰ্ সোঁ হাতৎ সাৎ
তৰা আৰু তাৰ্ মুখৰপৰা ওলোৱা দুধাৰ চোকা
তলোৱাৰ্ আৰু তেঁওৰ মুখ প্ৰচণ্ড তেজস্কৰ বেলিৰ
১৭ নিচিনা। তেঁওক্ দেখি ময় মৰাৰ্ নিচিনা তেঁওৰ
ভৰিৎ পৰিলোঁ তেতিয়া তেঁও আপোন সোঁ হাৎ মোৰ্
১৮ ওপৰৎ দি মোৎ কলে ভয় নকৰা ময় আদি আৰু
অন্ত যি জীৱন্ত আছে আৰু মৃত আছিল আৰু দেখা
১৯ ময় সদায় জীৱন্ত থাকোঁ আমিন। আৰু ময়
নৰক্ আৰু মৃত্যুৰ্ চাবিবোৰো তুমি যিহক্ দেখি
ছা আৰু যি বৰ্ত্তমান আৰু ইয়াৰ পিচৎ যি হব সেই

২০ এটাই লিখা। মোৰ্ হাতৎ যি সাৎ তৰা তুমি দেখি
লা তাৰ্ তত্ত্ব আৰু সেই সাৎ সোনৰ্ চাকি তাৰো তত্ত্ব
এই এই সেই সাৎ তৰা সাৎ মণ্ডলীৰ দূৎ আৰু সেই
সাৎ চাকি সেই সাৎ মণ্ডলী।

পৰ্ব্ব এফিসসৎ যি মণ্ডলী তাৰ্ দূতক প্ৰতি লিখা।
২ আপোন সোঁ হাতৎ সেই সাৎ তৰা ধৰোঁতা আৰু
২ সেই সাৎ প্ৰদীপৰ মধ্যচাৰী এই কথা কয় বোলে
তোমাৰ কৰ্ম্ম আৰু তোমাৰ ভাগৰ আৰু সহিষ্ণুতা
আৰু যেন্ তুমি দুষ্ট লোকবিলাকক্ সহিব নোৱাৰা
আৰু যি আপোনাহঁতক্ পাঁচনী বুলি মানে কিন্তু
বাস্তৱৎ সি নহয় তুমি সিহঁতক্ শোধি কৰি সিহঁ
৩ তক্ মিছলীয়া নিশ্চয়ে কৰিলা আৰু যি তুমি সহিলা
আৰু সহিষ্ণুতা ব্যৱহাৰ্ কৰিলা আৰু মোৰ্ নামৰ্
নিমিত্তে শ্ৰম্ কৰিলা আৰু ক্লান্ত নুহুইলা এই এটাই
৪ মই জানোঁ। কিন্তু তোমাৰ্ বিৰোধে মোৰ্ কিছু
আছে কিয়নো তুমি আপোনাৰ্ প্ৰথম চেনেহ এৰিলা
৫ এতেকেই যাৰপৰা তুমি পৰিলা তাকে স্মৰণ কৰা
আৰু পৰামনন্ কৰা আৰু তোমাৰ প্ৰথম কৰ্ম্মৰ্
অনুষ্ঠান কৰা সেয়ে নহলে মই সত্বৰে তোমাৰ ওচৰ
লৈ আহি তুমি পৰামনন্ নকৰিলে তোমাৰ চাকি
৬ স্বস্থানৰ্পৰা লৰাম। কিন্তু তোমাৰ এই গুণ আছে
মই যাক্ ঘিনওঁ সেই নিকোলাতীহঁতৰ্ কৰ্ম্ম তয়ো ঘি
৭ নাইছা। মণ্ডলীবিলাকক্ আত্মায় যি কয় কৰ্ণযুক্ত তাক্

৮ শুনোক্। ঈশ্বৰৰ স্বাৰদিসৰ মধ্যস্থিত জীৱনদায়ী
গছৰ্ গুটি ময় জয়িক খাবলৈ দিম্।—

স্মৰ্ণাৎ যি মণ্ডলী তাৰ্ দূতক প্ৰতি লিখা। যি
আদি আৰু অন্ত যি মৃত আছিল্ আৰু জীৱন্ত আছে
তেঁও এই কথা কয় তোমাৰ কৰ্ম্ম আৰু দুৰ্গতি আৰু
৯ দৰিদ্ৰতা ময় জানোঁ তথাচ তুমি ধনৱন্ত আছা। যি
বিলাকে আপোনাইঁতক যিহুদী বুলি মানে বাস্তৱৎ
যিহুদী নহয় কিন্তু শয়তানৰ শিনগগীয়া সিইঁতৰ্
১০ নিন্দাও ময় জানোঁ। যি দুৰ্গতি তুমি পাবা তাৎ
একো ভয় নকৰিবা দেখা তোমোলাকৰ্ পৰীক্ষা কৰি
বৰ্ নিমিত্তে তোমোলাকৰ্ কেৎবিলাক মানুহক্
শয়তানে বন্দিশালৎ পেলাব আৰু তোমালাকৰ্ দহ
দিন দুঃখ হব কিন্তু তুমি মৃত্যুলৈকে বিশ্বাসী হোৱা
আৰু জীৱনৰূপ কিৰিটি তোমোলাকক্ ময় দিম্।
১১ আত্মায় মণ্ডলীবিলাকক্ যি বোলে কৰ্ণযুক্ত জনে
তাক্ শুনোক। যি জয় কৰে দ্বিতীয় মৃত্যুৰ্ হতু
ৱায় তাৰ্ একো হিংসা নহব।—
১২ পৰ্গামসৎ যি মণ্ডলী তাৰ দূতক্ প্ৰতি লিখা।
যি দ্বিধাৰ চোকা তলোৱাৰ্ ধৰোঁতা তেঁও এই কথা
কয় তোমাৰ কৰ্ম্ম আৰু যি ঠাইৎ শয়তানৰ্ সিংহা
সন আছে সেয়ে তোমাৰ বাসস্থান ইয়াক্ ময় জানোঁ
১৩ তুমি মোৰ্ নাম টান্কৈও ধৰিছা আৰু যি ঠাইৎ
শয়তানৰ নিবাস সেই ঠাইৎ তোমোলাকৰ্ মাজৎ
মোৰ্ বিশ্বাসী সাক্ষী আন্তিপাস যি সময়ৎ হত হই

ছিল্ সেই সময়ইতো মোৰ্ নাও তুমি শৈ নকচা নায় ।
১৪ কিন্তু তোমাৰ বিৰোধে মোৰ্ কিছু কিছু আছে কিয়নো
দেৱৰ ধর্ম্মাদ খাবৰ্ নিকোনে আৰু বেশ্যাগমনৰ্
নিকোনে য়িশ্ৰএলৰ্ সন্ততিহঁতৰ্ আগৎ জুঁটি মো
ৱাৰ মচা পেলাবলৈ যি বিলআমে বলাকক্ শিকালে
সেই বিলআমৰ্ শিকনি যিবিলাকে মানে এনেবিধ
১৫ মানুহ তোমোলাকৰ্ মাজৎ আছে । ময় যিহক্
ঘিনওঁ যি নিকোলাইতীৰ শিকনি তদনুগত লোকো
১৬ তোমাৰ মাজৎ আছে । তুমি পৰামনন কৰা সি
নহলে ময় তোমাৰ ওচৰলৈ সত্বৰে আহি আপোন
মুখস্থ তলোৱালেৰে সিহঁতে মৈতে ৰণ কৰিম ।
১৭ মণ্ডলীবিলাকক্ আত্মায় যি বোলে কর্ণযুক্ত জনে
তাক্ শুনোক্ । জয়িক্ ময় সেই গুপ্ত মান খাবলৈ
দিম আৰু এক বগা শীলো যম তাক্ দিম্ আৰু যি
জনে তাক্ পায় সেই জনক্ এড়ি আন্ এটাইতে অ
জ্ঞাত এক নবীন নাম সেই শিলৎ লিখিত ।—
১৮ তিয়াতেৰাৎ যি মণ্ডলী তাৰ দূতক্ প্রতি লিখা যাৰ্
১৯ চক্ষু জুই শিখাৰ্ নিচিনা আৰু ভৰি ওত্তম পিতলৰ্
নিচিনা এনেকুৱা যি ঈশ্বৰৰ্ পুত্রেক্ তেঁও এই কথা
কয় বোলে তোমাৰ কর্ম্ম আৰু চেনেহ আৰু সেৱা
আৰু সজ্ঞাৎ আৰু সহিষ্ণুতা আৰু তোমাৰ শেহ
কর্ম্ম যেন্ প্রথম কর্ম্মৎকৈ সৰহ্ ময় এইবিলাক্ জা
২০ নোঁ । কিন্তু তোমাৰ বিৰোধে মোৰ্ কিছু কিছু আছে

ক্রিয়নো যি তিৰী। য়েজেবেল আপোনাকে আচার্য্য
নী বুলি যানে তাইক শিকাবলৈ আৰু বেশ্যাগমন
আৰু দেৱোনৰ্স্মাদ খোৱা যিহৎ হয় এনে ওপদেশে
ৰে আমাৰ সেৱকহঁতক্ ভুলাবলৈ অনুমতি দিছে।
২১ পৰায়নন কৰিবলৈ ময় তাক্ কাল্ দিছোঁ কিন্তু তাই
আপোনাৰ্ ব্যভিচাৰৰ অৰ্থে পৰায়নন কৰিবলৈ
২২ ইচ্ছা নকৰিলে। দেখা তাইক্ ময় এক শয্যাৎ
পেলায় আৰু যিবিলাকে তায়ে সৈতে বেশ্যাগমন কৰি
ছে সিহঁতে যেদি পৰায়নন নকৰে তেবে সিহঁতকো
২৩ তাইৰ্ লগতে মহাক্লেশৎ ময় পেলায় আৰু মৃত্যুৰ্
হতুৱায় তাইৰ্ লৰাহঁতক্ ময় বধ কৰিম আৰু এটাই
মণ্ডলীএ জানিব যেন্ ময় মনৰ্ গুপ্তৎ অৰ্থ আৰু মন
শোধিকৰোঁতা তোমোলাকৰ্ গায়প্রতি স্বক্রিয়া স্বক্রিয়া
২৪ অযায়ী ফল্ ময় দিম্। কিন্তু তোমোলাকক্ আৰু
তিয়াতেৰাৰ্ মাজৎ আন্‌ যিমান লোকবিলাকৰ্
এই শিক্ষনি নহয় শিহঁতক্ আৰু সিহঁতৰ্ কথানুসা
ৰে শয়তানৰ্ গাম্ভীর্য্য যিবিলাকে নেজানিছে সিহঁত
২৫ কো ময় এই কথা কঁও তোমোলাকৰ্ ওপৰৎ ময়
আন্ ভাৰ্ নিদিম্ কিন্তু যি তোমোলাকৰ্ আছে
২৬ তাক্ ময় আহোমানলৈকে টানকৈ ধৰা। যি
জয় কৰে আৰু শেহলৈকে মোৰ্ কথা পালে যেনে
কৈ ময় আপোন পিতাৰপৰা পাইছোঁ তেনেকৈ এটাই
২৭ লোকৰ্ ওপৰৎ শাসনবাৰ ময় তাক্ দিম্। আৰু

তেঁও লোৰ্ দণ্ডেৰে সিহঁতক্ শাসন কৰিব আৰু সিহঁ
২৮ তৰ্ কুম্ভকাৰৰ্ পাত্ৰৰ্ নিচিনাকৈ চূৰ্ণ হ্ব আৰু ভো
২৯ টা তাৰা ময় তাক্ দিম। মণ্ডলীবিলাকক্ প্ৰতি
আত্মায় যি বোলে কৰ্ণ যুক্ত জনে তাক্ শুনোক।—
পৰ্ব্ব সাৰ্দ্দিসৎ যি মণ্ডলী তাৰ্ দূতক্ প্ৰতি লিখা। ঈশ্বৰৰ্
১ সাৎ আত্মা আৰু সেই সাৎ তৰা বাৰোঁতায় এই
কথা কয় বোলে তোমাৰ কৰ্ম্ম আমি জানোঁ আৰু
তুমি জীৱন্তৰূপে খ্যাত হোৱা কিন্তু মৃত আচা ইয়া
২ কো ময় জানোঁ। চকি দিয়াশীল হোৱা আৰু
মৰিবৰ্ নিচিনা যি যি আচে তাক্ শক্তিমান কৰা কি
য়নো ঈশ্বৰৰ্ গোচৰৎ তোমাৰ কৰ্ম্ম ময় সম্পূৰ্ণ
৩ দেখা নায়। এয়েৰেই তুমি যেনেকৈ পাইচা
আৰু শুনিচা তাকৈ স্মৰণ আৰু টান্কৈ ধৰা আৰু
পৰাযনন কৰা। তুমি যেদি চকি নিদিয়া তেবে
যেনেকৈ চোৰ্ আহে তেনেকৈ ময় তোমাৰ ওপৰলৈ
আহিম আৰু যি দণ্ডৎ ময় তোমাৰ ওপৰলৈ আহিম
৪ তাক্ তুমি নেজানিবা। যিবিলাকে স্বকিয়াং কাপৰ্ অপ
ৱিষ্কাৰ নো কৰে এনেকুৱা সাৰ্দ্দিসতো তোমাৰ অলপ
নাম আচে সিহঁত বগা বস্ত্ৰৎ পৰিহিত হুই মোৰ্
৫ লগৎ ফুৰিব কিয়নো সিহঁৎ যোগ্য। জয়ী যি
জন সেই জন বগা বস্ত্ৰৎ বস্ত্ৰান্বিত হ্ব আৰু তাৰ্
নৰ প্ৰথিৱপৰা তাৰ্ নাও ময় নেকাটিম কিন্তু মোৰ্
পিতৃৰ গোচৰৎ আৰু তেঁওৰ দূতহঁতৰ গোচৰৎ

৬ তাৰ্ নাম ময় শৈ কাচিম্। মণ্ডলীহঁতৰ আত্মায়
যি বোলে কর্ণ যুক্ত জনে তাক্ শুনোক্।—
৭ ফেলাদেল্ফিয়া যি মণ্ডলী তাৰ্ দূতক্ প্রতি লিখা যি
পুণ্যস্বৰূপ যি সত্য যি দাঊদৰ চাব ধৰোঁতা যি
মেলিলে কোনেও বন্ধ্ নকৰে আৰু যি বন্ধ
কৰিলে কোনেও নেমেলে তেঁওঁৱেই এই কথা কয়।
৮ তোমাৰ কর্ম্ম ময় জানোঁ দেখা তোমাৰ আগৎ
ময় মুকলি এখান দুৱাৰ থৈছোঁ আৰু তাক্ কোনেও
বন্ধ কৰিব নোৱাৰে কিয়নো তোমাৰ অলপ বল
আছে আৰু মোৰ কথা তুমি পালিছা আৰু মোৰ্
৯ নাও শৈ নকচা নায়। দেখা যিবিলাক্ য়িহুদী
নহয় কিন্তু মিচা কথা কৈ আপোনাহঁতক য়িহুদী বুলি
মানে অথচ শয়তানৰ্ সিনগগীয়া হয় সিহঁতক্ ময়
তোমাৰ ভৰিৰ্ আগৎ যোৱোৱায় প্রণাম কৰোৱাম
আৰু ময় তোমাক্ চেনেহ কৰিছোঁ যেন ইয়াক্
১০ সিহঁত জানিব। মোৰ সহিষ্ণুতাৰ কথা তুমি
পালন কৰিছা এয়েৱেই পৃথিবীৎ থাকোঁতা মানুহ
বিলাকক্ পৰীক্ষা কৰিবলৈ যি পৰীক্ষা কাল এটাই
সংসাৰৎ মিলিব সেই দণ্ডৰ আপোদৰণৰা ময়
১১ তোমাক্ ৰক্ষা কৰিম। দেখা ময় সত্বৰে আহিছোঁ
তোমাৰ যি আছে তাক্ শকৎকৈ ধৰা যেন কোনেও
১২ তোমাৰ কিৰিটি নলয়। জয়ী যি তেঁওক্ ময়
আপোন ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰৎ এক স্তম্ভ কৰিম আৰু সি
আৰুও বাজলৈ নেজাব্ মোৰ্ ঈশ্বৰৰ্ নাও আৰু

মোৰ্ ঈশ্বৰৰ্ ওচৰৰপৰা স্বৰ্গৰপৰা ওলোৱা মোৰ্
ঈশ্বৰৰ্ নগৰ্ অৰ্থাৎ নবীন যিৰুশালয় তাৰ্ নাও
১৩ আৰু মোৰ্ নবীন নাও তাৰ্ ওপৰৎ ময় লিখিম্।
মণ্ডলীবিলাকক্ আত্মায় যি বোলে কৰ্ণযুক্ত তাক্
শুনোক্।—

১৪ লাওদিকেয়াৎ যি মণ্ডলী তাৰ্ দূতক্ প্ৰতি এই
১৫ কথা লিখা। যি আমিন আৰু সত্য আৰু বিশ্বা
সী সাক্ষী আৰু ঈশ্বৰৰ্ সৃষ্টিজনক্ তেঁও বোলে তো
মাৰ্ কৰ্ম্ম ময় জানোঁ তুমি চেঁচা নোহোৱা আৰু
১৬ তপৎ নোহোৱা। ময় খোজোঁ যেন তুমি চেঁচা
নাইবা তপৎ হোৱা এয়েৰেই তুমি চেঁচা নোহোৱা
আৰু তপৎ নোহোৱা কিন্তু কদুষ্ণ সেই নিকোচে ময়
১৭ আপোন মুখৰপৰা তোমাক্ ওগাৰোঁ। তুমি কৈছা
বোলা ময় ধনৱন্ত আৰু সম্পত্তিৰে বাঢ়িছোঁ আৰু
মোৰ্ একোৰো অসত্তা নায় আৰু নেজানা যেন তুমি
দীনহীন আৰু বৰ্ দুঃখী আৰু ভিকন্ধ আৰু অন্ধলা
আৰু নাঙ্গটা এয়েৰেই জুইৎ পৰীক্ষিৎ সোন মোৰ্
১৮ কাখৰৎ কিনা তুমি ধনৱন্ত হোৱা আৰু বগা বস্ত্ৰ
কিনা তুমি পৰিহিৎ হোৱা আৰু তোমাৰ্ নাঙ্গ
টতাৰ্ নিকোনে লাজ প্ৰেচিক নহয় আৰু চকুৰ্ দৰ
বেৰে তোমাৰ্ চকু ধাঁহা যেন তুমি দেখিবলৈ পোৱা।
১৯ ময় যিমান্ মানুহক চেনেহ কৰোঁ তিমান্ মানুহক্
ডবিয়ওঁ আৰু শাসন কৰোঁ এয়েৰেই ব্যগ্ৰমনা হোৱা

২০ আৰু পৰামনল্ কৰা। দেখা ময় দুৱাৰৰ্ কাখৰৎ
থিয় হই কোব মাৰোঁ যেদি কোনোএ মোৰ্ কথা শুনে
আৰু দুৱাৰ্ মেলে তেবে তেওঁৰ কাখৰলৈ ময় ভিত
ৰলৈ আহিম্ আৰু সিএ মৈতে ভোজন কৰিম্ আৰু
২১ সি মোৰ লগৎ ভোজন কৰিব। ময় যেনেকৈ
জয় কৰি আপোন পিতৃৰ্ লগৎ তেওঁৰ সিংহাসনৰ্
ওপৰৎ বহি জয়িক্ ময় আপোন সিংহাসনৰ্ ওপৰৎ
২২ আপোনাৰ্ লগৎ তেনেকৈ বহিবলৈ দিম্। আ
ন্যায় মণ্ডলীইঁতলৈ যি কথা কয় কৰ্ণযুক্ত জনে তাক্
শুনোক্।—

পৰ্ব্ব ঊয়াৰ পাচৎ ময় চালোঁ আৰু দেখা স্বৰ্গৎ এক মুক
৪ লি দুৱাৰ আৰু যি প্ৰথম শবদ ময় শুনিলোঁ সেই শব
দ তুৰী বজোৱাৰ নিচিনা মোৰ্ লগৎ বাক্য বোলোঁতা
আছিল সেই শবদ হুঁলিলে ওপৰৎ এযেলৈ আহিল
ঊয়াৰ পাচৎ হবলগা কথা ময় তোমাক্ দেখুৱাম।
২ সেইক্ষণৎ ময় আন্মাৎ আছিলোঁ আৰু দেখা স্বৰ্গৎ
স্থাপিৎ এক সিংহাসন আৰু সেই সিংহাসনোপবিষ্ট
৩ এক পুৰুষ। তদুপবিষ্ট যি পুৰুষ তেওঁ সূৰ্য্যকান্ত
৪ আৰু প্ৰবাল শিলৰ নিচিনা দৃশ্য। আৰু চুনিৰ নিচিনা
দৃশ্য সিংহাসনৰ চাৰিওফালৰ এক মেঘধেনুক্ আৰু
সিংহাসনৰ্ চাৰিওফালস্থ চতুৰ্ব্বিংশতি সিংহাসন
আৰু সিংহাসনোপবিষ্ট শুক্ল বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰান্বিত চব্বিশ
প্ৰাচীন লোকক্ ময় দেখিলোঁ আৰু সিইঁতৰ মূৰৎ
৫ ওপৰৎ সোণৰ্ কিৰিটি আছিল। সেই সিংহাসনৰ

পৰা বিদ্যুৎ আৰু মেঘগৰ্জ্জন আৰু শবদ ওলাল। আৰু
সিংহাসনৰ সন্মুখে প্ৰজ্বলিৎ জুইৰ সাৎ প্ৰদীপ
৬ অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ সাৎ আত্মা। সিংহাসনৰ সন্মুখেও
স্ফটিকৰ নিচিনা কাঁচৰ এক সমুদ্ৰ আছিল আৰু সিং
হাসনৰ মাজৎ আৰু সিংহাসনৰ চাৰিওফালে আ
৭ গৎ পাচৎ চকুৎ পূৰ্ণ চাৰি জন্তু আছিল। প্ৰথম জন্তু
সিংহৰ নিচিনা দ্বিতীয় জন্তু দামুৰিৰ নিচিনা তৃতীয়
জন্তু মনুষ্যমুখ আৰু চতুৰ্থ জন্তু উড়ায়মান ঈগলৰ
৮ নিচিনা। সেই চাৰি জন্তুবিলাকৰ জন্তুএ প্ৰতি ছয় ডেনা
আৰু তাৰ গাৎ ভিতৰৎ সিহঁৎ চকুৰে পূৰ্ণ আৰু
যীৰ্ম্ম যীৰ্ম্ম যীৰ্ম্ম ভূত বৰ্ত্তমান আৰু ভবিষ্যৎ যিজন সৰ্ব্বশ
ক্তিমান ঈশ্বৰে এই কথা কৈ সিহঁৎ ৰাত্ৰিন্দিৱা নিবৃত্ত
৯ নহয়। আৰু সদা সৰ্ব্বদা জীৱী সিংহাসনোপবিষ্ট
সেই পুৰুষৰ গৌৰব আৰু সন্মান আৰু কৃতজ্ঞতাৰ
শ্লাঘা যি কালৎ সেই চাৰি জন্তুএ কৰে সেই কালৎ
১০ সিংহাসনোপবিষ্ট পুৰুষৰ সন্মুখৎ সেই চব্বিশ প্ৰাচী
১১ ন লোক পৰি সদা সৰ্ব্বদা জীৱীক পূজা কৰে। আৰু হে
প্ৰভু তুমি মাহাত্ম্য আৰু সন্মান আৰু পৰাক্ৰম প্ৰসং
শা যোগ্য কিয়নো তুমি এটাই সৃষ্টি কৰিচা আৰু
তোমাৰ ইচ্ছাৎ সিহঁৎ হয় আৰু সৃষ্ট আছিল এই
কথা কৈ সিহঁতে আপোন কিৰিটি সিংহাসনৰ স
ন্মুখে পেলালে।—

পৰ্ব্ব ভিতৰে আৰু বাজে লিখা সাৎ মোহৰ কৰা এক পুথি
৫ ময় সিংহাসনোপবিষ্ট পুৰুষৰ দক্ষিণ হাতৎ দেখি

লোঁ পুথি মেলিবলৈ আৰু তাৰ্ মোম মেলিবলৈ যোগ্য
২ কোন বৰ্কৈ এটাইপাৰি এই কথা ঘোষণা কৰোঁতা
৩ এক বলী দূতকো মই দেখিলোঁ। আৰু স্বৰ্গৎ বা পৃথি
বীৎ বা পৃথিবীৰ তলৎ পুথি মেলিবলৈ আৰু তাৰ্
মোম মেলিবলৈ আৰু তাৎ দৃষ্টি কৰিবলৈ শক্তিমান
৪ কোনো নাছিল। পুথি মেলিবলৈ বা পঢ়িবলৈ বা
তাৰ ওপৰৎ দৃষ্টি কৰিবলৈ কাকো নোপোৱাৎ মই বৰ
৫ কান্দিলোঁ। আৰু সেই বুঢ়াহঁতৰ্ মাজৎ এজনে
মোক্ কলিলে নেকান্দিবা দেখা য়িহুদাহ ফদীয়া
সিংহ দাউদৰ মূল যি তেঁও পুথি মেলিবলৈ আৰু তাৰ
৬ সাৎ মোম মেলিবলৈ জয়ী হৈছে। পাছে মই
চালোঁ আৰু দেখা সেই সিংহাসন আৰু চাৰি জন্তুহঁ
তৰ্ মাজৎ আৰু সেই চব্বিশ বুঢ়া লোকবিলাকৰ্
মাজৎ হত হলে যেনে হলহেঁতেন তেনে সাৎ শৃঙ্গ
আৰু সাৎ চকুযুক্ত এক মেছৰ পোৱালি থিয় হল্
সেই সাৎ চকু সৰ্ব্ব পৃথিবীতে পঠনী ঈশ্বৰৰ্ সাৎ
৭ আত্মা। তেঁও আহি সিংহাসনোপবিষ্ট পুৰুষৰ্ দক্ষিণ
৮ হাতৰপৰা সেই পুথি ললে। যেতিয়া তেঁও সেই পুথি
লৈছিল তেতিয়া সেই চাৰি জন্তু আৰু চব্বিশ বুঢ়ালোক
বিলাক্ গায়প্ৰতি নেবেল আৰু সুগন্ধি দ্ৰব্যেৰে
অৰ্থাৎ পুণ্যৱন্ত লোকবিলাকৰ্ প্ৰাৰ্থনাৰে পৰিপূৰ্ণ
সোণৰ পাত্ৰ লৈ মেছৰ্ পোৱালিৰ্ আগৎ পড়িল
আৰু কলে বোলে তুমি পুথি লবলৈ আৰু তাৰ মোম
৯ মেলিবলৈ যোগ্য কিয়নো তুমি হত আছিলা আৰু

সদৌ বওই আৰু ভাষী আৰু লোক আৰু গণৰ
পৰা আপোনাৰ তেজ দি আমাক ঈশ্বৰৰ নিকোনে
১০ মকলি কৰিছে। আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ ফালে
আমাক ৰজা আৰু পুৰোহিত পাতিছা আৰু আমি
পৃথিবীৰ ওপৰৎ কৰ্ত্তৃত্ব কৰিম এই কথাময় এক নবীন
১১ গীত গালেঁ। পাচে ময় দেখিলোঁ আৰু সিংহা
সন আৰু সেই জন্তু আৰু বুঢ়াহঁতৰ চাৰিওফালে
ময় ভালেমান দূতবিলাকৰ শবদ শুনিলোঁ সিবিলা
কৰ সংখ্যা অযুত গুণ অযুত আৰু সহস্ৰ গুণ সহস্ৰ।
১২ সিবিলাকে কলে বোলে মেচৰ পোৱালি পৰাক্ৰম আৰু
ধন আৰু জ্ঞান আৰু বল আৰু সৎকাৰ আৰু মাহা
১৩ ত্ম্য আৰু ধন্যবাদ পাবৰ যোগ্য আছে। আৰু স্বৰ্গ
স্থ আৰু পৃথিবীস্থ আৰু পৃথিবীৰ তলস্থ আৰু সাগ
ৰস্থ সদৌ প্ৰাণী আৰু সিহঁতৰ মাজৎ থকা যিমান
সেই এটাইকে সিংহাসনোপবিষ্ট প্ৰভুহ আৰু মে
চৰ পোৱালিৰ ধন্যবাদ আৰু সৎকাৰ আৰু গৌ
ৰব আৰু পৰাক্ৰম সদাসৰ্ব্বক্ষণে হোক এই কথা
১৪ কৰৰ শুনিলোঁ। পাচে সেই চাৰি জন্তুএ হুঁলিলে
আমিন আৰু সেই চৱিশ বুঢ়া লোকবিলাকে পৰি
ভজন কৰিলে।—

পৰ্ব্ব মেচৰ পোৱালিএ ইয়াৰ এক খাম মেলিলৎ ময়
৬ দেখিলোঁ আৰু আহা দেখা এই কথা কৈ মেচৰ গৰ্জ্জ
নৰ নিচিনা সেই চাৰি জন্তুৰ এক জন্তুৰ শবদ ময় শু
২ নিলোঁ ময় দৃষ্টি কৰিলোঁ আৰু দেখা এক বগা ঘোঁৰা

আৰু তদাৰুঢ় পুৰুষ তেঁওৰ এক ধনুক আছিল আৰু
তেঁওক্ এক কিৰিটি দিয়া হল্ আৰু তেঁও জয়ী হুই
আৰু জয় কৰিবৰ্ নিকোনে গল ।—

৩ পাচে তেঁও দ্বিতীয় ধাম মেলিলে পাচে ময় দ্বিতীয়
৪ জন্তুৰ এই কথা শুনিলোঁ বোলে আহা । আৰু ৰঙা
আন এটা ঘোড়া বাজ ওলাল্ আৰু তদাৰুঢ় পুৰুষক্
পৃথিবীৰপৰা শান্তি লবলৈ পৰাক্ৰম দিয়া হল যেন
সিহঁতে অন্যোন্যাক্ বধে আৰু বৰ্ এক তলোৱাৰ
তাক্ দিয়া হল ।—

৫ তেঁও তৃতীয় ধাম মেলিলৎ ময় তৃতীয় জন্তুৰ এই
কথা শুনিলোঁ বোলে আহা দেখা পাচে দৃষ্টি কৰিলোঁ
আৰু দেখা এটা কলা ঘোড়া আৰু তদাৰুঢ় পুৰুষৰ
৬ হাতৎ এখান তৰ্জু আছিল্ । সেই চাৰি জন্তুইতৰ্
মাজৰপৰা এই বাক্য বোলোঁতা এক শবদো ময় শুনি
লোঁ বোলে চাৰি চৰতীয়াৎ এদোন গোম আৰু এক
আদাহিয়াৰ্ তিনি দোন্ যৱ আৰু তৈল আৰু দ্ৰাক্ষা
ৰহৰ হানি নকৰিবা ।—

৭ তেঁও চতুৰ্থ ধাম মেলিলৎ পাচে ময় চতুৰ্থ জন্তুৰ
এই কথা শুনিলোঁ আহা দেখা ভাৰৈ ময় চালোঁ আৰু
৮ দেখা পাটল বৰ্ণ এক ঘোড়াক্ ময় দেখিলোঁ তদাৰুঢ়
পুৰুষৰ্ নাও মৃত্যু আৰু তাৰ্ অনুচৰ্ নৰক্ তলো
ৱালেৰে্ আৰু ভোকেৰে আৰু মৃত্যুৰে আৰু পৃথিবীৰ্
বনৰিয়া জন্তুৰে মাৰি পেলাবলৈ পৃথিবীৰ্ চতুৰ্থ ভাগৰ
ওপৰৎ পৰাক্ৰম তেঁওক্ দিয়া হল ।—

৯ তেওঁ পঞ্চম মোম মেলিলৎ ঈশ্বৰৰ বাক্যাৱলম্বী
হোৱাৎ আৰু আপোনাইঁৎ যি প্ৰমাণাৱলম্বী আ
ছিল সেই প্ৰমাণেৰে যিবিলাক হত আছিল সিহঁতৰ
১০ আত্মা ময় যজ্ঞবেদিৰ তলৎ দেখিলোঁ। আৰু
সিবিলাকে এটাইপাৰি কলে বোলে হে ধৰ্ম্মস্বৰূপ
আৰু সঁচা প্ৰভু শোধ কৰিবলৈ আৰু পৃথিবীনিবাসি
হঁতৰ ওপৰৎ আমাৰ বধৰ প্ৰতিফল দিবলৈ তুমি কি
১১ মান কাল পলম কৰিছা। সিহঁতৰ গায়প্ৰতি বগা
বস্ত্ৰ দিয়া হল আৰু সিহঁতৰ সহবন্দিহঁৎ আৰু যিবি
লাক সিহঁতৰ নিচিনাকৈ হত হব এনে যি সিহঁতৰ
ভায়হঁৎ আৰু যেতিয়ালৈকে সিহঁতৰ সংখ্যা পূৰ
নহয় তেতিয়ালৈকে কিচু কাল ধৈৰ্য্যাৱলম্বন কৰিবলৈ
সিহঁতৎ কোৱা হল।—
১২ তেওঁ ষষ্ঠ মোম মেলিলৎ পাচে ময় চালোঁ দেখা মহা
ভূমিকম্প হল আৰু সূৰ্য্য লোমেৰে ৰচিত চটৰ নিচিনা
১৩ কলা হল আৰু চন্দ্ৰ ৰক্তৰ নিচিনা হল আৰু মহা
বায়ুৎ লৰা ডিমৰু গছৰ যেনেকৈ অকালজাত গুটি
সৰে তেনেকৈ স্বৰ্গৰ তৰা খহি পৃথিবীৎ পৰিল।
১৪ আৰু যেনেকৈ পাত গোটোৱা হয় তেনেকৈ স্বৰ্গ
গোটোৱা হল আৰু প্ৰতি পৰ্ব্বত আৰু উপদ্বীপ স্থানা
১৫ ন্তৰলৈ নীয়া হল। আৰু পৃথিবীৰ ৰজাহঁৎ আৰু
বৰ মানুহবিলাক আৰু ধনৱন্তবিলাক আৰু প্ৰধান
সেনাপতিহঁৎ আৰু বলৱন্ত লোকবিলাক আৰু গায়
১৬ প্ৰতি বন্দি বা মুকলি ইহঁতেও পৰ্ব্বতৰ গহ্বৰৎ আৰু

শৈলৎ আপোনইঁতক লুকালে আৰু সিইঁতে পৰ্ব্বৎ
ইঁতকে আৰু শৈলইঁতক কুঁলিল আমাৰ ওপৰৎ
পড়া আৰু সিংহাসনোপবিষ্ট যি পুৰুষ তাৰ্ মুখৰ
১৭ পৰা আৰু মেচৰ্ পোৱালিৰ কোপৰপৰা আমাক
লুকোৱাইঁক কিয়নো তেওঁৰ খঙৰ্ মহাদিন উপগত
আছে আৰু স্থিৰ্ হব পাৰিব কোন।

পৰ্ব্ব ইয়াৰ পাচৎ পৃথিবী বা সাগৰ বা কোনো বৃক্ষৰ্
৭ ওপৰৎ বতাহ নবলায় এই নিকোনে পৃথিবীৰ্ চাৰি
চুকৎ থকা চাৰি বায়ু ধৰোঁতা চাৰি দূতক মই দে
২ খিলোঁ আৰু জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ্ মোহৰ ধৰোঁতা বেলি
ওলোৱা ফালৰ্পৰা উৰ্দ্ধগামী আন এক দূতক মই
দেখিলোঁ আৰু যি চাৰি দূতক পৃথিবী আৰু সাগৰক
হিংসা কৰিবলৈ দিয়া হৈ ছিল্ সিইঁতক তেওঁ বৰ্কৈ
৩ ৰিঙ্গি মাৰি কুঁলিলে, যেতিয়ালৈকে আমি আপোন
ঈশ্বৰৰ্ সেৱকইঁতক সিইঁতৰ্ কপালৎ মোহৰ ন
কৰিছোঁ তেতিয়ালৈকে পৃথিবী বা সাগৰ বা বৃক্ষবি
লাকক্ হিংসা নকৰিবা যিবিলাক মোহৰৎ ছাপ
দিয়া হল্ সিইঁতৰ্ এক্কন্ মই শুনিলোঁ য়িশ্ৰএলৰ্
এটাই ফৈদবিলাকৰ্ এশ চৌৱাল্লিশ হেজাৰটা ছাপ
দিয়া হল্। য়িহুদাহ ফৈদৰ্ বাৰে হেজাৰ ছাপ দিয়া
৪ হল্ ৰিওবেণৰ্ ফৈদৰ্ বাৰে হেজাৰ ছাপ দিয়া হল্
৫ গাদৰ্ ফৈদৰ বাৰে হেজাৰ্ ছাপ দিয়া হল আশো
ৰৰ্ ফৈদৰ বাৰে হেজাৰ ছাপ দিয়া হল্ নপ্তালিৰ্
৬ ফৈদৰ বাৰে হেজাৰ্ ছাপ দিয়া হল্ মনশেহৰ্

ফৈদৰ্ বাৰে হেজাৰ্ ছাপ দিয়া হল্ শিমিওনৰ্ ফৈ
দৰ্ বাৰে হেজাৰ্ ছাপ দিয়া হল্ লবিৰ্ ফৈদৰ বাৰে
৭ হেজাৰ ছাপ দিয়া হল্ য়িস্সাকৰ্ ফৈদৰ বাৰে হেজা
৮ ৰ ছাপ দিয়া হল্ জবুলূনৰ্ ফৈদৰ বাৰে হেজাৰ
ছাপ দিয়া হল্ যুসফৰ্ ফৈদৰ বাৰে হেজাৰ ছাপ
দিয়া হল্ বেন্যামিনৰ্ ফৈদৰ্ বাৰে হেজাৰ ছাপ
৯ দিয়া হল্।　　ইয়াৰ পাচে ময় চালোঁ আৰু দেখা
যিহক্ কোনেও গণনা কৰিব নোৱাৰে সৰ্ব্বদেশীয় আৰু
সবংশীয় আৰু সৰ্ব্বলোকীয় আৰু সৰ্ব্বভাষীয় এনে এক
অতিশয় জুম্ বগা বস্ত্ৰেৰে পৰিহিত আৰু তালবৃক্ষ
কৰ্ হাই সিংহাসন আৰু মেচৰ পোৱালিৰ্ আগৎ
১০ থিয় হল্।　আৰু এটাহ পাৰি এই কলে বোলে সিংহা
সনোপৰিস্ত আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু মেচৰ পোৱালিক্
১১ প্ৰতি তৰণিৰ্ শ্লাঘা হোক্।　　তাতে এটাই দূতবি
লাকে সিংহাসনৰ্ আৰু সেই বুঢ়া লোকবিলাকৰ্
আৰু চাৰি জন্তু চাৰিওফালে থিয় হই সিংহাসনৰ্
১২ আগৎ ওবুড়ি হই পড়িল আৰু ঈশ্বৰৰ্ পূজা কৰি
কলে আমিন শ্লাঘা আৰু মহাত্ম্য আৰু জ্ঞান আৰু
কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ আৰু সৎকাৰৰ্ আৰু পৰাক্ৰমৰ্
আৰু বলৰ্ শ্লাঘা সদাসৰ্ব্বদা আমাৰ ঈশ্বৰক্ প্ৰতি
১৩ হোক আমিন।　তেতিয়া সেই বুঢ়া লোকইঁতৰ্ মা
জৎ এজন উত্তৰ্ কৰি বুলিলে বগা বস্ত্ৰেযে বস্ত্ৰান্বিৎ
ইহঁৎ কোন আৰু কৰ্পৰা আহিল্ তাক্ ময় কলোঁ

১৪ হে দেও তুমি জানা। আৰু তেঁও মোৎ কলে
মহাদুঃখৰপৰা আহোতা আৰু মেচৰ পোৱালিৰ
তেজেৰ আপোনাহঁতৰ কাপৰ ধুই বগা বৰ্ণ কৰি
১৫ ছে যিবিলাকে এই সিবিলাক। এই নিকোনে সি
বিলাকে ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ আগৎ থাকে আৰু
সিবিলাকে তেঁওৰ মন্দিৰৎ ৰাত্ৰিন্দিৱা তেঁওক সেৱা
কৰে আৰু যি সিংহাসনৰ ওপৰৎ বহে তেঁও সিবি
১৬ লাকৰ মাজৎ বসতি কৰিব। সিহঁতৰ আকও ভোক
বা পিয়াহ নলাগিব আৰু ৰদ বা কোনো তাপ সিহঁতৰ
১৭ ওপৰৎ নেলাগিব। কিয়নো সিংহাসনৰ মাজৎ
থকা মেচৰ পোৱালিএ সিহঁতক চৰাব আৰু পানিৰ
অমৰ প্ৰস্ৰৱ কাষৰৎ সিহঁতক নিবে আৰু সিহঁতৰ
চকুৰপৰা ঈশ্বৰে এটাই লোতক মচি পেলাব।—

পৰ্ব্ব তেঁও সপ্তম মোম মেলিলৎ পাচে আদ্ধওয়ান
৮ স্বৰ্গৰ মাজৎ নিঃশব্দ আছিল আৰু ঈশ্বৰৰ আ
গৎ যি সাত দূত থিয় হয় সিবিলাকক ময় দেখিলোঁ
২ আৰু সিবিলাকক সাত তূৰী দিয়া হল্ আৰু সোনৰ
ধূপৰ বটিহাতৎ আন এক দূত আহি যজ্ঞভেটিৰ
কাষৰৎ থিয় হল্ আৰু সিংহাসনৰ আগৎ থকা
৩ সোনৰ যজ্ঞভেটিৰ ওপৰৎ এটাই পুণ্যৱন্ত লোকবিলা
কৰ প্ৰাৰ্থনায় সৈতে উৎসৰ্গিবলৈ ভালেটি ধূপ তেঁ
৪ ওক দিয়া হল্। আৰু সেই দূতৰ হাতৰপৰা
পুণ্যৱন্ত লোকবিলাকৰ প্ৰাৰ্থনায় সৈতে সেই ধূপৰ
৫ ধূম ঈশ্বৰৰ আগৎ ওদগত হল্। পাচে সেই

দূতে তুৰীৰ বদ্ধি লৈ যজ্ঞভেটিৰ অগ্নিৎ পূৰ কৰি
পৃথিবীৎ পেলায় দিলে তাতে শবদ আৰু মেঘৰ গা
৬ জনি আৰু বিদ্যুৎ আৰু ভূমিকম্প হল্। পাচে তুৰী
ধাৰী সেই সাৎ দূতবিলাকে বাজাবলৈ আপোনাকে
৭ সাজয় কৰিলে। প্ৰথম দূতে বাজালে তাতে শিল্
আৰু তেজেৰে মিশ্ৰিৎ জুই হল্ আৰু পৃথিবীৎ
পেলাৱা হল্ তাতে পৃথিবীৰ তৃতীয়াংশ আৰু বৃক্ষৰ
তৃতীয়াংশ আৰু এটাই ন্নগি ঘাঁহ দগ্ধ হল্।—
৮ দ্বিতীয় দূতে বজালে তাতে প্ৰজ্বলিত মহাপৰ্ব্বতৰ
নিচিনা বেহান সাগৰৎ পেলাৱা হল্ আৰু সাগৰ
৯ তৃতীয়াংশ তেজ হল্ আৰু সাগৰৰ্ যিমান প্ৰাণি
ইহঁতৰ তৃতীয়াংশ মৰিল আৰু জাহাজবিলাকৰ
তৃতীয়াংশ নষ্ট হল্।—
১০ তৃতীয় দূতে বজালে তাতে প্ৰদীপৰ্ নিচিনা প্ৰজ্বলি
ত এক মহা তৰা স্বৰ্গৰপৰা খহি পৰিল আৰু নদী
আৰু পানিৰ্ জৰণিৰ্ তৃতীয়াংশৰ্ ওপৰৎ পৰিল।
১১ সেই তৰাৰ নাম নাগদানা এয়েৰেই পানিৰ তৃতী
য়াংশ নাগদানা হল্ আৰু সেই পানি তিতা হোৱাৎ
ভালেমান মানুহ তাক্ খায় মৰিল।—
১২ চতুৰ্থ দূতে বজালে তাতে বেলিৰ আৰু জোনৰ
আৰু তৰাৰ তৃতীয়াংশ মৰা গল্ তাতে সিহঁতৰ্
তৃতীয়াংশ অন্ধকাৰীভূত হল্ আৰু দিনৰ্ তৃতীয়াং
১৩ শ দীপ্তি নহল্ আৰু ৰাতিও তেনেকুৱা। পাচে ময়
দৃষ্ট কৰিলোঁ স্বৰ্গৰ মাজে দি উড়ুয়মান মহাদূত

এটাই পাছৰ এই কথা কবৰ শুনিলোঁ বাদত্রিয়াৎ আৰু
তিনি দূতবিলাকৰ তুৰীৰ্ শবদেৰে পৃথিবীনিবাসিহঁ
তৰ্ সন্তাপ সন্তাপ সন্তাপ হব।—

পৰ্ব্ব পঞ্চম দূতে বজালে তাতে স্বৰ্গৰপৰা পৃথিবীৰ
৯ ওপৰৎ এক তৰা খহি পড়িবৰ্ যয় দেখিলোঁ আৰু
১ তাক্ অতলস্পৰ্শ খাৱৈৰ চাবি দিয়া হল্। তেঁও
অতলস্পৰ্শ খাৱৈ মেলিলে তাতে জুইৰ্ বৰ্ কুণ্ডৰপৰা
যেনে ওঠে এনে ধূঁৱৰ নিচিনা ধূঁৱ সেই খাৱৈৰপৰা
ওঠিল সেই খাৱৈৰ ধূঁৱেৰে বেলি আৰু আকাহ
৩ অন্ধকাৰময় হল্। সেই ধূঁৱৰপৰা কচুৱা ফড়িঙ্গ
পৃথিবীৰ ওপৰৎ ওলাল আৰু পৃথিবীৰ কাঁকড়াবিছা
বিলাকৰ্ পৰাক্ৰমৰ নিচিনা পৰাক্ৰম সিহঁতক্ দিয়া
৪ হল্। আৰু যি লোকবিলাকৰ্ কপালৎ ঈশ্বৰৰ্
মোহৰ নায় সেই লোক বেলেগ পৃথিবীৰ ঘাঁহ বা
কোনো সবুজ বেহানি বা কোনো বৃক্ষ হিংসা নকৰিলে
৫ আজ্ঞা সিহঁতক্ দিয়া হল্। আৰু সেই লোকবিলা
কক্ বধ নকৰিবলৈ সিহঁতক্ আজ্ঞা দিয়া হল্ কিন্তু
কেৱল যেন্ সিহঁতে পাঁচ মাহলৈকে যাতনা পাও এই
আজ্ঞা দিয়া হল্ কাঁকড়াবিছায় মানুহক কাঙ্কড়িলে
যেনে যাতনা হয় তেনে যাতনা দিয়োঁতা সিহঁত।
৬ সেই কালৎ লোকবিলাকে মৃত্যু বিচাৰিব কিন্তু তাক
নেপাব সিহঁতে মৰিবলৈকো বৰ ইচ্ছা কৰিব কিন্তু
৭ মৃত্যু সিহঁতৰ ওচৰৰপৰা পলাব। ৰণ কৰিবলৈ
সাজ্জয় ঘোঁড়াবিলাকৰ যেনে ৰূপে তেনে ৰূপে সেই কচু

ৰা ঘোড়াবিলাকৰ হয় আৰু সিহঁতৰ মুৰৰ ওপৰৎ
সোনৰ নিচিনা কিৰিটি আৰু সিহঁতৰ মুখ মানুহবি
৮ লাকৰ মুখৰ নিচিনা হয়। আৰু সিহঁতৰ চুলি
তিৰোতাহঁতৰ চুলিৰ নিচিনা আৰু সিহঁতৰ দন্ত সিং
৯ হৰ দন্তৰ নিচিনা আৰু সিহঁতৰ লোৰ গাতিৰ নিচিনা
গাতি হয় আৰু ৰণ কৰিবলৈ বীৰমান ৰথ আৰু
ভালেমান ঘোড়াবিলাকৰ শবদৰ নিচিনা সিহঁতৰ
১০ ডেউকৰ শবদ। আৰু কাকঁড়াবিছাবিলাকৰ লেজৰ
নিচনা লেজ সিহঁতৰ হয় আৰু সিহঁতৰ লেজ হুল
যুক্ত হয় আৰু মনুষ্যবিলাকক পাঁচ মাহলৈকে হিংসা
১১ কৰিবলৈ সিবিলাকৰ পৰাক্ৰম হয়। এব্ৰি ভাষাৰে
আবাদ্দন কিন্তু গ্ৰীক ভাষাৰে আপল্য নামে অতলস্পৰ্শ
১২ গাঁতৰ দূত সিহঁতৰ ৰজা। এক সন্তাপগত হল
দেখা আৰু দুয় সন্তাপ ভবিষ্যৎ আছে।
১৩ ষষ্ঠ দূতে বজালে তাতে ঈশ্বৰৰ সম্মুখস্থ স্বৰ্ণ বে
১৪ দিৰ চাৰি শৃঙ্গৰপৰা মই এক শবদ শুনিলোঁ। তুৰী
বোঁতা ষষ্ঠ দূতক সেই শবদে কলে ফৰাৎ নামে ম
হানদীৎ যি চাৰি দূতবিলাক বদ্ধিৎ আছে সেই দূত
১৫ বিলাকক মুক্তৎ কৰা। তাতে মানুহৰ তৃতীয়াংশ
মাৰিবলৈ যি চাৰি দূতবিলাক এক দণ্ড আৰু এক দিন
আৰু এক মাস আৰু এক বৎসৰৰ নিকোনে যুগুৎ
১৬ কৰা গৈছিল সেই দূতবিলাক মুক্ত কৰা হল। সে
ই অশ্বাৰূঢ় সৈন্য বিংশতি কোটি সংখ্যক আৰু মই
১৭ সিহঁতৰ সংখ্যা শুনিলোঁ। সেই দৰ্শনৎ ঘোড়াবিলা

ৰক্ এনেকৈ দেখিলোঁ আৰু অগ্নি আৰু নানা আৰু
গন্ধকৰ বুকু পাট যুক্ত তদাৰূঢ় লোকবিলাকক্ মই দেখিলোঁ
সেই ঘোঁড়াবিলাকৰ মূৰ সিংহৰ মূৰৰ্ নিচিনা আ
চিল্ আৰু সিহঁতৰ্ মুখৰ্পৰা জুই আৰু ধূম আৰু
১৮ গন্ধক ওলাল। সিহঁতৰ্ মুখৰ্পৰা ওলওঁৱা জুই
আৰু ধূম আৰু গন্ধক এই তিনি আঘাতৎ মানুহৰ্
১৯ তৃতীয়াংশ মৰা গল্। কিয়নো সিবিলাকৰ্ মুখ
আৰু নেজৎ সিহঁতৰ্ পৰাক্ৰম আচে আৰু সৰ্পৰ্
নিচিনা মূড়াযুক্ত সিহঁতৰ নেজ হয় আৰু তাৰেই
২০ সিহঁতে হিংসা কৰে। আৰু এইবিলাক্ আঘাৎ
যিবিলাক লোক হত নহল্ সেই আগলিকা লোকবি
লাকে আপোনাৰ হস্তাজ্জিত বস্তুলৈ পৰামনন নকৰিল
যেন্ দেৱোবিলাকৰ অৰ্চ্চ আৰু দেখিবলৈ আৰু
শুনিবলৈ আৰু গতি কৰিবলৈ অসমৰ্থ সোন ৰূ
পিতল পুস্তৰ্ কাষ্ঠ নিৰ্ম্মিত ঠাকুৰবিলাকৰও অৰ্চ্চ
২১ নকৰে আৰু সিবিলাকে আপোনাহঁতৰ্ বধ আৰু
ডাইন ক্ৰিয়া আৰু ব্যভিচাৰ্ আৰু চৌৰ্য্যৰ্ বিষয়েও
পৰামনন নকৰিলে।—

পৰ্ব্ব মেঘৎ পৰিহিত মূৰ থেন্ধু টঙ্কাৰেৰে বিভূষিত সূৰ্য্য
১০ ৰ নিচিনা মুখ জুই স্তম্ভৰ নিচিনা ভৰি স্বৰ্গৰপৰা অৱ
ৰোহক্ আন এক বলৱন্ত দূতক মই দেখিলোঁ তাৰ্
২ হাতৎ এক মেলা সৰু পুথি আৰু তেওঁ সাগৰৰ্ ওপ
৩ ৰৎ সোঁ ভৰি আৰু ভূমিৰ ওপৰৎ বাঁও ভৰি দি সিং
হৰ গৰ্জনৰ্ নিচিনা এটাইপাৰি কলে আৰু তেওঁৰ্

কৰুৰ পিচৎ মেঘৰ সাৎ গৰ্জ্জন আপোনাইঁতৰ শব্দ
প্ৰৌচিক্ কৰিবে সেই মেঘৰ সাৎ গৰ্জ্জন আপো
৪ নাৰ্ শবদ প্ৰৌচিক্ কৰিলে পাচে ময় লিখিবলৈ
ওদ্যম কৰিলোঁ তাতে মেঘৰ সাৎ গৰ্জ্জন যি যি
কথা প্ৰৌচিক্ কৰিছে তাক্ থায় কৰি বন্ধ কৰা
আৰু নিলিখিবা মোৰ্ কাষৰৎ এই বাক্য বোলোঁ
৫ তা এক আকাশী বাণী ময় শুনিলোঁ। পাচে সা
গৰ্ আৰু ভূমিৎ দণ্ডাকাৰ দূতক্ ময় দেখিলোঁ সেই
দূত স্বৰ্গ ফাললৈ সোঁ হাত তুলি নিত্যো বৰ্ত্তমান
৬ আৰু স্বৰ্গৎ তন্মাজৎ থকা পৃথিবী আৰু তন্মাজৎ থকা
সাগৰ আৰু তন্মাজৎ থকা বেহানিৰ সুজোতাৰ
নাম কাঢ়ি শপৎ কৰিলে বোলে আৰু কলা নহব।
৭ কিন্তু আপোনা আচাৰ্য্য সেৱকবিলাকৰ কাষৰৎ ঈশ্ব
ৰে যেনেকৈ প্ৰৌচিক্ কৰি চ তেনেকৈ সেই সপ্তম
দূতৰ্ কালৎ অৰ্থাৎ সি যেতিয়া বাবলৈ ধৰিব তেতি
৮ য়া ঈশ্বৰ্ গুচ্ বিষয় সাধ্য হব। যি আকাশী বাণী
ময় শুনিলোঁ সেই বাণী। আৰুও মোৎ কলে সাগৰ
আৰু ভূমিৎ দণ্ডাকাৰ দূতৰ্ হাতৎ থকা যি মুক্ত মে
৯ লা পুথি সেই পুথি লোৱা। তাতে সেই দূতৰ
ওচৰলৈ গৈ ময় তাৎ কলোঁ সেই মুক্ত পুথি মোক্
দিয়া সি হুঁলিলে তাক্ লোৱা ভক্ষণ কৰা পাচে সি
তোমাৰ পেটকতিতা কৰিব কিন্তু তোমাৰ মুখৎ মৌৰ
১০ নিচিনা মোৱাদ হব। তেতিয়া সেই মুক্ত পুথি
দূতৰ্ হাতৰপৰা লৈ ময় থায় পেলালোঁ সি মোৰ্

মুখৎ মৌৰ্ নিচিনা সোৱাদ হল্ কিন্তু তাক্ খালতে
১১ মোৰ্ পেট তিতা হল্। পাচে তেঁও মোৎ কলে তালে
মান মানুহ আৰু দেশীয়া আৰু ভাষীয়া ৰজাবি
লাকৰ আগৎ তুমি আচাৰ্য্যবাক্য আৰুও কব লা
গিব।—

পৰ্ব্ব পাচে দণ্ডৰ্ নিচিনা এটা নল মোক্ দিয়া হল্ আৰু
১১ সেই দূত থিয় হই হুলিলে উঠা ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰ
আৰু যজ্ঞবেদি আৰু তাৰ্ মাজৰ্ পূজকহঁতক্ জো
২ খা। কিন্তু মন্দিৰৰ্ বাজৰ চোতাল এৰা আৰু
নজুখিবা কিয়নো আল্ বিদেশীবিলাকক্ তাক্ দিয়া
গৈছে আৰু সিহঁতে বিয়ালিশ মাহলৈকে পবিত্ৰ নগৰ
৩ ভৰি তলুৱাবে গচকিব। ময় মোৰ্ দুয় সাক্ষীক
পৰাক্ৰম দিম্ আৰু সিহঁত চটৰ বস্ত্ৰান্বিত হই
৪ এহেজাৰ দুশ ষাঠি দিন আচাৰ্য্যবাক্য কব। পৃথি
বীৰ ঈশ্বৰৰ্ আগৎ যি দুয় জিতবৃক্ষ আৰু দুয় প্ৰদী
৫ প স্থিত আছে সেই এই দুয়। যেদি কোনোএ
সিহঁতক্ হিংসা কৰিব খোজে তেবে সিহঁতৰ্ মুখৰ্
পৰা জুই ওলায় আৰু সিহঁতৰ্ শত্ৰুবিলাকক্ খায়
পেলায় যেদি কোনোএ সিহঁতক্ হিংসা কৰিব খো
৬ জে তেবে এনেকৈ তাক্ মাৰি পেলাব লাগিব। সি
বিলাকৰ্ আচাৰ্য্যবাক্য কহন কালৎ বৰষুন নহয়
এই নিমিত্তে সিহঁতৰ্ স্বৰ্গ ৰুদ্ধ কৰাৰ আৰু পানি
তেজ কৰাৰ আৰু যতবাৰ সিহঁতৰ্ ইচ্ছা ততবাৰ
পৃথিবীক্ এটাই আঘাত দিয়াৰো পৰাক্ৰম সিহঁতৰ্

৭ আছে। আর সেইতর্ প্রমাণ দিয়া সারি হলৎ অতল
স্পর্শ খাইর্ব্বনরা ঊর্দ্ধগামী হিংস্র জন্তু সেইতে সৈতে
রণ করিব আর সেইতক্ ইক্কার আর সেইতক্
৮ বধ করিব। যি নগর্ উপমা করি সদোম আর মি
সর্ নামে প্রসিদ্ধ যত আমার প্রভু ক্রুশৎ হত হল্
৯ সেই বর্ নগরৎ সেইতর্ মৃত শরীর পড়ির আর
লোকবিলাকে আর বংশবিলাকে আর ভাষীবিলাকে
আর দেশীবিলাকে সাড়ে তিনি দিনলৈকে সেইতর্
মৃত শরীর দেখির আর সেইতর্ মৃত শরীর মইদা
১০ মৎ প্রোথিৎ করবলৈ নিদির আর পৃথিবীনিবাসী লোক
বিলাকে সেইতর্ ওপরৎ আনন্দ করির আর কৌতুকা
দি ব্যবহার করির আর অন্যোন্যে দওগাৎ পঠি
য়াব কিয়নো যিবিলাকে পৃথিবীৎ বসতি করে সেইতক্
১১ এই দুই আচার্য্য যাতনা দিলে। সাড়ে তিনি দিন
গলৎ পাচে ঈশ্বরর্ পরা অহা জীবাত্মা সেইতর্ মা
জৎ সোমালহি আর সেইৎ আপোন ভরিরে থিয়
হল্ তাতে যিবিলাকে সেইতক্ দেখিলে সেইতর্ ওপ
১২ রৎ বর্ ভয় পড়িল। এখোনৈ আহা সেইতক্ এই
কথা কৈ যহা আকাশবাণী সিবিলাকে শুনিলে পাচে
সিবিলাকে মেঘৎ সোমায় স্বর্গারোহণ করিলে সি
১৩ বিলাকর্ শত্রুবিলাকেও সিবিলাকক্ দেখিলে। সেই
দণ্ডৎ মহাভূকম্প হইছিল্ তাতে নগরর্ দশমাংশ
পড়িল্ সেই ভুইকম্পৎ মানুহর্ নাম সাত হেজার্

মৰা গল্ আৰু যি লোক অৱশেষ আছিল্ সিবিলাকে
১৪ ভীত হুই স্বৰ্গৰ্ ঈশ্বৰৰ্ শ্লাঘা কৰিলে । দ্বিতীয়
সন্তাপ গল্ দেখা তৃতীয় সন্তাপ সত্বৰে উপগত হুব।
১৫ সপ্তম দূতে বজালে পাচে এই জগতৰ্ সম্প্ৰদায়
ৰাজ্য আমাৰ প্ৰভুৰ্ আৰু তেঁওৰ্ খ্ৰীষ্টৰ্ আধিপত্য
হল্ আৰু তেঁও সদাসৰ্ব্বক্ষণে কৰ্তৃত্ব কৰিব এই বাক্য
১৬ বোলোঁতা ডাঙ্গৰ শবদ স্বৰ্গৎ হল্। পাচে
ঈশ্বৰৰ্ সন্মুখস্থ সিংহাসনোপবিষ্ট সেই চৱিশ বুঢ়া
লোকবিলাক উবুৰি খায় পৰি এই কথা কৈ কৈ ঈশ্ব
ৰক্ ভজনা কৰিলে বোলে হে বৰ্ত্তমান আৰু অতীত
আৰু ভবিষ্যৎ প্ৰভু সৰ্ব্বশক্তিমান ঈশ্বৰ তুমি আপো
নাৰ মহাপৰাক্ৰম লৈ কৰ্ত্তৃত্ব কৰিছা সেই নিমিত্তে
১৭ তোমাক প্ৰতি সলাগোঁ। আৰু দেশী লোকবিলাক
ক্ৰুদ্ধ আছিল্ আৰু তোমাৰ্ খং আগত আৰু যেতি
য়া মৃতকহঁতৰ্ কৰ্ম্মৰ শোধ হয় আৰু তুমি আপোন
আচাৰ্য্য সেৱকবিলাকক্ আৰু পৱিত্ৰবিলাকক্ আৰু
সৰু বৰ যিমান লোকে তোমাৰ নামে ভয় কৰে এই
১৮ এটাইবিলাকক্ যি কালৎ প্ৰতিফল্ দিবা আৰু পৃথিবী
নাশকবিলকক্ যি কালৎ নষ্ট কৰিবা সেই কাল
১৯ উপগত হুইছে। পাচে স্বৰ্গৰ মাজৎ ঈশ্বৰৰ্
মন্দিৰ মেলা হল্ তাতে তেঁওৰ্ মন্দিৰৎ নিয়মৰ পেৰা
দেখা গল্ তাতে বিদুলি চমকবিলাক্ আৰু শবদবিলা
ক্ আৰু মেঘগৰ্জনিবিলাক্ আৰু ভূমিকম্প আৰু মহা
শিলাবৃষ্টি হল্ ।—

পৰ্ব্ব পাচে স্বৰ্গত এক মহাশ্চৰ্য্য দেখা গল সূৰ্য্য পৰি
১২ হিতা পাদাৰিঃচন্দ্ৰা আৰু দ্বাদশ নক্ষত্ৰ মুকুটেৰে বিভূ
২ ষিতমস্তকা এক তিৰী আছিল। সেই তিৰী গৰ্ভৱতী
হই আৰু প্ৰসৱকাল উপগত হোৱাত প্ৰসৱ বেদনাত
৩ ব্যথিতা এটাহ্ পাৰিলে। স্বৰ্গত আন্ এক আশ্চৰ্য্য
দেখা গল্ দেখা সাত মূড় আৰু দহ শৃঙ্গযুক্ত আৰু
সাত কিৰিটিৰে বিভূষিত মূড় ৰক্তবৰ্ণ মহাকায় এক
৪ নাগ আছিল। তাৰ্ নেজ স্বৰ্গৰ তৰাৰ্ তৃতী
য়াংশ টান পৃথিবীত ক্ষেপণ কৰিলে। প্ৰসৱলৈ
উদ্যতা সেই তিৰীৰ লৰাক্ প্ৰসৱ হলতেই খাবলৈ
৫ সেই নাগ তাৰ্ আগত থিয় হল্। আৰু এটাই
দেশীয়াইঁতক্ লোৰ টাঙ্গোনেৰে শাসন কৰিব এনে
এক পুত্ৰ সন্ততিক্ সি প্ৰসৱ কৰিলে পাচে ঈশ্বৰ আৰু
তেওঁৰ সিংহাসনৰ্ ওচৰত সেই লৰা আকৰ্ষিত হল্।
৬ তিৰী হাবিলৈ পলাল যি ঠাইত ঈশ্বৰকৰ্তৃক তেওঁলৈ
যুগুত কৰা গৈছিল্ যেন সিবিলাক্ এহেজাৰ্ দুশ ষাঠি
৭ দিন লৈকে তাক্ প্ৰতিপালন কৰে। আৰু স্বৰ্গত
ৰণ লাগিল্ মিখাএলে আপোনাৰ দূতবিলাকক্ নী
সেই নাগে সৈতে ৰণ কৰিলে আৰু নাগেও আপো
৮ নাৰ দূতবিলাকক্ লৈ ৰণ কৰিলে। আৰু পৰাস্ত
কৰিব নোৱাৰিলে আৰু স্বৰ্গত তেওঁৰ আৰু ঠাই
৯ পোৱা নহল্। পাপাত্মা অথচ শয়তান নামে সৰ্ব্ব
জগতীস্থ এটাই লোকৰ্ ভণ্ডক সেই মহানাগ অথচ
বৃদ্ধ সৰ্প বাজ উলিয়োৱা হল্ আৰু সি পৃথিবীত

অধীঃপাতিত হল্ আৰু তেঁওৰ্ দূতবিলাকে তেঁৱে
১০ সৈতে অধীঃপাতিত হল্। পাচে স্বর্গৎ এই বাক্য বো
লোঁতা মহাশব্দ ময় শুনিলোঁ বোলে এতিয়া ত্রাণ
আৰু সামর্থ্য আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য আৰু
তেঁওৰ্ খ্রীষ্টৰ্ পৰাক্রম উপগত হইছে কিয়নো
১১ আমাৰ ভায়েহঁতৰ্ যি অপবাদী দিৱাৰাত্রি সিহঁতৰ্
ঈশ্বৰৰ্ আগৎ সিহঁতক্ অপবাদ কৰিলে সেয়েই
অধীঃপাতিত হইছে আৰু সিহঁতে মেচৰ্ পোৱালিৰ
তেজেৰে আৰু আপোনাৰ সাক্ষীৰূপ বাক্য দোৱাৰা
তাক্ পৰাভৱ কৰিলে সিহঁতে মৰণলৈকে আপোনাৰ
১২ প্রাণকো চেনেহ নকৰিলে। এয়েৰেই হে স্বর্গ
বিলাক আৰু তন্নিবাসিহঁৎ তোমোলাকে আনন্দ
কৰা হে পৃথিবী আৰু সাগৰনিবাসিহঁৎ তোমোলাকৰ্
১৩ সন্তাপ হব কিয়নো আপোনাৰ আৰু অত্যল্প কাল
মাতোন যি আছে শয়তানে ইয়াক্ জানি অতিখঙ
কৰি তোমোলাকৰ্ ঘাততে নামিছে সেই নাগ
আপোনাক পৃথিৱীতে অধীঃপাতিত দেখি যি তিৰীএ
পুত্র সন্ততি প্রসব হইছিল্ সেই তিৰীৰ বিপক্ষতা
১৪ কৰিলে। সেই তিৰী যৎ সর্পৰ্ মুখৰ্পৰা ৰক্ষি
তা হই এক কাল আৰু কালবিলাক আৰু অর্দ্ধকাল
লৈকে প্রতিপালিতা হই থাকিবলৈ আপোনাৰ সেই
ঠাইলৈ উড়িবলৈ বৰ্ কুড়ুৱাৰ দুয় ডেৌকা সেই তি
১৫ ৰীক্ দিয়া হল্। তেতিয়া তাইক্ পানি বনিয়াৎ উটা
বৰ্ নিমিত্তে সেই সাপে তিৰীৰ্ পিছে আপোনাৰ্

মুখৰপৰা পানিবলিয়াৰ্ নিচিনা পানি ওলিয়ালে কিন্তু
১৬ পৃথিবীএ সেই তিৰীক্ উপকাৰ্ কৰিলে। আৰু পৃথি
বীএ আপোন মুখ মেলি নাগৰ্ মুখৰ্ পৰা ওলাল পানি
১৭ বনিয়া গৰাহ্ মাৰিলে। পাচে সেই তিৰীৰ ওপ
ৰৎ নাগে খঙ কৰি ঈশ্বৰৰ্ আজ্ঞাপালনক্ আৰু
যিশু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰমাণাধিকাৰি তেঁওৰ অৱশেষ সন্ততি
হঁতে সৈতে ৰণ কৰিবলৈ বৰিলে।—

পৰ্ব্ব ময় সাগৰৰ্ বালিৰ্ ওপৰৎ থিয় হলোঁ আৰু সাৎ
১৩ মুড় আৰু দহোটা শিঙ আৰু শিঙৎ দহোটা কিৰি
টী আৰু মুড়ৰ ওপৎ নিন্দাৰুপ নাম্ এই এটাই বি
শিষ্ট সাগৰৰ্পৰা উদ্গমন কৰোঁতা এক হিংস্ৰ জন্তুক
২ ময় দেখিলোঁ। যি হিংস্ৰ জন্তুক ময় দেখিলোঁ সেই
জন্তু চিতা বাঘৰ নিচিনা তাৰ ভৰি ভালুকৰ্ ভৰিৰ্
নিচিনা আৰু তাৰ মুখ সিংহৰ মুখৰ নিচিনা
আৰু সিহঁৎ পৰাক্ৰম আৰু তেঁওৰ সিংহাসন আৰু
৩ মহাশাসন্ নাগ তাক দিলে। তাৰ এক মুড়
মৃত কল্প হও ময় দেখিলোঁ পাচে তাৰ মৃত্যুকাৰক
ঘা ভাল কৰা হল্ সেই হিংস্ৰ জন্তুক প্ৰতি জগতৰ
৪ এটাই লোকহঁতৰ্ বিস্ময় লাগিল। এই হিংস্ৰ
জন্তুৰ পৰাক্ৰম দিয়োঁতা নাগৰ্ পূজা সিবিলাকে
কৰিলে আৰু সেই জন্তুৰ্ সদৃশ কোনে সিহঁতে সৈতে
ৰণ কৰিব পাৰে কোনে এই কথা কৈ সিবিলাকে
৫ সেই জন্তুৰ্ পূজা কৰিলে। মহাকথা আৰু
নিন্দাবাক্য বোলোঁতা এক মুখ তাক্ দিয়া হল্

আৰু বিয়ালিশ মাহলৈকে কৰ্ম কৰাৰ পৰাক্ৰম তাক
৬ দিয়া হল্। ঈশ্বৰৰ নাম আৰু তাম্বু আৰু স্বৰ্গবা
সিহঁতৰ নিন্দা কৰিবৰ নিমিত্তে সেই হিংস্ৰ জন্তু ঈ
৭ শ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কথা কবলৈ মুখ মেলিলে। পুণ্যা
ত্মাহঁতৰ সৈতে ৰণ কৰিবলৈ আৰু সিহঁতক্ পৰাস্ত ক
ৰিবলৈ তাক্ পৰাক্ৰম দিয়া হল্ আৰু এটাই বংশ
আৰু জাতি আৰু ভাষীয়া আৰু দেশীয়া লোকবিলা
৮ কৰ্ ওপৰৎ পৰাক্ৰমো তাক্ দিয়া হল্। জগতৰ মূল্
কৰণাৱধি হত মেচ্ৰ পোৱালিৰ্ জীৱনকৰ্ণ পুস্তকৎ
পৃথিবী নিবাসিহঁতৰ্ মাজৎ যিমান মানুহৰ্ নাম অ
৯ লিখিত সেই এটায়ে তেঁওক্ পূজা কৰিব। যাৰ্ কৰ্ণ
১০ যেদি থাকে তেবে সি শুনক্। যি জন পৰদেশ লৈ লৈ
যায় সি আপুন্ দেশলৈ নীয়া হব যি তলোৱালেৰে বধ
কৰে সি তলোৱালৎ হত হব ইয়াতে পুণ্যাত্মা লোক
১১ বিলাকৰ্ সহিষ্ণুতা আৰু ভক্তি। পাচে মেচ্ৰ পোৱা
লিৰ্ নিচিনা দুই শৃঙ্গযুক্ত নাগৰ নিচিনা বাক্যবোলোঁ
তা পৃথিবীৰপৰা উদ্গমন কৰোঁতা আন্ এক হিংস্ৰ
১২ জন্তুক্ময় দেখিলোঁ। প্ৰথম হিংস্ৰ জন্তুৰ্ এটাই শাসন
এই জন্তু তাৰ্ আগৎ কৰে আৰু যি প্ৰথম জন্তুৰ্ মৃ
ত্যু কৰোঁতা ঘা ভাল্ হল্ সেই জন্তুৰ পূজা পৃথিবীক্
আৰু তন্নিবাসি লোকবিলাকক্ এই হিংস্ৰ জন্তুএ
১৩ কৰোঁৱায়। সি মহাশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰে আৰু মানুহৰ
১৪ দৃষ্টিৎ স্বৰ্গৰপৰা পৃথিবীৎ জুই বৰষে। আৰু এই
জন্তুৰ আগৎ যি আশ্চৰ্য্য কৰিবলৈ তেঁওৰ সামৰ্থ্য

আছে তদ্দ্বাৰা তলোৱালৰ ক্ষত আৰু জীয়া পশুৰ্
মূৰ্ত্তি কৰিবলৈ পৃথিৱী নিবাসীবিলাকক কৈ সি আশ্চৰ্য্য
১৫ কৰ্ম্মৰ দোৱাৰা পৃথিৱী নিবাসিহঁতক্ ভণ্ডনা কৰে।
আৰু সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ প্ৰতিমাক্ কথা কোৱাৰ্ সাম
ৰ্থ্য দিবলৈ আৰু যিমান মানুহে সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ
প্ৰতিমা পূজা নকৰে সেই লোক্‌বিলাকক্ বধ কৰিবলৈ
হিংস্ৰ জন্তুৰ প্ৰতিমাক্ প্ৰাণ দিবলৈ তেওঁৰ্ সামৰ্থ্য
১৬ আছে। আৰু সৰু বৰ ধনী দৰিদ্ৰ মুক্ত বদ্ধ এটাই
লোকবিলাকক্ আপোনাৰ্ দক্ষিণ হাতে বা কপালত
১৭ চিহ্ন সেই জন্তুৰ গ্ৰহণ কৰায়। সেই চিহ্নবিশিষ্ট বা
সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ্ নামবিশিষ্ট বা তেওঁৰ নামৰ সংখ্যা
বিশিষ্ট লোকক্ এড়ি কোনো ক্ৰয় বিক্ৰয় নকৰে এনে
১৮ কৰে। বিদ্যা এই বিদ্বান যি জন সি জন্ হিংস্ৰ
জন্তুৰ অঙ্ক গণনা কৰোক কিয়নো সেই মানুহৰ্
অঙ্ক আৰু তাৰ্ অঙ্ক ছশ ছেষষ্টি।—

পৰ্ব্ব ময় দৃষ্টি কৰিলোঁ তাতে দেখা চীওন পৰ্ব্বতৰ ওপ
১৪ ৰত এক মেষৰ পোৱালি থিয় হল্ আৰু আপোনাৰ্
আৰু আপোন পিতৃৰ নাম কপালত লিখা এশ চৌৱা
২ ল্লিশ হেজাৰ জন তাৰ লগত থিয় হল্ আৰু ভালে
মান পানিৰ শবদৰ্ নিচিনা আৰু মেঘৰ্ বৰ্ গাজ
নিৰ নিচিনা শবদ ময় স্বৰ্গৰ্পৰা শুনিলোঁ আৰু বীণ
বজাইছে যি বীণবওতাইঁতে সিহঁতৰ শবদো ময়
শুনিলোঁ সিংহাসনৰ্ আৰু চাৰি জন্তুৰ্ আৰু বুঢ়া
লোকবিলাকৰ্ আগত সিহঁতৰ্ নবীন গীতৰ নিচিনা

৩ এক গীত গালে। আৰু পৃথিবীৰপৰা ক্ৰীত সেই
এশ চৌৱাল্লিশ হেজাৰ লোকক্ এড়ি কোনেও সেই
গীত শিখিব নোৱাৰিলে। যিবিলাক স্ত্ৰী স্পৰ্শনেৰে
৪ অপোনাইঁতক্ অশুচি কৰা নাই সিইঁত এই। কি
য়নো ইইঁত অবিয়ৈ আৰু মেচৰ পোৱালি যি কোনো
ঠাইত যায় সেই ঠাইত ইইঁতে তেঁওৰ্ পশ্চাদ্গা
মী ইইঁত ঈশ্বৰ্ আৰু মেচৰ্ পোৱালিক্ প্ৰতি প্ৰথম
৫ ফল্ স্বই মানুহবিলাকৰ মাজৰ্পৰা ক্ৰীত হয়। সি
ইঁতৰ্ মুখত একো ভণ্ডনা পোৱা নহল্ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্
৬ সিংহাসনৰ্ আগত সিইঁত নিৰ্দোষী। পৃথিৱী নি
বাসী আৰু প্ৰতিদেশীয়া মানুহ আৰু বংশ আৰু
ভাষী আৰু লোকবিলাকৰ্ শ্ৰৱণত অনন্ত শুভবাৰ্ত্তা ঘো
ষণা কৰিবলৈ তঙ্কাৰী আৰু ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰা আৰু
তেঁওক্ সৎকাৰ কৰা কিয়নো তেঁওৰ শোধিব দণ্ড ওপ
৭ গত আছে। আৰু যি স্বৰ্গ আৰু পৃথিবী আৰু সাগৰ
আৰু নাগিৰ প্ৰণ্ড সৃজিলে তেঁওক্ ভজা এই কথা কওঁ
তা স্বৰ্গৰ মাজত উড়ুয়মান আন্ এক দূতক মই
দেখিলোঁ পাচে বাবেল নামে সেই বৰ্ নগৰ পড়িলং
কিয়নো সি আপোন আতিজ্বলন্ত বেশ্যাবৃত্তি মদত এটা
৮ ই দেশীয়াইঁতক্ মত্ত কৰিছে এই বাক্য বোলোঁতা
৯ আন্ এক দূত তেঁওৰ পশ্চাদ্গামী হল। সেই হিংস্ৰ
জন্তুক আৰু তাৰ্ প্ৰতিমাক যেদি কোনোএ পূজা কৰে
আৰু কপালত বা হাতত যেদি তাৰ্ আঁচ লয় তেবে
ঈশ্বৰৰ্ অমিহলি খণ্ড মদ তেঁওৰ খণ্ডময় বাটীত ৰকা

১০ হয় সেই জন সেই মদ পীয়োঁতা হব আৰু পৱিত্ৰ
দূতবিলাকৰ আৰু মেচৰ পোৱালিৰ আগৎ জুই
১১ আৰু গন্ধকেৰে তাৰ যাতনা কৰা হব। সিবি
লাকৰ যাতানাৰ ধূম সদা সৰ্ব্বক্ষণে উঠে আৰু যিবি
লাকে সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ বা তাৰ প্ৰতিমাৰ পূজা
কৰে আৰু যি তাৰ নামৰ চিহ্ন গ্ৰহণ কৰে দিনে
ৰাতিএ কেতিয়াও সিহঁতৰ জিৰণি নায় এটাইপাৰি
এই বাক্য বোলোঁতা তৃতীয় এক দূত তাৰ পিচৎ গল।
১২ পৱিত্ৰ লোকবিলাকৰ সহিষ্ণুতা এই দেখা ঈশ্ব
ৰৰ আজ্ঞা আৰু খ্ৰীষ্টৎ মঞ্জাৎ পালে তাবিলাক এই
১৩ দেখা। পাচে লিখ এতিয়াৰপৰা যিবিলাক প্ৰভুৎ
মৰে সিবিলাক ধন্য আন্নায়ো ইয়াকে কয় কিয়নো সি
বিলাক আপোনাৰ কৰ্ম্মৰপৰা জীৰণি পায় আৰু সিবি
লাকৰ কৰ্ম্ম সিবিলাকৰ সহবৰ্ত্তী হয় মোৰ কাষৰৎ
এই বাক্য বোলোঁতা এক আকাশী বাণি ময় শুনিলোঁ।
১৪ পাচে ময় চালোঁ আৰু দেখা শ্বেতবৰ্ণ এক মেঘ
আৰু মূড়ৎ সোনৰ কিৰিটি আৰু হাতৎ চোকা কাচী
মানুহৰ পুত্ৰেকৰ নিচিনা সেই মেঘোপৱিষ্ট এক পুৰু
১৫ ষক ময় দেখিলোঁ। তোমাৰ কাচী লগায় শহ দোৱা
শহ দাবৰ বতৰ উপগত হইচে কিয়নো পৃথিবীৰ
শহ পাকিচে সেই মেঘোপৱিষ্ট পুৰুষক এটাইপাৰি
এই বাক্য বোলোঁতা আঢ মন্দিৰৰপৰা ওলোঁৱা আন
১৬ এক দূতক ময় তাৰ পাচে দেখিলোঁ। তাতে মেঘোপ

বিস্ত প্রভুৰ পৃথিবীৎ আপোন চোকা কাচী লগালে
আৰু পৃথিবীৰ শস্য দোৱা হল্।—
১৭ তাৰপাচৎ চোকা কাচী ধৰোঁতা আন্ এক দূত স্বৰ্গ
১৮ স্থ মন্দিৰৰ পৰা ওলাল্। তাৰপচে জুইৰ্ ওপৰৎ
পৰাক্ৰম্ ধৰোঁতা আন্ এক দূত যজ্ঞবেটিৰ্পৰা ওলাল্
আৰু এটাইস্যাৰি সেই দূত চোকা কাচী ধৰোঁতা
প্রভুৰৎ কলে বোলে পৃথিবীৰ্ দ্ৰাক্ষাফল্ পৰিপক্ব হল্
এয়েৰেই তোমাৰ্ চোকা কাচী লগায় পৃথিবীৰ্ দ্ৰাক্ষাৰ্
১৯ থোপা গোটে ৰ্।। তাতে সেই দূত আপোনাৰ্
চোকা কাচী পৃথিবীৎ লগায় পৃথিবীৰ্ দ্ৰাক্ষা তাৰ্ ফল্
সাঁচিলে আৰু ঈশ্বৰৰ্ খঙৰূপ বৰ্ দ্ৰাক্ষা যন্ত্ৰৎ তাক্
২০ পেলালে। পাচে নগৰৰ্ বাজৎ সেই দ্ৰাক্ষা যন্ত্ৰ
খেন্দা হল্ আৰু এশ ক্ৰোশ লৈকে ওখৎ ঘোড়াৰ্ দন
লৈকে তেজ সেই দ্ৰাক্ষা যন্ত্ৰৰ পৰা ওলাল্।—

পৰ্ব্ব ১৫

বৰ্ আৰু আশ্চৰ্য্য আন্ এক লক্ষণো ময় স্বৰ্গৎ
১ দেখিলোঁ শেষবৰ্ত্তী সাৎ যন্ত্ৰণা ধৰোঁতা সাৎ দূতক্
ময় দেখিলোঁ কিয়নো সেই যাতনাৎ ঈশ্বৰৰ্ খঙ পৰি
২ পূৰ্ণ হয়। জুইৎ মিহলি কাঁচময় এক সাগৰৰ্ নিচি
না বেহানিয়ো ময় দেখিলোঁ আৰু হিংস্ৰ জন্তু আৰু
তাৰ্ প্ৰতিমা আৰু তাৰ্ সাঁচ আৰু তাৰ্ নামৰ শঙ্ক
এইবিলাকৰ্ জয়ী যিবিলাক্ হয় সিবিলাকে ঈশ্বৰৰ্
বীণা হাতৎ লৈ কাঁচৰ্ সাগৰৰ্ ওপৰৎ থিয় হয়।
৩ আৰু হে সৰ্ব্বশক্তিমান্ প্ৰভু ঈশ্বৰ্ তোমাৰ্ কৰ্ম্ম বৰ্
আৰু আশ্চৰ্য্য হে পুণ্যাত্মাবিলাকৰ্ ৰজা তোমাৰ্ কৰ্ম্ম

পৰমাৰ্থ আৰু সঁচা তোমাক এতি ধৰ্ম্মস্বৰূপ আন্ কো
৪ নো নায় এয়েৰেই হে প্ৰভু তোমালৈ কোনে ভয় নক
ৰিব আৰু তোমাৰ্ নামৰ্ মাহাত্ম্য কোনে নকৰিব
কিয়নো তোমাৰকৰ্ত্তৃক্ দণ্ড দিয়া প্ৰচৰ্ হলে এটাই
দেশীয়া মানুহে আহি তোমাৰ্ আগৎ ভজনা কৰি
ব এই কথা কৈ সিবিলাকে ঈশ্বৰৰ সেৱক্ মোশহৰ্
৫ গীত আৰু মেচৰ্ পোৱালিৰ্ গীত গালে । তাৰ পাচে
ময় দৃষ্টি কৰিলোঁ আৰু দেখা স্বৰ্গস্থ মন্দিৰ্ সাক্ষ্য
৬ ৰূপ তাম্বু অৰ্থাৎ মেলা হল্ আৰু নিৰ্ম্মল্ আৰু শুক্ল
বৰ্ণ কাপৰে পৰিহিত বুকুৎ স্বৰ্ণ গাতিৰে বেষ্টিৎ
সেই সাৎ যন্ত্ৰণা ধৰোঁতা সাৎ দূত মন্দিৰৰ্পৰা
৭ আহিল । পাচে সেই চাৰি জন্তুবিলাকৰ্ মাজৎ
এক জন্তু সদায় জীৱৎ ঈশ্বৰৰ্ ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ
৮ সাৎ স্বৰ্ণ পাত্ৰ সেই সাৎ দূতবিলাকক্ দিলে । আৰু
ঈশ্বৰৰ্ মাহাত্ম্য আৰু পৰাক্ৰমৎ মন্দিৰ ধূমেৰে পূৰ্ণ
হল্ আৰু সেই সাৎ দূতবিলাকৰ্ সাৎ যাতনা যেতি
য়ালৈকে পূৰ্ নহল্ তেতিয়া লৈকে কোনো মন্দিৰৎ
সোমাব নোৱাৰে ।—

পৰ্ব্ব তোমোলাক্ যোৱা ঈশ্বৰৰ্ ক্ৰোধৰূপ পাত্ৰ পৃথিবীৎ
১৬ বাকি দিয়া সেই সাৎ দূতবিলাকক্ বাক্য বোলোঁতা
২ এক মহাশব্দ মন্দিৰৰ্পৰা ময় শুনিলোঁ । তাতে
প্ৰথম বাক্তি গৈ তাৰ্ পাত্ৰ পৃথিবীৎ ঢালিলে পাচে সেই
হিংস্ৰ জন্তুৰ চিহ্নবিশিষ্ট লোক যিবিলাক্ সিহঁতলৈ

প্রতিমা পূজা কৰিলে সেই লোকৰ ওপৰৎ বদ্ গেলা
আৰু যাতনা দিয়োঁতা ঘা পৰিল্।—

৩ দ্বিতীয় দূত সাগৰৰ্ ওপৰৎ তেঁওৰ্ পাত্র বাকিলে
তাতে সাগৰ মৰা মানুহৰ্ তেজৰ নিচিনা হল্
আৰু সাগৰঠৰ্ প্রাণী মৰিল্।—

৪ তৃতীয় দূত পানীৰ্ নই আৰু জিৰণীৰ্ ওপৰৎ
৫ তাৰ্ পাত্র বাকিলে তাতে সিহঁৎ তেজ হল্। পাচে
পানীৰ্ দূতৰ্ এই কথা ময় শুনিলোঁ। হে বর্ত্তমান ভূত
ভবিষ্যৎ প্রভু তুমি এনে শোধি কৰিচা এই নিকোনে
তুমি পৰমার্থিক্ স্বৰূপ কিয়নো সিবিলাক্ পৱিত্রবন্ত
৬ লোক্ আৰু আচার্য্যবিলাকৰ্ তেজপাত কৰিলে আৰু
সিহঁতক্ তুমি তেজ পীয়াইচা কিয়নো সিহঁৎ তদ্যো
৭ গ্য। পাচে যজ্ঞভেটিৰপৰা আৰু এক প্রকৃতৰ্ কথা
ময় শুনিলোঁ হে প্রভু ঈশ্বৰ সর্ব্বশক্তিমন্ত এই হয় তো
মাৰ শোধি সঁচা আৰু পৰমার্থ।—

৮ পাচে চতুর্থ দূতে সূর্য্যৰ্ ওপৰ আপোনাৰ পাত্র
বাকিলে তাতে জুইৎ মানুহবিলাকক্ পুৰিবলৈ পৰা
৯ ক্রম তেঁওক্ দিয়া হল্। তাতে অতি তাপৎ মানুহ
পোৰা হল্ আৰু এই এটাই আঘাতৰ্ ওপৰৰ্ পৰা
ক্রম থকোঁতা ঈশ্বৰৰ্ নামৰ্ নিন্দা সিবিলাকে কৰিলে
আৰু তেঁওৰ্ মাহাত্ম্য প্রৌঢ়িক্ কৰিবলৈ পৰায়ণ
নকৰিলে।—

১০ পাচে পঞ্চম দূতে সেই হিংস্র জন্তুৰ্ সিংহাসনৎ
আপোন পাত্র বাকিলে তাতে তাৰ ৰাজ্য অন্ধকাৰময়

হল্ আৰু লোক ব্যথিৎ হুই আপোন জিবা কামোতি
১১ লে আৰু সিবিলাকৰ বিষ আৰু ঘাৰ্ নিকোনে স্বৰ্গৰ্
ঈশ্বৰৰ্ নিন্দা কৰিলে আৰু আপোন কৰ্ম্মাৰ্থে পৰা
মনন নকৰিলে।—
১২ পাচে ষষ্ঠ দূতে ফৰাত নামে মহানদীৰ ওপৰৎ আ
পোন পাত্ৰ বাকিলে তাতে বেলি ওলোৱাৰ ফালৰ্
ৰজাবিলাকৰ্ বাট যুগুৎ হুবৰ নিকোনে তাৰ্ পানি
১৩ শুকায় গল্। নাগৰ মুখৰপৰা আৰু হিংস্ৰ জন্তুৰ
মুখৰপৰা আৰু মিচা আচাৰ্য্যৰ মুখৰপৰা ওলোৱা
ভেকুলিৰ নিচিনা তিনি অশুচি আন্মাক্ ময় দেখিলোঁ।
১৪ সিহঁৎ সৰ্ব্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ সেই মহাদিনৰ ৰণৰ
নিকোনে ৰজাবিলাকক্ গোটাবলৈ পৃথিবী আৰু সৰ্ব্ব
জগতৰ ৰজাবিলাকৰ্ ওচৰগামী অলৌকিক কৰ্ম্ম
১৫ কৰোঁতা ভূতবিলাকৰ্ আন্মাবিলাক। দেখা যেনে চোৰ্
আহে তেনে ময় আহোঁ সেই জন ধন্য যি পৰ দিয়ে
আৰু আপোন কাপৰ ৰাখে যি নাঙ্গট হুই নফুৰে
১৬ আৰু লোকবিলাক্ তাৰ্ অপমান নেদেখে। এব্ৰি
মাতেৰে হাৰমগিদন নামে প্ৰসিদ্ধ এক ঠাইৎ তেঁও
সিবিলাকক্ গোটালে।—
১৭ পাচে সপ্তম দূত আকাশৎ আপোন পাত্ৰ বাকিলে
তাতে সাঙ্গ হুইচে এই বাক্য বোলোঁতা এক মহাশব্দ
১৮ স্বৰ্গীয় মন্দিৰস্থ সিংহাসনৰপৰা ওলাল। পাচে
বিদূলি চমকহঁতে আৰু শব্দহঁতে মেঘগাঁজনিহঁতে
আৰু পৃথিবীৰ ওপৰৎ মানুহ হোৱাৰেপৰা যিৰূপ

ভুইকম্প হোৱা নায় সেইৰূপ বৰ্ আৰু ঘোৰ্ ভুইকম্প
১৯ হল্। আৰু সেই বৰ্ নগৰ তিনি ভাগে বিভক্ত
হল্ আৰু দেশীয়াইঁতৰ্ নগৰ বিলাক্ পড়িল্ আৰু
ঈশ্বৰৰ্ আতি প্ৰজ্বলিত ক্ৰোধৰূপ মদেৰে পূৰ্ বাটী
মহাবাবেলক্ দিয়া স্মৰণ্ নিকোনে সেই নগৰ্ ঈশ্ব
২০ ৰৰ্ স্মৰণত পড়িল্। পাছে প্ৰতি ডাপৰি পলাল্
আৰু পৰ্ব্বতইঁত আৰু পোৱা নহল্ আৰু মানুহৰ্
ওপৰত স্বৰ্গৰপৰা এক২ মোন পৰিমানে অতিশয়
২১ শিল বৰষিলে। সেই শিলাবৰষুনত আত ঘা
ভনা আতি ঘৰ্ তদ্বিকোনে সেই শিলত লোক ঈশ্ব
ৰক্ নিন্দা কৰিলে।—

পৰ্ব্ব সেই সাত পাত্ৰ থৈয়েঁ তা সাত দূতবিলাকৰ মাজত
১৭ এক দূত আহি ময়ে সৈতে এই কথা কলে বোলে এথে
লৈ আহা পৃথিবীৰ্ ৰজাবিলাক্ যি বেশ্যায় সৈতে
কুকৰ্ম্ম কৰিছে আৰু যি বেশ্যাবৃত্তি মদে পৃথিবীনিবা
সিইঁত মত্ত হল্ ভালেমান পানিৰ্ ওপৰত বহুতী সেই
৩ বেশ্যাৰ্ দণ্ড তোমাক্ ময় দেখুৱায়্। তাতে তেঁও
আত্মাৰে মোক্ বনলৈ লৈ গল্ তাতে নিন্দানাম্না
মেৰে সৰ্ব্বাঙ্গ পূৰ্ণ সাত মূড় আৰু দহ শৃঙ্গযুক্ত সি
ন্দুৰবৰ্ণ এক হিংস্ৰ জন্তুৰ্ ওপৰত উপবিষ্টা এজনী
৪ স্ত্ৰীক ময় দেখিলোঁ। সেই স্ত্ৰী বেঙেনীয়া আৰু
সিন্দুৰবৰ্ণ বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰান্বিতা আৰু স্বৰ্ণ আৰু মণি
আৰু মুক্তাৰে অলঙ্কৃতা আৰু তাইৰ্ হাতত সুৱীয়া
৫ বেশ্যাবৃত্তিৰ্ দুষ্কৰ্ম্মেৰে আৰু মলেৰে পূৰ্ণ এক

স্বর্ণবাটী আরু গূঢ়বিষয় মহাবাবেল্ বেশ্যাইঁতর্
আরু পৃথিবীর্ ঘৃণার্হ কর্ম্মর্ মাক্ এই নাম তাইর্
৬ কপালৎ লেখা আছিল্। পাচে পুণ্যবন্ত লোকবি
লাকর্ আরু য়িশুর সাক্ষীইঁতর্ তেজেরে মত্তা সেই
স্ত্রীক্ ময় দেখিলোঁ আরু তাইক্ দেখী মহা আশ্চ
৭ র্য্যেরে আশ্চর্য হলোঁ। সেই দূতে মোৎ কলে
আশ্চর্য্য কিয় মানিছা সেই স্ত্রীর আরু সাৎ মূড়
আরু দহ শিঙ্গযুক্ত তার্ বাহন্ সেই হিংস্র জন্তুর্
৮ গূঢ় অর্থ তোমাৎ ময় কম্। যি হিংস্র জন্তু তুমি
দেখিছা সেই জন্তু আছিল্ আরু এতিয়া নায় আরু
অতলস্পর্শ গাঁতৰ্‌বপরা ওঠিব আরু বিনাশলৈ যাব
আরু পৃথিবী নিবাসী যিমান মানুহর্ নাম জগতর্
মূল্ কৰিবরেপরা জীবনকুন পুথিৎ লিখিৎ নহয় তি
মান্ মানুহ সেই অতীত অবর্ত্তমান বর্ত্তমান জন্তুক্ দে
৯ খি বিস্ময় মানিব। বিদ্যাবিশিষ্ট যি মন তাক্ এই দেখা
সেই সাৎ মূড় সেই স্ত্রীৎ অধিষ্ঠিত সাৎ পর্ব্বৎ হল্।
১০ আরু সাৎ রজাও হয় সিইঁতর্ মাজর্ পাঁচটা পড়িল্
এজন বর্ত্তমান আরু এজন এতিয়া নায় কিন্তু হলে
১১ তাক্ কিছুকাল্ থাকিব লাগিব। যি হিংস্র জন্তু
আছিল আরু এতিয়া নায় সেই অষ্টম আরু সেই
১২ সাতরপরা ওপজা আরু সমলে নাশে যাব। যি দহ
শিঙ্গ তুমি দেখিছা সি এতিয়া অপ্রাপ্ত রাজ্য দহ রজা
কিন্তু সেই হিংস্র জন্তুএ সৈতে দণ্ড নির্দ্দিষ্ট রজাৰ
১৩ ক্ষমতা পাব। ইইঁতর এক মন আরু আ

পোন পৰাক্ৰম আৰু বল্ সেই হিংস্ৰ জন্তুক দিব।
১৪ এই এটাই মেচৰ্ পোৱালিএ সৈতে ৰণ কৰিব আৰু
মেচৰ পোৱালিএ সিহঁতক পৰাস্ত কৰিব কিয়নো
তেঁও প্ৰভুহঁতৰ প্ৰভু আৰু ৰজাহঁতৰ ৰজা আৰু তেঁ
ওৰ লগৰিয়াহঁৎ নিযোজিত আৰু মনোনীত আৰু
১৫ বিশ্বাসী। তেঁও মোৎ কলে যত বেশ্যা অধিপবিভা
যি পানি তুমি দেখিছা সেই পানি লোকহঁতে আৰু জু
১৬ মহঁতে আৰু দেশীয়াহঁত আৰু ভাষিহঁতে। হিংস্ৰ
জন্তুৰ ওপৰিস্থ যি দহ শিঙ্গ তুমি দেখিছা সিহঁৎ
বেশ্যাক্ ঘিনাব আৰু তাইক্ অনাথা আৰু নাঙ্গটক
ৰিব আৰু তাইৰ্ মঙহ খাব আৰু তাইক্ জুইৎ পু
১৭ ড়িব। কিয়নো আপোন ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ্
কথা পূৰ্ণ হোৱা লৈকে একবাক্যতা কৰিবলৈ আৰু
আপোন ৰাজ্য সেই হিংস্ৰ জন্তুক্ দিবলৈ ঈশ্বৰে সি
১৮ হঁতৰ্ মনৎ দিছে। যি স্ত্ৰীক্ তুমি দেখিছা সেই
পৃথিবীৰ্ ৰজাহঁতৰ্ ওপৰৎ কৰ্তৃত্বকাৰি সেই মহা
নগৰ্।—

পৰ্ব্ব এই এটাইৰে পাচৎ স্বৰ্গৰপৰা অধোগামী বৰ্
১৮ পৰাক্ৰম হওঁতা আন্ এক দূতক্ মঞ দেখিলোঁ
২ তাৰ্ কান্তিৰে পৃথিবী দীপ্তিময় হল্। সেই দূতে আ
তি ঘোৰ্ শব্দ কৰি এটাহপাৰি কলে যি মহাবাবেল
পড়িল পড়িল্ আৰু ভূতহঁতৰ্ বসতি আৰু সদো
অশুচি আত্মাৰ আশ্ৰয় আৰু সদো অশুচি ঘৃণাৰ্হ
৩ পক্ষিৰ্ সজা হইছে। কিয়নো তাৰ্ জ্বলন্ত বেশ্যা

বৃত্তিৰূপ মদ এটাই দেশীহঁতে পীচে আৰু পৃথিবীৰ
ৰজাহঁতে সিএ সৈতে লগ লৈছে আৰু তাৰ্ সুভক্ষ্যোৰ
৪ বাহুল্যেৰে পৃথিবীৰ মহাজনহঁৎ ধনবন্ত হল্। হে
মোৰ্ লোকহঁৎ তাৰ্ মাজৰপৰা বাজলৈ যোৱা যেন্
তোমোলাক তাৰ্ পাপৰ ভাগী নোহোৱা আৰু তাৰ
৫ যাতনা নোপোৱা কিয়নো তাৰ্ পাপে স্বৰ্গ চোৱ আৰু
৬ ঈশ্বৰ তাৰ্ অপৰমাৰ্থক সুমৰে। সি তোমাক্
যি দিছে তদনুযায়ী প্ৰতিফল্ তাক্ দিয়া তাৰ্ কৰ্ম্মানু
যায়ী দ্বিগুণ ফল্ তাক দিয়া সি যি পাত্ৰ ভৰিছে তাক
৭ প্ৰতি সেই পাত্ৰ দ্বিগুণ পুৰোৱা। সি যিমান আ
পোন গৌৰৱ কৰিছে আৰু সুভোজন কৰিছে তিমান
যাতনা আৰু দুঃখ তাক দিয়া কিয়নো মন্ ৰাণীৰ নি
চিনা বহোঁ আৰু বিধৱা নোহোঁ আৰু একো দুঃখ নে
৮ দেখিম্ এই কথা সি কয় এয়েৰেই মৃত্যু আৰু শোক
আৰু আকাল এইং আঘাত এদিনা তাৰ্ ওপৰলৈ
পড়িব আৰু সেই জুইৎ এটাই পোড়া হব কিয়নো
তাৰ্ দণ্ড দিয়োঁতা প্ৰভু ঈশ্বৰ শক্তিমান এইং বাক্য
বোলোঁতা আন এক শব্দ মন্ স্বৰ্গৰপৰা শুনিলোঁ।
৯ পৃথিবীৰ যি ৰজাহঁৎ সিএ সৈতে বেশ্যাগমন কৰিছে
আৰু সুখভোগ কৰিছে সিহঁতে তাক্ পোড়াৰ ধোঁৱা
১০ দেখি তাৰ যাতনা ভয়ৎ নিলগৎ থিয় হই তাৰ
অৰ্থে বিনাব আৰু হায়ং কৰি ইঁুলিব হায় সি মহান
গৰ বাবেল হায় পৰাক্ৰমযুক্ত নগৰ কিয়নো একে

১১ অ অৰ্গে তোমাৰ দণ্ড হুইচে পৃথিৱীৰ বণিয়াহঁতো তা
ৰৈ কান্দিব আৰু বিনাব কিয়নো কোনেও সিহঁতৰ বে
১২ হানি নিকনে অৰ্থাৎ সোন ৰূপ মণি মুক্তা তাও কাপৰ
বেঙেনা বৰ্ণ আৰু ৰেসমী আৰু সিন্দূৰবৰ্ণ কাপৰ
আৰু এটাই সুগন্ধ কাঠ আৰু হস্তিদন্তৰ এটাই বিধি
পাত্ৰ আৰু অতিবহুমূলীয়া কাঠৰ আৰু পিতলৰ
আৰু লোৰ আৰু মৰ্ম্মৰ শিলৰ এটাইবিধি পাত্ৰ আৰু
১৩ দাৰুচিনি আৰু সুগন্ধি দ্ৰব্য আৰু গন্ধৰস আৰু ল
বান আৰু মদ আৰু তেল আৰু মিৎগুৰি সুজি
আৰু গোম আৰু পশু আৰু মেচ আৰু ঘোড়া আৰু
১৪ ৰথ আৰু গোলাম আৰু মানুহৰ আত্মা। যি
ফল তোমাৰ মনে বাঞ্ছিলে সেই ফল তোমাৰ ওচৰৰ
পৰা গল আৰু সুস্বাদু আৰু উত্তম যিং বেহানি সেই
এটাইও তোমাৰপৰা গল আৰু তাক তুমি কে
১৫ তিয়াও নেপাবা। এই এটাই বেহানিৰ যি মহাজ
নহঁৎ তদ্দ্বাৰা ধনবন্ত হল সিহঁতে কান্দি আৰু হাহা
১৬ কাৰ কৰি আৰু হায়ং সেই তাও কাপৰ আৰু বেঙে
নীয়া আৰু সিন্দূৰীয়া বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰান্বিত আৰু সোন
আৰু মণি আৰু মুক্তাৰে অলঙ্কৃত মহানগৰ কি
য়নো এক দণ্ডে এনে মহাধনৰ ক্ষয় হুইচে এই কথা কৈ
১৭ তাৰ যাতনা ভয়ৎ দূৰৈৎ থিয় হুব। আৰু জাহাজ
হঁতৰ সদৌ কৰ্ত্তা আৰু জাহাজস্থ যিমান মানুহ আৰু জা
হাজৰ মেয়াহঁৎ আৰু সাগৰ বাটে যিমান লোকে
১৮ বেহা কৰে সিহঁৎ দূৰৈৎ থিয় হল। আৰু তাৰ

পোড়াৰ ধূম দেখি বান্দি কলে এই বৰ নগৰৰ তুল্য
১৯ কোন নগৰ। আৰু কান্দোতা আৰু বিনওঁতা হৈ
আৰু তাৰ বৰ ভগনৰ নিকোনে বৰ যি নগৰত সাগ
ৰত জাহাজৰ এটাই কৰ্ত্তাহঁত ধনীয়ত আছিল হায়২
সেই নগৰ কিয়নো এক দণ্ডে সি নৰশূন্য হৈছে এই
কথা কৈ সিহঁতে আপোনা২ মূৰৰ ওপৰত ধূলা পেলা
২০ লে আৰু কান্দিলে। হে স্বৰ্গ আৰু সাধু পাঁচনিহঁত আৰু
আচাৰ্য্যহঁত তোমোলাকে তাৰ ওপৰত আনন্দ কৰা
কিয়নো তোমোলাকে যি হিংসা পাইছা তাৰপ্ৰতি ফল
২১ ঈশ্বৰে তাক দিছে সেই মহানগৰ বাবেল বৰ বলত
এনেকৈ তলত পড়া হব আৰু কেতিয়াও পোৱা নেযাব।
২২ আৰু বীণা বওঁতা আৰু বাদ্যবওঁতা আৰু বাহী বওঁতা
আৰু তুৰী বওঁতাহঁতৰ শবদ কেতিয়াও তোমাৰ মা
জত শুনা নেযাব আৰু যি কোনো বিধ কৰ্ম্ম কৰে এনে
কোন কৰ্ম্ম কৰোঁতাও তোমাৰ মাজত পোৱা নেযাব
২৩ আৰু জাঁতৰ শব্দ তোমাৰ মাজত শুনা নহব। আৰু
চাকিৰ পহৰ তোমাৰ মাজত দেখা নহব আৰু বৰ
আৰু কন্যাৰ শবদ তোমাৰ মাজত শুনা নহব কিয়নো
পৃথিবীৰ বৰ মানুহহঁত তোমাৰ মহাজন আছিল
আৰু তোমাৰ মায়াত সৰ্ব্বদেশীহঁত ভুলি গৈছিল এক
বলী দূত তদনন্তৰ বৰ জাঁতৰ নিচিনা এক শিল লৈ
২৪ এই কথা কৈ সাগৰত পেলালে। আচাৰ্য্য আৰু
সাধুলোক আৰু পৃথিবীত যিমান লোক হত আছিল
সেই এটাই লোকহঁতৰ তেজ তাৰ মাজত পোৱা
গল।—

পৰ্ব্ব হালিলুয়া ত্ৰাণ আৰু মাহাত্ম্য আৰু পৰাক্ৰমৰ্ শ্লাঘা
১৯ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ্ হোক্ কিয়নো তেঁওৰ ন্যায় সঁচা
আৰু স্বৰূপ কিয়নো যি বৰ্ বেশ্যায় আপন নষ্ট কৰ্ম্মে
ৰে পৃথিৱী নষ্ট কৰিলে সেই বেশ্যাক তেঁও দণ্ড দিছে
আৰু তাৰ্ হাতে জেত স্বসেৱকৰ্ ৰবৰ প্ৰতিফল্ দি
ছে এই বাক্য বোলোঁতা স্বৰ্গস্থ ভালেমান লোকৰ এই
৩ বৰ্ শবদ ময় সেই এটাইৰ পাচৎ শুনিলোঁ। আৰু সি
হঁতে আকও কলে হালিলুয়া আৰু তেঁওৰ ধূঁয় সদা ও
৪ হে। পাচে সেই চব্বিশ বুঢ়া আৰু চাৰি জন্তু আমিন
হালিলুয়া এই কথা তুলি ওবুড়ি যায় সিংহাসনোপৰিষ্ঠ
৫ ঈশ্বৰক ভজিলে। হে তেঁওৰ এটাই সেৱকহঁৎ আৰু
সৰু বৰ্ আদি যিমান লোক তেঁওক ভয় কৰে তোমো
লাকে আমাৰ ঈশ্বৰলৈ স্তুতি কৰা এই বাক্য বোলোঁতা
৬ এক শদ্ধ সিংহাসনৰপৰা ওলাল। হালিলুয়া কিয়নো
প্ৰভু ঈশ্বৰ সৰ্ব্বশক্তিমান ৰাজ্য কৰে আহা আমি
৭ হৰ্ষিত হোঁ আৰু আনন্দ কৰোঁ আৰু তেঁওৰ্ মাহাত্ম্যৰ
শ্লাঘা কৰোঁ কিয়নো মেচ্‌ৰ পোৱালিৰ বিবাহ ওপগত
হইছে আৰু তেঁওৰ ভাৰ্য্যায় আপোনাক সাজস কৰি
ছে এই বাক্য বোলোঁতা মহাজুমৰ আৰু ভালেমান
পানীৰ আৰু আতিশয় মেঘগাঁজনিৰ নিচিনা শবদ
৮ ময় শুনিলোঁ। পাচে তাক প্ৰতি দিয়া হল্ যেন্ তেঁও
তাও নিৰ্ম্মল বগা বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰান্বিত হয় কিয়নো সেই
৯ তাঁও কাপৰ সাধুলোকবিলাকৰ পৰমাৰ্থ। পাচে সি
মোৎ কলে লিখা যিবিলাক মেচ্‌ৰ পোৱালিৰ্ বিবা

হব্ ৰাত্রি ভোজনলৈ নিমন্ত্রিত আছে সিহঁত ধন্য ।
১০ আৰু সি মোক কলে এই ঈশ্বৰৰ সঁচা কথা তাতে তেঁ
ওক পূজিবলৈ ময় তেঁওৰ ভৰিৎ পৰিলোঁ আৰু সি
হুলিলে সাৱধান ইয়াক্ নকৰিবা ময় তোমাৰ সহভৃ
ত্য আৰু য়িশুৰ প্ৰমাণ ধৰোঁতা তোমাৰ ভায়হঁতৰ মা
জৎ এজন তুমি ঈশ্বৰ ভজা কিয়নো য়িশুবিষক প্ৰমাণ
১১ আচাৰ্য্যবাক্যৰ জীৱাত্মা। পাচে ময় স্বৰ্গৰ দ্বাৰ মেলা
দেখিলোঁ আৰু দেখা বগাবৰ্ণ এটা ঘোড়া আৰু তদাৰূ
ঢৰ নাম বিশ্বাসী আৰু সঁচা আৰু পৰমাৰ্থ কৰি তেঁও
১২ দণ্ড আৰু ৰণ কৰে। তেঁওৰ চকু জুইৰ আগৰ নিচিনা
তাৰ্ মূৰৎ ভালেমান কিৰিটি আৰু আপোন বিনা
কোনেও যিহক নেজানে এনে এক নাম তাৰ লিখিত আ
১৩ চিল। তেঁও তেজৎ ডুবিৎ এক বস্ত্রেৰে বস্ত্রান্বিত
আছিল আৰু তেঁওৰ নাম ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰসিদ্ধ আৰু
তাও বগাবৰ্ণ নিৰ্ম্মল বস্ত্রেৰে বস্ত্রান্বিত শ্বেত ঘোড়াৰূঢ়
১৪ স্বৰ্গস্থ সৈন্যহঁৎ তেঁওৰ পশ্চাৎ গৈছিল। আৰু দেশীয়া
হঁতক্ তলোৱালেৰে মাৰিবলৈ তেঁওৰ মুখৰ পৰা চো
১৫ কা এক দ্বিধাৰ তলোৱাৰ ওলাল। আৰু তেঁও সিহঁতক
লোৰ দণ্ডেৰে কৰ্ত্তৃত্ব কৰিব আৰু সৰ্ব্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ্
১৬ আতিখঙ আৰু চণ্ডক্ৰোধ দ্ৰাক্ষা যন্ত্র তেঁও গৰকে। আৰু
ৰজাহঁতৰ্ ৰজা আৰু প্ৰভুহঁতৰ প্ৰভু এই নাম তেঁওৰ
১৭ বস্ত্র আৰু তেঁওৰ কৰঊৰৎ লিখিত আছে। পাচে সূৰ্য্য
স্থিত এক দূতক্ ময় দেখিলোঁ আৰু স্বৰ্গৰ মাজৎ উড়ী
য়মান এটাই চৰাইবিলাকক তেঁও ওখমাৰি হুলিলে

ৰজাহঁতৰ্ মঙহ্ আৰু সেনাপতিহঁতৰ্ মঙহ্ আৰু
১৮ পৰাক্ৰমিহঁতৰ্ মঙহ্ আৰু ঘোড়াহঁতৰ আৰু তদাৰুঢ়
হঁতৰ্ মঙহ্ আৰু অনির্ব্বন্ধ বন্ধ সৰু বৰ্ প্ৰভৃতি এ
টাইৰে মঙহ খাবলৈ তোমোলাক্ আহা ঈশ্বৰৰ্
১৯ মহাভোজনৰ্ নিকোনে একত্ৰ হোৱা। পাচে সেই
হিংস্ৰ জন্তুক আৰু পৃথিবীৰ ৰজাহঁতকে আৰু
সিহঁতৰ সৈন্যহঁতকে সেই ঘোড়াৰুঢ় পুৰুষ আৰু
তাৰ্ সৈন্যে সৈতে ৰণ কৰিবলৈ গোট খাবৰ্ ময়
২০ দেখিলোঁ। আৰু সেই জন্তু ধৰা গল্ আৰু যি আশ্চৰ্য্য
কৰ্ম্মেৰে সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ চিহ্ন ধৰোঁতা লোকহঁতক্
আৰু তাৰ্ প্ৰতিমা পূজকহঁতক্ সি বঞ্চে সেই তাৰ্
আগৎ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰোঁতা মিচা আচাৰ্য্যো তাৰ্
২১ লগৎ ধৰা গল্। এই দুই জীৱৎ জুই স্থগন্ধক্ প্ৰজ্ব
লিৎ জুই সাগৰৎ পেলোৱা হল। আৰু অৱশেষ যি
বিলাক্ সিহঁত অশ্বোপৰিভ পুৰুষৰ্ মুখৰপৰা ওলোঁ
ৱা তলোৱালেৰে মৰা গল্ আৰু এটাই চৰাইহঁৎ
সিহঁতৰ্ মঙহেৰে তৃপ্ত হল।—

পৰ্ব্ব পাচে অতলস্পৰ্শ খাৱৈৰ্ চাবি ধৰোঁতা হাতৎ মহা
২০ শৃংখল্ ধৰোঁতা স্বৰ্গৰপৰা অৱৰোহী এক দূতক্ ময়
২ দেখিলোঁ। সেই নাগ অৰ্থাৎ পাপাত্মা আৰু শয়
তান নামেৰে সেই বৃদ্ধ সৰ্পক্ সেই দূতে ধৰি এহেজাৰ্
৩ বৎসৰ্ লৈকে বন্ধ কৰি ৰাখিলে। আৰু তাক্
অতলস্পৰ্শ খাৱৈৎ পেলালে আৰু সি হেজাৰ্ বৎসৰ্
পূৰ্ নহলে এটাই দেশীয়াহঁতক্ নবঞ্চে এই নিকোনে

তাক্ ৰুদ্ধ কৰি ৰাখিলে আৰু তাৰ্ ওপৰৎ মোহৰ্
মাৰিলে তাৰ পাচে অল্পকাললৈ সি মুকলি কৰা হল্।
৪ পাচে ময় সিংহাসনহঁতক্ দেখিলোঁ আৰু লোকহঁতে
তাৰ্ ওপৰৎ বহিল্ আৰু সিহঁতক্ শোৰশক্তি দিয়া
৫ হল্। যিশুৰ্ প্ৰমাণ দিয়াৎ আৰু ঈশ্বৰৰ্ কথা প্ৰৌচি
ক্ কৰাৎ যিবিলাকৰ্ মূড় কটা গৈছিল্ আৰু যিবিলা
কে সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ্ বা তাৰ্ প্ৰতিমাৰ্ পূজা কৰা নায়
আৰু যিবিলাক্ আপোনহ কপালৎ বা হাতৎ তাৰ্
সাঁচ লোৱা নায় সিহঁতৰ্ আত্মাহঁতক্ ময় দেখিলোঁ
আৰু সিহঁৎ হেজাৰ্ বৎসৰ্ লৈকে খ্ৰীষ্টে সৈতে
৬ কাল্যাপন কৰিলে আৰু ৰাজা কৰিলে। কিন্তু সেই
হেজাৰ বৎসৰ্ মুচুকালৎ অৱশেষ মৃতহঁতে জীৱন
নেপালে এই প্ৰথম পুনৰুত্থান প্ৰথম পুনৰুত্থানৎ
যাৰ্ আধিপত্য আচে সি ধন্য আৰু সাধু এতাদৃশ
লোকহঁতৰ ওপৰৎ দ্বিতীয় মৃত্যুৰ একো পৰাক্ৰম নায়
৭ কিন্তু সিহঁৎ ঈশ্বৰ আৰু খ্ৰীষ্টৰ যাজক্ হব আৰু
তেঁৱে সৈতে এহেজাৰ্ বৎসৰ্ লৈকে ৰাজা কৰিব।
৮ সেই হেজাৰ্ বৎসৰ্ গ'ল শয়তানে আপোন বন্দি
শালৰপৰা মুকলি কৰা হব সাগৰৰ্ বালুকাৰৎ সং
খ্যা পৃথিবীৰ চাৰিদিগস্থ এটাই দেশীহঁতক্ অৰ্থাৎ
গোগ আৰু মাগোগৰ্ বঞ্চনা কৰিবলৈ আৰু ৰণলৈ
৯ গোটাবলৈ সি যাব আৰু সিহঁৎ পৃথিবীৰ বহলৰ ওপ
ৰৎ গল্ আৰু সাধুলোকহঁতৰ সেনাক্ আৰু প্ৰিয়
নগৰৰ্ চাৰিওফালে বেচিলে আৰু স্বৰ্গৰপৰা ঈশ্বৰৰ

১০ পৰাই জুই পড়ি সিহঁতক খালে। আৰু যি জুই
আৰু গন্ধকময় সাগৰৎ সেই হিংস্ৰ জন্তু আৰু
মিচা আচাৰ্য্য থাকে তাতে সিহঁতৰ বঞ্চক শয়তান
পেলোঁৱা হল্ আৰু সিহঁতে ৰাত্ৰিন্দিৱা সৰ্ব্বক্ষণে
১১ যাতনা পাব। পাচে শ্বেতবৰ্ণ বৰ এক সিংহাসন
আৰু তদুপবিষ্ট পুৰুষক যয় দেখিলোঁ যাৰ মুখৰপৰা
পৃথিবী আৰু স্বৰ্গ পলাল্ আৰু সিহঁতৰ ঠাইৰ
১২ বতৰা পোৱা নগল। সিংহাসনাগ্ৰে দণ্ডায়মান
সৰু বৰ প্ৰভৃতি এটাই মৃতহঁতক যয় দেখিলোঁ। আৰু
পুথিহঁৎ মেলা হল্ পাচে আন এক পুথি সেই জীৱন
নামে পুথি তাকো যয় দেখিলোঁ আৰু সেই এটাই
পুথিৎ যি লিখিৎ আচিল্ তাৰপৰা স্বক্ৰিয়াং কৰ্ম্মানু
১৩ সাৰে মৃতকহঁতক কৰা শোধ হল্। আৰু সাগৰে
স্বমধ্যস্থ মৃতহঁতক এড়ি দিলে আৰু মৃত্যু আৰু নৰক
স্বস্বমধ্যস্থ যাৱৎ লোকক এড়ি দিলে আৰু স্বক্ৰিয়াং
১৪ কৰ্ম্মানুসাৰে গায়প্ৰতি শোধ কৰা হল। পাচে
জুইসাগৰৎ মৃত্যু আৰু নৰক পেলোৱা হল্ এই
১৫ দ্বিতীয় মৃত্যু। আৰু জীৱন পুথিৎ যাৰ নাও লেখা
নায় সিও জুই সাগৰৎ পেলোৱা গল্।—

পৰ্ব্ব পাচে নবীন স্বৰ্গ আৰু নবীন পৃথিবীক যয় দেখিলোঁ
২১ কিয়নো প্ৰথম স্বৰ্গ আৰু প্ৰথম পৃথিবী বৈ গৈছিল্ আৰু
২ সাগৰ নাচিল্। পাচে যেনে বৰাৰ্থে কন্যা ভূষিতা হয়
তেনে ঈশ্বৰৰ সাক্ষাৎ অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰপৰা অৱৰোহী
সেই শুদ্ধ নগৰ্ অৰ্থাৎ নবীন যিৰুশালমক যয়

৩ দেখিলোঁ। দেখা ঈশ্বৰৰ্ তাম্বু মনুষ্যহঁতৰ্ লগৎ
আছে আৰু সিহঁতে সৈতে তেঁও থাকিব সিহঁৎ তল্লোক্
হব আৰু ঈশ্বৰে স্বয়ং তন্নাৰী হই সিহঁতৰ ঈশ্বৰ
৪ হব আৰু সিহঁতৰ্ চকুৰপৰা ঈশ্বৰে এটাই পানী মচিব.
আৰু তৎপৰ্ মৃত্যু বা শোক বা ক্রন্দন বা বিথ নহব
কিয়নো পূর্ব্ব বিষয় বৈ গৈছে স্বর্গৰপৰা এই বাক্য বোলোঁ
৫ তা এক মহাশব্দ ময় শুনিলোঁ। পাচে সেই সিংহাসনো
পবিত্র পুৰুষে হুঁলিলে দেখা ময় এটাই বেহানিক নবী
ন কৰোঁ আৰু তেঁও মোক্ হুঁলিলে লিখা কিয়নো এই
৬ কথা সঁচা আৰু বিশ্বাস্য। আৰু তেঁও কলে সাঙ্গ
হইছে ময় ক আৰু ক্ষ আদি আৰু অন্ত যি তৃষিৎ
৭ তাক্ ময় জীৱনৰূপ নইৰ পানী বিনামোলে দিম্। যি
জয় কৰে সি এটাই দ্রব্যৰ অধিকাৰী হব আৰু ময়
৮ তাৰ্ ঈশ্বৰ হয্ আৰু সি মোৰ্ পো হব। কিন্তু
ভয়ার্ত্ত আৰু অপ্রত্যয়ী আৰু ঘৃণার্হ আৰু বধ কৰোঁ
তা আৰু লুম্পট আৰু মায়াবী আৰু দেওর্জক আৰু এ
টাই মিচলীয়া এই এটাইৰে অধিকাৰ জুই আৰু গ
ন্ধকেৰে প্রজ্বলিৎ সাগৰৎ হব সে দ্বিতীয় মৃত্যু।
৯ পাচে সি সাৎ অন্তিম আঘাতেৰে পূর্ণ সাৎ পাত্র
ধৰোঁতা সাৎ দূতৰ মাজৎ এক দূত আহি মযে
সৈতে কথা কৈ হুঁলিলে এথেলৈ আহো মেচৰ
পোৱালিৰ্ জায়া অর্থাৎ কন্যা তোমাক্ ময় দেখু
১০ ৱাম্। তেতিয়া আন্যাৎ তেঁও মোক্ এক বৰ্

আৰু ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ গৈ স্বৰ্গৰপৰা অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ
১১ পৰা অৱৰোহী অথচ ঈশ্বৰৰ তেজবিশিষ্ট অথচ সুটি
কৰ নিচিনা নিৰ্ম্মল সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ নিচিনা অৰ্থাৎ
১২ বহুমূল্য শিলৰ নিচিনা দীপ্তিমান্ আৰু বৰ আৰু ওখ
গড়েৰে বেষ্টিত আৰু পূৰ্ব্ব ফালে তিনি দুৱাৰ উত্তৰ ফালে
তিনি দুৱাৰ দক্ষিণ ফালে তিনি দুৱাৰ পশ্চিম ফালে তিনি
১৩ দুৱাৰ এই ৰূপে বাৰে দুৱাৰযুক্ত আৰু সেই এটাই দুৱা
ৰৎ নিযুক্ত বাৰে দূত আৰু তদুপৰে বাৰে নাম লি
খিত সেই নাম য়িশ্ৰায়েলৰ সন্ততিহঁতৰ বাৰে ফই
দৰ নাম এতদ্ৰূপ সেই নগৰ অৰ্থাৎ পবিত্ৰ য়িৰূশালম্
১৪ তেঁও মোক দেখুৱালে। সেই নগৰৰ গড়ৰ বাৰে
মূল আৰু তাৰ মাজত মেচ্ৰ পোৱালিৰ বাৰে পাঁচনি
১৫ হঁতৰ নাম। যিময়ে সৈতে কথা কলে সেই নগৰ
আৰু দুৱাৰ আৰু তাৰ গড় জুখিবলৈ এক স্বৰ্ণনল ধৰি
১৬ ৰিলে। সেই নগৰ চাৰিচুকিয়া দীঘলে প্ৰস্থলে সমান
পাচে তেঁও নলেৰে সেই নগৰ জুখিলে সাড়ে সাৎশ
ক্ৰোশ পৰিমাণ তাৰ দীঘলে আৰু প্ৰস্থলে আৰু ওখয়
১৭ সমান। পাচে মানুষ্যৰ হস্তৰ পৰিমাণে অৰ্থাৎ সেই
দূতৰ পৰিমাণে তেঁও দেয়াল জুখিলে এ শ চোয়াল্লিশ
১৮ হাত হল। দেয়ালৰ গাঁথনি সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ আৰু
১৯ নগৰ নিৰ্ম্মল কাঁচৰ নিচিনা নিভাঁজ স্বৰ্ণময় আৰু নগ
ৰৰ দেয়ালৰ মূল এটাই বিধ বহুমূল্য শিলেৰে শোভিত
২০ প্ৰথম মূল সূৰ্য্যকান্তময় দ্বিতীয় নীলময় তৃতীয় লালড়ি
ময় চতুৰ্থ পন্নাময় পঞ্চম বৈদূৰ্য্যময় ষষ্ঠ আকিকময়

সপ্তম চন্দ্ৰকান্তময় অষ্টম লশুনীয়াময় নৱম পদ্মৰাগ
ময় দশম গোমেদময় একাদশ ফিৰোজময় দ্বাদশ মৰ
২১ তিসময়। সেই বাৰে কপাট বাৰ মুক্তা প্ৰতি কপাট
একং মুক্তাৰে নিৰ্ম্মিত আৰু সেই নগৰৰ আলি নিৰ্ম্ম
ল কাঁচৰ নিচিনা নিভাঁজ স্বৰ্ণেৰে নিৰ্ম্মিত আছিল।
২২ তাৰ মাজত ময় কোনো মন্দিৰ নেদেখিলোঁ কিয়
নো প্ৰভু ঈশ্বৰ সৰ্ব্বশক্তিমান আৰু মেচৰ পোৱালি
২৩ তাৰ মন্দিৰ। সেই নগৰত প্ৰকাশ কৰিবলৈ
সূৰ্য্যৰ বা চন্দ্ৰৰ প্ৰয়োজন নায় কিয়নো ঈশ্বৰৰ তেজ
তাক দীপ্তিমান কৰে আৰু মেচৰ পোৱালি তাৰ পহৰা।
২৪ আৰু যিবিলাক ৰক্ষা হয় সেই জাতিহঁত তেওঁৰ
দীপ্তিৰে ফুৰিব আৰু পৃথিবীৰ ৰজাহঁত আপোন
২৫ মাহাত্ম্য আৰু সৎকাৰ তাৰ মাজত আনিব। দিনত
তাৰ কপাট কেতিয়াও ৰুদ্ধ নহ্বব আৰু তাত ৰাতি
২৬ নহ্বব। আৰু সৰ্ব্বদেশীয়াহঁতৰ মাহাত্ম্য আৰু
২৭ সৎকাৰ সিহঁতে তাৰ মাজলৈ আনিব। আৰু যি
কোনো বেহানি অশুচি কৰে বা ঘৃণাৰ্হ কৰ্ম্ম কৰে বা
মিচা কথা কয় এই এটাই বেহানি কোনোৰূপে তাৰ
মাজত নোসোমাব কিন্তু যিবিলাকে মেচৰ পোৱালিৰ
জীৱনৰূপ পুথিত লিখিত হয় সিহঁত সোমাব।
পৰ্ব্ব ঈশ্বৰ আৰু মেচৰ পোৱালিৰ সিংহাসনৰ পৰা ও
২২ লোৱা স্ফটিকৰ নিচিনা নিৰ্ম্মল অমৃত নিৰ্ম্মল পানীৰ
২ এক নই তেওঁ মোক দেখুৱালে। সেই নগৰৰ আলি
আৰু মাজত নইৰ দুয়ো কাষৰিত কহে প্ৰতি একৈক

বিধ এনেকৈ বাৰে মাহত বাৰে বিধ ফল্ দিয়োঁতা জী
বনদ বৃক্ষ থাকে সেই বৃক্ষৰ পত্র লোকহঁতক স্বস্থ ক
৩ ৰিবলৈ হৈছে। আৰু শাপ নেথাকিব কিন্তু ঈশ্বৰৰ
আৰু মেচৰ পোৱালিৰ সিংহাসন তাৰ মধ্যস্থিত হব
৪ আৰু তাৰ সেৱকহঁতে তেওঁক সেৱা কৰিব। আৰু
সিহঁতে তেওঁৰ মুখ দেখিব আৰু সিহঁতৰ কপাল
৫ তেঁওৰ নামেৰে অঙ্কিত হব। তাত আৰু ৰজনী
হব সিহঁতৰ চাকিৰ বা বেলিৰ পহৰৰ প্রয়োজনও
নাই কিয়নো প্রভু ঈশ্বৰে সিহঁতৰ পহৰ কৰে আৰু
৬ সিহঁতে সদা সর্ব্বদা ৰাজ্য কৰিব পাচে। তেঁও মোত
কলে এই কথা বিশ্বাস্য আৰু সত্য আৰু সাধু আচার্য্য
হঁতৰ প্রভু ঈশ্বৰ কিছু দিনৰ মাজত ভবিতব্য বিষয়
৭ আপোন বন্দিহঁতক দেখুৱাবলৈ আপোন দূতক পঠিয়া
ইছে।—

দেখা ময় সত্বৰে আহোঁ যি এই পুথিৰ আচার্য্য
বাক্য পালন কৰে সি ধন্য।—

৮ ময় যোহন এই বিষয় দেখিলোঁ আৰু শুনিলোঁ
আৰু শুনিলত দেখিলত পাচে যি দূতে মোক এই বি
ষয় দেখুৱালে সেই দূতৰ ভৰিত ভজিবলৈ ময় পৰি
৯ লোঁ। তেতিয়া তেঁও মোত কলে সাৱধান ইয়াক্ ন
কৰিবা কিয়নো ময় তোমাৰ সহবন্দী আৰু তোমাৰ
আচার্য্য ভায়হঁত আৰু যিবিলাকে এই পুথিৰ কথা
পালে সিহঁতৰ মাজত এজনে ঈশ্বৰক ভজে।—

১০ পাচে তেঁও মোক কলে এই পুথিৰ আচাৰ্য্যবাক্য
গোপ্য কৰি নেৰাখিবা কিয়নো কাল ওচৰ চাপিছে।
১১ যি অযাথাৰ্থিক সি অযাথাৰ্থিক হৈ থাকোক আৰু
১২ যি সমল সি সমল হৈ থাকোক। আৰু যি পৰ
মাৰ্থিক সি পৰমাৰ্থিক হৈ থাকোক আৰু যি সাধু সি
১৩ সাধু হৈ থাকোক। আৰু দেখা মই সত্বৰে আহোঁ
আৰু যেনে কৰ্ম্ম হব তেনে ফল পায় প্ৰতি দিবলৈ ফল
১৪ মোৰ লগত আছে। মই ক আৰু হ্ম আদি আৰু
অন্ত প্ৰথম আৰু শেহ। যিবিলাকে তেঁওৰ আজ্ঞা
মানে সিহঁত ধন্য সিহঁত জীৱন দিয়োঁতা বৃক্ষৰ ফল
১৫ খাবৰ আধিপত্য পায় আৰু দ্বাৰ দি নগৰলৈ সোমায়
কিয়নো কুকুৰহঁত আৰু মায়াবীহঁত অৰু নটিনীগা
মীহঁত আৰু বধীহঁত আৰু মোৰ্ত্তিকহঁত আৰু যি
কোনোএ মিচা কথা ভাল পায় বা কয় ইহঁত বাজত
থাকে।—

১৬ এই কথাৰ প্ৰমাণ তোমোলাক মণ্ডলীত দিবলৈ
মই যিশু আপোন দূতক পঠিয়াইছোঁ মই দাঊদৰ
মূল আৰু তাৰ পৰা ওপজা আৰু তেজস্বী আৰু ভোটা
১৭ তৰা। পৰমাত্মা আৰু কন্যায় বোলে আহা যি শুনে
সি কওক যি আহা যি তৃষিত সি আহোক আৰু যাৰ
ইচ্ছা হয় সি আহি বিনামোলে অমৃত পানী লওক।
কিয়নো যি এই পুথিৰ আচাৰ্যবাক্য শুনে সেই প্ৰতি
১৮ জনলৈ মই এই প্ৰমাণ দিয়োঁ। যেদি কোনোএ এই
বাক্যৰ লগত আৰু কিবা মিহলায় তেবে যি যাতনা

এই পুথিৎ লিখা গৈছে ঈশ্বৰ সেই যাতনা সবহ
১৯ কৰি তাক্ দিব আৰু এই পুথিৰ আচাৰ্য্যবাক্যৰ কথা
ৰ কিচু যেদি কোনোএ লোপ কৰে তেবে জীৱনৰূপ
পুথি আৰু পুণ্য নগৰ আৰু এই পুথিৎ যি লিখিৎ
হইছে এই এটাইতেকৈ তাৰ্ আধিপত্য ঈশ্বৰে তু
২০ লিব। যি এই কথাৰ প্ৰমাণ দিয়ে তেঁও কয়। অৱশ্য
ময় সত্বৰ আহোঁ। আমিন। এয়ে হোক্।
২১ হে প্ৰভু যিশু আহা। প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ
এটাই পুণ্যৱন্তহঁতক্ প্ৰতি হোক্। আমিন।—

THE LIBRARY OF CONGRESS

BOUND BY

